

Universitätsbibliothek Wuppertal

Thukydidu xyngraphē

Siebentes und achttes Buch

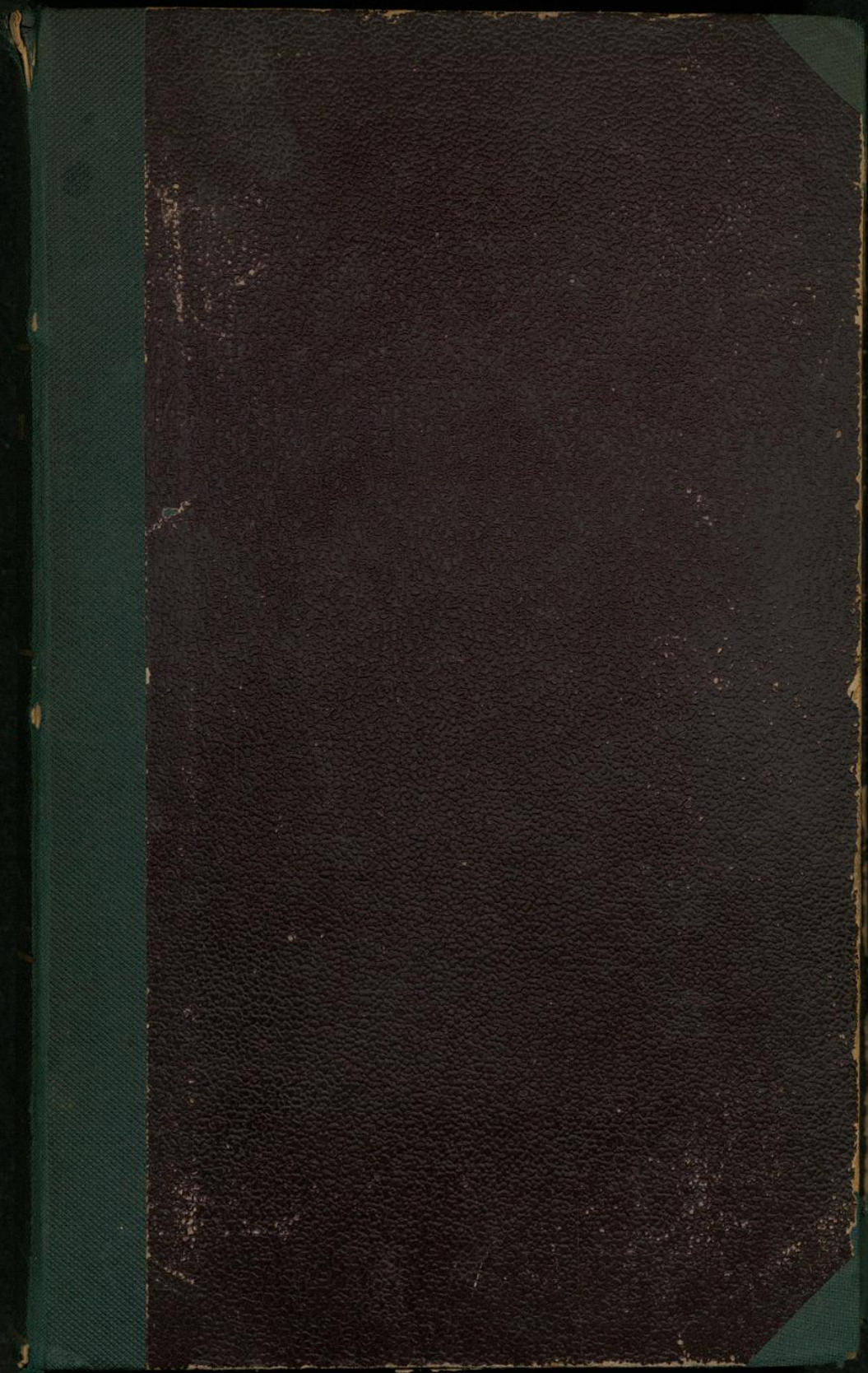
Thucydides

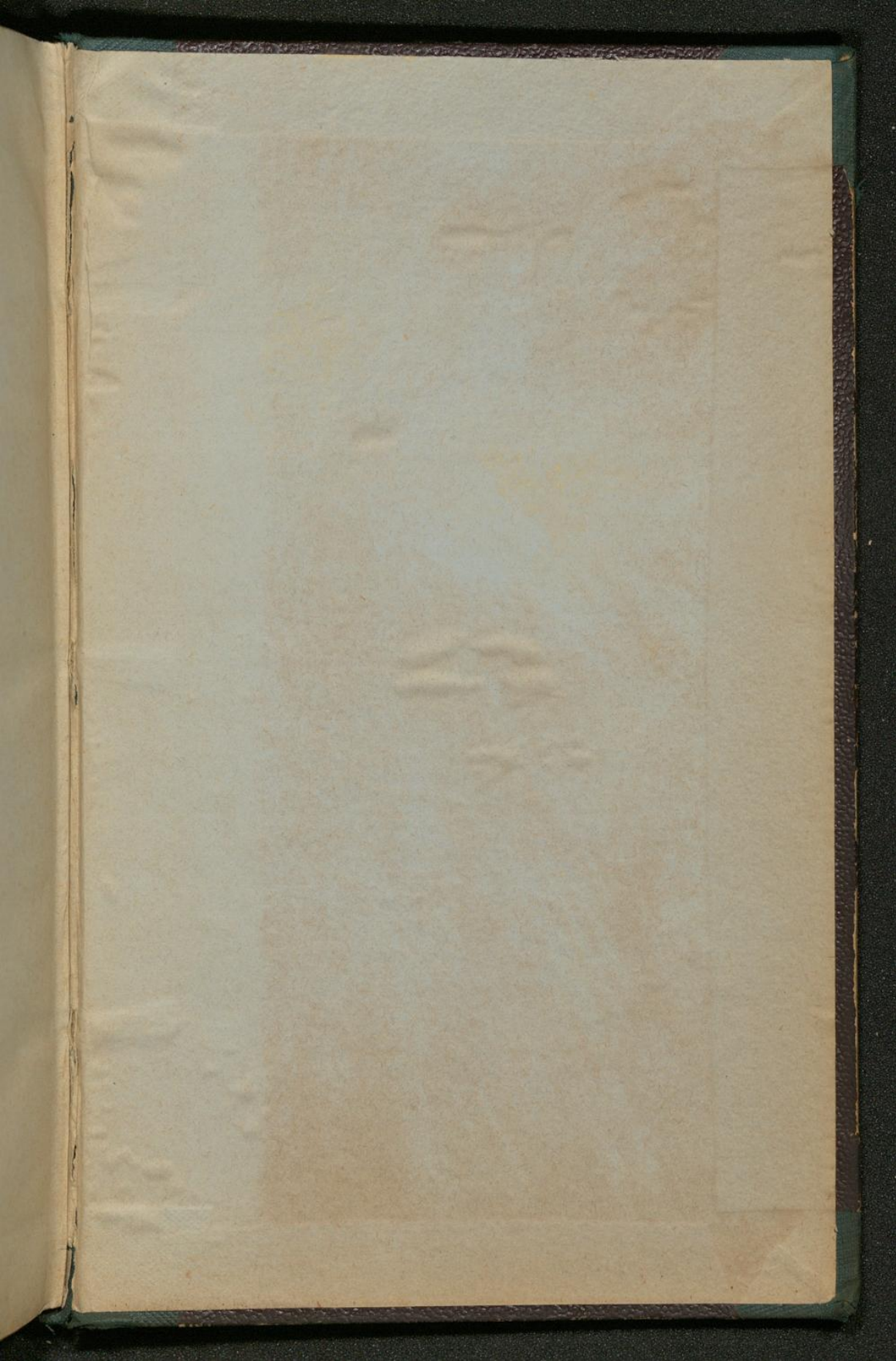
Berlin, 1861

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1840](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1840)

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

Ξ Υ Γ Γ Ρ Α Φ Η.

Mit

erklärenden Anmerkungen

herausgegeben

von

K. W. Krüger.

Zweiten Bandes zweites Heft, siebentes und achttes Buch.

Zweite Auflage.

Das Recht zu einer englischen und französischen Uebersetzung
dieses Werkes behält der Verfasser sich vor.

Berlin.

K. W. Krüger's Verlagsbuchhandlung.

1861.

Alle rechtmässigen Exemplare dieses Werkes führen hier den Stempel
und die eigenhändige Namensunterschrift des Verfassers.

W. Reimer

Ο δὲ Γά
τὰς αὐτῶν,
νύμνοι σα
ράκουσαι
τοὺς ἐπιθ
κινδυνεύου
τες καὶ ἀν
πίθωσι, κα
ἄλλως τε
ῤηγίω ἄς
πέσειεν.
πορθμοῦ,
ἐκεῖ δὲ ὄν
ἐπισθαί κα
ἅλα παρα
Σελινουντί
πέμψειν δ
καὶ τῶν

C. 1.
54, 7, 1. —
(Ps. u. Hk.
§ 2.
γωρεῖν ἔφ
zu 3, 29,
§ 3.
An. 1, 9, 1
Lande bes
den Schiffe
— παντ
§ 4.
nirgends d
94, 3. — π
— πορ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΕΥΤΓΡΑΦΗΣ Ζ΄.

Ὁ δὲ Γύλιππος καὶ ὁ Πυθῆν ἐκ τοῦ Τάραντος, ἐπεὶ ἐπισκεύασαν τὰς ναῦς, παρέπλευσαν ἐς Λοκροὺς τοὺς Ἐπιζεφυρίους· καὶ πνυθανόμενοι σαφέστερον ἤδη ὅτι οὐ παντελῶς πω ἀποτετελιχισμένοι αἱ Συρακούσαι εἰσιν, ἀλλ' ἔτι οἷόν τε κατὰ τὰς Ἐπιπολὰς στρατιᾷ ἀφικομένους ἐσελθεῖν, ἐβουλεύοντο εἴτ' ἐν δέξιᾳ λαβόντες τὴν Σικελίαν διακινδυνεύσωσιν ἐσπλεῦσαι, εἴτ' ἐν ἀριστερᾷ ἐς Ἱμέραν πρῶτον πλεύσαντες καὶ αὐτοὺς τε ἐκείνους καὶ στρατιὰν ἄλλην προσλαβόντες, οὓς ἂν πείθωσι, κατὰ γῆν ἔλθωσιν. καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς Ἱμέρας πλεῖν, ἄλλως τε καὶ τῶν Ἀττικῶν τεσσάρων νεῶν οὐπω παρουσῶν ἐν τῷ Ῥηγίῳ ἃς ὁ Νικίας ὁμως πνυθανόμενος αὐτοὺς ἐν Λοκροῖς εἶναι ἀπέστειλεν. φθάσαντες δὲ τὴν φυλακὴν ταύτην περιουῶνται διὰ τοῦ πορθμοῦ, καὶ σχόντες Ῥηγίῳ καὶ Μεσσήνῃ ἀφικουῶνται ἐς Ἱμέραν. ἐκεῖ δὲ ὄντες τοὺς τε Ἱμεραίους ἔπεισαν ξυμπολεμεῖν καὶ αὐτοὺς τε εἰσελθεῖν καὶ τοῖς ἐκ τῶν νεῶν τῶν σφετέρων ναύταις ὅσοι μὴ εἶχον ὄπλα παρασχεῖν — τὰς γὰρ ναῦς ἀνείλκυσαν ἐν Ἱμέρα — καὶ τοὺς Σελινοντίους πέμψαντες ἐκέλευον ἀπαντᾶν [παν]στρατιᾷ ἕς τι χωρίον. πέμψειν δὲ τινα αὐτοῖς ὑπέσχεον στρατιὰν οὐ πολλὴν καὶ οἱ Γελῶναι καὶ τῶν Σικελῶν τινας, οἱ πολὺ προθυμότερον προσχωρεῖν ἐτοῖμοι

C. 1. § 1. ἀφικομένους, σφᾶς. — εἴτε διακινδυνεύσωσιν. Spr. 54, 7, 1. — ἐσπλεῦσαι, ἐς Συρακούσας oder ἐς τὸν λιμένα τῶν Συρακοσίων. (Ps. u. Hk.) — ἐκείνους, τοὺς Ἱμεραίους δηλονότι. (Sch.) Spr. 58, 4, 1.

§ 2. ὁμως. τὸ ὁμως διὰ τοῦτο πρόσκειται ὅτι ἐν τῇ ἔκτῃ (104, 4) ὀλιγωρεῖν ἔφη τῆς φυλακῆς τοῦ κατάπλου. (Sch.) zu 5, 61, 1. — σχόντες Ῥηγίῳ. zu 3, 29, 1.

§ 3. τοὺς τε Ἱ. Dem entspricht καὶ τοὺς Σελινοντίους. vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 9, 19. — τοῖς ἐκ ἰν sofern sie aus den Schiffen gegangen jetzt am Lande befindlich waren. — γὰρ giebt an wesshalb die Matrosen nicht auf den Schiffen nöthig gewesen. — πέμψαντες. Spr. 60, 7, 4. vgl. 1, 91, 2. — πανστρατιᾷ. στρατιᾷ die meisten und besten Hsn.

§ 4. τινα αὐτοῖς. πν' αὐτοῖς mehrere Hsn. Allein Thuk. hat sonst nirgends das α der Feminina und Masculina elidirt. (Pp.) Ueber τίς zu 6, 94, 3. — προθυμότερον. προθυμότεροι? und ἐτοῖμοι gestrichen? (Kr. Bruchst.) — προσχωρεῖν. zu 8, 31, 1.

ἦσαν τοῦ τε Ἀρχωνίδου νεωστὶ τεθνηκότος, ὃς τῶν ταύτῃ Σικελῶν βασιλεῶν τιῶν καὶ ὧν οὐκ ἀδύνατος τοῖς Ἀθηναίοις φίλος ἦν, καὶ 5 τοῦ Γυλίππου ἐκ Λακεδαιμόνος προθύμως δοκοῦντος ἦκειν. καὶ ὁ μὲν Γυλίππος ἀναλαβὼν τῶν τε σφετέρων ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν τοὺς ὀπλισμένους, ἑπτακοσίους μάλιστα, Ἰμεριούς δὲ ὀπλίτας καὶ ψιλοὺς, ξυναμφοτέρους χιλιούς, καὶ ἵππεας ἑκατόν, καὶ Σελιουντίων [τέ] τινὰς ψιλοὺς καὶ ἵππεας καὶ Γελῶν ὀλίγους, Σικελῶν τε ἐς χιλιούς 2 τοὺς πάντας, ἐχώρει πρὸς τὰς Συρακοῦσας· οἱ δ' ἐκ τῆς Λευκάδος Κορινθιοὶ ταῖς τε ἄλλαις ναυσὶν ὡς εἶχον τάχους ἐβοήθουν καὶ Γόγγυλος, εἷς τῶν Κορινθίων ἀρχόντων, μᾶν νῆϊ τελευταῖος ὀρηθεὶς πρῶτος μὲν ἀφικνέεται ἐς τὰς Συρακοῦσας, ὀλίγον δὲ πρὸ Γυλίππου, 2 καὶ καταλαβὼν αὐτοὺς περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ πολέμου μέλλοντας ἐκκλησιάζειν διεκώλυσέ τε καὶ παρεθάροννε, λέγων ὅτι νῆες τε ἄλλαι ἐπιπροσπλέουσι καὶ Γυλίππος ὁ Κλειανδρίδου Λακεδαιμονίων ἀποστειλάντων ἀρχων. καὶ οἱ μὲν Συρακοῖσι ἐπερωσθήσαν τε καὶ τῷ Γυλίππῳ εὐθύς πανστρατιᾷ ὡς ἀπαντησόμενοι ἐξῆλθον· ἤδη γὰρ καὶ ἐγγὺς ὄντα ἠσθάνοντο αὐτόν. ὁ δὲ Γέτα τό τε τείχος ἐν τῇ παρόδῳ τῶν Σικελῶν ἐλὼν καὶ ξυνταξάμενος ὡς ἐς μάχην ἀφικνέεται πρὸς τὰς 4 Ἐπιπολάς· καὶ ἀναβὰς κατὰ τὸν Εὐρύηλον, ἦπερ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πρῶτον, ἐχώρει μετὰ τῶν Συρακοσίων ἐπὶ τὸ τείχος τῶν Ἀθηναίων. ἔτυχε δὲ κατὰ τοῦτο τοῦ καιροῦ ἐλθὼν ἐν ᾧ ἑπτὰ μὲν ἢ ὀκτῶ σταδίων ἤδη ἐπετετέλεστο τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὸν μέγαν λιμένα διπλοῦν τείχος, πλην κατὰ βραχύ τι τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν· τοῦτο

§ 5. τῶν τε. zu αἶ τε 1, 7, 2. — τῶν σφετέρων. Spr. 58, 4, 3. vgl. zu 5, 10, 6. — [τέ] hat Bekker aus einigen Hsn. zugefügt; doch anstößig. — τοὺς πάντας bezieht sich bloss auf die Sikeler. (Hk.) vielleicht deshalb weil sie aus mehreren Stämmen waren zugefügt. (Pp.) im Ganzen. Spr. 50, 14, 13.

C. 2. § 1. οἱ ἐκ. Spr. 50, 8, 14. vgl. 2, 31, 1; über die Sache 6, 104, 1. — τάχους. Spr. 47, 10, 5. — καὶ Γόγγυλος, als ob vorherginge τῶν Κορινθίων αἶ τε ἄλλαι νῆες. (Pp.) — τελευταῖος. zu 4, 38, 2.

§ 2. αὐτοὺς, τοὺς Συρακοσίων. (Sch.) — ἀποστειλάντων. zu 1, 89, 2.

§ 3. ἐπερωσθήσαν. zu 6, 93, 1. — ἠσθάνοντο, ἤκουον. (Sch.) vgl. 1, 26, 2, 31, 1 etc. — Γέτα. Γέτας, Τέγας, andre Hsn., Ίέτας Gö. u. Arn. „Doch vgl. Held zu Plut. Timol. 30.“ (Pp.) — τό τε. τότε Andere; τε τό Kr. Bruchst. Der Artikel wie 3, 103, 1? — τῶν Σικελῶν gehört zu τείχος.

§ 4. τὸ πρῶτον, ἀνέβησαν 6, 97, 2. (Hk.) Spr. 62, 4, 1. — ἔτυχε. ἐτύχαιε eine gute Hs. — τοῦ καιροῦ für καιροῦ dieselbe. vgl. 7, 69, 3. So haben temporale Genitive der Art in der attischen Prosa gewöhnlich den Artikel. Spr. 47, 10, 4 u. Lobbeck z. Phryn. p. 279. Doch Dem. 2, 8: καιροῦ μὲν δὴ πρὸς τοῦτο παρόστη Φιλίππῳ τὰ πράγματα. (Arn.) — ἑπτὰ μὲν. Dem entspricht τῷ δὲ ἄλλῳ § 5. (Pp.) — σταδίων hängt von τείχος ab. Spr. 47, 8, 1. — ἐπετετέλεστο, ἀπετετέλεστο eine Hs. — διπλοῦν τείχος 6, 103, 1. (Hk.) — τὸ πρὸς ist nicht an τείχος sondern an βραχύ τι anzuschließen. (Va.) So folgt auf τίς der Artikel 8, 93, 1. Sauppe zu Xen. Mem. 2, 8, 3. (Pp.) vgl. 2, 89, 4 u. zu 1, 140, 6.

δ' ἔτι ἀκοδόμου. τῷ δὲ ἄλλῳ τοῦ κύκλου πρὸς τὸν Τρωίγιλον ἐπὶ τὴν ἐτέραν θάλασσαν λίθοι τε παραβεβλημένοι τῷ πλεονί ἤδη ἦσαν καὶ ἔστιν ἂ καὶ ἡμέτερα, τὰ δὲ καὶ ἐξειργασμένα κατελείπετο. παρὰ τοσοῦτον μὲν Συρακοῦσαι ἦλθον κινδύνου.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι αἰφνιδίως τοῦ τε Γυλίππου καὶ τῶν Συρακοσίων σφίσι ἐπιόντων ἐθορυβήθησαν μὲν τὸ πρῶτον, παρετάξαντο δέ. ὁ δὲ θέμενος τὰ ὄπλα ἐγγὺς κήρυκα προπέμπει αὐτοῖς λέγοντα, εἰ βούλονται ἐξιέναι ἐκ τῆς Σικελίας πέντε ἡμερῶν, λαβόντες τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἑτοῖμος εἶναι σπένδεσθαι. οἱ δ' ἐν ὀλιγοῖα τε ἐποιούντο καὶ οὐδὲν ἀποκρινάμενοι ἀπέπεμψαν. καὶ μετὰ τοῦτο ἀντιπαρεσκευάζοντο ἀλλήλοις ὡς ἐς μάχην. καὶ ὁ Γύλιππος, ὁρῶν τοὺς Συρακοσίους ταρασσομένους καὶ οὐ ῥαδίως ξυτασσομένους, ἐπανῆγε τὸ στρατοπέδον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον. καὶ ὁ Νικίας οὐκ ἐπῆγε τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ' ἠσύχαζε πρὸς τῷ ἑαυτῶν τείχει. ὡς δ' ἔγνω ὁ Γύλιππος οὐ προσιόντας αὐτούς, ἀπήγαγε τὴν στρατιάν ἐπὶ τὴν ἄκραν τὴν Τεμενίτιν καλουμένην καὶ αὐτοῦ ἠύλισαντο. τῇ δ' ὑστεραῖα ἄγων τὴν μὲν πλείστην τῆς στρατιᾶς παρέταξε πρὸς τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων, ὅπως μὴ ἐπιβοηθοῖεν ἄλλοσε, μέρος δέ τι πέμψας πρὸς τὸ φρούριον τὸ Ἀάβδαλον αἰρεῖ καὶ ὄσους ἔλαβεν ἐν αὐτῷ πάντας ἀπέκτεινεν. ἦν δὲ οὐκ ἐπιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις τὸ χωρίον. καὶ τρίτης τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀλίσκεται τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν Συρακοσίων ἐφοροῦσα τῷ μεγάλῳ λιμένι.

§ 5. τῷ ἄλλῳ — τῷ πλεονί für den grössern Theil des Restes. (Pp.) vgl. zu 1, 2, 3. — τοῦ κύκλου ist entweder aus dem Sch. eingefalscht oder bezeichnet hier die ganze Circumvallationsmauer der Athener. (Pp.) — κατελείπετο. κατέλειπετο Cobet v. l. p. 254. Herbst S. 39 f. erklärt: als Gylippos ankam, wurde Einiges halb fertig, Anderes sogar ganz fertig verlassen, zurückgelassen. — παρὰ τοσοῦτον. zu 3, 49, 3. — μὲν. zu 2, 68, 5.

C. 3. § 1. αἰφνιδίως. zu 4, 75, 3. — σφίσι. zu 4, 61, 3. — τὸ πρῶτον für πρῶτον eine gute Hs. Spr. 46, 3, 2. — θέμενος. zu 2, 2, 4. — προπέμπει. zu 1, 29, 1. Doch haben einige Hsn. προσπέμπει, was man in dieser Verbindung noch liest 3, 52, 2. 4, 114, 1. vgl. 2, 79, 2. 7, 35, 2. 8, 47, 2. — ἐξιέναι so 7, 47, 2. ἐκπλους 50, 3. — πέντε ἡμερῶν. Spr. 47, 2, 3. — ἑτοῖμος εἶναι, als ob λέγων vorherginge, mit Bezug auf das in προπέμπει liegende Hauptsubject. Doch ist λέγοντα, das 5, 41, 2 fehlt, wohl zu streichen, wie auch 3, 52, 2. vgl. 4, 37 u. 5, 115, 1.

§ 2. ἐν ὀλιγοῖα ἐποιούντο. zu 4, 5, 1. — ῥαδίως, wie 6, 98, 3. — οὐδὲν ἄπ., aus Verachtung. vgl. Plat. Nik. 19. (Bl.) — μᾶλλον mehr als es vorher darin stand. Oder wie 2, 96, 1? „in locum magis patentem.“ Valcken. z. Phal. p. XXI.

§ 3. ἑαυτῶν für ἑαυτοῦ eine gute Hs. Spr. 58, 4, 3 u. zu 6, 101, 5. — τὴν T. x. Spr. 50, 12, 3.

§ 4. τὴν πλείστην τῆς στρατιᾶς. Spr. 47, 28, 9. vgl. 1, 30, 3 u. zu 6, 105, 1. — τὸ φρούριον τὸ Α. Spr. 50, 7, 3. vgl. zu 1, 46, 3 u. 4, 113, 2. — αἰρεῖ, erg. τὸ φρούριον τὸ Α. zu ἐδῆον 1, 114, 2. — τὸ χωρίον könnte fehlen. zu ἀφανίς 1, 63, 2. vgl. zu 6, 101, 2. — τῷ μεγάλῳ für τῷ eine gute Hs. u. Va.

4 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐτείχιζον οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι διὰ τῶν Ἐπιπολῶν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀρξάμενοι ἄνω πρὸς τὸ ἐγκάρσιον τεῖχος ἀπλοῦν, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ δύναντο κωλύσαι, μηκέτι οἰοί² τε ὄσον ἀποτείχισαι. καὶ οἱ τε Ἀθηναῖοι ἀναβεβήκεισαν ἤδη ἄνω, τὸ ἐπὶ θαλάσῃ τεῖχος ἐπιτελέσαντες, καὶ ὁ Γύλιππος, ἦν γὰρ τι τοῖς Ἀθηναίοις τοῦ τεύχους ἀσθενές, νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν ἐπήει πρὸς αὐτό. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἔτυχον γὰρ ἔξω ἀλλυζόμενοι, ὡς ἴσθοντο, ἀντεπήκεσαν· ὁ δὲ γνούς κατατάχος ἀπήγαγε τοὺς σφετέρους πάλιν. ἐποικοδομήσαντες δὲ αὐτὸ οἱ Ἀθηναῖοι ὑψηλότερον αὐτοὶ μὲν ταύτῃ ἐφύλισσον, τοὺς δὲ ἄλλους Ξυμμάχους κατὰ τὸ ἄλλο τείχισμα ἤδη διέταξαν ἥπερ ἔμελλον ἕκαστοι φρουρεῖν.

4 Τῷ δὲ Νικίᾳ ἐδόκει τὸ Πλημμύριον καλούμενον τείχισαι· ἔστι δὲ ἄκρα ἀντιπέρας τῆς πόλεως, ἥπερ προὔχουσα τοῦ μεγάλου λιμένος τὸ στόμα στενὸν ποιεῖ, καὶ εἰ τεχισθεῖη, ῥᾶον αὐτῷ ἐφαίνετο ἢ ἔσχομιδῆ τῶν ἐπιτηδείων ἔσεσθαι· δι' ἐλάσσονος γὰρ πρὸς τῷ λιμένι [τῷ τῶν Συρακυσίων] ἐφορηθήσειν σφᾶς, καὶ οὐχ ὡσπερ νῦν ἐκ μυχῷ τοῦ λιμένος τὰς ἐπιναγωγὰς ποιήσεσθαι, ἦν τι ναυτικῷ κινῶνται. προσεῖχέ

C. 4. § 1. ἀπό erklärt Ullrich Beitr. zur Kr. des Th. 3 S. 25 ff. durch entfernt von (vgl. jedoch zu 3, 51, 2), eine Erörterung der bezüglichen Mauern beifügend. Da mir so Vieles was über diese and andre Localitäten die Einen so, die Andern anders geurtheilt haben noch äusserst problematisch scheint, so dürfte es gerathen sein über solche Schwierigkeiten, deren Erörterung wenig fruchtbar ist, einstweilen hinwegzulesen. Meinen alten Wunsch für den Thuk. einen Spaziergang nach Syrakus zu machen hab' ich leider nicht ausführen können. — ἄνω nach oben zu gehört zu ἐτείχιζον. Doch glaubt Ullrich S. 27 man müsse es wegen διὰ τῶν Ἐ. durch oben erklären. — πρὸς τὸ ἐγκάρσιον ist mir verdächtig. vgl. 7, 11, 3. Dobree setzt vor τεῖχος ein Komma und vergleicht πρὸς ὄρθιον Xen. Hell. 2, 4, 15, πρὸς ὄρθιον u. πρὸς ἄναντες 5, 4, 54, πρὸς τὸ σιμόν 4, 3, 23. Diese Stellen sind doch verschieden. — ἐγκάρσιον τεῖχος 6, 99, 4. — ἀπλοῦν, τεῖχος. vgl. 7, 11, 3.

§ 2. τὸ ἐπὶ θαλάσῃ 7, 2, 4. — ἀσθενές erklärt sich durch ἐποικοδομήσαντες αὐτὸ ὑψηλότερον. (Hk.) — ἔξω, τοῦ τεύχους. (Sch.)

§ 3. τοὺς σφετέρους. zu 7, 1, 5. — ὑψηλότερον proleptisch. Spr. 57, 4, 2. — ἄλλους. Spr. 50, 4, 11. — ἤδη, wie § 6. vgl. 7, 6, 1.

§ 4. Πλημμύριον. Πλημμύριον hier und an andern Stellen einige Hsn. — λιμένος hängt von στόμα ab. (Hl.) — στενόν 7, 59, 2. — ῥᾶον für ῥᾶον mehrere und gute Hsn. vgl. 7, 28, 1 u. Spr. 62, 2, 3. vgl. 4, 10, 3. (Arn.) — ἐσχομιδῆ nur noch 7, 24, 3.

§ 5. δι' ἐλάσσονος. zu 6, 75, 1. — τῷ λιμένι, doch wohl dem kleineren, οὗ ἦν καὶ τὸ νεώριον αὐτοῖς 7, 22, 2. — τῷ τῶν Συρακυσίων. Wozu dieser auch grammatisch anstössige Zusatz? Spr. 50, 8, 11. Vielleicht ist ἐλάσσονι vor τῶν ausgefallen oder τῷ σμικρῷ zu lesen. — σφᾶς. zu 3, 111, 2. — ἐπιναγωγὰς für ἐπαγωγὰς eine Hs. Dieses heisst Herbeiführung, wie τῶν ἐπιτηδείων, jenes Auslaufen, Anrücken. (Pp.) So jetzt noch 7, 34, 5. — κινῶνται, οἱ Συρακόσιοι. (Sch.) Ueber κινεῖσθαι 8, 100, 2, vgl. 5, 8, 1. (Didot.) Aehnlich 2, 81, 5, 5, 10, 4, 7, 50, 4. Spr. 52,

τε ἤδη μᾶλλον τῷ κατὰ θάλασσαν πολέμῳ, ὁρῶν τὰ ἐκ τῆς γῆς σφί-
σιν, ἐπειδὴ Γύλιππος ἦκεν, ἀνελπιστότερα ὄντα. διακομίσας οὖν στρα-
τιάν καὶ τὰς ναῦς ἐξετείχιζε τρία φρούρια· καὶ ἐν αὐτοῖς τὰ τε σκευή
τὰ πλείστα ἔκειτο καὶ τὰ πλοῖα ἤδη ἐκεῖ τὰ μεγάλα ὄρωμι καὶ αἱ
ταχεῖαι νῆες, ὥστε καὶ τῶν πληρωμάτων οὐχ ἥμισυ τότε πρῶτον
κάκωσις ἐγένετο· τῷ τε γὰρ ὕδατι σπανίῳ χρώμενοι καὶ οὐκ ἐγγύθεν
καὶ ἐπὶ φρυγανισμόν ἄμα ὁπότε ἐξέλθοιεν οἱ ναῦται, ὑπὸ τῶν ἰπέων
τῶν Συρακοσίων κρατούντων τῆς γῆς διεφθίροντο· τρίτον γὰρ μέρος
τῶν ἰπέων τοῖς Συρακοσίοις διὰ τοὺς ἐν τῷ Πλημμυρίῳ, ἵνα μὴ
κακουργήσοντες ἐξίωιν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ Ὀλυμπίῳ πολέμῳ ἐτετάχατο.
ἐπυρθάνετο δὲ καὶ τὰς λοιπὰς τῶν Κορινθίων ναῦς προσπλεύσας ὁ
Νικίας· καὶ πέμπει ἐς φυλακὴν αὐτῶν ἑκοσι ναῦς, αἷς εἶρητο περὶ
τε Λοκροῦς καὶ Ρήγιον καὶ τὴν προσβολὴν τῆς Σικελίας ναυλοχεῖν
αὐτάς.

Ὁ δὲ Γύλιππος ἄμα μὲν ἐτείχιζε τὸ διὰ τῶν Ἐπιπολῶν τεῖχος,⁵
τοῖς λίθοις χρώμενος οὗς οἱ Ἀθηναῖοι προπαρεβάλλοντο σφίσιν, ἄμα
δὲ παρέτασεν ἐξάγων αἰὶ πρὸ τοῦ τεχνίσματος τοὺς Συρακοσίους καὶ
τοὺς ξυμμύχους, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀντιπαρετάσσοντο. ἐπειδὴ δὲ ἔδοξε²
τῷ Γύλιππῳ καιρὸς εἶναι, ἤρχε τῆς ἐφόδου· καὶ ἐν χειρὶ γενόμενοι
ἐμάχοντο μετὰ τῶν τεχνισμάτων, ἧ τῆς ἵππου τῶν Συρακοσίων οὐ-
δεμία χρῆσις ἦν. καὶ νικηθέντων τῶν Συρακοσίων καὶ τῶν ξυμμά-
χων καὶ νεκροῦς ὑποσπόνδους ἀνελομένων καὶ τῶν Ἀθηναίων τρο-
παῖον στησάντων ὁ μὲν Γύλιππος ξυγκαλέσας τὸ στρατεύμα οὐκ ἔφη
τὸ ἀμάχημα ἐκείνων ἀλλ' ἑαυτοῦ γενέσθαι· τῆς γὰρ ἵππου καὶ τῶν³
ἀκοντιστῶν τὴν ὠφελίαν τῇ τάξει, ἐντὸς λίαν τῶν τευχῶν ποιήσας,

6, 1. — προσείχε. zu 1, 15, 1. — ἤδη μᾶλλον. zu 1, 3, 2. — τὰ ἐκ.
Spr. 50, 8, 17.

§ 6. στρατιάν ein Corps. — τῷ τε. Durch τε καὶ (ἐπὶ) werden
χρώμενοι und ὁπότε ἐξέλθοιεν verbunden. (Pp.) Spr. 59, 2, 3. — ἐγγύθεν
wird durch καὶ mit σπανίῳ verbunden. zu 3, 4, 1. — φρυγανισμόν noch 7,
13, 2 u. bei Spätern. vgl. zu 3, 411, 1. — γῆς. γῆς οἱ πολλοί eine gute Hs.
u. Va.

§ 7. ἐπὶ τῇ. zu 3, 78, 1. — τῇ ἐν der bei. (Pp.) — ἐτετάχατο. zu
3, 13, 4. — τὰς λοιπὰς 7, 2, 1. 7, 1. (Pp.) — ἐς φυλακὴν αὐτῶν um
ihnen aufzupassen. (Ps.) vgl. 7, 1, 2. 7, 1 u. 8, 80, 3. (Ba.) Doch kann
ἐς verdächtig scheinen. vgl. 2, 26. — τὴν προσβολὴν. zu 4, 1, 1. — ναυ-
λοχεῖν, ναὺς λοχεῖν καὶ ἐνεθρεύειν. (Phot.) vgl. App. Bürg. 4, 82. (Arn.)
Sonst anders. — αὐτάς, τὰς Κορινθίων ναῦς. (Va. u. St.)

C. 5. § 1. τό, die 7, 4, 1 erwähnte. — προπαρεβάλλοντο. προ —
vorher, παρα — zu 6, 99, 1. Bei den Frühern scheint das Wort sonst
nicht vorzukommen. — σφίσιν. zu 2, 65, 9. Beim Medium wie 4, 28, 4.

§ 2. νεκρούς. zu 1, 54, 2. — ἐκείνων. Spr. 47, 6, 1.

§ 3. τῇ τάξει verbindet Pp. nach Matth. § 418, e A. vgl. 428, 2 mit
ἀφελέσθαι; ich mit ὠφελίαν, theils weil jene Construction aus attischen Pro-
saikern nicht belegt ist, theils der Stellung wegen. Kr. Stud. 2 S. 226. Warum
ὠφελία nicht ebenso wohl wie ὠφέλιμος den Da. gestatten soll ist mir unklar.

ἀφελῆσθαι· νῦν οὖν αὖθις ἐπάξειν. καὶ διανοεῖσθαι οὕτως ἐκέλευεν αὐτοὺς ὡς τῇ μὲν παρασκευῇ οὐκ ἔλασσον ἔχοντας, τῇ δὲ γνώμῃ οὐκ ἀνεκτὸν ἐσόμενον, εἰ μὴ ἀξιώσουσι, Πελοποννήσιοί τε ὄντες καὶ Δωριῆς, Ἴωνων καὶ νησιωτῶν καὶ ξυγκλύδων ἀνθρώπων κρατήσαντες ἐξεβλάσασθαι ἐκ τῆς χώρας. καὶ μετὰ ταῦτα, ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, αὖθις ἐπῆγεν αὐτούς. ὁ δὲ Νικίας καὶ οἱ Ἀθηναῖοι νομίζοντες καὶ εἰ ἐκείνοι μὴ ἐθέλοιεν μάχης ἄρχειν, ἀναγκαῖον σφίσι εἶναι μὴ περιορᾶν παροικοδομούμενον τὸ τεῖχος — ἤδη γὰρ καὶ ὅσον οὐ παρεληλύθει τὴν τῶν Ἀθηναίων τοῦ τεύχους τελευτὴν ἢ ἐκείνων τεύχους, καὶ εἰ προσέλθοι, ταῦτόν ἤδη ἐποίει αὐτοῖς νικᾶν τε μαχομένοις διὰ παντός καὶ μηδὲ μάχεσθαι — ἀντεπήγασαν οὖν τοῖς Συρακοσίοις. καὶ ὁ Γύλιππος τοὺς μὲν ὀπίστας ἔξω τῶν τευχῶν μᾶλλον [ἢ πρότερον] προεξαγαγὼν ξυνέμισγεν αὐτοῖς, τοὺς δ' ἰππέας καὶ τοὺς ἀκονιστάς ἐκ πλαγίου τάξας τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν, ἢ τῶν τευχῶν ἀμφοτέρων αἱ ἐργασίαι ἔληγον. καὶ προσβαλόντες οἱ ἰππῆς ἐν τῇ μάχῃ τῶ ἐωνόμῳ κέρα τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ κατ' αὐτοὺς ἦν, ἐτρεψαν· καὶ δι' αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα νικηθὲν ὑπὸ τῶν Συρακοσίων κατηράχθη ἐς τὰ τεύχισματα. καὶ τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐφθασαν παροικοδομήσαντες [καὶ παρελθόντες τὴν τῶν Ἀθηναίων οἰκοδομίαν], ὥστε μηκέτι μήτε αὐτοὶ κωλύεσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐκείνους τε καὶ παντάπασιν ἀπεστερημέναι, εἰ καὶ κρατοῖεν, μὴ ἂν ἔτι σφῶς ἀποτείχοι.

— ἐντός. zu 2, 83, 4. (Pp.) — ποιήσας, τὴν τάξιν. — ἐπάξειν, αὐτοῖς 7, 6, 1. — οὐκ ἔλασσον, τῶν Ἀθηναίων. zu 1, 105, 4. — ἐσόμενον, noch zu ὡς gehörig. Spr. 56, 9, 7. vgl. eb. 14, 2. — ἀξιώσουσι. zu 1, 74, 2. — Ἴωνων, verächtliche Benennung. vgl. Her. 1, 143, 2. 5, 69 u. Ar. Ach. 104. (Dobree 2 p. 186.) zu 1, 124, 1. — ξυγκλύδες ist häufig. vgl. Bl. und Schneider zu Plat. Rep. 3 p. 105. (Pp.) Ueber den Ge. zu ὦν 6, 11, 1. — ἐξεβλάσασθαι. zu 4, 35, 3.

C. 6. § 1. παροικοδομούμενον dass sie längs der ihrigen, bis über diese hinaus, gebaut werde. vgl. [2, 75, 2], 7, 6, 3. 11, 3. — παρεληλύθει, ὑπερβεβήκει. (Sch.) vgl. § 3. — προσέλθοι, ἢ τεύχους. — ταῦτόν — νικᾶν τε so wirkte es ihnen demnächst dasselbe, half ihnen, den Athenern, nichts (eben so wenig) sowohl wenn sie siegten. (Abr. u. Dobree.) Arist. 1 p. 53: τὸ αὐτὸ ποιοῦντων Διονίσῳ μάχεσθαι τε καὶ πίνειν. vgl. 3 p. 659. (Abr.) Plut. Nik. 19: ὡστ' αὐτοῖς μηδὲν εἶναι πλέον κρατοῦσαν. vgl. § 3 u. 7, 11, 3. (Pp.) Ueber ποιεῖν zu 2, 89, 2; über ἤδη zu 7, 4, 3. — διὰ παντός. zu 1, 38, 1. — οὖν. zu 3, 95, 1 u. 6, 64, 3.

§ 2. ἢ πρότερον ist mir verdächtig. zu 1, 13, 1. — προεξαγαγὼν. προαγαγὼν die meisten u. besten Hsn. Jenas auch 7, 37, 1. 70, 1. [8, 25, 3.] (Kr. z. Dion. p. 25. 138.) — ἐκ πλαγίου, Ggs. κατὰ πρόσωπον und ὀπίσθεν Xen. Kyr. 4, 1, 18. — κατ' αὐτούς. zu 1, 48, 3.

§ 3. δὲν αὐτό. zu 1, 2, 1. — κατηράχθη. κατεράχθη die besten Hsn. Doch alle haben ἀπαράξωμεν 7, 63, 1. vgl. die Erkl. zu Her. 9, 69. Dagegen Dem. 54, 8: ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον und unter 8, 96, 2: ξυρῆξουσιν. (Pp.) Kr. z. Arr. An. 5, 17, 2 lat. A. ἐσαράσσειν Her. 4, 128. 5, 116. — καὶ παρελθόντες, was in einer Hs. fehlt, und τὴν τῶν Ἀ. οἰκοδομίαν verdächtig Bk. und auch Va. scheint es nicht gehabt zu haben, ein Glossem aus παρεληλύθει § 1? — καὶ παντάπασιν. Spr. 69, 32, 18. — ἀπεστερη-

Μετὰ δὲ τοῦτο αἱ τε τῶν Κορινθίων νῆες καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Αἰτωαδίων ἐσέπλευσαν αἱ ὑπόλοιποι δώδεκα, λαθοῦσαι τὴν τῶν Ἀθηναίων φυλακὴν — ἦρχε δ' αὐτῶν Ἐρασιπίδης Κορίνθιος — καὶ ξυνετείχισαν τὸ λοιπὸν τοῖς Συρακοσίοις μέχρι τοῦ ἐγκαρσίου τείχους. καὶ ὁ Γύλιππος ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν ἐπὶ στρατιάν τε ὤχετο, καὶ ναυτικὴν καὶ πεζὴν ξυλλέξων, καὶ τῶν πόλεων ἅμα προσαξόμενος εἴ τις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν ἢ παντάπασιν ἔτι ἀρεστήκει τοῦ πολέμου. πρὸς σβεις τε ἄλλοι τῶν Συρακοσίων καὶ Κορινθίων ἐς Λακεδαίμονα καὶ Κόρινθον ἀπεστάλησαν, ὅπως στρατιὰ ἔτι περαιωθῆ ἢ τὴν ὄλκασιν ἢ πλοίοις ἢ ἄλλως ὅπως ἂν] προχωρῆ, ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπιμεταπεμπομένων. οἱ τε Συρακοσίοι ναυτικὸν ἐπλήρουν καὶ ἀνεπερῶντο ὡς καὶ τούτῳ ἐπιχειρήσοντες, καὶ ἐς τᾶλλα πολὺ ἐπέρρωντο. ὁ δὲ Νικίας, αἰσθόμενος τοῦτο καὶ ὄρων καθ' ἡμέραν ἐπιδιδούσαν τὴν τε τῶν πολεμίων ἰσχὴν καὶ τὴν σφετέραν ἀπορίαν, ἔπεμπε καὶ αὐτὸς ἐς τὰς Ἀθήνας ἀγγέλλων πολλάκις μὲν καὶ ἄλλοτε καθ' ἕκαστα τῶν γυνομένων, μάλιστα δὲ καὶ τότε, νομίζων ἐν δεινοῖς τε εἶναι καὶ εἰ μὴ ὡς τάχιστα ἢ σφᾶς μεταπέμψουσιν ἢ ἄλλους μὴ ὀλίγους ἀποστελοῦσαν, οὐδεμίαν εἶναι σωτηρίαν. φοβούμενος δὲ μὴ οἱ πεμπόμενοι ἢ κατὰ τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν ἢ καὶ μνήμης ἑλλειπεῖς γυνομένοι ἢ τῷ

ξέναι μὴ. Spr. 67, 12, 3. — ἄν. Spr. 69, 7, 1. Direct: οὐκ ἂν ἀποτερίσκειαν.

C. 7. § 1. αἱ τε. zu 1, 7, 2. Ueber die Sache vgl. 6, 93, 3. 104, 2, 7, 2, 1. — μέχρι. ἐν Pp.

§ 2. πεζὴν. zu 6, 33, 2. — ξυλλέξων streicht Cobet n. l. p. 67, auch das τε weglassend z. Hyper. p. 62. — προσαξόμενος. zu 1, 99, 2. — εἴ τις. Spr. 60, 10, 1. vgl. (zu) 6, 8, 3. 30, 2. — ἀρεστήκει, wie 7, 18, 3. 8, 2, 1.

§ 3. ἄλλοι ausser denen 6, 73. (Ds.) — ἔτι, ausser den schon anwesenden. — τὴν ὄλκασιν steht so vor dem Relativ Antiph. 6, 23: βασανίζων τὴν ὄλκασιν ὅποιον βούλοιο. — ἢ τὴν ὄλκασιν, das also doppelt zu denken ist. (Hk.) vgl. Hermann de part. ἄν p. 191. Doch verdächtigt Schäfer zum Dem. 1 p. 815 ἐν ὄλκασιν — ὅπως ἂν und auch Bekker hat diese Worte jetzt eingeschlossen. Zwei Erklärungen bei Matth. Gr. 483 u. 600 E. — προχωρῆ. zu 1, 74, 4. — ὡς. Spr. 56, 12, 2. — ἐπιμεταπεμπομένων. zu 6, 21, 1. Nikias hatte in dieser Zeit wohl öfter Verstärkung verlangt. vgl. 7, 8, 1. — ἀνεπερῶντο, ἐμελίτων. (Sch.) vgl. 7, 12, 3. 51, 2, Her. 6, 12, 3, Kallix. b. Athen. p. 204, b. (Bl.) vgl. Dem. 51, 6, Pol. 5, 2, 4. 10, 20, 6. 26, 7, 8. vgl. 1, 59, 12 u. Wesseling z. Diod. 13, 8. — πολὺ. zu 3, 82, 3.

C. 8. § 1. καθ' ἡμέραν. zu 1, 2, 1. — ἐπιδιδούσαν. Spr. 52, 2, 9. — τὴν σφετέραν. Spr. 58, 4, 3 u. zu 5, 10, 6. — ἀγγέλλων für ἀγγέλλοντες mehrere und gute Hsn. — τότε, ἔπεμπε, hier von der Vorbereitung. (Pp.) Spr. 53, 2, 1. — νομίζων streicht Cobet Hyper. p. 61. Dabei müsste man das Folgende auch (unpassend) zu ἀγγέλλων πολλάκις ziehen. — εἰ μὴ für ἢ μὴ einige Hsn. — μεταπέμψουσιν. zu 1, 112, 1. So und ἀποστελοῦσαν für μεταπέμψουσιν und ἀποστέλλουσιν viele und gute Hsn.

§ 2. κατὰ τοῦ für κατὰ τὴν τοῦ viele und die besten Hsn. — ἀδυνασία auch 8, 3, Her. 3, 79, 1. 7, 172, 2, der 8, 111, 2 auch das üblichere ἀδυναμία hat. — μνήμης für γνώμης eine gute Hs. u. Va. „Letzteres ist aus

ὄχλῳ πρὸς χάριν τι λέγοντες οὐ τὰ ἅντα ἀπαγγέλλωσιν, ἔγραψεν ἐπιστολήν, νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανοθεῖσαν μαθόντας τοὺς Ἀθηναίους βουλευσασθαι περὶ τῆς ἀληθείας. καὶ οἱ μὲν ὄχοντο φέροντες, οὓς ἀπέστειλε, τὰ γραμματα καὶ ὅσα εἶδε αὐτοὺς εἰπεῖν· ὁ δὲ τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον διὰ φυλακῆς μᾶλλον ἤδη ἔχων ἢ δι' ἐκουσίων κινδύνων ἐπεμελεῖτο.

9 Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει τελευτῶντι καὶ Εὐετίῳ, στρατηγὸς Ἀθηναίων, μετὰ Περδικκου στρατεύσας ἐπ' Ἀμφίπολιν Θραξί πολλοῖς τὴν μὲν πόλιν οὐχ εἶλεν, ἐς δὲ τὸν Στρομόνα περικουμίσας τριήρεις ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐπολιόρκει ὀρμώμενος ἕξ Ἰμεραίου. καὶ τὸ θέρους ἐτελεύτα.

10 Τοῦ δ' ἐπιγιννομένου χειμῶνος ἦκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ παρὰ τοῦ Νικίου ὅσα τε ἀπὸ γλώσσης εἶρητο αὐτοῖς εἶπον καὶ εἴ τις τι ἐπηρώτα ἀπεκρίνοντο καὶ τὴν ἐπιστολήν ἀπέδωσαν. ὁ δὲ γραμματεὺς ὁ τῆς πόλεως παρελθὼν ἀνέγνω τοῖς Ἀθηναίοις δηλοῦσαν τοιαύτα.

11 "Τὰ μὲν πρότερον πραχθέντα ὡς Ἀθηναῖοι ἐν ἄλλαις [πολλαῖς] ἐπιστολαῖς ἴστε· νῦν δὲ καιρὸς οὐχ ἦσσαν μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἔσμεν βουλευσασθαι. κρατησάντων γὰρ ἡμῶν μάχαις ταῖς πλείοσι Συρακοσίους, ἐφ' οὓς ἐπέμφθημεν, καὶ τὰ τείχη οἰκοδομησαμένων ἐν ὅσπερ νῦν ἔσμεν ἦλθε Γύλιππος Λακεδαιμόνιος στρατιῶν ἔχων ἐκ τε Πελο-

γνώμην entstanden." (Pp.) — πρὸς χάριν. zu 3, 42, 5. — οὐ. Spr. 54, 8, 9. — ἐν τῷ ἀγγέλῳ in dem Boten, d. h. durch Schuld desselben. (St) Aesch. Cho. 762: ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτός ὀρθοῦται λόγος. (Abr.) vgl. Her. 8, 100, 3. (Arn.)

§ 3. οὓς ἀπέστειλε steht nicht attributiv, sondern exexegetisch zu οἱ μὲν, wie οἱ μὲν — οἱ ἀποσταλέντες. (Pp.) Dies, schon von Hl. verdächtigt, und καὶ ὅσα — εἰπεῖν streicht Cobet Hyper. p. 61. — δὲ τὰ κατὰ. δὲ κατὰ einige Hsn. — διὰ φυλακῆς unter (defensiven) Vorsichtsmassregeln. zu 2, 81, 3. vgl. zu 1, 17, 1. 2, 22, 1. „Dion C. 47, 36: διὰ φυλακῆς μᾶλλον ἢ διὰ κινδύνων τὸ στρατόπεδον ἐποιοῦντο.“ (Bl.) — μᾶλλον hat nur eine gute Hs. u. Va., ἢ δι' einige, Sch. u. Va. Zu διὰ κινδύνων ist wieder ἔχων zu denken. vgl. zu 2, 22, 1. (Bl.) Pp. verbindet es instrumental mit ἐπεμελεῖτο. — ἐκουσίων, αὐθαιρῶν 1, 144, 1. 8, 27, 3. ἐτελεύσας κίνδυνος Xen. An. 6, 3, 14. (Bl.)

C. 9. καὶ gehört zum ganzen Gedanken: es geschah auch dies. vgl. 4, 54, 2. — Περδικκου. Wie er mit den Athenern wieder ausgesöhnt worden hat Thuk. nicht erzählt. — Θραξί. Spr. 48, 15, 48. Söldner Athens wie 4, 129, 2 u. Xen. Hell. 1, 3, 10. (Kr. z. Dion. p. 347.) vgl. das Reg. u. Θραξίας. — ὀρμώμενος. zu 1, 64, 2. —

C. 10. ἀπὸ γλώσσης mündlich. Her. 1, 123, 2: ἐντελέμενος ἀπὸ γλώσσης. (Gb.) — ὁ ist wiederholt wegen des Ggs. zu andern Schreibern. (Arn.) „Nachweisungen über diese bei K. F. Hermann Staatalt. 127, 17.“ (Pp.) Am ausführlichsten Böckh Staatsh. 1 S. 253 ff, besonders 259 f. (Eng.)

C. 11. § 1. πολλαῖς hat Bekker nach einer Hs. u. Va. verdächtigt. — ἐν ἐπιστολαῖς ἴστε kurz für ἐν ἐπιστολαῖς ἠγγελεῖν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἴστε. Dem. 44, 60: μεμαθήκατε ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένους. Ἐπιστολαί sind hier wohl wegen 7, 8, 2 (mündliche) Botschafter. — οὐχ ἦσσαν, ἢ πρότερον δηλονότι. (Sch.) — ἐν ᾧ in welcher (gefährvollen) Lage. Spr. 43, 4, 4 u.

πονηήσου καὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ πόλεων ἔστιν ὦν. καὶ μάχη τῇ μὲν²
 πρώτη νικάται ὑφ' ἡμῶν, τῇ δ' ὑστεραία ἰππεῦσί τε πολλοῖς καὶ ἀ-
 κοντισταῖς βιασθέντες ἀνεχωρήσαμεν ἐς τὰ τεῖχη. νῦν οὖν ἡμεῖς μὲν
 παυσάμενοι τοῦ περιτειχισμοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων ἡσυχάζο-
 μεν — οὐδὲ γὰρ ξυμπύση τῇ στρατιᾷ δυναίμεθ' ἂν χρήσασθαι ἀπα-
 ναλωκυίας τῆς φυλακῆς τῶν τευχῶν μέρος τι τοῦ ὀπλιτικοῦ — οἱ δὲ³
 παροροδομήκασιν ἡμῖν τεῖχος ἀπλοῦν, ὥστε μὴ εἶναι ἔτι περιτειχίσαι
 αὐτούς, ἣν μὴ τις τὸ παρατείχισμα τοῦτο πολλῇ στρατιᾷ ἐπιελθὼν
 ἔλη. ξυμβέβηκέ τε πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους αὐτοὺς μᾶλλον,
 ὅσα γε κατὰ γῆν, τοῦτο πάσχειν· οὐδὲ γὰρ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ
 τοὺς ἰππέας ἐξερχόμεθα. πεπόμερασι δὲ καὶ ἐς Πελοπόννησον πρό-¹²
 σβεις ἐπ' ἄλλην στρατιὰν καὶ ἐς τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλεις Γύλιππος οἴχε-
 ται, τὰς μὲν καὶ πείσων ξυμπολεμεῖν ὅσαι νῦν ἡσυχάζουσιν, ἀπὸ δὲ
 τῶν ἔτι καὶ στρατιὰν πεζὴν καὶ ναυτικοῦ παρασκευῆν, ἣν δύνηται,
 ἀξων. διανοοῦνται γάρ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, τῷ τε πεζῷ ἅμα τῶν²
 τευχῶν ἡμῶν πειρᾶν καὶ ταῖς ναυσὶ κατὰ θάλασσαν. καὶ δεῖνόν μη-
 δενὶ ὑμῶν δόξῃ εἶναι ὅτι καὶ κατὰ θάλασσαν. τὸ γὰρ ναυτικὸν ἡμῶν,
 ἥπερ κἀκεῖνοι πυνθάνονται, τὸ μὲν πρῶτον ἤκμαζε καὶ τῶν νεῶν τῇ
 ξηρότητι καὶ τῶν πληρωμάτων τῇ σωτηρίᾳ· νῦν δὲ αἱ τε νῆες διά-
 βροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἤδη θάλασσειούσαι, καὶ τὰ πληρώματα ἐ-
 φθαροται. τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνεκλύσαντας διαψῦξαι διὰ τὸ³

22. vgl. 7, 14, 2 u. Kr. zu Xen. An. 3, 1, 15. — ἔστιν ὦν. Spr. 61, 5, 3. vgl. 3, 92, 4. 6, 88, 7.

§ 2. νικάται. Spr. 53, 1, 3. — ὑστεραία, wie Her. 9, 3: ἡ βασι-
 λείος αἴρεσις ἐς τὴν ὑστεραίην τοῦ Μαρδονίου ἐπιστρατήην δεκάμηνος ἐγένετο,
 wo aber Bekker ὑστέρον aufgenommen hat. Hier heisst es wohl: in der am
 folgenden Tage gelieferten. Herbst S. 34. — περιτειχισμός wird
 noch aus Plut. Nik. 19 angeführt. — οὐδὲ γὰρ. Spr. 69, 32, 21. — χρή-
 σασθαι. χρήσασθαι die besten Hsn. — ἀπανάλωκε nimmt weg, erforder-
 t, sonst woher mir so nicht bekannt.

§ 3. εἶναι möglich sein. zu 4, 8, 3. — ἣν μὴ τις hat Thuk. nur
 hier. (Haase p. 3.) — ὅσα. Spr. 62, 1, 4. vgl. zu 4, 48, 5. — κατὰ γῆν,
 ἐπεὶ ἐν γε τῇ κατὰ θάλατταν ἐπεκράτουσιν οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) — τῆς χώρας
 hängt von πολὺ ab: über eine grosse Strecke des L. Spr. 43, 4, 8 u.
 zu 2, 76, 3.

C. 12. § 1. τὰς μὲν καὶ. So nach den Hsn. auch Xen. Hell. 4, 1, 15:
 θῆραι αἱ μὲν καὶ ἐν περιουγμένοις παραθεσίσι, αἱ δὲ καὶ ἐν ἀνασπιταμένοις
 τόποις. — ἀπὸ δὲ τῶν. Spr. 50, 1, 14.

§ 2. ἐγὼ zu 6, 13, 1. — πυνθάνομαι, wie § 2. vgl. Spr. 53, 1, 2.
 — πειρᾶν. zu 1, 61, 3. — ὅτι, διανοοῦνται πειρᾶν. (Ps.) — ἥπερ. andre
 Hsn. ὅπερ. — σωτηρία Unversehrtheit. (Va.) — κατὰ θ., πειρᾶν δια-
 νοοῦνται. — διάβροχοι von der Nässe angegriffen. (Hl.) — θάλασ-
 σειούσαι, ἐν θαλάττῃ οὔσαι. (Sch.) Wieder erst bei den Spätern. — ἐφθαρ-
 ται erklärt 7, 13, 2. (Pp.)

§ 3. τὰς μὲν. Ggs. τὰ δὲ 7, 13, 2. (Pp.) — ἀνεκλύσαντας, ἡμᾶς.
 Spr. 55, 2, 6. — διαψῦξαι, διακαθῆραι. (Sch.) Es scheint dasselbe zu
 sein was ἀποξηρᾶναι. (St.) So bei Luc. Charon 23, (Dr.) ἀναψύξαι τὰς ναῦς

ἀντιπάλους τῷ πλήθει καὶ ἔτι πλείους τὰς τῶν πολεμίων οὐσας ἀεὶ προσδοκίαν παρέχειν ὡς ἐπιπλεύσονται· φανεραὶ δ' εἰσὶν ἀναπειρώμεναι καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπ' ἐκείνοις καὶ ἀποξηρᾶναι τὰς σφετέρας μάλ-
 13λον ἔξουσία· οὐ γὰρ ἐφοροῦσιν ἄλλοις. ἡμῖν δ' ἐκ πολλῆς ἀν περιουσίας νεῶν μόλις τοῦτο ὑπῆρχε καὶ μὴ ἀναγκαζομένοις, ὥσπερ νῦν, πάσαις φυλάσσειν· εἰ γὰρ ἀφαιρήσομέν τι καὶ βραχὺ τῆς τηρήσεως, τὰ ἐπιτήδεια οὐχ ἔξομεν, παρὰ τὴν ἐκείνων πόλιν χαλεπῶς καὶ νῦν
 2ἐσκομιζόμενοι. τὰ δὲ πληρώματα διὰ τὸδε ἐφθάρη τε ἡμῖν καὶ ἔτι νῦν φθείρεται, τῶν ναυτῶν [τῶν] μὲν διὰ φρουγασμὸν καὶ ἀρπαγὴν καὶ ὑδρείαν μακρὰν ὑπὸ τῶν ἰππέων ἀπολλυμένων· οἱ δὲ θεράποντες, ἐπειδὴ ἐς ἀντίπαλα καθιστήκαμεν, αὐτομολοῦσι, καὶ οἱ ἕνοι οἱ μὲν
 3ἀναγκαστοὶ ἐσβάντες εὐθύς κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν, οἱ δ' ὑπὸ μέγαλον μισθοῦ τὸ πρῶτον ἐπαρθέντες καὶ οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι, ἐπειδὴ παρὰ γνώμην ναυτικόν τε δὴ καὶ τᾶλλα ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνθεστῶτα ὀρθῶσιν, οἱ μὲν ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται, οἱ δ' ὡς ἕκαστοι δύνανται· πολλή δ' ἡ Σικελία· εἰσὶ δ' οἱ καί, αὐτοὶ ἐμπορευόμενοι, ἀνδράποδα Ἰγκαρικὰ ἀντεμβιβᾶσαι

Her. 7, 59. (Abr.) Ueber den Accent Lobeck Parall. p. 410. — ἀντιπάλους gewachsen. zu 2, 89, 4. — ἔτι für ἐπι eine Hs. u. Va.; die meisten und besten ὅτι. — ἀναπειρώμεναι für ἀποπειρώμεναι eine gute Hs. — ἐκείνοις. ἐκείνους mehrere der besten Hsn. Spr. 68, 41, 1 u. zu 2, 84, 2. — ἀποξηρᾶναι ἔξουσία. Spr. 50, 4, 4. — σφετέρας. Spr. 51, 4, 4. vgl. zu 1, 97, 1. 7, 23, 4. — μᾶλλον in höherem Grade, „major commoditas.“ Valck. z. Phal. p. XXI.

C. 13. § 1. τοῦτο, τὸ διαφῶσαι. — καὶ μὴ auch wenn wir nicht. (Ps.) — εἰ ἀφαιρήσομεν, dadurch dass wir Schiffe aufs Land ziehen. (Ds.) — καὶ βρ. auch nur. Spr. 69, 32, 19.

§ 2. διὰ τὸδε, sonst διὰ τοῦτο. vgl. 1, 97, 2. — καὶ ἔτι νῦν, gestellt wie bei Athen. 11, 476, b, καὶ ἔτι σήμερον [Aeschin.] Briefe 10, 8. Aehnlich Her. 1, 92, 2: καὶ ἔτι ἐς ἐμέ, während es sonst bei demselben immer heisst ἔτι καὶ ἐς ἐμέ. (Hertlein Ms.) Einige Hsn. καὶ νῦν ἔτι. vgl. 2, 15, 4. 99, 4. 6, 2, 5, 91, 1. Kr. Bruchst. verdächtigt das νῦν. — ναυτῶν τῶν μὲν. ναυτῶν μὲν Pp. — ἀρπαγὴν μακρὰν, διὰ τὸ ἐπὶ πολλοῦ διαστήματος ἐφ' ἀρπαγὴν ἐξίεναι. (Sch.) — οἱ δὲ θεράποντες. Uebergang vom Particip zum Verbum finitum (Ba.), wie 7, 15, 2. 47, 2. (Kr. z. Dion. p. 264.) — ἐς ἀντίπαλα ins Gleichgewicht. (Hl.) ἐς ἀντίπαλον καθιστάναι Dion. C. 147, 69 u. Plut. Eigenlob 5. (Bl.) u. Per. 11. vgl. zu 4, 117, 3. — ἀναγκαστοὶ prädicativ: durch Zwang. Spr. 57, 5, 2. vgl. 7, 58, 4. — τὰς πόλεις, τῶν Σικελῶν. (Sch.) zu 6, 17, 2. vgl. 5, 54, 1. An Sikilien muss Jeder hier zunächst denken. — ἀποχωροῦσιν. ἀπεχώρον eine gute Hs., was Pp. wegen εὐθύς vorzieht.

§ 3. ἐπαρθέντες, ἐσβῆναι. (Bl.) vielmehr ἐσβάντες aus ἐπαρθέντες ἐσβῆσαν. — τε δὴ auch 4, 40, 1. 63, 2. (Dobree 1 p. 111.) — ἐπ' αὐτομολίας προφάσει kann man nach Belieben erklären, nämlich gar nicht. Wahrscheinlich stand hier ein ungewöhnliches Wort, αὐτομαχίας, αὐτοτολμίας. (Kr. Bruchst.) — ὡς wie etwa sonst. — πολλή, ἦγουν εὐρύχωρος. (Sch.) wie 5, 110. Plat. Phaed. 78, a: πολλή ἢ Ἑλλάς. vgl. dort Heindorf. — οὐ καί. Spr. 69, 32, 15. — αὐτοὶ für αὐτοῦ eine sehr gute Hs. — ἐμπορευόμενοι Handel treibend. (Hl.) vgl. 6, 31, 5. (Arn.) — Ἰγκαρικὰ. vgl. 6, 62, 3. — ὑπέρ.

ὑπὲρ σφῶν πείσαντες τοὺς τριηρόχους τὴν ἀκριβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῆρηται. ἐπισταμένοις δ' ὑμῖν γράφω ὅτι βραχεῖα ἀκμὴ πληρώ-14 ματος καὶ ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ἔξορμῶντές τε ναῦν καὶ ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν. τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατον τό τε μὴ οἶόν τε εἶναι ταῦτα ἐμοὶ κωλύσαι τῷ στρατηγῷ — χαλεπαὶ γὰρ αἱ ὑμέτεροι φύσεις ἄρξαι — καὶ ὅτι οὐδ' ὀπόθεν ἐπιπληρωσόμεθα τὰς ναῦς ἔχομεν, ὃ τοῖς πολεμίοις πολλαχόθεν ὑπάρχει, ἀλλ' ἀνάγκη ἀφ' ὧν ἔχοντες ἦλθομεν τὰ τε ὄντα καὶ ἀπανάλισκόμενα γίνεσθαι· αἱ γὰρ νῦν οὐσαι πόλεις ξύμμαχοι ἀδύνατοι, Νάξος καὶ Κατάνη. εἰ δὲ προσγενήσεται ἐν ἔτι τοῖς πολεμίοις, ὥστε τὰ τρέφοντα ἡμᾶς χωρία τῆς Ἰταλίας, ὀρώντα ἐν ᾧ τ' ἐσμὲν καὶ ὑμῶν μὴ ἐπιβοηθούντων, πρὸς ἐκείνου χωρηῆσαι, διαπολεμηῆσεται αὐτοῖς ἀμαχεὶ ἐκπολιορκηθέντων ἡμῶν [ὁ πόλεμος].“

Noch mehr pleonastisch Xen. An. 3, 1, 38: ἀντὶ τῶν ἀποκωλύτων ἀντικαταστάθησαν. — τὴν ἀκριβειαν den gehörigen Zustand. So ἀκριβείαται πληρώματα Arr. An. 2, 21, 9. ἀκριβῶς ὠπλισμένοι Tak. p. 18.

C. 14. § 1. βραχεῖα ἀκμὴ πληρώματος, οὐ πολλῷ χρόνῳ ἀκμάξει ἢ ναυτικῇ δυνάμει. (Sch.) vgl. 7, 12, 2. (Arn.) Ba. erklärt: tenue et exiguum numero (nobis) esse robur rei navalis, als ob ἡ ἀκμὴ τοῦ πλ. da stände. „Die ἀκμὴ steht der Schwäche entgegen.“ (Voemel de ἀκμῇ p. 9.) — ἔξορμῶντες von seinem Standorte aus in Bewegung setzend. (Dr.) — ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν das Rudern (die Rudermannschaft) in Ordnung haltend, leitend. (Ps.) vgl. Passows Lex. u. συνέχιν. „Ἐίρεσία ist keine poetische Form. Steph. Thes. vgl. παρείρεσία 7, 34, 4.“ (Pp.) — ἀπορώτατον, μείζονα πάντων τῶν εἰρημένων ἀπορίαν ἔχει. (Sch.) — τό τε. Dem entspricht καὶ ὅτι. Spr. 59, 2, 4. — οἶόν τε εἶναι ἐμοὶ. Plat. Parm. 160, e: εἶναι τῷ ἐνὶ οὐχ οἶόν τε, ἔπειρ γε μὴ ἔστιν. — ταῦτα bezieht sich nicht bloss auf die zunächst sondern auch auf die C. 13, 2 u. 3 erwähnten Uebelstände. (Pp.) — ἐμοὶ τῷ στρατ. Spr. 50, 8, 8. — χαλεπαὶ ἄρξαι. Spr. 53, 3, 7. — ὀπόθεν. Spr. 51, 13, 8. vgl. Xen. An. 2, 4, 5. 3, 5, 3. 5, 10, 4. — ἐπιπληρωσόμεθα, ἀναπληρωσόμεν τὰ πληρώματα. (Sch.) Spr. 53, 7, 8. ἐπι — nach, dazu, wie unser nachfüllen. Sonst nur und anders bei Spätern das Activ. — ἀφ' ὧν, ἀπὸ τούτων ἂν, von, mit den Mitteln, Mannschaften, mit denen. — τὰ τε ὄντα καὶ ἀπανάλισκόμενα γίνεσθαι sowohl unsere vorhandenen Mittel als das was uns verloren geht hergenommen werde; d. h. wie wir von unserer mitgebrachten Macht, gleichsam dem Capital, diese Verluste bestreiten müssen, so muss uns das Uebrigbleibende ohne Ersatz für dieselben zum Dienste ausreichen. (So ungefähr Hl.) Ueber τὰ τε zu αἱ τε 1, 7, 2.

§ 2. ὑμῶν μὴ ἐπιβοηθούντων. ὑμᾶς μὴ ἐπιβοηθούντας würde man erwarten; allein der Ge. ist mit ὀρώντα verbunden (Spr. 56, 14, 2) und τέ versetzt, wie in den Stellen bei Kr. zu Xen. An. 1, 2, 21. — διαπολεμηῆσεται für διαπολεμήσεται einige Hs., debellatum est Va. Spr. 53, 9, 3. — ἐκπολιορκηθέντων, bezogen auf 7, 11, 3: αὐτοὺς τοῦτο πάσχιν. (Bö.) — ὁ πόλεμος hatte Va. nicht; auch wohl nicht der Sch.: κατοργασθήσεται αὐτοῖς, διαπολεμηῆσεται ὁ πόλεμος. So steht das Wort auch 7, 25, 7 ohne Subject. vgl. Spr. 61, 5, 6. (Kr. Bruchst.) Auch Cobet v. l. p. 117 eingefallen. Mit ὁ πόλεμος: der Krieg wird durchgeführt sein; ohne dies: es ist aus mit dem Kriege.

3 “Τούτων ἐγὼ ἠδίω μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μὲν-
τοι χορησιώτερά γε, εἰ δεῖ σαφῶς εἰδότας τὰ ἐνθάδε βουλευέσασθαι.
καὶ ἅμα τὰς φύσεις ἐπιστάμενος ὑμῶν, βουλομένων μὲν τὰ ἤδιστα
ἀκούειν, αἰτιωμένων δὲ ὕστερον, ἦν τι ὑμῖν ἀπ’ αὐτῶν μὴ ὁμοῖον ἐκ-
15βῆ, ἀσφαλέστερον ἡγησάμην τὸ ἀληθές δηλῶσαι. καὶ νῦν ὡς ἐφ’ ἃ
μὲν ἤλθομεν τὸ πρῶτον καὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων ὑμῖν
μὴ μεμπτῶν γεγενημένων, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε· ἐπειδὴ δὲ Σικελία
τε ἅπασα ξυνίσταται καὶ ἐκ Πελοποννήσου ἄλλη στρατιὰ προσδόκιμος,
αὐτοὶ βουλευέσθε ἤδη ὡς τῶν γ’ ἐνθάδε μηδὲ τοῖς παροῦσιν ἀνταρ-
κούντων, ἀλλ’ ἢ τούτους μεταπέμπειν δεόν ἢ ἄλλην στρατιάν μὴ ἐ-
λάσσω ἐπιπέμπειν καὶ πεζὴν καὶ ναυτικὴν, καὶ χρήματα μὴ ὀλίγα,
ἐμοὶ δὲ διώδοχόν τινα, ὡς ἀδύνατός εἰμι διὰ νόσον νεφροῖν παραμέ-
20νειν. ἀξιώ δ’ ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν· καὶ γὰρ ὅτ’ ἐροῦμένη πολλὰ
ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα. ὅ τι δὲ μέλλετε, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς
καὶ μὴ ἐξ ἀναβολὰς πράσσετε, ὡς τῶν πολεμίων τὰ μὲν ἐν Σικελίᾳ
δι’ ὀλίγον πορισυμένων, τὰ δ’ ἐκ Πελοποννήσου σχολαίτερον μὲν, ὁμοίως
δ’, ἦν μὴ προσέχητε τὴν γνώμην, τὰ μὲν λήσουσιν ὑμᾶς ὥσπερ καὶ
πρότερον, τὰ δὲ φθήσονται.”

16 Ἡ μὲν τοῦ Νικίου ἐπιστολὴ τοσαῦτα εἰδήλων, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀ-
κούσαντες αὐτῆς τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς, ἀλλ’ αὐτῷ,
ἕως ἂν ἕτεροι ξυνάρχοντες αἰρεθέντες ἀφίκωνται, τῶν αὐτοῦ ἐκεῖ δύο

§ 3. ὑμᾶς vor εἰδότας, ein Glossem, fehlt in einigen guten Hsn. zu 1, 78, 3. vgl. 2, 61, 1. — ὁμοῖον den angenehmen Worten Entsprechendes (Bl.). „vgl. 2, 54, 3.“ (Pp.) — ἡγησάμην. Spr. 53, 10, 1.

C. 15. § 1. ὡς. Kr. zu Xen. 1, 3, 6 (lat. A.) — ἐφ’ ἃ, ταῦτα ἐφ’ ἃ in Bezug auf das wozu, zu dessen Ausführung, das ταῦτα als Ac. an μὴ μεμπτός angeschlossen. (St.) — μεμπτῶν. zu 6, 13, 2. — Σικελία ἅπασα. Spr. 50, 11, 9. vgl. 5, 32, 2. — ξυνίσταται. zu 6, 21, 1 u. 33, 6. — αὐτοί, wie ich vermuthet hatte, eine sehr gute Hs. für das mit προσδόκιμος verbundene αὐτοῖς, was Va. nicht ausdrückt. — τοῖς παροῦσιν, πρὸς τοὺς ἐνθάδε πολεμίους. (Sch.) Doch ist es das Neutrum. — ἀνταρκούντων für ἀνταρκούντων einige gute Hsn. u. Va., πρὸς τὰ παρόντα ἀντίχειν δυναμένων der Sch. — δεόν durch ἀλλά mit ἀνταρκούντων verbunden. Spr. 56, 14, 2. — ἐπιπέμπειν. zu 6, 73, 1. — ὡς denn. Soph. Phil. 53: δεῖ σ’ ὑπονογεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρεσι. Heraklides bei Athen. p. 532, e: μάλα συγκρῶς ἐδειπνίσει Χάρης Ἀθηναίων τόθ’, ὡς γενναῖος ἦν. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 9, 30. vgl. 32.

§ 2. ἀξιώ, ἀξίως εἰμι. (Sch.) ich glaube zu verdienen. zu 6, 87, 1. — ὑμῶν. Kr. zu Xen. An. 1, 4, 15. — μέλλετε, πράσσειν. Spr. 55, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 118. — ἐξ ἀναβολὰς. Her. 8, 21: οὐκ ἐξ ἀναβολὰς ἐποιούντο τὴν ἀναχώρησιν. (Bl.) vgl. Pflugk zu Eur. Hel. 1297. (Hertlein.) — σχολαίτερον, πορισυμένων. (Bl.) Pp. will das Verbum lieber aus dem Folgenden denken; hier doch hart. — λήσουσι — φθήσονται, πορισυμένοι, οἱ πολέμιοι. Spr. 56, 16 A. u. Kr. z. Dion. p. 118. Dabei ein Uebergang zum Verbum finitum. vgl. zu 7, 13, 2.

C. 16. § 1. παρέλυσαν, ἀπῆλλαξαν, μετέστησαν. (Phot.) vgl. 8, 54, 2 u. die Lex. — ἐκεῖ dürfte Glossem sein. Doch vergleicht Pp. Soph. Oed. K.

προσείλοντο, Μένανδρον καὶ Εὐθύδημον, ὅπως μὴ μόνος ἐν ἀσθενείᾳ
 ταλαιπωροίη, στρατιὰν δὲ ἄλλην ἐψηφίσαντο πέμπειν ναυτικὴν καὶ
 πεζὴν Ἀθηναίων τε ἐκ καταλόγου καὶ τῶν ξυμμάχων. καὶ ξυνάροχον-
 τας αὐτῷ εἶλοντο Δημοσθένην τε τὸν Ἀλκισθένης καὶ Εὐρυμέδοντα
 τὸν Θουκλέους. καὶ τὸν μὲν Εὐρυμέδοντα εὐθύς περὶ ἡλίου τροπᾶς
 τὰς χειμερινὰς ἀποπέμποσον ἐς τὴν Σικελίαν μετὰ δέκα νεῶν, ἄγοντα
 εἴκοσι (καὶ ἑκατὸν) τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἅμα ἀγγελοῦντα τοῖς ἐκεῖ
 ὅτι ἤξει βοήθεια καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσται· ὁ δὲ Δημοσθένης ὑπο-
 μένων παρεσκευάζετο τὸν ἔπλοον ὡς ἅμα τῷ ἦοι ποιησόμενος, στρα-
 τιὰν τε ἐπαγγέλλων ἐς τοὺς ξυμμάχους καὶ χρήματα αὐτόθεν καὶ
 ναῦς καὶ ὀπλίτας ἐτοιμάζων. πέμποσι δὲ καὶ περὶ τὴν Πελοπόννη-
 σον οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς, ὅπως φυλάσσοιεν μηδένα ἀπὸ Κορίνθου
 καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐς τὴν Σικελίαν περαιωῦσθαι. οἱ γὰρ Κορίν-
 θιοι, ὡς αὐτοῖς οἱ πρόσβεις ἦγον καὶ τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ βελτίω ἤγγελ-
 λον, νομίσαντες οὐκ ἄκαιρον καὶ τὴν προτέραν πέμψιν τῶν νεῶν ποι-
 ῆσασθαι, πολλῶν μᾶλλον ἐπέρωοντο, καὶ ἐν ὀκτάσι παρεσκευάζοντο
 αὐτοὶ τε ἀποστελοῦντες ὀπλίτας ἐς τὴν Σικελίαν καὶ ἐκ τῆς ἄλλης
 Πελοποννήσου οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ πέμποντες. ναῦς τε³
 οἱ Κορίνθιοι πέντε καὶ εἴκοσιν ἐπλήρουν, ὅπως ναυμαχίας τε ἀποπει-
 ράσωσι πρὸς τὴν ἐν τῇ Ναυπάκτῳ φυλακὴν, καὶ τὰς ὀκτάδας αὐτῶν
 ἦσσαν οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι κωλύειν ἀπαίρειν, πρὸς τὴν
 σφετέραν ἀντίταξιν τῶν τριήρων τὴν φυλακὴν ποιούμενοι.

78: τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ. Bei Herod. αὐτοῦ ταύτῃ und αὐτοῦ τῆδε. Kr. dort zu 5, 19. Verschiedenartiges bei Dobree 2 p. 149. — ταλαιπωροίη belästigt würde. (Hl.)

§ 2. καὶ ἑκατόν bietet eine sehr gute Hs. u. Va. vgl. jedoch Böckh Staatsh. 1 S. 401. „Indess ist es nicht glaublich dass Thuk. die kleinere Summe angeführt und die grössere verschwiegen hätte.“ (Eng.)

C. 17. § 1. ὡς ποιησόμενος. zu 3, 15, 1. — στρατιὰν ἐπαγγέλλων wie imperare milites, auch 8, 108, 3. (Arn.) zu 3, 16, 3. — ἐς, weil ἐπαγγέλλων ein πέμψας enthält. (Pp.) — χρήματα. vgl. Böckh C. inscr. 1 p. 208. — αὐτόθεν, aus Attika. — φυλάσσοιεν μηδένα περαιούσθαι. zu 3, 23, 1.

§ 2. βελτίω. Eur. Hek. 423: ἄγγελλε πασῶν ἀθλιωτάτῃν ἐμὲ. vgl. dort Pflugk u. Spr. 56, 7, 4. — πέμψιν. Ein seltenes Wort, bei Thuk. nur hier, bei Her. 2, 54, Dion C. 44, 41. 54, 24. — παρεσκευάζοντο ἀποστελοῦντες. zu 2, 18, 1. 91, 1. — ἐς τὴν Σικελίαν für ἐν τῇ Σικελίᾳ eine sehr gute Hs.; letzteres ist aus dem Anf. dieses § wiederholt. — τῷ αὐτῷ τρόπῳ ist hinzugefügt als wäre vorher gestellt καὶ αὐτοὶ τε παρεσκευάζοντο ἐν ὀκτάσι ἀποστελοῦντες. (Pp.)

§ 3. περιάσωσι — κωλύειν. zu ἦ καὶ β. 3, 22, 5. — φυλακὴν, wohl die zwanzig Schiffe 7, 19, 5. 31, 3, obschon Thuk. die Sache nicht so klar wie er sollte erzählt hat. (Hl. zu 7, 31.) Zwanzig dort auch sonst 2, 69. 80, 3. (Arn.) — αὐτῶν für σφῶν, obgleich σφετέρων folgt. „Notabilis locus.“ (Dobree 1 p. 123.) zu 1, 95, 2. — σφετέραν, τῶν Κορίνθίων. zu 2, 61, 2. vgl. Haase p. 8 s. 11. 12.

18 Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὡσπερ τε προεδέδοκτο αὐτοῖς καὶ τῶν Συρακοσίων καὶ Κορινθίων ἐναγόντων, ἐπειδὴ ἐπυνθάνοντο τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν εἰς τὴν Σικελίαν, ὅπως δὴ ἐσβολῆς γενομένης διακωλυθῆ. καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης προσκείμενος ἐδίδασκε τὴν Λακείλιαν τεχιζεῖν καὶ μὴ ἀνιέναι τὸν πόλεμον. μάλιστα δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγεγένητό τις ῥώμη, διότι τοὺς Ἀθηναίους ἐνόμιζον διπλοῦν τὸν πόλεμον ἔχοντας, πρὸς τε σφῶς καὶ Σικελιώτας, εὐκαθαιρετωτέρους εἶσεσθαι, καὶ ὅτι τὰς σπονδάς προτέρους λελυκέναι ἠγοῦντο αὐτοῖς· ἐν γὰρ τῷ προτέρῳ πολέμῳ σφέτερον τὸ παρανόμημα μᾶλλον γενέσθαι, ὅτι τε ἐς Πλάταιαν ἦλθον Θηβαῖοι ἐν σπονδαῖς καὶ εἰρημένον ἐν ταῖς πρότερον ξυνθήκαις ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν, ἣν δίκας ἐθέλωσι δίδόναι, αὐτοὶ οὐχ ὑπήκουον ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Ἀθηναίων. καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως δυστυχεῖν τε ἐνόμιζον καὶ ἐνεθυμοῦντο τὴν τε περὶ Πύλον ξυμφορὰν καὶ εἴ τις ἄλλη αὐτοῖς γένοιτο. ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς τριάκοντα ναυσὶν ἐξ Ἄργους ὁρμώμενοι Ἐπιδαύρου τέ τι καὶ Πρασιῶν καὶ ἄλλα ἐδήωσαν καὶ ἐκ Πύλου ἅμα ἐλήστεον, καὶ ὁσάκις περὶ του διαφοραὶ γέγονον τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφισβητουμένων, ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Λακεδαιμονίων οὐκ ἤθελον ἐπιτρέπειν, τότε δὴ οἱ Λακε-

C. 18. § 1. καὶ τὴν, zurückweisend auf 6, 93, 1. (Pp.) — προεδέδοκτο 6, 93, 2. — καὶ ἐναγόντων. Man würde καὶ ἐνῆγον erwarten. vgl. Spr. 59, 2, 4. — ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. zu 2, 86, 4. — πυνθάνεσθαι mit dem Ac. findet sich so bei Thuk. öfter, wie 1, 28, 1. 31, 2. 3, 26, 3. 5, 75, 1. vgl. Kr. zu Arr. An. 5, 2, 2. — ἐς τὴν. τὴν ἐς könnte man vermuthen; doch vgl. zu ἐκ 1, 18, 3. — ἐσβολῆς, τῶν Λακεδαιμονίων ἐς τὴν Ἀττικὴν. (Sch.)

§ 2. ἐδίδασκε τεχιζεῖν regte sie an dass sie befestigen sollten. vgl. 4, 46, 3. 83, 2. Ar. Vögel 550: διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι. Spr. 55, 3, 11. — ἀνιέναι. ἀνιέναι eine sehr gute Hs. — ῥώμη ἔρμυθigung. vgl. 7, 42, 3. 4, 29, 2 u. zu 2, 8, 1. — πρὸς. Erwarten möchte man τὸν τε πρὸς καὶ τὸν πρὸς Σ. doch vgl. zu δημοσίαν 6, 31, 5. — εὐκαθαιρετωτέρους, εὐχωροτέρους. (Sch.) vgl. zu καθῆρει 1, 4. Das Wort findet sich noch bei Dion C. 47, 37.

§ 3. παρανόμημα wird noch aus Pol. u. Spättern angeführt. — τε bieten zwei gute Hsn. So auch ὅτι τε 6, 83, 1. — ἐν σπονδαῖς, οὐσῶν σπονδῶν. (Sch.) 2, 2, 1. — εἰρημένον. zu 1, 125, 1. — ἐν ταῖς πρ. ξυνθήκαις, im dreissigjährigen Vertrage. vgl. 4, 140, 3. 145. — πρότερον. zu 1, 23, 1. — δίκας. zu 1, 28, 2. — ἐθέλωσι für θέλωσι eine Hs. zu 2, 51, 3. — καὶ ἐνεθυμοῦντο und sie erwogen, daher ableitend. — εἴ τις. zu 7, 7, 2. — γένοιτο, iterativ. Der Optativ: „what had ever happened. vgl. 8, 66, 2 u. Eur. Med. 1216.“ (Dobree 1 p. 148.) Eine Hs. ἐγένετο, eine andere ἐγγόνει; und γένοιτο könnte aus § 4 entstanden sein.

§ 4. ἐξ Ἄργους fügt eine gute Hs. hinzu; ex agro Va. „vgl. 6, 105, 3.“ (Arn.) — ταῖς τριάκοντα ναυσὶ erwähnt 6, 105, 1. (Bd.) — ὁρμώμενοι. ὠρμημένοι Kr. Bruchst. — τέ τι für τι eine gute Hs. — ἐλήστεον für ἐληστεύοντο eine sehr gute Hs. Das Medium scheint man nicht gebraucht zu haben. (Pp.) — ἐπιτρέπειν. zu 5, 31, 3. — τὸ αὐτό. Spr. 51, 5, 1. — Verschiedenes zu 4, 17, 1. — περιέστη. zu 4, 12, 3.

δαιμόνιοι νομίσαντες τὸ παρανόμημα, ὅπερ καὶ σφίσι πρότερον ἡμίσητο, αὐθις ἐς τοὺς Ἀθηναίους τὸ αὐτὸ περιεστάναι, πρόθυμοι ἦσαν ἐς τὸν πόλεμον. καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ σιδήρον τε περιήγγελλον κατὰ τοὺς ξυμμάχους καὶ τὰλλα ἐργαλεῖα ἡτοίμαζον ἐς τὸν ἐπιτεχισμὸν, καὶ τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ ἅμα ὡς ἀποπέμψοντες ἐν ταῖς ὀλκάσι ἐπικουρίαν αὐτοὶ τε ἐπόρizon καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους προσηνάγκαζον. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα καὶ ὄγδοον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε ὄν Θουκυδίδης ξυγγράφειν.

Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου ἤρος εὐθὺς ἀρχομένου πρωταῖα δὴ οἱ Λα-19 κεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσέβαλον· ἤγετο δὲ Ἄγρις ὁ Ἀρχιδάμου Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ πρῶτον μὲν τῆς χώρας τὰ περὶ τὸ πεδίον ἐδήλωσαν, ἔπειτα Δεκέλειαν ἐτείχιζον, κατὰ πόλεις διελόμενοι τὸ ἔργον. ἀπέχει δὲ ἡ Δεκέλεια σταδίους μάλιστα τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως εἴκοσι καὶ ἑκατὸν [παραπλήσιον δὲ καὶ οὐ πολλῶ πλεον καὶ] ἐπὶ τῆς Βοιωτίας. ἐπὶ δὲ τῷ πεδίῳ καὶ τῆς χώρας τοῖς κρατίστοις [ἐς τὸ κακοργεῖν] ὠκοδομεῖτο τὸ τεῖχος, ἐπιφανὲς μέχρι τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως. καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐτείχιζον, οἱ δ' ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἀπέστελλον περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ταῖς ὀλκάσι τοὺς ὀπλίτας ἐς τὴν Σικελίαν, Λακεδαιμόνιοι μὲν τῶν τε Εἰλώτων ἐπιλεξάμενοι τοὺς βελτίστους καὶ τῶν νεοδαμωδῶν, ξυναμφοτέρων ἐς ἑξακοσίους ὀπλίτας, καὶ Ἐκκριτον Σπαρτιάτην ἄρχοντα, Βοιωτοὶ δὲ τριακοσίους ὀπλίτας, ὧν ἦρχον Ξένων τε καὶ Νίκων, Θηβαῖοι, καὶ Ἠγήσανδρος, Θεσπιεύς. οὗτοι μὲν οὖν ἐν τοῖς πρῶτοι ὀρμήσαντες ἀπὸ τοῦ Ταναῦρου τῆς Λακωνικῆς ἐς τὸ πέλαγος ἀφῆκαν· μετὰ δὲ τούτους Κορίνθιοι οὐ πολλῶ ὕστερον πεντακοσίους

§ 5. περιήγγελλον. zu 2, 85, 2. — τὰλλα. Spr. 50, 4, 11. vgl. 2, 14. — τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ gehört wohl auch zu ἐπόρizon, wofür eine Hs. ἐπορίζοντο. (Pp.) — προσηνάγκαζον. zu 4, 87, 1.

C. 19. § 1. πρωταῖα für πρωταίετα die besten Hsn. und Thomas M., der die Formation πρωταίετος, ίατος für besser erklärt als πρωταίετος und αίιατος. vgl. 8, 101, 2. (Dr.) Auch Xen. An. 3, 4, 1 haben drei der besten Hsn. πρωταίετος. (Pp.) vgl. 7, 39, 1. — περὶ. Spr. 68, 33, 1 u. zu 1, 5, 3. — ἔπειτα ohne δε. zu 1, 98, 1. — διελόμενοι. zu 5, 114.

§ 2. παραπλήσιον δὲ καὶ οὐ πολλῶ πλεον καὶ scheinen aus Glossemen zu μάλιστα entstanden. Bei stimmt Briessen p. 30, der auch 3, 17, 1: παραπλήσια — πόλιμον streicht. Zu erklären versucht beide Stellen Kampf Quaest. 1 p. 20 s. Pp. vermuthet μέιον für πλεον. — ἐπὶ ἀπὸ zwei Hsn. und Va. — τοῖς κρατίστοις den fruchtbarsten, einträglichsten Theilen. „vgl. 1, 2, 2.“ (Bl.) — ἐς τὸ κακοργεῖν halt' ich für Glossem zu ἐπὶ τῷ. Spr. 68, 41, 7. vgl. zu 3, 92, 3. 5, 33, 1.

§ 3. ἀπέστελλον. zu 2, 85, 2. vgl. 7, 20, 2. — ταῖς ὀλκάσι kann instrumental erklärt werden, wie § 5; doch ἐν ὀλκάσι 7, 7, 3. 17, 2. (Kr. Bruchst.) — τοὺς ὀπλίτας, die 7, 17, 2 erwähnten. — τῶν vor Νεοδαμωδῶν fehlt in den besten Hsn. — ἐς hat nur eine gute Hs.

§ 4. πρῶτοις. πρῶτοι Reiz de incl. acc. p. 20 u. Dobree 1 p. 117. vgl. zu 4, 105, 1. — ἀφῆκαν stachen in See. Her. 7, 193: ἐντεῦθεν ἔμελλον

ὀπλίτας, τοὺς μὲν ἕξ αὐτῆς Κορίνθου, τοὺς δὲ προσμισθωσάμενοι Ἀρχάδων, καὶ ἄρχοντα Ἀλεξάρονον, Κορίνθιον, προστάξαντες ἀπέπεμψαν. ἀπέστειλαν δὲ καὶ Σικυῶνοι διακοσίους ὀπλίτας ὁμοῦ τοῖς Κορινθίοις, ὧν ἤρχε Σαργεὺς Σικυῶνος. αἱ δὲ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες τῶν Κορινθίων αἱ τοῦ χιμῶνος πληρωθεῖσαι ἀνθώρομον ταῖς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ εἴκοσιν Ἀττικαῖς, ἕως περ αὐτοῖς οὗτοι οἱ ὀπλίται ταῖς ὀκτάσιν ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀπῆραν, οὐπερ ἔνεκα καὶ τὸ πρῶτον ἐπληρώθησαν, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ὀκτάδας μᾶλλον ἢ πρὸς τὰς τριῆρας τὸν νοῦν ἔχωσιν.

- 20 Ἐν δὲ τούτῳ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἅμα τῆς Δικελείας τῷ τευχισμῷ καὶ τοῦ ἥρος εὐθὺς ἀρχομένον περὶ τε Πελοπόννησον ναῦς τριάκοντα ἔστειλαν καὶ Χαρικλέα τὸν Ἀπολλοδώρου ἄρχοντα, ᾧ εἶρητο καὶ ἐς Ἄργος ἀφικόμενον κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παρακαλεῖν Ἀργείων [τε] ὀπλίτας ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ τὸν Δημοσθένην ἐς τὴν Σικελίαν, ὥσπερ ἔμελλον, ἀπέστειλλον ἐξήκοντα μὲν ναυσὶν Ἀθηναίων καὶ πέντε Χίαις, ὀπλίταις δὲ ἐκ καταλόγου Ἀθηναίων διακοσίοις καὶ χιλίοις, καὶ νησιωτῶν ὅσοις ἐκασταχόθεν οἶόν τ' ἦν πλείστοις χρήσασθαι, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ξυμμάχων τῶν ὑπηκόων, εἴ ποθέν τι εἶχον ἐπιτήδειον ἐς τὸν πόλεμον, ξυμπορίσαντες. εἶρητο δ' αὐτῷ πρῶτον μετὰ τοῦ Χαρικλέους ἅμα περιπλέοντα ξυστρατεύεσθαι περὶ τὴν Λακωνικὴν. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἐς τὴν Αἴγιαν πλεύσας τοῦ στρατεύματός τε εἴ τι ὑπελείπετο περιέμενε καὶ τὸν Χαρικλέα τοὺς Ἀργείους παραλαβεῖν. ||
- 21 Ἐν δὲ τῇ Σικελίᾳ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτου τοῦ ἥρος καὶ

ἐς τὸ πέλαγος ἀήσειν' ἐπὶ τούτου δὲ τῷ χώρῳ ὄνομα γέγονε Ἀγέται. (Abr.) vgl. Arr. An. 5, 7, 3. Ueber die Form Spr. 36, 8, 1. — Ἀρχάδων aus der Zahl der A. Spr. 47, 9. — καὶ vor ἄρχοντα verbindet dieses mit ὀπλίτας; προστάξαντες steht für sich. zu 3, 26, 1.

§ 5. Σικυῶνιοι, ἀναγκαστοὶ 7, 58, 4. — ἤρχε Σαργεὺς. ἤρχεν Ἀργεὺς? — αἱ die 7, 17, 3. 31, 3. — ἀνθώρομον. zu 2, 86, 3. — εἴκοσιν. εἴκοσι ταῖς? — ἕως περ auch bei Dem. 54, 3. Plat. Men. 97 c. (Arn.) Protag. 325, a, Apol. 29, d, Phaedr. 243, e. — αὐτοῖς οὗτοι für αὐτοῖς eine gute Hs.; die übrigen οὗτοι oder αὐτοῖς. Für αὐτοῖς 3, 98, 1. 6, 34, 2. 105, 1. 7, 25, 4. (39, 2.) (Dr.) — πρῶτον für πρότερον zwei Hsn. zu 1, 59. — μὴ μᾶλλον. zu 1, 91, 1.

C. 20. § 1. καὶ οἱ Ἀ. auch die A., wie die Peloponnesier, feierten nicht, indem sie etc.; über das nächste καὶ Spr. 59, 2, 3. — περὶ τε für περὶ zwei Hsn. Es entspricht καὶ τὸν Δημοσθένην, wobei denn τέ nach Ἀργείων mit Reiske, Dobree 1 p. 423 u. A. zu streichen ist. — κατὰ τὸ ξ. zu 1, 107, 4. — παρακαλεῖν. παραλαβεῖν Kr. vgl. 7, 26, 1 etc. — χρήσασθαι. zu 1, 6, 3.

§ 2. ἔμελλον. 7, 17, 1. — Χίαις neben Ἀθηναίων. Kr. zu Arr. An. 2, 20, 2 lat. A. — ὅσοις. Spr. 49, 10, 4. — καὶ ξυμπορίσαντες. zu 1, 26, 3. Das Verbum wird nur noch aus Spättern angeführt.

§ 3. περιπλέοντα. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 1 u. Lobeck zu Soph. Aj. 1006. — εἴ nachgestellt. zu 1, 10, 2. vgl. zu 6, 79, 1. — παραλαβεῖν, ἀπὸ κοινοῦ τὸ περιέμενε. (Sch.)

ὁ Γύλιππος ηκεν ἐς τὰς Συρακούσας, ἄγων ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν ἔπεισε στρατιὰν ὅσῃν ἕκασταχόθεν πλείστην ἐδύνατο. καὶ Ξυγκαλέσας τοὺς Συρακοσίους ἔφη χρῆναι πληροῦν ναῦς ὡς δύνανται πλείστας καὶ ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν· ἐλπίζειν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τι ἔργον ἄξιον² τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάσασθαι. Ξυνανέπειθε δὲ καὶ ὁ Ἐρμοκράτης οὐχ ἥμισυ τοῦ ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρήσειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, λέγων οὐδ' ἐκείνους πάτριον τὴν ἐμπειρίαν οὐδ' αἰδιον τῆς θαλάσσης ἔχειν, ἀλλ' ἠπειρώτας μᾶλλον τῶν Συρακοσίων ὄντας καὶ ἀναγκασθέντας ὑπὸ Μήδων ναυτικούς γενέσθαι. καὶ πρὸς³ ἄνδρας τολμηροῦς, οἷους καὶ Ἀθηναίους, τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους [ἂν] αὐτοῖς φαίνεσθαι· ὧ γὰρ ἐκείνοι τοὺς πέλας, οὐ δύναμι ἐστίν ὅτε προὔχοντες, τῷ δὲ θράσει ἐπιχειροῦντες καταφοβοῦσιν, καὶ σφᾶς ἂν τὸ αὐτὸ ὁμοίως τοῖς ἐναντίοις ὑποσχέιν. καὶ Συρακοσίους⁴ εἰ εἶδέναι ἔφη τῷ τολμῆσαι ἀπροσδοκίτως πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν ἀντιστῆναι πλέον τι διὰ τὸ τοιοῦτον ἐκπλαγέντων αὐτῶν περιγενησομένων ἢ Ἀθηναίους τῇ ἐπιστήμῃ τὴν Συρακοσίων ἀπειρίαν βλάψοντας. ἵεναι οὖν ἐκέλευεν ἐς τὴν πεῖραν τοῦ ναυτικοῦ καὶ μὴ ἀποκνεῖν. καὶ οἱ μὲν Συρακοῖοι, τοῦ τε Γυλίππου καὶ Ἐρμοκράτους καὶ εἰ τοῦ ἄλλου πειθόντων, ὠρμητὸ τε ἐς τὴν ναυμαχίαν καὶ τὰς ναῦς ἐπλήρουν· ὁ δὲ Γύλιππος ἐπειδὴ παρεσκευάσατο τὸ ναυτικόν, ἀγαγὼν²² ὑπὸ νύκτα πᾶσαν τὴν στρατιὰν τὴν πεζὴν αὐτὸς μὲν τοῖς ἐν τῷ Πλημμυρίῳ τείχεσι κατὰ γῆν ἐμελλε προσβαλεῖν, αἱ δὲ τριήρεις τῶν Συρα-

C. 21. § 1. ἤκεν kehrte zurück. zu 6, 8, 1. — ἀπόπειραν λαμβάνειν auch Pol. 27, 4, 2 und bei einem Byzantiner; mit ποιῆσθαι Her. 8, 9. (Bl.) Das Substantiv findet sich bei Attikern sonst wohl nicht.

§ 2. ἀπ' αὐτοῦ, τοῦ ναυμαχεῖν. (Sch.) zu 1, 68, 1. Ueber ἀπό vgl. 4, 21, 4. — κατεργάσασθαι. Spr. 53, 1, 10 u. Index u. Infinitiv 6. — Ξυνανέπειθε. Ξυνέπειθε die meisten Hsn. Jenes hat Thuk. noch 6, 88, 9, dieses doch andre gute Schriftsteller. (Dr.) — τοῦ vor ταῖς ναυσὶ fehlt in mehreren Hsn., freilich schlechtern; vielleicht τό? (Kr. Bruchst.) Arn. erklärt τοῦ wie τοῦ ἵεναι 1, 4. — ἐπιχειρήσειν. zu 1, 27, 2. ἐπιχειρήσαι ohne τό oder ἐπιχειρήσων Dobree. vgl. 5, 91, 1, dies auch mir eingefallen. — πρὸς. Plat. Menex. 241, d: ἐπιχειρεῖν πάλιν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. (Abr.) vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 1, 8. — πάτριον. Kr. zu Arr. An. 7, 23, 4. — ὄντας καὶ. zu 1, 1, 1.

§ 3. πρὸς ἄνδρας ist mit ἀντιτολμῶντας zu verbinden. (Ps.) — οἷους. Spr. 62, 4, 3 u. zu 1, 69, 4. — ἀντιτολμῶντας. zu 2, 89, 4. — ἂν fehlt in vielen und guten Hsn. — ἐστίν ὅτε. zu 1, 25, 4. — τῷ mit ihrer. Spr. 50, 2, 3. — σφᾶς für αὐτοὺς ἐκείνους nach Dobree 1 p. 123; σφεῖς will Becker. zu 3, 111, 2. — τὸ αὐτό, θράσος καὶ τόλμαν. — ὑποσχέιν darbiehen. (Ba.) Eine ungewöhnliche Verbindung.

§ 4. τῷ τολμῆσαι ἀντιστῆναι gehört zu περιγενησομένους. — πλέον τι für πλέον eine gute Hs. zu 3, 67, 3. — περιγενησομένους hängt von εἶδέναι ab.

§ 5. εἰ τοῦ ἄλλου. Soph. Aj. 487: ἐξέγυν πατρὸς εἶπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλοῦτῳ Φρυγῶν. (Pp.) Spr. 60, 10, 2 u. Kr. zu Arr. An. 3, 22, 2.

C. 22. § 1. παρεσκευάσατο. παρεσκευάσασθαι zwei Hsn. — αὐτὸς μὲν

κοσίων ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθήματος πέντε μὲν καὶ τριάκοντα ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος ἐπέπλεον, αἱ δὲ πέντε καὶ τεσσαράκοντα, ἐκ τοῦ ἐλάσσονος, οὗ ἦν καὶ τὸ νεώριον αὐτοῖς, περιέπλεον, βουλόμενοι πρὸς τὰς ἐντὸς προσμίξαι καὶ ἅμα ἐπιπλεῖν τῷ Πλημμυρίῳ, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν θορυβῶνται. οἱ δ' Ἀθηναῖοι διὰ τάχους ἀντιπληρώσαντες ἐξήκοντα ναῦς ταῖς μὲν πέντε καὶ εἴκοσι πρὸς τὰς πέντε καὶ τριάκοντα τῶν Συρακοσίων τὰς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ἐνανμάχουν, ταῖς 3δ' ἐπιλοίοις ἀπῆρτων ἐπὶ τὰς ἐκ τοῦ νεωρίου περιπλεούσας. καὶ εὐθὺς πρὸ τοῦ στόματος τοῦ μεγάλου λιμένος ἐνανμάχουν, καὶ ἀντιῆχον ἀλλήλοις ἐπὶ πολὺ, οἱ μὲν βιάσασθαι βουλόμενοι τὸν ἔσπλον, οἱ δὲ κωλύειν.

- 23 Ἐν τούτῳ δ' ὁ Γύλιππος τῶν ἐν τῷ Πλημμυρίῳ Ἀθηναίων πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπικαταβάντων καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τὴν γνώμην προσεχόντων φθάνει προσπεσῶν ἅμα τῇ ἐφ' αἰφνιδίως τοῖς τέχεσι, καὶ αἰρεῖ τὸ μέγιστον πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἐλάσσω δύο, οὐχ ὑπομεινάντων τῶν φυλάκων, ὡς εἶδον τὸ μέγιστον ῥαδίως ληφθέν. καὶ ἐκ μὲν τοῦ πρώτου ἀλόγτος χαλεπῶς οἱ ἄνθρωποι, ὅσοι καὶ ἐς τὰ πλοῖα καὶ ὀλκάδα τινα κατέφυγον, ἐς τὸ στρατόπεδον ἐξεκομίζοντο· τῶν γὰρ Συρακοσίων ταῖς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυσὶ κρατούντων [τῇ ναυμαχίᾳ] 3ὑπὸ τριήρους μῖας καὶ εὐ πλεούσης ἐπεδιώκοντο· ἐπειδὴ δὲ τὰ δύο τειχίσματα ἤλισκετο, ἐν τούτῳ καὶ οἱ Συρακοσῖοι ἐτύγχανον ἤδη νικώμενοι καὶ οἱ ἕξ αὐτῶν φεύγοντες ῥᾶον παρέπλεσαν. αἱ γὰρ τῶν Συρακοσίων αἱ πρὸ τοῦ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι βιασάμεναι τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς οὐδενὶ κόσμῳ ἐσέπλεον καὶ ταραχθεῖσαι περὶ

würde man vor ἀγαγόν erwarten. Doch vgl. 2, 52, 3 u. zu παράδειγμα 3, 39, 3. — ἀπὸ §. zu 4, 67, 5.

§ 2. αἱ δὲ πέντε die andern aber, fünf, so dass die Zahl hier appositiv steht. (Hk.) vgl. 8, 15, 2. zu 4, 13, 2 u. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 3. Blume Animadvv. p. 12 s. will nach Ba. ohne Komma das αἱ πέντε καὶ τεσ. als bestimmbaren Theil der gedachten Summe (80) deuten und wie ταῖς § 2 erklären. — καὶ vor περιέπλεον ist mit einer guten Hs. u. Va. gestrichen. — περιέπλεον, um die νῆες 6, 3, 2. — πρὸς τὰς ἐντὸς προσμίξαι, ταῖς ἰδίαις ταῖς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι συμμίξαι. (Sch.) — ταῖς μὲν. Ueber den Artikel Spr. 50, 2, 8. (Kr. z. Dion. p. LXI.) zu 1, 116, 1 u. Blume p. 14. — οἱ μὲν, οἱ Συρακοσῖοι. (Sch.)

C. 23. § 1. ἐπικαταβάντων. ἐπι — gegen. (Abr.) zu 4, 11, 1. — αἰφνιδίως, αἰφνιδίως προσπίπτει 6, 49, 2. vgl. zu 4, 75, 3. Doch findet sich das Adv. auch 4, 96, 4. 5, 8, 3. 9, 5. 7, 3, 1. vgl. 2, 53, 1. — πρῶτον, zu 1, 32, 1.

§ 2. πρῶτου. Spr. 50, 12, 1. vgl. 57, 5, 3. — τὰ πλοῖα 7, 4, 6. (Pp.) — τὸ στρατόπεδον das Schiffslager in einer Bucht des grossen Hafens mit drei Festen verbunden 7, 4, 6. vgl. 53, 1 u. 3. (Gö.) In der Nähe war das Landlager. — γὰρ erläutert das χαλεπῶς. — τῇ ναυμαχίᾳ verächtlich Kr. Bruchst. Anders zwei Da. zu 1, 116, 1.

§ 3. οἱ ἕξ αὐτῶν, τῶν τειχισμάτων. (Sch.) — αἱ — αἱ. Spr. 50, 9, 1. — ναυμαχοῦσαι. Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 3 u. zu 1, 11, 3 E. vgl. 8, 53, 1. — ναῦς fehlt in einer Hs. — οὐδενὶ κόσμῳ. zu 2, 52, 1.

ἀλλήλας παρέδωσαν τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις· ταύτας τε γὰρ ἔτρεψαν⁴ καὶ ὑφ' ὧν τὸ πρῶτον ἐνικῶντο ἐν τῷ λιμένι. καὶ ἑνδεκα μὲν ναῦς τῶν Συρακοσίων κατέδυσαν καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀπέκτειναν, πλὴν ὅσον ἐκ τριῶν νεῶν, οὓς ἐξώγησαν· τῶν δὲ σφετέρων τρεῖς νῆες διεφθάρησαν. τὰ δὲ ναύγια ἀνεκκύσαντες τῶν Συρακοσίων, καὶ τροπαῖον ἐν τῷ νησιδίῳ στήσαντες τῷ πρὸ τοῦ Πλημμυρίου, ἀνεχώρησαν ἐς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον.

Οἱ δὲ Συρακόσιοι κατὰ μὲν τὴν ναυμαχίαν οὕτως ἐπεπράγασαν,²⁴ τὰ δ' ἐν τῷ Πλημμυρίῳ τεῖχῃ εἶχον καὶ τροπαῖα ἕστησαν αὐτῶν τρία. καὶ τὸ μὲν ἕτερον τοῖν δυοῖν τειχοῖν τοῖν ὕστερον ληφθέντων κατέβαλον, τὰ δὲ δύο ἐπισκευάσαντες ἐφρούρουν. ἄνθρωποι δ' ἐν τῶν² τειχῶν τῇ ἀλώσει ἀπέθανον καὶ ἐξωγρήθησαν πολλοὶ καὶ χρήματα πολλὰ τὰ ξύμπαντα ἔαλω· ἄτε γὰρ ταμείῳ χρωμένων τῶν Ἀθηναίων τοῖς τείχεσι πολλὰ μὲν ἐμπόρων χρήματα καὶ σῖτος ἐνῆν, πολλὰ δὲ καὶ τριηρόρων, ἐπεὶ καὶ ἰστία τεσσαράκοντα τριήρων καὶ τἄλλα σκευὴ ἐγκατελήφθη καὶ τριήρεις ἀνεκκυσμέναι τρεῖς. μέγιστόν τε καὶ ἐν³ τοῖς πρῶτον ἐκάκωσε τὸ στρατεύμα τὸ τῶν Ἀθηναίων ἢ τοῦ Πλημμυρίου λῆψις· οὐ γὰρ ἔτι οὐδ' οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων — οἱ γὰρ Συρακόσιοι ναυσὶν αὐτόθι ἐφορμοῦντες ἐκόλλων καὶ διὰ μάχης ἤδη ἐγίνοντο οἱ ἔσκομιδαί — ἐς τε τἄλλα κατὰπληξιν παρέσχε καὶ ἀθυμίαν τῷ στρατεύματι.

Μετὰ δὲ τοῦτο ναῦς τε ἐκπέμπουσι δώδεκα οἱ Συρακόσιοι καὶ²⁵ Ἀγάθαρχον ἐπ' αὐτῶν, Συρακόσιον, ἄρχοντα. καὶ αὐτῶν μία μὲν ἐς Πελοπόννησον ὤχετο πρόεσβεις ἄγουσα, ὅπως τὰ τε σφέτερα φράσωσιν

§ 4. *ἔτρεψαν, οἱ Ἀθηναῖοι.* (Sch.) — καὶ ὑφ' ὧν. Spr. 51, 13, 5. — πλὴν ὅσον ausser wie viel von Mannschaft, erg. ἦν. zu 4, 48, 5. — οὓς. Spr. 58, 4, 1. — ἐκ steht mit Bezug auf das Hinbringen zu den Athenern. — σφετέρων, als ob τρεῖς ναῦς ἀπώλεσαν folgte. vgl. zu 7, 12, 3. — τῷ νησιδίῳ, am Eingange des grossen Hafens, jetzt isola del Castelluccio. (Bd.)

C. 24. § 1. *οὕτως ἐπεπράγασαν, οὕτως ἐδυστύχησαν.* (Sch.) Spr. 46, 5, 11. — αὐτῶν, τῶν τεύχων. (Ds.) wegen Eroberung der Festen. Spr. 47, 7, 3 u. zu 2, 82. — τὰ δύο. Spr. 50, 2, 8.

§ 2. *ἐν τῶν.* zu καὶ ἐν 1, 9, 3. — τὰ ξύμπαντα. Spr. 50, 11, 13. vgl. 6, 2, 1, 7, 30, 3. — ἄτε für ὥστε eine Hs. Dagegen Lobeck z. Phryn. p. 427. — χρήματα Waaren. zu 3, 74, 2. — ἐπεὶ. zu 1, 12, 1.

§ 3. *μέγιστον* hängt von ἐκάκωσεν ab. (Bd.) So μέγιστον ἐβλαψε 7, 44, 6, μέγα βεβλάφθαι Xen. Cyr. 5, 3, 30. (Pp.) zu 5, 82, 4 u. Plut. Ant. 68: μέγιστον βλαβεῖς. — τε für δὲ eine gute Hs. — ἐν τοῖς. zu 1, 6, 2. — οἱ ἔσπλοι τῆς ἐπαγωγῆς die Einfahrt der Zufuhr der d. h. der zuzuführenden. So scheint ἐπαγωγή sonst nicht vorzukommen. vgl. zu 1, 81, 1. Pp. will τῆς ἐπαγωγῆς streichen. vgl. zu ἐσπλεῖν 2, 93, 3. — ἔσκομιδαί, ἔσαγωγαι τῶν ἐπιτηδείων. (Sch.) — παρέσχε, ἢ τοῦ Πλημμυρίου λῆψις.

C. 25. § 1. *Συρακόσιον*, interprungirt nach Kr. z. Dion. p. 303. — ὅπως für ὅπερ eine gute Hs. Spr. 53, 7, 7. vgl. Herm. de part. ἔν 1, 81, 1 p. 130. Oder man müsste φράσωσιν, wie Martins Hs. u. als Verbesserung zwei andre haben, und ἐποτρυνούσι lesen. Kr. Stud. 2 S. 49 u. 185. Keine

ὅτι ἐν ἑλίσιον εἰσὶ καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον ἔτι μᾶλλον ἐποτρύνωσι γίνεσθαι· αἱ δ' ἔνδεκα νῆες πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἔπλευσαν, πνυθανόμενοι πλοῖα τοῖς Ἀθηναίοις γέμοντα χρημάτων προσπλεῖν· καὶ τῶν τε πλοίων ἐπιτυχοῦσαι τὰ πολλὰ διέφθειραν καὶ ξύλα ναυπηγήσιμα ἐν 3 τῇ Κανλωνιάτιδι κατέκασαν, ἃ τοῖς Ἀθηναίοις ἑτοῖμα ἦν· ἐς τε Λοκρούς μετὰ ταῦτα ἦλθον, καὶ ὀρμουσῶν αὐτῶν κατέπλευσε μία τῶν ὀλκάδων τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου ἄγουσα Θεσπιέων ὀπλίτας· καὶ ἀναλαβόντες αὐτοὺς οἱ Συρακόσιοι ἐπὶ τὰς ναῦς παρέπλεον ἐπ' οἴκου· φυλάξαντες δ' αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναυσὶ πρὸς τοῖς Μεγάροις μίαν μὲν ναῦν λαμβάνουσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν, τὰς δ' ἄλλας οὐκ ἔδυνήθησαν, ἀλλ' ἀποφύγουσιν ἐς τὰς Συρακούσας.

4 Ἐγένετο δὲ καὶ περὶ τῶν σταυρῶν ἀκροβολισμὸς ἐν τῷ λιμένι, οὗς οἱ Συρακόσιοι πρὸ τῶν παλαιῶν νεωσοίκων κατέπηξαν ἐν τῇ θαλάσῃ, ὅπως αὐτοῖς αἱ νῆες ἐντὸς ὀρμουτέην καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιπλέοντες μὴ βλάπτειν ἐμβάλλοντες· προσαγαγόντες γὰρ ναῦν μυριοφόρον αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι, πύργους τε ξυλίλους ἔχουσαν καὶ πυραφράγματα, ἔκ τε τῶν ἀκάτων ὠνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυροὺς καὶ ἀνέκλων καὶ κατακολυμβῶντες ἐξέπριον· οἱ δὲ Συρακόσιοι ἀπὸ τῶν νεωσοίκων ἔβαλλον· οἱ δ' ἐκ τῆς ὀλκάδος ἀντέβαλλον, καὶ τέλος τοὺς πολλοὺς τῶν

Beachtung verdient Bäumlein über die gr. Modi S. 195. Denn Isokr. 4, 44 ist nach Spr. 54, 7, 2 zu erklären. Eine wirkliche Auctorität ist Dobree, der I p. 121 es für kaum zweifelhaft erklärt dass nach οἴπερ das Futur stehen müsste. Doch ich bin es schon gewohnt dass H. Pp. sich gegen meine wohlwolleren Ansichten nach guter deutscher Weise länger als zwanzig Jahre tapfer sperrt, wie z. B. auch gegen die Erklärung zu 4, 36, 3. — ἐν ἑλίσιον εἰσὶ, wie § 7, mit μεγάλας Xen. An. 1, 4, 17. vgl. oben 1, 74, 3 u. zu 4, 70, 3.

§ 2. αἱ ἔνδεκα die übrigen eilf. (Ps.) Spr. 50, 2, 8 u. zu 1, 116, 1. — πνυθανόμενοι für πνυθάνομαι eine Hs. zu εἰδότες 1, 110, 2. Ich wüsste nicht dass ein Grieche αἱ νῆες πνυθάνονται oder Aehnliches gesagt. — χρημάτων, Nahrungsmittel und Kriegsbedarf. — πλοίων ἐπιτυχοῦσαι. zu 3, 3, 4.

§ 3. τῶν ὀλκάδων 7, 19, 3 f. — φυλάξαντες αὐτοὺς, τηρήσαντες καιρὸν εἰς τὸ ἐπιθέσθαι αὐτοῖς. (Sch.) — ἔδυνήθησαν, λαμβάνειν. Spr. 55, 4, 11 u. zu 3, 11, 3.

§ 4. περὶ um, über. vgl. 6, 16, 6. 8, 52, 2. — ἐν τῷ λιμένι, in dem grossen. — σταυρῶν, σταυρωμάτων eine gute Hs. — τῶν παλαιῶν. Die neuen waren in dem kleinen Hafen 7, 22, 2. — προσαγαγόντες, τοῖς σταυρομασι δηλονότι. (Sch.) — μυριοφόρον, μυριαμορον Hl. u. Lobeck z. Phryn. S. 662. Der Sch.: μεγάλην, δυναμένην διέξασθαι μυρίον φόρτον. Arn. vertheidigt jenes und erklärt: ein Schiff das eine Last von 10000 Talenten tragen konnte (das Talent als Masseinheit genommen). vgl. 4, 118, 5. Her. 1, 194, 2. 2, 96, 2. — πυραφράγματα, παραπίεσματα. (Sch.) hölzerne Brustwehren. vgl. Schn. zu Xen. Hell. 1, 6, 19. (Pp.) vgl. 4, 115, 2. (Dr.) — ἔκ von — aus. — ὠνευον wanden herauf. (Hl.) Sonst scheint ὀνεύειν nur bei Grammatikern vorzukommen. — ἀνέκλων. zu 2, 76, 3.

σταυρῶν ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι. χαλεπωτάτη δ' ἦν τῆς σταυρώσεως ἢ κρύφις· ἦσαν γὰρ τῶν σταυρῶν οὓς οὐχ ὑπερέχοντες τῆς θαλάσσης κατέπηξαν, ὥστε δεινὸν ἦν προσπλεῦσαι, μὴ οὐ προιδῶν τις ὡσερ περὶ ἔρμα περιβάλλῃ τὴν ναῦν. ἀλλὰ καὶ τούτους κολυμβηταὶ δυόμενοι ἐξέπριον μισθοῦ. ὁμως δ' αὖθις οἱ Συρακόσιοι ἐσταύρωσαν. πολλάς δὲ καὶ ἄλλα πρὸς ἀλλήλους, ὅλον εἰκὸς τῶν στρατοπέδων ἐγγὺς ὄντων καὶ ἀντιτεταγμένων, ἐμηχανῶντο καὶ ἀκροβολισμοῖς καὶ πείραις παντοίας ἐχρῶντο.

Ἐπεμψαν δὲ καὶ ἐς τὰς πόλεις πρόσβεις οἱ Συρακόσιοι Κορινθίων καὶ Ἀμυρακιωτῶν καὶ Λακεδαιμονίων, ἀγγέλλοντας τὴν τε τοῦ Πλημμυρίου λῆψιν καὶ τῆς ναυμαχίας πέρι ὡς οὐ τῇ τῶν πολεμίων ἰσχύϊ μᾶλλον ἢ τῇ σφετέρᾳ ταραχῇ ἤσσηθῆεν, τὰ τε ἄλλα αὐτὸν δηλώσοντας ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ καὶ ἀξιώσοντας ἔνδοξον εἶναι αὐτοὺς καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ, ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων προσδοκίμων ὄντων ἄλλη στρατιᾶ, καὶ ἦν φθάσασιν αὐτοὶ πρότερον διαφθείραντες τὸ παρὸν στρατεύμα αὐτῶν, διαπεπολεμησόμενον. καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ ταῦτ' ἐπρασσον. || 31. 5. 89.

Ὁ δὲ Δημοσθένης, ἐπεὶ ξυνελέγη αὐτῷ τὸ στρατεύμα ὃ εἶδει ἔχον-26 τα ἐς τὴν Σικελίαν βοηθεῖν, ἄρας ἐκ τῆς Αἰγίνης καὶ πλεύσας πρὸς τὴν Πελοπόννησον τῷ τε Χαρικλεῖ καὶ ταῖς τριάκοντα ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων ξυμίσγει, καὶ παραλαβόντες τῶν Ἀργείων ὀπλίτας ἐπὶ τὰς ναῦς ἔπλεον ἐς τὴν Λακωνικὴν, καὶ πρῶτον μὲν τῆς Ἐπιδαύρου τι τῆς Ἀμυρακίας ἐδήλωσαν, ἔπειτα σχόντες ἐς τὰ καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς, ἐνθα τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι, τῆς τε γῆς ἐστὶν ἃ ἐδήλωσαν καὶ ἐτείχισαν ἰσθμῶδες τι χωρίον, ἵνα δὴ οἱ τε Εἰλωτες

§ 5. χαλεπωτάτη. zu δεινότατον 2, 51, 2. — τῆς σταυρώσεως von der Verpfählung, den Pfählen. Ueber den Ge. Spr. 47, 28, 9. — ἦσαν οὓς wie ἐνήσαν οὓς 8, 66, 4. Sonst sagt Thuk. ἔσαν οὓς, οἰς, ὄν. (Haase p. 72 s.) — δεινόν zugleich mit dem Inf. und μή, wie Xen. An. 1, 3, 17. vgl. dort Kr. — ἔρμα Klippe. vgl. Her. 7, 183. (Bl.) — μισθοῦ. Spr. 47, 17, 3.

§ 6. ἐσταύρωσαν, σταυροὺς κατέπηξαν. (Sch.)

§ 7. τὰς πόλεις, die sikelischen. (Ps.) zu 6, 17, 2. — Κορινθίων aus der Zahl der anwesenden Korinthier. (Ps.) Spr. 47, 9. vgl. Index u. Genitiv 2, e. „Fremde schickten sie als mehr unparteiische Zeugen.“ (Ba.) — ἀγγέλλοντας für ἀγγελοῦντας die besten Hsn. zu 6, 88, 11. — αὐτὸν andrerseits fehlt in mehrern Hsn. — ἐπ' αὐτούς, τοὺς πολεμίους, die Athenen. (Gö.) — ὡς — στρατιᾶ da auch die Athenen mit einem andern Heere erwartet würden, d. h. die Ankunft eines neuen Heeres der A. (Ba.) — διαπεπολεμησόμενον für διαπολεμησόμενον eine gute Hs. u. Va. zu 7, 14, 2. Dagegen bemerkt Veitch (Ms.) dass die Griechen der classischen Periode sonst niemals das Participle des reduplicirten Futurs gebraucht. Das ist doch wohl nur eine (begreifliche) Zufälligkeit. Hier ist diese Form nothwendig. Die Verbindung wie αὐταρκούντων u. δέον 7, 15, 1.

C 26. § 1. ὁ δὲ Δ. vgl. 7, 20, 2. — ταῖς τριάκοντα 7, 20, 1.

§ 2. Κυθήρων hängt von κατανικρὺ, Λακωνικῆς von τὰ κατανικρὺ ab:

τῶν Λακεδαιμονίων αὐτοσε αὐτομολῶσι καὶ ἅμα ληστὰὶ ἐξ αὐτοῦ, ὥσπερ ἐκ τῆς Πύλου, ἀρπαγὴν ποιῶνται. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης εὐθὺς ἐπειδὴ ξυγκατέλαβε τὸ χωρίον παρέπλει ἐπὶ τῆς Κερκύρας, ὅπως καὶ τῶν ἐκεῖθεν ξυμμάχων παραλαβῶν τὸν ἐς τὴν Σικελίαν πλοῦν ὅτι τάχιστα ποιῆται. ὁ δὲ Χαρικλῆς περιμείνας ἕως τὸ χωρίον ἐξετείχισε καὶ καταλιπὼν φυλακὴν αὐτοῦ ἀπικομίζετο καὶ αὐτὸς ὕστερον ταῖς τριακόντου ναυσὶν ἐπ' οἴκου καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἅμα.

- 27 Ἀφίκοντο δὲ καὶ τῶν Θρακῶν τῶν μαχιροφόρων τοῦ Διακοῦ γένους ἐς τὰς Ἀθήνας πελτασταὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους τούτου τριακόσιοι καὶ χίλιοι, οὓς ἔδει τῷ Δημοσθένει ἐς τὴν Σικελίαν ξυμπλεῖν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ὡς ὕστερον ἦγον, διανοοῦντο αὐτοὺς πάλιν, ὄθεν ἦλθον, ἐς Θράκην ἀποπέμψαι. τὸ γὰρ ἔχειν πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκελείας πόλεμον αὐτοὺς πολυτελὲς ἐφαίνετο. δραχμὴν γὰρ τῆς ἡμέρας ἕκαστος ἐλάμβανεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ Δεκέλεια τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ πάσης τῆς στρατιᾶς, ἐν τῷ θέρει τούτῳ τειχισθεῖσα, ὕστερον δὲ φρουραῖς ἀπὸ τῶν πόλεων κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιούσαις τῇ χώρᾳ ἐπωκείτο, πολλὰ ἐβλαπτε τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐν τοῖς πρώτοις χρημάτων τ' ὀλέθρῳ καὶ ἀνθρώπων φθορᾷ ἐκάκωσε τὰ πράγματα. πρότερον μὲν γὰρ βρα-

bei den Kythera gegenüber liegenden Theilen Lakonikas. — ἅμα hat nur eine gute Hs.

§ 3. ξυγκατέλαβε, σὺν τῷ Χαρικλεί. (Ds.) — παρέπλει für ἐπέπλει zwei Hsn., ἐπιπαρέπλει eine gute; ἀπέπλει Reiske. vgl. 7, 31, 1. Verschieden ist doch ἐπιπλεῖν 1, 51, 1 u. 3, 76. — τῶν ἐκεῖθεν. Spr. 50, 8, 15 u. zu 1, 62, 3. — ἕως. ὡς die besten Hsn., wobei das nächste καὶ zu streichen wäre. — ἐξετείχισεν, εἰς τέλος ἤγαγεν. (Sch.) vgl. 4, 1, 45, 3, 7, 4, 6.

C. 27. § 1. τῶν vor Θρακῶν fehlt in zwei Hsn. vgl. zu 7, 9. — τῶν μαχιροφόρων 2, 96, 2. — τοῦ Δ. γένους hängt von Θρακῶν ab. Spr. 47, 9. — τοῦ αὐτοῦ θέρους τούτου für ἐν τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ eine gute Hs. Dies wohl aus § 2 entstanden. — ὕστερον zu spät, nach Demosthenes Abfahrt. (Sch.) vgl. 7, 29, 1 u. zu 2, 80, 4.

§ 2. πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δ. πόλεμον gegen die von D. aus unternommenen Befehlungen. (Va.) Später ὁ Δεκελεικὸς πόλεμος. Kr. z. Dion. p. 246 u. Ullrich Beitr. z. Erkl. S. 8. 12. 15. 31. 41 u. Add. p. VII bis. — πολυτελὲς, πολυδάπανον, δαπανηρὸν, πολλὰ τελοῦν. (Sch.) vgl. 7, 28, 1. — δραχμὴν. Böckh Staatsh. 1 S. 378 f. u. 589. — τειχισθεῖσα, τῇ χώρᾳ ἐπωκείτο, was freilich passender zum zweiten als zum ersten Satze erscheint, bei dem nur vorschwebt: von dem ganzen bei Dekelea gelagerten Heere wurde das Land beföhdet. — ἀπό für ὑπό eine gute Hs., wie ich vermuthet hatte. — χρόνου. χρόνῳ Ba. bloss κατὰ διαδοχὴν 7, 28, 2. 4, 8, 7. (Pp.) — ἐπιούσαις. κατεχόμενῃ erwartet man, dem τειχισθεῖσα entsprechend, zugefügt. Die Unregelmässigkeit beseitigt ein Komma nach στρατιᾶς gesetzt. — τῇ χώρᾳ ist mit ἐπωκείτο zu verbinden. vgl. 6, 86, 2. (Arn.) Denn zu ἐπιούσαις gezogen wäre es matt. — πρώτοις. πρῶτον eine Hs. u. Hk. vgl. zu 4, 105, 1. πρώτη will Dobree 1 p. 117. — ὀλέθρῳ, das ich auf Güter bezogen von guten Schriftstellern nicht gebraucht wüsste, scheint Glossem zu φθορᾷ; Va. hatte es wohl nicht. (Kr. Bruchst. p. 52.) Nichts beweist ἀπόλλυντο 7, 18, 4. Oder ist κτηνῶν für χρημάτων zu lesen? Dion. Arch. 7, 1: κτηνῶν ὀλέθρῳ, neben βοσκημάτων φθορᾷ eb. 7, 68. — φθορᾷ bezieht sich auf die Einbusse an

γεία
ἐκώλυ
ἐπιόντ
χώραν
κεδαιμ
οἱ Ἀθ
ἀνδρα
μέρος
τε, ὅστ
δομιά
λοῦντο
σκοντο.
ἐκ τοῦ
νον κα
κτῶν ἐ
γὰρ τ
σοντες
ὄπλοις

Sklave
Dienst
§
10, 12
u. A.)
liche
dem S
τῆς ἐκ
Bedrä
Haase
§ 4
λωλε
πάντα
eine gut
λοῦντο
ρησαν
15, wo
γῆ ἀποκ
3 u. zu
C.
Hs. Kr.
— πρ
zu 6, 2
Plat. Re
εἶναι γο
§ 2
zu 6, 9
69, 1 u
Uebers.
ἀπολλυ

χεῖαι γιγνόμεναι αἱ ἐσβολαὶ τὸν ἄλλον χρόνον τῆς γῆς ἀπολαύειν οὐκ ἐκώλουν· τότε δὲ ξυνεχῶς ἐπικαθημένων καὶ ὅτε μὲν καὶ πλεόνων ἐπιόντων, ὅτε δ' ἐξ ἀνάγκης τῆς ἴσης φρουρᾶς καταθεούσης τε τὴν χώραν καὶ ληστείας ποιουμένης, βασιλέως τε παρόντος τοῦ τῶν Λακεδαιμονίων Ἄγιδος, ὃς οὐκ ἐκ παρέργου τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο, μεγάλα οἱ Ἀθηναῖοι ἐβλάπτοντο. τῆς τε γὰρ χώρας ἀπάσης ἐστέρητο καὶ ἀνδραπόδων πλέον ἢ δύο μυριάδες ἠτομολήκεισαν, καὶ τούτων τὸ πολὺ μέρος χειροτέχναι, πρόβατά τε πάντα ἀπωλώλει καὶ ὑποζύγια· ἵπποι τε, ὄσημέραι ἐξελανόντων τῶν ἵππέων, πρὸς τε τὴν Δεκελίαν καταδρομᾶς ποιουμένων καὶ κατὰ τὴν χώραν φυλασσόντων, οἱ μὲν ἀπεχολοῦντο ἐν γῆ ἀποκρότω τε καὶ ξυνεχῶς ταλαιπωροῦντες, οἱ δ' ἐπιτρούσκοντο. ἢ τε τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδῇ ἐκ τῆς Εὐβοίας, πρότερον²⁸ ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ κατὰ γῆν διὰ τῆς Δεκελίας θῦσσον οὔσα, περὶ Σούνιον κατὰ θάλασσαν πολυτελής ἐρίγγετο· τῶν τε πάντων ὁμοίως ἐπακτῶν εἰδέτο ἢ πόλις, καὶ ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι φρούριον κατέστη. πρὸς² γὰρ τῇ ἐπάλλξει τὴν μὲν ἡμέραν κατὰ διαδοχὴν οἱ Ἀθηναῖοι φυλάσσοντες, τὴν δὲ νύκτα καὶ ξύμπαντες πλην τῶν ἵππέων οἱ μὲν ἐφ' ὅπλοις ποιούμενοι οἱ δ' ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος ἐτα-

Sklaven § 4. (Dr.) Mit wohl auch auf den anstrengenden und aufreibenden Dienst. 7, 28, 2. (Hl.)

§ 3. ἐπικαθημένων, αὐτῶν, τῶν πολεμίων. (Va.) — ὅτε. Spr. 25, 10, 12. — ἐξ ἀνάγκης gedrängt durch die Nothwendigkeit (Ps. u. A.) sich Lebensmittel zu verschaffen. (Pp.) auf eine unwidertreibliche Art Hl. — τῆς ἴσης verbindet man mit φρουρᾶς und erklärt nach dem Sch. τῆς πεταγμένης die ordentliche, gewöhnliche. Dagegen Ps. τῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλήθους ἀεὶ ξυνεστάσης. Vielleicht: indem mit gleicher Bedrängniss für die Athener nur eine Besatzungsschaar einfiel. Haase p. V hält die La. für verfälscht. — ἐκ παρέργου. zu 1, 142, 4.

§ 4. χώρας, τῆς καρπίμου. (Sch.) — τό bietet eine gute Hs. — ἀπωλώλει für ἀπολώλει einige gute Hsn. zu 4, 133, 1. vgl. Spr. 28, 6, 2. — πάντα hat hier eine gute Hs, die andern vor ἀπωλώλει. — ὑποζύγια. ζεύγη eine gute Hs. — ὄσημέραι. Spr. 51, 13, 15. vgl. 8, 64, 2. — ἀπεχολοῦντο. So Xen. Hell. 7, 2, 19. vgl. Oek. 11, 17. Dafür τὰ σκέλεα διεφάθησαν Her. 8, 28. (Bl.) — ἀποκρότω, τραχείαι. (Suid.) vgl. Xen. π. ἵππ. 7, 15, wo die Hsn. ἐπικροτος bieten. vgl. Passows Lex. — τε καὶ verbindet ἐν γῆ ἀποκρότω und ξυνεχῶς, beide zu ταλαιπωροῦντες gehörig. (Ps.) Spr. 59, 2, 3 u. zu 1, 52, 2.

C. 28. § 1. παρακομιδῇ. zu 5, 5, 1. — γῆν für γῆς Schäfer u. eine Hs. Kr. zu Xen. An. 5, 6, 5. — θῦσσον. θῦσσων die besten Hsn. zu 7, 4, 4. — περὶ Σούνιον 8, 4, 1. — ἐπακτῶν, εἰσαγωγίμων ἐξ ἄλλοδαπῆς. (Sch.) zu 6, 20, 3. Der Ge. ist Prädicat: πάντα ὧν εἰδέτο ἐπακτῶ ἦν. Spr. 57, 3, 3. „Plat. Rep. 405, b: αἰσχρὸν δοκεῖ τὸ ἐπακτῶ παρ' ἄλλων τῷ δικαίῳ ἀναγκάζεσθαι χρῆσθαι.“ (Arn.)

§ 2. ἐπάλλξει. zu 2, 13, 5. — καὶ ξύμπαντες. Spr. 69, 32, 18 u. zu 6, 90, 3. — ἐφ' ὅπλοις bei den Waffen, an den Lagerorten, wie 8, 69, 1 u. 2. vgl. zu 1, 111, 1. — ποιούμενοι. που eine Hs., πονούμενοι Bl. Uebers. u. Kr. Bruchst. Ba. u. zweifelnd Dobree ergänzen φυλακὴν aus φυλάσσοντες. vgl. zu 1, 90, 2. Doch ist vielleicht νύκτα ποιῆσθαι eine Nacht

λαιπωροῦντο. μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπέτεξεν ὅτι δύο πολέμους ἅμα εἶχον, καὶ ἐς φιλονεικίαν καθέστασαν τοιαύτην ἣν πρὶν γενέσθαι ἠπίστησεν ἅν τις ἀκούσας. τὸ γὰρ αὐτοὺς πολιορκουμένους ἐπιτακισμῷ ὑπὸ Πελοποννησίων μηδ' ὡς ἀποστήναι ἐκ Σικελίας, ἀλλ' ἐκὶ Συρακούσας τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἀντιπολιορκεῖν, πόλιν οὐδὲν ἐλάσσω αὐτὴν γε καθ' αὐτὴν τῆς Ἀθηναίων, καὶ τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι τοῖς Ἕλλησι τῆς δυνάμεως καὶ τόλμης, ὅσον καθ' ἄρχαίς τοῦ πολέμου οἱ μὲν ἐνιαυτόν, οἱ δὲ δύο, οἱ δὲ τριῶν γε ἐτῶν οὐδεὶς πλείω χρόνον ἐνόμιζον περιοίσειν αὐτοὺς, εἰ οἱ Πελοποννήσιοι ἐσβάλοικεν ἐς τὴν χώραν, ὥστε ἔτι ἐπτακαίδεκάτῳ μετὰ τὴν πρώτην ἐσβολὴν ἦλθον ἐς Σικελίαν, ἤδη τῷ πολέμῳ κατὰ πάντα τετραχωμένοι, καὶ πόλεμον οὐδὲν ἐλάσσω ὑπροσανείλοντο τοῦ πρότερον ὑπάρχοντος ἐκ Πελοποννήσου. δι' ἃ καὶ τότε ὑπὸ τε τῆς Δεκλείας πολλὰ βλαπτούσης καὶ τῶν ἄλλων ἀναλωμάτων μεγάλων προσπιπτόντων ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρήμασιν. καὶ

hinbringen nicht unstatthaft. vgl. Abr. — δύο, den dekelischen und den sikelischen. (Sch.) — ἐς φ. καθέστασαν, wie 8, 76, 1. vgl. zu 4, 96, 4.

§ 3. τὸ γὰρ — ἀποστήναι, ἠπίστησεν ἅν τις ἀκούσας ἀπὸ κοινοῦ. (Sch.) Gegen diese Erklärung zu 1, 25, 3. Als Ausruf nimmt den Infinitiv Koraes. vgl. Spr. 55, 1, 6. Aehnlich Dobree, Heindorf zu Plat. Phaed. 110 p. 187 vergleichend. Allein dem widerstrebt der Gedanke, der eben so wenig an sich einem Ausrufe angemessen wäre als die Länge des Perioden ihn dazu eignet. Auch zweifle ich ob γὰρ für diese Sprechweise eben so passend sei als δέ. Denn Plat. Phaed. 99, b ist zweifelhaft. Es scheint hier ein Mangel in der Rede zu sein, den wohl der Schriftsteller selbst verschuldet hat. Er mochte vergessen hinzuzufügen was ihm beim Anfange der Rede etwa vorschwebte: das schien aller Berechnung nach unmöglich zu sein. (Aehnlich Arn.) — αὐτοὺς selbst. (Va.) — ἀντιπολιορκεῖν kommt sonst wohl nicht vor. — ἐλάσσω eine gute Hs., ἐλάσσονα die übrigen gegen Thuk. Weise, wiewohl man ἐχθίονα findet 4, 86, 4, πλείονα 4, 128, 1, πλείονα 4, 82, 5, 47, 8. (Pp.) — αὐτὴν γε für αὐτὴν τε Hl. u. eine Hs. — καθ' αὐτὴν, im Ggs. zu den Stadtgebieten, bei Athen ganz Attika. — τῆς für τῶν eine gute Hs. u. der Sch. — Ἀθηναίων für Ἀθηνῶν die besten Hsn. Spr. 50, 7, 7. — παράλογον. zu 1, 78, 1. — ὅσον in' wiefern (Hk.) bezieht sich eben so wie ὥστε auf τοσοῦτον, und kann also nicht parenthetisch, wie auch Dobree wollte, genommen werden: eine so grosse Berechnungswidrigkeit dass (ὥστε), während (ὅσον). — οἱ δὲ — οὐδεὶς. Spr. 58, 4, 5. vgl. 57, 8. — ἐτῶν hängt von χρόνον ab. (Pp.) — περιοίσειν ausdauern werde. (Dr.) Eine ungewöhnliche Bedeutung, von Dion C. einige Male nachgeahmt. (Bl.) — ἐπτακαίδεκάτῳ. ἐβδομῳ καὶ δεκάτῳ Kr. Bruchst. zu 4, 104, 1. Ueber die Berechnung vgl. Vömel de in. b. Pel. p. 8 u. E. Müller de in. b. P. p. 34. — τετραχωμένοι. τετραμένοι will hier u. 4, 60, 2 Cobet n. l. p. 148 s. — ὑπάρχοντος ἐκ. zu 5, 83, 1.

§ 4. καὶ τῶν. Dieser Genitiv kann unabhängig von ἐπὶ absolut genommen werden. Spr. 59, 2, 3. — μεγάλων ist Prädicat. Spr. 50, 11, 1. — προσπιπτόντων, συμβαινόντων. (Sch.) zu 1, 84, 3. — ἀδύνατοι τοῖς χρήμασιν, ἦγον ἐνδεεῖς χρημάτων. (Sch.) Die sonst nicht vorkommende Ausdrucksweise scheint nach ἀδύνατος τῷ σώματι gebildet. (Bl.) Doch findet sich z. B. χρημάτων δυνάμει δυνατώτεροι 1, 25, 4 und δυνάμενος τοῖς χρήμασιν Lys. 6, 48. Der Artikel steht wohl possessiv. vgl. 7, 29, 1. — τὴν εἰ-

τὴν εἰκοστὴν ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον τῶν κατὰ θάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν, πλείω νομίζοντες ἂν σφίσι χρήματα οὕτω προσιέναι. αἱ μὲν γὰρ δαπάναι οὐχ ὁμοίως καὶ πρὶν ἀλλὰ πολὺ μείζους καθέστωσαν, ὅσῳ καὶ μείζων ὁ πόλεμος ἦν, αἱ δὲ πρόσδοι ἀπώλλυντο. ¶

21. 6. 89.

Τοὺς οὖν Θορᾶκας τοὺς τῷ Δημοσθένει ὑστερήσαντας διὰ τὴν 29 παροῦσαν ἀπορίαν τῶν χρημάτων οὐ βουλόμενοι δαπανᾶν εὐθὺς ἀπέπεμπον, προστάξαντες κομίσαι αὐτοὺς Διτρέφει καὶ εἰπόντες ἅμα ἐν τῷ παράπλῳ, ἐπορεύοντο γὰρ δὲ Εὐρώπῳ, καὶ τοὺς πολεμίους, ἦν τι δύνηται, ἀπ' αὐτῶν βλάψαι. ὁ δὲ ἐς τε τὴν Τάναγραν ἀπεβίβασεν αὐτοὺς καὶ ἀρπαγὴν τινα ἐποίησατο διὰ τάχους, καὶ ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀφ' ἐσπέρας διέπλευσε τὸν Εὐρώπῳ καὶ ἀποβιβάσας ἐς τὴν Βοιωτίαν ἤγεν αὐτοὺς ἐπὶ Μυκαλησσόν. καὶ τὴν μὲν νύκτα λαθῶν πρὸς τῷ Ἑρμαίῳ ἠλλίσσατο — ἀπέχει δὲ τῆς Μυκαλησσοῦ ἑκατάδεκα μάλιστα σταδίους — ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πόλει προσέκειτο, οὕσῳ οὐ μεγάλῃ, καὶ αἰρεῖ, ἀφυλάκτοις τε ἐπιτεσιῶν καὶ ἀπροσδοκῆτοις μὴ ἂν ποτέ τινα σφίσι ἀπὸ θαλάσσης τοσοῦτον ἐπαναβάντα ἐπιθέσθαι, τοῦ τείχους ἀσθενοῦς ὄντος καὶ ἔστιν ἧ καὶ πεπτωκότος, τοῦ δὲ βραχέος ὀχυρομένου καὶ πολλῶν ἅμα διὰ τὴν ἄδειαν ἀνεωγμένων. ἐπεσιόν-3 τες δὲ οἱ Θορᾶκες ἐς τὴν Μυκαλησσὸν τὰς τε οἰκίας καὶ τὰ ἱερὰ ἐπόρθουν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφόνεον, φειδόμενοι οὔτε πρεσβυτέρας οὔτε νεωτέρας ἡλικίας, ἀλλὰ πάντας ἐξῆς, ὅτῳ ἐντόχοιεν, καὶ παῖδας καὶ γυναικας κτείνοντες, καὶ πρὸς ἔτι καὶ ὑποζύγια καὶ ὅσα ἄλλα ἐμψυχα ἴδοιεν· τὸ γὰρ γένος τὸ τῶν Θορακῶν, ὁμοῖα τοῖς μάλιστα τοῦ 4

κοστὴν. Böckh St. 2 S. 588. — τῶν κατὰ θάλασσαν von der Aus- und Einfuhr zur See in den Staaten der unterwürfigen Bundesgenossen. (Böckh eb. 1 S. 440. vgl. 432 Anm.) — ὑπὸ, κατὰ. (Sch.) — ἐποίησαν richten ein, setzten fest. — ὁμοίως καὶ. zu 6, 11, 1. — ἦν' αἱ δὲ inter- punge man; allein ὅσῳ afficirt auch diesen Satz: und je mehr. (Hl.) Kr. z. Lyk. 3, 5 (bei Blume) findet hier einen selbständigen Satz mit einem relativen verbunden.

C. 29. § 1. τῷ A. für den D., um noch mit ihm zu gehen. vgl. 7, 27, 1. (Arn.) — ἀπέπεμπον. zu ἀπέστελλον 2, 85, 2. — προστάξαντες. zu 5, 8, 3. — Διτρέφει. Sonst auch Διοτρέφης geschrieben. Kr. z. Dion. p. 317. — ἅμα verbinde ich mit εἰπόντες. — ἦν τι. zu 6, 25, 3. — ἀπ' αὐτῶν, δι' αὐτῶν. (Sch.) eig. von — aus. — βλάψαι. Spr. 55, 3, 13.

§ 2. ἔς τε für ἐς eine gute Hs. Dem τε entspricht das καὶ vor ἐκ. — διέπλευσε. διαπλεύσας e. gute Hs. — ἀφ' ἐσπέρας. Kr. zu Xen. An. 6, 1, 23. — προσέκειτο, πλησίον ἐπέκειτο. (Sch.) vgl. 5, 9, 5. — οὐ hat nur eine gute Hs. — μὴ. Spr. 67, 12, 3. — τινα. τινας einige und ἐπαναβάντα mehrere Hsn. vgl. jedoch zu 2, 37, 1. — βραχέος ist prædicativ: niedrig, bis zu einer geringen Höhe, aufgebaut. vgl. 2, 76, 2 u. Hom. Il. v, 633: τείχος ἐδέδητο χθαμαλώτατον. (Bl.) — πολλῶν, πῶν. (Sch.)

§ 3. ἐξῆς. zu 1, 20, 1. — ὅτῳ. Spr. 58, 4, 5.

§ 4. ὁμοῖα. zu 1, 25, 4. — τοῖς μάλιστα erg. φονικοῖς. vgl. Hem-

βαρβαρικῶν, ἐν ᾧ ἂν θαρσύνῃ, φρονικώτατόν ἐστιν. καὶ τότε ἄλλη τε
 ταραχὴ οὐκ ὀλίγη καὶ ἰδέα πᾶσα καθεστῆκει ὀλέθρου, καὶ ἐπιπεσόντες
 διδασκαλείῳ παιδῶν, ὅπερ μέγιστον ἦν αὐτόθι καὶ ἄρτι ἔτινον οἱ παῖ-
 δες ἐσεληλυθότες, κατέκοιραν πάντας· καὶ ξυμφορὰ τῇ πόλει πάσῃ
 οὐδεμιᾶς ἦσσαν [μᾶλλον ἐτέρας] ἀδόκητός τε ἐπέπεσεν αὐτῇ καὶ δεινή.
 30οὶ δὲ Θηβαῖοι αἰσθόμενοι ἐβοήθουν, καὶ καταλαβόντες προκεχωρηκό-
 τας ἤδη τοὺς Θραῦκας οὐ πολὺ τὴν τε λείαν ἀφείλοντο καὶ αὐτοὺς
 φοβήσαντες καταδιώκουσιν ἐπὶ τὸν Εὐρώπον καὶ τὴν θάλασσαν, οὗ αὐ-
 τοῖς τὰ πλοῖα ἂ ἤγαγεν ὤρμει. καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐσβά-
 σει τοὺς πλείστους, οὐτε ἐπισταμένους κεῖν, τῶν τε ἐν τοῖς πλοίοις,
 ὡς εἴρων τὰ ἐν τῇ γῆ, ὀρμισάντων ἔξω τοξέυματος τὰ πλοῖα, ἐπεὶ
 ἐν γε τῇ ἄλλῃ ἀναχωρήσει οὐκ ἀτόπως οἱ Θραῦκες πρὸς τὸ τῶν Θη-
 βαίων ἱππικόν, ὅπερ πρῶτον προσέκειτο, προεκθέοντες τε καὶ ξυστρε-
 φόμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ τάξει τὴν φυλακὴν ἐποιούντο, καὶ ὀλίγοι αὐτῶν
 ἐν τούτῳ διεφθάρησαν. μέρος δέ τι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ δι' ἀρπα-
 γὴν ἐγκαταληφθὲν ἀπώλετο. οἱ δὲ ξύμπαντες τῶν Θραυκῶν πεντήκον-
 τα καὶ διακόσιοι ἀπὸ τριακοσίων καὶ χιλίων ἀπέθανον. διεφθειραν δὲ
 καὶ τῶν Θηβαίων καὶ τῶν ἄλλων οἱ ξυμβοήθησαν ἐς εἴκοσι μάλιστα
 ἱππέας τε καὶ ὀπλίτας ὁμοῦ καὶ Θηβαίων τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρφών-
 δαν· τῶν δὲ Μυκαλησίων μέρος τι ἀπαναλώθη. τὰ μὲν κατὰ τὴν
 Μυκαλησὸν πάθει χρησαμένων οὐδενὸς ὡς ἐπὶ μεγέθει τῶν κατὰ
 τὸν πόλεμον ἦσσαν ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ τοιαῦτα ξυμβέβη.

sterh. z. Luc. Traum 2. (Abr.) — ἐν ᾧ wann. zu 6, 92, 2. — καὶ τότε. zu 5, 71, 2. — ἄλλη τε. Es entspricht καὶ ἐπιπεσόντες. — παιδῶν Knaben. Die Alten hatten wohl nicht Töchter — sondern nur Söhneschulen. [Dies eben so richtig (!) wie das aristokratelnde Töchterschulen.] — καὶ ἄρτι, καὶ ἐς ὃ ἄρτι. Spr. 60, 6, 2 u. Index u. Satz. — ξυμφορὰ αὐτῇ Spr. 61, 7 u. zu κίνησις 1, 1, 2. — ἦσσαν für ἦσσαν einige Hsn.; über die Sprechweise Spr. 47, 27, 3. — μᾶλλον ἐτέρας ist Glossem. (Hl.) Das μᾶλλον will auch Dobree nach einigen Hsn. (nebst ἐτέρας) streichen. — ἀδόκητος. zu 6, 34, 6. 8.

C. 30. § 2. τοὺς πλείστους, nicht der Thraker überhaupt (vgl. § 3), sondern: die meisten der ihnen Getödteten fielen beim Einschiffen. (Abr.) Im Ggs. zu ὀλίγοι αὐτῶν ἐν τούτῳ διεφθάρησαν. zu 4, 44, 2. (Arn.) — οὐτε — τε verbindet verschiedene Casus. Spr. 56, 14, 2. — ὀρμισάντων. ἀνορμισάντων eine Hs. u. der Rand des St. retraherent Va. — τοξέυματος für τοῦ ζεύγματος einige Hsn., der Sch. u. Va. — ἐπεὶ denn. — οὐκ ἀτόπως, οὐκ ἀκόσμως. (Sch.) — προεκθέοντες aus Reih' und Glied vorstürzend. (Campe.) Her. 9, 63: προεξαισσόντες κατ' ἕνα καὶ δέκα καὶ πλείους τε καὶ ἐλάσσονες συστρεφόμενοι ἐπέπιπτον ἐς τοὺς Σπαρτιάτας. (Bl.) vgl. zu ἐπελθεῖν 4, 32, 4. — ἐν τούτῳ dabei, bei dieser Art des Rückzuges. vgl. zu 2, 8, 3. „Oder in dieser Zeit?“ (Pp.)

§ 3. οἱ ξύμπαντες. Spr. 50, 11, 13. — ἐς εἴκοσι. Spr. 60, 8, 1. — Θηβαίων τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρφώνδαν von den Thebaeern den Skirphonidas, einen der Boeotarthen. Spr. 47, 9 u. A. 1. Ueber die Sache 4, 91, 2. — μέρος τι. zu 1, 23, 3. — χρησαμένων, τῶν Μυκαλησίων δηλονότι. (Sch.) χρησαμένην wollte Reiske. — ὡς ἐπὶ μεγέθει im Ver-

Ὁ δὲ Δημοσθένης τότε ἀποπλέων ἐπὶ τῆς Κερκύρας μετὰ τὴν³¹
ἐκ τῆς Λακωνικῆς τείχισιν, ὀκκάδα ὁμοῦσαν ἐν Φαιᾷ τῇ Ἡλείων,
ἐν ἣ οἱ Κορινθιοὶ ὀπλίται ἐς τὴν Σικελίαν ἐμελλον περιουῶσαι, αὐ-
τὴν μὲν διαφθείρει, οἱ δ' ἄνδρες ἀποφρονῶντες ὕστερον λαβόντες ἄλλην
ἐπλεον. καὶ μετὰ τοῦτο ἀφικόμενος ὁ Δημοσθένης ἐς τὴν Ζάκυνθον
καὶ Κεφαλληνίαν ὀπλίτας τε παρέλαβε καὶ ἐκ τῆς Ναυπάκτου τῶν
Μεσσηνίων μετεπέμψατο, καὶ ἐς τὴν ἀντιπέρας ἡπειρον τῆς Ἀκαρνα-²
νίας διέβη, ἐς Ἀλυζίαν τε καὶ Ἀνακτόριον, ὃ αὐτοὶ εἶχον. ὄντι δ'
αὐτῷ περὶ ταῦτα ὁ Εὐρυνέδων ἀπαντᾷ ἐκ τῆς Σικελίας ἀποπλέων,
ὃς τότε τοῦ χειμῶνος τὰ χορήματα ἄγων τῇ στρατιᾷ ἀπεπέμφθη, καὶ
ἀγγέλλει τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι πύθοιτο κατὰ πλοῦν ἤδη ὧν τὸ Πλημ-
μύριον ὑπὸ τῶν Συρακοσίων ἐαλωκός. ἀφικνεῖται δὲ καὶ Κόνων παρ'³
αὐτοῦς, ὃς ἤρχε Ναυπάκτου, ἀγγέλλων ὅτι αἱ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες
τῶν Κορινθίων αἱ σφίσιν ἀνδομοῦσαι οὔτε καταλύουσι τὸν πόλεμον
ναυμαχεῖν τε μέλλουσιν· πέμπειν οὖν ἐκέλευεν αὐτοὺς ναῦς, ὡς οὐχ
ἰκανὰς οὔσας δυοῖν δεούσας εἴκοσι τὰς ἑαυτῶν πρὸς τὰς ἐκείνων πέντε
καὶ εἴκοσι ναυμαχεῖν. τῷ μὲν οὖν Κόνωνι δέκα ναῦς ὁ Δημοσθένης
καὶ ὁ Εὐρυνέδων τὰς ἄριστα σφίσι πλεούσας ἀφ' ὧν αὐτοὶ εἶχον ξυμ-
πέμποναι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ· αὐτοὶ δὲ τὰ περὶ τῆς στρατιᾶς⁴
τὸν ξύλλογον ἡτοιμάζοντο, Εὐρυνέδων μὲν ἐς τὴν Κέρκυραν πλεύσας
καὶ πεντεκαίδεκα [τε] ναῦς πληροῦν κίλεύσας αὐτοὺς καὶ ὀπλίτας κα-
ταλεγόμενος — ξυνῆρχε γὰρ ἤδη Δημοσθένει ἀποτραπόμενος, ὥσπερ

gleich zu der Grösse der Stadt. (Ps.) Spr. 69, 63, 5. „ὡς πρὸς τὸ μέ-
γεθος τῆς πόλεως 3, 113, 4.“ (Pp.) Doch wird hier wohl τοῦ πάθους zu den-
ken sein wegen ἐπί, das sich dem ὀλογύρασθαι anschliesst. — μέν. zu 2, 68, 5.

C. 31. § 1. τότε 7, 26, 3. — ἐπί für ἐκ Dodwell, einige Hsn. u. Va.
— μετὰ τὴν ἐκ τῆς Λακωνικῆς τείχισιν, ἐκ τῆς Δ. ἀποπλέων μετὰ τὴν
ἐν τῇ Λακωνικῇ τείχισιν. (Ba.) vgl. zu 6, 89, 1 [u. 5, 80, 3?] — τῇ Ἡλείων.
Spr. 47, 5, 8. — λαβόν nach Ἡλείων (eine Hs. ἐθρών) ist nach den meisten
Hsn. gestrichen. — οἱ Κορινθιοὶ ὀπλίται 7, 19, 5. vgl. 17, 2. — τῶν
Μεσσηνίων. Spr. 47, 15, 3.

§ 2. αὐτοὶ, ἦγον οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) vgl. zu 1, 100, 3. — περὶ
ταῦτα, ἦγον περὶ τὸ συλλέγειν δύναμιν. (Sch.) Spr. 68, 33, 2. in diesen
Gegenden Va. u. A. — ἀποπλέων, weil er den Zweck seiner Sendung
erfüllt hatte. — τότε weist auf 7, 16, 2 zurück. (Hk.) vgl. zu 1, 101, 2. —
ἀπεπέμφθη, von Athen. — κατὰ πλοῦν. zu 3, 32, 1. — ἐαλωκός 7, 23, 1.

§ 3. Κόνων. Kr. z. Dion. p. 349. — αἱ πέντε καὶ εἴκοσι 7, 19, 5.
vgl. 17, 3, 34, 1. — σφίσιν. Spr. 58, 4, 3. vgl. Index u. Pronomina g. E.
— καταλύουσι τὸν πόλεμον ungewöhnlich für: vom Kriege nicht
ablassen. (A. Ps.) — ὄς. Spr. 56, 9, 4. — δυοῖν δεούσας. Vollständig
εἴκοσι 7, 17, 1. 19, 5. Zwei mochten zu nicht erwähnten, weil nicht er-
wähnenswerthen, Zwecken versandt sein.

§ 4. περὶ. Spr. 47, 9, 19. Ueber τὰ περὶ mit dem Ac. vgl. 1, 110, 1.
2, 6, 2. — ναῦς τε πεντεκαίδεκα erwart' ich gestellt oder τε mit Reiske
nach mehrern Hsn. gestrichen. — αὐτοῦς. Spr. 58, 4, 1. vgl. 1, 136, 1. —
ἀποτραπόμενος, von der Heimfahrt. (Ps.) — ἤρξθη, ξυνάρχειν αὐτῷ. (Sch.)
vgl. 7, 16, 2.

- καὶ ἤρεθῃ — Δημοσθένης δ' ἐκ τῶν περὶ τὴν Ἀκαρνανίαν χωρίων σφενδονήτας τε καὶ ἀκοντιστὰς ξυναγείρων.
- 32 Οἱ δ' ἐκ τῶν Συρακουσῶν τότε μετὰ τὴν τοῦ Πλημμυρίου ἄλωσιν πρόσβεις οἰχόμενοι ἐς τὰς πόλεις ἐπειδὴ ἔπεισάν τε καὶ ξυναγείραντες ἔμελλον ἄξειν τὸν στρατόν, ὁ Νικίας προπυθόμενος πέμπει ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς τὴν δίοδον ἔχοντας καὶ σφίσι ξυμμάχους, Κεντόριπας τε καὶ Ἀλικυαίους καὶ ἄλλους, ὅπως μὴ διαφύσουσι τοὺς πολέμιους ἀλλὰ ξυστραφέντες κωλύσουσι διελθεῖν· ἄλλη γὰρ αὐτοὺς οὐδὲ πειράσειν· Ἀκραγαντῖνοι γὰρ οὐκ ἐδίδοσαν διὰ τῆς ἑαυτῶν ὁδόν. πορευομένον δ' ἤδη τῶν Σικελιωτῶν οἱ Σικελοί, καθάπερ ἐδέοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνέδραν τινὰ [τριχῆ] ποιησάμενοι ἀφυλάκτοις τε καὶ ἑξαίφνης ἐπιγενόμενοι διέφθειραν ἐς ὀκτακοσίους μάλιστα καὶ τοὺς πρόσβεις πλὴν ἐνὸς τοῦ Κορινθίου πάντας· οὗτος δὲ τοὺς διαφυγόντας, 33 ἐς πεντακοσίους καὶ χιλίους, ἐκόμισεν ἐς τὰς Συρακούσας. καὶ περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ οἱ Καμαριναῖοι ἀφικνοῦνται αὐτοῖς βοηθοῦντες, πεντακόσιοι μὲν ὀπλίται, τριακόσιοι δὲ ἀκοντισταὶ καὶ τοξόται τριακόσιοι. ἐπεμψαν δὲ καὶ οἱ Γελῶναι οὐκοντικόν τε ἐς πέντε ναῦς καὶ ἀκοντιστὰς τετρακοσίους καὶ ἵππεας διακοσίους. σχεδὸν γὰρ τι ἤδη πᾶσα ἡ Σικελία πλὴν Ἀκραγαντίνων — οὗτοι δ' οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἦσαν — οἱ δ' ἄλλοι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους μετὰ τῶν Συρακοσίων οἱ πρότερον περιορῶμενοι ξυστάντες ἐβοήθουν.
- Καὶ οἱ μὲν Συρακοῖοι, ὡς αὐτοῖς τὸ ἐν τοῖς Σικελίοις πάθος ἐγένετο, ἐπέσχον τὸ εὐθέως τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρεῖν· ὁ δὲ Δημοσθένης

C. 32. § 1. τότε 7, 25, 7. vgl. zu 4, 46, 1. (Arn.) — οἰχόμενοι, gestellt wie ναυμαχοῦσαι 7, 23, 3. vgl. zu 5, 5, 1. — τὰς πόλεις, namentlich Selinus und Himera. (Arn.) — σφίσι haben nur zwei Hsn. — Κεντόριπας hier als Name der Einwohner. vgl. Lobeck Parall. p. 292. 304. — Ἀλικυαῖους. Ἀγυρναῖους Cluver Sic. Ant. p. 309. 314. — Διαφύσουσι. διαφύσουσι [Bk. u.] Dobree, διήσουσι Pp. u. Arn. vgl. Kr. zu Xen. An. 3, 2, 23. — πειράσειν für πειράσσειν. zu 2, 72, 3. 4, 9, 3. — τῆς ἑαυτῶν, χώρας. Xen. An. 4, 8, 6: ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἔρχονται. vgl. zu 6, 92, 1.

§ 2. τριχῆ fehlt in sehr vielen und guten Hsn. — ἀφυλάκτοις τε καὶ ἑξαίφνης. Spr. 59, 2, 3 u. zu 3, 4, 1.

C. 33. § 1. αὐτοῖς ist der Stellung wegen mit ἀφικνοῦνται zu verbinden. — ναυτικὸν ἐς πέντε ναῦς, ἦγον ναὸν πέντε ναῶν. (Sch.) ein Geschwader von ungefähr fünf Schiffen Va., doch ἐς nicht ausdrückend. Der Sch. u. Andre erklären: Mannschaft, Ruderer für etc., wofür Pp. unzureichend 7, 48, 5 anföhrt.

§ 2. σχεδὸν τι. Spr. 51, 16, 5 u. zu 3, 68, 3. — ἡ Σικελία, vorzugsweise die Sikelioten. — οὐδὲ μεθ' ἑτέρων. zu 2, 67, 5. — οἱ δ' ἄλλοι erneuert mit Rücksicht auf die Parenthese den Begriff ἡ Σικελία. vgl. 8, 29, 2 u. besonders 8, 70, 1. — περιορῶμενοι. zu 6, 93, 1. — ξυστάντες. zu 6, 79, 2. — ἐπέσχον τὸ für ἐπίσχωμι einige Hsn. u. Dr. Soph. Ph. 881: ὀρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν. (Abr.) Dem. 21, 12: τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε. (Arn.) Das Medium gebraucht Th. nie. (Pp.) zu 2, 76, 1.

καὶ Εὐρυμέδων, ἐτοίμης ἤδη τῆς στρατιᾶς οὐσης ἐκ τε τῆς Κερκύρας καὶ ἀπὸ τῆς ἠπείρου, ἐπεραιώθησαν ξυμπόσῃ τῇ στρατιᾷ τὸν Ἴονιον ἐπ' ἄκραν Ἰαπυγίαν· καὶ ὁμηθέντες αὐτόθεν κατίσχουσιν ἐς τὰς Χοιράδας νήσους Ἰαπυγίας, καὶ ἀκοντιστάς τε τινὰς τῶν Ἰαπύγων πεντή-4 κοντα καὶ ἑκατὸν τοῦ Μεσσαπίου ἔθνους ἀναβιβάζονται ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ τῷ Ἄρτα, ὅσπερ καὶ τοὺς ἀκοντιστάς, δυνάστης ὦν, παρέσχεν αὐτοῖς, ἀνανεωσάμενοί τινα παλαιὰν φιλίαν ἀφικνοῦνται ἐς Μεταπόν-5 τιον τῆς Ἰταλίας. καὶ τοὺς Μεταποντίους πείσαντες κατὰ τὸ ξυμμα-5 χικὸν ἀκοντιστάς τε ξυμπέμπειν τριακοσίους καὶ τριῆρεις δύο καὶ ἀναλαβόντες ταῦτα παρέπλευσαν ἐς Θουρίαν. καὶ καταλαμβάνουσι νεωστὶ στάσει τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἐναντίους ἐκπεπτωκότας· καὶ βουλόμενοι6 τὴν στρατιὰν αὐτόθι πᾶσαν ἀθροίσαντες εἴ τις ὑπέλειπτο ἐξετάσαι καὶ τοὺς Θουρίους πείσαι σφίσι ξυστρατεύειν τε ὡς προθυμότεα καὶ ἐπειδὴ περ ἐν τούτῳ τύχης εἰσὶ, τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους τοῖς Ἀθηναίοις νομίζειν, περιέμενον ἐν τῇ Θουρίᾳ καὶ ἐπρασσον ταῦτα. 6. 7. 89.

Οὐδὲ Πελοποννήσιοι περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον οἱ ἐν ταῖς³⁴ πέντε καὶ εἴκοσι ναυσίν, ὅσπερ τῶν ὀλκιάδων ἕνεκα τῆς ἐς Σικελίαν κομιδῆς ἀνθώρμονν πρὸς τὰς ἐν Ναυπάκτῳ ναῦς, παρασκευασάμενοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ καὶ προσπληρώσαντες ἔτι ναῦς, ὥστε ὀλίγω ἐλάσ-7 σους εἶναι αὐτοῖς τῶν Ἀτικῶν νεῶν, ὁρμίζονται κατὰ Ἐρινεὸν τῆς Ἀχαιῶν ἐν τῇ Ρυρκιῇ. καὶ αὐτοῖς τοῦ χωρίου μνηροειδοῦς ὄντος ἐφ' 2 ᾧ ὥρμονν ὁ μὲν περὶ ἑκατέρωθεν προσβεβηθηκώς τῶν τε Κορινθίων καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων ἐπὶ ταῖς προανεχούσας ἄκρας παρετίτακτο, αἱ δὲ νῆες τὸ μετὰξὺ εἶχον ἐμφορᾶσαι· ἦρχε δὲ τοῦ ναυ-3 τικοῦ Πολυάνθης, Κορίνθιος. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Ναυπάκτου³ τριάκοντα ναοὶ καὶ τρισίν, ἦρχε δ' αὐτῶν Δίφιλος, ἐπέπλευσαν αὐ-

§ 3. Ἐκ τε für ἐκ zwei gute Hsn. Nicht τῆς ἐκ. Kr. Stud. 2 S. 78. — νήσους I. zu 1, 30, 1.

§ 4. Μεσσαπίου. Μεσαπίου einige Hsn. zu 1, 101, 2. — παρέσχε für παρέσχετο die besten Hsn.

§ 5. ἀναλαβόντες. παραλαβόντες wäre passender. vgl. zu Arr. An. 4, 16, 3. — Θουρίαν, hier wohl die Stadt. zu 6, 61, 1. (Arn.)

§ 6. εἴ τις. εἴ τι? vgl. 7, 20, 3. — εἴ τις ὑπέλειπτο gehört zu ἀθροίσαντες, nicht zu ἐξετάσαι. (Ds.) — ἐπειδὴ περ εἰσὶ, dass sie nämlich entschieden gegen die Feinde der Athener gehandelt hätten. (Kist.) — τύχης. Spr. 47, 10, 3. — τοὺς αὐτοὺς — νομίζειν. zu 1, 44, 1.

C. 34. § 1. καὶ οἱ vor περὶ ist mit Dobree u. einer guten Hs. wegge- lassen. — τὰς ἐν Ν. ναῦς. Kr. z. Dion. p. 311. — τῶν ὀλκιάδων hängt von κομιδῆς ab. vgl. 7, 17, 3. — ὡς ἐπὶ. zu 1, 48, 1.

§ 2. αὐτοῖς gehört zu παρετίτακτο. (Ba.) — προσβεβηθηκώς für προσβεβηθηκότες eine gute Hs. zu 6, 69, 5. — τῶν αὐτόθεν. zu 3, 7, 3. Gemeint sind wohl Andere als die Achaeer. vgl. 2, 9, 1 u. 3, 92, 4. — προ- ανεχούσας für ἀνεχούσας dieselbe Hs. Sonst noch bei Späteren. Hier viel- leicht eine Dittographie, da sonst προέχειν oder ἀνέχειν so üblich ist.

§ 3. τριάκοντα καὶ τρισίν. vgl. 7, 31, 3. 4. Vielleicht hatte Diphilos

τοῖς. καὶ οἱ Κορινθιοὶ τὸ μὲν πρῶτον ἡσύχαζον, ἔπειτα ἀρθέντος αὐτοῖς τοῦ σημείου, ἐπεὶ καιρὸς ἐδόκει εἶναι, ὤρμησαν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐνανμάχον. καὶ χρόνον ἀντείχον πολὺν ἀλλήλοισ. καὶ τῶν μὲν Κορινθίων τρεῖς νῆες διαφθείρονται, τῶν δ' Ἀθηναίων κατέδν μὲν οὐδεμία ἀπλῶς, ἐπτὰ δὲ τινες ἄπλοοι ἐγένοντο ἀντίπρωροι ἐμβαλλόμεναι καὶ ἀναρραγεῖσαι τὰς παρεξαιρεσίας ὑπὸ τῶν Κορινθίων ννεῶν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο παχυτέρας τὰς ἐπωτίδας ἔχουσῶν. ναυμαχήσαντες δὲ ἀντίπαλα μὲν καὶ ὡς αὐτοὺς ἐκατέρους ἀξιοῦν νικᾶν, ὅμως δὲ τῶν ναυαγίων κρατησάντων τῶν Ἀθηναίων διὰ τε τὴν τοῦ ἀνέμου ἄπωσι αὐτῶν ἐς τὸ πέλαγος καὶ διὰ τὴν τῶν Κορινθίων οὐκέτι ἐπαναγωγὴν, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ δίωξις οὐδεμία ἐγένετο, οὐδ' ἄνδρες οὐδετέρων ἐάλωσαν· οἱ μὲν γὰρ Κορινθιοὶ καὶ Πελοποννήσιοι πρὸς τῇ γῆ ναυμαχοῦντες ῥαδίως καὶ διεσώζοντο, τῶν δὲ Ἀθηναίων οὐδεμία κατέδν ναῦς. ἀποπλευσάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὴν Ναύπακτον οἱ Κορινθιοὶ εὐθὺς τροπαῖον ἔστησαν ὡς νικῶντες, ὅτι πλείους τῶν ἐναντίων ναῦς ἄπλους ἐποίησαν, καὶ νομίσαντες δι' αὐτὸ οὐχ τῆσσᾶσθαι δι' ὅπερ οὐδ' οἱ ἕτεροι νικᾶν· οἱ τε γὰρ Κορινθιοὶ ἠγήσαντο κρατεῖν εἰ μὴ καὶ πολὺ ἐκρατοῦντο, οἱ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἡσσᾶσθαι

noch einige Schiffe zugeführt und den Konon abgelöst. — νασί. zu εἴη 1, 87, 4. — τοῦ σημείου. zu 1, 49, 1. — πολὺν verdächtigt Kr. Bruchst.

§ 4. τινές. Spr. 51, 16, 4. vgl. 8, 100, 5. — ἄπλοοι, ἀχρεῖοι πρὸς πλείους. (Sch.) vgl. § 6 u. 60, 2. — ἀντίπρωροι. ἀντιπρόροις Kr. Bruchst. vgl. zu 7, 36, 3. — ἐμβαλλόμεναι, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν πολεμίων νεῶν τυπόμεναι. (Sch.) Noch so das Passiv 7, 70, 6. vgl. 4, 14, 1. — ἀναρραγεῖσαι, ἀντὶ τοῦ τρωθῆσαι· ἐτρώθησαν δὲ ὑπὸ τῶν ἐπωτίδων. (Sch.) Dion C. 49, 3: τὰς παρεξαιρεσίας αὐτῶν ἀναρρηγνύντες ἐτίρωσκον. — παρεξαιρεσία ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν πρόφρα (τὸ?) πρὸ τῶν κωπῶν, ὡς ἂν εἴποι τις τὸ πᾶρξέ τῆς εἰρεσίας. (Sch.) zu 4, 12, 1. — ἐπωτίδες εἰσὶ τὰ ἐκατέρωθεν πρόφρας ἐξέχοντα ξύλα. (Sch. u. ders. zu 7, 36, 2.) Sturmbalken Passow. Sie ragten wie Ohren an beiden Seiten des Vordertheils hervor und dienten theils zum Angriff, theils dazu den Stoss der feindlichen Schiffsschnäbel abzuwehren. vgl. 7, 36, 2. 62, 3, Eur. Iph. T. 1350. (Auch von App. Syr. 26 u. Bürg. 5, 107, 119 erwähnt. Hertlein Ms.) vgl. Bl.

§ 5. ναυμαχήσαντες ἀντίπαλα wie ἀγχώματα 7, 71, 4. Spr. 46, 5, 4. — αὐτοὺς ἐκατέρους für αὐτοὶ ἐκάτεροι. Spr. 55, 3, 3 und Lob. z. Phryn. p. 750. Ueber den Ausdruck zu 1, 105, 4. — τοῦ ἀνέμου durch den Wind: über die zwei Ge. Spr. 47, 9, 7 u. Index u. Genitiv 2, f. — ἄπωσις ist ein ungewöhnliches Wort. (Ba.) — αὐτῶν, τῶν ναυαγίων. — οὐκέτι nicht nochmals, δευτέραν. (Sch.) zu 4, 44, 1 und über die Verbindung mit einem Substantiv zu 1, 137, 4. — ἐπαναγωγὴν für ἐπαγωγὴν einige gute Hsn. ἀνάπλευσιν. (Sch.) zu 7, 4, 5. — διεκρίθησαν zu 4, 25, 7.

§ 6. καὶ vor διεσώζοντο haben viele und gute Hsn.: auch, aus eben diesem Grunde, weil sie nahe an der Küste kämpften. (Pp.) — ῥαδίως verdächtigt Benedict. — δι' αὐτό aus eben dem Grunde, zu νομίσαντες gehörig. (Ba.) zu 1, 2, 1. — οἱ ἕτεροι. zu 3, 73 u. Kr. Stud. 2 S. 67. — νικᾶν, ἐνόμιζον. (Sch.)

§ 7. οἱ τε — οἱ τ'. Kr. z. Dion. p. 39. — καὶ πολὺ für πολὺ zwei

ὅτι οὐ πολὺ ἐνίκων. ἀποπλευσάντων δὲ τῶν Πελοποννησίων καὶ τοῦ πεζοῦ διαλυθέντος οἱ Ἀθηναῖοι ἔστησαν τροπαῖον καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ ὡς νικήσαντες, ἀπέχον τοῦ Ἐριεοῦ, ἐν ᾧ οἱ Κορίνθιοι ὤρμου, ὡς εἴκοσι σταδίους. καὶ ἡ μὲν ναυμαχία οὕτως ἐτελεύτα.

Ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ Εὐρυμέδων, ἐπειδὴ ἔυστρατεύειν αὐτοῖς³⁵ οἱ Θούριοι παρεσκευάσθησαν ἐπτακοσίοις μὲν ὀπλίταις τριακοσίοις δὲ ἀκοντισταῖς, τὰς μὲν ναῦς παραπλεῖν ἐκέλευον ἐπὶ τῆς Κροτωνιάτιδος, αὐτοὶ δὲ τὸν πεζὸν πάντα ἐξετάσαντες πρῶτον ἐπὶ τῷ Συβάρι ποταμῷ ἤγον διὰ τῆς Θουριάδος γῆς. καὶ ὡς ἐγένοντο ἐπὶ τῷ Ὑλίᾳ πο-² τιμῷ καὶ αὐτοῖς οἱ Κροτωνιάται προσπέμφαντες εἶπον οὐκ ἂν σφίσι βουλομένοις εἶναι διὰ τῆς γῆς σφῶν τὸν στρατὸν ἵνα, ἐπικαταβάντες ἠύλισαντο πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ὑλίου· καὶ αἱ νῆες αὐτοῖς ἐς τὸ αὐτὸ ἀπήντων. τῇ δ' ὕστερατα ἀναβιβασάμενοι παρέπλεον, ἴσχυοντες πρὸς ταῖς πόλεσι πλὴν Λοκρῶν, ἕως ἀφίκοντο ἐπὶ Πέτρων τῆς Ῥηγίνης.

Οἱ δὲ Συρακοῖσι ἐν τούτῳ πυνθανόμενοι αὐτῶν τὸν ἐπίπλου³⁶ ἀδῆς ταῖς ναυσὶν ἀποπειρᾶσαι ἐβούλοντο καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ τοῦ πεζοῦ, ἤνπερ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, πρὶν ἐλθεῖν αὐτούς, φθάσαι βουλόμενοι ξυνέλεγον. παρεσκευάσαντο δὲ τό τε ἄλλο ναυτικὸν ὡς ἐκ τῆς² προτέρας ναυμαχίας τι πλέον ἐνείδον σχήσοντες, καὶ τὰς προῤῃστας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον στεριωρωτέρας ἐποίησαν, καὶ τὰς ἐπωπίδας ἐπέθεσαν ταῖς πρόρῃστας παχείας, καὶ ἀντηρίδας ἀπ' αὐτῶν ὑπέ-

gute Hsn. Spr. 69, 32, 18 u. zu 1, 25, 4. — ὅτι οὐ für ei μή eine gute Hs.; über πολὺ Spr. 48, 15, 13.

C. 35. § 1. παρεσκευάσθησαν dazu bestimmt, vermocht waren. (Hl.) zu 3, 36, 4. Mit dem Inf. so nicht gewöhnlich. vgl. 3, 3, 2. Nicht selten jedoch das Medium, wie 1, 27, 2. 89, 3. 115, 5. 4, 79, 1. 5, 58, 2. 83, 4. 6, 41, 1. — ἐξετάσαντες, ἀκριβῶς ἀριθμήσαντες. (Sch.)

§ 2. προσπέμφαντες. προπέμφαντες A. Ps. zu 7, 3, 1. — βουλομένοις εἶναι. Spr. 48, 6, 4 u. zu 2, 3, 2. — ἐπικαταβάντες. ἐπι — hin, κατα — nach der Küste. zu 4, 11, 1. — ἠύλισαντο πρὸς τὴν θ. Xen. Hell. 2, 2, 8: πρὸς τὴν πόλιν ἑσρατοπέδευεν. Hier könnte man freilich πρὸς mit ἐπικαταβάντες verbinden. vgl. zu 5, 84, 4 u. „ἐς τὴν πόλιν 6, 51, 1.“ (Bö.) — ἐς τὸ αὐτό. zu 3, 91, 2. vgl. 5, 55, 2. 7, 36, 6. — ἀναβιβασάμενοι, τὸν στρατὸν. (Pp.) — [πρὸς verdächtigt Pp.]

C. 36. § 1. αὐθις, wie 7, 22, 2 f. 23, 3 f. — τῇ ἄλλῃ. Spr. 50, 4, 11. — τοῦ. τῇ τοῦ ist nicht nothwendig. — ξυνέλεγον versammelt hatten. (Va.) Spr. 53, 2, 8 u. zu 2, 23, 1.

§ 2. παρεσκευάσαντο τό τε ἄλλο ναυτικόν sie hatten bei ihrem ganzen Seewesen solche Einrichtungen getroffen. (Hl.) Das ἄλλο steht im Gegensatze zu der Einrichtung der Vordertheile. (Pp.) — ὡς in solcher Weise bei der. (St.) — ἐκ τῆς in Folge ihrer Erfahrungen bei der. — πλέον σχήσοντες, τοῦτ' ἔστι πλεονεκτήσοντες. (Sch.) Ggs. § 3. vgl. Zus. zu 3, 43, 3. u. Her. 4, 3, 1. — ἐνείδον eingesehen hatten, wie 7, 62, 1. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 15. Dies Compositum mit dem Particip ist nicht gewöhnlich. — ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον verkürzten. (Va.) Ein ungewöhnlicher Ausdruck; ähnlich jedoch 8, 86, 5. (Bl.) — ὑπέπειναν

τειναν πρὸς τοὺς τοίχους ὡς ἔξ πῆχαις ἐντός τε καὶ ἔξωθεν, ὥπερ τρώπῳ καὶ οἱ Κορίνθιοι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ ναῦς ἐπισκευασάμενοι πρόφραθεν ἐνανμάχουν. ἐνόμισαν γὰρ οἱ Συρακόσιοι πρὸς τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς οὐχ ὁμοίως ἀντιναυπηγημένας, ἀλλὰ λεπτὰ τὰ πρόφραθεν ἐχούσας διὰ τὸ μὴ ἀντιπρόφοις μᾶλλον αὐτοὺς ἢ ἐκ περίπλου ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι, οὐκ ἔλασσον σχήσειν, καὶ τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυμαχίαν, οὐκ ἐν πολλῷ πολλαῖς ναυσὶν οὖσαν, ἀπρὸς ἑαυτῶν ἔσεσθαι· ἀντίπρωροι γὰρ ταῖς ἐμβολαῖς χρώμενοι ἀναρῆξιν τὰ πρόφραθεν αὐτοῖς, στερίφοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῆ παίοντες τοῖς ἐμβόλοις. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις οὐκ ἔσεσθαι σφῶν ἐν στενοχωρίᾳ οὔτε περίπλου οὔτε διέκπλου, ὥπερ τῆς τέχνης μάλιστα ἐπίστευον· αὐτοὶ γὰρ κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ μὲν οὐ δώσειν, διεκπλεῖν, τὸ δὲ τὴν στενοχωρίαν κωλύσειν ὥστε μὴ περιπλεῖν. τῇ τε πρότερον ἀμαθία τῶν κυβερνητῶν δοκούση εἶναι, τὸ ἀντίπρωρον ζυγ-

für προῦτειναν nach Pp. — ἐντός τε καὶ ἔξωθεν verbindet Hl. nicht mit ὑπέπειναν πρὸς τοὺς τοίχους, sondern mit (ὑπέπειναν) ὡς ἐπὶ ἔξ πῆχαις. Die Widerhalte seien durch eine Oeffnung in die Stirnwand des Schiffes eingegangen und hätten sich dort etwa an einen Pfeiler in einem Winkel angeschlossen, dessen Schenkel ausser dem Schiffe an die schrägen an beiden Seiten des Schiffes befestigten und vorne zusammenlaufenden Sturmbalken (ἐπιπίδας) befestigt gewesen und dieselben folglich unterstützt hätten. vgl. Pol. 8, 6, 6. Dobree übersetzt: and for the length of six cubits (from the prow) they supported these cheeks (ἐπιπίδας) by a set of spars (ἀντήριδας) that went from the cheeks to the ship's side both inside and outside the ship. — πρόφραθεν. Spr. 41, 12, 16. Es gehört zu ἐπισκευασάμενοι. (Sch. u. Ps.)

§ 3. ἀντιναυπηγεῖσθαι noch 7, 62, 3, sonst wohl nirgends. — λεπτά, ἦγον ἀσθενῆ. (Sch.) — ἀντιπρόφοις. ἀντιπρόφοις Pp. Vielmehr wird § 4 auch ἀντιπρόφοις mit Reiske zu lesen sein: mit Angriffen bei denen Vordertheil gegen Vordertheil gekehrt ist, wie 7, 40, 4. Das angreifende Schiff ist immer ἀντίπρωρος, sucht aber das feindliche von der Seite zu fassen. — περίπλου. ἢ διέκπλου scheint ausgefallen. (Kr. Bruchst.) vgl. § 4, 2, 84, 1 u. 3, 78, 1. — οὐκ ἐν. Spr. 67, 10, 4. οὐκ ἐν πλείονι χρόνῳ τριῶν μηνῶν Plut. Pomp. 28. ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ Thuk. 2, 49, 2, Dion. Arch. 6, 29, Luc. Esel 28, Plut. Tröst. des A. 17. vgl. zu 3, 67, 1. — πολλῷ. Spr. 43, 4, 2. — πρὸς ἑαυτῶν, λυσιτελῆ αὐτοῖς δή. (Sch.) zu 2, 86, 3.

§ 4. αὐτοῖς, τοῖς Ἀθ. αὐτοὶ ohne Komma wegen τοῖς δὲ Ἀθ. Dobree. — κοῖλα καὶ ἀσθενῆ, substantivirte Neutra, wie τὰ πρόφραθεν (λεπτὰ ὄνια). — παίοντες für παρέχοντες eine gute Hs., incurrentes Va. — ἐμβόλοις. ἐμβολος χάλκωμα περιθεμιμένον κατὰ πρόφραν ταῖς ναυσίν. (Sch.) vgl. Passows Lex. Gemeint sind die Schiffsschnäbel der Syrakosier. — σφῶν, τῶν Συρακουσίων. (Sch.) — ἐν στενοχωρίᾳ, im grossen Hafen. — τῆς τέχνης ist wohl ein (falsches) Glossem, auch durch die Stellung verdächtig. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 13.

§ 5. αὐτοὶ—. Ueber die Stellung zu παράδειγμα 3, 39, 3. 7, 41, 2 u. Index u. μὲν. — διεκπλεῖν ist Epexegetem zu τὸ μὲν. (Ps.) Spr. 57, 10, 7. Dies und ὥστε μὴ περιπλεῖν verdächtigt Cobet. Hyper. p. 61. Anstoss nahm schon Abr. — δοκούση. Spr. 50, 12, 2. — ζυγκροῦσαι. ζυγκρούσει die meisten Hsn. Mir ist auch bei jener La. zwar nicht der Sinn aber doch

κροῦσαι, μάλιστα ἂν αὐτοὶ χρῆσασθαι πλείστον γὰρ ἐν αὐτῷ σχήσειν· τὴν γὰρ ἀνάκρουσιν οὐκ ἔσεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις ἐξωθουμένοις ἄλλοσε ἢ ἐς τὴν γῆν, καὶ ταύτην δι' ὀλίγον καὶ ἐς ὀλίγον, κατ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδον τὸ ἑαυτῶν — τοῦ δ' ἄλλον λιμένος αὐτοὶ κρατήσειν — καὶ ἐξυμφερομένους αὐτούς, ἢ πη βιάζονται, ἐς ὀλίγον τε καὶ πάντα ἐς τὸ αὐτό, προσπίπτοντας ἀλλήλοις ταράζεσθαι — ὅπερ καὶ ἐβλαπτε μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἀπάσαις ταῖς ναυμαχίαις, οὐκ οὔσης αὐτοῖς ἐς πάντα τὸν λιμένα [τῆς] ἀνακρούσεως, ὥσπερ τοῖς Συρακοσίοις — περιπλεῦσαι δὲ ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελάγους τε καὶ ἀνάκρουσιν, οὐ δυνήσεσθαι αὐτούς, ἄλλως τε καὶ τοῦ Πλημμυρίου πολεμίου τε αὐτοῖς ἔσομένου καὶ τοῦ στόματος οὐ μεγάλου ὄντος τοῦ λιμένος.

Τοιαῦτα οἱ Συρακοσίοι πρὸς τὴν ἑαυτῶν ἐπιστήμην τε καὶ δίνα-37 μιν ἐπινοήσαντες καὶ ἅμα τεθαρρηκότες μᾶλλον ἤδη ἀπὸ τῆς προτέρας ναυμαχίας ἐπεχείρουν τῷ τε πεζῷ ἅμα καὶ ταῖς ναυσίν. καὶ τὸν μὲν πεζὸν ὀλίγω πρότερον τὸν ἐκ τῆς πόλεως Γύλιππος προεξαγαγὼν προσῆγε τῷ τείχει τῶν Ἀθηναίων, καθ' ὅσον πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῦ ἐώρα· καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπίου, οἳ τε ὀπίττω ὅσοι ἐκεῖ ἦσαν καὶ2

die Fügung undeutlich. Eher würde ich erwarten τῷ ἀντίπρωοι ἐγκροῦσαι. (Kr. Bruchst.) Ex conjecturis Krügeriana maxime placet. (Pp.) — πλείστον. πλείον oder vielmehr πλέον Kr. Bruchst. Da auch πλείον Thukydideisch ist, so scheint er πλέον desshalb lieber zu wollen, weil dies in der Form πλέον ἔχειν regelmässig ist. (Pp.) Nicht übel Va.: am meisten dadurch überlegen zu sein. Doch wüsste ich den Superlativ in diesem Sinne sonst nicht gebraucht. — ἀνάκρουσις ἐν ναυμαχίαις ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ πρύμναν κροῦσθαι. (Sch.) vgl. zu 1, 50, 4. (5.) u. 7, 40, 1. — ἐξωθουμένοις. zu 2, 90, 4. — καὶ ταύτην bezieht Bd. auf ἀνάκρουσιν. Allein da würde man καὶ ταῦτα erwarten. (?) Jenes ist also vielmehr auf das nähere γῆν zu beziehen. (Pp.) Indess ἐς ὀλίγον kann nur mit einem Begriffe der Bewegung verbunden werden. So § 6: οὐκ οὔσης ἐς πάντα τὸν λιμένα ἀνακρούσεως. vgl. zu 2, 84, 1. — δι' ὀλίγον in einem geringen Zwischenraume von dem Kampfplatze bis zur Küste. (Ps. u. Dobree.) zu 2, 89, 7. — τοῦ δ' — κρατήσειν sind parenthetisch zu nehmen. (Dobree.)

§ 6. αὐτούς, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) — ἐς ὀλίγον auf einen beschränkten Raum hin, erklärt durch κατ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδον τὸ ἑαυτῶν. (Ps.) vgl. § 5 u. 2, 84, 1. — ταράζεσθαι. Spr. § 40 unter ταράσσω. — τῆς fehlt in vielen, auch guten Hsn. zu 1, 102, 1.

§ 7. εὐρυχ. zu 2, 83, 2. — ἐπίπλευσις scheint sonst nicht vorzukommen. — πολεμίου. Das τε würde man vor πολεμίου erwarten. Doch vgl. Index u. τε.

C. 37. § 1. πρὸς gemäss, pro ratione Dobree. vgl. 5, 9, 3. (Arn.) ex Va. Spr. 68, 39, 5. — τεθαρρηκότες für τεθαρρηκότες eine gute Hs. zu 1, 69, 3. — ἐπεχείρουν, τοῖς Ἀθηναίοις. δηλονότι σὺν τῷ πεζῷ. (Sch.) — τὸν ἐκ τῆς πόλεως. Entgegen stehen οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπίου. (Pp.) — αὐτοῦ, τοῦ τείχους, hängt von καθ' ὅσον ab: κατὰ τοῦτο ὅσον αὐτοῦ. vgl. 4, 18, 2. (Abr.) Beide Stellen sind verschieden, diese nach Spr. 51, 13, 6 zu erklären. — ἐώρα. zu 2, 55.

§ 2. οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀ. 7, 4, 7. — γυμνητεία für γυμνητία mehrere u. einige sehr gute Hsn. Das Wort kommt (anders) nur noch bei einem Spä-

οὐκ ἰππῆς καὶ ἡ γυμνητεία τῶν Συρακοσίων ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα προσήει
 τῷ τείχει· αἱ δὲ νῆες μετὰ τοῦτο εὐθὺς ἐπεξέπλεον τῶν Συρακοσίων
 καὶ ξυμμάχων. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πρῶτον αὐτοὺς οἰόμενοι τῷ πεζῷ
 μόνῳ πειράσειν, ὁρῶντες δὲ καὶ τὰς ναῦς ἐπιφερομένας ἄφνω ἐθορυ-
 βοῦντο, καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὰ τείχη καὶ πρὸ τῶν τειχῶν τοῖς προσιοῦσιν
 ἀντιπαρετάσσοντο, οἱ δὲ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τῶν ἔξω
 κατὰ τάχος χωροῦντας ἰππέας τε πολλοὺς καὶ ἀκοντιστὰς ἀντεπέξη-
 σαν, ἄλλοι δὲ τὰς ναῦς ἐπλήρουν καὶ ἅμα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν παρεβόη-
 θον, καὶ ἐπειδὴ πλήρεις ἦσαν, ἀντανῆγον πέντε καὶ ἑβδομήκοντα
 1. 11. 83, 38 ναῦς· καὶ τῶν Συρακοσίων ἦσαν ὀγδοήκοντα μάλιστα. || τῆς δὲ ἡμέρας
 ἐπὶ πολὺ προσπλέοντες καὶ ἀνακρουόμενοι καὶ πειράσαντες ἀλλήλων
 καὶ οὐδέτεροι δυνάμενοι ἄξιόν τι λόγου παραλαβεῖν, εἰ μὴ ναῦν μίαν
 ἢ δύο τῶν Ἀθηναίων [οἱ] Συρακόσιοι καταδύσαντες, διεκρίθησαν· καὶ
 ὁ πεζὸς ἅμα ἀπὸ τῶν τειχῶν ἀπήλθεν.

2 Τῇ δ' ὑστεραία οἱ μὲν Συρακόσιοι ἠσύχαζον, οὐδὲν δηλοῦντες
 ὁποῖόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν· ὁ δὲ Νίκλας ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς
 ναυμαχίας γενόμενα καὶ ἐπιζῶν αὐτοὺς ἀδῆς ἐπιχειρήσειν τοὺς τε
 τριηράρχους ἠνάγκαζεν ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, εἰ τίς τι ἐπεπονήκει,
 καὶ ὀκτάδας προώρμισε πρὸ τοῦ σφετέρου σταυροῦματος, ὃ αὐτοῖς πρὸ
 3 τῶν νεῶν ἀντὶ λιμένος κληστοῦ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐπεπήγει. διαλειπού-
 σας δὲ τὰς ὀκτάδας ὅσον δύο πλέθρα ἀπ' ἀλλήλων κατέστησεν, ὅπως
 εἰ τις βιάζοιτο ναῦς, εἴη κατάφενξις ἀσφαλῆς καὶ πάλιν καθ' ἡσυχίαν

tern vor. — ἐκ τοῦ ἐπὶ 9. Spr. 43, 4, 3 u. zu 4, 87, 2. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 4, 3. — προσήει bloss nach γυμνητεία gerichtet, das noch dazu nur Apposition ist. (Pp.) Spr. 63, 4. vgl. 7, 44, 1. — ἐπεξέπλεον für ἐξέπλεον eine gute Hs. Es fehlt in den Lexiken. Doch steht auch ἐπέπλεον 8, 20, 1. (Pp.)

§ 3. ἐπὶ τὰ τείχη mit Andeutung des Hinaufgehens. Matth. 586, c. (Pp.) Eine in der Prosa ziemlich beschränkte Sprechweise. — τὰ ἔξω im Ggs. zu ἐκ τῆς πόλεως § 1. — πολλούς, ὄντας. Kr. zu Xen. An. 4, 10, 2. Nach § 2 vermiss' ich hier καὶ ὀλίγας. — ναῦς, das letzte. ναυαῖν Bk. u. Dobree. So ἀνάγειν ναῦς 8, 95, 2 und oft Her., wie 7, 100. 8, 57. 70. 76, 2. 79, 1. (Arn.) — ὀγδοήκοντα auch 7, 22, 1. Die eilf versenkten 7, 23, 4 waren also durch andre ersetzt. (Pp.)

C. 38. § 1. τῆς ἡμέρας ἐπὶ πολὺ, wie 7, 39, 1. (Pp.) zu 7, 44, 3. — οὐδέτεροι. Spr. 56, 9, 1. — παραλαβεῖν, κτήσασθαι. (Sch.) abgewinnen. (Ba.) Her. 7, 241: οὐδὲν ἰδονάτο παραλαβεῖν τῆς ἐσόδου. (Arn.) — οἱ fehlt in vielen, auch guten Hsn. — καταδύσαντες erg. ἄξιόν τι λόγου παρέλαβον. (Pp.) Wohl bloss παρέλαβον. — διεκρίθησαν. zu 4, 14, 3.

§ 2. ὁποῖόν τι τὸ μέλλον, ὁποῖόν τι ἐστὶ τὸ μέλλον ὄ. (Matth. § 472, 4 Anm.) Spr. 57, 3, 5. — τὰ τῆς ναυμαχίας verdächtig Kr. Bruchst. pari eventu fuisse pugnatum Va. vgl. 5, 8, 1, nur scheinbar verschieden. — ἐπεπονήκει, ἦγον ἐπεπόνθει καταγυῖα. (Sch.) — προορμίζειν vorn anker lassen, scheint sonst nicht vorzukommen. — σφετέρου. zu 5, 10, 6. vgl. 7, 39, 2.

§ 3. διαλειπούσας für διαλιπούσας der Sch. u. St. Spr. 52, 2, 11. — βιάζοιτο. zu 4, 10, 3. — κατάφενξις noch 7, 41, 1. vgl. zu 3, 23, 5.

ἐκπλους. παρυσκευαζόμενοι δὲ ταῦτα ὅλην τὴν ἡμέραν διετέλεσαν οἱ Ἀθηναῖοι μέχρι νυκτός.

Τῇ δ' ὑστεραία οἱ Συρακόσιοι τῆς μὲν ὥρας πρωίτερον, τῇ δ' 39 ἐπιχειρήσει τῇ αὐτῇ τοῦ τε πεζοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ προσέμισγον τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἀντικαταστάντας ταῖς ναυσὶ τὸν αὐτὸν τρόπον αὐθις ἐπὶ πολὺ διῆγον τῆς ἡμέρας περὶόμενοι ἀλλήλων, πρὶν δὲ Ἀρίστων² ὁ Πυρρίχου, Κορίνθιος, ἄριστος ὢν κυβερνήτης τῶν μετὰ Συρακοσίων, πείθει τοὺς σφετέρους τοῦ ναυτικοῦ ἄρχοντας, πέμψαντας ὡς τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐπιμελομένους, κελεύειν ὅτι τάχιστα τὴν ἀγορὰν [τῶν πωλουμένων] μεταστήσαντας ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίσει, καὶ ὅσα τις ἔχει ἐδώδια, πάντας ἐκεῖσε φέροντας ἀναγκάσει πωλεῖν, ὅπως αὐτοῦ ἐκβιβάσαντες τοὺς ναύτας εὐθὺς παρὰ τὰς ναῦς ἀριστοποιήσονται, καὶ δι' ὀλίγου αὐθις καὶ αὐθημερόν ἀπροσδοκῆτοισι τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσιν. καὶ οἱ μὲν πεισθέντες ἔπεμψαν ἄγγελον καὶ ἡ ἀγορὰ 40 παρεσκευάσθη, καὶ οἱ Συρακόσιοι ἑξαίφνης πρύμναν κρουσάμενοι πάλιν πρὸς τὴν πόλιν ἔπλευσαν καὶ εὐθὺς ἐκβάντες αὐτοῦ ἄριστον ἐποιῶντο· οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομίσαντες αὐτούς ὡς ἡσσημένους σφῶν πρὸς² τὴν πόλιν ἀνακρούσασθαι καθ' ἡσυχίαν ἐκβάντες τὰ τε ἄλλα διεπράσσουντο καὶ τὰ ἀμφὶ τὸ ἄριστον, ὡς τῆς γε ἡμέρας ταύτης οὐκέτι οἰόμενοι ἂν ναυμαχῆσαι. ἑξαίφνης δ' οἱ Συρακόσιοι πληρώσαντες τὰς ναῦς ἐπέπλεον αὐθις· οἱ δὲ διὰ πολλοῦ θοροῦβου καὶ ἄσιτοι οἱ πλείους³ οὐδενὶ κόσμῳ ἐσβάντες μόλις ποτὲ ἀντανήγοντο. καὶ χρόνον μὲν τινα ἀπέσχοτο ἀλλήλων φυλασσόμενοι· ἔπειτ' οὐκ ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις ὑπὸ σφῶν αὐτῶν διαμέλλοντας κόπῳ ἀλίσκεσθαι ἀλλ' ἐπιχειρεῖν ὅτι

C. 39. § 1. τῆς ὥρας, wie ὅπῃ τῆς ὥρας. (Pp.) Spr. 47, 10, 4. — τῇ αὐτῇ. zu 5, 115, 1.

§ 2. πρὶν δὲ. zu 5, 61, 1. — Ἀρίστων — ἄριστος. zu 3, 70, 3. — σφετέρους, wie 7, 8, 1. — τοὺς ἐν. τοὺς τῶν ἐν Kr. 4, 2, 2: τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιμεληθῆναι. — ἀγορὰν. zu 1, 62, 1. — τῶν πωλουμένων oder Aehnliches wüsst' ich nie so zugefügt. Xen. An. 3, 10, 8: τὴν ἀγορὰν εἰς ἀνεσκευάσαν. vgl. zu 1, 62, 1. — μεταστήσαντας ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίσει für παρὰ τὴν θάλασσαν μεταστῆσαι κομίσαντας der Sch. u. einige Hsn. Παρά kann bei leblosen Dingen in Prosa nicht für ἐπὶ stehen. Spr. 68, 36, 1. Vielleicht ist ἐπὶ oder παρὰ τὴν θάλασσαν zu streichen und μεταστῆσαι κομίσαντας das Richtige. vgl. Kr. z. Dion. p. 290. „Denn in der hier erforderlichen Bedeutung scheint μεταστῆσαι nie vorzukommen, wohl aber μεθιστῆσαι, wie Pol. 2, 17, 11.“ (Bl.) — αὐτοῦ für αὐτοῖς A. Ps. — ἀριστοποιήσονται, sie, die Befehlshaber, aber ihre Leute mit gedacht. vgl. 8, 95, 2 Anf. (Arn.)

C. 40. § 1. κρουσάμενοι. Poll. 1, 125: τὸ μὲν ἐς ἐμβολὴν ὑπαγαγεῖν εἰς τοῦτόπω τὴν ναῦν ἀνακρούσασθαι, τὸ δὲ εἰς φυγὴν πρύμναν κροῖσασθαι. (Hk.) Doch § 2 steht ἀνακρούσασθαι als gleichbedeutend. (Pp.) zu 7, 36, 5 u. 1, 50, 5.

§ 2. σφῶν gehört zu ἡσσημένους. (Dobree 1 p. 123.) — καθ' ἡσυχίαν. zu 1, 74, 4, 2, 93, 2. — ὡς οἰόμενοι. zu 6, 32, 3.

§ 3. διὰ θοροῦβου καὶ ἄσιτοι. Spr. 59, 2, 3. — μόλις für μόγις eine oder einige Hsn. zu 1, 12, 3. — διαμέλλοντας. Spr. 55, 2, 7. — ἀλίσκεσθαι ist ungewöhnlich. (Bl.) κατῆσθεσθαι? Aesch. Eum. 67: ἀλοῦσαι

ατάχιστα, καὶ ἐπιφερόμενοι ἐκ παρακελεύσεως ἐνανμάχων. οἱ δὲ Συρακοῖοι δέξάμενοι καὶ ταῖς ναυσὶν ἀντιπροσφῶς χρώμενοι, ὥσπερ διανοήθησαν, τῶν ἐμβόλων τῇ παρασκευῇ ἀνεροήγνησαν τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπὶ πολὺ τῆς παρεξιρεσίας καὶ οἱ ἀπὸ τῶν καταστροφμάτων αὐτοῖς ἀκοντίζοντες μεγάλα ἔβλαπτον τοὺς Ἀθηναίους, πολὺ δ' ἔτι μείζω οἱ ἐν τοῖς λεπτοῖς πλοίοις περιπλέοντες τῶν Συρακοσίων καὶ ἔς τε τοὺς ταρσοὺς ὑποπίπτοντες τῶν πολεμίων νεῶν καὶ ἔς τὰ 41 πλάγια παραπλέοντες καὶ ἔξ αὐτῶν ἔς τοὺς ναύτας ἀκοντίζοντες. τέλος δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ κατὰ κράτος ναυμαχοῦντες οἱ Συρακοῖοι ἐνίκησαν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τραπόμενοι διὰ τῶν ὀλκάδων τὴν κατάφευξιν ἐποιούντο ἔς τὸν ἐναντῶν ὄρμον. αἱ δὲ τῶν Συρακοσίων νῆες μέχρι μὲν τῶν ὀλκάδων ἐπέδλωκον· ἔπειτ' αὐτοῖς αἱ κεραταὶ ὑπὲρ τῶν ἔσπλων καὶ ἀπὸ τῶν ὀλκάδων δελφινοφόροι ἠρμέναι ἐκόλων. δύο δὲ νῆες τῶν

ἔπρω ist jetzt anders unterpungirt. — ἐκ. zu 1, 72, 2. ἐκ παρακελεύσεως auch bei Dion C. 53, 21.

§ 4. ταῖς für τὰς τε mehrere Hsn. — ὥσπερ δ. 7, 36, 4. — ἐμβόλων für ἐμβολῶν Abr. u. Dobree. Doch dieses kann, wenn auch nicht durch 7, 36, 4, so doch durch 2, 76, 3 vertheidigt werden. (Dobree u. Pp.) Kaum. — παρεξιρεσίας, zu 4, 12, 1. — αὐτοῖς. Spr. 48, 12, 1.

§ 5. λεπτοῖς. zu 2, 83, 4; den Trieren entgegengesetzt [Dem.] 17, 27. — ἔς τοὺς ταρσοὺς ὑποπίπτοντες, ὑποδύμενοι ὑπὸ τοὺς ταρσοὺς. (Sch.) Eben so Dion C. 50, 32. Aehnlich wie ἐπιπίπτειν, ἐπιπίπτειν. — ταρσοὺς das gesammte Ruderwerk mit Ausschluss der Steuerruder. Böckh Urkunden über das Seewesen S. 112 f. (Pp.) — ἔς τὰ πλάγια παραπλέοντες ist ein von dem Vorigen verschiedenes Manöver, dies zum Behuf des Schiessens. — καὶ vor ἔς verdächtigt Pp. — αὐτῶν, τῶν πλοίων. (Ps.) Ba. will es lieber auf τὰ πλάγια beziehen. — ἔς τοὺς. Spr. 47, 14, 1. Durch die hinfänglich weiten Ruderlöcher. vgl. Her. 5, 33, 2. (Arn.)

C. 41. § 1. κατὰ κράτος verbindet der Sch. mit ἐνίκησαν. vgl. 2, 87, 2. Doch auch κατὰ κράτος προσβάλλειν 4, 131, 1, ἐπικύσθαι 8, 1, 3, πολεμεῖν 1, 118, 3, 2, 54, 3. vgl. 4, 23, 2, 6, 91, 6. Und die Verbindung mit ναυμαχοῦντες ist hier natürlicher. — διὰ τῶν ὀλκάδων 7, 38, 2 f. — κεραταί, wohl Stangen die über die Schiffe hinauslehnt und etwa mit einem Schwengel versehen waren, um die Delphine herabzuschellen. (Hl.) Liv. 38, 5: tollonibus libramenta plumbi incutiebant. (Ba.) Ueber den Accent Lobeck Paralip. p. 356. — ὑπὲρ αἱ ὑπὲρ Kr. Bruchst. — τῶν ἔσπλων den Einfahrtslücken zwischen den Lastschiffen. (Ac.) — ἀπό ist mit ἠρμέναι zu verbinden. (Va.) vgl. Arr. An. 4, 29, 2. — δελφινοφόροι. ἐκ τῶν κερατιῶν δελφίνες ἦσαν ἠρτημένοι μολιβδῖνοι, ὥστε ἐμβάλλεσθαι ταῖς προσπελούσαις πολεμίας ναυσὶν· οἱ ἐπιπίπτοντες αὐταῖς δίζοπιον τοῦδατος αὐτῶν καὶ κατέδοντο. (Sch.) (δελφίς) σιδηροῦν κατασκευάσμα ἢ μολιβδῖνον εἰς δελφίνα ἐσχηματισμένον· τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κεραίας τοῦ ἰσοῦ αἱ ναυμαχοῦσαι ἠρτίσαν εἰς τὰς τῶν πολεμίων καὶ κατέδοντο. (Sch. Ar. Ritter 759.) „Die Gestalt eines Delphins bezieht sich wohl auf den gespaltenen breiten und scharfen Schwanz desselben; und dieser war vermuthlich von Eisen mit einer schneidenden Schärfe. Um aber dieser Gattung einer doppelten Axt den nöthigen Schwung und Nachdruck durch die vermehrte Schwere zu geben, so war sie vielleicht in eine Masse von Blei gelöthet, welche den übrigen Körper des Delphins vorstellte. Dieses Instrument nun ward von der Höhe herunter gestürzt und spaltete das worauf es fiel.“ (Hl.) vgl. Saumaise z. Sol. 402 u. Scheffer de mil. nav. 2, 5. — ἠρμέναι. zu ναυμαχοῦσαι 7, 23, 3.

Συρακοσίων ἐπαιρόμενοι τῇ νίκῃ προσέμιζαν αὐτῶν ἐγγὺς καὶ διεφθάρουσαν, καὶ ἡ ἑτέρα αὐτοῖς ἀνδράσιον ἔάλω. καταδύσαντες δ' οἱ Συρακοσίοι τῶν Ἀθηναίων ἐπτά ναῦς καὶ κατατραυματίσαντες πολλὰς, ἀνδρας τε τοὺς μὲν ζωγρῶσαντες τοὺς δὲ ἀποκτείναντες ἀπεχώρησαν, καὶ τροπαῖά τε ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν ἔστησαν καὶ τὴν ἐλπίδα ἤδη ἐχυρὰν εἶχον ταῖς μὲν ναυσὶ καὶ πολὺ κρείσσους εἶναι, ἐδόκουν δὲ καὶ τὸν πεζὸν χειρώσεσθαι.

Καὶ οἱ μὲν ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφοτέρα παρεσκευάζοντο αὐθις, ἐν τούτῳ δὲ Δημοσθένης καὶ Εὐρυμέδων ἔχοντες τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν παραγίγνονται, ναῦς τε τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα μάλιστα ζῆν ταῖς ξενικαῖς καὶ ὀπλίτας περὶ πεντακισχιλίους ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, ἀκοντιστάς τε βαρβάρους καὶ Ἕλληνας οὐκ ὀλίγους καὶ σφενδονήτας καὶ τοξότας καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν ἰκανήν. καὶ τοῖς μὲν Συρακοσίοις καὶ ξυμμαχοῖς κατάπληξις ἐν τῷ αὐτίκα οὐκ ὀλίγη ἐγένετο, εἰ πέρας μηδὲν ἔσται σφίσι τοῦ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κινδύνου, ὁρῶντες οὔτε διὰ τὴν Δεκέλειαν τιχιζομένην οὐδὲν ἦσσαν στρατὸν ἴσον καὶ παραπλήσιον τῷ προτέρῳ ἐπεληλυθότα, τὴν τε τῶν Ἀθηναίων δύναμιν πανταχόσε πολλὴν φανομένην· τῷ δὲ προτέρῳ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων ὡς ἐκ κακῶν ῥώμη τις ἐγεγένητο. ὁ δὲ Δημοσθένης ἰδὼν ὡς εἶχε τὰ πράγματα καὶ νομίσας οὐχ οἷόν τ' εἶναι διατρίβειν οὐδὲ παθεῖν ὅπερ ὁ Νικίας ἔπαθεν — ἀρικόμενος γὰρ τὸ πρῶτον ὁ Νικίας φοβερός, ὡς οὐκ εὐθὺς προσέκειτο ταῖς Συρακοσίαις ἀλλ' ἐν Κατάνῃ διεχείμαζεν, ὑπερώφθη τε καὶ ἔφθασεν αὐτὸν ἐκ τῆς

§ 2. ἑτέρα ohne ἡ Va. Doch würde Thuk. ein anderes vielmehr durch ἄλλη ausgedrückt haben. Daher wird διεφθάρουσαν nicht von völliger Vernichtung zu verstehen sein. vgl. zu 1, 29, 3. 4, 36, 3. — κατατραυματίσαντες. zu 4, 14, 1. — καὶ vor πολὺ mehrere Hsn. zu 1, 25, 4. — τροπαῖα τῶν ναυμαχιῶν. Spr. 47, 7, 3 u. zu 2, 82. — ταῖς μὲν gestellt als ob ohne ἐδόκουν καὶ bloss τὸν δὲ πεζὸν folgen sollte. (Hk.) zu 7, 36, 5 A. — τὸν πεζόν. zu 1, 47, 2 u. z. Her. 7, 41, 1. — κατ' ἀμφοτέρα, τῷ τε πεζῷ καὶ τῷ ναυικῷ. (A. Ps.) zu 7, 42, 6 E.

C. 42. § 1. Ἀθηναίων. Ἀθηνῶν Bekker. zu 2, 86, 4. — τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα, 65 - 10 + 1 + 15 + 2 = 73 nach 7, 20, 2. 31, 2. 3 u. 4. 33, 5. (Arn.) — μάλιστα fehlt in einigen guten Hsn. — ταῖς ξενικαῖς 7, 20, 2. 31, 4. 33, 5.

§ 2. εἰ. Spr. 65, 5, 7. — πέρας τοῦ ἀπαλλαγῆναι endliches Gelingen zur Befreiung. Dem. 40, 40: τί ἂν ἦν πέρας ἡμῖν τοῦ διαλυθῆναι; „Her. 2, 139, 1: τέλος δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς ὡς εἶπεν γενέσθαι.“ (Arn.) Eben so ὀλέθρου πείρατα bei Homer. Passows Lex. u. πείρας 3. vgl. zu 2, 49, 4. Lobeck Parall. p. 534 u. Heindorf zu Plat. Phaed. 104. — ὁρῶντες, zu 3, 36, 2. — διὰ τὴν Δ. als ob etwa ein Verbum wie gehindert worden etc. folgen sollte. — ἴσον καὶ παραπλήσιον. Lobeck Parall. p. 62. vgl. zu 1, 27, 1. — ἐπεληλυθότα. zu 1, 54, 4.

§ 3. ὡς ἐκ κακῶν wie es nach Unfällen möglichst war. (Ba.) vgl. über ὡς Spr. 69, 63, 4; über ἐκ 68, 17, 7. — ῥώμη, zu 7, 18, 2. — νομίσας. zu 1, 124, 2. — οὐχ οἷόν τε εἶναι es sei nicht statthaft, man dürfe nicht. (Ps.) — ὑπερώφθη, ἦγουν κατεφρονήθη. (Sch.)

4 Πελοποννήσου στρατιᾷ ὁ Γύλιππος ἀφικόμενος, ἦν οὐδ' ἂν μετέπεμψαν οἱ Συρακόσιοι, εἰ ἐκεῖνος εὐθὺς ἐπέκειτο· ἱκανοὶ γὰρ αὐτοὶ οἰόμενοι εἶναι ἅμα τ' ἂν ἔμαθον ἥσους ὄντες καὶ ἀποτειχισμένοι ἂν ἦσαν, ὥστε μὴδ' εἰ μετέπεμψαν ἔτι ὁμοίως ἂν αὐτοὺς ὠφελεῖν — ταῦτα οὖν ἀνασκοπῶν ὁ Δημοσθένης καὶ γινώσκων ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν τῷ παρόντι τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μάλιστα δεινότητός ἐστι τοῖς ἐναντίοις, ἐβούλετο ὅτι τάχος ἀποχρήσασθαι τῇ παρουσίᾳ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει. καὶ ὁρῶν τὸ παρατεῖχισμα τῶν Συρακοσίων, ᾧ ἐκόλυσαν περιτειχίσαι σφᾶς τοὺς Ἀθηναίους, ἀπλοῦν [τε] ὃν καὶ εἰ κρατήσῃε τις τῶν τε Ἐπιπολῶν τῆς ἀναβάσεως καὶ αὐθις τοῦ ἐν αὐταῖς στρατοπέδου, ῥαδίως ἂν αὐτὸ ληφθῆν — οὐδὲ γὰρ ὑπομείναι ἂν σφᾶς οὐδένα — ἠπειγέτο ἐπιθέσθαι τῇ πείρᾳ, καὶ [οἱ] ξυνομοιότατην ἠγάγει διαπολέμησιν· ἢ γὰρ κατορθώσας ἔξειν Συρακούσας ἢ ἀπάξειν τὴν στρατιὰν καὶ οὐ τρίψεσθαι ἄλλως Ἀθηναίους τε τοὺς ξυστρατευομένους καὶ τὴν ξύμπασαν πόλιν. πρῶτον μὲν οὖν τὴν τε γῆν ἐξεληθόντες τῶν Συρακοσίων ἔτεμον οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τὸν Ἄναπον καὶ τῷ στρατεύματι ἐπικράτουν, ὥσπερ τὸ πρῶτον, τῷ τε πεζῷ καὶ ταῖς ναυσίν — οὐδὲ γὰρ καθ' ἕτερα οἱ Συρακόσιοι ἀντιπεξήρσαν ὅτι μὴ τοῖς ἰππεῦσι 43 καὶ ἀκονισταῖς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπικίου· — ἐπειτα μηχαναῖς ἔδοξε τῷ 15. 11. 89 Δημοσθένει πρότερον ἀποπειρᾶσαι τοῦ παρατειχίσματος. ἥ ὡς δὲ αὐτῷ προσαγαγόντι κατεκαύθησάν τε ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἀπὸ τοῦ τείχους

§ 4. μὴδ' εἰ. Spr. 65, 5, 17.

§ 5. ταῦτα οὖν ἀνασκοπῶν erneuert die Begriffe ἰδῶν καὶ νομίσας
 § 3. Spr. 65, 9, 2 u. Kr. z. Arr. An. 1, 3, 6 lat. A. Ueber οὖν zu 3, 95, 1. — μάλιστα δεινότητος vorzugsweise in hohem Grade furchtbar. Kr. zu Xen. An. 7, 2, 22. — ἐστι. ἔσαι Kr. zu Xen. An. 7, 2, 22 kl. A. — ὅτι τάχος für ὅτι τάχιστα ist mehr poetisch, auch bei Th. nur hier vorkommend. vgl. Kr. z. Her. 5, 106, 4. — ἀποχρήσασθαι. zu 1, 68, 4. — τῇ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει der Schreck vor dem Heere. (St.) Spr. 47, 7, 5. — τὸ παρατεῖχισμα 7, 4, 1. 5, 1. 7, 1. — σφᾶς. Spr. 58, 4, 3 u. zu 1, 62, 2. — [τε] fehlt in einer sehr guten Hs. — κρατήσῃε für ἐπικρατήσῃε viele und gute Hsn. Letzteres wird mehr von persönlichen Objecten gesagt. Verschieden ist doch 1, 2, 1. — τῶν Ἐπιπολῶν τῆς ἀναβάσεως, κατὰ τὸν Εὐρύηλον 6, 97, 2. 7, 43, 3. — αὐθις sodann. Kr. z. Dion. p. 293. (Pp.) zu 6, 90, 1. — τοῦ στρατοπέδου, eig. τρία 7, 43, 4. — αὐτό, τὸ παρατεῖχισμα. (Sch.) — ὑπομείναι, ἐνόμιζεν aus ὁρῶν. (Ps.) Spr. 65, 11, 7. — οὐδέεις steht wie τις (zu 2, 37, 1) oft collectiv, wie auch μηδεῖς 1, 35, 4. vgl. Dem. 1, 19. 18, 304. — οἱ fehlt in vielen und guten Hsn. — διαπολέμησιν mit dem Artikel wäre Subject; ohne ihn gehört es dem Prädicat an. vgl. 7, 86, 1. 8, 81, 1. Das Wort findet Poll. 9, 142 mit Recht hart (βιαιότερον), da es wohl nur hier, das Simplex nie, καταπολέμησις nur bei einem Spättern vorkommt.

§ 6. τρίψεσθαι für τρίβεσθαι einige gute Hsn. zu 6, 18, 7. — ἄλλως, ἡγουν ἀπράκτως. (Sch.) zu 1, 109, 2. — τε τοὺς. τε καὶ τοὺς einige andere Hsn. — οὐδὲ καθ' ἕτερα, weder zu Wasser noch zu Lande, wie καθ' ἄμφοτερα 7, 41, 3. vgl. zu 2, 67, 5. — ὅτι μὴ. zu 4, 26, 2.

ἀμνημονέων αἰ μηχαναὶ καὶ τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ πολλαχῆ προσβάλλον-
τες ἀπεκρούοντο, οὐκέτι ἐδόκει διατρίβειν, ἀλλὰ πείσας τὸν τε Νικίαν
καὶ τοὺς ἄλλους ξυνάρχοντας, ὡς ἐπενόει, καὶ τὴν ἐπιχείρησιν τῶν
Ἐπιπολῶν ἐποιεῖτο. καὶ ἡμέρας μὲν ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι λαθεῖν προς-²
ελθόντας τε καὶ ἀναβάντας, παραγγείλας δὲ πέντε ἡμερῶν σιτία καὶ
τοῖς λιθολόγοις καὶ τέκτονας πάντας λαβῶν καὶ ἄλλην παρασκευὴν
[τοξενμάτων τε καὶ] ὅσα ἔδει, ἦν κρατῶσι, τειχίζοντας ἔχειν, αὐτὸς
μὲν ἀπὸ πρώτου ἕνρου καὶ Εὐρυμέδων καὶ Μένανδρος ἀναλαβῶν τὴν
πᾶσαν στρατιὰν ἐχώρει πρὸς τὰς Ἐπιπολάς, Νικίας δ' ἐν τοῖς τείχεσιν
ὑπελείπετο. καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο πρὸς αὐταῖς ἤδη κατὰ τὸν Εὐρύηλον,³
ἤπερ καὶ ἡ προτέρα στρατιὰ τὸ πρῶτον ἀνέβη, λανθάνουσί τε τοὺς
φυλάκας τῶν Συρακοσίων καὶ προσβάντες τὸ τείχος οὗ ἦν αὐτόθι
τῶν Συρακοσίων αἰρούσι καὶ ἄνδρας τῶν φυλάκων ἀποκτείνουσιν. οἱ⁴
δὲ πλείους διαφργόντες εὐθύς πρὸς τὰ στρατόπεδα, ἃ ἦν ἐπὶ τῶν Ἐ-
πιπολῶν τρία, ἐν μὲν τῶν Συρακοσίων, ἐν δὲ τῶν ἄλλων Σικελιωτῶν,
ἐν δὲ τῶν ξυμμάχων, ἀγγέλλουσι τὴν ἔφοδον καὶ τοῖς ἑξακοσίοις τῶν
Συρακοσίων, οἱ καὶ πρῶτοι κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῶν Ἐπιπολῶν φύ-
λακες ἦσαν, ἔφραζον. οἱ δ' ἐβόηθον τ' εὐθύς καὶ αὐτοῖς ὁ Δημο-⁵
σθένης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐντυχόντες ἀμνημονέους προθύμως ἔτρεψαν.
καὶ αὐτοὶ μὲν εὐθύς ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν, ὅπως τῇ παρούσῃ ὄρμῃ
τοῦ περαινέσθαι ὧν ἕνεκα ἦλθον μὴ βραδεῖς γέγονται· ἄλλοι δὲ τὸ
ἀπὸ τῆς πρώτης παρατείχισμα τῶν Συρακοσίων, οὐχ ὑπομενόντων

C. 43. § 1. τοὺς ἄλλους § 2 u. 7, 16, 1. — καὶ vor τὴν boten viele u. gute Hsn. vgl. zu 2, 93, 3. — τὴν ἐπιχείρησιν τῶν Ἐ. Spr. 47, 7, 5. vgl. 1, 33, 3.

§ 2. ἀδύνατα, ἀδύνατον viele u. gute Hsn. zu 1, 1, 2. — προσελθόντας, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) — πέντε ἡμερῶν σιτία. Spr. 47, 8, 1 u. zu 1, 48, 1. — παρασκευὴν, Maschinen, eiserne Werkzeuge etc. (Ba.) — τοξενμάτων. Hier erwart' ich ein oder kein anderes Wort. — ἔδει, λαθεῖν. Spr. 55, 4, 11. vgl. 4, 3, 1. 5, 2. — ἀπὸ, wie de, von — an. So ἀφ' ἐσπείρας 3, 112, 2. — ἀναλαβῶν dem Hauptsubject angefügt. Spr. 63, 4. — τὴν πᾶσαν, was eben zu dieser Expedition bestimmt war. Pp. vermuthet τὴν πολλήν. — ὑπελείπετο für ὑπελείπτο eine sehr gute Hs.

§ 3. ἤδη vor κατὰ boten eine gute Hs. u. Va. — ἤπερ 6, 97, 2. — ὁ ἦν αὐτόθι τῶν Σ. Spr. 47, 9, 5. — ἄνδρας τῶν φυλάκων wie ἀνήρ τῶν ἀσπίων 6, 54, 2. 8, 71, 3. Spr. 47, 9. vgl. 7, 68, 2 u. Haase p. 100.

§ 4. ἃ ἦν τρία. Spr. 47, 28, 4. vgl. 4, 113, 2. — ἐν προτειχίσμασιν nach τρία ist mit vielen u. guten Hsn. gestrichen. — τῶν ξυμμάχων, der aus Hellas. (Ds.) — πρώτοι 6, 96, 3.

§ 5. ὄρμῃ τοῦ περαινέσθαι Streben auszuführen. Der Dativ wäre passender wenn folgte: etwas leisteten. vgl. 4, 34, 1. Dobree vermuthet τό für τοῦ: ut praesenti studio celeriter conficerent. vgl. τὸ ἐπιβουλεύσασθαι 3, 82, 4. (?) — τό will Gd. nach πρώτης. — μὴ βραδεῖς γέγονται, μὴ ὑστέρωσιν. (Sch.)? — ἀπὸ τῆς πρώτης, ὄρμης δηλονότι. (Sch.) zu 1, 77, 2. Kr. z. Dion. p. 302 nimmt ein Hyperbaton an; Bd. erklärt: den zunächst gelegenen, zuerst erreichbaren Theil des syrakosischen

στῶν φυλάκων, ἤρουν τε καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπέσυρον. οἱ δὲ Συρακοῖοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ καὶ ὁ Γύλιππος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐβοήθουν, ἐκ τῶν προτειχισμάτων, καὶ ἀδοκίτου τοῦ τολμημάτος ἐν νυκτὶ σφίσι γενομένου προσέβαλλον τε τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπεληγμένοι καὶ βιασθέντες ὑπὲρ αὐτῶν τὸ πρῶτον ὑπεχώρησαν. προϊόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν ἀταξία μᾶλλον ἤδη ὡς κικρατηκότων καὶ βουλομένων διὰ παντὸς τοῦ μήπω μεμαχημένου τῶν ἐναντίων ὡς τάχιστα διελθεῖν, ἵνα μὴ ἀνέντων σφῶν τῆς ἐφόδου αὐδῆς ξυστραφῶσιν, οἱ Βοιωτοὶ πρῶτοι αὐτοῖς ἀντέσχον, καὶ προσβαλόντες ἔτρεψάν τε καὶ ἐς φρυγὴν κατέστησαν.

- 44 Καὶ ἐνταῦθα ἤδη ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορία ἐγίνοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἣν οὐδὲ πυθέσθαι ῥάδιον ἦν οὐδ' ἀφ' ἑτέρων ὄτιω τρόπῳ ἕκαστα ξυνηρέχθη. ἐν μὲν γὰρ ἡμέρα σαφέστερα μὲν, ὅμως δὲ οὐδὲ ταῦτα οἱ παραγεγόμενοι πάντα πλὴν τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος μόλις οἶδεν· ἐν δὲ νυκτομαχίᾳ, ἣ μόνῃ δὴ στρατοπέδων μεγάλων ἐν γε τῷδε τῷ πολέμῳ ἐγένετο, πῶς ἂν τις σαφῶς τι ἴδῃ; ἦν μὲν γὰρ αἰλήνη λαμπρά, ἑώρων δὲ οὕτως ἀλλήλους ὡς ἐν σελήνῃ εἰκὸς τὴν μὲν ὄψιν τοῦ σώματος προορᾶν, τὴν δὲ γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι. ὀπλιῆται δὲ ἀμφοτέρων οὐκ ὀλίγοι ἐν στενοχωρίᾳ ἀνεστρέφοντο. καὶ τῶν Ἀθηναίων οἱ μὲν ἤδη ἐνικῶντο, οἱ δ' ἔτι τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ ἀήσθητοι ἐχώρουν. πολὺ δὲ καὶ τοῦ ἄλλου στρατεύματος αὐτοῖς τὸ μὲν ἄρτι

Festungswerkes. — παρατείχισμα. προτείχισμα Dunbar. — ἀποσύρειν scheint sonst so nicht vorzukommen.

§ 6. προσέβαλλον. προσέβαλον einige Hsn.

§ 7. τοῦ μήπω μεμαχημένου den Theil der noch nicht gekämpft hatte (Ac.), wie τὸ μαχόμενον 4, 96, 3. (Pp.) Spr. 43, 4, 17 u. Index u. Particip 3. — διελθεῖν durchdringen. (Va.) — ἀνέντων τῆς. Spr. 47, 13 u. zu 5, 32, 3. — ξυστραφῶσιν, οἱ Συρακοῖοι. (Sch.) — κατέστησαν. zu 4, 68, 1.

C. 44. § 1. ἦδη. zu 6, 44, 3. — ἦν. Anticipation (Spr. 64, 6), als ob ἕκαστα nicht hinzugefügt werden sollte. (Arn.) vgl. zu 7, 18, 1. — οὐδ' ἀφ' ἑτέρων. zu 2, 67, 5. Ein Beleg dass Th. von beiden Parteien Erkundigungen eingezogen. (Ba.) — ξυνηρέχθη sich begab, so bei Her. zuweilen, von Attikern fast nur Thuk. 1, 23, 1. 8, 83, 1. 84, 1. — ἐν bei, in einer Schlacht bei. — σαφέστερα gehört zu οἶδεν. (Va.) σαφέστερον? — οὐδὲ ταῦτα. οὐδ' ἐνταῦθα Kr. Bruchst. — τὸ καθ' ἑαυτὸν was in seiner Umgebung vorgeht. Dion C. 47, 45: (οὐδὲν) πλὴν τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἔγνω. vgl. zu 3, 103, 2. — οἶδεν, dem nähern ἕκαστος angefügt. (Ba.) Spr. 63, 1, 3.

§ 2. ἐν γε. Spr. 69, 15, 2. — ἴδῃ für εἰδεῖν die besten Hsn.: wie hätte Jemand erkennen sollen? εἰδεῖν gab Jemand der den (schon mit ἦ anfängenden) Uebergang vom allgemeinen Satze zu dem vorliegenden Falle anständig fand. vgl. zu 6, 92, 4 u. Kr. zu Xen. An. 2, 4, 26. — ἐν σελήνῃ. Achill. T. 3, 2: ἐωρῶμεν ἑαυτοὺς ὡς ἐν σελήνῃ. Ueber πρὸς τὴν σελήνην s. Fassow u. d. W. — εἰκὸς γάρ. — ὄψιν, θέαμα, mit dem Ge., wie auch sonst hin und wieder. Lobeck Parall. p. 512. — τὴν δὲ γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι die Erkennung des Befreundeten angezweifelt wurde, unsicher war. (Ba.) — ἀνεστρέφοντο. Kr. zu Arr. An. 3, 11, 9 lat. A.

§ 3. ἐφόδῳ, ὄρμῃ. (Sch.) — προσανιέναι noch dazu hinange-

ἀναβέβηκει, τὸ δ' ἔτι προσανήκει, ὥστ' οὐκ ἠπίσταντο πρὸς ὃ τι χρὴ χωρῆσαι. ἤδη γὰρ τὰ πρόσθεν, τῆς τροπῆς γεγενημένης, ἐπιτάρακτο πάντα καὶ χαλεπὰ ἦν ὑπὸ τῆς βοῆς διαγνώναι. οἱ τε γὰρ Συρακόσιοι καὶ οἱ Ξίμμαχοι κρατοῦντες παρεκλείοντό τε, κραυγῇ οὐκ ὀλίγη χρώμενοι, ἀδύνατον ὄν ἐν νυκτὶ ἄλλω τῷ σημεῖναι, καὶ ἅμα τοὺς προσφερομένους ἐδέχοντο, οἱ τε Ἀθηναῖοι ἐζήτουν τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ πᾶν τὸ ἐξ ἐναντίας, καὶ εἰ φίλιον εἶη τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων, πολέμιον δ' ἐνόμιζον, καὶ τοῖς ἐρωτήμασι τοῦ ξυνθήματος πυκνοῖς χρώμενοι διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλω τῷ γνωρίζαι σφίσι τε αὐτοῖς θόρυβον πολὺν παρεῖχον, ἅμα πάντες ἐρωτῶντες, καὶ τοῖς πολέμοις σαφῆς αὐτὸ κατέστησαν· τὸ δ' ἐκείνων οὐχ ὁμοίως ἠπίσταντο διὰ τὸ κρατοῦντας αὐτοὺς καὶ μὴ διεσπασμένους ἦσσαν ἀγνοεῖσθαι, ὥστ' εἰ μὲν ἐντύχοντες τισι κρείσσους ὄντες τῶν πολέμιων, διέφευγον αὐτούς, ἅτε ἐκείνων ἐπιστάμενοι τὸ ξύνθημα, εἰ δ' αὐτοὶ μὴ ἀποκρίνοιτο, διεφθείροντο. μέγιστον δὲ καὶ οὐχ ἥκιστα ἐβλαψε καὶ ὁ παιωνισμός· ἀπὸ γὰρ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὦν ἀπορίαν παρεῖχεν. οἱ τε γὰρ Ἀργεῖοι καὶ οἱ Κερκυραῖοι καὶ ὅσον Δωρικὸν μετ' Ἀθηναίων ἦν, ὁπότε παιωνίσειαν, φόβον παρεῖχε τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ τε πολέμοι ὁμοίως. ὥστε

hen, wird auch aus Dion C. angeführt. — ὃ τι welchem Trupp. Es local zu nehmen ist sprachwidrig. — τὰ πρόσθεν die vorderen Theile des Heeres. (Ac.) — ὑπὸ τῆς βοῆς, διὰ τὴν βοήν. (Sch.) — χαλεπὰ διαγνώνα. Spr. 55, 3, 7.

§ 4. οἱ τε. vgl. § 7 u. zu 7, 34, 7. — ὄν. Spr. 56, 9, 7. — τοὺς προσφερομένους ἐδέχοντο hielten den Angriff der Andringenden aus. (St.) — οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ νεωστὶ ἀναβέβηκεσαν. (Dobree.) — σφᾶς αὐτούς. Spr. 51, 2, 16. vgl. zu 4, 25, 6 u. Arndt de pron. refl. 1 p. 11. — πᾶν τό. Spr. 50, 4, 1 u. 11, 11. — ἐξ ἐναντίας für ἐναντίον eine gute u. zwei andere Hsn. nebst dem Sch., wie 4, 33, 2, 35, 2. (Bk.) — τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων, nämlich von denen die bereits flüchtig wieder umkehrten. (Hl.) Also mit φίλιον zu verbinden. vgl. zu 5, 37, 4, 6, 43, 2. Andre fügen es zu τὸ ἐξ ἐναντίας.

§ 5. τοῖς ἐρωτήμασι πυκνοῖς. Spr. 50, 11, 4. πυκνά könnte auch stehen. zu 1, 3, 4 E. — ξύνθημα λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῶ τῶν οἰκείων διδόμενος. Etym. M. (Hudson.) Tac. H. 3, 22: crebris interrogationibus notum pugnae signum. vgl. Lips. mil. Rom. 4 ult. (Dr.) — ἄλλω τῷ, der Dativ wie bei γινώσκειν 1, 8, 1, 6, 55, 1, Xen. Kyr. 4, 2, 16 etc. — γνωρίζαι, ἀλλήλους.

§ 6. τῶν πολέμιων hängt von πᾶν ab. (Sch.) — διέφευγον, οἱ πολέμοι. (Sch.) — ἐκείνων, τῶν Ἀθηναίων. (Va.) zu 1, 132, 6. — εἰ δ' αὐτοὶ. αὐτοὶ δ' εἰ würd' ich erwarten. — αὐτοὶ, κρείσσοι ἐντύχοντες. (Dobree.) — ἀποκρίνοιτο für ὑποκρίνοιτο eine gute Hs. Doch bezeugen auch Grammatiker dass Th. wie Her. dieses für jenes gebraucht. „Object ist τὸ τῶν Συρακοσίων ξύνθημα.“ (Dobree.) — μέγιστον. zu 7, 24, 3. Ueber den Pleonasmus zu 6, 87, 2. „vgl. 7, 85, 3.“ (Dobree.) — ἐβλαψε καὶ für ἐβλαψεν viele, auch gute Hsn. — παιωνισμός. zu 1, 50, 4. (5.)

§ 7. παρεῖχε, τὸ παιωνίσει. (Ps.) — οἱ πολέμοι, ὁπότε παιωνίσειαν,

τέλος ξυμπεσόντες αὐτοῖς κατὰ πολλὰ τοῦ στρατοπέδου, ἐπεὶ ἅπας ἐταράχθησαν, φίλοι τε φίλοις καὶ πολῖται πολίταις, οὐ μόνον ἐς φόβον κατέστησαν, ἀλλὰ καὶ ἐς χεῖρας ἀλλήλοις ἐλθόντες μόλις ἀπελύοντο. ⁸καὶ διωκόμενοι κατὰ τε τῶν κρημνῶν [οἱ] πολλοὶ ὄπιπτοντες ἑαυτοὺς ἀπώλλυντο, στενῆς οὔσης τῆς ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν πάλιν καταβάσεως, καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸ ὀμαλὸν οἱ σωζόμενοι ἄνωθεν καταβαῖεν, οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν καὶ ὅσοι ἦσαν τῶν προτέρων στρατιωτῶν ἐμπειρία μᾶλλον τῆς χώρας ἐς τὸ στρατόπεδον διεφύγγανον, οἱ δὲ ὕστερον ἦκοντες εἰσὶν οἱ διαμαρτόντες τῶν ὁδῶν κατὰ τὴν χώραν ἐπλανήθησαν· οὗς, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, οἱ ἱππῆς τῶν Συρακοσίων περιελάσαντες διέφθειραν.

45 Τῇ δ' ὕστεραία οἱ μὲν Συρακοσίοι δύο τροπαῖα ἔστησαν, ἐπὶ τε ταῖς Ἐπιπολαῖς ἧ ἡ πρόσβασις καὶ κατὰ τὸ χωρίον ἧ οἱ Βοιωτοὶ πρῶτον ἀνέστησαν, οἱ δ' Ἀθηναῖοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἐκομίσαντο. ἀπέθανον δὲ οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, ὅπλα μέντοι ἔτι πλείω ἢ κατὰ τοὺς νεκροὺς ἐλήφθη· οἱ γὰρ κατὰ τῶν κρημνῶν βιασθέντες ἀλλεσθαι ψιλοὶ ἄνευ τῶν ἀσπίδων οἱ μὲν ἀπώλλυντο οἱ δ' ἐσώθησαν.

46 Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Συρακοσίοι ὡς ἐπὶ ἀπροσδοκίῳ εὐπραγία πάλιν αὖ ἀναρρωσθέντες, ὥσπερ καὶ πρότερον, ἐς μὲν Ἀκράγαντα στασιάζοντα πεντεκαίδεκα ναυσὶ Σικανὸν ἀπέστειλαν, ὅπως ὑπαγάγοιτο

φόβον παρεῖχον. (Sch.) — αὐτοῖς für αὐτοῖς Bekker. — φίλοι — πολίταις gehören zu ξυμπεσόντες αὐτοῖς. (Va.) — κατέστησαν. zu 4, 96, 4.

§ 8. ἀπό bei εἶναι auch Xen. An. 2, 4, 13. — οἱ vor πολλοὶ dürfte aus οἱ μὲν πολλοὶ entstanden sein. (Kr. Bruchst.) multi Va. — τῆς πάλιν καταβάσεως. vgl. 7, 62, 3. Spr. 50, 8, 8. vgl. 9, 6. „So πάλιν αὐτόμολοι Xen. Hell. 7, 3, 10.“ (Bl.) — καταβαῖεν für καταβαίνουσιν eine gute u. zwei andere Hsn., der Sch. u. Va. — οἱ μὲν fehlt in mehreren, z. Th. guten Hsn. — ἐμπειρία μᾶλλον weil sie mehr als die übrigen kundig waren. (Va.) Doch wird μᾶλλον wohl zu διεφύγγανον gehören. zu ἦν 2, 44, 1. — διεφύγγανον. φυγγάνω Aesch. Prom. 511, Soph. El. 132, ἀποφυγγάνω Dem. 23, 74, διαφυγγάνω Aeschin. 3, 10 u. Arr. An. 4, 4, 6. ἐφυγγάνω Aesch. Prom. 523, καταφυγγάνω Aeschin. 3, 208 u. Her. 6, 16. (Abr. u. Kr.) — εἰσὶν οἱ appositiv wie ἔνιοι. — διέφθειραν. διέφθειρον mehrere gute Hsn.

C. 45. ἧ ἡ. zu 4, 103, 1. — ἡ πρόσβασις der Zugang. (St.) Erg. ἦν. Spr. 62, 1, 4 u. 6. — πρῶτον für πρῶτοι mehrere u. gute Hsn. wie Va. Dies war 7, 43, 7 das Richtige. Spr. 57, 5, 3. — οὐκ ὀλίγοι, 2000 nach Plut. Nik. 21. vgl. Diod. 13, 11. (Hudson.) — ὅπλα, ἀσπίδες wie Xen. Hell. 2, 4, 25. (Dr.) Vielleicht war die Zahl der Geliebten nur nach der Summe der erbeuteten Schilde berechnet. — πλείω ἢ κατὰ. Spr. 49, 4 u. zu 6, 15, 2. — ἄνευ verdächtigt Hk., auch τῶν ἀσπίδων Cobet Hyper. p. 59. — ἀπώλλυντο. ἀπώλοντο Cob. eb.

C. 46. πάλιν αὖ. Spr. 69, 12 A. — ἀναρρωσθέντες wieder er-muthigt. Sonst (anders) bei Spättern. vgl. zu 2, 8, 1. — ὥσπερ καὶ πρό-τερον 7, 41, 2, mir verdächtig. — ὑπαγάγοιτο unterwerfe Ps.; ge-

τὴν πόλιν, εἰ δύναίτο· Γύλιππος δὲ κατὰ γῆν ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν ὄχετο αὐθις, ἄξων στρατιὰν ἔτι, ὡς ἐν ἐλπίδι ὦν καὶ τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων αἰρήσειν βίαι, ἐπειδὴ τὰ ἐν ταῖς Ἐπιπολαῖς οὕτω ξυνέβη. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐν τούτῳ ἐβουλευόντο πρὸς τε τὴν γεγενημένην ξυμφορὰν καὶ πρὸς τὴν παρούσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀρρωστίαν. τοῖς τε γὰρ ἐπιχειρήμασιν ἐώρων οὐ κατορθοῦντες καὶ τοὺς στρατιώτας ἀχθόμενους τῇ μονῇ· νόσῳ τε γὰρ ἐπιέζοντο κατ' ἀμφοτέρα, τῆς τε ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ταύτης οὕσης ἐν ἧ' ἀσθενούσιν ἄνθρωποι μάλιστα καὶ τὸ χωρίον ἅμα ἐν ᾧ ἐστρατοπεδεύοντο ἐλώδες καὶ χαλεπὸν ἦν, τὰ τε ἄλλα [ὅτι] ἀνέλπιστα αὐτοῖς ἐφαίνετο. τῷ οὖν Δημοσθένει οὐκ ἐδόκει ἔτι χρῆναι μένειν, ἀλλ' ἄπειρ καὶ διανοηθεὶς ἐς τὰς Ἐπιπολάς διακινδυνεύσαι, ἐπειδὴ ἔσφαλτο, ἀπιέναι ἐψηφίζετο καὶ μὴ διατρίβειν, ἕως ἔτι τὸ πέλαγος οἶόν τε περαιοῦσθαι καὶ τοῦ στρατεύματος ταῖς γούν ἐπελθούσαις ναυσὶ κρατεῖν. καὶ τῇ πρό-3 λει ὠφελιμώτερον ἔφη εἶναι πρὸς τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ σφῶν ἐπιτεχιζόντας τὸν πόλεμον ποιῆσθαι ἢ Συρακοσίους, οὓς οὐκέτι ῥάδιον εἶναι χειρώσασθαι· οὐδ' αὖ ἄλλως χρήματα πολλὰ δαπανῶντας εἰκὸς εἶναι προσκαθῆσθαι.¶

29. 11. 89

Καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης τοιαῦτα ἐγίνωσκεν· ὁ δὲ Νικίας ἐνόμιζε 48 μὲν καὶ αὐτὸς πονηρὰ σφῶν τὰ πράγματα εἶναι, τῷ δὲ λόγῳ οὐκ ἐβούλετο αὐτὰ ἀσθενῆ ἀποδεικνύειν, οὐδ' ἐμφανῶς σφᾶς ψηφίζομένους

winne? Ungewöhnlich so; vgl. jedoch Kr. zu Xen. An. 2, 4, 3. — αὐθις, wie schon 7, 7, 2. — ἔτι, ausser dem schon erhaltenen. — ἐν ἐλπίδι. zu 4, 70, 3.

C. 47. § 1. πρὸς in Bezug auf. zu 4, 71, 4. vgl. 4, 87, 4. 6, 46, 4. (47, 1.) — ἀρρωστίαν Entmuthigung. (Ds.) Gegensatz von ῥώμῃ. zu 2, 8, 1. vgl. 3, 15 u. 8, 83, 1.

§ 2. νόσῳ τε. Dem entspricht τὰ τε ἄλλα. (Matth. 622 p. 1528.) — κατ' ἀμφοτέρα aus (folgenden) zwei Gründen. vgl. 8, 65, 2. — τῆς ὥρας. μετοπίωρον γὰρ ἦν ἡ ἀρχὴ Plut. Nik. 22. (Huds.) zu 7, 50, 4. — οὕσης — καὶ ἦν. zu 4, 57, 2. 82, 2. — ἄνθρωποι. Spr. 50, 3, 6. zu 1, 41, 3 u. z. Dion. p. 110. — χαλεπὸν grave, ungesund. Hes. ἔ. καὶ ἡ. 557: μεις χαλεπώτατος οὗτος χειμῆριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἄνθρωποις. (Bl.) — ὅτι wollte Reiske streichen (auch fehlt es in zwei Hsn.) oder ἀνεπιστάσια lesen; ich: ἐφαίνετο, τῷ (γούν) Δημοσθένει. — διακινδυνεύσαι, ἔφη aus ἐδόκει. vgl. 4, 3, 2. (Arn.) Spr. 65, 11, 7. Pp. ergänzt das ἔφη aus ἐψηφίζετο. Der Inf. könnte auch von ἐψηφίζετο abhängen. — ἔς, wie 3, 36, 2. (Pp.) Spr. 68, 21, 4. — ἀπιέναι für διεξιέναι eine gute u. zwei andere Hsn.; die meisten ἐξιέναι. „vgl. 7, 48, 6.“ (Bk.) — τοῦ στρατεύματος ist der partitive Ge. und κρατεῖν steht absolut (Hk.): wenigstens mit dem Theile des Heeres der aus den hinzugekommenen Schiffen bestände die Oberhand zu behaupten. Ich wünsche mit Reiske ein andres Wort, doch nicht τοῦ περαιοῦματος.

§ 3. ἐπιτεχιζόντας, Dekeleia. — ἢ Συρακοσίους, ἢ πρὸς Σ. (Sch.) Spr. 68, 9. vgl. Pp. — οὓς εἶναι. Spr. 53, 4, 9. — οὐδ' αὖ. zu 4, 87, 3.

C. 48. § 1. πονηρὰ. πόνηρα Andre. vgl. Göttling. Acc. S. 304 f. — σφῶν. Spr. 50, 11, 20 u. zu 1, 25, 2. vgl. zu 1, 32, 3. 144, 1. — ἀσθενῆ

μετὰ πολλῶν τὴν ἀναχώρησιν τοῖς πολεμίοις καταγγέλτους γίγνεσθαι·
 βλαθεῖν γὰρ ἄν, ὅποτε βούλοιντο, τοῦτο ποιοῦντες πολλῶ ἦσον. τὸ
 δέ τι καὶ τὰ τῶν πολεμίων ἀφ' ὧν ἐπὶ πλεόν ἢ οἱ ἄλλοι ἠσθάνετο
 αὐτῶν ἐλπίδος τι ἔτι παρεῖχε πονηρότερα τῶν σφετέρων ἔσεσθαι, ἣν
 καρτερώσι προσκαθήμενοι· χρημάτων γὰρ ἀπορία αὐτοὺς ἐκτροχώ-
 σαι, ἄλλως τε καὶ ἐπὶ πλεόν ἤδη ταῖς ὑπαρχούσαις ναυσὶ θαλασσο-
 κρατούντων. καὶ ἦν γὰρ τι καὶ ἐν ταῖς Συρακούσαις βουλόμενοι τοῖς
 Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι, ἐπικηρνεύετο ὡς αὐτὸν καὶ οὐκ
 εἶα ἀπανίστασθαι. ἂ ἐπιστάμενος τῷ μὲν ἔργῳ ἔτι ἐπ' ἀμφότερα ἔχων
 καὶ διασκοπῶν ἀνείχε, τῷ δ' ἐμφανεῖ τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν
 τὴν στρατιάν. εὐ γὰρ εἶδέναι ὅτι Ἀθηναῖοι σφῶν ταῦτα οὐκ ἀποδέ-
 ξονται, ὥστε μὴ αὐτῶν ψηφισαμένων ἀπελθεῖν. καὶ γὰρ οὐ τοὺς αὐ-
 τοὺς ψηφισθῆναι τε περὶ σφῶν αὐτῶν καὶ τὰ πράγματα ὥσπερ καὶ
 αὐτοὶ ὁρῶντας καὶ οὐκ ἄλλων ἐπιτιμήσει ἀκούσαντας γνώσεσθαι, ἀλλ'
 εἴς ὧν ἂν τις εὐ λέγων διαβάλλοι, ἐκ τούτων αὐτοὺς πείσεσθαι. τῶν

ἀποδεικνύει. Spr. 53, 7, 4. — μετὰ πολλῶν ist wohl ein Glossem zu
 ἐμφανῶς. Denn von einer Zuziehung der Taxiarchen und Trierarchen finden
 wir keine Spur. — καταγγέλτους γίγνεσθαι. zu 3, 30, 1. — ποιοῦν-
 τες. zu 6, 25, 3 E. Doch ist auch das τοῦτο ποιοῦντες, von Va. nicht über-
 setzt, mir verdächtig.

§ 2. τὸ δέ τι καί. zu 1, 107, 3. — ἀφ' ὧν, ἀπὸ τούτων ἂ vermöge
 dessen was. (Hl) vgl. Spr. 68, 16, 8. — αὐτῶν hängt von dem in ἀφ'
 ὧν enthaltenen ἂ ab. Spr. 47, 10, 2. — προσκαθήμενοι. Spr. 56, 6, 1.
 — αὐτούς, τοὺς Συρακούσιους, ist Objectsaecusativ. (Va.) Das Subject würde
 hier gar nicht oder im No. ausgedrückt worden sein. — ἐπὶ πλεόν in grös-
 serer Ausdehnung als vorher, latius Va. vgl. Her. 5, 51, 2. — θαλασσο-
 κρατούντων, σφῶν, τῶν Ἀθηναίων. (Va.) Ueber den Ge. zu διαβαλλόν-
 των 2, 83, 3. vgl. 5, 31, 2.

§ 3. καὶ ἦν γὰρ. zu 1, 31, 2. — βουλόμενον, wie 7, 49, 1. (Abr.)
 Spr. 43, 3, 17. — ἐνδοῦναι. zu 4, 76, 2. — ἐπικηρνεύετο hier vom
 Schicken geheimer Sendlinge, διάγγελοι 7, 73, 4 (Ps.), wie 7, 49, 1. (Dr.)
 8, 44, 1. (Pp.) vgl. Her. 1, 60. Subject ist τὸ βουλόμενον. vgl. zu 1, 72, 1.
 — ὡς. zu 6, 48, 1. — ἀπανίστασθαι. zu 1, 61, 2. — ἐπ' ἀμφότερα
 ἔχων nach beiden Seiten geneigt, hin und her schwankend. (St.) τοῦν
 ἐργοντὰς δεδιχέναι? — διασκοπῶν, διατάζων. (Sch.) — ἀνείχε, οὐδεμίᾳ
 προσετίθετο γνώμη. (Sch.) Also intransitiv. Dion C. 68, 12: ἐπὶ διασκοπῶν
 ὁ ἡ πράξη ἀνείχε. (Pp.) vgl. Spr. 52, 2, 3 u. zu 2, 18, 3. — σφῶν. Spr.
 47, 10, 10. — ἀποδέξονται. zu 3, 57, 1. — αὐτῶν Spr. 51, 6, 3.

§ 4. τοὺς αὐτοὺς ist unklar; vielleicht τοὺς αὐτοῦ (Kr. Bruchst.): nicht die
 dort, in Sikilien, befindlichen, würden über sie, das Heer, beschlies-
 sen und, während sie die Lage der Dinge wie sie selbst, die Feld-
 herren, sähen, nicht aber durch Ausstellungen Anderer vernommen
 hätten, ein Urtheil darüber fällen. Oder ist ἐγνωσθαι für γνώσεσθαι zu
 lesen. — αὐτῶν verdächtigt Bk.; doch s. Spr. 51, 2, 7 und Arndt de pron. refl. 1
 p. 30. — ὥσπερ καὶ αὐτοί. Spr. 62, 4, 1 u. zu 5, 29, 2. — ἐπιτιμήσεις,
 ein seltenes Wort, gebraucht auch Arr. An. 5, 7, 5 und Luci. 3, 164. (Bl.)
 Dreimal Diod. 5, 1. — ἄν. Spr. 54, 15, 4. (Pp.) — εὐ, πιθανῶς. (Sch.) vgl.
 3, 38, 3. (Dr.) εὐ διαβαλῶν 3, 42, 2. βούλομαι σ' εἰπεῖν κακῶς εὐ Iph. A. 378.

τε παρόντων στρατιωτῶν πολλοὺς καὶ τοὺς πλείους ἔφη οἱ νῦν βοῶ-
σιν ὡς ἐν δεινοῖς ὄντες, ἐκείσε ἀρκομένους τάναντία βοήσεσθαι ὡς
ὑπὸ χρημάτων καταπροδόντες οἱ στρατηγοὶ ἀπῆλθον. οὐκ οὖν βούλε-
σθαι αὐτὸς γε, ἐπιστάμενος τὰς Ἀθηναίων φύσεις, ἐπ' ἀσχορᾷ τε αἰ-
τία καὶ ἀδίκως ὑπ' Ἀθηναίων ἀπολέσθαι μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων
εἰ δεῖ, κινδυνεύσας τοῦτο παθεῖν ἰδίᾳ. τὰ τε Σαρακοσίων ἔφη ὁμοίως
εἶ ἥσσω τῶν σφετέρων εἶναι [καὶ] χρήμασι γὰρ αὐτοὺς ξηνοτροφοῦν-
τας καὶ ἐν περιπολίαις ἅμα ἀναλίσκοντας καὶ ναυτικὸν πολὺ ἐτι ἐν-
αὐτὸν ἤδη βόσκοντας τὰ μὲν ἀπορεῖν τὰ δ' ἐτι ἀμνηχανῆσεν· δισχί-
λιά τε γὰρ τάλαντα ἤδη ἀναλωκέναί καὶ ἐτι πολλὰ προσοφείλειν, ἦν
τε καὶ ὅτιοῦν ἐκλίπωσι τῆς νῦν παρασκευῆς τῶ μὴ δίδοναι τροφήν,
φθειρεῖσθαι αὐτῶν τὰ πράγματα, ἐπικουρικά μᾶλλον ἢ δι' ἀνάγκης,
ὡσπερ τὰ σφέτερα, ὄντα. τριβειν οὖν ἔφη χρῆναι προσκαθημένους,
καὶ μὴ χρήμασιν, ὡς πολὺ κρείσσους εἰσὶ, νικηθέντας ἀπέναυ.

(Dobree 2 p. 83.) διαβαλῶν εἶ Her. 5, 50. (Abr.) — τούτων ist, da nicht
so sondern ἐξ ὧν vorhergeht, epanaleptisch (Spr. 51, 11, 2), nicht correlativ.
So Isokr. 8, 32: τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔχομεν ἐν τῇ ψυχῇ, τοῖσις κτώμεθα καὶ τὰς
ἄλλας ὠφελείας. vgl. Lys. 20, 30: ὧν ὁ πατὴρ διαβάλλεται εἰς ὑμᾶς οὐ δίκαιως,
τούτων δεῖ ἡμᾶς ἐνεκα ἀπολέσθαι vgl. zu 3, 64, 1. — καὶ τοὺς die ja so-
gar. (B.) vgl. 7, 68, 2. 7, 80, 3. (Pp.) — ὑπό. Spr. 68, 43, 3. — κατα-
προδόντες objectlos: als Verräther. Spr. 52, 1, 2. So οἱ προδιδόντες 2,
5, 4. 4, 103, 2. 104, 2.

§ 5. εἰ δεῖ. zu 2, 74, 1. Eur. Phö. 895: τὸ μέλλον, εἰ χρῆ, πέισομαι.
(Dobree.) — ἰδίᾳ für seine Person. (Arn.) Doch damit wurde dem
Heere nicht geholfen; vielleicht ἤδη. (Kr. Bruchst.) — ὁμοίως, so schlecht es
auch mit ihnen selbst stände, doch. (Ps.) zu 5, 61, 1. — καὶ — γὰρ. zu
1, 77, 1. καὶ fehlt in vielen Hsn. — χρήμασι gehört zu ξηνοτροφοῦντας. —
ἐν in, innerhalb, verschieden ἀναλίσκων εἰς auf. — περιπολίαις. zu
3, 99. — ἐτι überdies. (Ps.) vgl. 6, 31, 2. 7, 7, 3. 46. Sonst könnte man
ἐπί vermuthen. — βόσκων. Her. 6, 39: πεντακοσίους βόσκων ἐπικούρους. (Bl.)
Hier minder verächtlich als Ar. Ritter 256. 1258. (Dr.) vgl. Thesm. 449 u.
öfter, Eur. Her. 826, Phaeth. 9, Her. 1, 44, Arr. An. 7, 8, 6, Luc. Pseudol. 25.
In der att. Prosa wird es von Menschen sonst eben nicht gebraucht. — τὰ
μὲν ἀπορεῖν. zu 5, 40, 3. — ἐτι noch, künftig. zu 6, 86, 4.

§ 6. τε γὰρ für γὰρ zwei gute Hsn. — προσοφείλειν noch dazu
schuldig sein, an rückständigen Zahlungen für Geräte, Sold etc. (Bl.) vgl.
Kaempf Quaestf. 3 p. 6. — ἦν τε. Kr. z. Dion. p. 268. — καὶ ὅτιοῦν. Spr. 52,
15, 3. — τῆς νῦν παρασκευῆς ist wohl Glossem zu ὅτιοῦν; Va. hat es
nicht. (Kr. Br.) — φθειρεῖσθαι. Spr. § 40 u. φθίρειν. — δι' ἀνάγκης
z wangspflichtige. (Sch.) — τριβειν, διατριβειν καὶ παρίκειν. (Sch.)
Dem. 23, 173: τριβόντων τούτων καὶ οὐδὲν δίκαιον ὑμῖν ἐθελόντων πράξαι.
(Bl.) — χρήμασι zieht Benedict zu κρείσσους, das Komma nach μὴ setzend.
So übersetzte Hl., als Subject zu εἰσὶ richtig οἱ Ἀθηναῖοι denkend. Zu νικη-
θέντας könnte man χρήμασι nichtfüglich auch denken; es müsste jenes auf
die Niederlage der Athener bezogen werden. Pp. will: durch die Grösse
der aufzuwendenden Summen besiegt. — ὡς. ᾧ eine gute und einige schlechte
Hsn., was Pp. mit Hk. billigt. vgl. 1, 80, 3: ἀλλὰ τοῖς χρήμασιν; ἀλλὰ πολλῶ
ἐτι πλείον τούτων ἐλλείπομεν. Allein der Gedanke ist dann nicht recht gehörig.
Eng. giebt aus einigen Hsn. ὧν, χρήμασιν mit κρείσσους verbindend. Allein
das in dem Relativ enthaltene τούτων könnte man weder zu νικηθέντες ziehen,

49 Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα λέγων ἰσχυρίζετο, αἰσθόμενος τὰ ἐν ταῖς Συρακούσαις ἀκριβῶς, καὶ τὴν τῶν χρημάτων ἀπορίαν καὶ ὅτι ἦν αὐτόθι [που] τὸ βουλούμενον τοῖς Ἀθηναίοις γίγνεσθαι τὰ πράγματα καὶ ἐπιηρυκνέομενον πρὸς αὐτὸν ὥστε μὴ ἀπανίστασθαι, καὶ ἅμα ταῖς γοῦν ναυσὶν ἢ πρότερον θαρσῆσει κρατηθεῖς. ὁ δὲ Δημοσθένης περὶ μὲν τοῦ προσκαθῆσθαι οὐδ' ὀπωσοῦν ἐνεδέχετο· εἰ δὲ δεῖ μὴ ἀπάγειν τὴν στρατιὰν ἄνευ Ἀθηναίων ψηφίσματος ἀλλὰ τρῖβειν αὐτούς, ἔφη χρῆναι ἢ ἐς τὴν Θάσον ἀναστάντας τοῦτο ποιεῖν ἢ ἐς τὴν Κατάνην, ὅθεν τῷ τε πεζῷ ἐπὶ πολλὰ τῆς χώρας ἐπιόντες θρέψονται πορθούντες τὰ τῶν πολεμίων καὶ ἐκείνους βλάβουσι, ταῖς τε ναυσὶν ἐν πελάγει καὶ οὐκ ἐν στενοχωρίᾳ, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων μᾶλλον ἔστι, τοὺς ἀγῶνας ποιήσονται ἀλλ' ἐν εὐρυχωρίᾳ, ἐν ἧ' ἅ τε τῆς ἐμπειρίας χρήσιμα σφῶν ἔσται καὶ ἀναχωρήσεις καὶ ἐπίπλους οὐκ ἐκ βραχέος καὶ κτεριγραπτοῦ ὁρμώμενοί τε καὶ καταίροντες ἔξουσιν. τό τε ξύμπαν εἰπεῖν, οὐδενὶ τρόπῳ οἱ ἔφη ἀρέσκων ἐν τῷ αὐτῷ ἔτι μένειν, ἀλλ' ὅτι τάχιστα ἤδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι· καὶ ὁ Εὐρυμέδων αὐτῷ ταῦτα ξυνηγόρευεν. ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ Νικίου ὄκνος τις καὶ μέλλη-

da dies bei Thuk. und wohl überhaupt in der Prosa, den Ge. nicht gestattet (Dial. 47, 19, 1), noch auch zu ἀπιέναι, da bei ἀπέρχεσθαι und ähnlichen Verben ein persönlicher Genitiv nicht leicht ohne die Präposition stehen dürfte.

C. 49. § 1. ἰσχυρίζετο. zu 3, 44, 2. — που fehlt in vielen und guten Hsn. Es ist unpassend und wohl aus der letzten Sylbe eines über αὐτόθι geschriebenen αὐτοῦ entstanden. — τό, weil es schon 7, 48, 3 erwähnt ist. (Pp.) Bl. u. Arn. wollen π. — ὥστε. zu 7, 86, 6. — μὴ. μηδ' viele und gute Hsn. — [καὶ ἅμα μᾶλλον ταῖς γοῦν ναυσὶ θαρσῶν ἢ πρότερον ἐθάρσθησε κρατηθεῖς will De Velsen p. 46.] — γοῦν. γ' ἄν gute Hsn. — ἢ. ἢ Ba., τῆ Reiske. θαρσῶν ἢ eine gute Hs. — θαρσῆσει, ἐθάρσθησε zwei gute Hsn., θαρσῆσας eine. θαρσῆσας νῦν δηλονότι μᾶλλον ἢ πρότερον κρατηθεῖς καὶ νικηθεῖς. (Sch.) — κρατηθεῖς. κρατηθεῖς Ba., Reiske u. Dobree. fretus classe tunc magis quam antea quam victus esset Va. Pl. nimmt θαρσῆσει für das (sonst nicht vorkommende) Substantiv: weil er von dem Vertrauen auf die Flotte mehr als je zuvor eingenommen war. Noch Unzulässigeres bieten Matth. § 359 A. 1 u. Andere.

§ 2. οὐδ' ὀπωσοῦν. zu 1, 77, 2. — ἐνεδέχετο. zu 3, 31, 2. — ψηφίσματος ist vielleicht zu streichen. (Ba. u. Kr.) injussu civitatis Va. vgl. zu 1, 91, 4. — αὐτούς. αὐτοῦ? — ἐς. zu 1, 87, 2. — θρέψονται für τρέφονται einige Hsn. und Schäfers Ausg.

§ 3. ἐν πελάγει auf offener, freier See, wie 7, 62, 2. vgl. 36, 7. — ἀλλ' ἐν εὐρυχωρίᾳ pleonastisch nach ἐν πελάγει καὶ, das doch deshalb nicht zu verdächtigen ist. — χρήσιμα ist Prädicat. (Sch.) — σφῶν hängt von ἐμπειρίας ab. (Sch.) zu 1, 25, 2. — ἔσται. Nach ἔσται fñgt Vat., einige a. Hsn. u. Va. ὥσπερ νῦν hinzu. — ἐπίπλους, im Plu. auch 4, 11, 2. 8, 27, 4. (30, 2.) 38, 3. 44, 3. 100, 2. — ἐκ βραχέος. zu 3, 92, 3. — καταίροντας, zu 1, 37, 2.

§ 4. τό τε ξύμπαν εἰπεῖν. Spr. 55, 1, 2. vgl. 1, 138, 4 u. zu 6, 37, 3. — ἐν τῷ αὐτῷ. zu 4, 35, 1. — ἀλλ', ἀρέσκων οἱ. (Va.) — ἤδη, ἐξανίστασθαι, was also zweimal zu denken ist. (Hk.) Haase p. 58 will ἐξανίστασθαι nach ἤδη stellen, Pp. wünscht μέλλοντας. — μέλλησις hat Thuk. öfter, Andre

οις ἐνεγένετο καὶ ἅμα ὑπόνοια μὴ τι καὶ πλέον εἰδῶς ὁ Νικίας ἰσχυροῖσθαι. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τούτῳ τῷ τρόπῳ διεμέλλησάν τε καὶ κατὰ χώραν ἔμενον.

Ὁ δὲ Γύλιππος καὶ ὁ Σικανὸς ἐν τούτῳ παρήσαν ἐς τὰς Συρακούσας, ὁ μὲν Σικανὸς ἀμαρτῶν τοῦ Ἀκράγαντος — ἐν Γέλα γὰρ ὄντος αὐτοῦ ἔτι ἢ τοῖς Συρακοσίοις στάσις ἐς φίλια ἐξεπεπτώκει — ὁ δὲ Γύλιππος ἄλλην τε στρατιὰν πολλὴν ἔχων ἤλθεν ἀπὸ τῆς Σικελίας καὶ τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τοῦ ἤρος ἐν ταῖς ὀλίκῃσι ὀπλίτας ἀποσταλέντας, ἀφικομένους ἀπὸ τῆς Αἰβύης ἐς Σελινοῦντα· ἀπενεχθέντες γὰρ ἐς Αἰβύην καὶ δόντων Κυρηναίων τριήρεις δύο καὶ τοῦ πλοῦ ἡγεμόνας καὶ ἐν τῷ παραπλῶ Εὐεσπερίταις πολιορκουμένοις ὑπὸ Αἰβύων ἔνυμμάχσαντες καὶ νικήσαντες τοὺς Αἰβυεὺς καὶ αὐτόθεν παραπλεύσαντες ἐς Νέαν πόλιν, Καρχηδονιακὸν ἐμπόριον, ὅθιν πρὸς Σικελίαν ἐλάχιστον δύο ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦν ἀπέχει, καὶ ἀπ' αὐτοῦ περαιωθέντες ἀφίκοντο ἐς Σελινοῦντα. καὶ οἱ μὲν Συρακοῖσι εὐθύς αὐτῶν ἐλθόντων παρεσκευάζοντο ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφοτέρα αὐθις τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ· οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοί, ὄρῶντες στρατιὰν τε ἄλλην προσγεγενημένην αὐτοῖς καὶ τὰ ἐκείνων ἅμα οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωροῦντα ἀλλὰ καθ' ἡμέραν τοῖς πᾶσι χαλεπώτερον ἰσχυοντα, μάλιστα δὲ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν ἀνθρώπων πεζό-

selten. — ἐνεγένετο. ἐγένετο mehrere u. gute Hsn. zu 1, 113, 1. — μὴ. Spr. 54, 8, 10 u. zu 2, 13, 1. — καὶ πλέον. zu 6, 25, 3. — εἰδῶς. zu 5, 29, 3. — ἰσχυροῖσθαι beharre. (St.) vgl. 4, 23, 1. 68, 6. (Dr.) — διεμέλλησαν. zu 1, 71, 1.

C. 50. § 1. Γύλιππος 7, 46. — ἢ τοῖς Σ. στάσις die für die S. wirkende Partei. (Ac. u. Dobree.) Der Da. commodi. (Pp.) Spr. 48, 12, 1. — ἐς verdächtigt Ba., φίλια billigend, was die besten Hsn. für φίλιαν haben. Wenig Ansprechendes bietet Ullrich Beitr. zur Erkl. S. 176 f. Vielleicht steckt hier ein Ortsname, etwa Phintia. — τοῦ ἤρος 7, 17, 2. (Ds.) — ἀποσταλέντας. Spr. 50, 10, 3 u. zu 7, 23, 3. vgl. 52, 2.

§ 2. ἀπενεχθέντες. ἀπενεχθέντων viele und gute Hsn., wegen καὶ δόντων hinein corrigirt. Spr. 56, 14, 2. Anders Kr. z. Dion. p. 371. — τοῦ πλοῦ ἡγεμόνας Lotsen. (Abr.) — πρὸς Σικελίαν ist wohl aus dem Sch. eingeflickt und Σελινοῦς nach πλοῦν ausgefallen. (Kr. Bruchst.) περ Σικελία giebt Bö. — Αἰβυεὺς. Sonst Αἰβυαεὺς. Kr. z. Arr. An. 3, 30, 8 lat. A. — δύο für δύοιν viele und gute Hsn. Zur Erklärung denke man πλοῦν zweimal (wie στόμα 7, 59, 2): ἐλάχιστον πλοῦν ἀπέχει πλοῦν δύο ἡμερῶν die kürzeste Fahrt die es entfernt ist ist eine Fahrt von zwei Tagen. vgl. Spr. 47, 8, 3 u. zu 2, 97, 1. 4, 104, 3 u. 6, 2, 6. — πλοῦν für πλοῦς Dobree (vgl. 6, 49, 3) u. eine gute Hs. — ἀπέχει weiss ich so wenig als Pp. u. Arn. impersonal gebraucht für: es ist eine Entfernung. — καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ ist 7, 41, 2 E. nicht zugefügt. Doch ein ähnliches Epexegetem 7, 59, 1.

§ 3. ἐπὶ τὸ βέλτιον. Din. 1, 65: ἐλπίζουσαν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἂν τὰ τῆς πόλεως πράγματα εἰδέν. vgl. Lex. Xen. βελτίων 6. — τοῖς πᾶσι, κατὰ πάντα. (Sch.) zu 5, 28, 3. 6, 20, 2. — καθ' ἡ. zu 1, 2, 1. — ἰσχυεῖν so (wie ἔχειν) mit einem Adv. bei Thuk. nur hier und auch sonst selten. vgl. Passow u. d.

μενα, μετεμέλοντό τε πρότερον οὐκ ἀναστάντες, καὶ ὡς αὐτοῖς οὐδὲ ὁ Νικίας ἐπι ὁμοίως ἠγάντιστο ἀλλ' ἢ μὴ φανερώς γε ἀξιῶν ψηφίζεσθαι, προεῖπον ὡς ἠδύνατο ἀδηλότατα ἐκπλουν ἐκ τοῦ στρατοπέδου κῆρσι καὶ παρασκευάσασθαι ὅταν τις σημήνη. καὶ μελλόντων αὐτῶν, ἐπειδὴ ἐτοῖμα ἦν, ἀποπλεῖν ἢ σελήνη ἐκλείπει. ἐτύγχανε γὰρ πανσέληνος οὕσα, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οἱ τε πλείους ἐπισχεῖν ἐκέλευον τοὺς στρατηγοὺς, ἐνθύμιον ποιούμενοι, καὶ ὁ Νικίας, ἦν γὰρ τι καὶ ἄγαν θειασμῷ τε καὶ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος, οὐδ' ἂν διαβουλεύσασθαι ἐπιέφη, πρὶν, ὡς οἱ μάντιες ἐξηγοῦντο, τρεῖς ἐννέα ἡμέρας μείναι, ὅπως ἂν πρότερον κινήθῃ. καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναῖοις μελλήσασιν διὰ τοῦτο ἢ μονῆ ἐγεγένητο.

51 Οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ αὐτοὶ τοῦτο πυνθόμενοι πολλῶ μᾶλλον ἐγγεγραμμένοι ἦσαν μὴ ἀνίεναι τὰ τῶν Ἀθηναίων, ὡς καὶ αὐτῶν κατεγνω-

W. 2 E. — ἀναστάντες. Spr. 56, 6, 4. — ἀλλ' ἢ. Spr. 69, 4, 6 u. Index u. ἀλλά. ἄλλο εἰ, ein μὴ vor ψηφίζεσθαι einschiebend, die besten Hsn. — παρασκευάσασθαι. παρασκευάσθαι Abr. ἐντροπείας εἶναι Plut. Nik. 22. (Pp.) Auch mir eingefallen. — τις. Spr. 51, 16, 7. Gemeint sind die bezüglichen Befehlshaber. Ohne τις wäre ὁ σαλπικτής Subject. — σημήνη. Drei η hinter einander finden sich öfter. Lobeck Parall. p. 22.

§ 4. ἐτοῖμα ἦν. zu 2, 3, 3. — ἐκλείπει, am 27 Aug. nach 8 (bez. 10½) Uhr Abends nach Heis die Finstern. des pel. Kr. S. 11. — πανσέληνος. πασέληνος Bk. — ἐνθύμιον ποιούμενοι, ἐκλογισάμενοι, κατὰ τὸν σγόντες τὸ τῆς σελήνης. (Sch.) Her. 8, 54: ἐνθύμιόν οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱερόν. Eur. Herk. 722: σοὶ τόδ' ἐστ' ἐνθύμιον. (Bl.) vgl. Her. 2, 175, 3. Soph. Oed. T. 739, Eur. Ion 1347, Antiph. 2, γ, 10, 3, α, 2, δ, 9, Dion C. (39, 11, 44, 17.) 58, 6. App. Mak. 1, Syr. 43, Bürg. 5, 133. — καὶ ἄγαν, wie 4, 63, 3. „ἄγαν nach u auch 7, 63, 2.“ (Bö.) Spr. 69, 32, 18. — θειασμῷ, εὐχῇ καὶ μαντεία. (Sch.) Wohl nur noch (anders) bei Dion. Arch. 7, 68. „So θειάζειν 8, 1.“ (Pp.) — τῷ τοιούτῳ προσκείμενος, τῷ τοιούτῳ γησὶν εἶδει τοῦ θειασμοῦ προσέχων, τῷ παραφράττειν τὰς ἐκλείψεις καὶ τὰ οὐράνια. (Sch.) zu 1, 93, 5 u. 6, 89, 3. Aristot. Pol. 5, 9, 15: ἤτιον φοβοῦνται, ἐὰν δεισδαίμονα νομίζωσιν εἶναι τὸν ἄρχοντα καὶ φροντίζειν τῶν θεῶν. Unse Soldaten kümmern sich nicht um die Orthodoxie ihrer Befehlshaber, ja sie verspotten die Heuler in Uniform. Vernünftig Quinctilian institt. 4, 10, 47. — πρὶν μείναι. Spr. 54, 17, 6 u. zu 1, 39, 2. — ὡς für ἄς viele und gute Hsn. ἄς ὡς eine. — ἐξηγοῦντο. Der eigentliche Ausdruck von Zeichendeutern. Hemsterhuys z. Poll. 8, 124 u. Casaub. zu Theophr. Char. 17. (Dr.) — τρεῖς ἐννέα, eine heilige Zahl. vgl. 5, 26, 4 u. So. Oed. K. 483. (Bl.) Schwer bedrängt hielt man so lange nicht aus, vgl. Clinton F. H. 413. — τρεῖς einige Hsn.; und ἐννέα verdächtigte schon Dodwell. Indess dass sie später wirklich sieben und zwanzig Tage blieben ist kein genügender Grund, da der Drang der Umstände sie zwang früher abzumarschieren. (Arn.) — ὅπως ist an διαβουλεύσασθαι anzuschliessen. (Sch.) Spr. 54, 6, 6. — ἢ μονῆ. zu 1, 131, 1.

C. 51. § 1. αὐτοὶ. ὁ Γύλιππος? καὶ αὐτοὶ hat hier keine rechte Beziehung. — ἐγγεγραμμένοι. ἐπηρμένοι eine sehr gute u. einige schlechtere Hsn Jenes, hier minder ausdrucksvoll, findet sich bei Thuk. nie, dieses oft ähnlich. zu 2, 11, 2. — ἀνίεναι, wie 6, 18, 3. (Abr.) — τὰ τῶν Ἀ., ἀπὶ τοῦ τοῦ Ἀθηναίων, φεῖγειν δηλονότι. (Sch.) — κατεγνωκότων. zu 3, 45, 1. —

κότιων ἤδη μηκέτι κρεισσόνων εἶναι σφῶν μήτε [ταῖς] ναυσὶ μήτε τῷ πεζῷ — οὐ γὰρ ἂν τὸν ἔκπλουν ἐπιβουλεύσαι — καὶ ἅμα οὐ βουλόμενοι αὐτοὺς ἄλλοσέ ποι τῆς Σικελίας καθέζομένους χαλεπωτέρους εἶναι προσπολεμεῖν, ἀλλ' αὐτοῦ ὡς τάχιστα καὶ ἐν ᾧ σφίσι ξυμφέροι ἀναγκάσαι αὐτοὺς ναυμαχεῖν. τὰς οὖν ναῦς ἐπλήρουν καὶ ἀνεπειρώοντο ἡμέρας ὅσαι αὐτοῖς ἐδόκουν ἱκαναὶ εἶναι. ἐπειδὴ δὲ καιρὸς ἦν, τῇ μὲν προτέρα πρὸς τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων προσέβαλλον, καὶ ἐπέξελθόντος μέρους τινὸς οὐ πολλοῦ καὶ τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων κατὰ τινὰς πύλας ἀπολαμβάνουσί τε τῶν ὀπλιτῶν τινὰς καὶ τρεψάμενοι καταδιώκουσιν· οὔσης δὲ στενῆς τῆς ἐσόδου οἱ Ἀθηναῖοι ἵππους τε ἑβδομήκοντα ἀπολλύουσι καὶ τῶν ὀπλιτῶν οὐ πολλούς. καὶ ταύτη μὲν τῇ 52 ἡμέρα ἀπεχώρησεν ἡ στρατιὰ τῶν Συρακοσίων· τῇ δ' ὕστεραία ταῖς τε ναυσὶν ἐκπέουσιν, οὔσαις ἕξ καὶ ἑβδομήκοντα, καὶ τῷ πεζῷ ἅμα πρὸς τὰ τεῖχη ἐχώρουν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἀντανῆγον ναυσὶν ἕξ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ προσμύζαντες ἐναυμάχουν· καὶ τὸν Εὐρυμέδοντα, ἔχον-2 τα τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων καὶ βουλόμενον περικλιθῆσασθαι τὰς ναῦς τῶν ἐναντίων καὶ ἐπεξαγαγόντα τῷ πλεῶ πρὸς τὴν γῆν μάλλον, νικήσαντες οἱ Συρακοῖσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὸ μέσον πρῶτον τῶν Ἀθηναίων ἀπολαμβάνουσι κάκεινον ἐν τῷ κολῷ καὶ μυχῷ τοῦ λιμένος καὶ αὐτόν τε διαφθείρουσι καὶ τὰς μετ' αὐτοῦ ναῦς ἐπισπομένας· ἔπειτα δὲ καὶ τὰς πάσας ἤδη ναῦς τῶν Ἀθηναίων κατεδιώκόν τε καὶ ἐξεώθουν ἐς τὴν γῆν.

Ὁ δὲ Γύλιππος, ὁρῶν τὰς ναῦς τῶν πολεμίων νικωμένας καὶ ἔξω 53 τῶν σταυρωμάτων καὶ τοῦ ἑαυτῶν στρατοπέδου καταφερομένας, βου-

κρεισσόνων. Spr. 55, 2, 5. — σφῶν, τῶν Συρακοσίων. (Sch.) als sie. — ταῖς fehlt in vielen u. guten Hsn.; τῷ nur in zweien. — οὐ γὰρ ἂν denn sonst. Spr. 54, 12, 9. — ἂν ἐπιβουλεύσαι. Spr. 54, 6, 6; über den Ac. zu 6, 54, 3; über den Inf. Spr. 65, 11, 7 u. Index u. Ergänzung. — καὶ βουλόμενοι mit ὡς κατεγνωκότων verbunden. Spr. 56, 14, 2. — ἄλλοσέ ποι 7, 49, 2. — προσπολεμεῖν. Spr. 55, 3, 7.

§ 2. ἀνεπειρώοντο für ἀνεπαύοντο nur einige Hsn. u. der Sch. — προτέρα für προτεραιὰ viele u. gute Hsn. Letzteres ist unpassend, da hier noch kein anderer Tag bezeichnet ist. Der Gegensatz τῇ δὲ ὕστεραία 7, 52, 1. vgl. Herbst S. 36. — πύλας, in einer Verschanzung der Athener. (Hk.) — ἐσόδου für ἐγόδου eine gute u. einige a. Hsn.: der Eingang zu der Verschanzung der Athener. (Pp.) — ἀπολλύουσι. ἀπολλύασι eine Hs. zu 4, 25, 3. Ueber die Sache 7, 54.

C. 52. § 1. ἀντανῆγον ναυσὶν. ναῦς steht 7, 37, 3. vgl. 3, 16, 1. Doch intransitiv 8, 38, 3. 83, 1. 104, 1.

§ 2. ἐπεξαγαγόντα. ἐξάγοντα die meisten Hsn.; ἐπεξάγοντα eine gute. vgl. zu 5, 71, 3. — τῷ πλεῶ. zu 1, 55, 3. — πρῶτον τῶν Ἀ. τῶν Ἀ. πρῶτον eine sehr gute Hs. — καὶ μυχῷ streicht Bothe. — μετ' αὐτοῦ. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 9. vgl. Spr. 48, 7, 12 u. 7, 57, 8. — ἐπισπομένας. zu ναυμαχοῦσαι 7, 23, 3. — ἤδη nach einer guten Hs. hier, sonst vor ναῦς; eingeschoben wie 8, 26, 1. 56, 5. (Pp.)

C. 53. § 1. τῶν σταυρωμάτων. τοῦ σταυρώματος 7, 38, 2. (Pp.) — καταφερομένας. zu 7, 71, 5. — βουλόμενος mit dem blossen Inf. und

ναυτικοῦ — πρότερον μὲν γὰρ ἐφοβοῦντο τὰς μετὰ τοῦ Δημοσθένους ναῦς ἐπελθούσας — οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀδυναμίας ἦσαν καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν, πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς στρατιᾶς ὁ μετὰ μέλος. πόλεσι γὰρ ταύταις μόναις ἤδη ὁμοιοτρόποις ἐπελθόντες, δη-2 μοκρατουμέναις τε, ὥσπερ καὶ αὐτοί, καὶ ναῦς καὶ ἵππους καὶ μεγέθη ἐχούσαις, οὐ δυνάμενοι ἐπενεγκεῖν οὔτ' ἐκ πολιτείας τι μεταβολῆς τὸ διάφορον αὐτοῖς, ᾧ προσήγοντο ἄν, οὔτ' ἐκ παρασκευῆς πολλῶν κρείσσους [όντας], σφαλλόμενοι δὲ τὰ πλείω, τά τε πρὸ αὐτῶν ἠπόρουσαν καὶ ἐπειδὴ γε καὶ ταῖς ναυὸν ἐκρατήθησαν, ὃ οὐκ ἂν ᾤοντο, πολλῶν δὲ μᾶλλον ἔτι. οἱ δὲ Συρακόσιοι τὸν τε λιμένα εὐθὺς παρέπλεον ἀδεῶς 56 καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ διανοοῦντο κλήσειν, ὅπως μηκέτι, μηδ' εἰ βούλοιντο, λάθοιεν αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκπλεύσαντες. οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῖ σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐκείνους κωλύσωσι, νομίζοντες, ὅπερ ἦν, ἀπὸ τε τῶν παρόντων πολὺ σφῶν κα-

w. Gesch. 1, 17. (Pp.) — μὲν. Spr. 69, 35, 2. — ἐπελθούσας. Spr. 50, 10, 3. — ἐν παντὶ ἀδυναμίας in völliger Entmuthigung. Plat. Rep. 579, b: ἐν παντὶ κακοῦ εἴη. vgl. Spr. 47, 10, 3. — στρατιᾶς, στρατίας Ps. doch s. zu 1, 3, 4. Ueber den Ge. Spr. 47, 25, 1. — μετὰ μέλος Reue, erst von Spätern nachgebraucht, wie Dion C. 38, 31.

§ 2. πόλεσι ταύταις μόναις. Spr. 61, 7, 1. — ἤδη gehört zum ganzen Satze: jetzt, wie früher noch nie. zu 6, 31, 6. 91, 6. Ueber die Sache vgl. 8, 96, 4. Kr. z. Dion. p. 254. — ὥσπερ καὶ αὐτοί. zu 5, 29, 2. — ναῦς καὶ ἵππους καὶ μεγέθη. ναυὸ καὶ ἵπποις καὶ μεγέθει viele und gute Hsn., wobei mit Dr. ἰσχυρούσαις für ἐχούσαις zu lesen wäre. vgl. 1, 2, 1. — μεγέθη ist kein seltener Plural. vgl. Ar. Frösche 1057, Plat. Prot. 356, Kriti. 115, Ges. 860, b. 861, e u. Dial. 46, 5, 1. Doch bemerkt Pp. dass sich sonst auch von der Grösse mehrerer Dinge nur der Singular finde, wie 1, 2, 1. — ἐκ gehört zu μεταβολῆς. (Sch.) — ἐκ μεταβολῆς vermittelt einer Umwandlung in Demokratie. — τὸ διάφορον ist wohl nicht Epexegem zu τὴ (Gö.), sondern zu erklären: τὸ διάφορον δ' αὐτοῖς ἐδύναντο ἐπενεγκεῖν οὐδὲν ἦν. vgl. zu 1, 140, 6 u. 4, 27, 3; über die Sache 6, 17, 2. — προσήγοντο ἄν, εἰ ἐδύναντο τοῦτο ἐπενεγκεῖν. Spr. 54, 12, 9. vgl. 10, 3. Ueber προσάγεσθαι zu 1, 99, 2. 3, 82, 4. — ἐκ παρασκευῆς. zu 6, 37, 3. — κρείσσους. λέπει τὸ ὄντες. (Sch.) Dies ὄντες schieben hier einige Hsn. ein, woher Bk. ὄντας aufgenommen hat, mir unklar; κρείσσονος las, durch μείζονος erklärend, ein Sch. u. Va. Dies scheint mir richtig (Kr. Bruchst.) und δυνάμενοι ἐπενεγκεῖν hier wieder zu denken in dem Sinne: ihnen nichts anzuhaben vermögend. Denn προσάγεσθαι zu ergänzen und κρείσσους für den Ac. zu nehmen duldet weder die Sprache noch die Sache. — σφαλλεσθαι τὰ πλείω auch 1, 69, 4. vgl. 6, 33, 6. πολλά 4, 18, 3. τὴ 1, 140, 2. 6, 11, 3. 8, 32, 3. vgl. 2, 87, 1. πλείστον 5, 113. Spr. 46, 5, 4 u. 6. Ueber den Artikel Spr. 50, 4, 12. vgl. eb. 2, 8. — τὰ πρὸ αὐτῶν vor der letzten Seeschlacht. vgl. 1, 1, 2. — ἂν ᾤοντο. Spr. 54, 3, 10. — ἔτι erg. ἠπόρουσαν. (Dr.) zu 1, 19. Sonst war ἠθύμωνν zugefügt, was in den besten Hsn. fehlt.

C. 56. § 1. διανοοῦντο κλήσειν. zu 1, 27, 2. — μηδ' εἰ. Spr. 65, 5, 17. — κωλύσωσι, σωθῆναι. Spr. 55, 4, 11 u. z. Dion. p. 118. — ἀλλὰ καὶ ὅπως. Spr. 59, 2, 4. — ἀπὸ τῶν παρόντων nach dem gegenwärtigen Stande der Dinge. Spr. 68, 16, 8. Sonst bei Th. immer ἐκ

ὑπερότερα τὰ πράγματα εἶναι, καὶ εἰ δύναιτο κρατῆσαι Ἀθηναίων
 τε καὶ τῶν ξυμμάχων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, καλὸν σφίσι
 2^ς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι· τοῖς τε γὰρ ἄλλοις Ἕλλη-
 νας εὐθύς τοὺς μὲν ἐλευθεροῦσθαι τοὺς δὲ φόβον ἀπολύεσθαι — οὐ
 γὰρ ἔτι δυνατὴν εἶσεσθαι τὴν ὑπόλοιπον Ἀθηναίων δύναμιν τὸν ὕστε-
 ρον ἐπενεχθῆσόμενον πόλεμον ἐνεγκεῖν — καὶ αὐτοὶ δόξαντες αὐτῶν
 αἴτιοι εἶναι ὑπὸ τε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ τῶν ἔπειτα πολὺ
 3^ς θανάσθησέσθαι. καὶ ἦν δὲ ἄξιος ὁ ἀγὼν κατὰ τε ταῦτα καὶ ὅτι
 οὐχὶ Ἀθηναίων μόνον περιεγίνοντο, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν
 ξυμμάχων, καὶ οὐδ' αὐτοὶ αὐ μόνον ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ξυμβοηθη-
 σάντων σφίσι, ἡγεμόνες τε γινόμενοι μετὰ Κορινθίων καὶ Λακεδαι-
 μονίων καὶ τὴν σφετέραν πόλιν ἐμπαρασχόντες προκινδυνεύσαι τε καὶ
 4^{τος} ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες. ἔθνη γὰρ πλείστα δὴ ἐπὶ
 μίαν πόλιν ταύτην ξυνηλθε, πλήν γε δὴ τοῦ ξύμπαντος λόγου τοῦ
 ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρὸς τὴν Ἀθηναίων τε πόλιν καὶ Λακεδαιμονίων.

τῶν π. vgl. jedoch 2, 77, 1. — καὶ ὑπερότερα. zu 5, 14, 1. — ἐς τοὺς.
 Spr. 68, 21, 6.

§ 2. τοὺς τε. Dem entspricht καὶ αὐτοί. (Pp.) — ἐλευθεροῦσθαι.
 Die Präséntia bezeichnen hier sofortiges Eintreten. Wie hier bei εὐθύς, so
 bei αὐτίκα Soph. Oed. K. 323: αὐτῆ αὐτίκ' ἔξισιν μαθεῖν, wo man jedoch
 wie Xen. Symp. 4, 7 αὐτίκα auch zum Infinitiv ziehen kann. — καὶ αὐτοί
 — θανάσθησέσθαι, gleichfalls von νομίζοντες § 1 abhängig. Spr. 55, 2,
 1. — καὶ ὑπὸ für καὶ die besten Hsn. So wird die Präposition wiederholt
 bei καὶ 7, 62, 1, 8, 75, 1; bei τε-καὶ 1, 97, 2, 105, 3, 7, 65, 8, 97, 3. (Pp.)

§ 3. καὶ ἦν δέ und wirklich auch war. zu 1, 132, 4. — περιε-
 γίνοντο ohne ἀν weil der Gedanke als eine, wenn auch fingirte, That-
 sache vorschwebt. — ἄλλων. Spr. 50, 4, 11. — πολλῶν ξυμμάχων,
 ξυμμάχων πολλῶν ὄντων. — μόνον, περιεγίνοντο, und nicht allein wur-
 den dann sie Sieger. (St.) Aber das verringerte ja den Ruhm der Sy-
 rakosier; auch ist μόνον für μόνοι anstössig. Erklärbar scheint die Stelle
 nicht; geholfen würde ihr durch Streichen der Worte καὶ οὐδ' αὐτοὶ αὐ μόνον
 ἀλλὰ καὶ. Leichter wäre freilich bloss αὐτοὶ in αὐτό zu ändern (Kr. Bruchst.),
 erg. ἐγίνοντο, ἀλλὰ καὶ — περιεγίνοντο; doch hart. — ἐμπαρασχόντες
 προκινδυνεύσαι. Dion. Arch. 3, 12 p. 441: τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς προκινδυ-
 νεύσαι τῶν κοινῶν παρέρχον. (Bl.) Ueber ἐμπαρέχειν, das erst bei Spätern
 wieder vorkommt, zu 6, 12, 2. — προκινδυνεύσαι. zu 1, 73, 3. — τε ist
 mir verdächtig. — τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες, ἐπὶ μέγα
 ἐν τῷ ναυτικῷ προκόψαντες. (Sch.) in Ansehung des Seewesens um ein
 Bedeutendes gefördert. vgl. zu 4, 60, 2. Pp. nimmt προκόψαντες transi-
 tiv, weil die Vortheile welche sie Andern gebracht angeführt würden. —
 μέρος verdächtigt Kr. Bruchst. Verschieden ist was Pp. vergleicht μέρος
 μέτεχον, zugehend dass sonst nur προζόπτειν οὐδὲν, πολέ, τι u. Ae. vorkomme.

§ 4. γὰρ bezieht sich auf τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων, nicht auch auf
 τῶν ξυμβοηθησάντων σφίσι. — ἐπὶ nach. (Hl.) — μίαν. zu 3, 39, 1. vgl.
 1, 80, 2. — ταύτην. ταῦτα Kr. Bruchst., wie vielleicht der Sch. las. — πλήν
 τοῦ ausgenommen die, das πλείστα beschränkend. — λόγου, ἀριθμοῦ.
 (Sch.) λόγου τοῦ πρὸς das Verhältniss welches statt fand zu. (Pp.)
 Kaum erträglich. Vielleicht ὄχλον τοῦ — πρὸς (Kr. Bruchst.) die Gesamt-
 masse die gegen — aufgebotten wurde. vgl. 7, 75, 5. Arn. erklärt nach

Τοσοῖδε γὰρ ἐκάτεροι ἐπὶ Σικελίᾳ τε καὶ περὶ Σικελίας, τοῖς μὲν 57
 Ξυγκτησόμενοι τὴν χώραν ἐλθόντες τοῖς δὲ Ξυνδιασώσοντας, ἐπὶ Συ-
 ρακούσαις ἐπολέμησαν, οὐ κατὰ δίκην τι μᾶλλον οὐδὲ κατὰ Ξυγγένειαν
 μετ' ἀλλήλων στάντες, ἀλλ' ὡς ἕκαστος τῆς Ξυντυχίας ἢ κατὰ τὸ Ξυμ-
 φέρον ἢ ἀνάγκῃ ἔσχεν. Ἀθηναῖοι μὲν αὐτοί, Ἴωνες ἐπὶ Λωριέας,²
 Συρακούσιους, ἐκόντες ἦλθον, καὶ αὐτοῖς τῇ αὐτῇ φωνῇ καὶ νομίμοις
 ἔτι χρώμενοι Ἀθήνιοι καὶ Ἰμβριοὶ καὶ Αἰγινήται, οἳ τότε Αἰγίαν εἶ-
 χον, καὶ ἔτι Ἑστιάϊς οἳ ἐν Εὐβοίᾳ Ἑστίαϊαν οἰκοῦντες, ἄποικοι ὄντες,
 Ξυνεστράτευσαν. τῶν δ' ἄλλων οἳ μὲν ὑπήκοοι, οἳ δ' ἀπὸ Ξυμμαχίας³
 αὐτόνομοι, εἰσὶ δὲ καὶ οἳ μισθοφόροι Ξυνεστράτεον. καὶ τῶν μὲν
 ὑπηκόων καὶ φόρον ὑποτελῶν Ἑρετριῆς καὶ Χαλκιδῆς καὶ Στυρῆς καὶ
 Καρύστιοι ἀπ' Εὐβοίας ἦσαν, ἀπὸ δὲ νήσων Κεῖοι καὶ Ἄνδροι καὶ
 Τήνιοι, ἐκ δ' Ἰωνίας Μιλήσιοι καὶ Σάμιοι καὶ Χῖοι. τούτων Χῖοι οὐχ⁴
 ὑποτελεῖς ὄντες φόρον, ναῦς δὲ παρέχοντες αὐτόνομοι Ξυνέσποντο. καὶ

dem Sch.: die sich an Athen und L. anschloss. vgl. 3, 11, 3: πρὸς
 ὃ τι χρῆ σῆμαι. vgl. zu 4, 56, 4.

C. 57. § 1. Σικελίᾳ für Σικελίαν Kr. Bruchst.: um den Besitz Si-
 keliens. vgl. 8, 54, 3. Spr. 68, 41, 7. — Ξυγκτησόμενοι schliesst sich an
 ἐλθόντες an: ἦλθον Ξυγκτησόμενοι. zu 1, 18, 3. Das Wort noch 6, 69, 4
 u. aus Aristoteles angeführt. — Συρακούσαις für Συρακούσας Ba. Spr. 68,
 41, 2. Arn. erklärt ἐπολέμησαν durch ἐς πόλεμον oder μετὰ πόλεμον ἦλθον.
 — ἐπολέμησαν. zu 1, 124, 3. — τι μᾶλλον. zu 1, 13, 1 u. 4, 21, 4. vgl.
 2, 22, 1. 8, 109, 2. — κατὰ Ξυγγένειαν. zu 1, 6, 3. — στάντες. zu 1,
 33, 3. — ἕκαστος für ἐκάστος, von einer Hs. bestätigt, Kr., der auch τῆς in
 τῆς ändern wollte, zum Dion. p. 122. vgl. zu Xen. An. 6, 4, 12. Zwei Hsn. ἕκαστοι.
 Den Artikel gebrauchten bei ἔχειν und einem Adverbium mit dem Genitiv die
 frühern Schriftsteller nicht leicht ohne Deixis. — ἀνάγκῃ für ἀνάγκης meh-
 rere Hsn., zum Theil ohne *ι*. ἐξ ἀνάγκης Sch. Ueber die Verbindung zu 5,
 111, 3 g. E. u. 6, 86, 2. — ἔσχεν für ἔσχον die besten Hsn. Der Sinn: wie
 ein Jeder rücksichtlich des Zusammentreffens, seiner Theilnahme
 am Kampfe für die Einen oder die Andern, sei es einem Interesse ge-
 mäss oder durch ein Zwangsverhältniss, bestimmt war. Für die
 La. ὡς ἕκαστος τῆς — ἔσχεν führt Arn. an Her. 7, 188, 2: τοῖσι οὕτω εἶχε ὄρ-
 μων. Wenn nur auch hier das Imperfect stände und τῆς fehlte.

§ 2. ἐκόντες hat Va. nicht übersetzt; ἐπιόντες Kr. Bruchst. Doch kann
 es im Gegensatz der Gezwungenen gedacht werden. vgl. § 5. 7 u. 9. —
 αὐτοῖς gehört zu τῇ αὐτῇ. (Hl.) Spr. 48, 13, 8. Doch könnte es auch für
 sie heissen. — ἔτι überdies, zu ἦλθον gehörig. — τότε 2, 27, 1. — Ξυ-
 νεστράτευσαν zogen mit ins Feld; Ξυνεστράτεον § 3 kriegten mit. —
 οἳ ἐν. οἳ τὴν ἐν? Oder Καππαίαν οἰκοῦντες gestrichen. (Kr. Bruchst.) Pp.
 möchte auch οἳ ἐν Εὐβοίᾳ verdächtigen.

§ 3. ἀπὸ verbindet schon Va. mit αὐτόνομοι; zufolge Matth. § 573 E.;
 ich mit Ξυνεστράτεον. — δὲ καὶ οἳ für δ' οἳ καὶ eine Anzahl auch guter
 Hsn. So hat Xen. Hell. 4, 8, 19 die beste ἦσαν δὲ καὶ οἳ für ἦσαν δὲ οἳ καὶ.
 (Pp.) Eben so Ael. v. G. 12, 23. vgl. zu 2, 49, 5. — ἀπ'. zu 6, 76, 3. —
 ἀπὸ νήσων. Spr. 50, 2, 15 u. Kr. z. Her. 8, 108, 2. — Τήνιοι für Τήνιοι
 Valckenaer z. Her. 7, 95 u. eine gute Hs.

§ 4. τούτων asyndetisch wie 2, 9, 3. 6, 43, 1. — φόρον hat eine gute
 Hs. nach Χῖοι. vgl. zu 1, 19. — ναῦς παρέχοντες. zu 6, 85, 2. — τὸ πλεῖστον

τὸ πλείστον Ἴωνες ὄντες οὗτοι πάντες καὶ ἀπ' Ἀθηναίων πλὴν Καρυ-
στιῶν — οὗτοι δ' εἰσὶ Δωριεῖς — ὑπήκοοι δ' ὄντες καὶ ἀνάγκη ὁμῶς
Ἴωνές γε ἐπὶ Δωριέας ἠκολούθουν. πρὸς δ' αὐτοῖς Αἰολῆς, Μηθυ-
μναῖοι μὲν ναυοὶ καὶ οὐ φρόνῳ ὑπήκοοι, Τενέδιοι δὲ καὶ Αἰῖοι ὑποτε-
βλεῖς, οὗτοι δὲ Αἰολῆς Αἰολεῦσι τοῖς κτίσασι Βοιωτοῖς τοῖς μετὰ Συ-
ρακοσίων κατ' ἀνάγκην ἐμάχοντο, Πλαταιῆς δὲ καταντικρὺ Βοιωτοὶ
Βοιωτοῖς μόνον εἰκότως κατὰ τὸ ἔχθος. Ῥόδιοι δὲ καὶ Κυθήριοι, Δω-
ριῆς ἀμφοτέρω, οἱ μὲν Λακεδαιμονίων ἄποικοι, Κυθήριοι, ἐπὶ Λακε-
δαιμονίους τοὺς ἅμα Γυλίππῳ μετ' Ἀθηναίων ὄπλα ἔφερον, Ῥόδιοι
δὲ, Ἀργεῖοι γένος, Συρακοσίοις μὲν Δωριεῦσι Γελώσι δὲ καὶ ἀποίκους
ἑαυτῶν ὄσει, μετὰ Συρακοσίων στρατευομένους, ἠναγκάζοντο πολεμεῖν.
6 τῶν τε περὶ Πελοπόννησον νησιωτῶν Κεφαλλῆνες μὲν καὶ Ζακύνθιοι
αὐτόνομοι μὲν, κατὰ δὲ τὸ νησιωτικὸν μᾶλλον κατειργόμενοι, ὅτι θα-
λάσσης ἐκράτουν οἱ Ἀθηναῖοι, ξυνείποντο. Κερκυραῖοι δὲ οὐ μόνον
Δωριῆς ἀλλὰ καὶ Κορίνθιοι σαφῶς ἐπὶ Κορινθίους τε καὶ Συρακο-
σίους, τῶν μὲν ἄποικοι ὄντες τῶν δὲ ξυγγενεῖς, ἀνάγκη μὲν ἐκ τοῦ
εὐπρεποῦς, βουλήσει δὲ κατὰ ἔχθος τὸ Κορινθίων οὐχ ἦσσαν εἶποντο.
7 καὶ οἱ Μεσσηῆνοι νῦν καλούμενοι ἐκ Ναυπάκτου καὶ ἐκ Πύλου, τότε

der Hauptmasse nach, da z. B. den Styrrern, wie den Bewohnern der
Kykladen, auch Menschen andern Stammes untermischt waren. (Pp.) — πάντα
bei πλείστον, wie plerique omnes, auch Xen. Cyr. 6, 2, 28: τὰ ἐφ' ἃ πάντα
μεθ' ὕδατος τὰ πλείσια ἐσκεύασται. (Schäfer z. Dem. 4 p. 657.) — Ἀθηναίων.
Ἀθηνῶν Bk. u. Dobree. zu 2, 15, 3 u. 6, 76, 3 u. Her. 8, 46: ἔθνος ἐὼν Ἴω-
νικὸν ἀπὸ Ἀθηνῶν, wo Wesselings Aenderung Ἀθηναίων jetzt aufgenommen
ist. — ὁμῶς Ἴωνές γε doch wenigstens als Joner, und in sofern mit
Stammfeindschaft, wenn auch aus Zwang. (Ba.) — γε für τε Bd. u. eine
gute Hs. Doch könnte hier wohl die Erwähnung der Naxier und der Cher-
sonesiten ausgefallen sein. (Kr. Bruchst.) Ueber die nicht erwähnten Ephe-
sier Kr. z. Dion. p. 338 s., Myusier und Priener p. 343, Karer etc. p. 343 ss. —
πρὸς δ' erwart' ich hier ohne αὐτοῖς.

§ 5. τοῖς μετὰ für μετὰ Lindau. — καταντικρὺ gegenüber. (St.)
auf der Gegenseite, wie bei Homer ἀντικρὺ μάχεσθαι. Sonst so nicht
üblich. — Βοιωτοῖς, ἐμάχοντο. — εἰκότως natürlich, nämlich aus Feind-
schaft. Sonst könnte man ἐκόντες vermuthen. — κατὰ τό für κατ' oder
κατὰ Vat. u. einige andere Hsn. — οἱ μὲν — Κυθήριοι. Spr. 50, 1, 11
u. zu 6, 57, 3. — ἅμα ist mir anstößig, in solcher Verbindung nur (μετὰ
oder) σύν üblich. — ἔφερον. ἐπέφερον eine sehr gute Hs. vgl. 5, 49, 3? —
καὶ ἀποίκους nicht bloss Doriern sondern auch Colonisten.

§ 6. τῶν τε. τῶν δὲ eine sehr gute Hs. — κατὰ τὸ νησιωτικὸν ver-
möge ihrer Lage als Insulaner. (Ba.) — μᾶλλον als die Bewohner
des Festlandes. (Ps.) — σαφῶς anerkannter Massen, gehört zu Κορίν-
θιοι. (Va.) — ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς. ἔλεγον, φησὶν, ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθεῖν, ἢ
εὐπρεπῆς ἀπολογισμὸς αὐτοῖς ἤ. (Sch.) zu 1, 37, 3. Beschönigung bedurfte
der Kampf gegen die Mutter- und Schwesterstadt. — βουλήσει mit Willen,
nicht ungern. — ἔχθος τό. zu 1, 103, 2. 5, 16, 6.

§ 7. νῦν würde man vor Μεσσηῆνοι erwarten. vgl. 1, 2, 1 u. 2, 2, 99, 4.
Doch auch 2, 29, 2: τῆς Φωκίδος νῦν καλούμενης. (Pp.) Voranstehend ist
νῦν betonter. vgl. 1, 12, 2. — νῦν καλούμενοι jetzt nur sogenannte,
ohne wirklich aus Messenien zu sein. — ἐκ N. für ἐν Ναυπάκτῳ eine gute

ὑπ' Ἀθηναίων ἐχομένης, ἐς τὸν πόλεμον παρελήφθησαν. καὶ ἔτι Μεγαροῶν φρυγάδες οὐ πολλοὶ Μεγαροῦσι Σελιωνντίοις [οὔσι] κατὰ ξυμφορὰν ἐμάχοντο. τῶν δὲ ἄλλων ἐκούσιος μᾶλλον ἢ στρατεία ἐγίνετο ἦδη. Ἀργεῖοι μὲν γὰρ οὐ τῆς ξυμμαχίας ἕνεκα μᾶλλον ἢ τῆς Λακεδαιμονίων τε ἐχθρας καὶ τῆς παρῶντίκα ἕκαστοι ἰδίας ὠφελίας Δωριῆς ἐπὶ Δωριέας μετὰ Ἀθηναίων Ἴωνων ἠκολούθουν, Μαντινῆς δὲ καὶ ἄλλοι Ἀρχάδων μισθοφόροι ἐπὶ τοὺς αἰεὶ πολεμίους σφίσι ἀποδεικνυμένους εἰωθότες ἵεναι, καὶ τότε τοὺς μετὰ Κορινθίαν ἐλθόντας Ἀρχάδας οὐδὲν ἦσσαν διὰ κέρδος ἠγούμενοι πολεμίους, Κορηῆτες δὲ καὶ Αἰτωλοὶ μισθῶ καὶ οὔτοι πεισθέντες· ξυνέβη δὲ τοῖς Κορησὶ τὴν Γέλαν Ῥοδίοις ξυγκτίσαντας μὴ ἔξοις ἀποίκους ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ἐποίκους ἐχόντας μετὰ μισθοῦ ἐλθεῖν. καὶ Ἀκαρνάνων τινὲς ἅμα μὲν κέρδει, τὸ δὲ πλεον Δημοσθένους φίλια καὶ Ἀθηναίων εὐνοία ξύμμαχοι ὄντες ἐπεκούρησαν, καὶ οἶδε μὲν τῶ Ἴονίῳ κόλπῳ ὀριζόμενοι Ἰταλιωτῶν δὲ Θουρίοι καὶ Μεταπόντιοι ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις τότε στασιαστικῶν καιρῶν κατελιγμένων ξυνεστράτεον καὶ Σικελιωτῶν Νάξιοι καὶ Κα-

Hs. u. Va. von 1550, der auch das folgende καὶ nicht hat. Dies gestrichen und etwa noch οἱ nach καλούμενοι eingeschoben wäre der Sinn: diejenigen Messenier die jetzt die Messenier aus N. heißen. (Kr. Bruchst.) — οὐ πολλοὶ 6, 43, 2. — παρελήφθησαν. zu 1, 111, 1. — Μεγαροῦσι ist Prädicat zu Σελιωνντίοις (Ps.), vorangestellt um den Gegensatz dass Megarer gegen Megarer gekämpft zu verschärfen. Doch ist die Stellung so zu hart und οὔσι wohl zu streichen. vgl. § 2 u. 5. — ξυμφορὰν ἄρι τὴν γυγὴν λέγει. (Sch.) — ἐκούσιος. zu 6, 44, 1. — ἦδη. zu 6, 32, 2. vgl. zu 2, 96, 3.

§ 8. γὰρ hat nur eine gute Hs. — ἕκαστοι, jede einzelne Stadt. „Eingeschoben wie 6, 69, 4. 7, 70, 7.“ (Bö.) vgl. 1, 7, 1. — ὠφελίας haben nur Va., zwei gute Hsn. u. zwei am Rande. — μετὰ. zu 7, 52, 2. — αἰεὶ jedes Mal gehört zu ἀποδεικνυμένους. (St.) zu 1, 2, 1. — πολεμίους ist Prädicat. Spr. 50, 12, 1. — ἵεναι. Erg. ἠκολούθουν. Das Participle bezeichnet den Beweggrund. — εἰωθότες ἵεναι für ἵεναι εἰωθότες eine gute Hs. — οὐδὲν ἦσσαν als die nicht stammverwandten. (St.) — πολεμίους, ἠκολούθουν, was auch nach πεισθέντες zu denken ist.

§ 9. τοῖς Κορησὶ — ξυγκτίσαντας. Spr. 55, 2, 7. „vgl. 6, 55, 4 u. 7, 40, 3.“ (Dr.) Ueber die Sache 6, 4, 3. — ἐποίκους für ἀποίκους eine gute Hs. zu 2, 27, 1. — ἐχόντας für ἄκοντας Va., A. Ps. u. eine gute Hs. — μετὰ könnte man verdächtigen. zu 5, 6, 2 u. 7, 25, 5 E. Doch vgl. Plat. Theät. 161, d: διδάσκαλος ἀξιοῦσθαι μετὰ μεγάλων μισθῶν. — κέρδει Gewinnes halber. zu 1, 123, 2. — τὸ δὲ πλεον. zu 1, 90, 1. vgl. 8, 47, 2. — οὔδε, wie 7, 59, 1. zu 1, 2, 3 u. Index u. ὅδε. — ὀριζόμενοι schliesse ich an ἐπεκούρησαν an. vgl. 7, 58, 1; Bk. an ξυνεστράτεον.

§ 10. ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις in solchen, zur Theilnahme an fremden Kriegen nöthigenden, Drangsalen. (St.) Mein Zweifel an der Zulässigkeit der Verbindung des ἐν mit κατελιγμένων wünschte ich doch nicht bloss durch ἀπολαμβάνεσθαι ἐν κακῶ u. Ae. (Heindorf zu Plat. Gorg. 163) beseitigt. — τότε 7, 33, 5 f. (Kr. Rec. 27.) — κατελιγμένων. κατελιγμένοι eine Hs. u. Reiske; doch kann jenes abs. Ge. sein; erg. τῶν Θουρίων καὶ Μεταποντίων. (Hl.) Spr. 47, 4, 3. Indess mag der Ge., wie oft, dem vorhergehenden Ge. seinen Ursprung verdanken. Doch könnte man auch

ταναῖοι, βαρβάρων δὲ Ἑγεσταῖοι, οἵπερ ἐπηγάγοντο, καὶ Σικελῶν τὸ πλεόν καὶ τῶν ἔξω Σικελίας Τυρσηνῶν τέ τινες κατὰ διαφορὰν Συρακοσίαν καὶ Ἰάπυγες μισθοφόροι. |

10. 1. 30

58 Τοσάδε μὲν μετὰ Ἀθηναίων ἔθνη ἐστράτευον· Συρακοσίοις δὲ ἀντεβόηθησαν Καμαριναῖοι μὲν ὁμοροὶ ὄντες καὶ Γελῶν οἰκοῦντες μετ' αὐτούς, ἔπειτα Ἀκραγαντίνων ἡσυχάζοντων ἐν τῷ ἐπ' ἐκείνα ἰδρῦμένοι Σελινούντιοι, καὶ οἶδε μὲν τῆς Σικελίας τὸ πρὸς Λιβύην μέρος τετραμμένον νεμόμενοι· Ἱμεραῖοι δ' ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν Τυρσηνικὸν πόντον μορίον, ἐν ᾧ καὶ μόνοι Ἕλληγες οἰκοῦσιν, οὔτοι δὲ καὶ ἔξ αὐτοῦ μόνοι, ἐβόηθησαν. καὶ Ἕλληνικὰ μὲν ἔθνη τῶν ἐν Σικελίᾳ τοσάδε, Δωριῆς τε καὶ [οἱ] αὐτόνομοι πάντες, ξυνεμάχουν, βαρβάρων δὲ Σικελῶν μόνοι, ὅσοι μὴ ἀφέστασαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· τῶν δ' ἔξω Σικελίας Ἕλλήνων Λακεδαιμόνιοι μὲν ἡγεμόνα Σπαρτιάτην παρεχόμενοι, νεοδαμῶδεις δὲ τοὺς ἄλλους καὶ Εἰλωτας — δύναται δὲ τὸ νεοδαμῶδες ἐλεύθερον ἦδη εἶναι —, Κορίνθιοι δὲ καὶ νασιὶ καὶ πεζῶ μόνοι παραγενόμενοι καὶ Λευκάδιοι καὶ Ἀμπρακιδῶται κατὰ τὸ ξυγγενές, ἐκ δὲ Ἀρκαδίας μισθοφόροι ὑπὸ Κορινθίων ἀποσταλέντες καὶ Σικωνιοὶ ἀναγκαστοὶ στρατεύοντες καὶ τῶν ἔξω Πελοποννήσου Βοιωτοὶ. πρὸς δὲ τοὺς ἐπελθόντας τούτους οἱ Σικελιώται αὐτοὶ πληθὺς πλεόν κατὰ πάντα παρέσχοντο, ἅτε μεγάλας πόλεις οἰκοῦντες· καὶ γὰρ ὀπλιταὶ πολλοὶ καὶ νῆες καὶ ἵπποι καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος ἀφθονος ξυνελέγη. καὶ πρὸς ἅπαντας αὐθις, ὡς εἰπεῖν, τοὺς ἄλλους Συρακόσιοι αὐτοὶ πλείω ἐπορίσαντο διὰ μέγεθος τε πόλεως καὶ ὅτι ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ

κατεληφτόν vermuthen. zu 2, 18, 1. Dann würde durch den Ge. das *τοιούταις* näher erklärt. — *Σικελῶν* für *Σικελιωτῶν* zwei Hsn. u. Va., wie schon Valckenaer z. Phal. p. XXIV. — *Συρακοσίῳν*. Spr. 47, 7, 6.

C. 58. § 1. *τοσάδε*. zu 6, 2, 6. — *μὲν*. zu 2, 68, 5. — *ἐστράτευον* zu *ἐπέσγοντο* 1, 58, 1. — *μετ' αὐτούς*, räumlich. — *ἡσυχάζοντων* waren *parteilos*. (Va.) vgl. 7, 32, 2. 33, 2. (Pp.) — *ἐν τῷ ἐπ' ἐκείνα* jenseits Akragas. Spr. 43, 4, 3. vgl. 7, 64, 1. 8, 104, 4. — *τετραμμένον*. zu 1, 11, 3 E. — *μόνοι* E. sie die einzigen Hellenen sind die dort. vgl. 6, 62, 2. — *οἰκοῦσιν*· *οὔτοι* — *αὐτοῦ μόνοι ἐβόηθησαν* inter-pungirt man.

§ 2. *οἱ αὐτόνομοι*. *αὐτόνομοι οἱ* Reiske; streichen will das *οἱ* Pp. mit Bk. — *ἀφέστασαν* 6, 88, 5 f. (Bö.) vgl. 6, 94, 3. 7, 1, 4. (Pp.)

§ 3. *τοὺς ἄλλους*. *οἱ ἄλλοι οὓς παρέσχον* *Νεοδαμῶδεις ἦσαν*. Spr. 50, 11, 1. — *δύναται* bedeutet, wie 6, 40, 3. (Hl.) Antiphanes 74, 7: *τί δύναται τὸ δηθέν*; Diphilos 39: *ὁ κονδύταλις οὗτος τί δύναται καὶ τί ἔστιν*; — *νεοδαμῶδες*. zu 5, 34, 1. — *μόνοι* die einzigen die zugleich mit Schiffen und mit Landtruppen herbeigekommen. (Hk.)

§ 4. *ἀναγκαστοὶ*. zu 7, 13, 2. Ueber die Sache 5, 81, 2. — *πρὸς* im Verhältniss zu. (Ba.) vgl. § 5. — *κατὰ πάντα* in allen Truppen-gattungen. zu 6, 37, 1.

§ 5. *ὁ* vor *ἄλλος* hat nur eine gute Hs. — *ἀφθονος*. Spr. 50, 11, 1. — *ὡς εἰπεῖν*. zu 1, 1, 2. — *τε. τῆς* oder *τε τῆς*? wie 2, 38. vgl. 1, 110, 1. Oder fehlt der Artikel weil auch bei *μέγεθος*, wie in *διὰ μήκος πλοῦ* 6, 86, 2? vgl. 34, 4. — *καὶ ὅτι*. Spr. 59, 2, 3.

ἦσαν. καὶ αἱ μὲν ἑκατέρων ἐπικουραὶ τοσαῦδε ξυνελέγησαν, καὶ τότε 59
ἤδη πᾶσαι ἀμφοτέροις παρήσαν καὶ οὐκέτι οὐδὲν οὐδετέροις ἐπῆλθον.

Οἱ τε οὖν Συρακόσιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι εἰκότως ἐνόμισαν καλὸν
ἀγώνισμα σφίσιν εἶναι ἐπὶ τῇ γεγενημένῃ νίκῃ τῆς ναυμαχίας ἐλεῖν
τε τὸ στρατόπεδον ἅπαν τῶν Ἀθηναίων, τοσοῦτον ὄν, καὶ μηδὲ καθ'
ἕτερα αὐτούς, μήτε διὰ θαλάσσης μήτε τῷ πεζῷ, διαφυγεῖν. ἔκλῃον 2
οὖν τὸν τε λιμένα εὐθὺς τὸν μέγαν, ἔχοντα τὸ στόμα ὀκτώ σταδίων
μάλιστα, τοιήρεσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκάτοις, ἐπ' ἀγκυρῶν ὀρ-
μιζόντες, καὶ τᾶλλα, ἣν ἔτι ναυμαχεῖν οἱ Ἀθηναῖοι τολμήσωσι, πα-
ρεσκευάζοντο, καὶ ὀλίγον οὐδὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις 60
τὴν τε ἀπόκλιθιν ὀρώσι καὶ τὴν ἄλλην δianoian αὐτῶν αἰσθομένοις
βουλευτέα ἐδόκει. καὶ ξυνελθόντες οἱ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι
πρὸς τὴν παροῦσαν ἀπορίαν τῶν τε ἄλλων καὶ ὅτι τὰ ἐπιτήδεια οὔτε
αὐτίκα ἔτι εἶχον — προπέμψαντες γὰρ ἐς Κατάνην ὡς ἐκπλευρόμενοι
ἀπέϊπον μὴ ἐπάγειν — οὔτε τὸ λοιπὸν ἔμελλον ἔξειν, εἰ μὴ ναυκρα-
τήσουσιν, ἐβουλεύσαντο τὰ μὲν τείχη τὰ ἄνω ἐκλιπεῖν, πρὸς δ' αὐταῖς 2
ταῖς ναυσὶν ἀπολαβόντες διατειχίσματι ὅσον οἶόν τ' ἐλάχιστον τοῖς τε
σκεύεσι καὶ τοῖς ἀσθενοῦσιν ἱκανὸν γενέσθαι, τοῦτο μὲν φρουρεῖν, ἀπὸ

C. 59. § 1. αἱ μὲν — ξυνελέγησαν für τοσαῦδε ἦσαν αἱ ἑκατέρων
ἐπικουραὶ αἱ ξυνελέγησαν. Spr. 50, 11, 1. — τε οὖν. δ' οὖν? als Rückwei-
sung auf 7, 56, 1 ff. vgl. Index u. οὖν. Pp. hält δ' οὖν nur für nothwendig,
wenn καὶ οἱ Ξύμμαχοι mit einer Anzahl von Hsn. gestrichen wird. Indess
wäre τε — καὶ auf einander bezogen hier kaum statthaft. — καὶ οἱ Ξύμμα-
χοι lassen die meisten Hsn. aus. — ἀγώνισμα. ἀγῶνα viele u. gute Hsn.
vgl. zu 7, 86, 2. — ἕτερα. ἑκάτερα die meisten Hsn., unzulässig. (Kr. z. Dion.
p. 168.) Denn der Sinn würde sein: nicht einmal auf beiden Elementen.
vgl. zu 2, 67, 5. — διὰ. zu 1, 2, 1. — διαφυγεῖν man würde noch
ἐὰν erwarten; doch ist es nicht nöthig: und dass nicht entkomme.

§ 2. ἔκλῃον begannen zu verschliessen, was sie nach Diod. 14,
13 in drei Tagen ausführten. (Arn.) — σταδίων. Spr. 47, 8, 3. vgl. 7, 50,
2 u. Kr. zu Xen. An. 4, 5, 25. — πλαγίαις mit quere gestellten. (Hl.),
die Seiten, nicht die Vordertheile, den Feinden zugekehrt. (Ba.) — ὀλίγον
οὐδέν. zu 2, 8, 1. — ἐς οὐδέν in Bezug auf keinen Punct, wie 7,
87, 6. vgl. 8, 15, 3. (Dr.)

C. 60. § 1. ἀπόκλιθιν. zu 6, 99, 3. — βουλευτέα. zu 1, 88. — οἱ
ταξίαρχοι. νῦν διὰ τὸ ἄπορον καὶ τοὺς στρατηγούς οἱ ταξίαρχοι συνήγαγον,
καθ' αὐτούς πρότερον βουλευόμενοι. (Sch.) — πρὸς ist wohl an ἐβουλεύσαντο
anzufügen (was Pp. billigt). vgl. zu 7, 47, 1. — τῶν τε ἄλλων καὶ ὅτι.
Spr. 59, 2, 4. — ἐπάγειν ihnen Lebensmittel zuzuführen. zu 1, 84, 1. —
ἐβουλεύσαντο. zu 2, 74, 1. — τὰ ἄνω 7, 2, 4, beim Tempel des Herakles
nach Plut. Nik. 24, in dem später sog. Neapolis. (Arn.)

§ 2. διατειχίσματι für διατειχισμά τι eine gute Hs. u. Va. vgl. zu 3,
34, 2. — ὅσον — γενέσθαι ist Object zu ἀπολαβόντες: so viel Raum
als in der geringsten Ausdehnung hinreichend werden mochte.
— ἀσθενοῦσιν für ἀσθενέειν eine gute Hs. Von Kranken wird bei guten
Schriftstellern nur jenes gebraucht. (Bl.) Doch s. 7, 75, 2. (Bö.) — γενέ-
σθαι hängt von οἶόν τε ab. — φρουρεῖν hängt, wie die folgenden Infinitive,

δὲ τοῦ ἄλλου πεζοῦ τὰς ναῦς ἀπάσας, ὅσαι ἦσαν καὶ δυναταὶ καὶ ἀπλωότεραι, πάντα τινὰ ἐσβιβάζοντες πληρῶσαι, καὶ διανυμαχῆσαντες, ἦν μὲν νικῶσιν, ἐς Κατάνην κομιζέσθαι, ἦν δὲ μὴ, ἐμπροσάντες τὰς ναῦς πεζῇ ξυντάξάμενοι ἀποχωρεῖν ἢ ἂν τάχιστα μέλλοσι τινος χωρίου ἢ βαρβαρικοῦ ἢ Ἑλληνικοῦ φιλίου ἀντιλήψεσθαι. καὶ οἱ μὲν, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ταῦτα, καὶ ἐποίησαν· ἐκ τε γὰρ τῶν ἄνω τειχῶν ὑποκατέβησαν καὶ τὰς ναῦς ἐπλήρωσαν πάσας, ἀναγκάσαντες ἐσβαίνειν ὅστις καὶ ὅπως οὖν ἐδόκει ἡλικίας μετέχων ἐπιτήδειος εἶναι. καὶ ξυνεπληρώθησαν νῆες αἱ πάσαι δέκα μάλιστα καὶ ἑκατόν· τοξότας τε ἐπ' αὐτὰς πολλοὺς καὶ ἀκοντιστὰς τῶν τε Ἀκαρνάνων καὶ τῶν ἄλλων ξένων ἐσεβίβαζον καὶ τᾶλλα ὡς οἶόν τ' ἦν ἐξ ἀναγκαίου τε καὶ τοιαύτης ἰδιανοίας ἐπορίσαντο. ὁ δὲ Νικίας, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ ἐτοῖμα ἦν, ὄρων τοὺς στρατιώτας τῷ τε παρὰ τὸ εἰωθὸς πολὺ ταῖς ναυσὶ κρατηθῆναι ἀθρυμοῦντας καὶ διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδείων σπάνιν ὡς τάχιστα βουλομένους διακινδυνεύειν, ξυγκαλέσας ἅπαντας παρεκελεύσατό τε πρῶτον καὶ ἔλεξε τοιάδε.

- 61 “Ἄνδρες στρατιῶται Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων, ὁ μὲν ἄγων ὁ μέλλων ὁμοίως κοινὸς ἅπασιν ἔσται περὶ τε σωτηρίας καὶ πατρίδος ἐκάστοις οὐχ ἦσσαν ἢ τοῖς πολεμίοις· ἦν γὰρ κρατήσωμεν νῦν ταῖς ναυσίν, ἔστι τῷ τὴν ὑπάρχουσάν που οἰκίαν πόλιν ἐπιδεῖν. ἀθρυμῆν δὲ οὐ χρῆ οὐδὲ πάσχειν ὅπερ οἱ ἀπεριότατοι τῶν ἀνθρώπων, οἱ τοῖς πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες ἔπειτα διὰ παντός τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου ὁμοίαν ταῖς ξυμφοραῖς ἔχουσιν. ἀλλ' ὅσοι τε Ἀθη-

von ἐβουλεύσαντο ab. (Va.) — ἀπάσας für πάσας eine gute Hs. Pp. billigt πάσας wegen ὅσαι. — δυναταὶ dienstfähig. — ἀπλωότεραι weniger seefähig. (Kist.) Spr. 23, 2, 4 u. Lobeck z. Phryn. p. 143. — πάντα τινὰ. zu 3, 13, 6. — ἀντιλήψεσθαι. zu 3, 22, 5.

§ 3. ὡς — καί. zu 2, 93, 3. — ὑποκατέβησαν sie gingen nach und nach hinab, in guter Ordnung. vgl. Her. 2, 15, 2. (Arn.) Xen. An. 7, 4, 11. Hell. 4, 6, 8. 11. (Bl.) — καὶ ὅπως οὖν. zu 1, 77, 2. — ἡλικίας, νεότητος. (Sch.) zu 6, 24, 2. — αἱ πάσαι. Spr. 50, 11, 13. — ἐπ'. ἐς eine (schlechte) Hs., wie ich vermuthet hatte. Denn nur ἐς scheint bei ἐσεβίβαζεν und ἐμβιβάζειν üblich zu sein. — ἐξ ἀναγκαίου von einer bedrängten Lage aus. (St.) Pp. vermisst dabei den Artikel; ich nicht. Ba. u. A. verbinden; aus einer bedrängten und einer solchen Gesinnung!! — τοιαύτης, die nahe an Verzweiflung grenzte.

§ 4. καὶ nach ὄρων ist mit einer guten Hs. gestrichen. Arn. erklärt es: auch die Soldaten wie die Befehlshaber. — πολὺ, λίαν. (Sch.) Spr. 48, 15, 13.

C. 61. § 1. ἄλλων. Spr. 50, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 139. — πατρίδος. zu 6, 68, 4. — ἐκάστοις, ἐκάστῳ eine gute Hs. u. Va. — τῷ. Spr. 51, 16, 10. — πόλιν, πάλιν eine Hs. Dies oder πόλιν πάλιν empfiehlt 6, 69, 5. Doch vgl. Xen. An. 3, 2, 39: τοὺς οἰκίους ἐπιθρυμῆν ἰδεῖν. (Pp.) — πάσχειν. zu 4, 17, 3. — ἐλπίδα. zu 1, 1, 1 u. zu 2, 85, 3, vgl. 6, 87, 4. — φόβου, κακοῦ, δεινοῦ. (Ba.) Vielmehr ist die Erwartung der Furcht so v. a. das was die Furcht, der Fürchtende, erwartet. So πενίας ἐλπίς 2, 42, 3. Dr.

ναίων πάρεστε, πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειροι ὄντες, καὶ ὅσοι τῶν
 Ξυμμάχων, Ξυστρατευόμενοι αἰεὶ, μνήσθητε τῶν ἐν τοῖς πολέμοις πα-
 ραλόγων, καὶ τὸ τῆς τύχης κἂν μεθ' ἡμῶν ἐλπίσαντες στήναι καὶ
 ὡς ἀναμαχοῦμενοι ἀξίως τοῦδε τοῦ πλήθους, ὅσον αὐτοὶ ὑμῶν αὐτῶν
 ἐφοῦρατε, παρασκευάζεσθε. ἂ δὲ ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένου⁶²
 στενότητι πρὸς τὸν μέλλοντα ὄχλον τῶν νεῶν ἔσεσθαι καὶ πρὸς τὴν
 ἐκείνων ἐπὶ τῶν καταστροφωμάτων παρασκευήν, οἷς πρότερον ἐβλαπτό-
 μεθα, πάντα καὶ ἡμῖν νῦν ἐκ τῶν παρόντων μετὰ τῶν κυβερνητῶν
 ἐσκευασμένα ἡτοίμασται. καὶ γὰρ τοξόται πολλοὶ καὶ ἀκοντισταὶ ἐπι-
 βήσονται καὶ ὄχλος, ᾧ ναυμαχίαν μὲν ποιοῦμενοι ἐν πελάγει οὐκ ἂν
 ἐχωμέθα διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρότητι τῶν
 νεῶν, ἐν δὲ τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένη ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχίᾳ πρόσ-
 φορα ἔσται. εὖρηται δ' ἡμῖν ὅσα χρῆ ἀντιναυπηγεῖσθαι, καὶ πρὸς
 τὰς τῶν ἐπωτιδῶν αὐτοῖς παχύτητας, ᾧπερ δὴ μάλιστα ἐβλαπτόμεθα,

vergleicht Luc. Tyrannem. 11: τίς ἐλπίς τοῦ φόβου; — ὁμοίαν. προσδοκῶσαν
 ὁμοίως (ὁμοία) ταῖς γεγενημέναις συμφοραῖς τῷ μέλλοντι. (Sch.)

§ 2. Ξυμμάχων, πάρεστε. — παραλόγων. zu 1, 78, 1. — τὸ τῆς
 τύχης. Spr. 47, 5, 10. vgl. 4, 18, 2 u. 4, 56, 1. τὸ τῆς Ξυμφορᾶς 3, 59, 1.
 Ggs. τὸ τῆς ἐπιστήμης 7, 62, 2. — ἐλπίσαντες indem ihr die Hoffnung
 gefasst habt. zu 1, 107, 3. — στήναι. zu 3, 41, 3 u. 4, 56, 4. — καὶ
 vor ὡς verdächtigt Pp.; es verbindet ἐλπίσαντες und ὡς ἀναμαχοῦμενοι so v.
 a. καὶ προσδοκῶντες ἀναμαχεῖσθαι. vgl. Spr. 56, 14, 1. — ἀναμαχοῦμενοι
 durch einen neuen Kampf die erlittene Niederlage wieder gut
 machen. Heindorf zu Plat. Hipp. M. 15 u. Wesseling zu Her. 5, 121. —
 ὑμῶν αὐτῶν. Spr. 47, 9, 5. vgl. 2, 45, 1. 67, 4.

C. 62. § 1. ἀρωγὰ, mehr dichterisch. (Ba.) Ebenfalls nur an einer
 Stelle bei Plat. Prot. 334, b. — ἐνείδομεν. zu 7, 36, 2. — ἐπὶ τῇ Behufs
 der, gegen die. Spr. 68, 41, 7. „Il. d, 235: οὐ γὰρ ἐπὶ ψεῦδεσσι πατήρ
 Ζεὺς ἔσσει' ἀρωγός.“ (Bl.) — ὄχλος Gedränge; Masse kann es in der
 Prosa wohl nur von belebten Wesen heißen. vgl. 1, 49, 2, wo πλήθος dane-
 ben steht. — ἔσεσθαι hängt von μέλλοντι ab. (Ba.) — οἷς bezieht sich auf
 ὄχλον und παρασκευήν. (Pp.) Spr. 58, 2 (3), 5. — πρότερον 7, 40, 5. —
 καὶ ἡμῖν, wie von den Syrakosiern (ihren Strategen). — ἐκ τῶν παρόν-
 των. zu 3, 29, 2.

§ 2. ἐν πελάγει. zu 7, 49, 3. — διὰ τὸ βλάπτειν ἂν weil sie
 behindern, stören würde; das folgende τό ist Objectscac. (Ps.) — ἐν δὲ
 — ἔσται, ἐν δὲ τῇ νῦν κατὰ ἀνάγκην ἀπὸ νεῶν γενησομένη πεζομαχίᾳ ἐπιτή-
 δεια ἔσται. (Sch.) vgl. 1, 49, 1. Doch ist ἐνθάδε örtlich; über πρόσφορος zu
 1, 125. Zum Neutrum Pl. denke ich ταῦτα mit A. Ps.; für πρόσφορον erg.
 χρῆσθαι nimmt es Math. § 437, 4. — ἀπό. zu 4, 10, 4. vgl. Haase p. 33.

§ 3. ἡμῖν. Va. scheint noch ἄλλα τε gelesen zu haben. (Pp.) — χρῆ.
 μή die meisten u. besten Hsn. — χρῆ. χρῆν Gō. — ἀντιναυπηγεῖσθαι.
 ἀντιναυπηγεῖν einige Hsn., [vielleicht auch die Martinsche] u. d. Sch. Allein
 Thuk. hat ναυπηγεῖν nirgends, das Medium zwei Mal. (Pp.) 1, 31, 1. 6, 90,
 3. Das Ps. 7, 36, 3 ist nach Spr. 52, 10, 11 erklärbar. Doch findet sich
 das Activ, wiewohl selten, neben dem Med. Plat. Alk. α p. 107. — αὐτοῖς.
 ἀντὶ τοῦ τῶν Συρακουσίων. (Sch.) Spr. 47, 12, 1. „Eingeschoben wie ὑμᾶς
 4, 68, 1 u. Ae.“ (Bö.) — ᾧπερ. Spr. 58, 3, 6. — δὴ bot nur eine gute Hs.

χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαί, αἱ σχήσουσι τὴν πάλιν ἀνάκρουσιν τῆς προσ-
 κπεσούσης νεώς, ἣν τὰ ἐπὶ τούτοις οἱ ἐπιβάται ὑπορυγῶσιν. ἐς τοῦτο
 γὰρ δὴ ἠναγκάσμεθα ὥστε πεζομαχεῖν ἀπὸ τῶν νεῶν, καὶ τὸ μῆτ'
 αὐτοὺς ἀνακρούεσθαι μῆτ' ἐκείνους ἔαν ὠφέλιμον φαίνεται, ἄλλως τε
 63καὶ τῆς γῆς, πλὴν ὅσον ἂν ὁ πεζὸς ἡμῶν ἐπέχη, πολεμίας οὔσης. ὦν
 χρὴ μεμνημένους διαμάχεσθαι ὅσον ἂν δύνησθε καὶ μὴ ἐξωθεῖσθαι
 ἐς αὐτήν, ἀλλὰ ξυμπεσούσης νῆϊ νεὸς μὴ πρότερον ἀξιούσιν ἀπολύεσθαι
 ἢ τοὺς ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώματος ὀπίστας ἀπαράξητε. καὶ
 ταῦτα τοῖς ὀπίσταις οὐχ ἦσσαν τῶν ναυτῶν παρακελεύομαι, ὅσῳ τῶν
 ἄνωθεν μᾶλλον τὸ ἔργον τοῦτο· ὑπάρχει δ' ἡμῖν ἔτι νῦν γε τὰ πλείω
 2τῶ πεζῶ ἐπικρατεῖν. τοῖς δὲ ναύταις παραναῶ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῶδε
 καὶ δεόμεναι μὴ ἐκπεπληχθαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν, τὴν τε παρα-
 σκευὴν ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων βελτίω νῦν ἔχοντας καὶ τὰς ναῦς
 πλείους, ἐκείνην τε τὴν ἡδονὴν ἐνθυμεῖσθαι ὡς ἀξία ἐστί διασωσασθαι
 οἷ τέως Ἀθηναῖοι νομιζόμενοι καὶ μὴ ὄντες ὑμῶν τῆς τε φωνῆς τῆ

— χειρῶν σιδηρῶν. vgl. 4, 25, 2. — ἐπιβολαί, ἤγουν ἀντιλαβαί εὐρηται
 ἡμῖν. (Sch.) Eben so bei Spättern. (Bl.) — τὴν πάλιν. zu 7, 44, 8. — τῆς
 νεὸς jedes beliebigen Schiffes, wie 7, 65. vgl. Spr. 50, 2, 4. — τὰ ἐπὶ τού-
 τοις was demnächst erforderlich ist (Ps.), auf die feindlichen Schiffe
 überzusetzen und zu kämpfen. (Ba.) quae his consentanea sunt St. vgl. zu 1,
 65, 1. — ὑπορυγεῖν mit dem Ac. wie Soph. Phil. 15 τὰ λοιπὰ ὑπηρετεῖν.

§ 4. ἐς τοῦτο ἠναγκάσμεθα. Gewöhnlicher wäre ἐς τοῦτο ἀνάγκης
 ἀφιγμῆσα. — ἔαν, ἀνακρούεσθαι. Spr. 55, 4, 11 u. zu 1, 70, 5. — ἐπέχη.
 zu 1, 48, 2 u. 2, 77, 2. — πολεμίας. zu γιλίας 7, 53, 1.

C. 63. § 1. διαμάχεσθαι ausdauernd bis zur Entscheidung kämp-
 pfen. vgl. 5, 41, 2. — μὴ πρότερον ἢ vereinzelt für μὴ πρότερον πρὶν ἂν
 mit dem Conjunctiv ist herodotisch. Dial. 54, 17, 9. — ἀξιούσιν für ἀξιον
 eine gute Hs. u. a. wie Va. sich dazu verstehen. — ἢ für ἦν μὴ mehrere
 z. Th. sehr gute Hsn. Doch vgl. zu 2, 24, 2. — τοὺς ἀπό. Spr. 50, 8, 14.
 — ἀπαράξητε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν θάλατταν καταβάλητε. (Sch.) Her. 8, 90:
 τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς καταδυσάσης νεὸς βάλλοντες ἀπήραξαν. (Bl.) zu 7, 6, 3.
 — τῶν ναυτῶν. zu 1, 85, 2. — ὅσῳ. zu 1, 82, 4. — τῶν ἄνωθεν der
 von oben her kämpfenden Epibaten. (St.) Aehnlich ἀπό § 2. — μᾶλ-
 λον gehört nicht zu ὅσῳ sondern bezeichnet: vielmehr als der Matrosen.
 — ὑπάρχει. zu κεκλησθαι 5, 9, 7. — ἡμῖν für ὑμῖν Bekker aus Hsn. ? —
 νῦν γε. zu 1, 69, 2? — τὰ πλείω ἐπικρατεῖν. zu 4, 19, 2.

§ 2. ἐν τῷ αὐτῷ τῶδε, ἐν τῷ παραναῶ. (Sch.) Für τῶδε wäre τούτῳ
 regelmässiger. zu 7, 57, 9. — τι ἄγαν. zu 7, 50, 4. — ἀπό. ἐπὶ 7, 62, 1.
 (Pp.) Aber ἀπό bezeichnet mit die vom Verdeck ausgehende Wirksamkeit.
 Spr. 50, 8, 17. vgl. 2, 4, 1. 7, 40, 4. 70, 3 u. bes. eb. § 5. ἐπὶ 7, 62, 1. —
 πλείους, ἦτοι τῶν πολεμίων νεῶν ἢ νῦν πλείους ἤπερ πρότερον. (Sch.) Letz-
 teres, wegen νῦν. — ἐκείνην — διασωσασθαι. ἐνθυμεῖσθαι τὸ ἀξιόν ἐστιν
 ὅτι δεῖ διαφυλάξασθαι τὴν ἡδονήν. ἡδονὴν δὲ λέγει ἢν ἐπιφέρει, ἐπὶ τῷ θαν-
 μάζεσθαι τε κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ τὸ ἀγγελίσθαι, ἐν τε τῷ μὴ ἀδικεῖσθαι
 αὐτοὶ καὶ ἐν τῷ φοβεροῖς τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν φαίνεσθαι. (Sch.) Ueber die Anticipa-
 tion Spr. 61, 6, 2 u. zu 1, 1, 1; über ἀξία für ἀξιον Spr. 55, 3, 7; über das
 Med. 52, 10, 2. — οἱ. τοῦτοις οἱ. Spr. 51, 13, 2. (ὅτι οἱ wollte Reiske.) Vor
 schwebt hier ὑμᾶς und daher ἐθανμάζεσθε nach οἱ. Spr. 63, 1, 2. — Ἀθη-
 ναῖοι νομιζόμενοι. τοὺς μετοίκους λέγει. (Sch.) Wohl mochten auch

ἐπιστήμη καὶ τῶν τρόπων τῇ μιμήσει ἐθανμάζεσθε κατὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας οὐκ ἔλασσον κατὰ τὸ ὠφελῆσθαι, ἔς τε τὸ φοβερὸν τοῖς ὑπηκόοις καὶ τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι [πολὸν πλείον], μετέιχετε. ὥστε κοινωνοὶ μόνου ἐλευθέρως ἡμῖν τῆς ἀρχῆς ὄντες δι-3 καίως αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδοτε, καταφρονήσαντες δὲ Κορινθίων τε, οὓς πολλάκις νενικήκατε, καὶ Σικελιωτῶν, ὧν οὐδ' ἀντιστήνα οὐ-4 δείς, ἕως ἡμαρῆς τὸ ναυτικόν, ἡμῖν ἠξίωσεν, ἀμύνασθε αὐτοὺς καὶ δειξάτε ὅτι καὶ μετ' ἀσθενείας καὶ ξυμφορῶν ἢ ὑμετέρα ἐπιστήμη κρείσσων ἔστιν ἑτέρας εὐτυχούσης ῥώμης. τοὺς τε Ἀθηναίους ὑμῶν64 πάλιν αὖ καὶ τὰδε ὑπομνήσκω, ὅτι οὔτε ναῦς ἐν τοῖς νεωσοίοις ἄλλας ὁμοίας ταῖσδε οὔτε ὀπλιτῶν ἡλικίαν ὑπελίπετε, εἴ τε ξυμβήσεται τι ἄλλο ἢ τὸ κρατεῖν ὑμῖν, τοὺς τ' ἐνθάδε πολεμίους εὐθὺς ἐπ' ἐκεῖνα πλεουσומένους καὶ τοὺς ἐκεῖ ὑπολοίπους ἡμῶν ἀδυνάτους ἔσομένους τοὺς τ' αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐπελθόντας ἀμύνασθαι. καὶ οἱ μὲν ἂν ὑπὸ Συρακοσίοις εὐθὺς γίγνοισθε, οἷς αὐτοὶ ἴστε οἷα γνώμη ἐπήλθετε, οἱ δ' ἐκεῖ ὑπὸ Λακεδαιμονίοις. ὥστε ἐν ἐνὶ τῷδε ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀγῶν

Manche der Bundesgenossen attische Sprache und Sitte affectiren. — ὑμῶν hängt von οἷ ab. (Va.) Spr. 47, 28, 2. — τῇ wegen der. vgl. 4, 85, 2. — ὠφελῆσθαι, ἤγουν κερδαίνειν. (Sch.) mit Bezug auf den Handel der Metoiken. — ἔς τε. ἐς δὲ Reiske. — τὸ φοβερὸν τοῖς den Respect bei den. (Va.) — μὴ fehlt in den meisten Hsn.; Va. hat es. Doch ist es entbehrlich: in Bezug auf das Beleidigt werden, in wiefern es statt fand oder nicht. Aehnlich δύναμις vom Mangel der Macht Xen. An. 1, 6, 7 u. dort Kr. — πολὸν πλείον (πλέον eine gute und zwei andre Hsn.) ist wohl ein Glossem zu οὐκ ἔλασσον, wie vermuthlich auch ἐλλὰ πολλῶ μᾶλλον zu οὐδ' ἦσσον 4, 114, 4. Bei einem Ggs. wäre δέ statt τέ erforderlich, wie Reiske conjicirte. Aber für die Worte gäbe es keine leidliche Erklärung.

§ 3. ἐλευθέρως. zu 6, 85, 2. — δικαίως αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδοτε gerechter Weise müsset ihr sie nicht verrathen. Aehnlich Arn.: „δικαίως ist synonym mit ὡς τὸ δίκαιον βούλεται.“ Ueber den Imperativ nach ὥστε zu 6, 91, 3. Doch ist die La. unsicher; ἂν nach δικαίως nur mit einigen Hsn. weggelassen; μὴ fehlt in zweien; einige haben καταπροδοῖητε für die ehemalige La. καταπροδίδοτε, die mit μὴ unvereinbar ist. — καταφρονήσαντες nachdem ihr Verachtung gefasst habet. Spr. 53, 5, 2 u. zu 8, 25, 3. — ἡμαρῆς. zu 7, 14, 1. — ἡμῖν ziehe ich zu ἀντιστήνα. — ἠξίωσεν sich unterling. (Va.) — ἀσθενείας. ἀρρωστία 7, 47, 1. (Bl.) — ἑτέρας für ἑτέρων. (Ba.) vgl. 5, 26, 5 u. 7, 17, 3. (Kr. z. Dion. p. 45 f.) — ῥώμης. zu 5, 14, 1.

C. 64. § 1. ὑμῶν, wie τοῖς Μακεδόσιν αὐτῶν 4, 126, 3. vgl. 6, 62, 3. — ἡλικίαν, ἄλλην ὁμοίαν τῆδε. vgl. zu 3, 67, 2 u. 6, 24, 2. — εἴ τε. zu 3, 28, 1. — ξυμβήσεται τι ἄλλο. ἐδημότατα ἠνίκητο τὴν ἥτιαν. (Sch.) vgl. Lobeck zu Soph. Aj. 516. Ueber die Construction zu 4, 79, 2. — τοὺς τ' — ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὑπομνήσκω. (Sch.) Also ein Wechsel der Construction. Spr. 56, 7, 1 u. 12. — ἐπ' ἐκεῖνα, nach unserm Lande. (A. Ps.) vgl. Her. 8, 50: ἦκε τε ἐς Ἀθήνας καὶ πάντα ἐκεῖνα ἐδῆον. — αὐτοῦ, in Hellas.

§ 2. οἱ μὲν appositiv zu dem in γίγνοισθε liegenden ὑμεῖς = ὑμεῖς (ὑμῶν) οἱ μὲν. Spr. 50, 8, 3. vgl. eb. 1, 6. — ὑπὸ Σ. ἐπὶ Σ? Denn hier ist nur von Gefangenschaft die Rede. Spr. 68, 41, 9 u. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 4. — ἀμφοτέρων ist wohl das Neu.: für eure eigne Freiheit und Athens

καθεστῶτες καρτερήσατε, εἶπερ ποτέ, καὶ ἐνθυμῆσθε καθ' ἑκάστους τε καὶ ζύμπαντες ὅτι οἱ ἐν ταῖς ναυσὶν ὑμῶν νῦν ἐσόμενοι καὶ πεζοὶ τοῖς Ἀθηναίοις εἰσὶ καὶ νῆες καὶ ἡ ὑπόλοιπος πόλις καὶ τὸ μέγα ὄνομα τῶν Ἀθηναίων, περὶ ὧν, εἴ τις τι ἕτερος ἕτερον προφέρει ἢ ἐπιστήμη ἢ εὐρυχία, οὐκ ἂν ἐν ἄλλῳ μᾶλλον καιρῷ ἀποδειξάμενος αὐτός τε αὐτῷ ὠφέλιμος γένοιτο καὶ τοῖς ζύμπασιν σωτήριος.“]

24. 1. 30

65 Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα παρακελευσάμενος εὐθύς ἐκέλευε πληροῦν τὰς ναῦς. τῷ δὲ Γύλιππῳ καὶ τοῖς Συρακοσίοις παρῆν μὲν αἰσθάνεσθαι, ὁρῶσι καὶ αὐτὴν τὴν παρασκευὴν, ὅτι ναυμαχῆσουσιν οἱ Ἀθηναῖοι, προηγγέλθη δ' αὐτοῖς καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν, καὶ πρὸς τε τᾶλλα ἐξηротύσαντο ὡς ἕκαστα καὶ πρὸς τοῦτο· τὰς γὰρ πρόφρας καὶ τῆς νεῶς ἄνω ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν, ὅπως ἂν ἀπολιοθάνοι καὶ μὴ ἔχῃ ἀντιλαβὴν ἢ χεῖρ ἐπιβαλλομένη. καὶ ἐπειδὴ ἑτοῖμα πάντα ἦν, παρεκελεύσαντο ἐκείνοις οἱ τε στρατηγοὶ καὶ Γύλιππος καὶ ἐλέξαν τοιάδε.

66 “Ὅτι μὲν καλὰ τὰ προειργασμένα καὶ ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται, ὃ Συρακοῖοι καὶ ζύμμαχοι, οἱ τε πολλοὶ δοκεῖτε ἡμῖν εἰδέναι — οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτως αὐτῶν προθύμως ἀντελάβεσθε —, καὶ εἰ τις μὴ ἐπὶ ὅσον δεῖ ἤσθηται, σημανοῦμεν. Ἀθηναίους γὰρ ἐς τὴν χώραν τήνδε ἐλθόντας πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς Σικελίας καταδουλώσει,

Unabhängigkeit. — εἶπερ ποτέ. Spr. 65, 5, 11. — καθ' ἑκάστους. Spr. 60, 8, 4. — πεζοί. Ich wünsche πεζός. Denn Thuk. gebraucht fast immer den Singular, den Plu. 6, 65, 4. 97, 1. (Dobree.) Noch öfter. S. Betant u. d. W. Doch wird hier πεζός richtig sein: ihre Infanterie. — ἡ vor ὑπόλοιπος fehlt in den besten Hsn. — περὶ ὧν im Kampfe dafür, zu ἀποδειξάμενος gehörig. (Ba.) — προφέρει. zu 1, 93, 2 u. 2, 89, 2. — ἂν ἀποδειξάμενος. zu 5, 15, 2. Als Object denke man: dies, ὅτι προφέρει (Hl.)

C. 65. ἡ ἐπιβολὴ als beabsichtigt. (Hk.) zu τὴν 2, 86, 3. ἡ ἐπιβολὴ mehrere Hsn. — πρὸς τοῦτο, πρὸς τὴν ἀντιλαβὴν τῶν σιδηρῶν χειρῶν. (Sch.) — τῆς νεῶς. zu 7, 62, 3. So ὁ ἀσκόξ Xen. An. 3, 5, 11. — ἄνω. τὰ ἄνω eine Hs. u. Va. Doch kann der Ge. von πολὺ abhängen. (Pp.) zu 7, 11, 3. — κατεβύρσωσαν, βύρσας προσηλθόντες πρὸς τὰ τεγίσματα (?) τῶν νεῶν. Poll. 1, 120. Das Wort wird noch aus Plutarch angeführt. — ὅπως ἂν und ὡς ἂν mit dem Optativ finden sich bei Her. öfter, selten in der attischen Prosa. Herm. de part. ἄν 3, 4 p. 151 ss. Verschieden 7, 50, 4. — ἀπολιοσθάνειν findet sich bei Spättern wieder. — πάντα hat nur der Val. hier, die übrigen vor ἑτοῖμα. Es könnte also verdächtig scheinen. zu 2, 3, 3. Doch vgl. 6, 65, 2. 7, 60, 4. — οἱ στρατηγοί, die der Syrakosier. vgl. 7, 69, 1. (Va.)

C. 66. § 1. καλὰ erg. ἔσται, wie 4, 126, 1. (Pp) 5, 10, 2. Spr. 62, 1, 4. — τὰ προειργασμένα, ἢ προεργασμένη νίκη. (Sch.) — ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων, καλὰ ἔσται τὰ μέλλοντα ὑπὲρ ὧν. Spr. 50, 11, 1. — οἱ. Spr. 50, 8, 3. — οὐδὲ γὰρ ἂν. Spr. 54, 12, 9. — αὐτῶν an diese Dinge, die Vorbereitungen zum Kampfe. — ἐπὶ ὅσον, ἐπὶ τοσούτων ἐφ' ὅσον. Spr. 51, 13, 7. — σημανοῦμεν. zu 6, 20, 1.

§ 2. Ἀθηναίους hängt von ὑποσιάντες ab (zu 2, 61, 3), gehört jedoch dem Sinne nach auch zu νενικήκατε. Spr. 46, 11, 1 u. 60, 5, 2. — ἐπειτ'.

ἔπειτ', εἰ κατορθώσεται, καὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ ἀρχὴν τὴν ἤδη μεγίστην τῶν τε πρὶν Ἑλλήνων καὶ τῶν νῦν κεκτημένους πρῶτοι ἀνθρώπων ὑποστάντες τῷ ναυτικῷ, ὧπερ πάντα κατέσχον, τὰς μὲν νενικήκατε ἤδη ναυμαχίας, τὴν δ' ἐκ τοῦ εἰκότος νῦν νικήσετε. ἄνδρες γὰρ ἐπειδὴν ὧ ἀξιοῦσι προῦχεν κολουθῶσι, τόσ γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἔστιν ἢ εἰ μὴδ' ὠήθησαν τὸ πρῶτον, καὶ τῷ παρ' ἐλπίδα τοῦ ἀρχήματος σφαλόμενοι καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν· ὁ νῦν Ἀθηναῖος εἰκὸς πεπονθέει. ἡμῶν δὲ τό τε ὑπάρχον πρότερον, ὧπερ καὶ ἀνε-67 πιστήμονες ἔτι ὄντες ἀπετολήσαμεν, βεβαιότερον νῦν, καὶ τῆς δοκῆσεως προσγεγενημένης αὐτῷ [τό] κρατίστους εἶναι, εἰ τοὺς κρατίστους ἐνικήσαμεν, διπλασία ἐκάστον ἢ ἐλπίς· τὰ δὲ πολλὰ πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις ἢ μεγίστη ἐλπίς μεγίστην καὶ τὴν προθυμίαν παρέχεται. τὰς τε τῆς ἀντιμμησεως αὐτῶν τῆς παρασκευῆς ἡμῶν τῷ μὲν ἡμετέρῳ τρόπῳ ξυνήθη τέ ἔστι καὶ οὐκ ἀνάρμοστοι πρὸς ἕκαστον αὐτῶν ἐσόμεθα· οἱ δ', ἐπειδὴν πολλοὶ μὲν ὀπλίται ἐπὶ τῶν καταστροφμάτων παρὰ τὸ καθεστηκὸς ὄσι, πολλοὶ δὲ καὶ ἀκοντισταί, χερσαῖοι, ὡς

ἔπειτα δὲ eine gute Hs. zu 1, 18, 6. — τῆς Πελοποννήσου hängt noch von καταδουλώσει ab. (Va.) Spr. 50, 1, 22 u. 68, 9. τε fñgt hier eine gute Hs. hinzu. — καὶ vor ἀρχὴν verbindet ἐλθόντας und κεκτημένους. (Ps.) — ἡδη bietet nur eine gute Hs. — μεγίστην τῶν πρὶν. zu τῶν προσγεγενημένων 1, 1, 1. — κατέσχον. zu 6, 95. vgl. zu 4, 92, 5. — ἐκ τοῦ εἰκότος. zu 4, 17, 4.

§ 3. ὧ. τοῦτω ὧ um das worin. Der Dativ bei κολουεῖν wie bei βλέπειν 4, 73, 4. Spr. 48, 15, 9. — κολουθῶσι für κολουσθῶσι mit einigen Hsn. Bekker. vgl. Spr. 40 unter κολουώ. Erklärt wird es vom Sch. ἐλαττωθῶσιν. — τῆς δόξης, τοῦ προνήματος. (Sch.) zu 5, 9, 4. — αὐτὸ ἑαυτοῦ. Spr. 51, 2, 12 u. über den Ge. 49, 3. Mit folgendem ἢ wie Her. 2, 25, 3 u. 8, 86. — ἢ εἰ, ἢ ἂν ἦν εἰ. Spr. 54, 12, 11. — ὧήθησαν, προῦχεν. (Bl.) — τὸ πρῶτον, κατ' ἀρχάς. (Sch.) Spr. 46, 3, 2. — τῷ παρ' ἐλπίδα durch das Unverhoffte des Begegnisses. zu 2, 89, 3 u. 4, 62, 2 — τοῦ ἀρχήματος ist nach St. u. Ps. mit σφαλόμενοι zu verbinden: in ihrer kecken Zuversicht sich täuschend, spe ob quam animos attollunt excidentēs. (Kr. Stud. 2 S. 154.) Ueber das Wort zu 2, 62, 5. vgl. 7, 75, 6. — καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν sie zeigen sich sogar wider den Gehalt ihrer Macht schwach, schwächer als sie es danach nöthig hätten. (Hl. u. Kr. eb.) zu 6, 72, 1. ταῖς ψυχαῖς ἐνδιδόσαι Diod. 17, 21.

C. 67. § 1. ἡμῶν. ἑμῶν die meisten u. besten Hsn. — τὸ ὑπάρχον πρότερον unser früherer Muth. (Ps.) Allein ihn kann der Ausdruck nicht fñglich bezeichnen. Also wohl: unsere frühere Macht. — ὧπερ mit welcher Macht. — νῦν, ἔστιν. (Ba.) Doch will Pp. mit einigen Hsn. das nächste καὶ und ἢ vor ἐλπίς streichen. — τό streicht Reiske (vgl. 4, 55, 3); τὸν will Kr. Bruchst. Was als ähnlich angeführt wird ist verschieden oder unsicher. „vgl. jedoch Soph. Ant. 235: τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος τὸ μὴ παθεῖν ἀν' ἄλλο.“ (Pp.) — τοὺς κρατίστους die Tüchtigsten im Seewesen. — τὰ πολλὰ. zu 4, 56, 1.

§ 2. ἀντιμμησις wohl sonst nirgends. — ἀνάρμοστοι ungewandt. — ἕκαστον für τὴν ἐκάστην Vat.; τὴν fehlt noch in zwei Hsn. — καθεστηκὸς die übliche Weise. zu 1, 98, 2. — χερσαῖοι ὡς εἰπεῖν

εἰπεῖν, Ἀκαρνῶνες τε καὶ ἄλλοι ἐπὶ ναῦς ἀναβάντες, οἱ οὐδ' ὅπως καθεζομένους χρῆ τὸ βέλος ἀφείναι εὐρήσουσιν, πῶς οὐ σφαλοῦσι τε τὰς ναῦς καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς πάντες, οὐκ ἐν τῷ αὐτῶν τρόπῳ κινούμενοι, ταράζονται; ἐπεὶ καὶ τῷ πλήθει τῶν νεῶν οὐκ ὠφελήσονται, εἴ τις καὶ τότε ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἴσασιν ναυμαχήσει, πεφόβηται· ἐν ὀλίγῳ γὰρ πολλαὶ ἀργότεραι μὲν ἐς τὸ θρῶν τι ὧν βούλονται ἔσονται, ἤσται δὲ ἐς τὸ βλάπτεισθαι ἀφ' ὧν ἡμῖν παρεσκευάσται. τὸ δ' ἀληθέστατον ἄγρωτε ἐξ ὧν ἡμεῖς οἰόμεθα σαφῶς πεπύσθαι· ὑπερβαλλόντων γὰρ αὐτοῖς τῶν κακῶν καὶ βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρουσίας ἀπορίας ἐς ἀπόνοιαν καθεστήκασιν, οὐ παρεσκευῆς πίστει μᾶλλον ἢ τύχης ἀποκινδυνεύσει οὕτως ὅπως δύνανται, ἢ ἢ βιασάμενοι ἐκπλεύσουσιν ἢ κατὰ γῆν μετὰ τοῦτο τὴν ἀποχώρησιν ποιῶνται, ὡς τῶν γε παρόντων οὐκ ἄν πράξαντες χεῖρον. πρὸς οὖν ἀταξίαν τε τοιαύτην καὶ τύχην ἀδρῶν ἑαυτὴν παραδεδοκῆσαν πολεμωτάτων ὀργῇ προσμίζωμεν, καὶ νομίσωμεν ἅμα μὲν νομιμώτατον εἶναι πρὸς τοὺς ἐναντίους οἱ ἂν ὡς

so zu reden blosse Landgeschöpfe. (Hl.) τοὺς ἀπείρους θαλάσσης λέγει. (Sch.) Eur. Andr. 457: ναυτὴν ἐθῆκεν ἀντὶ χειραίου κακόν. (Bl.) Ggs. θαλάσσιοι. zu 1, 7, 2. — ὅπως ist wohl nicht mit καθεζομένους sondern mit χρῆ τὸ βέλος ἀφείναι zu verbinden. (Ba.) vgl. Curt. 7, 9, 7. 9. — καθεζομένους in einer sitzenden, ruhigen, Stellung, bei der es ihnen an freiem Spielraum gebricht, den sie auf dem Lande zu haben gewohnt sind. (Ba.) — σφαλοῦσι werden sie in Gefahr bringen. (St.) σφάλλειν ναῦς kenne ich nur noch aus Plut. Them. u. Polyæn. 3, 11, 3. (Bl.) — ἐν σφίσιν αὐτοῖς. zu 4, 25, 6. — ταράζονται. Spr. 40 unter παράσω.

§ 3. ἐπεὶ denn bezieht sich auf σφαλοῦσαι. vgl. zu 1, 12, 1. — ἐν ὀλίγῳ. zu 2, 84, 2. 4, 55, 4. — ἐς τό. zu 6, 12, 2. — ἐς τό, das zweite, würde nach der gewöhnlichen Sprechweise fehlen müssen. Spr. 55, 3, 7. 8. — ἀφ' ὧν für ἀπό τούτων ᾧ, nicht gewöhnlich, da ᾧ der Nominativ wäre. Spr. 51, 10, 3. Ueber ἀπό zu 1, 71, 3.

§ 4. ὑπερβαλλόντων. zu 2, 35, 3. — καὶ βιαζόμενοι. Spr. 56, 14, 2. — ἐς ἀπόνοιαν κ. erklärt Arn.: ἀπονενομημένων ἀνθρώπων ἐπιχειροῦσιν. Schwerlich zulässig. — τύχης ἀποκινδυνεύσει. zu 5, 100. διακινδυνεύσαι σπεύδοντες ἐπὶ τῇ τύχῃ τὸ μέλλον ποιῶνται Sch., der ἀποκινδυνεύσαι vor sich haben mochte, was Dr. wohl mit Recht billigt. Der Inf. hinge von ἐς ἀπόνοιαν καθεστήκασιν ab. Spr. 55, 3, 16. Die Erklärung des (sonst nicht vorkommenden) ἀποκινδυνεύσει: ihr Glück riskierend (Kist. u. Arn.) ist mir nicht begreiflich. Möglich dass hier etwas ausgefallen ist. — τῶν παρόντων, ἢ τὰ παρόντα ἐστίν. (St.) Spr. 47, 27, 2. — πράξαντες für πράξοντες Dobree 1 p. 107 u. zwei Hsn. zu ἐνδεζομένους 5, 15, 2 u. 7, 64, 2. — χεῖρον. χεῖρον 7, 71, 1. Spr. 46, 5, 11.

C. 68. § 1. πρὸς gegenüber. — ὀργῇ. Zorn empfiehlt in einem solchen Falle auch Scipio bei Liv. 21, 41. (Ba.) vgl. 5, 70 u. zu 6, 17, 1. — νομίσωμεν wir wollen die Ansicht fassen. zu 7, 42, 3. — πρὸς τοὺς ἐναντίους gehört zu ἀποπλήσαι. (Hl.) Anders Dobree: first, that it is perfectly justifiable conduct towards an enemy, when on thinks fit, by way of punishing an assailant, to satiate etc. — οἱ ἂν bezieht sich auf νομιμώτατον: es sei vollkommen rechtmässig wer (wenn man) gegen die Feinde. vgl. 2, 44, 1. Spr. 51, 13, 11. —

ἐπὶ τιμωρίᾳ τοῦ προσπειπόντος δικαιώσωσιν ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον, ἅμα δ' ἐχθροὺς ἀμύνασθαι ἐγγενησόμενον ἡμῖν, τὸ λεγόμενον ποῦ ἠδιστον εἶναι. ὡς δ' ἐχθροὶ καὶ ἐχθιστοὶ, πάντες ἴστε,² οἳ γ' ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἤλθον δουλωσόμενοι, ἐν ᾧ, εἰ κατώρθωσαν, ἀνδροαῖοι μὲν ἂν τὰ ἀλλοῖστα προσέθεσαν, παισὶ δὲ καὶ γυναιξὶ τὰ ἀπρεπέστατα, πόλει δὲ τῇ πάσῃ τὴν αἰσχίστην ἐπέκλῃσιν. ἀνθ' ὧν μὴ μαλακισθῆναι τινα πρέπει, μηδὲ τὸ ἀκινδύνως ἀπελθεῖν αὐτοὺς κέρδος νομίσει. τοῦτο μὲν γὰρ καὶ ἐὰν κρατήσωσιν ὁμοίως δαμάσουσιν· τὸ δὲ πραξάντων ἐκ τοῦ εἰκότος ἂ βουλόμεθα τούσδε τε κολασθῆναι καὶ τῇ πάσῃ Σικελίᾳ καρπομένη καὶ πρὶν ἔλευθερίαν βεβαιότεραν παραδοῦναι καλὸς ὁ ἀγών. καὶ κινδύνων οὔτοι σπανιώτατοι οἳ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες πλεῖστα διὰ τὸ εὐτυχῆσαι ὠφελῶσιν.⁴

Καὶ οἳ μὲν τῶν Συρακοσίων στρατηγοὶ καὶ Γύλιππος τοιούτῃα⁶⁹ καὶ αὐτοὶ τοῖς σφετέρους στρατιώταις παρακελευσάμενοι ἀντεπλήρουσιν τὰς ναῦς εὐθύς ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἤσθάνοντο. ὁ δὲ Νικίας^α ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκπεπληγμένον καὶ ὁρῶν ὅτις ὁ κίνδυνος καὶ ὡς ἐγγὺς ἦδη ἦν, ἐπειδὴ καὶ ὅσον οὐκ ἔμελλον ἀνάγεσθαι, καὶ νομίσειας,

ἐπὶ τιμωρίᾳ zur Bestrafung. — τοῦ προσπειπόντος des Angreifers. (Hl.) — δικαιώσωσιν. zu 1, 140, 2. — ἀποπλῆσαι. Aehnlich ἐκπιμπλάσαι 3, 82, 8. (Pp.) vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 8. — τῆς γνώμης. zu 1, 90, 2. — τὸ θυμούμενον auch Eur. Hek. 299 (Bl.) u. Antiph. 2, γ, 3. (Dobree.) zu 1, 36, 1. — ἐγγενησόμενον dass es vergönnt sein werde. Kr. z. Her. 1, 132, 1. Eine gute Hs. ἐγγ., auch dies so üblich. vgl. Pape u. d. W. Ab hängt es von νομίσομεν. (Matthiä § 632, 5 E.) vgl. Xen. An. 6, 4, 24. (Pp.) Dem. 14, 9: ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν τῇ πόλει, τὸν δ' ἀγῶνα ἕξιόν ἂν συμβῆναι. vgl. Dial. 56, 4, 4. — καὶ vor τό ist mit Reiske, Kr. Bruchst., Va. u. einer Hs. gestrichen. — τὸ λεγόμενον. Spr. 57, 10, 12. — ποῦ ja, wohl.

§ 2. καὶ. zu 7, 48, 4. — ἐχθιστοὶ, εἰσίν. (Va.) Spr. 62, 1, 4. — οἳ γε, οἳ Ἀθηναῖοι. (Va.) — ἐν ᾧ, ἐν τῷ δουλώσασθαι ἡμᾶς. (Sch.) — τὰ ἀλλοῖστα, den Tod. — προσέθεσαν. zu 3, 82, 8. — τὰ ἀπρεπέστατα, τοὺς ἀνδραποδισμούς. (Sch.) — τὴν αἰσχίστην ἐπέκλῃσιν, τὴν δουλίαν. (Sch.) — μὴ neben πᾶσι, nicht μηδένα, weil jeder Begriff, besonders das μὴ, selbstständig hervorzuheben ist. vgl. zu 1, 126, 1. 2, 15, 1. — μαλακισθῆναι. zu 2, 42, 3. — ἀκινδύνως ohne weitere Gefahr für uns. — κέρδος νομίσει. Spr. 55, 4, 4. vgl. 3, 33, 3. 8, 66, 2. „ἠγείσθαι 2, 44, 3.“ (Bl.)

§ 3. πραξάντων. ἡμῶν fügt eine Hs. hinzu, aus einer falschen Erklärung, die, hier sehr hart, allgemein ist. Es ist αὐτῶν zu ergänzen (Spr. 47, 4, 3) und der Sinn: wenn sie, wie es sich erwarten lässt, ein Schicksal haben wie wir es wünschen; über πρῶται u Spr. 46, 5, 11 u. zu 5, 9, 7. — τὸ κολασθῆναι, angefangen als sollte folgen καλὸς ἀγών ohne ὄ, dessen Hinzufügung die Entfernung veranlasste. — καὶ πρὶν. ἦν καὶ πρὶν? — ἔλευθερίαν hängt von καρπομένη ab und ist zu βεβαιότεραν wieder zu ergänzen. (A. Ps.) — ἀγών. zu 2, 89, 8. — ὠφελῶσι für ὠφελῶσι eine gute Hs.

C. 69. § 1. καὶ αὐτοὶ, wie Nikias. — ἤσθάνοντο, πληροῦντας τὰς ναῦς. (Sch.) Spr. 56, 16, 1. vgl. zu 1, 78, 3.

§ 2. ὅσον οὐκ. zu 1, 36, 2. — πάσχουσιν, οἳ ἀνθρώποι δηλοῦσι.

ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, πάντα τε ἔργω ἔτι σφίσι
 ἐνδεῶ εἶναι καὶ λόγῳ αὐτοῖς οὐπω ἱκανὰ εἰρησθαι, αἷθις τῶν τριη-
 ράρχων ἕνα ἕκαστον ἀνεκάλει, πατρόθεν τε ἐπονομάζων καὶ αὐτοῦς
 3 ὀνομαστὶ καὶ φυλῆν, ἀξίων τό τε καθ' ἑαυτὸν, ᾧ ὑπήρχε λαμπρότη-
 τός τι, μὴ προδιδόναι τινὰ καὶ τὰς πατρικὰς ἀρετὰς ὧν ἐπιφανεῖς ἦ-
 σαν οἱ πρόγονοι μὴ ἀφανίζειν, πατρίδος τε τῆς ἐλευθερωτικῆς ὑπο-
 μιμησάτων καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου πᾶσιν ἐς τὴν δίωκταν ἔξου-
 σίας, ἄλλα τε λέγων ὅσα ἐν τῷ τοιούτῳ ἤδη τοῦ καιροῦ ὄντες ἄνθρω-
 ποι, οὐ πρὸς τὸ δοκεῖν τινὶ ἀρχαιολογεῖν φυλαξάμενοι, εἴποιεν ἄν, καὶ
 ὑπὲρ ἀπάντων παραπλήσια ἐς τε γυναῖκας καὶ παῖδας καὶ θεοὺς πα-
 τρώους προφερόμενα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ ἐκπλήξει ὠφέλιμα νομί-
 4 ζοντες ἐπιβοῶνται. καὶ ὁ μὲν οὐχ ἱκανὰ μᾶλλον ἢ ἀναγκαῖα νομίσας
 παρηγγῆσθαι, ἀποχωρήσας ἤγε τὸν πέλρον πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ πα-
 ρέταξεν ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐδύνατο, ὅπως ὅτι μεγίστη τοῖς ἐν ταῖς ναυ-

(Sch.) Spr. 61, 4, 7. — τοῖς. Der Artikel wie in ὁ μακρὸς χρόνος etc. Her. 1, 32, 1. Soph. OK. 1215: πολλὰ μὲν αἱ μακρὰί ἀμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἔγγυτιόρω. — πάντα τε ἔργω. Concinner wäre ἔργω τε πάντα. Jenes steht als ob der Ggs. λόγῳ nicht folgen sollte. — ἐν δεῶ. Arr. Tak. p. 105: ὅπου τὸ (l. τι) ἐνδεὲς καταμανθάνοι, ἐκείνο εἶτω (l. ἴπτο) καὶ θεραπεύοι. — λόγῳ wie 2, 46. — αὐτοῖς, τοῖς στρατηγοῖς. zu 1, 95, 2. Auf die Truppen bezo- gen wäre der blosser Da. unpassend. — πατρόθεν. Hom. II. x, 68: πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον. (Sch.) vgl. Polyb. 11, 15, 1, Arr. An. 2, 7, 7, 10, 2 u. Schömann z. Isae. p. 271. — φυλῆν ohne Artikel. Spr. 50, 3, 8. Ueber φυλῆ zu 6, 98, 4.

§ 3. τὸ καθ' ἑαυτὸν, τὴν οἰκίαν ἀρετὴν. (Sch.) vgl. 2, 60, 2. Das ἑαυτὸν bezieht sich auf τινά. — τι. zu 4, 130, 1. — ὧν. ἐκείνους ὧν. (Sch.) Spr. 51, 13, 2. — ἀνεπιτάκτου, αὐτεξουσίου. (Sch.) Ein seltenes Wort, nachgebraucht von Dion Cass. 1347, 3. (Bl.) vgl. 2, 37, 2, 39, 2, 3, 37, 1. Ggs. 2, 39, 2. vgl. zu 2, 37, 2. — ἐς. zu 2, 40, 4. — ἄλλα τε. Das τε schliesst an das Vorhergehende an. — ἐν τῷ τ. zu 3, 81, 4. — ὄντες. ὄντος viele Hsn. vgl. Spr. 47, 10, 3. vgl. zu 7, 2, 4 u. Xen. An. 1, 7, 5. — πρὸς in Bezug auf. Spr. 68, 39, 5. Ueblicher würd' es fehlen. — τὸ δοκεῖν, μὴ δόξωσι τοῖς ἀχροαταῖς. (Sch.) — ἀρχαιολογεῖν Veraltetes sagen, wie es etwa in der heroischen Zeit angebracht gewesen wäre. Wieder findet sich das Wort bei Spättern. — φυλαξάμενοι, π αὐτῶν εἰπεῖν. (Sch.) Eigentlich λέγειν aus λέγων. — ὑπὲρ ἀπάντων παραπλήσια für alle Fälle der Art Aehnliches, was man unter solchen Umständen überall gleichmäs- sig an Herz zu legen pflegt. (Hl.) Doch ist παραπλήσια wohl Prädical zu προφερόμενα, dieses nicht Apposition zu jenem; und das Ganze Apposition zu ὅσα — εἴποιεν ἄν, indem das καὶ vor ὑπὲρ nicht und heisst, sondern zu ἀ- πάντων zu ziehen ist: ἄ καὶ ὑπὲρ ἀπάντων παραπλήσια προφίρεται. zu 4, 14, 4. — ἐς γυναῖκας in Bezug auf die Weiber, Berücksichtigung dersel- ben empfehlend. vgl. Spr. 68, 21, 7. — προφερόμενα. zu 3, 64, 2. — ἀλλ' — ἐπιβοῶνται steht dem οὐ φυλαξάμενοι εἴποιεν ἄν entgegen, aber nicht dem Particp das Verbum finitum, da ja auch hier ein Particp, νομίζον- τες dem φυλαξάμενοι, entspricht. Sehr kunstreich bringen Arn. u. Pp. in die regelmässige Stelle allerlei Unregelmässigkeiten, wie weiland in 4, 36, 3. — ἐπὶ bei. — ἐπιβοῶνται. zu 3, 59, 2.

§ 4. ὡς ἐπὶ. zu 1, 63, 1. — ἐπὶ πλεῖστον. Spr. 43, 4, 8 u. 68, 42, 1.

σὶν ὠφέλια ἐς τὸ θαρσεῖν γίγνοιτο· ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ Μένανδρος καὶ Εὐθύδημος — οὗτοι γὰρ ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐπέβησαν — ἄραντες ἀπὸ τοῦ ἑαυτῶν στρατοπέδου εὐθύς ἐπλεον πρὸς τὸ ζεύγμα τοῦ λιμένος καὶ τὸν παραλειφθέντα διέκπλουν, βουλόμενοι βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω. //

7. 2. 90.

Προεξαγαγόμενοι δὲ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι ναυσὶ παρα-70 πλησίαις τὸν ἀριθμὸν καὶ πρότερον κατὰ τε τὸν ἔκπλουν μέρει αὐτῶν ἐφύλασσον καὶ κατὰ τὸν ἄλλον κύκλω λιμένα, ὅπως πανταχόθεν ἅμα προσπίπτουεν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὁ πεζὸς ἅμα αὐτοῖς παραβοηθῆ ἤπερ καὶ αἱ νῆες κατίσχοιεν. ἤρχον δὲ τοῦ ναυτικοῦ τοῖς Συρακο-2 σίοις Σικανὸς μὲν καὶ Ἀγάθαρχος, κέρας ἐκάτερος τοῦ παντὸς ἔχων, Πυθῆν δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι τὸ μέσον. ἐπειδὴ δ' οἱ [ἄλλοι] Ἀθηναῖοι προσέμισγον τῷ ζεύγματι, τῇ μὲν πρώτῃ ὄνμῃ ἐπιπλέοντες ἐκράτουεν τῶν τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῶ καὶ ἐπειρῶντο λύειν τὰς κλήσεις· μετὰ δὲ τοῦτο πανταχόθεν σφίσι τῶν Συρακοσίων καὶ Ξυμμαχῶν ἐπιφερομένων οὐ πρὸς τῷ ζεύγματι ἔτι μόνον ἢ ναυμαχία ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν λιμένα ἐγίνετο, καὶ ἦν καρτερὰ καὶ οἶα οὐχ ἕτερα τῶν προτέρων.

— Εὐθύδημος. Εὐδῆμος die meisten Hsn. — στρατηγοὶ als Feldherren. (Hl) Spr. 57, 3. vgl. 6, 34, 4. — τὸ ζεύγμα die Versperrung, gebildet von τριῆρσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκάτοις 7, 59, 2, ähnlich einer Schiffbrücke, welche die Griechen Zeugma nennen. vgl. Lips. Poliorc. 2 E. (Dr.) — καὶ vor τὸν möcht' ich streichen und den folg. Ac. mit βιάσασθαι verbinden. — παραλειφθέντα. περιλειφθέντα Bk. ὁ παρελέλειπτο ὥστε μὴ ἐξεῖνθαι. (Sch.) Allein davon ist 7, 59, 2 nichts gesagt. Daher ist wohl mit einer Hs. und Va. καταληφθέντα zu lesen, wofür auch die ehemalige La. καταλειφθέντα spricht. (Pp.) — διέκπλουν. ἔκπλουν Pp. vgl. zu 1, 49, 2; δὴ ἔκπλουν Arn., wogegen Bl. Her. 4, 179 u. 7, 36, 2 anführt. — βιάσασθαι. zu 4, 9, 4.

C. 70. § 1. προεξαγαγόμενοι. προεξαναγόμενοι Dionys. u. Jacobs. Vom Fussvolk προεξάγειν 7, [6, 3.] 37, 1; nicht eben so von Schiffen προεξάγεισθαι. (Kr. z. Dion. p. 138.) προ — πρότερον ἢ οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) Wenn προεξανάγεισθαι sonst nicht vorkommt, so ist das kein erheblicher Einwand, da ἐξάγειν. εἶσθαι sich öfter findet. — παραπλησίαις καί, wie 5, 112, 1 u. 7, 71, 6. (Dr.) Spr. 69, 32, 5. — τὸν ἀριθμὸν. Spr. 46, 4, 2. — πρότερον 7, 52, 1. (Kr. eb.) — κύκλω ist eingeschoben wie ἄνω 2, 83, 1. — προσπίπτουεν καὶ παραβοηθῆ. Spr. 54, 8, 2. vgl. zu 3, 22, 5. Zu παραβοηθῆ denke man: wenn syrakosische Schiffe an die Küste gedrängt wurden. Dion. hat παρεβοηθεῖ, was Arn. fordert. — ἅμα αὐτοῖς für αὐτοῖς ἅμα eine gute Hs. Vielleicht ist ἅμα zu streichen.

§ 2. τὸ μέσον, ἔχοντες, wobei aber nicht mehr klar vorschwebt dass ἤρχον das Verbum ist, sondern etwa ἔτασαν. zu 1, 48, 3. — ἄλλοι ist aus vielen und guten Hsn. hinzugefügt. Spr. 50, 4, 11. vgl. Kr. z. Dion. p. 138 s. — πρὸς αὐτῶ. Spr. 50, 10, 2 u. Kr. z. Dion. p. 139. Gemeint sind die zur Deckung des ζεύγμα aufgestellten Kriegsschiffe § 1. — τὰς κλήσεις die Versperrung durch die festgeankerten Fahrzeuge 7, 59, 2. Bl. versteht die Haltmittel (fastenings) durch welche die Schiffe verbunden worden. — σφίσι, τοῖς Ἀθηναίοις. (Sch.) Als ob οἱ Ἀθηναῖοι ἐνανμάχουν folgte. (Blume p. 18 s.) vgl. zu 4, 113, 2. — προτέρων für πρότερον viele und gute Hsn. vgl. jedoch zu 1, 23, 1.

ἄπολλή μὲν γὰρ ἑκατέροις προθυμία ἀπὸ τῶν ναυτῶν ἐς τὸ ἐπιπλεῖν ὁπότε κελουθεῖα ἐγίγνετο, πολλή δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους· οἱ τ' ἐπιβάται ἐθεράπεον, ὅτε προσπέσοι ναῦς νηΐ, μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τῆς ἄλλης τέχνης· πᾶς τέ τις ἐν ᾧ προσετέτακτο αὐτὸς ἕκαστος ἠπείγετο πρῶτος φαίνεσθαι. ἔμπειροισιν δὲ ἐν ὀλίγῳ πολλῶν νεῶν — πλεῖστοι γὰρ δὴ αὐταὶ ἐν ἐλαχίστῳ ἐνανμάχθησαν· βραχὺ γὰρ ἀπέλιπον ἔξναμφοτεριαι διακόσιαι γενέσθαι — αἱ μὲν ἐμβολαὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους ὀλίγοι ἐγίγνοντο, αἱ δὲ προσβολαί, ὡς τύχοι ναῦς νηΐ προσπεσοῦσα ἢ διὰ τὸ φεύγειν ἢ ἄλλῃ ἐπιπλέουσα, πυκνότεραι ἦσαν. καὶ ὅσον μὲν χρόνον προσφέροιτο ναῦς οἱ ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων τοῖς ἀκοντίοις καὶ τοξέμασι καὶ λίθοις ἀφθόνως ἐπ' αὐτὴν ἐχρῶντο· ἐπειδὴ δὲ προσμίζεσαν, οἱ ἐπιβάται ἐς χεῖρας ἰόντες ἐπειρώοντο ταῖς ἀλλήλων ναυσὶν ἐπιβαίνειν. ἔξνητὸν γὰρ τε πολλαχῶς διὰ τὴν στενοχωρίαν τὰ μὲν ἄλλοις ἐμβεβληθέναι τὰ δ' αὐτοῦς ἐμβεβληθῆσθαι, δύο τε περὶ μίαν καὶ ἔστιν ἢ καὶ πλείους ναῦς κατ' ἀνάγκην ἔξνητῆσθαι, καὶ τοῖς κυβερνήταις τῶν μὲν φυλακὴν τῶν δ' ἐπιβουλήν, μὴ καθ' ἐν ἑαστον κατὰ πολλὰ δὲ πανταχόθεν, περιεστάναι, καὶ

§ 3. ἀπό. zu 4, 408, 5. — ἡ ἀντιτέχνησις. Der Artikel steht hier weil auf die ἀντιτέχνησις als eine in allen Seeschlachten vorgekommene hingewiesen wird. Kr. de auth. p. 43. Das Subst. wird noch aus Dion. Hal. (?) angeführt. — ἀγωνισμὸς findet sich noch bei Späteren. — ἐθεράπεον, ἐπιμελοῦντο καὶ ἠγωνίζοντο. (Sch.) zu 6, 61, 4. Mit dem Inf. so noch bei Späteren. Passow u. d. W. 2, b. — τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος das vom Verdeck aus zu Leistende. (St.) — πᾶς τις. Spr. 51, 16, 11. — ἐν ᾧ, ἐν τούτῳ ᾧ. Spr. 51, 13, 6. — πρῶτος, ἀπὸ τοῦ ἔξοχος. (Sch.)

§ 4. βραχὺ ἀπέλιπον, ungewöhnlich für ὀλίγον ἐδέξαν. vgl. Kr. z. Her. 7, 9, 2. — διακόσιαι, etwa 110 athenische 7, 60, 3, etwa 76 syrakosische 6, 52, 4 u. 70, 1. — γενέσθαι. Spr. 55, 3, 4. — ἐμβολαί sind Angriffe welche die Schiffe mit den Vordertheilen auf einander machen; προσβολαί solche die man machte um zu entern. (Hl. u. Ba.) Doch erklärt Jacobs letzteres zufällige Angriffe, welche Bedeutung das Wort durch das hinzugefügte ὡς τύχοι — ἐπιπλέουσα so wie durch die Ausnahme der ἐμβολαί erhält. (Pp.) — διέκπλους ohne Artikel. Spr. 58, 3, 1. vgl. 7, 71, 4 u. Kr. z. Dion. p. 140. — φεύγειν. φυγεῖν gute Hsn. Der Gegensatz ist hier wie 6, 17, 2: ἢ ἐκ τοῦ λέγων πείθειν ἢ στασιάζων. (Arn.) Spr. 59, 2, 3.

§ 5. οἱ ἀπό. Spr. 50, 8, 17. — ἀκοντίοις. zu 4, 94, 1. — ἀφθόνως. ἀφθόνως? zu 7, 58, 5. — ἀλλήλων. Spr. 51, 3 A. — ἐπιβαίνειν gew. mit dem Ge. So noch Pind. N. 3, 20. (Matth. Gr. 402, 5, a.) vgl. Kr. zu Arr. An. 5, 4, 3.

§ 6. ἐμβεβληθῆσθαι. zu 7, 34, 4. — κατ' ἀνάγκην im Gedränge. — ἔξνητῆσθαι, συμπεπλήχθαι. (Sch.) — τῶν μὲν φυλακὴν Wahrung gegen die einen. — μὴ καθ' ἐν ἑαστον, κατὰ πολλὰ δέ, nicht in Bezug auf einzelne Punkte, Gegenstände, sondern auf viele. (St.) — περιεστάναι eintreten. So περιέστηκε κίνδυνος 4, 34, 3. 5, 73, 1. 8, 15, 1, δεινόν 4, 10, 1, φόβος 8, 1, 2, ὑπόφια 6, 61, 3 u. über den Da.

τὸν κτύπον μέγαν ἀπὸ πολλῶν [τῶν] νεῶν ξυμπιπτονσῶν ἐκπληξίν τε ἄμα καὶ ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς ὧν οἱ κελυσταὶ φθέγγονται παρέχειν. πολλή γὰρ δὴ ἡ παρακλήσεις καὶ βοή ἀφ' ἑκατέρων τοῖς κελυσταῖς κατά τε τὴν τέχνην καὶ πρὸς τὴν ἀντίκα φιλονεικίαν ἐγίγνετο, τοῖς μὲν Ἀθηναίοις βιάζεσθαι τε τὸν ἔκπλον ἐπιβοῶντες καὶ περὶ τῆς ἐς τὴν πατρίδα σωτηρίας νῦν, εἴ ποτε καὶ αὐθις, προθύμως ἀντιλαβέσθαι, τοῖς δὲ Συρακούσιοις καὶ ξυμμάχοις καλὸν εἶναι κολῶσαι τε αὐτοὺς διαφυγεῖν καὶ τὴν οἰκίαν ἑκάστους πατρίδα νικήσαντας ἐπανεξῆσαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ [πρὸς] ἔτι ἑκατέρων, εἴ τινά που ὀρῶεν μὴ κατ' ἀνάγκην πρῶμναν κροοῦμενον, ἀνακαλοῦντες ὄνομασι τὸν τριήραρχον ἠρώτων οἱ μὲν Ἀθηναῖοι εἰ τὴν πολεμιωτάτην γῆν οἰκειοτέραν ἤδη τῆς οὐ δι' ὀλίγον κεκτημένης θαλάσσης ἠγρούμενοι ὑποχωροῦσιν, οἱ δὲ Συρακούσιοι, εἰ οὖς σαφῶς ἴσασι προθυμονυμένους Ἀθηναίους παντὶ τρόπῳ διαφυγεῖν, τούτοις αὐτοὶ φεύγοντας φεύγουσιν. ὁ τ' ἐκ τῆς γῆς πεζῶς ἀμφοτέρων ἰσορρόπου τῆς ναυμαχίας καθεστηκίας πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε, φιλονεικῶν μὲν ὁ αὐτόθεν περὶ

zu 1, 76, 3; über den Ac. 3, 54, 3. — τὸν κτύπον μέγαν, Spr. 50, 11, 1. vgl. 7, 71, 1 u. zu 1, 49, 4. — ἀπὸ — gehört nicht bloss zu μέγαν, sondern zu περιεσῆναι τὸν κτύπον. — τῶν fehlt in vielen u. den besten Hsn. — ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς, [τὸ?] μὴ δύνασθαι ἀκοῦν. (Sch.)

§ 7. ἡ hat nur eine (gute) Hs. — ἀφ' ἑκατέρων. So ἀπό bei γίνεσθαι 8, 14, 2. 93, 3. vgl. 7, 86, 4. — κατά τε für κατά eine gute Hs. und Dion. — τὴν τέχνην λέγει τὴν ἰδίαν, τὴν κελυστικὴν. (Sch.) — βιάζεσθαι, μετὰ βίας καὶ ἰσχύος ποιῆσθαι. (Sch.) Spr. 46, 6, 3. vgl. 4, 10, 5. Ueber den Inf. Spr. 55, 3, 13 u. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 12. — ἐπιβοῶντες gehört zu τοῖς κελυσταῖς, als ob οἱ κελυσταὶ παρεκλείοντο vorherginge. (Sch.) zu 3, 36, 2. — περὶ τῆς, als ob ἀγωνίσασθαι folgen sollte. zu 6, 17, 2. vgl. 6, 73, 3. 7, 64, 2. — σωτηρία ἐς glückliche Rückkehr nach. (Va.) — εἴ ποτε. Spr. 65, 5, 11. vgl. 4, 20, 1. 55, 3. 7, 64, 2. — καὶ wie in der Formel εἰ τις καὶ ἄλλος. Spr. 69, 32, 14. vgl. Kr. Index z. Dion. u. ἄλλος. — αὐθις künftlich, wie 2, 48, 2. vgl. 1, 22, 3. 4, 55, 4. — ἀντιλαβέσθαι, etwa τοῦ ἔργου. Spr. 53, 1, 2. — ἑκάστους, zu 7, 57, 8.

§ 8. πρὸς (ἔτι) von dem καὶ getrennt ist sehr auffallend. Beim Thuk. wenigstens wusst' ich keine ähnliche Stelle. Es wird also Glossem zu εἰ sein. zu 7, 48, 5. — μὴ κατ' ἀνάγκην ohne dringenden Grund. (Va.) zu 4, 63, 3. — ὀλίγον. ὀλίγον πόνου eine gute Hs. wohl aus der Erklärung des Sch. vgl. zu 1, 77, 4. — κεκτημένης passiv. Spr. 40 unter κτάσμαι. — ὑποχωροῦσιν für ἀποχωροῦσιν eine gute Hs. zu 2, 79, 5. „vgl. 1, 54, 4. 3, 78, 2.“ (Fp.) — Ἀθηναίους. Spr. 51, 12 A. u. Dial. 57, 10, 2. — φεύγοντας ist des Gegensatzes halber nochmals ausgedrückt. (Jacobs.)

C. 71. § 1. ὁ ἐκ. zu 6, 32, 2. — ἰσορρόπου, ἰσοπαλοῦς. (Sch.) — ἀγῶνα, ἀγωνίαν. — ξύστασιν Aufregung. Eur. Hipp. 983: πάτερ, μένος μὲν ξύστασις τε ὧν φρονῶν δεινῆ. (Jacobs.) Eigentlich ist das Wort gleichfalls vom Kriegswesen entlehnt. Kr. z. Dion. p. 142. Im eig. Sinne Plut. Dem. 16 u. (neben σύνταξις) Ages. 15. Uneig. ἡθῶν Dion. Rhet. 10, 18. τῆς ψυχῆς Dion C. 43, 37. „49, 9: ἀντιπάλου ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης γενομένης ἰσορρόπου καὶ αἰτοὶ σοσιάσει τῆς γνώμης συνείχοντο.“ (Fp.) vgl. zu 5, 9, 4. — ὁ αὐτόθεν, ὁ Συρακούσιος στρατός. (Sch.) Ueber den Ausdruck zu 3, 7, 3; über die Ap-

τοῦ πλείονος ἤδη καλοῦ, δεδιότες δὲ οἱ ἐπελθόντες μὴ τῶν παρόντων
 2 ἔτι χεῖρω πράξωσιν. πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς
 τὰς ναῦς ὁ τε φόβος ἦν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐδενὶ ἑοικώς καὶ διὰ τὸ
 ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠρυγκάζοντο
 ἔχειν. δι' ὀλίγον γὰρ οὐσῆς τῆς θείας καὶ οὐ πάντων ἅμα ἐς τὸ αὐτὸ
 σκοποῦντων, εἰ μὲν τινες ἴδοιεν πῃ τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας,
 ἀνεθάρσησάν τε ἄν καὶ πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν μὴ στερεῆσαι σφᾶς τῆς
 3 σωτηρίας ἐτρέποντο, οἱ δ' ἐπὶ τὸ ἡσώμενον βλέψαντες ὀλοφρμῶ τε
 ἅμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο καὶ ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὄψεως καὶ τὴν
 γνώμην μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἔργῳ ἐδουλοῦντο· ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς ἀντί-
 παλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες, διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχῆς τῆς ἀμίλλ-
 ης καὶ τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ξυναπονεύοντες
 ἐν τοῖς χαλεπώτατα διῆγον· αἰεὶ γὰρ παρ' ὀλίγον ἢ διεφρευγον ἢ ἀπώλ-
 4 λυντο. ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων, ἕως ἀγχώματα
 ἐναυμάχουν, πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφρμός, βοή, νικῶντες, κρατού-

position Spr. 56, 9, 1 u. zu 4, 49, 3. — *περὶ τοῦ πλείονος ἤδη καλοῦ*,
 ὑπὲρ τοῦ νικῆσαι κατὰ κράτος. (Sch.) Ueber τοῦ zu 4, 17, 3 u. 30, 3. —
οἱ ἐπελθόντες die zum Angriff Gekommenen, die Athenen und ihre
 Bundesgenossen. vgl. 5, 109. 7, 55, 2. 64, 2. — *χεῖρω πράξωσιν*. zu 5,
 9, 7. *χεῖρον* 7, 67, 4.

§ 2. πάντων — ναῦς, πάσης τῆς ἐλπίδος αὐτοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν οὐσῆς.
 (Sch.) Πάντα sind wohl eigentlich alle ihre Mittel. (Va.) Rettungsmittel.
 So ἀνακείσθαι ἐς Her. 1, 97, 1. 3, 31, 2. vgl. über ἐς Spr. 68, 21, 4 u.
 Lobeck zu Soph. Aj. 80. — *ἑοικώς. οὐδενὶ ἄλλω ἑοικώς* Arr. An. 6, 3, 3.
οὐδενὶ τῶν πρόσθεν ἀγῶνων ἑοικώς eb. 5, 17, 3. — *διὰ τὸ*. Dass τὸ nicht
 für τοῦτο stehen könne zeigt Kr. z. Dion. p. 143 f. Bks. Vorschlag δὲ αὐτό,
 von einer Hs. bestätigt, genügt zwar der Sprache, aber nicht dem Gedanken.
 Ba. wollte (nach dem Sch.?) ἀνώμαλον verdoppelt lesen; aber wahrscheinlich
 ist mehr ausgefallener. Kr. Stud. 2 S. 186 f. Dies glaubt auch Arn., der je-
 doch genügsamer nur verlangt: *διὰ τὸ ἀνώμαλον τῶν συμβαινόντων περὶ τὴν
 μάχην ἀνώμαλον καὶ τὴν*. „vgl. ἀνωμαλία τῶν συμβαινόντων Diod. 20, 51.“
 (Bö.) — *δι' ὀλίγον, σύνεγγυς*. (Sch.) zu 2, 89, 7. — *ἀνεθάρσησαν ἄν*.
 Spr. 53, 10, 3. — *ἀνάκλησις* scheint erst bei Spätern wieder vorzukommen.
 — *στερεῆσαι*. Spr. 50, 6, 6.

§ 3. τὸ ἡσώμενον. Spr. 43, 4, 17. — ἀπό gehört zu τῆς ὄψεως.
 vgl. zu 2, 13, 2. — *ἐδουλοῦντο*. zu 4, 34, 1. — *καὶ* steht bei ἄλλοι wie
 bei οἱ δὲ vgl. § 5. (Kr. z. Dion. p. 145.) Spr. 69, 32, 15 u. Stud. 2 S. 226 f.
 — *ἀντίπαλόν τι, ἰσόρροπὸν πον ναυμαχίαν*. (Sch.) zu 2, 89, 4. — *διὰ τὸ
 ἀκρίτως ξυνεχῆς τῆς ἀμίλλης, γενομένης δηλονότι ἀκρίτως τῆς ἀμίλλης*.
 (Sch.) wegen des entscheidungslos Fortdauernden des Kampfes.
 — *τοῖς σώμασιν — ξυναπονεύοντες, συνεξομιούντες τὰ σώματα τῇ
 περὶ τῶν γιγνομένων προσδοκίᾳ ἀπένειον τῷ σώματι τῆδε κακείᾳ*. (Sch.) Das
 Verbum findet sich bei Spätern wieder. *τοῖς σώμασιν* ist dynamisch: mit.
 (Ba.) — *ἴσα*, Ac. vom Verbum regiert. Spr. 46, 5, 4. — *τῇ δόξῃ* ihrer
 Auffassung. — *ἐν τοῖς*. zu 1, 6, 2. — *παρ' ὀλίγον, μόνον οὐκ*. (Sch.)
 um Weniges, es fehlte wenig dass. Schömann zu Plut. Kle. 27, 3 E.

§ 4. τῶν Ἀθηναίων ist mir verdächtig; erträglich wäre es mit ἀκοῦ-
 σαι verbunden. — *ἀγχώματα*. zu 3, 49, 1 u. 4, 134, 2. Ueber den Ac. zu
 7, 34, 5. — *ὀλοφρμός*. Der Nominativ ist regelmässig Aesch. Pers. 411:
θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν ναυαγίων πλήθουσα. (Jacobs.) Eigentlich wohl eine

μενοι, ἄλλα ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι. παραπλήσια δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἐπασχον, πρὶν γε δὴ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι ἐπὶ πολὺ ἀντισχοῦσης τῆς ναυμαχίας ἔτρεψάν τε τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐπικείμενοι λαμπρῶς, πολλῇ κρουγῇ καὶ διακελευσμῶ χρώμενοι, κατεδίωκον ἐς τὴν γῆν. τότε δὲ ὁ μὲν ναυτικός στρατὸς ἄλλος ἄλλη, ὅσοι μὴ μετέωροι⁵ ἐάλωσαν, κατενεχθέντες ἐξέπεσον ἐς τὸ στρατόπεδον. ὁ δὲ πεζὸς οὐκέτι διαφόρως ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς οἰμωγῇ τε καὶ στόνῳ πάντες, δυσανασχετοῦντες τὰ γινόμενα, οἱ μὲν ἐπὶ τὰς ναῦς παρεβοήθουν, οἱ δὲ πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ τείχους ἐς φυλακὴν, ἄλλοι δὲ καὶ οἱ πλειστοὶ ἤδη περὶ σφᾶς αὐτοὺς [καὶ] ὅπῃ σωθήσονται διεσκόπουν. ἦν τε⁶ ἐν τῷ παραντίκῳ οὐδεμιᾶς δὴ τῶν Ξυμπασῶν ἐλάσσωσιν ἐκπληξίς. παραπλήσιά τε πεπόνθησαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ· διαφθαρειῶν γὰρ τῶν νεῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις προσαπώλλυντο αὐτοῖς καὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες διαβεβηκότες, καὶ τότε τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι, ἦν μὴ τι παρὰ λόγον γίγνηται.

Anticipation. Spr. 61, 6, 8 u. zu 6, 22, 3. Ueblicher ist es den Begriff der hier bei εἶναι als Subject erscheint als Object des Infinitivs zu setzen, wie Xen. An. 1, 5, 3: τὰς ὠτίδας ἔστι λαμβάνειν. 1, 9, 13: ἦν ἰδεῖν ὀφθαλμῶν στερομένους ἀνθρώπους. — βοή wünscht Elmsley zu Eur. Her. 833 vor ὀλοφυρμός gestellt. — ἄλλα. Ueber das Asyndeton Spr. 59, 1, 1 u. Kr. z. Dion. p. 145. — πολυειδῆ. Spr. 46, 5, 6. — αὐτοῖς, τοῖς πεζοῖς τοῖς ἐν τῇ γῇ διαταταγμένοις, von παραπλήσια regiert. (Va. u. A. Ps.) — πρὶν γε δὴ, wie 1, 132, 6. vgl. zu 5, 61, 1 u. Spr. 54, 17, 6. — λαμπρῶς. zu 1, 49, 6, 2, 7, 1. — διακελευσμός wird noch aus Josephos angeführt.

§ 5. τότε δὲ für τότε δὴ wohl nur wenige Hsn. — ἄλλος, ἄλλοι? weil jedes einzelne Schiff mit seiner Bemannung zu denken ist. — κατενεχθέντες, ἤγουν πρὸς τὴν γῆν ἐλθόντες. (Sch.) vgl. 7, 53, 1. Gewöhnlich: durch Stürme verschlagen werden. zu 1, 137, 2. — ἐξέπεσον, ἐκ τῶν νεῶν. (Pp.) — οὐκέτι διαφόρως nicht mehr sich verschiedenartig äussernd, wie § 3. „Es gehört zu παρεβοήθουν.“ (Pp.) — ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, sonst μιᾶ ὁρμῇ. vgl. Passow u. ὁρμή (?). Das ἀπό gebraucht Thuk. oft ungewöhnlich. — δυσανασχετεῖν ist nach Poll. 3, 130 ein Gebilde des Thuk., bei ihm nur hier, öfter bei den Spätern. Ueber den Ac. Spr. 46, 8, 1. vgl. 46, 4, 4. — ἐπί. zu 8, 11, 1. — τὸ λοιπὸν τοῦ τείχους 7, 60, 2. (Pp.) — ἄλλοι δὲ καί. zu § 3. — περὶ mit dem Ac. bezeichnet hier das Object dem die Beschäftigung gilt. 4, 51: μηδὲν περὶ σφᾶς νεώτερον βουλευόμεν. Aristot. Nikom. Eth. 6, 5, 1: δοκεῖ φρονίμου ἀνδρὸς εἶναι τὸ δύνασθαι καλῶς βουλευέσθαι περὶ τὰ αὐτῷ ἀγαθὰ καὶ συμφέροτα. Wohl nicht hieher gehört Her. 2, 18, 1. — καὶ ὅπῃ. Spr. 59, 2, 4. Das καί, von Va. nicht übersetzt, verächtigt Kr. z. Dion. p. 145 s.

§ 6. οὐδεμιᾶς. Spr. 47, 27, 3 u. zu 2, 94, 1. — παραπλήσια καὶ. zu 7, 70, 1. — διαφθαρειῶν. zu 1, 29, 3. — προσαπώλλυντο. zu 4, 36, 3. — οἱ ἐν. Spr. 68, 12, 2 u. zu 4, 14, 1. — διαβεβηκότες. zu κατεσχηκότος 1, 11, 3. — καὶ τότε. Spr. 69, 32, 8. — παρὰ λόγον für παράλογον Dion. Thuk. gebraucht παράλογος nie als Adjectiv. vgl. zu 1, 65, 1. (Kr. z. Dion. p. 267.)

72 Γενομένης δ' ἰσχυρᾶς τῆς ναυμαχίας καὶ πολλῶν νεῶν ἀμφοτέροις καὶ ἀνθρώπων ἀπολομένων οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐπικρατήσαντες τὰ τε ναύαγια καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο καὶ ἀποπλεύσαντες πρὸς τὴν πόλιν τροπαῖον ἔστησαν, οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὑπὸ μεγέθους τῶν παρόντων κακῶν νεκρῶν μὲν πέρι ἢ ναυαγίων οὐδ' ἐπενόουν αἰτῆσαι ἀναίρεσιν, τῆς δὲ νυκτὸς ἐβουλεύοντο εὐθὺς ἀναχωρεῖν. Δημοσθένης δὲ Νικίᾳ προσελθὼν γνώμην ἐποιεῖτο πληρώσαντας ἔτι τὰς λοιπὰς τῶν νεῶν βιάσασθαι, ἣν δύνωνται, ἅμα ἔφ' τὸν ἔκπλοον, λέγων ὅτι πλείους ἔτι αἱ λοιπαὶ εἰσι νῆες χρήσιμαί σφίσι ἢ τοῖς πολεμίοις. 37 ἦσαν γὰρ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις περίλοιποι ὡς ἐξήκοντα, τοῖς δ' ἐναντίοις ἐλάσσους ἢ πεντήκοντα. καὶ ξυγχοῦντος Νικίου τῇ γνώμῃ καὶ βουλομένων πληροῦν αὐτῶν οἱ ναῦται οὐκ ἤθελον ἐσβαίνειν διὰ τὸ καταπεπληχθῆαι τῇ ἡσση καὶ μὴ ἂν ἔτι οἴεσθαι κρατῆσαι. καὶ οἱ μὲν ὡς κατὰ γῆν ἀναχωρήσοντες ἤδη ξύμπαντες τὴν γνώμην εἶχον, 73 Ἐρμοκράτης δὲ ὁ Συρακόσιος ὑπονοήσας αὐτῶν τὴν διάνοιαν καὶ τομίσας δεινὸν εἶναι εἰ τοσαύτη στρατιὰ κατὰ γῆν ὑποχωρήσασα καὶ καθεζομένη ποι τῆς Σικελίας βουλήσεται αὐθις σφίσι τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι, ἐσηγεῖται ἔλθων τοῖς ἐν τέλει οὔσιν ὡς οὐ χρεῶν ἀποχωρήσαι τῆς νυκτὸς αὐτοὺς περιδεῖν, λέγων ταῦτα καὶ ἂ ἀὐτῷ ἐδόκει, ἀλλὰ ἐξελθόντας ἤδη πάντας Συρακοσίους καὶ τοὺς ξυμμάχους τὰς τε ὁδοὺς ἀποικοδομῆσαι καὶ τὰ στενόπορα τῶν χωρίων προφθάσαντας ἀφυλάσσειν. οἱ δὲ ξυνεγίνωσκον μὲν καὶ αὐτοὶ οὐχ ἡσσον ταῦτα ἐκεί-

C. 72. § 1. νεῶν, attische funfzig, syrakosische sechsundzwanzig, nach § 3. vgl. zu 7, 70, 4. Etwas abweichend Diod. 13, 17 — ἀμφοτέροις. zu 4, 134, 2.

§ 2. νεκρῶν πέρι. Anticipation mit hinzugefügter Präposition, wie 5, 63, 2. Spr. 61, 6, 8. — αἰτῆσαι ἀναίρεσιν ist nur auf νεκρῶν beziehbar. — ἐβουλεύοντο. ἐβούλοντο eine gute Hs. vgl. jedoch zu 2, 74, 1. und 5, 8, 3. — γνώμην ἐπ. zu 1, 128, 5. — πλείους in grösserer Zahl. — χρήσιμαί. χρήσιμοι einige schlechte Hsn. vgl. 8, 76, 5, Xen. Mem. 3, 8, 8, Dem. 14, 2 u. vorherrschend bei Platon; χρήσιμη Charm. 165, Dem. 15, 12, Isae. 6, 30 u. wohl stets bei Isokrates.

§ 3. ὡς ἀναχωρήσοντες. Aehnlich Plat. Ges. 755, b: μηκέτι τὴν τηλικαύτην ἀρχὴν ὡς ἄρῶν διανοηθήτω.

C. 73. § 1. ἐσηγεῖται. zu 3, 20, 1. — ἔλθων hingegangen. Der Da. hängt von ἐσηγεῖται ab. Spr. 48, 10, 1. — ἐν τέλει. zu 1, 10, 6. — περιδεῖν. zu 1, 35, 3. — καὶ ἂ für ἂ καὶ einige Hsn. u. wohl auch Va., andere καὶ ἂ καὶ. Ba. wollte καὶ αὐτοῖς, Dobree καὶ ἂ oder ἂ καὶ Γούλιππο ἐδόκει oder αὐτῷ τῷ Γ. Die zweite Vermuthung Dobree's halt' ich jetzt für richtig. Eben so ist ja wohl auch 7, 51, 1 Γούλιπος durch αὐτός verdrängt. Für ταῦτα ist vielleicht ταῦτά oder τὰ αἰτά herzustellen. Oder ist der Sinn: und was ihm schien dass man dagegen thun müsse? — ἀποικοδομῆσαι, ἀποφράσαι διὰ τινος οἰκοδομῆς. (Sch.) — προφθάσαντας. διαλαβόντας eine gute Hs. Vielleicht sind beide La. zu verbinden. Das erstere noch 3, 69, 2. 7, 73, 3. 8, 51, 1; dieses bei Thuk. sonst nirgends.

§ 2. ξυνεγίνωσκον, τὰ αὐτὰ ἐγίνωσκον, τοιούτους ὁμογνώμονες ἦσαν αὐτῷ. (Sch.) vgl. 2, 60, 3. 8, 24, 5. Ueber den Pleonasmus mit καὶ αὐτοὶ

νον καὶ ἐδόκει ποιητέα εἶναι, τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἄρτι ἀσμένους ἀπὸ ναυμαχίας τε μεγάλης ἀναπεπαισμένους καὶ ἅμια ἐορτῆς οὐσης — ἐτοχε γὰρ αὐτοῖς Ἡρακλεῖ ταύτην τὴν ἡμέραν θυσία ρύσα — οὐ δοκεῖν ἂν ῥαδίως ἐθελῆσαι ὑπικουῖσαι· ὑπὸ γὰρ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης πρὸς πόσιν τετράφθαι τοὺς πολλοὺς ἐν τῇ ἐορτῇ καὶ πάντα μᾶλλον ἐλπίζειν ἂν σφῶν πείθεσθαι αὐτοῖς ἢ ὄπλα λαβόντας ἐν τῷ παρόντι ἐξελεθεῖν. ὡς δὲ τοῖς ἄρχουσι ταῦτα λογιζομένοις ἐφαίνετο ἄπορα καὶ οὐκέτι ἐπιθεῖν αὐτοὺς ὁ Ἑρμοκράτης, αὐτὸς ἐπὶ τούτοις τάδε μηχανῶται, δεδιὼς μὴ οἱ Ἀθηναῖοι καθ' ἥσυχίαν προφθάσωσιν ἐν τῇ νυκτὶ διελθόντες τὰ χαλεπώτατα τῶν χωρίων. πέμπει τῶν ἐταίρων τινὰς τῶν ἑαυτοῦ μετὰ ἵππεων πρὸς τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ἠνίκα ξυνεσκόταζεν, οἱ προσελάσαντες ἕξ ὅσου τις ἐμίλλεν ἀκούσεσθαι καὶ ἀνακαλεσάμενοί τινας ὡς ὄντες τῶν Ἀθηναίων ἐπιτήδειοι — ἦσαν γὰρ τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι τῶν ἑνδοθεν — ἐκέλευον φράζειν Νικίᾳ μὴ ἀπάγειν τῆς νυκτὸς τὸ στρατόπεδον ὡς Συρακοσίων τὰς ὁδοὺς φυλασσόντων, ἀλλὰ καθ' ἥσυχίαν τῆς ἡμέρας παρασκευασάμενον ἀποχωρεῖν. καὶ οἱ μὲν ἐπιόντες ἀπῆλθον, καὶ οἱ ἀκούσαντες δὴγγεῖλαν τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων· οἱ δὲ πρὸς τὸ ἄγγελμα ἐπέσχον τὴν νύκτα, νομίσαντες οὐκ ἀπάτην εἶναι. καὶ ἐπειδὴ καὶ ὡς οὐκ εὐθὺς ὤρμησαν, ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν περιμε-

21. 2. 90.

zu 5, 6, 3. — ἀπό von, nach. — ἀναπεπαισμένους. Das Pr. erfordert Pr. πεπαισμένους eine gute Hs. — ἀναπεπαισμένους καὶ οὐσης. Spr. 56, 14, 2. — δοκεῖν, ἐγγίνωσκον aus ξυνεγγίνωσκον. (Abr.) zu 2, 46. — ὑπὸ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης ob dem Erfreulichen des Sieges oder ob der Freude über den Sieg. (Ba.) Wohl das Letztere (vgl. 2, 51, 4), da περιχαρῆς objectiv nicht leicht vorkommt. So auch πρὸς εὐπάθειαν ἐκ τοῦ περιχαροῦς τραπομένοι Plut. Cam. 20. Ueber den Ge. Spr. 47, 7, 5. — πάντα. zu 2, 21, 1. — σφῶν πείθεσθαι. Iph. A. 726: τί χρῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἰθισμαι σέθεν. vgl. Schweighäuser zu Her. 1, 126, 3. Doch ist diese Construction den Attikern sonst fremd. [Dion C. 38, 43.] — ἐξελεθεῖν hängt von πείθεσθαι ab. zu 3, 48.

§ 3. οὐκέτι für οὐκ die besten Hsn., andeutend dass Hermokrates mit fortgesetztem Dringen nichts ausgerichtet. (Hk.) vgl. zu 1, 91, 2. Doch ist es etwas seltsam und ἐπὶ könnte wohl aus ἐπ — entstanden sein. — ἐπιθεῖν redete zu. Spr. 53, 1, 7. — ἐπὶ τούτοις darauf. (Ps.) zum Behuf dieser Dinge. (Hk.) Wohl jenes. zu 6, 45, 1. — μηχανῶται· δεδιὼς — χωρίων, πέμπει interpungirte man vor Bekker. Ueber das Asyndeton zu 2, 75, 4. vgl. 6, 64, 3.

§ 4. ἕξ ὅσου ähnlich wie ἐνθεν oder ὅθεν für ἐκείως ἐνθεν oder ὅθεν. Spr. 51, 13, 9. — διάγγελος findet sich noch (anders) bei Spätern. Lex. bei Herm. de em. rat. p. 327: ἐξάγγελος ὁ τὰ ἑσθῶν τοῖς ἕξω διαγγέλλον, ὃν Θουκυδίδης διάγγελον εἶπεν. — τῶν ἑνδοθεν ist Neutrum. (Sch.) über ἐνδοθεν Spr. 50, 8, 15.

C. 74. § 1. ἄγγελμα wird noch aus Eur. u. Spätern angeführt. — ἐπέσχον. Spr. 52, 3, 2. — καὶ ὡς auch so, wie sie doch nach der erhaltenen Mahnung gesollt hätten. — οὐκ gehört bloss zu εὐθὺς. Unpassen-

ναι, ὅπως ξυσκευάσαντο ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὅτι χρησιμώτατα, καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα καταλιπεῖν, ἀναλαβόντες δὲ αὐτὰ ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς δίαιταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια ἀφορμᾶσθαι. Συρακόσιοι δὲ καὶ Γύλιππος τῷ μὲν πεζῷ προεξελθόντες τὰς τε ὁδοὺς τὰς κατὰ τὴν χώραν, ἢ εἰκὸς ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἰέναι, ἀπεφράγγυσαν καὶ τῶν ῥεῖθρων καὶ ποταμῶν τὰς διαβάσεις ἐφύλασσον καὶ ἐς ὑποδοχὴν τοῦ στρατεύματος ὡς κωλύοντες ἢ ἐδόκει ἐτάσσοντο· ταῖς δὲ ναυσὶ προσπλεύσαντες τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀφείλκον· ἐνέπρησαν δὲ τινὰς ὀλίγους, ὥσπερ διενοήθησαν, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τὰς δ' ἄλλας καθ' ἥσυχίαν οὐδενὸς κωλύοντος ὡς ἐκάστην ποι ἐκπεπτωκυῖαν ἀναδησάμενοι ἐκόμιζον ἐς τὴν πόλιν.

- 75 Μετὰ δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐδόκει τῷ Νικίᾳ καὶ τῷ Δημοσθένει ἰκανῶς παρεσκευάσθαι, καὶ ἡ ἀνάστασις ἤδη τοῦ στρατεύματος τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ναυμαχίας ἐγγίγγο. δεινὸν οὖν ἦν οὐ καθ' ἓν μόνον τῶν πραγμάτων, ὅτι τὰς τε ναῦς ἀπολωλεκότες πάσας ἀπεχώρουν καὶ ἀντὶ μεγάλης ἐλπίδος καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις κινδυνεύοντες, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπολείψει τοῦ στρατοπέδου ξυνέβαινε τῇ τε ὄψει ἐκάστῳ ἀλγεῖν καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι. τῶν τε γὰρ νεκρῶν ἀτάφων ὄντων, ὁπότε τις ἴδοι τινὰ τῶν ἐπιτηδείων κείμενον, ἐς λύπην μετὰ φόβου καθίστατο, καὶ οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι τραυματῖαι τε καὶ ἄσθενεῖς

der wäre οὐδ' ὡς εὐθὺς. — ὡς. Spr. 69, 63, 4. — ἐκ τῶν δ. Spr. 68, 17, 10. vgl. zu 2, 3, 3, 4, 51. — ἀναλαβόντες für ἀναλαβόντας viele u. gute Hsn., als ob ἐγνώσαν oder ἐψηφίσαντο vorherginge. (Hk.) vgl. Spr. 45, 1, 3 u. zu 3, 36, 2. — αὐτὰ ὅσα gerade so viel als. (Va.?) Spr. 51, 5, 5.

§ 2. προεξέρχασθαι findet sich noch bei Pol. u. Spätern. — ἀπεφράγγυσαν. Spr. 40 unter φράγγυμι, das der att. Prosa sonst fremd ist. — τῶν vor ποταμῶν ist mit Bk. nach einer guten Hs. gestrichen. — ὑποδοχὴ hier ungewöhnlich im feindlichen Sinne; im freundlichen 1, 139, 2.

§ 3. τινὰς. Spr. 51, 16, 4. vgl. 3, 7, 3 u. 4, 46, 3. 110, 2. — ὥσπερ διενοήθησαν 7, 60, 2. (Pr.) — ὡς ἐκάστην. zu 1, 3, 4. — ἐκπεπτωκυῖαν. zu 2, 92, 2. — ἀναδησάμενοι, ἤγουν ἐξαρήσαντες τῶν ἐαντῶν νεῶν. (Sch.) zu 1, 50, 1. — ἐκόμιζον, οἱ Συρακόσιοι.

C. 75. § 1. παρεσκευάσθαι. zu 1, 46, 1. — καὶ ἡ. zu 2, 93, 3. — οὐ καθ' ἓν μόνον τῶν πραγμάτων auf mehr als eine Weise, aus mehr als einer Ursache Ba., so dass als Subject noch ἡ ἀνάστασις zu denken wäre; wobei doch der Ge. nicht recht gehörig scheint. („Her. 5, 78: δηλοῖ οὐ κατ' ἓν μόνον ἀλλὰ πανταχῇ ἡ ἰσηγορίῃ ὡς ἐστὶ χρεῖμα σπουδαῖον.“ Classen.) Besser nimmt Jacobs den ganzen Ausdruck als Subject: nicht bloss eine Einzelheit der Vorgänge, die Gesamtmerscheinung dass sie etc. vgl. Spr. 60, 8, 4. Haase p. 29 s. denk ὅτι — ἀπεχώρουν als Subject. — πάσας. πεζοὶ oder πάσας πεζοὶ Reiske. — ἀντὶ statt der Erfüllung einer. — κινδυνεύοντες, da hier αὐτοὶ Hauptbegriff ist. vgl. Spr. 63, 4, 2. — αἰσθέσθαι. αἰσθεσθαι Bk. nach einigen Hsn. zu 2, 93, 2.

§ 2. κείμενον todt da liegend. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 27. — μετὰ φόβου mit Grauen. (Hl.) vor der göttlichen Strafe wegen nicht gewährter Bestattung? Wohl nur vor dem ihm selbst Bevorstehenden. — οἱ ζῶντες — ἄσθενεῖς die welche verwundet oder krank lebend zurück blieben. Spr. 50, 12, 1. vgl. zu 2, 5, 2. Ueber ἄσθενεῖς zu 7, 60, 2.

πολὺ τῶν τεθνεώτων τοῖς ζωσι λυπηρότεροι ἦσαν καὶ τῶν ἀπολωλότων ἀθλιώτεροι. πρὸς γὰρ ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τροπόμενοι ἐς ἀπορίαν καθίστασαν, ἄγειν τε σφᾶς ἀξιοῦντες καὶ ἓνα ἕκαστον ἐπιβουόμενοι, εἴ τινὰ πού τις ἴδοι ἢ ἑταίρων ἢ οἰκείων, τῶν τε Ξυσκήνων ἤδη ἀπιόντων ἐκκρεμαννύμενοι καὶ ἐπακολουθοῦντες ἐς ὅσον δύναιτο, εἴ τῳ δὲ προλίποι ἢ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ [ὀλίγων] ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ὑπολείπομενοι, ὥστε δάκρυσσι πᾶν τὸ στρατεύμα⁴ πλησθὲν καὶ ἀπορία τοιαύτη μὴ ῥαδίως ἀφορμαῖσθαι, καίπερ ἐκ πολεμίας τε καὶ μείζω ἢ κατὰ δάκρυα τὰ μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεί δεδιότας μὴ πάθωσιν. κατήφειά τε τις ἅμα καὶ κατὰμεμψις σφῶν αὐτῶν πολλή ἦν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἢ πόλει ἐκπεπολιορκημένη ἐβάσκεσαν ὑποφευγούση, καὶ ταύτη οὐ μικρᾶ μνησάδες γὰρ τοῦ Ξύμπαντος ὄχλου οὐκ ἐλάσσονος τεσσάρων ἅμα ἐπορεύοντο. καὶ τούτων οἱ τε ἄλλοι ἔφερον πάντες ὅ τι τις ἐδύνατο [ἕκαστος] χρήσιμον καὶ οἱ ὀπλίται καὶ οἱ ἐπιπῆς παρὰ τὸ εἰλωθὸς αὐτοῖ τὰ σφέτερά αὐτῶν σιτία ὑπὸ τοῖς ὄπλοις, οἱ μὲν ἀπορία ἀκολούθων οἱ δὲ ἀπιστία ἀπνητομολήκεσαν γὰρ πάλαι τε καὶ οἱ πλεῖστοι παραχρῆμα. ἔφερον δὲ

§ 3. ἀντιβολία wird noch aus Eupol. u. Spättern angeführt; ἀντιβόλησις bei Platon. — καθίστασαν. zu 4, 75, 2. „Erg. αὐτοῖς, τοῖς ἀποχωροῦντας.“ (Pp) — ἐπιβουόμενοι. zu 3, 59, 2. — ἐκκρεμαννύμενοι. Eur. Herk. 520: δεῦρ' ὧ τέκν' ἐκκρήμασθε πατρῶων πέπλων. vgl. 627. (Didot.) — ἐς vor ὅσον hat nur eine gute Hs. — τῳ. Der Da. bei προλείπειν findet sich sonst in der guten Prosa vielleicht nicht. vgl. Eur. Or. 818. — προλίποι für προλείποι zwei gute Hsn. Ungew. in intr. Bed. vgl. Passow u. d. W. 3. Dem. 18, 302: ὧν ἐνέλειπε τῇ πόλει, ταῦτα προσθεῖναι. — ῥώμη Geisteskraft. vgl. 4, 29, 2 u. zu 2, 43, 3. — ὀλίγων. πολλῶν übersetzt Va. συγγνωμυθῆ Pp. Ich möcht' es streichen. — ἐπιθειασμῶν, θείων ἐπικλησίωσιν. (Sch.) zu 2, 75, 1. — ὑπολείπομενοι für ἀπολειπόμενοι Bk. mit einer guten Hs. Ueber den Plural bei τις Spr. 58, 4, 5.

§ 4. δάκρυσσι. Spr. 19, 2 u. B. 2 § 21 unter δάκρυ. — μὴ ῥαδίως. zu 2, 16. — καίπερ. Spr. 56, 13, 2. — ἐκ πολεμίας, ἀφορμωμένους. (Pp.) — μείζω ἢ κατὰ δάκρυα. Her. 3, 14: μέζω κατὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν. (Wasse.) Spr. 49, 4 u. zu 6, 15, 2. 7, 45. — πεπονθότας. Spr. 58, 4, 1. — περὶ τῶν ἐν ἀφανεί, περὶ τῶν μελλόντων. (Sch.) Spr. 61, 6, 4. — μὴ für μή u eine gute Hs. — κατήφεια. Ein poetisches Wort, von spätern Mischprosaikern bei Plut. Lyk. 11 u. öfter, wie auch bei A. — κατὰ μεμψις Geringschätzung. vgl. 7, 77, 1. (Hk.) zu 2, 44, 2. — οὐδὲν ἄλλο ἢ. Spr. 62, 3, 7. — μικρᾶ für μικρᾶ eine Hs. zu 4, 13, 3.

§ 5. μνησάδες —. Böckh Staatsh. 1 S. 372. vgl. Kr. z. Dion. p. 309 s. — ὄχλου. Spr. 47, 8. vgl. 3, 87, 2 u. Plut. Ages. 31: μνησάδες ἐπὶ τοῦ σύμπαντος ὄχλου συνεισβαλεῖν. Aehnliches bei Kr. z. Her. 7, 184, 3. vgl. eb. 7, 20. — ἔφερον πάντες für πάντες ἔφερον eine gute Hs. — ἕκαστος für κατὰ τό eine gute Hs. Mir scheint es Glossem zu τις. (Kr. Bruchst.) Denn man sagte wohl ἕκαστός τις, aber schwerlich τις — ἕκαστος. vgl. zu 6, 31, 4. — ἀκολούθων, ὑπηρετῶν. (Sch.) Eben so von einem Packträger Isae. 5, 11; sonst gew. nur von Sklaven, die ihren Herren folgen. Ueber die Sache vgl. 3, 17, 2 u. Böckh Staatsh. 1 S. 377.

§ 6. ἀπνητομολεῖν scheint sonst nicht vorzukommen. — παραχρῆμα, ἐν τῳ τότε παρόντι. (Sch.) erg. ἀπνητομολοῦν. Spr. 62, 4, 2. — ἔφερον —

οὐδὲ ταῦτα ἱκανά· οἴτιος γὰρ οὐκέτι ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ. καὶ μὴν ἢ ἄλλη αἰτία καὶ ἢ ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν, οὐδ' ὡς ῥαδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο, ἄλλως τε καὶ ἀπὸ διὰς λαμπρότητος καὶ ἀνχήματος τοῦ πρώτου ἐς οἶαν τελευτήν καὶ ταπεινότητα ἀφίκτο. μέγιστον γὰρ δὴ τὸ διάφορον τοῦτο Ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο, οἷς ἀντὶ μὲν τοῦ ἄλλους δουλωσομένους ἦκειν αὐτοὺς τοῦτο μᾶλλον δεδιώτας μὴ πάθωσι ξυνέβη ἀπιέναι, ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπισημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι, πεζοὺς τε ἀντὶ νάνβατων πορευομένους καὶ ὀπλιτικῷ προσέχοντας μᾶλλον ἢ ναυτικῷ. ὅμως δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἐτι κινδύνον πάντι ταῦτα αὐτοῖς οἰστὰ ἐφαίνετο.

- 76 Ὅρων δὲ ὁ Νικίας τὸ στρατεύμα ἀθνημοῦν καὶ ἐν μεγάλῃ μεταβολῇ ὄν, ἐπιπαριῶν ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐθάροννέ τε καὶ παρεμθεῖτο, βοῆ τε χρώμενος ἐτι μᾶλλον ἐκάστοις καθ' οὓς γίγνεται ὑπὸ

ἱκανά, οὐδὲ ταῦτα ἢ ἔσθρον ἱκανά ἦν. Spr. 57, 3, 6. — ἦν haben mehrere gute Hsn. — καὶ ἢ für καὶ mehrere Hsn. Beides streichend will Dobree lesen: ἰσομοιρία τῶν κακῶν ἔχουσα, wie vielleicht Va. las. Pp. übersetzt: die Gemeinschaftlichkeit der Leiden, obgleich sie sonst einige Erleichterung hat, gewährt. vgl. zu 1, 9, 1. Der Sch.: καὶ τὸ κοινωνεῖν πάντας ἐπ' ἴσῃ τῶν κακῶν καὶ οἶον ἴσον μέρος ἕκαστον αὐτῶν μετεῖναι. — ἰσομοιρία κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν, τῆς τύχης Dion. Areh. 7, 49 u. 28. Bei Attikern scheint das Wort sonst nicht vorzukommen. — τὸ μετὰ πολλῶν in der Erwägung dass man mit Vielen leide, die Gemeinsamkeit mit Vielen. Kr. Stud. 2 S. 153 f. Spr. 50, 5, 12. Es ist Object und κούφισιν Prädicat. Spr. 57, 3, 1. Das τό nimmt Dobree für τὸ λεγόμενον: illud scilicet pervulgatum, hoc sibi cum multis aliis accidere. — κούφισις wird noch aus Spätern angeführt. — ῥαδία. Spr. 55, 4, 4. — ἄλλως τε καί, ἐνθυμονομένοις. (Ba.) Spr. 51, 13, 17. vgl. 3, 53, 2. 6, 68, 2? — ἐς οἶαν. Spr. 51, 14, 1. vgl. 3, 7, 1. — ἀφίκτο, τὸ στρατεύμα δηλονότι. (Sch.) Oder vielmehr τὸ στρατοπέδον. (Pp.) τὸ πρᾶγμα denkt Hk. zu 1, 6, 4 u. Spr. 61, 5, 6. vgl. Kr. z. Her. 3, 71, 1.

§ 7. τό, wie 7, 55, 2. — διάφορον Umschlag. (Ps. u. Hl.) — τῷ vor Ἑλληνικῷ, auch von Dobree verdächtigt, hat Bk. gegen die Hsn. gestrichen, wie schon alle Erklärer wollten; τῷ Pp. vgl. 7, 77, 6: τὸν φίλου. — οἷς. Spr. 58, 4, 4. — αὐτοὺς folgt eben so auf einen Da. bezogen 3, 84, 3: ἅπασιν ἐλπίς ὑπόκειται σφαλεῖσι κἂν αὐτοὺς διασώζεσθαι. And. 1, 12: ἔδοξε τοῖς προτάνοσι τοὺς μὲν ἀνοήτους μετασῆσασθαι αὐτοὺς δ' ἔναι. (Arndt de pron. refl. 2 p. 39.) — δουλωσαμένους für δουλωσομένους eine Hs. — εὐχῆς — ἐξέπλεον 6, 32, 1. 2. (Hudson.) — παιάνων. παιάνων mehrere, auch gute Hsn. — πάλιν zur rück gehört zu ἀφορμᾶσθαι. (Hl.) — τούτων hängt von ἐναντίοις ab. (Ps.) Ueber die Stellung Spr. 50, 40, 1. — ἐπισημίσμασιν, οὐκίσμασιν. Hesych. (Dr.) Noch aus Josephos angeführt. — πεζοὺς τε für πεζοὺς δὲ eine gute Hs. — νάνβατων, ναυτῆς ἢ ἐπιβάτης. (Sch.) zu 1, 121, 2. — προσέχοντας für προσχόντας eine gute Hs. — ἐπικρεμαμένου. zu 1, 18, 4.

C. 76. ἐπιπαριῶν. zu 4, 94, 2. — ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐκ τῶν δυνατῶν. (Sch.) vgl. 8, 1, 4. (Pp.) Es gehört zu den folgenden Verben. vgl. zu 6, 33, 3 u. 70, 4. — ἐτι μᾶλλον als 7, 60, 4. 69, 3 f. (Arn.) — ἐκά-

προθυμίας καὶ βουλόμενος ὡς ἐπὶ πλεῖστον γεγωνίσκων ὠφελεῖν τι.
 “καὶ ἐκ τῶν παρόντων ὧ Ἀθηναῖοι καὶ Ξυμμαχοὶ ἐλπίδα χορῆ ἔχουσιν”⁷⁷
 ἤδη τινὲς καὶ ἐκ δειωτέρων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν· μηδὲ καταμέμφε-
 σθαι ὑμᾶς ἄγαν αὐτοὺς μήτε ταῖς Ξυμφοραῖς μήτε ταῖς παρὰ τὴν
 ἀξίαν νῦν κακοπαθείαις. καγὼ τοι οὐδενὸς ὑμῶν οὔτε φάμη προφέ-²
 ρων — ἀλλ’ ὁρᾶτε δὴ ὡς διακίμαι ὑπὸ τῆς νόσου — οὔτ’ εὐτυχία
 δοκῶν που ὑστερός του εἶναι κατὰ τε τὸν ἴδιον βίον καὶ ἐς τὰ ἄλλα,
 νῦν ἐν τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς φανλοτάτοις αἰωροῦμαι· καίτοι πολλὰ
 μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιήτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ
 ἀνεπίφθονα. ἀνθ’ ὧν ἡ μὲν ἐλπίς ὅμως θρασεῖα τοῦ μέλλοντος, αἰς
 δὲ Ξυμφοραὶ οὐ κατ’ ἀξίαν δὴ φοβοῦσιν. τάχα δ’ ἂν καὶ λωφῆσιαν
 ἰκανὰ γὰρ τοῖς τε πολεμίοις ἐντύχῃται καὶ εἴ τῳ θεῶν ἐπίφθονοι
 ἐστρατεύσαμεν, ἀποχρώντως δὴ τετιμωρήμεθα. ἤλθον γὰρ που καὶ
 ἄλλοι τινὲς ἤδη ἐφ’ ἐτέρους καὶ ἀνθρώπεια δράσαντες ἀνεκτὰ ἐπαθον.
 καὶ ἡμᾶς εἰκὸς νῦν τὰ τε ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐλπίζειν ἡπιώτερα ἔξειν —
 οἴκτου γὰρ ἀπ’ αὐτῶν ἀξιώτεροι ἤδη ἐσμὲν ἢ φθόνου — καὶ ὁρῶντες

στοις, πρὸς ἐκάστους. (Ba.) — γεγωνίσκειν ist poetisch. Spr. B. 2 § 39
 u. d. W. Dagegen Cobet n. l. p. 8 s. — τι eine gute Hs., die übrigen ἐτι
 zum folgenden C. gezogen.

C. 77. § 1. ἐκ τῶν παρόντων. zu 3, 29, 2. — ἡδη. εἰ δὴ Bothe. Das
 Asyndeton rechtfertigt sich durch die Aufgeregtheit des Redenden. Spr. 59,
 1, 5. (Pp.) — τοιῶνδε erg. ἐκ. Die Präposition pflegt in solchem Falle meis-
 tens nicht zweimal gesetzt zu werden, was erhellt aus 1, 36, 2. 73, 2. 3,
 44, 2. 5, 110. 111, 3. 6, 34, 4. 83, 2. 7, 57, 8. 8, 96, 2. Dem. 19, 84. Zwei-
 mal Thuk. 4, 19, 3. (Ulrich Beitr. z. Krit. 2 S. 15.) — καταμέμφεσθαι
 für καταμήψασθαι eine gute Hs. vgl. 8, 106, 2. — ταῖς Ξυμφοραῖς der
 Niederlagen halber. (Kr. z. Dion. p. LV.) Ueber den Da. Spr. 48, 15, 6.
 vgl. 1, 84, 2. zu 3, 98, 4 u. zu χρώμενοι 4, 65, 4. — παρὰ τὴν ἀξίαν
 wider Verdienst. (Wasse.) wider Verschulden. vgl. § 3.

§ 2. οὐδενός. Spr. 47, 19. — προφέρων. zu 7, 64, 2. — διακίμαι
 zugerichtet bin, gewöhnlicher von geistigen Zuständen. — ὑπό. Spr. 52,
 3, 2. — εὐτυχία 6, 17, 1. — ὑστερός του, wie οὐδενὸς ὑστερος 1, 91, 4.
 — κατὰ τε für κατὰ eine gute Hs. u. der Schol. — ἐς τὰ ἄλλα, in Anse-
 hung meiner politischen Bedeutsamkeit. — φανλοτάτοις, ἀγεγνήσιον. (Sch.)
 — αἰωροῦμαι schwebe. vgl. Her. 8, 100, 1. — νόμιμα positive Re-
 ligionsgebräuche. — ἐς θεοὺς δεδιήτημαι, εἰς θεῶν τιμὴν ἐπετήδευσα,
 (Sch.) — ἀνεπίφθονα. zu 1, 76, 1.

§ 3. ὅμως, obgleich ich in so grosser Gefahr schwebe wie die Unbe-
 deutendsten. (Matthiä Gr. § 623.) — θρασεῖα für θαρσεῖα einige Hsn. —
 τοῦ μέλλοντος. zu 8, 81, 2. — οὐ κατ’ ἀξίαν δὴ, ἀλλὰ μειζῶνος. (Sch.)
 Vielmehr μειζῶνος. Gut nur Hl.: schrecken mich nicht so wie sie
 sonst wohl sollten. — λωφῆσιαν. zu 2, 49, 2 u. 6, 12, 1. — ἐντύ-
 χῃται, ἤγουν μετ’ εὐτυχίας κατώρθωται. (Sch.) Spr. 52, 3, 4. — δὴ. ἤδη eine
 gute Hs. — τετιμωρήμεθα. Spr. 52, 10, 11.

§ 4. τὰ τε. Es entspricht καὶ ὁρῶντες. (Hk.) vgl. zu 5, 11, 2. — τὰ
 ἀπό. vgl. zu 8, 51, 2 u. Haase p. 108. — θεοῦ. θεῖου Kr. Bruchst.; ὁ θεός
 sagt Thuk. nur von einem bestimmten Gotte, z. B. dem Apollon. „vgl. 5, 104.
 105, 1 u. 2. 112, 2.“ (Pp.) — ἡπιώτερα. zu 2, 59, 2. — ἀπ’ αὐτῶν, in Folge

ὑμᾶς αὐτοὺς οἷοι ὀπλίται ἅμα καὶ ὅσοι ξυντεταγμένοι χωρεῖτε μὴ καταπέπληχθε ἄγαν, λογίσεσθε δὲ ὅτι αὐτοὶ τε πόλις εὐθύς ἐστε ὅποι ἂν καθέζησθε καὶ ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς τῶν ἐν Σικελίᾳ οὐτ' ἂν ἐπιόντας δέξαιτο ῥαδίως οὐτ' ἂν ἰδρωθέντας που ἐξαναστήσειεν. τὴν δὲ πορείαν ὡστ' ἀσφαλῆ καὶ εὐτακτον εἶναι αὐτοὶ φυλάξαιτε, μὴ ἄλλο τι ἡγησάμενος ἕκαστος ἢ ἐν ᾧ ἂν ἀναγκασθῆ χωρίῳ μάχεσθαι, τοῦτο καὶ πατρίδα καὶ τεῖχος κρατήσας ἔξειν. σπονδῆ δὲ ὁμοίως καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἔσται τῆς ὁδοῦ — τὰ γὰρ ἐπιτήδεια βραχέα ἔχομεν — καὶ ἦν ἀντιλαβώμεθά του φιλίου χωρίου τῶν Σικελῶν — οὗτοι γὰρ ἡμῖν διὰ τὸ Συρακοσίων δέος ἔτι βέβαιοι εἰσιν — ἤδη νομίζετε ἐν τῷ ἔχυρῷ εἶναι. προπέεμπται δ' ὡς αὐτοὺς καὶ ἀπαντᾶν εἰρημένον καὶ τοσιτία ἄλλα κομίζεν. τό τε ξύμπαν γινώτε, ᾧ ἄνδρες στρατιῶται, ἀναγκαῖον τε ὄν ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι ὡς μὴ ὄντος χωρίου ἐγγὺς ὅποι ἂν μύλακισθέντες σωθείητε, καὶ ἦν νῦν διαφύγητε τοὺς πολεμίους, οἳ τε ἄλλοι τευξόμενοι ὦν ἐπιθυμείτε που ἐπιθεῖν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς πόλεως καίπερ πεπτωκυῖαν ἐπανορθώσαντες· ἄνδρες γὰρ πόλις καὶ οὐ τεῖχος οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κεναι.“

78 Ὁ μὲν Νικίας τοιαύδε παρακλενόμενος ἅμα ἐπῆε τὸ στρατεύμα καὶ εἴ πη ὀρώη διεσπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωροῦν, ξυνάγων καὶ καθιστάς, καὶ ὁ Δημοσθένης οὐδὲν ἦσσον, τοῖς καθ' ἑαυτὸν τοιαυτὰ τε καὶ παραπλήσια λέγων. τὸ δὲ ἐχώρει ἐν πλαισίῳ τεταγμένον, [πρωτόν μὲν ἡγούμενον] τὸ Νικίου, ἐφεπόμενον δὲ τὸ Δημοσθένους· τοὺς

unserer Leiden. Va. u. A. erklären ἀπὸ τῶν θεῶν. — οἷοι. Spr. 61, 6, 2. — καταπέπληχθε. καταπεπληχθαι einige Hsn. u. Va., was billigend Ps. ὀρώωντας vorschlug.

§ 5. δέξαιτο. zu 7, 44, 4. — ἂν vor ἀναγκασθῆ hat nur eine gute Hs.

§ 6. βραχέα. zu 1, 14, 3. — ἀντιλαβώμεθα. zu 3, 22, 5. — του für τοῦ Va. zu 6, 34, 2. — Συρακοσίων. Spr. 47, 7, 1. — ἔχυρῷ, ἀσφαλεῖ. (Sch.) — προπέεμπται für προπέεμπτε eine Hs. — εἰρημένον indem ihnen angesagt, geheissen ist sowohl etc. zu 1, 125, 1. — ἄλλα. ἅμα Reiske; pariter Va. Oder καὶ ἄλλα? (Kr. Bruchst.) Das blossе ἄλλα stände im Gegensatz zu dem noch Vorhandenen.

§ 7. τό τε für τὸ δέ eine gute Hs. zu 6, 37, 3. — οἱ ἄλλοι, wie οἱ πολλοὶ 7, 66, 1. — τε ὄν καὶ τευξόμενοι, an γινώτε angefügt. Spr. 56, 7, 5 u. 14, 2. — σωθείητε. διασωθείητε eine gute Hs. — ἐπιθεῖν. zu 7, 61, 1. — ἄνδρες. Eur. Phrix. 12: αἱ γὰρ πόλις εἰς ἄνδρες, οὐκ ἐρημία. vgl. App. Pun. 8, 89, „Luc. Anach. 20 u. Valck. diatr. p. 217.“ (Dobree.) (Wunder) zu Soph. Oed. T. 56 u. Bl. hier.

C. 78. § 1. ἅμα gehört zu παρακλενόμενος. (Hk.) Spr. 56, 10, 3. — ἐπῆε. Eur. Phoe. 698: Καθμείων πύλας φύλακας τ' ἐπῆλθον. — καὶ vor εἴ verbindet παρακλενόμενος mit ξυνάγων. vgl. zu 1, 19. — οὐδὲν ἦσσον, ἐπῆε τὸ στρατεύμα. (Hl.) — καθ' ἑαυτόν. zu 3, 108, 2. — τὸ δέ ist substantivirtes Neutrum. Spr. 43, 4, 17. vgl. 3, 108, 2. — πλαισίῳ. zu 6, 67, 2. — πρωτόν μὲν ἡγούμενον hat eine gute Hs. u. eine andre. — τὸ Νικίου für τοῦ Νικίου mehrere u. gute Hsn. Spr. 50, 1, 11. Ueber die Entfernung der Apposition zu 4, 90, 1. vgl. 3, 104, 2. — τὸ Δημοσθένους,

δὲ σκενοφόρους καὶ τὸν πλεῖστον ὄχλον ἐντὸς εἶχον οἱ ὀπλίται. καὶ ἐπειδὴ τε ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει τοῦ Ἀνάπυου ποταμοῦ, εὔρον ἐπ' αὐτῷ παρατεταγμένους τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων, καὶ τραψάμενοι αὐτοὺς καὶ κρατήσαντες τοῦ πόρου ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν· οἱ δὲ Συρακόσιοι παριππεύοντες τε προσέκειντο καὶ ἐσακοντίζοντες οἱ ψилоί. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ προελθόντες σταδίους ὡς τεσσαράκοντα ἠύλισαντο πρὸς λόφῳ τινὶ οἱ Ἀθηναῖοι· τῇ δ' ὕστεραία πρῶν ἐπορεύοντο³ καὶ προῆλθον ὡς εἴκοσι σταδίους, καὶ κατέβησαν ἐς χωρίον ἄπειδὸν τι καὶ αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύσαντο, βουλόμενοι ἐκ τε τῶν οἰκιῶν λαβεῖν τι ἐδώδιμον — ὡκέτο γὰρ ὁ χῶρος — καὶ ὕδωρ μετὰ σφῶν αὐτῶν φέρεσθαι αὐτόθεν· ἐν γὰρ τῷ πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια, ἧ' ἔμελλον ἵεναι, οὐκ ἄφθονον ἦν. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἐν τούτῳ προελθόντες τὴν δίοδον τὴν ἐν τῷ πρόσθεν ἀπειτείχον· ἦν δὲ λόφος κυρτερός καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ χαράδρα κρημνώδης, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀκραῖον λέπας.

Τῇ δ' ὕστεραία οἱ Ἀθηναῖοι προῆσαν, καὶ οἱ τῶν Συρακοσίων⁴ καὶ ξυμμάχων αὐτοὺς ἰππῆς καὶ ἀκοντισταί, ὄντες πολλοί, ἐκατέρωθεν ἐκόλουν καὶ ἐσηκοντίζόν τε καὶ παρίππευον. καὶ χρόνον μὲν πολλὸν ἐμάχοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἔπειτα ἀνεχώρησαν πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ὁμοίως εἶχον· οὐ γὰρ ἔτι ἀποχωρεῖν οἶόν τ' ἦν ὑπὸ τῶν ἰππέων. πρῶν δὲ ἄραντες ἐπορεύοντο αὐ⁷-79 θις καὶ ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν τὸν ἀποτετιχισμένον καὶ εὔρον πρὸ ἐαυτῶν ὑπὲρ τοῦ ἀποτετιχίσματος τὴν πεζὴν στρατιὰν παρατεταγμένην οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων· στενὸν γὰρ ἦν τὸ χωρίον.

das wohl ein eignes *πλαίσιον* bildete. Nicht glaubt dies Ba. — *πλεῖστον*. *ψιλόν* Kr. Bruchst. vgl. Xen. An. 3, 2, 36. vgl. jedoch zu 3, 1. — *ἐντὸς* innerhalb des *πλαίσιον*, wie Xen. An. 3, 2, 36. (Dr.)

§ 2. *ἐπειδὴ τε*. Zu entsprechen scheint *οἱ δὲ* § 3. (Hk.) Wenn *τέ* nicht zu streichen ist; *γε* will (unpassend) Sauppe epist. cr. p. 87. — *τῇ* dem bekannten. (Bl.) vgl. Index u. Artikel 3. — *διαβάσει* Uebergangsort. Kr. zu Xen. An. 1, 5, 12. — *τῶν Συρ.* Spr. 47, 15, 3. — *παριππεύοντες* längs der Marschcolonne hinreitend, wie § 4. Oft so bei Arrian. — *προσέκειντο οἱ ἰππῆς καὶ* mochte man erwarten. Doch ist der Zusatz entbehrlich. — *ψилоί, ἀκοντισταί*. Kr. ind. z. Xen. An. u. d. W. lat. A.

§ 3. *πρῶν* für *πρωί* Bekker. zu 4, 6, 2. — *ἀπειδὸν, ὀμαλόν, ὀμόπεδον*, ὡς καὶ *ἄλοχος ἢ ὀμόλοχος*. (Sch.) Spr. 42, 1, 6. Oester bei Her. und Spätern. — *στάδια*. Sonst sagt Thuk. nur *σταδίους*. (Phot.) Der No. Pl. scheint bei ihm nicht vorzukommen.

§ 4. *αὐτοὺς* eingeschoben wie *ἡμᾶς* 1, 68, 1. — *ἐκατέρωθεν* für *ἐκάτεροι* zu *ὄντες* gezogen, eine gute Hs., eine schlechtere u. Va. — *ἀποχωρεῖν, ἀποσιδνασθαι ἀπὸ τοῦ στρατεύματος*. (Sch.) Eben nach Lebensmitteln. (Bl.) — *ὑπό*. zu 6, 37, 3.

C. 79. § 1. *ἐβιάσαντο, μετὰ βίας ἐπειράσαντο*. (A. Ps.) Eine in dieser Bedeutung nicht leicht vorkommende Construction. (Pp.) Mir ist *ἐλθεῖν* anstößig; Va. übersetzt es nicht. „Dasselbe Glossem Ev. Luc. 16, 16.“ (Bl.) vgl. jedoch 4, 29, 4. — *οὐκ ἐπ'*. zu *οὐκ ἐν* 7, 36, 3. — *ἐπ' ὁ ἀσπίδων*, von der Tiefe. (Dr.) zu 4, 93, 4.

καὶ προσβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐτειχομάχουν καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος — δικνοῦντο γὰρ ὅσῳ οἱ ἄνωθεν — καὶ οὐδ' ἀνίστασθαι βιάσασθαι ἀπεχώρουν πάλιν καὶ ἀνεπαύοντο. ἔτυχον δὲ καὶ βρονταὶ τινες ἅμα γενόμεναι καὶ ὕδωρ, οἷα τοῦ ἔτους πρὸς μετόπωρον ἤδη ὄντος φιλεῖ γίνεσθαι· ἀφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἔτι ἠθύμον καὶ ἐνόμιζον ἐπὶ τῷ σφετέρῳ ὄλεθρῳ καὶ ταῦτα πάντα γίνεσθαι. ἀναπαυομένων δ' αὐτῶν ὁ Γύλιππος καὶ οἱ Συρακόσιοι ἐμπόνοι μέρος τι τῆς στρατιᾶς ἀποτειχιζόντας αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄπισθεν αὐτοὺς ἢ προσεληλύθεισαν· ἀντιπέμψαντες δὲ κἀκεῖνοι σφῶν αὐτῶν τινὰς διεκώλυσαν. καὶ μετὰ τοῦτο πάσῃ τῇ στρατιᾷ ἀναχωρήσαντες πρὸς τὸ πεδίον μᾶλλον οἱ Ἀθηναῖοι ἠύλισαντο. τῇ δ' ὕστερα ἡμερᾷ προὐχώρουν, καὶ οἱ Συρακόσιοι προσέβαλλον τε πανταχῇ αὐτοῖς κἀκλῶ καὶ πολλοὺς κατετραυματίζον, καὶ εἰ μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ὑπεχώρουν, εἰ δ' ἀναχωροῦσιν, ἐπέκειντο, καὶ μάλιστα τοῖς ὑστάτοις προσπίπτοντες, εἴ πως κατὰ βραχὺ τρεψάμενοι πᾶν τὸ στρατεύμα φοβήσειαν. καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν τοιούτῳ τρόπῳ ἀντίειχον οἱ Ἀθηναῖοι, ἔπειτα προσελθόντες πέντε ἢ ἕξ σταδίους ἀνεπαύοντο ἐν τῷ πεδίῳ· ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἀπ' αὐτῶν ἐς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον.

80 Τῆς δὲ νυκτὸς τῷ Νικίᾳ καὶ Δημοσθένει ἐδόκει, ἐπειδὴ κακῶς σφίσι τὸ στρατεύμα εἶχε τῶν τε ἐπιτηδείων πάντων ἀπορία ἤδη καὶ κατατετραυματισμένοι ἦσαν πολλοὶ ἐν πολλαῖς προσβολαῖς τῶν πολεμίων γεγενημέναις, πρὸς αὐσάντας ὡς πλείστα ἀπάγειν τὴν στρατιάν, μηκέτι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἢ διανοήθησαν, ἀλλὰ τὸναντίον ἢ οἱ Συρακόσιοι ἐτήρουν, πρὸς τὴν θάλασσαν. ἦν δὲ ἡ ἑξήμισθα ὁδὸς αὐτῆ

§ 2. ἐτειχομάχουν. zu 1, 102, 1. vgl. 3, 103, 1. — ἐπάντης scheint sonst nicht vorzukommen. — δικνοῦντο ἀντὶ τοῦ ἐξικνοῦντο βάλλοντες. (Sch.) Ein seltenes Compositum, das z. B. Thuk. nur hier, Xen. nie gebraucht hat. — οἱ ἄνωθεν. Spr. 50, 8, 15. — ἀπεχώρουν für ἀνεχώρουν eine gute Hs. — ἔτυχον δέ. ἔτυχον γάρ eine gute Hs. u. vielleicht auch Va. — ὕδωρ. Spr. 69, 4, 4. — πρὸς gegen, wie 5, 81, 2. — φιλεῖ γίνεσθαι. ἐκ περιουσίας τοῦτο προσέρριπται. (Sch.) Es könnte freilich Glossem sein. Spr. 56, 12, 2.

§ 3. ἀποτειχιζόντας. Spr. 58, 4, 1. ἀποτειχιζόντας einige gute Hsn. — αὐτὸν hat nur eine gute Hs.: wie vorn 7, 78, 3. — ἀντιπέμπειν ihrerseits schicken. zu 6, 99, 3. — τοῦτο für ταῦτα eine gute Hs. — μᾶλλον. zu 6, 88, 5. vgl. 7, 52, 2. — πανταχῇ κἀκλῶ. zu 3, 68, 2. — ὑπεχώρουν. zu 2, 79, 5 u. 7, 70, 8.

§ 4. καὶ μάλιστα erg. ἐπέκειντο. (Ba.) — εἴ πως. Spr. 65, 1, 10. — κατὰ βραχὺ. zu 4, 96, 3. — φοβήσειαν. zu ἐνδοίειν 2, 12, 1. — ἐν τῷ, ἔτι ἐν τῷ. (Pp.)

C. 80. § 1. τς fehlt in einer guten Hs. — ἀπορία für ἀπορία Kist. u. Va., ἀπορία eine gute Hs.; über τς zu 5, 11, 2. — καὶ κατατ. giebt allerdings neben ἀπορία einen zweiten Grund an; doch sind Stellen wie 1, 110, 1 (καὶ ἅμα) nicht ganz ähnlich; ähnlicher 3, 60, 3 (καὶ ἦσαν). — αὐσάντας für καύσαντας mehrere gute Hsn. Dieses ist wohl aus § 2 entstanden. — ἢ οἱ. ἢ ἢ οἱ? doch s. zu 3, 22, 4. — ἐτήρουν aufpassten. (Hl.) Lys. 3, 34: οὐκ ἐτήρησα αὐτὸν οὐ μόνον οἷόν τ' ἦν λαβεῖν. vgl. zu 6, 100, 1.

οὐκ ἐπὶ Κατάνης τῷ στρατεύματι, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἕτερον μέρος τῆς Σικελίας τὸ πρὸς Καμάριαν καὶ Γέλαν καὶ τὰς ταύτη πόλεις καὶ Ἑλληνίδας καὶ βαρβάρους. καύσαντες οὖν πυρὰ πολλὰ ἐχώρουν ἐν τῇ νυκτί. καὶ αὐτοῖς, οἷον φιλεῖ καὶ πᾶσι στρατοπέδοις, μάλιστα δὲ τοῖς μεγίστοις φόβοι καὶ δείματα ἐγγίγνεσθαι, ἄλλως τε καὶ ἐν νυκτί τε καὶ διὰ πολεμίας καὶ ἀπὸ πολεμίων οὐ πολὺ ἀπεχόντων ἰοῦσιν, ἐμπίπτει ταραχὴ· καὶ τὸ μὲν Νικίον στρατεύμα, ὡσπερ ἠγγέτο, ξυν-³έμενε τε καὶ προὔλαβε πολλῶ, τὸ δὲ Δημοσθένους, τὸ ἡμῖσιν μάλιστα καὶ τὸ πλεόν, ἀπεσπάσθη τε καὶ ἀτακτότερον ἐχώρει. ἅμα δὲ τῇ ἐν ἄρκινουῦνται ὁμως πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐσβάντες ἐς τὴν ὁδὸν τὴν Ἑλωρινὴν καλουμένην ἐπορεύοντο, ὅπως ἐπειδὴ γένοιτο ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ Κακυνάρει, παρὰ τὸν ποταμὸν ἴοιεν ἄνω διὰ μεσογείας· ἠλπιζον γάρ καὶ τοὺς Σικελούς ταύτη, οὓς μετέπεμψαν, ἀπαντήσεσθαι. ἐπειδὴ δ' ἐγένοντο ἐπὶ τῷ ποταμῷ, εὔρον καὶ ἐνταῦθα φυλακὴν τινα τῶν Συρακοσίων ἀποτεριζουσάν τε καὶ ἀποσταυροῦσαν τὸν πόντον. καὶ βιασάμενοι αὐτὴν διέβησάν τε τὸν ποταμὸν καὶ ἐχώρουν ἀδθις πρὸς ἄλλον ποταμὸν, τὸν Ἑρμειόν· ταύτη γὰρ οἱ ἠγεμόνες, ἐκέλευον. ἐν τούτῳ δ' οἱ Συρακοῖσι καὶ οἱ Ξύμμαχοι, ὡς ἦ τε ἡμέρα ἐγένετο⁸¹ καὶ ἐγνώσαν τοὺς Ἀθηναίους ἀπεληλυθότας, ἐν αἰτία τε οἱ πολλοὶ τὸν Γύλιππον εἶχον ἐκόντα ἀφείναι τοὺς Ἀθηναίους καὶ κατὰ τύχος διώκοντες, ἢ οὐ χαλεπῶς ἠσθάνοντο κερωρηκότας, καταλαμβάνουσι περὶ ἀρίστου ὄραν. καὶ ὡς προσέμιξαν τοῖς μετὰ τοῦ Δημοσθένους,² ὑστέρους τ' οὔσι καὶ σχολαιότερον καὶ ἀτακτότερον χωροῦσιν, ὡς τῆς

§ 2. Κατάνης, wohin sie früher (7, 49, 2. 60, 2) gewollt hatten. — κατὰ nach — zu. Spr. 68, 25, 1 u. zu 5, 58, 3. — μέρος fehlt in einer guten Hs. — οἷον — ἐγγίγνεσθαι. zu 4, 125, 1. — φόβοι im Plu. auch Xen. An. 4, 1, 23, Plat. Symp. 207, e, Phaed. 66, Ges. 870, Isokr. 2, 26, Lykurg 37. 43; δέη Lys. 6, 20. vgl. Spr. 44, 3, 4. Ueber die πανκία Kr. zu Xen. An. 2, 2, 19. — ἀπό streichen Reiske und Dobree. Ulrich Beitr. z. Kr. 3 S. 28 erklärt: wenn sie von nicht weit entfernten Feinden wegziehen.

§ 3. ὡσπερ. ὅπερ oder ὅσπερ Dobree 1 p. 69; doch vgl. 7, 81, 2 u. zu 5, 6, 1. — ξυνέμενε blieb zusammen. (St.) — προὔλαβε gewann einen Vorsprung. (Hl.) vgl. 4, 33, 3. — πολλῶ um eine ansehnliche Strecke. Spr. 43, 15, 9. Aehnlich προέχειν ἡμέρα καὶ νυκτί 3, 49, 1. — τὸ δέ. τοῦ δέ? Spr. 47, 28, 3. — καὶ τὸ. zu καὶ τοὺς 7, 48, 4. — τό vor πλεόν fehlt in einer guten Hs.; doch vgl. zu καὶ τοὺς 7, 48, 4. (Pp.) Spr. 50, 2, 8. — τὴν Ἐ. x. zu 7, 53, 2. vgl. 6, 66, 3. — ἐπί für παρὰ eine gute Hs. „vgl. unten u. 7, 84 2 u. Kr. Lex. zu Xen. An. u. γίγνεσθαι g, β. — τῷ ποταμῷ τῷ, wie 7, 82, 3. (Pp.) Spr. 50, 7, 1. — μετέπεμψαν. μετεπέμψαντο eine gute Hs. zu 1, 112, 1. vgl. Herbst S. 39. — τε hat nur eine gute Hs. — ταύτη, χωρεῖν. Spr. 55, 4, 11.

C. 81. § 1. ἡ ἡμέρα der eben erwähnte Tag. vgl. 7, 80, 3. Sonst gebraucht auch Thuk. die Redensart immer ohne Artikel. — ἀφείναι, weil ἐν αἰτία εἶχον so viel ist als ἠπώοντο. Anders 2, 59, 1. (Ba.) Spr. 50, 6, 6.

§ 2. καὶ ὡς Vat., καὶ ὡσπερ die meisten Hsn. — οὔσι. ἰοῦσι? — ὡς τῆς.

νυκτὸς τότε ξυνεταράχθησαν, εὐθὺς προσπεισόντες ἐμάχοντο, καὶ οἱ ἱππῆς τῶν Συρακοσίων ἐκυκλοῦντό τε ῥᾶον αὐτούς, δίχα δὲ ὄντας, καὶ ξυνήγον ἐς ταῦτο. τὸ δὲ Νικίου στρατεύμα ἀπέιχεν ἐν τῷ πρόσθεν καὶ πεντήκοντα σταδίους· θᾶσσόν τε γὰρ ὁ Νικίας ἤγε, νομίζων οὐ τὸ ὑπομένειν ἐν τῷ τοιοῦτῳ ἐκόντας εἶναι καὶ μάχεσθαι σωτηρίαν, ἀλλὰ τὸ ὡς τάχιστα ὑποχωρεῖν, τοσαῦτα μαχομένους ὅσα ἀναγκάζονται. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐτύγχανέ τε τὰ πλείω ἐν πόνῳ ξυνεχιστέρων ὢν διὰ τὸ ὑστέρον ἀναχωροῦντι αὐτῷ πρώτῳ ἐπικεῖσθαι τοὺς πολέμιους καὶ τότε γνοὺς τοὺς Συρακοσίους διώκοντας οὐ προὔχωρε μᾶλλον ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσειτο, ἕως ἐνδιατρίβων κυκλοῦνταί τε ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐν πολλῷ θορύβῳ αὐτὸς τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ [Ἀθηναῖοι] ἤσαν· ἀνεληθέντες γὰρ ἐς τι χωρίον ᾧ κύκλῳ μὲν τειχίον περιῆν, ὁδὸς δὲ ἔνθεν τε καὶ ἔνθεν, ἐλάας δὲ οὐκ ὀλίγας εἶχεν, ἐβάλλοντο περιστάδον. τοιαύταις δὲ προσβολαῖς καὶ οὐ ξυσταδὸν μάχης οἱ Συρακοῖοι εἰκότως ἐχρῶντο· τὸ γὰρ ἀποκινδυνεύει πρὸς ἀνθρώπους

zu ὡσπερ 7, 80, 3. — τῆς der 7, 80, 2 erwähnten. — τότε, wie 7, 31, 2. (Arn.) auf 7, 80, 3. vgl. zu 1, 101, 2. — ῥᾶον als wenn sie geirritet gewesen wären. — δίχα δὲ ὄντας, ἤγουν κειχωρισμένους ἀπὸ τῶν μετὰ Νικίου. (Sch.) Es ist wohl nur auf die Trennung der Truppen des Demosthenes zu beziehen. vgl. Spr. 62, 2, 4. — δῆ. ἤδη eine gute Hs. u. Va. — ξυνήγον trieben sie zusammen. (Va.) vgl. 2, 84, 1. (Bl.) — ἐς ταῦτο, ἐς ὀλίγον χωρίον. (Sch.) Kr. zu Xen. An. 1, 8, 14.

§ 3. ἐκατόν, sonst sachwidrig nach πρόσθεν zugefügt, fehlt in vielen, auch guten Hsn., καὶ in einigen; doch über dieses Spr. 69, 32, 18 u. zu 1, 44, 1. — θᾶσσόν τε. Dem τε entspricht ὁ δὲ § 4. (Hk.) θᾶσσόν τι vermuthet Dobree, vgl. ῥᾶόν τι 7, 84, 1. — ἐν τῷ τοιοῦτῳ bei einer Lage wie die gegenwärtige. Spr. 50, 4, 6 u. zu 3, 81, 4. — ἐκόντας εἶναι. zu 6, 14. — σωτηρίαν. σωτήριον? So, nur falsch accentuirt, Vat. Xen. Mem. 3, 3, 10: τὸ πειθεσθαι σοι κάλλιόν τε καὶ σωτηριώτερον αὐτοῖς ἔσται. Für nicht nachweislich halt ich eben so das Substantiv. — τοσαῦτα. Plat. Alk. α, 107, d: τοῖτοις δεῖ προσπαλαίειν τοσαῦτα ὅσα ἄμεινον. Spr. 46, 5, 4 u. zu 4, 126, 3. — ὅσα erg. μάχεσθαι. Spr. 55, 4, 11. Dobree vermuthet ὅσ' ἀν ἀναγκάζονται oder ὅσα ἀναγκάζονται.

§ 4. τε will Dobree lieber hier als das nach πόνῳ streichen. — πόνῳ für πόνῳ τε eine gute Hs. — ὑστέρω. Spr. 57, 5, 3. — καὶ ἐν für καὶ dieselbe. — Ἀθηναῖοι ist überflüssig und unrichtig, da es nicht bloss Athener waren.

§ 5. ἀνεληθέντες zurückgedrängt. Arr. An. 4, 5, 8: ἀνεῖλου ἐς τὸν ποταμὸν. (Arn.) συνεληθέντες vermuthete Lob. z. Phryn. p. 29; συστραγέντες erklärt der Sch. — ἔνθεν τε. τε fehlt in einigen schlechten Hsn. und gewöhnlich sagte man ἔνθεν καὶ ἔνθεν. (Pp.) Doch ἔνθεν τε καὶ ἔνθεν auch Plat. Kriti. 117, c u. 118, d. (Hertlein Ms.) — ἔνθεν erg. ἦν aus περιῆν. Spr. 62, 4, 1 u. zu 2, 46. — εἶχεν. Spr. 59, 2, 6. — τε nach ἐβάλλοντο ist mit einer guten Hs. gestrichen. — περιστάδον auch Her. 7, 225 u. Arr. An. 5, 17, 3. (Bl.) vgl. dort Kr. u. Spitzner zu ll. ν, 551. — ξυσταδόν, ἤγουν ἐκ τοῦ πλησίον. (Sch.) Herodi. 6, 7, 19: πρὸς τὴν συσταδὸν μάχην. (Bl.) συστάδην Pol. 3, 73, 8. 13, 3, 7. 16, 4, 13. Diod. 11, 7: συστάδην οὐσῆς τῆς μάχης. Ueber die Verbindung ohne Artikel Spr. 50, 8, 19. vgl. Index u. Adverbium. 4, 38, 4: ἡ μάχη οὐ σταδία ἦν.

ἀπονενομημένους οὐ πρὸς ἐκείνων μᾶλλον ἢν ἔτι ἢ πρὸς τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἅμα φειδῶ τέ τις ἐγίνετο ἐπ' εὐπραγία ἤδη σαφεῖ μὴ προαναλωθῆναι τῷ καὶ ἐνόμιζον καὶ ὡς ταύτῃ τῇ ιδέᾳ καταδαμασάμενοι λήψεσθαι αὐτούς. ἐπειδὴ γοῦν δι' ἡμέρας βάλλοντες πανταχόθεν τοὺς 82 Ἀθηναίους καὶ Ξυμμιάχους ἐώραν ἤδη τεταλαιπωρημένους τοῖς τε τραύμασι καὶ τῇ ἄλλῃ κακίᾳ, κήρυγμα ποιοῦνται Γύλιππος καὶ Συρακόσιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι πρῶτον μὲν, τῶν νησιωτῶν εἴ τις βούλεται, ἐπ' ἐλευθερία ὡς σφᾶς ἀπιέναι· καὶ ἀπεχώρησάν τινες πόλεις οὐ πολλά. ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς μετὰ 2 Δημοσθένους ὁμολογία γίνεται ὥστε ὅπλα τε παραδοῦναι καὶ μὴ ἀποθανεῖν μηδένα μήτε βιαίως μήτε δεσμοῖς μήτε τῆς ἀναγκαιότητος ἐνδεία διαίτης. καὶ παρέδωσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτοὺς ἑξακισχί-3 λιοι, καὶ τὸ ἀργύριον ὃ εἶχον ἅπαν κατέθεσαν ἐσβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπτίας, καὶ ἐπέπλησαν ἀσπίδας τέσσαρας. καὶ τούτους μὲν εὐθὺς 3 ἀπεκόμιζον ἐς τὴν πόλιν· Νικίας δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἐρινεὸν καὶ διαβάς πρὸς μετέωρόν τι καθίσει τὴν στρατιάν.]

25. 4. 90.

Οἱ δὲ Συρακόσιοι τῇ ὕστεραία καταλαβόντες αὐτὸν ἔλεγον ὅτι οἱ 83 μετὰ Δημοσθένους παραδεδώκοιεν σφᾶς αὐτούς, κελεύοντες κἀκείνον

§ 6. ἀπονενομημένους. Xen. Hell. 7, 5, 12: τοῖς ἀπονενομημένοις οὐδεις ἂν ὑποσταίη. (Bl.) — φειδῶ. ἐφείδετο αὐτὸς τις ἑαυτοῦ ὥστε μὴ προαναλωθῆναι. Sch., der τῷ (manchem der Syrakosier) richtig mit φειδῶ τις ἐγένετο zu verbinden scheint. (Pp.) Das Wort dürfte sonst nur bei Dichtern und Spättern vorkommen. — ἐγίνετο für ἐγένετο eine gute Hs. — προαναλωθῆναι vor dem Genuss ihrer Vortheile aufgerieben würden. (Bl.) — καὶ ὡς, χωρίς τοῦ αὐτοῦ κινδυνεῦσαι καὶ προαναλωθῆναι. (Sch.) — ταύτῃ τῇ ιδέᾳ, ἡγουν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῆς μάχης. (Sch.) zu 1, 109, 1. — καταδαμασάμενοι, poetisch. Spr. B. 2 § 39 unter δάμνημι.

C. 82. § 1. γοῦν. δ' οὖν Dobree, auch mir eingefallen. — πρῶτον μὲν, gestellt als ob folgen sollte: ἔπειτα εἰ ὁμολογίαν ποιῆσθαι etc. vgl. zu 3, 39, 3. — τῶν νησιωτῶν εἰ. zu 1, 10, 2 A. — ἐπ' ἐλευθερία, unter der Bedingung dass sie nicht ἀνδράποδα werden sollten. Spr. 68, 41, 7. — ἀπιέναι. Spr. 55, 3, 13. Doch ist es wohl, die Kommata nach μὲν und βούλεται gestrichen, mit κήρυγμα ποιοῦνται zu verbinden. vgl. zu ἐτοῖμος εἶναι 7, 3, 1. — τινες πόλεις, πόλεων τινῶν ἄνδρες. Ueber τινές zu 6, 94, 3. vgl. 4, 72, 3.

§ 2. ἔπειτα ὕστερον. zu 2, 9, 1. — ὥστε. zu 1, 28, 3. — ὅπλα ohne Artikel ist hier auffallend, wenn nicht καὶ χρήματα ausgefallen ist. vgl. § 3.

§ 3. οἱ πάντες. Spr. 50, 11, 12 u. zu 1, 100, 1. — ὑπτίας von Schilden auch Ar. Ach. 583, Ly. 185 u. Xen. Hell. 5, 4, 18. vgl. Plut. Timol. 11: τὴν χεῖρα νῦν μὲν ὑπτίαν, νῦν δὲ πρηγὴ προτινας. — τέσσαρας. Nicht mehr? Vielleicht hat das (müssige) ἀσπίδας eine Zahl verdrängt: εἰκοσι καὶ? — ταύτῃ für αὐτῇ Dobree u. eine gute Hs. — ἀφικνοῦνται vor ἐπὶ dieselbe, nach αὐτοῦ die übrigen Hsn. — Ἐρινεόν, den Demosthenes nicht erreichte, schon am Kakyparis gefangen 7, 80, 3. (Arn.)

C. 83. § 1. παραδεδώκοιεν. zu 2, 48, 1. — κελεύοντες gehört zu

τὸ αὐτὸ δοῦν· ὁ δ' ἀπιστῶν σπένδεται ἰπέα πέμψαι σεψόμενον. ὡς δ' οἰχόμενος ἀπήγγειλε [πάλιν] παραδεδωκότας, ἐπικηρκεύεται Γυλίππῳ καὶ Συρακοσίοις εἶναι ἐτοῖμος ὑπὲρ Ἀθηναίων Ξυμβήται, ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα Συρακοσίοι ἐς τὸν πόλεμον, ταῦτ' ἀποδοῦναι, ὥστε πρὸς αὐτὸν στρατιᾶν ἀφεῖναι αὐτούς· μέχρι οὗ δ' ἂν τὰ χρήματα ἀποδοθῆ, ἄνδρας δώσειν Ἀθηναίων ὁμήρους, ἓνα κατὰ τάλαντον. οἱ δὲ Συρακοσίοι καὶ Γύλιππος οὐ προσεδέχοντο τοὺς λόγους, ἀλλὰ προσπεσόντες καὶ περιστάντες πανταχόθεν ἔβαλλον καὶ τούτους μέχρι ὀψέ. εἶχον δὲ καὶ οὗτοι πονήρως σίτον τε καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ἀποζογία. ὅμως δὲ τῆς νυκτὸς φυλάξαντες τὸ ἡσυχάζον ἔμελλον πορεύεσθαι. καὶ ἀναλαμβάνουσι [τε] τὰ ὄπλα καὶ οἱ Συρακοσίοι αἰσθάνονται καὶ ἐπαιώνισαν. γρόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι οὐ λανθάνουσι κατέθεντο πάλιν πλὴν τριακοσίων μάλιστα ἀνδρῶν· οὗτοι δὲ διὰ τῶν φυλάκων 84ββιασάμενοι ἐχώρουν τῆς νυκτὸς ἤ ἔδύναντο. Νικίας δ' ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο ἤγε τὴν στρατιάν· οἱ δὲ Συρακοσίοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι προσέκειντο τὸν αὐτὸν τρόπον πανταχόθεν βάλλοντές τε καὶ κατακοντίζοντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἠπείγοντο πρὸς τὸν Ἀσσίνωρον ποταμόν, ἅμα μὲν βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προσβολῆς ἰπέων τε πολλῶν καὶ τοῦ ἄλλου ὄχλου οἰόμενοι ῥᾶν τι σφίσι εἶσεσθαι, ἣν διαβῶσι τὸν ποταμόν, ἅμα δ' ὑπὸ τῆς ταλαιπωρίας καὶ τοῦ πεινῆ ἐπιθυμία. ὡς δὲ γίνονται ἐπ' αὐτῷ, ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τέ τις διαβῆναι αὐτὸς πρῶτος βουλόμενος καὶ οἱ πολέμιοι ἐπικείμενοι χαλεπὴν ἤδη τὴν διάβασιν ἐποιοῦν· ἀθροοὶ γὰρ ἀναγκαζόμενοι χωρεῖν

Συρακοσίοι. (Va.) — πέμψαι. zu ἀποχωρεῖν 3, 109, 2. — δ'. δ' ὁ? — πάλιν findet sich sonst auch bei Thuk. nicht dem ἀπαγγέλλειν beigefügt. — παραδεδωκότας, τοὺς μετὰ Δ. σφᾶς αὐτοῦς. Spr. 56, 7, 3.

§ 2. οὗ δ' ἂν. δ' οὗ ἂν eine gute Hs. — ἓνα κατὰ τάλαντον. Denn ein Talent ungefähr war das Lösegeld eines Freien. Dorvill. z. Char. p. 286. (Gö.) — καὶ τούτους wie früher die Truppen des Demosthenes. (Ba.) — μέχρι ὀψέ. zu 3, 108, 3. — πονήρως. zu 7, 48, 1. „Dieselbe Phrase Xen. Kyr. 7, 5, 75.“ (Bl.) — ἄλλων fehlt in vielen und den besten Hsn.; Va. las es. Vielleicht ἄλλων τῶν. Ohne ἄλλων nach Spr. 69, 32, 2 zu erklären?

§ 3. τὸ ἡσυχάζον die Stille, Ruhe. Spr. 43, 4, 28. — πορεύεσθαι für πορεύεσθαι mehrere Hsn. — τε ist mir verdächtig. — κατέθεντο, τὰ ὄπλα. (Sch.) — οὗτοι. Ueber sie 7, 85, 2. (Pp.) — βιασάμενοι, διελθόντες σὺν βία. (Sch.)

C. 84. § 1. ἅμα μὲν gehört wenigstens der Sache nach zu οἰόμενοι, wofür βιαζόμενοι — ὄχλου den Grund angiebt. Pp. übersetzt: quia urgebantur, quum — sperarent. — οἰόμενοι. οἰόμενοι δὲ eine Hs. — ῥᾶν halt' ich für das Adverbium. Aehnlich εὖ γίνεταί τι Xen. An. 1, 7, 5. vgl. Spr. u. Di. 62, 2, 3. (2.) — ὑπό neben dem Da. zu 5, 111, 3. vgl. 6, 86, 2. Beides einem Particip angefügt. Spr. 59, 2, 3.

§ 2. οὐδενὶ κ. zu 2, 52, 1. — πᾶς τις. Spr. 51, 16, 11 u. zu 3, 13, 6. Durch τε — καὶ werden πᾶς τις βουλόμενος und οἱ πολέμιοι ἐπικείμενοι verbunden. Wie konnte man hier einen Wechsel der Structur finden?

ἐπέπιπτόν τε ἀλλήλοις καὶ κατεπάτου, περί τε τοῖς δορατοῖς καὶ σκεύεσιν οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον. ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τὸ τοῦ ποταμοῦ παραστάτες οἱ Συρακοῖοι, ἦν δὲ β' κρημνῶδες, ἔβαλλον ἄνωθεν τοὺς Ἀθηναίους, πίνοντάς τε τοὺς πολλοὺς ἀσμένους καὶ ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ ἐν σφίσι αὐτοῖς ταρασσομένους. οἱ τε Πελοποννήσιοι ἐπικαταβάντες τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ μάλιστα ἔσφαζον. καὶ τὸ ὕδωρ εὐθὺς διέφθαρτο, ἀλλ' οὐδὲν ἴσσον ἐπίνετό τε ὁμοῦ τῷ πληθῷ ἡματωμένον καὶ περιμάχτηον ἦν τοῖς πολλοῖς. τέλος δὲ νεκρῶν τε πολλῶν ἐπ' ἀλλήλοις ἤδη κειμένων ἐν τῷ ποταμῷ καὶ διεφθαρμένον τοῦ στρατεύματος τοῦ μὲν κατὰ τὸν ποταμόν, τοῦ δὲ καί, εἴ τι διαφύγοι, ὑπὸ τῶν ἰππέων, Νικίας Γυλίππῳ ἑαυτὸν παραδίδωσι, πιστεύσας μᾶλλον αὐτῷ ἢ τοῖς Συρακοῖοις· καὶ ἑαυτῷ μὲν χρῆσθαι ἐκέλευεν ἐκείνόν τε καὶ Λακεδαιμονίους ὅτι βούλονται, τοὺς δὲ ἄλλους στρατιώτας παύσασθαι φρονέοντας. καὶ ὁ Γυλίππος μετὰ τοῦτο ζωορεῖν ἤδη ἐκέλευεν· καὶ τοὺς τε λοιπούς, ὅσους μὴ ἀπεκρῦψαντο, πολλοὶ δὲ οὗτοι ἐγένοντο, ξυνεκόμισαν ζῶντας, καὶ ἐπὶ τοὺς τριακοσίους, οἱ [τὴν φυλακὴν] διεξῆλθον τῆς νυκτός, πέμψαντες τοὺς διωζομένους ξυνέλαβον. τὸ μὲν οὖν ἀθροισθὲν τοῦ στρα-

— περί an, durchbohrt. (Bl.) Luc. ἡγ. διδ. 3: πολλὰ τραύματα λαμβάνοντες περί τραχείαις ταῖς πέτραις. Plut. Sulla 18: κατὰ πρᾶνους γερόμενοι τοῖς δόρασι περιέπιπτον αὐτοὶ τοῖς ἑαυτῶν. (Jacobs.) — ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον, ἀπὸ τοῦ ἐμπλεκόμενοι κατέπιπτον. (Sch.) Dies ist auf σκεῦεσι wie διεφθείροντο auf δορατοῖς zu beziehen. (Arn.) Das ἐμπαλ. ist selten. vgl. Lobeck Pathol. prol. p. 88. — κατέρρεον wurden stromabwärts fortgerissen. (Ps.)

§ 3. ἐς τὰ ἐπὶ θ'. zu 1, 87, 2. „Da dies einen Begriff bildet, so ist die Stellung des τε natürlich.“ (Arn.) — κρημνῶδες. zu 6, 104, 2. — τοὺς πολλοὺς. zu 3, 32, 1. — κοίλῳ mit abschüssigen Ufern. (Hl.) Polyb. 22, 20, 4: ἐγεγύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμὸν, τελείως κοίλον ὄντα καὶ δύσβατον. (Jacobs.) Wie Kaltwasser erklärt auch Nitzsch z. Od. Th. 3 S. 9 κοῖλος ποταμός von einem tiefgehenden, leeren, mit seichtem Wasser sein Bett nicht füllenden Strome. Gewiss richtig. Plut. Cam. 3: οἱ δὲ ποταμοὶ πάντες ὥσπερ αἰεὶ κοῖλοι καὶ ταπεινοὶ διὰ θέρους ἐρρῶσαν. vgl. de Is. et. Os. 39, Plat. Quaest. 7, 8 u. Athen. 9, 388, 3, welche Stelle Pape unter κοῖλος unrichtig versteht. (Hertlein Ms.) vgl. Kr. zu Arr. An. 6, 13, 4 lat. A. — ἐν σφίσι αὐτοῖς. zu 7, 67, 2. — σφάζειν, wie bei den Tragikern und Herodot mag auch die ältere attische Prosa für σφάττειν gebraucht haben. — περιμάχτηον λέγεται τὸ περιτίμιον, περί οὗ τις ἀλλήλοις διαμάχεται, ἵνα τούτου κρατῶσι καὶ τούτο κτάνται. (Sch.) Ar. Thesm. 319. (Gram.)

C. 85. § 1. πολλῶν, 18000 nach Diod. 13, 49. (Wasse.) Wohl viel weniger. vgl. § 3. — τοῦ δὲ καί. Spr. 69, 32, 15. vgl. Kr. Stud. 2 S. 227. — ὅτι βούλονται. zu 2, 4, 4. Ueber die Chronologie vgl. Müller de in. b. Pel. p. 12 s. u. 28, nach dem die Athener sich nicht vor dem 14 September ergaben.

§ 2. ἀπεκρῦψαντο, οἱ Συρακοῖοι. (Sch.) verbargen für sich. (Pp.) um sie als Sklaven zu behalten oder zu verkaufen oder gegen Lösegeld frei zu lassen. — τοὺς τριακοσίους 7, 83, 3. (Pp.) — τὴν φυλακὴν ist an sich nicht recht passend und der Ac. in diesem Sinne bei διεξῆλθον unzulässig. — τοὺς διωξ. Spr. 50, 4, 3. — ξυνέλαβον. Spr. 60, 5, 5 u. zu

στεύματος ἐς τὸ κοινὸν οὐ πολὺ ἐγένετο, τὸ δὲ διακλαπὲν πολὺ, καὶ διεπλήσθη πᾶσα Σικελία αὐτῶν, ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ὥσπερ τῶν μετὰ Δημοσθένους ληφθέντων. μέρος δὲ τι οὐκ ὀλίγον καὶ ἀπέθανεν· πλείστος γὰρ δὴ φόβος οὗτος καὶ οἰδενὸς ἐλάσσων τῶν ἐν τῷ [Σικελικῷ] πολέμῳ τούτῳ ἐγένετο. καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις προσβολαῖς ταῖς κατὰ τὴν πορείαν συχναῖς γενομέναις οὐκ ὀλίγοι ἐτεθνήκεσαν. πολλοὶ δὲ ἔμωσ καὶ διέφυγον, οἱ μὲν καὶ παραντίκα, οἱ δὲ καὶ δουλεύσαντες καὶ διαδιδράσκοντες ὕστερον· τούτοις δ' ἦν ἀναχώρησις ἐς Κατάνην.

86 Ξυναθροισθέντες δὲ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ τῶν τε αἰχμηλώτων ὅσους ἐδύνατο πλείστους καὶ τὰ σκῦλα ἀναλαβόντες ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων ὁπόσους ἔλαβον κατεβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀσφαλεστάτην εἶναι νομίσαντες τήρησιν, Νικίαν δὲ καὶ Δημοσθένην ἄκοντος τοῦ 2 Γυλίππου ἀπέσφραξαν. ὁ γὰρ Γυλίππος καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐνόμιζεν οἱ εἶναι ἐπὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς ἀντιστρατήγους κομισοὶ Λακεδαιμονίους. Ξυνέβηκε δὲ τὸν μὲν πολεμιώτατον αὐτοῖς εἶναι, Δημοσθένην, διὰ τὰ ἐν τῇ νήσῳ καὶ Πύλῳ, τὸν δὲ διὰ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεϊότατον· 3 τοὺς γὰρ ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας τῶν Λακεδαιμονίων ὁ Νικίας προὔθυμήθη, σπονδὰς πείσας τοὺς Ἀθηναίους ποιήσασθαι, ὥστε ἀφεθῆναι. ἀνθ' ὧν οἱ τε Λακεδαιμόνιοι ἦσαν αὐτῷ προσφιλεῖς κάκεινος οὐκ ἦ- 4 κιστα διὰ τοῦτο πιστεύσας ἑαυτὸν τῷ Γυλίππῳ παρέδωκεν. ἀλλὰ τῶν

ἐδύον 1, 114, 2. — ἐς τὸ κοινὸν zu der Masse die der Gesamtheit gehörte. — οὐ πολὺ. Denn von den mehr als 7000 (vgl. 7, 87, 4) waren 6000 mit Demosthenes gefangen 7, 82, 3.

§ 3. διεπλήσθη für κατεπλήσθη viele und die besten Hsn.; δια — bezieht sich auf die Vertheilung. Das Wort ist selten. vgl. die Lex. — πᾶσα. zu 3, 4, 2. — ἀπό. zu 4, 67, 5. — οὐκ ὀλίγον. Nach Plut. Nik. 27 wären viel mehr geblieben als gefangen. vgl. zu § 1 u. zu 7, 87, 4. — οἰδενὸς ἐλάσσων zu 2, 94, 1. vgl. 8, 86, 3. Ueber den Pleonasmus zu 7, 44, 6. — Σικελικῷ streichen Dobree u. Kr. Bruchst. Denn die sonstigen Verluste im sikelischen Kriege waren mit diesem wenig vergleichbar und das Aeusserste was Thuk. mit Recht sagen konnte hat er unstreitig auch sagen wollen.

§ 4. οἱ μὲν καὶ. zu 7, 42, 1. — δουλεύσαντες Sklaven geworden. Spr. 53, 5, 2. — καὶ διαδιδράσκοντες. Spr. 56, 14, 1. — ἀναχώρησις ἐς Κ. Ein Beispiel Lys. 20, 24. (Hertlein Ms.)

C. 86. § 1. ἀναλαβόντες. λαβόντες mehrere und gute Hsn. — τὴν vor τήρησιν ist mit vielen und guten Hsn. gestrichen. vgl. zu διαπολέμησιν 7, 42, 5. (Arn.) — τήρησιν, φυλακῆν. (Sch.) — ἄκοντος. Spr. 47, 4, 6. — τοῦ hat nur eine gute Hs.

§ 2. ἀγώνισμα, ἐπαθλον Suid. zu Ar. Frö. 284: λαβεῖν ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ. Das Wort bezeichnet überhaupt ruhmvolle Bestrebungen und Leistungen. vgl. 7, 56, 1. 59, 1. 8, 17, 2. Synonym mit δόξα 3, 82, 7. (Dr.) vgl. 8, 12, 2. — Δημοσθένην. Spr. 50, 1, 11 u. zu 6, 57, 3. — τῇ νήσῳ, Sphakteria. zu 4, 24, 2. 55, 4.

§ 3. τοὺς ἐκ τῆς νήσου. zu 5, 15, 1. Der Ac. gehört zu ἀφεθῆναι. — σπονδὰς 5, 18. vgl. 5, 16, 3. — ὥστε gehört zu προὔθυμήθη. (Sch.) vgl. zu 1, 119. — διὰ τοῦτο hat nur eine gute Hs., entbehrlich nach ἀνθ' ὧν, aber verdeutlichend.

Συρακοσίων τινές, ὡς ἐλέγετο, οἱ μὲν δείσαντες, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐκεκοινολόγηντο, μὴ βασανιζόμενος διὰ τὸ τοιοῦτο ταραχὴν σφίσι ἐν ἐπιπραγία ποιήσῃ, ἄλλοι δέ, καὶ οὐχ ἥμισυ οἱ Κορίνθιοι, μὴ χρήμασι δὴ πείσας τινάς, ὅτι πλούσιος ἦν, ἀποδοῖα καὶ αὐθις σφίσι νεώτερόν τι ἀπ' αὐτοῦ γένηται, πείσαντες τοὺς Ξυμμάχους ἀπέκτειναν αὐτόν. καὶ ὁ μὲν τοιαύτη ἢ ὅτι ἐγγύτατα τούτων αἰτία ἐτεθνήκει, ἥμισυ δὲ ἄξιος ὢν τῶν γ' ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν. τοὺς δ' ἐν ταῖς 87 λιθοτομίαις οἱ Συρακοσίοι χαλεπῶς τοὺς πρώτους χρόνους μετεχείρισαν. ἐν γὰρ κοίλῳ χωρίῳ ὄντας καὶ ὀλίγῳ πολλοὺς οἳ τε ἥλιοι τὸ πρῶτον καὶ τὸ πνίγος ἐτι ἐλπίει διὰ τὸ ἀστέγαστον, καὶ αἱ νύκτες ἐπιγυγνόμεναι τὸνναντίον μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθενίαν ἐνεωτέριζον· πάντα τε ποιούντων αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ πρὸς ἐτι τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις Ξυννηγμένων, οἳ ἐκ τε τῶν τραυμάτων καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν καὶ τὸ τοιοῦτον ἀπέ-

§ 4. ὡς ἐλέγετο, nicht ὡς ἐλέγοντο, weil hier weniger die Personen als die Thatsache in Betracht zu ziehen. Spr. 55, 4, 2 u. 3. — οἱ μὲν nach πνές. zu 5, 54, 3. Genauer gestellt wäre δείσαντες οἱ μιν. — ἐκεκοινολόγηντο nach 7, 48, 3. 49, 1. 73, 4. — διὰ τὸ τοιοῦτο, um eine solche Angabe über die verrätherischen Syrakosier zu erpressen, mit βασανιζόμενος gestrichen ist. — πλούσιος. Böckh Staatsh. 1 S. 628 f. — ἀπ' αὐτοῦ. zu 7, 70, 7. — ἢ ὅτι. zu 5, 74, 1. — ἐγγύτατα ist hier adjectivisch: ἢ ἐγγὺς αἰτία. Spr. 50, 8, 19. vgl. 1, 122, 3. 4, 31, 3 u. 7, 81, 5 E. — ἐπ' ἐμοῦ zu meiner Zeit. Kr. z. Her. 1, 5, 2. — ἐς τοῦτο δ'. zu 1, 49, 6. — πᾶσαν ἐς ἀρετὴν ist aus mehreren Hsn. hinzugefügt. Der Sinn: wegen seiner völligen, allseitigen, den in Bezug auf Tugend bestehenden sittlichen Ansichten (zu 6, 69, 3) gemässenen Bestrebungen, namentlich rücksichtlich der Religiosität und Gesetzmässigkeit. (Pp.?) Aehnlich ἐς τὸ θεῖον νόμισις 5, 105, 1. (Didot.) — ἐς τὸ θεῖον nach νενομισμένην ist mit vielen und den besten Hsn. gestrichen.

C. 87. § 1. μετεχείρισαν, περιεῖπον. (Sch.) zu 4, 13, 2. — καὶ ὀλίγῳ und (verhältnissmässig) beschränktem ist aus einer guten Hs. zugefügt. — οἳ ἥλιοι im Plural von der Sonnenhitze auch bei Ael. v. Ge. 13, 1 u. Dion. Per. 40. (Dr.) vgl. Aristot. π. ζῴων ἰστ. 8, 9. u. Spr. 44, 3, 6. „So ψύχη, θάλλη, καύματα.“ (Jacobs.) — τὸ πρῶτον steht wohl im Gegensatz zu der spätern, winterlichen Jahreszeit. — πνίγος stickende Hitze. (Jacobs.) — ἐτι überdies. zu 7, 49, 5. — ἀστέγαστον Obdachlosigkeit. Ein seltenes Wort. — τὸνναντίον im Ggs. zu οἳ ἥλιοι καὶ τὸ πνίγος. — μετοπωριναί. Spr. 50, 11, 1. — μεταβολῇ. Her. 2, 77, 1: ἐν τῇσι μεταβολῇσι τοῖσι ἀνθρώποισι αἱ νοῦσαι μάλιστα γίνονται τῶν τε ἄλλων πάντων καὶ δὴ καὶ τῶν ὠρέων μάλιστα. vgl. Aristot. Probl. 1, 1, 15 u. 27. — ἐς ἀσθενίαν ἐνεωτέριζον. Ungewöhnlich; doch ähnlich Arr. An. 4, 8, 2: ἐς τὸ βαρβαρικώτερον νεωτέριστο. 7, 13, 3: μὴ τι νεωτερισθεῖν ἐς ὕβριν. (Bl.)

§ 2. πάντα ποιούντων. διὰ τὸ δύσσημον ἀπισώπησεν αὐτὰ ὀνομασι εἰπεῖν. βούλειαι δὲ λέγειν τὰ ἐποχωρήματα, ἅπερ οἱ ἰατροὶ σκύβαλα καὶ ἀποπατήματα εἰσθασίαι καλεῖν. (Sch.) vgl. 4, 97, 3. (Hk.) u. Plut. Art. 16. (Bl.) — ἐν τῷ αὐτῷ. zu 4, 35, 1. — τὸ τοιοῦτον ähnlicher Krankheits-

θνησκον, καὶ ὄσμαι ἦσαν οὐκ ἀνεκτοί, καὶ λιμῶ ἅμα καὶ δίψει ἐπιέ-
 ζοντο· ἐδίδοσαν γὰρ αὐτῶν ἐκάστῳ ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας κοτύλην ὕδατος
 καὶ δύο κοτύλας σίτου. ἄλλα τε ὅσα εἰκὸς ἐν τοιοῦτῳ χωρίῳ ἐμπε-
 κτωκότας κακοπαθῆσαι, οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἐπεγένετο αὐτοῖς. καὶ ἡμέρας
 μὲν ἑβδομήκοντά τινες οὕτω διητῆθησαν ἀθροοί· ἔπειτα πλὴν Ἀθη-
 ναίων καὶ εἴ τινες Σικελιωτῶν ἢ Ἰταλιωτῶν ξυνεστράτευσαν, τοὺς ἄλ-
 λους ἀπέδοντο. ἐλήφθησαν δὲ οἱ ξύμπαντες, ἀκριβεία μὲν χαλεπὸν
 εἰσέχειν, ὁμῶς δὲ οὐκ ἐλάσσους ἑπτακισχιλίων. ξυνέβη τε ἔργον τοῦτο
 [Ἑλληνικὸν] τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε μέγιστον γενέσθαι, δοκεῖν
 δ' ἔμοιγε καὶ ὧν ἀκοῆ Ἑλληνικῶν ἴσμεν, καὶ τοῖς τε κρατήσασι λαμ-
 προτάτων καὶ τοῖς διαφθαρεῖσι δυνατοχέστατον· κατὰ πάντα γὰρ πάν-
 τως κηθέντες καὶ οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες πανωλεθρία
 δὴ τὸ λεγόμενον καὶ πεζὸς καὶ νῆες καὶ οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἀπόλετο, καὶ
 ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐπὶ οἴκον ἀπενόστησαν. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Σικε-
 λίαν γενόμενα.

gründe. — ἀνεκτός als Fem. schon II. 11, 610 u. bei Simonides bei Stob. 3 p. 63 Gaisf. (Pp.) vgl. Lobeck Paralipp. p. 482. — λιμῶ. vgl. Dem. 20, 42. (Hertlein Ms.) — δίψει. zu 2, 49, 3.

§ 3. ἐδίδοσαν, möglich. zu 4, 16, 2. — ἐπὶ für einen Zeitraum von. Spr. 68, 42, 1. „Nach dieser Zeit verkaufte man wahrscheinlich auch die nicht schon nach etwa siebenzig Tagen Verkauften § 4.“ (Arn.) — κοτύλη war ein Viertel Choinix. Ein sehr karges Mass. vgl. zu 4, 16, 2. — ἄλλα τε ὅσα für ὅσα τε ἄλλα. Spr. 51, 10, 10. — ἐν. Spr. 68, 12, 2. u. zu 4, 14, 1 u. 7, 71, 6. — οὐδὲν ὅ τι οὐ. Spr. 51, 10, 11 u. 67, 14, 1.

§ 4. τινάς. Spr. 51, 16, 4. vgl. Index u. τίς. — τοὺς ἄλλους. zu 6, 48, 1. — δὲ οἱ. δὲ καὶ οἱ eine gute Hs. — οἱ ξύμπαντες, die Schaar des Demosthenes eingerechnet. zu 7, 85, 2. — μὲν obgleich. zu 6, 91, 1. — ἑπτακισχιλίων. So auch Diod. 13, 19.

§ 5. Ἑλληνικόν ist müßig und mir etwas verdächtig. (Arn.) Mir sehr; entstanden aus Ἑλληνικῶν. — δοκεῖν. Spr. 33, 1, 3. vgl. 8, 64, 3.

§ 6. κατὰ π. zu 6, 37, 1. — πάντα πάντως. vgl. 8, 1, 2. Mehr Beispiele dieser Paronomasie bei Lobeck Parall. p. 57 f. — ὀλίγον οὐδὲν ἐς οὐδὲν, ἐν παντί πράγματι μεγάλως. (Sch.) zu 7, 59, 2. vgl. 2, 8, 1. — κακοπαθήσαντες für κακοπαθήσαντων weil das Subject mit πεζὸς zusammenfällt und selbst bei νῆες auch ναῦται wenigstens mit gedacht werden. — πανωλεθρία. πανώλεθρον κακόν Her. 6, 85, 2. Das Substantiv, was nach dem τὸ λεγόμενον ein sehr übliches scheinen dürfte, findet sich erst bei Spätern wieder; das Adj. so bei Her. und att. Dichtern. — τὸ λεγόμενον. Spr. 57, 10, 12. — ἀπόλετο. zu οἶδεν 7, 44, 1. Ueber den Gesamtverlust Böckh Staatsh. 1 S. 372 f. u. Kr. z. Dion. p. 309, 4. — ἀπονοστεῖν noch bei Xen. An. 3, 5, 16, sonst in der attischen Prosa wohl nicht; noch weniger ὑπονοστικὴν 3, 89, 2. — μὲν. zu 2, 68, 5. vgl. 7, 2, 5. 30, 3. 58, 1. — περὶ. zu 1, 5, 3. — γενόμενα erg. ἦν. zu 2, 54, 4 u. 4, 41, 4.

H.

Ἔς δὲ τὰς Ἀθήνας ἐπειδὴ ἠγγέλθη, ἐπὶ πολὺ μὲν ἠπίστων καὶ τοῖς πάνν τῶν στρατιωτῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαπεφευγῶσι καὶ σαφῶς ἀγγέλλουσι, μὴ οὕτω γε ἄγαν πανσυδὶ διεφθάρθαι· ἐπειδὴ δὲ ἔγνωσαν, χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλοον, ὡσπερ οὐκ αὐτοὶ ψηφισάμενοι, ὠργίζοντο δὲ καὶ τοῖς χρησμολόγοις τε καὶ μάντεσι καὶ ὀπόσοι τι τότε αὐτοὺς θιάσαντες ἐπήλιψαν ὡς λήψονται Σικελίαν. πάντα δὲ πανταχόθεν αὐτοὺς ἐλύπει τε καὶ περιεστήκει ἐπὶ τῷ γενημένῳ φόβος τε καὶ κατάπληξις μεγίστη δῆ. ἅμα μὲν γὰρ στερόμενοι καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ ἡ πόλις ὀπλιτῶν τε πολλῶν καὶ ἰππέων καὶ ἡλικίας ὅταν οὐχ ἑτέραν ἐώρων ὑπάρχουσαν ἐβαρύνοντο· ἅμα δὲ ναῦς οὐχ ὀρῶντες ἐν τοῖς νεωσοίκους ἱκανὰς οὐδὲ χρήματα ἐν τῷ κοινῷ οὐδ' ὑπηρεσίας ταῖς ναυσὶν ἀνέλπιστοι ἦσαν ἐν τῷ παρόντι σωθήσεσθαι, τοὺς τε ἀπὸ τῆς Σικελίας πολεμίους εὐθύς σφίσι ἐνόμιζον τῷ ναυτικῷ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλευσείσθαι, ἄλλως τε καὶ τοσοῦτον κρατήσαντας, καὶ τοὺς αὐτόθεν πολεμίους τότε δῆ καὶ διπλασίως πάντα παρεσκευασμένους κατὰ κράτος ἤδη καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἐπικίσεισθαι καὶ τοὺς ξυμμάχους σφῶν μετ' αὐτῶν ἀπο-

C. 1. § 1. ἠγγέλθη, τὰ περὶ Σικελίαν γενόμενα. (Bl.) — τοῖς πάνν den angesehensten (und also zuverlässigsten). (St.) So οἱ πάνν στρατηγῶι 8, 89, 2. vgl. Xen. Mem. 3, 5, 1. (Kr. Stud. 2 S. 72.) u. Hermann de ell. et pleon. p. 122. — σαφῶς als zuverlässig. zu 1, 91, 1. Zuerst von einem unglücklichen Barbier gemeldet. Plut. π. ἀδολ. 13. — μὴ schliesst sich an ἠπίστων an. vgl. zu 1, 10, 1. — γε ἄγαν für γε ἄν eine gute Hs. So 1, 75, 1; μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιγρόνως. (Bekker.) Die Steigerung des πανσυδὶ ist eben so wenig anstössig als neben einem Aeussersten ein Alleräusserstes. vgl. Spr. 23, 7, 7. Arn. vertheidigt γε ἄν. vgl. zu 2, 102, 5. — πανσυδὶ für πανσυδὶ die besten Hsn., πασσυδὶ eine Hs. Dies erklärt Phot. 401, 14 für richtig, der es noch bei Pherekrates fand und durch παντελῶς erklärt. Oefter findet sich das Wort bei Dionys. Hal. u. Dion. C. — τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τὸν ἔκπλοον. So συμπροθυμῆσθαι ταῦτα Xen. Cyr. 6, 1, 19. (Bl.) vgl. zu 5, 17, 1. — τῶν ῥητόρων. Kr. z. Dion. p. 272, 2. — χρησμολόγοις zu 2, 8, 2. vgl. Kr. eb. A. 3. — καὶ ὀπόσοι und allen die sonst. zu 6, 88, 7. Spr. 51, 13, 5. — θιάσαντες, θιά τῶν αἰνεστέων. (Sch.) Wieder findet es sich bei Spättern. vgl. die Lex. u. zu 7, 50, 4. — ἐπήλιψαν, εἰς ἐλπίδας ἐνέβαλον. (Sch.) App. Mithr. 63: περὶ τῆς Ἀσίας αὐτὸν ἐπιελπίζοντες. (Arn.) vgl. die Lex.

§ 2. περιεστήκει. zu 4, 34, 3. vgl. zu 3, 54, 3. — ἐπὶ. Spr. 68, 41, 6. — ἰδίᾳ ἕκαστος, ἀνδρῶν ξυγγενῶν schwebt aus dem Folgenden vor. (Hk. u. Ds.) — ἡλικίας zu 3, 67, 2. u. 7, 64, 1. — ἐν τῷ κοινῷ. zu 1, 80, 3. — ὑπηρεσίας. zu 1, 143, 1. — ἀνέλπιστοι. zu 6, 17, 6.

§ 3. σφίσι. Spr. 48, 4, 1. Verschieden σφῶν 8, 96, 2. — τοσοῦτον, wie πολὺ 2, 93, 1. — καὶ διπλασίως. zu καὶ δὶς 1, 44, 1. — σφῶν, τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) — μετ' αὐτῶν, ἐπικίσεισθαι.

ιστάνας. ὁμως δὲ ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐδόκει χρῆναι μὴ ἐνδιδόναι, ἀλλὰ παρασκευάζεσθαι καὶ ναυτικόν, ὅθεν ἂν δύνωνται ξύλα ξυμπορισμένους καὶ χρήματα, καὶ τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς ἀσφάλειαν ποιῆσθαι καὶ μάλιστα τὴν Εὐβοίαν, τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν τι ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι καὶ ἀρχὴν τινα πρεσβυτέρων ἀνδρῶν ἐλέσθαι, οἵτινες περὶ πτωχῶν παρόντων, ὡς ἂν καιρὸς ἦ, προβουλεύσουσιν. πάντα τε πρὸς τὸ παραχορῆμα περιδείξ, ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν, ἐτοῖμοι ἦσαν εὐτακτεῖν. καὶ ὡς ἐδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐποίουν ταῦτα, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

2 Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου χειμῶνος πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν εὐθὺς οἱ Ἕλληνες πάντες ἐπηρμένοι ἦσαν, οἱ μὲν μηδετέρων ὄντες ξύμμαχοι ὡς ἦν τις καὶ μὴ παρακαλῆσθᾶς, οὐκ ἀποστατέον ἔτι τοῦ πολέμου εἶη, ἀλλ' ἐθέλοντι ἵτεον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, νομίσαντες κἂν ἐπὶ σφᾶς ἕκαστοι ἐλθεῖν αὐτούς, εἰ τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ κατώρθωσαν, καὶ ἅμα [ἡγούμενοι] βραχὺν ἔσσεσθαι τὸν λοιπὸν πόλεμον, οὗ μετασχεῖν καλὸν εἶναι· οἱ δ' αὖ τῶν Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ξυμπροθυμηθέντες ἐπὶ πλέον [ἢ πρὶν] ἀπαλλάξεσθαι διὰ τάχους πολλῆς ταλαιπωρίας. μάλιστα δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἐτοῖμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι, διὰ τὸ

§ 4. ὡς ἐκ τῶν ὑ. zu 7, 76. — ἐνδιδόναι. zu 6, 72, 1. — παρασκευάζεσθαι würde man nach ναυτικόν erwarten. Doch vermisste ich vielmehr καὶ πειζόν. — ὅθεν ἂν δύνωνται gehört zu ξυμπορισμένους. (Ps.) vgl. 7, 20, 2. — ξύλα. Kr. z. Dion. p. 274, 14 u. zu 4, 108, 1. — ξυμπορ. vgl. 8, 4. zu 7, 20, 2. — τὰ τῶν ξυμμάχων. zu 2, 13, 2. vgl. 8, 4. — ἐς ἀσφάλειαν ποιῆσθαι. zu 3, 3, 3. — τῶν κατὰ τὴν πόλιν τι. z. B. den Aufwand bei Festen, Opfern, Spielen. (Dr.) — ἐς εὐτέλειαν. 8, 4: ξυσπελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν. (Dr.) 8, 86, 5: ἐς εὐτέλειαν ξυτίμηται. (Abr.) — σωφρονίσαι ermässigen, beschränken. — προβουλεύσουσιν als Comité vorberathen sollten, ehe die Angelegenheiten andern Behörden und dem Volke vorgetragen würden. (A. Ps.) vgl. Aristot. Pol. 4, 11, 9. 12, 8, Ar. Ach. 755, Lys. 421. 467. 609 u. Kr. z. Dion. p. 273. 375. „vgl. Hermann gr. Staatsalt. 54, 5 u. 166, 11.“ (Pp.)

§ 5. πάντα εὐτακτεῖν in Allem fügsam zu sein. Spr. 46, 5, 4. — πρὸς. zu 6, 11, 5. 8, 39, 2. — τὸ π. περιδείξ. zu 6, 59, 1. — ὅπερ φ. δ. ποιεῖν. zu 2, 65, 2. — δῆμος. zu 1, 107, 3. — ὡς ἐδοξεν αὐτοῖς, καὶ. zu 2, 93, 3.

C. 2. § 1. τὴν ἐκ. zu 3, 102, 2. — ἐπηρμένοι, ἐπερηγανόμενοι, καὶ ἀντὶ τοῦ πρόχρημοι καὶ εὐτρεπεῖς. (Zon. p. 835.) zu 2, 11, 2. — μηδετέρων, ἡγουν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων. (Sch.) Ueber μὴ Spr. 67, 8. — ὡς in der Meinung dass. Spr. 65, 8, 1. — ἦν τις καὶ μὴ. zu 5, 26, 2. „vgl. zu 3, 46, 1 u. 1, 140, 2.“ (Pp.) — ἀποστατέον. vgl. 7, 7, 2. — ἐθέλοντι Th. nur hier und Spätere. — νομίσαντας. zu 1, 124, 2. — κἂν ἐλθεῖν, aus κἂν ἦλθον. Spr. 69, 7, 1, 4. — ἡγούμενοι haben nicht eine gute Hs. u. Va. — εἶναι. Spr. 55, 4, 9.

§ 2. ξύμμαχοι erg. ἐπηρμένοι ἦσαν, wovon das folgende Particip den Grund angebt. — ἐπὶ πλέον mehr zu 5, 14, 1. vgl. zu 2, 51, 4. — ἢ πρὶν ist wohl ein Glossem. — ἀπαλλάξεσθαι. zu ξυμπροπέμψειν 1, 27, 2. — διὰ τάχους, zu 1, 63, 2. — αὐτῶν gehört zu ἀφίστασθαι. (Ps.) —

ὀργῶντες κρίνειν τὰ πρᾶγματα καὶ μηδ' ὑπολείπειν λόγον αὐτοῖς ὡς τὸ γ' ἐπὶ τὸν θέρος οἰοί τ' εἶναι περιγενέσθαι. ἡ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων πόλις πᾶσι τε τούτοις ἐθάρσει καὶ μάλιστα ὅτι οἱ ἐκ τῆς Σικελίας αὐτοῖς ξύμμαχοι πολλῇ δυνάμει, κατ' ἀνάγκην ἤδη τοῦ ναυτικοῦ προσγενημένου, ἅμα τῷ ἦρι, ὡς εἰκός, παρέσεσθαι ἐμελλον. πανταχόθεν δ' ἐπέλπιδες ὄντες ἀπροφασίστως ἄπεισθαι διανοοῦντο τοῦ³ πολέμου, λογιζόμενοι καλῶς τελευτήσαντος αὐτοῦ κινδύνων τε τοιοῦτων ἀπηλλάχθαι ἢ τὸ λοιπὸν οἶος καὶ ὁ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων περιέστη ἢ αὐτούς, εἰ τὸ Σικελικὸν προσέλαβον, καὶ καθελόντες ἐκείνους αὐτοὶ τῆς πάσης Ἑλλάδος ἤδη ἀσφαλῶς ἠγήσεσθαι. εὐθὺς οὖν Ἄγις μὲν³ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ ὀρμηθεὶς στρατῷ τιμὴν ἐκ Δεκελείας τὰ τε τῶν ξυμμάχων ἠργυρολόγησεν ἐς τὸ ναυτικόν, καὶ τραπέμενος ἐπὶ τοῦ Μηλιέως κόλπου Οἰταίων τε κατὰ τὴν παλαιὰν ἔ²χθραν τῆς λείας τὴν πολλὴν ἀπολαβῶν χρήματα ἐπράξατο καὶ Ἀχαιοὺς τοὺς Φθιώτας καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτῃ Θεσσαλῶν ὑπήκοους μεμφομένων καὶ ἀκόντων τῶν Θεσσαλῶν ὁμήρους τέ τινας ἠνάγκασε δοῦναι καὶ χρήματα, καὶ κατέθετο τοὺς ὁμήρους ἐς Κόρινθον, ἐς τε τὴν

ὀργῶντες. zu 2, 21, 3. „Ueber den Gedanken vgl. 4, 108, 3.“ (Arn.) — ὑπολείπειν λόγον die Möglichkeit der Behauptung einräumen. vgl. 8, 24, 4: οὐδ' αὐτοὺς ἀντιλέγοντας ἔτι. Aehnlich steht ὑπολείπειν λόγον bei Antiph. 3, β, 4. (vgl. 5, 16.) Andok. 3, 18, Isokr. 4, 146, Isae. 1, 33. vgl. ἀντιλογία 2, 87, 2 u. Kr. z. Dion. p. 274 s. u. p. LIXs. — αὐτοῖς kann, obgleich hier eingeschoben, doch mit παρέσεσθαι verbunden werden. zu αὐτούς 7, 78, 4. — κατ' ἀνάγκην ἤδη gehört zu προσγενημένου: da sie nothgedrungen auch zu einer Flotte gekommen seien. (Ps.) zu 4, 63, 3. Aehnlich Arn. Allein bei dieser Verbindung hätte κατ' ἀνάγκην ἤδη eine zu betonte Stellung und erschiene auch an sich als unpassend. Es wird also mit παρέσεσθαι zu verbinden und an eine moralische Verpflichtung zu denken sein, als Dank für die geleistete Hülfe. Ueber ἤδη zu 6, 91, 6. — τοῦ ναυτικοῦ verstehe auch ich von der sikelischen Flotte, die doch erst durch den Krieg gegen Syrakus eigentlich ins Leben gerufen war. Hinzugekommen war die Flotte zur Landmacht. Schwerlich ist an eventuelle Zwangsmassregeln durch die lakonische Flotte zu denken. Doch will so Ultrich Beitr. z. Kr. 3 S. 14—19. Gegen ihn auch Campe Rec. S. 178.

§ 3. πανταχόθεν. vgl. 2, 59, 2. 3, 53, 3. 5, 43, 3 u. zu 1, 124, 1. — ἀπροφασίστως, ἀνευ τῆς [του?] προφάσεως. (Sch.) vgl. 1, 49, 5. 3, 82, 5. 6, 72, 4. 83, 1. — ἀπηλλάχθαι ἄν. zu 2, 102, 5. — τὸ Σικελικόν. Spr. 43, 4, 17 u. zu 5, 3, 4. — ἤδη. zu 6, 91, 6.

C. 3. § 1. ἠργυρολόγησεν. zu 2, 69. — ἐς τὸ ναυτικόν zur Anschaffung einer Flotte Va. Vielmehr: zur Erhaltung der Flotte. zu 6, 8, 1. — Μηλιέως. Μηλιῶς mehrere, auch gute Hsn. — Οἰταίων hängt von τῆς λείας ab. — κατὰ τὴν παλαιὰν ἔχθραν 3, 92, 1. (Bl.) — λεία Vieh, in antikem Sinne. (H. Müller.) So stehen Xen. Hell. 1, 3, 2 λεία und χρήματα synonym. (Arn.) vgl. die Lex. u. λῆις. Ueber den Ge. zu 6, 103, 1. — ἀπολαβῶν intercept. Oder ὑπολαβῶν? — χρήματα, als Lösegeld für das Gerabte. (Bl.) — τοὺς ἄλλους. vgl. Schömann Antiq. jur. publ. Gr. 6, 19, 2. (Pp.) — μεμφομένων, δηλαδὴ τοῖς Λακεδαιμονίοις. (Sch.) wegen der Erpressung. Eine gute Hs. u. Va. μεμφομένους. Spr. 56, 14, 2. — ἀκόντων, Spr. 47, 4, 6. — τῶν hat nur eine gute Hs. — ἐς τε τὴν, Λακωνικήν.

3 ζυμμαχίαν ἐπειράτω προσάγειν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν πρόσταξιν ταῖς πόλεσιν ἑκατὸν νεῶν τῆς ναυπηγίας ἐποιοῦντο, καὶ ἑαυτοῖς μὲν καὶ Βοιωτοῖς πέντε καὶ εἴκοσιν ἑκατέρους ἔταξαν, Φωκεῦσι δὲ καὶ Λοκροῖς πεντεκαίδεκα καὶ Κορινθίοις πεντεκαίδεκα, Ἀρκάσιοι δὲ καὶ Πελληγεῦσι καὶ Σικωνίοις δέκα, Μεγαροῦσι δὲ καὶ Τροιζηρίοις καὶ Ἐπιδαυροῖς καὶ Ἐρμιονεῦσι δέκα· τὰ τε ἄλλα παρεσκευάζοντο ὡς εὐθὺς πρὸς τὸ ἔαο ἐξόμενοι τοῦ πολέμου.

4 Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ Ἀθηναῖοι, ὡσπερ διανοήθησαν, ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῳ τὴν τε ναυπηγίαν, ξύλα ζυμπορισάμενοι, καὶ Σούριον τειχίσαντες, ὅπως αὐτοῖς ἀσφάλεια ταῖς σιταγωγαῖς ναυσὶν εἴη τοῦ περιήλου, καὶ τό τε ἐν τῇ Λακωνικῇ τείχισμα ἐκλιπόντες ὃ ἐνφοκοδόμησαν παραπλέοντες ἐς Σικελίαν καὶ τἄλλα, εἴ τί πον ἐδόκει ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι, ζυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν, μάλιστα δὲ τὰ τῶν ζυμμάχων διασκοποῦντες ὅπως μὴ σφῶν ἀποστήσονται.

5 Πρασοόντων δὲ ταῦτα ἀμφοτέρων καὶ ὄντων οὐδὲν ἄλλο ἢ ὡσπερ ἀρχομένων ἐν κατασκευῇ τοῦ πολέμου, πρῶτοι Εὐβοῆς ὡς Ἄγιν περὶ ἀποστάσεως [τῶν Ἀθηναίων] ἐπροσβέβησαντο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ. ὁ δὲ προσδεξάμενος τοὺς λόγους αὐτῶν μεταπέμπεται ἐκ Λακεδαιμόνος Ἀλκαμένην τὸν Σθενελαΐδου καὶ Μέλανθον ἀρχοντας ὡς ἐς τὴν Εὐ-

(Pp.) — προσάγειν, die Thessaler oder deren ὑπάρχους? Wohl diese. (Ds.) προσάγεσθαι? zu 1, 99, 2 u. so stets bei Th. und wohl auch sonst.

§ 3. τὴν πρ., ἢ πρόσταξις ἦν ἐποιοῦντο ἦν. Spr. 50, 11, 1. — πρόσταξιν, wie προστάσειν Her. 7, 21; bei Thuk. sonst so weder dieses noch jenes. — ἐξόμενοι zu 1, 49, 6.

C. 4. ὡσπερ διανοήθησαν 8, 1, 4. (Pp.) — αὐτῷ aus einer guten Hs. u. Va. — τειχίσαντες und ἐκλιπόντες erklärt Pp. durch τῷ τειχίσει, τῷ ἐκλιπεῖν als dem τὴν τε ναυπηγίαν entsprechend. Kaum statthaft. Ich vermuthe dass nach ναυπηγίαν etwa καὶ τἄλλα ausgefallen ist. — ὅπως — περιήλου. vgl. 7, 28, 1. (Didot.) — τὸ ἐν τῇ Λ. τείχισμα 7, 26, 2. 31, 1. (Dr.) — τἄλλα für τὰ ἄλλα eine gute Hs. — τί πον für πού τι eine gute Hs. „vgl. 8, 69, 3.“ (Pp.) — ζυστελλόμενοι ἀπὸ τοῦ συνάγοντες. (Sch.) zu 8, 1, 4. Xen. π. πόρων 4, 3: εἰς μείον τι συστελλόμενος. Dem. 18, 246: ταῦθ' ὡς εἰς ἐλάχιστον συστίλει. (Bl.)

C. 5. § 1. ὄντων — πολέμου während sie nichts anders, in keiner andern Lage (vgl. 4, 120, 3. Bl.), als mit einer, wenn man anfängt, oder zur Zeit wo sie anfangen, stattfindenden Einrichtung beschäftigt waren. Ueber οὐδὲν ἄλλο ἢ Spr. 62, 3, 7; über εἶναι ἐν zu 2, 80, 2. Dobree will das ἀρχομένων streichen. Παρασκευὴ wäre hier kaum passend, da die ganze Art und Weise wie sie sich zu dem Kriege in Verfassung gesetzt, den Gang und die Führung desselben gleichsam begründet, zu bezeichnen ist. vgl. zu 2, 78, 3 u., Isokr. 6, 87: τὸν πόλεμον εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον κατασκευάζοντες.“ (Arn.) Doch haben zwei schlechte Hsn. παρασκευῇ, was Arn. vorzieht. — τῶν Ἀ. von den A. Spr. 47, 25, 1. Da jedoch sonst der Ge. bei ἀπόστασις so nicht üblich ist, so wird er hier zu streichen sein. Auch hat ihn eine Hs. bloss am R. und Va. von 1550 nicht übersetzt. — Ἀλκαμένην. Ἀλκαμένη hier (u. § 2) die besten Hsn. ausser einer. vgl. 8, 8, 2. 10, 1. 3. (Dr.) zu 3, 107, 2. — Σθενελαΐδου. Σθενελαΐδα Cobet v. l. p. 369 u. n. l. p. 339. Doch Thuk. gebraucht oft die gew. Form. vgl. Herbst S. 63 f.

βοιαν· οἱ δ' ἦλθον ἔχοντες τῶν νεοδαμωδῶν ὡς τριακοσίους καὶ παρεσκεύαζεν αὐτοῖς τὴν διάβασιν. ἐν τούτῳ δὲ καὶ Λέσβιοι ἦλθον βοιω-
 λόμενοι καὶ αὐτοὶ ἀποστῆναι· καὶ Ξημπρασόντων αὐτοῖς τῶν Βοιω-
 τῶν ἀναπειθεταὶ Ἴαγρις ὥστε Εὐβοίας μὲν περὶ ἐπισχεῖν, τοῖς δὲ Λε-
 σβίοις παρεσκεύαζε τὴν ἀπόστασιν, Ἀλκαμένην [τε] ἀρμοστήν διδοῦς,
 ὃς ἐς Εὐβοίαν πλεῖν ἐμελλε, καὶ δέκα μὲν Βοιωτοὶ ναῦς ὑπέσχοντο
 δέκα δὲ Ἴαγρις, καὶ ταῦτα ἄνευ τῆς Λακεδαιμονίων πόλεως ἐπράσσειτο·
 ὁ γὰρ Ἴαγρις ὅσον χρόνον ἦν περὶ Δεκέλειαν ἔχον τὴν μεθ' ἑαυτοῦ
 δύναμιν, κύριος ἦν καὶ ἀποστέλλειν εἴ ποί τινα ἐβοίλετο στρατιάν καὶ
 Ξηναγεῖρειν καὶ χρήματα πρόσσειν, καὶ πολὺ μᾶλλον, ὡς εἰπεῖν, κατὰ
 τοῦτον τὸν καιρὸν αὐτοῦ οἱ Ξίμμαχοι ὑπήκουον ἢ τῶν ἐν τῇ πόλει
 Λακεδαιμονίων· δύναμιν γὰρ ἔχον εὐθύς ἐκασταχόσε δεινὸς παρῆν.
 καὶ ὁ μὲν τοῖς Λεσβίοις ἐπρασσε, Χίοι δὲ καὶ Ἐρυθραῖοι ἀποστήναι
 καὶ αὐτοὶ ἐτοίμοι ὄντες πρὸς μὲν Ἴαγριν οὐκ ἐτράποντο, ἐς δὲ τὴν Λα-
 κεδαιμόνα. καὶ παρὰ Τισσαφέρωνος, ὃς βασιλεὺς Λαρεῖω τῷ Ἀρτα-
 ξέξῳ στρατηγὸς ἦν τῶν κάτω, πρεσβευτῆς ἅμα μετ' αὐτῶν παρῆν·
 ἐπήγετο γὰρ καὶ ὁ Τισσαφέρης τοὺς Πελοποννησίους καὶ ὑπισχεῖτο
 τροφήν παρεῖξεν. ὑπὸ βασιλείῳ γὰρ νεωστὶ ἐτόγγχευε πεπραγμένους
 τοὺς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς φόρους, οὓς δι' Ἀθηναίους ἀπὸ τῶν Ἑλ-
 ληνίδων πόλεων οὐ δυνάμενος πρόσσεισθαι ἐπωφείλησεν· τοὺς τε οὖν
 φόρους μᾶλλον ἐνόμιζε κομιεῖσθαι κακώσας τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἅμα
 βασιλεὺς Ξημμάχους Λακεδαιμονίους ποιήσεν καὶ Ἀμόργην τὸν Πισ-

— ἀρχοντας ὡς ἐς. So ἐς 8, 9, 2. vgl. 8, 7, 2. — τῶν νεοδαμωδῶν. zu 5, 34, 1. — τὴν διάβασιν, εἰς τὴν Εὐβοίαν δηλονότι. (Sch.)

§ 2. τῶν Βοιωτῶν, als Stammverwandte 3, 2, 2, 8, 100, 3. (Pp.) — ὥστε. zu 2, 2, 4. — ἐπισχεῖν. zu 5, 32, 5. — παρεσκεύαζε. Uebergang zum unabhängigen Satze. zu οὐ μένοι 2, 47, 2. — Ἀλκαμένην τε. Das τε zu erklären scheint man annehmen zu müssen dass διδοῦς fast pleonastisch stehe. Auch diesen Ac. ziel' ich zu παρεσκεύαζεν. (Kr. z. Dion. p. 290.) Arn. meint es sei gesetzt als solle folgen καὶ ναῦς δέκα μὲν αὐτὸς ὑποσχόμενος. — ἀρμοστήν. zu 4, 132, 3 u. Kr. z. Dion. p. 280, 52. — ὑπέσχοντο, τοῖς Λεσβίοις δηλονότι. (Sch.) — ἄνευ. zu 1, 91, 4.

§ 3. εἶ. Spr. 60, 10, 1. — ποι, ἀποστέλλειν. (Kr. z. Dion. p. 286.) — πρᾶσσειν. zu 1, 99, 1. — ὡς εἰπεῖν. zu 1, 1, 2. — αὐτοῦ, zu ὑπήκουον gehörig, erhält hier stehend die durch den Ggs. τῶν ἐν τῇ π. Α. nothwendige Betonung. — εὐθύς für αὐτὸς eine gute Hs. u. Va.

§ 4. τοῖς für die zu 3, 4, 4 u. 4, 106, 2. — ἐπρασσε, ἤγουν συνέπρατι. (Sch.) — Χίοι, deren Oligarchen. vgl. 9, 3, 14, 2. (Pp.) — στρατηγός, κάρανος. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 2. — τῶν κάτω der Küstenbewohner Kleasiens. vgl. 1, 137, 3 u. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 2 gr. Ausg. — ἐπήγετο. zu 2, 2, 2.

§ 5. πεπραγμένους ἀπὸ τοῦ ἀπητημένους. (Sch.) Ps. des Mediums. Spr. 52, 10, 11. Dion. C. 66, 8: οὐ μόνον οὐδὲν εὔροντο, ἀλλὰ καὶ προσεπράσσαντο χρήματα. Ueber den Ac. Spr. 52, 4, 6. — ἐποφείλειν noch schulden findet sich erst bei Spätern wieder. Ueber die Sache Kr. Stud. 1 S. 96 f. — τὸν vor Πισσοῦθνον ist zu streichen oder nach dem Namen ein Komma zu setzen. (Pp.) Auch die gewöhnliche Verbindung ist statthaft. Spr. 50, 9, 8.

σούθρον νόον νόθον, ἀφεστῶτα περὶ Καρίαν, ὥσπερ αὐτῷ προσέταξε βασιλείς, ἢ ζῶντα ἄξειν ἢ ἀποκτείνειν.

- 6 Οἱ μὲν οὖν Χίοι καὶ Τισσαφέρους κοινῇ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔπρασον, Καλλίγειτος δὲ ὁ Λαιοφῶντος, Μεγαρέως, καὶ Τιμαγόρας ὁ Ἀθηναγόρου, Κυζικηνός, φρυγάδες τῆς ἑαυτῶν ἀμφοτέρου παρὰ Φαρναβάζου τῷ Φαρνάκου κατοικοῦντες, ἀφικνοῦνται περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐς τὴν Λακεδαίμονα πέμψαντος Φαρναβάζου, ὅπως ναῦς κομίσειαν ἐς τὸν Ἑλλησποντον, καὶ αὐτός, εἰ δύναίτο, ἄπερ ὁ Τισσαφέρους προῦθυμείτο, τὰς τ' ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ πόλεις ἀποστήσειε τῶν Ἀθηναίων διὰ τοὺς φόρους καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ βασιλεῖ τὴν ξυμμαχίαν τῶν Λακεδαίμονιόν 2 ποιήσειεν. πρᾶσσόντων δὲ ταῦτα χωρὶς ἑκατέρων, τῶν τε ἀπὸ τοῦ Φαρναβάζου καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ Τισσαφέρους, πολλὴ ἀμίλλα ἐγένετο τῶν ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ὅπως οἱ μὲν ἐς τὴν Ἰωνίαν καὶ Χίον οἱ δ' ἐς τὸν Ἑλλησποντον πρότερον ναῦς καὶ στρατιὰν πείσουσι πέμπειν. 3 οἱ μὲντοι Λακεδαίμονιοι τὰ τῶν Χίων καὶ Τισσαφέρους παρὰ πολὺ προσεδέξαντο μᾶλλον· ξυνέπρασε γὰρ αὐτοῖς καὶ Ἀλκιβιάδης, Ἐνδίῳ ἐφορεύοντι πατριὸς ἐς τὰ μάλιστα ξένος ὢν, ὄθιν καὶ τούνομα Λακωνικὸν ἢ οἰκία αὐτῶν κατὰ τὴν ξενίαν ἔσχεν· Ἐνδιὸς γὰρ Ἀλκιβιάδου ἐκαλεῖτο. ὁμως δ' οἱ Λακεδαίμονιοι πρῶτον κατάσκοπον ἐς τὴν

— ἀφεστῶτα. Kr. z. Dion. p. 353. — περὶ. zu 1, 5, 3. — ἀποκτείνειν für ἀποκτείνειν eine gute Hs. Spr. 53, 1, 10. vgl. zu προσκρίσασθαι 6, 24, 3 u. Herbst S. 17 f.

C. 6. § 1. κατὰ τὸ αὐτό, ἤγουν ὁμογνωμονοῦντες. (Sch.) Aehnlich κατὰ ταῦτα λέγειν Her. 1, 1, 2. 6, 53, 1. — φρυγάδες τῆς ἑαυτῶν. zu 6, 92, 2. — Φαρνάκου. zu 1, 129, 1. — πέμψαντος Φ. vgl. 5, 4, 1 u. zu 8, 28, 5. — ἄπερ προῦθυμείτο. zu 5, 17, 1. Für ὁ erwart' ich καί. — διὰ ταχέων vor ποιήσειε ist mit den besten Hsn. ausgelassen; einige διὰ τὰ τῶν Χίων. — τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ, der Λακωνικῆς σατραπείας. Kr. z. Dion. p. 353, 17 u. de auth. p. 7, 26. — διὰ τοὺς φ. wegen Erhaltung der. vgl. 8, 5, 5. — ἀφ' ἑαυτοῦ hier durch seine Vermittelung. (Ps.) Oder ἐφ' ἑαυτοῦ?

§ 2. ἀπό. Xen. An. 7, 2, 29; ἔξω εἰσὶν ἀπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ πιστότατος ἐκάστω. vgl. eb. 7, 6, 2: ὁ στρατηγὸς ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. — τῶν ἐν. αὐτῶν ἐν? Denn οἱ ἐν Λ. würde die Lakedaemonier bezeichnen. vgl. 5, 43, 1. (Haase p. 95 s.) Oder ὄντων ἐν?

§ 3. τὰ τῶν die Aufforderungen der. Anders 8, 9, 2. — παρὰ πολὺ um Vieles, wie 1, 29, 3. 2, 89, 3. vgl. 7, 71, 3. Spr. 68, 36, 5. — πατριὸς von den Vorfahren (προγόνων) her. vgl. 7, 69, 3. (Dr.) — ἐς τὰ μάλιστα, ὑπερβαλλόντως. (Sch.) vgl. 6, 104, 3 u. zu 1, 92. — τούνομα. Spr. 50, 11, 1. vgl. 1, 10, 7. (Pp.) — αὐτῶν, der Mitglieder dieser Familie. (Ds.) — κατὰ τὴν ξενίαν ist wohl Glossen zu ὄθιν. — ἔσχεν erhielt. Spr. 53, 5, 1. vgl. Index u. ἔχειν. — γὰρ belegt das Λακωνικόν. — Ἀλκιβιάδου Sohn des A. Spr. 47, 6, 11. — ἐκαλεῖτο. Her. 6, 88: Νικόδρομος, Κροίθου καλεόμενος. 7, 143, 1: τῷ οὐνομα μὲν ἔην Θεμιστοκλῆς, παῖς δὲ Νεοκλῆος ἐκαλεῖτο. Eur. Aeg. 2: τίς ἐστ' ὁ φύσας; τοῦ κειρήσει πατριός; vgl. Soph. Tr. 1105. 1158, Bruchst. 107 u. Spr. 47, 6, 11. Es war also καλεῖν der eigentliche Ausdruck vom Beisetzen des Vaternamens. Dass aber

Χίον πέμψαντες Φοῶνιν, ἄνδρα περίοικον, εἰ αἱ τε νῆες αὐτοῖς εἰσὶν ὅσας περ ἔλεγον καὶ τάλλα ἢ πόλις ἰκανή ἐστι πρὸς τὴν λεγομένην δόξαν, ἀπαγγέλλαντος αὐτοῖς ὡς εἴη τὰντα ἀληθῆ ἄπερ ἤκουον, τοὺς τε Χίους καὶ τοὺς Ἐρυθραίους εὐθὺς ξυμμάχους ἐποιήσαντο καὶ τρισσαράκοντα ναῦς ἐψηφίσαντο αὐτοῖς πέμψειν, ὡς ἐκεῖ οὐκ ἔλασσον ἢ ἑξήκοντα ἀφ' ὧν οἱ Χῖοι ἔλεγον ὑπαρχουσῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον⁵ δέκα τούτων αὐτοὶ ἐμελλον πέμψειν καὶ Μελαγκρίδαν, ὃς αὐτοῖς ναύαρχος ἦν· ἔπειτα σειμοῦ γενομένου ἀντὶ τοῦ Μελαγκρίδου Χαλκιδέα ἐπεμπον καὶ ἀντὶ τῶν δέκα νεῶν πέντε παρεσκευάζοντο ἐν τῇ Λακωνικῇ. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα καὶ ἐνὸς δεῶν εἰκοστὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

Ἄμα δὲ τῷ ἦρι τοῦ ἐπιγεγομένου θέρους εὐθὺς ἐπιγεγομένων τῶν⁷ Χίον ἀποστεῖλαι τὰς ναῦς καὶ δεδιότων μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πρᾶσσόμενα αἰσθῶνται, πάντες γὰρ κρύφα αὐτῶν ἐπηρεβεύοντο, ἀποπέμπονσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἄνδρας Σπαρτιάτας ἐς Κόρινθον τρεῖς, ὅπως ἀπό² τῆς ἐτέρας θαλάσσης ὡς τάχιστα ἐπὶ τὴν πρὸς Ἀθήνας ὑπερνεγκόντες τὰς ναῦς τὸν Ἰσθμὸν κελύσωσι πλεῖν ἐς Χίον πάσας, καὶ ἄς ὁ³ Ἄγρις παρεσκευάζεν ἐς τὴν Λέσβον καὶ τὰς ἄλλας· ἦσαν δὲ αἱ ξύμ-

eine stereotype Folge der Namen Endios und Alkihiades stattgefunden (Arn.) mag ich nicht verbürgen.

§ 4. ὅμως, obgleich für die Chier gewonnen. — εἰ ob, an κατάσκοπον, so v. a. κατασπειρόμενον, angefügt. (Va.) — αὐτοῖς, τοῖς Χίοις. (Sch.) Spr. 58, 4, 1. — πρὸς. Spr. 68, 39, 5 u. zu 5, 111, 2. Ueber die Sache 3, 24, 4, 45, 4. — ἀπαγγέλλαντος, αὐτοῦ. vgl. 3, 92, 4. (Dr.) Spr. 47, 4, 3. — ἐκεῖ wird sich mit auch auf die Erythraeer beziehen. Kr. z. Dion. p. 287, 4 u. Stud. 2 S. 227 f. — ἀφ' ὧν, ἀπὸ τούτων ᾧ. (Hk.) nach dem was. Spr. 68, 16, 8. vgl. 4, 126, 3 u. Kr. z. Dion. p. 288.

§ 5. τούτων, τῶν τρισσαράκοντα. (Sch.) — αὐτοὶ für αὐτοῖς viele u. gute Hsn. Der Gegensatz: dreissig sollten von ihren Bundesgenossen zugefügt werden. (Hk.) Kr. z. Dion. p. 288. — πέμψειν für πέμπειν eine gute Hs. — σειμοῦ. zu 3, 89, 1. θεῖον ἠγησόμενοι Xen. Hell. 3, 2, 24. — Χαλκιδέα, nur als Harmosten. Denn Nauarch wurde später Astyochos 8, 20, 1, während Chalkideus noch lebte 8, 24, 1. (Kr. eb.) — ἐπεμπον bestimmten zu schicken. vgl. 8, 12, 2. (Pp.) vgl. jedoch zu ἀπέστελλον 7, 19, 3. — δεῶν. δεῶντος eine gute u. mehrere schlechte Hsn. gegen Spr. 24, 2, 9. Dass ἐνὸς δεῶντος etc. ungrischisch und Xen. Hell. 1, 1, 5 θεούσης zu lesen sei hat zuerst Kr. in den Berl. Jahrb. für wissenschaftl. Kritik Jan. 1829 S. 29 bemerkt.

C. 7. § 1. ἄμα δὲ τῷ ἦρι haben nur eine gute Hs. u. Va. — τοῦ für τοῦ δ' Bk. — εὐθὺς sogleich, mit dem Eintritt des Frühlings, wie 4, 52, 1. vgl. 2, 47, 1. 5, 52, 1. (Gö. u. Pp.) — ἐπιγεγομένων ἀντὶ τοῦ ἐπιγόντων. (Sch.) 8, 9, 1. 82, 2 ist der Begriff selbstthätiger Mitwirkung klarer. So auch 6, 100, 1. (Arn.) vgl. zu 3, 2, 2. Das Activ hat Thuk. nirgends. — καὶ δεδιότων. Ueber καὶ zu 1, 1, 1. — κρύφα. zu 1, 67, 2. — ἐς Κόρινθον hat eine gute Hs. vor ἄνδρας.

§ 2. ὑπερνεγκόντας für ὑπερνεγκόντες vier Hsn. Erg. αὐτοῖς, τοὺς ξυμμάχους. (Kr. z. Dion. p. 289, 8.) Ueber den Ausdruck zu 3, 15. vgl. 8,

8πασαι τῶν ξυμμαχικῶν νῆες αὐτόθι μιᾶς δέουσαι τεσσαράκοντα. ὁ μὲν οὖν Καλλιγείτος καὶ Τιμαγόρας ὑπὲρ τοῦ Φαρναβάζου οὐκ ἔκοινοῦντο τὸν στόλον ἐς τὴν Χίον οὐδὲ τὰ χρήματα ἐδίδοσαν ἃ ἦλθον ἔχοντες ἐς τὴν ἀποστολὴν, πέντε καὶ εἴκοσι τάλαντα, ἀλλ' ὕστερον ἐφ' ἑαυτῶν διεικοῦντο ἄλλω στόλῳ πλεῖν· ὁ δὲ Ἄγρις ἐπειδὴ ἑώρα τοὺς Λακεδαιμονίους ἐς τὴν Χίον πρῶτον ὠρημένους, οὐδ' αὐτὸς ἄλλο τι ἐγίνωσκεν, ἀλλὰ ξυνελθόντες ἐς Κόρινθον οἱ ξύμμαχοι ἐβουλεύοντο, καὶ ἔδοξε πρῶτον ἐς Χίον αὐτοῖς πλεῖν ἄρχοντα ἔχοντος Χαλκιδέα, ὃς ἐν τῇ Λακωνικῇ τὰς πέντε ναῦς παρεσκεύαζεν, ἔπειτ' ἐς Λέσβον καὶ Ἀλκαμένην ἄρχοντα, ὄνπερ καὶ Ἄγρις διεικοῖτο, τὸ τελευταῖον δὲ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἀγκιέσθαι — προσετέτακτο δὲ ἐς αὐτὸν ἄρχων Κλέαρχος ὁ Ραμφίον — διαφέρειν δὲ τὸν Ἰσθμὸν τὰς ἡμισείας τῶν νεῶν πρῶτον καὶ εὐθὺς ταύτας ἀποπλεῖν, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ἀφορμωμένας τὸν νοῦν μᾶλλον ἔχωσιν ἢ τὰς ὕστερον ἐπιδιαφερομένας. καὶ γὰρ τὸν πλοῦν ταύτῃ ἐκ τοῦ προφανοῦς ἐποιοῦντο, καταφρονήσαντες τῶν Ἀθηναίων ἀδυνασίαν, ὅτι ναυτικὸν οὐδὲν αὐτῶν πολὺ πω

8, 3. Ueber die Sache Kr. eb. p. 289 s. u 299. — ξυμμαχικῶν. ξυμμαχίδων? wie 8, 23, 5. Doch s. Xen. Cyr. 3, 3, 12: ἐδιδασκιν ἢ ἕκαστον ἰσχυρὸν ἢ τῶν συμμαχικῶν. (Kr. eb. 289, 9.) Wie nämlich von ναυτικὸν Flotte, so steht auch von ξυμμαχικὸν Bundescontingent der Plural. Spr. 43, 4, 18. Gut bemerkt Pp. dass von ξυμμαχίς der Ge. hier anstössig wäre für ξυμμαχίδες. vgl. 8, 23, 5. — μιᾶς δέουσαι τεσσ. Kr. z. Dion. p. 289.

C. 8. § 1. ὑπὲρ im Namen. (Ac. u. Dr.) — ἐκοινοῦντο für ἐκοινωνοῦντο nur eine Hs. Doch wäre von diesem wohl nur ἐκοινωνῶν τοῦ στόλου sprachgemäss. (vgl. Pp.) Jenes steht von gemeinsamer Theilnahme an etwas, wie Eur. b. Stob. 69, 19: κεκοινωνοῦνται ψόγον ταῖς οὐ κακαῖσιν αἰ κακαῖαι. Jon 608: κοινομένη τὰς συμφορὰς σοι πρόσθεν ἀπολαχοῦσα νῦν αὐτὴ καθ' αὐτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς. „Aehnlich ξυγκοινοῦσθαι 8, 75, 3.“ (Arn.) — τὸν στόλον ἐς. zu ἐκ 1, 18, 3. — ἃ ἦλθον ἔχοντες. zu 1, 9, 1. — ἀποστολὴν, τοῦ στόλου τῶν νεῶν 8, 9, 3. (Bl.) Sonst noch bei Spätern. — ἐφ' ἑαυτῶν, καθ' ἑαυτοῦς. (Sch.) Spr. 68, 40, 6. — ἄλλω 8, 39, 1. (Pp.)

§ 2. αὐτοῖς für αὐτούς mehrere, auch gute Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 289, 4. — τὰς, die 8, 6, 5 erwähnten. — παρεσκεύαζεν für παρεσκεύασεν zwei gute Hsn. — καὶ Ἀ. ἄρχοντα, ἔχοντα. (Sch.) und zwar den A. zum Befehlshaber habend. Das καὶ fehlt in einer schlechten Hs. Vielleicht ist hier etwas ausgefallen. — διεικοῖτο, πλεῖν dass er schiffen solle. Spr. 55, 4, 11. vgl. Kr. z. Dion. p. 118.

§ 3. τό fehlt in einer guten Hs. Keins von beiden gebraucht Thuk. so. Denn 3, 56, 1 gehört nicht hieher. (Pp.) Bei Andern beides. vgl. Passows Lex. in τελευταῖος. Mit τό auch Isokr. 16, 40. — ἀγκιέσθαι, was Va. nicht übersetzt, würde man nicht vermissen. (Kr. z. Dion. p. 290, 12.) — προσετέτακτο. zu 1, 136, 2. — ἐς αὐτόν. zu 8, 5, 1. — τὰς ἡμισείας, in der That mehr, 21 von den neun und dreissig § 2. ἡμισείας für ἡμισείας eine gute Hs. — τὸν νοῦν μᾶλλον für μᾶλλον τὸν νοῦν eine gute Hs. Pp. vergleicht dagegen 7, 19, 5, unzureichend. — ἢ τὰς, ἢ πρὸς τὰς. zu 7, 47, 3. — ἐπιδιαφερομένουσιν für διαφ. eine gute Hs.: ἐπι — nach den schon übergeschafften. Sonst kommt dies Compositum nicht vor. — ἐκ τοῦ προφανοῦς. zu 3, 43, 2. vgl. 8, 68, 1. — ἐποιοῦντο, ποιέσθαι διεικοῦντο. (Sch.) — καταφρονήσαντες τῶν Ἀ. ἀδυνασίαν, φρονήσαντες ἀδυνασίαν κατὰ τῶν

ἐφαίνετο. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ διεκόμισαν εὐθύς μίαν καὶ εἴκοσι ναῦς. οἱ δὲ Κορίνθιοι ἐπειγομένον αὐτῶν τὸν πλοῦν οὐ προεθνυμή-9 θησαν Ξυμπλεῖν πρὶν τὰ Ἴσθμια, ἃ τότε ἦν, διεορτάσωσι. Ἄγχι δὲ αὐτοῖς ἐτοῖμος ἦν ἐκείνους μὲν μὴ λύνειν δὴ τὰς Ἴσθμιάδας σπονδάς, ἑαυτοῦ δὲ τὸν στόλον ἴδιον ποιήσασθαι. οὐ Ξυγχοροῦντων δὲ τῶν² Κορινθίων ἀλλὰ διατριβῆς ἐγγιγνομένης οἱ Ἀθηναῖοι ἦσθοντο τὰ τῶν Χίων μᾶλλον καὶ πέμψαντες ἕνα τῶν στρατηγῶν Ἀριστοκράτην ἐπη-
τιῶντο αὐτούς, καὶ ἀρνούμενων τῶν Χίων τὸ πιστὸν ναῦς σφίσι Ξυμ-
πέμπειν ἐκέλευον ἐς τὸ Ξυμμαχικόν· οἱ δ' ἐπέμψαν ἑπτὰ. αἴτιον δ'³
ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν οἱ μὲν πολλοὶ τῶν Χίων οὐκ εἰδότες
τὰ πρασσόμενα, οἱ δ' ὀλίγοι καὶ Ξυνειδότες τό τε πλῆθος οὐ βουλόμε-
νοὶ πω πολέμιον ἔχειν, πρὶν τι καὶ ἰσχυρὸν λάβωσι, καὶ τοὺς Πελο-
ποννησίους οὐκέτι προσδεχόμενοι ἤξευ, ὅτι διέτριβον.

Ἐν δὲ τούτῳ τὰ Ἴσθμια ἐλύετο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπηγγέλθη-10
σαν γάρ, ἐθεώρουν ἐς αὐτά, καὶ κατάδηλα μᾶλλον αὐτοῖς τὰ τῶν
Χίων ἐφάνη. καὶ ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, παρεσκευάζοντο εὐθύς, ὅπως
μὴ λήσουσιν αὐτοὺς αἱ νῆες ἐκ τῶν Κεγχρειῶν ἀφορηθεῖσαι. οἱ δὲ
μετὰ τὴν ἑορτὴν ἀνήγοντο μιᾷ καὶ εἴκοσι ναυσὶν ἐς τὴν Χίον, ἄρχοντα

4. (Ba.) vgl. Her. 8, 10, 1? Spr. 47, 24, 1. Ueber den Ao. zu 7, 63, 3. — ἰσχυρὰν. zu 7, 8, 2. — καὶ. zu 2, 93, 3.

C. 9. § 1. προεθνυμήθησαν. προῦθ. eine Hs. — πρὶν ohne ἄν. Spr. 54, 17, 3. vgl. Ind. u. πρὶν. — ἐτοῖμος ἦν, συγγνώμην εἶχεν. (Sch.) Es ist mehr in Bezug auf den Hauptbegriff ποιήσασθαι als auf den Nebengedanken λύνειν gesetzt. Spr. 69, 16, 3. — δὴ demnach, ihrer Erklärung gemäss. (Arn.) — σπονδάς. zu 5, 49, 1. vgl. 8, 10, 1. — ἑαυτοῦ ποιήσασθαι. ποιήσασθαι τὸν στόλον ὡς στόλον ἑαυτοῦ ἴδιον. Doch kann der Sinn auch sein: den Zug zu seinem eigenen zu machen, sich persönlich anzueignen. Soph. Antig. 546: μὴ μοι θάνης σὺ κοινὰ μηδ' ἢ μὴ θύγεις ποιοῦ σεαυτῆς. Dem. 23, 114: τὴν χώραν ἐποιεῖθ' ἑαυτοῦ. vgl. Spr. 47, 6, 11. Bei einer solchen Aneignung konnte die Korinthier kein Vorwurf treffen wegen Verletzung des Festfriedens.

§ 2. ἦσθοντο. ἦσανόντο eine gute Hs. — μᾶλλον. zu 1, 3, 2. — τὸ πιστὸν ist Apposition zu ναῦς: Schiffe als Garantie. (St.) Der Artikel bezeichnet die gehörige, erforderliche. Spr. 50, 2, 4. — ἐς τὸ Ξυμμαχικόν verbindet Dr. mit τὸ πιστόν. vgl. 3, 11, 1: πιστόν ἐς Ξυμμαχίαν. Für Ξυμμαχία stehe τὸ Ξυμμαχικόν auch 3, 91, 1 u. Her. 9, 106, 3. Doch widerstrebt die Stellung; auch wäre das müßig. Besser Hl.: zu der vereinigten (verbündeten) Seemacht schicken.

§ 3. αἴτιον —. zu 4, 26, 3 u. 65, 4. — καὶ vor Ξυνειδότες hat nur eine gute Hs. — ἰσχυρὸν. zu 3, 6, 1.

C. 10. § 1. ἐπηγγέλθησαν, αἱ σπονδαὶ δηλονότι. (Sch.) αἱ σπονδαὶ fügen nach γάρ hinzu eine gute Hs. u. Va. Als Subject denkt St. οἱ Ἀθηναῖοι, Ps. τὰ Ἴσθμια. vgl. 5, 49, 2 u. über den Plural 1, 126, 3: ἐπῆλθον Ὀλύμπια. 5, 75, 2: Κάρονεια ἐτύγχανον ὄντια. (Pp.) Ueber die Zeit Kr. z. Dion. p. 316, der, wie auch Arn., an den Munychion oder Thargelion denkt. Immer in den Sommer setzt die Isthmien Herm. Antiq. sacr. 49, 14, 15. — ἐς. zu 3, 104, 3. — ἀνεχώρησαν, οἱ ἑωροὶ δηλονότι. (Sch.) — αἱ die 8, 8, 3 erwähnten. — οἱ δέ, οἱ Κορίνθιοι. (Sch.)

2 Ἀλκαμένην ἔχοντες. καὶ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πρῶτον ἴσας ναυσὶ προσπλεύσαντες ὑπῆγον ἐς τὸ πέλαγος. ὡς δ' ἐπὶ πολὺ οὐκ ἐπιηκολούθησαν οἱ Πελοποννήσιοι ἀλλ' ἀπειράποντο, ἐπανεχώρησαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι· τὰς γὰρ τῶν Χίων ἐπὶ τὰς ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ μετὰ σφῶν ἔχοντες οὐ πιστὰς ἐνόμιζον, ἀλλ' ὕστερον ἄλλας προσπληρώσαντες ἐπὶ [καὶ τριάκοντα] παραπλέοντας αὐτοὺς καταδιώκουσιν ἐς Πειραιὸν τῆς Κορινθίας· ἔστι δὲ λιμὴν ἐρημὸς καὶ ἔσχατος πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Ἐπιδαυρίας. καὶ μίαν μὲν ναῦν ἀπολλύουσι μετέωρον οἱ Πελοποννήσιοι, τὰς δὲ ἄλλας ξυναγαγόντες ὁρμίζουσιν. καὶ προσβαλόντων τῶν Ἀθηναίων καὶ κατὰ θάλασσαν ταῖς ναυσὶ καὶ ἐς τὴν γῆν ἀποβάτων θόρουβός τε ἐγένετο πολὺς καὶ ἄτακτος, καὶ τῶν τε νεῶν τὰς πλείους κατατραυματίζουσιν ἐν τῇ γῇ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τὸν ἄρχοντα Ἀλκαμένην ἀποκτείνουσιν· καὶ αὐτῶν τινες ἀπέθανον. διακριθέντες δὲ πρὸς μὲν τὰς πολεμίας ναῦς ἐπέταξαν ἐφορμεῖν ἱκανὰς, ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐς τὸ νησίδιον ὁρμίζονται ἐν ᾧ, οὐ πολὺ ἀπέχοντι, ἐστρατοπεδεύοντο, καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ βοήθειαν ἐπεμπον. παρήσαν γὰρ καὶ τοῖς Πελοποννησίοις τῇ ὕστεραία οἱ τε Κορίνθιοι, βοηθοῦντες ἐπὶ τὰς ναῦς, 2 καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ οἱ ἄλλοι πρόσχωροι. καὶ ὁρῶντες τὴν φυλακὴν ἐν χωρίῳ ἐρημῷ ἐπίπονον οὖσαν ἠπόρουσαν, καὶ ἐπενόησαν μὲν

§ 2. αὐτοῖς. Spr. 60, 5, 2. Kr. z. Dion. p. 119. — ὑπῆγον für ἐπῆγον eine gute Hs. ὑπεχώρουσαν, ὅπως εἰς τὸ πέλαγος ἐκείνους προκαλέσωμαι. (Sch.) subducebant Va. vgl. zu 4, 126, 6. — ἐπὶ πολὺ weithin. (Ps.) — ἐπὶ. ἐς ἐπὶ τὰς ναῦς. — καὶ τριάκοντα erweist als eingefälscht Kr. eb. p. 309 ff. Ueber die nichtigen Einwendungen dagegen Stud. 2, 188—195. Dass man die Zahl mit καταδιώκουσι verbinden könne hätte Niemand einfallen sollen. Man vergisst nur zu oft dass Thuk. unter Andern auch ein vernünftiger Mensch war. — Πειραιῖον. Σπείραιον Müller Dor. 2 S. 431. Gegen ihn vgl. Arn. Dass auch am Saronischen Meerbusen ein Peiraeon lag, dafür spricht sowohl die St. Xen. Ag. 2, 18, zu der man Weiskes Excurs vergleiche, als die Erwähnung von Oenoe und des Tempels der Here Hell. 4, 5, 5. vgl. Strabo 8, 6 p. 380. Auch lässt sich das Xen. Hell. 4, 5 6 ff. Erzählte nicht füglich mit der Lage des andern Peiraeon vereinigen. (Kr. Rec. 1827.) vgl. Kr. z. Dion. p. 276, 25. — πρὸς. zu 3, 72.

§ 3. ἀπολλύουσι. ἀπολλύουσι schlechtere Hsn. — καὶ κατὰ θ. ταῖς ναυσὶ καὶ ἀποβάτων. Spr. 56, 14, 2. — κατατραυματίζουσιν. zu 4, 14, 1. — καὶ αὐτῶν τινες. καὶ τινες καὶ αὐτῶν? Zw. auch Arr. An. 4, 7, 1. Oder καὶ αὐτῶν δὲ τινες? Doch vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 2 (καί).

C. 11. § 1. διακριθέντες. zu 4, 14, 3. — ἐφορμεῖν zu beobachten. (Hl.) Kr. z. Dion. p. 313. — νησίδιον, jetzt Ovrio-nisi, Evreo-nisi (Hebräerinsel); nach Kiepert Aspis? — βοηθεῖν ἐπὶ mit dem Ac. eines localen Begriffes heisst zur Hülfe kommen nach. vgl. 3, 97, 3. 8, 15, 3. (Arn.) 4, 8, 1 u. 7, 71, 5. Aber die Schiffe könnten auch als Behälter von Personen gedacht werden. (Kr.) Doch ist die Erklärung hier richtig, da sie zu Fuss kommend nur für ihre gelandeten, nicht gegen die feindlichen kämpfen konnten. (Hk.) Wenigstens erst eingeschifft. Ueber die Sache Kr. Stud. 2 S. 192 f.

§ 2. ἐπινοεῖν mit dem Inf. auch 5, 4, 1. 7, 72, 2. — παρατύχη. zu 4, 19, 1.

κατακαῦσαι τὰς ναῦς, ἔπειτα δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς ἀνελκύναι καὶ τῷ πεζῷ προσκαθημένους φυλακὴν ἔχειν, ἕως ἄν τις παρατύχη διαφυγῆ ἐπιτηδεῖα. ἐπέμψε δ' αὐτοῖς καὶ Ἄγρις αἰσθόμενος ταῦτα ἄνδρα Σπαρτιάτην, Θέρωμα. τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις πρῶτον μὲν ἠγγέλθη ὅτι αἱ νῆες ἀνηγμένοι εἰσὶν ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ — εἶρητο γάρ, ὅταν γένηται τοῦτο, Ἀλαμῆναι ὑπὸ τῶν ἐφόρων ἰπέα πέμπαι — καὶ εὐθὺς τὰς παρὰ σφῶν πέντε ναῦς καὶ Χαλκιδέα ἄρχοντα καὶ Ἀλκιβιάδην μετ' αὐτοῦ ἐβούλοντο πέμπειν. ἔπειτα ὠρηγμένων αὐτῶν τὰ περὶ τὴν ἐν τῷ Πειραιῷ τῶν νεῶν καταφυγὴν ἠγγέλθη, καὶ ἀθυμήσαντες, ὅτι πρῶτον ἀπτόμενοι τοῦ Ἰωνικοῦ πολέμου ἐπεισαν, τὰς ναῦς τὰς ἐκ τῆς ἑαυτῶν οὐκέτι διανοοῦντο πέμπειν ἀλλὰ καὶ τινας προαναγγένας μετακαλεῖν. γνοὺς δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης πείθει αὐθις Ἐνδιον καὶ τοὺς ἄλλο-12 λους ἐφόρους μὴ ἀποκνῆσαι τὸν πλοῦν, λέγων ὅτι φθήσονται τε πλεῦσαντες, πρὶν τὴν τῶν νεῶν ξυμφορὰν Χίους αἰσθέσθαι, καὶ αὐτὸς ὅτι ἦν προσβάλλῃ Ἴωνία, ῥαδίως πείσει τὰς πόλεις ἀρίστασθαι τὴν τε τῶν Ἀθηναίων ἀσθένειαν λέγων καὶ τὴν τῶν Λακεδαιμονίων προθυμίαν. πιστότερος γὰρ ἄλλων φανέσθαι. Ἐνδίῳ τε αὐτῷ ἰδίᾳ ἔλεγε καλὸν εἶναι δι' ἐκείνου ἀποστῆσαι τε Ἴωνίαν καὶ βασιλεῖα ξύμμαχον ποιῆσαι Λακεδαιμονίοις, καὶ μὴ Ἄγριδος τὸ ἀγώνισμα τοῦτο γενέσθαι. ἐτίγχανε γὰρ τῷ Ἄγριδι αὐτὸς διάφορος ὢν. καὶ ὁ μὲν πείσας τοὺς τε ἄλλους ἐφόρους καὶ Ἐνδιον ἀνήγετο ταῖς πέντε ναυσὶ μετὰ Χαλκιδέως τοῦ Λακεδαιμονίου καὶ διὰ τάχους τὸν πλοῦν ἐποιοῦντο.

Ἄνεκομίζοντο δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον καὶ αἱ ἀπὸ τῆς13 Σικελίας Πελοποννησίων ἑκαίδεκα νῆες αἱ μετὰ Γυλίππου ξυνδιαπο-

§ 3. Ἀλαμῆναι gehört zu εἶρητο. (Va.) — τὰς παρὰ σφῶν. Spr. 50, 8, 14. Der Artikel bezieht sich auf 8, 6, 5. — ἄρχοντα als Oberbefehlshaber. — ἐβούλοντο. ἐβουλεύοντο eine gute Hs.

§ 4. ὠρηγμένων da sie sich zur Abfahrt angeschoickt hatten, damit umgingen. (Ps.) vgl. 8, 40, 3. 47, 2. 60, 2. 73, 2. 86, 3. (Dobree.) — τὴν ἐν τῷ Π. καταφυγὴν. vgl. Spr. 68, 12, 2. — ἀθυμήσαντες muthlos geworden. Spr. 53, 5, 2. — προαναγγεῖν, εἶσαι wohl erst wieder bei Spättern.

C. 12. § 1. γνοὺς, dies, die Sache, oft so ohne Object, wie auch ähnliche Verba. Haase p. 98. — ἀποκνῆν τὸν. zu 3, 20, 2. — τε ist aus einer guten Hs. zugefügt. — τὴν τῶν νεῶν ξυμφορὰν, τὴν πολιορκίαν τῶν ἐν τῷ Πειραιῷ νεῶν 8, 14, 2. (Bö.) — αὐτὸς ὅτι. Ueber die Stellung zu 1, 144, 2. vgl. 2, 64, 3. — ὅτι ἦν — πείσει für ὅταν — πείσειν eine gute Hs. — τε τῶν für τε dieselbe u. einige a. — ἀσθένειαν λέγων für λέγων ἀσθένειαν eine gute Hs. — λέγων dadurch dass er vorstelle. — πιστότερος für πιστότερον Dr. u. eine gute Hs.

§ 2. ἐκείνου. So steht ἐκείνων für σφῶν 2, 11, 4. (Pp.) Passender aber ist es auf Endios bezogen und ἀποστῆναι verbessert; si deficeret Va. — τῷ Ἄγριδι διάφορος. Kr. z. Dion. p. 366, 21. vgl. p. 256.

C. 13. αἱ vor ἀπό fehlt in mehreren und den besten Hsn. Ueber diese Schiffe Kr. z. Dion. p. 299. — ξυνδιαπολεμήσασαι für ξυμπολεμήσασαι

λεμήσασαι· καὶ περὶ τὴν Λευκαδίαν ἀποληφθεῖσαι καὶ κοπεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νεῶν, ὧν ἤρχεν Ἴπποκλῆς Μενίππου, φυλακὴν ἔχων τῶν ἀπὸ τῆς Σικελίας νεῶν, αἱ λοιπαὶ πλὴν μιᾶς διαφυγοῦσαι τοὺς Ἀθηναίους κατέπλευσαν ἐς τὴν Κόρινθον.

- 14 Ὁ δὲ Χαλκιδεὺς καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης πλείοντες ὅσοις τ' ἐπιτύχοιεν ξυνηλάμβανον τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι καὶ προσβαλόντες πρῶτον Κωρόνῳ τῆς ἡπείρου καὶ ἀφέντες ἐνταῦθα αὐτοὺς αὐτοὶ μὲν προξυγγινόμενοι τῶν ξυμπρασόντων Χίων τοῖς καὶ κελυόντων καταπλεῖν μὴ προειπόντας ἐς τὴν πόλιν, ἀφικνοῦνται αἰφνίδιοι τοῖς Χίοις. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἐν θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει· τοῖς δ' ὀλίγοις παρεσκεύαστο ὥστε βουλὴν [τε] τυχεῖν ξυλληγομένην, καὶ γενομένων λόγων ἀπὸ τε τοῦ Χαλκιδεῶς καὶ Ἀλκιβιάδου ὡς ἄλλαι [τε] νῆες πολλαὶ προσπλέουσι καὶ τὰ περὶ τῆς πολιορκίας τῶν ἐν τῷ Πειραιῶν νεῶν οὐ δηλωσάντων ἀφίστανται Χιοὶ καὶ αὐθις Ἐρυθραῖοι Ἀθηναίων. καὶ μετὰ ταῦτα τρισὶ νανοὶ πλεύσαντες καὶ Κλαζομένας ἀφιστᾶσιν. διαβάντες τε οἱ Κλαζομένιοι εὐθὺς ἐς τὴν ἡπειρον τὴν Πολίχνην ἐτείχιζον, εἴ τι δεῖο σφίσιν αὐτοῖς ἐκ τῆς νησίδος ἐν ἡ οἰκοῦσι πρὸς ἀναχώρησιν. καὶ οἱ μὲν ἀφιστῶντες ἐν τειχισμῷ τε πάντες ἦσαν καὶ παρασκευῆ πολέμου, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας ταχὺ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται· καὶ νομίσαντες μέγαν ἤδη καὶ σαφεῆ τὸν κίνδυνον σφᾶς περιεστάναι, καὶ

eine gute Hs. vgl. 6, 103, 2. Ueber das erstere Passow u. d. W. — κοπεῖσαι ἐπὶ τοῦ κατοπεθεῖσαι καὶ οἰονεὶ κοπιᾶσαι εἴρηται. (Sch.) vgl. zu 4, 14, 1. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 311, 9. — νεῶν, αἱ für νεῶν. αἱ γὰρ nach einigen Hsn. zuerst Kr. in einer Rec. von 1820 (des Gailschen Thuk.) S. 935, mit Va. vor καὶ περὶ eine grössere Interpunction setzend.

C. 14. § 1. τοῦ. zu 1, 4. — ἐξάγγελτοι. zu 3, 30, 1. — αὐτοῖς, τοὺς ἐαλωκότας. (Sch.) — προξυγγινεσθαι wird noch aus Dion C. angeführt. — κελυόντων, τοιτων (τῶν Χίων). Ueber das καὶ Spr. 56, 14, 2.

§ 2. ἐν θαύματι ἦσαν. So auch Her. 1, 68, 1. 4, 111. 129. Aus Attikern ist die Phrase mir weiter nicht erinnerlich. Das Subst. bei Thuk. nur hier. — παρεσκεύαστο. Spr. 61, 5, 6. — βουλὴν. zu 3, 70, 3. — τε. τέ sollte man nach παρεσκεύαστο erwarten. (Pp.) Es ist wohl eingefälscht, wie auch das nach ἄλλαι, wo Burges ἐν will. — ξυλληγομένην. ξυνηλεγμένην? Kr. Bruchst. — γενομένων für λεγομένων eine gute Hs. vgl. 2, 5, 4. 5, 35, 6. 50, 4. 55, 1. 8, 93, 3. vgl. 92, 4. (Herbst S. 52.) Hier wäre λεγομένων (ohne Adjectiv) ungehörig, man müsste denn λόγων von ungegründeten Angaben verstehen. vgl. Lobeck Parall. p. 504. Verschieden ist wegen des zugefügten καλῶς 6, 68, 1. — ἀπό. zu 7, 70, 7. — τὰ περὶ τῆς. vgl. 8, 26, 2. 3. (Pp.) Kr. zu Xen. An. 2, 5, 37. — αὐθις demnächst. zu 6, 90, 1.

§ 3. τε οἱ für δὲ οἱ eine gute Hs. u. Va. — τι etwa. Kr. zu Xen. An. 3, 4, 23. — δέοι. Hier setzt Bk. ein Komma. — σφίσιν αὐτοῖς. zu 1, 128, 1. 2, 49, 3. 6, 63, 3. 7, 48, 4. vgl. Arndt de pron. refl. p. 30 s. — ἐν τειχισμῷ τε πάντες für πάντες ἐν τειχισμῷ eine gute Hs. Ueber die Phrase zu 2, 80, 2.

C. 15. § 1. ἀγγελία τῆς Χίου. zu 1, 61, 1. — περιεστάναι. zu

τοὺς λοιποὺς Ξυμμαχούς οὐκ ἐθελήσεν τῆς μεγίστης πόλεως μεθεστη-
κνίας ἡσυχάζειν, τὰ τε χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου
ἐγλίχοντο μὴ ἄσασθαι, εὐθὺς ἔλυσαν τὰς ἐπικειμένους ζημίας τῶ ἐι-
πόντι ἢ ἐπιρηφίσαντι ὑπὸ τῆς παρουσίας ἐκπλήξεως, καὶ ἐρηφίσαντο
κινεῖν καὶ ναῦς πληροῦν οὐκ ὀλίγας, τῶν τε ἐν τῷ Πειραιῶ ἑφορμοῦν-²
σῶν τὰς μὲν ὀκτώ ἤδη πέμπειν, αἱ ἀπολιποῦσαι τὴν φυλακὴν τὰς
μετὰ Χαλκιδέως δώδεκα καὶ οὐ καταλαβοῦσαι ἀνακεχωρήσειαν —
ἦρχε δ' αὐτῶν Στρομβιχίδης Διοτίμου — ἄλλας δὲ οὐ πολὺ ὕστερον
βοηθεῖν δώδεκα μετὰ Θρασυκλέους, ἀπολιπούσας καὶ ταύτας τὴν ἐφόρ-
μῃσιν. τὰς τε τῶν Χίων ἑπτὰ ναῦς αἱ αὐτοῖς Ξυνεπολιόρχουν τὰς ἐν³
τῷ Πειραιῶ ἀπαγαγόντες τοὺς μὲν δούλους ἐξ αὐτῶν ἠλευθέρωσαν
τοὺς δ' ἠλευθέρους κατέδησαν. ἑτέρας δ' ἀντὶ πασῶν τῶν ἀπελθου-
σῶν νεῶν ἐς τὴν ἐφόρμῃσιν τῶν Πελοποννησίων διὰ τάχους πληρώ-
σαντες ἀντέπεμψαν καὶ ἄλλας διανοοῦντο τριάκοντα πληροῦν. καὶ πολλή
ἦν ἡ προθυμία καὶ ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοήθειαν τὴν ἐπὶ
τὴν Χίον.

Ἐν δὲ τούτῳ Στρομβιχίδης ταῖς ὀκτὼ ναυσὶν ἀφικνεῖται ἐς Σά-¹⁶
μον καὶ προσλαβὼν Σαρμίαν μίαν ἐπλευσεν ἐς Τέων καὶ ἡσυχάζειν
ἤξιον αὐτούς. ἐκ δὲ τῆς Χίου ἐς τὴν Τέων καὶ ὁ Χαλκιδεὺς μετὰ
τριῶν καὶ εἴκοσι νεῶν ἐπέπλει καὶ ὁ πεζὸς ἅμα ὁ τῶν Κλαζομενίων
καὶ Ἐρυθραίων παρήει. προαισθόμενος δὲ ὁ Στρομβιχίδης ἐξανάγητο²
καὶ μετεωρισθεὶς ἐν τῷ πελάγει, ὡς ἑώρα τὰς ναῦς πολλὰς τὰς ἀπὸ

3, 54, 3. — τῆς μεγίστης τῶν ἐν Ἰωνίᾳ Ξυμμαχίδων πόλεων 8, 40, 1. (Pp.)
— μεθεστηκνίας. zu 1, 107, 4. — τὰ χίλια τάλαντα 2, 24, 1. Der Ac.,
eig. zu κινεῖν gehörig, steht hier indem gedacht wird: was die tausend
Talente anbetrifft. — ἔλυσαν. λύσαντες, das καὶ vor ἐρηφίσαντο strei-
chend Cobet n. l. p. 375. Glatter wäre das. Ueber die Sache Clinton F. H.
412 u. Böckh Staatsh. 1 S. 590. 2 S. 64 u. 74. — τῶ ἐιπόντι ἢ ἐπιρη-
φίσαντι, κινεῖν, wovon τὰ χίλια τάλαντα abhängt, aus dem Folgenden. (Sch.)
Ueber die schon früher gebrauchten 100 Schiffe Kr. z. Dion. p. 310 s. —
ὑπὸ ist mit ἔλυσαν zu verbinden. (Sch.) — κινεῖν. zu 1, 143, 1. — οὐκ
für μὴ eine gute Hs.

§ 2. τῶν 8, 11, 1. — ἐν τῷ Π. bei dem P. vgl. 8, 17, 3. 24, 1. (Pp.)
— τὰς μὲν ὀκτὼ einige, nämlich acht. zu 4, 13, 2 u. 7, 22, 2. vgl. Kr.
Stud. 2 S. 228. vgl. z. Dion. p. 312, 14. Pp. erklärt τὰς wie 3, 3, 3. — βο-
ηθεῖν gegen die Chier. (Hl.) vgl. § 3. (Didot.) — ἐφόρμῃσιν. zu 6, 48, 2.

§ 3. τὰς 8, 9, 2. 10, 2. — ἀντὶ πασῶν τῶν ἄ. Kr. z. Dion. p. 312
u. Stud. 2 S. 193. — ἦν ἢ für ἦν eine gute Hs. — ὀλίγον ἐπράσσετο
οὐδὲν. Ar. Ri. 388: μηδὲν ὀλίγον ποιεῖ. vgl. zu 2, 8, 1. — βοήθειαν
Auszug. (Sch.) zu 3, 24, 3. — ἐπὶ nach, zur Erhaltung des Besitzes. (Arn.
zu 8, 11, 1.)

C. 16. § 1. ταῖς 8, 15, 2. — αὐτούς, τοὺς Τηίους. (Va.) — ὁ τῶν
für καὶ ὁ eine gute Hs. — παρήει marschirte längs der Küste, die
Flotte begleitend. (Ds.) vgl. 8, 22, 2. (Kr. z. Dion. p. 294.)

§ 2. ἐξανάγητο für προανάγητο eine gute Hs. abscessit Va. — ἐν τῷ.
ἐς τὸ erwartet man. Doch kann der Sinn sein: nachdem er sich auf
hoher See eine Zeit lang aufgehalten hatte. — πολλὰς, οὐσας. Spr.
56, 7, 4, vgl. Kr. de auth. p. 43.

τῆς Χίου, φυγὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς Σάμου· αἱ δ' ἐδίωκον. τὸν δὲ πεζὸν οἱ Τῆιοι τὸ πρῶτον οὐκ ἐσδεχόμενοι, ὡς ἔφυγον οἱ Ἀθηναῖοι, βέσηγάγοντο. καὶ ἐπέσχον μὲν οἱ πεζοί, καὶ Χαλκιδέα ἐκ τῆς διώξεως περιμένοντες· ὡς δ' ἐχρόνιζε, καθήρουν αὐτοὶ τὸ τεῖχος ὃ ἀνοικοδόμησαν οἱ Ἀθηναῖοι τῆς Τηίων πόλεως [τὸ] πρὸς ἤπειρον, ξυγκαθήρουν δὲ αὐτοῖς καὶ τῶν βαρβάρων ἐπελθόντες οὐ πολλοί, ὧν ἤρχεν 170 Στάγης, ὑπαρχος Τισσαφέρους. Χαλκιδεὺς δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης ὡς κατεδίωξαν ἐς Σάμον Στρομβιχίδην, ἐκ μὲν τῶν ἐκ Πελοποννήσου νεῶν τοὺς ναύτας ὀπλίσαντες ἐν Χίῳ καταλιμπάνουσιν, ἀντιπληρώσαντες δὲ ταύτας τε ἐκ Χίου καὶ ἄλλας εἴκοσιν ἐπλεον ἐς Μίλητον 205 ἀποστήσαντες· ἐβούλετο γὰρ ὁ Ἀλκιβιάδης, ὧν ἐπιτήδειος τοῖς προεστῶσι τῶν Μιλησίων, φθάσαι τὰς ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ναῦς προσαγαγόμενος αὐτοὺς καὶ τοῖς Χίοις καὶ ἑαυτῶ καὶ Χαλκιδεῖ καὶ τῶ ἀποστείλαντι Ἐνδίῳ, ὥσπερ ὑπέσχετο, τὸ ἀγώνισμα προσθεῖναι, οὐ πλείστας τῶν πόλεων μετὰ τῆς Χίων δυνάμεως καὶ Χαλκιδέως 210 ἀποστήσας. λαθόντες οὖν τὸ πλείστον τοῦ πλοῦ καὶ φθάσαντες οὐ πολὺ τὸν τε Στρομβιχίδην καὶ τὸν Θρασυκλέα, ὃς ἔτυχεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν δώδεκα ναυσὶν ἄρτι παρῶν καὶ ξυνδιώκων, ἀριστῶσι τὴν Μίλητον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ πόδας μιᾶς δεούσας εἴκοσι ναυσὶν ἐπιπλεύσαντες, ὡς αὐτοὺς οὐκ ἐδέχοντο οἱ Μιλησιοὶ, ἐν Λάδῃ τῇ ἐπικειμένη νήσῳ ἐφώρουν. καὶ ἡ πρὸς βασιλέα ξυμμαχία Λακεδαιμο-

§ 3. ἐπέσχον. zu 4, 124, 4. 5, 32, 5. — πεζοί für πολλοί eine gute Hs. u. Va. — καὶ X. auch des Ch. Anknft. — ἐχρόνιζε. zu 6, 49, 1. — αὐτοὶ. αὐτοὶ τε Vat. — ἀνοικοδόμησαν. ἐνοικοδόμησαν Kr. Bruchst., wie auch Dobree 1 p. 112 vermuthet. Anders jenes 1, 89, 3. — τῆς T. πόλεως lässt Pp. mit Va. von (τὸ τεῖχος) ὃ abhängen; ich mit Hl. von πρὸς ἤπειρον: an der Landseite von Teos. zu 2, 96, 4. Es war doch wohl ein Castell. vgl. 8, 20, 2. Denn wie mag man an Niederreissung eines Theiles der Stadtmauer denken? — τό vor πρὸς hat nur eine gute Hs. — Στάγης für ὁ Τάγης Kr., bestätigt von einer guten Hs. vgl. Xen. Hell. 1, 2, 5. (Kr. z. Dion. 359, 53.)

C. 17. § 1. ἐκ τῶν ἐκ. zu 1, 54, 1. — ναύτας, ὡς ἐς πεντακοσίους 8, 32, 2. (Kr. z. Dion. p. 293.) — ὀπλίσαντες. zu 4, 9, 1. — καταλιμπάνω hat auch Machon beim Athen. 8, 26. (Pp.) ἐκλιμπάνω Eur. Med. 800 u. El. 909. Zurück liess man diese wohl zum Schutz der Aristokraten, zu deren Gunsten man auch wohl mit Demokraten die Schiffe bemaunte. vgl. 3, 75, 2. (Kr. z. Dion. p. 293.) — εἴκοσιν. Kr. z. Dion. p. 299, wo Z. 25 viginti für decem zu lesen ist.

§ 2. ἐπιτήδειος. zu 1, 60, 2. — τὰς für τὰς τε eine gute Hs. Ueber die Sache 8, 23, 1. (Ds.) vgl. 8, 6, 4 f. — προσαγαγόμενος. zu 1, 99, 2. vgl. 5, 82, 4. 7, 7, 2. 55, 2. — ὥσπερ ὑπέσχετο 8, 12, 2. (Ds.) — ἀγώνισμα. zu 7, 86, 2. — ἀποστήσας. ἀποστήσαι Pp. vgl. jedoch zu 2, 68, 2.

§ 3. τὸ τὸν? wie τὸν πλείστον τοῦ πλοῦ. vgl. πλείω 8, 39, 3. — ξυνδιώκων zugleich mit seinem Amtsgenossen verfolgend. (Ps.) — κατὰ πόδας. zu 4, 126, 6 u. 5, 64, 2. — μιᾶς δεούσας εἴκοσι. Strombichides hatte acht nach 8, 15, 2 u. 16, 1, Thrasykles zwölf nach 8, 17, 3. Eins mag

νίοις ἢ πρώτη Μιλησίων εὐθὺς ἀποστάντων διὰ Τισσαφέρουs καὶ Χαλκιδέωs ἐγένετο ἡδε.

“Ἐπὶ τοῖσδε Ξυμμαχίαν ἐποίησαντο πρὸς βασιλέα καὶ Τισσαφέρ-18 νην Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι. ὁπόσῃν χώραν καὶ πόλεις βασιλεὺς ἔχει καὶ οἱ πατέρες οἱ βασιλέωs εἶχον βασιλέωs ἔστω· καὶ ἐκ τούτων τῶν πόλεων ὅποσα Ἀθηναίοις ἐφοῖτα χρήματα ἢ ἄλλο τι, κωλύοντων κοινῇ βασιλεὺς καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι, ὅπως μῆτε χρήματα λαμβάνωσιν Ἀθηναῖοι μῆτ' ἄλλο μηδέν. καὶ τὸν πό-2 λεμον τὸν πρὸς Ἀθηναίους κοινῇ πολεμούντων βασιλεὺς καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι· καὶ κατάλυσιν τοῦ πολέμου πρὸς Ἀθηναίους μὴ ἐξέστω ποιῆσθαι, ἢν μὴ ἀμφοτέροις δοκῇ, βασιλεῖ καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς Ξυμμάχοις. ἢν δέ τινες ἀφιστῶνται ἀπὸ βασιλέωs, πολέμιοι ἔστωσαν καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς Ξυμμάχοις· καὶ ἢν τινες ἀφιστῶνται ἀπὸ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ξυμμάχων, πολέμιοι ἔστωσαν βασιλεῖ κατὰ ταῦτά.“

Ἡ μὲν Ξυμμαχία αὕτη ἐγένετο, μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Χῖοι εὐθὺς 19 δέκα ἐτέρας πληρώσαντες ναῦs ἐπλευσαν ἐς Ἄναια, βουλόμενοι περὶ τε τῶν ἐν Μιλήτῳ πυθέσθαι καὶ τὰς πόλεις ἅμα ἀφιστάναι. καὶ ἐλθούσης παρὰ Χαλκιδέωs ἀγγελίας αὐτοῖς ἀποπλεῖν πάλιν καὶ ὅτι Ἀμόργης παρέσται κατὰ γῆν στρατιῶ, ἐπλευσαν ἐς Διὸs ἱερόν· καὶ καθορῶσιν ἐκαταδεκα ναῦs, ἃs ὕστερον ἔτι Θρασυκλέουs Διομέδων ἔχων ἀπ' Ἀθηνῶν προσέπλει. καὶ ὡs εἶδον, ἔφρευγον μῦθ' ἢ μὲν νηὶ ἐς Ἐφε-2 σον, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπὶ τῆs Τέω. καὶ τέσσαρας μὲν κενὰs οἱ Ἀθηναῖοι λαμβάνουσι, τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν γῆν φθασάντων· αἱ δ' ἄλλαι ἐς τὴν Τητῶν πόλιν καταφεύγουσιν. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆs Σάμου ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ Χῖοι, ταῖs λοιπαῖs ναυσὶν ἀναγαγόμενοι, καὶ ὁ πεζὸs μετ' αὐτῶν Λέβεδον ἀπέστησαν καὶ αὐθις Ἐρώs. καὶ μετὰ τοῦτο ἕκαστοι ἐπ' οἶκον ἀπεκομίσθησαν, καὶ ὁ πεζὸs καὶ αἱ νῆs.

also in Samos geblieben sein. Zwanzig wieder 8, 24, 1. (Pp.) — ἡδε. vgl. zu αὕτη 8, 19, 1.

C. 18. § 1. ὁπόσῃν — ἔστω. Ueber die Verfänglichkeit dieser Bedingung Kr. z. Dion. p. 357, 38. — ὁπόσα. Spr. 51, 13, 12. — ἐφοῖτα. Kr. zu Xen. An. 4, 8, 25. So dies auch Dion C. 36, 6. vgl. Plut. Kim. 7. Brut. 41. — κωλύοντων, ὅπως sie sollen entgegenarbeiten, damit.

§ 2. κατὰ ταῦτά. zu 5, 18, 7.

C. 19. § 1. αὕτη. Spr. 61, 7, 2 u. zu 3, 28, 2. — τοῦτο für ταῦτα eine gute Hs. — ἐτέρας, Ggs. zu 8, 17, 1. (Pp.) — Ἄναια. zu 4, 75, 1. — ἐλθούσης. zu 6, 104, 1. — ἀποπλεῖν in sofern ἀγγελία ἦλθεν eine Aufforderung enthält (Spr. 50, 6, 6. vgl. 55, 3, 13), καὶ ὅτι in sofern es eine Nachricht bezeichnet. (Ba.) Pp. möchte καὶ mit Va. streichen. — Ἀμόργης. vgl. 8, 5, 5. 28, 2. 36, 1. Minder klar. (Kr. z. Dion. p. 353, 13.)

§ 2. Ἐφεσον, das schon abgefallen war. Kr. z. Dion. p. 338. — ὁ πεζὸs, unstreitig die Landtruppen der Erythraer und Klazomenier 8, 16, 1. (Kr. z. Dion. p. 294.) — μετ' αὐτῶν, längs der Küste marschierend. (Kr. z. Dion. p. 294 u. Stud. 2 S. 195 f.)

- 20 Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους αἱ ἐν τῷ Πειραιῷ εἴκοσι νῆες τῶν Πελοποννησίων, καταδιωχθεῖσαι τότε καὶ ἐφορμούμενοι ἴσῳ ἀριθμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων, ἐπέκπλουν ποιησάμεναι αἰφνίδιον καὶ κρατήσασαι ναυμαχίᾳ τέσσαράς τε ναῦς λαμβάνουσι τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀποπλεύσασαι ἐς Κεγχρειαῖς τὸν ἐς τὴν Χίον καὶ τὴν Ἰωνίαν πλοῦν αὐθις παρεσκευάζοντο. καὶ ναύαρχος αὐτοῖς ἐκ Λακεδαιμόνος Ἀστύοχος ἐπῆλθεν, ὧπερ ἐγίνετο ἤδη πᾶσα ἡ ναυαρχία.
- 2 Ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ ἐκ τῆς Τέω πεζοῦ καὶ Τισσαφέρους αὐτὸς στρατιᾷ παραγεγνημένος καὶ ἐπικαθελὼν τὸ ἐν τῇ Τέῳ τεῖχος, εἴ τι ὑπελείφθη, ἀνεχώρησεν. καὶ Διομέδων ἀπελθόντος αὐτοῦ οὐ πολὺ ὕστερον δέκα ναυσὶν Ἀθηναίων ἀγκιόμενος ἐσπέισατο Τηλοῖς ὥστε δέχεσθαι καὶ σφᾶς. καὶ παραπλεύσας ἐπὶ Ἐρᾶς καὶ προσβαλὼν, ὡς οὐκ ἐλάμβανε τὴν πόλιν, ἀπέπλευσεν.
- 21 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον καὶ ἡ ἐν Σάμῳ ἐπανάστασις [ὑπὸ] τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς μετὰ Ἀθηναίων, οἳ ἔτυχον ἐν τρισὶ ναυσὶ παρόντες. καὶ ὁ δῆμος ὁ Σαμίων ἐς διακοσίους μὲν τινὰς τοὺς πᾶντας τῶν δυνατῶν ἀπέκτεινε, τετρακοσίους δὲ φυγῆ ζημιώσαντες καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν αὐτῶν καὶ οἰκίας νειμάμενοι, Ἀθηναίων τε σφίσιον αὐτονομίαν μετὰ ταῦτα ὡς βεβαίως ἤδη ψηφισαμένων, τὰ λοιπὰ διώκουν τὴν πόλιν, καὶ τοῖς γεωμόροις μετεδίδουσαν οὔτε ἄλλον οὐδενός,

C. 20. § 1. αἱ vermisst Pp. vor καταδ. — τότε 8, 10, 2. Kr. z. Dion. p. 297 u. Stud. 2 S. 193 ff. — ἐφορμούμενοι. zu 1, 142, 3. — ἴσῳ ἀρ. 8, 10, 2. — ἐπέκπλους scheint sonst nicht vorzukommen. zu 7, 37, 2. — ἐπῆλθεν, wie 3, 69, 1. (Abr. dilucc. p. 350.) — ἦδη. zu 6, 51, 2. — πᾶσα. Er befahlige also nicht bloss, wie Melankridas 8, 6, 5, lakonische Schiffe sondern auch die bundesgenossischen. Kr. z. Dion. p. 288 s. u. Stud. 2 S. 196. vgl. de auth. p. 14*).

§ 2. τοῦ ἐκ τῆς Τέω πεζοῦ 8, 16, 1. (Ds.) — ἐπικαθελὼν, ἤγουν ἐκ δευτέρου. (Sch.) nach (ἐπὶ) der (nicht vollständigen) Niederreissung. vgl. 8, 16, 3. Sonst scheint das Wort nicht vorzukommen. — σφᾶς. Spr. 58, 4, 3. vgl. 8, 23, 4.

C. 21. § 1. ὑπὸ vor τοῦ δήμου fehlt in einigen guten Hsn. Plat. Rep. 444, b: ἐπανάστασις μέρους τινὸς τῷ ὄλω τῆς ψυχῆς. (Kr. z. Dion. p. 328, 21.) — τοῖς δυνατοῖς, κατὰ τῶν δυνατῶν. (Sch.) Spr. 48, 12, 4. Ueber das Wort zu 1, 24, 3; über die Sache Kr. z. Dion. p. 329. — ἐν verdächtigt Kr. Bruchst.; doch s. 2, 31, 1. vgl. zu 7, 19, 3. — ὁ δῆμος ὁ Σ. Spr. 50, 8, 11. — ἐς δ. τινάς. Dem. 48, 17: περὶ ἑξακοσίας τινὰς δρχαμάς. (Hertlein Ms.) vgl. 3, 111, 3. (Pp.)

§ 2. αὐτοὶ gehört auch zu διώκουν: sie verwalteten allein. (Kr. z. Dion. p. 329, 23.) — νειμάμενοι nachdem sie in Besitz genommen. zu 1, 2, 1. vgl. Spr. 53, 5, 2. — Ἀθηναίων τε. Ἄ. δέ? Ueber die Verbindung Spr. 56, 14, 2. — τὰ λοιπὰ fernerhin Va. Plat. Tim. 27, b: τὰ λοιπὰ ὡς περὶ πολιτῶν καὶ Ἀθηναίων ὄντων ποιέσθαι τοὺς λόγους. — τοῖς γεωμόροις den Landgüter Besitzenden. Kr. z. Dion. p. 270, 70. — οὔτε ἄλλον οὐδενός sollte eig. vor τοῖς γεωμόροις stehen. zu 3, 39, 3. — ἐκδοῦναι ihre Töchter auszugeben, zu verheirathen. (Ps.) Ueber das

οὔτε ἐκδοῦναι οὐδ' ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων οὐδ' ἐς ἐκείνους οὐδενὶ ἔτι τοῦ δήμου ἐξῆν.

Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ αὐτοῦ θέρους οἱ Χῖοι, ὥσπερ ἤρξαντο, οὐδέν²² ἀπολείποντες προθυμίας, ἄνευ τε Πελοποννησίων πλήθει παρόντες ἀποστῆσαι τὰς πόλεις καὶ βουλόμενοι ἅμα ὡς πλείστοις σφίσι Ξυγκινδυνεύειν, στρατεύονται αὐτοὶ τε τρισκαίδεκα ναυσὶν ἐπὶ τὴν Λέσβον, ὥσπερ εἶρητο ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, δεύτερον ἐπ' αὐτὴν ἵεναι καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ ὁ πεζὸς ἅμα Πελοποννησίων τε² τῶν παρόντων καὶ τῶν αὐτόθεν Ξυμμάχων παρῆι ἐπὶ Κλαζομενῶν τε καὶ Κύμης ἤρχε δ' αὐτοῦ Εὐάλας Σπαρτιάτης, τῶν δὲ νεῶν Δεινιάδας περίοικος. καὶ αἱ μὲν νῆες καταπλεύσασαι Μήθυμναν πρῶτον ἀφιστᾶσι, καὶ καταλείπονται τέσσαρες νῆες ἐν αὐτῇ, καὶ αὐθις αἱ λοιπαὶ Μυτιλήνῃ ἀφιστᾶσιν. Ἀστύχοχος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ναύαρχος,²³ τέσσαροι ναυσὶν, ὥσπερ ὠρμητο, πλέων ἐκ τῶν Κεγχρειῶν ἀφικνεῖται ἐς Χίον. καὶ τρίτην ἡμέραν αὐτοῦ ἤκοντος αἱ Ἀττικαὶ νῆες πέντε καὶ εἴκοσιν ἔπλεον ἐς Λέσβον, ὧν ἤρχε Λέων καὶ Διομέδων. Λέων γὰρ ὕστερον δέκα ναοὶ προσεβοήθησεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. ἀναγαγόμενος δὲ καὶ ὁ Ἀστύχοχος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐς ὄψε, καὶ προσλαβὼν Χίαν ναῦν μίαν ἔπλει ἐς τὴν Λέσβον, ὅπως ὠφελοῖται, εἴ τι δύναίτο. καὶ ἀφικνεῖται ἐς τὴν Πύρραν, ἐκεῖθεν δὲ τῇ ὕστεραία ἐς Ἐρεσον,

leicht ergänzbare Object die Erkl. z. Her. 5, 92, 3. (Kr. z. Dion. p. 329, 25.) Eben so ἐκδοῦσθαι, doch seltener nach Elmsley zu Eur. Med. 303. — οὐδ' ἀγ. für οὐτ' ἀγ. Bk.; nach einigen Hsn.? — ἐς ἐκείνους in ihre Familien. — τοῦ δήμου. zu 4, 130, 3. — ἐξῆν, erg. ἐκδοῦναι οὐδ' ἀγαγέσθαι.

C. 22. § 1. προθυμίας ist der materielle Genitiv; nichts von Eifer fehlen lassend. Spr. 47, 10, 2. Plat. Rep. 533, a: τό γ' ἐμὸν οὐδέν ἄν προθυμίας ἀπολείποι. vgl. dort Stallbaum. — πλήθει mit einer Menge von Truppen. (Ps.) — ἀποστῆσαι um zum Abfalle zu bewegen, an παρόντες angefügt. (Hk.) Spr. 55, 3, 20. — τρισκαίδεκα. τρισὶ καὶ δέκα Kr. Bruchst. Spr. 24, 2, 6. So boten einige Hsn. 3, 69, 1, viele 3, 79, 1, eine gute 8, 88, 1. vgl. 2, 97, 2. 6, 74, 2. 8, 108, 1. Her. 1, 119, 1. Ar. Plut. 194. 846, Frie. 990, And. 3, 4, Isae. 8, 35, Dem. 9, 25, Xen. An. 1, 5, 5 etc. — ὑπὸ τῶν A. 8, 8, 2. vgl. Kr. z. Dion. p. 291. — ἵεναι steht appositiv zu ὥσπερ. vgl. zu 5, 6, 3. (Kr. z. Dion. p. 291, 16.)

§ 2. τῶν αὐτόθεν. zu 3, 7, 3. — περίοικος. Ein solcher auch als Befehlshaber von Schiffen Xen. An. 5, 4, 15. Doch auch dort nicht von lakonischen. — καὶ καταλείπονται — ἀφιστᾶσιν haben nur eine gute Hs. u. Va. Kr. z. Dion. p. 294 ss. Stud. 2 S. 229 f.

C. 23. § 1. ὁ Λακ. ναύαρχος ohne Komma. Kr. z. Dion. p. 303. vgl. 5, 3, 1. 8, 24, 1. 29, 3 u. zu 3, 102, 2. — τέσσαρσι. Kr. z. Dion. p. 298 s. u. eb. Anm. 47. — ὥσπερ ὠρμητο, deshalb nach Kenchreiae geschickt 8, 20, 1. (Ds.) vgl. zu 5, 1, 2 u. 8, 11, 4. Her. 6, 41, 1: ὥσπερ ὠρμήθη, ἐκ Καρδίας πόλιος ἔπλει διὰ τοῦ Μέλανος κόλπου. — τρίτην ἢ. Aesch. 3, 77: ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυμαρῆς αὐτῷ τελευτηκνίας. (Hertl.) Spr. 46, 3, 1. — πέντε. Ξ wegen ἐκκαίδεκα 8, 19, 1? Aber ein Schiff konnte ja irgend wohin versandt sein.

§ 2. ἐς ὄψε. zu 3, 108, 3. — τὴν Πύρραν. Kr. z. Dion. p. 298.

ἐνθα πυνθάνεται ὅτι ἡ Μυτιλήνη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτοβοεῖ ἐάλω-
κεν· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι, ὡσπερ ἔπλεον, ἀπροσδόκητοι κατασχόντες ἐς
τὸν λιμένα τῶν τε Χίων νεῶν ἐκράτησαν καὶ ἀποβάντες τοὺς ἀντι-
στάντας μάχῃ νικήσαντες τὴν πόλιν ἔσχον. ἂ πυνθανόμενος ὁ Ἀστί-
οχος τῶν τε Ἑρεσίων καὶ τῶν ἐκ τῆς Μηθύμνης μετ' Εὐβούλου Χίων
νεῶν, αἱ τότε καταλειφθεῖσαι καὶ ὡς ἡ Μυτιλήνη ἐάλω φεύγουσαι
περιέτνυχον αὐτῷ τρεῖς — μία γὰρ ἐάλω ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων — οὐ-
κέτι ἐπὶ τὴν Μυτιλήνην ὤρμησεν, ἀλλὰ τὴν Ἑρεσον ἀποστήσας καὶ
ὀπλίσας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ νεῶν [ὀπλίτας] πεζῆ παραπέμπει
ἐπὶ τὴν Ἀντισσαν καὶ Μηθύμναν, ἄρχοντα Ἐτειόνικον προστάξας· καὶ
αὐτὸς ταῖς τε μετ' ἑαυτοῦ ναυσὶ καὶ ταῖς τρισὶ ταῖς Χίαις παρέπλει,
ἐλπίζων τοὺς Μηθύμναιους θαρσύνειν τε ἰδόντας σφᾶς καὶ ἐμμενεῖν
τῇ ἀποστάσει. ὡς δὲ αὐτῷ τὰ ἐν τῇ Λέσβῳ πάντα ἡναντιοῦτο, ἀπέ-
πλευσε τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν [πεζὸν] ἀναλαβὼν ἐς τὴν Χίον. ἀπεκομι-
σθη δὲ πάλιν κατὰ πόλεις καὶ ὁ ἀπὸ τῶν νεῶν πεζός, ὃς ἐπὶ τὸν Ἐλ-
βλήσποντον ἐμέλλησεν ἵεσθαι. καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Κεγχροεῖ ξυμμαχίδων
Πελοποννησίων νεῶν ἀφικνοῦνται αὐτοῖς ἕξ μετὰ ταῦτα ἐς τὴν Χίον.
οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὰ τ' ἐν τῇ Λέσβῳ πάλιν κατεστήσαντο καὶ πλεύ-
σαντες ἕξ αὐτῆς Κλαζομενίων τὴν ἐν τῇ ἠπείρῳ Πολίχναν τειχιζομέ-
νην ἐλόντες διεκόμισαν πάλιν αὐτοὺς ἐς τὴν ἐν τῇ νήσῳ πόλιν, πλὴν
τῶν αἰτίων τῆς ἀποστάσεως· οὗτοι δὲ ἐς Δαφροῦντα ἀπήλθον. καὶ
αὐθις Κλαζομεναὶ προσεχώρησαν Ἀθηναίοις.

24 Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους οἱ τ' ἐπὶ Μιλήτῳ Ἀθηναῖοι ταῖς εἴκοσι
ναυσὶν ἐν τῇ Λάδῃ ἐφορμοῦντες ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς Πάνορμον

335. — αὐτοβοεῖ. zu 2, 81, 3. — ὡσπερ ἔπλεον steht, ἀπροσδόκητοι mit Bk. zum Folgenden gezogen, wie ὡσπερ εἶχον. (Pp.) Spr. 52, 2, 2. — ἐκράτησαν bemächtigten sich. Neun Schiffe mögen in Mytilene erobert sein 8, 22, 2. vgl. eb. § 1. (Kr. z. Dion. p. 301.) — τοὺς ἀντιστάντας. Kr. z. Dion. p. 297 s. — ἔσχον. zu 1, 103, 3.

§ 3. τότε 8, 22, 2. vgl. Kr. p. 297. — τρεῖς. Spr. 47, 28, 4 u. zu 7, 43, 4. — ὀπλίσας, τοὺς Ἑρεσίους. (Kr. z. Dion. p. 296, 40.) — τοὺς ἀπό, wie τοῖς ἐκ 7, 1, 3. vgl. Haase p. 33. — ὀπλίτας will Dobree streichen oder ὀπλίσας lesen. „Ueber die Sache vgl. 3, 27.“ (Arn.) — παραπέμπει für παρέπλει eine gute Hs., bestätigt von einer andern u. Va.: transmisit. Der Sinn: schickt längs der Küste. zu 4, 13, 1.

§ 4. ἐπὶ τὴν Ἀντισσαν καὶ Μηθύμναν nach παρέπλει aus § 3 wiederholt ist mit einer guten Hs. u. Va. gestrichen. — ἀπὸ τῶν νεῶν, meint Pp., sei als Erklärung zu τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν eingefälscht; Kr. p. 298 (vgl. p. 295) glaubt, es beziehe sich auf eine ausgefallene Notiz 8, 22 E. vgl. Studien 2 S. 229 ff. Haases Meinung sehe man bei ihm selbst p. 31 ff. — πεζόν. Spr. 50, 9, 8. Doch hat dies Wort nur eine (gute) Hs. — ἐμέλλησεν. Spr. 40 unter μέλλω. Ueber die Sache 8, 22, 2.

§ 5. ξυμμαχίδων 8, 33, 1. (Pp.) — ἕξ. Kr. z. Dion. p. 298 s. — κατεστήσαντο. zu 4, 107, 1. — τειχιζομένην 8, 14, 3. Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 3.

C. 24. § 1. ταῖς εἴκοσι. zu 8, 17, 3, vgl. Kr. z. Dion. p. 277 u. p.

τῆς Μιλησίας Χαλκιδέα τε τὸν Λακεδαιμόνιον ἄρχοντα μετ' ὀλίγων παραβηθήσαντα ἀποκτείνουσι καὶ τροπαῖον τρίτῃ ἡμέρᾳ ὕστερον διαπλεύσαντες ἔστησαν, ὃ οἱ Μιλήσιοι ὡς οὐ μετὰ κράτους τῆς γῆς σταθὲν ἀνείλον· καὶ Λέων καὶ Διομέδων ἔχοντες τὰς ἐκ Λέσβου Ἀθη-2 ναίων ναῦς, ἐκ τε Οἰνουσσῶν τῶν πρὸ Χίου νήσων καὶ ἐκ Σιδούσης καὶ ἐκ Πτελεοῦ, ἃ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ εἶχον τεῖχη, καὶ ἐκ τῆς Λέσβου ὀρμώμενοι τὸν πρὸς τοὺς Χίους πόλεμον ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιούντο· εἶχον δ' ἐπιβάτας τῶν ὀπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστούς. καὶ ἐν τε3 Καρδαμύλῃ ἀποβάντες καὶ ἐν Βολίσσῳ τοὺς προσβηθήσαντας τῶν Χίων μάχῃ νικῆσαντες καὶ πολλοὺς διαφθείραντες ἀνάστατα ἐποίησαν τὰ ταύτῃ χωρία, καὶ ἐν Φάναις αὖθις ἄλλη μάχῃ ἐνίκησαν καὶ τρίτῃ ἐν Λευκωνίῳ. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ μὲν Χίοι ἤδη οὐκέτι ἐπέεξεσαν, οἱ δὲ τὴν χώραν, καλῶς κατεσκευασμένην καὶ ἀπαθῆ οὖσαν ἀπὸ τῶν Μηδικῶν μέχρι τότε, διεπόρθησαν. Χίοι γὰρ μόνοι μετὰ Λακεδαιμο-4 ρίους ὧν ἐγὼ ἤσθόμην εὐδαιμονήσαντες ἅμα καὶ ἐσωφρόνησαν, καὶ ὅσω ἐπεδίδου ἢ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μείζον, τόσω καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον. καὶ οὐδ' αὐτὴν τὴν ἀπόστασιν, εἰ τοῦτο δοκοῦσι παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον πράττειν, πρότερον ἐτόλμησαν ποιήσασθαι ἢ μετὰ πολλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων ἐμελλον ξυγκινδυνεύσειν, καὶ τοὺς Ἀθη- ναίους ἡσθάνοντο οὐδ' αὐτοὺς ἀντιλέγοντας ἔτι μετὰ τὴν Σικελικὴν ξυμφορὰν ὡς οὐ πάνυ πόνηρα σφῶν βεβαίως τὰ πράγματα εἶη· εἰ δὲ5

316, 35. — τὸν Α. ἄρχοντα. zu 8, 23, 1. — τρίτῃ. τῇ τρίτῃ einige Hsn.; doch s. Spr. 50, 2, 16. vgl. zu 1, 60, 2. — διαπλεύσαντες, nachdem sie vorher nach Miletos zurückgekehrt waren. (Abr.) — κράτους, τῶν κρατῶν. (Sch.)

§ 2. Σιδούσης. Böckh Staatsb. 2 S. 728. — τεῖχη. τεῖχη καθείλου eine Hs. am Rande u. Va., τεῖχη ἀπήραν eine gute Hs. — ἀπό von — aus, gelandet. Haase p. 32 s. — ὀπλιτῶν. πολιτῶν? vgl. Kr. z. Dion. p. 254. — ἐκ καταλόγου. zu 6, 43, 2. — ἀναγκαστούς. Verpflichtet als Epibaten zu dienen waren nur die Theten, nicht die höhern Classen, οἱ ἐκ καταλόγου. (Arn.)

§ 3. ἐν τε Κ. καὶ ἐν Β. möchte man mit νικῆσαντες verbinden, da Thuk. sonst ἀποβαίνειν ἐξ sagt. Dagegen aber spricht dies dass hier nur von einem Gefechte die Rede sein kann. (Pp.) Xen. Hell. 1, 3, 22: ἐν τῷ ὄχλῳ ἀποβαίνοντων ἐν Περραιεῖ ἐλαθεν ἀποθράς. — Βολισσός oxytonirt bei Steph. B., Βολίσκῳ eine gute Hs. — προσβηθήσαντες. zu 6, 66, 3. — οἱ δὲ, οἱ Ἀθηναῖοι. — κατεσκευασμένην. zu 6, 91, 6. — μέχρι τότε. Spr. 66, 1, 4.

§ 4. εὐδαιμονήσαντες wohlhabend geworden. Spr. 53, 5, 2. ἡδαιμονήσαν τε eine gute Hs., εὐδαιμόνησαν Korays Ἀτακτ. 3 p. 73 u. Pp. — ἐπὶ τὸ μείζον. Kr. z. Dion. p. 86. vgl. zu 1, 10, 4. — τόσω. Spr. 25, 10, 4 u. zu 4, 28, 3. — ἐκοσμοῦντο gaben sich wohlgeordnete Verhältnisse. vgl. zu 4, 76, 1. — εἰ. Spr. 65, 5, 14. — ἀσφαλέστερον. ἀσφαλέστατον eine gute Hs. παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον ist so v. a. ἥσσον ἀσφαλές. — ξυγκινδυνεύσειν für κινδυνεύσειν Bekker, ξυγκινδυνεύειν eine gute Hs. — ἀντιλέγοντας ὡς οὐ. Spr. 67, 12, 2. vgl. 1, 77, 2. — πόνηρα. zu 7, 48, 1. 83, 2. — βεβαίως entschieden, unzweifelhaft. (Ba.) auf

τι ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις ἐσφάλησαν, μετὰ πολλῶν οἷς τὰ αὐτὰ ἔδοξε, τὰ τῶν Ἀθηναίων ταχὺ ξυναϊρεθήσεσθαι, τὴν ἀμαρτίαν ξυνέγνωσαν. εἰρηγομένοις οὖν αὐτοῖς τῆς θαλάσσης καὶ κατὰ γῆν πορθουμένοις ἐνεχείρησάν τινες πρὸς Ἀθηναίους ἀγαγεῖν τὴν πόλιν· οὓς αἰσθόμενοι οἱ ἄρχοντες αὐτοὶ μὲν ἡσύχασαν, Ἀστυόχον δὲ ἐξ Ἐρυθρῶν τὸν ναύαρχον μετὰ τεσσάρων νεῶν, αἱ παρήσαν αὐτῶ, κομίσαντες ἐσκόπουν ὅπως μετριώτατα ἢ ὀμήρων λήψει ἢ ἄλλω τῷ τρόπῳ καταπαύσουσι τὴν ἐπιβουλήν. καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἔπρασσον.

- 25 Ἐκ δὲ τῶν Ἀθηνῶν τοῦ αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος χίλιοι ὀπλίται Ἀθηναίων καὶ πεντακόσιοι καὶ χίλιοι Ἀργείων — τοὺς γὰρ πεντακοσίους τῶν Ἀργείων ψιλοὺς ὄντας ὀπλίσαν οἱ Ἀθηναῖοι — καὶ χίλιοι τῶν ξυμμάχων ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα, ὧν ἦσαν καὶ ὀπλιταγωγοί, Φρυγίχον καὶ Ὀνομακλέους καὶ Σικριωνίδου στρατηγούντων κατέπλευσαν ἐς Σάμιον καὶ διαβάντες ἐς Μίλητον ἐστρατοπεδεύσαντο. Μιλήσιοι δὲ ἐξελθόντες αὐτοὶ τε, ὀκτακόσιοι ὀπλίται, καὶ οἱ μετὰ Χαλκιδέως ἐλθόντες Πελοποννήσιοι καὶ Τισσαφέρωνος τι ξενικὸν ἐπικουρικόν, καὶ αὐτὸς Τισσαφέρωνος παρῶν καὶ ἡ ἵππος αὐτοῦ ξυμβάλων τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις. καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρα προεξέξαντες καὶ καταφρονήσαντες, ὡς ἐπ' Ἴω-

nicht wieder herzustellende Weise. (Pp.) Für ersteres 4, 126, 3. vgl. zu 4, 62, 2 u. 6, 73.

§ 5. εἰ δέ τι. εἴ' ἔτι eine Hs. et si quid Va. Es ist also εἰ τί τι zu lesen, da hier kein Gegensatz zum Vorhergehenden eintritt. Ueberhaupt gebraucht Thuk. in Satzverbindungen oft τί wo Spätere δέ, das denn von den Abschreibern oft eingefälscht ist. (Kr. z. Dion. p. 268.) — ξυναϊρεθήσεσθαι. ξυναϊρεθήσεσθαι eine gute Hs. Doch dies heisst: zugleich mit — vernichten, wie Lyk. 60; jenes: corripere, conficere, wie 2, 51, 2 u. Dion. C. 37, 13. (Arn.) vgl. zu 2, 29, 4. Ueber den Inf. Spr. 57, 10, 7 u. Kr. z. Dion. p. 292. — ξυνέγνωσαν. zu 7, 73, 2. vgl. Passows Lex. u. d. W. — εἰρηγομένοις. Spr. 48, 5, 1. — οὖν. γοῦν eine gute Hs. δ' οὖν wünscht Bk. Bei stimmt Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 19. — τινές, Demokraten. Kr. z. Dion. p. 293. — οὓς. ὧν Bl. Doch man ergänzt leicht ἐγχειροῦντας ἀγαγεῖν τὴν πόλιν πρὸς Ἀθ. vgl. 7, 69, 1. (Pp.) Die Verbindung dort ist eine ganz andere; hier wäre die Ergänzung sehr hart. Daher steht οὓς wohl, wenn es richtig ist, für ὧν τὰ ἔργα.

C. 25. § 1. τοὺς die eben erwähnten. — ὀπλιταγωγοί. zu 4, 116, 1.

§ 2. οἱ μετὰ X. ξ. 8, 17, 1. (Gö.) Sie scheinen inzwischen von Chios nach Milet gekommen zu sein. Westermann versteht die Seeleute. (Pp.) — τι für τό die besten Hsn. — ξενικόν verdächtigt Schäfer z. Lamb. Bos. ell. Gr. p. 451. Allein es bezeichnet hier Ausländer, Barbaren nach § 4. Aehnlich 3, 109, 3: τὸν μισθοφόρον ὄχλον τὸν ξενικόν. Xen. Hell. 6, 1, 5. (Pp.) u. Kr. z. Arr. An. 2, 7, 6 lat. A. — ἐπικουρικόν. zu 4, 52, 1. — καὶ τοῖς für καὶ eine gute Hs.

§ 3. αὐτῶν. zu 6, 21, 2. — προεξέξαντες. προεξείξαντες für προεξέξαντες eine gute Hs. Her. 9, 62: προεξείσσοντες κατ' ἕνα ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Σπαρτιάτας. (L. Dindorf.) προεξάρξαντες wollte Lobeck z. Phryn. p. 287. — καταφρονήσαντες. καταφρόνησιν σχόντες. (Ba.) Spr. 53, 5, 2. zu 7, 63, 3. Streichen will es Cobet z. Hyper. p. 52. — ὡς ἐπὶ Ἴωνας, die von den

νάς τε καὶ οὐ δεξιόμενους ἀτακτότερον χωροῦντες, νικῶνται ὑπὸ τῶν Μιλησίων καὶ διαφθείρονται αὐτῶν ὀλίγω ἐλάσσους τριακοσίων ἀνδρῶν. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς τε Πελοποννησίους πρώτους νικήσαντες καὶ τοὺς βαρβάρους καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον ὠσάμενοι, τοῖς Μιλησίοις οὐ ξυμμιζαντες, ἀλλ' ὑποχωρησάντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς τῶν Ἀργείων τροπῆς ἐς τὴν πόλιν, ὡς ἐώρων τὸ ἄλλο σφῶν ἡσσώμενον, πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν τῶν Μιλησίων κρατοῦντες ἤδη τὰ ὄπλα τίθενται. καὶ ἔννεβη ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ τοὺς Ἴωνας ἀμφοτέρωθεν τῶν Δωριέων κρατήσαι· τοὺς τε γὰρ κατὰ σφῶς Πελοποννησίους οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίκων καὶ τοὺς Ἀργείους οἱ Μιλήσιοι. στήσαντες δὲ τροπαῖον τὸν περικτειχισμὸν ἰσθμιάδους ὄντος τοῦ χωρίου οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο, νομίζοντες, εἰ προσαγάγοιντο Μίλητον, ῥαδίως ἂν σφίσι καὶ τᾶλλα προσχωρήσειν.

Ἐν τούτῳ δὲ περὶ δελιῆν ἤδη ὀφίαν ἀγγέλλεται αὐτοῖς τὰς ἀπὸ 26 Σικελίας καὶ Πελοποννήσου πέντε καὶ πενήκοντα ναῦς ὅσον οὐ παρρεῖναι. τῶν τε γὰρ Σικελιωτῶν, Ἐρμοκράτους τοῦ Συρακοσίου μάλιστα ἐνάγοντος ξυνεπιλαβέσθαι καὶ τῆς ὑπολοιπῶν Ἀθηναίων καταλύσεως, εἴκοσι νῆες Συρακοσίων ἦλθον καὶ Σελινούντιαι δύο, αἱ τε ἐκ Πελοποννήσου, ὡς παρεσκευάζοντο, ἐτοῖμαι ἤδη οὔσαι· καὶ Θηραμένει τῷ Λακεδαιμονίῳ ξυναμφοτέρωι ὡς Ἀστυόχον τὸν ναύαρχον προσταχθεῖσαι κομίσαι, κατέπλευσαν ἐς Ἀέρον πρῶτον τὴν πρὸ Μιλήτου νῆσον· ἔπειτα ἐκεῖθεν, αἰσθόμενοι ἐπὶ Μιλήτῳ ὄντας Ἀθηναίους, ἐς τὸν Ἰασικὸν κόλπον πρότερον πλεύσαντες ἐβούλοντο εἰδέναι τὰ περὶ τῆς Μιλήτου. ἐλθόντος δὲ Ἀλκιβιάδου ἵππῳ ἐς Τειχιούσσαν τῆς Μιλησίας, οἵπερ τοῦ κόλπου πλεύσαντες ἠύλισαντο, πυνθάνονται τὰ περὶ τῆς

Doriern verachteten. vgl. Ind. u. Ἴωνες. — οὐ ξυμμιζαντες, ἀλλ' ὑποχωρησάντων. Spr. 56, 14, 2 u. zu 1, 75, 1. — ἐώρων, οἱ Μιλήσιοι. (Sch.) — τὸ ἄλλο. zu 1, 48, 2 u. 8, 42, 2. — πρὸς gehört zu τίθενται. (Ps. u. Hl.)

§ 4. ἀμφοτέρωθεν für ἀμφοτέρων eine gute Hs. u. Bekker. — Δωριέων. Δωριῶν Bekker mit einer Hs. „vgl. jedoch 1, 18, 2. 6, 80, 3.“ (Herbst S. 62.) — κατὰ. zu 1, 48, 3. — ἂν προσχωρήσειν. zu 2, 80, 5.

C. 26. § 1. ἤδη. zu 7, 52, 2. — τὰς wird durch den Satz τῶν τε γὰρ erklärt. (Arn.) so wie durch § 2. vgl. Kr. z. Her. 1, 144, 1. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 298 f. — Σικελίας καὶ Πελοποννήσου für Πελ. καὶ Σικ. eine gute Hs. — ὅσον οὐ. zu 1, 36, 2. — ἐνάγοντος — ἤγον πειθοντος συνεγάσθαι ὥστε καὶ τὴν ὑπολειπομένην δύναμιν τῶν Ἀθηναίων καταλύσαι. (Sch.) vgl. zu 1, 67, 2. — ξυνεπιλαβέσθαι. zu 6, 70, 1. — καὶ τῆς für τῆς eine gute Hs. — εἴκοσι — δύο. Kr. z. Dion. p. 278, 42.

§ 2. παρεσκευάζοντο. zu 2, 23, 1. vgl. 4, 2, 1. 24, 1. 129, 2. — ἐτοῖμαι für ἐτοῖμοι einige Hsn. zu 4, 21, 2. — οὔσαι. Ein Kolon für das Komma Hk. nach Va. — Θηραμένει. Θηριμένει zwei Hsn. — προσταχθεῖσαι. zu 5, 8, 3 u. Kr. z. Dion. p. 291, 13. — κομίσαι. Spr. 55, 3, 20. vgl. 8, 29, 2. — Ἀέρον für Ἐλεόν eine gute Hs. vgl. 8, 27, 1. — τὰ περὶ τῆς. vgl. § 3. 6, 32, 3 u. zu 6, 33, 1.

μάχης· παρῆν γὰρ ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ ξυνεμάχето τοῖς Μιλησίοις καὶ Τισσαφρόνι· καὶ αὐτοῖς παρήνει, εἰ μὴ βούλονται τὰ τε ἐν Ἰωνίᾳ καὶ τὰ ξύμπαντα πράγματα διολέσαι, ὡς τάχιστα βοηθεῖν Μιλήτῳ 27 καὶ μὴ περιδεῖν ἀποτειχισθεῖσαν. καὶ οἱ μὲν ἅμα τῇ ἔῳ ἐμελλον βοηθήσειν· Φρύνιχος δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, ὡς ἀπὸ τῆς Λέρου ἐπύθετο τὰ τῶν νεῶν σαφῶς, βουλομένων τῶν ξυναρχόντων ὑπομειναντας διαναυμαχεῖν οὐκ ἔφη οὐτ' αὐτὸς ποιήσειν τοῦτο οὐτ' 28 ἐκείνοις οὐδ' ἄλλῳ οὐδενὶ ἐς δύναμιν ἐπιτρέψειν. ὅπου γὰρ ἔξεστιν ἐν ὑστέρω, σαφῶς εἰδότας πρὸς ὀπίστας τε ναῦς πολεμίας καὶ ὄσας πρὸς αὐτὰς ταῖς σφετέραις, ἰκανῶς καὶ καθ' ἡσυχίαν παρασκευασαμένοις [ἔσται] ἀγωνίσασθαι, οὐδέποτε τῷ αἰσχυρῷ [ὄνειδει] εἰξας ἀλόγως διακινδυνεύσειν. οὐ γὰρ αἰσχυρὸν εἶναι Ἀθηναίους ναυτικῷ μετὰ καιροῦ ὑποχωρῆσαι, ἀλλὰ καὶ μετὰ ὀτινοῦν τρόπον αἰσχίον ξυμβήσεσθαι ἢ ἡσσηθῶσιν· καὶ τὴν πόλιν οὐ μόνον τῷ αἰσχυρῷ ἀλλὰ καὶ τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ περιπίπτειν, ἢ μόλις ἐπὶ ταῖς γεγενημέναις ξυμφοραῖς ἐνδέχεσθαι μετὰ βεβαίου παρασκευῆς καθ' ἔκουσίαν, ἢ πάνν

§ 3. οἶπερ oder ὀπερ für ἦπερ mehrere Hsn. — παρῆν war zu gegen gewesen. Spr. 53, 2, 8. — ἀποτειχισθεῖσαν. Spr. 56, 6, 2.

C. 27. § 1. Λέρου für Λέρον eine gute Hs. u. a. — ὑπομειναντας ἀπὸ τοῦ ὑπομεινάντων. (Sch.) Spr. 55, 2, 7. — οὐδ' für οὐτ' Bk. — ἐς. zu 4, 118, 1.

§ 2. ὅπου da, eben so 8, 96, 4. (Pp.) Kr. z. Her. 1, 68, 4. vgl. Isokr. 8, 24 u. Werfer in Actis Mon. 1 p. 118. — ἐν ὑστέρω. Spr. 48, 2, 3. So noch 3, 13, 2. 8, 68, 3. Arr. An. 6, 28, 6. Das allgemein übliche ist ὑστέρω χρόνῳ, ἐν (τῷ) ὑ. χρ. — πρὸς ὀπίστας — σφετέραις, ἀγωνιστέον aus ἀγωνίσασθαι. (Hl.) Ueber ὄσας ταῖς Spr. 57, 3, 5. — παρασκευασαμένοις παρασκευασαμένοις oder παρασκευασμένους Dobree. — ἔσται ist mit Hl. zu streichen. Dobree will dies oder lieber ἔξεστιν beseitigen. Eng. nimmt es für eine Erneuerung des ἔξεστιν, wie ähnlich νομίσαντες 5, 22, 2. — οὐδέποτε. ὅποι τε (ὅπου Pp.) βούλονται οὐδέποτε eine gute Hs. — ὄνειδει ist mir als Glossem verdächtig. vgl. § 3. 5, 105, 2. 111, 3. οὐ μὴ δεῖ Kr. Bruchst. Denn obschon αἰσχυρὸν ὄνειδος „schimpflicher Vorwurf“ (Ba.) an sich wohl gesagt werden konnte, so passt dies doch hier nicht, sondern bloss der Begriff Schimpf, Schande: φεύγων ἀδοξίαν. (Sch.) — Ἀθηναίους will Dobree mit einer Hs. streichen. Aber es steht prägnant: so anerkannte Seemänner wie die Athener. — μετὰ καιροῦ. zu 6, 85, 1. — ἀλλὰ καὶ sondern sogar, vielmehr. vgl. 1, 90, 2 u. Xen. An. 7, 3, 32. — μετὰ ὀτινοῦν τρόπον gehört zu ἡσσηθῶσι. (Va.) Ungew. hier μετὰ. (Pp.) des Ggs. wegen gewählt. — αἰσχίον schimpflicher besiegt zu werden als dem Kampfe auszuweichen.

§ 3. καὶ τὴν πόλιν ἂν οὐ — παρασκευῆς, καὶ πάνν γε ἀνάγκη, προτέρα ποι ἐπιχειρεῖν, σποδῆ μὴ will Dobree. — περιπίπτειν. Hier ein Kolon gesetzt giebt ein unerträgliches Asyndeton für ἢ γὰρ, ἢ δέ. — ἢ. Sonst hat ἐνδέχεσθαι auch bei Thuk. den Ac. beim Inf. 1, 124, 2. 140, 2. 2, 87, 2. Der Da. findet sich eben so Xen. Hier. 4, 9: τοῖς μὲν ἰδιώταις ἔξεστι τὰς δαπάνας συντέμνειν, τοῖς δὲ τυράννοις οὐκ ἐνδέχεται. [Dem.] 26, 4: ὑπολαμβάνω τοῖς μὲν ἐνδέχεσθαι καὶ παρὰ τὸν καιρὸν τὸ δίκαιον λαβεῖν, τοῖς δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι. vgl. Aristot. Pol. 4, 9, 2 u. 7, 2, 10. — μόλις für μόγις eine Hs. u. der Sch. vgl. zu 1, 12, 3. — καθ' ἔκουσίαν wie ἐξ ἔκουσίας Soph. Trach. 727 und

γε ἀνάγκη, προτέρα ποι ἐπιχειρεῖν, ποῦ δεῖ μὴ βιαζομένη γε πρὸς ἀν-
 θαιρέτους κινδύνους ἵεναι; ὡς τάχιστα δὲ ἐκέλευε τοὺς τε τραυματίας⁴
 ἀναλαβόντας καὶ τὸν πεζὸν καὶ τῶν σκευῶν ὅσα ἤλθον ἔχοντες, ἃ δ'
 ἐκ τῆς πολεμίας εἰλήφασι καταλιπόντας, ὅπως κοῦφαι ὦσιν αἱ νῆες,
 ἀποπλεῖν ἐς Σάμον, κἀκεῖθεν ἤδη ξυμμαχόντας πάσας τὰς ναῦς τοὺς
 ἐπίπλους, ἣν που καιρὸς ἦ, ποικῖσθαι. ὡς δ' ἐπίεισε, καὶ ἔδρασε ταῦτα⁵
 καὶ ἔδοξεν οὐκ ἐν τῷ αὐτίκα μᾶλλον ἢ ὕστερον, οὐκ ἐς τοῦτο μόνον
 ἀλλὰ καὶ ἐς ὅσα ἄλλα Φρύγιχος κατέστη, οὐκ ἀξύνετος εἶναι. καὶ οἱ
 μὲν Ἀθηναῖοι ἀφ' ἐσπέρας εὐθὺς τοῦτω τῷ τρόπῳ ἀτελεῖ τῇ νίκῃ
 ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἀνέστησαν, καὶ οἱ Ἀργεῖοι κατὰ τάχος καὶ πρὸς
 ὄργην [τῆς Ξυμφορᾶς] ἀπέπλευσαν ἐκ τῆς Σάμου ἐπ' οἶκον. οἱ δὲ Πε-²⁸
 λοποννήσιοι ἅμα τῇ ἔω ἐκ τῆς Ταχιούσης ἄραντες ἐπικατάγονται,
 καὶ μείναντες ἡμέραν μίαν τῇ ὕστερα καὶ τὰς Χίας ναῖς προσλα-
 βόντες τὰς μετὰ Χαλκιδέως τὸ πρῶτον ξυγκαταδιωχθείσας ἐβούλοντο
 πλεῦσαι ἐπὶ τὰ σκεύη ἃ ἐξείλοντο ἐς Τειχιούσσαν πάλιν. καὶ ὡς ἤλ-²

sonst ἐκουσία Dem. 21, 42, [wo Bekker ἐκουσίους bietet]. (Lobeck z. Phryn.
 p. 4.) Dobree will es mit einigen (schlechten) Hsn. streichen. — ἢ πάνυ γε
 ἀνάγκη oder, falls sie einer zuverlässigen Rüstung ermangeln, höchstens
 aus dringender Noth. (Va.) — ποι. vgl. 5, 79, 2 u. Xen. An. 5, 1, 8.
 — ποῦ in welcher Lage. Arn. u. A. nehmen ποῦ für πῶς, eine etwas
 problematische Bedeutung. Herm. hat die Anm. zu Soph. Aj. 1261 später
 gestrichen und Dem. 18, 128 wie in den Stellen bei Elmsley zu Eur. Her.
 371 ist die locale Bedeutung nicht verwischt. vgl. Passows Lex. in ποῦ. Ein
 zweiter Satz hier der dem relativen entspricht, als ob dieser sich nicht auf
 das Vorhergehende bezöge: eine Verkettung wie Soph. Ant. 696 ff., Oed. K.
 89 ff., Phil. 456 ff. (vgl. 269 ff.) zu 1, 16 u. 3, 66, 2. — δεῖ für δῆ eine Hs.
 u. Va. δεῖν? Für ποῦ δῆ haben mehrere σπουδῆ; daher σπουδῆ Schneider,
 ohne rechtes Gefüge. Bei der La. ποῦ δῆ wäre ἐνδρασεσθαι auch hier zu denken.
 — μὴ βιαζομένη mit der nicht gezwungenen, was aber wegen ἀν-
 θαιρέτος pleonastisch ist. Man würde erwarten: mit der nicht tüchtig
 gerüsteten.

§ 4. ὅσα ἤλθον ἔχοντες. zu 1, 9, 1. — ἦ für εἴη Dobree u. eine
 gute Hs.

§ 5. καὶ ἔδρασε. zu 2, 93, 3. — οὐκ ἐς. οὐδ' ἐς Kr. Bruchst., ge-
 billigt von Pp. — ἐς ὅσα κατέστη, wie in καταστῆναι ἐς ἀοχὴν. Spr. 68,
 21, 4. — ἀφ' ἐσπέρας. zu 3, 112, 2. vgl. 7, 29, 2. — ἀτελεῖ τῇ νίκῃ
 bei, nach einem unvollständigen Siege. Spr. 50, 41, 1. vgl. zu
 ἥσση 5, 13. [Pp. vermisst ἐπ'.] — πρὸς ὄργην. zu 2, 65, 5. — τῆς Ξυμφο-
 ρᾶς, wegen der nicht gerächten Niederlage 8, 25, 3. Ein Genitiv bei πρὸς
 ὄργην ist mir sonst nicht erinnerlich.

C. 28. § 1. ἐπικατάγονται nach der Abfahrt der Athener landen
 sie bei Miletos. (Ps.) zu 3, 49, 3. Noch wird das Wort aus Spätern ange-
 führt. — τὰς Χίας 8, 17, 1 ff. (Kist.) — ξυγκαταδιωχθείσας zugleich
 mit denen des Chalkideus verfolgt. Kr. z. Dion. p. 299 n. 54. Das Wort scheint
 nur hier vorzukommen. (Bö.) — σκεύη Gepäck, Geräthe, was man vor
 dem Kampfe zur Erleichterung der Schiffe ans Land brachte. vgl. 8, 27, 4.
 (Hk.) u. 43, 4. (Pp.) ἐξελομένοις τὰ μεγάλα ἰστία Xen. Hell. 1, 1, 13. vgl. 6,
 2, 27. (Arn.) — ἐξείλοντο. Der eigentliche Ausdruck. vgl. 8, 90, 6, Her.
 4, 196, Xen. An. 5, 1, 16. (Bl.) Lyk. 18: τὸν σίτον ἐξείλοντο. — ἐς T. πάλιν
 gehört zu πλεῦσαι. (Sch.) Kr. z. Dion. p. 299, 54 u. 318, 46. vgl. 8, 33, 2.

ρον, Τισσαφέρνης τῷ πεζῷ παρελθὼν πέθει αὐτοὺς ἐπὶ Ἴασον, ἐν ἣ Ἀμόργης πολέμιος ὢν κατεῖχε, πλεῦσαι. καὶ προσβαλόντες τῇ Ἰάσω αἰφνίδιοι καὶ οὐ προσδεχομένων ἀλλ' ἢ Ἀττικὰς τὰς ναῦς εἶναι ζαίρουσιν· καὶ μάλιστα ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Συρακόσιοι ἐπηρεέθησαν. καὶ τὸν τε Ἀμόργην ζῶντα λαβόντες, Πισσοῦθρον νόθον υἱόν, ἀφροστῶτα δὲ βασιλέως, παραιδόασιν οἱ Πελοποννήσιοι Τισσαφέρονι ἀπαγαγεῖν, εἰ βούλεται, βασιλεῖ, ὡσπερ αὐτῷ προσέταξε, καὶ τὴν Ἰασον διεπόρθησαν καὶ χρήματα πάνν πολλὰ ἢ στρατιὰ ἔλαβεν· παλαιόπλουτον γὰρ ἦν τὸ χωρίον. τοὺς τ' ἐπικούρους τοὺς περὶ τὸν Ἀμόργην παρὰ σφῶς αὐτοὺς κομίσαντες καὶ οὐκ ἀδικήσαντες ξυνέταξαν, ὅτι ἦσαν οἱ πλείστοι ἐκ Πελοποννήσου· τὸ τε πόλισμα Τισσαφέρονι παραδόντες καὶ τὰ ἀνδράποδα πάντα, καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα, ὧν καθ' ἕνασπον στατήρη Λαριεὶκὸν παρ' αὐτοῦ ξυνέβησαν λαβεῖν, ἔπειτα ἀνεχώρησαν εἰς τὴν Μίλητον. καὶ Πεδάριτόν τε τὸν Λέοντος εἰς τὴν Χίον ἄρχοντα Λακεδαιμονίων πεμφάντων ἀποστέλλουσι περὶ μέχρι Ἐρυθρῶν, ἔχοντα τὸ παρὰ Ἀμόργου ἐπικουρικόν, καὶ εἰς τὴν Μίλητον αὐτοῦ Φίλιππον καθιστᾶσιν. καὶ τὸ θέρος ἐτέλεῦτα.

- 29 Τοῦ δ' ἐπιγνηγομένου χειμῶνος, ἐπειδὴ τὴν Ἰασον κατεστήσατο ὁ Τισσαφέρνης εἰς φυλακὴν, παρήλθεν εἰς τὴν Μίλητον, καὶ μηνὸς μὲν τροφήν, ὡσπερ ὑπέστη ἐν τῇ Λακεδαίμονι, εἰς δραχμὴν Ἀττικὴν ἐκάστω πάσαις ταῖς ναυσὶ διέδωκε, τοῦ δὲ λοιποῦ χρόνου ἐβούλετο τριώβολον δίδοναι, ἕως ἂν βασιλεὺς ἐπέρηται· ἦν δὲ κελεύη, δώσειν ἔφη

§ 2. κατεῖχε sich hielt. (Va.) vgl. 8, 100, 2. (Bl.) 4, 32, 2 u. Theog. 262. (Arn.) — αἰφνίδιοι. zu 4, 75, 3. — καὶ οὐ προσδεχομένων. Spr. 59, 2, 3. — ἀλλ' ἢ. Spr. 69, 4, 6. — τὰς (vor ναῦς) hat eine gute Hs.: die angedeuteten.

§ 3. δέ. Spr. 69, 16, 1 u. Dial. 69, 70, 2. — βασιλεῖ. Ar. Frie. 714: τὴν Θεωρίαν ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβών. — προσέταξε, βασιλεὺς δηλονότι. (Sch.) 8, 5, 3. (Ds.) — παλαιόπλουτος scheint sonst nur bei Spätern vorzukommen. (Bl.) Bei den Frühern ἀρχαίοπλουτος.

§ 4. ξυνέταξαν ἀντὶ τοῦ κατέταξαν εἰς τὸ ἴδιον στρατεύμα. (Sch.) — καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα. zu δημοσίαν 6, 31, 5. vgl. 7, 80, 2. — ὧν ist wohl der Ge. des Preises, dessen auch das Erkaufte empfänglich ist. Xen. Kyr. 3, 1, 37: ἀπάγον τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας μὴδὲν αὐτῶν καταθεῖς. vgl. Ar. We. 1424. — ξυνέβησαν λαβεῖν. zu 1, 117, 3.

§ 5. πεμφάντων. vgl. 8, 6, 1 mit 7, 2, 2 u. zu δόντος 1, 138, 6. — τὸ παρὰ Ἀμόργου. vgl. Kr. Lex. zu Xen. An. u. παρά I, 7. — εἰς τὴν Μ. αὐτοῦ zu M. selbst. zu 5, 22, 1. vgl. Herbst S. 58 f.

C. 29. § 1. εἰς φυλακὴν zu einem Posten. (Ba.) — μηνός, wie 6, 8, 1. Spr. 47, 8, 1. vgl. zu 1, 48, 1. — ὑπέστη. zu 4, 39, 2. Versprochen hatte er es durch seinen Gesandten 8, 5, 4. — εἰς bis zum Betrage. (Pp.) — δραχμὴν. Kr. z. Dion. p. 354 ss. — πάσαις ταῖς ναυσὶ ἀντὶ τοῦ τοῖς ἐν πάσαις ταῖς ναυσὶ. (Sch.) Doch eigentlich für jedes Schiff. — τοῦ λοιποῦ χρόνου. Dem. 50, 42: τοῦ λοιποῦ χρόνου ὅσα ἐδέετο εἰς τὴν ναῦν συνανήσκον. Spr. 47, 2, 3. — δώσειν ἔφη für ἔφη δώσειν eine gute Hs.

ἐντελῆ τὴν δραχμὴν. Ἐμοκράτους δὲ ἀντειπόντος τοῦ Συρακοσίου² στρατηγοῦ — ὁ γὰρ Θηραμένης, οὐ ναύαρχος ὢν ἀλλ' Ἀστυνόχῳ παραδοῦναι τὰς ναῦς ξυμπλέων, μαλακὸς ἦν περὶ τοῦ μισθοῦ — ὅμως δὲ [παρὰ πέντε ναῦς] πλέον ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἢ τρεῖς ὀβολοὶ ὠμολογήθησαν. ἐς γὰρ πέντε ναῦς τρία τάλαντα ἐδίδου τοῦ μηνός· καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσῳ πλείους νῆες ἦσαν τούτου τοῦ ἀριθμοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τοῦτον ἐδίδοτο.

Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίοις προσαφικμένε³⁰ ναι γὰρ ἦσαν καὶ οἰκοθεν ἄλλαι νῆες πέντε καὶ τριάκοντα καὶ στρατηγοὶ Χαορμῖνος καὶ Στρομβιχίδης καὶ Εὐκτῆμων, καὶ τὰς ἀπὸ Χίου καὶ τὰς ἄλλας πάσας ξυναγαγόντες, ἐβούλοντο διακληρωσάμενοι ἐπὶ μὲν τῇ Μιλήτῳ τῷ ναυτικῷ ἐφορμεῖν, πρὸς δὲ τὴν Χίον καὶ ναυτικὸν καὶ πεζὸν πέμψαι. καὶ ἐποίησαν οὕτως· Στρομβιχίδης μὲν γὰρ καὶ Ὀνομακλῆς καὶ Εὐκτῆμων τριάκοντα ναῦς ἔχοντες καὶ τῶν ἐς Μίλητον ἐλθόντων χιλιῶν ὀπλιτῶν μέρος ἄγοντες ἐν ναυσὶν ὀπλιταγω-

§ 2. τοῦ Συρακοσίου στρατηγοῦ. zu 8, 23, 1. — Θηραμένης. Θηραμένης einige Hsn. — παραδοῦναι um zu übergeben. (Sch.) zu κομισαί 8, 26, 2. vgl. zu 1, 128, 2. — μαλακός, ἀργός. (Sch.) lässig, nachgiebig. (St.) vgl. 8, 50, 4. — ὅμως obgleich Theramenes lässig war Kr. z. Dion. p. 354, 20; obgleich Tissaphernes nur drei Obolen bestimmt hatte Bl. — δέ steht nach der Parenthese, wie 7, 33, 2. vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 13. — παρὰ πέντε ναῦς auf je fünf Schiffe Dr. u. Böckh Staatshaush. der Ath. 1 S. 383 A. Allein die Art des Ausdruckes verglichen mit dem Folgenden καὶ τοῖς ἄλλοις wäre dann sehr seltsam. Nicht minder bei Dobrees Erklärung (nach Paulmier): nevertheless he agreed to give, over and above, five ships' pay for every 55. i. e. to pay for 55 as if there were 60. Der Sache nicht zu gedenken. Noch anders Haase p. 33. G. Hermann erklärt: auf jedes fünfte Schiff, wie παρὰ πέντε ἡμέρας alle fünf Tage heisse. Es werde also gesagt dass jedes Schiff abwechselnd etwas mehr erhalten hätte, d. h. nach jener Berechnung 200 Triobolen oder 600 Obolen. [Also abwechselnd auf jedem fünften Schiffe $3 + \frac{1}{2} = 6$ Obolen = 1 Drachme. (Pp.)] Aber auch da wäre die Art der Vertheilung wie die Angabe darüber befremdlich. Ich halte παρὰ πέντε ναῦς für ein Glossem zu ἐς πέντε sowohl die. eine Verfälschung aus dem γὰρ πέντε ναῦς. „Krügers Vorschlag zur Tilgung dieser Worte hat mir viel Ansprechendes.“ (Böckh eb.) — ὠμολογήθησαν. Spr. 63, 1, 4. „vgl. 7, 27, 4.“ (Bö.) — ἐς. zu 6, 8, 1. — καὶ πενήκοντα vor τρία ist mit Paulmier gestrichen.

C. 30. § 1. τοῖς Ἀθηναίοις. zu 1, 72, 4. vgl. Kr. z. Dion. p. 313 s. 17. Ueber die Zahl der Schiffe Kr. z. Dion. p. 315, wo Z. 6 quinque et vor triginta und Z. 7 quinque et vor viginti ausgefallen ist. — προσαφικνεῖσθαι wird noch aus einem Spättern angeführt. — καὶ τὰς sowohl die. — τὰς ἀπὸ Χίου 8, 24, 2. — καὶ τὰς ἄλλας für πάσας καὶ τὰς ἄλλας eine gute Hs. Gemeint sind die zu geringfügigen Unternehmungen versandten. Kr. eb. „vgl. 8, 27, 4.“ (Arn.) — διακληρωσάμενοι, wie üblich. zu 6, 42.

§ 2. Στρομβιχίδης. Ueber dessen wiederholte Wahl Kr. z. Dion. p. 315. Wären zwei Strombichides gewesen, so würde Thuk. sie durch einen Zusatz unterschieden haben. — τῶν χιλιῶν ὀπλιτῶν, unstreitig der 8, 25, 1 erwähnten, wo (hauptsächlich dieser Stelle wegen) καὶ πεντακόσιοι zum Folgenden gehört. (Kr. z. Dion. p. 314, 19.) — ἄγοντες für ἀγαγόντες Kr. z. Dion. 314, 20, gebilligt von Pp., wenn es nicht nach Va. zu streichen sei.

γοῖς ἐπὶ Χίον λαχόντες ἐπλεον, οἱ δ' ἄλλοι ἐν Σάμῳ μένοντες τέσσαρα καὶ ἑβδομήκοντα ναυσὶν ἐθαλασσοκράτοιν καὶ ἐπίπλους τῆ Μιλήτῳ ἐποιῶντο.

- 31 Ὁ δ' Ἀστίοχος ὡς τότε ἐν τῇ Χίῳ ἔτυχε διὰ τὴν προδοσίαν τοὺς ὀμήρους καταλεγόμενος, τούτου μὲν ἐπέσχεν, ἐπειδὴ ἦσθετο τὰς τε μετὰ Θηραμένους ναῦς ἠκούσας καὶ τὰ περὶ τὴν ξυμμαχίαν βελτίω ὄντα, λαβῶν δὲ ναῦς τὰς τε Πελοποννησίων δέκα καὶ Χίας δέκα ἀνάγεται, καὶ προσλαβὼν Πτελεῶ καὶ οὐχ ἔλῶν παρέπλευσεν ἐπὶ Κλαζομενάς, καὶ ἐκέλευεν αὐτῶν τοὺς τὰ Ἀθηναίων φρονούντας ἀνοικίεσθαι ἐς τὸν Λαφροῦντα καὶ προσχωρεῖν σφίσι· ξυγκέλευε δὲ καὶ Ταμῶς, Ἰωνίας ὑπαρχος ὢν. ὡς δ' οὐκ ἐσήκονον, ἐσβολὴν ποιησάμενος τῇ πόλει, οὐσῆ ἀτειχίστω, καὶ οὐ δυνάμενος ἐλεῖν ἀπέπλευσεν ἀνέμῳ μεγάλῳ αὐτὸς μὲν ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην, αἱ δὲ ἄλλαι νῆες κατῆραν ἐς τὰς ἐπικειμένας ταῖς Κλαζομεναῖς νήσους, Μαράθουσαν καὶ Πήλην καὶ Ἀρρυμοῦσαν. καὶ ὅσα ὑπέξέκειτο αὐτόθι τῶν Κλαζομενίων ἡμέρας ἐμμενῶντες διὰ τοὺς ἀνέμους ὀκτὼ τὰ μὲν διήρπυσαν καὶ ἀνάλωσαν, τὰ δ' ἐσβαλόμενοι ἀπέπλευσαν ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην ὡς
- 32 Ἀστίοχον. ὄντος δ' αὐτοῦ ἐνταῦθα Λεσβίων ἀφικνούνται πρέσβεις, βουλόμενοι αὐθις ἀποστῆναι, καὶ αὐτὸν μὲν πείθουσιν, ὡς δ' οἱ τε

Eine gute Hs. ἀπολιπόντες. — οἱ ἄλλοι, Charminos, Phrynichos, Skironides. Denn Thrasykles 8, 17, 3 vgl. 19, 1 war wohl schon heimgekehrt, wie Leon und Diomedon 8, 54, 2. (Hk.) — ναυσὶν ist mit μένοντες zu verbinden. (Va.) — ἐπίπλους für ἐπίπλων Kr. z. Dion. p. 279, 48. vgl. 8, 38, 3 u. zu 7, 49, 3. Gebilligt von Pp.

C. 31. § 1. ὡς. zu 5, 6, 1. — τότε 8, 24, 6. — τὴν προδοσίαν, die man fürchtete. (Va.) — ἐπέσχεν. zu 2, 76, 1. — τὰς τε 8, 26, 2. — Θηραμένους. Θηριμένους einige Hsn. — δέκα, vier 8, 24, 5, sechs 23, 5. (Arn.) vgl. Kr. z. Dion. p. 298. — τὰ Ἀ. φρονούντας. zu 3, 68, 2. — ἀνοικίεσθαι. zu 1, 7, 2. Kr. z. Dion. p. 341 u. 447, b. Ueber die Sache Kr. Stud. 2 S. 196 f. — Λαφροῦντα. Kr. z. Dion. p. 341. — προσχωρεῖν σφίσι ihre Partei zu ergreifen. (Ps.) vgl. 7, 1, 4. — σφίσι, τοῖς Πελοποννησίοις. (Hl.) Kr. Spr. 58, 4, 3. vgl. das Reg. u. Pronomen. Als Subject denke man τοὺς (ἄλλους) Κλαζομενίους. — ξυγκέλευειν ist ein seltenes Wort. — Ταμῶς. Kr. zu Xen. An. 1, 4, 2. — ὑπαρχος Unterstatthalter. Kr. z. Dion. p. 359, 53.

§ 2. ἐσβολὴν. προσβολὴν Pp. u. Cobet n. l. p. 347. Denn einen Angriff auf eine Stadt kann jenes überhaupt nicht bezeichnen. vgl. jedoch zu 4, 25, 5. So auch „ἐσβάλλειν ἐς Κλαζομενάς Her. 1, 16, ἐς Μίλητον 1, 15, ἐς Ἐλευσίνα 5, 76.“ (Bl.) — κατῆραν würde concinuer fehlen. zu 1, 129, 1. — Ἀρρυμοῦσαν Hk. mit Steph. Byz. Ἀρρυμοῦσαν Bk., Ἀρρυμοῦσαν oder Ἀρρυμοῦσαν die Hsn. — ὑπέξέκειτο. zu 1, 89, 3 u. zu Her. 8, 41, 2. — ἐσβαλόμενοι, ἐς τὰς ναῖς. (Pp.) vgl. Her. 1, 1, 3. 6, 95, 2. Gewöhnlich ἐστίθεσθαι. — Φώκαιαν, das von Athen abgefallen war. Kr. z. Dion. p. 342. — Κύμην. eb. 343.

C. 32. § 1. ἀφικνούνται πρέσβεις für πρέσβεις ἀφικνούνται eine gute Hs. — βουλόμενοι. βουλομένων erwartet Gō. vgl. zu Δείσαντις 5, 44, 2. — αὐθις hat nur eine gute Hs. „Schon früher abgefallen waren Methymna und Mytilene 8, 22, 2 und Eresos 23, 3, aber wieder unterjocht worden.“

Κορίνθιοι καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀπόθνημοι ἦσαν διὰ τὸ πρότερον σφάλμα, ἄρας ἔπλει ἐπὶ τῆς Χίου. καὶ χειμασθεισῶν τῶν νεῶν ὑστερον ἀφικνοῦνται ἄλλαι ἄλλοθεν ἐς τὴν Χίον. καὶ μετὰ τοῦτο Πεδά-²ριτος, τότε παριῶν πεζῆ ἔκ τῆς Μιλήτου, γενόμενος ἐν Ἐρυθραῖς διαπεραιοῦται αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ ἐς Χίον· ὑπῆρχον δ' αὐτῷ καὶ ἐκ τῶν πέντε νεῶν στρατιῶται ὑπὸ Χαλκιδέως ἐς πεντακοσίους ζῶν ὄπλοις καταλειφθέντες. ἐπαγγελλομένων δέ τινων Λεσβίων τὴν ἀπό-³στασιν προσφέρει τῷ τε Πεδαρίτῳ καὶ τοῖς Χίοις ὁ Ἀστύχοις τὸν λόγον ὡς χρὴ παραγενομένους ταῖς ναυσὶν ἀποστῆσαι τὴν Λέσβον· ἡ γὰρ ξυμμάχους πλείους σφᾶς ἔξεν ἢ τοὺς Ἀθηναίους, ἦν τι σφάλ-λωνται, κακώσεν. οἱ δ' οὐκ ἐσήκονον, οὐδὲ τὰς ναῦς ὁ Πεδάριτος ἔφη τῶν Χίων αὐτῷ προῆσειν. κακῆνος λαβὼν τὰς τε τῶν Κορινθίων³³ πέντε καὶ ἕκτην Μεγαρίδα καὶ μίαν Ἐρμιονίδα καὶ ἄς αὐτὸς Λακωνικὰς ἤλθεν ἔχων, ἔπλει ἐπὶ τῆς Μιλήτου πρὸς τὴν ναυαρχίαν, πολλὰ ἀπειλήσας τοῖς Χίοις ἢ μὴν μὴ ἐπιβοηθήσειν, ἦν τι δέονται. καὶ προσβαλὼν Κωρόκῳ τῆς Ἐρυθραίας ἐνηλύσατο. οἱ δ' ἀπὸ τῆς Σά-²μου Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὴν Χίον πλέοντες τῆ ἰσρατιῶ καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα, λόφου διείργοντος, καθωρμίσαντο καὶ ἐλελήθεσαν ἀλλή-λους. ἐλθούσης δὲ παρὰ Πεδαρίτου ὑπὸ νύκτα ἐπιστολῆς ὡς Ἐρυ-θραίων ἄνδρες ἀιχμάλωτοι ἐκ Σάμου ἐπὶ προδοσίᾳ ἐς Ἐρυθράς ἦκου-σιν ἀφειμένοι ἀνάγεται ὁ Ἀστύχοις εὐθὺς ἐς τὰς Ἐρυθράς πάλιν, καὶ παρὰ τοσοῦτον ἐγένετ' αὐτῷ μὴ περιπεσεῖν τοῖς Ἀθηναίοις. διαπλεύ-³

(Pp.) Kr. z. Dion. p. 335. — σφάλμα τὴν ἦσαν λέγει. (Sch.) vgl. 5, 14, 1. 17, 1. 8, 106, 2. — χειμασθεισῶν, ἦγουν διασπαρειῶν ἐπὶ χειμῶνος. (Sch.) vgl. 2, 25, 3. 3, 69, 1. 6, 74, 2. 8, 80, 2. 99, 3. καὶ πλανηθεισῶν sügt eine gute Hs. hinzu.

§ 2. τότε 8, 28, 5. (Ds.) — τῶν πέντε 8, 6, 5. 8, 2. 11, 3. 12, 2. 17, 1. (Dr.) — Χαλκιδέως für Χαλκιδίων Dr. u. eine gute Hs. — ὡς vor ἐς habe ich nach einer guten Hs. gestrichen. Ueber die Sache 8, 17, 1. — ἐς πεντακοσίους. Spr. 60, 8, 1.

§ 3. προσφέρει. zu 1, 57, 3. — ὁ Ἀστύχοις τὸν für Ἀστύχοις eine gute Hs. Der Artikel steht mit Bezug auf den Satz mit ὡς. (Pp.) — σφᾶς. σφᾶς Bk. zu 3, 111, 2. — ἦν. κῶν Bothe. — τι. ἦν τι καὶ Dobree wie Ar. Frösche 737. Ueber τι zu σφάλλασθαι 7, 55, 2. — προῆσειν. Das Activ findet sich selten so, etwas verschieden Xen. An. 7, 2, 15; ähnlicher Her. 1, 24, 2. 3, 137, 1..

C. 33. § 1. πέντε, πέντε οὔσας. (Kr. z. Dion. p. 298, 47.) zu 4, 13, 2 u. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 3. Arn. bezieht dies auf die sechs 8, 23, 5. — ἄς. zu ἔ ἤλθεν 1, 9, 1. Ueber die Schiffe Kr. z. Dion. p. 298, 47. — τι. Kr. Lex. zu Xen. An. u. δῖσθαι.

§ 2. ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα. zu 7, 37, 2. — διείργοντος für διείργοντο καὶ Kr. Bruchst.: „paulo audacior, ceterum egregia conjectura.“ (Pp.) ad alterum tumuli latus quo detinebantur stationem habuerunt Va. Pol. 22, 21, 8 u. Plut. γυν. ἀρεταί p. 225 Tauchn.: ποταμοῦ ἵκος ἐν μέσῳ διείργοντος. vgl. Xen. An. 3, 1, 2. — ὑπὸ νύκτα hat nur eine gute Hs. — ἀφειμένοι, ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) — παρὰ τοσοῦτον. zu 4, 106, 3.

- σας δὲ καὶ ὁ Πεδάριτος πρὸς αὐτὸν καὶ ἀναζητήσαντες τὰ περὶ τῶν δοκούντων προδιδόναι, ὡς εὔρον ἅπαν ἐπὶ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς Σάμου προφασισθέν, ἀπολύσαντες τῆς αἰτίας ἀπέπλευσαν ὁ μὲν ἐς τὴν Χίον, ὁ δ' ἐς τὴν Μίλητον [ἐχομίσθη], ὥσπερ διανοεῖτο.
- 34 Ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἡ τῶν Ἀθηναίων στρατιὰ ταῖς ναυσὶν ἐκ τοῦ Κωρύκου περιπλέουσα κατ' Ἀργίνον ἐπιτυγχάνει τρισὶ ναυσὶ τῶν Χίων μακραῖς καὶ ὡς εἶδον, ἐδίωκον· καὶ χειμῶν τε μέγας ἐπιγίγνεται καὶ αἰ μὲν τῶν Χίων μόλις καταφεύγουσιν ἐς τὸν λιμένα, αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων αἱ μὲν μάλιστα ὀρμήσασαι τρεῖς διαφθείρονται καὶ ἐκπίπτουσι πρὸς τὴν πόλιν τῶν Χίων, καὶ ἄνδρες οἱ μὲν ἀλίσκονται οἱ δ' ἀποθνήσκουσιν, αἱ δ' ἄλλαι καταφεύγουσιν ἐς τὸν ὑπὸ τῷ Μίμαντι λιμένα, Φοινικοῦντα καλούμενον. ἐντεῦθεν δ' ὕστερον ἐς τὴν Λέσβον καθορμισάμενοι παρεσκευάζοντο ἐς τὸν τειχισμόν.
- 35 Ἐκ δὲ τῆς Πελοποννήσου τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος Ἰπποκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος ἐκπλεύσας δέκα μὲν Θουρίαις ναυσὶν, ὧν ἦρχε Δωριεύς ὁ Διαγόρου τρίτος αὐτός, μιᾷ δὲ Λακωνικῇ, μιᾷ δὲ Συρακοσίᾳ, καταπλεῖ ἐς Κνίδον· ἡ δ' ἀφροστήκει ἤδη ἀπὸ Τισσαφέρωνος, καὶ αὐτοὺς οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ, ὡς ἦσθοντο, ἐκέλευον ταῖς μὲν ἡμισείαις τῶν νεῶν Κνίδον φυλάσσειν, ταῖς δὲ, περὶ Τριόπιον οὔσας, τὰς ἀπ' Αἰγύπτου ὀλκάδας προσβαλλούσας ξυλλαμβάνειν· ἔστι δὲ τὸ Τριόπιον ἄκρα τῆς Κνιδίας προύχουσα, Ἀπόλλωνος ἱερόν. πυθόμενοι δ' οἱ Ἀθηναῖοι

§ 3. αὐτὸν für αὐτῶν eine gute Hs. u. Va. — ἐπὶ — προφασισθέν um den Leuten ihre Loslassung aus Samos zu verschaffen vorgeschützt, trügerisch versprochen. (Hl.) Spr. 39, 14, 2. — ἐχομίσθη streicht Kr. nach Va. Stud. 2 S. 137. Doch könnte auch ἀπέπλευσαν das eingefälschte sein. vgl. jedoch 8, 31, 2? Für ὁ μὲν hat eine Hs. καὶ ὁ μὲν.

C. 34. § 1. περιπλέουσα. παραπλέουσα oder πλέουσα Dobree. um das Vorgebirge Arginus. (Arn.) vgl. zu 4, 25, 5. — κατ' Ἀργίνον verbindet Hl. mit ἐπιτυγχάνει. — ὡς εἶδον, ἐδίωκον für ὥσπερ ἰδόντες [αὐτὰς] ἐπεδίωκον eine gute Hs. — τε ist mir verdächtig. — μόλις für μόγισ Bk.

§ 2. καὶ ἐκπίπτουσι und zwar stranden sie. zu 2, 92, 2. — ἄνδρες οἱ ἄνδρες Kr. vgl. 8, 35, 2. — ἐς τὸν τειχισμόν. (ὡς) ἐς τὴν Χίον Dobree. Das τὸν, an dem Pp. Anstoss nimmt, bezeichnet wohl den beabsichtigten (zu 7, 65) auf Chios. vgl. 8, 38, 1. „Zu denken ist dabei an Beschaffung von σίδηρος etc. 4, 69, 1.“ (Arn.)

C. 35. § 1. ὁ. zu 3, 25, 1. — Θουρίαις. Athens Anhänger waren Ol. 92, 1 aus Thurioi vertrieben nach Plut. L. der zehnte Redner u. Lysias. (Wachsmuth Hell. Alt. 2, 1 S. 751.) — Δωριεύς. Kr. z. Dion. 306, 77. — ἀπό. ὑπό Paulmier; doch s. Kr. z. Dion. p. 344 u. Stud. 2 S. 197, womit ich auch die später dagegen gemachten Einwendungen beseitigt glaube. Unerwogenes mag auf sich beruhen.

§ 2. ἦσθοντο, die Ankunft jener. (Ps.) — ταῖς ἡμισείαις τῶν mit der Hälfte der. Spr. 47, 28, 1. — περὶ Τρ. οὔσας in einer Stellung bei Tr. (Hk.) — ὀλκάδας, die wohl mit Getreide für die Athener befrachtet waren. Kr. z. Dion. p. 356, 34. vgl. 4, 53, 3 u. Dem. 56, 9. Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 3 u. zu 7, 50, 1. — ξυλλαμβάνειν kapern. Kr. zu Xen. An. 5, 1, 15. — ἱερόν doch wohl Heiligthum, Tempel, wie sonst

καὶ πλεύσαντες ἐκ τῆς Σάμου λαμβάνουσι τὰς ἐπὶ τῷ Τριοπίῳ φρουρούσας ἕξ ναῦς· οἱ δ' ἄνδρες ἀποφεύγουσιν ἕξ αὐτῶν. καὶ μετὰ τοῦτο³ ἐς τὴν Κνίδον καταπλεύσαντες καὶ προσβαλόντες τῇ πόλει, ἀτειχίστω ὄνσῃ, ὀλίγον εἶλον. τῇ δ' ὕστεραίᾳ αὐθις προσέβαλλον, καὶ ὡς ἄμεινον φραζαμένων αὐτῶν ὑπὸ νύκτα καὶ ἐπεισελθόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ τοῦ Τριοπίου ἐκ τῶν νεῶν διαφυγόντων οὐκέθ' ὁμοίως ἔβλαπτον, ἀπελθόντες καὶ δηώσαντες τὴν τῶν Κνιδίων γῆν ἐς τὴν Σάμον ἀπέπλευσαν.

Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἀστυόχου ἥκοντος ἐς τὴν Μίλητον³⁶ ἐπὶ τὸ ναυτικὸν οἱ Πελοποννήσιοι εὐπόρως ἔτι εἶχον ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον· καὶ γὰρ μισθὸς ἐδίδото ἀρκοῦντως καὶ τὰ ἐκ τῆς Ἰάσου μεγάλα χρήματα διαρπασθέντα ὑπῆν τοῖς στρατιώταις, οἱ τε Μιλήσιοι προθύμως τὰ τοῦ πολέμου ἔφερον. πρὸς δὲ τὸν Τισσαφέρνη² νην ἐδόκουν ὅμως τοῖς Πελοποννησίοις αἱ πρῶται ξυνηθῆκαι αἱ πρὸς Χαλκιδέα γινόμεναι ἐνδεεῖς εἶναι καὶ οὐ πρὸς σφῶν μᾶλλον καὶ ἄλλας, ἔτι Θηραμένους παρόντος, ἐποίουν· καὶ εἰσὶν αἶδε.

Ἐνηθηκαι Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς βασιλέα Λα³⁷ ρεῖον καὶ τοὺς παῖδας τοὺς βασιλέως καὶ Τισσαφέρνην, σπονδὰς εἶναι καὶ φιλίαν κατὰ τάδε. ὀπόσῃ χώρα καὶ πόλεις βασιλέως εἰσὶ Λαρείου ἢ τοῦ πατρὸς ἦσαν ἢ τῶν προγόνων, ἐπὶ ταύτας μὴ ἵεναι ἐπὶ πολέμῳ μηδὲ κακῷ μηδενὶ μήτε Λακεδαιμονίους μήτε τοὺς ξυμμάχους τοὺς Λακεδαιμονίων, μηδὲ φόρους πράσσεισθαι ἐκ τῶν πόλεων τούτων μήτε² Λακεδαιμονίους μήτε τοὺς ξυμμάχους τῶν Λακεδαιμονίων· μηδὲ Λαρεῖον βασιλέα μηδὲ ὧν βασιλεὺς ἄρχει ἐπὶ Λακεδαιμονίους μηδὲ τοὺς ξυμμάχους ἵεναι ἐπὶ πολέμῳ μηδὲ κακῷ μηδενί. ἦν δὲ τι δέωνται

in solcher Verbindung. In der Bedeutung heilig würde hier doch *ιερά* stehen müssen. — τῷ hat nur eine gute Hs.

§ 3. ὀλίγον. zu 4, 124, 2. — ἐπεισελθόντων. zu 2, 38 u. 4, 92, 4. — ἀπελθόντες für ἐπελθόντες eine gute Hs.

C. 36. § 1. Ἀστυόχου ἥκοντος 8, 33, 3. (Ds.) — ἔτι noch; nicht mehr 8, 46, 5. (Pp.) — τὰ χρήματα 8, 28, 3. (Ds.) — ὑπῆν, ὑπῆρχεν. Her. 1, 31, 1: βίος ἀρκίων ὑπῆν. (Abr.) So sehr wenig üblich.

§ 2. πρὸς δὲ τὸν T. Die Stellung drückt aus was wir schleppend umschreiben: was aber den T. anbetrifft, so schien der erste Vertrag mit demselben. vgl. Spr. 50, 10, 1. — ὅμως, obgleich sie mit T. zufrieden sein konnten. — αἱ πρῶται ξ. 8, 18, 1 u. 2. — ἐνδεεῖς. Eur. Phö. 701: πολλῶ γὰρ ἔυρον ἐνδεεῖς διαλλαγάς. (Bl.) — πρὸς. zu 2, 86, 3. — μᾶλλον als im Interesse des Tissaphernes. — ἔτι für ἐπὶ eine gute Hs. — ἐποίουν. zu 5, 76, 2.

C. 37. § 1. ξυνηθηκαι und das Komma nach Τισσαφέρνην streicht Cobet v. l. p. 291. Dagegen bemerkt Herbst S. 54 dass Thuk. σπονδαί, ξυνηθηκαι stets vor die Namen der Paciscirenden setze und σπονδὰς εἶναι, γίνεσθαι meist nur mit dem Da. verbinde. — παῖδας hielt man ohne ausdrückliche Erwähnung nicht für mit verpflichtet. (Arn.) — τοὺς für τοῦ Bk. — εἶναι. zu 5, 18, 1. vgl. zu 4, 16, 1.

§ 2. μηδὲ φόρους für μήτε φόρους Bk. — βασιλεὺς für ὁ βασιλεὺς

Λακεδαιμόνιοι ἢ οἱ ξύμμαχοι βασιλέως ἢ βασιλεὺς Λακεδαιμονίων ἢ τῶν ξυμμάχων, ὅ τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχειν. 3 τὸν δὲ πόλεμον τὸν πρὸς Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κοινῇ ἀμφοτέρους πολεμεῖν ἦν δὲ κατάλυσιν ποιοῦνται, κοινῇ ἀμφοτέρους ποιεῖσθαι. ὁπόση δ' ἂν στρατιὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ βασιλέως ἢ μεταπεμψαμένου βασιλέως, τὴν δαπάνην βασιλεὺς παρέχειν. ἦν δὲ τις τῶν πόλεων ὁπόσαι ξυνέθεντο βασιλεῖ ἐπὶ τὴν βασιλέως ἢ χώραν, τοὺς ἄλλους κωλύειν καὶ ἀμύνειν βασιλεῖ κατὰ τὸ δυνατόν· καὶ ἦν τις τῶν ἐν τῇ βασιλέως χώρᾳ ἢ ὄσης βασιλεὺς ἄρχει ἐπὶ τὴν Λακεδαιμονίων ἢ τῶν ξυμμάχων, βασιλεὺς κωλύτω καὶ ἀμυνέτω κατὰ τὸ δυνατόν.“

- 38 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ξυνθήκας Θηραμένης μὲν παραδούς Ἀστυόχῳ τὰς ναῦς ἀποπλέων ἐν κέλητι ἀφανίζεται, οἱ δ' ἐκ τῆς Λέσβου Ἀθηναῖοι ἤδη διαβεβηκότες ἐς τὴν Χίον τῇ στρατιᾷ καὶ κρατοῦντες καὶ γῆς καὶ θαλάσσης Δελφίνοιον ἐτείχιζον, χωρίον ἄλλως τε ἐκ γῆς καρτερόν καὶ λιμένας ἔχον καὶ τῆς τῶν Χίων πόλεως οὐ πολὺ ἀπέχον. 2 οἱ δὲ Χῖοι, ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις πεπληγμένοι καὶ ἄλλως ἐν σφίσι αὐτοῖς οὐ πᾶν εὖ διακείμενοι, ἀλλὰ καὶ τῶν μετὰ Τυδέως τοῦ Ἴωνος ἤδη ὑπὸ Πεδάρτου ἐπ' Ἀττικισμῷ τεθνεώτων καὶ τῆς ἄλλης πόλεως κατ' ἀνάγκην ἐς ὀλίγον κατεχομένης ὑπόπτως διακείμενοι ἀλλήλοις, ἡσύχαζον, καὶ οὐτ' αὐτοὶ διὰ ταῦτα οὐθ' οἱ μετὰ Πεδάρτου ἐπίκουροι ἀξιόμαχοι αὐτοῖς ἐφαίνοντο. ἐς μέντοι τὴν Μίλητον ἐπεμπον κελεύοντες σφίσι τὸν Ἀστυόχον βοηθεῖν· ὡς δ' οὐκ ἐσήκουεν, ἐπιστέλλει περὶ αὐτοῦ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ὁ Πεδάρτος ὡς ἀδικοῦντος

eine gute u. eine schlechte Hs. — τοῦτο — ἔχειν das zu thun sollte statthaft sein.

§ 3. ὄσης ἄρχει ist wohl mit Bezug auf die hellenischen Staaten Kleinasiens hinzugefügt. (Ba.) Ueberhaupt die ἐπίκρητοι im Ggs. zu den Stammländern. — κωλύετω, der Ipv. nach dem Inf. wie 5, 18, 2 ff. 47, 8 ff. vgl. 23, 4. (Bö.) 8, 58, 3 u. 5.

C. 38. § 1. Θηραμένης. Θηραμένης einige Hsn. — κέλητι. zu 1, 53, 1. — ἀφανίζεται verschwindet spurlos, ungekommen man weiss nicht wie. vgl. 4, 80, 3. „von Ertrinkenden Xen. Hell. 1, 6, 33 u. Ael. v. G. 12, 61.“ (Thirlwall.) — οἱ ἐκ τῆς Α. A. 8, 34, 2. — ἐς τὴν für τὴν Dr. Die Auslassung der Präposition wäre dichterisch. (Pp.) — καὶ vor γῆς hat nur eine gute Hs.

§ 2. πολλαῖς? 8, 24, 3. — πεπληγμένοι. zu 3, 18, 2. — ἐν σφίσι αὐτοῖς 7, 67, 2. 84, 3. — τοῦ Ἴωνος Jons Sohn. Freinsheim zum Curt. 3, 13, 1. — ἐς ὀλίγον κατεχομένης, ἔτι ἀναγκαζομένης ὀλιγαρχεῖσθαι ἢ ἐπ' ὀλίγον πειθομένης ἢ ἀκρωμένης· ὁ καὶ μᾶλλον. (Sch.) Die zweite Erklärung wird von St. vorgezogen, die erste von den Meisten angenommen. vgl. zu 2, 37, 1 u. über das Neu. Spr. 43, 4, 17. vgl. zu 4, 33, 1. „Plat. Pol. 303, a: ἐνὸς καὶ πλήθους τὸ ὀλίγον μέσον. (Arn.) — κατεχομένης, κατεργομένης. (Sch.)

§ 3. οὐκ ἐσήκουεν, nach der Drohung 8, 33, 1. Kr. z. Dion. p. 333.

καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ Χίῳ ἐς τοῦτο καθεστήκει τοῖς Ἀθηναίοις· αἱ δ' ἐκ τῆς Σάμου νῆες αὐτοῖς ἐπίπλους μὲν ἐποιούντο ταῖς ἐν τῇ Μιλήτῳ, ἐπεὶ δὲ μὴ ἀντανάγοιεν, ἀναχωροῦντες πάλιν ἐς τὴν Σάμον ἠσύχαζον.

Ἐκ δὲ τῆς Πελοποννήσου ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι αἱ τῷ Φαρναβάζῳ³⁹ ὑπὸ Καλλιγείτου τοῦ Μεγαρέως καὶ Τιμαγόρου τοῦ Κυζικηνοῦ πρᾶσσόντων παρασκευασθεῖσαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νῆες ἄρασαι ἔπλεον ἐπὶ Ἰωνίας περὶ ἡλίου τροπᾶς καὶ ἄρχων ἐπέπλει αὐτῶν Ἀντισθένης, Σπαρτιάτης. Ξυνέπεμψαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἔνδεκα ἄνδρας Σπαρτιατῶν Ξυμβούλους Ἀστυόχῳ, ὧν εἷς ἦν Αἰχας ὁ Ἀρκεσιλάου· καὶ εἶρητο αὐτοῖς ἐς Μίλητον ἀρτικομένους τῶν τε ἄλλων Ξυνεπιμελεῖσθαι ἢ μέλλει ἄριστα ἔξειν καὶ τὰς ναῦς ταύτας ἢ αὐτὰς ἢ πλείους ἢ καὶ ἐλάσσους ἐς τὸν Ἑλλάσποντον ὡς Φαρνάβαζον, ἦν δοκῆ, ἀποπέμπειν, Κλέαρχον τὸν Ραμφίον, ὃς Ξυνέπλει, ἄρχοντα προστάξαντας, καὶ Ἀστυόχον, ἦν δοκῆ τοῖς ἔνδεκα ἀνδράσι, παύειν τῆς ναυαρχίας, Ἀντισθένην δὲ καθιστάναι· πρὸς γὰρ τὰς τοῦ Πεδαρίτου ἐπιστολάς ὑπόπτενον αὐτόν. πλείουσαι οὖν αἱ νῆες ἀπὸ Μα³λέας πελάγιοι Μήλῳ προσέβυλον, καὶ περιτυχόντες ναυσὶ δέκα Ἀθηναίων τὰς τρεῖς λαμβάνουσι κενὰς καὶ κατακαίουσιν. μετὰ δὲ τοῦτο δεδιότες μὴ αἱ διαφργοῦσαι τῶν Ἀθηναίων ἐκ τῆς Μήλου νῆες, ὅπερ ἐγένετο, μηνύσωσι τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ τὸν ἐπίπλου αὐτῶν, πρὸς τὴν Κρήτην πλεύσαντες καὶ πλείω τὸν πλοῦν διὰ φυλακῆς ποιησάμενοι ἐς τὴν Καῦνον τῆς Ἀσίας κατῆραν. ἐντεῦθεν δὴ, ὡς ἐν ἀσφαλεῖ ὄντες, ἀγγελίαν ἔπεμπον ἐπὶ τὰς ἐν τῇ Μιλήτῳ ναῦς τοῦ Ξυμπαρακομισθῆ-

— ὁ fehlt in einer guten Hs. — ἐς τοῦτο κ. zu 8, 68, 1. — Σάμου 8, 35, 3. — αὐτοῖς, τοῖς Ἀθηναίοις. (Sch.) Spr. 48, 12, 1. vgl. 3, 98, 1. (Arn.) — μὴ. Spr. 67, 4, 2. — ἀντανάγοιεν, αἱ ἐν Μιλήτῳ θηλονότι νῆες. (Sch.) zu 7, 52, 1. Ueber den Opt. Spr. 54, 17, 1.

C. 39. § 1. ὑπό vor Καλλιγείτου verdächtigt Pp. Ueber die Sache 8, 6, 1. 8, 1. — τροπᾶς, τὰς χειμερινὰς θηλονότι. (Sch.) — ἐπέπλει für ἔπλει eine gute Hs. zu 3, 16, 3.

§ 2. Ξυμβούλους. zu 2, 85, 1. — τὰς ναῦς ταύτας würde man nach αὐτὰς erwarten; vorangestellt, weil wenigstens ναῦς schon vor ἡ gehörte. vgl. zu 6, 24, 1. — Κλέαρχον 8, 8, 3. (Pp.) — καθιστάναι, ναύαρχον. (Sch.) — πρὸς τὰς, ἀντὶ τοῦ διὰ τίς. (Sch.) vgl. 8, 50, 1. Eur. Med. 1358: πρὸς ταῦτα καὶ λέωναν, εἰ βούλει, κάλει. Eigentlich auch hier in Bezug auf. vgl. zu 4, 80, 1 u. 8, 1, 4. — ἐπιστολάς. zu 1, 152, 6. — ὑπόπτενον αὐτόν. zu 4, 51.

§ 3. πελάγιοι über das hohe, freie Meer. vgl. 8, 44, 3. 60, 3 u. 101, 1. Ausser bei Thuk. selten so, noch Xen. Hell. 2, 1, 17. Dem. 50, 20. (Bl.) — τὰς τρεῖς. Spr. 50, 2, 8 u. zu 1, 116, 1. vgl. Blume Animadvv. p. 14 s. — κενὰς zu ἐρήμους 1, 49, 4. — ὅπερ ἐγένετο 8, 41, 4. (Hk.) — Σάμῳ für νήσῳ eine gute Hs. — πλείω τὸν πλοῦν, μακρότερον τὸν πλοῦν. (Sch.) τὸν πλείω? zu 2, 90, 2. — διὰ φυλακῆς mit angewandter Vorsicht. (St.) Spr. 68, 22, 2. vgl. zu 4, 30, 1 u. 7, 8, 3. — τοῦ ξ., ἵνα Ξυμπαραληφθῶσι παρ' ἐκείνων. (Sch.) zu 1, 4, 2. — Ξυμπαρακομίζειν auch 8, 41, 1 wird noch aus Diod. 3, 21 angeführt. Das — παρα — erklärt Arn.: längs der Küste. zu 6, 44, 2.

40να. οἱ δὲ Χῖοι καὶ Πεδάριτος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον οὐδὲν ἦσαν, καίπερ διαμέλλοντα τὸν Ἀστυόχον πέμποντες ἀγγέλους ἤξιον σφίσι πολιορκουμένοις βοηθῆσαι ἀπάσαις ταῖς ναυσὶ καὶ μὴ περιδεῖν τὴν μεγίστην τῶν ἐν Ἰωνίᾳ ξυμμαχίδων πόλεων ἐκ τε θαλάσσης εἰργο-
 2 μῆνην καὶ κατὰ γῆν ληστείας πορθουμένην. οἱ γὰρ οἰκέται τοῖς Χίοις, πολλοὶ ὄντες καὶ μιᾶ γε πόλει πλὴν Λακεδαιμονίων πλείστοι γενόμενοι καὶ ἅμα διὰ τὸ πλῆθος χαλεπωτέως ἐν ταῖς ἀδικίαις κολαζόμενοι, ὡς ἡ στρατιὰ τῶν Ἀθηναίων βεβαίως ἔδοξε μετὰ τείχους ἰδρῦσθαι, εὐθὺς αὐτομολία τε ἐχώρησαν οἱ πολλοὶ πρὸς αὐτούς καὶ τὰ πλείστα
 3 κακὰ ἐπιστάμενοι τὴν χώραν οὗτοι ἔδρασαν. ἔφασαν οὖν χορῆναι οἱ Χῖοι, ἕως ἔτι ἐλπίς καὶ δυνατόν κωλύσει τειχιζόμενον τοῦ Δελφίνου καὶ ἀτελοῦς ὄντος καὶ στρατοπέδῳ καὶ ναυσὶν ἐρύματος μείζονος προσ-
 4 περιβαλλομένου βοηθῆσαι σφίσι. ὁ δὲ Ἀστυόχος, καίπερ οὐ διανο- ούμενος διὰ τὴν τότε ἀπειλήν, ὡς ἑώρα καὶ τοὺς ξυμμάχους προθύ-
 5 μους ὄντας, ὤρητο ἐς τὸ βοηθεῖν.

41 Ἐν τούτῳ δ' ἐκ τῆς Καΐνου παραγίγνεται ἀγγελία ὅτι αἱ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νῆες καὶ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων ξύμβουλοι πάρεσιν· καὶ νομίσας πάντα ὕστερα εἶναι τὰ ἄλλα πρὸς τὸ ναῦς τε, ὅπως θαλασσοκρατοῖεν μᾶλλον, τοσαύτας ξυμπαρακομίσει καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους, οἱ ἦγον κατὰσκοποι αὐτοῦ, ἀσφαλῶς περαιωθῆναι, εὐθὺς ἀφείς τὸ ἐς
 2 τὴν Χίον ἔπλει ἐς τὴν Καΐνον. καὶ ἐς Κῶν τὴν Μεροπίδα ἐν τῷ

C. 40. § 1. διαμέλλοντα. zu 1, 71, 1. — πέμποντες. πέμπαντες eine gute Hs.

§ 2. μιᾶ γε πόλει. Spr. 49, 10, 5. vgl. 1, 80, 2. — πλείστοι. πλείονες οἰκέται ἦσαν ἐν Χίῳ ἢ ἐν ἄλλῃ πρὶ πόλει πλὴν (τῇ) Λακεδαιμονίων. (Sch.) vgl. Kr. zu Clinton F. H. p. 411. (419.) ann. a. — χαλεπωτέως. zu 2, 50. Spr. 23, 8. — ἰδρῦσθαι für ἰδρύσθαι Bekker. Kr. Stud. 2 S. 43. — ἐχώρησαν οἱ für ἐχώρησαν die besten Hsn. „Der Ausdruck ist ungewöhnlich wie der 7, 13, 3. (Bl.) — ἐπιστάμενοι τὴν χώραν, ἔμπειροι τῆς χώρας. (Sch.)

§ 3. κωλύσει, κωλύμη ποιῖν. (Sch.) Spr. 52, 1, 2. Doch vermuth' ich κωλύσει τειχιζόμενον τὸ Δελφίνιον. vgl. 2, 62, 3. Den Ge. hat man wegen des folgenden Ge. eingefälscht. vgl. Spr. 56, 14, 2. — ἀτελοῦς, vollendet 8, 55, 2. (Pp.) — καὶ στρατοπέδῳ — προσπεριβαλλομένου da, während von den Athenern sowohl um ihr Feldlager als um ihre Flotte noch (προς-) eine grössere Befestigung aufgeführt würde, vor Vollendung der Werke. (Hl.) vgl. 8, 55, 3. (Didot.) zu 1, 117, 1. (Pp.) vgl. 5, 2, 2. Μέγα ist wohl von der Höhe zu verstehen, wie 2, 76, 2. (Arn.) Diese Worte sind eine Bestimmung zu ἀτελοῦς ὄντος. — οὐ διανοοῦμενος, βοηθεῖν. (Ps.) zu 1, 1, 1. — τότε 8, 33, 1. (Kr. z. Dion. p. 297, 44.)

C. 41. § 1. αἱ die 8, 39, 1 erwähnten. — νομίσας. zu 1, 124, 2. — ὕστερα εἶναι unerheblicher sei, nachstehe. (Sch.) Sehr ungew. so. (Bl.) — πρὸς τὸ — ξυμπαρακομίσει, τοῦ παρακομίσει τὰς ναῦς ὑπὲρ τοῦ θαλατοκρατεῖν. (Sch.) Ueber πρὸς in Vergleich zu. Spr. 49, 2, 8. — κατὰσκοποι αὐτοῦ, um sein Verhalten zu beaufsichtigen. — τὸ ἐς τὴν Χίον, πλείν. (Va.) zu 2, 89, 3.

§ 2. τὴν Μεροπίδα περιτῶς προσέθηκον· ἄλλη γὰρ οὐκ ἔστι Κῶς. (Sch.)

παράπλω ἀποβάς τήν τε πόλιν, ἀτείχιστον οὔσαν καὶ ὑπὸ σεισμοῦ, ὃς αὐτοῖς ἔτυχε μέγιστός [γε] δὴ ὧν μεμνήμεθα γενόμενος, ξυμπεπτωκυῖαν, ἐκπορθεῖ τῶν ἀνθρώπων ἐς τὰ ὄρη πεφευγόντων, καὶ τήν χώραν καταδρομαῖς λείαν ἐποιεῖτο, πλήν τῶν ἐλευθέρων· τούτους δὲ ἀφίει. ἐκ δὲ τῆς Κῶ ἀφικόμενος ἐς τήν Κνίδον νυκτὸς ἀναγκάζεται ὑπὸ τῶν Κνιδίων παραινούτων μὴ ἐκβιβάσαι τοὺς ναύτας, ἀλλ' ὥσπερ εἶχε πλεῖν εὐθύς ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς εἴκοσιν ἄς ἔχον Χαρμῖνος, εἷς τῶν ἐκ Σάμου στρατηγῶν, ἐφύλασσε ταύτας τὰς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ναῦς ἐκ τῆς Πελοποννήσου προσπλεύσας, ἐφ' ὅσπερ καὶ ὁ Ἀστύχοις παρέπλει. ἐπύθοντο δὲ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ ἐκ τῆς Μήλου τὸν ἐπίπλου ἀντῶν, καὶ ἡ φυλακὴ τῷ Χαρμίνῳ περὶ τὴν Σύμην καὶ Χάλκην καὶ Ρόδον καὶ περὶ τὴν Ἀνκίαν ἦν· ἥδη γὰρ ἡσθάνετο καὶ ἐν τῇ Κωνῳ οὔσας αὐτάς. ἐπέπλει οὖν ὥσπερ εἶχε πρὸς τὴν Σύμην ὁ Ἀστύχοις, πρὶν ἐκπυστος γενέσθαι, εἰ πως περιλάβοι που μετεώρους τὰς ναῦς. καὶ αὐτῷ ἑτέος τε καὶ τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ξυννέφελα ὄντα πλάνησιν τῶν νεῶν ἐν τῷ σκότει καὶ ταραχῇν παρέσχεν. καὶ ἅμα τῆς ἐφ' διεσπασμένου τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ μὲν φανεροῦ ἥδη ὄντος τοῖς Ἀθηναίοις, τοῦ εὐωνύμου κέρως, τοῦ δὲ ἄλλου περὶ τὴν νῆσον ἔτι πλανωμένου, ἐπανάγονται κατὰ τάχος ὁ Χαρμῖνος καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐλάσσοσιν ἢ ταῖς εἴκοσι ναυσί, νομίσαντες, ὅσπερ ἐφύλασσον ναῦς,

So auch Strabo 15 p. 686 u. A. (Wasse.) — τὴν πόλιν, gleiches Namens. (Pp.) — ὑπό. Spr. 52, 3, 1. — γε. τε mehrere Hsn. Es wird zu streichen sein. Denn Thuk. wenigstens scheint beim Superlativ nur δῆ, nie γέ δῆ gebraucht zu haben. Verschieden ist doch πολλάκις γε δῆ 2, 62, 1. — τὴν χώραν λείαν ἐποιεῖτο. Aehnlich unser: das Land wird ein Raub, eine Beute der Feinde. (Ba.) vgl. 8, 62, 2. (Dr.) Plut. Cor. 28: τὰ σώματα λείαν ἐποίησατο. vgl. Dion C. 49, 37 u. Dial. 46, 48, 1. — ἀφίει. zu 2, 49, 1.

§ 3. ἀναγκάζεται, πείθεται. (Sch.) zu 4, 25, 1. — ὥσπερ εἶχε. zu 3, 30, 1. — εἴκοσιν, εἴκοσιν οὔσας. zu 8, 33, 1. — ἐκ, ähnlich wie ἀπό 8, 6, 2. vgl. 6, 61, 6.

§ 4. ἐπύθοντο. zu 7, 48, 1. — Μήλου für Μιλήτου Kist. u. eine Hs. vgl. 8, 39, 3. Bestätigung geben auch die Worte ἥδη γάρ — αὐτάς. (Hk.) — περὶ τήν das zweite, von Bothe verdächtigt, ist vielleicht um das Festland zu unterscheiden, zugefügt. (Pp.)

C. 42. § 1. ἐκπυστος. zu 3, 30, 1. — περιλάβοιεν ertappen, wie Her. 5, 23, 2 u. 8, 106, 1. (Bl.) Ueber den Opt. Ao. zu ἐνδοῖεν 2, 12, 1. — τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ wie τὰ ἐκ Σικελίας 4, 81, 2. (Arn.) Das Wetter kommt gleichsam vom Himmel herab. (Bl.) — ξυννέφελα. Das sehr seltene Wort wird von Steph. Thes. noch aus Alkiphron angeführt. (Bl.) Aehnlich ἐπινέφελά ἐστιν. Die Erkl. z. Her. 7, 37, 1. (Pp.) — πλάνησιν. Ein ungewöhnliches Wort. Lobeck z. Phryn. p. 351.

§ 2. τοῦ μὲν — τοῦ εὐωνύμου. Spr. 50, 2, 41 u. zu 6, 57, 3. — τοῦ ἄλλου, nicht κέρως, was bei ἐτέρου zu ergänzen wäre, sondern: der übrige Theil. (Ba.) vgl. 8, 25, 3. 55, 3 u. zu 4, 48, 2. 3, 107, 4. — ταῖς mit den 8, 41, 3 erwähnten.

3 τὰς ἀπὸ τῆς Κανόνου ταύτας εἶναι. καὶ προσπεσόντες εὐθὺς κατέδυσαν τε τρεῖς καὶ κατετραυμάτισαν ἄλλας καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἐπεκράτου, μέχρι οὗ ἐπεφάνησαν αὐτοῖς παρὰ δόξαν αἱ πλείους τῶν νεῶν καὶ πανταχόθεν ἀπεκλήροντο. ἔπειτα δὲ ἐς φυγὴν καταστάντες ἕξ μὲν ναῦς ἀπολλύουσι, ταῖς δὲ λοιπαῖς καταφεύγουσιν ἐς τὴν Τεύτλουσσαν νῆσον, ἐντεῦθεν δὲ ἐς Ἀλικαρνασόν. μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ἐς Κνίδον κατάραντες καὶ ξυμμιγισῶν τῶν ἐκ τῆς Κανόνου ἐπὶ καὶ εἴκοσι νεῶν αὐτοῖς ξυμπάσαις πλεύσαντες καὶ τροπαῖον ἐν 43τῇ Σύμῃ στήσαντες πάλιν ἐς τὴν Κνίδον καθωρμίσαντο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκ τῆς Σάμου ναοὶ πάσαις, ὡς ἦσθοντο τὰ τῆς ναυμαχίας, πλεύσαντες ἐς τὴν Σύμην καὶ ἐπὶ μὲν τὸ ἐν τῇ Κνίδῳ ναυτικὸν οὐχ ὀρημάσαντες, οὐδ' ἐκεῖνοι ἐπ' ἐκείνους, λαβόντες δὲ τὰ ἐν τῇ Σύμῃ σκεύη τῶν νεῶν καὶ Λωρῶμοις τοῖς ἐν τῇ ἡπίερω προσβυλόντες ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Σάμον.

2 Ἀπασαι δ' ἤδη οὖσαι ἐν τῇ Κνίδῳ αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες ἐπεσκευάζοντό τε εἴ τι ἔδει καὶ πρὸς τὸν Τισσαφέρην, παρεγένετο γάρ, λόγους ἐποιοῦντο οἱ ἕνδεκα ἄνδρες τῶν Λακεδαιμονίων περὶ τε τῶν ἤδη πεπραγμένων, εἴ τι μὴ ἤρσκεν αὐτοῖς, καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος πολέμου, ὅτῳ τρόπῳ ἄριστα καὶ ξυμφορώτατα ἀμφοτέροις πολεμήσεται. μάλιστα δὲ ὁ Λίχας ἐσχόπει τὰ ποιούμενα, καὶ τὰς σπονδὰς οὐδετέρας, οὔτε τὰς Χαλκιδέως οὔτε τὰς Θηραμένων, ἔφη καλῶς ξυγκέεσθαι, ἀλλὰ δεινὸν εἶναι εἰ χώρος ὅσης βασιλείας καὶ οἱ πρόγονοι ἤρξαν πρότερον, ταύτης καὶ νῦν ἀξιώσει κρατεῖν· ἐνεῖναι γάρ καὶ νῆσους ἀπάσας πάλιν δουλεύειν καὶ Θεσσαλίαν καὶ Λοκρούς καὶ τὰ μέχρι Βοιωτῶν, καὶ ἀντ' ἐλευθερίας ἂν Μηδικὴν ἀρχὴν τοῖς Ἑλλήσι τοὺς Λακεδαιμονίους περιθεῖναι. ἑτέρας οὖν ἐκέλευε βελτίους σπένδεσθαι, ἢ ταύταις γε οὐ χρήσεσθαι, οὐδὲ τῆς τροφῆς ἐπὶ τούτοις δεῖσθαι

§ 3. εὐθὺς verbindet Hk. mit κατέδυσαν. — κατετραυμάτισαν. zu 4, 14, 1. — ἀπολλύουσι. ἀπολλύουσι einige Hsn. zu 4, 25, 3. — Τεύτλουσσαν oder Τευτοῦσσαν für Τεύγλ. nach Steph. B. Hardouin u. Hemsterh. z. Luc. δίκη φων. 8. — νῆσον. τὴν νῆσον? vgl. jedoch Arr. An. 1, 19, 9. — Ἀλικαρνασόν mit einem σ einige Hsn.

§ 4. κατάραντες καὶ ξυμμιγισῶν. Spr. 56, 14, 2.

C. 43. § 1. οὐδ' ἐκεῖνοι ἐπ' ἐκ. parenthetisch, wobei ὄρημασαν vorschwebt. (Ba.) — σκεύη. zu 8, 28, 1. σκεύη τριηρικά Plut. Nik. 20.

§ 2. ἀπασαι. Kr. z. Dion. p. 300. — εἴ τι erg. ἐπισκευάζεσθαι. vgl. 6, 88, 7. — οἱ ἕνδεκα ἄ. 8, 39, 2. — ὅτῳ τρόπῳ. zu 1, 107, 3. — ἀμφοτέροις, ἦγον τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τῷ Τισσαφέρει. (Sch.) — πολεμήσεται passiv. zu 1, 68, 3.

§ 3. οὔτε τὰς Χαλκιδέως haben nur drei Hsn. u. Va. vgl. Kr. z. Dion. p. 357, 37. — Θηραμένους. Θηριμένους einige Hsn. — πρόγονοι. οἱ βασιλείας möchte man hier vermessen nach 8, 18, 1. vgl. jedoch 8, 37, 1. 52, 2.

§ 4. ἐνεῖναι für ἐνῆν Va. u. Bk. es liege in dem Vertrage. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 357, 38. — νῆσους ἀπάσας. Spr. 50, 11, 9. — τὰ μέχρι B. d. h. Boeotien eingeschlossen. zu 2, 96, 3. Plut. Them. 7: ἐμῆδε τὰ μέχρι Βοιωτίας. — περιθεῖναι. zu 6, 89, 2. — ἐπὶ τούτοις auf solche

οὐδέν. ἀγανακτῶν δὲ ὁ μὲν Τισσαφέρους ἀπεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν δι-
 ὀργῆς καὶ ἄπρακτος, οἱ δ' ἐς τὴν Ῥόδον ἐπικηρυκευομένων [ἀπὸ] τῶν⁴⁴
 δυνατωτάτων ἀνδρῶν τὴν γνώμην εἶχον πλείν, ἐλπίζοντες νῆσόν τε
 οὐκ ἀδύνατον καὶ ναυβατῶν πλήθει καὶ πεζῶ προσάξασθαι καὶ ἅμα
 ἠγούμενοι αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ξυμμαχίας δυνατοὶ ἔσθαι
 Τισσαφέρην μὴ αἰτοῦντες χρήματα τρέφειν τὰς ναῦς. πλεύσαντες²
 οὖν εὐθὺς ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι ἐκ τῆς Κνίδου καὶ προσβαλόντες Κα-
 μείρω τῆς Ῥοδίας πρώτη νασὶ τέσσαροι καὶ ἐνενήκοντα ἐξεφύβησαν
 μὲν τοὺς πολλοὺς, οὐκ εἰδότας τὰ πρᾶσσόμενα, καὶ ἔφηνον, ἄλλως
 τε καὶ ἀτειχίστου οὔσης τῆς πόλεως· εἶτα ξυγκαλέσαντες οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι τούτους τε καὶ τοὺς ἐκ τοῖν δυοῖν πόλεω, Αἰνδοῦ καὶ Ἰηλυσοῦ,
 Ῥοδίους ἔπεισαν ἀποστῆναι Ἀθηναίων. καὶ προσεχώρησε Ῥόδος Πε-
 λοποννησίοις. οἱ δ' Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ταῖς ἐκ τῆς
 Σάμου νασὶν αἰσθόμενοι ἔπλευσαν μὲν, βουλόμενοι φθάσαι, καὶ ἐφά-
 νησαν πελάγοι, ὑστειρήσαντες δὲ οὐ πολλῶ τὸ μὲν παραχορῆμα ἀπέ-
 πλευσαν ἐς Χάλκην, ἐντεῦθεν δ' ἐς Σάμον, ὕστερον δ' ἐκ τῆς Χάλκης
 καὶ ἐκ τῆς Κῶ καὶ ἐκ τῆς Σάμου τοὺς ἐπίπλους ποιοῦμενοι ἐπὶ τὴν
 Ῥόδον ἐπολέμουν. οἱ δὲ χρήματα μὲν ἐξέλεξαν ἐς δύο καὶ τριάκοντα
 τάλαντα, οἱ Πελοποννησίοι, παρὰ τῶν Ῥοδίων, τὰ δ' ἄλλα ἡσύχαζον
 ἡμέρας ὀδοῆγοντα, ἀνεκλύσαντες τὰς ναῦς.

Ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἔτι πρότερον, πρὶν ἐς τὴν Ῥόδον αὐτοὺς ἀνα-⁴⁵
 στῆναι, τὰδε ἐπράσσετο. Ἀλκιβιάδης μετὰ τὸν Χαλκιδέως θάνατον
 καὶ τὴν ἐν Μιλήτῳ μάχην τοῖς Πελοποννησίοις ὑποπτος ὢν καὶ ἀπ'
 αὐτῶν ἀφικομένης ἐπιστολῆς πρὸς Ἀστύχον ἐκ Λακεδαιμόνος ὥστ'

Bedingungen. (Hl.) — δι' ὀργῆς entrüstet, wie 8, 56, 5, etwas ver-
 schieden 2, 11, 3. (Pp.)

C. 44. § 1. ἐπικηρυκευομένων, πρῶν. (Ba.) Spr. 47, 4, 3. — ἀπὸ
 geschickt von, wenn es nicht zu streichen ist, wofür der gew. Gebrauch
 des ἐπικηρυκεύεσθαι spricht. — τε. zu 5, 11, 2. — ναυβατῶν. zu 1, 121, 2.

§ 2. πρώτη, πρῶτον eine gute Hs. — τέσσαροι καὶ ἐνενήκοντα.
 Kr. z. Dion. p. 300 s. — ἔφηνον, οἱ πολλοί. ἔφηνον eine gute Hs. — εἶτα.
 ἔπειτα? zu 5, 65, 5. — τοῖν weist auf die folgenden Namen hin, wie τοὺς
 Xen. An. 5, 6, 9. Spr. 50, 2, 7. — Ἰηλυσοῦ. Götting Acc. S. 214 statuirt
 eine Form Ἰάλυσος und Ἰαλυσσός. Das η ist eig. episch und ionisch. vgl. Pas-
 sows Lex. u. Ἰηλυσός.

§ 3. Σάμου. Σύμης Kr. vgl. 8, 41, 4. (Kr. z. Dion. p. 343, 145.) was
 billigend Didot auch kurz vorher ἐς Σύμην will. — ἐπὶ τὴν Ῥόδον verbind-
 et Pp. mit beiden Verben; ich, wie schon Va., mit dem vorhergehenden.
 Sonst würde wohl ἐπὶ τοῖς Ῥοδίοις stehen. Auch galt der Krieg mehr den
 Peloponnesiern. — οἱ δέ, die Peloponnesier. (Va.) — ἐξέλεξαν trieben
 ein. (Va.) So steht das Wort bei Dem. 4, 34. 19, 293 u. öfter. (Bl.)

C. 45. § 1. ἔτι πρότερον. Kr. z. Dion. p. 302 s. 68. — ἀναστῆναι
 ἐς. zu 1, 87, 2. — ὢν καὶ ἀφικομένης. Spr. 56, 14, 2. — ἀπ'. παρ' würde
 man erwarten. vgl. § 5 u. 8, 33, 2. Doch steht eben so παρῖναι ἀπὸ 8,
 51, 1. (Pp.) — αὐτῶν, τῶν Πελοποννησίων, näher bestimmt durch ἐκ Λακε-

ἀποκτεῖναι — ἦν γὰρ καὶ τῷ Ἁγιδί ἐχθρὸς καὶ ἄλλως ἄπιστος ἐφαίνετο — πρῶτον μὲν ὑποχωρεῖ δείσας παρὰ Τισσαφέρην, ἔπειτα ἐκάκου πρὸς αὐτὸν ὅσον ἐδύνατο μάλιστα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα, καὶ διδάσκαλος πάντων γιγνόμενος τὴν τε μισθοφορὰν ξυνέτεμεν, [ἀντὶ δραχμῆς Ἀττικῆς] ὥστε τριώβολον καὶ τοῦτο μὴ ξυνεχῶς δίδοσθαι, λέγειν κελύων τὴν Τισσαφέρην πρὸς αὐτοὺς ὡς Ἀθηναῖοι ἐκ πλείονος χρόνου ἐπιστήμονες ὄντες τοῦ ναυτικοῦ τριώβολον τοῖς ἑαυτῶν δίδοσιν, οὐ τοσοῦτον πενία ὅσον ἵνα αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες δι' μὲν τὰ σώματα χεῖρω ἔχωσι, δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει, οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολείπωσιν, οὐχ ὑπολιπόντες ἐς ὀμηρείαν τὸν προσοφειλόμενον μισθόν· καὶ τοὺς τριηράρχους καὶ τοὺς στρατηγούς τῶν πόλεων ἐδίδασκεν ὥστε δόντα χρήματα αὐτὸν πείσαι, ὥστε ξυγχωρῆσαι ταῦτα ἑαυτῷ, πλην τῶν Συρακοσίων· τούτων δὲ Ἐρμοκράτης, στρατηγὸς ὢν, ἠναντιοῦτο ὑπὲρ τοῦ παντὸς ξυμμαχικοῦ. τὰς τε πόλεις διομένηας χρημάτων ἀπῆλασεν,

δαίμονος. (Hk.) — ὥστε. Spr. 65, 3, 1. — τῷ Ἁ. ἐχθρὸς 8, 12, 2. — ὑποχωρεῖ, ἦγον λάθρα ἐχώρησε. (Sch.) Spr. 68, 46, 18.

§ 2. τὴν τε. Dem τί entspricht καὶ vor τοὺς τριηράρχους. (Pp.) Eben so entfernt von seinem καὶ Xen. Kyr. 8, 1, 40 f. (Hertlein.) — ξυνέτεμεν, εἰς ὀλίγον συνέστειλε. (Sch.) vgl. zu 8, 86, 5. Xen. Hier. 4, 9: τὰς δαπάνας συντέμνειν. — ἀντὶ δραχμῆς Ἀττικῆς streicht Kr. p. 354 s. Nicht Trefendes entgegenen Gō. u. Pp. vgl. Kr. Stud. 2 S. 198 u. Böckh Staatsh. S. 382 f. — χρόνον verdächtigt Kr. Bruchst., da Thuk. sonst bloss ἐκ πλείονος sagt. zu 4, 42, 3. vgl. 4, 103, 3. 5, 82, 2. — τοῖς ἑαυτοῦ, ναῦταις δηλονότι. (Sch.) Eig. nur: ihren Leuten. Spr. 47, 5, 2.

§ 3. χεῖρω, ἦγον ἄχρηστα ἐς μάχην ἢ ἀσθενῆ. (Sch.) χεῖρον will Cobet v. l. p. 156 u. n. l. p. 270. Doch so 3, 82, 2: ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσιν. vgl. Herbst S. 25. — τοιαῦτα. τὰ τοιαῦτα Martins u. eine andre Hs. — ἢ vor ἀσθένεια würde man gern entbehren; vielleicht δή. Streichen will es Cobet Hyper. p. 56. Herbst S. 26 erklärt: die durch χεῖρω angedeutete „oder kurzweg: ihre Untüchtigkeit.“ — ἀπολείπωσιν οὐχ ὑπολιπόντες für ἀπολείποντες einige gute Hsn., zum Theil ἀπολείπωσιν; eine ohne οὐ, was schon Dr. streichen wollte. Wenn man auch μὴ vor ἀπολείπωσιν aus dem Vorigen ergänzt, so ergibt sich doch damit keine genügende Erklärung. Mir scheinen die ähnlichen Wörter ἀπολείπωσιν und ὑπολιπόντες eine Lücke veranlasst zu haben. vgl. jedoch Haase S. 9 ff, der hiebei an einen Theil des Soldes denkt den man um die Soldaten zu fesseln ihnen einstweilen zurückgehalten. vgl. Polyän. 3, 9, 51 u. Veget. 2, 20. Ausführlich dagegen Kämpf Quaest. 3 p. 4—11, der ἀπολείπωσιν ὑπολιπόντες etc. lesend erklärt: desèrent, relicta stipendii parte nondum persoluta, ut quam pecuniam ducibus in dandis com meatibus satis firmum redditus miktum pignus visam, ipsi opum abundantia luxuriantes tam parvi aestimarent, jacturam ejus ut nihil curarent. — [προσοφ. προφ. Cobet Hyper. p. 53. —] τοὺς τρ. καὶ τοὺς στρ. ist Object von πείσαι regiert. (Sch.) — ὥστε, das erste, streicht Reiske. — ὥστε. zu 2, 2, 4. — τούτων. Spr. 47, 9, 1. — Ἐρμοκράτης 8, 29, 2. — στρατηγὸς ὢν für τε eine gute Hs. u. Va. — μόνος vor ὑπὲρ ist mit derselben gestrichen. — παντὸς für ξύμμαχτος dieselbe.

§ 4. τὰς τε knüpft wieder an § 2 an. (Pp.) — ἀπῆλασεν, Ἀλικυβιάδης. —

αὐτὸς ἀντιλέγων ὑπὲρ τοῦ Τισσαφέρουσι ὡς οἱ μὲν Χῖοι ἀναίσχυντοι εἶεν, πλουσιώτατοι ὄντες τῶν Ἑλλήνων, ἐπικουρία δ' ὁμως σωζόμενοι ἀξιοῦσι καὶ τοῖς σώμασι καὶ τοῖς χρήμασι ἄλλους ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας κινδυνεύειν· τὰς δ' ἄλλας πόλεις ἔφη ἀδικεῖν, αἱ ἐς Ἀθῆν-⁵ ναίους πρότερον ἢ ἀποστῆναι ἀνάλουν, εἰ μὴ καὶ νῦν καὶ τοσαῦτα καὶ ἔτι πλείω ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν ἐδηλήσουσιν ἐσφάρευ. τὸν τε Τισσαφέρ-
νην ἀπέφανε νῦν μὲν, τοῖς ἰδίοις χρήμασι πολεμοῦντα, εἰκότως φει-
δόμενον, ἦν δέ ποτε τροφή καταβῆ παρὰ βασιλέως, ἐντελῆ αὐτοῖς ἀπο-
δώσειν τὸν μισθὸν καὶ τὰς πόλεις τὰ εἰκότα ὠφελήσειν. παρῆγει δὲ⁴⁶
καὶ τῷ Τισσαφέρει μὴ ἄγαν ἐπείγεσθαι διαλῦσαι τὸν πόλεμον, μηδὲ
βουληθῆναι κομίσαντα ἢ ναῦς Φοινίσσας ἄσπερ παρεσκευάζετο ἢ Ἑλ-
λησι πλείοσι μισθὸν πορίζοντα τοῖς αὐτοῖς τῆς τε γῆς καὶ τῆς θα-
λάσσης τὸ κράτος δοῦναι, ἔχειν δ' ἀμφοτέρους ἔαν δίχα τὴν ἀρχὴν,
καὶ βασιλεῖ ἔξεῖναι αἰεὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ λυπηροὺς τοὺς ἑτέρους ἐπάγειν.
γενομένης δ' ἂν καθ' ἐν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς ἀπορεῖν ἂν²
αὐτὸν οἷς τοὺς κρατοῦντας ξυγκαθαιρήσει, ἦν μὴ αὐτὸς βούληται με-
γάλη δαπάνη καὶ κινδύνῳ ἀναστάς ποτε διαγωνίσασθαι. εὐτελέστερα

αὐτός verbindet Va. richtig mit ἀντιλέγων. vgl. 8, 56, 4. — εἶεν. εἶεν εἰ Ba., wenn nicht im Folgenden ein Uebergang vom Participium zum Verbum fin. anzunehmen sei. vgl. Schäfer Dem. 2 p. 75. (Pp.) εἰσίν, εἰ Kr. Bruchst. Denn der Optativ ist kaum erträglich, da der Gedanke als völlig objectiv ausgesprochen wird. Anders wäre es wenn νομιζοι etc. gesagt wäre. — τοῖς σώμασι. zu τῇ πόλει 2, 65, 4. — ἐκείνων, σφῶν. Dobree 1 p. 123. zu 2, 11, 4 u. 4, 37.

§ 5. τὰς δ' ἄλλας im Ggs. zu οἱ μὲν Χῖοι sind die tributpflichtigen. Concinner wäre αἱ δ' ἄλλαι πόλεις ἀδικοῦν ohne ἔφη. (Pp.) — πρότερον ἢ für πρότερον Dr. u. zwei Hsn. zu 1, 69, 4 u. 7, 63, 1. — καταβῆ. Kr. zu Xen. An. 4, 8, 25. κατα — aus Oberasien nach der Küste. — ἀποδώσειν, der Inf. die Idee bezeichnend neben dem prädicativen πολεμοῦντα. „Eben so ἔχον und εἶναι 2, 13, 5.“ (Pp.) vgl. den Index u. Uebergang. — τὰ εἰκότα. Spr. 46, 11, 2.

C. 46. § 1. διαλῦσαι τὸν πόλεμον für τὸν πόλεμον διαλῦσαι eine gute Hs. — βουληθῆναι sich zu entschliessen. Spr. 53, 5, 2. — κομίσαντα ἢ ναῦς Φοινίσσας. Eig. war ἢ ναῦς Φοινίσσας κομίσαντα zu stellen. (Pp.) vgl. zu 6, 24, 1. Aehnlich bei οὔτε 3, 39, 3 u. τέ 5, 11, 2. Ueber die Schiffe 8, 87, 1 ff. — Ἑλλῆσι für μελλήσει Reiske, Ba., einige Hs. u. Va. — ἔξεῖναι, εἶπεν aus παρῆγει. Spr. 65, 11, 7. — αἰεὶ giebt eine gute Hs. u. Va. — αὐτοῦ für αὐτοῖς einige gute Hsn. Es ist wohl Adverbium: dort, in Asien. Denn als Ge. ist es in keiner Weise zu rechtfertigen. Dobree vermuthet αὐτῶν, αὐτῷ oder αἰεὶ; αὐτῷ wollte auch Dr. — ἐπάγειν. zu 1, 107, 3.

§ 2. ἂν, auch das erste, gehört zu ἀπορεῖν. vgl. Index u. ἂν F. — καθ' ἔν. zu 3, 10, 3. — ἐς γῆν für γῆς, um zwei Genitive zu vermeiden. (Hertlein.) Ueber ἔς zu 1, 6, 1. — οἷς für οἷς τσιν. zu 1, 136, 3. (Pp.) mit deren Hülfe, der Da. von ξύν in ξυγκαθαιρήσει regiert. Ueber das Fu. Spr. 54, 7, 1. — ξυγκαθαιρήσει. Das Compositum noch so 6, 6, 3, im eig. Sinne 1, 90, 2; sonst vielleicht bei Attikern nirgends. — ἦν μὴ, als ob vorherginge: ὅπως καθαιρήσει. — ἀναστάς. ἀντιστάς Kr., wie schon Dobree. — εὐτελέστερα. ἀντίκειται τῷ πολυτελεῖ τὰ εὐτελέστερα. ἀθα-

δὲ τὰ δεινὰ βραχῆ μορίῳ τῆς δαπάνης καὶ ἅμα μετὰ τῆς ἑαυτοῦ
 ἀσφαλείας αὐτοὺς περὶ ἑαυτοὺς τοὺς Ἕλληνας κατατρῖψαι. ἐπιτηδειο-
 τέρους τ' ἔφη τοὺς Ἀθηναίους εἶναι κοινωνοὺς αὐτῷ τῆς ἀρχῆς· ἦσ-
 σον γὰρ τῶν κατὰ γῆν ἐρίσθαι, τὸν λόγον τε ξυμφορώτατον καὶ τὸ
 ἔργον ἔχοντας πολεμεῖν· τοὺς μὲν γὰρ ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσι τε
 αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάσσης μέρος καὶ ἐκείνῳ ὅσοι ἐν τῇ βασιλείῳ Ἕλ-
 ληνες οἰκοῦσιν· τοὺς δὲ τούναντίον ἐλευθερώσοντας ἦκειν, καὶ οὐκ εἰ-
 κὸς εἶναι Λακεδαιμονίους ἀπὸ μὲν σφῶν [τῶν Ἑλλήνων] ἐλευθεροῦν
 νῦν τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ δ' ἐκείνων [τῶν βαρβάρων], ἦν μὴ ποτε αὐτοὺς
 μὴ ἐξέλωσι, μὴ ἐλευθερώσῃ. τρίβειν οὖν ἐκέλευε πρότον ἀμφοτέρους
 καὶ ἀποτεμόμενον ὡς μέγιστα [ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων] ἔπειτ' ἤδη τοὺς
 Πελοποννησίους ἀπαλλάξαι ἐκ τῆς χώρας. καὶ διανοεῖτο τὸ πλέον
 οὐδ' ὅπως ὁ Τισσαφέρνης, ὅσα γε ἀπὸ τῶν ποιουμένων [ἦν] εἰκάσαι. τῷ
 γὰρ Ἀλκιβιάδῃ διὰ ταῦτα ὡς εὖ περὶ τούτων παραινούντι προσθεῖς

πανώτερα οὖν λέγει. (Sch.) — τὰ δεινὰ könnte Glossem sein. Bloss satius
 esse Va. Jedenfalls ist κατατρῖψαι Subject: die Gefahr sei minder kost-
 spielig, wenn er die Hellenen durch einander aufreibe. (Va.)
 Jetzt glaub' ich dass εἶναι für τὰ δεινὰ zu lesen ist. vgl. zu πλώμιος 1, 7, 1
 u. Index u. Neutrum. — περὶ ἑαυτοῦς. zu 6, 18, 7. — κατατρῖψαι. Xen.
 Oek. 1, 21: τοὺς οἴκους κατατρίβουσι. Mit φθορά synonym τριβή 8, 87, 4.

§ 3. ἐπιτηδειότερους vortheilhaftere für die Interessen des Kö-
 nigs. — τὸν λόγον den ausgesprochenen Zweck des Krieges, die Er-
 haltung ihrer Herrschaft. Wenn τί dem folgenden καὶ entspräche, so würde
 es wohl nach τῶν und vor diesem noch ein καὶ stehen. Demnach wird es
 ἐρίσθαι und πολεμεῖν verbinden. — ξυμφορώτατον. ξυμφορώτερος εἶναι
 βασιλεί. (Sch.) — πολεμεῖν verdächtigt Dobree, da es nicht für προσπολε-
 μῆσαι stehen könne. vgl. 8, 96, 4. Auch mir verdächtig. — τοὺς μὲν, τοὺς
 Ἀθηναίους. — ξυγκαταδουλοῦν gehört nur zu ἐκείνῳ, hier dem wichtigeren
 Begriffe; zu σφίσι αὐτοῖς wird nur καταδουλοῦν gedacht. (Abr.) Das
 Wort noch bei Spättern. — μέρος zu streichen? oder τὸ μέρος: den sie
 betreffenden Theil? Oder die Seepartie, die Seeherrschaft überhaupt.
 „vgl. 2, 62, 2.“ (Pp.) — ἐκείνῳ, dem Tissaphernes. — ἦν γῆ Haase p. 96.

§ 4. ἀπὸ σφῶν von ihnen, den Athenern, den Alkibiades durch σφῶν
 bezeichnet, weil er selbst ihnen angehört. Spr. 53, 4, 3. Dabei ist freilich
 τῶν Ἑλλήνων, zumal mit dem Artikel, sehr anstößig; verdächtigt schon von
 Valcken. z. Her. 3, 92, wie auch τῶν βαρβάρων, das im Vat. fehlt. Die Stellen
 zu 1, 144, 3 sind verschieden. — ἦν μὴ. ἦν δῆ Reiske. Pp. erklärt mit Hk.:
 „ausser wenn (nisi si) sie dieselben, die Athener, nicht überwältig-
 teten (everterint); sie würden also die Hellenen auch von den Barbaren
 befreien, wofern es ihnen nicht unmöglich geworden die Athener zu überwälti-
 gen. Ein zwiefaches μὴ, oder οὐ, jedes zu einem andern Begriffe gehörig,
 finde sich auch Lyk. Leokr. 140, Dem. 22, 18, Andok. 1, 22, Xen. Kyr. 3, 3,
 24.“ Ich halte mit Arn. die Stelle für verdorben. Ueber αὐτοὺς für σφῶν zu
 1, 95, 2. — ἐλευθερώσῃ. zu δουλεύσαι 1, 81, 2. — ἀποτεμόμενον, στε-
 ρήσαντα. (Sch.) So bei Her. 1, 82, 1, Pol. 9, 28, 7 u. Spättern. (Bl.) — ἀπὸ
 τῶν Ἀθηναίων ist mir verdächtig; möglichst geschwächt werden soll-
 ten Beide. — ἔπειτ' ἤδη. Spr. 56, 10, 3. vgl. zu 6, 91, 6. — τὸ πλέον.
 Spr. 49, 2, 5. vgl. 4, 20, 3 u. zu 1, 74, 3. — ἦν streicht Kr. Bruchst. So
 war auch Her. 9, 32, 2 ἐσι eingefälscht.

§ 5. προσθεῖς ἐαυτόν, wie 8, 50, 3. vgl. 3, 92, 1 u. 4, 86, 2. —

ἑαυτὸν ἐς πίστιν τὴν τε τροφὴν κακῶς ἐπόριζε τοῖς Πελοποννησίοις καὶ ναυμαχεῖν οὐκ εἶα, ἀλλὰ καὶ τὰς Φοινίσσας φάσκων ναῦς ἤξειν καὶ ἐκ περιόντος ἀγωνεῖσθαι ἔφθειρε τὰ πράγματα, καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ ναυτικοῦ αὐτῶν ἀφείλετο, γενομένην καὶ πάννυ ἰσχυράν, τὰ τε ἄλλα καταφανέστερον ἢ ὥστε λανθάνειν οὐ προθύμως ξυνεπολέμει.

Ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ταῦτα ἅμα μὲν τῷ Τισσαφέρει καὶ τῷ βασιλεῖ, ἄν παρ' ἐκείνοις, ἄριστα εἶναι νομίζων παρήγει, ἅμα δὲ τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων, εἰδώς, εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν, ὅτι ἔσται ποτὲ αὐτῷ πείσαντι κατελθεῖν· πείσαι δ' ἂν ἐνόμιζε μάλιστα ἐκ τοῦ τοιούτου, εἰ Τισσαφέρους φαίνοιο αὐτῷ ἐπιτήδειος ὢν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ ἦσθοντο αὐτὸν ἰσχύοντα παρ' αὐτῷ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ [Ἀθηναίων στρατιῶται], τὰ μὲν καὶ Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος λόγους ἐς τοὺς δυνατωτάτους αὐτῶν ἄνδρας ὥστε μνησθῆναι περὶ αὐτοῦ ἐς τοὺς βελτίστους τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἐπ' ὀλιγοχρῆα βούλεται καὶ οὐ πονηρῶ οὐδὲ δημοκρατικῶ τῇ ἑαυτὸν ἐκβαλοῦσθαι κατελθὼν καὶ παρασχῶν Τισσαφέρην φίλον αὐτοῖς ξυμπολιτεῦν, τὸ δὲ πλέον καὶ ἀπὸ σφῶν αὐτῶν οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τριήραρχοί τε τῶν Ἀθηναίων καὶ δυνατώτατοι ὤρμητο ἐς τὸ καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν.

ἐς πίστιν zum Vertrauen auf die Klugheit der Rathschlüge des A. — κακῶς, γλίσχρως Plut. Alk. 25. (Didot.) vgl. 8, 80, 1. — φάσκων ναῦς für ναῦς φάσκων eine gute Hs. — ἐκ περιόντος, ἔχουν ἐκ τοῦ ὑπερβάλλοντος. (Sch.) mit überlegenen Streitkräften. vgl. zu 5, 103, 1 u. 6, 55, 4. — ἀγωνεῖσθαι, die verbündeten Peloponnesier und Perser. — ἀκμὴν. zu 7, 14, 1. (Bl.) — καὶ πάννυ. Spr. 69, 32, 18. — τὰ ἄλλα hängt von ξυνεπολέμει ab nach Spr. 46, 5, 4. Der Sinn: auch im Uebrigen nahm er — zu augenfällig um es nicht zu verrathen — nicht bereitwillig an dem Kriege Theil, den Zwischensatz bloss auf οὐ προθύμως bezogen. — ξυνεπολέμει hat nur eine gute Hs. u. Va. Ohne das wäre mit Dr. πρόθυμος zu lesen.

C. 47. § 1. τῷ vor βασιλεῖ fehlt nur in einer schlechten Hs.; ὁ βασιλεύς auch bei Xen. An. 2, 4, 4, 5, 38 (?), Hell. 7, 1, 37, 38, Dem. 19, 137, Antiphanes b. Athen. 3, 27. [Heraklides eb. 4, 2], Theopompus eb. 6, 60. vgl. Bornem. zu Xen. Mem. 3, 5, 26. (Pp.) — κάθοδον ἐς. Spr. 50, 9, 9. — ἐπιθεραπεύων, διορθοῦμενος, προμηθοῦμενος. (Zonaras p. 837.) zu 4, 67, 3. (Pp.) ἐπι — dazu, daneben. Das Wort findet sich noch 8, 84, 3 und bei Späteren. Ueber die Stellung zu θεραπεύοντες 1, 19. — εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν, τὴν πατρίδα εἰ μὴ ἔλασει διαφθαρεῖν. (Sch.) Kr. zu Her. 7, 213. — πείσαι, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) — ἐκ τοῦ τοιούτου bei solchem Verfahren. zu 6, 9, 2.

§ 2. Ἀθηναίων στρατιῶται würde ich gern entbehren. (Kr. Bruchst.) — τὰ μὲν καὶ. zu 7, 12, 1. — προσπέμψαντος. προπέμψαντος einige Hsn. — ἐς τοὺς δυνατῶν. zu 4, 93, 2. — αὐτοῦ. αὐτοῦ? — ἐς τοὺς βελτίστους. Cobet n. l. p. 347. Doch vgl. zu 8, 48, 2. Thuk. gebraucht auch sonst mehrfach ἐς wo die spätere Atthis πρὸς. vgl. Index u. ἐς. — βελτίστους Optimaten. (Ba.) Kr. z. Dion. p. 270. — ἐπὶ πονηρῶ im Ggs. zu βελτίστους, um den Schlechten, dem Pöbel, das Uebergewicht zu erhalten. — τὸ δὲ πλέον. zu 1, 90, 1. Durch μὲν und δὲ werden Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος, das sich gleichfalls an ὤρμητο anschliesst, und ἀπὸ σφῶν αὐτῶν (Spr. 68, 16, 7) verbunden. Spr. 59, 2, 3.

48καὶ ἐκινήθη πρότερον ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦτο καὶ ἐς τὴν πόλιν ἐν-
τεῦθεν ὕστερον ἦλθεν· τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ διαβάντες τινὲς ἐκ τῆς Σάμου
ἐς λόγους ἦλθον, καὶ ὑποτείνοντος αὐτοῦ Τισσαφέρην μὲν πρώτον,
ἐπειτα δὲ καὶ βασιλέα φίλον ποιήσεν, εἰ μὴ δημοκρατοῖντο, οὗτω γὰρ
ἂν πιστεῦσαι μᾶλλον βασιλέα, πολλὰς ἐλπίδας εἶχον αὐτοὶ τε ἑαυτοῖς
οἱ δυνατοὶ τῶν πολιτῶν τὰ πράγματα, ὅπερ καὶ ταλαιπωροῦνται μά-
ζλιστα, ἐς ἑαυτοὺς περιποιήσεν καὶ τῶν πολεμίων ἐπικρατήσεν. ἐς
τε τὴν Σάμον ἐλθόντες ξυνίστασάν τε τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐπιτηδέους
ἐς ξυνομοσίαν καὶ ἐς τοὺς πολλοὺς φανερῶς ἔλεγον ὅτι βασιλεὺς σφίσι
φίλος ἔσοιτο καὶ χρήματα παρεῖξοι Ἀλκιβιάδου τε κατελθόντος καὶ μὴ
δημοκρατουμένων.

Καὶ ὁ μὲν ὄχλος, εἰ καὶ τι παραντίκα ἤχθητο τοῖς πρᾶσσομένοις,
διὰ τὸ εὐπορον τῆς ἐλπίδος τοῦ παρὰ βασιλέως μισθοῦ ἠσίχασεν· οἱ
δὲ ξυνιστάντες τὴν ὀλιγαρχίαν, ἐπειδὴ τῷ πλήθει ἐκοίνωσαν, ἀθίς
καὶ (ἐν) σφίσι αὐτοῖς καὶ τοῦ ἑταιρικοῦ τῷ πλεονί τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀλ-
κιβιάδου ἐσχόπουν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐφαίνετο εὐπορα καὶ πιστά,
Φρονίχῳ δέ, στρατηγῷ ἔτι ὄντι, οὐδὲν ἤρρεσκεν, ἀλλ' ὅ τε Ἀλκιβιάδης,
ὅπερ καὶ ἦν, οὐδὲν μᾶλλον ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας δεῖσθαι ἔδοκει
αὐτῷ, οὐδ' ἄλλο τι σκοπεῖσθαι ἢ ὅτῳ τρόπῳ ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου
τὴν πόλιν μεταστήσας ὑπὸ τῶν ἑταίρων παρᾶκληθεῖς κάτσει, σφίσι

C. 48. § 1. ἦλθεν hat nur eine gute Hs., pervasit Va. Arn. und Pp. wollen lieber ἐκινήθη ergänzen. — τῷ Ἀλκιβιάδῃ. Spr. 48, 9, 1. — ὑπο-
τείνοντος, ὑπισχνουμένου. (Sch.) Ar. Ach. 657. Her. 7, 158, 1: ὑποτείνοντος
τὰ ἐμπόρια συνεικνευθεῖον. (Valckenaer.) vgl. Jacobs z. Ach. Tat. p. 989. —
καὶ nach αὐτοῦ ist mit einer guten Hs. ausgelassen. — μὲν πρώτον. Kr.
zu Xen. An. 1, 9, 5. vgl. Soph. Phi. 919. — τε entspricht dem καὶ vor τῶν
πολεμίων. (Pp.) — ἑαυτοῖς für αὐτοῖς eine gute Hs., αὐτοῖς mehrere. — οὐ-
περ — μάλιστα sollte nach πολιτῶν stehen. (Ba.) ὅσπερ? Ueber die Sache
Kr. z. Dion. p. 364, 11. — ἐς ἑαυτοὺς erneuert das ἑαυτοῖς. (Arn.) — περι-
ποιήσεν. zu 2, 25, 2.

§ 2. ἐλθόντες zurückgekehrt. zu 1, 117, 2. Subject οἱ διαβάντες
ἐκ Σάμου § 1. — ξυνίστασαν. zu 6, 16, 6. — ἐς τοὺς. Spr. 68, 21, 6. —
δημοκρατουμένων. Spr. 47, 4, 3. — τι παραντίκα. τὸ παραντίκα oder
τι τὸ παραντίκα Kr. Bruchst., wohl weil παραντίκα sonst bei Thuk. sofort
heißt, während er τὸ παραντίκα für ἐν τῷ παρόντι gebraucht. Doch findet
sich auch so ἢ π. λαμπρότης 2, 64, 4. vgl. 7, 57, 8. (Pp.) u. 8, 82, 1. Diese
Stellen beweisen nichts. — παρὰ hat nur eine gute Hs. — ἐκοίνωσαν.
ἐκοινώνησαν gute Hsn. — καὶ σφίσι. καὶ σφίσι Dobree; καὶ ἐν σφίσι Gō.
u. wegen 8, 63, 3 Herbst S. 13, vgl. noch 4, 130, 5. 5, 69, 3. 6, 103, 3. 8,
76, 2. — τοῦ ἑταιρικοῦ. vgl. 3, 82, 5 u. 8, 92, 5. — τὰ ἀπὸ τοῦ die
Vorschläge des. vgl. zu 1, 127.

§ 3. οὐδ' ἄλλο für ἢ ἄλλο Dobree u. eine gute Hs. — ὅτῳ τρόπῳ.
zu 1, 107, 3. — κόσμον, εὐταξίας. (Sch.) zu 4, 76, 1. — μεταστήσας. zu
6, 98, 5. — ἑταίρων. ἑταίρων die meisten Hsn. u. Dobree. vgl. 8, 46, 1? zu
3, 73. — παρᾶκληθεῖς streicht Cobet v. l. p. 56. vgl. 8, 68, 3: ἐπ' ὀλι-
γαρχίας κατελθεῖν. Doch vgl. Herbst S. 41 f. — περιοπτέον, περιαρρη-
τέον, σκεπτεόν. (Sch.) vgl. 4, 124, 4.

δὲ περιοπτεῖον εἶναι τοῦτο μάλιστα ὅπως μὴ στασιάζουσιν· τῷ τε βασιλεὶ οὐκ εὐπορον εἶναι καὶ Πελοποννησίων ἤδη ὁμοίως ἐν τῇ θαλάσῃ ὄντων καὶ πόλεις ἐχόντων ἐν τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ οὐ τὰς ἐλαχίστας, Ἀθηναίοις προσθήμενον, οἷς οὐ πιστεύει, πράγματα ἔχειν, ἐξὸν Πελοποννησίου, ὑφ' ὧν οὐδὲν πω κακὸν πέπονθε, φίλους ποιήσασθαι. τὰς τε ξυμμαχίδας πόλεις, αἷς ὑπεσχῆσθαι δὴ σφᾶς ὀλιγαρχίαν, ὅτι δὴ καὶ αὐτοὶ οὐ δημοκρατήσονται, εὐ εἰδέναι ἔφη ὅτι οὐδὲν μᾶλλον σφίσι οὐθ' αἰ ἀφεστηκῶσι προσχωρήσονται οὐθ' αἰ ὑπάρχουσι βεβαιοτέραι ἔσονται· οὐ γὰρ βουλήσεσθαι αὐτοὺς μετ' ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας δουλεύειν μᾶλλον ἢ μεθ' ὀποτέρου ἂν τύχῃσι τοῦτων ἐλευθέρους εἶναι· τοὺς τε καλοὺς κάγαθοὺς ὀνομαζομένους οὐκ ἐλάσσω αὐτοὺς νομίζειν σφίσι πράγματα παρέξιν τοῦ δήμου, ποριστὰς ὄντας καὶ ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ, ἐξ ὧν τὰ πλείω αὐτοὺς ὠφελίσθαι· καὶ τὸς μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι καὶ ἄκριτοι ἂν καὶ βιωτότερον ἀποθνήσκην, τὸν δὲ δῆμον σφῶν τε καταφυγὴν εἶναι καὶ ἐκείνων σωφρονιστὴν. καὶ ταῦτα παρ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἐπισταμένας τὰς πόλεις σαφῶς αὐτὸς εἰδέναι ὅτι οὕτω νομίζουσιν. οὐκ οὐκ ἐαυτῷ γε τῶν ἀπ' Ἀλκιβιάδου

§ 4. στασιάζουσι τῷ βασιλεῖ· οὐκ. στασιάζουσι βασιλεῖ τ' οὐκ Dobree. — τῷ τε βασιλεῖ für τῷ βασιλεῖ eine gute Hs., zwei τῷ β. τε. eine τῷ β. δέ. — καὶ nach εἶναι streicht Dobree; auch? — ὁμοίως, ὡσπερ καὶ Ἀθηναίων, κρατούντων τῆς θαλάσσης. (Sch.) — ὄντων. ἰσχυρότων Reiske. — αὐτοῦ. Spr. 47, 9, 12. vgl. eb. 18. — οὐ τὰς für οὐκ eine gute Hs. — προσθήμενον. zu 3, 11, 3. — οὐδὲν πω κακὸν für κακὸν οὐδὲν eine gute Hs.

§ 5. ὑπεσχῆσθαι. ὑποσχῆσθαι Bö., weil noch kein Versprechen gemacht worden. — δημοκρατήσονται. zu 8, 75, 2. — αἰ ἀφεστηκῶσι. Eignes Subject nach der Anticipation, aus εὐ εἰδέναι ὅτι αἰ ξυμμαχίδες πόλεις οὕτε αἰ ἀφεστηκῶσι. Eine ungewöhnliche aber hier sehr natürliche Fügung. — αἰ ὑπάρχουσι die es noch wären, nämlich ξυμμαχίδες. (Va) — ὀποτέρου mit Bezug auf ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας. (Hl.) Spr. 58, 4, 6. — τύχῃσι. Spr. 56, 4, 2. — τοὺς καλοὺς κάγαθοὺς die Optimaten. (St.) Kr. z. Dion. p. 269, 70. Es ist Subject zu παρέξιν. (Hl.) — αὐτοὺς, τοὺς ξυμμαχίδους, Subject zu νομίζειν: sie würden nicht glauben. vgl. § 6. — ποριστὰς wohl in der gewöhnlichen Bedeutung τοὺς περὶ πόρον χρημάτων εισηγουμένους. (Sch. Ar. Frösche 1501.) Sie handelten besonders auf Kosten der Bundesgenossen. Böckh Staatsh. p. 225. — ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ die dem Volke Böses, Bedrückungen der Bundesgenossen, an die Hand gäben. (St.) So εισηγεῖσθαι anleiten Ar. Frösche 971. vgl. zu 5, 30, 1. Das Substantiv findet sich noch hin und wieder bei Spätern, wie Dion. Arch. 4, 12, Diod. 2, 38, Dion C. 46, 28. — τὰ πλείω. zu 4, 30, 3. — αὐτοὺς sie selbst, die Optimaten. (Va.) — ὠφελίσθαι. Spr. 52, 4, 8. vgl. 6, 12, 2 u. 88, 7.

§ 6. ἐκείνοις. ἐκείνους einige gute Hsn. Spr. 68, 41, 9. vgl. 4, 28, 1. — εἶναι. Spr. 55, 1, 1. — ἄκριτοι als ob ὅτι νομοῦσι vorherginge. (Ba.) Aehnlich 5, 41, 2 ἐτοῖμοι. (Pp.) Ueber die Verbindung mit einem Adverbium zu 3, 4, 1. vgl. 3, 82, 2. 7, 4, 6. — βιωτότερον, da die Oligarchie überhaupt gewaltthätig ist. — σωφρονιστὴν. zu 3, 65, 2. — παρ' ἀπ' Dobree, vielleicht ἀρ' ἀπ'. — τὰς πόλεις ὅτι. Spr. 61, 6, 2. — ἀπ' Α. zu 1,

49καὶ ἐν τῷ παρόντι πρᾶσσομένων ἀρέσκειν οὐδέν. οἱ δὲ ξυλλεγόντες τῶν ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῖς ἐδόκει, τὰ τε παρόντα ἐδέχοντο καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας πρέσβεις Πείσανδρον καὶ ἄλλους παρεσκευάζοντο πέμπειν, ὅπως περὶ τε τῆς τοῦ Ἀλκιβιάδου καθόδου πρᾶσσοιεν καὶ τῆς τοῦ ἐκεῖ δήμου καταλύσεως καὶ τὸν Τισσαφέρην 50φίλον τοῖς Ἀθηναίοις ποιήσειαν. γνοὺς δὲ ὁ Φρύνηχος ὅτι ἔσοιτο περὶ τῆς τοῦ Ἀλκιβιάδου καθόδου λόγος καὶ ὅτι Ἀθηναῖοι ἐνδέξονται αὐτήν, δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τῶν ὑφ' αὐτοῦ λεχθέντων μὴ, ἦν κατέλθῃ, ὡς κωλυτὴν ὄντα κακῶς δρᾶν, τρέπεται ἐπὶ τοῖονδε τι. πέμπει ὡς τὸν Ἀστυόχον τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον, εἶ ὄντα τότε περὶ τὴν Μίλητον, κρύφα ἐπιστείλας ὅτι Ἀλκιβιάδης αὐτῶν τὰ πράγματα φθείρει, Τισσαφέρην Ἀθηναίοις φίλον ποιῶν, καὶ τὰλλα πάντα σαφῶς ἐγγράφας· ξυγγνώμην δ' εἶναι ἐναντῷ περὶ ἀνδρὸς πολεμίου 3καὶ μετὰ τοῦ τῆς πόλεως ἀξυμφόρου κακόν τι βουλευέν. ὁ δὲ Ἀστυόχος τὸν μὲν Ἀλκιβιάδην, ἄλλως τε καὶ οὐκέτι ὁμοίως ἐς χεῖρας ἰόντα, οὐδὲ διανοεῖτο τιμωρεῖσθαι, ἀνελθὼν δὲ παρ' αὐτὸν ἐς Μαγνησίαν καὶ παρὰ Τισσαφέρην ἅμα [λέγει τε αὐτοῖς τὰ ἐπισταλέντα ἐκ τῆς Σάμου καί] γίγνεται αὐτοῖς μηνυτής, προσεθήκε τε, ὡς ἐλέγετο, ἐπὶ ἰδίους κέρδεσι Τισσαφέρην ἐναντὸν καὶ περὶ τούτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων 4κοινοῦσθαι· διόπερ καὶ περὶ τῆς μισθοφορᾶς οὐκ ἐντελοῦς οὔσης μα-

17, 1. vom A. ausgehend, wie § 2 nach Herbst S. 49. — καὶ ἐν auch, selbst in. (Ps.) Va. übersetzt καὶ gar nicht.

C. 49. ξυνωμοσία für ξυμμοχία Hk., Dobree u. A., auch mir eingefallen. vgl. 8, 48, 2. 69, 2. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 364 ss. u. Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 31. — τὰ παρόντα, die eingeleitete Umwälzung 8, 47, 2. — ἐδέχοντο. zu 3, 31, 2 u. 8, 50, 1. vgl. 7, 49, 2.

C. 50, § 1. ὅτι ἔσοιτο καὶ ὅτι ἐνδέξονται. Spr. 54, 6, 2. — πρὸς wegen. vgl. 3, 40, 6. 4, 80, 1 u. zu 8, 39, 2. — ἐναντίωσιν τῶν Ὀρπῶσιον durch das was. — ὑφ' αὐτοῦ λεχθέντων für λεχθέντων ὑφ' αὐτοῦ eine gute Hs. „vgl. jedoch Spr. 50, 10, 2.“ (Pp.) — κωλυτὴν. zu 1, 35, 3. — τοῖονδε τι. zu 2, 75, 4.

§ 2. τὸν A. für τὸν A. einige Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 302 s. 68 und über den zweiten Artikel zu 6, 81. — ὄντα τότε. τότε ὄντα eine gute Hs. — κρύφα ohne Vorwissen der Athener. (Arn.) — ἐπιστείλας. ἐπιστολάς Va., gewünscht von Kr. z. Dion. p. 367, 29, b. — πάντα hat nur eine gute Hs. — ξυγγνώμην verzeihlich. (Ba) Spr. 61, 7, 5. — πολεμίου, wie Xen. Hell. 7, 3, 10. (Dobree 1 p. 120.) vgl. Kr. Ind. zu Xen. An. u. ἐχθρός lat. A. — καὶ μετὰ selbst mit. (Va.) — τῆς πόλεως. Spr. 47, 10.

§ 3. ἐς χεῖρας in seine Gewalt. (Va.) wie Xen. An. 1, 2, 26. (Pp.) — τιμωρεῖσθαι, wie er sollte nach 8, 45, 1. — λέγει. ἀγγέλλει, ἀπαγγέλλει mehrere Hsn.; mir ist der Satz bis Σάμου καί verdächtig. — γίγνεται. zu 3, 23, 3. vgl. 8, 51, 1. — αὐτοῖς μηνυτής. αὐτὸς μηνυτής Dr., eine Hs. u. Va. — ἐπὶ ἰδίους κέρδεσι in Folge von Bestechung. vgl. 8, 45, 3. (Kr. z. Dion. p. 359, 48.) — κοινοῦσθαι haben nur zwei Hsn. u. Va. Dagegen bemerkt Arn.: mittheilen (imparting information) würde κοινοῦν heißen; auch spreche Thuk. hier, wie das Folgende zeige, nicht davon, sondern von einem Anschliessen an Tissaphernes Interessen. Ich erkläre: mit ihm gemeine Sache zu machen.

λακωτέρως ἀνθήπτετο. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης εὐθὺς πέμπει κατὰ Φρυνίχου γράμματα ἐς τὴν Σάμον πρὸς τοὺς ἐν τέλει ὄντας οἷα δέδρακε, [καὶ] ἀξίων αὐτὸν ἀποθνήσκειν. Θορυβούμενος δὲ ὁ Φρυνίχος καὶ πάνν, ἐν τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ ὧν διὰ τὸ μήνυμα, ἀποστέλλει αὐθις πρὸς τὸν Ἀστύοχον, τά τε πρότερα μεμφόμενος ὅτι οὐ καλῶς ἐκρύφθη καὶ νῦν ὅτι ὅλον τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων ἐτοιμος εἶη τὸ ἐν τῇ Σάμῳ παρασχεῖν αὐτοῖς διαφθεῖραι, γράψας καθ' ἕκαστα, ἀτειχίστου οὐσης Σάμον ὧ ἂν τρόπῳ αὐτὰ πράξει, καὶ ὅτι ἀνεπίφθονόν οἱ ἦδη εἶη περὶ τῆς ψυχῆς δὲ ἐκείνους κινδυνεύοντι καὶ τοῦτο καὶ ἄλλο πᾶν δοῦσαι μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθίστων αὐτὸν διαφθαρεῖναι. ὁ δ' Ἀστύοχος μὲν καὶ ταῦτα τῷ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ ὡς προήσθητο αὐτὸν ὁ δὲ Φρυνίχος ἀδικοῦντα καὶ ὅσον οὐ παροῦσαν ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου περὶ τούτων ἐπιστολήν, αὐτὸς προφθάσας τῷ στρατεύματι ἑξάγγελος γίνεται ὡς οἱ πολέμοι μέλλουσιν ἀτειχίστου οὐσης τῆς Σάμου καὶ ἅμα τῶν νεῶν οὐ πασῶν ἔνδον ὁμοουσῶν ἐπιθήσεσθαι τῷ στρατοπέδῳ καὶ ταῦτα σαφῶς πεπυσμένους εἶη, καὶ χρῆναι τειχίζεσθαι τὴν Σάμον ὡς τάχιστα καὶ τὰλλα ἐν φυλακῇ ἔχειν. ἑστρατήγει δὲ καὶ κύριος ἦν αὐτὸς πράσσειν ταῦτα. καὶ οἱ μὲν τὸν τειχισμόν τε παρεσκευάζοντο καὶ ἐκ τῶ τοιοῦτου, καὶ ὡς μέλλουσα, Σάμος θάσσον ἐτειχίσθη. αἱ δὲ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐπιστολαὶ οὐ πολὺ ὕστερον ἦγον ὅτι προδίδοται τε τὸ στράτευμα ὑπὸ Φρυνίχου καὶ οἱ πολέμοι μέλλουσιν ἐπιθήσεσθαι. δόξας δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης οὐ πιστὸς εἶναι, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων προειδῶς τῷ Φρυνίχῳ ὡς ξυνειδῶτι κατ' ἐχθραν ἀνατιθέναι, οὐδὲν ἔβλαψεν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ξυνεμαρτύρησε μᾶλλον ταῦτα ἑσαγγείλας.

§ 4. περι fehlt in zwei guten Hsn. — μαλακωτέρως. zu 2, 50 u. z. Her. 1, 122, 2. — ἀνθήπτετο, ἀντίσχετο. (Sch.) instabat Haase. — οἷα mit Bezug auf den im Vorhergehenden enthaltenen Begriff anzeigend. — καὶ vor ἀξίων mit Va. zu streichen? Oder ist vor οἷα ein Particip ausgefallen? — καὶ πάνν verbindet Hl. gut mit θορυβούμενος. vgl. Spr. 69, 32, 18.

§ 5. νῦν. Ungern vermisst man λέγων oder ein ähnliches Particip. — ὧ für ὅτω. vgl. 8, 46, 2 u. zu 1, 136, 3. (Pp.) vgl. 5, 41, 1. — αὐτά. zu 2, 43, 1. — ἀνεπίφθονον. zu 1, 76, 1. — ἐκείνους, Alkibiades, Tissaphernes und Astyochos. (Hk.) — πᾶν für ἄν einige der besten Hsn. — αὐτόν. αὐτός oder lieber mit einer Hs. u. Pp. Streichen will es Dobree. Spr. 51, 6, 3.

C. 51. § 1. ἑξάγγελος ὁ τὰ ἔσω γεγονότα τοῖς ἔξω ἀγγέλλων. (Hesych.) — χρῆναι hängt ab von einem in ἑξάγγελος γίνεται enthaltenen λέγει. Spr. 65, 14, 7. — πράσσειν. πράσσειν Reiske und Dobree. Ich erkläre: er betrieb dies der ihm zustehenden Befugniss gemäss. vgl. 5, 34, 2.

§ 2. ἐκ τοῦ τοιοῦτου, διὰ τὸ τοιοῦτο' λέγει δὲ τὸ μήνυμα τὸ τοῦ Φρυνίχου. (Sch.) — καὶ ὡς ohnehin. (Hl.) Spr. 9, 2, 2 u. Index u. ὡς. — μέλλουσα, τειχίζεσθαι. (Sch.) Kr. z. Dion. p. 118. — τὰ ἀπὸ τῶν π. die von den Feinden bevorstehenden Unternehmungen. zu 7, 77, 4. vgl. 8, 56, 2. — ὡς ξυνειδῶτι als einem mit den Feinden Einverständenen. — ἀνατιθέναι aufbürden, zur Last legen. (Hl.) zu 2, 64, 2. — ἀλλὰ καὶ. zu 8, 27, 2. — ξυνεμαρτύρησε, für die Aussage des Phrynichos. — ταῦτά für ταῦτα Hl. — ἑσαγγείλας für ἑξαγγείλας eine gute Hs. zu 4, 27, 3.

52 Μετὰ δὲ τοῦτο Ἀλκιβιάδης μὲν Τισσαφέρην παρεσκεύαζε καὶ ἀνέπειθεν ὅπως φίλος ἔσται τοῖς Ἀθηναίοις, δεδιότα μὲν τοὺς Πελοποννησίους, ὅτι πλείοσι νασι τῶν Ἀθηναίων παρήσαν, βουλευόμενον δὲ ὁμῶς, εἰ δύναιτό πως, πεισθῆναι, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐν τῇ Κνίδῳ διαφορὰν περὶ τῶν Θηραμένων σπονδῶν ἤσθητο τῶν Πελοποννησίων — ἤδη γὰρ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν τῇ Ρόδῳ ὄντων αὐτῶν ἐγεγένητο — ἐν ἧ τὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου λόγον πρότερον εἰρημέρον περὶ τοῦ ἐλευθεροῦν τοὺς Ἀκεδαιμονίους ἀπάσας τὰς πόλεις ἐπηλήθευσεν ὁ Αἰχας, οὐ φάσκων ἀνεκτὸν εἶναι ἔσθλα κρατεῖν βασιλεύει τῶν πόλεων ὧν ποτε καὶ πρότερον ἢ αὐτὸς ἢ οἱ πατέρες ἤρχον. καὶ ὁ μὲν Ἀλκιβιάδης, ἄτε περὶ μεγάλων ἀγωνιζόμενος, προθύμως 53 τὸν Τισσαφέρην θεραπεύων προσέκειτο· οἱ δὲ μετὰ τοῦ Πεισάνδρου πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀποσταλέντες ἐκ τῆς Σάμου ἀρκόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας λόγους ἐποιῶντο ἐν τῷ δήμῳ κεφαλαιῶντες ἐκ πολλῶν, μάλιστα δὲ ὡς ἐξείη αὐτοῖς Ἀλκιβιάδην καταγαγοῦσι καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατουμένους βασιλεύει τε ξύμμαχον ἔχειν καὶ Πελο-

C. 52. § 1. παρεσκεύαζε. zu 3, 36, 4. — τῶν Ἀθηναίων, ἢ οἱ Ἀθηναῖοι. Spr. 47, 27, 6. — πεισθῆναι ὑπὸ Ἀλκιβιάδου μεταθέσθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) Allein dieser Gedanke erscheint hier ziemlich seltsam, da Tissaphernes längst überzeugt war dass er eher die Athener als die Peloponnesier zu unterstützen Grund habe. vgl. 8, 46, 4. Auch kann eine blosser Ueberzeugung der Art ohne ihr gemässes Verfahren zu nichts führen. Daher scheint mir die La. πισυνθῆναι von vielen, wenn gleich meist schlechteren Hsn. geboten und von Va. bestätigt, auch jetzt die richtige. Nach ihr wäre der Sinn: obgleich er die Peloponnesier fürchtete, und also ein Interesse daran hatte sie durch Theilnahme für Athen zu schwächen, so wollte er doch für jetzt noch sich ihr Vertrauen erhalten. vgl. Kr. z. Dion. p. 358, 41. — ἄλλως τε καὶ schliesst sich an ἀνέπειθεν an und bezeichnet also den Grund warum Alkibiades jetzt eher seinen Zweck zu erreichen hoffen durfte. — τὴν ἐν τῇ Κ. διαφορὰν 8, 43, 2 f. — περὶ statt τὴν περὶ. Spr. 50, 9, 9. — Θηραμένους, Θηριμένους einige Hsn. — Πελοποννησίων, (ἤδη — ἐγεγένητο,) ἐν ἧ für Πελοποννησίων ἤδη — ἐγεγένητο, ἐν τῇ (ἧ) Kist. — ἐν τῇ Ρόδῳ ὄντων αὐτῶν ist hinzugefügt, damit man nicht glaube dass auch diese Vorgänge noch eingetreten seien πρὶν ἐς τὴν Ρόδον αὐτοὺς ἀναστῆναι 8, 43, 1. (Hk.) — ἐγεγένητο, ἢ διάφορα. (Va.)

§ 2. τοῦ ἑπ' könnte man vermuthen; doch vgl. Kr. z. Her. 4, 12 u. 8, 83. Mit Unrecht hab' ich eine ähnliche Stelle des Arr. verdächtigt. — πρότερον 8, 46, 4. — ἀπάσας τὰς für τὰς ἀπάσας einige, auch gute Hsn. vgl. Spr. 50, 11, 11 f. — ἐπηλήθευσεν. zu 4, 85, 1. — οὐ φάσκων. Spr. 67, 1, 2. Ueber die Sache 8, 43, 3. — ἐσθλα κρατεῖν. zu 4, 68, 4. — καὶ πρ. Spr. 69, 32, 13. — οἱ πατέρες. zu 8, 43, 3. — τὸν Τισσαφέρην für τῷ Τισσαφέρει mehrere gute Hsn. — προσέκειτο ohne Object auch 7, 48, 2. 78, 2. (Dr.) Doch s. Spr. 60, 5, 2 u. Kr. z. Dion. p. 119.

C. 53. § 1. τῶν Ἀθηναίων verdächtigt Dobree (u. Kr.), da sie nicht vom Heere, sondern ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ξυνομοσίᾳ abgesandt worden 8, 49. „Vielleicht aus 8, 56, 1 eingefälscht?“ (Pp.) — ἀποσταλέντες. zu 7, 23, 3. — κεφαλαιῶντες, ἤγον κεφαλαιῶδες καὶ ξυντεταμένους λέγοντες. (Sch.) aus vielen Argumenten (thatsächlichen und rationellen) das Wesentlichste zusammenfassend. 6, 91, 6: πολλὰ παρὶς τὰ μέγιστα κεφαλαιώσω. — ὡς als Kern der Sache aussprechend dass. — μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον wie

ποννησίων περιγενέσθαι. ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν καὶ ἄλλων περὶ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν Ἀλκιβιάδου ἅμα ἐχθρῶν διαβοώντων ὡς δεινὸν εἶη εἰ τοὺς νόμους βιασάμενος κάτεισι, καὶ Εὐμολιπιδῶν καὶ Κηρύκων περὶ τῶν μυστικῶν, δὲ ἄπερ ἔφυγε, μαρτυρομένων καὶ ἐπιθειάζοντων μὴ κατάγειν ὁ Πεισάνδρος παρελθὼν πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν καὶ σχετλιασμὸν ἠρώτα ἕνα ἕκαστον παράγων τῶν ἀντιλεγόντων, εἴ τινα ἐλπίδα ἔχει σωτηρίας τῇ πόλει Πελοποννησίων ναῦς τε οὐκ ἐλάσσους σφῶν ἐν τῇ θαλάσῃ ἀντιπρόφους ἐχόντων καὶ πόλεις ξυμμαχίδας πλείους, βασιλέως τε αὐτοῖς καὶ Τισσαφέρους χρήματα παρεχόντων, σφίσι τε οὐκέτι ὄντων, εἰ μὴ τις πείσει βασιλέα μεταστῆναι παρὰ σφῶς. ὁπότε δὲ μὴ φάιησαν ἐρωτώμενοι, ἐνταῦθα δὴ σαφῶς ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι “τοῦτο τοίνυν οὐκ ἔστιν ἡμῖν γενέσθαι, εἰ μὴ πολιτεύσομεν τε σωφρονέστερον καὶ ἐς ὀλίγους μᾶλλον τὰς ἀρχὰς ποιήσομεν, ἵνα πιστεύῃ ἡμῖν βασιλεύς, καὶ μὴ περὶ πολιτείας τὸ πλεῖον βουλευσομεν ἐν τῷ παρόντι ἢ περὶ σωτηρίας — ὕστερον γὰρ ἐξεσται ἡμῖν καὶ μεταθέσθαι, ἣν μὴ τι ἀρέσκη — Ἀλκιβιάδην τε κατάξομεν, ὃς μόνος τῶν νῦν οἷός τε τοῦτο κατεργάσασθαι.” ὁ δὲ δῆμος τὸ μὲν πρῶτον ἀκούων χαλεπῶς ἔφερε τὸ περὶ τῆς ὀλιγαρχίας· σαφῶς δὲ διδασκόμενος ὑπὸ τοῦ Πεισάνδρου μὴ εἶναι ἄλλην σωτηρίαν, δείσας καὶ ἅμα ἐλπίζων ὡς καὶ μεταβαλεῖται, ἐνέδωκεν. καὶ ἐψηφίσαντο πλεύσαντας

vorher. Unbedingte Aufhebung der Demokratie wagte man natürlich nicht zu beantragen.

§ 2. διαβοώντων. zu 8, 78, 1. — Εὐμολιπιδῶν καὶ Κηρύκων. Herm. Antiq. sacr. § 55, 25. (Pp.) — τῶν μυστικῶν 6, 61, 1. (Pp.) — μαρτυρομένων erklärten, forderten feierlich, beschworen, vgl. 6, 80, 3. — ἐπιθειάζοντων, ἦγον θεῖά τινα ἐπιβοωμένων. (Sch.) zu 2, 75, 1. — μὴ κατάγειν. Spr. 55, 3, 13. — πρὸς gegen, gegenüber (vgl. 7, 68, 1) ist wohl mit παρελθὼν zu verbinden. „Pol. 28, 7, 4: πρὸς τὴν ἀντιλογίαν ἀνίσταντο πολλοί.“ (Bl.) — σχετλιασμὸν, ἦγον δεινοπάθειαν. (Sch.) — αὐτῶν nach ἕκαστον ist mit e. guten Hs. gestrichen. — παράγων. zu 3, 68, 1.

§ 3. εἰ τινα für ἦμνα eine gute Hs. u. Va. — ἀντιπρόφους die ihnen die Spitze böten. (Bl.) Es ist aber prädicativ zu nehmen, vgl. 8, 75, 1. (Pp.) — οὐκ ἐλάσσους. 8, 52, 1: πλείοσι ναυῶ τῶν Ἀθηναίων παρήσαν. — σφίσι δέ; — ὄντων, χρημάτων δηλονότι. (Sch.) — μεταστῆναι. zu 1, 107, 4.

§ 4. φάιησαν. Spr. 36, 7, 1. — δὴ ἤδη eine gute Hs., nicht übel, wie 4, 35, 1. — σαφῶς. zu 1, 91, 1. vgl. 8, 54, 1. — ἡμῖν für ὑμῖν zwei Hsn. — τε. Dem entspricht das καὶ vor μὴ περὶ. — ἐς ὀλίγους τὰς ἀρχὰς ποιεῖν auf Wenige die Staatsämter beschränken. (Va.) zu 2, 37, 1 u. 5, 81, 2. — μᾶλλον als seither. (Pp.) zu 1, 3, 2. — τὰς ἀρχὰς ποιήσασθαι verdächtigen Ba. u. Dobree. Verschieden ist περιποιεῖν 8, 48, 1. — ποιήσομεν für ποιήσασθαι Bk. u. Dobree. — ἵνα πιστεύῃ. Kr. z. Dion. p. 368, 32. vgl. 8, 48, 1. — πλεῖον für πλέον die besten Hsn. — βουλευσομεν für βουλευόμεν eine gute Hs. Hl. nahm βουλευσομεν und κατάξομεν als eine selbständige Aufforderung. Dobree wollte καὶ μὴ — ἀρέσκη parenthetisch nehmen und also das Folgende wieder an εἰ anschliessen. — μεταθέσθαι. μεταπεριθέσθαι einige gute Hsn.

C. 54. § 1. ἐλπίζων. ἐπιελπίων die besten Hsn., was doch in der Bedeutung auf etwas hoffen erst bei den Spätern üblich ist. (Gö.) — ὡς:

τὸν Πείσανδρον καὶ δέκα ἄνδρας μετ' αὐτοῦ πράσσειν ὅπῃ ἂν αὐτοῖς δοκοῖη ἄριστα ἔξειν τὰ τε πρὸς τὸν Τισσαφέρην καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην. ἅμα τε διαβαλόντος καὶ Φρύνιχον τοῦ Πεισάνδρου παρέλυσεν ὁ δῆμος τῆς ἀρχῆς καὶ τὸν ξυνάρχοντα Σιρωνίδην, ἀντέπεμψαν δὲ στρατηγούς ἐπὶ τὰς ναῦς Διομέδοντα καὶ Λέοντα. τὸν δὲ Φρύνιχον ὁ Πείσανδρος, φάσκων Ἰασον προδοῦναι καὶ Ἀμόργην, διέβαλεν, οὐ νομίζων ἐπιτήδειον εἶναι τοῖς πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην πρᾶσσομένοις. καὶ ὁ μὲν Πείσανδρος τὰς τε ξυνωμοσίας, ἀπερ' ἐτόγγαζον πρότερον ἐν τῇ πόλει οὔσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, ἀπάσας ἐπελθὼν καὶ παρακλευσάμενος ὅπως ξυστραφέντες καὶ κοινῇ βουλευσάμενοι καταλύσουσι τὸν δῆμον, καὶ τὰλλα παρασκευάσας ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ὥστε μηκέτι διαμέλλεσθαι, αὐτὸς μετὰ τῶν δέκα ἀνδρῶν τὸν πλοῦν ὡς τὸν Τισσαφέρην ποιεῖται.

- 55 Ὁ δὲ Λέων καὶ Διομέδων ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι ἀφιγμένοι ἤδη ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπίπλουν τῇ Ρόδῳ ἐποίησαντο. καὶ τὰς μὲν ναῦς καταλαμβάνουσιν ἀνειλκυσμένας τῶν Πελοποννησίων, ἐς δὲ τὴν γῆν ἀπόβασιν τινα ποιησάμενοι καὶ τοὺς προσβοηθήσαντας Ῥοδίων νικήσαντες μάχῃ ἀπεχώρησαν ἐς τὴν Χάλκην, καὶ τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν μᾶλλον ἢ ἐκ τῆς Κῶ ἐποιοῦντο· εὐφρακτότερα γὰρ αὐτοῖς ἐγίνετο, εἴ ποί ἀπαίροι τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικόν.
- 2 Ἦλθε δ' ἐς τὴν Ῥόδον καὶ Ξενοφαντίδας Λάκων παρὰ Πεδαρίτου ἐκ Χίου, λέγων ὅτι τὸ τεῖχος τῶν Ἀθηναίων ἤδη ἐπιτετέλεσται καὶ εἰ μὴ βοηθήσουσι πάσαις ταῖς ναυσίν, ἀπολείται τὰ ἐν Χίῳ πράγματα. 3οὶ δὲ διανοοῦντο βοηθήσειν. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Πεδάριτος αὐτὸς τε καὶ

zu 5, 9, 2. — μεταβαλεῖται dass es die jetzt einzuführende Verfassung wieder werde umändern können. (Ba.) zu 1, 71, 4. — ἐνέδωκεν. zu 5, 86.

§ 2. ὅπῃ ἂν δοκοῖη. Spr. 54, 15, 4. vgl. Schömann z. Isae. p. 306. — παρέλυσεν ὁ δῆμος für παρέλυσεν die besten Hsn. zu 7, 16, 4. — καὶ τὸν αὐτὸν τε καὶ τὸν? — στρατηγούς — Λέοντα. Kr. z. Dion. 315, 29.

§ 3. προδοῦναι, weil er dem Amorges nicht zur Hülfe kam. (Kr. z. Dion. p. 368, 34.) — ξυνωμοσίας geheime Verbindungen, Klubs. Kr. z. Dion. p. 362 ff. Freimaurer? „Man vgl. den strengen Tadel des Thuk. gegen solche pleonektischen Sonderbündlereien 3, 82, 5“ (Arn.) — ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς um das gerichtliche Verfahren und die Wahlen zu Aemtern ihren Interessen gemäss zu leiten. (Kr. z. Dion. p. 363, 5.) — ἐπὶ τοῖς παροῦσιν für die vorliegenden Zwecke. (Va.) Ueber ἐπὶ Spr. 68, 41, 7.

C. 55. § 1. τῶν Ἀθηναίων ist mir verdächtig, auch der Stellung wegen. — τὰς ναῦς — ἀνειλκυσμένας 8, 44, 3. — ἢ ἐκ für ἐκ Paulmier. vgl. 8, 60, 3. Ds. nimmt ἐντεῦθεν temporal. — εὐφρακτότερα für εὐφρακτότερα St. vgl. 3, 92, 5. (Pp.) Spr. 43, 4, 13 u. 44, 4, 2. vgl. Index u. Neutrum.

§ 2. τὸ τεῖχος 8, 31, 1. 40, 3. — διανοοῦντο βοηθήσειν. zu 1, 27, 2.

§ 3. αὐτὸς τε καὶ ἔχων. Spr. 59, 2, 3. Plat. Rep. 398, a: ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν αὐτὸς τε καὶ τὰ ποιήματα βουλόμενος ἐπιδείξασθαι. vgl. zu 5, 18, 3.

τὸ περὶ αὐτὸν ἐπικουρικὸν ἔχων καὶ τοὺς Χίους πανστρατιᾷ προσβα-
λῶν τῶν Ἀθηναίων τῷ περὶ τὰς ναῦς ἐρύματι αἰρεῖ τέ τι αὐτοῦ καὶ
νεῶν τινων ἀνελευσμένων ἐκράτησεν· ἐπεκβοηθησάντων δὲ τῶν Ἀθη-
ναίων καὶ τρεψαμένων τοὺς Χίους πρώτους νικᾷται καὶ τὸ ἄλλο τὸ
περὶ τὸν Πεδάριτον, καὶ αὐτὸς ἀποθνήσκει καὶ τῶν Χίων πολλοὶ
καὶ ὄπλα ἐλήφθη πολλά. Μετὰ δὲ ταῦτα ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης οἱ
Χῖοι εἶτι μᾶλλον ἢ πρότερον ἐπολιωκοῦντο καὶ ὁ λιμὸς αὐτόθι ἦν
μέγας.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Πείσανδρον Ἀθηναίων πρέσβεις ἀφικόμενοι ὡς
τὸν Τισσαφέρην λόγους ποιῶνται περὶ τῆς ὁμολογίας. Ἀλκιβιάδης
δὲ — οὐ γὰρ αὐτῷ πάντ' ἀπὸ Τισσαφέρονος βέβαια ἦν, φοβουμέ-
νου τοὺς Πελοποννησίους μᾶλλον καὶ εἶτι βουλομένον, καθάπερ καὶ
ὑπ' ἐκείνου ἐδιδάσκειτο, τρίβειν ἀμφοτέροισι — τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε
εἶδος ὥστε τὸν Τισσαφέρην ὡς μέγιστα αὐτοῦντα παρὰ τῶν Ἀθηναίων
μὴ ξυμβῆναι. δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁ Τισσαφέρης τὸ αὐτὸ βουλευθῆναι,
αὐτὸς μὲν διὰ τὸ δέος, ὁ δ' Ἀλκιβιάδης, ἐπειδὴ ἐώρα ἐκείνον καὶ ὡς
οὐ ξυμβασιόντα, δοκεῖν τοῖς Ἀθηναίοις ἐβούλετο μὴ ἀδύνατος εἶναι
πεῖσαι, ἀλλ' ὡς πεπεισμένῳ Τισσαφέρει καὶ βουλομένῳ προσχωρῆσαι
τοὺς Ἀθηναίους μὴ ἱκανὰ δίδόναι. ἦτι γὰρ τοσαῦτα ὑπερβάλλον ὁ
Ἀλκιβιάδης, λέγων αὐτὸς ὑπὲρ παρόντος Τισσαφέρονος, ὥστε τὸ τῶν
Ἀθηναίων, καίπερ ἐπὶ πολὺ ὃ τι αἰτιῶν ξυχωροῦντων, ὅμως αἰτιῶν
γενέσθαι· Ἰωνίαν τε γὰρ πᾶσαν ἤξιον δίδοσθαι καὶ αἰθῖρας νήσους τε
τὰς ἐπικειμένας καὶ ἄλλα, οἷς οὐκ ἐναντιομένων τῶν Ἀθηναίων τέλος
ἔν τῇ τρίτῃ ἤδη ξυνόδῳ, δείσας μὴ πάντ' φωραθῆναι ἀδύνατος ὢν, ναῦς

— τὸ ἐπικουρικόν 8, 28, 5. (Pp.) — ἐπεκβοηθεῖν. zu 7, 53, 2. — πρώ-
τους. Spr. 57, 5, 3. — τὸ ἄλλο. zu 8, 42, 2. — αὐτός. zu 4, 90, 1.

C. 56. § 1. οἱ Χῖοι mehrere gute Hsn.; die übrigen οἱ μὲν Χῖοι nach
ταῦτα gestellt. vgl. Kr. z. Dion. p. 333, 57. — ἢ πρότερον. zu streichen?
zu 1, 13, 1; doch noch 4, 66, 1. — οἱ δὲ περὶ τὸν Π. π. 8, 54, 1.

§ 2. τὰ ἐπό. zu 8, 51, 2. — εἶδος, μηχανή. (Sch.) zu 6, 77, 2.

§ 3. αὐτὸς μὲν, des Gegensatzes wegen hinzugefügt, sollte eig. fehlen.
— τό, weil die Furcht schon durch φοβουμένου erwähnt ist. vgl. 8, 52, 1 u.
über die Sache Kr. z. Dion. p. 358, 41. — καὶ ὡς, obgleich er beide Theile
aufreiben wollte. (Ps.) Der Sch.: καὶ εἰ τὰ μέγιστα λαμβάνοι; wohl richtiger.
— ξυμβασιῶ. ξυμβησιῶ will Pierson z. Moeris p. 14 nach der Analogie von
διαβησιῶ. vgl. Lobeck z. Buttm. ausf. gr. Spr. 119, 13 S. 389. (Pp.) Doch
steht διαβησιῶ bei Dion C. 40, 32. Sonst scheint συμβησιῶ, -ησιῶ nicht
vorzukommen. — ἀλλ' ὡς, ἀλλ' ἐβούλετο δοκεῖν τοῖς Ἀθ. μὴ ἱκανὰ δίδόναι
τῷ Τισσ. ὡς πεπεισμένῳ. (Ba.) Ueber den Ac. nach dem No. beim Inf. zu 5,
59, 4. — τοὺς Ἀθηναίους. τοῖς Ἀθηναίοις viele, meist schlechtere Hsn. —
μὴ ἱκανὰ δίδόναι nicht genug bewilligen wollten. (St.)

§ 4. ὑπερβάλλον steigend. — τὸ τῶν für τῶν eine gute Hs.:
das Verfahren der. Ohne das τό hier müsste, wie Dobree wollte, τό vor
αἰτιῶν stehen. — ἤξιον, Tissaphernes und Alkibiades. (A. Ps.) ἤσιον einige
Hsn. u. Va. — ἄλλα. τὰ ἄλλα oder τὰλλα die besten Hsn.

§ 5. τέλος. zu 5, 50, 4. — ἤδη, zu 7, 52, 2. — ποιεῖσθαι καὶ für

ἤξιον εἶν βασιλέα ποιῆσθαι καὶ παραπλεῖν τὴν ἑαυτῶν γῆν ὅπῃ ἂν καὶ ὅσας ἂν βούληται. ἐνταῦθα δὴ οὐκέτι τι, ἀλλ' ἄπορα νομίσαντες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐξηπατῆσθαι, δι' ὀργῆς ἀπειθόντες κομίζονται εἰς τὴν Σάμον.

57 Τισσαφέρους δὲ εὐθὺς μετὰ ταῦτα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι παρέρχεται εἰς τὴν Καῦνον, βουλόμενος τοὺς Πελοποννησίους πάλιν τε κομίσαι εἰς τὴν Μίλητον καὶ ξυνθήκας εἶτι ἄλλας ποιησάμενος, ἃς ἂν δύνηται, τροφὴν τε παρέχειν καὶ μὴ παντάπασιν ἐκπεπολεμῶσθαι, δεδιδως μὴ, ἣν ἀπορῶσι πολλαῖς ναυσὶ τῆς τροφῆς, ἢ τοῖς Ἀθηναίοις ἀναγκασθέντες ναυμαχεῖν ἤσσηθῶσιν ἢ κενωθειῶν τῶν νεῶν ἄνευ ἑαυτοῦ γένηται τοῖς Ἀθηναίοις ἢ βούλονται. εἶτι δὲ ἐφοβεῖτο μάλιστα μὴ τῆς τροφῆς ζητήσῃ πορθήσῃσι τὴν ἡπειρον. πάντων οὖν τοιῶτων λογισμῶ καὶ προνοίᾳ, ὥσπερ ἐβούλετο ἐπανισοῦν τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἀλλήλους, μεταπεμψάμενος οὖν τοὺς Πελοποννησίους τροφὴν τε αὐτοῖς δίδωσι καὶ σπονδὰς τρίτας τάσδε σπένδεται.

58 “Τρίτῳ καὶ δεκάτῳ εἶτι Δαρείου βασιλεύοντος, ἐφορέοντος δὲ Ἀλεξιπίδα ἐν Λακεδαίμονι, ξυνθήκαι ἐγένοντο ἐν Μαϊάνδρου πεδίῳ Λακεδαμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς Τισσαφέρην καὶ Ἰεραμείην καὶ τοὺς Φαρνάκον παῖδας περὶ τῶν βασιλέως πραγμάτων καὶ Λακεδαμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων. χώραν τὴν βασιλέως, ὅση τῆς Ἀσίας ἐστὶ, βασιλέως εἶναι· καὶ περὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ βουλευέτω βασιλεὺς ὅπως βούλεται. Λακεδαμονίους δὲ καὶ τοὺς ξυμμάχους μὴ λέναι ἐπὶ χώραν τὴν βασιλέως ἐπὶ κακῷ μηδενί, μηδὲ βασιλέα ἐπὶ

ποιησάμενον. Denn die Erlaubniss zum Schiffbau war ihm natürlich nicht erst von den Athenern zu bewilligen. Kr. hist. phil. Stud. S. 88. — ἑαυτῶν, τῶν Ἀθηναίων; ἑαυτοῦ die besten Hsn. (nicht Va.) Doch s. Kr. z. Dion. p. 369 u. Stud. S. 86 ff. — ὅπῃ für ὅποι die besten Hsn. — οὐκέτι τι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ξυγγοροῦντων ἀκουστέον. (Sch.) Vielmehr οὐκ ἐναντιοίμενοι d. h. ξυγγοροῦντες. Das τι ist aus vielen und den besten Hsn. hinzugefügt. — ἀλλ', ἀλλ' ἢ Lindau. — ἄπορα. zu ἡγούμενοι 5, 40, 3. — δι' ὀργῆς. zu 8, 43, 4.

C. 57. § 1. βουλόμενον, vielleicht nur die „schlecht Gesinnten“ in Zaum zu halten. Kr. z. Dion. p. 338. Anders Manso Sparta 2 S. 278, e. — ἐκπεπολεμῶσθαι für ἐκπεπολεμηῆσθαι eine gute Hs. zu 6, 91, 4. — ναυσὶ für Schiffe. vgl. 4, 6, 2. (Dr.) — κενωθειῶν, ἀπολιπόντων αὐτοῦς τῶν στρατιωτῶν [ραντῶν] διὰ τὸ μὴ λαμβάνειν μισθόν. (Sch.) Sonst scheint es so nicht vorzukommen. — ἄνευ ἑαυτοῦ heisst wider seinen Willen. (Pp.) Aber nur wenn es so viel ist als ohne seine Erlaubniss; hier: ohne sein Zuthun, so dass er dann nicht einmal Bewilligungen von ihnen hoffen durfte.

§ 2. ὥσπερ wie er denn. vgl. 7, 80, 3. (Pp.) — οὖν. zu 6, 64, 3 u. über die Wiederholung desselben Wortes Kr. z. Dion. p. 5.

C. 58. § 1. Ἰεραμείην erwähnt nur noch Xen. Hell. 2, 1, 9, hier wohl weil er Gemahl der Schwester des Dareios war genannt. (Arn.) — τοὺς Φαρνάκον παῖδας, wohl des ersten Pharnakes Nachkommen. Kr. z. Dion. p. 353, 17 u. Stud. 2 S. 199.

§ 2. Ἀσία galt als des Königs Eigenthum. Lys. 2, 21. 27, Isokr. 4,

τὴν Λακεδαιμονίων μηδὲ τῶν Ξυμμάχων ἐπὶ κακῷ μηδενί. ἦν δέ τις Λακεδαιμονίων ἢ τῶν Ξυμμάχων ἐπὶ κακῷ ἢ ἐπὶ τὴν βασιλέως χώραν, Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς Ξυμμάχους κωλύειν· καὶ ἦν τις ἐκ τῆς βασιλέως ἢ ἐπὶ κακῷ ἐπὶ Λακεδαιμονίους ἢ τοὺς Ξυμμάχους, βασιλεὺς κωλύειτω. τροφὴν δὲ ταῖς ναυσὶ ταῖς νῦν παρούσαις Τισσαφέρην παρέχειν κατὰ τὰ Ξυγκείμενα μέχρι ἂν αἱ νῆες αἱ βασιλέως ἔλθωσιν. Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς Ξυμμάχους, ἐπὶ αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκονται, τὰς ἑαυτῶν ναῦς, ἦν βούλονται, τρέφειν ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι. ἦν δὲ παρὰ Τισσαφέρους λαμβάνειν ἐθέλωσι τὴν τροφὴν, Τισσαφέρην παρέχειν, Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς Ξυμμάχους τελευτῶντος τοῦ πολέμου τὰ χρήματα Τισσαφέρει ἀποδοῦναι, ὅποσα ἂν λάβωσιν. ἐπὶ αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκονται, αἱ τε Λακεδαιμονίων νῆες καὶ αἱ τῶν Ξυμμάχων καὶ αἱ βασιλέως κοινῇ τὸν πόλεμον πολεμούντων, καθ' ὅτι ἂν Τισσαφέρει δοκῇ καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς Ξυμμάχοις. ἦν δὲ καταλύειν βούλονται πρὸς Ἀθηναίους, ἐν ὁμοίῳ καταλύεσθαι.⁶

Αἱ μὲν σπονδαὶ αὗται ἐγένοντο, καὶ μετὰ ταῦτα παρεσκευάζετο⁵⁹ Τισσαφέρης τὰς τε Φοινίσσας ναῦς ἄξιων, ὥσπερ εἶρητο, καὶ τὰλλα ὅσα περ ὑπέσχετο καὶ ἐβούλετο παρασκευαζόμενος γοῦν δηλὸς εἶναι. Βοιωτοὶ δὲ τελευτῶντος ἤδη τοῦ χειμῶνος Ὠρωπὸν εἶλον προδοσίᾳ⁶⁰ Ἀθηναίων ἐμφρουρούτων. Ξυμπράξαν δὲ Ἑρετριέων τε ἄνδρες καὶ

126, Plat. Lys. 209, d u. Kr. Stud. 1 S. 96. vgl. S. 80 u. 226. — Λακεδαιμονίων, χώραν fügen die besten Hsn. hinzu aus § 3.

§ 3. τοὺς vor (dem ersten) Λακεδαιμονίους ist mit einer guten Hs. gestrichen. — κατὰ τὰ Ξυγκείμενα. Nach dem mit Theramenes geschlossenen Verträge. (Ds.) Wohl nur allgemein mit Bezug auf 8, 37, 3: τὴν δαπάνην βασιλεία παρέχειν. (Kr. z. Dion. p. 355.) Andre wollen dies auf 8, 29, 1 beziehen, wo doch nur (vgl. 8, 5, 4) von einem Versprechen, nicht von einem Verträge die Rede ist. — αἱ βασιλέως, die Phoenikischen.

§ 4. Λακεδαιμονίους. Die Accusative sind Subject zu dem bei ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι zu ergänzenden τρέφειν. (Arn.) Blume p. 23 erklärt ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι von sich selbst abhängen, seinen freien Willen haben. Meines Wissens sagte man so nicht ἐπ' ἑμαυτῷ εἶμι; auch wäre das an sich unpassend. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 4 lat. Ausg. Ich habe ein Komma nach ναῦς und das nach τρέφειν stehende vor dasselbe gesetzt. — ἐπὶ αἱ. zu 5, 47, 8. — τελευτῶντος beim Ende. — λάβωσιν nach der Ankunft der persischen Flotte. (Dobree.)

§ 5. καταλύειν, καταλύεσθαι, διαλλάττεσθαι. (Sch.) Das Activ gebraucht Thuk. so nur noch 5, 23, 2; über das Medium zu 4, 18, 3. — πρὸς Ἀθηναίους. τοῖς Ἀθηναίοις mehrere gute Hsn. Doch καταλύειν πρὸς τινα 5, 47, 4, 6. (vgl. 8, 18, 2.) Xen. An. 1, 1, 10; mit dem Da. mir nicht bekannt. — ἐν ὁμοίῳ unter ähnlichen Bedingungen. zu 4, 106, 1.

C. 59. αὗται. τοιαῦτα eine gute Hs. Allein es sind die eigenen Worte des Verträge mitgetheilt. (Gö.) vgl. Spr. 61, 7, 2 u. zu 5, 48. — ταῦτα. ταύτας eine gute Hs. — εἶρητο, ἐν ταῖς σπονδαῖς δηλονότι. (Sch.) zu 8, 58, 4 u. 5.

C. 60. § 1. Ὠρωπὸν εἶλον. Kr. z. Dion. p. 281, 60. — ἐμφρουρεῖν

αὐτῶν Ὠρωπίων, ἐπιβουλεύοντες ἀπόστασιν τῆς Εὐβοίας· ἐπὶ γὰρ τῇ Ἐρετρίᾳ τὸ χωρίον ὃν ἀδύνατα ἦν Ἀθηναίων ἐχόντων μὴ οὐ μέγала βλάβειν καὶ Ἐρετρίαν καὶ τὴν ἄλλην Εὐβοίαν. ἔχοντες οὖν ἤδη τὸν Ὠρωπὸν ἀφικνοῦνται ἐς Ῥόδον οἱ Ἐρετριῆς, ἐπικαλούμενοι ἐς τὴν Εὐβοίαν τοὺς Πελοποννησίους. οἱ δὲ πρὸς τὴν τῆς Χίου κακομένης βοήθειαν μᾶλλον ὠρμητο καὶ ἄραντες πάσαις ταῖς ναυσὶν ἐκ τῆς Ῥόδου ἔπλεον. καὶ γενόμενοι περὶ Τριόπιον καθορῶσι τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς πελαγίας ἀπὸ τῆς Χάλκης πλεούσας· καὶ ὡς οὐδέτεροι ἀλλήλοις ἐπέπλεον, ἀφικνοῦνται οἱ μὲν ἐς τὴν Σάμον οἱ δ' ἐς τὴν Μίλητον, καὶ ἐώρων οὐκέτι ἄνευ ναυμαχίας οἷόν τ' εἶναι ἐς τὴν Χίον βοηθῆσαι. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα οὗτος καὶ εἰκοστὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

- 61 Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου θέρους ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ Λεοκυλίδας τε, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, στρατιῶν ἔχων οὐ πολλὴν παρεπέμφθη περὶ ἔφ' Ἑλλησπόντου Ἄβυδον ἀποστήσων — εἰσὶ δὲ Μιλησίων ἀποικοὶ — καὶ οἱ Χίοι ἐν ὅσῳ αὐτοῖς ὁ Ἀστυόχος ἠπόρει ὅπως βοηθήσοι ναυμαχῆσαι, πιεζόμενοι τῇ πολιορκίᾳ, ἠγαγκάσθησαν. ἔτυχον δ' εὖ ἐν Ῥόδῳ ὄντος Ἀστυόχου ἐκ τῆς Μιλήτου Λέοντά τε, ἄνδρα Σπαρτιάτην, ὃς Ἀντισθένη ἐπιβάτης ξυνεξῆλθε, τοῦτον κεκομισμένοι μετὰ τὸν Πεδαιρίτου θάνατον ἄρχοντα καὶ ναῦς δώδεκα, αἱ ἔτυχον φύλακες Μιλήτου οὐσαι, ὧν ἦσαν Θούρια πέντε καὶ Συρακόσια τέσσαρες καὶ μίᾳ Ἀναίτις καὶ μία Μιλησία καὶ Λέοντος μία. ἐπεξελθόντων δὲ τῶν Χίων πανδημεὶ καὶ καταλαβόντων τι ἐρμυνὸν χωρίον καὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἅμα ἕξ καὶ τριάκοντα ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων δύο καὶ

noch 4, 110, 2 u. bei Spätern. — ἐπιβουλεύοντες. zu 6, 54, 3. — ἐπὶ τῇ Ἐ., ἐπικείμενον τῇ Ἐ. (Sch.) zu 5, 51, 1 u. 7, 19, 2. — τὸ χωρίον ist Subjectsac. zu βλάβειν. (Ps.) — μὴ οὐ. Spr. 67, 12, 6 u. Herm. z. Vig. p. 797.

§ 2. ἔχοντες. ἐχόντων? Da jedoch die Eretrier es wohl mit besetzt hatten, so mag die La. richtig sein. (?) — οἱ die § 1 erwähnten.

§ 3. περὶ statt περὶ τό eine gute Hs. — πελαγίας gehört zu πλεούσας: ἔπλεον πελάγαι. vgl. zu 8, 39, 3. — ἀπὸ Χάλκης 8, 55, 1. — εἶναι ist mir verdächtig, da ὄραν bei Thuk. und wohl überhaupt bei attischen Schriftstellern mit dem Inf. schwerlich vorkommt, wohl aber mit dem blossen Adjectiv, wie 4, 13, 2. (vgl. 6, 51, 2.) Xen. Hell. 5, 1, 29. vgl. Spr. 56, 7, 4. — ἐτελεύτα hat hier eine gute Hs., die übrigen nach ἔτος. „vgl. jedoch 2, 70, 3.“ (Pp.)

C. 61. § 1. παρεπέμφθη, ἐκ τῆς Μιλήτου 8, 62, 1. (Pp.) — Ἑλλησπόντου für Ἑλλησπόντου eine gute Hs. — εἰσὶ, οἱ Ἀβυθῆνοι. Spr. 58, 4, 1. — ἐν ὅσῳ. Spr. 43, 4, 7. vgl. 8, 87, 4 u. Her. 1, 174, 1.

§ 2. ἐπιβάτης, οὐ τριήραρχος ἀλλ' ἄλλην ἀρχὴν ἔχων. (Sch.) Bei den Lakedaemoniern wahrscheinlich Benennung eines Unterbefehlshabers. Kr. Dion. p. 300, 56 u. Stud. 2 S. 231 f. Dazu gehört wohl die zu Ἀντισθένη angemerkte Variante ἀνὶ στρατηγῷ. De Velsen p. 25 will ἐπιστάτης vicarius, eine doch nicht nachweisliche Bedeutung. — ξυνεξῆλθε. ξυνῆλθε die besten Hsn. — τοῦτον. Spr. 51, 5, 1 u. zu 5, 91, 1. — τὸν Π. θάνατον 8, 55, 3. — Θούριαι 8, 35, 1. — Ἀναίτις. Kr. z. Dion. p. 328, 19.

§ 3. τῶν νεῶν. Spr. 50, 11, 1. Kr. z. Dion. p. 298, 47 erklärt die Zahl

τριάκοντα ἀναγαγομένων ἐνανμάχησαν· καὶ καρτερῶς γενομένης ναυμαχίας οὐκ ἔλασσον ἔχοντες ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Χίοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἤδη γὰρ καὶ ὄψε ἦν, ἀνεχώρησαν εἰς τὴν πόλιν. μετὰ δὲ τοῦτο εὐ-⁶² θὺς τοῦ Λερκυλίδου περὶ ἐκ τῆς Μιλήτου παρεξιθόντος Ἀβυδος ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ ἀφίσταται πρὸς Λερκυλίαν καὶ Φαρνάβζον καὶ Λάμψακος δυοῖν ἡμέραιν ὕστερον. Στρομβιχίδης δ' ἐκ τῆς Χίου, πνθόμενος, κατὰ τάχος βοηθήσας ναυσὶν Ἀθηναίων τέσσαρσι καὶ εἴκοσιν, ὧν καὶ στρατιώτιδες ἦσαν ὀπλίτας ἄγουσαι, ἐπεξιθόντων τῶν Λαμψακηνῶν μάχῃ κρατήσας καὶ αὐτοβοεὶ Λάμψακον ἀτειχιστον οὖσαν ἐλών, καὶ σκευὴ μὲν καὶ ἀνδράποδα ἀρπαγὴν ποιησάμενος, τοὺς δ' ἐλευθέρους πάλιν κατοικίσας, ἐπ' Ἀβυδον ἦλθεν. καὶ ὡς οὔτε προσεχώρουν οὔτε προσβάλλων ἐδύνατο ἐλεῖν, εἰς τὸ ἀντιπέρασ τῆς Ἀβύδου ἀποπλεύσας Σηστόν, πόλιν τῆς Χερσονήσου, ἣν τότε Μῆδοι εἶχον, καθίστατο φρούριον καὶ φυλακὴν τοῦ παντὸς Ἑλλησπόντου.

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ Χίοι τε θαλασσοκράτορες μᾶλλον ἐγένοντο καὶ⁶³ οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ καὶ ὁ Ἀστυόχος, πνθόμενος τὰ περὶ τῆς ναυμαχίας καὶ τὸν Στρομβιχίδην καὶ τὰς ναῦς ἀπεληλυθότα, ἐθάρσησεν. καὶ παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν Ἀστυόχος εἰς Χίον κομίζει αὐτόθεν τὰς ναῦς καὶ ξυμπάσας ἤδη ἐπίπλουν ποιῆται ἐπὶ τὴν Σάμον· καὶ ὡς αὐτῷ διὰ τὸ ἀλλήλοισ ὑπόπτως ἔχειν οὐκ ἀντανήγοντο, ἀπέπλευσε πάλιν εἰς

nach der A. zu τὰς μὲν ὀκτώ 8, 15, 2. — ναυμαχίας ohne Artikel wie πολιορκίας 1, 102, 1. (Kr. Stud. 2 S. 138.) — ἔλασσον ἔχοντες. zu 1, 105, 4. — καὶ ὄψε auch 4, 93, 1 u. Xen. An. 2, 2, 16. ἤδη ἦν ὄψε 1, 50, 5. Das καὶ bezieht Ba. auf die (doch nicht erwähnten) anderweitigen Gründe zum Rückzuge. Aber es bildet wohl nur den Ggs. zu dem Factum. vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 10, 15.

C. 62. § 1. παρεξιθόντος. παρα — längs der Küste. (Abr.) — ἐν τῷ an der Küste des. Kr. z. Xen. An. 4, 8, 22 lat. A. — Στρομβιχίδης. Ueber dessen Strategie Kr. z. Dion. p. 315, 29. — τέσσαρσι καὶ εἴκοσιν von den zwei und dreissig 8, 61, 3, so dass also mehrere (8) bei Chios zurückblieben Kr. z. Dion. 317 s. u. 333. — ὀπλίτας ἄγουσαι könnte wohl ein Glossem sein.

§ 2. ἀρπαγὴν ποιησάμενος. Herodi. 1, 10, 2: τὰ δὲ λοιπὰ ἀρπαγὴν ποιησάμενος. (Bl.) vgl. zu 8, 41, 2. — προσβάλλων für προσβαλών eine gute Hs., jenes von wiederholten Angriffen. — Σηστόν, ἐπικαιρότατα κειμένην τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ Isokr. 15, 108. — τότε für ποτέ die meisten und besten Hsn., bezogen auf 1, 89, 2. (Kr. z. Dion. p. 297, 43.) zu 1, 101, 2.

C. 63. § 1. μᾶλλον. Kr. z. Dion. p. 317 s. — οἱ ἐν τῇ Μ. καὶ ὁ Ἀ. Spr. 69, 32, 2 u. Index καί, 1 Anf. (Kr. z. Dion. p. 301, 66.) — τῆς ναυμαχίας für τὴν ναυμαχίαν einige (gute) Hsn. vgl. 8, 26, 3 u. Plat. Phaed. p. 57: τὰ περὶ τῆς δικῆς ἐπύθεσθε. vgl. dort Heindorf. — τὰς die 8, 62, 1 erwähnten. — ἀπεληλυθότα. Spr. 58, 2, 2. vgl. zu 4, 112, 2 u. Xen. An. 1, 10, 1. — ἐθάρσησεν. Spr. 63, 4; über den Ao. Spr. 53, 5, 1. — αὐτόθεν τὰς. Kr. z. Dion. p. 302 s. u. eb. A. 67. vgl. Stud. 2 S. 200 f. Was man neuerdings dagegen gesagt hat gründet sich auf Unerwiesenes. — ξυμπάσας ἤδη mit seiner ganzen nun zusammengezogenen Flotte. (Kr. Stud. eb. u. z. Dion. p. 302, 68.) Ueber ἤδη zu 8, 20, 1.

τὴν Μίλητον. ὑπὸ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἔτι πρότερον ἢ ἐν ταῖς Ἀθήναις δημοκρατία κατελέετο. ἐπειδὴ γὰρ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον πρέσβεις παρὰ τοῦ Τισσαφρόνους ἐς τὴν Σάμον ἦλθον, τὰ τ' ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι ἔτι βεβαιοτέρων κατέλαβον, καὶ αὐτῶν τῶν Σαμίων προτρεψάντων τοὺς δυνατοὺς ὥστε πειρᾶσθαι μετὰ σφῶν ὀλιγαρχη-

§ 2. ὑπὸ γὰρ. τὸ αἶνον τῆς ὑποψίας. (Sch.) — ταῖς Ἀθήναις. τοῖς Ἀθηναίοις Kr. Denn aus dem Zusammenhange geht hervor dass Thuk. das erwähnte Misstrauen von Umtrieben unter den auf Samos befindlichen Athenern herleite, nicht von Vorgängen die geraume Zeit vorher in Athen selbst erfolgt waren. (Kr. z. Dion. p. 370. 40.) Wenn H. Pp. das Letztere behauptet, so muss er annehmen Thucydidem in proximis, ne turbarum imperii formae causa motarum seriem interrumpet, aliquantum redire. Aber wenn diese Worte sich auf Vorgänge zu Athen beziehen, welche Beziehung hat dann das γὰρ nach ἐπειδὴ? Wenn man nicht annehmen will dass Thuk. nicht bloss im Nächstfolgenden etwas nachhole, sondern dass Alles was er etwa bis C. 74 erzählt vor dem erwähnten Versuche des Astyochos die Athener zu einer Schlacht zu veranlassen erfolgt sei, so sehe ich nicht die entfernteste Möglichkeit wie Hn. Pps. Ansicht sich behaupten liesse; eben so wenig als ich κατέλιπτο, zumal in Verbindung mit ἔτι πρότερον, hier denkbar finde. Was aber will H. Gō., wenn er mir einwendet: „Wie hätten die Athener auf Samos ohne Kunde von der zu Athen erfolgten Umwälzung sein können, da Peisandros, der Urheber der in der Stadt eingeleiteten Umwälzung, sich auf Samos befand?“ Wird denn etwa Peisandros das Heer damit bekannt gemacht haben? Er hatte doch wohl gute Gründe über seine Umtriebe zu schweigen. (Kr. Stud. 2 S. 201 f.) — ἔτι πρότερον, vor dem Abgange des Astyochos. Clinton F. H. p. XLII, k. — κατελέετο. κατέλιπτο viele und mit die besten Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 370, 40 u. Stud. 2 S. 201 f. — βεβαιοτέρων. βεβαιοτέρα Dobree. vgl. 4, 77, 2. 92, 1 f. 8, 65, 1. vgl. jedoch zu 5, 21, 2. — προτρεψάντων. προτρέψαντο Hk. u. eine gute Hs., dies oder προτρέψαν Dobree. Allein ich sehe nicht ein was bei dieser La. αὐτῶν bedeuten soll, was bei προτρεψάντων völlig klar ist, wenn man die Stelle nur ein wenig anders erklärt. Ich suche nämlich den Gegensatz zu dem τὲ in τὰ τε ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι erst in dem καὶ zu ἐν σφίσιν αὐτοῖς und erkläre καὶ αὐτῶν durch sogar selbst. Die ganze Stelle fasse ich mithin so: nicht nur im Lager selbst versicherten sie sich der Verhältnisse noch mehr, da sogar die Samier selbst die Oligarchen der Athener anregten dass sie versuchen möchten mit ihnen eine oligarchische Verfassung anzunehmen, obgleich sie (die Samier) früher einen Aufstand gemacht hatten, um keine oligarchische Verfassung zu haben; sondern auch unter einander beschlossenen diejenigen Athener welche sich (zu diesen Neuerungen) vereinigt hatten mit Aufgebung des Alkibiades dahin zu wirken dass sie — der Verhältnisse Meister blieben. Bei dieser Erklärung hat der Satz mit καίπερ eine sehr klare Beziehung, was bei der La. προτρέψαντο nicht so der Fall sein würde. Noch weniger kann ich den Ac. ἐπαναστάνας αὐτοῖς mit dieser La. vereinbaren. Denn wie die Worte da stehen, dünkte ich, müsste sie doch Jeder der sie liest in der Bedeutung: obgleich sie selbst gegen einander aufgestanden waren, auf τοὺς δυνατοὺς beziehen: sie selbst, nämlich die Oligarchen. Da dies aber sinnwidrig ist, so lässt H. Pp. das τοὺς δυνατοὺς den Ac. des Part. nur veranlassen und denkt bei αὐτοῖς sie, dieselben, τοὺς Σαμίους. Allein diese Weise ist so hart, hat in den dafür nachgewiesenen Stellen so wenig etwas Analoges, dass es sehr gewagt wäre sie als zulässig anzuerkennen. Nun aber giebt es noch

θῆναι, καίπερ ἐπαναστάντες αὐτοὶ ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ὀλιγαρχῶνται, καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἅμα οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων κοινολογούμενοι ἐσκέψαντο Ἀλκιβιάδην μὲν, ἐπειδὴ περ οὐ βούλεται, ἔαν — καὶ γὰρ οὐκ ἐπιτήδειον αὐτὸν εἶναι ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν —, αὐτοὺς δὲ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν, ὡς ἤδη καὶ κινδυνεύοντας, ὄραν ὅτιω τρόπῳ μὴ ἀνεθήσεται τὰ πράγματα, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἅμα ἀντέχειν, καὶ ἐσφέρειν αὐτοὺς ἐκ τῶν ἰδίων οἰκίων προθύμως χρήματα καὶ ἦν τι ἄλλο δέη, ὡς οὐκέτι ἄλλοις ἢ σφίσιν αὐτοῖς ταλαιπωροῦντας.

Παρακελευσάμενοι οὖν τοιαῦτα τὸν μὲν Πείσανδρον εὐθὺς τότε⁶⁴ καὶ τῶν πρέσβειων τοὺς ἡμίσεις ἀπέστελλον ἐπ' οἶκον πράξοντας τὰ κεῖ, καὶ εἶρητο αὐτοῖς τῶν ἐπικύων πόλεων αἷς ἂν προσίσχουσιν ὀλιγαρχίαν καθιστάναί· τοὺς δ' ἡμίσεις ἐς τάλλα τὰ ἐπὶ τῆς πόλεως χωρία ἄλλους ἄλλη διέπεμπον καὶ Διοτρέφην, ὄντα περὶ Χίον, ἤρημένον δὲ ἐς τὰ ἐπὶ Θοράκης ἄρχειν, ἀπέστελλον ἐπὶ τὴν ἀρχήν. καὶ ἀφικόμενος² ἐς τὴν Θάσον τὸν δῆμον κατέλυσεν. καὶ ἀπελθόντος αὐτοῦ οἱ Θάσιοι δευτέρῳ μηνὶ μάλιστα τὴν πόλιν ἐτείχιζον, ὡς τῆς μὲν μετ' Ἀθηναίων ἀριστοκρατίας οὐδὲν ἔτι προσδεόμενοι, τὴν δ' ἀπὸ Λακεδαιμονίων ἐλευθερίαν ὀσημέραι προσδεχόμενοι· καὶ γὰρ καὶ φρυγὴ αὐτῶν

eine andere La.: ἐπαναστάντες αὐτοί, die so gut begründet ist, so viel Empfehlendes hat dass auch H. Pp. sonst sie billigte und nur jetzt sie der La. προτρέψαντο für Liebe verworfen hat. Ich hielt sie früher und halte sie auch jetzt für richtig, da sie durch mehrere der von mir nachgewiesenen Stellen sprachlich hinreichend gerechtfertigt wird. Denn dass ἐπαναστάντες, dem Begriffe nach auf Σαμίωv bezogen im No., der in solchen Fällen gleichsam als die rohe Form des Nomens zu fassen ist, stehen kann, beweisen Her. 1, 51, 1: τῷ χρυσῷ περιφρανητῷ ἐπιγέγραπται Λακεδαιμονίων, γαμῶν εἶναι ἀνάθημα, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες. Plat. Ges. 908, a: δεσμοτηρίων ὄντων ἐν τῇ πόλει τριῶν, ἐνός περὶ τὸν τῶν νύκτωρ συλλεγομένων ξύλλογον, σώφρονιστήριον ἐπονομαζόμενον. Ueber den No. nach dem Da. zu 3, 36, 2, nach dem Ac. die Erkl. zu Plat. Phaedr. 241, d. vgl. Spr. 45, 2, 3. (Kr. Stud. 2 S. 202 f.) De Velsen p. 27 ss. will lesen: προτρέψαντο τοὺς δυνατωτάτους ὥστε —, καίπερ ἐπαναστήσαντες αὐτοὺς ἀλλήλοις. — ἐπαναστάντας ἑαυτοῖς, ἵνα will Dobree. — ὀλιγαρχῶνται. Kr. z. Dion. p. 329, 30.

§ 3. ἐν σφίσιν αὐτοῖς. vgl. 5, 69, 3. 7, 67, 2. 84, 3. 8, 38, 2. 76, 2. 86, 5. 92, 8 u. zu 4, 25, 6. — ἐσκέψαντο dachten darauf. „Arist. 1 p. 249: ἐσκέψαντο μεταστῆσαι πρὸς ἑαυτοὺς τὴν πόλιν.“ (Abr.) Doch ist mir die Construction bei einem Altiker immer befremdlich und die La. verdächtig. — ἔαν aufzugeben. — ἐπιτήδειον ἐλθεῖν. Spr. 55, 3, 7 u. 10. — αὐτοῦς. Spr. 55, 2, 3. — ἐπί. Spr. 68, 40, 6. — ἀνεθήσεται. zu 5, 31, 3. — ἀντέχειν. ἀνέχειν Reise u. Bl. vgl. 4, 141, 3. Doch lässt sich τὰ τοῦ erklären: in Bezug auf die Angelegenheiten des. Aehnlich ἀντίσχειν 1, 141, 5 und „τάλλα ἀντέχειν 8, 86, 5.“ (Gö.) — χρήματα καὶ ἦν. Spr. 60, 10, 1. — C. 64. § 1. ἀπέστελλον. zu 2, 85, 2. 7, 19, 3. — εἶρητο, προσέτετακτο. (Sch.) — τῶν πόλεων. zu ὁμῶν 7, 63, 2. — τάλλα. τ' ἄλλα Bk. Ueber den Artikel Spr. 50, 9, 1. — Διοτρέφην. Kr. z. Dion. p. 317, 41. — ἤρημένον ἀρχειν. Spr. 55, 3, 20. vgl. 6, 8, 3 u. Her. 1, 152, 1. — ἐς nach hin, für.

§ 2. ὀσημέραι für ὅσαι ἡμέραι einige gute Hsn. — καὶ γὰρ καί. zu 6, 61, 2. — φρυγὴ, φρυγάδες. (Sch.) wie Lys. 5, 21. Xen. Hell. 5, 2, 9. (Do-

ἔξω ἦν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρὰ τοῖς Πελοποννησίοις, καὶ αὐτὴ μετὰ τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδείων κατὰ κράτος ἔπρασσε ναῦς τε κομίσει καὶ τὴν Θάσον ἀποστῆσαι. ξυνέβη οὖν αὐτοῖς μάλιστα ἃ ἐβούλοντο, τὴν πόλιν τε ἀκινδύνως ὀρθοῦσθαι καὶ τὸν ἐναντιωσόμενον δῆμον καταλελύσθαι. περὶ μὲν οὖν τὴν Θάσον τάναντία τοῖς τὴν ὀλιγαρχίαν καθιστᾶσι τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, δοκεῖν δέ μοι καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῶν ὑπηκόων· σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αἱ πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πρασομένων ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺς ἐλευθερίαν, τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑπουλον αὐτονομίαν οὐ προτιμήσαντες.

- 65 Οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Πείσανδρον παραπλέοντες τε, ὥσπερ ἐδέδοκτο, τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσι κατέλνον καὶ ἅμα ἔστιν ἀφ' ὧν χωρίων καὶ ὀπλίτας ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυμμάχους ἤλθον ἐς τὰς Ἀθήνας. καὶ καταλαμβάνουσι τὰ πλεῖστα τοῖς ἐταίροις προειργασμένα. καὶ γὰρ Ἀνδροκλέα τε τινα, τοῦ δῆμον μάλιστα προσιτώτα, ξυστάντες τινὲς τῶν νεωτέρων κρύφα ἀποκτείνουσιν, ὥσπερ καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην οὐχ ἥμισυ ἐξήλασε, καὶ αὐτὸν κατ' ἀμφοτέρω, τῆς τε δημαγωγίας ἔνεκα καὶ οἰόμενοι τῷ Ἀλκιβιάδῃ ὡς κατιόντι καὶ τὸν Τισσαφέρην φίλον ποιήσουσι χαρεῖσθαι, μᾶλλον τι διέφθειραν· καὶ ἄλλους τινὰς ἀνεπιτηδείους τῷ αὐτῷ τρόπῳ κρύφα ἀνάλωσαν. λόγος τε ἐκ τοῦ φανεροῦ

bree.) Isokr. 8, 123. (Arn.) vgl. Schneider zu Xen. Hell. 5, 2, 9 u. Bergmann zu Isokr. Areop. p. 172. (Pp.) — ὑπὸ bei γυγῆ wie bei φεύγειν. vgl. zu 1, 130, 1. — ναῦς, τῶν Λακεδαιμονίων. (Sch.) — κομίσει, nach Thasos; über den Inf. Spr. 53, 3, 11. Eine nach πράσσειν bei Thuk. sonst nicht vorkommende Construction; mit ὥστε noch 5, 78. — ἀποστῆσαι. Kr. z. Dion. p. 348.

§ 3. αὐτοῖς, τοῖς Θασίοις. — μάλιστα gehört zu ἐβούλοντο. (Ps.) — ὀρθοῦσθαι. ὀχυροῦσθαι Pp. mit Bezug auf ἐπιχίζον § 2. Doch hat Thuk. ὀχυροῦν sonst nirgends. Vielleicht heisst jenes: in einen erwünschten Zustand versetzt werden. vgl. 6, 9, 2. — τὸν ἐν. δῆμον die Demokratie die sonst Widerstand geleistet haben würde. Spr. 53, 7, 9. — τάναντία das Gegentheil von dem was sie erwarteten. (St.) — τῶν Ἀθηναίων, der partitive Ge. (Hudson.) hängt von τοῖς καθιστᾶσι ab. (Ps.) — δοκεῖν für δοκεῖ eine gute Hs. vgl. zu 7, 87, 5. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 374, 41. — σωφροσύνην λαβοῦσαι, εὐβουλότερα γενόμεναι. (Sch.) Der σωφροσύνη rühmte sich besonders die Aristokratie. s. 3, 82, 8. (Arn.) vgl. 8, 53, 4. Die ἀκολασία galt für demokratisch nach 6, 89, 4. (Pp.) vgl. Her. 3, 81, 1. (Arn.) — λαβοῦσαι. 3, 62, 4: τοὺς νόμους ἔλαβε. (Pp.) — ἀντικρὺς. zu 1, 122, 3. — ἀπό für ὑπό eine gute Hs. u. Dion. vgl. § 2. (Pp.) — ὑπουλον, da sie (als Köder wohl versprochen) nur scheinbar war. — αὐτονομίαν für ἐννομίαν viele und die besten Hsn. — οὐ προτιμήσαντες, οὐ προτιμότεραν σχόντες, οὐδὲν προτιμότερον. (Sch.)

C. 65. § 1. ὥσπερ ἐδέδοκτο 8, 64, 1. — τοὺς δῆμους die Demokratien. Eben so der Plu. 3, 82, 1. — ἔστιν ἀφ' ὧν. zu 1, 23, 3. — σφίσιν αὐτοῖς. zu 7, 48, 4 u. zu 8, 14, 3. — ἤλθον. ἦχον eine gute Hs.

§ 2. Ἀνδροκλέα τε. Es entspricht καὶ ἄλλους τινὰς. — κατ' ἀμφοτέρω. zu 7, 47, 2. — τῆς τε δ. ἔνεκα καὶ οἰόμενοι. Spr. 59, 2, 3. — ἀνεπιτηδείους, τῇ ὀλιγαρχίᾳ δηλονότι. (Sch.) vgl. 8, 70, 2.

§ 3. ἐκ τοῦ φανεροῦ. zu 4, 79, 2. — προειργαστο. προειργαστο

προεῖραστο αὐτοῖς ὡς οὔτε μοθοφορητέον εἴη ἄλλους ἢ τοὺς στρα-
τενομένους, οὔτε μεθικτέον τῶν πραγμάτων πλείοσιν ἢ πεντακισχίλι-
οις, καὶ τούτοις οἱ ἂν μάλιστα τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν ὠ-
φελεῖν οἴοι τε ὦσιν. ἦν δὲ τοῦτο εὐπροεπὲς πρὸς τοὺς πλείους, ἐπεὶ 66
ἔξιν γε τὴν πόλιν οἵπερ καὶ μεθιστάναι ἔμελλον. δῆμος μέντοι ὁμῶς
ἔτι καὶ βουλὴ ἢ ἀπὸ τοῦ κράμου ξυνελέγετο· ἐβούλευον δὲ οἷδέν ὅ
τι μὴ τοῖς ξυνεστῶσι δοκοίη, ἀλλὰ καὶ οἱ λέγοντες ἐκ τούτων ἦσαν
καὶ τὰ ῥηθησόμενα πρότερον αὐτοῖς προὔσκεπτο. ἀντέλεγέ τε οὐδεὶς 2
ἔτι τῶν ἄλλων, δεδιὼς καὶ ὁρῶν πολὺ τὸ ξυνεστηγός· εἰ δὲ τις καὶ
ἀντίποι, εὐθὺς ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηθείου τεθνήκει καὶ τῶν δρασαν-
των οὔτε ζήτησις οὔτ' εἰ ὑποπεύοντο, δικαίωσις ἐγγίνετο, ἀλλ' ἦσιν-
χίαν εἶχεν ὁ δῆμος καὶ κατάπληξιν τοιαύτην ὥστε κέρδος ὁ μὴ πά-
σχων τι βίαιον, εἰ καὶ σιγήῃ, ἐνόμιζεν. καὶ τὸ ξυνεστηγός πολὺ πλεόν 3
ἠγούμενοι εἶναι ἢ ὅσον ἐτύγχανεν ὃν ἠσσοῦντο ταῖς γνώμαις, καὶ ἔξιν-

mehrere gute Hsn. Allein die Beziehung des *προς* — auf das eben Erwähnte ist nicht recht passend. — *ἄλλους*. Spr. 56, 18, 3 u. zu 1, 86, 2. Der Zweck war die Armen durch Entziehung der Besoldungen von den Staatsgeschäften und Gerichten zu entfernen. (Kr. z. Dion. p. 371, 43.) — *τῶν πραγμάτων* an der Verwaltung. (A. Ps.) vgl. Kr. z. Dion. p. 234, 38 u. 269, 70. „Eben so *μετέχων τῶν πραγμάτων* Xen. Hell. 2, 3, 18.“ (Arn.) — *καὶ τούτοις* und zwar denen. Kr. z. Her. 2, 7.

C. 66. § 1. *εὐπροεπὲς*, *πιθανόν*. (Sch.) zu 1, 37, 3. — *τοὺς πλείους*. Spr. 50, 4, 12. — *ἐπεὶ* — *ἔμελλον* denn verwalten wollten den Staat die welche ihn umwälzen wollten, keinesweges gesonnen einer Anzahl von 5000 Bürgern an der Verwaltung Antheil zu gewähren. (Kr. z. Dion. p. 372, 46.) — *πόλιν*, *πολιτείαν* 8, 74, 3. (Kr. eb. p. 269.) vgl. 2, 20, 2. — *μεθιστάναι*. zu 4, 57, 4. vgl. 6, 89, 5. 8, 48, 3. *μεθίστασαν* eine gute Hs. — *ἔμελλον* ist zu beiden Infinitiven zu denken. (Kr. z. Dion. p. 372, 46.) vgl. Spr. 55, 4, 11 u. Ind. u. *μέλλειν*. — *ἀπὸ τοῦ κράμου* durch das Bohnenloos erwähnt [der Senat der 500]. vgl. 8, 69, 3 u. Xen. Mem. 1, 2, 9: *μωρῶν ἰσθί τοὺς μὲν τῆς πόλεως ἄρχοντας ἀπὸ κράμου καθίστασθαι, κυβερνήτη δὲ μηδένα θείων κεροῖσθαι κναμενῶ*. (Ba.) Der Singular ist material. Spr. 44, 1, 1. — *ἐβούλευον*. *ἐβουλεύοντο* die besten Hsn. vgl. die Zus. zu 3, 42, 5. — *ξυνεστῶσι*, *συναμῶταις*. (Sch.) vgl. § 2. 3. u. zu 5, 82, 1. — *οἱ λέγοντες*, *οἱ δημηγοροῦντες*. (Sch.) — *προὔσκεπτο* für *προὔσκειτο* Ba. u. entschiedener Elmsley zu Eur. Her. 148. *προ* — *πρὶν ἔλθειν ἐς τὴν συλλογὴν*. (Sch.)

§ 2. *δεδιὼς*, *ἐκαστος* aus *οὐδεὶς*. vgl. zu 4, 10, 1, Kr. z. Dion. p. 116 und über das nächste *καὶ* zu 1, 1, 1. — *ἐπιτηθείου* geschickt. (Hl.) zu 5, 85, 2. Dion C. 51, 7: *ἐκ τρόπου δὴ τινος ἐπιτηθείου ἐφθάρσαν*. — *ἐτεθνήκει*. Spr. 53, 4, 2. — *ὑποπεύεσθαι* der That beargwöhnt wurde. zu 6, 86, 1. Erg. *δραῖσαι*. vgl. 6, 61, 3. Ueber den Opt. zu 7, 18, 3. — *δικαίωσις ἀντὶ τοῦ κόλασις ἢ εἰς δίκην ἀπαγωγὴ ἦτοι κρίσις*. (Sch.) Bei den Attikern ist diese Bedeutung sonst ziemlich verschollen; doch führt Harpokr. aus Lysias *δικαίωσις* für *δικαιολογία* an; und so gebraucht Her. (Kr. zu 1, 100) *δικαιοῦσθαι* für bestrafen. — *κέρδος ἐνόμιζεν*. zu 7, 68, 2.

§ 3. *τὸ ξυνεστηγός*. Spr. 43, 4, 17. — *ἢ ὅσον*. 8, 87, 5: *ἐλάσσους ἢ ὅσας*. (Pp.) — *ὃν* für *ὃ ἦν* A. Ps., von einer Hs. bestätigt. — *ἠσσοῦντο*, *τε-*

ρεῖν αὐτὸ [ἀδύνατοι ὄντες] διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ διὰ τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν οὐκ εἶχον. κατὰ δὲ ταῦτο τοῦτο καὶ προσολογύρεσθαι τι ἀναγκαζήσαντα, ὥστε ἀμύνασθαι ἐπιβουλεύσαντα, ἀδύνατον ἦν· ἢ γὰρ ἀγνώστα ἂν εὔρειν ᾧ ἐρεῖ ἢ γνώριμον ἄπιστον. ἀλλήλοις γὰρ ἀπαντες ὑπόπτως προσήεσαν οἱ τοῦ δήμου, ὡς μετέχοντά τινα τῶν γιγνομένων. ἐνῆσαν γὰρ καὶ οὐς οὐκ ἂν ποτὲ τις ᾤετο ἐς ὀλιγαρχίαν τραπέσθαι· καὶ τὸ ἄπιστον οὗτοι μέγιστον πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐποίησαν καὶ πλείστα ἐς τὴν τῶν ὀλίγων ἀσφάλειαν ἀφέλησαν, βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν καταστήσαντες.

67 Ἐν τούτῳ οὖν τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες εὐθύς τῶν λοιπῶν εἶχοντο. καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον ἔυλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἐλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας, τούτους δὲ ξυγγράψαντας γνώμην ἐσενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἢ πόλις οἰκίσεται· ἔπειτα ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνέ-

ταπεινωτο. (Sch.) zu 6, 72, 2. — αὐτό, τὸ ξυνεστός d. h. τοὺς ξυνεστῶτας; αὐτοὶ die besten Hsn. — ἀδύνατοι ὄντες würde man gern entbehren. (Pp.) — τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν. Spr. 47, 25, 1. Ggs. γνώσις Plat. Rep. 477, a. — κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο aus eben diesem Grunde. vgl. Her. 2, 169, 1. 3, 109, 2. 5, 3. — προσολογύρεσθαι findet sich noch bei Spättern. Das προς — erklär' ich wie in προσεπιῖν: an Jemand gewendet. „Hor. ep. 11, 12: Querebar appllorans tibi.“ (Bekker.) — ἐπιβουλεύσαντα kann Subject oder auch Object sein. (Hl.) Wegen des Artikels Kr. zu Xen. An. 2, 3, 23. Doch ist es wohl ersteres: durch genommene Gegenmassregeln sich vertheidigen. Doch wünsch' ich ἐπιβουλεύσαντας. — ἀδύνατον, οὐκ ἀσφαλές. (Sch.) Gewählt weniger mit Bezug auf προσολογύρεσθαι als auf ἀμύνασθαι ἐπιβουλεύσαντα, die vorgezogene Erklärung bestätigend. — ἂν εὔρειν. Spr. 54, 3, 10. — ᾧ ἐρεῖ. Spr. 53, 7, 8.

§ 4. ἀλλήλοις. ἀλλ' ἀλλήλοις? Der Begriff ist nicht so betont dass er an der ersten Stelle stehen könnte. Kr. z. Her. 6, 14, 1. — ὑπόπτως zu ἀκουσίως 2, 8, 1. — οἱ τοῦ δήμου, wie 5, 4, 3. zu 4, 130, 3. — ὡς μετέχοντά τινα. Spr. 56, 9, 10. — τινα. πάντα πνά Reiske. Doch s. Spr. 51, 16, 10. — ἂν ᾤετο. Spr. 54, 3, 10. — τραπέσθαι. ἂν τρ. Dobree 1 p. 107. Doch s. Spr. eb. u. zu 5, 9, 5. — ἄπιστον. ἄπορον Dobree, weil die ἀπιστία erst im Folgenden erwähnt wird. — πρὸς τοὺς πολλοὺς bei der Masse, dem Publicum. (Va.) — πλείστα ἀφέλησαν. Spr. 46, 5, 5. vgl. 6, 14, 7, 68, 3. 8, 68, 2. 96, 4, πλείω 2, 60, 2, μέγιστα 5, 9, 3. vgl. 6, 33, 4. — ἐς τὴν. 4, 75, 2: ἀφείλον ἐς τὰ ναυικά. — ἀφέλησαν waren förderlich. zu ἀνωγελέας 6, 33, 4. — βέβαιον unzweifelhaft. (Ps.) Diese Zeile ist fast nur Wiederholung des schon Ausgesprochenen; eine Spur des Mangels der letzten Durchsicht. (Arn.) Wohl Glossem zu τὸ ἄπιστον μέγιστον.

C. 67. § 1. δέκα. λ' d. h. τριάκοντα C. F. Hermann. vgl. Wattenbach de quadring. Ath. fact. p. 38. vgl. jedoch Kr. z. Dion. p. 375, 58 u. dagegen Schömann Antiq. jur. publ. 5, 12, 2 u. wieder für Kr.'s Ansicht Eng. — ξυγγραφέας. Eine Behörde welche die neue Verfassung entwerfen (συγγράμειν) sollte. Kr. p. 375. — ἐς τὸν. vgl. zu 5, 23, 1 u. 6, 41, 2. — ἐς ἡ. vgl. 8, 93, 3 u. Her. 1, 77, 2: παρῆναι ἐς χρόνον ῥητόν. — οἰκίσεται verwaltet werden könnte. Spr. 53, 7, 8.

§ 2. ἔπειτα ἐπειδὴ. Eine nicht gemiedene Verbindung. Kr. z. Dion. p. 376, 59 u. Lobeck zu Soph. Aj. 61. — ἡ fehlt in den besten Hsn. fälschlich, da ἡ ῥητὴ ἡμέρα bezeichnet wird. (Pp.) — ἐφῆκε, παρῆν. (Sch.) zu

κλῆσαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν — ἔστι δὲ ἱερόν Προσειδῶνος
 ἔξω πόλεως, ἀπέχον σταδίους μάλιστα δέκα — καὶ ἐσηνεγκαν οἱ Ξυγ-
 γραφῆς ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἔξεῖναι μὲν Ἀθηναίων ἀνει-
 πεῖν γνώμην ἢ ἂν τις βούληται· ἢν δὲ τις τὸν εἰπόντα ἢ γράψῃται
 παρανόμων ἢ ἄλλω τῷ τρόπῳ βλάβῃ, μεγάλας ζημίας ἐπέθεσαν.
 ἔνταῦθα δὴ λαμπροῶς ἐλέγετο ἤδη μῆτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἔτι³
 ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου μῆτε μισθοφορεῖν, προέδρους τε ἐλέσθαι πέντε
 ἄνδρας, τούτους δ' ἐλέσθαι ἑκατὸν ἄνδρας καὶ τῶν ἑκατὸν ἕκαστον
 πρὸς ἑαυτὸν τρεῖς· ἐλθόντας δὲ αὐτούς, τετρακοσίους ὄντας, ἐς τὸ
 βουλευτήριον ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἄριστα γινώσκωσιν αὐτοκράτορας, καὶ
 τοὺς πεντακισχίλους δὲ ξυλλέγειν ὅπῃ αὐτοῖς δοκῇ. ἢν δὲ ὁ μὲν⁶⁸
 τὴν γνώμην ταύτην εἰπὼν Πείσανδρος, καὶ τὰλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς
 προθυμότητα Ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον· ὁ μὲντοι ἅπαν τὸ πρῶγμα Ξυν-
 θεῖς ὅτῳ τρόπῳ κατέστη ἐς τοῦτο καὶ ἐκ πλείστον ἐπιμεληθεῖς Ἀντι-
 φῶν ἢν, ἀνὴρ Ἀθηναίων τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ τε οὐδενὸς ὑστερος²
 καὶ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος καὶ ἂ ἂν γροίη εἰπεῖν, καὶ ἐς
 μὲν δῆμον οὐ παριὼν οὐδ' ἐς ἄλλον ἀγῶνα ἐκούσιος οὐδένα, ἀλλ' ὑ-

3, 72. — *Ξυνέκλησαν* für *Ξυνέλεξαν* die besten Hsn., wohl mit Bezug auf die Beschränktheit des Raumes, bei der nicht alle genügenden Platz fanden. Wattenbach p. 39 erklärt: praesidio sepperunt. Allein dies würde Thuk. wohl, wie 8, 69, 2, deutlicher ausgedrückt haben. Nicht zu vergleichen war *συνή-
 λανον* (*σχοινίους μεμιλωμένους*) Poll. 8, 104. Eher mag man an einschlies-
 sende *γέγρα* Hürden denken. vgl. Schömann de com. p. 64. — *ἔξω πόλεως*.
 Spr. 50, 2, 15. — *δέκα δ' (τέσσαρας)* Meursius; doch s. Seidler und Reisig
 z. Soph. Oed. K. 15. (Pp.) — *ἐσηνεγκαν*. zu 5, 33, 5. — *ἄλλο μὲν*. zu
 1, 139, 3. — *τῶν Ἀθηναίων* hängt von *τις* ab. (Ba.) Von einem zu er-
 gänzenden *πνί* meint Fritzsche Quaest. Luc. p. 201. — *ἀνειπεῖν*. *ἀνατρέ-
 πειν* mehrere und gute Hsn. Beides scheint mir falsch. (Erste Aufl.) Wohl
 weil *ἀνειπεῖν* sonst von Herolden gesagt wird. (Pp.) *εἰπεῖν* Cobet Hyper. p.
 47. — *παρανόμων*. Aesch. 3, 191: *τηνικαῦτα ὁ δῆμος καταλύθη ἐπειδὴ τινες
 τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνείλον*. (Kr. z. Dion. p. 376, 60.) vgl. Dem. 24,
 154, Kr. z. Dion. p. 375, 57 u. Herm. Staatsalt. § 132, 2.

§ 3. *ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου*, ἡγουν *ἐκ τῆς παλαιᾶς καὶ δημοικῆς κατα-
 στάσεως*. (Sch.) zu 4, 76, 1. — *μισθοφορεῖν* 8, 65, 3. (Ds.) — *πρὸς ἑαυ-
 τόν*, sich beigesellend. — *τετρακοσίους*. Kr. z. Dion. p. 376, 61. — *ὅπῃ
 ἂν ἄριστα γινώσκωσιν*. zu 1, 126, 5.

C. 68. § 1. *τὸ πρῶγμα* — *τοῦτο* die Massregeln entwarf wo-
 durch es so weit gedieh. (Hl.) vgl. 8, 38, 3. — *ὅτῳ τρόπῳ κατέστη
 ἐς τοῦτο* auf die Weise auf welche es bis dahin gedieh. (Ps.) zu
 der 8, 67, 3 erwähnten Umwälzung. vgl. 8, 68, 4. (Pp.) — *ὅτῳ*. *ὅτῳ δὴ*
Reiske, wohl richtig. — *ἐκ πλείστον* seit sehr langer Zeit, wie 8, 90, 1.
 vgl. zu 1, 58, 1.

§ 2. *ἀνὴρ Ἀθηναίων*. zu 7, 43, 3. — *ἀρετῇ*, wenn man von seinem
 Aristokratismus und seinen „Handwerksidiotismen“ (Diderot) absieht. In sol-
 chen Beziehungen verrät sich bei gar zu Vielen „la maudite race à laquelle
 nous appartenons.“ (Friedrich d. Gr.) — *ὑστερος*. *δεύτερος* eine gute Hs.
 zu 1, 91, 4 u. 2, 97, 5. — *ἐνθυμηθῆναι*. zu 2, 60, 4. — *ἂν*, was in
 mehreren Hsn. fehlt, verdächtigen Pp. u. Dobree. vgl. Spr. 54, 15, 2. — *εἰπεῖν*
 vgl. § 4 u. zu 4, 84, 2. — *ἐς δῆμον*. zu 1, 107, 3. vgl. 5, 45, 4: *ἐς τὸν δ. παρελ-
 θῶν*. — *παριών*. zu 6, 15, 1. — *ἐκούσιος*. *ἐκουσίως* gute Hsn., gebilligt von Kr.

πόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος, τοὺς μέντοι ἀγωνιζομένους καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ ἐν δήμῳ πλείστα εἰς ἀνὴρ ὅστις
 3 ξυμβουλευσάιτο τι δυνάμενος ὠφελεῖν. καὶ αὐτὸς δέ, ἐπειδὴ τὰ τῶν τετρακοσίων ἐν ὑστέρω μεταπεσόντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἑκακοῦτο, ἄριστα φαίνεται τῶν μέχρι ἐμοῦ ὑπὲρ αὐτῶν τούτων, αἰτιαθεὶς ὡς ξυγκατέστησε, θανάτου δίκην ἀπολογησάμενος. παρέσχε δὲ καὶ ὁ Φρόνιχος ἑαυτὸν πάντων διαφερόντως προθυμώτατον ἐς τὴν ὀλιγαρχίαν, δεδιὼς τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ ἐπιστάμενος εἰδὼτα αὐτὸν ὅσα ἐν τῇ Σάμῳ πρὸς τὸν Ἀστυόχον ἐπραξε, νομίζων οὐκ ἂν ποτε αὐτὸν κατὰ τὸ εἶκος ὑπὸ ὀλιγαρχίας καταλεθεῖν· πολὺ τε πρὸς τὰ δεινά, ἐπειδὴ περ ὑπέστη, φερεγγυώτατος ἐφάνη. καὶ Θηραμένης ὁ τοῦ Ἀγνωνος ἐν τοῖς ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον πρῶτος ἦν, ἀνὴρ οὐτ' εἰπεῖν οὔτε γνῶναι ἀδύνατος. ὥστε ἀπ' ἀνδρῶν πολλῶν καὶ ξυνετῶν πραχθὲν τὸ ἔργον οὐκ ἀπεικότως, καίπερ μέγα ὄν, προῦχώρησεν· χαλεπὸν γὰρ ἦν τὸν Ἀθηναίων δῆμον [ἐπ'] ἔτι ἑκατοστῶ μάλιστα ἐπειδὴ οἱ τύραννοι κατελύθησαν ἐλευθερίας παῦσαι, καὶ οὐ μόνον μὴ ὑπήκοον ὄντα, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ χρόνου τούτου αὐτὸν ἄλλων ἄρχειν εἰωθότα.

z. Dion. p. 38. — ὑπόπτως τῷ πλήθει διακείμενος. zu 1, 75, 1. — δεινότητος. zu 3, 37, 5. — ἀγωνιζόμενος. zu 6, 29, 3. — πλείστα εἰς ἀνὴρ. Spr. 49, 10, 5. zu 3, 39, 1. vgl. zu 1, 80, 2. — ὅστις pluralisch auf τοὺς ἀγωνιζομένους bezogen. Spr. 58, 4, 5. — ξυμβουλευσάιτο. Spr. 52, 8, 7.

§ 3. αὐτὸς δέ für αὐτὸς τε Hk. zu 1, 9, 3. αὐτὸς γε Gd. — ἐπειδὴ τὰ τῶν, ἐπειδὴ μετέστη ἡ δημοκρατία καὶ ἐς ἀγῶνας κατέστη μετὰ τῶν die besten Hsn. Wohl von Th. herrühren dürfte καὶ ἐς ἀγῶνας κατέστη, aber nach ἑκακοῦτο gestellt. (Kr. z. Dion. p. 373, 54.) — ἐν ὑστέρω. zu 8, 27, 2. — μεταπεσόντα durch eine Gegenrevolution gestürzt. „Plat. Epist. 7 Anf.: μετέπεσε τὰ τῶν τριάκοντα καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία.“ (Dr.) — ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ist mit ἀπολογησάμενος zu verbinden. (Kr. eb.) — αἰτιαθεὶς, angeklagt vom Theramenes. Lys. 12, 67. Doch bezieht Ruhnken de Antiph. bei Reiske VII p. 819 dies auf einen andern Antiphon. (?) — ὡς ξυγκατέστησε, ταῦτα, τὰ τῶν τετρακοσίων. (Kr. eb.) Ueber seine Rede πρὸς τὴν μεταστάσεως vgl. Wattenbach p. 67. — πάντων διαφερόντως προθυμώτατον auf eine vor allen ausgezeichnete Weise sehr eifrig. — καὶ ἐπιστάμενος. Ueber καὶ zu 1, 1, 1. — ἐπραξε, Φρόνιχος. 8, 50, 1. (Arn.) — ὑπὸ ὀλιγαρχίας καταλεθεῖν, so v. a. ὑπὸ ὀλιγαρχίας καταχθῆναι. (Abr.) Spr. 52, 3, 1. ἐπί bietet keine Hs. — πολὺ gehört zum Superlativ. Spr. 49, 7, 7. vgl. zu 3, 56, 2. — ὑπέστη, ὑπέσχετο. (Sch.) Vielmehr: sich unterzogen hatte, suscepit Ps. — φερεγγυώτατος von zuverlässiger Hingebung. zu 3, 46, 1. In der att. Prosa scheint es, wie auch ἐγγύς, sonst nicht vorzukommen.

§ 4. ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον qu. del. (Dobree.) — πρῶτος einer der Vornehmsten. (Hl. u. Arn.) Schwerlich statthaft. Der erste mochte er sein rücksichtlich des äusserlichen Hervortretens. — γνῶναι. zu 2, 60, 4. — ἐπ' ἔτιε für ἔτιε viele und mit die besten Hsn. In der att. Prosa so nicht. Passows Lex. u. ἐπί II, 3. „Ueber die Zeit Clinton F. H. 411 u. Boeckh Inserr. 2 p. 318.“ (Pp.) — ἐπειδὴ. zu 1, 6, 4. Ueber die Sache 6, 59, 5. — ἐλευθερίαν erkannte man nur in der Demokratie. Kr. z. Dion. p. 374, 56. — καὶ vor οὐ und zwar verdächtig Kr. Bruchst. — οὐ μόνον bildet eine

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία οὐδενὸς ἀντιπόντος ἀλλὰ κυρώσασα ταῦτα⁶⁹ διελύθη, τοὺς τετρακοσίους ἤδη ὕστερον τρόπῳ τοιῷδε ἐς τὸ βουλευτήριον ἐσήγαγον. ἦσαν [δ'] Ἀθηναῖοι πάντες αἰεὶ οἱ μὲν ἐπὶ τείχει οἱ δ' ἐν τάξει τῶν ἐν Δεκελείᾳ πολεμίων ἕνεκα ἐφ' ὄπλοις. τῇ οὖν ἡμέρᾳ ἐκεῖνη τοὺς μὲν μὴ ξυνειδότας εἶασαν, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἀπελθεῖν, τοῖς δ' ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ εἶρητο ἡσυχῇ μὴ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ὄπλοις ἀλλ' ἀποθεῖν περιμένειν καὶ ἢν τις ἐπιστῆται τοῖς ποιουμένοις, λαβόντας τὰ ὄπλα μὴ ἐπιτρέπειν. ἦσαν δὲ καὶ Ἄνδροιοι καὶ Τήγιοι καὶ Καρυστίων τριακόσιοι καὶ Αἰγινητῶν τῶν ἐποίκων, οὓς Ἀθηναῖοι ἐπεμψαν οἰκήσοντας, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἤκοντες ἐν τοῖς ἑαυτῶν ὄπλοις, οἷς ταῦτα προεῖρητο. τούτων δὲ διατεταγμένων οὕτως ἐλθόντες οἱ τετρα-³κόσιοι, μετὰ ξιφιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος, καὶ οἱ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν μετ' αὐτῶν [Ἑλληνες] νεανίσκοι, οἷς ἐχρῶντο εἴ τί που δεοὶ χειροργεῖν, ἐπέστησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ κράμου βουλευταῖς, οἷσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἔξινα λαβοῦσι τὸν μισθόν· ἔφερον δὲ αὐτοῖς τοῦ ὑπολοίπου χρόνου παντὸς αὐτοὶ καὶ ἔξιουσιν ἐδίδοσαν.

Ὡς δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἢ τε βουλή οὐδὲν ἀντιποῦσα ὑπέξῃ⁷⁰ καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται οὐδὲν ἐνιωτέριζον ἀλλ' ἡσίχαζον, οἱ [δὲ] τετρα-

festen Formel; μὴ ist des Inf. wegen gesetzt. Doch findet sich beim Participium μὴ μόνον 1, 82, 2, 3, 59, 1. (Pp.) vgl. 6, 88, 3. — ὑπὲρ ἡμῶν. zu 1, 8, 1.

C. 69. § 1. ἀλλὰ verbindet verschiedene Casus von Participien. Spr. 56, 14, 2. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 376, 62. — ἢ δὴ ὕστερον hier eine gute Hs., die übrigen nach τοιῷδε. — ἦσαν δ'. Das δὲ wünscht man gestrichen. Recht. vgl. 3, 20, 2, 52, 1, 8, 104, 1. (Pp.) 1, 89, 1, 2, 34, 1, 3, 104, 1. Es ist aus § 2 entstanden. — Ἀθηναῖοι für Ἀθηναίων die besten Hsn. — ἐπὶ τείχει ohne Artikel. 4, 133, 1: Θεσπιῶν τείχος περιέilon. Ar. Thesm. 495: ἀπὸ τείχους εἰσῶν. vgl. dort Fritzsche. (Hertlein Ms.) Spr. 50, 2, 15. — τάξει, παρατάξει. (Sch.) — ἐφ' ὄπλοις. zu 7, 28, 2. (Pp.)

§ 2. ἡσυχῇ, κρύφα. (Sch.) unbemerkbar. — ἐπιστῆται eintrete, um es zu hindern. — ἦσαν δὲ καὶ es waren aber (darunter) nicht bloss Athenen, sondern auch. — τῶν ἐποίκων, υἱός. Spr. 47, 15, 5. vgl. Kr. z. Her. 6, 58, 2. — οὓς Ἀ. εἰ οἰκήσοντας (2, 27, 1) würde ich gern entbehren. (Kr. Bruchst.) — ἑαυτῶν, im Gegensatz zu denen der Athenen. — ταῦτα, περιμένειν καὶ μὴ ἐπιτρέπειν. Eine gute Hs. τὰ αὐτά.

§ 3. οἱ wird durch den relativen Satz erklärt. (Pp.) Spr. 50, 2, 7. — Ἑλλήνες fehlt in mehreren Hsn., vielleicht gesetzt, damit man nicht an die skythischen Bogenschützen, eine Art Gensdarmerie, denke. (Wasse.) vgl. Kr. z. Dion. p. 376, 63. Oder ἄλλοι? — τί που, wie 1, 132, 2. zu 8, 4 u. Kr. zu Xen. An. 4, 5, 8 lat. A. — χειροργεῖν, διαχειρισασθαι ἢ να καὶ ἀναγεῖν. (Sch.) — κνάμου. zu 8, 66, 1. — τοῦ ὑπολοίπου für die verfloßene Zeit. (Ps.) Für den Rest des Jahres meint Böckh Staatsh. d. Ath. 1 p. 327. Aber wozu die unnöthige Ausgabe? Also für die übrige Zeit, wofür sie den Betrag noch nicht erhalten, den rückständigen Sold. Kr. zu Dion. p. 377, 64. Der Ge. hängt von μισθόν ab. Spr. 47, 8, 1.

C. 70. § 1. οἱ δὲ. οἱ δὴ Kr. Das δὲ, von Hk. verdächtigt, fehlt in einer Hs. Stellen wie 2, 65, 3 sind verschieden. Auf die vorliegende Weise hat Thuk. und wohl überhaupt die attische Prosa das δὲ im Nachsatze nie

κόσιοι ξεελθόντες ἐς τὸ βουλευτήριον τότε μὲν προτάνας τε σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν, καὶ ὅσα πρὸς τοὺς θεοὺς, εὐχαῖς καὶ θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο, ὕστερον δὲ πολὺ μεταλλάξαντες τῆς τοῦ δήμου διοικήσεως, πλὴν τοὺς φεύγοντας οὐ κατήγον τοῦ Ἀλκιβιάδου ἕνεκα, τὰ δὲ ἄλλα ἔνεμον κατὰ κράτος τὴν πόλιν. καὶ ἀνδρας τέ τινας ἀπέκτειναν οὐ πολλούς, οἱ ἔδοκον ἐπιτήδειοι εἶναι ὑπεξαίρεθῆναι, καὶ ἄλλους ἔδησαν, τοὺς δὲ καὶ μετέστησαν· πρὸς τε Ἄγιν τὸν Λακεδαιμονίων βασιλέα ὄντα ἐν τῇ Δακελείᾳ ἐπεκηρυκείοντο, λέγοντες διαλλαγῆναι βούλεσθαι καὶ εἰκὸς εἶναι αὐτὸν σφίσι καὶ οὐκέτι

71 τῷ ἀπίστῳ δήμῳ μᾶλλον ξυγχωρεῖν. ὁ δὲ νομίζων [τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν], οὐδ' εὐθὺς οὕτω τὸν δῆμον τὴν παλαιὰν ἐλευθερίαν παραδώσειν, εἴ τε στρατιὰν πολλὴν ἴδοι σφῶν, οὐκ ἂν ἡσυχάσειν, οὐδ' ἐν τῷ παρόντι πάνν τι πιστεύων μὴ οὐκέτι ταράσσεσθαι αὐτούς, τοῖς

2 μὲν ἀπὸ τῶν τετρακοσίων ἐλθοῦσιν οὐδὲν ξυμβατικὸν ἀπεκρίνατο, προσμεταπεμφάμενος δὲ ἐκ Πελοποννήσου στρατιὰν πολλὴν οὐ πολλῶ ὕστερον καὶ αὐτὸς τῇ ἐκ τῆς Δακελείας φρουρᾷ μετὰ τῶν ἐλθόντων κατέβη πρὸς αὐτὰ τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων, ἐλπίσας ἢ ταραχθέντας αὐτούς μᾶλλον ἂν χειρωθῆναι σφίσι ἢ βούλονται ἢ καὶ αὐτοβοεῖ ἂν

gebraucht. — σφῶν, ἐκ σφῶν. (Sch.) Spr. 47, 9. vgl. 6, 70, 4. — ἀπεκλήρωσαν, ἔχουσι διὰ κλήρου ἀποκαίεσθαι. (Sch.) — ὅσα πρὸς τοὺς θεοὺς, ἦν erforderlichlich war. Her. 1, 215: ὅσα μὲν ἐς αἰχμᾶς, χαλκῶ χρέονται. (Arn.) Spr. 62, 1, 4. vgl. 4, 48, 5. 7, 11, 3. — καθιστάμενοι ἐς antretend. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 3. Ueber die εἰσιτήρια die Erkl. z. Dem. p. 400, 25. — πλὴν τοὺς φ. οὐ κατήγον, wie es sonst zu geschehen pflegte. Kr. z. Dion. p. 366, 25. — τὰ δέ. Das δέ steht mit Bezug auf das parenthetische πλὴν — ἕνεκα. vgl. 7, 33, 2. (Arn.) Index u. δέ. vgl. 1, 11, 1? — ἔνεμον verwalteten, bei Thuk. in diesem Sinne nur hier, öfter Her. u. Soph. Aesch. Hik. 655: ὡς πόλις εὐ νέμοιτο. Der gew. att. Prosa ist dieser Gebrauch wohl fremd. — κατὰ κράτος gewalthaberisch.

§ 2. τινὰς οὐ πολλούς. zu 6, 94, 3. Ueber die Sache vgl. Lys. 20, 8 f. — ἐπιτήδειοι geeignet, verdienend. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 11 „u. Bremi zu Aesch. 3, 230.“ (Pp.) — ὑπεξαίρεθῆναι aus dem Wege geräumt zu werden. (Ps.) — μετέστησαν entfernten sie, nicht eben alle durch Verbannung; μετέστησαντο viele u. auch gute Hsn.; allein Thuk. hat so nur das Activ 4, 57, 4. 8, 72, 2. „Das Medium jedoch Aesch. 3, 129: τοὺς ἐναγείς μετεστήσαντο.“ (Pp.) — αὐτόν. viele und auch gute Hsn. αὐτοῖς, sprachwidrig. Spr. 51, 2, 8. — οὐκέτι, dem nicht mehr waltenden. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 376, 62.

C. 71. § 1. τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν gestrichen und das nächste οὐδέ in οὐτε verwandelt würde der Stelle helfen. (Kr. z. Dion. p. 269 s.) Eben so Dobrez, daneben aber irrig οὐδ' ἂν für οὐκ ἂν. — εἴ τε. zu 1, 35, 2 u. Index u. εἴ. — σφῶν, τῶν Λακεδαιμονίων. (A. Ps.) vgl. Spr. 51, 2, 3 u. zu 1, 20, 1 E. — ἂν. zu 2, 80, 5. — ἡσυχάσειν. zu 1, 142, 4. — ἐν τῷ παρόντι gehört zu ταράσσεσθαι. (Hl.) — πάνν τι. Spr. 51, 16, 5. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 9, 26 lat. A. — μή. zu 1, 10, 1. — οὐκέτι. Spr. 67, 12, 6. vgl. 1, 141, 4. — ταράσσεσθαι Gō., ταράττεσθαι die Hsn. — ξυμβατικὸν Versöhnliches, wie 8, 91, 1. εἰρηναῖον 1, 29, 3. Noch findet sich ξυμβατικός 6, 103, 3 und seit Polybios öfter, z. B. bei Plut. Aem. P. 6.

§ 2. ἢ. εἰ die besten Hsn. — βούλονται, οἱ Πελοποννήσιοι. (Sch.) —

διὰ τὸν ἔνδοθεν τε καὶ ἔξωθεν κατὰ τὸ εἶκος γενησόμενον θόρουβον· τῶν γὰρ μακρῶν τειχῶν διὰ τὴν κατ' αὐτὰ ἐρημίαν [λήψεως] οὐκ ἂν ἀμαρτεῖν. ὡς δὲ προσέμιξέ τε ἑγγὺς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μὲν ἔνδοθεν οὐδ' ὀπωσιτοῦν ἐκίνησαν, τοὺς δ' ἰπέας ἐκπέμψαντες καὶ μέρος τι τῶν ὀπλιτῶν καὶ ψιλῶν καὶ τοξοτῶν ἄνδρας τε κατέβαλον αὐτῶν διὰ τὸ ἑγγὺς προσελθεῖν καὶ ὀπλων τινῶν καὶ νεκρῶν ἐκράτησαν, οὕτω δὴ γνοὺς ἀπήγαγε πάλιν τὴν στρατιάν. καὶ αὐτὸς μὲν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κατὰ χώραν ἐν τῇ Δακελείᾳ ἕμενον, τοὺς δ' ἐπελθόντας ὀλίγας τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ γῆ μείναντας ἀπέπεμψεν ἐπ' οἶκον. μετὰ δὲ τοῦτο παρὰ τε τὸν Ἄγιν ἐπροσβέοντο οἱ τετρακόσιοι οὐδὲν ἤσσον, κἀκείνου μᾶλλον ἤδη προσδεχομένου καὶ παρανοῶντος ἐκπέμποσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαιμόνα περὶ ξυμβάσεως πρέσβεις, βουλόμενοι διαλλαγῆναι.

Πέμποσι δὲ καὶ ἐς τὴν Σάμον δέκα ἄνδρας παραμυθησομένους⁷² τὸ στρατόπεδον καὶ διδάζοντας ὡς οὐκ ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν ἢ ὀλιγαρχία κατέστη, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ξυμπάντων πραγμάτων, πεντακισχίλιοι τε οἷ εἶεν καὶ οὐ τετρακόσιοι μόνον οἱ πρόσσοντες· καίτοι οὐ πρόποτε Ἀθηναίους διὰ τὰς στρατείας καὶ τὴν ὑπερ-² ὄριον ἀσχολίαν ἐς οὐδὲν πρᾶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλευσοντας ἐν ᾧ πεντακισχίλιους ξυνελθεῖν. ἄλλα τ' ἐπιστείλαντες τὰ πρόποντ' εἰ-

αὐτοβοεῖ. zu 2, 81, 3. — ἂν, αἰρεθῆναι, ἀλῶναι aus χειρωθῆναι, wenn nicht vielmehr γοῦν für das folgende γὰρ zu lesen ist. (Ba.) Gestrichen hat es Arn. — τῶν γὰρ. τῆς τῶν eine Hs., womit die Stellung des γὰρ unvereinbar ist. — ἐρημίαν Unbesetztheit. (Hl.) vgl. zu 6, 102, 2. — λήψεως. τῆς λήψεως Reiske. Vielleicht ist es ein Glossem. vgl. 3, 69, 2. 7, 50, 1.

§ 3. προσέμιξεν ἑγγύς. zu 4, 93, 1. — τὰ ἔνδοθεν den innern Zustand. (Ba.) — οὐδ' ὀπωσιτοῦν auch nicht im Mindesten. (Va.) Spr. 51, 15, 3. — ἐκίνησαν. zu 4, 89, 3. — ψιλῶν, ἀκοιτιστῶν nach 7, 78, 2. zu 3, 97, 2. — ἄνδρας αὐτῶν. zu 7, 43, 3. — τε ist aus einer guten Hs. zugefügt. — κατέβαλον, das Transitiv zu πίπτειν, syn. ἀποκτείνειν nach Hesych., bei Thuk. nur hier. Her. 4, 64, 1. 7, 211, 2. 9, 63: ἀμνόμενοι κατέβαλλον πολλοὺς τῶν Λακεδαιμονίων. vgl. das Lex. Xen. — οὕτω δὴ. zu 1, 131, 1. — γνοὺς. ἀπογνοὺς Haase p. 97 s. Oder ἐνδοῦς?

§ 4. τοὺς ἐπελθόντας § 2. vgl. zu 1, 54, 4. — κἀκείνον für καὶ ἐκείνου eine gute Hs. — μᾶλλον. zu 1, 3, 2. — πρέσβεις. Nicht erwähnt findet sich ein Erfolg. (Kr. z. Dion. p. 382, 93.)

C. 72. § 1. παραμυθησομένους um zu beschwichtigen, wie 8, 86, 1. — εἶεν. εἰσίν? Oder bezeichnet der Opt. die Vorspiegelung? — οἱ πρόσσοντες die Staatsangelegenheiten Betreibenden. (A. Ps.)

§ 2. στρατείας. στρατῆς viele, auch gute Hsn. zu 1, 3, 4. — τὴν ὑπερόριον ἀσχολίαν auswärtige Geschäfte theils für den Staat theils in Privatangelegenheiten. (Kr. z. Dion. p. 381, 84.) Zweier Endungen ist das Adj. auch Aesch. 1, 19. 2, 49; aber substantivirt ἡ ὑπερορία an ungefähr einem Dutzend Stellen von Attikern. — ἐς οὐδὲν — βουλευσοντας sie seien zu keinem so wichtigen Geschäfte der Berathung halber gekommen. (Sch.) — ἐν ᾧ π. ξυνελθεῖν, ὥστε ἀθρόους πεντακισχίλιους συνελθεῖν. δηλοῦνται δὲ ἐντεῦθεν οἱ τετρακόσιοι δημοκρατικοτέρην τῆς πρόσθεν ἐπηγγέλλοντο ποιῆσιν τὴν πολιτείαν, πεντακισχίλιους κοινωνοὺς παραλαβόντες, ὅσοι οὐδεπώποτε πρότεροι βουλευσόμενοι συνῆλθον. Ueber ὅς nach οὔτω Spr.

πεῖν ἀπέπεμψαν αὐτοὺς εὐθὺς μετὰ τὴν ἐαυτῶν κατάστασιν, δέισαν-
τες μὴ, ὅπερ ἐγένετο, ναυτικὸς ὄχλος οὐτ' αὐτοὺς μένειν ἐν τῷ ὀλιγαρ-
χικῷ κόσμῳ ἐθέλη, σφᾶς τε μὴ ἐκείθεν ἀρξάμενον τοῦ κακοῦ μετα-
στήσωσιν.

- 73 Ἐν γὰρ τῇ Σάμῳ ἐνεωτερίζετο ἤδη τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν
καὶ ξυνέβη τοιαύδε γενέσθαι ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον τοῦτον ὅνπερ οἱ
τετρακόσιοι ξυνίσταντο. οἱ γὰρ τότε τῶν Σαμίων ἐπαναστάντες
τοῖς δυνατοῖς καὶ ὄντες δῆμος, μεταβαλλόμενοι αὐδῖς καὶ πεισθέντες
ὑπὸ τε τοῦ Πεισάνδρου, ὅτ' ἦλθε, καὶ τῶν ἐν τῇ Σάμῳ ξυνεστῶτων
Ἀθηναίων, ἐγένοντό τε ἐς τριακοσίους ξυνωμόται καὶ ἔμελλον τοῖς
ἄλλοις ὡς δῆμῳ ὄντι ἐπιθήσεσθαι. καὶ Ὑπέροβλόν τε τινα τῶν Ἀθη-
ναίων, μοχθηρὸν ἄνθρωπον, ὠστρακισμένον οὐ διὰ δυνάμειος καὶ ἀξι-
ώματος φόβον ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, ἀποκτει-
νουσι μετὰ Χαρμίνου τε, ἐνὸς τῶν στρατηγῶν, καὶ τινων τῶν παρὰ
σφίσιον Ἀθηναίων, πίστιν διδόντες αὐτοῖς, καὶ ἄλλα μετ' αὐτῶν τοι-
αῦτα ξυνέπραξαν, τοῖς τε πλείοσιν ὠρμηγτο ἐπιτίθεσθαι. οἱ δὲ αἰσθό-
μενοι τῶν τε στρατηγῶν Λέοντι καὶ Διομέδοντι — οὗτοι γὰρ οὐχ ἐ-
κόντες, διὰ τὸ τιμᾶσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου, ἔφερον τὴν ὀλιγαρχίαν —
τὸ μέλλον σημαίνουσι καὶ Θρασυβούλῳ καὶ Θρασύλλῳ, τῷ μὲν τριη-
ραρχοῦντι τῷ δὲ ὀπλιτεύοντι, καὶ ἄλλοις οἱ ἐδόκουν αἰεὶ μάλιστα ἐναν-

51, 13, 10. vgl. Clinton F. H. 422 u. Böckh Staatsh. 1 S. 324. — ξυνελ-
θεῖν. zu πράξειν 6, 24, 3. — ἄλλα τε für καὶ ἅλλα eine gute Hs. — τὰ
πρέποντ' εἰπεῖν was zu sagen angemessen, erspriesslich war. Spr.
55, 3, 2. Ueber den Artikel Spr. 50, 9, 2. — ἐαυτῶν für αὐτῶν eine gute
Hs. — κατάστασιν Amtsantritt. — ἐγένετο. ἐγένετο, ὁ Kr. — ναυτι-
κὸς ὄχλος. Verrufen war die ναυτικὴ ἀναρχία. Eur. Hek. 607. — κόσμῳ.
zu 4, 76, 1. — σφᾶς τε μὴ. Spr. 54, 17, 7. — τοῦ κακοῦ, der Kampf ge-
gen die Oligarchie. — μεταστήσωσιν, καταλύσωσιν. (Sch.) Der Plu. neben
ἐθέλη. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 17.

C. 73. § 1. ἐνεωτερίζετο τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν es wurde an
dem Umsturze der Oligarchie gearbeitet. — ὅνπερ. zu 1, 28, 2. —
τότε 8, 21, 1. (Kr. z. Dion. p. 297, 44.) — μεταβαλλόμενοι. zu 1, 71, 4.
— καὶ τῶν, καὶ ὑπὸ τῶν, wie 8, 78, 1. zu 1, 49, 2. — ἐγένοντό τε καὶ
ἔμελλον für ἐπεὶ ἐγένοντο ἔμελλον. Spr. 65, 10 u. zu 3, 10, 1. — τριακο-
σίους. Spr. 60, 8, 1. — ξυνωμόται. ξυνωμότας zwei Hsn.

§ 2. Ὑπέροβλον. Kr. z. Dion. p. 378, 70. — τε. Dem τί entspricht
καὶ ἄλλα. — τῶν Ἀθηναίων hängt nicht von τινά sondern von Ὑπέροβλον
ab. Spr. 49, 9, 1. — διὰ δ. καὶ ἄ. φόβον. Der sonst übliche Grund. —
διὰ αἰσχύνην τῆς πόλεως weil er der Stadt Schande machte. (Hl.)
— μετὰ X. unter Mitwirkung des Ch. (A. Ps.) vgl. 5, 29, 4. 6, 79, 2
u. zu 3, 66, 1. — τῶν π. hängt von τινῶν ab. — μετ' αὐτῶν neben ξυν-. zu
1, 23, 3 u. 6, 105, 2. — τοῖς πλείοσι der Mehrzahl, den Demokraten
der Samier § 5.

§ 3. τῶν στρατηγῶν Λέοντι. Spr. 47, 9, 1. — Θρασύλλῳ. Das
doppelte λ schützen besonders die Inschriften. Schömann Isae. p. 355. vgl.
Böckh Inscr. 1 p. 347 s. — ὀπλιτεύοντι ἀντὶ τοῦ ὀπλικοῦ ἀρχοντι. (Sch.)
ὀπλιτῆ ὄντι Kr. ind. zu Xen. An. lat. A. Den Begriff der Befehlshaberschaft hat

τιοῦσθαι τοῖς Ξυνεστῶσιν· καὶ οὐχ ἤξιον περιδεῖν αὐτοὺς σφᾶς τε διαφθαρέντας καὶ Σάμιον Ἀθηναίους ἀλλοτριωθεῖσαν, δι' ἣν μόνον ἡ ἀρχὴ αὐτοῖς ἐς τοῦτο Ξυνέμεινεν. οἱ δὲ ἀκούσαντες τῶν τε στρατιω-⁴ τῶν ἓνα ἕκαστον μετῆσαν μὴ ἐπιτρέπειν, καὶ οὐχ ἤμισα τοῖς Παράλους, ἄνδρας Ἀθηναίους τε καὶ ἔλευθέρους πάντας [ἐν τῇ νηὶ πλείοντας] καὶ αἰεὶ δὴ ποτε ὀλιγαρχία, καὶ μὴ παρούσῃ, ἐπικειμένους· ὅ τε Λέων καὶ ὁ Διομέδων αὐτοῖς ναῦς τινάς, ὅποτε ποι πλείοιεν, κατέλειπον φύλακας. ὥστ' ἐπιθεὶ αὐτοῖς ἐπετίθεντο οἱ τριακόσιοι, βοηθη-⁵ σάντων πάντων τούτων, μάλιστα δὲ τῶν Παράλων, περιεγένοντο οἱ τῶν Σαμίων πλείονες, καὶ τριάκοντα μὲν τινὰς ἀπέκτειναν τῶν τριακοσίων, τρεῖς δὲ τοὺς αἰτιωτάτους φρυγῆ ἐξημίωσαν· τοῖς δ' ἄλλοις οὐ μνησικακοῦντες δημοκρατούμενοι τὸ λοιπὸν Ξυνεπολίτενον.

Τὴν δὲ Πάραλον ναῦν καὶ Χαιρέαν ἐπ' αὐτῆς τὸν Ἀρχεστράτου, ἄνδρα⁷⁴ Ἀθηναῖον, γενόμενον ἐς τὴν μετὰστασιν πρόθυμον, ἀποπέμπουσιν οἱ τε Σάμιοι καὶ οἱ στρατιῶται κατὰ τάχος ἐς τὰς Ἀθήνας ἀπαγγελοῦντα τὰ γεγενημένα· οὐ γὰρ ἦδεσάν πω τοῖς τετρακοσίους ἀρχοντας. καὶ² καταπλευσάντων αὐτῶν εὐθέως τῶν μὲν Παράλων τινὰς οἱ τετρακόσιοι, δύο ἢ τρεῖς, ἔδησαν, τοὺς δ' ἄλλους ἀφελόμενοι τὴν ναῦν καὶ μετεμβιβάσαντες ἐς ἄλλην στρατιῶτιν ναῦν ἔταξαν φρουρεῖν περὶ Εὐβοίαν. ὁ δὲ Χαιρέας εὐθύς, διαλαθὼν πως, ὡς εἶδε τὰ παρόντα, πάλιν ἐς τὴν Σάμιον ἐλθὼν ἀγγέλλει τοῖς στρατιώταις, ἐπὶ τὸ μεῖζον πάντα δεινώσας, τὰ ἐκ τῶν Ἀθηῶν, ὡς πληγαῖς τε πάντας ζημιούσι καὶ³

das Wort doch wohl nie gehabt. vgl. Haase p. 34 s. — τοῖς Ξυνεστῶσι der Verschwörung. (Va.) zu 8, 66, 1. — αὐτοὺς, die eben § 3 erwähnten Athener, Subject zu περιδεῖν; σφᾶς die samischen Demokraten. (Sch.) — ἀλλοτριούσιν mit dem Da. auch Xen. Kyr. 6, 1, 16. (Pp.) Ueber ἀλλοτριος mit dem Da. Spr. 48, 13, 5. Ueber das Participle Spr. 56, 6, 2. Die Oligarchie neigte sich immer zu Sparta. zu 1, 19. — μέγρι νῦν vor ἡ ἀρχῆ. Glossem zu ἐς τοῦτο, ist mit guten Hsn. gestrichen. vgl. 5, 26, 2.

§ 4. μετῆσαν gingen an mit Bitten. (Sch.) vgl. 3, 70, 1. — τοὺς Παράλους, τοὺς ἐκ τῆς νεὸς τῆς Παράλου. (Sch.) vgl. § 5 u. 74, 2, Ar. Ly. 58, Frö. 1071, Aesch. 3, 162 u. Kr. z. Dion. p. 378, 71. — πάντας, während andre Schiffe theilweise von Sklaven bemannt waren. (Bl.) vgl. Böckh Staatsh. 1 p. 365 f. — ἐν τῇ νηὶ πλείοντες scheinen Glossem zu τοὺς Παράλους. Suidas: Πάραλοι οἱ ἐν τῇ Παράλῳ νηὶ πλείοντες. (Abr.) So auch Diessen p. 36 s. — αἰεὶ δὴ ποτε. zu 1, 13, 3. — καὶ μὴ παρούσῃ, καὶ εἰ μὴ εἶναι (οὐσα) τύχοι. (Sch.) — ἐπικειμένους, ἀχθόμενους. (Sch.) vgl. 2, 49, 4 u. 59, 1. — φύλακας, τῷ δήμῳ. (Dobree.)

§ 5. οἱ πλείονες, οἱ δημοκρατικοί. (Sch.) Ueber die Stellung zu 1, 126, 6. C. 74. § 1. ναῦν. zu 6, 53, 1. — ἐπ' αὐτῆς. Spr. 68, 41, 1. vgl. 7, 25, 1. — ἐς τὴν μετὰστασιν, ἦγουν ἐς τὸ καταλύσαι τὴν ὀλιγαρχίαν. (Sch.) für den Sturz der Oligarchie im Heere. (Pp.) — οὐ γὰρ. vgl. 8, 77. (Pp.)

§ 2. μετεμβιβάζειν wird noch aus Polyæn angeführt. — ἄλλην. Spr. 50, 4, 11. — στρατιῶτιν. zu 6, 43, 1. — φρουρεῖν περὶ Εὐβοίαν. vgl. 8, 86, 6. (Hl.) — διαλαθὼν durchgeschlichen. — ἐπὶ τὸ μεῖζον. zu 1, 10, 4. — δεινώσας, ἦγουν εἰς τὰ δεινότατα τῷ λόγῳ ἐπάρας. (Sch.) Das Wort wird noch aus Plutarch angeführt. — Ἀθηῶν für Ἀθηναίων vielleicht nur zwei Hsn., wohl auch Va.

ἀντιπεῖν ἔστιν οὐδὲν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν πολιτείαν, καὶ οὐ αὐτῶν καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες ὑβρίζονται, καὶ διανοοῦνται, ὅποσοι ἐν Σάμῳ στρατεύονται μὴ ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης, τούτων πάντων τοὺς προσήκοντας λαβόντες εἴρξιν, ἵνα, ἢν μὴ ὑπακούωσι, τεθνήκωσιν. 75 καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπικαταφεινόμενος ἔλεγεν. οἱ δ' ἀκούσαντες ἐπὶ τοὺς τὴν ὀλιγαρχίαν μάλιστα ποιήσαντας καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοὺς μετασχόντας τὸ μὲν πρῶτον ὤρμησαν βάλλειν, ἔπειτα μέντοι ἐπὶ τῶν διὰ μέσου κωλυθέντες καὶ διδαχθέντες, μὴ τῶν πολεμίων ἀντιπρόφρων ἐγγὺς ἐφορμούντων ἀπολέσωσι τὰ πράγματα, ἐπαΐσαντο. μετὰ δὲ τοῦτο, λαμπρῶς ἤδη ἐς δημοκρατίαν βουλόμενοι μεταστῆσαι τὰ ἐν τῇ Σάμῳ, ὃ τε Θρασύβουλος ὁ τοῦ Λύκου καὶ Θρασύλλος — οὔτοι γὰρ μάλιστα προεστῆκεσαν τῆς μεταβολῆς — ὤρκωσαν πάντας τοὺς στρατιώτας τοὺς μεγίστους ὅρκους, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα, ἢ μὴν δημοκρατήσεσθαι τε καὶ ὁμονοήσιν, καὶ τὸν πρὸς Πελοποννησίου πόλεμον προθύμως διοίσειν, καὶ τοῖς τετρακοσίοις πωλέμοι τ' ἔσεσθαι καὶ οὐδὲν ἐπικηρυκέσθαι. Ξυνομνύσαν δὲ καὶ Σαμίων πάντες τὸν αὐτὸν ὅρκον οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὰ πράγματα πάντα καὶ τὰ ἀποβησόμενα ἐκ τῶν κινδύνων Ξυνεκοινώσαντο οἱ στρατιῶται τοῖς Σαμίοις, νομίζοντες οὐτ' ἐκείνοις ἀποστροφῆν σωτηρίας οὔτε σφί-

§ 3. ζημιούσι, οἱ τετρακόσιοι. (Ps.) — ἔστιν. οὐκ ἔστιν? — ἔχοντας. zu 8, 66, 1. — αὐτῶν, τῶν στρατιωτῶν. — διανοοῦνται, οἱ τετρακόσιοι. — τε nach ὅποσοι ist mit einer guten Hs. gestrichen. — ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης, zu 1, 113, 2. — εἴρξιν. εἴρξιν eine gute Hs. zu 5, 11, 1. Ueber den Inf. Fu. zu 1, 27, 2. — ὑπακούωσι für ὑπακούσῃσι die besten Hsn. Subject hier ὅποσοι ἐν Σάμῳ στρατεύονται. — τεθνήκωσιν. Spr. 40 u. θνήσκω u. 53, 3, 4. Subject γυναῖκες καὶ παῖδες.

C. 75. § 1. ἐπὶ gehört zu ὤρμησαν, wie 8, 84, 2. (Pp.) — βάλλειν. Spr. 55, 3, 20 u. zu 1, 128, 2. Erg. τοῖς λίθοις. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 1. — τῶν διὰ μέσου der Parteilosen. Xen. Hell. 5, 4, 25: ἐφοβοῦντο τοὺς διὰ μέσου. (Dobree.) So auch Dion C. 40, 48, 44, 28; οἱ διὰ μέσου ὄντες 45, 8. οἱ μηδετέρῳ μέρει προσεθέμενοι das Schol. zu 3, 82, 9. Das διὰ bezeichnet die Scheidung. — διδαχθέντες, über die Lage der Dinge. (Ba.) — ἀντιπρόφρων. zu 8, 53, 3.

§ 2. λαμπρῶς ist hinzugefügt weil Schritte zur μεταστάσις schon vorher gethan waren. 8, 73, 3 ff. 74, 1. (Pp.) vgl. zu 7, 71, 4. — ὃ τε Θρ. ὁ. zu 6, 81. — Θρασύλλος ohne Artikel. Kr. zu Xen. An. 2, 1, 8. — τῆς μεταβολῆς, τῆς ἀπὸ ὀλιγαρχίας εἰς δημοκρατίαν. (Sch.) — ὤρκωσαν mit zwei Ac. wie Ar. Lys. 187: τὴν ὅρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; Spr. 46, 11. — αὐτούς. Spr. 51, 6, 9. — δημοκρατήσεσθαι. δημοκρατηθήσεσθαι die vier besten Hsn. Doch steht jene Form 8, 48, 5. (Pp.) u. Dem. 24, 99. — διοίσειν. zu 1, 11, 2. — ἐπικηρυκέσθαι. ἐπικηρυκέσθαι Reiske u. Cobet n. l. p. 366. 406.

§ 3. Ξυνομνύναι ὅρκον auch Her. 1, 176. — Σαμίων hängt von οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ ab. (Eng.) — ἡλικίᾳ. zu 6, 24, 2. — Ξυνεκοινώσαντο. zu 8, 8, 1. Dies Compositum scheint sonst nicht vorzukommen. — ἀποστροφῆν σωτηρίας refugium salutis Ps. Eine sonst nicht leicht vorkommende Verbindung. (Bl.) Aehnliches jedoch bei Pflugk zu Eur. Hel. 1055.

σιν εἶναι, ἀλλ' ἴάν τε οἱ τετρακόσιοι κρατήσωσιν, ἴάν τε οἱ ἐκ Μιλήτου πολέμοι, διαφθαρήσονται.

Ἐς φιλονεικίαν τε καθέστασαν τὸν χρόνον τοῦτον οἱ μὲν τὴν πόλιν ἀναγκάζοντες δημοκρατεῖσθαι, οἱ δὲ τὸ στρατόπεδον ὀλιγαρχεῖσθαι. ἐποίησαν δὲ καὶ ἐκκλησίαν εὐθὺς οἱ στρατιῶται, ἐν ἧ τούτους μὲν προτέρους στρατηγούς καὶ εἴ τινα τῶν τριηράρχων ὑπέτοπενον, ἔπανσαν, ἄλλους δὲ ἀνθελόντο καὶ τριηράρχους καὶ στρατηγούς, ὧν Θρασύβουλος τε καὶ Θράσυλλος ὑπῆρχον. καὶ παρὰ νέσεις ἄλλας τ' ἐποιούντο ἐν σφίσιον αὐτοῖς ἀπιστάμενοι καὶ ὡς οὐ δεῖ ἀθυμεῖν ὅτι ἡ πόλις αὐτῶν ἀφέστηκεν· τούτους γὰρ ἐλάσσους ἀπὸ σφῶν τῶν πλεόνων καὶ ἐς πάντα ποριμωτέρων μεθεστάναι. ἐχόντων γὰρ σφῶν τὸ πᾶν ναυτικόν, τὰς ἄλλας πόλεις ὧν ἄρχουσι ἀναγκάσειν τὰ χορήματα ὁμοίως δίδουσι καὶ εἰ ἐκείθεν ὤρωμντο. πόλιν τε γὰρ σφίσιον ὑπάρχειν Σάμιον οὐκ ἀσθενῆ, ἀλλ' ἡ παρ' ἐλάχιστον δὴ ἦλθε τὸ Ἀθηναίων κράτος τῆς θαλάσσης, ὅτε ἐπολέμησεν, ἀφελέσθαι, τούτους τε πολέμιους ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἀμύνεσθαι οὐπερ καὶ πρότερον. καὶ δυνατώτεροι εἶναι σφεῖς ἔχοντες τὰς ναῦς πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῶν ἐν τῇ πόλει. καὶ δι' ἑαυτούς τε ἐν τῇ Σάμῳ προκαθημένους

(Pp.) — ἴάν τε, das zweite, für ἄν τε eine gute Hs. zu 4, 46, 2. vgl. Kr. z. Dion. p. 274 s., 15. — οἱ ἐκ. zu 3, 29, 1.

C. 76. § 1. ἐς φ. καθέστασαν. zu 7, 28, 2. — οἱ μὲν τὴν πόλιν, οἱ ἐν Σάμῳ τὰς Ἀθήνας. (Sch.) — ἀναγκάζοντες zu zwingen versuchend. (A. Ps) Es könnte wohl auch ein Glossem sein. Spr. 53, 3, 16. — οἱ δέ, οἱ ἐν Ἀθήναις. (Sch.) — ἐποίησαν. zu 1, 67, 2. — τούτους μὲν πρ. στρατηγούς. Auch den Leon und Diomedon? (Wattenbach S. 52.) Oder schrieb Thuk. vielleicht τῶν μὲν προτέρων στρατηγῶν καὶ τῶν τριηράρχων εἴ τινα? — ὑπέτοπενον für ὑπώπεινον gute Hsn. zu 2, 5, 3. — ὧν. Spr. 47, 9, 2.

§ 2. ἐν σφίσιον αὐτοῖς. zu 5, 69, 3 u. 8, 63, 3. vgl. Herbst S. 14. — αὐτῶν für αὐτῶν Bk. Ab hängt es von ἀφέστηκε. (Ps.) — τούτους ἐλάσσους. Spr. 50, 4, 12. — σφῶν τῶν. zu 1, 144, 3. — ποριμωτέρων. εὐπορωτέρων ein Glossem Ar. Frösche 1429: μισῶ πόλιν — πόριμον αὐτῶ, τῇ πόλει δ' ἀμύχανον. (Bl.) Ar. Frie. 1030: φρονεῖν σοφῆ φρονεῖ πορίμω τε τόλμῃ. Thesm. 776: ἐγχειρεῖν χρῆ ἔργῳ πορίμῳ. vgl. auch Aesch. Pro. 906. „Umschrieben § 3: δυνατώτεροι πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια.“ (Arn.) mittelreich. — μεθεστάναι abtrünnig seien. vgl. 8, 15, 1. 53, 3 u. zu 1, 107, 4. — ἐχόντων σφῶν für den Nominativ. (Pp.) Spr. 47, 4, 2. zu 2, 83, 3 u. 7, 48, 2. — καὶ εἰ als wenn. zu 6, 21, 2. — ἐκεῖθεν, ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν. (Ps.) — ὤρωμντο für ὤρωμντο einige gute Hsn.

§ 3. πόλιν τε. Dem entspricht τούτους τε πολέμιους. zu τε 6, 34, 4. — παρ' ἐλάχιστον ἦλθε. zu 4, 106, 3. Ueber die Sache Plut. Per. 28. — τὸ Ἀθηναίων. Ἀθηναίων τό? — ὅτε ἐπολέμησεν 1, 115, 5 ff. (Hk.) Vielleicht ist dies ein Glossem wodurch τότε verdrängt ist. vgl. Kr. z. Dion. p. 297, 43 s. — ἀφελέσθαι. zu 6, 41, 3. — ἀμύνεσθαι. ἀμυνεῖσθαι eine gute Hs. Doch vgl. Spr. 53, 1, 6. — οὐπερ, ἐξ οὐπερ. zu αἰς 1, 28, 2. — καὶ πρ. Spr. 69, 32, 13.

§ 4. ἑαυτούς τε. ἑαυτούς δὲ Hk. τούς Sauppe Ep. cr. p. 86. — προκαθημένους, Ἀθηνῶν, zum Schutze Athens (πρό). (Hk.) Her. 8, 36: αὐτός

καὶ πρότερον αὐτοὺς κρατεῖν τοῦ ἐς τὸν Πειραιᾶ ἔσπλον, καὶ νῦν ἐς τοιοῦτον καταστήσονται μὴ βουλομένων σφίσι πάλιν τὴν πολιτείαν ἀποδοῦναι, ὥστε αὐτοὶ καὶ δυνατώτεροι εἶναι εἶργειν ἐκείνους τῆς θαλάσσης ἢ ὑπ' ἐκείνων εἶργεσθαι. βραχὺ τέ τι εἶναι καὶ οὐδενὸς ἄξιον ὧ̄ πρὸς τὸ περιγίγνεσθαι τῶν πολεμίων ἢ πόλις σφίσι χρήσιμος ἦν, καὶ οὐδὲν ἀπολωλέκεναι, οἳ γε μῆτε ἀργύριον εἶχον ἔτι πέμπειν, ἀλλ' αὐτοὶ ἐπορίζοντο οἳ στρατιῶται, μῆτε βούλευμα χρηστόν, οὔπερ ἕνεκα βπόλις στρατοπέδων κρατεῖ· ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις τοὺς μὲν ἡμαρτηκέναι τοὺς πατρίους νόμους καταλύσαντας, αὐτοὶ δὲ σώζειν καὶ ἐκείνους πειράσεσθαι προσαναγκάζειν, ὥστε οὐδὲ τούτους οἵπερ ἂν βουλευοίεν τι χρηστόν παρὰ σφίσι χείρους εἶναι. Ἀλκιβιάδην τε, ἦν αὐτῷ ἄδειάν τε καὶ κάθοδον ποιήσωσιν, ἄσμενον τὴν παρὰ βασιλέως ξυμμαχίαν παρεξείν. τό τε μέγιστον, ἦν ἀπάντων σφάλλωνται, εἶναι αὐτοῖς, τοσοῦτον ἔχουσι ναυτικόν, πολλὰς τὰς ἀποχωρήσεις, ἐν αἷς καὶ πόλεις 77 καὶ γῆν εὐρήσουσιν. τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιάσαντες καὶ παραθαρσύναντες σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ τοῦ πολέμου παρεσκευάζοντο οὐδὲν ἦσσαν. οἳ δ' ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες ἐς τὴν Σάμον, οἳ δέκα

ικανὸς εἶναι τῶν ἔωντοῦ προκατῆσθαι. — αὐτούς, die zu Athen befindlichen Athenener. (Dr.) — ἔσπλον, weil sonst die Feinde den Peiraicos blokiren würden. (Arn.) — τοιοῦτον für τοσοῦτον eine gute Hs. — καταστήσονται, καταστήσεσθαι Dobree. Der Uebergang ist auffallend; der Sinn scheint zu sein: sie, die zu Samos befindlichen Athenener, würden jene, die zu Athen, wenn diese ihnen nicht die demokratische Verfassung wieder geben wollten, in eine solche Lage versetzen. Der Sch. erklärt: sie, die zu Samos befindlichen Athenener, würden so mächtig sein. Haase p. 101 s. nimmt eine Lücke nach καὶ νῦν an, etwa: ἐν μᾶλλον ἐλπίδα εἶναι, ὡς προσλαβόντες καὶ τὸ τῶν Σαμίων κοινόν. — καὶ nach αὐτοὶ fehlt im Sch. u. einer guten Hs.: sogar? — ἢ ὑπ' ἑ. εἶργεσθαι, hiezu denke man: in der Lage aus δυνατώτεροι.

§ 5. οὐδὲν ἀπολωλέκεναι sie, die auf Samos, hätten nichts verloren in denen die etc. (Arn.) — οἳ γε die ja (zu 6, 37, 2), auf πόλιν d. h. τοὺς ἐν τῇ πόλει bezogen. (Schömann.) Spr. 58, 4, 1 u. zu οἷς 1, 140, 6. — μῆτε. Spr. 67, 4, 3. — εἶχον ἔτι für ἐν εἶχον eine gute Hs. — ἀλλ' αὐτοὶ. Spr. 59, 2, 6.

§ 6. τούτοις, bezogen auf βούλευμα, doch als substantivirtes Neutrum. — πατρίους, πατρώους viele, auch gute Hsn. Spr. 41, 11, 9. — αὐτοὶ für αὐτοὺς Dobree, Hk. u. eine gute Hs. — σώζειν, τοὺς π. νόμους. (Dobree.) — προσαναγκάζειν, σώζειν (τοὺς πατρίους νόμους). (Sch.) Spr. 53, 4, 11 u. zu 4, 87, 1. 7, 18, 5. — ὥστε οὐδέ. zu 5, 40, 2. — οἵπερ. οὔπερ die besten Hsn. — βουλευοίεν. Zus. zu 3, 42, 5. — παρὰ σφίσι, bei den Athenern auf Samos, verbindet Ps. richtig mit βουλευοίεν, was die Stellung erfordert. — ποιήσωσιν verschafft haben würden. (Ba.) — παρεξείν. πράξειν? — τό τε μέγιστον. Spr. 57, 10, 12 u. zu 2, 63, 1. — αὐτοῖς für σφίσι, aber aus der Seele des Schriftstellers. vgl. zu 1, 93, 2 u. Index u. αὐτός II. — ἀποχωρήσεις Zufluchtsörter, wie sonst ἀποστροφή. „Ein ähnlicher Gedanke 7, 77, 5.“ (Arn.)

C. 77. καὶ τὰ auch die. — τὰ τοῦ π. vgl. 5, 86. 6, 6, 4. 8, 63, 3. 82, 2. — οἳ δέκα 8, 72, 1. — πρεσβευταὶ für πρέσβεις hier und 8, 86, 1.

πρεσβευταί, ὡς ταῦτα, ἐν τῇ Ἀθήλῳ ἤδη ὄντες, ἤσθάνοντο, ἡσύχαζον αὐτοῦ.

Ἐπὶ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον καὶ οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ τῶν Πελοπον-78 νησίων ἐν τῷ ναυτικῷ στρατιῶται κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διεβόων ὡς ὑπὸ τε Ἀστυνόχου καὶ Τισσαφέρωνος φθείρεται τὰ πράγματα, τοῦ μὲν οὐκ ἐθέλοντος οὔτε πρότερον ναυμαχεῖν, ἕως ἔτι αὐτοὶ τε ἔρρωντο μᾶλλον καὶ τὸ ναυτικὸν τῶν Ἀθηναίων ὀλίγον ἦν, οὔτε νῦν, ὅτε στασιάζειν τε λέγονται καὶ αἱ νῆες αὐτῶν οὐδέπω ἐν τῷ αὐτῷ εἰσίν, ἀλλὰ τὰς παρὰ² Τισσαφέρωνος Φοινίσσας ναῦς μένοντες, ἄλλως ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον, κινδυνεύσειν διατριβῆναι· τὸν δ' αὖ Τισσαφέρωνην τὰς τε ναῦς ταύτας οὐ κομίζειν, καὶ τροφήν ὅτι οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῆ διδοὺς κακοῖ τὸ ναυτικόν. οὐκ οὐκ ἔφασαν χρῆναι μέλλειν ἔτι ἀλλὰ ναυμαχεῖν. καὶ μάλιστα οἱ Συρακόσιοι ἐνήγον. αἰσθόμενοι δὲ οἱ ξύμμαχοι καὶ ὁ Ἀ-79 στύχοχος τὸν Θροῦν καὶ δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ὥστε διαναυμαχεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς ἢ ἐν τῇ Σάμῳ τυραχῆ, ἄραντες ταῖς ναυσὶ πάσαις, οὐσαις δώδεκα καὶ ἑκατόν, καὶ τοὺς Μιλησίους πεζῆ κελεύσαντες ἐπὶ τῆς Μυκάλῃς παρῖεναι ἔπλεον ὡς πρὸς τὴν Μυκάλην. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκ Σάμου ναυσὶ δυοῖν καὶ ὀγδοήκοντα, αἱ ἔτυχον² ἐν Γλαύκῃ τῆς Μυκάλῃς ὁμοῦσαι — διέχει δ' ὀλίγον ταύτῃ ἢ Σάμος τῆς ἡπείρου πρὸς τὴν Μυκάλην — ὡς εἶδον τὰς τῶν Πελοποννησίων

(Ds.) Doch könnte man hier οἱ δέκα πρεσβευταί und 8, 86, 1 ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πρεσβευταί verdächtigen. Indess vgl. Abr. dilucc. p. 495 u. die Erkl. z. Thom. Mag. p. 735 s. — ἡσύχαζον blieben, gingen nicht weiter. (Ps.) — αὐτοῦ ist aus mehreren und guten Hsn. zugefügt.

C. 78. § 1. τῶν Πελοποννησίων. Ueber die Stellung zu 1, 126, 6. — κατὰ, wie sonst ἐν, vgl. Haase p. 43. — διεβόων kann wohl nur Verbreitung lauter Beschwerden bezeichnen. vgl. 8, 53, 2. — ὑπὸ τε für ἐπὶ δύο (gute) Hsn. zu 1, 49, 2. — τοῦ μὲν, τοῦ Ἀστυνόχου. (Sch.) Dem entspricht τὸν δ' αὖ, übergehend zu einem von διεβόων abhängigen Infinitiv. Kr. z. Dion. p. 264. — πρότερον 8, 30, 2. 44, 3. (Kr. eb. p. 265.) — οὐδέπω noch nicht, wie später 8, 79, 4. (Arn.) — ἐν τῷ αὐτῷ. zu 4, 35, 1.

§ 2. ἄλλως ὄνομα die ein leerer Name, bloss eine Vorspiegelung seien. Eur. Hel. 1421: τὰ τῶν θανόντων οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πόνος. vgl. zu 1, 109, 2. — κινδυνεύσειν hängt noch von διεβόων ab. (Dr.) — διατριβῆναι, διαφθαρῆναι. (Sch.) sie würden Gefahr laufen sich aufzureiben. (Hl.) vgl. 8, 87, 3. (Dr.) u. zu 8, 46, 2. (Kr. eb. p. 265.) vgl. Her. 7, 120. (Bl.) — καὶ ὅτι. Ein etwas harter Uebergang. „vgl. jedoch 5, 65, 6.“ (Pp.) Ueber die Stellung zu 8, 12, 1. — κακοῖ, ἦγον εἰς κακοπάθειαν ἐμβάλλει. (Sch.) — ναυμαχεῖν für διαναυμαχεῖν eine gute Hs. Dies von einer Entscheidungsschlacht, wie 7, 60, 2. 8, 27, 1.

C. 79. § 1. οἱ ξύμμαχοι. οἱ ξύμβουλοι? Doch vgl. Kr. z. Dion. p. 303 s., 70. — δόξαν. Spr. 56, 9, 5. — ἀπὸ ξυνόδου. zu 1, 97, 1. — ὥστε. Xen. Kyr. 2, 2, 20: ἢ οἷον ἀνψηγίσασθαι τὸ πλῆθος συνελθὼν ὥστε μὴ ἴσων ἕκαστον τυγχάνειν; Spr. 65, 3, 1. — ἐσηγγέλλετο. ἐσήγγελο Cobet n. l. p. 423. — δώδεκα καὶ ἑκατόν. Kr. z. Dion. p. 303 s.

§ 2. δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Kr. z. Dion. p. 317. — πρὸς τὴν M. an der Seite die nach M. zu liegt. (Va.) — ὡς, καὶ ὡς viele, auch gute

ναῦς προσπλεύσας, ἐπεχώρησαν ἐς τὴν Σάμον, οὐ νομίσαντες τῷ
 3 πλῆθει διακινδυνεύσαι περὶ τοῦ παντὸς ἰκανοὶ εἶναι. καὶ ἄμμι — προ-
 ῆθοντο γὰρ αὐτοὺς ἐκ τῆς Μιλήτου ναυμαχουσίοντος — προσεδέ-
 χοντο καὶ τὸν Στρομβιχίδην ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου σφίσι ταῖς ἐκ τῆς
 Χίου ναυσὶν ἐπ' Ἄβυδον ἀφικομέναις προσβοηθήσειν· προὔπεμπετο
 γὰρ αὐτῷ ἄγγελος, καὶ οἱ μὲν οὕτως ἐπὶ τῆς Σάμου ἀνεχώρησαν,
 οἱ δὲ Πελοποννήσιοι καταπλεύσαντες ἐπὶ τῆς Μυκάλῃς ἐστρατοπεδεύ-
 4 σαντο καὶ τῶν Μιλησίων καὶ τῶν πλησιοχώρων ὁ πεζός. καὶ τῇ ὑστε-
 ραίᾳ μελλόντων αὐτῶν ἐπιπλεῖν τῇ Σάμῳ ἀγγέλλεται ὁ Στρομβιχίδης
 ταῖς ἀπὸ τοῦ Ἑλλησπόντου ναυσὶν ἀφικόμενος· καὶ εὐθὺς ἀπέπλεον
 πάλιν ἐπὶ τῆς Μιλήτου. οἱ δ' Ἀθηναῖοι προσγενομένων σφίσι τῶν
 κειῶν ἐπίπλεον αὐτοὶ ποιοῦνται τῇ Μιλήτῳ ναυσὶν ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν,
 βουλόμενοι ναυμαχῆσαι· καὶ ὡς οὐδεὶς αὐτοῖς ἀντανήγετο, ἀπέπλευσαν
 πάλιν ἐς τὴν Σάμον.

80 Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει μετὰ τοῦτο εὐθὺς οἱ Πελοποννήσιοι ἐπειδὴ
 ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι οὐκ ἀντανήγοντο,
 ἀπορήσαντες ὁπόθεν τοσαύταις ναυσὶ χρήματα ἐξοσιν, ἄλλως τε καὶ
 Τισσαφέρους κακῶς δίδοντας, ἀποστέλλουσιν ὡς τὸν Φαρνάβζον,
 ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐκ τῆς Πελοποννήσου προσετάχθη, Κλέαρχον

Hsn.; gut wenn man vorher *αἱ* mit einer der besten u. Va. streicht. — *προσπλεύσας* für *ἐπιπλεύσας* eine gute Hs., *προσεπιπλεύσας* mehrere.

§ 3. *ἐκ τῆς Μ.* ist mit *προῆθοντο* zu verbinden. (Ds.) — *ναυμαχουσίοντος* scheint sonst nicht vorzukommen. — *ταῖς ἐκ τῆς Χ.* 8, 62, 1. (Dr.) — *Ἄβυδον* für *Ἀβύδου* einige gute Hsn. Mit dem Ge. scheint *ἐπὶ* nur von Abgehenden, nicht von Ankommenden gebraucht zu sein. Denn 1, 60, 2 dürfte *ἐπὶ Θοράκης* für *ἐς τὴ ἐπὶ Θ.* stehen. (Pp.) — *προὔπεμπετο* für *προὔπεμπετο* Ba. u. Hk. *προὔπεμπετο* schlechte Hsn. — *ἀνεχώρησαν. ἀπεχώρησαν* mehrere Hsn. — *ἐπὶ τῆς* für *ἐπὶ* eine gute Hs. — *τῆς Μυκάλῃς.* vielmehr *τῇ Μυκάλῃ.* zu verbinden mit *ἐστρατοπεδεύοντο.* vgl. 1, 30, 1. 51, 3. (Pp.) — *ὁ πεζός, ἐστρατοπεδεύσατο.* Kr. z. Dion. p. 25.

§ 4. *ἀφικόμενος.* Spr. 56, 7, 3. — *ὀκτὼ.* 8 erwartet man, da § 2 zwei und achtzig erwähnt sind und Strombichides nach 8, 62, 1 vier und zwanzig hatte. Doch mögen zwei von den Samiern oder von den bei Chios gebliebenen zugekommen sein. (Pp.) vgl. Kr. z. Dion. p. 317 s. — *ναυμαχῆσαι* für *διαναυμαχῆσαι* eine gute Hs.

C. 80. § 1. *ἐπειδὴ* nachdem, enge mit *μετὰ τοῦτο εὐθὺς* zu verbinden. vgl. 1, 102, 3 u. 7, 69, 1. (Kr. z. Dion. p. 304, 71.) — *ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι* den versammelten Schiffen der Athener (8, 79, 4) nicht gewachsen. vgl. 5, 60, 3. Her. 7, 157, 2. 236, 1. 9, 90, 2. (Kr. eb.) mit ihren versammelten Schiffen, zu *ἀντανήγοντο* gezogen Ps. u. Arn., wobei man ein obgleich zu *ἀθρόαις* vermissen würde: mit ihren Schiffen obgleich sie alle zusammengezogen hatten. Auch bezieht sich *ἀθρόαις* am natürlichsten auf die Schiffe der Athener von deren Zusammenkunft eben gesprochen ist. Zu *ταῖς ναυσὶν* etwa *τῶν Ἀθηναίων* und *ταῖς ἐαυτῶν* vor *ναυσὶν* vermiss' ich nicht. Ueber die Flotte Kr. z. Dion. p. 305 s. — *τοσαύταις* 8, 79, 1. — *ναυσὶν.* zu *τοῖς πολλοῖς* 4, 6, 2. — *κακῶς.* zu 8, 46, 5. — *τὸ πρῶτον* 8, 39, 2. (Ds.) Doch hindert *ἐκ τῆς II.* wohl nicht es mit Kr. eb. p. 286, 2 auch auf 8, 8, 3 zu beziehen.

τὸν Ῥαμφίον ἔχοντα ναῦς τεσσαράκοντα. ἐπεκαλεῖτό τε γὰρ αὐτοὺς ὁ Φαράβαζος καὶ τροφὴν ἐτοιμὸς ἦν παρέχειν, καὶ ἅμα καὶ τὸ Βυζάντιον ἐπεκηρυκέετο αὐτοῖς ἀποστήναι. καὶ αἱ μὲν τῶν Πελοποννησίων αὐταὶ νῆες ἀπάρασαι ἐς τὸ πέλαγος, ὅπως λάθοιεν ἐν τῷ πλῶ τοὺς Ἀθηναίους, χειμασθεῖσαι καὶ αἱ μὲν Ἀήλου λαβόμεναι αἱ πλείους μετὰ Κλέαρχον καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι ἐς Μίλητον — Κλέαρχος δὲ κατὰ γῆν αὐθις ἐς τὸν Ἑλλήσποντον κομισθεὶς ἤρχεν — αἱ δὲ μετὰ Ἐλίξου τοῦ Μεγαρέως στρατηγοῦ δέκα ἐς τὸν Ἑλλήσποντον διασωθεῖσαι Βυζάντιον ἀριστάσιν. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ἐκ τῆς Σάμου πέμπον-³σιν ἀσθόμενοι νεῶν βοήθειαν καὶ φυλακὴν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ τις καὶ ναυμαχία βραχεῖα γίγνεται πρὸ τοῦ Βυζαντίου ναυσὶν ὀκτώ πρὸς ὀκτώ.

Οἱ δὲ προσετώτες ἐν τῇ Σάμῳ καὶ μάλιστα Θρασύβουλος, αἰε¹81 [τε] τῆς αὐτῆς γνώμης ἐχόμενος, ἐπειδὴ μετέστησε τὰ πράγματα, ὥστε κατὰγειν Ἀλκιβιάδην, [καὶ] τέλος ἐπ' ἐκκλησίας ἐπεισε τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν, καὶ ψηφισαμένων αὐτῶν Ἀλκιβιάδην κάθοδον καὶ ἄδειαν πλεύσας ὡς τὸν Τισσαφέρην κατήγεν ἐς τὴν Σάμον τὸν Ἀλκιβιάδην, νομίζων μόνην σωτηρίαν εἰ Τισσαφέρην αὐτοῖς μεταστήσειεν ἀπὸ Πελοποννησίων. γενομένης δὲ ἐκκλησίας τὴν τε ἰδίαν ξυμφορὰν² τῆς φυγῆς ἐπηρεάσατο καὶ ἀνωλοφύρατο ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν πολλὰ εἰπὼν ἐς ἐλπίδας αὐτοὺς οὐ μικρὰς τῶν τε μελλόν-

§ 2. τε hat nur eine gute Hs. — ἐπεκηρυκέετο αὐτοῖς ἀποστήναι erbot sich gegen sie durch Gesandte abzufallen. „vgl. 7, 83, 1.“ (Dr.) wo εἶναι ἐτοιμὸς wohl zu streichen ist. — αὐταί. Spr. 50, 11, 20 u. Index u. οὗτος. — χειμασθεῖσαι καὶ. καὶ χειμασθεῖσαι Kr. z. Dion. p. 305, 72. oder auch καὶ gestrichen, wobei die Parenthesenzeichen weg zu lassen und angefangen wäre als sollte folgen ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἄρχων ἐκομίσθη. Da jedoch auch für καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι eig. καὶ ὕ. π. ἦθον stehen sollte, so hat hier wohl der Schriftsteller selbst gefehlt. — αἱ πλείους appositiv, wie 3, 23, 2. vgl. zu 2, 4, 1. — δέκα. Kr. z. Dion. p. 305.

§ 3. φυλακὴν. zu 7, 4, 7. Ueber die Sache Kr. z. Dion. 318, 43. — καὶ τις καὶ. zu 1, 75, 2. — βραχεῖα. zu 2, 22, 2. — ὀκτώ πρὸς ὀκτώ. zu 2, 97, 5.

C. 81. § 1. οἱ προσετώτες 8, 75, 2. — αἰε. καὶ αἰε mehrere Hsn. Für τέ vermuthet Pp. ποῖε. Dobree verdächtigt es, daneben (nicht gut) καὶ εἰ ἢς vermuthend. — αὐτῆς für αὐτοῦ zwei Hsn. u. Va. — ἐχόμενος. zu 1, 140, 1. — ὥστε ist an τῆς αὐτῆς γ. ἐ. anzuschließen. (Va.) — καὶ vor τέλος streicht Dobree. — ἐπ' für ἀπ' viele und gute Hsn. Doch s. 8, 97, 2. (Abr.) vgl. zu 1, 97, 1. (Dr.) Allein diese Stellen sind verschieden; ἐπ' ἐκκλησίας findet sich auch bei Memnon Herakl. G. 59, ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας bei Polyæn Strat. 5, 3, 2. (Haase p. 63.) — ἐπεισε. ἐπεισαν die besten Hsn., gut wenn vorher μετέστη stände. Object: zu seiner Ansicht. (Va.) zu 2, 44, 2. — κατήγεν. κατήγαγεν? vgl. 2, 33, 2. (Pp.) — μόνην σωτηρίαν ohne Artikel. zu 7, 42, 5. — μεταστήσειε zu den Athenern hinüberzöge. vgl. zu 1, 107, 4.

§ 2. τῶν vor πολιτικῶν fehlt in vielen und den besten Hsn. — ἐς ἐλπίδας. zu 6, 103, 2. — μικρὰς für μικράς eine gute Hs. — τε nach ἐλπίδας ist mit einer guten Hs. gestrichen; γε Reiske. Doch wozu hier die Be-

τὴν καθίστη καὶ ὑπερβάλλον ἐμεγάλυνε τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν παρὰ τῷ Τισσαφέρνει, ἵν' οἱ τε οἴκοι τὴν ὀλιγαρχίαν ἔχοντες φοβοῖντο αὐτὸν καὶ μᾶλλον αἱ ξυνομοσίου διαλυθῆεν, καὶ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τιμω-
 3 ττρόν τε αὐτὸν ἄγοικεν καὶ αὐτοὶ ἐπὶ πλείον θαρσοῖεν, οἱ τε πολέμιοι τῷ Τισσαφέρνει ὡς μάλιστα διαβάλλοντο καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλπί-
 3 δων ἐκπίπτουκιν. ὑπισχνεῖτο δ' οὖν τὰδε, μέγιστα ἐπικομπῶν, ὃ Ἀλκι-
 βιάδης, ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπέδεξαιτο ἢ μὴν, ἕως ἄν τι τῶν ἑαυ-
 τοῦ λείπηται, ἢν Ἀθηναίους πιστεύσῃ, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς,
 οὐδ' ἢν δὲρ τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στραμινὴν ἔξαργυρίσαι, τὰς τε
 ἐν Ἀσπένδῳ ἤδη οὔσας Φονίικων ναῦς κομικῆν Ἀθηναίους καὶ οὐ Πε-
 82 αὐτῷ ἀναδέξαιτο. οἱ δ', ἀκούσαντες ταῦτά τε καὶ ἄλλα πολλὰ στρα-
 τηγόν τε αὐτὸν εὐδὲς εἶλοντο μετὰ τῶν προτέρων καὶ τὰ πράγματα
 πάντα ἀνείθεσαν, τὴν τε παραντίκα ἐλπίδα ἕκαστος τῆς τε σωτηρίας
 καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων τιμωρίας οὐδενὸς ἄν ἠλλάξαντο, καὶ ἐτοίμοι
 ἤδη ἦσαν [κατὰ] τὸ αὐτίκα τοὺς τε παρόντας πολέμους ἐκ τῶν λεχθέν-
 2 των καταφρονεῖν καὶ πλεῖν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ. ὁ δὲ τὸ μὲν ἐπὶ τὸν
 Πειραιᾶ πλεῖν τοὺς ἔγγυτέρω πολέμους ὑπολπόντας καὶ πάνυ διεκώ-
 λυσε, πολλῶν ἐπειγομένων· τὰ δὲ τοῦ πολέμου πρῶτον ἔφη, ἐπειδὴ
 3 καὶ στρατηγὸς ἦρητο, πλεύσας ὡς Τισσαφέρνην πράξειν. καὶ ἀπὸ

schränkung? — τῶν μελλόντων. zu 2, 89, 8. vgl. 7, 77, 3. — παρὰ. τὴν παρὰ? Spr. 50, 9, 9. — οἱ τε zu beziehen auf καὶ οἱ. — αὐτόν. αὐτόν Bk. zweimal. — ἄγοικεν hielten; selten so. Eur. Bach. 225: τὴν Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγει τοῦ Βαχίου. Kr. z. Arr. An. 2, 16, 4 lat. A. — ἐπὶ πλείον. zu 8, 2, 2. — τῷ Τ. διαβάλλοντο mit dem T. verunwilligt würden. (Hl.) vgl. 8, 83, 1. 109, 1. (Kist.) Pflugk zu Eur. Her. 423 u. Kr. z. Her. 6, 64. — καὶ τῶν. καὶ ἀπὸ τῶν die besten Hsn. „Dies wohl sprachwidrig.“ (Pp.)

§ 3. οὖν ohne δ' einige Hsn., gebilligt von Pp. — ἐπικομπῶν, ἦγουν κομπωδῶς λέγων. (Sch.) zu 4, 126, 6. Noch bei Dion C. (Bl.) — πιστεύσῃ für πιστεῖν eine gute Hs. vgl. zu 8, 53, 4. — ἔξαργυρίσαι für ἔξαργυρῶσαι mehrere Hsn. und jene Form scheinen die Attiker ausschliesslich gebraucht zu haben. (Pp.) ἔξαργυρίσαι, ἦγουν ἀργυρίου πωλῆσαι. (Sch.) — πιστεύσαι erg. ἔφη aus ὑπισχνεῖτο. Spr. 65, 11, 7. — μόνως Thuk. nur hier wie Xen. nur Kyr. 3, 2, 23. (Pp.) Oefter Aristoteles, hin und wieder Spätere. μόνον einige Hsn. — αὐτός, Ἀλκιβιάδης. (Sch.) Vor diesem Worte haben mehrere Hsn. σῶς. — κατελθῶν, aus der Verbannung zurückberufen. — ἀναδέξαιτο Ge währ für sie, die Athener, leistete. (St.)

C. 82. § 1. ἀνείθεσαν. zu 2, 65, 2. — οὐδενός. Spr. 47, 17. — ἄν ἠλλάξαντο für ἀντηλλάξαντο mehrere Hsn., ἄν ἀντηλλάξαντο Pp. Das ἄν vermisste schon Dr. — κατὰ. διὰ einige Hsn. Die Präposition streichen will Pp. So τὸ αὐτίκα 2, 41, 2. 4, 107, 1. 6, 57, 3. 69, 4. Eben so τὸ παραντίκα. Daneben ἐς τὸ αὐτίκα und ἐν τῷ αὐτίκα, wie ἐν τῷ παραντίκα 7, 71, 6. — πολέμους καταφρονεῖν. zu 6, 34, 8. — καὶ πλεῖν für πλεῖν τε eine gute Hs.

§ 2. τὸ πλεῖν. zu τό 2, 53, 2. — καὶ πάνυ. zu 1, 3, 2. — διεκώλυσε. vgl. 8, 86, 3. (Pp.)

ταύτης τῆς ἐκκλησίας ἐθῶς ὄχετο, ἵνα δοκῆ πάντα μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι, καὶ ἅμα βουλόμενος αὐτῷ τιμιώτερός τε εἶναι καὶ ἐνδείκνυσθαι ὅτι καὶ στρατηγὸς ἤδη ἤροηται καὶ εὖ καὶ κακῶς οἷός τ' ἐστὶν αὐτὸν ἤδη ποιεῖν. Ξυνέβαινε δὲ τῷ Ἀλκιβιάδῃ τῷ μὲν Τισσαφέρνει τοὺς Ἀθηναίους φοβεῖν, ἐκείνοις δὲ τὸν Τισσαφέρην.

Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν τῇ Μιλήτῳ πυνθανόμενοι τὴν Ἀλκιβιάδου⁸³ κάθοδον, καὶ πρότερον τῷ Τισσαφέρνει ἀπιστοῦντες, πολλῶ δὴ μᾶλλον ἔτι διεβέβληντο. Ξυνηρέχθη γὰρ αὐτοῖς κατὰ τὸν ἐπὶ τὴν Μιλητον τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλον, ὡς οὐκ ἠθέλησαν ἀνταναγαγόντες ναυμαχῆσαι, πολλῶ ἔς τὴν μισθοδοσίαν τὸν Τισσαφέρην ἀρρωστότερον γενόμενον καὶ ἔς τὸ μισεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν πρότερον ἔτι τούτων διὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπιδεδωκέαι. καὶ Ξυνιστάμενοι κατ' ἀλλήλους² οἵαπερ καὶ πρότερον οἱ στρατιῶται ἀνελογίζοντο καὶ τινες καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀξίων λόγον ἀνθρώπων [καὶ οὐ μόνον τὸ στρατιωτικόν], ὡς οὔτε μισθὸν ἐντελῆ πάποτε λάβοιεν, τό τε δίδόμενον βραχὺ καὶ οὐδὲ τοῦτο Ξυνεχῶς· καὶ εἰ μὴ τις ἢ διαναυμαχῆσει ἢ ἀπαλλάξεται ὄθεν τροφῆν ἔξει, ἀπολείψειν τοὺς ἀνθρώπους τὰς ναῦς· πάντων τε Ἀστύοχον εἶναι αἴτιον, ἐπιφέροντα ὀργὰς Τισσαφέρνει διὰ ἴδια κέρδη. ὅν⁸⁴ των δ' αὐτῶν ἐν τοιούτῳ ἀναλογισμῷ Ξυνηρέχθη καὶ τοιούδε τις θόρυβος περὶ τὸν Ἀστύοχον. τῶν γὰρ Συρακοσίων καὶ Θουρίων ὄσφ

§ 3. ἵνα. ἵνα δὴ corr. eine, ἵνα δὲ mehrere Hsn. — ἡ δὴ, das zweite, ist aus vielen und den besten Hsn. zugefügt. — τῷ μὲν T. durch den T. Der dynamische Dativ bei Personennamen ungewöhnlich steht hier, weil eig. τῷ Τισσαφέρνους φόβῳ vorschwebt.

C. 83. § 1. καὶ πρότερον. zu 6, 88, 5. vgl. zu 1, 18, 1. — διεβέβληντο. zu 8, 81, 2. (Hl.) — κατὰ τὸν oder μετὰ τὸν für καὶ τὸν Dr. μετά Bk. κατὰ oder διὰ Reiske. — ἀνταναγαγόντες. zu 7, 52, 1. — ἀρρωστότερον. zu 7, 47, 1 — καὶ eadem opera (zugleich), wie 4, 92, 3. 99: ἀπίοντας καὶ ἀπολαβεῖν. vgl. Porson opusc. p. 382 s. (Dobree.) — ἔς τό. zu 6, 60, 2.

§ 2. κατ' für πρὸς eine gute Hs. unter, mit. zu 2, 88, 1. — οἵαπερ καί. Spr. 69, 32, 13. — πρότερον 8, 78, 1. (Pp.) — ἀξίων λόγον. ἀξιολόγων die besten Hsn. — καὶ οὐ μόνον τὸ στρ. ist hier doch anstössig pleonastisch und mir als Glossem verdächtig, zumal da bei Thuk. Pleonasmen der Art überhaupt selten sind. vgl. Haase p. 59. — τὸ στρατιωτικόν. Spr. 43, 3, 17. Eben so Plut. Kle. 33, Ant. 10. 16, Bru. 18. — ἡ διαναυμαχῆσει. ἰδίᾳ oder ἴδια ναυμαχῆσει drei der besten Hsn. ἡ δὴ ναυμαχῆσει Haase p. 3. — ὄθεν, εἰς τόπον ὄθεν. (Sch.) Spr. 51, 13, 9. vgl. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 6. „Gemeint ist Pharnabazos 8, 80, 2.“ (H. Müller.) — ὡς dass nämlich, epexegetisch an ἀνελογίζοντο οἵαπερ καὶ πρότερον angefügt. — ἔξει. ἔξιν die besten Hsn. — ὀργὰς. τὸ ἐπιφέρειν ὀργὰς ἐπὶ τοῦ χαρίζεσθαι καὶ συγχωρεῖν ἔτατον οἱ ἀρχαῖοι. μάρτυς Κρατῖνος λέγων τὴν μονακίην ἀκορέστους ἐπιφέρειν ὀργὰς βροτοῖς σώφροσιν. (Sch.) vgl. zu 1, 130, 2. Später ist die Redensart verschollen. — διὰ ἴδια κέρδη 8, 50, 3. (Didot.)

C. 84. § 1. ἀναλογισμός. zu 3, 36, 3. — γὰρ fehlt in mehreren Hsn. — ὄσφ. Spr. 48, 15, 10, — μάλιστα. Spr. 49, 7, 4. — καὶ entspricht

μάλιστα καὶ ἐλεύθεροι ἦσαν τὸ πλῆθος οἱ ναῦται, τοσούτω καὶ θρασυτάτα προσπεσόντες τὸν μισθὸν ἀπῆτουν. ὁ δὲ ἀνθαδέστερόν τε τι ἀπεκρίνατο καὶ ἠπειλήσεν, καὶ τῷ γε Λωριεῖ ξυναγορεύοντι τοῖς ἑαυτοῦ ναύταις καὶ ἐπανήρατο τὴν βακτηρίαν. τὸ δὲ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν ὡς εἶδον, οἷα δὴ ναῦται, ὤρημασαν ἐγκραγόντες ἐπὶ τὸν Ἀστύοχον ὥστε βάλλειν· ὁ δὲ προΐδων καταφεύγει ἐπὶ βωμόν τινα. οὐ μέντοι ἐβλήθη γε, ἀλλὰ διελύθησαν ἀπ' ἀλλήλων. ἔλαβον δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ Μιλήτῳ ἐνοικοδομημένον τοῦ Τισσαφρόνου φρούριον οἱ Μιλήσιοι λάθρα ἐπιπεσόντες, καὶ τοὺς ἐνότας φύλακας αὐτοῦ ἐκβάλλουσιν· ξυνεδοκεῖ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις ταῦτα καὶ οὐχ ἥμισυ τῶν Συρακοσίων. ὁ μέντοι Αἰχας οὔτε ἠρέσκετο αὐτοῖς, ἔφη τε χρῆναι Τισσαφρόνι καὶ δουλεύειν Μιλησίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ βασιλείῳ τὰ μέτρια καὶ ἐπιθεραπεύειν, ἕως ἂν τὸν πόλεμον εὖ θῶνται. οἱ δὲ Μιλήσιοι ὠργίζοντό τε αὐτῷ, καὶ διὰ ταῦτα καὶ (δι') ἄλλα τοιοῦτότροπα καὶ νόσῳ ὕστερον ἀποθανόντα αὐτὸν οὐκ εἴασαν θάψαι 85οῦ ἐβούλοντο οἱ παρόντες τῶν Λακεδαιμονίων. κατὰ δὴ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων αὐτοῖς τῶν πραγμάτων πρὸς τε τὸν Ἀστύοχον καὶ τὸν Τισσαφρόνην, Μίνδαρος διάδοχος τῆς Ἀστύοχου ναυαρχίας ἐκ Λακεδαιμόνος ἐπῆλθε καὶ παραλαμβάνει τὴν ἀρχήν· ὁ δὲ Ἀστύοχος ἀπέπλει. ξυνέπεμψε δὲ καὶ Τισσαφρόνης αὐτῷ πρεσβευτὴν τῶν παρ' ἑαυτοῦ, Γαυλίτην ὄνομα, Κῆρα δίγλωσσον, κατηγορήσοντα τῶν τε Μιλησίων περὶ τοῦ φρουρίου καὶ περὶ αὐτοῦ ἅμα ἀπολογησόμενον, εἰδὼς τοὺς τε Μιλησίους πορευομένους ἐπὶ καταβολῇ τῇ ἑαυτοῦ μάλιστα καὶ τὸν Ἑρμοκράτην μετ' αὐτῶν, ὃς ἔμελλε τὸν Τισσαφρόνην ἀποφαί-

dem καὶ vor θρασυτάτα nach Spr. 69, 32, 13. — τὸ πλῆθος. Ist dies No. oder Ac.? (Pp.) Wohl der No. Zugelügt ist (das mir doch verdächtige) πλῆθος, weil sie zum Theil wohl auch Sklaven sein mochten. — οἱ ναῦται verdächtig Hk. vgl. § 2. — ἠπειλήσεν. ἐπηπειλήσεν? — ἐπανήρατο, ἐναντιόνατο ὡς πλῆξω. (Sch.) Ein ziemlich seltenes Wort. — βακτηρίαν. Die Aristokratie ist immer prügelsüchtig. vgl. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 11 lat. A.

§ 2. οἷα. zu 2, 5, 2. — ναῦται, ἀκρατίς δηλονότι. (Ds.) vgl. zu 8, 72, 2. — ἐγκραγόντες. ἐκραγόντες die besten Hsn. unser losbrechen. vgl. Her. 6, 129, 2. (Pp.) — ὥστε ist wohl ein Glossem. zu 8, 73, 1. — βωμόν. zu 4, 96, 4. — φρούριον, eine Zwingburg. Kr. z. Dion. p. 338. „vgl. 8, 108, 3.“ (Pp.)

§ 3. ἠρέσκετο. zu 1, 35, 1. — καὶ δουλεύειν. δουλεύειν καὶ Kr. z. Dion. p. 359, 44. Pp. bezieht jenes auf καὶ ἐπιθεραπεύειν. Unpassend. Kr. Stud. 2 S. 204. — τὰ μέτρια. zu 4, 19, 3. — ἐπιθεραπεύειν, wie θεραπεύειν 1, 9, 2. ἐπι — noch dazu. zu 8, 47, 1. — εὖ θῶνται. zu 1, 82, 5. — ἄλλα für δ' ἄλλα eine gute Hs. — τοιοῦτότροπα. zu 2, 8, 2.

C. 85. § 1. διάδοχος so mit dem Ge. noch bei Dichtern. vgl. Passows Lex.

§ 2. δίγλωσσον, ἦγον καὶ τὴν βάρβαρον καὶ τὴν Ἑλλάδα γλώσσαν ἐπιστάμενον. (Sch.) zu 4, 109, 3. — τοὺς τε Μιλησίους. τῶν τε Μιλησίων? oder πρεσβευομένων? „nach Sparta.“ (Ps.) — καταβολῇ. zu 1, 73, 1. — ἑαυτοῦ für αὐτοῦ oder αὐτοῦ zwei gute Hsn. τῇ αὐτοῦ für τῆ αὐτοῦ Hk. Spr.

νιν φθείροντα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα μετὰ Ἀλκιβιάδου καὶ ἐπαμφοτερίζοντα. ἔχθρα δὲ πρὸς αὐτὸν ἦν αὐτῷ αἰεὶ ποτε περὶ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀποδόσεως· καὶ τὰ τελευταῖα φηγόντος ἐκ Συρακουσῶν τοῦ Ἐρμοκράτους καὶ ἑτέρων ἠκόντων ἐπὶ τὰς ναῖς τῶν Συρακουσίων ἐς τὴν Μίλητον στρατηγῶν, Ποτάμιδος καὶ Μύσκωνος καὶ Δημάρχου, ἐνέκειτο ὁ Τισσαφέρους φηγάδι ὄντι ἤδη τῷ Ἐρμοκράτει πολλῶν ἔτι μᾶλλον, καὶ κατηγορεῖ ἄλλα τε καὶ ὡς χορήματά ποτε αὐτῆσας αὐτὸν καὶ οὐ τυχῶν τὴν ἔχθραν οἱ πρόθοιτο. ὁ μὲν οὖν Ἀ⁴ στόχος καὶ οἱ Μιλήσιοι καὶ ὁ Ἐρμοκράτης ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, ὁ δ' Ἀλκιβιάδης διαβεβήκει πάλιν ἤδη παρὰ τοῦ Τισσαφέρους ἐς τὴν Σάμον.

Καὶ οἱ ἐκ τῆς Ἀθήλων ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πρεσβευταί, οὓς τότε⁸⁶ ἐπιμψαν παραμυθησομένους καὶ ἀναδιδάζοντας τοὺς ἐν τῇ Σάμῳ, ἀφικνοῦνται παρόντος τοῦ Ἀλκιβιάδου, καὶ ἐκκλησίας γενομένης λέγειν ἐπεχείρουν. οἱ δὲ στρατιῶται τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελον ἀκούειν, ἀλλ' ἀποκτείνειν ἐβόων τοὺς τὸν δῆμον καταλείοντας, ἔπειτα μέντοι μόλις ἤσυχάσαντες ἤκουσαν. οἱ δ' ἀπήγγελλον ὡς οὕτ' ἐπὶ διαφθορᾷ τῆς πόλεως ἢ μετὰστασις γίγνοιτο ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ, οὐθ' ἵνα τοῖς πολεμίοις παραδοθῇ — ξείνῳ γὰρ, ὅτε ἐσέβαλον ἤδη σφῶν ἀρχόντων, τοῦτο ποιῆσαι — τῶν τε πεντακισχιλίων ὅτι πάντες ἐν τῷ μέρει μεθέξουσιν, οἱ τε οἰκεῖοι αὐτῶν οὐθ' ὑβρίζονται, ὥσπερ Χαίρεας διαβάλλων ἀπήγγειλεν, οὐτε κακὸν ἔχουσιν οὐδέν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς σφετέροις

47, 9, 12. — ἐπαμφοτερίζοντα zweideutig handle, auch den Gegnern Gunst beweisend. Ruhnken z. Tim. p. 107. (Abr.) Bekker An. 1 p. 41, 16. Schneider zu Aristot. Rep. 7, 12, 6. vgl. eb. 8, 2, 2 u. Plut. Mar. 40 u. Luc. 30. (Kr. z. Dion. p. 321, 61 u. Index u. d. W.) Lys. 22, Nik. 2, Alk. 25, Pherekr. 25.

§ 3. αὐτόν, den Tissaphernes, αὐτῷ, dem Hermokrates. (Kr. z. Dion. p. 321, 62.) — περὶ. zu 1, 139, 1. — τὰ τελευταῖα. zu 1, 24, 3. — φηγόντος, erst später. Xen. Hell. 1, 1, 27 ff. u. Kr. z. Dion. p. 322 s. — αὐτόν für αὐτόν Bk. ἐαυτόν einige Hsn. — πρόθοιτο für προθέιτο die besten Hsn. Doch ist wohl πρόσθοιτο zu lesen. Her. 4, 65. 7, 229, 2: οὐκ ἂν σφι Σπαρτιῆτας μῆνιν οὐδέμιαν προσθέσθαι, wo Arn. προσθέσθαι will, was mir nicht recht erklärlich scheint. — πάλιν, wie schon 8, 81, 1. vgl. 82, 3. (Pp.)

C. 86. § 1. τότε 8, 72, 1. (Kr. z. Dion. p. 297, 44.) — ἀναδιδάζοντας. zu 1, 32, 1. — ἀποκτείνουσιν ἐβόων. Spr. 55, 3, 13 u. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 12. — τοὺς. zu 3, 81, 3.

§ 2. γίγνοιτο für γένοιτο eine gute Hs. Es war ihnen vortheilhaft sie als eine noch nicht vollendete Thatsache vorzustellen. — οὐθ' ἵνα. οὐθ' ἵνα Pp., so dass dem vorigen οὐτε erst τῶν τε entspräche. — ἐξείναι der Inf. zu ἐξῆν es wäre ihnen sonst möglich gewesen. Spr. 53, 2, 7. vgl. 54, 12, 9. — ἐσέβαλον, οἱ Λακεδαιμόνιοι 8, 71, 2; ἐς — mit Bezug auf das Stadtgebiet. zu 2, 100, 3 u. 8, 31, 2. — τῶν πεντακισχιλίων μεθέξουσιν in die Zahl der Fünftausend würden aufgenommen werden. (Ba.) Arn. vermisst τῶν πραγμάτων. — ὅτι nachgestellt. zu 1, 144, 2. — ἐν τῷ μέρει. zu 4, 11, 2. — αὐτῶν, τῶν στρατιωτῶν. (Sch.) — ἀπήγγειλεν 8, 74, 3. — ἔχουσιν, ὑπομένουσιν. So κακὸν ἔχειν οὐδέν Plut. T. 2 p.

αὐτῶν ἕκαστοι κατὰ χώραν μένουσιν. ἄλλα τε πολλὰ εἰπόντων οὐδὲν μᾶλλον ἐσῆκονον, ἀλλ' ἐχαλέπαινον καὶ γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον, μάλιστα δ' ἐπὶ τὸν Πείραιᾶ πλεῖν. καὶ ἐδόκει Ἀλκιβιάδης πρῶτον τότε καὶ οὐδενὸς ἔλασσον τὴν πόλιν ὠφελεῖσθαι. ὠρημένων γὰρ τῶν ἐν Σάμῳ Ἀθηναίων πλεῖν ἐπὶ σφᾶς αὐτούς, ἐν ᾧ σαφέστατα Ἰωνίαν καὶ Ἑλλήσποντον εὐθὺς εἶχον οἱ πολέμιοι, κωλυτῆς γενέσθαι. καὶ ἐν τῷ τότε ἄλλος μὲν οὐδεὶς ἂν ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον, ἐκείνος δὲ τοῦ τ' ἐπίπλου ἔπαυσε καὶ τοὺς ἰδίᾳ τοῖς πρέσβεισιν ὀργιζομένους λαιδορῶν ἀπέτρεπεν. αὐτὸς δὲ ἀποκρινάμενος αὐτοῖς ἀπέπιπεν ὅτι τοὺς μὲν πεντακισχιλίους οὐ κωλύει ἄρχειν, τοὺς μέντοι τετρακοσίους ἀπαλλάσσειν ἐκέλευεν αὐτούς καὶ καθιστάναί τὴν βουλὴν, ὥσπερ, καὶ πρότερον, τοὺς πεντακοσίους. εἰ δὲ ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέμνηται ὥστε τοὺς στρατευομένους μᾶλλον ἔχειν τροφήν, πᾶν ἔπαινεῖν. καὶ τὰλλα ἐκέλευεν ἀντέχειν καὶ μηδὲν ἐνδιδόναί τοῖς πολεμίοις. πρὸς μὲν γὰρ σφᾶς αὐτούς σωζομένης τῆς πόλεως πολλὴν ἐλπίδα εἶναι καὶ ξυμβῆναι, εἰ δ' ἅπαξ τὸ ἔτερον σφαλῆσεται, ἢ τὸ ἐν Σάμῳ ἢ κείνῳ, οὐδ' ὅτω διαλλαγῆσεται τις ἐπιέσθαι.

6 Παρήσαν δὲ καὶ Ἀργεῖων πρέσβεις, ἐπαγγελλόμενοι τῷ ἐν τῇ Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων δῆμῳ ὥστε βοηθεῖν. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἐπαινέ-

164, b. (Abr.) zu 6, 77, 2. — ἐπὶ τοῖς σφετέροις αὐτῶν auf, in ihren Besitzungen. zu 4, 105, 2. vgl. Her. 6, 97: ἅπιε ἐπὶ τὰ ὑμέτερα αὐτέων. vgl. eb. 1, 63.

§ 3. πλεῖν von γνώμην ἔλεγον regiert, hier: sie äusserten als Vorschlag. Kr. zu Xen. An. 1, 6, 9. Der Inf. als ob ἔγνωσαν da stände. vgl. Index u. Infinity 2 u. Kr. z. Her. 8, 49. — πρῶτον für πρῶτος mehrere Hsn. Auch später nämlich wirkte er rettend. Spr. 57, 5, 3. Πρῶτος neben οὐδενὸς ἔλασσον gäbe eine unleidliche Tautologie. — οὐδενὸς ἔλασσον. zu 2, 94, 1. — σφᾶς αὐτούς, die Athener in Attika. Doch wird σφᾶς zu streichen sein. — ἐν ᾧ, wobei, „ὅπερ εἰ ἐποίησαν.“ (A. Ps.) vgl. Index u. ὅς g. E. — σαφέστατα. σαφέστατ' ἂν Dobree; doch s. Spr. 53, 10, 5. — γενέσθαι hängt noch von ἐδόκει ab. Spr. 69, 14, 5.

§ 4. οὐδεὶς ἂν für οὐδ' ἂν εἰς die besten Hsn., vielleicht mit Unrecht. — κατασχεῖν, wie 2, 65, 5. (Bl.) — ἔπαυσε. παύσας mehrere gute Hsn. — κωλύει. κωλύει mehrere gute Hsn. — ἀπαλλάσσειν ἐκέλευεν für ἐκέλευεν ἀπαλλάσσειν eine gute Hs. „Concinner wäre ἀπαλλάσσειν δεῖοι.“ (Bö.) — τοὺς πεντακοσίους. Spr. 50, 7, 4.

§ 5. ἐς εὐτέλειαν. zu 8, 1, 4. — ξυντέμνηται. zu 8, 45, 2. — ἀντέχειν, ἦγον ἀνθίστασθαι. (Sch.) zu 8, 63, 3. — σφᾶς αὐτούς, ἀλλήλους. (Us.) zu 8, 63, 3. — καὶ ξυμβῆναι nicht nur das Uebrige zu ordnen sondern auch sich auszusöhnen. — τὸ ἔτερον. Spr. 43, 4, 17. — ἢ κείνῳ oder ἢ ἐκείνῳ eine gute Hs. Häufig steht κείνος nach einem Vocal bei Rednern, wie nach ἢ Isokr. 5, 36. 8, 115. 10, 50, Dem. 18, 178. vgl. Bekker zu Dem. 4, 4, Lobeck' z. Phryn. p. 7 u. Schneider zu Plat. Rep. 1 p. 154. (Pp.) — ὅτω fass' ich als Neutrum: so würde nichts (keine Partei) übrig bleiben mit der man sich auch nur versöhnen könne.

§ 6. καὶ Ἀργεῖων, wie der Athener § 1. (Pp.) — ὥστε. zu 7, 86, 3 u. 8, 79, 1. — παρῆναι. Spr. 55, 3, 13. — τότε 8, 74, 2.

σας αὐτοὺς καὶ εἰπὼν ὅταν τις καλῆ παρῆναι οὕτως ἀπέπεμπεν. ἀφί-
 κοντο δὲ οἱ Ἀργεῖοι μετὰ τῶν Παράλων, οἱ τότε ἐτάχθησαν ἐν τῇ
 στρατιωτικῇ νῆϊ ὑπὸ τῶν τετρακοσίων περιπλεῖν Εὐβοίαν, καὶ ἄγοντες
 Ἀθηναίων ἐς Λακεδαίμονα ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμπτοὺς πρόσβεις
 Λαισποδῖαν καὶ Ἀριστοφῶντα καὶ Μελησίαν [οἱ] ἐπειδὴ ἐγένοντο πλέ-
 οντες κατ' Ἄργος, τοὺς μὲν πρόσβεις ξυλλαβόντες τοῖς Ἀργείοις παρέ-
 δσαν ὡς τῶν οὐχ ἥμισθα καταλυσάντων τὸν δῆμον ὄντας, αὐτοὶ δὲ
 οὐκέτι ἐς τὰς Ἀθήνας ἀφίκοντο, ἀλλ' ἄγοντες ἐκ τοῦ Ἄργους ἐς τὴν
 Σάμον τοὺς πρόσβεις ἀφικνοῦνται ἥπερ εἶχον τριήροι.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Τισσαφέρους, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν 87
 ω μάλιστα διὰ τε τὰλλα καὶ διὰ τὴν Ἀλκιβιάδου κάθοδον ἤχοντο
 αὐτῷ οἱ Πελοποννήσιοι ὡς φανερωῶς ἤδη ἀτικίζοντι, βουλόμενος, ὡς
 ἐδόκει δὴ, ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολάς, παρεσκευάζετο πο-
 ρεύεσθαι ἐπὶ τὰς Φοινίσσας ναῦς ἐς Ἄσπενδον, καὶ τὸν Λίχαν ξυμ-
 πορευέσθαι ἐκέλευεν· τῇ δὲ στρατιᾷ προστάξεν ἔφη Ταμῶν, ἐαυτοῦ
 ὑπαρχον, ὥστε τροφὴν ἐν ὅσῳ ἂν αὐτὸς ἀπῆ διδόναι. λέγεται δὲ οὐ
 κατὰ ταῦτό, οὐδὲ ῥάδιον εἶδέναι τίνι γνώμῃ παρήλθεν ἐς τὴν Ἄσπεν-
 δον καὶ παρελθὼν οὐκ ἤγαγε τὰς ναῦς. ὅτι μὲν γὰρ αἱ Φοινίσσαι
 νῆες ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν μέχρι Ἄσπενδον ἀφίκοντο
 σαφές ἐστιν, διότι δὲ οὐκ ἤλθον πολλαχῆ εἰκάζεται. οἱ μὲν γὰρ, ἵνα
 διατριβῆ ἀπελθῶν, ὥσπερ καὶ διανοήθη, τὰ τῶν Πελοποννησίων —
 τροφὴν γοῦν οὐδὲν βέλτιον ἀλλὰ καὶ χεῖρον ὁ Ταμῶς, ᾧ προσετάχθη,
 παρῆεν — οἱ δὲ ἵνα τοὺς Φοίνικας προαγαγὼν ἐς τὴν Ἄσπενδον
 ἐκχορηματίσαιτο ἀφείς — καὶ γὰρ ὡς αὐτοῖς οὐδὲν ἔμελλε χρήσεσθαι

§ 7. ἀπό. τοὺς ἐπό? 8, 71, 4. — πεμπτοὺς. πέμπομαι viele und die
 besten Hsn. Vielleicht ist es zu streichen. — οἱ ist mit Reiske zu streichen.
 — κατ' Ἄ. in die Gegend von A. vgl. 1, 13, 5. — τῶν καταλυσάντων.
 Spr. 47, 9, 2. — οὐχ ἥμισθα. zu 1, 3, 1. — οὐκέτι. zu 1, 9, 2. — τοὺς
 die § 1 erwähnten „der Argeier.“ (Dobree.)

C. 87. § 1. διὰ τὰλλα wegen der Besoldung und der nicht gehaltenen
 Versprechungen. (Ds.) — διὰ τὴν für τὴν eine gute Hs. — ἀτικίζοντι,
 τὰ τῶν Ἀθηναίων φρονούντι. (Sch.) — ἀπολύεσθαι beseitigen, sich
 rechtfertigen. vgl. 5, 75, 2. u. Ind. Dem. — ἐπὶ nach, um zu holen,
 wie § 5. zu 1, 116, 3 E. u. Index u. ἐπὶ III. — Λίχαν. Kr. z. Dion. p. 359, 53.

§ 2. ἐαυτοῦ. Spr. 51, 4, 8. — κατὰ ταῦτό übereinstimmend, wie
 Her. 1, 1, 2. vgl. eb. 6, 53, 1. — ἤγαγε für ἤγε eine gute Hs. — αἱ Φ.
 νῆες. Kr. z. Dion. p. 360, 55. — πολλαχῆ, κατὰ πολλοὺς τρόπους. (Sch.)
 Die verschiedenen Vermuthungen werden zu verbinden sein. (Kr. z. Dion.
 p. 360, 55.)

§ 3. οἱ μὲν γὰρ, εἰκάζουσι, dass sie nämlich (deshalb) nicht kamen.
 vgl. 6, 68, 4 u. Her. 8, 74. (Kr. Rec. 27 S. 132.) Eben dies erg. zu οἱ δέ.
 Vgl. auch Pp. Spr. 69, 14, 5. — διατριβῆ. zu 8, 78, 2. — διανοήθη 8,
 46, 4. (Bö.) — ἐκχορηματίσαιτο ἀφείς um für die Entlassung von
 ihnen Geld zu erpressen. (Matth. § 537 p. 1296.) vgl. zu ὀνομάσας 2,
 68, 2. vgl. 8, 17, 2 E. Der Opt. neben dem Conj. wie 3, 22, 5. Ἐκχορημα-
 τίσεσθαι wird nur noch aus Dion C. nachgewiesen. — καὶ γὰρ ὡς denn
 auch so, auch wenn er kein Geld erhalten hätte Kr. z. Dion. p. 360, 55.

— ἄλλοι δ' ὡς καταβοῆς ἔνεκα τῆς ἐς Λακεδαιμόνα, τοῦ λέγεσθαι ὡς οὐκ ἀδικεῖ ἀλλὰ καὶ σαφῶς οἴχεται ἐπὶ τὰς ναῦς ἀληθῶς πεπληρωμένας. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι τριβῆς ἔνεκα καὶ ἀναχωχῆς τῶν Ἑλληνικῶν τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀγαγεῖν, φθορᾶς μὲν ἐν ὅσῳ παρήει ἐκείσε καὶ διέμελλεν, ἀνισώσεως δέ, ὅπως μηδετέρους προσθέμενος ἰσχυροτέρους ποιήσῃ, ἐπεὶ εἶγε ἐβουλήθη διαπολεμῆσαι, ἐπιφανῆς δῆπου οὐκ ἐνδοιαστῶς· κομίσας γὰρ ἂν Λακεδαιμονίους τὴν νίκην κατὰ τὸ εἶκός ἔδωκεν, οἳ γε καὶ ἐν τῷ παρόντι ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεεστέρως τῷ ναυτικῷ ἀνθώρουν. καταφωρᾷ δὲ μάλιστα καὶ ἦν εἶπε πρόφασιν οὐ κομίσας τὰς ναῦς. ἔφη γὰρ αὐτὰς ἐλάσσους ἢ ὅσας βασιλεὺς ἔταξε ἔσσυλλεγγῆναι· ὁ δὲ χάριν ἂν δῆπου ἐν τούτῳ μείζω ἔτι ἔσχεν, οὐτ' ἀναλώσας πολλὰ τῶν βασιλέως, τὰ τε αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας. ἐς δ' οὖν τὴν Ἀσπενδον ἦντι δὴ γνώμη ὁ Τισσαφέρνης

denn obgleich er sie bis Aspendos führte Pp. Dagegen Kr. Stud. 2 S. 232. Zu lesen ist wohl καὶ γὰρ καὶ ὡς. — ὡς, εἰκάζουσιν. Ergänzen muss man hier aber: dass er fortgegangen sei. Diese sehr anstössige Verschiedenheit verschwände, wenn man oben ἀπελθεῖν für ἀπελθῶν läse erg. αὐτόν. — καταβοῆς hier für Ruf zu nehmen veranlasst ἔνεκα, obschon das Wort sonst bei Thuk. nur Anklage heisst. zu 1, 73, 1. Doch könnte es wohl auch hier Anklage von Seiten des Tissaphernes gegen die Beschuldigungen der Peloponnesier bedeuten. — τοῦ für τό Pp., τῷ einige Hsn. — ἄλλὰ καὶ. zu 8, 27, 2. 51, 2.

§ 4. ἀναχωχῆς Hinhalten. (Va.?) zu 1, 40, 3. — φθορᾶς erneuert appositiv das τριβῆς, wie ἀνισώσεως das ἀναχωχῆς. (Ds.) — ἐκείσε, εἰς τὴν Ἀσπενδον. (Sch.) — διέμελλεν, ἤγουν ἐβράδυνεν. (Sch.) — ἀνισώσεις ist selten, noch aus Plat. Ges. p. 740, e angeführt. — προσθέμενος. zu 6, 80, 2. Erg. αὐτοῖς, τοῖς ἐτέροις. Spr. 60, 5, 3. — διαπολεμῆσαι ἂν Dobree, nach ἐβουλήθη ein Komma setzend. — ἐπιφανῆς glaubt Pp. stehe wie δηλονότι, οἶμαι, δοκεῖ ohne ὅτι ausser der Construction und ergänzt διεπολέμησεν ἂν. Beides unzulässig. Ich lese ἐπιφανῆς (dies mit Reiske) und streiche γὰρ. (Kr. Bruchst.) Das letztere halte ich auch jetzt für richtig und οὐκ ἐνδοιαστῶς zu ἔδωκεν gezogen streiche ich ἐπιφανῆς δῆπου als Glossem, da andre Hsn. περιφανῆς, περὶ ἐπιφανῆς, περιφανῶς δῆπου haben. Kämpf Quaestf. 3 p. 11 ss. setzt das Komma statt nach διαπολεμῆσαι nach ἐβουλήθη und hält Alles für richtig, während Dobree περιφανῆς lesend und eben so interpungierend, ein ἂν nach διαπολεμῆσαι einschiebt. — ἐνδοιαστῶς. zu 6, 10, 3. — κομίσας, τὸ ναυτικόν, wenn nicht τὰς ναῦς nach ἂν ausgefallen ist. — ἀντιπάλως, ἤγουν ἰσοπάλως. (Sch.) Dies Adv. (noch bei Dion C. 50, 34) hat Thuk. sonst nicht gebraucht; statthaft war auch ἀνίπαλοι. — ἐνδεεστέρως. zu 2, 35, 2.

§ 5. καταφωρᾷ für καταφθορά ein Anonymos, bestätigt von einigen Hsn., die jedoch meist καταφωρᾶν haben. Der Sinn: Ueberführung giebt der Vorwand wesswegen er die Flotte nicht herbeigeführt zu haben vorschützte. (Abr. u. Dobree.) Spr. 51, 12. — ἢ ὅσας. zu 8, 66, 3. — ἐν τούτῳ dabei, wenn er eine geringere Flotte herbeigeführt hätte. — ἔσχεν, παρέσχεν ἂν βασιλεῖ. (Sch.) hätte Gunst bei ihm erlangt. (Ba.) Eur. Hek. 830: ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλιῶν ἀσπασμάτων χάριν τιν' ἔξει παῖς ἐμῆ, κείνης δ' ἐγώ. (Pp.) — ἀπ' ἐλασσόνων mit geringeren Mitteln. Spr. 68, 16, 7. vgl. Index u. ἀπό. „So ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης Ar. Ri. 538, ἀπὸ σμικροῦ Plat. 377.“ (Dr.) — δ' οὖν. zu 1, 3, 4. — ἦντι δὴ. Spr. 51, 15, 1. — ὡς vermeintlich. Spr. 69, 63, 4.

ἀφικνεῖται καὶ τοῖς Φοινίξι Ξυγγίγνεται· καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἐπεμψαν ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς κελεύσαντος αὐτοῦ Φίλιππον ἄνδρα Λακεδαιμόνιον δύο τριήρεις. Ἀλκιβιάδης δὲ ἐπειδὴ καὶ τὸν Τισσαφέρην ἤσθετο⁸⁸ παριόντα ἐπὶ τῆς Ἀσπένδου, ἔπλει καὶ αὐτὸς λαβὼν τρεῖς καὶ δέκα ναῦς, ὑποσχόμενος τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ ἀσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν — ἢ γὰρ αὐτὸς ἄξειν Ἀθηναίους τὰς Φοινίσσας ναῦς ἢ Πελοποννησίοις γε κωλύσειν ἐλθεῖν — εἰδὼς, ὡς εἰκός, ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρου γνώμην ὅτι οὐκ ἄξειν ἔμελλε, καὶ βουλόμενος αὐτὸν τοῖς Πελοποννησίοις ἐς τὴν ἑαυτοῦ καὶ Ἀθηναίων φιλίαν ὡς μάλιστα διαβάλλειν, ὅπως μᾶλλον δι' αὐτὸ σφίσιν ἀναγκάζοιτο προσχωρεῖν. καὶ ὁ μὲν ἄρας εὐθὺ τῆς Φασήλιδος καὶ Καύνου ἄνω τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο.

Οἱ δ' ἐκ τῆς Σάμου ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες πρόβεις⁸⁹ ἐπειδὴ ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας ἀπήγγειλαν τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὡς κελύει τε ἀντέχειν καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις, ἐλπιδας τε ὅτι πολλὰς ἔχει κἀκείνοις τὸ στράτευμα διαλλάξειν καὶ Πελοποννησίων περιέσεσθαι, ἀχθομένους καὶ πρότερον τοὺς πολλοὺς τῶν μετεχόντων τῆς ὀλιγαρχίας καὶ ἡδέως ἂν ἀπαλλαγέντας πῆ ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος πολλῶν δὴ μᾶλλον ἐπέρωσαν. καὶ Ξυνίσταντό τε ἡδῆ² καὶ τὰ πράγματα διεμέμφοντο, ἔχοντες ἡγεμόνας τῶν πάντων στρατηγῶν τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν ἀρχαῖς ὄντων, οἷον Θηραμένην τε τὸν Ἄγνωτος καὶ Ἀριστοκράτην τὸν Σκελλίου καὶ ἄλλους, οἱ μετέσχον μὲν ἐν τοῖς πρώτοις τῶν πραγμάτων, φοβούμενοι δ', ὡς ἔφρασαν, τό τ' ἐν τῇ Σάμῳ στράτευμα καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην [σπουδῇ πάνν],

C. 88. καὶ bei ἐπειδὴ wie 6, 13, 3. — ἔπλει. Kr. z. Dion. p. 284, 80. — τρεῖς καὶ δέκα für τρισκαίδεκα eine gute Hs. zu 8, 22, 1. — αὐτὸς. αὐτοῖς das Ἀθηναίους streichend Cobet Hyper. p. 51. Als Ggs. denke man: er (selbst) werde sie erhalten oder doch den Peloponnesiern sie entziehen. — Πελοποννησίοις. zu αὐτοῖς 6, 46, 2. vgl. 1, 107, 4. — ἐκ πλείονος. zu 4, 42, 3 u. 5, 82, 2. — ἐς τὴν. zu 5, 75, 2 u. 6, 92, 1. — ἑαυτοῦ für αὐτοῦ eine gute Hs. — δι' αὐτό. zu 1, 2, 1. — σφίσιν, den Athenern. zu 1, 62, 2. — καὶ Καύνον. Dasselbe Hysteronproteron 8, 108, 1. (Abr.) zu 6, 72, 1. — ἄνω, gen Osten. (Ds.)

C. 89. § 1. οἱ ἐκ τῆς Σάμου, ἐπανερχόμενοι. (Ds.) zu 6, 46, 1. — ἀπό. οἱ ἀπό? Oder mit τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες zu streichen? — τὰ παρὰ τοῦ. Spr. 43, 4, 23 u. zu 4, 97, 2. — ὅτι nachgestellt. zu 1, 144, 2. — ἐπέρωσαν. zu 6, 93, 1.

§ 2. διεμέμφοντο ähnlich unserm durchziehen. — τῶν aus der Zahl der. Spr. 47, 9. — πάνν. zu 8, 1, 1. — στρατηγῶν τῶν. στρατηγούντων Bk. Verfälscht ist die Stelle jedenfalls; doch glaub' ich dass vielmehr ein τῶν vor ἐν ἀρχαῖς einzuschieben sei, vielleicht auch eins nach πάνν: die angesehensten der Strategen- und der in (andern, Civil-) Aemtern Stehenden. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 377, 65 u. dagegen K. F. Hermann de temp. conv. Xen. p. 6, 10. — Ἀριστοκράτην. Kr. z. Dion. p. 382, 90 u. 91. — ἐν πρώτοις. ἐν τοῖς πρώτοις eine gute Hs., ἐν τοῖς πρώτοις Bk. u. Dobree. vgl. zu 7, 19, 4. — φοβούμενοι, μετέσχον, jedoch nur aus Furcht. — δέ, ὡς. δὲ ἀδεῶς mehrere Hsn. — σπουδῇ πάνν fügen viele und die besten Hsn. hinzu. Σπουδῇ findet sich bei Thuk. noch (anders)

3τούς τε ἐς τὴν Λακεδαιμόνα πρεσβενομένους [ἔπεμπον], μὴ τι ἄνευ τῶν πλειόνων κακὸν δοῦσιν τὴν πόλιν, οὐ τὸ ἀπαλλάξιν τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἀλλὰ τοὺς πεντακισχιλίους ἔργω καὶ μὴ ὀνόματι χρῆναι ἀποδεικνύει καὶ τὴν πολιτείαν ἰσαίτερον καθιστάνει. ἦν δὲ τοῦτο μὲν σχῆμα πολιτικὸν τοῦ λόγου αὐτοῖς, κατ' ἰδίας δὲ φιλοτιμίας οἱ πολλοὶ αὐτῶν τῷ τοιοῦτῳ προσέκειντο, ἐν ᾧ περ καὶ μάλιστα ὀλιγαρχία ἐκ δημοκρατίας γενομένη ἀπόλλυται· πάντες γὰρ ἀθημερὸν ἀξιούσαν οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ πολὺ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι· ἐκ δὲ δημοκρατίας αἰρέσεως γενομένης ἄρῶν τὰ ἀποβαίνοντα ὡς οὐκ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐλασσούμενός τις φέροι. σαφέστατα δ' αὐτοὺς ἐπῆρε τὰ ἐν τῇ Σάμῳ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἰσχυρὰ ὄντα καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐκ ἐδόκει μόνιμον τὸ τῆς ὀλιγαρχίας εἶσθαι· ἠγωνίζετο οὖν εἰς ἕκαστος αὐτὸς πρῶτος προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι.

90 Οἱ δὲ τῶν τετρακοσίων μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιοῦτῳ εἶδει καὶ προ-

3, 49, 3 u. 8, 27, 3? (Pr.) — ἔπεμπον ist mit drei Hsn. u. Dobree zu streichen. Andere wollen vorher οὐς τε für τοὺς τε. Allein nicht die Gesandten, τοὺς πρεσβεύοντας, fürchtete man, sondern die Partei welche Gesandte schickte, τοὺς πρεσβενομένους, was auch Dobree so erklärt vgl. 8, 90, 2, πρεσβευόμενοι vermuthend.

§ 3. μὴ. Spr. 61, 6, 5. — ἄνευ τῶν πλειόνων ohne Vorwissen oder Zustimmung der Majorität (Spr. 50, 4, 12) der verwaltungsrechtlichen Bürger, was zu verhüten sie eben Theil genommen hätten. — οὐ τὸ. οὐ τῷ eine gute Hs., οὕτω ein Rand, οὕτω γὰρ ein anderer; οὗτοι Pr. Doch steckt hier wohl ein bedeutenderer Fehler, dem auch Dobrees Vorschläge nicht abhelfen. Für hoffnungslos verfälscht hält die Stelle auch Arn. — ἀπαλλάξιν. ἀπαλλαξείν Abr. u. Dobree aus dem Sch.: ἔλεγον οὐχ ὅτι ἀπαλακτικῶς ἔργονα τῆς ὀλιγαρχίας, ὅπερ ἦν ἀληθές, ἀλλ' ὅτι φοβούνται τοὺς ἐν Σάμῳ καὶ τοὺς Ἀλκιβιάδην καὶ τοὺς ἀπόντας ἐς Λακεδαιμόνα πρέσβεις, μὴ τι οὐτοὺς κακὸν ἐργάσονται τὴν πόλιν ὀλιγαρχίας γενομένης. Dass dieser Inf. von ἔλασαν abhängt scheint mir unmöglich. Es wird etwas ausgefallen sein. — τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἦγον τῆς ἀκριβοῦς ὀλιγαρχίας. (Sch.) zu 2, 37, 1. — ἰσαίτερος auch Eur. Hik. 442, Xen. Hell. 7, 4, 14; ἰσαίτατα Plat. Ges. 744. Wohl nie ἰσώτερος, ταίος. — σχῆμα, πρόσχημα. (Hudson.) Appian 2, 612, 96; ἀμφοτέροι τῷ τῆς πόλεως σχήματι τοῦτο ἐπρασσον. (Bl.) Mehrere auch gute Hsn. τὸ σχῆμα; πρόσχημα will Herm. zu Eur. Iph. A. 991. — πολιτικόν, δημοκρατικόν. (Sch.) eine die Bürger zu gewinnen berechnete Form. — τοιοῦτῳ τοιοῦτῳ εἶδει Sch. u. eine Hs., wohl aus 8, 90, 1, τοιοῦτῳ τρόπῳ mehrere. Der Sinn: sie gaben sich solchen Bestrebungen, Ränkemachereien, hin. — προσέκειντο. zu 1, 93, 5 u. 6, 89, 3. — ἐν ᾧ περ καὶ wobei, wodurch eben.

§ 4. οὐχ ὅπως. zu 1, 35, 3. — ἐκ δὲ — φέροι wo aber bei einer Demokratie (eig. aus einer demokratischen Masse) Wahl statt gefunden erträgt man leichter das Ergebniss, etwanige Zurücksetzung, indem man nicht von Gleichen (zu 1, 141, 1) zurückgesetzt ist, sondern von einer theils unwissenden theils leidenschaftlichen Menge, theils auch vom Loose abhängt. — τοῦ Ἀλκιβιάδου wird zu streichen sein. — καὶ ὅτι, καὶ τοῦτο ὅτι. Spr. 59, 2, 3. — ὑπερβολὴν nach ἕκαστος ist mit den besten Hsn. gestrichen. — γενέσθαι. zu ἀνταποχρῆσαι 3, 38, 2.

C. 90. § 1. τῶν τετρακοσίων. Ueber die Stellung zu 1, 126, 6. — εἶδει, καταστάσει. (Sch.) zu 3, 62, 2. — ποτέ fehlt in einigen (schlechtern)

εἰσιώτες Φρόνιχός τε, ὃς καὶ στρατηγήσας ἐν τῇ Σάμῳ [ποτὲ] τῷ Ἀλκιβιάδῃ τότε διηρέχθη, καὶ Ἀρίσταρχος, ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστον ἐναντίος τῷ δήμῳ, καὶ Πείσανδρος καὶ Ἀντιφῶν καὶ ἄλλοι οἱ δυνατώτατοι πρότερόν τε, ἐπεὶ τάχιστα κατέστησαν, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ Σάμῳ σφῶν² ἐς δημοκρατίαν ἀπέστη, πρέσβεις τε ἀπέστειλλον σφῶν ἐς τὴν Λακεδαιμόνα καὶ τὴν ὁμολογίαν προὔθυμοῦντο καὶ τὸ ἐν τῇ Ἠετιωνείᾳ καλουμένῃ τεῖχος ἐποιοῦντο, πολλῶν τε μᾶλλον ἔτι, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐκ τῆς Σάμου πρέσβεις σφῶν ἤλθον, ὁρῶντες τοὺς τε πολλοὺς καὶ σφῶν τοὺς δοκοῦντας πρότερον πιστοὺς εἶναι μεταβαλλομένους. καὶ ἀπέστειλαν μὲν Ἀντιφῶντα καὶ Φρόνιχον καὶ ἄλλους δέκα κατὰ τάχος, φοβούμενοι καὶ τὰ αὐτοῦ καὶ τὰ ἐκ τῆς Σάμου, ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ, ὅστις καὶ ὅπως οὖν ἀνεκτός, ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ὠκοδόμουν δὲ ἔτι προθυμότερον τὸ ἐν τῇ Ἠετιωνείᾳ τεῖχος. ἦν δὲ τοῦ τεύχους ἡ γνώμη αὕτη, ὡς ἔφη Θηραμένης καὶ οἱ μετ'⁴ αὐτοῦ, οὐχ ἵνα τοὺς ἐν Σάμῳ, ἦν βία ἐπιπλέωσι, μὴ δέξωνται ἐς τὸν Πειραιᾶ, ἀλλ' ἵνα τοὺς πολεμίους μᾶλλον, ὅταν βούλωνται, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ δέξωνται. *χηλὴ γὰρ ἐστὶ τοῦ Πειραιῶς ἡ Ἠετιωνεία καὶ παρ' αὐτὴν εὐθύς ὁ ἔσπλος ἐστίν.* ἐτειχίζετο οὖν οὕτω ζῆν τῷ πρό⁵τερον πρὸς ἡπειρον ὑπάρχοντι τείχει, ὥστε καθιζομένων ἐς αὐτὸ ἀνθρώπων ὀλίγων ἄρχειν τοῦ γε ἔσπλου· ἐπ' αὐτὸν γὰρ τὸν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λιμένος στενοῦ ὄντος τὸν ἕτερον πύργον ἐτελεύτα τὸ τε

Hsn. und ist Glossem zum folgenden *τότε* (Abr.) statthaft wäre nur *τότε*. — *τότε* 8, 48, 3. 50, 1 ff. — *ἐν τοῖς μάλιστα* erg. *ἐναντίος οὔσι*. (Dr.) Spr. 49, 10, 6. vgl. zu 7, 29, 4. — *ἐκ πλείστον*. zu 8, 68, 1.

§ 2. *κατέστησαν* eingetreten waren als Mitglieder der Vierhundert. (St.) — *πρέσβεις*. Kr. z. Dion. p. 382, 93. — *σφῶν*. Spr. 47, 9. — *ὁμολογίαν* für *ὀλιγαρχίαν* eine gute Hs. Aussöhnung mit Sparta vgl. § 3. (Arn.) Ueber den Ac. zu 5, 17, 1. — *Ἠετιωνεία*. *Ἠετιωνία* mehrere gute Hsn., einige § 4, wie auch 8, 92, 2 u. 4. vgl. Lobeck z. Soph. Aj. p. 116. — *τε μᾶλλον. τι μᾶλλον?* So schon Reiske. Doch kann man die vorhergehenden Verba ergänzen, wobei freilich *καὶ* zu erwarten wäre. — *ἤλθον* zurückgekehrt waren 8, 89, 1. — *μεταβαλλομένους*. zu 1, 71, 4.

§ 3. *αὐτοῦ, ἦγον ἐν Ἀθήναις*. (Sch.) — *τὰ ἐκ τῆς Σ.* das von S. her Drohende. vgl. Index u. *ἐκ*. — *καὶ ὅπως οὖν*. Plat. Ges. 905, d: *ἐπάκουε, εἰ γοῦν καὶ ὅπως οὖν ἔχεις*. vgl. Spr. 51, 15, 3. — *ἀνεκτός. τουτίσιν ὀφειοῦν ἀνεκτῶ τρόπῳ* Sch., der also *ἀνεκτός*, was mehrere gute Hsn. bieten, ohne *ὅσας* las. Kr. z. Dion. p. 383, 94 u. Stud. 2 S. 204 f.

§ 4. *ἡ γνώμη* die Absicht, ähnlich Xen. An. 1, 8, 10. — *αὕτη* ist Subject, *ἡ γνώμη* Prädicat. zu 3, 28, 2. Bezogen wird *αὕτη* (wie § 5 *οὕτω*) auf das Folgende. zu 6, 92, 4. — *ἵνα* als ob vorherginge: sie thaten dies in der Absicht. „Ueber die Sache Xen. Hell. 2, 3, 46.“ (Bl.) — *ναυσί*. zu 2, 7, 2 E. — *χηλὴ*. zu 1, 63, 1.

§ 5. *ἐτειχίζετο, τὸ ἐν τῇ Ἠετιωνείᾳ τεῖχος*. (Pp.) — *τοῦ γε. τοῦ τε* die meisten u. besten Hsn., bloss *τοῦ* einige. — *ἐπ' αὐτόν*. So (bei *τελευτῶν*) spricht Thuk. nur hier, wo vielleicht *ἐς αὐτόν* zu lesen ist. vgl. 4, 109, 1. (Ullrich Beitr. z. Kr. 1 S. 21.) — *τὸν ἐπὶ — τόν*. Ueber den Artikel Spr. 50, 9, 1. vgl. Kr. z. Dion. p. 124. — *τὸν ἕτερον* den einen von den

παλαιὸν τὸ πρὸς ἡπειρον καὶ τὸ ἐντὸς τὸ καινὸν τεῖχος τειχιζόμενον
πρὸς θάλασσαν. διωκοδόμησαν δὲ καὶ στοάν, ἥπερ ἦν μεγίστη καὶ
ἐγγύτατα τούτου εὐθὺς ἐχομένη ἐν τῷ Πειραιεῖ, καὶ ἤρχον αὐτοὶ
αὐτῆς, ἐς ἣν καὶ τὸν οἶτον ἠνάγκαζον πάντας τὸν ὑπάρχοντά τε καὶ
τὸν ἐσπλέοντα ἐξαιρεῖσθαι καὶ ἐντεῦθεν προαιροῦντας πωλεῖν.

- 91 Ταῦτ' οὖν ἐκ πλείονός τε ὁ Θηραμένης διεθροῖι καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐκ τῆς
Λακεδαιμόνος πρέσβεις οὐδὲν πράξαντες ἀνεχώρησαν τοῖς ξύμμασι ξυμβα-
τικόν, φάσκων κινδυνεύσειν τὸ τεῖχος τοῦτο καὶ τὴν πόλιν διαφθεῖραι.
ἄμμι γὰρ καὶ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἐτύγχανον Εὐβοέων επικαλουμένων
κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον δύο καὶ τεσσαράκοντα νῆες, ὧν ἦσαν
καὶ ἐκ Τάραντος καὶ Λοκρῶν Ἰταλιώτιδες καὶ Σικελικαὶ τινες, ὁμοῦ-
σαι ἤδη ἐπὶ Ἀἴ τῆς Λακωνικῆς καὶ παρασκευαζόμεναι τὸν ἐς τὴν
2 Εὐβοίαν πλοῦν· ἤρχε δ' αὐτῶν Ἀγησανδρίδας Ἀγησάνδρου, Σπαρτιά-
της· ἄς ἔφη Θηραμένης οὐκ Εὐβοία μᾶλλον ἢ τοῖς τειχιζουσι τὴν
Ἡετιώνειαν προσπλεῖν, καὶ εἰ μὴ τις ἤδη φυλάσσεται, λήσειν διαφθα-
ρέντας. ἦν δέ τι καὶ τοιοῦτον ἀπὸ τῶν τὴν κατηγορίαν ἐχόντων, καὶ
3 οὐδ' ἄν διαβολὴ μόνον τοῦ λόγου. ἐκείνοι γὰρ μάλιστα μὲν ἐβούλοντο
ὀλιγαρχοῦμενοι ἄρχειν καὶ τῶν ξυμμάχων, εἰ δὲ μὴ, τὰς τε ναῦς καὶ
τὰ τεῖχη ἔχοντες αὐτονομεῖσθαι, ἐξαιροῦμενοι δὲ καὶ τούτου μὴ οὖν
ὑπὸ τοῦ δήμου γε αὐθις γενομένου αὐτοὶ πρὸ τῶν ἄλλων μάλιστα

Thürmen die von beiden Seiten den Eingang schützten, den an der Seite von Eetionea. (Arn.) — τὸ ἐντὸς τὸ καινὸν τεῖχος für τὸ καινὸν τὸ ἐντὸς τοῦ τεῖχους eine gute Hs. u. Va. Bei der alten La. müsste nicht τοῦ τεῖχους, sondern, wie Reiske wollte, τοῦ παλαιοῦ (τεῖχους) stehen. (Pp.) — τεῖχος τό Pp.

§ 6. διωκοδόμησαν. zu 4, 69, 2. Nach Böckh Staatsh. 1 S. 84 „entweder in zwei Theile getrennt oder durch eine Mauer von der anstossenden Gegend getrennt.“ Wohl jenes. Didot vergleicht διατείχισμα 3, 34, 2. — στοάν. Sch. Ar. Ekk. 14: τὰ μὲν ταμεῖα ἐν οἷς ὁ σίτος στοὰς λέγουσι· καὶ γὰρ παραμύχη. vgl. Poll. 9, 44. Oester werden στοαί als Waffenniederlagen erwähnt, Xen. Hell. 5, 4, 8, Polyb. 5, 8, 9. Kr. z. Arr. An. 1, 23, 2 lat. A. u. Böckh Staatsh. 1 S. 123. — τὸν ἐσπλέοντα für ἐπιπλέοντα eine gute Hs. vgl. zu 3, 51, 2. — ἐξαιρεῖσθαι, ἐκβάλλειν, ἐκκομίζεσθαι. (Sch.) zu 8, 28, 1.

C. 91. § 1. ἐκ πλείονος. zu 8, 45, 2. Auch hier las man sonst τε χρόνου. — τε ὁ für ὁ eine gute Hs. — διεθροῖι. zu 6, 46, 4. — καὶ ἐπειδὴ, καὶ διεθροῖι ἐπειδὴ. (Ba.) — τοῖς ξύμμασι für alle Athener, sondern bloss für die Oligarchen. (Hk.) vgl. Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 42. — κινδυνεύσειν werde Gefahr bringen. — ἐκ vor Λοκρῶν ist mit einer guten Hs. gestrichen. Ἀἴ hat nur dieselbe.

§ 2. Εὐβοία für Εὐβοῦσι und daher auch hier der Da. des Interesse zulässig. — διαφθαρέντας. διαφθαρέντες? da der Redende selbst dem Subjectbegriffe (σφέις) angehört. zu 6, 25, 3. — ἦν ἀπό es ging aus von (Ps.), sie arbeiteten darauf hin. — τι καὶ, καὶ u? — ἐχόντων hatten, erlitten. (Ps.) So αἰτίαν ἔχειν 4, 114, 5. (Arn.) zu 3, 13, 6. — τοῦ. τὸ τοῦ? Dobree 1 p. 67.

§ 3. τὰς τε. τὰς γε Reiske. — οὖν. γοῦν? Jenes kenn' ich in solcher Verbindung nicht. — δήμου γε für δήμου τε Sch. u. Hk. Dobree will: δήμω

διαφραθῆναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολεμίους ἐσαυγαγόμενοι ἀνευ τειχῶν καὶ νεῶν ξυμβῆναι καὶ ὁπωσοῦν τὰ τῆς πόλεως ἔχειν, εἰ τοῖς γε σώμασι σφῶν ἄδεια ἔσται. διόπερ καὶ τὸ τεῖχος τοῦτο, καὶ πυλίδας ἔχον καὶ 92 ἐσόδους καὶ ἐπεισαγωγὰς τῶν πολεμίων, εἰτελιζῶν τε προθύμως καὶ φθῆναι ἐβούλοντο ἐξεργασάμενοι.

Πρότερον μὲν οὖν κατ' ὀλίγους τε καὶ κρούφα μᾶλλον τὰ λεγόμενα ἦν· ἐπειδὴ δὲ ὁ Φρούνιχος ἦκων ἐκ τῆς ἐς Λακεδαίμονα 2 πρεσβείας πληγείς ὑπ' ἀνδρὸς τῶν περιπόλων [τινός] ἐξ ἐπιβουλῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ καὶ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου ἀπελθῶν ἀπέθανε παραχρῆμα, καὶ ὁ μὲν πατάξας διέφυγεν, ὁ δὲ ξυνεργός, Ἀργεῖος ἀνθρωπος, ληφθεὶς καὶ βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν τετρακοσίων οὐδενὸς ὄνομα τοῦ κελύσαντος εἶπεν, οὐδὲ ἄλλο τι ἢ ὅτι εἰδείη πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐς τοῦ περιπολάρχου καὶ ἄλλοστε κατ' οἰκίας ξυνιόντας, τότε δὴ οὐδενὸς γεγεννημένον ἀπ' αὐτοῦ νεωτέρου 3 καὶ ὁ Θηραμένης ἤδη θρασύτερον καὶ Ἀριστοκράτης καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν τετρακοσίων αὐτῶν καὶ τῶν ἔξωθεν ἦσαν ὁμογνώμονες ἤεσαν ἐπὶ τὰ πράγματα. ἅμα γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς Λᾶς αἱ νῆες ἤδη περιπεπλευκυῖαι καὶ ὀρμυσάμεναι ἐς τὴν Ἐπίδαυρον τὴν Αἴγινα καταδεδομημέναι· καὶ οὐκ ἔφη ὁ Θηραμένης εἰκὸς εἶναι ἐπ' Εὐβοίαν πλεούσας ἀν- 4 τὰς ἐς Αἴγινα κατακολπίσαι καὶ πάλιν ἐν Ἐπιδάυρῳ ὀρμεῖν, εἰ μὴ παρακληθεῖσαι ἦκοιεν ἐφ' οἷσπερ καὶ αὐτὸς αἰεὶ κατηγορεῖ· οὐκέτι οὖν οἷόν τε εἶναι ἡσυχάζειν. τέλος δὲ πολλῶν καὶ στασιωτικῶν λόγων καὶ ὑποψιῶν προσγενομένων καὶ ἔργῳ ἤδη ἤπτοντο τῶν πραγμάτων· οἷς

— γενόμενοι, wohl richtig, da δῆμος γίνεται so schwerlich gesagt werden konnte. — ἀλλὰ καὶ sondern selbst, sogar. — καὶ ὁπωσοῦν. zu 1, 77, 2. „ἔχειν hängt von ξυμβῆναι ab.“ (Bl.) zu 1, 117, 3.

C. 92. § 1. ἐπεισαγωγὰς. ἐπεσ. Bk. Einlassorte.

§ 2. πληγείς. — Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 384, 97 u. Wattenbach p. 60, 2. — περιπόλων. zu 4, 67, 2. — τινός. Zu ἀνὴρ τῶν — pflegt Thuk. τίς nicht zuzufügen. — ἐξ ἐπιβουλῆς nach einem überlegten Plane. Wesseling zu Diod. 13, 27. — ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ist nicht Zeitangabe, wie ἐν zeigt. (Ba.) Daher verdächtigt Cobet Hyper. p. 56 den Artikel mit Unrecht. — καὶ οὐ — ἀπελθῶν ist wohl ein fremder Zusatz. — τοῦ κελύσαντος für κελύσαντος die besten Hsn. Der Artikel steht hier wie in οὐδεὶς ἦν ὁ κελύσας, οὐδένα ἄνομος τὸν κελύσαντα. Spr. 50, 4, 3. — ἐς τοῦ π. in die Wohnung des P. Spr. 43, 3, 6. — κατ' οἰκίας in einzelne Häuser. vgl. Index u. κατά.

§ 3. ἀπ' αὐτοῦ aus dieser Sache. (Va.) μετὰ τὸν θόνον τοῦ Φρουνίου. (Sch.) zu 1, 68, 1. — νεωτέρου. zu 1, 132, 5. — τῶν τετ. τῶν τε τετ. — τῶν ἔξωθεν, derer die nicht zu den Vierhundert gehörten. (Sch.) — ἤεσαν ἐπί. vgl. § 4 (ἤπτοντο) u. 10 u. zu 1, 89, 1.

§ 4. εἰς Αἴγινα κατακολπίσαι, εἰς τὸν τῆς Αἰγίνης κόλπον πλεῦσαι. (Sch.) vgl. Pol. 34, 12, 10. (Schneider.) Noch bei Späteren. — καὶ vor αὐτός gehört zu οἷσπερ: eben. zu 4, 56, 2. — στασιωτικῶν. zu 4, 130, 3. — ὑποψιῶν. Der Plu. auch Xen. An. 2, 5, 2. — προσγενομένων. προσγενομένων?

γὰρ ἐν τῷ Πειραιεῖ τὸ τῆς Ἡετιωνείας τεῖχος ὀπλίται οἰκοδομοῦντες, ἐν οἷς καὶ Ἀριστοκράτης ἦν, ταξιαρχῶν καὶ τὴν ἑαυτοῦ φυλὴν ἔχων, ξυλλαμβάνουσαν Ἀλεξικλέα, στρατηγὸν ὄντα ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς εἰταίρους τετραμμένον, καὶ ἐς οἰκίαν ἀγαγόντες βεῖοξαν. ξυνεπελάβοντο δὲ αὐτοῖς ἅμα καὶ ἄλλοι καὶ Ἐρμιον τις τῶν περιπόλων τῶν Μουνυχίασι τεταγμένων ἄρχων· τὸ δὲ μέγιστον, τῶν ὀπλιτῶν τὸ στίφος ταῦτα ἐβούλετο.

Ὡς δ' ἐσηγγέλθη τοῖς τετρακοσίοις — ἔτυχον δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ξυγκαθήμενοι — εὐθύς, πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις ταῦτ' ἦν, ἐτοῖμοι ἦσαν τὴν τὰ ὄπλα λέναι καὶ τῷ Θηραμένει καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ἠπείλουν. ὁ δ' ἀπολογούμενος ἐτοῖμος ἔφη εἶναι ξυναφαιρησόμενος λέναι ἤδη, καὶ παραλαβὼν ἓνα τῶν στρατηγῶν, ὅς ἦν αὐτῷ ὁμογνώμων, ἐχώρει ἐς τὸν Πειραιᾶ· ἐβοήθει δὲ καὶ Ἀρίσταρχος καὶ τῶν ἰππέων νεανίσκοι. ἦν δὲ θόρυβος πολὺς καὶ ἐκπληκτικός· οἱ τε γὰρ ἐν τῷ ἄστει ἤδη ὦντο τὸν τε Πειραιᾶ κατελιψθῆναι καὶ τὸν ξυνειλημμένον τεθνᾶναι, οἱ τ' ἐν τῷ Πειραιεῖ 8 τοὺς ἐκ τοῦ ἄστεος ὅσον οὐπω ἐπὶ σφᾶς παρεῖναι. μόλις δὲ τῶν τε πρεσβυτέρων διακωλύοντων τοὺς ἐν τῷ ἄστει διαθέντας καὶ ἐπὶ τὰ ὄπλα φερομένους καὶ Θουκυδίδου τοῦ Φαρσαλίου τοῦ προξένου τῆς πόλεως παρόντος καὶ προθύμως ἐμποδῶν τε ἐκάστοις γιγνομένου καὶ ἐπιβοωμένου μὴ ἐφεδρεόντων ἐγγὺς τῶν πολεμίων ἀπολέσαι τὴν πατριδα, ἠσύχασάν τε καὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέσχοντο. καὶ ὁ μὲν Θηραμένης ἐλθὼν ἐς τὸν Πειραιᾶ — ἦν δὲ καὶ αὐτὸς στρατηγός — ὅσον καὶ ἀπὸ βοῆς ἐνεκα ὠργίζετο τοῖς ὀπλίταις· ὁ δ' Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἐναντιοὶ τῷ ἀληθεῖ ἐχαλέπαινον. οἱ δὲ ὀπλίται ὁμοῦ τε ἐχώρουν οἱ

§ 5. οἰκοδομοῦντες, zu κατεσχηκός 1, 11, 3. — φυλὴν. zu 6, 98, 4. — στρατηγόν. zu 8, 89, 2. — εἰταίρους die besten Hsn.; ἑτέρους sonst, was sehr wohl erklärlich wäre. zu 3, 73. vgl. Kr. z. Dion. p. 385, 99 u. Stud. 2 S. 233.

§ 6. ξυνεπελάβοντο. zu 6, 70, 1. — τὸ δὲ μέγιστον. zu 2, 65, 1. — ταῦτα. ταῦτά St. doch s. bald darauf, 2, 79, 2. 6, 74, 2. vgl. 4, 113, 1. 8, 84, 2. (Haase p. 56.) — πλὴν ὅσοις μὴ. πλὴν μὴ ὅσοις Haase, wenn man μὴ nicht streichen wolle? — βουλομένοις. zu 2, 3, 2. — ταῦτ', der Sturz der Demokraten. — ἐς τὰ ὄπλα. Gewöhnlich ἐπὶ τὰ ὄπλα. Bei ἐς wird der Platz bezeichnet.

§ 7. ξυναφαιρησόμενος, τὸν Ἀλεξικλέα. (Ps.) — ἐκπληκτικός, ἦγον ἐκπληξιν ποιῶν. (Sch.) — οἱ τε. zu 7, 34, 7. — τὸν ξυνειλημμένον, Ἀλεξικλέα § 5.

§ 8. μόλις für μόγις Pp. zu 1, 12, 3. — παρόντος. Denn gew. lebte er natürlich in Pharsalos. — ἐγγύς. zu die besten Hsn.

§ 9. ὅσον. zu 6, 105, 2. — ὅσον ἀπὸ βοῆς ἐνεκα verbindet auch Xen. Hell. 2, 4, 31. (Wasse.) ὅσον ἀπὸ βοῆς Dion C. 40, 62 u. 51, 9. so weit es durch Geschrei möglich war, bloss mit Schreien, nicht durch die That. (Wytttenbach.) vgl. Hermann zu Soph. Phil. 550. Das καὶ eben haben die besten Hsn. — καὶ ἀπό. γε ἀπό? Dion C. 51, 9: ὅσον γε ἀπὸ βοῆς. (Pp.) — ἀληθεῖ für πλήθει mehrere Hsn. u. Va.: re vera. Doch zweifelt Pp. ob τῷ ἀληθεῖ eben so gebraucht worden sei wie τῇ ἀληθείᾳ. Allein Th. ge-

πλείστοι τῷ ἔργῳ καὶ οὐ μετεμέλοντο, καὶ τὸν Θηραμένην ἠρώτων εἰ δοκεῖ αὐτῷ ἐπ' ἀγαθῷ τὸ τεῖχος οἰκοδομεῖσθαι καὶ εἰ ἄμεινον εἶναι καθαιρεθῆν. ὁ δέ, εἶπερ καὶ ἐκείνοις δοκεῖ καθαιρεῖν, καὶ ἑαυτῷ ἔρη¹⁰ ξυνδοκεῖν. καὶ ἐντεῦθεν εὐθὺς ἀναβάντες οἱ τε ὀπλίται καὶ πολλοὶ τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἀνθρώπων κατέσκαπτον τὸ τεῖχοςμα. ἦν δὲ πρὸς τὸν ὄχλον ἡ παρόκλησις ὡς χρῆ, ὅστις τοὺς πεντακισχιλίους βούλεται ἄρχειν ἀντὶ τῶν τετρακοσίων, ἔναι ἐπὶ τὸ ἔργον. ἐπεκρούποντο γάρ¹¹ ὁμως ἔτι τῶν πεντακισχιλίων τῷ ὀνόματι, μὴ ἄντικρος δῆμον ὅστις βούλεται ἄρχειν ὀνομάζειν, φοβούμενοι μὴ τῷ ὄντι ὡσι καὶ πρὸς τινα εἰπῶν τίς τι ἀγροῖα σφαλῆ. καὶ οἱ τετρακόσιοι διὰ τοῦτο οὐκ ἤθελον τοὺς πεντακισχιλίους οὐτ' εἶναι οὔτε μὴ ὄντας δῆλους εἶναι, τὸ μὲν καταστῆσαι μετόχους τοσοῦτους ἄντικρος ἂν δῆμον ἡγούμενοι, τὸ δ' αὖ ἄφανές φόβον ἐς ἀλλήλους παρέξιν.

Τῆ δ' ὕστεραία οἱ μὲν τετρακόσιοι ἐς τὸ βουλευτήριον ὁμως καί⁹³ τεθορυβημένοι ξυνέλεγοντο· οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ὀπλίται τὸν τε Ἀλεξικλέα, ὃν ξυνέλαβον, ἀφέντες καὶ τὸ τεῖχοςμα καθελόντες ἐς τὸ πρὸς τῆ Μουνυχία Διονυσιακὸν τὸ ἐν τῷ Πειραιεῖ θέατρον ἐλθόντες καὶ θέμενοι τὰ ὄπλα ἐξεκκλησίασαν, καὶ δόξαν αὐτοῖς εὐθὺς ἐχώρου ἐς τὸ ἄστυ καὶ ἔθεντο ἐν τῷ Ἀνακείῳ τὰ ὄπλα. ἐλθόντες δὲ ἀπὸ τῶν τε-²

braucht die Neutra der Adjectiva mehrfach in ungewöhnlicher Weise; vereinzelt ist auch μετὰ τοῦ ἀληθοῦς 6, 89, 2; und der Gegensatz fordert diese La. (Kr. Stud. 2 S. 205.) Vielleicht ist τῆ ἀληθεία zu lesen. — ὁμοσε ἐχώρου ἐν τῷ ἔργῳ, ἡγουν ἐβούλοτο συμπλακῆναι. (Sch.) Aber der Da. ist hier doch nicht passend, da er keine Widerstand leistende Sache bezeichnet. Vielleicht stand τῷ ἔργῳ an der Stelle des τῷ ἀληθεί. — καὶ εἰ, δοκεῖ. (Kr. z. Dion. p. 386, 401.) Für καὶ vermuthet Pp. ἦ, Reiske ἦ καί. Allein hier heisst εἰ ob nicht. zu 1, 2, 1.

§ 10. καὶ vor ἑαυτῷ als ob bloss δοκεῖν folgen sollte. Eben so in derselben Formel, doch ohne ein vorhergehendes καί, bei Ar. Vö. 1629 u. Lys. 167. (Kr. z. Dion. p. 386, 102.) vgl. Lex. Plat. u. συνδοκεῖν. — τὸ ἔργον, τὸ κατασκάπτειν τὸ τεῖχος. (Sch.)

§ 11. ὁμως, obgleich auf die Demokratie hinarbeitend, dennoch. (A. Ps.) Spr. 56, 13, 3. — μὴ. zu 2, 53, 1. — ἄντικρος zieht der Sch. zu ὀνομάζειν, ich zu δῆμον. zu 1, 122, 3. — ὡσι, οἱ πεντακισχιλιοι, dass sie erwählt seien. (Ps.) — πρὸς τινα, ὅς ἐστι τῶν πεντακισχιλίων, ἀγροῶν ὅτι εἰσὶν εἰς ἐκείνων, ἐν κινδύνῳ γένηται. (Sch.) vgl. 8, 66, 3 f. u. Kr. z. Dion. p. 372, 46 u. 386. — εἰπῶν τι, ὅτι ὀρέγεται δημοκρατίας. (Sch.) — μὴ ὄντας δ. ε. dass ihre Nichtexistenz offenbar sei. (Va.) — ἂν möcht' ich streichen, auch der Stellung wegen; Pp. ergänzt εἶναι. — δῆμον ohne εἶναι. zu 2, 44, 3. Daneben παρέξιν. — ἐς ähnlich bei ὑποψία. zu 6, 61, 3. bei ἀργῆ. zu 2, 65, 1.

C. 93. § 1. τὸ ἐν τῷ Πειραιεῖ fügen die besten Hsn. u. Va. nach Διονυσιακὸν hinzu. vgl. Kr. z. Dion. p. 386 s. 104 u. Böckh in d. Abhdl. der Ak. 1816 S. 74. — ἐξεκκλησίασαν für ἐξεκκλησίασαν eine Hs. vgl. Dem. 21, 193, ἐξεκκλησίαζον Lys. 13, 73. 76 u. Xen. Hell. 5, 3, 16. ἡκκλησίαζον Dem. 18, 265. 19, 60. Wohl fehlerhaft ist ἐκκλησίαζον Lys. 12, 73. — δόξαν. zu 5, 63, 3. — Ἀνακείῳ, Διοσκούρων ναῶ· ἄνακτες γὰρ οἱ Διοσκούροι. (Sch.)

τρακοσίων τινὲς ἤρημένοι πρὸς αὐτοὺς ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντό τε καὶ ἔπει-
 θον οὓς ἴδοιεν ἀνθρώπους ἐπεικεῖς αὐτοὺς τε ἡσυχάζειν καὶ τοὺς ἄλ-
 λους παρακατέχειν, λέγοντες τοὺς τε πεντακισχιλίους ἀποφανεῖν καὶ ἐκ
 τούτων ἐν μέρει, ἢ ἂν τοῖς πεντακισχιλίοις δοκῇ, τοὺς τετρακοσίους ἔσε-
 σθαι, τῶς δὲ τὴν πόλιν μηδενὶ τρόπῳ διαφθεῖρειν μηδ' ἐς τοὺς πολεμίους
 ἀνῶσαι. τὸ δὲ πᾶν πλῆθος τῶν ὀπλιτῶν ἀπὸ πολλῶν καὶ πρὸς πολ-
 λούς λόγων γιγνομένων ἠπιώτερον ἦν ἢ πρότερον, καὶ ἐφοβεῖτο μάλι-
 στα περὶ τοῦ παντός πολιτικοῦ. Ξυνεχώρησάν τε ὥστ' ἐς ἡμέραν ἡ-
 94τὴν ἐκκλησίαν ποιῆσαι ἐν τῷ Διονυσίῳ περὶ ὁμονοίας. ἐπειδὴ δὲ
 ἐπῆλθεν ἢ ἐν Διονύσου ἐκκλησία καὶ ὅσον οὐ Ξυνελεγμένοι ἦσαν,
 ἀγγέλλονται αἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα νῆες καὶ ὁ Ἀγησανδρίδας ἀπὸ
 τῶν Μεγάρων τὴν Σαλαμίνα παραπλεῖν· καὶ πῶς τις τῶν πολλῶν
 αὐτὸ τοῦτο ἐνόμιζεν εἶναι τὸ πάλαι λεγόμενον ὑπὸ Θηραμένους καὶ
 τῶν μετ' αὐτοῦ, ὡς ἐς τὸ τείχοςμα ἔπλιον αἱ νῆες, καὶ χρησίμως ἐ-
 2δόκει καταπεπτωκέναι. ὁ δὲ Ἀγησανδρίδας τάχα μὲν τι καὶ ἀπὸ Ξυγ-
 κειμένου λόγου περὶ τε τὴν Ἐπίδαυρον καὶ ταύτῃ ἀνεστρέφετο, εἰκὸς
 δ' αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν παρόντα στασιασμόν τῶν Ἀθηναίων, δι' ἐλπί-
 3δος ὡς κἂν ἐς δέον παραγένοιτο, ταύτῃ ἀνέχειν. οἱ δ' αὖ Ἀθηναῖοι,
 ὡς ἠγγέλθη αὐτοῖς, εὐθύς δρόμῳ ἐς τὸν Πειραιᾶ πανδημεὶ ἐχώρουν
 ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου μελίζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων οὐχ ἑκάς ἀλλὰ

§ 2. ἀνὴρ ἀνδρὶ. zu 2, 103. — ἐπεικεῖς Gemässigte. (Bl.) zu 3, 4, 2. — παρακατέχειν bei sich ruhig zu erhalten. Das Wort findet sich öfter bei Pol. u. Spätern. — διαφθεῖρειν, λέγοντες, hier in der Bedeutung auffordernd. zu 1, 28, 3. — ἐς für εἰς Gō. — ἀνῶσαι, ἀνατραπέεισαν ἐς τὰς τῶν πολεμίων χεῖρας ἐμβάλλειν. (A. Ps.) Das Wort ist selten; so sonst nirgends.

§ 3. τὸ πᾶν. Spr. 50, 11, 12. — ἀπό. zu 7, 70, 7. — περὶ. zu 1, 60, 1. — πολιτικοῦ, πολιτίας. (Sch.) Wohl mehr Bürgerschaft im Ggs. zu den Hoplitēn allein. vgl. Passows Lex. u. d. W. b. — ἐς. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 1. — Διονυσίῳ, dem in der Stadt. Schömann de com. p. 57, 24.

C. 94. § 1. ἐπῆλθεν, als ob ἡ ἡμέρα τῆς ἐκκλησίας folgte. zu 3, 72. — ἐν Διονύσου. Spr. 43, 3, 6. — αἱ die 8, 91, 1 erwähnten. — πολλῶν für ὀπλιτῶν eine gute Hs. u. V. πολλῶν ὀπλιτῶν viele Hsn. Kr. z. Dion. p. 387, 106. — πάλαι 8, 91, 1 u. 2. — χρησίμως heilsam für die Stadt.

§ 2. τάχα μὲν τι. Spr. 51, 16, 5. — ἀπὸ Ξυγκειμένου. Spr. 68, 16, 8. vgl. zu 3, 70, 2. — λόγου kann verdächtig scheinen; ex composito Va. (Kr. Bruchst.) — στασιασμόν. zu 4, 130, 1. — ἐς δέον zu Pass., zu rechter Zeit, wie Dem. 20, 26. 41. vgl. eb. 4, 14. — ἀνέχειν. zu 2, 18, 3.

§ 3. δ' αὖ, ohne αὖ eine gute Hs., δ' οὖν für passender hält Bekker. Ullrich krit. Beitr. 2 S. 18 bezieht das δ' αὖ auf § 1: αἱ δύο καὶ τεσσ. etc. — ὡς τοῦ — ὄντος in der Meinung dass der einheimische Kampf, die Gefahr von Seiten der Vierhundert, grösser sei als die von den Feinden, nicht fern sondern an dem Hafen selbst, dessen sich die Vierhundert, wie man argwöhnte, bemächtigen wollten, um ihn den Feinden zu überliefern. (Kr. z. Dion. p. 387, 106.) Gegen die compacte Schaar meiner Gegner Kr. Stud. 2 S. 233 f. u. Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 1—20. — ἰδίου. οἰκείος πόλεμος Plat. Menex. 243, e. Ullrich S. 3 vergleicht 2, 65, 9 u. 4, 63, 2. Campe Rec. S. 177 versteht: einen Athen unmittelbar, gleichsam persön-

πρὸς τῷ λιμένι ὄντος. καὶ οἱ μὲν ἐς τὰς παρούσας ναῦς ἐσέβαινον, οἱ δὲ ἄλλας καθέϊλλον, οἱ δὲ τινες ἐπὶ τὰ τεῖχη καὶ τὸ στόμα τοῦ λιμένος παρεβοῶθουν.

Αἱ δὲ τῶν Πελοποννησίων νῆες παραπλεύσασαι καὶ περιβαλοῦ-95
σαι Σούνιον ὁρμίζονται μεταξύ Θορικοῦ τε καὶ Πρασιῶν, ὕστερον
δὲ ἀφικνοῦνται ἐς Ὠρωπὸν. Ἀθηναῖοι δὲ κατὰ τάχος καὶ ἀξυγκρο-
τήτοις πληρώμασιν ἀναγκασθέντες χρῆσασθαι, οἷα πόλεως τε στα-
σιαζούσης καὶ περὶ τοῦ μεγίστου ἐν τάχει βουλόμενοι βοηθῆσαι —
Εὐβοία γὰρ αὐτοῖς ἀποκεκλιμένης τῆς Ἀτικῆς πάντα ἦν — πέμ-
πουσι Θυμοχάρην στρατηγὸν καὶ ναῦς ἐς Ἐρετριῶν, ὧν ἀφικομένων
ἐν ταῖς πρότερον ἐν Εὐβοίᾳ οὖσας ἕξ καὶ τριάκοντα ἐγένοντο. καὶ
εὐθὺς ναυμαχεῖν ἤναγκάζοντο· ὁ γὰρ Ἀγησανδρίδας ἀριστοποιησά-2
μενος ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ ἀνῆγε τὰς ναῦς, ἀπέχει δὲ μάλιστα ὁ Ὠρωπὸς
τῆς τῶν Ἐρετριέων πόλεως θαλάσσης μέτρον ἑξήκοντα σταδίου. ὡς
οὖν ἐπέπλει, εὐθὺς ἐπλήρουσιν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς ναῦς, οἴομενοι σφίσι
παρὰ ταῖς ναυσὶ τοὺς στρατιώτας εἶναι· οἱ δ' ἐτυχον οὐκ ἐκ τῆς ἀ-
γορᾶς ἀριστον ἐπισιτιζόμενοι — οὐδὲν γὰρ ἐπωλεῖτο ἀπὸ προνοίας τῶν
Ἐρετριέων — ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπ' ἔσχατα τοῦ ἄστεος οἰκιῶν, ὅπως σχολῆ
πληρουμένων φθάσειαν οἱ πολέμοι προσπεσόντες καὶ ἔξαναγκάσειαν

lich, nicht etwa bloss dessen ἀρχή bedrohenden. — πολέμου, nicht σιάσιος, da die Vierhundert auf die Hülfe der Lakedaemonier rechneten. Ullrich eb. S. 3 ff. — παρούσας. ὁρμούσας?

C. 95. § 1. περιβαλοῦσαι. Nach der Analogie von διαβάλλειν, aber ungewöhnlich. (Pp.) Noch Thuk. 6, 44, 1 u. bei Dion C. — Θορικοῦ für Θορικού einige Hsn. vgl. Göttling Acc. S. 222. (Pp.) — Πρασιῶν für Πρασιῶν Bk. — ἀξυγκροτήτοις nicht eingeübt. (Br.) Dem. 2, 17: συγκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου. (Pp.) vgl. Pol. 1, 61, 3 u. Dion C. 38, 45. (Arn.) συγκροτεῖν ναυτικόν 47, 30. 48, 7, ναῦς 48, 30, δύναμιν 38, 45. 48, 13. „Die Metapher meinen der Sch. zu Soph. Ant. 430 u. Dorvill. z. Char. p. 86 sei von gehämmerten Metallen entlehnt.“ (Pp.) Das Wort findet sich (anders) noch bei Dion. Hal. — πόλεως. τῆς πόλεως? doch s. 1, 10, 3. Indess könnten auch wir etwa sagen: bei einer zwieträchtigen Stadt. — ἐν τάχει hier eine gute Hs., nach βουλόμενοι die übrigen. — πάντα ἦν. Spr. 43, 4, 14 u. Herm. z. Vig. 95. — Θυμοχάρην für Θυμόχαριν die besten Hsn.

§ 2. ἀνῆγε für ἀνήγαγε eine gute Hs. vgl. zu 3, 16, 1. — ἀπέχει für διέχει die besten Hsn., vielleicht mit Unrecht. — Ἐρετριέων. Ἐρετριῶν eine gute Hs. — θαλάσσης. ἤγουν οἱ ἑξήκοντα στάδιοι πάντες θαλάττα εἰσιν. (Sch.) vgl. zu 2, 86, 2. — μέτρον. Xen. Hell. 3, 2, 10: μετῶν εἴρε τοῦ ἰσθμοῦ ἐπὶ καὶ τριάκοντα στάδια. lies μέτρον. — ἑξήκοντα auch nach Strabo 9, 1 p. 403. (Pp.) — ἀριστον. Spr. 46, 6. Doch ist diese Verbindung ungewöhnlich. — οὐδὲν — Ἐρετριέων sollte eigentlich vor ὅπως stehen. — ἀπὸ προνοίας, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ γνώμης καὶ παρασκευῆς. (Sch.) — ἔσχατα. ἔσχατῶν vermuthet Valckenaer zu Theokr. Adon. T. 2 p. 61. Heindorf. (Gö.) Jenes ist zu vergleichen mit ἐπ' ἐκεῖνα, ἐπὶ τάδε, ἐπὶ δεξιὰ. (Pp.) Ohne Artikel. zu 3, 106, 2. — σχολῆ πληρουμένων. βραδέως πληρουμένων τῶν νεῶν. (Sch.) — ἔξαναγκάσειαν. ἀναγκάσειαν die vier besten Hsn. — τύχοιεν. Spr. 56, 4, 2.

ετοὺς Ἀθηναίους οὕτως ὅπως τύχοιεν ἀνάγεσθαι. σημεῖον δ' αὐτοῖς ἐς τὸν Ὠρωπὸν ἐκ τῆς Ἐρετριᾶς, ὁπότε χροῖ ἀνάγεσθαι, ἤρθη. διὰ τοιαύτης δὲ παρασκευῆς οἱ Ἀθηναῖοι ἀναγαγόμενοι καὶ ναυμαχήσαντες ὑπὲρ τοῦ λιμένος τῶν Ἐρετριέων ὀλίγον μὲν τινα χρόνον ὁμοίως καὶ ἀντέσχον, ἔπειτ' ἐς φυγὴν τροπαόμενοι καταδιώκονται ἐς τὴν γῆν. καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν πρὸς τὴν πόλιν τῶν Ἐρετριέων ὡς φιλίαν καταφεύγουσι χαλεπώτατα ἐπράξαν, φοβερόμενοι ὑπ' αὐτῶν· οἱ δὲ ἐς τὸ ἐπιτείχισμα τὸ ἐν τῇ Ἐρετριᾷ, ὃ εἶχον αὐτοί, περιγίγνονται καὶ ὅσα ἐς Χαλκίδα ἀγκυροῦνται τῶν νεῶν. λαβόντες δ' οἱ Πελοποννήσιοι δύο καὶ εἴκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων καὶ ἄνδρας τοὺς μὲν ἀποκτείναντες τοὺς δὲ ζωοῦσαντες τροπαίον ἔστησαν. καὶ ὕστερον οὐ πολλῶ Ἐββοῖάν τε, ἅπασαν ἀποστήσαντες πλὴν Ὠροεῦ — ταύτην δὲ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι εἶχον — καὶ τὰλλα τὰ περὶ αὐτὴν καθίσταντο.

96 Τοῖς δ' Ἀθηναίοις ὡς ἤλθε τὰ περὶ τὴν Εὐβοίαν γεγενημένα, ἐκκληθεὶς μεγίστη δὴ τῶν πρὶν παρήστη. οὔτε γὰρ ἢ ἐν τῇ Σικελίᾳ ξυμφορὰ, καίπερ μεγάλη τότε δόξασα εἶναι, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν πω οὕτως ἐφόβησεν. ὅπου γὰρ στρατοπέδου τε τοῦ ἐν Σάμῳ ἀφεστηκότος, ἄλλων 2τε νεῶν οὐκ οὐσῶν οὐδὲ τῶν ἐσβησομένων, αὐτῶν τε στασιάζοντων καὶ ἄθλον ὃν ὁπότε σφίσι αὐτοῖς ξυρράξουσι, τοσαύτη ἢ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, ἐν ἧ ναῦς τε καὶ τὸ μέγιστον Εὐβοίαν ἀπολωλέκσαν, ἔξ ἧς πλείω ἢ τῆς Ἀττικῆς ὠφελοῦντο, πῶς οὐκ εἰκότως ἠθύμουν; μάλιστα δ' αὐτοὺς καὶ δι' ἐγγυτάτου ἐθορύβει εἰ οἱ πολέμιοι τολμῆ-

§ 3. σημεῖον ἤρθη. zu 1, 49, 1. — χροῖ. χροίη Dobree 1 p. 118. χρῆν? — διὰ τοιαύτης, wie 4, 8, 6. (Kr. z. Dion. p. 295, 35.) zu 1, 138, 3. — ἀναγαγόμενοι für ἀναγόμενοι Vat. — ὑπὲρ. zu 1, 112, 2. — ὁμοίως, ungeachtet der schlechten Rüstung. (Ps.) Kr. zu Xen. An. 2, 2, 17 lat. A.

§ 4. οὐ δὲ für οἱ δὲ Va. [u. St. ?], so dass hier καταφεύγουσα zu ergänzen und περιγίγνεται Nachsatz ist. (Hk.) Dies gehört auch zu dem satzlichen Subject καὶ ὅσα etc. — ἐπιτείχισμα. τείχισμα eine gute Hs. Doch s. zu 1, 122, 1. — Ἐρετριᾷ für Ἐρετρία Bk. aus einer schlechten Hs. Doch kann ἐν im Gebiet von heißen. vgl. Index unter ἐν. — αὐτοί. zu 4, 113, 2. — ὕστερον οὐ πολλῶ für οὐ πολλῶ ὕστερον eine gute Hs. zu 1, 18, 5. — τε verdächtigt Pp. Kr. setzt hier ein Komma. — εἶχον nach Vertreibung der Hestläer. (Kr. z. Dion. p. 388, 108.) — τὰλλα ist noch Obj. Gemeint sind wohl die benachbarten Inseln; vielleicht auch einige der gegenüber liegenden Küstenstriche. — καθίσταντο. zu 4, 107, 1.

C. 96. § 1. ἤλθε τὰ γεγενημένα, ἤλθε τὸ μήνυμα τῶν γενομένων. (Sch.) Dem. 3, 5: ἤλθεν ἀμφοτέρα. (Hertlein.) Ein Inf. als Subject Xen. Hell. 3, 4, 27: ἐρχεται (αὐτῶ) ἄρχειν. — τῶν πρὶν. zu 1, 1, 1. — παρήστη. zu 4, 61, 2. — ὅπου. zu 8, 27, 2. — τῶν. Spr. 50, 4, 3.

§ 2. αὐτῶν τε. Das τε fehlt in mehreren Hsn. — ἄθλον ὃν ὁπότε. zu 1, 2, 1. — ξυρράξουσι. zu 7, 6, 3. — τοσαύτη ἢ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, ἢ ἔ. ἢ ἐπ. τοσαύτη ἦν. Spr. 57, 3, 5. Ueber die Häufung der Elaute Lobeck Parall. p. 23. — τὸ μέγιστον. zu 2, 65, 1. — ἀπολωλέκσαν. ἀπολωλέκσαν eine Hs. — ἢ τῆς. zu τοιῶνδε 7, 77, 1. — πῶς οὐκ ἠθύμουν. Spr. 54, 1, 3. — ἐγγυτάτου. Spr. 23, 9, 4. Ueber διὰ zu 2, 29, 3. — εἰ

σοῦσι νενικηκότες εὐθύς σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, ἐρῆμον ὄντα νεῶν, πλεῖν· καὶ ὅσον οὐκ ἤδη ἐνόμιζον αὐτοὺς παρεῖναι. ὅπερ ἂν, εἰ τολμηρότεροι ἦσαν, ῥαδίως ἂν ἐποίησαν, καὶ ἡ δέστησαν ἂν ἔτι μᾶλλον τὴν πόλιν ἐφορμούντες ἢ εἰ ἐπολιόροκον μένοντες, καὶ τὰς ἀπ' Ἰωνίας ναῦς ἠγάγασαν ἂν, καίπερ πολεμίας οὐσας τῇ ὀλιγαρχίᾳ, τοῖς σφετέροις οἰκειοῖς καὶ τῇ Ξυμπύσῃ πόλει βοηθῆσαι· καὶ ἐν τούτῳ Ἑλλησποντός τε ἂν ἦν αὐτοῖς καὶ Ἰωνία καὶ αἱ νῆσοι καὶ τὰ μέγρι Εὐβοίας καὶ ὡς εἰπεῖν ἡ Ἀθηναίων ἀρχὴ πᾶσι. ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ μόνῳ Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίους πάντων δὴ Ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς· διάφοροι γὰρ πλεῖστον ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν ὄξεις οἱ δὲ βραδεῖς, καὶ οἱ μὲν ἐπιχειρηταὶ οἱ δὲ ἄτολμοι, ἄλλως τε καὶ ἐν ἀρχῇ ναυτικῇ πλεῖστα ὠφέλων. εἰδείξαν δ' οἱ Συρακόσιοι· μάλιστα γὰρ ὁμοίότροποι γενόμενοι ἄριστα καὶ προσπολέμησαν.

Ἐπὶ δ' οὖν τοῖς ἠγγελέμοις οἱ Ἀθηναῖοι ναῦς τε εἴκοσιν ὁμῶς 97 ἐπλήθουν καὶ ἐκκλησίαν Ξυπέλεγον, μίαν μὲν εὐθύς τότε πρώτον ἐς τὴν Πύκνα καλουμένην, οὐπερ καὶ ἄλλοτε εἰώθεσαν, ἐν ἧπερ καὶ τοὺς τετρακοσίους καταπαύσαντες τοῖς πεντακισχιλοῖς ἐψηφίσαντο τὰ πράγματα παραδοῦναι — εἶναι δὲ αὐτῶν ὅποσοι καὶ ὄπλα παρέχονται — καὶ μισθὸν μηδένα φέρον μηδεμιᾶ ἀρχῇ· εἰ δὲ μή, ἐπάρατον ἐποιή-

die Befürchtung des Falles dass. — εὐθύς. εὐθύ Lobeck z. Phryn. p. 144. — σφῶν hängt von Πειραιᾶ ab. zu 5, 49, 1. σφίσιν 3, 1, 3. — ὅσον οὐκ ἤδη auch Xen. Hell. 6, 2, 16 u. 24.

§ 3. ἂν — ἄν. Spr. 69, 7, 3. — δέστησαν, εἰς σιάσιν ἐνίβαλον. (Sch.) zu 6, 77, 2. — ἡ εἰ für ἡ oder εἰ Bekker. — καὶ τὰς sogar die. — ἂν ἦν αὐτοῖς hätte ihnen, den Lakedaemoniern, gehört, wäre ihnen zugefallen. (Va.) Spr. 48, 3, 1. „vgl. 4, 65, 1. (Pp.) — τὰ μέγρι. zu 8, 43, 4. — Εὐβοίας. Βοιωτίας eine gute Hs.

§ 4. Ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι. zu 6, 84, 3. — διάφοροι. Mehr darüber 4, 70, 2. — πλεῖστον für μάλιστα ist in der guten Prosa nicht gewöhnlich, auch bei Thuk. nur hier. Dial. 49, 10, 4. — οἱ μὲν — ἄτολμοι halt' ich für ein ungeschicktes Einschiesel nach 1, 70, 2 f. — ἐν vor ἀρχῇ hat nur eine gute Hs. — ὠφέλων beide, die Lakedaemonier den Athenern und diese sich selbst, eben durch die genannten Eigenschaften. vgl. zu 6, 33, 4. (Pp.) — οἱ Συρακόσιοι. vgl. 7, 21, 3 u. 55, 2. (Kr. z. Dion. p. 254, 34.)

C. 97. § 1. δ' οὖν weist zurück auf 8, 96, 1. (Ds.) — ὁμῶς, wenn gleich bestürzt. (Ps.) — τότε gehört wohl zu εὐθύς. — Πύκνα für Πνύκα die besten Hsn. Spr. § 20 u. Πνύξ. — οὐπερ. zu 1, 134, 3 u. zu 2, 99, 1. — εἰώθεσαν, ἐκκλησίας Ξυπέλεγειν. zu 1, 132, 5. Ueber die Sache Schömann de com. p. 53 ss. (Kr. z. Dion. p. 376, 59.) — εἶναι sollten zur Aufnahme unter die 5000 berechtigt sein. Denn die Zahl war an sich viel grösser. Lys. 20, 13. (Arn.) vgl. 8, 86, 2 u. Böckh Staatsb. 1 S. 373. — ὄπλα παρέχονται als Schwerebewaffnete dienten. (Kr. z. Dion. p. 254, 38.) — μηδεμιᾶ ἀρχῇ. μηδεμιᾶς ἀρχῆς Pp. Auch mir (schon vor 1820) eingefallen, da φέρον nicht für δίδοναι stehen kann. Ἀρχοντες waren auch die Richter und die Ekklesiasten. Aristot. Pol. 3, 1, 5. (Thirlwall.) — εἰ δὲ μή. Spr. 65, 5, 12. — ἐπάρατον ist substantivirtes Neutrum.

2σαντο. ἐγίνοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὕστερον πυκναὶ ἐκκλησίαι, ἀφ' ὧν καὶ νομοθέτας καὶ τᾶλλα ἐψηφίσαντο ἐς τὴν πολιτείαν. καὶ οὐχ ἥμισυ δὴ τὸν πρῶτον χρόνον ἐπὶ γ' ἔμοῦ Ἀθηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες· μετρία γὰρ ἢ τε ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξύγκρασις ἐγένετο, καὶ ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ Ἀλκιβιάδην καὶ ἄλλους μετ' αὐτοῦ κατείνειν, καὶ παρὰ τε ἐκείνον καὶ παρὰ τὸ ἐν Σάμῳ στρατόπεδον πέμψαντες διεκελεύοντο ἀνθᾶπτεσθαι τῶν πραγμάτων.

98 Ἐν δὲ τῇ μεταβολῇ ταύτῃ εὐθύς οἱ μὲν περὶ τὸν Πείσανδρον καὶ Ἀλεξικλέα καὶ ὅσοι ἦσαν τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα ὑπέερχοντα ἐς τὴν Δακελείαν· Ἀρίσταρχος δ' αὐτῶν μόνος, ἔτυχε γὰρ καὶ στρατηγῶν, λαβὼν κατὰ τάχος τοξότας τινὰς τοὺς βαρβαρωτάτους ἐχώρει 2πρὸς τὴν Οἰνόνην. ἦν δὲ Ἀθηναίων ἐν μεθορῶσι τῆς Βοιωτίας τεῖχος, ἐπολιόρχουν δ' αὐτὸ διὰ ξυμφορὰν σφίσιον ἐκ τῆς Οἰνόνης γενομένην ἀνδρῶν ἐκ Δακελείας ἀναχωρούντων διαφθορᾶς οἱ Κορίνθιοι, ἐτελοντηδὸν προσπααρακαλέσαντες τοὺς Βοιωτοὺς. κοινολογησάμενος οὖν αὐτοῖς ὁ Ἀρίσταρχος ἀπατᾷ τοὺς ἐν τῇ Οἰνόνῃ, λέγων ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει τᾶλλα ξυμβεβήκασι Λακεδαιμονίοις κἀκείνους δεῖ Βοιωτοῖς 3τὸ χωρίον παραδοῦναι· ἐπὶ τούτοις γὰρ ξυμβεβάσθαι. οἱ δὲ, πιστεύσαντες ὡς ἀνδρὶ στρατηγῷ καὶ οὐκ εἰδότες οὐδὲν διὰ τὸ πολιορκεῖσθαι, ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται. τούτῳ μὲν τῷ τρόπῳ Οἰνόνην ληφθεῖσαν Βοιωτοὶ κατέλαβον καὶ ἦ ἐν ταῖς Ἀθήναις ὀλιγαρχία καὶ στάσις ἐπαύσατο.

99 Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ οἱ ἐν τῇ

§ 2. πυκναί. zu 1, 23, 3. — ἀφ' ὧν in Folge deren. (Herbst S. 52.) zu 8, 81, 1. — νομοθέτας, ausserordentliche. Schömann de com. p. 270. (Kr. z. Dion. p. 389.) — πρῶτον nächstfolgende. — ἐπὶ ἔμοῦ zu meiner Zeit, wie Her. 1, 5, 2. Spr. 68, 40, 4. — ἢ τε ἐς — ξύγκρασις die Mischung der oligarchischen und demokratischen Elemente. Dem τε entspricht das καὶ vor ἐκ, ein Hyperbaton. zu 5, 11, 2. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 234, 38. — τῶν πραγμάτων. Spr. 50, 11, 2. — ἀνήνεγκε brachte empor, gab neue Kräfte. Ungewöhnlich. vgl. Her. 3, 22, 2? — ἀνθᾶπτεσθαι τῶν πρ. die Angelegenheiten zu betreiben, sowohl die bürgerlichen als die militairischen.

C. 98. § 1. καὶ ὅσοι. zu καὶ α̅ 3, 2, 1. — ἦσαν τῆς. Spr. 47, 9, 2. — Ἀρίσταρχος. Kr. z. Dion. p. 389, 114. — τοξότας, wahrscheinlich von den Skythen. (Dr.) — τινὰς τοὺς. zu 7, 2, 4.

§ 2. ἦν für ἔσται. Spr. 53, 2, 4. Dobree vermuthet: Οἰνόνην Ἀθηναίων, wenn nicht ἦν δὲ — τεῖχος zu streichen sei. — διαφθορᾶς hängt von ξυμφορᾶν ab. 1, 33, 1: ἡ ξυντυχία τῆς ἡμετέρας χρείας. (Gö.) vgl. 3, 111, 5. (Arn.) — ἐτελοντηδὸν mit Bezug auf das in προσπααρακαλεῖν liegende προσέρχεσθαι. Das Wort ist ungewöhnlich. Lobeck z. Phryn. p. 6. — προσπααρακαλέσαντες. zu 1, 67, 2. — τᾶλλα. zu 2, 5, 4. — ξυμβεβάσθαι es sei ein Vertrag geschlossen. Spr. 61, 5, 6 u. über die Form zu 1, 123, 3.

§ 3. ὑπόσπονδοι. zu 6, 88, 10.

C. 99. § 1. οἱ ἐν τῇ Μ. Πελοποννήσιοι. Kr. z. Dion. p. 337 s.

Μιλῆτω Πελοποννήσιοι, ὡς τροφήν τε οὐδεὶς ἐδίδου τῶν ὑπὸ Τισσαφέρονους τότε ὄτ' ἐπὶ τὴν Ἀσπενδον παρήει προσταχθέντων, καὶ αἱ Φοίνισσαι νῆες οὐδὲ ὁ Τισσαφέρονος τέως που ἦγον, ὃ τε Φίλιππος ὁ ξυμπεμφθεὶς αὐτῷ ἐπεστάλκει Μινδάρῳ τῷ ναυάρχῳ καὶ ἄλλος, Ἴπποκράτης, ἀνὴρ Σπαρτιάτης καὶ ὢν ἐν Φασήλιδι, ὅτι οὔτε αἱ νῆες παρέσοντο πάντα τε ἀδικοῖντο ὑπὸ Τισσαφέρονος, Φαρνάβαζός τ' ἐπε-² καλεῖτο αὐτούς καὶ ἦν πρόθυμος κομίσας τὰς ναῦς καὶ αὐτὸς τὰς λοιπὰς ἔτι πόλεις τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς ἀποστήσῃ τῶν Ἀθηναίων, ὥσπερ καὶ ὁ Τισσαφέρονος, ἐλπίζων πλεόν τι σχήσειν ἀπ' αὐτοῦ, οὕτω δὲ ὁ Μίνδαρος πολλῶν κόσμῳ καὶ ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου, ὅπως λάθῃ τοὺς ἐν Σάμῳ, ἄρας ἀπὸ τῆς Μιλῆτου ναυσὶ τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα ἔπλει ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον. πρότερον δ' ἐν τῷ αὐτῷ θέρει³ τῷδε ἑκαταίδεκα ἐς αὐτὸν νῆες ἐσέπλευσαν, αἱ καὶ τῆς Χερσονήσου τι μέρος κατέδραμον. χειμασθεὶς δὲ ἀνέμῳ καὶ ἀναγκασθεὶς καταίρει ἐς τὴν Ἰακρον καὶ μείνας ἐν αὐτῇ ὑπὸ ἀπλοίας πέντε ἢ ἕξ ἡμέρας ἀφικνεῖται ἐς τὴν Χίον. ὁ δὲ Θράσυλλος ἐκ τῆς Σάμου, ἐπειδὴ ἐπύθετο¹⁰⁰ αὐτὸν ἐκ τῆς Μιλῆτου ἀπρηκότα, ἔπλει καὶ αὐτὸς ναυσὶν εὐθὺς πέντε καὶ πενήκοντα, ἐπειγόμενος, μὴ φθάσῃ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἐσπλεύσας. αἰσθόμενος δ' ὅτι ἐν τῇ Χίῳ εἶη καὶ νομίσας αὐτὸν καθέξειν² αὐτοῦ σκοποὺς μὲν κατεστήσατο καὶ ἐν τῇ Λέσβῳ καὶ ἐν τῇ ἀντιπέρας ἠπίερω, εἰ ἄρα ποι κωοῖντο αἱ νῆες, ὅπως μὴ λάθοιεν, αὐτὸς δ' ἐς τὴν Μήθυμναν παραπλεύσας ἄλκιτά τε καὶ τᾶλλα ἐπιτήδεια παρασκευάζειν ἐκέλευεν, ὡς ἦν πλείων χρόνος γίγνηται, ἐκ τῆς Λέσβου

Das Subject wird nach den Zwischensätzen erneuert durch οὕτω δὲ ὁ Μίνδαρος § 2. vgl. zu 4, 74, 1. — τῶν, weil nicht bloss Ταμῶς 8, 87, 1, sondern οἱ περὶ Ταμῶν vorschwebt. — τότε 8, 87, 1 f. — οὐδέ 2, zu 6, 55, 2. — Φίλιππος 8, 87, 5. — Μινδάρῳ 8, 85, 1. — ἄλλος. ἄλλοις Reiske. — Ἴπποκράτης, der 8, 35, 1. 107, 2 erwähnte? (Pp.) — καὶ ὢν κατοικῶν Kr. Bruchst.

§ 2. τὰς ναῦς, der Peloponnesier. — καὶ αὐτὸς auch er, erklärt durch ὥσπερ καὶ ὁ Τισσαφέρονος. — τὰς λοιπὰς, die noch nicht abgefallenen hellenischen Städte. — ἐλπίζων auf Φαρνάβαζος bezogen. — πλεόν τι σχήσειν. Zus. zu 4, 43, 3. — ἀπ' αὐτοῦ. zu 4, 68, 1. vgl. 2, 18, 2. 8, 92, 3. — πολλῶν κόσμῳ. zu 2, 52, 1. — ἀπό. zu 2, 90, 3. — τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα. Kr. z. Dion. p. 305 s. u. 320. „Wenn die zwei Schiffe des Philippos nicht (ohne ihn) zurückgekommen sind, so müssen sie durch andre anderswoher ersetzt sein oder Thuk. sich verrechnet haben.“ (Arn.)

§ 3. πρότερον — κατέδραμον, parenthetisch eingeschoben. (Hk.) Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 305. — ἐσέπλευσαν für ἐπέπλευσαν oder ἀπέπλευσαν einige Hsn. — αὐ καὶ für καὶ eine gute Hs. — ὑπὸ ἀπλοίας. zu 2, 85, 4.

C. 100. § 1. φθάσῃ, Μίνδαρος.

§ 2. καθέξειν, ἐνδιατρίβειν. (Sch.) vgl. zu 8, 28, 2; transitiv fasst es Hl., wofür κωοῖντο spricht. — τᾶλλα für τὰ ἄλλα eine Hs. Vielleicht τᾶλλα τί, wie wohl auch 4, 69, 1. 7, 83, 2. vgl. 4, 90, 4. 6, 15, 1, Xen. An. 7, 4, 13. — γίγνηται. ἐγγίγνηται? zu 4, 113, 1. vgl. 7, 49, 4.

3 τοὺς ἐπίπλους τῇ Χίῳ ποιησόμενος. ἅμα δέ, Ἐρεσος γὰρ τῆς Λέσβου ἀφειστήκει, ἐβούλετο ἐπ' αὐτὴν πλεύσας, εἰ δύνατο, ἐξελεῖν. Μηθυμναίων γὰρ οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι φρυγάδες διακομίσαντες ἐκ τε τῆς Κύμης προσεταιριστοὺς ὀπλίτας ὡς πεντήκοντα καὶ τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου μισθωσάμενοι, ξύμπασιν ὡς τριακοσίοις. Ἀναξάνδρον Θηβαῖον κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἡγουμένου προσέβαλον πρότῃ Μηθύμνῃ, καὶ ἀποκρουσθέντες τῆς πείρας διὰ τοὺς ἐκ τῆς Μυτιλήνης Ἀθηναίων φρονοῦς προελθόντας, αὐθις ἔξω μάχῃ ἀπωσθέντες καὶ διὰ τοῦ ὄρους ἀκομισθέντες ἀφιστάσι τὴν Ἐρεσον. πλεύσας οὖν ὁ Θρασύβουλος ἐπ' αὐτὴν πάσαις ταῖς ναυσὶ διανοεῖτο προσβολὴν ποιῆσθαι. προαφίγημένους δ' αὐτοῖσε ἦν καὶ ὁ Θρασύβουλος πέντε ναυσὶν ἐκ τῆς Σάμου, ὡς ἡγγέλθη αὐτοῖς ἢ τῶν φρυγᾶδων αὐτῇ διάβασις· ὕστερήσας δ' ἐπὶ τὴν Ἐρεσον ἐφώρμει ἐλθῶν. προσεγένοντο δὲ καὶ ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου τινὲς δύο νῆες ἐπ' οἶκον ἀνακομιζόμεναι καὶ αἱ Μηθυμναῖαι· καὶ αἱ πᾶσαι νῆες παρῆσαν ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα, ἀφ' ὧν τῷ στρατεύματι παρεσκευάζοντο ὡς κατὰ κράτος μηχαναῖς τε καὶ παντὶ τρόπῳ, ἦν δύνωνται, αἰρήσοντες τὴν Ἐρεσον.

- 101 Ὁ δὲ Μίνδαρος ἐν τούτῳ καὶ αἱ ἐκ τῆς Χίου τῶν Πελοποννησίων νῆες ἐπισπισσάμεναι δυοῖν ἡμέραις, καὶ λαβόντες παρὰ τῶν Χίων τρεῖς τεσσαρακοστὰς ἑκαστος Χίας, τῇ τρίτῃ διὰ ταχέων ἀπαίρουσιν ἐκ τῆς Χίου, (οὐ) πελάγαι, ἵνα μὴ περιτύχῃσι ταῖς ἐν τῇ Ἐρέσῳ ναυσὶν, ἀλλ' ἐν ἀριστερᾷ τὴν Λέσβον ἔχοντες ἔπλεον ἐπὶ τὴν ἠπειρον. καὶ προσβαλόντες τῆς Φωκαίδος ἐς τὸν ἐν Καρτερίοις λιμένα καὶ ἀριστοποιῆ-

§ 3. γὰρ. zu 1, 87, 1. — τῆς Λέσβου hängt von Ἐρεσος ab. (Hl. u. Dobree.) Spr. 47, 5, 5. — ἐξελεῖν, αὐτὴν. zu ἔδρουν 1, 114, 2. — οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι. zu 1, 5, 1. Gemeint sind Optimaten. (Kr. z. Dion. p. 336, 30.) — προσεταιριστοὺς, [εἰς] συμμάχους ληφθέντας. (Sch.) Ein sehr seltenes Wort, substantivisch bei Dion C. 335, 20. (Bl.) — ξύμπασιν. zu 6, 62, 1. — κατὰ τὸ ξυγγενές. zu 1, 6, 3. Ueber die Sache zu 3, 2, 2. — πρότῃ. Spr. 57, 5, 3. vgl. 2, 80, 5 u. 8, 44, 2. — αὐθις καὶ αὐθις Reiske. zu 6, 90, 1. Zu ἀφιστάσι zieht es Kr. z. Dion. p. 293, 26. — τοῦ ὄρους. τὰ ὄρεια Xen. Hell. 4, 8, 29? (Kr. z. Dion. 298, 46.) Nahe bei Methymna lag der Lepetymnos.

§ 4. προαφίγημίσθαι noch 4, 2, 1 und bei Josephos. — ὡς für ὅτε eine gute Hs. — αὐτῇ. Spr. 50, 12, 20. — ὕστερήσας, Θρασύβουλος οὐ φθάσας τὴν ἀπόστασιν. (Ds.) zu 2, 80, 4. — ἐφώρμει ἐλθῶν. Ueber das Hyperbaton Kr. z. Dion. p. 318, 46.

§ 5. τινὲς δύο. zu 7, 34, 4. — καὶ αἱ Μ. καὶ Μ. εἰ d. h. πέντε Dobree. Kr. z. Dion. p. 318 s. — αἱ πᾶσαι. zu 1, 100, 4. — ἀφ' ὧν τῷ σ. π., ἀφ' ὧν δηλαδὴ νεῶν τοὺς στρατιώτας παραλαβόντες παρεσκευάζοντο. (Sch.) So οἱ ἀπὸ τῶν νεῶν 3, 90, 3. vgl. Haase p. 33.

C. 101. § 1. καὶ αἱ ἐκ. καὶ ἐκ die besten Hsn., von denen eine αἱ vor νῆες hat. — δυοῖν für δυῶν Lobeck zu Soph. Aj. p. 474. — λαβόντες, οἱ ναῦται. (Ps.) — τεσσαρακοστὰς, ἀρχαῖα νομίσματα καὶ ἐπιχώρια. (Sch.) Vielleicht ein Vierzigstel des Stater, gleich drei Obolen. (Arn.) — ἑκαστος. Spr. 57, 8. — Χίου, οὐ für Χίου Hk. u. Dobree. vgl. Kr. z. Dion. p. 306. — προσβαλόντες. zu 6, 4, 6. — τῆς Φωκαίδος. Spr. 47, 5, 5. — Ἄρ-

σάμενοι παραπλεύσαντες τὴν Κυμαίαν δειπνοποιοῦνται ἐν Ἀργενούσαις τῆς ἠπείρου, ἐν τῷ ἀντιπέρας τῆς Μυτιλήνης. ἐντεῦθεν δ' ἔτι πολλῆς νυ-2 κτός παραπλεύσαντες καὶ ἀφικόμενοι τῆς ἠπείρου ἐς Ἀρματοῦντα καταντι- κρὸς Μηθύμνης ἀριστοποιήσαντες διὰ ταχέων παραπλεύσαντες Λέκτον καὶ Λάρισσαν καὶ Ἀμαξιτὸν καὶ τὰ ταύτη χωρία ἀφικνοῦνται ἐς Ροί- 102 τιον ἤδη τοῦ Ἑλλησπόντου, πρωίτερον μέσων νυκτῶν. εἰσὶ δ' αἱ τῶν νεῶν καὶ ἐς Σίγειον κατῆραν καὶ ἄλλοσε τῶν ταύτη χωρίων. οἱ δ' ἄθρηταιοὶ ἐν τῇ Σησιῶ δυοῖν δεούσαις εἴκοσι ναυσὶν ὄντες, ὡς αὐτοῖς οἱ τε φρουκτωροὶ ἐσήμαινον καὶ ἠσθάνοντο τὰ πυρὰ ἐξαίφνης πολλὰ ἐν τῇ πολεμίᾳ φανέντα, ἔγνωσαν ὅτι ἐσπλέουσιν οἱ Πελοποννήσιοι. καὶ τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτός ὡς εἶχον τάχους ὑπομίξαντες τῇ Χερ- 103 σορήσῳ πυρέπλεον ἐπ' Ἐλαιούντος, βουλόμενοι ἐκπλεύσαι ἐς τὴν εὐρω- χωρίαν τὰς τῶν πολεμίων ναῦς. καὶ τὰς μὲν ἐν Ἀβύδῳ ἐκκαίδεκα² ναῦς ἔλαθον, προειρημένης φυλακῆς τῷ φιλίῳ ἐπίπλω, ὅπως αὐτῶν ἀναγκῶς ἐξουσον, ἣν ἐκπλέουσιν· τὰς δὲ μετὰ τοῦ Μινδάρου ἅμα τῇ ἔω κατιδόντες τὴν δῖωξιν εὐθὺς ποιοῦμενοι οὐ φθάνουσι πάσαις, ἀλλ' αἱ μὲν πλείους ἐπὶ τῆς Ἰμβρου καὶ Αἰήμου διέφυγον, τέσσαρες δὲ τῶν νεῶν αἱ ὕσταται πλείουσαι καταλαμβάνονται παρὰ τὸν Ἐλαιούντα.

γεννούσαις für Ἀργινούσαις die besten Hsn.; mit zwei σ eine, richtig nach Schäfer z. Plat. 4 p. 411. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 306 s. — τῆς ἠπείρου verdächtigt Kr. z. Dion. eb. als aus § 2 entstanden.

§ 2. ἔτι πολλῆς νυκτός noch tief in der Nacht. (Va.) zu 4, 110, 1. νυκτός ἐν πολλῆς Dion. Arch. 4, 11, πολλῆς ἐν νυκτός eb. 5, 7. vgl. Kr. z. Arr. An. 1, 6, 9 lat. A. — παραπλεύσαντες, τὴν Κυμαίαν fügen gute Hsn. hinzu aus § 1; τὴν Καναίαν vermuthete sonst Pp.; auch παραπλεύσαντες καὶ verdächtigt Kr. z. Dion. p. 307. — Λεκτόν für Λέκτιον einige Hsn. vgl. Spitzner z. II. 5, 283. (Pp.) — Λάρισσαν. Λάρισαν Pp. vgl. 2, 22, 3 u. 4, 78, 2. — Ροί- 102 τιον für Ροίτιον eine gute Hs. — ἤδη τοῦ Ἐ. was schon zum H. gehört. (Va.) zu 2, 96, 3. — πρωίτερον. zu 7, 19, 1. πρωίτερον Bk. — εἰσὶ δ' αἱ καὶ. zu 2, 49, 5.

C. 102. § 1. δυοῖν δ. ε. Kr. z. Dion. p. 318, 43. — φρουκτωροί. zu 2, 94, 1. 3, 22, 5. 80, 2. — ὑπομίξαντες, ἔγγισαντες. (Sch.) Sonst woher so mir nicht bekannt. — ἐκπλεύσαι, ἀπὸ τοῦ ἐκπλεύσαντες διαφυγῆν. (Sch.) So 3, 34, 2 ἐπέξελεθόντες τούτους. (Scholefield.) vgl. Kr. z. Her. 5, 103. 104. — τὰς τῶν π. ναῦς will Dobree streichen oder φθάναντες vor ἐκπλεύσαι einschreiben.

§ 2. τὰς ἐκκαίδεκα 8, 99, 3. (Ds.) Kr. z. Dion. p. 305. — προει- 103 ρημένης φυλακῆς obschon ihnen Achtsamkeit vorher anempfohlen war. — τῷ φιλίῳ ἐπίπλω, ὑπὸ τοῦ φιλίου ἐπίπλω, τονίσουν ὑπὸ τοῦ στόλου τοῦ μετὰ Μινδάρου, ὅπως παραφυλάττωσι τοὺς Ἀθηναίους, ἵπὸ τοῦ μὴ λαθεῖν αὐτοὺς ἐκπλεύσαντας. (Sch.) So ἐπίπλους für ἐπιπλέοντες 2, 90, 2. (Gö.) Hier doch hart. — ἀναγκῶς ἀπὸ τοῦ προνοητικῶς καὶ φυλακτικῶς. (Sch.) Jonisch, wie bei Her. 8, 109. (Wasse.) eb. 1, 24, 4 u. Plat. Kom. 200. vgl. Kr. z. Dion. p. 298, 45. — δῖωξιν. δῖωαν Herbst Rückk. des Alk. S. 38. — ποιουμένους für ποιοῦμενοι Kr. z. Dion. p. 319, 51 u. Dobree. — φθάνουσι, im Entkommen. — πάσαις für πάσα Reiske u. eine gute Hs.: mit allen. — Ἰμβρου für ἠπείρου einige Hsn. — ὕσταται. Spr. 57, 5, 3. — παρὰ. zu 6, 57, 3. Dobree vermuthet περί.

3καὶ μίαν μὲν ἐποκείλασαν κατὰ τὸ ἱερόν τοῦ Πρωτεσιλάου αὐτοῖς ἀνδράσι λαμβάνουσι, δύο δ' ἑτέρας ἀνευ τῶν ἀνδρῶν τὴν δὲ μίαν 103πρὸς τῇ Ἰμβρῷ κενὴν κατακαίουσιν. μετὰ δὲ τοῦτο ταῖς τε ἕξ Ἀβύδου ξυμμειγείσασιν καὶ ταῖς ἄλλαις ξυμπάσαις ἕξ καὶ ὀγδοήκοντα πολιορκήσαντες Ἐλαιούντα ταύτην τὴν ἡμέραν, ὡς οὐ προσεχώρει, ἀπέπλευσαν ἐς Ἀβύδον.

201 Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ψευσθέντες τῶν σκοπῶν καὶ οὐκ ἂν οἰόμενοι σφᾶς λαθεῖν τὸν παράπλουον τῶν πολεμίων νεῶν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν τεichoμαχοῦντες, ὡς ἦσθοντο, εὐθὺς ἀπολιπόντες τὴν Ἐρεσον κατὰ τάχος 2ἐβόηθον ἐς τὸν Ἑλλήσποντον· καὶ δύο τε νεῶς τῶν Πελοποννησίων αἰροῦσιν, αἱ πρὸς τὸ πέλαγος τότε θρασύτερον ἐν τῇ διώξει ἀπάρασαι περιέπτεον αὐτοῖς, καὶ ἡμέρα ὕστερον ἀφικόμενοι ὁρμίζονται ἐς τὸν Ἐλαιούντα καὶ τὰς ἐκ τῆς Ἰμβροῦ ὅσαι κατέφυγον κομίζονται καὶ ἐς τὴν ναυμαχίαν πέντε ἡμέρας πυρεσκευάζοντο. μετὰ δὲ τοῦτο ἐναυ- 104μάχων τρόπῳ τοιῷδε. οἱ Ἀθηναῖοι παρέπλεον ἐπὶ κέρως τάξάμενοι παρ' αὐτὴν τὴν γῆν ἐπὶ τῆς Σηστοῦ, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι ἐκ τῆς Ἀβύδου ἀντανῆγον καὶ αὐτοί. καὶ ὡς ἔγνωσαν ναυμαχήσαντες, παρέτειναν τὸ κέρως οἱ μὲν Ἀθηναῖοι παρὰ τὴν Χερσονήσον, ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἰδάκου μέχρι Ἀρρηνῶν, νῆες ἕξ καὶ ἑβδομήκοντα, οἱ δ' αὖ Πελοποννήσιοι ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Δαρδάνου, νῆες ὀκτώ καὶ ἑξήκοντα. 2κέρως δὲ τοῖς μὲν Πελοποννησίοις εἶχον τὸ μὲν δέξιόν Συρακόσιοι, τὸ δ' ἕτερον αὐτοῖς Μίνδαρος καὶ τῶν νεῶν αἱ ἄριστα πλέουσαι, Ἀθη-

§ 3. τὴν μίαν. Spr. 50, 2, 8. (Kr. z. Dion. p. 303, 69.)

C. 103. § 1. ταῖς ἕξ Ἀ. 8, 99, 3. — ταῖς ἄλλαις, mit denen die Mindaros herbeigeführt hatte nach Kr. z. Dion. p. 308, der hier und nach ὀγδοήκοντα Kommata setzt. — ξυμπάσαις im Ganzen. — ψευσθέντες τῶν σκοπῶν, ψευσθέντων τῶν σκοπῶν καὶ ἀμαρτόνων. (Sch.) Ein sonderbarer Ausdruck, da man für das Concretum ein Abstractum erwarten würde, wie in den Phrasen ψεύδεται γνώμης, ἐλπίδος. (Pp.) Der Sinn ist wohl eig.: getäuscht in der Zuverlässigkeit der Späher. Lys. 19, 49: γαινόμεθα τῶν ἀρχαιοπλοῦτων πολὺ ἐψευσμένοι, rücksichtlich ihres Reichthums. Xen. Mem. 4, 2, 26: διὰ τὸ ἐψεύσθαι ἐαντῶν πλείστα κακὰ πάσχουσιν οἱ ἀνθρώποι. „So noch Plat. Menex. 245: τῶν ξυμμάχων ἐψεύσθη.“ (Pp.)

§ 2. τότε 8, 102, 2. — τὴν ναυμαχίαν die zu liefernde Seeschlacht. zu 2, 86, 3 u. 6, 49, 1.

C. 104. § 1. ἐπὶ κέρως. zu 6, 32, 2. — ἀντανῆγον. zu 7, 52, 1. — καὶ αὐτοί ihrerseits. zu 5, 6, 3. — παρέτειναν, ein technischer Ausdruck, auch Xen. An. 7, 3, 48. (Bl.) — παρέτειναν — Ἀρρηνῶν ita capio: Athenienses classem extendebant ab Idaco usque ad Arrhiana, navigando sc. ab Arrhianis, quae extra Cynossema pono, Idacon versus. (Dobree.) vgl. Kr. z. Dion. p. 283. — τὸ κέρως die Schlachtlinie. Kr. z. Xen. An. 6, 3, 5. — ἀρξάμενοι als ob ein: und sich erstreckend folgen sollte. vgl. Kr. z. Xen. An. 6, 2, 1 u. Her. 9, 15, 2. — ἑβδομήκοντα für ὀγδοήκοντα die besten Hsn. — ἀπὸ Ἀ. μέχρι Ἀ. Ueber die zweifelhaften Localitäten vgl. Kruse Ueber Her. Ausmessung des Pontos S. 57 ff. 66 u. 71. — ἑξήκοντα. ὀγδοήκοντα Acac. u. zwei Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 319 s. Wenig ansprechend sind die Vermuthungen Neuerer.

ναίους δὲ τὸ μὲν ἀριστερόν Θρασύλλος, ὁ δὲ Θρασύβουλος τὸ δεξιόν· οἱ δ' ἄλλοι στρατηγοὶ ὡς ἕκαστοι διατάξαντο. ἐπιγομένων δὲ τῶν Πελοποννησίων πρότερόν τε ξυμμίξαι καὶ κατὰ μὲν τὸ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων, ὑπερσχόντες αὐτοὶ τῷ εὐώνυμῳ, ἀποκλῆσαι τοῦ ἔξω αὐτοὺς ἔκπλου, εἰ δύναντο, κατὰ δὲ τὸ μέσον ἔξῳσαι πρὸς τὴν γῆν οὐχ ἕκασ οὖσαν, οἱ Ἀθηναῖοι γρόντες, ἧ μὲν ἐβούλοντο ἀποφράξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, ἀντεπεξῆγον καὶ περιεγίγνοντο τῷ πλῶ, τὸ δ' εὐώνυμον αὐτοῖς ὑπερεβλήκει ἤδη τὴν ἄκραν ἢ Κυνὸς σῆμα καλεῖται. τῷ δὲ μέσῳ, τοιούτου ξυμβαίνοντος, ἀσθενέσι καὶ δικασιαμέναις ταῖς ναυσὶ καθίσταντο, ἄλλως τε καὶ ἐλάσσοσι χρώμενοι τὸ πλῆθος καὶ τοῦ χωρίου τοῦ περὶ τὸ Κυνὸς σῆμα ὄξεϊαν καὶ γωνιώδη τὴν περιβολὴν ἐχοντος, ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα αὐτοῦ γινόμενα μὴ κάτοπτα εἶναι. προσπεσόντες οὖν οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ τὸ μέσον ἔξέωσαν τε ἐς τὸ ξηρόν τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐς τὴν γῆν ἐπεξέβησαν, τῷ ἔργῳ πολὺ περισχόντες. ἀμῦναι δὲ τῷ μέσῳ οὐθ' οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὑπὸ πλῆθους τῶν ἐπικειμένων νεῶν ἐδύναντο οὐθ' οἱ περὶ τὸν Θρασύλλον ἀπὸ τοῦ εὐώνυμου — ἀφανές τε γὰρ ἦν διὰ τὴν ἄκραν τὸ Κυνὸς σῆμα καὶ ἅμα οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ἄλλοι οὐκ ἐλάσσους ἐπιτεταγμένοι εἶργον αὐτούς, πρὶν οἱ Πελοποννήσιοι διὰ τὸ κρατήσαντες ἀδεῶς ἄλλοι ἄλλην ναῦν διώκειν ἤρξαντο μέρει τινὶ σφῶν ἀτακτότεροι γενέσθαι. γρόντες δὲ οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον τὰς ἐπὶ

§ 2. ἀριστερόν für εὐώνυμον auch bei Thuk. nur hier; öfter so bei Plut. Luc. 27, Cäs. 44, Sert. 19, Brut. 41. 49.

§ 3. τε. n Reiske, in der Dukerschen Ausgabe verdächtigt. — ξυμμίξαι, συμπεσεῖν, συράξαι. (Sch.) — ὑπερσχόντες für ὑπερσχόντων. zu 8, 63, 2. Ueber das Wort zu 3, 107, 3. — ἀποκλῆσαι für ἀποκλείσαι Bk. — αὐτοὺς eingeschoben wie 1, 68, 1. 7, 62, 3. 78, 4. 8, 2, 2. — ἕκασ. zu 1, 69, 4. — ἀντεπεξῆγον mit Bezug auf die Ueberflügelung, ὑπερσχόντες hier, ἐπεξαγωγή 8, 105, 3. vgl. zu 5, 71, 3. Oeffer findet sich dies Verbum so bei Spättern, wie Dion C. 46, 37. — περιεγίγνοντο τῷ πλῶ, ἐγθασαν πλείοντες οὐ βούλοντο ἀποκλείσαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι. (Ds.) zu 1, 55, 3. — ὑπερεβλήκει. ὑπερεκβλήκει einige gute Hsn. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 283, 71?

§ 4. ἀσθενέσι ist Prädicat, als ob slände: ταῖς δὲ μέσαις ναυσὶν ἀσθενέσαι etc. Spr. 57, 3, 1. — τὴν περιβολὴν, τὸ προκῆπτον ἐς θάλασσαν ὃ ἔδει τοὺς Ἀθηναίους περιβαλεῖν. (Ds.) — ἐν τῷ ἐπ' ἐκεῖνα. zu 7, 58, 1.

C. 105. § 1. ἐπεκβαίνειν noch 1, 49, 4 u. bei Spättern. — περισχόντες, ἦγον περιγινόμενοι, κρείττονες γινόμενοι. (Sch.) vgl. 5, 7, 2 u. 71, 1. — ὑπό. Xen. Hell. 6, 3, 15: ὑπὸ πλῆθους κακῶν ἀπειπόμεν. (Dobree 2 p. 158.)

§ 2. ἀφανές — αὐτοὺς ist parenthetisch abzuschneiden. Denn zur Hülfe kam nicht der linke, sondern der rechte Flügel. (Kämpf Quaestt. 3 p. 13 s.) — ἀφανές. Spr. 43, 4, 13. ἀφανέστερα einige gute Hsn. vgl. zu 8, 55, 1. — τὴν ἄκραν τὸ Κ. σ. zu 1, 46, 3. — ἐλάσσους. Spr. 50, 11, 1. — πρὶν. zu 5, 61, 1. — διώκειν. διώκοντες fast alle Hsn. Doch halt' ich ein Particip hier eben so wenig für erträglich als 4, 63, 1 u. 5, 7, 1.

§ 3. γρόντες, τὴν ἀταξίαν. (Va.) Interpungirt ist im Folgenden nach

σφίσι ναῦς ἐπεχούσας, πανσάμενοι τῆς ἐπέξαγωγῆς ἤδη τοῦ κέρως καὶ ἐπαναστρέφαντες, εὐθὺς ἠμύναντό τε καὶ τρέπουσι, καὶ τὰς κατὰ τὸ νικῆσαν τῶν Πελοποννησίων μέρος ὑπολαβόντες πεπλανημένως ἔκοπτόν τε καὶ ἐς φόβον τὰς πλείους ἀμαχεὶ καθίστασαν. οἱ τε Συρακόσιοι ἐτύγχανον καὶ αὐτοὶ ἤδη τοῖς περὶ τὸν Θράσυλλον ἐνδεδωκότες καὶ 106 μᾶλλον ἐς φρυγὴν ὀρμήσαντες, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἄλλους ἐώρων. γεγενημένης δὲ τῆς τροπῆς καὶ καταφυγόντων τῶν Πελοποννησίων πρὸς τὸν Μείδιον μάλιστα ποταμὸν τὸ πρῶτον, ὕστερον δὲ ἐς Ἄβυδον, ναῦς μὲν ὀλίγας ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι — στενὸς γὰρ ὦν ὁ Ἑλλήσποντος βραχείας τὰς ἀποφυγὰς τοῖς ἐναντίοις παρεῖχεν — τὴν μέντοι 2 νίκην ταύτην τῆς ναυμαχίας ἐπικαιροτάτην δὴ ἔσχον. φοβούμενοι γὰρ τέως τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν διὰ τε τὰ κατὰ βραχὺ σφάλματα καὶ διὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ ξυμφορὰν ἀπὸ ἀλλαγῆσαν τοῦ σφᾶς τε αὐτοὺς καταμέμφεσθαι καὶ τοὺς πολεμίους ἔτι ἀξίους του ἐς τὰ 3 ναυτικά νομίζειν. ναῦς μέντοι τῶν ἐναντίων λαμβάνουσι Χίως μὲν ὀκτώ, Κορινθίας δὲ πέντε, Ἀμπρακιώτιδας δὲ δύο καὶ Βοιωτίας δύο, Λευκαδίων δὲ καὶ Λακεδαιμονίων καὶ Συρακοσίων καὶ Πελληνέων μίαν ἐκάστων· αὐτοὶ δὲ πέντε καὶ δέκα ναῦς ἀπολλύουσιν. στήσαντες δὲ τροπαῖον ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ οὐ τὸ Κυνὸς σῆμα καὶ τὰ ναυάγια προσαγαγόμενοι καὶ νεκροὺς τοῖς ἐναντίοις ὑποσπόνδους ἀποδόντες ἀπέστειλαν καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας τρίτην ἄγγελον τῆς νίκης. οἱ δ' ἀφικομένης τῆς νεὸς καὶ ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες ἐπὶ τε ταῖς περὶ τὴν Εὐβοίαν ἄρτι ξυμφοραῖς καὶ κατὰ τὴν στάσιον γεγενημέναις πολὺ

Dobree, τὰς ναῦς mit ἠμύναντο verbunden. — ἐπεχούσας, ἐγεθρευούσας, ἐπικειμένως (Sch.) Her. 9, 59: ἐπέχε ἐπὶ Λακεδαιμονίους. (Arn.) vgl. Arr. An. 1, 14, 4. Es widerstrebt Haase S. 103 ss., der τὰ oder τὸ vor τὰς einschreibt, ἐπὶ σφίσι durch κατὰ σφᾶς deutend, ἐπέχει nach der A. zu 1, 48, 2 erklärt. „Doch könnte man dies wohl auch intransitiv nehmen: stehen.“ (Pp.) Ueber ἐπὶ gegen Spr. 68, 41, 7. — ἐπέξαγωγή scheint sonst nicht vorzukommen. vgl. zu 5, 71, 3. — κατὰ. zu 1, 48, 3. — ὑπολαβόντες, δεξιόμενοι. (Sch.) ὑπολαμβάνοντες mehrere gute Hsn. zu 1, 68, 4. — καθίστασαν. zu 3, 108, 1. (2.) u. 4, 75, 2. — ἐώρων, ἐς φρυγὴν ὀρμήσαντας. zu 1, 78, 3. vgl. 7, 69, 1. C. 106. § 1. τῆς τροπῆς. Kr. z. Dion. p. 320 s. — Μείδιον für Πύδιον die besten Hsn. Πύδιον D'Anville. vgl. jedoch Kruse eb. S. 66 u. 71. — μάλιστα eingeschoben wie ἄνω 2, 83, 1 u. κύκλω 7, 70, 1. — τὸ πρῶτον ohne μίν. zu 1, 32, 1. vgl. 7, 23, 1. — βραχείας nahe gelegene.

§ 2. κατὰ βραχὺ, ἄρτι, πρὸ ὀλίγου γεγενημένα. (Sch.) ein und der andere Verlust im Kleinen. (Hl.) zu 4, 96, 3. — καταμέμφεσθαι. vgl. 7, 77, 1 u. Kr. z. Her. 1, 77, 4. — του für τοῦ Dr.

§ 3. Πελληνέων für Πελληναίων einige Hsn. vgl. 2, 9, 1. 8, 3, 3. (Bk.) — πέντε καὶ δέκα. Kr. z. Dion. p. 323. — προσαγαγόμενοι. ἰδιωσάμενοι. (Sch.) — τοὺς vor νεκροὺς ist mit den besten Hsn. gestrichen. zu 1, 54, 2. — ἄγγελον. zu 3, 36, 3.

§ 4. ἀφικομένης καὶ ἀκούσαντες. Spr. 56, 14, 2. — ἀνέλπιστον τὴν. [τὴν] ἀνέλπιστον? — ἐπὶ nach. Spr. 68, 41, 2. — ξυμφοραῖς, der Niederlage dort 8, 95 und des Abfalles der Insel. (Ds.) — καὶ κατὰ, καὶ ἐπὶ

ἐπερρώσθησαν, καὶ ἐνόμισαν σφίσιον ἔτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα, ἢ ἢ προθύμως ἀντιλαμβάνονται, περιγενέσθαι.

Μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίαν ἡμέρα τετάρτη ὑπὸ σπουδῆς ἐπισκευά-107
σαντες τὰς ναῦς οἱ ἐν τῇ Σησιῶ Ἀθηναῖοι ἐπλεον ἐπὶ Κυζίκον ἀφε-
στηκυῖαν· καὶ κατιδόντες καθ' Ἀρπάγιον καὶ Πρίαπον τὰς ἀπὸ τοῦ
Βυζαντίου ὀκτώ ναῦς ὁμοῦσας ἐπιπλεύσαντες καὶ μάχη κωπήσαντες
τοὺς ἐν τῇ γῆ ἔλαβον τὰς ναῦς. ἀφικόμενοι δὲ καὶ ἐπὶ τὴν Κυζίκον,²
ἀτείχιστον οὖσαν, προσηγάγοντο πάλιν καὶ χρήματα ἀνέπραξαν. ἐπλευ-
σαν δ' ἐν τούτῳ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἐκ τῆς Ἀβύδου ἐπὶ τὸν Ἐλαι-
οῦντα καὶ τῶν σφετέρων νεῶν τῶν αἰχμαλώτων ὅσα ἦσαν ὑμεῖς ἐκο-
μίσαντο — τὰς δὲ ἄλλας Ἐλαιούσιοι κατέκωσαν — καὶ ἐς τὴν Εὐ-
βοίαν ἀπέπεμψαν Ἰπποκράτην καὶ Ἐπικλέα κομισῶντας τὰς ἐκεῖθεν ναῦς.

Κατέπλευσε δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους καὶ ὁ Ἀλκιβιά-108
δος ταῖς τρισὶ καὶ δέκα ναυσὶν ἀπὸ τῆς Καίνου καὶ Φασήλιδος ἐς
τὴν Σάμον, ἀγγέλλων ὅτι τὰς τε Φοινίσους ναῦς ἀποστρέψει (τοῖς) Πελο-
ποννησίοις ὥστε μὴ ἔλθεῖν καὶ τὸν Τισσαφέρην ὅτι φίλον πεποιήκοι
μᾶλλον Ἀθηναίους ἢ πρότερον. καὶ πληρώσας ναῦς ἑνέα πρὸς αἷς
εἶχεν Ἀλικαρνασέας τε πολλὰ χρήματα ἐξέπραξε καὶ Κῶν ἐτείχισεν.
ταῦτα δὲ πράξας καὶ ἄρχοντα ἐν τῇ Κῶ καταστήσας πρὸς τὸ μετό-
πωρον ἤδη ἐς τὴν Σάμον κατέπλευσεν.

Καὶ ὁ Τισσαφέρης ἀπὸ τῆς Ἀσπένδου, ὡς ἐπύθετο τὰς τῶν²
Πελοποννησίων ναῦς ἐκ τῆς Μιλήτου ἐς τὸν Ἐλλησποντον πεπλευ-
κυίας, ἀναξεύξας ἤλαυνεν ἐπὶ τῆς Ἰωνίας. ὄντων δὲ τῶν Πελοποννη-
σίων ἐν τῷ Ἐλλησπόντῳ, Ἀνάνδοι, εἰσὶ δὲ Αἰολῆς, παρακομισάμε-
νοι ἐκ τῆς Ἀβύδου περὶ διὰ τῆς Ἰδης τοῦ ὄρους ὀπίτιας ἐσηγάγοντο
ἐς τὴν πόλιν, ὑπὸ Ἀρσάκου τοῦ Πέρσου, Τισσαφέρους ὑπάρχου, ἀδι-

ταῖς κατά. — γεγενημέναις. zu 1, 11, 3 E. — δυνατὰ für δυνατόν, wie 3, 86, 2. (Dr.)

C. 107. § 1. ἐπὶ σπουδῆς. zu 3, 33, 3. — ἐν τῇ für ἐν mehrere u. einige gute Hsn. — Πρίαπον sollte zuerst stehen. vgl. Strabo p. 587 u. zu 3, 29, 1 E. (Pp.) — τὰς ὀκτὼ ναῦς, die 8, 80, 3 erwähnten. Kr. z. Dion. p. 308, 88.

§ 2. Κυζικόν. Kr. z. Dion. p. 345. — ἀνέπραξαν. Spr. 52, 10, 6 u. zu 2, 95, 1. vgl. 8, 108, 1. — αἰχμαλώτων, die 8, 106, 3. (Sch. u. Pp.) Das Wort von Sachen bei Thuk. nur hier. — Ἰπποκράτην. Ἰπποκράτη zwei gute Hsn. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 324. — τὰς ἐκεῖθεν. zu 1, 62, 3 u. Kr. z. Dion. p. 302, 67. Ueber die Sache 8, 94 ff. (Ds.) u. Kr. z. Dion. p. 323 s.

C. 108. § 1. ταῖς τρισὶ. 8, 88. — Φασήλιδος sollte zuerst stehen. zu 3, 29, 1 E. — τὰς τε. τε fehlt in einigen guten Hsn. — ἀποστρέψει für ἀποτρέψει gute Hsn. — (τοῖς) hat nur (eine) gute Hs. — τὸν Τ. ὅτι. zu 1, 144, 2. — πεποιήκοι. zu 2, 48, 1. — ἐτείχισε für ἐτείχε die besten Hsn. — καὶ vor ἄρχοντα haben einige Hsn. — ἄρχοντα für ἄρχοντας eine gute Hs. — πρὸς τὸ μ. ἤδη. zu 4, 135.

§ 2. ἀπὸ τῆς Α. 8, 87, 2 f. 5. — ἀναξευγνύει bei Thuk. nur hier. — παρακομισάμενοι, ἦγον κληθῶτας καὶ ἔξω τῆς προκειμένης ὁδοῦ ἀγαγόν-

ζκούμενοι, ὅσπερ καὶ Ἀηλίους τοὺς Ἀτραμύτιον κατοικήσαντας, ὅτε ὑπ' Ἀθηναίων Ἀήλον καθάρσεως ἕνεκα ἀνέστησαν, ἐχθρὰν προσποιησάμενος ἄθλον καὶ ἐπαγγέλλας στρατιὰν αὐτῶν τοῖς βελτίστοις, ἔξαγαγὼν ὡς ἐπὶ φιλία καὶ ξυμμαχία τηρήσας ἀριστοποιουμένους καὶ περιστήσας τοὺς ἑαυτοῦ κατηκόντισεν. φοβούμενοι οὖν αὐτὸν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον μήποτε καὶ περὶ σφᾶς τι παρανομήσῃ καὶ ἄλλα ἐπιβάλλοντος αὐτοῦ ἂ φέρειν οὐκ ἠδύνατο ἐκβάλλουσι τοὺς φρουροὺς αὐτοῦ ἐκ τῆς 109 ἀκροπόλεως. ὁ δὲ Τισσαφέρνης αἰσθόμενος καὶ τοῦτο τῶν Πελοποννησίων τὸ ἔργον καὶ οὐ μόνον τὸ ἐν Μιλήτῳ καὶ Κνίδῳ — καὶ ἐν ταῦθα γὰρ αὐτοῦ ἐξεπετώκεσαν οἱ φρουροί — διαβεβλήσθαι τε νομίσας αὐτοὺς σφόδρα καὶ δείσας μὴ καὶ ἄλλο τι ἐπιβλάπτωσι, καὶ ἅμα ἀχθόμενος εἰ Φαονάβαζος ἔξ ἐλάσσονος χρόνου καὶ δαπάνης δευξάμενος αὐτοὺς κατορθώσει τι μᾶλλον τῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, πορεύεσθαι διανοεῖτο πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, ὅπως μέμψηταί τε τῶν περὶ τὴν Ἀντανδρον γεγενημένων καὶ τὰς διαβολὰς καὶ περὶ τῶν Φοινισσῶν νεῶν καὶ τῶν ἄλλων εὐφρεπέστατα ἀπολογησῆται. καὶ ἀφικόμενος πρῶτον ἐς Ἐφίσον Θυσίαν ἐποίησατο τῇ Ἀρτέμιδι. [ὅταν ὁ μετὰ τοῦτο τὸ θέρους χειμῶν τελευτήσῃ, ἐν καὶ εἰκοστὸν εἶτος πληροῦται.]

περ. δῆλον δὲ τοῦτο διὰ τοῦ εἰρηκέναι ὅτι διὰ τοῦ ὄρους, δηλονότι δι' ὄδοῦ ἀρίπτου καὶ ἀσυνήθους. (Sch.)

§ 3. Ἀτραμύτιον. Ἀτραμύτιον, -ύτιον, -ύτειον mehrere (gute) Hsn. — κατοικήσαντας ὅτε sich angesiedelt nachdem. vgl. 5, 1, 2. — ἐχθρὰν προσποιησάμενος ἄθλον nachdem er eine geheime Feindschaft gegen Jemand den er bekriegen wolle vorgeschützt. — ἐπαγγέλλας. zu 7, 17, 1. — στρατιάν. στρατιάν A. Ps.; doch s. zu 1, 3, 4. — φοβούμενοι αὐτὸν μή. zu 4, 1, 1. — καὶ vor ἄλλα verbindet wohl die Participia. — ἄλλα. ἅτα Kr. Bruchst. — ἐπιβάλλοντος. ἐπιτιθέντος αὐτοῖς (αὐτοῦ?) τοῖς Ἀντανδρίοις. (Sch.) Her. 1, 106, 1: ἐπρησσον παρ' ἐκάστων τὸ ἐκάστοις ἐπέβαλλον. vgl. Kr. z. Arr. An. 2, 1, 5. — ἐκβάλλουσι, οἱ Ἀντανδριοί.

C. 109. § 1. τὸ ἐν. τὸ ἐν τῇ mehrere auch gute Hsn. — Μιλήτῳ 8, 84, 2. — Κνίδῳ 8, 35, 1. vgl. Kr. Stud. 2 S. 197. — καὶ — γὰρ. zu 1, 31, 2; über die Sache 8, 84, 2. (Dr.) — διαβεβλήσθαι. zu 3, 109, 3 u. 8, 81, 2. — αὐτοῖς. αὐτούς viele, z. Th. gute Hsn. — ἐπιβλάπτωσι für ἐπιβλάπτωσι die besten Hsn. — μᾶλλον ἢ αὐτὸς Τισσαφέρνης. (A. Ps.) — τῶν πρὸς τοὺς Ἀ. von den Unternehmungen gegen die Α., der Ge. von η regiert. Doch fehlt τῶν in zwei Hsn. Ueber τι μᾶλλον zu 7, 57, 1.

§ 2. πρὸς αὐτοὺς, τοὺς Πελοποννησίους. (Va.) — μέμψηται τῶν γεγενημένων. Spr. 47, 21. μέμψηται Cobet v. l. p. 273. vgl. zu 1, 19. — τε τῶν. τι τῶν die besten Hsn. — τὰς. πρὸς τὰς Cobet eb. — διαβολὰς. λείπει τὸ ἀπόσηται. (Sch.) Mehrere Hsn. fügen ἀπόσηται hinzu. Doch findet sich ἀπολογεῖσθαι auch mit dem Ac., wenigstens bei Spätern. (Hertlein.) Verschieden ist ἀπολογεῖσθαι 3, 62, 4 zur Vertheidigung anführen. (Pp.) Nicht minder auch 8, 68, 3 ἀπολογεῖσθαι δίκην. vgl. Spr. 46, 6. — καὶ περὶ. τὰς περὶ? — ἀπολογησῆται. ἀπολύσειαι Cobet v. l. p. 368, wie 8, 87, 1. vgl. 5, 75, 2, Dem. 15, 2, Dion. Hal. Arch. 2, 69 u. 6, 59. Vertheidigt wird die La. von Herbst S. 47 f. — καὶ ἀφικόμενοι — Ἀρτέμιδι wäre nur erträglich wenn ein Erheblicheres enthaltender Ggs., den πρῶτον erwarten lässt, zugefügt wäre. Die Auslassung war vielleicht eine Folge unverschuldeten Abbrechens. — ὅταν — πληροῦται fehlt in einer Hs., schon von Dodwell verdächtigt. vgl. jedoch Kr. z. Clinton 411, 3.

ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ

ἐκ τῶν εἰς Θουκυδίδην σχολίων
περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ Θουκυδίδου καὶ τῆς τοῦ λόγου ἰδέας.

Τῶν Δημοσθένους μύστας γεγενημένους θείων λόγων τε καὶ ἀγώνων,¹ συμβουλευτικῶν τε καὶ δικανικῶν νοημάτων μεστοὺς γενομένους καὶ ἱκανῶς ἐμφορηθέντας, ὥρα λοιπὸν καὶ τῶν Θουκυδίδου τελετῶν ἐπιτοὺς καταστήναι· πολὺς γὰρ ἀνὴρ τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβείᾳ πραγμάτων καὶ στρατηγικαῖς συμβουλαῖς καὶ πανηγυρκαῖς ὑποθέσειν. ἀναγκαῖον δὲ πρῶτον εἰπεῖν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ γένος καὶ τὸν βίον· πρὸ γὰρ τῶν λόγων ταῦτα ἐξεταστέον τοῖς φρονοῦσι καλῶς.

Θουκυδίδης τοίνυν ὁ Ξυγγραφεὺς Ὀλόρου μὲν προῆλθε πατρός,² τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντας ἀπὸ Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, καὶ μητρὸς Ἥγησιπύλης, ἀπόγονος δὲ τῶν εὐδοκιμοτάτων στρατηγῶν, λέγω δὴ τῶν περὶ Μιλτιάδην καὶ Κίμωνα. ὠκείωτο γὰρ ἐκ παλαιοῦ τῷ γένει πρὸς Μιλτιάδην τὸν στρατηγόν, τῷ δὲ Μιλτιάδῃ πρὸς Αἰακὸν τὸν Διός. οὕτως αὐχεῖ τὸ γένος ὁ Ξυγγραφεὺς ἄνωθεν. καὶ τούτοις³ Αἰδύμος μαρτυρεῖ, Φερεκύδην ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν φάσκων οὕτως λέγειν· “Φιλαιᾶς δὲ ὁ Αἰαντος οἰκεῖ ἐν Ἀθήναις. ἐκ τούτου δὲ γίγνεται Δαίικλος, τοῦ δὲ Ἐπίδουκος, τοῦ δὲ Ἀκέστου, τοῦ δὲ Ἀγί-

Μαρκελλίνου. Ueber ihn ist nichts bekannt. Die Schrift selbst besteht wie sie vorliegt wenigstens aus drei Aufsätzen verschiedener Verfasser. — ἐκ τῶν — ἰδέας für περὶ τοῦ Θουκυδίδου βίου καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὅλης Ξυγγραφῆς παρεκβολή eine gute Hs.

1. ἀνὴρ. ὁ ἀνὴρ Bk. — ἀκριβεία. Aristid. π. τῶν τετιάρων p. 200 Cant.: (Θουκυδίδης ὁ Ὀλόρου) οὐ μόνον τῇ τῶν λόγων δυνάμει καὶ σεμνότητι ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν πραγμάτων ἀκριβείᾳ πλείστον προέχειν τῶν συγγραφεῶν δοκεῖ. — στρατηγικαῖς für στρατηγίας καὶ Grauert ad Marc. vit. Thuc. im Rhein. Mus. 1, 3.

2. Θουκυδίδης. Krügers Untersuchungen über das Leben des Thuk. 1832. — δῆ. δέ? — γὰρ für δέ eine gute Hs. — τὸ γένος. τοῦ γένους?

3. Φερεκύδης nicht der Syrier, sondern der Lierier oder Athener, vgl. Sturz Pher. fragm. p. 84 ff. (Pp.) — Φιλαιᾶς. Φιλαιὸς Wesseling z. Her. 6, 35. Ueber die Stammtafel Vömel Exerc. chronol. de aet. Sol. et Croesi. (Pp.) — Δαίικλος. Αἰκλος Casaub. — Ἐπίδουκος. Ἐπίδικος Grauert, Ἐπίλυ-

νώρ, τοῦ δὲ Ὀλῖος, τοῦ δὲ Ἀνκῆς, τοῦ δὲ Τύφων, τοῦ δὲ Λαΐος, τοῦ δὲ Ἀγαμήστορ, τοῦ δὲ Τίσανδρος, [ἐφ' οὗ ἄρχοντας ἐν Ἀθήναις*] τοῦ δὲ Μιλτιάδης, τοῦ δὲ Ἰπποκλείδης, ἐφ' οὗ ἄρχοντας Παναθηναῖα ἐτέθη* τοῦ δὲ Μιλτιάδης, ὃς ὤκησε Χερρόνησον.“ μαρτυρεῖ τούτοις καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀσωπίδι. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις, εἰ αὐτῷ πρὸς Θουκυδίδην; ἔστι γὰρ οὕτως τούτου συγγενῆς. Θραῖκες [καὶ] Δόλογοι ἐπολέμουν πρὸς Ἀσινθίους, ὄντας γείτονας· ταλαιπωροῦμενοι δὲ τῷ πολέμῳ καὶ τί κακὸν οὐ πάσχοντες ἐκ τοῦ μείον ἔχειν ἀὲ τῶν πολεμίων καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰ τοῦ Θεοῦ χρηστήρια, εἰδότες ὅτι μόνος θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὐρίσκει πόρους· Θεοῦ γὰρ ἰσχύς καὶ κατ' Αἰσχύλον ὑπερτέρα, πολλάκις δ' ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον ἐκ χαλεπᾶς βδύας ὑπὲρ τε ὀμμάτων κρηναμέναν νεφέλαν ὄρθοι. καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν τῶν ἐλπίδων· ἐχρήσθησαν γὰρ κρατίστον ἔξιν ἡγεμόνα τοῦτον ὃς ἂν αὐτοὺς ἀλωμένους ἐπὶ ξενίαν καλέσῃ. [τότε καὶ Κροῖσος εἶχε Ἀνδρίαν καὶ τὰς Ἀθήνας ἢ Πεισιστρατιδῶν τυραννίς.] ἐπανόντες οὖν ἀπὸ τοῦ χρηστηρίου περιέτυχον τῷ Μιλτιάδῃ πρὸ τῶν θυρῶν καθιζομένη τῆς αὐτοῦ οἰκίας, ἀχθομένῳ μὲν τῇ τυραννίδι, ζητοῦντι δὲ δικαίαν τῆς Ἀττικῆς ἔξοδον· ταῦτα γὰρ ὠκονόμησεν ὁ χρησμός ταῦτοῖς. ὄρων οὖν αὐτοὺς πλανητῶν ἔχοντας στολήν, συνείς τί δύναται πλάνη καλεῖ τοὺς ἄνδρας ἐπὶ ξενίαν, ὑπηρετῶν τῷ χρησμῷ λανθάνων. οἱ δ' ἤσθησαν τὸν ἡγεμόνα τὸν ἀπὸ τῶν ξενίων εὐληφότες καὶ πάντα αὐτῷ διηγησάμενοι στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν αὐτῶν. οἱ μὲν οὖν τὸν θεὸν φασιν ἐρωτήσαντα ἐξελεῖν, οἱ δὲ οὐκ ἄνευ γνώμης τοῦ τυράννου τὴν ἔξοδον πεποιηκέναι, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι τὴν πρόσκλησιν τῶν Θρακῶν διηγησάμενον ἀπελεῖν· ὃς καὶ προσδοῦς δύναμιν ἀπέπεμψεν, ἡσθεῖς ὅτι μέγα δυνάμενος ἀνὴρ ἔξεισι τῶν Ἀθηναίων. οὗτος οὖν ἡγούμενος ἐπλήρωσε τὰ μεμαντευμένα, καὶ μετὰ τὴν νίκην γίγνεται καὶ Χερρονήσου οἰκιστῆς. ἀποθανόντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ διαδέχεται τὴν ἐν Χερρονήσῳ ἀρχὴν Σησαγόρας ὁ ἀδελφός 10 ὁμομήτριος. ἀποθανόντος δὲ καὶ τούτου διαδέχεται τὴν ἀρχὴν Μιλ-

κος Gō. — Τύφων. Τύφων eine gute Hs., Ἰοφῶν Hertlein? — ἐφ' οὗ ἄρχοντας ἐν Ἀθήναις streichen Rutgersius, Corsini F. A. zu Ol. 53, 3 u. Vömel, der τοῦ δὲ Τίσανδρος dafür hinzugefügt. — ἐτέθη. ἐτέθη. καὶ Κύπελος Vömel. — ὤκησε. ὤκησε Steph. u. Cas.; doch s. zu Th. 1, 8, 1.

5. Δόλογοι für Δόλοπος Wess. zu Her. 6, 34. — Θεός für ὁ θεός eine gute Hs. — Θεός — πόρους, nach Aesch. Pro. 59. (Hudson.) — Αἰσχύλον, Sieben 211 ff. (Huds.) Dort steht πολλάκι — κάκ. χαλ. — ὑπερ-⁹ ὀμμάτων.

6. καὶ οὐκ. κοῦκ Bk. — ἐχρήσθησαν sie erhielten ein Orakel, ungewöhnlich. — θυρῶν für ὄρων Rutgers. — τῆς αὐτοῦ οἰκίας für τῆς Ἀττικῆς ders. vgl. jedoch Valck. zu Her. 6, 35. (Pp.)

7. ὃς für οἷς Casaubonus.

9. ὁ ἀδελφός. Die Lücke erkannte Bk. vgl. Her. 6, 38 f. αὐτοῦ nach ἀδελφός fehlt in einer guten Hs. ὁ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὁμομητρίου Hofman.

τιάδης, ὁμώνυμος μὲν τῷ πρώτῳ οἰκιστῇ, ἀδελφὸς δὲ Στρησαγόρου ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος. οὗτος οὖν, ὄντων αὐτῷ παίδων ἕξ Ἄττι-11 κῆς γυναικός, ὅμως ἐπιθυμῶν δυναστείας λαμβάνει Θρακῶν βασιλέως Ὀλόρου θυγατέρα Ἠγησιπίλην πρὸς γάμον· ἕξ οὗ καὶ αὐτῆς γίνεται παιδίον. κατελθόντων δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα Περσῶν συσκευασάμενος¹² τὰ αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας πέμπει καὶ τὰ πολλὰ τοῦ γένους ἀποστέλλει. ἡ δὲ γαῖς ἀλίσκεται, ἐν ἧ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῆς γυναικὸς τῆς Θρακικῆς· ἀφίενται δ' ὑπὸ βασιλέως, εἴ γε μὴ Ἡρόδοτος ψεύδεται. Μιλτιάδης δ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκ Θράκης διαφυγὼν σώζεται. οὐκ ἀπέδρα δὲ καὶ τὴν τῶν (ἐχθρῶν) συκοφαντίαν· ἐγκλή-¹³ματα γὰρ αὐτῷ (ἐπέφερον) διεξιόντες τὴν τυραννίδα. ἀποφεύγει δὲ (καὶ τούτους καὶ) στρατηγὸς τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον γίνε-¹⁴ται. ἀπὸ τούτου οὖν κατάγεσθαι φησι τὸ Θουκυδίδου γένος.¹⁴ καὶ μέγιστον τεκμήριον νομίζουσι τὴν πολλὴν περιουσίαν καὶ τὰ ἐπὶ Θράκης κτήματα καὶ σύλη μέταλλα χρυσᾶ. δοκεῖ οὖν τισιν¹⁵ εἶναι τοῦ Μιλτιάδου ἢ θυγατροῦς. παρέσχε δ' ἡμῖν τὴν ἄλλως αὐ-¹⁶τὸς ζήτησιν, μηδεμίαν μνήμην περὶ τοῦ γένους πεποιημένους. μὴ ἂ-¹⁷γνωῶμεν δὲ τοῦτο ὅτι Ὅρολος ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐστὶ, τῆς μὲν πρώτης συλλαβῆς τὸ ρ ἐχούσης, τῆς δὲ δευτέρας τὸ λ. αὕτη γὰρ ἡ γραφή, ὡς καὶ Διδύμω δοκεῖ, ἡμάρτηται. ὅτι γὰρ Ὅρολος ἐστὶν ἡ στήλη δη-¹⁸λοῖ ἢ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ κειμένη, ἐνθα κειμήραται. “Θουκυδίδης Ὅρολον Ἀλιμοσίους.” πρὸς γὰρ ταῖς Μελιτίσι πύλαις καλουμέναις¹⁷ ἐστὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλούμενα Κιμώνια μνήματα, ἐνθα δεικνύνται Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου τάφος. εὐρίσκειται (δὴ) δῆλον ὅτι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντως· ξένος γὰρ οὐδεὶς ἐκεῖ θάπτεται. καὶ Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ ἀρχοπόλεως τούτοις μαρτυρεῖ· ἐνθα καὶ Τιμόθεον νιόν αὐτῷ γεγενῆσθαι προσιστορεῖ. ὁ δὲ Ἐρμιππος καὶ ἀπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν¹⁸ αὐτὸν λέγει τῶν τυράννων ἔλκειν τὸ γένος, διὸ καὶ διαφθονεῖν αὐτὸν φησιν ἐν τῇ συγγραφῇ τοῖς περὶ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, λέγοντα ὡς οὐκ ἐγένοντο τυραννοφόνου· οὐ γὰρ ἐφόνευσαν τὸν τύραννον, ἀλλὰ

12. ἀλίσκεται, Her. 6, 41. — Ἡρόδοτος hat dies nicht gesagt.

13. δὲ καὶ. δὲ τοὺς ἐχθροὺς καὶ Grauert. — ἐχθρῶν, ἐπέφερον und καὶ τούτους καὶ sind aus Suidas zugefügt.

14. οὖν. Die Lücke hat eine gute Hs. — καὶ . . . σύλη. καὶ ἐν Σκαπιησύλῃ Pp., καὶ τὰ ἐν Σ. Bk.

15. τισίν. ἀδελφιδῶς fügt Casaubonus hinzu, ἰδιῶς Pierson; ohne Lücke will Wutteke ὁ für ἡ lesen.

16. Ὅρολος. Ὀλορος, οὐκ Ὅρολος u. im Folgenden zwei Mal Ὀλορος Grauert.

17. Μελιτίσι für Μελιρία Steph. u. Casaub. — Κοίλῃ. Kr. Unters. S. 69 u. epikr. Nachtr. 15 S. 27 ff. u. Forchhammer Topogr. von Athen S. 74 ff. — Ἡροδότου. Ἡρόδου Coraes zu Plut. Kim. 4, Ὀλόρου Sauppe. — εὐρίσκειται. εὐρίσκονται Schäfer. — ὄντως. ὄντες derselbe, ὦν Pp., ὄντως ὦν Grauert. — Τιμόθεον νιόν für θεον Steph. u. Casaub.

18. λέγει. Kr. S, 5 f. — λέγοντα Thuk. 6, 54 ff.

19 τὸν ἀδελφὸν τοῦ τυράννου Ἰππαρχον. ἠγάγετο δὲ γυναῖκα ἀπὸ Σκα-
 πτησούλης τῆς Θοράκης, πλουσίαν σφόδρα καὶ μέταλλα κεκτημένην
 20 ἐν τῇ Θοράκῃ. τοῦτον δὲ τὸν πλοῦτον λαμβάνων οὐκ εἰς τρυφὴν ἀνή-
 λισκεν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὸν πόλεμον αἰσθη-
 θεῖς κινεῖσθαι μέλλοντα προελόμενος συγγράψαι αὐτὸν παρεῖχε πολλὰ
 τοῖς Ἀθηναίων στρατιώταις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίων καὶ πολλοῖς ἄλ-
 21 καιρὸν καὶ λεγόμενα ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. ζητητέον δὲ διὰ τί καὶ
 Λακεδαιμονίοις παρεῖχε καὶ ἄλλοις, ἔξῃ Ἀθηναίοις δίδοναι μόνοις καὶ
 παρ' ἐκείνων μινθάνειν. καὶ λέγομεν ὅτι οὐκ ἀσκόπως καὶ τοῖς ἄλλοις
 παρεῖχεν· σκοπὸς γὰρ ἦν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων συγγρά-
 ψαι, εἰκὸς δὲ ἦν Ἀθηναίους πρὸς τὸ χρήσιμον ἑαυτῶν ἀπαγγέλλοντας
 ψεύδεσθαι καὶ λέγειν πολλάκις ὡς ἡμεῖς ἐνίκησαμεν, οὐ νικήσαντας.
 διὸ πᾶσι παρεῖχεν, ἐκ τῆς τῶν πολλῶν συμφωνίας θηρώμενος τὴν
 τῆς ἀληθείας κατάληψιν· τὸ γὰρ ἀσαφὲς ἐξελέγχεται τῇ τῶν πολλῶν
 συναδούσῃ συμφωνίᾳ.

22 Ἦκουσε δὲ διδασκάλων Ἀναξαγόρου μὲν ἐν φιλοσόφοις, ὄθειν,
 φησὶν ὁ Ἄντυλλος, καὶ ἄθεος ἠρέμα ἐνομιόθη, τῆς ἐκεῖθεν θεω-
 ρίας ἐμφορηθεῖς, Ἀντιφῶντος δὲ ῥήτορος, δεινοῦ τὴν ῥητορικὴν
 ἀνδρός, οὗ καὶ μέμνηται ἐν τῇ ὀγδόῃ ὡς αἰτίου τῆς καταλύσεως
 τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων καταστάσεως. ὅτι δὲ
 μετὰ τὸν θάνατον τιμωρούμενοι τὸν Ἀντιφῶντα οἱ Ἀθηναῖοι ἔρριψαν
 ἔξω τῆς πόλεως τὸ σῶμα, σεσιώπηκεν ὡς διδασκάλῳ χαριζόμενος·
 λέγεται γὰρ ὡς ἔρριψαν αὐτοῦ τὸ σῶμα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς αἰτίου τῆς
 23 μεταβολῆς τῆς δημοκρατίας. οὐκ ἐπολιτεύσατο δ' ὁ συγγραφεὺς γε-
 νόμενος ἐν ἡλικίᾳ οὐδὲ προσῆλθε τῷ βήματι, ἐστρατιήγησε δ' ἀρχέ-
 κακον ἀρχὴν παραλαβών· ἀπὸ γὰρ ταύτης φυγαδεύεται. πεμφθεῖς
 γὰρ ἐπ' Ἀμφίπολιν Βρασιίδου φθάσαντος καὶ προλαβόντος αὐτὴν ἔσχεν
 αἰτίαν, καίτοι μὴ πάντα καταστάς ἀνόητος Ἀθηναίος· τῆς μὲν γὰρ
 ἀμαρτάνει, Ἡιόνα δὲ τὴν ἐπὶ Στρομόνι λαμβάνει. ἀλλὰ καὶ οὕτως
 τὸ πρῶτον ἀτύχημα εἰς ἀμάχημα μεταλαβόντες φυγαδεύουσιν αὐτόν.
 24 γενόμενος δ' ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τὴν φυγὴν, ὡς ἂν πλουτῶν, ἐδάνεισε τὰ
 25 πλεῖστα τῶν χρημάτων. ἀλλὰ κακεῖθεν μετῆλθε καὶ διατρίβων ἐν
 Σκαπιτῇ ἄλλῃ ὑπὸ πλατάνῳ ἔγραφεν· μὴ γὰρ δὴ πειθώμεθα Τιμαῖω

19. πλουσίαν. Kr. S. 40 ff.

20. αἰσθηθεῖς. Derselbe Ao. Hiob 14, 23, wie αἰσθηθήσομαι Jes. 33, 11. (Pp.)

22. Ἀναξαγόρου. Kr. S. 37 f. — ἄθεος heisst jeder Orthodoxie Jeder der ihren Aberglauben ablehnt. — Ἀντιφῶντος. Kr. S. 33 ff. — ἐν τῇ ὀγδόῃ C. 68.

23. ἐπ' Ἀμφίπολιν. eig. nach Thrake 4, 104, 2. vgl. jedoch 5, 26, 5. — Ἡιόνα 4, 104, 3. — φυγαδεύουσιν αὐτόν. vgl. § 46. 55 u. Kr. S. 45 ff.

25. ἐν Αἰγίνῃ. Falsch. Kr. S. 48. — ἐν Σκαπησούλῃ. Kr. S. 49 ff.

λέγοντι ὡς φρυγῶν ᾤκησεν ἐν Ἰταλίᾳ. ἔγραψε δ' οὐδ' οὕτως μνησικα-²⁶
κῶν τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλὰ φιλαλήθης ὢν καὶ τὰ ἡθῆ μετρίως, εἴ γε
οὔτε Κλέων παρ' αὐτῷ οὔτε Βρασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος ἀπέ-
λανσε λουδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀριζομένου. καίτοι οἱ πολλοὶ²⁷
τοῖς ἰδίους πάθει συνέθεσαν τὰς ἱστορίας, ἥμισυ μελιῶσαν αὐτοῖς
τῆς ἀληθείας. Ἡρόδοτος μὲν γὰρ ὑπεροφθεῖς ὑπὸ Κορινθίων ἀπο-
δοῦναι φησιν αὐτοὺς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, Τίμαιος δ' ὁ Ταυ-
ρομενίτης Τιμολέοντα ὑπερεπήνισε τοῦ μετρίου, καθότι Ἀνδρομάχον
τὸν αὐτοῦ πατέρα οὐ κατέλυσε τῆς μοναρχίας. Φίλιππος δὲ τῷ νέῳ
Διονυσίῳ τοῖς λόγοις πολεμεῖ, Ξενοφῶν δὲ Μένωνι λουδορεῖται τῷ
Πλάτωνος ἑταίρῳ διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα ζῆλον. ὁ δὲ μέτριος καὶ
ἐπιεικής, τῆς ἀληθείας ἤττων.

Μὴ ἀγνοῶμεν δὲ ὅτι ἐγένοντο Θουκυδίδαι πολλοί, οὗτός τε ὁ Ὀ-²⁸
λόρου παῖς καὶ δεύτερος δημιουργός, Μιλησίον, ὅς καὶ Περικλεῖ δι-
πολιτεύσατο· τρίτος δὲ γένει Φαρσάλιος, οὐ μέμνηται Πολέμων ἐν τοῖς
περὶ ἀκροπόλεως, φάσκων αὐτὸν εἶναι πατρὸς Μένωνος. τέταρτος
ἄλλος Θουκυδίδης ποιητής, τὸν δῆμον Ἀχεροδούσιος, οὗ μέμνηται Ἀν-
δροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι, λέγων εἶναι υἱὸν Ἀρίστωνος· συνεχρόνισε δ'²⁹
ὡς φησὶ Πραξιφάνης ἐν τῷ περὶ ἱστορίας, Πλάτωνι τῷ κωμικῷ, Ἀ-
γάθωνι τραγικῷ, Νικηράτῳ ἐποποιῷ καὶ Χοιρίῳ καὶ Μελανιππίδῃ.
καὶ ἐπεὶ μὲν ἔζη Ἀρχέλαος, ἄδοξος ἦν ὡς ἐπὶ πλεῖστον, ὡς αὐτός³⁰
Πραξιφάνης δηλοῖ, ὕστερον δὲ δαιμονίως ἐθανυμάσθη.

Οἱ μὲν οὖν αὐτὸν ἐκεῖ λέγουσιν ἀποθανεῖν ἐνθα καὶ διέτριβε φρ-³¹
γὰς ὢν καὶ φέρουσι μορτύριον τοῦ μὴ κείσθαι τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς Ἀτ-
τικῆς· ἴκριον γὰρ ἐπὶ τοῦ τάφου κείσθαι, τοῦ κενοταφίου δὲ τοῦτο
γνώρισμα εἶναι ἐπιχώριον καὶ νόμιμον Ἀττικὸν τῶν ἐπὶ τοιαύτῃ δυσ-
τυχίᾳ τετελετηκότων καὶ μὴ ἐν Ἀθήναις ταφέντων. Αἰδύμος δ'³²
ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς φρυγῆς ἐλθόντα βιαίῳ θανάτῳ φησὶν ἀποθανεῖν·
τοῦτο δὲ φησὶ Ζώπυρον ἱστορεῖν. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους κάθοδον δε-
δωκέναι τοῖς φρυγῶσι πλὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν μετὰ τὴν ἤτταν [τὴν
ἐν Σικελίᾳ]. ἤκοντα οὖν αὐτὸν ἀποθανεῖν βία καὶ τεθῆναι ἐν τοῖς
Κιμωνίσι μνήμασιν. καὶ καταγινώσκειν εὐήθειαν ἔφη τῶν νομιζόντων

27. φησιν 8, 94. — τῆς μοναρχίας, über das von ihm hergestellte
Tauromenion. (Pp.) — πολεμεῖ. συμπολεμεῖ Grauert. — Ξενοφῶν Anab.
2, 6, 21 ff.

28. Μιλησίον. Μιλησίας bei Platon. — διεπολιτεύσατο, ἀντεπολι-
τεύσατο. (Pp.) — Φαρσάλιος Thuk. 8, 92, 8.

29. συνεχρόνισε, der Dichter. Kr. 61 ff. u. epikr. Nachtrag 3 S. 10 f.
— Χοιρίῳ für Χοιριδίῳ Steph. u. Casaub.

30. Ἀρχέλαος. Kr. S. 62. — αὐτός. ὁ αὐτός Pp.
31. ἴκριον, ἰστόν, eig. bei den zur See Umgekommenen aufgerichtet.
vgl. Hesych u. Eustath. zu Il. ι, 64 u. γ, 353. (Grauert.) vgl. Kr. Nachtrag 13 S. 22.

32. ἐλθόντα. Kr. L. d. Th. S. 56 ff. — τὴν ἐν Σικελίᾳ ist irrig oder
zu streichen. — ἢ γὰρ für εἰ γὰρ Bk. — ἢ κλέβδην hat Bk. zugefügt.

αὐτὸν ἐκτὸς μὲν τετελευτηκέναι, ἐπὶ γῆς δὲ τῆς Ἀττικῆς τεθάφθαι· ἢ γὰρ οὐκ ἂν ἐτίθη ἐν τοῖς πατρώοις μνήμασιν ἢ κλέβδην τεθείς οὐκ ἂν ἔτυχεν οὔτε στήλης οὔτε ἐπιγράμματος, ἢ τῷ τάφῳ προσκειμένη τοῦ συγγραφέως μνήμη τοῦνομα. ἀλλὰ δῆλον ὅτι κάθοδος ἐδόθη τοῖς φεύγουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος λέγει καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς

33 ἄρχουσιν. ἐγὼ δὲ Ζώπυρον ληρεῖν νομίζω λέγοντα τοῖτον ἐν Θράκῃ τετελευτηκέναι, καὶ ἀληθεύειν νομίζῃ Κράτιππος αὐτόν. τὸ δ' ἐν Ἰταλία Τίμαιον αὐτόν καὶ ἄλλους λέγειν κείσθαι μὴ καὶ σφόδρα κατα-

34 γέλαστον ἦ. λέγεται δ' αὐτόν τὸ εἶδος γεγονέναι σύννον μὲν τὸ πρόσωπον, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας εἰς ὄξυ πεφυκίας, τὴν τε λοιπὴν ἔξιν προσπεφυκέναι τῇ συγγραφῇ· παύσασθαι δὲ τὸν βίον ὑπὲρ τὰ πενήκοντα ἔτη, μὴ πληρώσαντα τῆς συγγραφῆς τὴν προθεσίαν.

35 Ζηλωτῆς δὲ γέγονεν ὁ Θουκυδίδης εἰς μὲν τὴν οἰκονομίαν Ὀμήρου, Πινδάρου δὲ εἰς τὸ μεγαλοφυῆς καὶ ὑψηλὸν τοῦ χαρακτήρος, ἀσαφῶς δὲ λέγων ἀνὴρ ἐπιτηδεις, ἵνα μὴ πᾶσιν εἶη βατός, μηδὲ εὐτελής φαίνεται παντὶ τῷ βουλομένῳ νοοῦμενος εὐχερῶς, ἀλλὰ τοῖς λίαν σοφοῖς δοκιμαζόμενος παρὰ τούτοις θαυμάζηται· ὁ γὰρ τοῖς ἀρίστοις ἐπαινούμενος καὶ κεκριμένην δόξαν λαβὼν ἀνάχαπτον εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον κέκτηται τὴν τιμὴν, οὐ κινδυνεύουσαν ἐξαλειφθῆναι τοῖς

36 ἐπικρίνουσιν. ἐξήλωσε δὲ ἐπ' ὀλίγον, ὡς φησὶν Ἀντύλλος, καὶ τὰς Γοργίου τοῦ Αἰοντίου παρσιώσεως καὶ τὰς ἀντιθέσεις τῶν ὀνομάτων, εὐδοκιμούσας κατ' ἐκεῖνο καιροῦ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ μέντοι καὶ

37 Προδίκου τοῦ Κείου τὴν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀκριβολογίαν. μάλιστα δὲ πάντων, ὅπερ εἶπομεν, ἐξήλωσεν Ὀμηρον καὶ τῆς περὶ τὰ ὀνόματα ἐκλογῆς καὶ τῆς περὶ τὴν σύνθεσιν ἀκριβείας, τῆς τε ἰσχύος τῆς κατὰ

38 τὴν ἔρημειαν καὶ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ τάχους. τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων τε καὶ ἱστορικῶν ἀψύχους ὥσπερ εἰσαγόντων τὰς συγγραφὰς καὶ ψιλῇ μόνῃ χρησαμένων διὰ παντὸς δηγήσει, προσώποις δὲ οὐ περιθέντων λόγους τινας οὐδὲ ποιησάντων δημηγορίας, ἀλλ' Ἡροδότου μὲν ἐπιχειρήσαντος, οὐ μὴν ἐξισχύσαντος — δι' ὀλίγων γὰρ ἐποίησε λόγων ὡς προσωποποιίας μᾶλλον ἢ περὶ δημηγορίας — μόνος ὁ συγγραφεὺς ἐξἑτέρῃ τε δημηγορίας καὶ τελείως ἐποίησε μετὰ κεφα-

33. Θράκη. Ἀττικῇ Pp. Kr. Nachtr. S. 22 f. — Κράτιππος. Kr. L. d. Th. S. 56 f.

34. προσπεφυκέναι zusagend gebildet sein. — ὑπὲρ τὰ πενήκοντα ἔτη. Kr. L. d. Th. S. 7 ff. u. Nachtrag S. 6 f.

35. δὲ δῆ? — λέγων ἀνὴρ ἐπιτηδεις. λέγειν ἀνὴρ ἐπιτηδείς Grauert. — βατός zugänglich, wie in dem Epigr. Brunck Anal. 3 p. 265, das denselben Irrthum über Thuk. ausspricht.

36. ἐξήλωσε. Kr. S. 39 f.

37. τῆς ἐκλογῆς. Spr. 47, 21. Doch ist der Ge. so gebraucht hart. — τάχους. Kr. Ind. z. Dion. u. die Erkl. zu Plin. ep. 1, 20, 18.

38. ἀψύχους ὥσπερ. ὥσπερ ἀψύχους? — μετὰ κ. καὶ. καὶ μετὰ κ.

λαίων καὶ διαιρέσεως, ὥστε καὶ στάσει ὑποπίπτειν τὰς δημηγορίας· ὅπερ ἐστὶ λόγων τελείων εἰκῶν. τριῶν δὲ ὄντων χαρακτηῶν φρασι-³⁹ κῶν, ὑψηλοῦ, ἰσχυοῦ, μέσου, παρὲς τοὺς ἄλλους ἐξήλωσε τὸν ὑψηλὸν ὡς ὄντα τῇ φράσει πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ καὶ τῷ μεγέθει πρόποντα τοῦ τοσοῦτου πολέμου· ὧν γὰρ αἱ πράξεις μεγάλαι, καὶ τὸν περὶ αὐτῶν ἔπρεπε λόγον σοικεῖναι ταῖς πράξεσιν. ἵνα δὲ μηδὲ τοὺς ἄλλους ἀγνοῆς⁴⁰ χαρακτηῶν, ἴσθι ὅτι μέσω μὲν Ἡρόδοτος ἐχρήσατο, ὃς οὔτε ὑψηλός ἐστιν οὔτε ἰσχυρός, ἰσχυρῶ δὲ ὁ Ξενοφῶν. διὰ γε οὖν τὸ ὑψηλὸν ὁ⁴¹ Θουκυδίδης καὶ ποιητικῶς πολλάκις ἐχρήσατο λέξεσι καὶ μεταφοραῖς τισι. περὶ δὲ πάσης τῆς συγγραφῆς ἐτόλμησάν τινες ἀποφῆναισθαι ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς συγγραφῆς οὐκ ἐστὶ ὀητορικῆς ἀλλὰ ποιητικῆς. καὶ ὅτι μὲν οὐκ ἐστὶ ποιητικῆς, δῆλον ἐξ ὧν οὐχ ὑποπίπτει μέτρον τι. εἰ δὲ τις ἡμῖν ἀντείποι ὅτι οὐ πάντως ὁ περὶ λόγος ὀητορικῆς ἐστίν, ὥσπερ οὐδὲ τὰ Πλάτωνος συγγράμματα οὐδὲ τὰ ἱατρικά, λέγομεν ὅτι ἀλλ' ἢ συγγραφὴ κεφαλαίως διαφεῖται καὶ ἐπὶ εἶδος ἀνάγεται ὀητορικῆς, κοινῶς μὲν πᾶσα συγγραφὴ ἐπὶ τὸ συμβουλευτικόν⁴² — ἄλλοι δὲ καὶ ὑπὸ τὸ πανηγυρικὸν ἀνάγουσι, φάσκοντες ὅτι ἐγκωμιάζει τοὺς ἀρίστους ἐν τοῖς πολέμοις γενομένους — ἐξαιρέτως δὲ ἢ Θουκυδίδου ἐν τοῖς τρισὶν εἶδεσιν ὑποπίπτει, τῷ μὲν συμβουλευτικῷ διὰ τῶν ὄλων δημηγοριῶν πληρὴ τῆς Πλαταιέων καὶ Θηβαίων ἐν τῇ τρίτῃ, τῷ δὲ πανηγυρικῷ διὰ τοῦ ἐπιταφίου, τῷ δὲ δικανικῷ διὰ τῆς δημηγορίας τῶν Πλαταιέων καὶ τῶν Θηβαίων, ἅς ἀνωτέρω τῶν ἄλλων ὑπέξελομεθα. ὅπου γὰρ δικασταὶ κρίνουσι Λακεδαιμονίων οἱ παραγενόμενοι, καὶ κρίνεται πρὸς τὴν ἐρώτησιν ὁ Πλαταιεὺς καὶ ἀπολογεῖται περὶ ὧν ἐρωτᾶται διὰ πλείονον τοὺς λόγους ποιούμενος, καὶ ἀντιλέγει τούτοις ὁ Θηβαῖος εἰς ὀργὴν τὸν Λακεδαιμόνιον προζαλούμενος, ἢ τοῦ λόγου τάξις καὶ μέθοδος καὶ τὸ σχῆμα δικανικὸν καθαρώς ἀποφαίνει τὸ εἶδος.

Λέγουσι δὲ τινες τὴν ὀδοῖαν ἱστορίαν νοθεύεσθαι καὶ μὴ εἶναι⁴³ Θουκυδίδου, ἀλλ' οἱ μὲν φασιν εἶναι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ Ξενοφῶντος. πρὸς οὓς λέγομεν ὅτι τῆς μὲν θυγατρὸς ὡς οὐκ ἐστὶ δῆλον· οὐ γὰρ γυναικείως ἦν φύσει τοιαύτην ἀρετὴν τε καὶ τέχνην μιμήσασθαι· ἔπειτα, εἰ τοιαύτη τις ἦν, οὐκ ἂν ἐσπούδασε λαθεῖν, οὐδ' ἂν τὴν ὀδοῖαν ἔγραψε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ κατέλιπεν ἂν, τὴν οἰκείαν ἐκφαίνουσα φύσιν. ὅτι δὲ οὐδὲ Ξενοφῶντός ἐστιν, ὁ χαρακτηῶ

Grauert. — στάσει ὑποπίπτειν auf bestimmte Kategorien zurückgeführt werden können. — εἰκῶν. οἰκείον Grauert.

41. γε. δ' ? — ἀλλ' ἢ wenigstens die. (Pp.)

42. ἐν τοῖς τρισὶν würde man gern entbehren. (Pp.) — ἐν τῇ τρίτῃ 53 ff. — τοῦ ἐπιταφίου 2, 35 ff. — τὰς δημηγορίας — 3, 53 ff. — πρὸς τὴν ἐρώτησιν 3, 52, 3. 68, 1.

43. νοθεύεσθαι. Kr. S. 74 ff. vgl. z. Dion. p. 251 ff.

μόνον οὐχὶ βοᾷ· πολὺ γὰρ τὸ μέσον ἰσχυροῦ χαριετῆρος καὶ ὑψηλοῦ.
 440ὸ μὴν οὐδὲ Θεοπόμπου, καθάτινες ἤξιωσαν. τισὶ δέ, καὶ μᾶλλον
 τοῖς χαριετέροις, Θουκυδίδου μὲν εἶναι δοκεῖ, ἄλλως δ' ἀκαλλώπιστος,
 δι' ἐκτόπων γεγραμμένη, καὶ πολλῶν πλήρης ἐν κεφαλαίῳ πραγμάτων
 καλλωπισθῆναι καὶ λαβεῖν ἔκτασιν δυναμένων. ἐνθεν καὶ λέγομεν ὡς
 ἀσθενέστερον πέφρασται, καὶ ὀλίγον καθότι ἀρρωστων αὐτὴν φαίνεται
 συντεθεικώς. ἀσθενοῦντος δὲ σώματος βραχὺ τι καὶ ὁ λογισμὸς ἀτο-
 νιώτερος εἶναι φιλεῖ· μικροῦ γὰρ συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὁ τε λογισμὸς
 καὶ τὸ σῶμα.

45 Ἀπέθανε δὲ μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν ἐν τῇ Θορά-
 κῃ, συγγραφέων τὰ πράγματα τοῦ εἰκοστοῦ καὶ πρώτου ἐνιαυτοῦ· εἴ-
 κοσι γὰρ καὶ ἐπτά κατέσχεν ὁ πόλεμος. τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἔξ ἑτῶν
 46τῶν πράγματα ἀναπληροῖ ὁ τε Θεόπομπος καὶ ὁ Ξενοφῶν, οἷς συνάπτει
 τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. ἰστέον δὲ ὅτι στρατηγήσας ὁ Θουκυδίδης ἐν
 Ἀμφίπολει καὶ δόξας ἐκεί βραδέως ἀμικέσθαι καὶ προλαβόντος αὐτὸν
 τοῦ Βρασιδίου ἐφραγαδέθη ὑπ' Ἀθηναίων, διαβάλλοντος αὐτὸν τοῦ
 Κλέωνος· διὸ καὶ ἀπεχθάνεται τῷ Κλέωνι καὶ ὡς μεμνητότα αὐτὸν
 εἰσάγει πανταχοῦ. καὶ ἀπελθὼν, ὡς φασίν, ἐν τῇ Θοράκῃ τὸ κάλλος
 47ἐκεί τῆς συγγραφῆς συνέθηκεν. ἀφ' οὗ μὲν γὰρ ὁ πόλεμος ἤρξατο,
 ἐσημειοῦτο τὰ λεγόμενα ὑπαντα καὶ τὰ προατόμενα, οὐ μὴν κάλλους
 ἐφρόντισε τὴν ἀρχὴν ἀλλ' ἢ τοῦ μόνου σώσει τῇ σημειώσει τὰ πρά-
 γματα· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἐξορίαν ἐν Σκαπτῇ ὕλη τῆς Θοράκης
 χωρίῳ διατωόμενος συνέταξε μετὰ κάλλους ἢ ἔξ ἀρχῆς μόνον ἐσημει-
 48οῦτο διὰ τὴν μνήμην. ἔστι δὲ τοῖς μύθοις ἐναντίος διὰ τὸ χαίρειν
 ταῖς ἀληθείαις. οὐ γὰρ ἐπιτήδευσε τοῖς ἄλλοις ταυτῶν συγγραφεῦσιν
 οὐδὲ ἱστορικοῖς, οἱ μύθους ἐγκατέμιξαν ταῖς ἑαυτῶν ἱστορίαις, τοῦ
 τριπνοῦ πλέον τῆς ἀληθείας ἀντιποιοῦμενοι. ἀλλ' ἐκείνοι μὲν οὕτω,
 τῷ συγγραφεῖ δ' οὐκ ἐμέλησε πρὸς τέρασι τῶν ἀκούοντων ἀλλὰ πρὸς
 ἀκρίβειαν τῶν μανθανόντων γράφειν. καὶ γὰρ ὠνόμασεν ἀγώ-
 νισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφὴν. πολλὰ γὰρ τῶν πρὸς ἡδονὴν ἀπέφυγε,
 49τὰς παρρηθῆκας ὡς εἰώθασιν ποιεῖν οἱ πλείονες ἀποκλίνας, ὅπου γε καὶ
 παρ' Ἡροδότῳ καὶ ὁ Δελφίς ἐστιν ὁ φιλήκοος καὶ Ἀρίων ὁ κυβερνώ-
 μενος μουσικῇ, καὶ ὅλος ἡ δευτέρα τῶν ἱστοριῶν τὴν ὑπόθεσιν ψεύ-

44. καὶ ὀλίγον. κατ' ὀλίγον Grauert, κατὰ λόγον Bk. u. Gō, καὶ ὀλίγον Arn. — μικροῦ. Spr. 47, 16, 6.

45. οἷς. ὅς Grauert. vgl. Kr. Stud. 1 S. 258.

46. φασίν für φησίν Grauert.

48. πλέον. πλέον ἢ Pp. Doch s. Spr. 47, 27, 1. — ὠνόμασεν. κτήμα ἐς αἰὲ μᾶλλον ὠνόμασεν ἢ A. Ps. u. Steph. vgl. 1, 22, 3.

49. ὅπου γε für ὅπου γάρ Schäfer z. Dion. p. 68. — παρ' Ἡροδότῳ 1, 23 f. — κυβερνώμενος. Ein andres Beispiel dieses Med. führt Steph.

δεται, ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος ἂν ἀναμνησθῆ ἴσως περιττοῦ, διὰ μὲν τὴν ἀνάγκην λέγει, διηγῆται δὲ μόνον εἰς γνώσιν τῶν ἀκούοντων ἀφικνούμενος· ὁ τε γὰρ περὶ Τηρέως αὐτῷ λόγος πέφροσται μόνον περὶ παθῶν τῶν γυναικῶν, ἢ τε Κυκλώπων ἱστορία τῶν τόπων ἐμνημονεύθη χάριν, καὶ ὁ Ἀλκμαίων ὅτε σωφρονεῖν μνημονεύεται, ἔνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ νήσους ποιῆ, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἀκριβοῖ. περὶ μὲν οὖν τοὺς μύθους τοιοῦτος, δεινὸς δὲ ἠθογραφεῖσθαι, καὶ ἐν μὲν τοῖς μέρεσι σαφῆς, ὑπὸ δὲ τὴν σύνταξιν ἐνίοτε διὰ τὸ ἐπιτεῖνον τῆς ἐξηγητίας ἄδηλος εἶναι δοκῶν. ἔχει δὲ χαρακτηριστὰ ὑπέροσμνον καὶ μέγαν, τὸ δὲ τῆς συνθέσεως τραχύτητος ὄν μεστόν καὶ ἐμβροιδῆς καὶ ὑπερβατικόν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσαφές. αἱ δὲ βραχύτητες θαυμασταὶ καὶ τῶν λέξεων οἱ νόες πλείονες. τὸ δὲ γνωμολογικὸν αὐτοῦ πᾶν ἐπαινετόν. ἐν δὲ ταῖς ἀρηγήσεισι σφόδρα δυνατός, ναυμαχίας ἡμῶν καὶ 51 πολιορκίας νόσους τε καὶ σιάσεις διηγούμενος. πολυειδῆς δὲ ἐν τοῖς σχήμασι, τὰ πολλὰ καὶ τῶν Γοργίου τοῦ Λεοντίνου μιμούμενος, ταχὺς ἐν ταῖς σημασίαις, πικρὸς ἐν ταῖς ἀστηρότησιν, ἠθῶν μιμητῆς καὶ ἄριστος διαγραφεύς· ὅψει γοῦν παρ' αὐτῷ φρόνημα Περικλέους καὶ Κλέωνος οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν εἴποι τις, Ἀλκιβιάδου κνότητα, Θεμιστοκλέους πάντα, Νικίου χρηστότητα, δεσιδαιμονίαν, εὐτυχίαν μέχρι Σικελίας καὶ ἄλλα μυρία, ἃ κατὰ μέρος ἐπιθεῖν πειρασόμεθα. ὡς ἐπὶ 52 πλεῖστον δὲ χρῆται τῇ ἀρχαίᾳ ἀτθίδι [τῇ παλαιᾷ], ἢ τὸ ξ ἀντὶ τοῦ σ παρείληφεν, ὅταν ξυνέγραψε καὶ ξυμμαχίαν λέγῃ, καὶ τὴν δίφθογον τὴν αἰ ἀντὶ τοῦ α γράφῃ, αἰεὶ λέγων. καὶ ὅπως εὐρετῆς ἐστὶ καινῶν ὀνομάτων. τὰ μὲν γὰρ ἐστὶν ἀρχαιότερα τῶν κατ' αὐτὸν χρόνων, τὸ αὐτοβοεῖ καὶ τὸ πολεμῆσειοντες καὶ παγχάλεπον καὶ ἀμαρτάδα καὶ ὕλης φακέλους· τὰ δὲ ποιηταῖς μέλει, οἷον

aus Aristot. an. (Pp.) — Τηρέως 2, 29, 2 f. — Κυκλώπων 6, 2, 1. — ὁ Ἀλκμαίων 2, 102, 4. — ὅτε σωφρονεῖν. ὅτ' ἐσωφρονεῖ Grauert. ὅτε μητροκτονεῖν? — ἐνθα. ἐνταῦθα Pp. μνημονεύεται ἐνθα? — σωφροσύνης. κακοφροσύνης? — ποιεῖ. οικίζει oder οικητῆς ποιῆ Grauert. — ἀκριβοῖ ver- folgt genau. (Pp.)

50. ὑπό. περὶ Bk., κατὰ Pp. — ἐπιτεῖνον Länge der Perioden und Gedanken meint Ernesti Lex. techn. Wohl eher Gedrängtheit. — ὄν würde ich gern entbehren. — νόες. Butt. ausf. Gr. 36, 6***). (Pp.) — πλείονες. Eine irrige Ansicht die auch in den Scholien öfter vorkommt.

51. οὐκ οἶδ' ὅ τι. κομολογία Th. 4, 28, 4. vgl. 39, 2. — πάντα alle Eigenschaften 1, 136—138. πανουργίαν Grauert. — δεσιδαιμονίαν 7, 50, 4. 86, 4. — εὐτυχίαν 5, 16, 1. 6, 17, 1. 7, 77, 2.

52. τῇ παλαιᾷ verdächtigt Pp. — αἰεὶ. αἰεὶ bieten bei Thuk. durchgängig die meisten u. besten Hsn. — αὐτοβοεῖ. zu 2, 81, 3. — πολεμῆσειοντες. zu 1, 33, 3. So δρασειώ Ar. We. 169, Frie. 62, Eu. Phoen. 1208, ἔργασίω So. Tra. 1232, Phi. 1001, φευξίω Eu. Herk. 628, χρεσίω Ar. Wo. 295, Ri. 888. 998. Aus att. Prosaikern jedoch habe ich sonst nur γελασίω angemerkt bei Plat. Phaed. 64, b. vgl. Bekkers Anecd. p. 1279. — παγχάλεπον hat Thuk. nicht. (Hudson.) Wohl aber Xen. (Pp.) und Platon. — ἀμαρτάς hat Thuk. nicht. (Hudson.) Es ist ionisch; doch nicht ganz haben

τὸ ἐπιλύξαι καὶ τὸ ἐπηλύται καὶ τὸ ἀνακῶς καὶ τὰ τοιαῦτα· τὰ δ' ἴδια, οἷον ἀποσίμωσις καὶ κωλύμη καὶ ἀποτείχισις, καὶ 53 ὅσα ἄλλα παρ' ἄλλοις μὲν οὐ λέλεκται, παρὰ τούτῳ δὲ κείται. μέλει δὲ αὐτῷ καὶ ὄγκου τῶν ὀνομάτων καὶ δεινότητος τῶν ἐνθρημημάτων, καὶ ὡσπερ φθάσαντες εἶπομεν, βραχύτητος συντάξεως· τὰ γὰρ πολλὰ τῶν πραγμάτων καὶ λέξει δεικνῦνται. τέθεικε δὲ πολλάκις καὶ πάθη καὶ πράγματα ἀντ' ἀνδρῶν, ὡς τὸ ἀντίπαλον δέος. ἔχει δέ τι καὶ τοῦ πανηγυρικοῦ, ἐν οἷς ἐπιταφίους λέγει, καὶ ποικίλως εἰρωνείας εἰσφύρων καὶ ἐρωτήσεις ποιούμενος καὶ φιλοσόφους εἶδει δημηγορῶν· ἐν οἷς γὰρ ἀμοιβαῖός ἐστι, φιλοσοφεῖ. τὴν μέντοι ἰδέαν αὐτοῦ τῶν λέξεων καὶ τῶν συνθέσεων αἰτιῶνται οἱ πλείονες, ὧν ἐστὶ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς· μέμφεται γὰρ αὐτῷ ὡς πεζῇ καὶ πολιτικῇ λέξει χρῆσθαι μὴ δυναμένῳ, οὐκ εἰδῶς ὅτι δυνάμειός ἐστι ταῦτα πάντα περιτῆς καὶ ἔξεως πλεονεξία.

54 Φαίνεται δὲ ἐπὶ τῶν Ἡροδότου χρόνων γενόμενος, εἴ γε ὁ μὲν Ἡρόδοτος μέμνηται τῆς Θηβαίων εἰσβολῆς εἰς τὴν Πλάταιαν, περὶ ἧς ἱστορεῖ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. λέγεται δέ τι καὶ τοιοῦτον, ὡς ποτε τοῦ Ἡροδότου τὰς ἰδίας ἱστορίας ἐπιδεικνυμένου παρῶν τῇ ἀκροάσει Θουκυδίδης καὶ ἀκούσας ἐδάκρυσεν· ἔπειτά φησι τὸν Ἡρόδοτον τοῦτο θρασυμένον εἰπεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα τὸν Ὀλορον· 55 “ὦ Ὀλορε, ὄργᾳ ἢ φύσις τοῦ νόιοῦ σου πρὸς μαθήματα.” ἐτελεύτησε δὲ ἐν τῇ Θράκη· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἐκεῖ ἐτάφη, ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ἠνέχθη αὐτοῦ τὰ ὀσῆα κούφα παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ οὕτως ἐτάφη· οὐ γὰρ ἐξῆν φανερώς θάπτειν ἐν Ἀθήναις τὸν ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντα. ἐστὶ δὲ αὐτοῦ τάφος πλησίον τῶν πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ Κοίλη καλεῖται, καθά φησιν Ἀντυλλος, ἀξιόπιστος ἀνὴρ μαρτυροῦσαι καὶ ἱστορίαν γινῶναι καὶ διδάξει δεινός. καὶ στήλη δέ, φησὶν, ἔστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ, “Θουκυδίδης Ὀλορου Ἀλιμουῖσιος” ἔχουσα ἐπίγραμμα. τινὲς δὲ προσέθηκαν καὶ τὸ

es die Attiker vermieden. Steph. Thes. (Pp.) — φακέλουσ. zu 2, 77, 2. — ἐπιλύξαι ist aus ἐπληγάξασθαι 6, 36, 2 verfälscht. (St.) — ἐπηλύται. zu 1, 9, 1. — ἀνακῶς. zu 8, 102, 2. — ἀποσίμωσις hat Thuk. nicht, wohl aber ἀποσιμῶ 4, 25, 3. — κωλύμη. zu 1, 92. — ἀποτείχισις 1, 65, 2.

53. φθάσαντες ungewöhnlich so gebraucht. — εἶπομεν § 50. — ἀντίπαλον δέος 3, 11, 1. — ἐπιταφίους, der Plu. weil die eine Standrede doch aus mehreren Theilen besteht. — ποικίλως. ποικίλας eine Hs. — ἀμοιβαῖος 5, 85 ff. — πλεονεξία. πλεονεξίας eine gute Hs.

54. Ἡρόδοτος 7, 233. — λέγεται —. Kr. S. 11 ff. u. Vömel Frankf. Progr. von 1833. — ἐν ταῖς für εἰς τὰς, ein Fehler Späterer. Spr. 68, 12, 2.

55. οὐ γὰρ ἐξῆν —. zu 1, 138, 7.

“ἐνθάδε κείται” ἀλλὰ λέγομεν ὅτι νοούμενόν ἐστι τοῦτο καὶ προσυ-
πικουόμενον· οὐδὲ γὰρ ἔκειτο ἐν τῷ ἐπιγράμματι.

Ἔστι δὲ τὴν ἰδέαν καὶ τὸν χαρακτῆρα μεγαλοπρεπῆς, ὡς μηδὲς³⁶
ἐν τοῖς οἴκοις ἀφίστασθαι τοῦ μεγαλοπρεποῦς, ἐμβροιῆς τὴν φράσιν,
ἀσαφῆς τὴν διάνοιαν διὰ τὸ ὑπερβατοῖς χαίρειν, ὀλίγοις ὀνόμασι πολλὰ
πράγματα δηλῶν, καὶ ποικιλώτατος μὲν ἐν τοῖς τῆς λέξεως σχήμασι,
κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν τούναντίον ἀσχημάτιστος· οὔτε γὰρ εἰρωνείας
οὔτε ἐπιτιμήσεων οὔτε ταῖς ἐκ πλαγίου ῥήσεις οὔτε ἄλλαις τισὶ πα-
νουργίαις πρὸς τὸν ἀκροατὴν κέχρηται, τοῦ Δημοσθένους μάλιστα ἐν
τούτοις ἐπιδεικνυμένου τὴν δεινότητα. οἶμαι δὲ οὐκ ἀγνοία σχηματι-⁵⁷
σμοῦ τοῦ κατὰ διάνοιαν παρεῖναι τὸν Θουκυδίδην τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ
τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις πρόποντας καὶ ἀρομόζοντας συντιθέντα τοὺς
λόγους· οὐ γὰρ ἔπρεπε Περικλεῖ καὶ Ἀρχιδάμῳ καὶ Νικίᾳ καὶ Βρα-
σίδα, ἀνθρώποις μεγαλόφροσι καὶ γενναίοις καὶ ἠρωϊκῆν ἔχουσι δόξαν,
λόγους εἰρωνείας καὶ πανουργίας περιτιθέναι ὡς μὴ παρορησίαν ἔχουσι
φανερῶς ἐλέγχειν καὶ ἀντικρὺς μέμφεσθαι καὶ ὀτιῶν βούλονται λέγειν.
διὰ τοῦτο τὸ ἄπλαστον καὶ ἀνηθοποίητον ἐπιτηδέυσεν, σώζων καὶ τού-
τοις τὸ προσῆχον καὶ τῇ τέχνῃ δοκοῦν· τεχνίτου γὰρ ἀνδρὸς φυλάξαι
τοῖς προσώποις τὴν ἐπιβάλλονσαν δόξαν καὶ τοῖς πράγμασι τὸν ἀκό-
λουθον κόσμον.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν πραγματείαν αὐτοῦ οἱ μὲν κατέτεμον εἰς τρεῖς⁵⁸
καὶ δέκα ἱστορίας, ἄλλοι δὲ ἄλλως. ὁμοῦς δὲ ἡ πλείστη καὶ ἡ κοινὴ
κεκράτηκε, τὸ μέχρι τῶν ὀκτῶ διηροῆσθαι τὴν πραγματείαν, ὡς καὶ
ἐπέκρινεν ὁ Ἀσκληπιός.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΒΙΟΣ.

Θουκυδίδης Ἀθηναῖος Ὀλόρου ἦν παῖς, Θοράκιον δὲ αὐτῷ τὸ γέ-¹
νος· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτῷ Ὀλορος ἐκ Θοράκης εἶχε τούνομα. γέγονε
δὲ τῶν Μιλτιάδου συγγενῆς· ἀντίκα γοῦν ἐνθα Μιλτιάδης περὶ Κόλ-
λην τέθαιπται, ἐνταῦθα καὶ Θουκυδίδης τέθαιπται. ὁ δὲ Μιλτιάδης
ἔγχετο τοῦ Θορακῶν βασιλέως Θυγατέρα Ἠγησιπύλην. γέγονε δὲ Ἀν-²
τιφῶντος τοῦ Ῥαμνουσίου μαθητῆς, δεινοῦ λέγειν καὶ ὑπόπτου γενο-
μένου τοῖς δικαστηρίοις. καὶ διὰ ταῦτα λέγοντος μὲν οὐκ ἠνείχοντο
αὐτοῦ, γράφειν δὲ ἐπεχείρησε τοὺς λόγους, καὶ ἐξέδωκε τοῖς δεομένοις.
ἐμαρτύρησε δὲ αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ὁ μαθητῆς ὅτι ἂν ᾧ σύμβου-
λος γένοιτο, ἄριστα ἐκεῖνος ἀπήλλαττεν εἰς τὰς δίκας. ἀλλ' ὁ μὲν

58. τρεῖς καὶ δέκα. Kr. S. 83. — ἐπέκρινεν. eb. — Ἀσκληπιός.
Ἀσκληπιάδης Kr. eb.

2. ἂν ᾧ für ᾧ ἂν zwei gute Hsn. — εἰς in Ansehung oder nach der

ἔδοξε πονηρός Ἀντιφῶν εἶναι, καὶ περὶ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κριθεὶς προδοσίας, ὡς Λακεδαιμονίοις μὲν τὰ ἄριστα κατὰ προσβίαν παρανέσας, Ἀθηναίοις δὲ ἄλυσιτελέστατα, ἔαλω. καὶ σὺν αὐτῷ διεφθάρησαν Ἀρχεπτόλεμος καὶ Ὀνομακλῆς, ὧν καὶ κατεσάφησαν καὶ αἱ οἰκίαι, καὶ τὸ γένος τὸ μὲν διεφθάρη τὸ δὲ ἄτιμον ἐγένετο. στρατηγικὸς δὲ ἀνήρ ὁ Θουκυδίδης γενόμενος καὶ τὰ περὶ Θάσον πιστευθεὶς μέταλλα πλούσιος μὲν ἦν καὶ μέγα ἐδύνατο, ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ αἰτίαν ἔσχε προδοσίας ἐκ βραδυτῆτός τε καὶ ὀλιγορίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Βρασίδας τὰς ἐπὶ Θοράκης καταλαβῶν πόλεις Ἀθηναίων, ἀφιστὰς μὲν Ἀθηναίων, Λακεδαιμονίοις δὲ προστιθεὶς· κἀνταῦθα δέον ταχέως ἀναπλεῦσαι καὶ σῶσαι μὲν τὴν Ἥϊονα, ἐγγὺς κειμένην, περικοιῆσαι δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, μέγα κτῆμα τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν μὲν Ἥϊονα ἐδυνήθη φθάσας σῶσαι, τὴν δὲ Ἀμφίπολιν ἀπώλεσεν. καίτοι Κλέων βοηθῶν ταῖς ἐπὶ Θοράκης πόλεσι κατέπλευνσε [μὲν] εἰς Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ὅμως μάχης γενομένης Βρασίδας μὲν ὁ Λακεδαιμόνιος ἐνίκησεν αὐτόν, Κλέων δὲ ἀπέθανεν ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ βληθεὶς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ Βρασίδας τῆς νίκης αἰσθόμενος ἀπέθανε καὶ Ἀμφίπολις Ἀθηναίων ἀπέστη, Λακεδαιμονίων δὲ ἐγένετο· ἔνθα καὶ τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα καθελόντες οἱ Ἀμφιπολίται Βρασίδεια ἐκάλεσαν, μισήσαντες μὲν τὴν Ἀττικὴν ἀποικίαν, λακωνίσαντες δὲ κἀν τούτῳ καὶ τὴν τιμὴν μεταθέντες εἰς Λακεδαίμονα. κηρόμενος δὲ φυχᾶς ὁ Θουκυδίδης ἐσχόλαζε τῇ συγγραφῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ πολλὰ χαρίζεσθαι μὲν Λακεδαιμονίοις, κατηγορεῖν δὲ Ἀθηναίων τὴν τυραννίδα καὶ πλεονεξίαν· οὗ γὰρ καιρὸς αὐτῷ καταπεῖν Ἀθηναίων ἐγένετο, Κορινθίων κατηγορούντων ἢ Λακεδαιμονίων μεμφομένων ἢ Μιτωληναίων αἰτιωμένων, πολὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασι τοῖς Ἀττικοῖς ἔρρηξεν, καὶ τὰς μὲν νίκας τὰς Λακωνικὰς ἐξῆρε τῷ λόγῳ, τὰς δὲ συμφορὰς ἠῦξησε τὰς Ἀττικὰς, εὐποῦν καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ. πέπανται δὲ τὸ τῆς συγγραφῆς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Κυνὸς σῆμα, τοῦτ' ἐστὶ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔνθα δοκοῦσι καὶ νενικημένοι Ἀθηναῖοι. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἑτέροις γράφειν κατέλειπε, Ξενοφῶντι καὶ Θεοπόμπῳ. εἰσὶ δὲ αἱ ἐφεξῆς μάχαι. οὔτε γὰρ τὴν δευτέραν ναυμαχίαν τὴν περὶ Κυνὸς σῆμα, ἣν Θεόπομπος εἶπεν, οὔτε τὴν περὶ Κύζικον, ἣν ἐνίκα Θρασύβουλος καὶ Θηραμένης

Weise Späterer für ἐν. (Pp.) — Ἀντιφῶν ist mir der Stellung wegen verdächtig. — σὺν αὐτῷ. Plut. L. des Antiphon. (Dr.)

3. ἀναπλεῦσαι, auf dem Strymon. (Pp.) Dies passt jedoch nicht für Ἥϊονα. — [μὲν] fehlt in zwei Hsn. — καὶ ὁ Βρ. für καὶ Βρ. zwei Hsn.

4. πολὺς ἔρρηξεν. Spr. 57, 5, 1. So Dion. H. Arch. 7, 14 u. 10, 5: πολὺς ἔρρηξεν κατὰ τῆς βουλῆς, κατὰ τῶν δημοτικῶν. — ὅπου καὶ ist unpassend u. verdächtig. (Pp.) Vielleicht ist nach Σικελίᾳ etwas ausgefallen, wie auch wohl vor πολὺς.

5. μάχαι, μάχαι πολλαί? — εἶπεν ist zwei Mal zu denken, vorher ein

καὶ Ἀλκιβιάδης, οὔτε τὴν ἐν Ἀργεννοῦσαις ναυμαχίαν, ἐνθα νικῶσιν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους, οὔτε τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν τῶν Ἀττικῶν, τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν, ὅπου καὶ τὰς ναῦς ἀπώλεσαν Ἀθηναῖοι καὶ τὰς ἐξῆς ἐλπίδας· καὶ γὰρ τὸ τεῖχος αὐτῶν καθηρέθη καὶ ἡ τῶν τριάνοντα τυραννὶς κατέστη καὶ πολλαῖς συμφοραῖς περιέπεσεν ἡ πόλις, ἃς ἠχοίβωσε Θεόπομπος. ἦν δὲ τῶν πάντων κατὰ γένος Ἀθήνησι δοξαζομένων ὁ Θουκυδίδης. δεινὸς δὲ δόξας εἶναι ἐν τῷ λέγειν πρὸ τῆς συγγραφῆς προέστη τῶν πραγμάτων. πρώτην δὲ τῆς ἐν τῷ λέγειν δεινότητος τήνδε ἐποίησατο τὴν ἐπίδειξιν· Πυριλάμπης γὰρ τις τῶν πολιτῶν ἄνδρα φίλον καὶ ἐρώμενον ἴδιον διὰ τινὰ ζηλοτυπήσας ἐφόνευσε, ταύτης δὲ τῆς δίκης ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρινομένης πολλὰ τῆς ἰδίας σοφίας ἐπιδείξατο, ἀπολογία ποιούμενος ὑπὲρ τοῦ Πυριλάμπους, καὶ Περικλέους κατηγοροῦντος ἐνίκη. ὅθεν καὶ στρατηγὸν αὐτὸν ἐλομένων Ἀθηναίων ἀρχῶν προέστη τοῦ δήμου. μεγάλῳ φρον δὲ ἐν τοῖς πράγμασι γεγόμενος, ἅτε φιλοχρηματῶν, οὐκ εἶα τὸν πλείονα χρόνον προστατῆν τοῦ δήμου. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Ξενοκρίτου, ὡς Σύβαριν ἀποδημήσας, ὡς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, συγχύσεως δικαστηρίου φεύγων ἐάλω· ὕστερον δὲ ἐξοστρακίζεται ἔτη δέκα. φεύγων δὲ ἐν Αἰγίνῃ διέτριβε, κακῆ λέγεται τὰς ἱστορίας αὐτὸν συντάξασθαι. τότε δὲ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ μάλιστα φανερὰν γενέσθαι· ἅπαντας γὰρ Αἰγινητάς κατατοκίζων ἀναστάτους ἐποίησεν.

Μετὰ τὴν ἱστορίαν φασὶ συνετάχθαι τῷ συγγραφεὶ τὸ προοίμιον, ἐπεὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μέμνηται γεγονότων, ὡσπερ τῆς Δήλου καθάρσεως, ἦν περὶ τὸ ἑβδομον ἔτος ἐπὶ Εὐθύδιον ἀρχόντος γεγενῆσθαι φασιν. μέμνηται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ τῆς τοῦ πολέμου τελευτῆς, λέγων· “ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου.” ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρχῇ φησι· “κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μεγίστη τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο καὶ μερεῖ τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν καὶ ἐπὶ πλείστον ἀνθρώπων.” πληρωσας δὲ τὴν ὀγδόην ἱστορίαν ἀπέθανε νόσῳ· σφάλλονται γὰρ οἱ λέγοντες μὴ Θουκυδίδου εἶναι τὴν ὀγδόην, ἀλλ’ ἑτέρου συγγραφέως. τελευτήσας δὲ Ἀθήνησιν ἐτάφη πλησίον τῶν Μελιτίδων πυλῶν, ἐν 10 χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ προσμαγορεύεται Κόλλη, εἴτε αὐτὸς ἐπανελθὼν Ἀθήναζε ἐκ τῆς φυγῆς τοῦ ὀρισθέντος χρόνου πληρωθέντος, καὶ τε-

Komma gesetzt, wenn nicht etwa *ἔγραψεν* ausgefallen ist. (Beck.) — Ἀργεννοῦσαις für Ἀργυνοῦσαις eine gute Hs.

6. κρινομένης für κινουμένης Bk. — προέστη τοῦ δήμου wird wohl, wie vielleicht auch das Vorhergehende, aus der Geschichte des ältern Thuk., eingemischt sein. Eben so § 7. Kr. S. 48.

7. ἅτε φιλοχρηματῶν, οὐκ εἶα. Die Stelle klingt lückenhaft. εἶατο [τόν] Pp., εἶατο ohne τόν Bk. — ὡς für ἐς.

8. ὡσπερ 1, 8, 1. — Εὐθύδημον. Clinton Fasti Hell, unter 426. — λέγων 1, 13, 2. 13, 2. — φησι 1, 1, 2.

10. δὲ Ἀθ. für δὲ ἐν Ἀθ. zwei Hsn.

λευτήσας ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, εἴτε μετακομισθέντων αὐτοῦ τῶν ὀστέων ἀπὸ Θράκης, ἐκεῖ καταστρέψαντος τὸν βίον· λέγεται γὰρ ἐπ' ἀμφότερα. καὶ στήλη τις ἀνέστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ τοῦτο ἔχουσα τὸ ἐπιγράμμα· “Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀλιμούσιος ἐνθάδε κέται.”

A u s S u i d a s .

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀθηναῖος· παῖδα δὲ ἔσχε Τιμόθεον. ἦν δὲ ἀπὸ μὲν μητρὸς Μιλτιάδου τοῦ στρατηγοῦ τὸ γένος ἔλκων, ἀπὸ δὲ πατρὸς Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως. μαθητὴς Ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πζ' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. οὗτος ἤκουσεν ἔτι παῖς τυγχάνων Ἡροδότου ἐπὶ τῆς Ὀλυμπίας τὰς ἱστορίας αὐτοῦ διερχομένου ἄς συνεγράψατο, καὶ κινήθεις ὑπὸ τινος ἐνθουσιασμοῦ πλήρης θαυρῶν ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρόδοτος, κατανοήσας τὴν αὐτοῦ φύσιν, πρὸς τὸν πατέρα Θουκυδίδου Ὀλόρου ἔφη· “μακαρίζω σε τῆς εὐτεκνίας Ὀλορε· ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα.” καὶ οὐκ ἐψεύσθη γε τῆς ἀποφάνσεως. οὗτος ὁ Θουκυδίδης ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς τέχναις, κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖα πραγμάτων καὶ στρατηγίας καὶ συμβουλίαις καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσειν. οὗτος ὁ συγγραφεὺς μεταβαίνειν εἴωθεν ἀπὸ τῶν θηλικῶν εἰς οὐδέτερα, οἷον· “τρέπονται εἰς Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ πρότερον.” καὶ Θουκυδίδειος γραφή.

Namenverzeichniss.

Ἀβδηρα 2, 97, 1. 2.
Ἀβδηρείτης 2, 29, 1.
Ἀβρώνυχος Ath. 1, 94, 2.
Ἀβδος im Hellespont 8, 61, 1. 62, 1. Sestos gegenüber 62, 2. Colonie der Milesier 61, 1. — vgl. 79, 3. 102, 2. 103, 1. 104, 1. 106, 1. 107, 2. 108, 2.
Ἀγαθαρχίδας Kor. 2, 83, 4.
Ἀγαθαρχος Syr. 7, 25, 1. 70, 2.
Ἀγαμέμνων mächtig 1, 9, 1. 4.
Ἀγησάνδριδας 2, 94, 1. 95, 2 etc.
Ἀγησάνδρος Lak. 1, 139, 3. 8, 91, 2.
Ἀγησιππίδας Lak. 5, 56, 1.
Ἅγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. Einfälle in Attika 3, 89, 1. 4, 2, 1. Heimkehr 4, 6, 1. unterzeichnet einen Vertrag 5, [19, 1.] 24, 1. Auszug 5, 54, 1. gegen Argos 5, 57, 2. 58, 2. 3. getadelter Vertrag 59, 5. 60, 1. 2. 4. 63, 1. 3. abermals gegen Argos 65, 2 ff. 66, 2. siegreich 71, 1. 3. 72, 3. 73, 2. wiederholter Zug 5, 83, 1. befestigt Dekeleia 7, 19, 1. verheert Attika 27, 3. seine Macht 8, 5, 3. Raubzug nach Thessalien 8, 3, 1 f. bereitet Unternehmungen vor 8, 5, 1 f. 7, 2. 8, 2. 9, 1. 11, 2. mit Alkibiades verfeindet 8, 12, 2. 45, 1. unterhandelt mit den Athenern 8, 70, 2. 71, 1. 2. 4.
Ἄγων ὁ Νικίου gründet und benennt Amphipolis 4, 102, 2. 5, 11, 2. Stratege 1, 117, 2. Zug nach Thrake 2, 58, 1—3. 6, 31, 1. vgl. 2, 95, 3. unterzeichnet 5, 19, 2. 24, 2. — Vater des Theramenes 8, 68, 4. 89, 2.
Ἀγωνίεια οἰκοδομήματα 5, 11, 2.
Ἀγραῖοι 2, 102, 2. 3, 113, 1. nicht zu Akarnanien gehörig 3, 106, 2. von

Salynthios beherrscht 3, 114, 3. vgl. 114, 2. 4, 77, 2. Hopliten bei den Athenern 4, 101, 2.
Ἀγραις nahe bei Olpe 3, 111, 3.
Ἀγριαῖνες 2, 96, 3.
Ἀδείμαντιος Kor. 1, 60, 2.
Ἀδμητος Molosser 1, 136, 2 ff.
Ἀείμνηστος Plat. 3, 52, 4.
Ἄθηνᾶ 5, 23, 5. Tempel u. Statue 2, 13, 4 f. in Lekythos 4, 116, 2. vgl. *Χαλκίοικος*.
Ἄθηναγόρας Syr. 6, 35 ff.
Ἄθηναγόρας Kyz. 8, 6, 1.
Ἀθήναξ 4, 21, 3. 46, 2. 118, 5. 5, 32, 4. 5. 47, 3. 12.
Ἄθηναι ursp. die Burg 2, 15, 3. 4. vgl. 5, 18, 10. 23, 5. 47, 13. erweitert durch Theseus 2, 15, 2. vgl. 1, 2, 3. von Tyrsenern bewohnt 4, 109, 3. zerstört und wieder aufgebaut 1, 89, 3. Die Ringmauer 1, 90—92. Umfang 2, 13, 6. vgl. 7, 28, 3. die langen Mauern 1, 107, 1. 108, 2. 2, 13, 6. volkreich 2, 8, 1. gross und berühmt 1, 10, 3. 4, 95, 2. 7, 64, 2. Tempel etc. 2, 15, 3. 6, 54 f. *τὰ ἔργητα τῆς πόλεως* 2, 17, 1. *τῆς Ἑλλάδος παιδείσεως* 2, 41, 1. *τύραννος πόλις* 1, 122, 3. 124, 3. Die Burg 1, 126, 2 ff. Tyrannensäule dort 6, 55, 1. Erdbeben 3, 87, 2.
Ἄθηνάϊος collectiv 6, 78, 1. 2. *οἱ Ἄ.* Joner 6, 82, 2. 7, 57, 1. 8. Autochthonen 1, 2, 2. 2, 36, 1. Charakter 1, 70, 2—5. 2, 37 ff. vgl. 7, 48, 5. 8, 96, 5. *πολυπραγμοσύνη* 6, 87, 3. *τολμηροὶ καὶ νεωτεροποιοὶ* 1, 102, 2. vgl. 7, 21, 3 u. 1, 71, 3. *φρόνημα* 1, 81, 2. eroberungssüchtig und ausdauernd 1, 68,

3, 5, 111, 1. schwer zu regieren 7, 14, 1. *γυλόδικοι* 1, 77, 2. erfahren 1, 71, 3. 6, 36, 3. fehlen oft 1, 69, 4. *ναυτικοὶ ἐγγύοντο* 1, 18, 4. vgl. 14, 3. *πυγμαχῆν δυνατοί* 1, 102, 1. Verfassung 2, 37, 1. Kriegsmittel 1, 80, 2. im Seekriege berühmt 4, 12, 3. *ὠνήτῃ δύναμις* 1, 121, 2. *Ἀθηναίων ἀρχή* 1, 67, 3. *μεγίστη* 7, 66, 2. vgl. 1, 122, 2. 4, 60, 1. 108, 3. *χαλεπή* 1, 77, 3. vgl. 1, 99, 1—3. 6, 76, 3. Unterdrücker 1, 98, 1. 4, 86, 1. 6, 77, 1. gefürchtet 3, 113, 4. 4, 92, 3.

Aeltere Geschichte. Erechtheus und Theseus 2, 15, 1 ff. Aufnahme Fremder und Aussendung von Ansiedlern 4, 2, 3. 12, 3. mildere Sitten 1, 6, 2 f. Zustand unter den Peisistratiden 6, 54, 6. Vertreibung derselben 1, 18, 1. 20, 2 f. 6, 53—59. Zeit 8, 68, 4. die Meder gegen Athen 6, 33, 6. vgl. *Μαραθῶν*.

Pentekontaetie und folgende Geschichte s. in der chron. Uebersicht. Kriege mit Sparta und Hegemonie 1, 18, 6. 19, 1. *αἱ Ἀθηναίων σπονδαί* 1, 31, 2. entwaffnen die Bundesstaaten 1, 19, 99, 1—3. 3, 11, 2 f. ihre Bundesgenossen 2, 9, 3. 7, 57, 1—10. Kriegsmittel 2, 13, 2 ff. vgl. 1, 96, 2. tausend Talente u. hundert Schiffe zurückgestellt 2, 24, 1 f. 8, 15, 1 f. Erschöpfung des Schatzes 3, 17, 2. *ἰσογοῖα* 3, 19, 1. *εὐκοσμή* 7, 28, 4. grössten Einkünfte von Jonien 3, 31, 4. Einschränkung 8, 1, 4. 4, 1. unterstützen die Demokraten 3, 82, 1. verhasst 2, 8, 3. nachgeahmt 7, 63, 2. *γυλαί* 6, 89, 4. 101, 4. *πρωτάνεις* 5, 47, 11. 6, 14. *πρόβουλοι* 8, 1, 4. *Ξυγγραφῆς* 8, 67, 1. Gefangene in Sikelia verbreitet 7, 85, 3.

Ἀθήναιος Lak. 4, 119, 1. 122, 1. *Ἀθήνησιν ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἐκδημοὶ ἀρχαί* 5, 47, 11.

Ἄθως. Topogr. 4, 109, 1 ff. vgl. 5, 3, 4. 35, 1. 82, 1.

Αἰαντίδης Lamps. 6, 59, 3. 5. *τὸ Αἰγαῖον* 1, 98, 1. *πέλαγος* 4, 109, 2.

τὸ Αἰγάλεων ὄρος 2, 19, 2. *Ἄγυνα*. von den Ath. belagert 1, 105, 2—4. vgl. *Αἰγυνηται*. nicht autonom 1, 139, 1. 140, 4. vgl. 67, 2. mit Ath. bevölkert 2, 27, 1. vgl. 2, 31, 4. 3, 72, 1. 5, 53, 2. 6, 32, 2. 7, 20, 3. 26, 1. 57, 2. verheert 8, 92, 3. 4.

Ἀλγινάϊος. ὄβολός, δραχμή 5, 47, 8.

Ἀλγινῆται. Flotte 1, 14, 3. Krieg mit Athen eb. u. 41, 2. helfen den Lak. 2, 27, 2. 4, 56, 4. grosse Niederlage zur See und Belagerung 105, 2—4. Unterwerfung 108, 3. vgl. 3, 64, 2. schüren den Krieg 67, 2. vertrieben 2, 27, 1. in Thyrea angesiedelt § 2. 4, 56, 4. gefangen u. getödtet 4, 57, 1—4. attische Aegineten 2, 27, 1. 5, 74, 2. 7, 57, 2. 8, 69, 2.

Ἀλγίτιον. Lage 3, 97, 2. 3.

Ἀγύπτιοι. die meisten fallen von Artaxerxes ab 1, 104, 1. 2. unterstützt von Athen eb. u. 105, 3. 109, 1—3. unterworfen 110, 1. ausg. *οἱ ἔλλιοι*. die tapfersten eb. *δορηγόροι* 130, 1.

Ἄγυπτος s. *Αἰγύπποι*. Züge der Athener dahin 1, 104, 2. 105, 3. 109, 1—3. 110, 1. 2. 112, 1. Seuche 2, 48, 1. *αἱ ἀπ' Ἀ. ἄλκιδες* 4, 53, 3. 8, 35, 2.

Ἀἰθαῖς 1, 101, 1.

Ἀἰθιοπία. Seuche 2, 48, 1.

Ἄϊμος, ὄρος 2, 96, 1.

Ἀινέας Kor. 4, 119, 1.

Ἀινησίας Ephor 2, 2, 1.

Ἀινιᾶνες 5, 51, 1.

Ἄντιοι. Αἰολῆς 7, 57, 4.

Ἄϊνος 4, 28, 3.

Ἀιολάδας Theb. 4, 91, 2.

Αἰολῆς. früher in Korinthos 4, 42, 2. die Methymnaeer, Tenedier, Aenier, Boeoter 7, 57, 4. 5. vgl. 3, 2, 2. 8, 100, 3. Die Antandrier 8, 108, 2.

Αἰολικὰ πολιῆματα Lesbos gegenüber 4, 52, 3.

Αἰολίς später Kalydon u. Pleuron 3, 102, 3. Kyme 3, 31, 1.

Αἰόλου νῆσοι 3, 88, 1 f. 115, 1.

Αἰσιμίδης Kerk. 1, 47, 1.

Ἄϊσων Arg. 5, 40, 3.

Ἄϊτνη Berg 1, 116, 1 f.

Ἄϊτωλία 3, 96, 1. 102, 2. 105, 3. 114, 2.

Ἄϊτωλικὸν πάθος 4, 30, 1.

Ἄϊτωλοὶ. ποδώκης 3, 98, 2. *φιλοὶ* 98, 1. 2. vgl. 94, 4. *μάχιμοι* eb. räuberisch 1, 5, 3. *μέγα ἔθνος* 3, 94, 4. Nachbarn der Lokrer 3, 93, 3. wohnen *κατὰ κόμας ἀπυγίστους* 3, 94, 4. 97, 1. der grösste Theil die Eurytaner 3, 94, 4. Feinde Athens 3, 94, 3 ff. 102, 1. Unternehmungen 3, 100 ff. im Solde Athens 7, 57, 8.

Ἀκαμαντίς. γυλή 4, 118, 8.

Ἀκάνθιοι fallen von Athen ab 4, 88. vgl. 124, 1. 5, 18, 5.

Ἀκανθος. Colonie der Andrier 4, 84, 1. vgl. 114, 2. 120, 3. sollen autonom sein 5, 18, 4.

Ἀκανθος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Ἀκαρναν ὁ Ἀμφικλέω 2, 102, 5.

Ἀκαρῶνες. Die meisten Athens Verbündete 2, 9, 3. vgl. 7, 3. 68, 5. vgl. 2, 7, 3. ausg. Oeniadae 2, 102, 2. vgl. 1, 111, 2. fordern Hülfe 2, 81, 1. einen Feldherren 3, 7, 1. ziehen gegen Oeniadae § 2. mit den Athenern gegen Leukas 3, 94, 1. 2. vgl. 95, 2. schicken tausend Hopliten nach Naupaktos 3, 102, 2. ziehen nach Argos Amphiloichikon u. gegen die Peloponnesier 3, 105, 2. 4. Kampf 107, 2 ff. — 114, 4. ihre Strategen schliessen Verträge 3, 109, 1. 2. 114, 2. 3. wünschen nicht Athener als Nachbarn 3, 113, 4. Anaktorion feindlich eb. erobern es 4, 79. vgl. 7, 31, 2. zwingen Oeniadae sich Athen anzuschliessen 4, 77, 2. dienen unter Demosthenes 77, 1. 89, 2. 101, 2. vor Syrakus 7, 57, 9. 67, 2. räuberisch 1, 5, 3. ihr *κοινὸν δικαστήριον* Olpae 3, 103, 1. bevölkern Argos A. 2, 68, 4. 5. *οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω* A. 2, 83, 4. vgl. 80, 1. Schleuderer 2, 81, 5. u. Bogenschützen 7, 31, 4. vgl. 60, 2. 67, 2. Die Palirer erhalten Solion 2, 30, 1. vgl. *Ἄργος Ἄμφ.*, *Ἀνακτόριον*, *Ἀστιακος*, *Στρατός*.

Ἀκαρνανία. nach Akarnan benannt 2, 102, 2. grenzt an die Agraeer 3, 106, 2. Naupaktos gegenüber 7, 31, 2. Kephallenia und Leukas gegenüber 2, 30, 2. von den Amprakioten (und Chaonern) bedroht 2, 80, 1. vgl. 83, 2. 3. 3, 102, 4. 106, 1 f. Küstenstrich 2, 33, 2. Binnenland 2, 102, 1. grösste Stadt Stratos 2, 80, 5.

Ἀκαρνανικὸν πεδίον 2, 102, 2.

Ἀκείνης Fl. 4, 25, 5.

Ἀκραί in Sik. gegr. 6, 5, 3.

Ἀκραίων λίπας 7, 78, 3.

Ἀκραγαντινοί. von den Athenern gewonnen 5, 4, 5. vgl. 7, 33, 2. neutral 7, 33, 2. 58, 1.

Ἀκράγας Fl. 6, 4, 4.

Ἀκράγας St. gegründet 6, 4, 4. zwittrüchtig 7, 46. 50, 1.

Ἀκρόθωοι 4, 109, 2.

Ἀκταίαι πόλεις 4, 52, 2. vgl. 3, 50, 3.

Ἀκτιή beschrieben 4, 109, 1.

Ἀκτιον beschrieben 1, 29, 2. 30, 3.

Ἀλέξανδρος Vater des Perdikkas 1, 57, 1. 2, 29, 5. 95, 4. 99, 4. sein Stamm u. Gebiet 2, 99, 2. vgl. 1, 137, 1.

Ἀλέξαρχος Kor. 7, 19, 4.

Ἀλεξικλής ath. Strateg 8, 92, 5. 93, 1. 98, 1.

Ἀλεξιππίδας Ephor 8, 58, 1.

Ἀληξ Fl. 3, 99.

Ἀλιάρτιοι 4, 93, 3.

Ἀλιάς 2, 56, 3. 4, 45, 3. vgl. zu 1, 115, 1.

Ἀλιῆς 1, 105, 1.

Ἀλικαρνασῆς 8, 108, 1.

Ἀλικαρνασός 8, 42, 3.

Ἀλικναῖοι 7, 32, 1.

Ἄλις Fl. 1, 16.

Ἀμαξιτός St. 8, 101, 2.

Ἀλκαῖος Archon 5, 19, 1. 25, 1.

Ἀλκαμένης Lak. 8, 5, 1. 2. 8, 2. 10, 1. 3. 11, 3.

Ἀλκιβιάδης Lak. 8, 6, 3.

Ἀλκιβιάδης lak. Name 8, 6, 3. *ὁ Κλειῖον*, von berühmten Vorfahren u. noch jung angesehen 5, 43, 1. vgl. 6, 89, 3 — 5. 6, 12, 2. 16, 1. reich, verschwenderisch etc. 6, 15, 2 f. Sieger zu Olympia 6, 16, 2. den Lak. günstig 5, 43, 2. 6, 89, 1. Ränke gegen die Argeier 5, 46, 5. Strateg im Pel. 5, 52, 2. vgl. 53, 2. 55, 3. 84, 1. veranlasst die Athener mit den Lak. zu brechen 56, 3. Gesandter zu Argos 5, 61, 2. vgl. 76, 3. stiftet einen Bund gegen Lak. 6, 16, 6. 17, 1. zum Strategen nach Sikelia bestimmt 6, 8, 1. betreibt das Unternehmen 6, 15 ff. Rede 6, 16 — 18. als Hermokopid verdächtigt 6, 28, 2. 29, 1 ff. sein Kriegsplan 6, 48, 1. schiff nach Messene und Rhégion 6, 50, 1. bemächtigt sich Katanes 6, 51, 1. 2. zurückgerufen 6, 53, 1. 61, 1. 3. 4. entweicht § 4 f. zum Tode verurtheilt § 6. vgl. 8, 53, 2. 65, 2. warnt die Messenier 6, 74, 1. zu Lakedaemon 6, 88, 10. 11. Rede 6, 89 — 92. empfiehlt die Befestigung Dekelias 6, 91, 5. 7, 18, 2. Feind des Agis 8, 12, 2. 45, 1. betreibt die Unterstützung der Chier 8, 6, 3. vgl. 12, 1. 2. mit Chalkideus hingeschickt 8, 11, 3. 14, 1. 2. 17, 1. 2. gewinnt die Milesier 8, 17, 1. 3. kämpft mit ihnen 8, 26, 3. den Lak. verdächtig ent-

weicht er zum Tissaphernes und überredet ihn sie kärglicher zu unterstützen 8, 45, 1 ff. 46, 1—5. 50, 1. 2. 5. 52, 1. 2. 83, 1. 85, 2. betreibt seine Zurückberufung 8, 47, 1—3. 48, 1—3. 49. verklagt den Phrynichos, 8, 50, 4. 5. 51, 1. 2. 68, 3. Verhandlungen über ihn zu Athen 8, 53, 1—4. 54, 1 ff. seine Forderungen für Tissaphernes 8, 56, 1—5. verdächtig 8, 50, 1 ff. 63, 3. 70, 1. begünstigt 8, 76, 6. auf Samos 81, 1. Strateg 82, 1. 2. prunkt mit seinem Einflusse 81, 2. 3. 82, 3. wieder auf Samos 85, 4. hindert den Abfall des Heeres 86, 3—5. 89, 1. segelt zum Tissaphernes 88. auch in Athen zurückberufen. 97, 3. wieder auf Samos 103, 1.

Ἀλκίδας Lak., Nauarch nach Lesbos geschickt 3, 16, 3. 26, 1. 30, 1. 31, 1. 32, 1. 2. flüchtig 33, 1. erhält einen *ξύμβουλος* 3, 69, 1. 2. zu Kerkyra 76, 79, 2. 80, 2. gründet Herakleia 3, 92, 4.

Ἀλκινάδας (—*ίδας*) Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Ἀλκίνου τέμενος 3, 70, 3.

Ἀλκισθένης Vater des Demosthenes 3, 91, 1. 4, 66, 2. 7, 16, 2.

Ἀλκίφρων Arg. 5, 59, 5.

Ἀλκμαίων ὁ *Ἀμφιάρεω* 2, 102, 4. 5.

Ἀλκμαιωνίδαί. vertreiben die Peisistratiden 6, 59, 5.

Ἀλμωπία, *Ἀλμῶνες* 2, 99, 4.

Ἀλυζία 7, 31, 2.

Ἀλώπη 2, 26.

Ἀμεινιάδης Ath. 2, 67, 2. 3.

Ἀμεινίας Lak. 4, 132, 2.

Ἀμεινοκλῆς Kor. Schiffbauer zu Samos 1, 13, 2.

Ἀμμέας Plat. 3, 22, 3.

Ἀμόργης Bastard des Pissuthnes, abgefallen 8, 5, 5. vgl. 19, 1. gefangen 28, 2—5. 54, 3.

Ἀμπελίδας Lak. 5, 22, 2.

Ἀμπρακία den Lak. verbündet 2, 80, 2. vgl. 4, 42, 3. gefährdet 3, 113, 4. 114, 4.

Ἀμπρακικὸς κόλπος 1, 55, 1. 2, 68, 2. 3, 107, 1. *σάμα* 1, 29, 2. 4, 49.

Ἀμπρακιῶται. Colonisten der Korinthier 2, 80, 2. kriegerisch 3, 108, 2. Mitbewohner von Argos A. etc. 2, 68, 3—5. Verbündete der Korinthier 1, 26, 1. 27, 3. 46, 1. der Pel. 2, 9, 2. 80,

3, 3, 69, 1. 7, 25, 7. 32, 2. 58, 3. liefern Schiffe 2, 9, 2. 3, 69, 1. 7, 7, 1. ziehen gegen Argos, besetzen es, werden besiegt 2, 68, 1. 4. Versuche gegen Akarnanien 80, 1—3. 81, 2. gegen Argos A. 3, 102, 4. 105, 1. 4. 106, 1. 2. 107, 2. 110. Niederlagen 107—113. Verträge 114, 2 ff.

Ἀμπρακιῶτιδες νῆες 1, 48, 3. 6, 104, 2. 3, 106, 3.

Ἀμύκλαιον zu Lak. 5, 18, 10. 23, 5. mit e. Statue des Apollon 2, 3, 5.

Ἀμύντας ὁ *Φιλιππου* 2, 95, 3. 100, 2.

Ἀμυρταῖος König in den Sümpfen Aegyptens 1, 110, 1. 112, 1.

Ἀμφιάρεως Vater des Amphilochos 2, 68, 2. des Alkmaeon 102, 4.

Ἀμφίας Epid. 4, 119, 2.

Ἀμφίδωρος Meg. 4, 119, 2.

Ἀμφιλοχία. wann bevölkert 2, 68, 2. die grösste Stadt Argos eb. vgl. 102,

4. *Κοῦραι* 3, 105, 2. angegriffen 2, 68, 1.

Ἀμφιλοχική. Amprakia nahe 2, 68, 3.

Ἀμφιλοχικὰ ὄρη 3, 112, 2. vgl. *Ἀργος*.

Ἀμφιλοχοί. *βάρβαροι* 2, 68, 4. vgl. 3, 112, 5. ihr Land 110. 112, 3 f. durchströmt der Acheloos 2, 102, 2. verdrängt erobern sie, von den Athenern und Akarnanern unterstützt, Argos 68,

4. 5. *ψιλοί* 3, 112, 4. *ἀκονισαί* 107, 4. kämpfen gegen die Amprakioten 3, 107,

2. 4. Vertrag mit Amprakia 3, 113, 4. 114, 3 f.

Ἀμφιλοχος ὁ *Ἀμφιάρεω* 2, 68, 2.

Ἀμφίπολις. Name u. Lage 4, 102,

2. 5, 6, 3. 7, 3. Entfernung von Thasos 4, 104, 3. wiederholte Ansiedlungen 4, 102, 1. 2. vgl. 1, 100, 3. Brücke 4, 103, 3. Thore 5, 10, 1. 6. 7. lange

Mauer 10, 6. Bevölkerung 103, 2. 106,

1. Wichtigkeit für Athen 4, 108, 1. 2. Thuk. sucht es zu retten 4, 104, 2. 3.

5, 26, 5. vom Brasidas erobert 4, 103,

4 ff. ein Lak. als Befehlshaber 132, 3.

5, 11, 3. Kleon hingeschickt 5, 3, 4. besiegt 5, 6, 3 ff. 14, 1. 16, 1. nach dem Abfalle zurückzugeben 5, 18, 3.

vgl. 21, 1. 2. 35, 2. 4. 46, 2. belagert 7, 9, 1. vgl. 5, 83, 4.

Ἀμφιπολίται. ergeben sich dem Brasidas 4, 103 ff. feiern den Brasidas 5, 11, 1. 2.

Ἀμφισσῆς τῶν Λοκρῶν 3, 101, 1.

**Αναία* Sitz von Samiern 3, 32, 1. vgl. 4, 75, 1. 8, 19, 1.
 **Αναίται* 3, 19, 2.
 **Αναίτις ναῦς* 8, 61, 2.
 **Ἀνάκειον* 8, 93, 1.
 **Ἀνακτόριον* 1, 46, 1. 2, 81, 2. den Pel. verbündet 2, 9, 2. 80, 3. **Ἀκρον τῆς Ἀνακτορίας γῆς* 1, 29, 2.
 **Ἀνακτόριον*. Lage 1, 55, 1. 4, 49. vgl. 7, 31, 2. von den Kor. besetzt eb. liefert Schiffe 2, 80, 2. vgl. 1, 46, 1. den Akarnanern feindlich 3, 114, 3. von den Athenern erobert 4, 49. vgl. 5, 30, 3. 7, 31, 2.
 **Ἀνάξανδρος* Theb. 8, 100, 3.
 **Ἀναξίλας* Tyrann der Rheginer gründet Messene 6, 5, 1.
 **Ἀναπος* Fl. 80 St. von Stratos 2, 82.
 **Ἀναπος* Fl. in Sik. 6, 96, 3. 7, 42, 6. Brücke 6, 66, 2. *Διάβασις* 7, 78, 2.
 **Ἀνδοκίδης ὁ Αἰωγόρου* 1, 51, 3. 6, 60, 2.
 **Ἀνδροιοι*. Athens Verbündete 4, 42, 1. 8, 69, 2. tributpflichtig 7, 57, 3. Gründer von Akanthos 4, 84, 1. Stageiros 88. 5, 6, 1. Argilos 4, 103, 2. Sane 109, 2. *γυγᾶς* 6, 96, 3.
 **Ἀνδροκλῆς* ath. Demagog 8, 65, 2.
 **Ἀνδροκράτους ἡρώων* 3, 24, 1.
 **Ἀνδρομίνης* Lak. 5, 42, 1. 2.
 **Ἀνδρος* 2, 55. 6, 96, 3.
 **Ἀνδρσθένης* Ark. 5, 49, 1.
 **Ἀνήριστος* Lak. 2, 67, 1.
 **Ἀνθεμοῦς* in Mak. 2, 99, 4. 100, 3.
 **Ἀνθεστηριῶν* 2, 15, 3.
 **Ἀνθήνη τῆς Κυνουρίας* 5, 41, 1.
 **Ἀντάνδροιοι*. *Αἰολῆς* 8, 108, 2 f.
 **Ἀντανδρος*. Wichtigkeit 4, 52, 3. von Verbannten erobert § 2. vgl. 75, 1. abermals von den Athenern § 2. gegen Tissaphernes 109, 2.
 **Ἀντιγέννης* Ath. 2, 23, 1.
 **Ἀντικλῆς* ath. Strateg 1, 117, 2.
 **Ἀντιμενίδας* Lak. 5, 42, 1.
 **Ἀντιμνηστίας* Ath. 3, 105, 3.
 **Ἀντιόχος* König der Orester 2, 80, 4.
 **Ἀντιππος* Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
 **Ἀντισθένης* Lak. 8, 39, 2. 3. 61, 2.
 **Ἀντισσα* St. auf Lesbos 3, 18, 1. 2. 28, 3. 8, 23, 3. 4.
 **Ἀντισσαῖοι* besiegen die Methymnaeer 3, 18, 2.
 **Ἀντιφῆμος* gründet Gela 6, 4, 3.
 **Ἀντιφῶν* Ath. Charakter 8, 68, 1 — 3. 90, 1. 3.

**Ἀξίος* Fl. 2, 99, 3.
 **Ἀπιδανός* Fl. 4, 78, 5.
 **Ἀπόδωτος, οἱ* 3, 94, 4. 100, 1.
 **Ἀπολλόδωρος* Ath. 7, 20, 1.
 **Ἀπόλλων. ἀρχηγέτης* 6, 3, 1. *Ἄλιος* 1, 13, 5. 3, 104, 2. *Μαλόεις* 3, 3, 2. *Πυθαεὺς* 5, 53, 1. *Πύθιος* 4, 118, 1. Altar 6, 3, 1. 54, 6. Tempel zu Aktion 1, 29, 2. zu Argos 5, 47, 13. zu Athen s. *Πύθιον*. zu Delion 4, 76, 3. 90, 1. 97, 3. in Lakonike 7, 26, 2. zu Leukas 3, 94, 2. zu Sparte 5, 23, 5. bei Triopion 8, 35, 2. Orakel 2, 102, 4. vgl. *Δελφοί. προοίμιον Ἀπόλλωνος* 3, 104, 3. 6. vgl. *Ἀμύκλαιον*.
 **Ἀπολλωνία* Col. der Kor. 1, 26, 1.
 **Ἀπολλώνιον* 2, 91, 1.
 **Ἀργεΐα*. Grenze gegen Lakonike 2, 27, 2. 4, 56, 3. vgl. 5, 41, 1. Einfälle 5, 75, 3. 6, 7, 1. bedroht 116, 1. darin Hysiae 83, 2.
 **Ἀργεΐα*. das amphiloichische 2, 80, 5. 3, 106, 2. darin Olpae 3, 105, 1.
 **Ἀργεῖος* 2, 67, 1. *ἄνθρωπος* 8, 92, 2. *Ἀργεῖοι* bei Homer 1, 3, 3. Dorier 7, 43, 7. 44, 7. 57, 8. Stammväter der Rhodier § 5. Hegemonie im Pel. 5, 69, 2. vgl. 28, 2. Streit mit den Lak. über Kynuria 5, 41, 1. Bund mit den Athenern und Thessalern 1, 102, 3. vgl. 107, 4. dreissigjähriger Vertrag mit Sparte abgelaufen 5, 14, 3. 28, 2. vgl. 22, 2. mehr neutral 2, 9, 1. 5, 23, 1—3. blühend eb. denken auf die Hegemonie des Pel. eb. § 2. Verhandlungen mit den Kor. u. A. 5, 27 ff. 40 ff. mit Athen 44 ff. Bündniss 47. ziehen den Eleern zur Hülfe 5, 50, 2. Fehde mit Epidauros 53, 1 f. 54, 3—56, 5. Krieg mit den Lak. 57—75. Verträge 76—81. vgl. 83, 4. verfeindet 82, 2 f. Vertreibung der Oligarchen 82, 1 f. vgl. 76, 1 f. 84, 1. 116, 1. 6, 61, 3. von den Epidauriern geschlagen 6, 75, in Phliasia 5, 83, 3. 115, 1. 6, 105, 3. erobern u. zerstören Orneae 6, 7, 1—3. Hülfstruppen der Athener 29, 3. 43, 2. 61, 4. 67, 1. 69, 5. 70, 2. 100, 3. 101, 5. 7, 20, 1. 3. 26, 1. 3. 44, 7. 57, 8. bei Miletos geschlagen 8, 25, 1—4. kehren heim 27, 5. doch befreundet 86, 6. 8. Hass gegen Lak. 7, 57, 8. fallen in Thyreatis ein 6, 95, 1. von Athen unterstützt 6, 105, 1. 2. bieten Unterstützung an 8, 86, 6 f. *τὸ Ἀργεῖων πεδῖον* 5, 58, 3. grosser

Staat 5, 29, 1. Verfassung Demokratie 29, 2. 31, 5. 44, 1. gestört 76, 1 f. aufgehoben 81, 2. erneuert 82, 1. lange Mauern erbaut § 4. zerstört 5, 83, 1 f. αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁ δῆμος 28, 1. ἡ βουλὴ καὶ οἱ ὀρθόδοξα καὶ οἱ ἀρτῶναι 47, 11. fünf Strategen 59, 4. πέντε λόγοι 5, 72, 3. tausend λογάδες 67, 3. 72, 2. 73, 4. 5. παιανισμός 7, 44, 7.

Ἀργεῖοι die amphiloichischen 3, 107, 1. frühere Schicksale 2, 68, 2—5. ἡ Ἀργείων πόλις 106, 2. Lage 105, 2.

Ἀργεννοῦσαι 8, 101, 1.

Ἀργίλιος 1, 132, 6. Ἀργίλιοι Colonisten der Andrier 4, 103, 2. den Athenern verdächtig § 3. in Amphipolis 103, 2. Kerdyllion 5, 6, 3.

Ἀργίλιος soll autonom sein 5, 18, 4.

Ἀργίλιον Vorgeb. 8, 34, 1.

Ἀργινοῦσαι s. Ἀργεννοῦσαι.

Ἀργος 1, 135, 2. 137, 3. 4, 42, 3. Temeniden 2, 99, 2. vgl. Περίδικας. Priesterin 2, 2, 1. entflieht nach dem Brande des Tempels 4, 133, 1 f. bedroht 6, 95, 1. verheert 105, 1. 3.

Ἀργος Ἀμφιλοικόν. Gründung u. Schicksale 2, 68, 2—5. Feinde der Amphraktoten eb. 5, 3, 102, 4. 105, 1. 106, 1. 107, 2. 108, 2.

Ἀριανθίδης Boeotarch 4, 91, 2.

Ἀρισταγόρας. Schicksale 4, 102, 1.

Ἀρίσταρχος ath. Strateg 8, 98, 1. Oligarch 90, 1. 92, 7. 9. verräth Oenoe 98, 1 f.

Ἀριστείδης ὁ Ἀρχίππου ath. Strateg 4, 50, 1. 75, 1.

Ἀριστείδης ὁ Ἀσσιμάχου 1, 91, 2. ὁ φόρος ὁ ἐπ' Ἀριστείδου 5, 18, 4.

Ἀριστεύς ὁ Ἀδειμάντου, Strateg der Kor. bei Potidaea 1, 60—65. als Gesandter aufgefunden und getödtet 2, 67, 1—4.

Ἀριστεύς ὁ Πελλίχου 1, 29, 2.

Ἀριστεύς Lak. 4, 132, 2.

Ἀριστογείτων Tyrannenmörder 1, 20, 2 f. 6, 54—59.

Ἀριστοκλείδης Ath. 2, 70, 1.

Ἀριστοκλῆς Lak. 5, 16, 5. 71, 3. 72, 1.

Ἀριστοκοίτης sonst 5, 19, 2.

Ἀριστοκράτης Ath. 5, 19, 2. 24, 1. ὁ Σκελλίου Strateg 8, 9, 2. 89, 2. 92, 3. 5.

Ἀριστόνους gründet Akragas 6, 4, 4.

Ἀριστόνους Larissace 2, 22, 3.

Ἀριστοτέλης Ath. 3, 105, 3.

Ἀριστοφῶν Ath. 8, 86, 7.

Ἀρίστων Kor. 7, 39, 1.

Ἀριστάννυμος Ath. 4, 122, 1. 2.

Ἀριστάννυμος Kor. 2, 33, 2. 4, 119, 1.

Ἀρίφρων Ath. 4, 66, 2.

Ἀρκαδία. ohne Wanderungen 1, 2, 1. ein Theil den Mantineern unterworfen 5, 29, 1. 33, 1. Geisseln von den Lak. genommen 5, 61, 3. Söldner 7, 58, 4. ὁ Ἀρκαδικὸς Ὀρχομενός 5, 61, 3.

Ἀρκάς 5, 49, 1. Ἀρκάδες vor Troia 1, 9, 3. Krieg gegen Lepreon 5, 31, 2. Verbündete der Lak. 5, 57, 2. 58, 3. 64, 2. 4. 67, 2. 7, 57, 8. 8, 3, 3. vgl. 2, 9, 1. der Argeier 5, 67, 3. ἐπίκουροι des Pissuthnes 3, 34, 2 f. Söldner der Kor. 7, 19, 4. 57, 8. der Athener 57, 8. gleich bei wem eb.

Ἀρκεσίλαος Lak. 5, 50, 3. 76, 2. 8, 39, 2.

Ἀρκτοόρου ἐπιτολαί 2, 78, 2.

Ἀρματοῦς St. 8, 101, 2.

Ἀρμόδιος 1, 20, 2. 3. 6, 54—57.

Ἄρναι τῆς Χαλκιδικῆς 4, 103, 1.

Ἄρνη in Thessalien 1, 12, 2.

Ἄρνησσα Mak. 4, 128, 2.

Ἀρπάγιον 8, 107, 1.

Ἀρριανοί? Chers. 8, 104, 1.

Ἀρριβαῖος König der Lynkester 4, 79, 2. 83, 1 f. 124, 1. 2. 4. 125, 1 f. 127, 1. [Ἀρραβαῖος heisst derselbe bei Aristot. Pol. 5, 8, 11 u. Strabo 7, 6 p. 326. Eben diese Form mit α in zwei gleichzeitigen att. Inschriften bei Rangabé Antiquités Helleniques, Athenes 1842 n. 251, 9 u. 10 p. 328 u. 252, 7 p. 331. (K. Keil.)]

Ἀρσάκης Perser 8, 108, 2.

Ἀρτάβαζος Perser 1, 129, 1. 3. 132, 6.

Ἀρταφέρνης Perser 4, 50, 1. 3.

Ἀρταξέρξης wird König 1, 137, 3. Aegypten fällt ab 104, 1. nimmt den Themistokles auf 1, 138, 1 ff. stirbt 4, 50, 3. Vater des Darcios 8, 5, 4.

Ἄρτας Fürst der Japyger 7, 33, 4.

Ἀρτεμισιον Schlacht 3, 54, 2.

Ἀρτεμισιος μῆν 5, 19, 1.

Ἀρτεμις 3, 104, 6. Tempel bei Rhegion 6, 44, 3. zu Ephesos 8, 109, 2.

Ἀρτῶναι zu Argos 5, 47, 11.

Ἀρχεδίκη ἡ Ἰππίου 6, 59, 3. 4.

Ἀρχέλαος ὁ Περίδκου 2, 100, 1.

Ἀρχέστρατος Ath. 1, 57, 4. 8, 74, 1.

¹Ἀρχέτιμος Kor. 1, 29, 2.
²Ἀρχίας Kamar. 4, 25, 4.
³Ἀρχίας Kor. gründet Syr. 6, 3, 2.
⁴Ἀρχίδαμος Sohn des Zeuxidamos. König der Lak., klug u. besonnen 1, 79, 2. Rede 80—85. Gastfreund des Perikles 2, 13, 1. Rede vor dem Einfall in Attika 2, 10 f. sendet einen Herold 12, 1. rückt ein § 3. säumt vor Oenoe 18, 2. 3. verheert 19, 2. 20, 1—3. zweiter Einfall 2, 47, 1. rückt vor Plataea, verhandelt, belagert es 71 ff. dritter Einfall in Attika 3, 1, 1. Vater des Agis 3, 89, 1. 4, 2, 1. 5, 54, 1. 57, 2. 83, 1. 7, 19, 1.
⁵Ἀρχιππος Ath. 4, 50, 1.
⁶Ἀρχωνίδης König der Sikeler 7, 1, 4.
⁷Ἀρχοντες 1, 126, 5. 2, 2, 1. vgl. 5, 19, 1. 25, 1.
⁸Ἀσία 1, 9, 1. 2, 67, 1. 97, 5. 4, 75, 3. 5, 1, 2. 8, 39, 3. 58, 1.
⁹Ἀσιανός 1, 138, 5. βάρβαροι 1, 6, 4.
¹⁰Ἀσίγη Lak. 4, 13, 1. 54, 4. 6, 93, 3.
¹¹Ἀσπενδος St. 8, 81, 3. 87, 1. 2. 3. 5. 88. 99, 1. 108, 2.
¹²Ἀσσίναρος Fl. 7, 84, 1.
¹³Ἀσσύρια γράμματα 4, 50, 2.
¹⁴Ἀστακος St. 2, 30, 1. 33, 1. 102, 1.
¹⁵Ἀστυμαχος Plat. 3, 52, 4.
¹⁶Ἀστυνοχος Lak. Nauarch 8, 20, 1. 26, 2. 29, 2. 38, 1. zu Chios 23, 1. zu Lesbos § 2. 3. zu Chios § 4. 24, 5. Unternehmungen 31, 1 ff. 32, 1. 3. 33, 1. 2. zu Miletos eb. § 1 u. 36, 1. 38, 3. erhält ξυμβούλους 39, 2. nach Chios gerufen 40, 1. 3. 61, 1. 2. 63, 1. geht nach Kaunos, Keos, Knidos 41, 1—3. Syme 42, 1 ff. sein Verhältniss zu Alkibiades 45, 1. 50, 3 ff. 68, 3. zu Miletos 63, 1. 78, 1. 79, 1 ff. 83, 2. 84, 1. 2. abgelöst 85, 1. 3.
¹⁷Ἀσώπιος Ath. 1, 64, 1. Der Enkel Strateg fällt 3, 7, 1 ff.
¹⁸Ἀσωπόλαος Plat. 3, 52, 4.
¹⁹Ἀσωπός Fl. 2, 5, 2.
²⁰Ἀταλάντη J. 2, 32. 3, 89, 3. 5, 18, 6.
²¹Ἀταλάντη Mak. 2, 100, 2.
²²Ἀτινῆνες 2, 80, 4.
²³Ἀτραμύτιον 5, 1, 2. 8, 108, 3.
²⁴Ἀτρέις 1, 9, 2.
²⁵Ἀτική. unfruchtbar u. ohne Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. 2, 36, 1. Lage vor Theseus 2, 15, 1. Kampf gegen Eurystheus 1, 9, 2. Colonien 1, 2, 3. Landleben 2, 16. Anbau 1, 82, 4. beschützt 3, 17, 1. Euboea wichtig 8, 95,

1. Lesbos 3, 13, 5. Ἀτική ἀγορά 1, 67, 3. 139, 2. δραχμή 8, 29, 1. 45, 2. ἱερά 3, 114, 1. ναυικόν 1, 31, 3. νῆες 3, 4, 2. 109, 1. 112, 5. 6, 43, 1. 7, 34, 1. 8, 23, 1. πόλεμος 5, 31, 3. 4. σπονδαί 5, 29, 3. 36, 2. συγγραφή 1, 97, 2. χοίριξ 4, 16, 2. vgl. Ἀρχίδαμος u. Πλειστοάναξ.
²⁶Ἀπικίζειν 3, 62, 1.
²⁷Ἀπικισμός 4, 133, 1. 8, 38, 2. vgl. 87, 1.
²⁸Ἀυλών 4, 103, 1.
²⁹Ἀυτοκλῆς ath. Strateg 4, 53, 1. 119, 2.
³⁰Ἀυτοχαρίδας Lak. 5, 12.
³¹Ἀφροδισία Lak. 4, 56, 1.
³²Ἀφροδίτη 6, 46, 2.
³³Ἀφνις τῆς Παλλήνης 1, 64, 2.
³⁴Ἀχαῖα zw. 1, 115, 1. 4, 21, 4. von den Lak. geordnet 5, 82, 1. Dyme 2, 84, 2. Erineos 7, 34, 1. 7. vgl. Πάτραι.
³⁵Ἀχαῖα in Thessalien 4, 78, 1.
³⁶Ἀχαιῖκος 2, 86, 1. 2. 92, 3. 5, 52, 2.
³⁷Ἀχαιοί. bei Homer 1, 3, 3. 4, 120, 1. 6, 2, 3. bevölkern Zakynthos 2, 66. Verbündete Athens 1, 111, 2. 2, 9, 1. vgl. 3, 92, 4.
³⁸Ἀχαιοὶ οἱ Φθιώται 8, 3, 2.
³⁹Ἀχαρναί. Lage u. Grösse 2, 19, 2. 20, 1. 2. 21, 2. 23, 1.
⁴⁰Ἀχαρνῆς. wichtig 2, 19, 2 f. 20, 2. 23, 3.
⁴¹Ἀχελῷος Fl. 2, 102, 2—5. 3, 7, 2. 106, 1.
⁴²Ἀχερουσία λίμνη 1, 46, 3.
⁴³Ἀχέρων Fl. 1, 46, 3.
⁴⁴Ἀχιλλεύς 1, 3, 3.

Βάρβαροι. bei Homer nicht 1, 3, 4. Sitten 1, 6, 1. 4. Seeräuber 1, 5, 1.
⁴⁵Βάττος Kor. 4, 43, 1.
⁴⁶Βέροια 1, 61, 3.
⁴⁷Βιθυννοὶ Ἑρῆες 4, 75, 3.
⁴⁸Βισαλτία 2, 99, 4.
⁴⁹Βισαλτικόν 4, 109, 3.
⁵⁰Βοιόν 1, 107, 1.
⁵¹Βοιωτάρχων 2, 2, 1.
⁵²Βοιωτάρχης. eilf 4, 91, 1. aus Theben § 2. 7, 30, 3. vgl. 5, 37, 4. 5. 38, 4—3.
⁵³Βοιωτία. früher Καδυμῆς 1, 12, 2. fruchtbar mit Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. vgl. 12, 2. 3, 61, 2. grenzt an Phokis 3, 95, 1. an Attika 7, 19, 2. 8, 98, 1. vgl. 4, 91, 2. 99. Orte 108, 1.

113, 1. 4, 76, 3. 91, 1. ἡ χώρα ἢ Βοιωτία von den Athenern bewältigt 1, 108, 2. 4, 95, 2. befreit 1, 113, 2. 3, 62, 4. 67, 2. 4, 92, 6. τὰ μίγξι B. 8, 43, 4. 96, 3?

Βοιωτίος 4, 76, 2. 106, 3. πράγματα 4, 76, 1.

Βοιωτοί. vor Troia 1, 10, 5. Einwanderung 1, 12, 2. Acoler 7, 57, 5. stammverwandt mit den Lesbiern 3, 2, 2. den Persern unterworfen 8, 43, 4. von den Athenern besiegt 108, 1. 2. vgl. 111, 1. befreit 1, 113, 1 f. in Attika befindliche 2, 6, 2. Verbündete der Lak. 2, 9, 2. stellen Reiter eb. u. 12, 3. 22, 2. 4, 72, 2. 95, 2. belagern Plataea 2, 20, 1. reizen die Lesbier zum Abfall 3, 13, 2. vgl. 8, 5, 2. unterstützen den Brasidas 4, 70, 1. 72, 1—3. Versuche der Athener gegen sie 4, 89, 1 ff. vgl. 76, 1 ff. kämpfen bei Delion 4, 91 ff. 108, 4. ihre Macht 93, 3. zehntägiger Stillstand mit Athen 5, 26, 3. vgl. 4, 118, 1. sträuben sich 5, 17, 3. 31, 5. verhandeln mit den Kor. 32, 3—6. vgl. 35, 2. mit den Lak. 36—40. 44, 2. 46, 2. 4. bemächtigen sich Herakleias 52, 1. Betrag der Hülfsstruppen in Arkadien 57, 2. vgl. 64, 3. gegen Argos 5, 58, 4. 59, 2 ff. Verabredung mit den Lak. 6, 61, 2. Hülfe 7, 19, 3. nach Syrakus 43, 7. 45, 1. 57, 5. 58, 4. stellen Schiffe 8, 3, 3. 5, 2. 106, 3. erobern Oropos 60, 1. Oenoe 98, 2 f. τὰ πάτρια τῶν πάντων B. 2, 2, 4. 3, 66, 1. vgl. 61, 2. δημόσιον 5, 50, 3. αἱ τίσαρες βουκαὶ τῶν B. 5, 38, 2. 3. für den Namen des Landes 1, 107, 3. Erdbeben 3, 87, 2. vgl. Πάνακτον.

Βόλβη λίμνη 1, 58, 2. 4, 103, 1.

Βόλισσος 8, 24, 3.

Βοριάδης Eurytane 3, 100, 1.

Βοττία Mak. 2, 99, 3.

Βοττιαία Mak. 2, 100, 3.

Βοττιαῖοι. Nachbarn der Chalkidier 2, 99, 3. vgl. 1, 57, 3. 58, 1. 2, 79, 1. 6, 101, 1. 4, 7.

Βοττικὴ 1, 65, 2. 2, 79, 2. 101, 2.

Βούδορον Sal. 2, 94, 2. 3, 51, 2.

Βουκολίων Arkadien 4, 134, 2.

Βουφράς 4, 118, 3.

Βρασίδης ὁ Τελλίδος, Spartiat. kühn 2, 25, 2. beredt 4, 84, 2. thätig, klug, einsichtig, mässig 81, 1. 2. 108, 2. 117, 4. 3. 5, 7, 1. ξυμβουλος 2, 85, 1. 86, 4. 93, 1. 3, 69, 1. 2. 76. bei Pylos 4,

11, 3 f. 12, 1. 79, 2. bei Megara 4, 70—74. zieht nach Thrake 78—81. gegen Arrhibaeos 83, 1—3. zu Akanthos 84—88. zu Amphipolis etc. 102—108. in Akte 109, 1—3. zu Torone 110—116. vgl. 129, 1. 5, 2, 2. 3. 3. zu Skione u. Mende 4, 120—123. vgl. 5, 18, 6. 110, 1. gegen Arrhibaeos etc. 124—128. vgl. 132, 1. 2. gegen Potidaea 135. bei Amphipolis 5, 6—10. gefallen u. gefeiert 11, 1. 2. Gegner des Friedens 16, 1.

Βρασιδεῖοι 5, 67, 1. 71, 3. 72, 2.

Βραρυά Edonerin 4, 107, 2.

Βρικιννῖαι Leont. 5, 4, 3. 5.

Βριλησσος Berg 2, 23, 1.

Βρομερός Lynkester 4, 83, 1.

Βρομίσκος 4, 103, 1.

Βυζάντιοι fallen ab 1, 115, 5. unterworfen 117, 3.

Βυζάντιον 2, 97, 2. 8, 107, 1. erobert 1, 94. 128, 3 f. 129, 2. 130, 1. 131, 1. abgefallen 8, 80, 2. 3.

Βωμιῆς Ophioner 3, 96, 2.

Γαληψός Colonie der Thasier 4, 107, 2. 5, 6, 1.

Γαυλίτης Karer 8, 85, 2.

Γέλα Fl. 6, 4, 3.

Γέλα St. gegr. 6, 4, 3. vgl. 7, 80, 2. Tyrann 6, 5, 4. Congress 4, 58. gegen Athen 5, 4, 5. vgl. 7, 50, 1. 57, 9.

Γελεᾶτις Ὑβλα 6, 62, 4.

Γέλων Tyrann 6, 4, 2. 5, 4. 94, 1.

Γελῶοι. Colonisten von Rhodos 7, 57, 5. νόμιμα Δωρικά 6, 4, 3. 4. gründen Akragas eb. Kamarina 6, 5, 4. Nachbarn 7, 58, 1. Stillstand mit denselben 4, 58. Verbündete der Syr. 7, 57, 5. 58, 1. vgl. 7, 1, 4. 5. stellen Reiter 6, 67, 3. Schiffe 33, 1.

Γεραιστός Eub. 3, 3, 4.

Γεράνεια Berg 1, 105, 3. 107, 2. 3. 108, 1. 4, 70, 2.

Γεράσιος μῆν 4, 119, 1.

Γέτα zw. 7, 2, 3.

Γέται 2, 96, 1. 2. 98, 3.

Γῆς ἱερόν 2, 15, 3.

Γίγανος St. 1, 61, 3.

Γλαύκη τῆς Μυκάλης 8, 79, 2.

Γλαύκων Ath. 1, 51, 3.

Γόαξις Edoner 4, 107, 2.

Γόγγυλος Eretr. 1, 128, 4.

Γόγγυλος Kor. 7, 2, 1.

Γορτυνία St. 2, 100, 2.

Γορτύνιος 2, 85, 4.

Γραῖοι 2, 96, 3.
Γραϊκή. zu 2, 23, 2.
Γρηστωνία 2, 99, 100, 3.
Γούλιππος Lak. geht nach Sik. 6, 93, 2. 3. 104, 1—5. 7, 1—5. vgl. 11, 1. 42, 3. zu Syr. 7, 2—6. geht nach Sik. 7, 12, 1. kehrt zurück 21, 1. ermuntert zu einer Seeschlacht § 2. greift Plemmyrion an 22—23. greift die Verschanzung der Athener an 37, 1 f. besiegt sie bei Epipolae 43—45. geht nach Sik. 46. kehrt zurück 50, 1. besiegt 53, 1—4. rüstet sich zur Seeschlacht 65. 69. Rede 66—68. schneidet den Athenern die Wege ab 74, 2. 79, 3. verhandelt 82, 1. 83, 1. 2. nimmt sie gefangen 85, 1. 2. sucht Nikias u. Demosthenes zu retten 86, 1. 2. bei Leukadia besiegt 8, 13, 1.
Γυμνοπαίδαι 5, 82, 1. 3.
Γυρτώνιοι Thess. 2, 22, 3.
Δάϊθος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
Δαΐμαχος Plat. 3, 20, 1.
Δαμάγητος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
Δαμάγων Lak. 3, 92, 4.
Δαμότιμος Sik. 4, 119, 2.
Δαναοί 1, 3, 3.
Δάρδανος St. 8, 104, 1.
Δαρεικὸς στατήρ 8, 28, 4.
Δαρείος ὁ Ἀρταξέρξου 8, 5, 4. 13, 1 f. 37, 1. 2. 58, 1.
Δαρείος (ὁ Ὑστάσπου) 1, 14, 2. 16, 4, 102, 1. 6, 59, 3. 5.
Δασκυλίτις σατραπεία 1, 129, 1.
Δάσκων gründet Kamarina 6, 5, 3.
Δάσκων bei Syr. 6, 66, 2.
Δαυλία τῆς Φωκίδος 2, 29, 2.
Δαυλίας ὄρνις 2, 29, 3.
Δαφνοῦς St. 8, 23, 5. 31, 2.
Δεινιάδας περίοικος 8, 22, 2.
Δεινίας 3, 3, 2.
Δεκέλεια. Lage 7, 19, 2. nach Alkibiades Rath (6, 91, 5. 93, 2. 7, 18, 2) von den Lak. befestigt 7, 19, 1. 2. 20, 1. besetzt 27, 2. 3. Nachtheile für Athen § 3. 28, 1. 4. vgl. 8, 3, 1. 5, 3. 69, 1. 70, 2. 71, 2. 4. 98, 3.
Δελφίνιον. Lage 8, 38, 1. 40, 3.
Δελφοί. ὁ ἐν Δ. θεός 1, 134, 4. 5, 32, 1. vgl. 1, 25, 1. 118, 3. 126, 2. 3, 92, 4. *ἱερόν* 1, 112, 3. streitig eb. *ἡ πρόμαντις* 5, 16, 5. *μαντεῖον* 1, 28, 2. *χρήματα* 1, 121, 2. 143, 1. *τρίπους* 132, 2. 3, 57, 2. *σῦλα* 4, 134, 1. die Stadt

und der Tempel des Apollon sollen autonom sein 5, 18, 1.
Δέρδας Mak. 1, 57, 1. 59.
Δερκυλίδας Spart. 8, 61, 1. 62, 1.
Δερσαῖοι 2, 101, 2.
Δευκαλιών 1, 3, 1.
Δήλια 3, 104, 2.
Δηλιακὸς χορὸς 3, 104, 5.
Δήλιον. Lage 4, 76, 3. vgl. § 4. 89, 1. 90, 1. 100, 1. Schlacht bei D. 4, 91 ff. 5, 14, 1. 15, 2.
Δήλιος Ἀπόλλων 1, 13, 5. 3, 104, 2.
Δήλιοι vertrieben 5, 1, 1 f. 8, 108, 3. zurückgeführt 5, 32, 1.
Δῆλος. Entfernung von Rheneia 3, 104, 2. Festfeiern § 3. 5. 7. *ταμῖον* 1, 96, 2. Erdbeben 2, 8, 2. gereinigt 1, 8, 1. 3, 104, 2 ff. erw. 3, 29, 1. 8, 77. 80, 2. 86, 1. vgl. *Δήλιος*.
Δημάρατος Ath. 6, 105, 3.
Δημαρχος Syr. 8, 85, 3.
Δημέας Ath. 5, 116, 2.
Δημιουργοί zu Elis 5, 47, 11.
Δημόδοκος Ath. 4, 75, 1.
Δημοσθένης ὁ Ἀλκισθένου attischer Strateg 3, 91, 1. vgl. 5, 19, 2. 24, 1. zieht gegen die Aetoler 3, 94, 2 f. 95—98. bei Naupaktos 3, 102, 2 ff. gegen die Amprakioten u. Peloponnesier 105—113. seine *σῦλα* 114, 1. Rückkehr § 2. mit den Akarnanern befreundet 7, 57, 9. bei Pylos 4, 2—16. 29—39. bei Megara 4, 66—69. zu Naupaktos 3, 102, 2. 4, 76, 1. 77, 1. 2. bei Siphae 89, 1. 2. in Sikyonien 4, 101, 1. bei Epidauros 5, 80, 3. nach Syrakus bestimmt 7, 16, 2. 17, 1. segelt hin 20, 2 f. 26, 1. 3. 31, 1. 4. 33, 3. 35, 1 f. vgl. 7, 57, 9. angekommen greift er an 42—45. sein Rath 47, 2 f. 49, 2 ff. greift mit der Flotte an 69, 4. will es abermals 72, 2. auf dem Rückzuge 75, 1. 78—82. 83, 1. 85, 3. getödtet 86, 1—4.
Δημοτέλης Mess. 4, 25, 8.
Διαγόρας 8, 35, 1.
Διακός 7, 27, 1. vgl. *Διοι*.
Διάκριτος Lak. 2, 12, 1.
Διάσια 1, 126, 4.
Διδύμη J. 3, 88, 1.
Διέμπορος Boeotarch 2, 2, 1.
Διτροφής 7, 29, 1. Vater des Nikostratos 3, 75, 1. 4, 119, 2. 129, 3. vgl. *Διοτρόφης*.
Διῆς 5, 82, 1.
Δικτιδιῆς 5, 35, 1.

Λύδοτος Ath. 3, 41—49.
Λιοι 2, 96, 2. vgl. *Λιακός*.
Λιομέδων Ath. befehligt Schiffe 8, 19, 1. 20, 1. 23, 1. 24, 2. Strateg 54, 2. 55, 1. 73, 3 f.
Λιόμιλος Andrier 6, 96, 3. 97, 3.
Λιον am Athos 4, 109, 2. 3.
Λιον in Mak. 4, 78, 6.
Λιονύσια die Ältern im Anthesterion 2, 15, 3. die städtischen 5, 20, 1. 23, 5.
Λιονυσιακὸν θέατρον 8, 93, 1.
Λιονύσιον 8, 93, 3.
Λιόνυσος 3, 81, 4. Tempel 2, 15, 3. 3, 81, 4. 8, 94, 1.
Λιὸς ἱερόν 8, 19, 1.
Λιοσχόρειον 4, 110, 1.
Λιόσκοροι 3, 75, 2.
Λιότιμος Ath. 1, 45, 1. 8, 15, 2.
Λιοτρέφης Ath. 4, 53, 1. 8, 64, 1. vgl. *Λιοτρέφης*.
Λιγίλος Ath. 7, 34, 3.
Λόβηρος ἢ Παιονική 2, 98, 2. 99, 1. 100, 2.
Λόλοπες 1, 98, 1. 5, 51, 1.
Λολοπία 2, 102, 2.
Λόρκις Lak. 1, 95, 4.
Λράβησκος ἢ Ἡδωνική 1, 100, 3. 4, 102, 1.
Λραχηή. *Αιγιναία* 5, 47, 8. *Ἀπική* 8, 29, 1. 45, 2. *Κορινθία* 1, 27, 1.
Λριμοῦσσα J. 8, 31, 2.
Λρύπες 7, 57, 4.
Λρυὸς κεφαλαί 3, 24, 1.
Λρυῶι Thraker 2, 101, 2.
Λύμη τῆς Ἀχαΐας 2, 84, 2. 3.
Λωριεύς Rhodier 3, 8, 1. 8, 35, 1. 84, 1.
Λωριεύς collectiv 4, 64, 2.
Λωριῆς. Das Stammland der Lak. 1, 107, 1. 3, 92, 2. vgl. 1, 18, 1. Zeit der Einwanderung in den Pel. 1, 12, 2. vgl. 7, 5, 3. in Korinthos 4, 42, 2. in Asien 2, 9, 3. frei, in Sikilien 3, 86, 1. 4, 64, 2. 6, 77, 1. 7, 58, 2. in Syrakus 7, 57, 1. dorische Völkerschaften vor u. in Syrakus 7, 57—58. den Jonern feindlich 4, 61, 2. 6, 80, 3. 82, 1 f. vgl. 1, 124, 1. sie verachtend 5, 9, 1. 6, 77, 1. 7, 5, 3. 8, 25, 2. *Καρνεῖος μὴν ἱερομήνια Λωριέσων* 5, 54, 2.
Λωριακὸς πόλεμος 2, 54, 1.
Λωρικὸς 3, 95, 1. 102, 1. *πόλεμος* 2, 54, 2. *γένος* 1, 24, 2. *νόμιμα* 6, 4, 4. *ἔσσην Λωρικὸν μετ' Ἀθηναίων ἦν* 7, 44, 7.

Λωριὸς γλώσσα 3, 112, 2. *φωνή* 6, 5, 2. *Λωριίδες πόλεις* 3, 86, 1.
Λῶρος Thess. 4, 78, 1.

Ἐβρος Fl. 2, 96, 4.

Ἐγεσία St. der Elymer 6, 2, 3. althenische Gesandte dort 6, 6, 4. getäuscht 46, 3, 4. Schiffe 44, 4. 46, 1. 4. die Athener dort 62, 1. 4. Reiter etc. gefordert 38, 7. gesandt 98, 1.

Ἐγεσιαῖοι. *ἄνδρες βάρβαροι* 6, 11, 4. 7, 57, 10. *γυγάδες* 6, 19, 1. Nachbarn der Selinuntier und in Fehde mit ihnen 6, 6, 2. 4. rufen die Athener zur Hülfe 6, 6, 3 ff. 10, 3. 11, 2. 4. 13, 3. 33, 2. 77, 1. 7, 57, 10. schicken Geld 6, 8, 1. vgl. 47, 1. 62, 1 f. täuschen § 2. 22, 3. 46, 2 ff. erhalten Hykkara 62, 3. schicken Reiter 98, 1.

Εἰδομένη Mak. 2, 100, 2.

Εἴλωτες. Ursprung 1, 101, 2. Abfall § 1. 2, 27, 2. 3, 54, 3. 4, 56, 4. Kampf 1, 102—103. Schutzfliehende getödtet 128, 1. vom Pausanias aufgewiegelt 132, 4 f. zahlreich 8, 40, 2. gefährlich u. vernichtet 4, 80, 1—3. dienen im Kriege 4, 8, 7. (26, 3 f.) 80, 3. 5, 34, 1. 57, 1. 64, 1. 7, 19, 3. 58, 3. freigelassen 5, 34, 1 f. entlaufen 4, 41, 3. 5, 14, 2. vgl. 35, 5. 6, 56, 2. 3. 7, 26, 2.

Ἐκκριτος Spart. 7, 19, 3.

Ἐλαιῆτις τῆς Θεσπρωίδος 1, 46, 2.

Ἐλαιούης 8, 103, 2. 103, 1. 2. 107, 2.

Ἐλαιούσιοι 8, 107, 2.

Ἐλασηβολιῶν 4, 118, 8. 5, 19, 1.

Ἐλένη 1, 9, 1.

Ἐλεός sonst 8, 26, 2.

Ἐλευσίνιοι unter Eumolpos 2, 15, 1.

Ἐλευσίνιον 2, 17, 1.

Ἐλευσίς 1, 114, 2. 2, 49, 2. 20, 2. 21, 1. 4, 68, 4.

Ἐλιμιῶται Mak. 2, 99, 2.

Ἐλιξος meg. Strateg 8, 80, 3.

Ἐλλάνικος Historiker 4, 97, 2.

Ἐλλάς. Name 1, 3, 1 ff. alter Zustand 1, 2, 1 ff. 12, 1. *κατὰ κόμης* bewohnt 1, 10, 3. *σιδηρογορέ* 1, 6, 1. vgl. 5, 3. unternahm nichts 3, 1. 17, 2. geringe Macht vor Troia 10, 7. Seewesen 4, 1. 13, 1. 15. *βασιλεία* 13, 1. *τυρρανίδες* 17, 1. 18, 1—3. Colonien 12, 1—3. mächtiger 13, 1. von Xerxes angegriffen 18, 3. von Athen bedrückt 1, 68, 3. 4, 92, 3. die Lak. als Befreier 2, 8, 3. 4, 85, 1. 3. 86, 1. 87, 2. 108,

2. 121, 1. 5, 9, 7. um die Hegemonie zu erlangen 8, 2, 3. Unglück 1, 23, 1 ff. Aufregung 2, 8, 1 ff. Misstrauen gegen Durchzüge 4, 78, 2. trügl. in seinen Angaben 6, 17, 4. Adjectiv 6, 62, 2.

Ἑλλην ὁ Λευκαίωνος 1, 3, 1. adj. 2, 36, 3.

Ἕλληνες. πρώτοι 1, 3, 3. vgl. § 2 u. 4. die alten waren Räuber 1, 5, 1. vgl. 4, 1. verkehrten mehr zu Lande 13, 3. vgl. § 5. *τὰ νόμιμα τῶν Ἑ.* 4, 97, 2. vor Troia 1, 40, 4—11, 3. Folgen der Rückkehr 12, 1. Seewesen 13—15. ohne Einheit 15, 2. die reichsten 1, 25, 4. vgl. 8, 2. 13, 4. 8, 45, 4. Hegemonie der Lak. u. Ath. 13, 4—7. Wichtigkeit der Flotte gegen Xerxes 74, 1. vgl. 89, 1. schliessen sich an Athen an 95 ff. schwächer an Truppen als sie angeben 6, 17, 4. aufgeregt durch Athens Unglück 8, 2, 1. durch einander aufzureiben 46, 2. vgl. 57, 2. 87, 4. die Einen wagen nicht leicht durch der Andern Gebiet zu ziehen 4, 78, 2. glauben viel Falsches 1, 20, 4. in Asien wohnhafte 8, 46, 3. in Makedonien 4, 124, 1. in Sikilien 3, 116, 2. 4, 25, 9. 6, 2, 5. 6, 7, 58, 2. 3. *Ἕλληνες νεανίσκοι* 8, 69, 3.

Ἕλληνικός. ἔθνη τῶν ἐν Σικελίᾳ 7, 58, 2. *ἀρχή* 1, 128, 2. *πόλεμος* 1, 112, 1. 128, 2. *θάλασσα* 1, 4. *δύναμις* 6, 31, 1. *στρατόπεδον* 5, 60, 3. *ἔργον* 7, 87, 5. *χωρίον* 1, 80, 2. 7, 60, 2. *τὸ Ἑ.* 138, 1. *ἐκινήθη* 3, 82, 1. vgl. 83, 1. *τὸ ἄλλο Ἑ.* 1, 1, 1. 15, 3. 4, 20, 3. *πᾶν τὸ Ἑ.* 3, 57, 2. *τὸ ξύμπαν Ἑ.* 6, 90, 3. *τὸ παλαιὸν Ἑ.* den Barbaren ähnlich 1, 6, 4. *ἀναχωγή τῶν Ἑ.* 8, 87, 4. *τὰ Ἑ. ξυνεΐθεσαν* 1, 97, 2.

Ἕλληνις πόλις 3, 113, 3. *πόλις* 1, 35, 1. 6, 20, 1. 46, 3. 8, 5, 5. in Thrake 2, 97, 3.

Ἕλληνοταμίαι 1, 96, 2.

Ἕλλησπόντιοι 6, 77, 1.

Ἕλλησποντος das Meer 2, 67, 1. 96, 1. 4, 75, 1. 8, 80, 3. 99, 2. 100, 1. 103, 1. 108, 2. *στενός* 106, 1. das Land 1, 128, 2. 8, 6, 1. 2. 8, 3. 22, 1. 23, 4. 39, 2. 61, 1. 62, 1. 79, 3. 4. 80, 2 f. 101, 2. 109, 2. *γυλακή τοῦ παντός Ἑ.* 8, 62, 2. den Athenern verbündet 2, 9, 3. vgl. 1, 89, 2. 8, 86, 3. 96, 3.

Ἐλλόμενον τῆς Λευκαδίας 3, 94, 1.

Ἐλος Lak. 4, 54, 4.

Ἐλυμοι in Sikilien 6, 2, 3. 6.

Ἐλωρινὴ ὁδός Syr. 6, 66, 3. 70, 4. 7, 80, 3.

Ἐμβατον τῆς Ἐρυθραίας 3, 29, 2. 32, 1.

Ἐμπεδίας Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Ἐνδιος Lak. 5, 44, 1. Ephor 8, 6, 2. 12, 1. 2. 17, 2.

Ἐνιπέυς Fl. 4, 78, 3.

Ἐννεάζουρος Quelle 2, 15, 4.

Ἐννέα ὁδοί Thrake 1, 100, 2. 4, 102, 2.

Ἐντιμος gründet Gela 6, 4, 3.

Ἐννάλιον 4, 67, 1.

Ἐξήκестος Syr. 6, 73, 1.

Ἐορδία, Ἐορδοί 2, 99, 4.

Ἐπιδάμνιοι. Schicksale 1, 24 ff.

Ἐπίδαμνος. Lage 1, 24, 1. 26, 3. Schicksale 1, 24 ff. 146, 3, 70, 1. als Colonie von Korinthos in Anspruch genommen 1, 25, 1 f. 26, 2. 27, 1. 28, 1—3. 29, 1. 3.

Ἐπίδαυρία 4, 45, 2. 3. 8, 10, 2. verheert 5, 54, 3. 55, 2. 3.

Ἐπιδάυριοι. unterstützen die Kor. 1, 27, 3. 105, 1. die Aegineten § 3. die Megarer 114, 1. Fehde mit Argos 5, 53—58. fallen ins Argeische ein 3, 75, 3. vgl. 77, 3. stellen den Lak. Schiffe 8, 3, 3.

Ἐπιδάυριος πόλεμος 5, 26, 3.

Ἐπίδαυρος 2, 56, 3. 4, 45, 2. 8, 92, 3. verheert 2, 56, 2 f. 6, 31, 1. von Lak. unterstützt 5, 56, 1. angegriffen § 5. 75, 3 f. vgl. 77, 2. 80, 3.

Ἐπίδαυρος ἢ Λιμνρά 4, 56, 2. 6, 105, 3. 7, 18, 4. 26, 2.

Ἐπιδημιουργοί 1, 56, 2.

Ἐπιζεφύριοι Λοκροί 7, 1, 1. vgl. *Λοκροί.*

Ἐπικλῆς Ath. 1, 45, 1. 2, 23, 1. Lak. 8, 107, 2.

Ἐπίκουρος Ath. 3, 18, 2.

Ἐπικυθίδας Lak. 5, 12.

Ἐπιπολαί. Lage u. Name 6, 75, 1. 96, 1. 2. 3. 97, 1—4. 101, 1. 2. 103, 1. 7, 44, 8. *κύκλος* 6, 102, 1. *πίγος* 7, 4, 1. 5, 1. erw. 7, 1, 1. 2. 4. 42, 5. 43, 1. 2. 4. 45, 1. 46, 47, 2.

Ἐπιτάδας Lak. 4, 8, 7. 31, 2. 33, 1. 38, 1. 39, 2.

Ἐπιτελίδας Lak. 4, 132, 3. wofür wohl *Πασσιελίδας* zu lesen ist.

Ἐραί St. 8, 19, 2. 20, 2.

- Ἐρασινίδης* Kor. 7, 7, 1.
Ἐρασίστρατος Ath. 5, 4, 1.
Ἐρατοκλείδης Kor. 1, 24, 1.
Ἐρέσιοι 8, 23, 3.
Ἐρέσος. abgefallen 3, 18, 1. unterworfen 35. vgl. 8, 23, 2. abermals § 3. 100, 3. angegriffen § 4 f. 101, 1. 103, 1.
Ἐρέτρια 8, 60, 1. 95, 1 ff. *τείχισμα* § 4.
Ἐρετριῆς. Lage der Stadt 8, 95, 2. Hafen § 3. Krieg mit Chalkis 1, 15, 2. den Athenern unterworfen 7, 57, 3. ihnen feindlich 8, 95, 1—4. vgl. 60, 1. 2. Colonie Mende 4, 123, 1.
Ἐρεχθεύς 2, 15, 2.
Ἐρινεὸς τῆς Ἀχαιῶν 7, 34, 1. 7.
Ἐρινεός in Doris 1, 107, 1.
Ἐρινεός Fl. 7, 80, 4. 82, 4.
Ἐρίννης 1, 126, 7.
Ἐρμαῖ 6, 27, 1. verletzt eb., 28, 1. 53, 1. 2. 60, 3. 61, 1.
Ἐρμαιον 7, 29, 2.
Ἐρμαιώνδας Theb. 3, 5, 3.
Ἐρμιονῆς 1, 27, 3. 8, 3, 3.
Ἐρμιονὶς γῆ verheert 2, 56, 3. *τηρήρης* 1, 128, 2. vgl. 131, 1. 8, 33, 1.
Ἐρμοκράτης Syr. Reden 4, 58—64. vgl. 65, 1. 6, 32—34. Rathschläge 72, 1—4. Strateg 73. 96, 3. Rede zu Kamarina 75—80. Rath 99, 2. 7, 21, 2. 5. Pläne gegen die Athener 73, 1. 3. 8, 26, 1. gegen Tissaphernes 29, 2. 45, 3. 85, 2—4. abgesetzt 6, 103, 4. verbannt 8, 85, 3.
Ἐρμων Ath. 8, 92, 6.
Ἐρμων 4, 58, 2. 6, 32, 3. 72, 1.
Ἐρύθραι Böot. 3, 24, 2.
Ἐρυθραὶ 8, 24, 5. 28, 5. 32, 2. 33, 2.
Ἐρυθραία 3, 33, 1. *τείχη* 8, 24, 2. vgl. 33, 1 u. 3, 29, 2.
Ἐρυθραῖοι. fallen ab 8, 5, 4. 6, 4. 14, 2. stellen Truppen 16, 1. Gefangene entkommen 33, 2 f.
Ἐρυξ St. 6, 2, 3. 46, 2.
Ἐρυξιλίδας Lak. 4, 119, 1.
Ἐστία 7, 57, 2.
Ἐστιαῖς aus Athen 1, 114, 2. 7, 57, 2.
Ἐσιόδωρος Ath. 2, 70, 1.
Ἐσιόνικος Lak. 8, 23, 3.
Ἐθάλας Spart. 8, 22, 2.
Ἐθάρχος Tyr. 2, 30, 1. 33, 1.
Ἐθάρχος gründet Katane 6, 3, 3.
Ἐθωῆς theilweise abgefallen 1, 98, 2. *φυγάδες* 113, 2. unterdrückt 4, 92, 3. suchen abzufallen 8, 5, 1. vgl. 60, 1. 91, 1.
Ἐύβοια 3, 3, 4. Lage 2, 55, 1. 3, 93, 1. Meer 4, 109, 2. Colonien 6, 3, 1. 4, 5. Chalkidier 6, 76, 2. 84, 2. vgl. 7, 29, 2. abgefallen 1, 114, 1. 2. *ἄλωσις* eb., 1, 23, 4. u. 2, 2, 1. vgl. *Ἐσπαιῆς*. wichtig für Attika 2, 14, 3, 17, 1. 7, 28, 1. 8, 95, 1. 96, 2. wohl bewacht 2, 26. 32, 3, 17, 1. 8, 1, 4. 74, 2. 86, 6. gefährdet 3, 92, 2. 93, 1. 8, 60, 1. sinnt auf Abfall 8, 5, 1 f. 60, 1 f. 91, 1 f. Niederlage der Athener dort 96, 1 f. 106, 4. vgl. 107, 2. Abfall 95, 4. Erdbeben 3, 87, 2. 89, 2.
Ἐυβοϊκά 1, 87, 4.
Ἐύβουλος Chier 8, 23, 3.
Ἐύεσπερῖται 7, 50, 2.
Ἐυετίων ath. Strateg 7, 9, 1.
Ἐύηνος Fl. 2, 83, 3.
Ἐυθύδημος Ath. 5, 19, 2. 24, 1. Strateg 7, 16, 1. 69, 4.
Ἐυθυκλῆς Kor. 1, 46, 2. 3, 114, 4.
Ἐυκλείδης gründet Himera 6, 5, 1.
Ἐυκλῆς ath. Strateg 4, 104, 2.
Ἐυκλῆς syr. Strateg 6, 103, 4.
Ἐυκράτης Ath. 3, 41.
Ἐυκτιῶν ath. Strateg 8, 30, 1. 2.
Ἐύμαχος Kor. 2, 33, 2.
Ἐύμενίδης 1, 126, 7.
Ἐυμολπίδαι 8, 53, 2.
Ἐυμολπίδης Plat. 3, 20, 1.
Ἐύμολος zu Eleusis 2, 15, 2.
Ἐύμεινος πόσις 2, 96, 1. 97, 1. 5.
Ἐυπαίδας Epid. 4, 119, 2.
Ἐυπάλιον 3, 96, 1. 102, 1.
(Ἐυπουπίδας Plat. 3, 20, 1.)
Ἐυριπίδης 2, 70, 1. 79, 1.
Ἐύριπος 7, 29, 1. 2. 30, 1.
Ἐυρύβατος Kerk. 1, 47, 1.
Ἐυρύηλος Syr. 6, 97, 2. 7, 2, 4. 43, 3.
Ἐυρύλοχος Spart. bei Naupaktos 3, 100, 2. 101, 1. zieht sich zurück 102, 3 f. bei Argos A. 105—108. fällt 109, 1.
Ἐύρυμαχος Theb. 2, 2, 2. 5, 4.
Ἐύρυμέδων ath. Strateg zu Kerkyra 3, 80, 2. 81, 3. 85, 1. bei Tanagra 91, 2. nach Sikilien 3, 115, 3. 4, 2, 1. 3, 1. 8, 2. 46, 1. 47, 1. bestraft 65, 3. nach Sik. 7, 16, 2. 31, 2—4. 33, 3. 35, 1. 42, 1. kämpft 43, 2. sein Rath 49, 4. fällt in der Seeschlacht 52, 2.
Ἐύρυμέδων Fl. 1, 100, 1.
Ἐύρυσεύς 1, 9, 2.

Ἐϋρουτάν 3, 100, 1.
 Ἐϋρουτᾶνες 3, 94, 4.
 Ἐϋρύτιμος Kor. 1, 29, 2.
 Ἐϋρώπη 1, 89, 1. 2. 2, 97, 5.
 Ἐϋρωπός Mak. 2, 100, 2.
 Ἐϋστροφος Lak. 5, 40, 3.
 Ἐϋφραμίδας Kor. 2, 33, 2. 4, 119, 1. 5, 55, 1.
 Ἐϋφημος Ath. 6, 75, 3. 81—88.
 Ἐϋφίλητος Ath. 3, 86, 1.
 Ἐφεσία 3, 104, 3.
 Ἐφεσος 1, 137, 3. 3, 32, 1. 33, 1. 4, 50, 3. 8, 19, 1. Artemis 8, 109, 2.
 Ἐφοροί. Σθενελαίδας 1, 85, 3. ἐπιψηφίζει 87, 1. rufen den Pausanias zurück 131, 1. setzen den König fest 131, 2. führen die Untersuchung 133. 134, 1 f. arbeiten an Aufhebung eines Vertrages 5, 36, 1. 38, 4. schicken Gesandte 6, 88, 11. instruiren die Befehlshaber 8, 11, 3. leiten Unternehmungen 12, 1. 2. vgl. Ἐνδιος. Eponyme 2, 2, 1. 8, 58, 1. Ἐφύρη Thespr. 1, 46, 2 f.
 Ἐχεκρατίδης Thess. 1, 111, 1.
 Ἐχετιμίδας Lak. 4, 119, 1.
 Ἐχινάδες J. Lage 2, 102, 3.
 Ζάγκλη 6, 4, 5. 6. 5, 1.
 Ζακύνθιοι. Verbündete Kerkyras 1, 47, 2. Athens 2, 7, 3. 9, 3. vgl. 3, 94, 1. 95, 2. 7, 57, 6.
 Ζάκυνθος. Lage 2, 66. bedroht 80, 1. Athener dort 4, 8, 2. 13, 2. 7, 31, 1.
 Ζευξίδαμος Lak. 2, 19, 2. 47, 1. 71, 1. 3, 1, 1.
 Ζευξίδαος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
 Ζεύς. Ἐλευθέριος 2, 71, 2. Ἰθωμάτας 1, 103, 2. μειλίχιος 126, 4. Νίμειος 3, 96, 1. Ολύμπιος 2, 15, 3. 3, 14, 1. 5, 31, 2. 50, 1. Αἰδὸς ἱερὸν 3, 14, 1. 5, 16, 6. 47, 13. τέμνος 3, 70, 3. ἐορτὴ ἢ μεγίστη 1, 126, 2—4. υἱὸς ἡμίθεος 5, 16, 5.
 Ζώπυρος Perser 1, 109, 2.
 Ἠγησανδρίδας Spart. 8, 91, 2. 94, 1 f. 95, 2.
 Ἠγήσανδρος Lak. 4, 132, 3. 8, 94, 2.
 Ἠγησανδρος Thespiar 7, 19, 3.
 Ἠγησιππίδας Lak. 5, 52, 1.
 Ἠδῶνες 2, 99, 3. 4, 102, 1. 2. 109, 3. 5, 6, 4. König 4, 107, 2.
 Ἠδωνικός 1, 100, 3. 4, 107, 2.
 Ἠδωνοί 1, 100, 3.

Ἠπειώνεια. Lage 8, 90, 4 f. vgl. § 2 f. 91, 2. 92, 1. 6.
 Ἠπῶν ἢ ἐπὶ Θράκης, Μενδαίων ἀποιχία erobert 4, 7.
 Ἠπῶν ἢ ἐπὶ Στρομόνι 4, 50, 1. Lage 102, 2. vgl. 107, 1. erobert 1, 98, 1. erhalten 104, 3. 106, 2. 108, 1. vgl. 5, 6, 1. 10, 1. 7. 10.
 Ἠλεία 2, 25, 3. 6, 88, 10. Grenze 5, 34, 2.
 Ἠλεῖος ἀνὴρ 3, 29, 2. Verbündete der Lepreaten 5, 31, 2. Feinde derselben § 3 f. stellen Schiffe, den Kor. 1, 27, 3. 46, 1. den Lak. 2, 9, 2. von den Athenern angegriffen 2, 25, 3 f. sträuben sich 5, 17, 3. mit den Kor. etc. verbündet 31, 1 f. 35, 1. mit den Lak. verfeindet 34, 2. vgl. 31, 2 ff. Bund mit Athen 43, 3. 44, 2. 47, 1 ff. vgl. 78. schliessen die Lak. von den Olympien aus 49, 1 ff. 50, 2. senden den Argeiern 3000 Hopliten 58, 1. vgl. 61, 1. wollen gegen Lepreon ziehen 62, 1 f. senden den Mantineern 3000 Hopliten 75, 4. Athener bei ihnen 7, 31, 1. ihr ἐπίγειον 1, 30, 2. 2, 84, 3.
 Ἠλῆς 2, 66. 5, 47, 11. 12. Lage 2, 66. ἢ κοίλη 2, 25, 3.
 Ἡρα 3, 68, 3. Tempel 4, 133, 1.
 Ἡραϊῆς Ἀρχάδων 5, 67, 2.
 Ἡραῖον zu Kerkyra 1, 24, 4. 3, 75, 4. 79, 1. 81, 2. zu Plataea 3, 68, 1.
 Ἡραῖον. ἀκρᾶ 5, 75, 5.
 Ἡράκλεια ἢ ἐν Τραχινίᾳ 3, 92, 1. ἢ ἐν Τραχίνι 3, 100, 2. 4, 78, 1. 5, 12. Lage 3, 92, 5. 93, 1. von den Boeotern besetzt 5, 52, 1. 66, 1.
 Ἡρακλεῖδαι 1, 9, 2. 6, 3, 2. Heimkehr 1, 12, 2.
 Ἡρακλείδης syr. Strateg 6, 73, 1. 103, 4.
 Ἡράκλειον 5, 64, 4. 66, 1.
 Ἡρακλεῶται οἱ ἐν Τραχίνι 5, 51, 1. 2.
 Ἡρακλεῶτις im Pontos 4, 75, 3.
 Ἡρακλῆς 7, 73, 2. vgl. 5, 16, 5. οἱ ἀπὸ Ἡ. 1, 24, 1.
 Ἡσίοδος Tod 3, 96, 1.
 Ἡσσιοί 3, 101, 2.
 Ἡραιστος 3, 88, 1.
 Θάρυπος Molosser 2, 80, 4.
 Θάσσιοι von Athen bekriegt 1, 100, 2. 101, 1 f. wieder abgefallen 8, 64, 2 f. Colonien 4, 107, 2. vgl. 5, 6, 1.

Θάσος J. Colonie der Parier 4, 104, 3. Athener dort 105, 1. Besitz 1, 100, 2. Verfassung 8, 64, 2 f.
 Θάψος. gegründet 6, 4, 1 f. Isthmos 6, 97, 2. Athener dort 6, 97, 1 f. 99, 3. 101, 2. 102, 3. vgl. 7, 49, 1.
 Θεαγένης meg. Tyr. 1, 126, 2 f. vgl. Θεογένης.
 Θεαίνετος Plat. 3, 20, 1.
 Θεάτρον Διονυσιακόν 8, 93, 1.
 Θεμιστοκλῆς. Charakter 1, 138, 1 — 4. Gründer der ath. Seemacht 14, 3. 74, 1. 93, 2 ff. Gesandter 90, 3 — 92. seine letzten Schicksale 135 — 138.
 Θεογένης Ath. 4, 27, 3. 5, 19, 2. 24, 1.
 Θεόδωρος 3, 91, 1.
 Θεόλυτος Akarnaner 2, 102, 1.
 Θέρμη Mak. 1, 61, 1. 2, 29, 5.
 Θερμοπύλαι 2, 101, 2. Lage 3, 92, 5. 4, 36, 3.
 Θέρμων Lak. 8, 11, 2.
 Θεσπιεύς 7, 19, 3. Θεσπιῆς bei Delion 4, 93, 4. 96, 2. ihre Mauern zerstört 133, 1. Aufstand des Volkes 6, 95. Hopliten in Sik. 7, 25, 3.
 Θεσπικὴ γῆ 4, 76, 2.
 Θεσπρωτίς γῆ beschrieben 1, 46, 2 f. vgl. 30, 3. 50, 3.
 Θεσπρωτοὶ ἀβασιλευοί 2, 80, 4.
 Θεσσαλία. fruchtbar mit Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. schwer zu passiren 4, 78, 2. vgl. 5, 13 f. von den Persern unterworfen 8, 43, 4. König 1, 111, 1. Zug der Athener dahin eb. Pierion 5, 13.
 Θεσσαλοί. wandern ein 1, 12, 2. mit Athen u. Argos verbündet 1, 102, 3. Reiter 111, 1. bei den Athenern 107, 4. 2, 22, 2 f. den Herakleoten feindlich 3, 93, 2. 5, 51, 1. den Ath. günstig, den Lak. nicht 4, 78, 3 f. vgl. 108, 1. ihr Gebiet § 4. vgl. 2, 101, 2. 8, 3, 2.
 Θεσσαλός Peisistratos Sohn 1, 20, 2. 6, 55, 2.
 Θῆβαι 4, 76, 1. Lage 2, 3, 1. vgl. 3, 22, 5. 24, 1 f. ὀρητήριον der Perser 1, 90, 2.
 Θηβαῖοι. ihre ξύμμοροι 4, 93, 4. vgl. 76, 2. Oligarchie im Perserkriege 3, 62, 2. Boeotarchen 4, 91, 2. Feinde der Plataeae 2, 71, 3. vgl. 3, 54 — 56. 59, 2 ff. unterstützen die Kor. 1, 27, 3. überfallen Plataeae 2, 2 — 6. 7, 18, 2. betreiben die Hinrichtung der Gefangenen 60

bis 67. erhalten den Ort 68, 2 f. den Lak. nützlich 68, 3. bei Tanagra 3, 91, 3. bei Delion 4, 93, 4. 96, 4. zerstören Thespieas Mauern 4, 133, 1. vgl. 6, 95. bei Mykalessos 7, 30, 1 ff. ihr ἱππικόν eb. § 2. stammverwandt mit den Methymnaeern 8, 100, 3.

Θηβαῖς 3, 58, 4.

Θῆρα J. 2, 9, 3.

Θηραμένης ὁ Ἄγνωνος ath. Strateg 8, 89, 2. gegen die Demokratie 68, 4. 89, 2. für sie 90, 4. 91, 1. 2. 92, 3 f. 6. 9 f. 94, 1.

Θηραμένης (Θηριμένης) Lak. führt Schiffe nach Asien 8, 26, 2. 29, 2. nachgiebig eb. 31, 1. schliesst einen Vertrag 36, 2. 43, 3. 52, 1. kommt um 38, 1.

Θησεῖον τὸ ἐν πόλει 6, 61, 3.

Θησεύς. Verdienste 2, 15, 1 f.

Θορικὸς Alt. 8, 95, 1.

Θουκλῆς Ath. 3, 80, 1. 91, 2. 115, 3. 7, 16, 2.

Θουκλῆς Chalk. gründet Naxos u. Leontinoi 6, 3, 1. 3.

Θουκυδίδης (ὁ Μελησιῶν) 1, 117, 2.

Θουκυδίδης ὁ Ὀλόρου. Ἀθηναῖος 1, 1, 1. 5, 26, 1. Bergwerke 4, 105, 1. erkrankt 2, 48, 2. rettet Eion 4, 104, 3. 106, 3. 107, 1. verbannt 5, 26, 5. Forschungen § 4 f. vgl. 1, 20 — 23. τὰδε ξυνέγραψεν 4, 104, 2. vgl. 2, 70, 3. 103, 2. 3, 25, 2. 88, 2. 116, 2. 4, 51. 135, 2. 5, 26, 1. 6, 7, 4. 93, 4. 7, 18, 5. 8, 6, 5. 60, 3.

Θουκυδίδης Pharsalier 8, 92, 8.

Θουρία 6, 61, 6. 88, 10. Gylippos dort 104, 3. Athens Freunde verbannt 7, 33, 5 f. vgl. zu 8, 35, 1.

Θουριᾶται Lak. 1, 101, 1.

Θουριᾶτις γῆ 7, 35, 1.

Θούριος. νῆες 8, 35, 1. 61, 2. Θούριος 6, 104, 4. 7, 33, 6. 35, 1. 57, 10. 84, 1. örtlich 6, 61, 5.

Θραῖκες. früher in Phokis 2, 29, 2.

Βιδυνοί 4, 75, 3. die europ. die jenseit des Strymon 2, 101, 2. mordsüchtig 7, 29, 4. vernichten ath. Colonisten 1, 100, 3. 4, 102, 1. autonome 2, 29, 2. 96, 2. 98, 2. vgl. 7, 27, 1. König Teres 2, 29, 1. 95, 1. 96, 1. nehmen gern Geschenke 97, 4. Zug gegen Mak. 95 f. 98. 100 f. Söldner 4, 129, 2. 5, 6, 2. 4. vgl. 7, 9, 1. 27, 1. Niederlage 29 — 30.

[Θραῖκες Sic. 6, 74, 2?]

Θράκη das phokische 2, 29, 2. das eig. 1, 100, 3. 130, 1. 2, 29, 4 f. König 4, 101, 3. **μέταλλα** 4, 105, 1. Einfluss der Athener 2, 67, 1 ff. 4, 105, 1. 5, 6, 2. **ἐπὶ Θράκης** 1, 60, 2. 4, 70, 1. 74, 1. **ἡ ἐπὶ Θ. πάροδος** 3, 92, 3. **Ἡῶν ἡ ἐπὶ Θρ.** 4, 7. **οἱ ἐπὶ Θρ.** 5, 30, 3. 4, 104, 2? **οἱ ἐπὶ Θρ. ἔμματα** 1, 56, 2, 26, 3. 35, 2. 4, 102, 1. 122, 1. 5, 26, 3. 30, 3. **οἱ ἐπὶ Θ. Χαλκιδῆς** 1, 57, 2. 2, 95, 1. **οἱ ἐπὶ Θ. ἀγροῦτες** 4, 79, 1. **τὰ ἐπὶ Θ.** 1, 59. 68, 4. 2, 9, 3. 4, 78, 1. 82, 5, 21, 1. **τὰ ἐπὶ Θ. χωρία** 2, 29, 4. 5, 2, 1. 12. 80, 4. **ὁ ἐπὶ Θ. πόλεμος** 2, 29, 4. 95, 2. **οἱ ἀπὸ Θ.** 5, 34, 1. 5, 67, 1? vgl. 35, 4 u. 5. 38, 1. 5.

Θράκιος. στρατιά 2, 29, 4. **πόλαι** zu Amphipolis 5, 10, 1. 7.

Θρασύβουλος ὁ Λύκου ath. Triemarch 8, 73, 3. befestigt die Demokratie eb. u. 75, 2. Strateg 76, 1. vgl. 81, 1. 100, 4. 104, 2. 105, 1. 3.

Θρασυκλῆς Ath. 5, 19, 2. 24, 1. 8, 15, 2. 17, 3. 19, 1.

Θρασυλλος Ath. befestigt die Demokratie 8, 73, 3. 75, 2. Strateg 76, 1. 100, 1. 104, 2. 105, 1. 3.

Θρασυλλος Arg. 5, 59, 5. 60, 5.

Θρασυμηλίδας Lak. 4, 11, 1.

Θριασίον πεδῖον 2, 19, 2. 20, 2. 21, 1.

Θριώξ 1, 114, 2. 2, 21, 1.

Θρόνιον 2, 26.

Θύαμις Fl. 1, 46, 2.

Θύαμος B. 3, 106, 2.

Θυμοχάρης Ath. 8, 95, 1.

Θυρέα 2, 27, 2. 4, 56, 3. 57, 3. 5, 41, 1.

Θυρεᾶτις 6, 95. **γῆ** 2, 27, 2.

Θύσσοις Akte 4, 109, 2. 5, 35, 1.

Ίάπυγες ἀκονισαί 7, 33, 3. Söldner 57, 10.

Ίαπυγία ἄκρα 6, 30, 1. 34, 4. 44, 2. Inseln 7, 33, 3.

Ίάς 4, 61, 1.

Ίασικός κόλπος 8, 26, 2.

Ίασος St. 8, 28, 2. 3. 29, 1. 36, 1. 54, 1.

Ίβηρος 6, 2, 2. 90, 2.

Ίβηρία 6, 2, 2.

Ίδακος 8, 104, 1.

Ίδη B. 4, 52, 3. 8, 108, 2.

Ίδομένη Hügel 3, 112, 1. 113, 2.

Ίδομένη eb.

Ίέγας 7, 2, 3.

Ίέρα J. 3, 88, 1. 2.

Ίεραμένης 8, 58, 1.

Ίερός 3, 92, 1.

Ίερόφων 3, 105, 3.

Ίηλυσός St. 8, 44, 2.

Ίθάμη 1, 101, 1 f. 102, 1. 103, 1. 3, 54, 3.

Ίθωμήτης Ζεύς 1, 103, 2.

Ίκαρος J. 3, 29, 1. [33, 1?] 8, 99, 3.

Ίλιον 1, 12, 1. 2. 6, 2, 3.

Ίλλυρικός 1, 24, 1.

Ίλλυριοί 1, 26, 3. 4, 124, 3 f. 125, 1 f.

Ίμβριοι 3, 5, 1. 4, 28, 3. 5, 8, 2. 7, 57, 2.

Ίμβρος 8, 102, 3. 103, 2.

Ίμέρα 6, 5, 1. 7, 1, 1—3. die einzige hellenische St. an der Nordküste 6, 62, 2. vgl. 7, 58, 2.

Ίμεραία 3, 115, 1.

Ίμεραίοι 7, 1, 3. 5. 58, 2.

Ίμεραίων 7, 9, 1.

Ίνάρως König der Libyer 4, 104, 1. 110, 1.

Ίνησσα Syk. 3, 103, 1 f.

Ίνησσαῖοι 6, 94, 3.

Ίόλαος Mak. 1, 62, 1.

Ίόνιος κόλπος 1, 24, 1. 2, 97, 5. 6, 13, 2. 44, 1. 7, 57, 9. ohne κόλπος 6, 30, 1. 34, 4. 104, 2. 7, 33, 3.

Ίπνης 3, 101, 2.

Ίππαγρέτης 4, 38, 1.

Ίππαρχος ὁ Πεισιστράτου 1, 20, 2 f. 6, 54—58.

Ίππίας Ark. 3, 34, 3 f.

Ίππίας ὁ Πεισιστράτου 1, 20, 2 f. 6, 54—58. Sohn 54, 6. Tochter 59, 3 f.

Ίπποκλῆς Ath. 8, 13, 1.

Ίπποκλος Lamps. 6, 59, 3.

Ίπποκράτης ὁ Αἰφίφορος ath. Strateg bei Megara 4, 66, 2. 67, 1. in Boeotien 77, 1. 89, 1. 3. 90, 1. 4. 93, 2. Rede 94, 2 ff. fällt 101, 2.

Ίπποκράτης Gelas Tyr. 6, 5, 4.

Ίπποκράτης Lak. 8, 35, 1. 99, 1. 107, 2.

Ίππολοχίδας Thess. 4, 78, 1.

Ίππόνομος ath. Strateg 3, 91, 2.

Ίππονοῖδας Lak. 5, 71, 3. 72, 1.

Ίσαρχίδας Kor. 1, 29, 2.

Ίσαρχος Kor. 1, 29, 2.

Ίσθμια 8, 9, 1. 10, 1.

Ίσθμιάδες σπονδαί 8, 9, 1.

Ίσθμιόνικος Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Ἴσθμός von Korinthos 1, 13, 3. 108, 1. 2, 9, 1. 10, 2. 13, 1. 18, 2. 3, 15. 89, 2. 5, 75, 1. 6, 61, 2. 8, 7, 2. 11, 3. Lage 4, 42, 3. Ἴσθμοὶ 5, 18, 10? δ Λευκαδίων 3, 81, 1. 4, 8, 1. ὁ τῆς Παλλήνης 1, 56. vgl. 62, 2. 64, 1.

Ἴσοκράτης Kor. 2, 83, 4.

Ἴσόλογος Ath. 3, 115, 1.

Ἴστρος Fl. 2, 96, 1. 97, 1. 2.

Ἴστώνη B. 3, 85, 2. 4, 46, 1.

Ἴσχαγόρας Lak. 4, 132, 2 f. 5, 19, 1. 21, 1 f. 24, 1.

Ἰταλία 3, 86, 2. 6, 42. Name 6, 2, 5. holzreich 6, 90, 3. von Sikelern bewohnt § 4. colonisirt 1, 12, 3. Fahrt dahin 1, 36, 3. 44, 2. von Sik. getrennt 4, 24, 3. vgl. 6, 2, 4. Verbündete der Lak. 2, 7, 2. für die Sikelioten 3, 86, 1. von den Athenern beschickt 5, 4, 1. 5, 1. 6, 34, 1. 42, 44, 2. vgl. 7, 33, 4. ihre Pläne darauf 3, 86, 2. 6, 91, 2. erhalten von dort Holz 6, 90, 3. Lebensmittel 103, 1. 7, 14, 2. die Lak. wollen es schützen 6, 104, 2 f. 7, 25, 2. Μεταπόντιον τῆς Ἰ. 7, 33, 4.

Ἰταλιώται 6, 44, 4. 90, 1. gegen Athen aufgeregt 6, 88, 8. vgl. 90, 1. dessen Verbündete 7, 57, 10. 87, 4.

Ἰταλιώτιδες νῆες 8, 91, 1.

Ἰταλός König 6, 2, 5.

Ἰταμάνης 3, 34, 1.

Ἰτονῆς Sik. 5, 5, 2.

Ἴτις 2, 29, 3.

Ἰχθῦς ἄκρα 2, 25, 3.

Ἰώλκιος Ath. 5, 19, 2. 24, 1. 1.

Ἴων Chier 8, 38, 2.

Ἴωνες. Athener 7, 57, 1. ath. Colonisten 1, 12, 3. 2, 15, 3. ἐλκεχίτωνες 3, 104, 4. ihre σκεπή 1, 6, 3. ξύνοδος ἐς Ἀῆλον 3, 104, 3. Ἐγεία eb. Flotte 1, 13, 5. unterworfen 16. in Sik. 3, 86, 2. 6, 4, 6. vgl. 4, 61, 2. schliessen sich an Athen an 1, 95, 1. unterjocht 6, 76, 3. 82, 3. Feinde der Doriere 3, 92, 4. 6, 80, 3. 82, 2. verachtet 1, 124, 1. 5, 9, 1. 6, 77, 1. 7, 5, 3. 8, 25, 3 f. Tissaphernes zieht gegen sie 3, 108, 2.

Ἰωνία 3, 32, 2. 36, 2. von Athen colonisirt 1, 2, 3. von den Persern abgefallen 89, 2. Athen verbündet 2, 9, 3. 7, 57, 3. ergiebig 3, 31. ἀπείριστος 3, 33, 2. Versuche es zum Abfalle zu bewegen 3, 31. 8, 6, 2. 12, 1 f. 20, 1. 26, 3. 39, 1. die Abtretung gefordert 56, 4. gefährdet 86, 3. 96, 3. Ἰωνίας

Ἰωνικός 8, 31, 1. Chios dazu gerechnet 40, 1. Tissaphernes dahin 108, 2.

Ἰωνικός πόλεμος 8, 11, 4.

Καδμηΐς γῆ, Boeotien 1, 13, 2.

Καϊάδας 1, 134, 3.

Καϊκίνος Fl. 3, 103, 2.

Καχύπαρις 7, 80, 3.

Κάλῃς Fl. 4, 75, 3.

Καλλιάδης Ath. 1, 61, 1.

Καλλίας ath. Strateg 1, 61, 1. 63, 3.

Καλλίας Kor. 1, 29, 3.

Καλλίας (ὁ Ἰππονίκου) 3, 91, 2.

Καλλίας ὁ Ὑπεριχίδου 6, 55, 2.

Καλλιγείτος Meg. 3, 6, 1. 8, 1. 39, 1.

Καλλιῆς 3, 96, 2.

Καλλικράτης Kor. 1, 29, 2.

Καλλίμαχος Ath. 2, 67, 2.

Καλλίμαχος Ath. 2, 70, 1.

Καλλιρρόη Quelle 2, 15, 4.

Καλυδών 3, 102, 3.

Καμάρια 7, 80, 2. gegründet 6, 5, 3. von den Athenern geschützt 4, 25, 4. ihnen günstig 6, 52, 1. beschickt 75, 2. 3.

Καμαριναία 6, 78, 4.

Καμαριναῖοι. Nachbarn der Syr. 6, 78, 4. 7, 58, 1. frühere Schicksale 6, 5, 4. mit den Syr. nicht verbündet 3, 86, 1. Stillstand mit den Geloern 4, 58, 1. erhalten Morgantine 65, 1. von den Athenern gewonnen 5, 4, 5. schicken den Syr. Reiter 6, 67, 3. den Syr. verdächtig 75, 3. Reden an sie 76—87. ihre Entscheidung 88, 4. senden den Syr. Truppen 7, 33, 1. 58, 1.

Καμβύσης 1, 13, 5. 14, 2.

Κάμειρος τῆς Ροδίας 8, 44, 2.

Καναστραῖον 4, 110, 3.

Καπάτων Lokrer 3, 103, 2.

Κάρ 8, 85, 2.

Καρδαμύλη Chios 8, 24, 3.

Κάρες. von den Kykladen vertrieben 1, 4. den Doriern benachbart 2, 9, 3. Seeräuber 1, 8, 1. den Athenern verbündet 2, 9, 3. greifen sie an 3, 19, 2.

Καρία 1, 116, 1. 3. 2, 69, 3, 19, 2. 8, 5, 5. ἢ ἐπὶ θαλάσῃ mit Athen verbündet 2, 9, 3.

Καρκινος Ath. 2, 23, 1.

Κάρνεα 5, 75, 2. 4. 76, 1.

Καρνεῖος μῖν 5, 54, 2 f.

Καρτέρια Phokais 8, 101, 1.

Καράαι 5, 55, 3.

Καρύστιοι. nicht von Athen ent-
stammt 7, 57, 4. unterworfen 1, 98, 2.
dienen den Athenern 4, 42, 1. 43, 2.
3. 7, 57, 3 f. 8, 69, 2.

Καρρηθονιακὸν ἐμπόριον 7, 50, 2.

Καρρηθόνιοι. von den Phokaern
besiegt 1, 13, 5. ihre ἀρχή 6, 90, 1.

Καρρηθῶν 6, 15, 1. 34, 2. 88, 7.
Entfernung von Sikilien 6, 2, 6.

Κάσμεναι. gegründet 6, 5, 3.

Καταναῖος 6, 64, 3. *Καταναῖοι*.
Lage 3, 116, 1. ihr Gründer 6, 3, 3.
nehmen die Athener nicht auf 50, 3.
übereumpelt 51, 1 f. vgl. 64, 5. stellen
Reiter 6, 98, 1. vgl. 7, 57, 10.

Κατάνη. gegründet 6, 3, 3. vgl. 20,
1. schwach 7, 14, 2. Athener dort 4,
5, 5. 6, 50, 2. 4. 51, 2. 52, 2. 62, 3.
63, 2. Auszug der Syr. dahin 64, 4.
65, 1 f. 4. Athener (überwintern) dort
6, 71, 1. 72, 1. 74, 1. 88, 6. 94, 1. 3.
97, 1. 7, 42, 3. das Land von den Syr.
verheert 75, 2. Rückzugsort 7, 49, 2.
60, 2. 80, 2. 85, 4. liefert Lebensmittel
7, 60, 1.

Καυλωνιάτις 7, 25, 2.

Καῦνος 1, 116, 3. τῆς Ἀσίας 8, 39,
3. 41, 1. 3. 42, 2. 4. 57, 1. 88. 108, 1.

Κεγχρεια 4, 42, 4. 44, 3. 8, 23, 5.

Κεγχρειαί 8, 10, 1. 20, 1. 23, 1.

Κεῖοι 7, 57, 3.

Κέκαλος Meg. 4, 119, 2.

Κέκροψ 2, 15, 1.

Κερκυράλεια 1, 105, 1.

Κεντόροψ Sik. 6, 94, 3. Plu. 7, 32, 1.

Κεραμεικός 6, 57, 1. 58, 1. vgl.
2, 34, 3.

Κερδύλιον 5, 6, 3. 4. 8, 1. 10, 2.

Κερκίνη, ἱεῖον ὄρος 2, 98, 2.

Κέρκυρα. dem Festlande gegenüber
1, 46, 2. Hafen 3, 72. einst Sitz der
Phaeaken 1, 25, 4. Mutterstadt von
Epidamnos 1, 24, 4. 26, 2. günstig ge-
legen 37, 2. für die Fahrt nach Italien
36, 2. 44, 2. ath. Gesandte 2, 7, 3. Pel.
dort 4, 2, 2. 8, 1. Athener dort 4, 2,
2. 6, 30, 1. 32, 2. 34, 6. 42, 1. 43, 1.
44, 1. 7, 26, 3. 31, 4. 33, 3. Burg 3, 72.

Κερκυραϊκά 4, 118, 1.

Κερκυραῖοι. Colonisten von Korin-
thos, das sie nicht ehren 1, 25, 3. 7,
57, 6. Seemacht 1, 14, 2. 24, 4. 36, 4.
44, 2. 68, 4. älteste Seeschlacht gegen
die Kor. 1, 13, 3. reich u. mächtig 25,
1. 38, 3. mit Themistokles befreundet

136, 1. ohne Verbündete 31, 2. 32, 3.
37, 2. 40, 3. Rede 32—36. mit Athen
verbündet 44, 1. 2, 9, 3. 25, 1. 94, 1.
95, 2. gründen Epidamnos 1, 24, 1.
mit Epidamnos u. Korinthos in Fehde
24—31. 45—55. Bürgerkriege 3, 69—
81. 84—85. 4, 46—48. bei Syr. 7, 44,
7. 57, 6. ihr παιωνισμός 7, 44, 7.

Κεστρίνη 1, 46, 3.

Κεφαλλῆνες 1, 27, 2. 3, 94, 1. 95,
2. autonom, aber abhängig von Athen
7, 57, 6.

Κεφαλληνία 2, 80, 1. 5, 35, 6. 7,
31, 1. Lage, Tetrapolis 2, 30, 2. ath.
Gesandte 2, 7, 3. von den Athenern
unterworfen 2, 30, 2. Landung der Kor.
33, 2.

Κήναιον τῆς Εὐβοίας 3, 93, 1.

Κήρυκες 8, 53, 2.

Κιθαιρών 3, 24, 1. ξύλα 2, 75, 2.

Κίλικες 1, 112, 2.

Κίμων 1, 45, 1. erobert Eion 98, 1.
siegt am Eurymedon 100, 1. gegen I-
thome 102, 1 f. in Kypros 112, 1. stirbt
§ 2.

Κίτιον Kypros 1, 112, 1 f.

Κλαζομεναί. νησίς 8, 14, 3. ἀτεί-
χιστοι 8, 31, 1. fällt ab eb. vgl. 22, 2.
unterworfen 23, 5. benachbarte Inseln
31, 2.

Κλαζομένιοι. befestigen Polichna
8, 14, 3. 23, 4. stellen den Lak. Trup-
pen 8, 16, 1. vergebens zum Abfall auf-
gefordert 31, 1 f. geplündert § 3.

Κλάρος 3, 33, 1. 2.

Κλαίνετος 3, 36, 4. 4, 21, 3.

Κλεανθρίδας Lak. 6, 93, 2. 104,
3. 7, 2, 2.

Κλεαρίδας Spart. 4, 132, 3. be-
fehligt bei Amphipolis 5, 6, 4. 8, 3. 9,
5. 10, 1. 7. 9. 11. ordnet die Stadt 11,
3. 21, 1. 2. kehrt heim 34, 1.

Κλέαρχος Lak. 8, 8, 3. 39, 2. 80,
1—3.

Κλεινίας Vater des Alkibiades 5, 43,
1. 52, 2. 6, 8, 21. 15, 1.

Κλεινίας ath. Strateg 2, 26. 58.

Κλειππίδης Lak. 3, 3, 2.

Κλεόβουλος Ephor 5, 36, 1. 37, 1.
38, 4.

Κλεόμβροτος Vater des Nikomedes
1, 107. des Pausanias 1, 94. 2, 71, 2.

Κλεομένης Lak. 1, 126, 7. 3, 26, 2.

Κλεομήδης Ath. 5, 84, 4.

Κλεόπομπος ath. Strateg 2, 26. 58, 1.

Κλέων ὁ *Κλεινίου* 3, 36, 5, 4, 21, 3. Rede gegen die Mytilenaeer 3, 36—40, vgl. 50, 1. ist gegen die Lak. 4, 21, 3. 22, 2. 27, 3. gegen Nikias eb. 3 f. nach Pylos 28—29. 30, 3. 39, 2. Vor-schlag gegen die Skionaeer 122, 3. in Thrake 5, 2, 1. 3 f. 3, 3. bei Amphipolis 5, 6—10. fällt 10, 8. 16, 1.

Κλεωναί in Akte 4, 109, 2.

Κλεωναί Arg. 6, 95, 1.

Κλεωναίου 5, 67, 3. 72, 3. 74, 2.

Κλεώνυμος Lak. 4, 132, 3.

Κνημος Spart., Nauarch 2, 66. 80, 2 f. 5. 31, 2. 82. 83, 1. 84, 3. 85, 1. 2. 86, 4. 93, 1. erhält *ἔμβουλος* 85, 2.

Κνιδία 8, 35, 2.

Κνιδιοί 8, 35, 3. gegen Athen 8, 41, 3. ihre Colonisten die Liparaer 3, 88, 1.

Κνίδιος Lak. 5, 51, 2.

Κνίδος. *ἀτείσιος* 8, 35, 3. abgefallen eb. § 1. angegriffen § 3. vgl. 41, 3. Pel. dort 42, 3. 43, 1. 2. 44, 2. 52, 1. 109, 1.

Κολοφώνιοι. Schicksale 3, 34, 1—4.

Κολοφωνίων λιμήν. Lage 5, 2, 1.

Κολωναί αἱ Τρωάδες 1, 131, 1.

Κολωνός Ath. Lage 8, 67, 2.

Κόνων Ath. 7, 31, 3.

Κορινθία 4, 42, 1. 45, 1. 8, 10, 2.

Κορίνθιος 4, 119, 1. 6, 7, 1. 7, 25, 9. *ἀνὴρ* 1, 25, 3. vgl. 7, 39, 2. *ναυπηγός* 1, 13, 2. *δραχμῆ* 1, 27, 1. *Κορίνθιοι* sonst Aeoler, dann Dorier 4, 42, 2. Schiffbau 1, 13, 2. 7, 34, 4. Seemacht 36, 4. liefern den Athenern Schiffe 41, 2. stimmen für sie 40, 4. Krieg gegen Megara der Grenzen wegen 103, 3. Kämpfe 105—106. Verträge 40, 3. älteste Seeschlacht gegen die Kerkyraeer 13, 3. Hass gegen sie 1, 25, 3. Kämpfe mit ihnen wegen Epidamnos 24—31. 45—55. Rede 37—43. unterstützen die Potidaeaen 56 f. 60—66. Bund mit Perdikkas 1, 57, 1 f. einflussreich bei den Lak. 33, 3. drängen zum Kriege gegen Athen 67—71. 119—124. stellen Schiffe 2, 9, 3. 80, 2. unternehmen den Astakos wieder einzusetzen 33, 1—3. in einer Seeschlacht 2, 83, 4. Versuche gegen Kerkyra 3, 70, 1 f. 74, 3. 85, 2. senden Truppen nach Amprakia 3, 114, 4. im Landgefecht 4, 42—45. verhandeln mit Argos etc. 5, 25, 1. 27—32. vgl. 35, 2. 5. 48. 50, 2. 4, 55, 1. wieder

zu Lak. u. den Boeotern gewandt 36—38. vgl. 52, 2. 57, 2. 58, 4. 59, 1. 3. 60, 3. 64, 3. 75, 1. 115, 2. von den Syr. zu Hülfe gerufen 6, 73. 88, 8 ff. rüsten 93, 2 f. kommen 104, 1 f. 7, 1. 1. 2, 1. 4, 7. 7, 1. (3.) 17, 2 f. 19, 4 f. 31, 1. 58, 3. Gesandte 7, 25, 7. Seeschlacht bei Naupaktos 34, 2 ff. bei Syrakus 7, 70, 2. stellen auch später Schiffe 8, 3, 3. 32, 1. 33, 1. 106, 3. säumig 8, 9, 1 f. 32, 1. Hülfe zu Lande 11, 1. dem Nikias tödtlich 7, 86, 4. den Lesbiern ungünstig 8, 32, 1. Verlust bei Oenoe 98, 2. Colonien: Amprakia 2, 80, 2. Apollonia 1, 26, 1. Epidamnos 1, 25, 2 f. 38, 3. Kerkyra 1, 25, 3. 38, 1 ff. Leukas 1, 30, 2. Molykreion 3, 102, 1. Potidaea 1, 56. 66, 1. *ἐπιδημιονγοί* 56. Syrakusae 6, 3, 2. ihnen gehört Chalkis 108, 3. Solion 2, 30, 1.

Κόρινθος 6, 34, 3. 8, 3, 2. Lage 1, 13, 3. 4, 42, 3. 45, 1. bereichert sie 1, 13, 3 f. baut zuerst Trieren § 2. vom Gebiet 2, 92, 4. 93, 1. 2. Unternehmen gegen den Peiraieus 2, 93—94. Gesandte nach K. 6, 73. der Aetoler 3, 100, 1. Agis schickt Geisseln hin 8, 3, 2. Spartiaten dort 8, 7, 2. Congress 8, 8, 2.

Κόροιβος Plat. 3, 22, 3.

Κορυφάσιον Mess. 4, 3, 2. 118, 3. 5, 18, 6.

Κόρων, *Κόρονα*? Akarn. 2, 102, 1.

Κορωνάιοι 4, 93, 4.

Κορώνεια. Schlacht 1, 113, 2. 3, 62, 4. 67, 2. 4, 92, 6.

Κοτύρτα 4, 56, 2.

Κράνιοι Kephall. 2, 30, 2. 33, 3. Heloten 5, 35, 6. 56, 3.

Κρανώνιοι Thess. 2, 22, 3.

Κραταιμένης 6, 4, 5.

Κρατέρια sonst 8, 101, 1.

Κρατησικλής Lak. 4, 11, 1. 46, 1.

Κρήναι τῆς Ἀμιλοχίας 3, 105, 2. 106, 2.

Κρής 2, 85, 4. Schützen 6, 43, 2. Söldner 7, 57, 8 f. gründen Gela eb.

Κρηστωνία 2, 99, 4. 100, 3.

Κρηστωνικόν 4, 109, 3.

Κρήτη 2, 85, 3. 4. 86, 1. 92, 4. 3, 69, 1. 8, 39, 3. verbündet mit Athen 2, 9, 3. Schützen 6, 25, 3. Col. in Sik. 6, 4, 3. 7, 57, 9.

Κρητικὸν πέλαγος 4, 53, 3. 5, 110.

Κρисиαίος κόλπος 1, 107, 2. 2, 69,

1. 83, 1. 92, 4. 93, 1. 4, 76, 2. Mündung 2, 86, 2.
Κροῖσος 1, 16.
Κροκύλιον Ael. 3, 96, 1.
Κρομμύων 4, 42, 3. 44, 3. Lage 45, 1.
Κροτωνιάται 7, 35, 2.
Κροτωνιάτις 7, 35, 1.
Κρουσίς γῆ 2, 79, 3.
Κρωπεία 2, 19, 3.
Κυδωνία 2, 85, 4.
Κυδωνιάται 2, 85, 4.
Κυζικηνός 8, 6, 1. 39, 1.
Κύζικος ἀγχιτισ 8, 107, 2. abgefallen und unterworfen eb. § 1 f.
Κύθηρα. Lage 4, 53, 2 f. Städte 54, 1. von Athen unterworfen 53—55. erw. 56, 2. 57, 4. 118, 3. 5, 14, 2. 18, 6. 7, 26, 2.
Κυθήριοι. von Athen unterworfen 4, 53—55. Geisseln 57, 4. bei Syr. 7, 57, 5.
Κυθηροδικής 4, 53, 2.
Κυκλάδες (νήσοι). Karer, Minos 1, 4. athenisch 2, 9, 3.
Κύκλωπες 6, 2, 1.
Κυλλήνη. τῆς Ἡλείας 6, 88, 10. τὸ Ἡλείων ἐπίγειον 1, 30, 2. 2, 84, 3. erw. 86, 1. 3, 69, 1. 76.
Κύλων Ath. 1, 126, 2. 6.
Κυμαία 8, 101, 1.
Κύμη ἢ Αἰολίς 3, 31, 1. erw. 3, 22, 2. 31, 2. 100, 3.
Κύμη ἢ ἐν Ὀπικίᾳ 6, 4, 5.
Κόνης Akarnaner 2, 102, 1.
Κυνὸς σῆμα, ἄκρα 8, 104, 4. 105, 2. 106, 3.
Κυν[οσ]ουρία γῆ. Lage 4, 56, 3. 5, 41, 1. streitig eb. u. 5, 14, 3. den Aegineten gegeben 4, 56, 4. vgl. 2, 27, 2. [*Κύπριοι* 1, 112, 2.]
Κύπρος. von Pausanias erobert 1, 94, 128, 3. Athener dort 104, 2. 112, 1 f.
Κυρηναῖοι 7, 50, 2.
Κυρήνη 1, 110, 1.
Κῦρος der ältere 1, 13, 5. 16.
Κῦρος der jüngere 2, 65, 8.
Κύρρος Mak. St. 2, 100, 3.
Κυτίον 1, 107, 3. τὸ Λωρικόν 95, 1. 102, 1.
Κύπελα Ark. 5, 33, 1. 2.
Κωπαῆς 4, 93, 4.
Κώρινκος 8, 14, 1. 34, 1. τῆς Ἐρυθραίας 33, 1.

Κῶς ἢ Μερονίς. 8, 41, 2. vgl. 44, 3. 55, 1. befestigt 108, 1.

Λάβδαλον. γρούριον 6, 97, 4. 98, 2. 7, 3, 4.

Λάδη J. Lage 8, 17, 3. vgl. 24, 1.

Λαιαῖοι 2, 96, 3. 97, 2.

Λαισποδίας 6, 105, 3. 8, 86, 7.

Λαιστρουγόνες 6, 2, 1.

Λακεδαιμόνιος Ath. 1, 45.

Λακεδαιμόνιοι. Charakter 1, 70, 1—3. 84, 1—4. vgl. 2, 37 ff. 8, 96, 5.

bedächtigt 1, 69, 3 f. 132, 5. 8, 11, 4.

zum Kriege langsam 1, 69, 3 f. 118, 2. 8,

96, 4. sicher 1, 69, 4. 5, 107. 109. πισῶν

1, 68, 1. eigenmützig 105, 3. tapfer 72,

2. 4, 34, 1. 40, 1. vgl. 5, 75, 2. beson-

ders zu Lande 4, 12, 3. grausam 2,

67, 4. 4, 80, 3. ἀρχαιοτροπα 1, 71, 2.

μετρία ἐσθῆς 1, 6, 3. *ξηνηλασία* 1, 144,

2. vgl. 77, 4. 2, 39, 1. Brachylogie 4,

17, 2. vgl. 84, 2. pikant 40, 2. höchstes

Ansehn 18, 1. misstrauisch 1, 68, 1. Vor-

kämpfer der Oligarchie 1, 19, 3. 82, 1.

vgl. 4, 126, 2. τῆς πολιτείας τὸ κρηπτόν

5, 68, 1. gegen die Heloten 4, 80, 2 f.

mächtig 1, 18, 2. 8, 24, 4. reich an

Skklaven 8, 40, 2. ἀτυμία 5, 34, 3. Kriegs-

einrichtungen 66 bis 73. vgl. 4, 38, 1.

ἱππῆς 4, 55, 3. τοξόται eb. Könige 1,

20, 4. 5, 66, 2 f. erhalten Spartiaten

als *ξυμβούλους* 5, 63, 3. wie andre Be-

fehlshaber 2, 85, 1. 3, 69, 1. 76, 1. 8,

39, 2. 41, 1. 43, 2. 79, 1. Härte der

Befehlshaber 3, 93, 3. Aberglauben. vgl.

σεισμός. Ungeübt im Seewesen 2, 85, 2

Dauer der Verfassung 1, 18, 2. *Λακε-*

δαιμόνιοι τῶν περιοίκων 4, 53, 2.

Ältere Geschichte. Mutterstaat

s. *Λωριῆς*. Einwanderung 1, 12, 1. 18,

2. vertreiben Tyrannen 18, 1. 3. 6, 59,

5. Gebiet 1, 10, 2. Hegemonie 1, 18, 4.

19. 76, 1. verloren 95, 1—4. mit Athen

gespannt 1, 18, 5 f. seit es seine Mauern

erbaut 90—92. bedrohen Attika, Erd-

beben u. Krieg gegen die Heloten eb.

101—103. Zug nach Doris u. bei Ta-

nagra 107—108. heiliger Krieg 112, 3.

dreissigjähriger Vertrag 115, 1. *Λακε-*

δαιμονίων σπονδαί mit ihren Verbünde-

ten 1, 31, 2. mit Athen 1, 35, 1. 40,

2. 44, 1. 87, 2—4. beneiden es 1, 23,

5. kriegslustig 33, 3. 44, 2. Congress

1, 67—88. 118—125. vgl. *Θεμιστοκλῆς*.

Unterhandlungen 126—145.

Pel. Krieg. Verbündete 2, 7, 2, 9, 1 f. Wohlwollen gegen sie als Befreier 2, 8, 3. vgl. *Ἑλλάς*. Gesandte an den Perserkönig 2, 67, 1 ff. 50, 2. Bündnisse mit ihm 8, 18, 37, 58. von Kyros unterstützt 2, 65, 8. von Syr. zu Hülfe gerufen 6, 73, 88, 8, 7, 25, 7. vgl. die chronol. Uebersicht unten.

Αακιδάιμων 1, 90, 3, 4, 4, 50, 1, 8, 58, 1 etc. Gründung 1, 18, 2, 5, 16, 6. nicht gross 10, 2. verrufen 5, 28, 3. Amyklæon 5, 18, 10.

Αάκων 3, 5, 3, 8, 55, 2.

Αάκων Plat. 3, 52, 4.

Αακωνικός. ὄνομα 8, 6, 3. *στήλη* 5, 56, 3. Schiffe 8, 33, 1, 35, 1. (106, 3.) *γῆ* 4, 12, 3. ohne *γῆ* 4, 3, 1, 41, 2, 53, 3, 6, 105, 2, 7, 26, 1, 31, 1, 8, 4, 1, 6, 5, 91, 1. *Μεθώνη τῆς Α.* 2, 25, 1. vgl. 4, 3, 2, 41, 2. Grenze gegen Argos 2, 27, 2, 4, 56, 3, 5, 41, 1. gegen Elis 5, 34, 2. *τῆς Α. τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία* 3, 7, 1. wichtig Kythera 4, 53, 2, 8, 2.

Αάμαχος Ath. 5, 19, 2, 24, 1. Strateg im Pontos 4, 75, 1, 2. ὁ *Ξενοφάνους* nach Sik. 6, 8, 2, 49, 1—3, 50, 1. kämpft 101, 5. fällt eb., 103, 1, 3.

Αάμις Meg. 6, 4, 1.

Αάμπων Ath. 5, 19, 2, 24, 1.

Αά(μ)φίλος Lak. 5, 19, 1, 24, 1.

Ααμψακηνός, *οἱ* 6, 59, 3, 8, 62, 1.

Αάμψακος. ἀτίσιτος 8, 62, 2. Tyrann 6, 59, 3, 5. Ertrag 1, 138, 6. abgefallen wieder unterworfen 8, 62, 1 f.

Ααοδίκιον τῆς Ὀρσοθίδος 4, 134, 1.

Ααοφῶν Meg. 8, 6, 1.

Αάρισσα Asien 8, 101, 2.

Αάρισα Thess. 2, 22, 3, 4, 78, 2.

Ααρισαῖοι Thess. 2, 22, 3.

Αἶς τῆς Αακωνικῆς 8, 91, 1, 92, 3.

[*Αάμιος* 3, 33, 3.]

Ααύριον 2, 55. Bergwerke 6, 91, 6.

Αάφιλος 5, 19, 1, 24, 1.

Αάχης Ath. 4, 118, 8, 5, 19, 2, 24, 1, 43, 2. ὁ *Μελανόπου* Strateg in Sik. 3, 86, 1, 90, 2, 115, 2, 4, 6, 1, 1, 6, 3, 75, 2. besiegt die Lokrer 103, 2. im Pel. 5, 61, 1. fällt 74, 2.

Αέαρχος Ath. 1, 51, 3.

Αέαρχος Ath. 2, 67, 2, 3.

Αέβεδος fällt ab 8, 19, 2.

Αεκτός 8, 101, 2.

Αεοντιάδης Theb. 2, 2, 2.

Αεοντινή 5, 4, 3, 6, 65, 2.

Αεοντινοί. gegr. 6, 3, 3, 4, 1. Chal-

kidier eb., 20, 2, 44, 3, 46, 1, 76, 2, 77, 1, 79, 1, 20, 2. in Fehde mit Syr. von Athen unterstützt 3, 86, 1 f. vgl. 4, 25, 6—8. spätere Schicksale 5, 4, 1—3, 5, 6, 3, 33, 2. Hülfe der Athener 6, 6, 3, 8, 2, 19, 44, 3, 46, 1, 47, 2, 48, 2, 50, 3 f. 63, 3, 76, 2, 77, 1, 79, 1, 84, 1, 86, 3.

Αεπρεῖται 5, 50, 2. Fehden mit Arkadern und den Eleern 31, 2—4.

Αέπρειον. Lage 5, 34, 2. streitig 31, 2, 49, 4, 50, 1. Heloten u. Neodamoden 34, 2. vgl. 62, 1 f.

Αέρος J. 8, 26, 2, 27, 1.

Αέσβιοι. aeolisch 7, 57, 4. vgl. 3, 2, 2. autonom 1, 19, 3, 10—11. stellen den Athenern Schiffe 1, 116, 2, 2, 9, 3, 56, 2, 5, 84, 2, 6, 31, 2. von den Lak. zu Bundesgenossen aufgenommen 3, 15, 1. ihr Land von Athen benutzt 50, 2 f. lak. Flotte zu Hülfe 3, 69, 1. Versuche der Verbannten 4, 52, 1—3. Versuche zum Abfall 8, 5, 2, 4, 32, 1, 3.

Αέσβος. nicht weit von Antandros 4, 52, 3. wichtig für Attika 3, 13, 5. stellt Schiffe 1, 116, 1, 117, 2. fällt ab 3, 2, 1 f. 5, 1. unterworfen 35, 50, 3, 51, 1. neue Versuche abzufallen 8, 7, 2, 8, 2, 22, 1, 23, 1—4. vereitelt 23, 1, 5, 24, 2. erneuert 32, 3. erw. 34, 2, 38, 1, 100, 2.

Αευκάδιος. *ναῦς* 2, 91, 2, 92, 2. *νῆες* 6, 104, 2. *Αευκάδιοι* Verbündete der Kor. 1, 26, 1, 27, 3, 46, 1. der Lak. 2, 9, 2, 80, 3, 81, 2, 92, 4, 3, 69, 1, 7, 7, 1, 58, 3, 8, 106, 3. von Athenern angegriffen 3, 94, 2. *ἰσθμός* 3, 81, 1, 4, 8, 1. *Αευκαδία* 3, 94, 1, 4, 42, 3, 8, 13.

Αευκάς. Lage 3, 94, 2. vgl. 2, 30, 2. Colonie der Kor. 1, 30, 2. vgl. § 3, 46, 2, 2, 80, 2, 84, 3, 3, 7, 3, 80, 2, 94, 1, 95, 1, 2, 102, 2, 6, 104, 1, 7, 2, 1.

Αευκίμμη, *τῆς Κερκύρας ἀρχαίτηριον* 1, 30, 1, 4, 47, 2, 51, 3, 3, 79, 2.

Αευκὸν τείχος 1, 104, 2.

Αεῦκτρα τῆς Αακωνικῆς 5, 54, 1.

Αευκῶνιον Chios 8, 24, 3.

Αεωγόρας Ath. 1, 51, 3.

Αεωκόριον 1, 20, 3, 6, 57, 3.

Αεωκράτης ath. Strateg 1, 105, 2.

Αέων Ath. 5, 19, 2, 24, 1, 8, 23, 1, 24, 2. Strateg 54, 2, 55, 1, 73, 3, 4.

Αίων Spart. 3, 92, 4. 5, 44, 2. 8, 28, 5. 61, 2.
Αίων Ort 6, 97, 1.
Αειωνίδης 1, 132, 1.
Αειωνυχίδης 1, 89, 1.
Αήνυθος, ἢ *αφούριον* 4, 113, 2. 114, 1. 115, 1. Tempel der Athener 116, 2.
Αήνιοι. Hülfstruppen der Athener 3, 5, 1. 4, 28, 3. 5, 8, 2. 7, 57, 2. attische Sprache und Bräuche eb.
Αήννος 1, 115, 3. 5. 8, 102, 2. Pelasger 4, 109, 3. Seuche 2, 47, 2.
Αιβύη 1, 110, 1. 7, 50, 1. 2. 58, 1. 4, 53, 3. 6, 2, 4. Seuche 2, 48, 1.
Αίβυς 1, 104. *Αίβυες*. König Inaros 1, 104, 1. 110, 1. besiegt 7, 50, 2.
Αίγυες 6, 2, 2.
Αιμηρά s. *Επίδαυρος*.
Αίμναι Athen 2, 15, 3.
Αιμναία τῆς Ἀργείας 2, 80, 5. 3, 106, 2.
Αινειοί Gela 6, 4, 2.
Αινδος Rhodos 8, 44, 2.
Αιπάρα J. 3, 88, 1.
Αιπαραίοι. Colonisten der Knidier 3, 88, 1.
Αίχας 5, 22, 2. ὁ *Ἀρκεσιλάου* 5, 76, 2. geschlagen 5, 50, 3. *Ξύμβουλος* 8, 39, 2. 43, 3. 52, 2. 84, 3. 87, 1.
Αοκρίς das epizephyrische 3, 99, 103, 2. *νῆς Αοκρίδες* 4, 1, 1.
Αοκρίς das ozolische. 3, 95, 3. 96, 1. τὰ *ἐπιθαλάσσια* 3, 91, 3. vgl. 98, 3. *Ὀυσεβολώτατος* 101, 2.
Αοκρίς das opuntische 2, 26, 1. 32.
Αοκροί *Ἐπιζεφύριοι* 7, 1, 1. 2. Freunde der Syr. 3, 86, 1. von den Athenern geschlagen 99. besiegen den Laches 115, 4. gegen Messene 4, 1, 1. 2. gegen Rhegion eb., 24, 1 f. 25, 2. 8. *ἔποικοι* in Messene 5, 5, 1. Vertrag mit Athen § 2. feindlich 6, 44, 2. vgl. 7, 4, 7. 25, 2. 35, 2. Schiffe 8, 91, 1.
Αοκροί die ozolischen 1, 103, 2. 3, 101, 1. Lage 95, 1. 102, 1. alte Sitten 1, 5, 3. Verb. der Athener 3, 95, 3. geschlagen 103, 2. *φιλοάκονοισται* 97, 2. Krieg mit den Phokern 5, 32, 2.
Αοκροί die opuntischen 1, 108, 2. 2, 32. 3, 89, 3. 5, 64, 3. bei Koronea 1, 113, 1. mit den Lak. verbündet stellen Reiter 2, 9, 2. geschlagen 2, 26. bei Delion 4, 96, 5. Schiffe 8, 3, 3. — (43, 4?)

Αυγκησταί Makedoner 2, 99, 1. 4, 83, 1. König 4, 79, 2. 83, 1. 124, 2. 3.
Αύγκος, ἢ Land 4, 83, 1. 124, 1. 129, 1. 132, 1.
Αύκαιον 5, 16, 6. 54, 1.
Αυκία 2, 69, 1. 8, 41, 3.
Αυκομήδης 1, 57, 4. 5, 84, 2.
Αύκος Ath. 8, 75, 2.
Αυκόφρων Kor. 4, 43, 1. 44, 1.
Αυκόφρων Lak. 2, 85, 1.
Αυσικλής Ath. 1, 91, 2.
Αυσικλής ath. Strateg 3, 19, 1.
Αυσιμαχίδης Theb. 4, 91, 2.
Αυσιμαχος Ath. 1, 91, 2.
Αυσιμαχος Syr. 6, 73, 1.
Αυσιμέλεια. *λίμνη* 7, 53, 2.
Αυσίστρατος Olynthier 4, 110, 3.
Αώρυμα 8, 43, 1.

Μαγνησία ἢ Ἀσιανή. Ertrag 1, 138, 5. Tissaphernes 8, 50, 3.
Μάγνητες 2, 101, 2.
Μαιάνδρου πεδίων 3, 19, 2. 8, 58, 1.
Μαῖδοι 2, 98, 2.
Μαιναλία 5, 64, 1.
Μαινάλιοι 5, 67, 2. 77, 2.
Μακάριος Spart. 3, 100, 2. 109, 1.
Μακεδόνες 1, 63, 2. 4, 126, 3. Barbaren § 1. Eintheilung 2, 99, 1. König 1, 57, 1. Herrschaft 2, 99, 4. Kriegsmittel 100, 1. Zug gegen Arrhibaeos 4, 124, 1. 125, 2. Reiter 1, 61, 3. 62, 3. 2, 100, 3. 4, 124, 2. vgl. *Αυγκησταί* u. *Περδικκας*.
Μακεδονία 2, 98, 1. Grenze 6, 7, 3. ἢ *κάτω* etc. 2, 99, 1. 2. 4. Dion 4, 78, 6. König 2, 95, 1. 3. Züge der Athener dahin 1, 58, 1. vgl. 57, 4. 59. 60, 1. 61, 2. 5, 83, 4. 6, 7, 3. des Sitalkes 2, 101, 3. vgl. *Περδικκας*.
Μαλέα Lak. 4, 53, 2. 8, 39, 2.
Μαλέα Mytil. 3, 4, 3. 6, 2.
Μαλόεις 3, 3, 3. 4.
Μαντινεία 5, 55, 1. 64, 3. 77, 1. Schlacht 5, 64, 3. 66 — 75. 6, 16, 6.
οἱ δημιουργοὶ καὶ ἡ βοιλή καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί 5, 47, 11.
Μαντινῆς 5, 37, 1. 44, 2. 45, 3. 61, 4. 78. 81, 1. 6, 89, 2. 105, 2. Söldner 3, 107, 4. 108, 3. 109, 2. 111, 1. 2. 113, 1. Kämpfe mit Tegea 4, 134, 1 f. Hoplitzen zu Olympia 5, 50, 1. 5, 65, 3. vgl. 62, 1. haben einen Theil Arkadiens unterworfen 5, 29, 1. 33, 1. 2. 58, 1. mit Argos verbündet 29, 1 f. 33, 2.

44, 2. 47, 1 ff. 58, 1. 61, 1. 67, 3. 74, 2. 75, 4. 78, 1. Congress 55, 1. Vertrag mit Lak. 81, 1. Truppen bei den Athenern 6, 29, 3. 43, 2. 61, 4. 67, 1. 68, 2. als Söldner 7, 57, 8.
Μαντινικός. πόλεμος 5, 26, 3. *Μαντινικά* 6, 88, 10. *Μαντινική* 5, 64, 4. 65, 3.
Μαράθουσσα J. 8, 31, 2.
Μαραθών. Μαραθώνι 1, 73, 3. *ἐν Μ.* 1, 18, 3. 2, 34, 3. Zeit 6, 59, 5.
Μάρεια St. 1, 104, 1.
Μασσαλία gegr. 1, 13, 5.
Μαχάων Kor. 2, 83, 4.
Μεγάβατος Perser 1, 109, 2.
Μεγαβάτης Perser 1, 129, 1.
Μεγάβυζος 1, 109, 2.
Μεγακλής Sik. 4, 119, 2.
Μέγαρα in Hellas 8, 94, 1. athenisch 1, 103, 3. 105, 4. 107, 2. Versuche der Athener auf M. 4, 66, 3. Colonien 4, 75, 3. 6, 4, 1. 3. vgl. 7, 57, 7. syn. *Μεγαρίς* 2, 31, 1.
Μέγαρα in Sik. 6, 94, 1. Lage 6, 49, 3. 97, 4. von den Syr. besetzt 94, 1. *γρούριον* 75, 1. 7, 25, 3.
Μεγαρήs in Hellas 5, 17, 3. 31, 5. 58, 4. 59, 2. 3. 60, 3. Tyrann 1, 126, 2. von Kor. bekriegt, mit Athen verbündet 1, 103, 3. vgl. 1, 42, 2. 105, 3 f. erhalten lange Mauern 1, 103, 3. vgl. 4, 66, 3. 69, 4. 70, 1. 73, 4. 109, 1. fallen ab 1, 114, 1. Beschluss gegen sie 1, 67, 3. 139, 2. 140, 4 f. 144, 2. Einschliessung 2, 94, 3. 3. 51, 1 f. stellen den Kor. Schiffe 1, 27, 2. 46, 1. 48, 3. den Lak. 2, 9, 2. 8, 3. 33, 1. 80, 2. Landsoldaten 4, 100, 1. 5, 58, 4. Anschlag auf den Peiraceus 2, 93, 1 f. innere Zwietracht 4, 66 — 74. mit den Kor. u. A. verbündet 5, 38, 1 f. Verbannte in Plataea 3, 68, 2. vor Syr. *φιλοί* 6, 43, 2. 7, 57, 7.
Μεγαρήs Ὑβλαῖοι 6, 4, 2.
Μεγαρίς. ναῦs 8, 33, 1. *νῆs* 1, 48, 3. das Land 4, 76, 1. Einfall der Kor. 1, 105, 3. der Lak. 108, 1. der Athener 2, 31, 1. 4. vgl. 4, 66, 1.
Μεδεών 3, 106, 2.
Μεθύσθριον τῆs Ἀρκαδίας 5, 58, 2.
Μεθωναῖοι 4, 129, 4.
Μεθώνη Argos. Lage 4, 45, 2.
Μεθώνη τῆs Λακωνικῆs 2, 25, 1 f. 5, 18, 6.
Μεθώνη ἡ ὄμορος Μακεδονία 6, 7, 3.

Μείδιος Fl. 8, 106, 1.
Μεικιάδης Kerk. 1, 47, 1.
Μελαγχρίδας 8, 6, 5.
Μελαῖοι Ital. 5, 5, 2.
Μέλανθος Lak. 8, 5, 1.
Μελανῶπος Ath. 3, 86, 1.
Μελίας Lak. 3, 5, 3.
Μελέσανδρος ath. Strateg fällt 2, 69.
Μελήσιος Ath. 8, 86, 7.
Μελήσιππος Lak. 1, 139, 3. 2, 12, 1 ff.
Μελιτία τῆs Ἀχαΐας Thess. 4, 78, 1. 5.
Μέμφιs 1, 104, 2. 109, 2.
Μένανδρος ath. Strateg 7, 16, 1. 43, 2. 69, 4.
Μενδαῖοι 4, 123, 2. 4. 129, 3. 5. 130, 2. 5. Colonie Eion 4, 7.
Μένδη Thrake. Brasidas Versuch 4, 121, 2. fällt ab 123, 1. 124, 4. wieder erobert 129, 1 ff. 130, 4 f. 131, 2.
Μενδήσιον κέραs Aeg. 1, 110, 2.
Μενεδαῖος [Μενεδάιος] Spart. 3, 100, 2. 109, 1. 2.
Μενεκράτης Meg. 4, 119, 2.
Μενέκωλος gründet Kamarina 6, 5, 3.
Μένιππος Ath. 8, 13.
Μίνων Pharsalier 2, 22, 3.
Μερονίs Κῶs 8, 41, 2.
Μεσσαπίοι 3, 101, 2. *ἔθνος* 7, 33, 4.
Μεσσήνη τῆs Σικελίας 4, 25, 1. 3. 7. vgl. § 2. gegründet 6, 4, 6. 5, 1. Hafen 4, 25, 4. *πορθμός* 24, 4. Lage 3, 88, 2. von den Athenern unterworfen 3, 90, 2 f. fällt ab 4, 1, 1. 4. vgl. 24, 1. innere Fehde 5, 5, 1. lokrisch eb. Alkibiades dort 6, 50, 1. 74, 1. Gylippos 7, 1, 2.
Μεσσηνία γῆ Pel. 4, 3, 2.
Μεσσηνιοί Pel. Heloten 1, 101, 2. dorische Sprache 3, 112, 3. 4, 3, 3. in Naupaktos 103, 2. mit Athen verbündet 2, 9, 3. Truppen 25, 4. 90, 3. 102, 1. 3, 75, 1. 81, 1. 94, 3. 95, 1 f. 97, 1. 98, 2. 107, 1. 108, 2. 112, 2. 4, 9, 2. 32, 2. 36, 1. 7, 31, 1. 57, 7. zu Pylos 41, 2. 5, 35, 5 f. 56, 2 f. vgl. *Ἐύλωτες*.
Μεσσηνιοί Sik. Lage 6, 48, 2. von den Athenern unterworfen 3, 90, 2 f. Kämpfe 4, 25, 1 — 9. innere Fehde 5, 5, 1.
Μεσσηνίs γῆ 4, 41, 2.
Μεταγένης Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
Μεταπόντιοι 7, 33, 5. 57, 10.
Μεταπόντιον τῆs Ἰταλίας 7, 33, 4.

Μηδίξειν 3, 34, 2. 62, 1. 64, 1.
Μηδικός. πόλεμος 1, 90, 1. 95, 4.
 97, 1. 3, 10, 1. *ἔργον* 1, 23, 1. *ἀρχή*
 8, 43, 4. *σκυαί* 1, 130, 1. *σῦλα* 2, 13,
 4. *τὰ Μηδικά* 1, 14, 2. 18, 7. 41, 2.
 69, 1. 73, 2. 97, 2. 142, 3. 2, 16. 21,
 2. 6, 82, 2. 8, 24, 3.
Μηδισμός 1, 95, 3. 135, 1. 3, 62,
 4. 64, 3.
Μῆδος. ὁ *Μ.* für οἱ *Μῆδοι* oder *Μή-*
δων βασιλεύς 1, 69, 4. 74, 4. 77, 3. 4.
 92, 1. 102, 3. 3, 10, 2. 34, 2. 62, 3.
 4. 63, 2. 68, 1. 5, 89, 1. 6, 17, 5. 33,
 6. 76, 3. 4. 77, 1. 82, 4. 83, 1. (οἱ)
Μῆδοι von den Persern verschieden 1,
 104, 2. allgemein. Jener fliehen vor
 ihnen 6, 4, 6. bei Marathon 1, 18, 3.
 6, 59, 5. bei Salamis etc. von Athen
 bestanden 1, 144, 5. vgl. 7, 21, 3. bei
 Plataea von den Hellenen 2, 71, 2. 74,
 2. vgl. 1, 86, 1. 3, 57, 3. 58, 3. fliehen
 1, 89, 1. 93, 5. *ἀκροθίνιον* 1, 132, 2.
 zu Byzantion 94. 128, 3. Eion 98, 1.
 Sestos 89, 2. 8, 62, 2. am Eurymedon
 1, 100, 1. als Leibwächter 130, 1.
Μήθυμνα 8, 101, 2. den Athenern
 treu 3, 2, 1. 5, 1. vgl. 56, 2. angegriffen
 18, 1. fällt ab 8, 22, 2. 23, 3 ff. von
 Verbannten angegriffen 100, 2. vgl. Kr.
 z. Dion. p. 335.
Μήθυμναῖοι. Aeoler 7, 57, 4. kla-
 gen die Mytilinaeer an 3, 2, 2. geschla-
 gen 3, 18, 2. autonom 6, 85, 2. 7,
 57, 4.
Μηκύβερνα 5, 39, 1.
Μηκυβεραῖοι 5, 18, 5.
Μηλιακός κόλπος 3, 96, 2.
Μηλιεύς κόλπος 4, 100, 1. 8, 3, 1.
Μηλις 3, 92, 1. 5, 51, 1.
Μηλιοι. Colonisten der Lak. 5, 84,
 3. 89, 1. 106. die Athener versuchen
 sie zu unterwerfen 3, 91, 1. bekriegt
 und unterworfen 5, 84-116.
Μῆλος. Lage 5, 108. gegründet 5,
 112, 2. mit den Ath. u. Lak. nicht ver-
 bündet 2, 9, 3. vgl. 5, 89, 1. Zug der
 Athener dahin 3, 91, 1 f. 94, 1. Lak.
 dort 8, 39, 2. 41, 3?
Μήνας 5, 19, 2. 24, 1. vgl. 24, 1.
Μητρόπολις 3, 107, 1.
Μιλησία 8, 24, 1. 26, 3.
Μιλήσιος 8, 24, 1. 26, 3. *ναῦς* 8,
 61, 2. (οἱ) *Μιλήσιοι*. Krieg gegen die
 Samier 1, 115, 2. bei den Athenern 4,
 42, 1. 53, 1. 54, 1. 7, 57, 3. Verhält-

nisse zu Alkibiades 8, 17, 1. zu Tissa-
 phernes 8, 84, 3. 109, 1. vgl. 85, 2.
 Schlacht 25, 1-4. 26, 3. 45, 1. eifrig
 36, 1. 79, 1. erobern ihr *τρούριον* 8,
 84, 2. Zwist mit Astyochois § 3 u. 85,
 2. 4. Colonie Abydos 8, 61, 1.
Μίλητος 1, 115, 5. 116, 1. 8, 27, 5.
 Lage 8, 25, 4. gegenüber Inseln 17, 3.
 26, 2. fällt ab 8, 17, 1-3. von den
 Athenern bedrängt eb. u. 24, 1. 25, 1.
 4. 30, 1 f. die Pel. dort 28, 4. 5. 32, 2.
 33, 1. 3. 36, 1. (verhandeln mit Tissa-
 phernes 29, 1 f.) 38, 3. 39, 2 f. 50, 2.
 (57, 1.) 60, 3. 61, 2. 63, 1. 75, 3. 78,
 1. 79, 3. 80, 2. 83, 1. 84, 2 f. 85, 3.
 99, 1. 2. 100, 1. 108, 2. gegen Tissa-
 phernes 84, 2. 109, 1.
Μιλτιάδης 1, 98, 1. 100, 1.
Μίμας B. 8, 34, 2.
Μινδαρος lak. Nauarch 8, 85, 1.
 99, 1 f. 101, 1. 102, 2. 104, 2.
Μινύειος 4, 76, 2.
Μινώα J. Lage 3, 51, 1. vgl. 4, 67,
 1. 4. 118, 4.
Μίνως. Flotte 1, 8, 1. Herrschaft
 1, 4.
Μόλοβρος Lak. 4, 8, 7.
Μολοσσοί 1, 136, 2. 2, 80, 4.
Μολυκρικός 2, 86, 1.
Μολύκρειον 2, 84, 3. 3, 102, 1.
Μοργαντίνη Sik. 4, 65, 1.
Μοτύη Sik. 6, 2, 6.
Μουνηχία 2, 13, 6. 8, 93, 1. *Μου-*
νηχίασι 92, 6.
Μυθονία. Lage 1, 58, 2. 2, 99, 3.
 100, 3.
Μυκάλη 1, 89, 1. 8, 79, 1. Lage
 § 2.
Μυκαλήσιοι 7, 30, 3.
Μυκαλησός. Lage 7, 29, 2. Un-
 glück 29-30.
Μυκηναῖοι 1, 9, 2.
Μυκῆναι. Herrschaft 1, 9, 2. klein
 10, 1.
Μύκονος J. 3, 29, 1.
Μυλαί Sik. 3, 90, 2.
Μυλητίδαι 6, 5, 2.
Μυονῆς 3, 101, 2.
Μυόννησος ἡ Τηρίον 3, 32, 1.
Μυοῦς 1, 138, 6. 3, 19, 2.
Μυρκίνιος. *πελασταί* 5, 6, 4. 10, 8.
 Reiterei § 9.
Μύρκινος Ἡδωνική πόλις 4, 107, 2.
Μυρρίνη Frau des Hippas 6, 55, 2.
Μύριλος Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Μυρωνίδης ath. Strateg 1, 105, 4. 108, 1. 4, 95, 1.

Μύσων syr. Strateg 8, 85, 3.

Μυστήρια 6, 28, 1. 53, 1. 2. vgl. 60, 1.

Μυστικά 6, 28, 2. 60, 1. 61, 1. 8, 52, 2.

Μυτιληναῖοι 3, 2, 2. 3, 1 ff. Fest 3, 3, 3. zehn Schiffe bei den Athenern 3, 3, 3. angegriffen 3, 3, 4. 4, 1 ff. 5, 1. 3. kämpfen 3, 5, 2. 6, 2. Gesandte zu Olympia 3, 8—14. Bund mit den Pel. 3, 15. ziehen gegen Methymna 3, 18, 1. muthig 25, 2. Bestrafung 36, 2. 4. 49—50. vgl. 4, 52, 2. Versuche der Ausgewanderten 52, 1—3. 75, 1 f.

Μυτιλήνη. Lage 8, 101, 1. vereinigt die Lesbier 3, 2, 2. eingeschlossen 3, 18, 3. Schiffe hingeschickt 3, 16, 3. 25, 2. 26, 1. 27, 1. 29, 1. 2. 69, 1. Sa-laethos dort 25, 1. unterworfen 27—29. 35. fällt ab 8, 22, 3. erobert 23, 2 f. vgl. 100, 3.

Νάξιοι. abgefallen u. unterworfen 1, 98, 2.

Νάξιοι Sik. besiegen die Messenier 4, 25, 5 f. nehmen die Athener auf 6, 50, 2. stellen Reiter 6, 98, 1.

Νάξος belagert 1, 137, 1.

Νάξος ἢ Χαλκιδική in Sik. 4, 25, 5. gegründet 6, 3, 1. gründet Leontinoi § 3. vgl. 20, 2. die Athener dort 50, 2. 72, 1. 74, 2. 75, 2. 88, 3. 6. 7, 57, 10. schwach 7, 14, 2.

Ναυκλείδης Plat. 2, 2, 2.

Ναυκράτης Sikyonier 4, 119, 2.

Ναυπακτία 3, 102, 1.

Ναυπάκτιοι. Hafen 2, 92, 2.

Ναύπακτος. den Messeniern gegeben 1, 103, 2. vgl. 2, 90, 2. 91, 1. 92, 4. 3, 78, 2. *Μεσσηνιοὶ οἱ ἐν Ν.* mit Athen verbündet 2, 9, 3. *οἱ ἐκ Ν. Μ.* 4, 41, 2. vgl. 7, 31, 1. 57, 7. Athener dort 2, 69, 1. 84, 3. 91, 1. 92, 4. 102, 1. 103, 3, 7, 2. 75, 1. 96, 2. 98, 4. 100, 1. 101, 1. 102, 2. 114, 2. 4, 13, 2. 49, 76, 1. 77, 1. 114, 2. 7, 17, 3. 19, 5. 31, 3. 34, 1. 3. 6. 36, 2. die Amprakioten feindselig 2, 80, 1. die Aetoler etc. 3, 94, 3. 100, 1. 102, 1. 2. vgl. *Μεσσηνιοὶ*.

Νέα πόλις Karth. 7, 50, 2.

Νεμέα 3, 96, 1. 5, 58, 3. 4. 59, 1. 2. 60, 3.

Νέμειος Ζεύς 3, 96, 1.

Νεοδαμώδεις 5, 34, 2. 67, 1. 7, 19, 3. 8, 5, 1. Begriff 7, 58, 3.

Νέστος Fl. 2, 96, 4.

Νήρικος Leuk. 3, 7, 3.

Νικάνωρ Chaoner 2, 80, 4.

Νικασσος Meg. 4, 119, 2.

Νικήρατος Ath. 3, 51, 1. 91, 1. 4, 27, 4. 42, 1. 53, 1. 119, 2. 129, 3. 5, 16, 2. 83, 4. 6, 8, 2.

Νικιάδης Meg. 4, 118, 8.

Νικίας Ath. Vater des Hagnon 2, 58, 1. 4, 102, 2.

Νικίας ὁ Νικηράτου ἀπραγμοσύνη 6, 18, 6. glücklich 6, 17, 1. abergläubisch 7, 50, 4. ath. Strateg gegen Minoia 3, 51, 1 ff. auf Melos u. bei Tanagra 3, 91, 1. 3. tritt dem Kleon die Anführung bei Pylos ab 4, 27, 4. 28, 1 ff. bei Korinthos 42, 1. auf Kythera 53, 1. 54, 2. schliesst Verträge 119, 2. 5, 19, 2. 24, 1. 43, 2. 7, 86, 3. in Thrake 4, 129, 3. 4. 130, 2. 4. 132, 2. soll gegen die Chalkidier ausziehen 5, 83, 4. friedliebend 5, 16, 2 f. vom Alkibiades beneidet 5, 43, 2. 45, 3. 46, 1. 6, 15, 1. Gesandter 5, 46, 3 ff. Strateg nach Sikilien erwähnt spricht gegen den Zug 6, 8, 2 f. 9—14. Forderungen 19—25. erwartete Täuschung 46, 2. will gegen Selinus 47, 1. zögert 7, 42, 3. nach Egesta 6, 62, 4. Anrede an die Soldaten 6, 68. krank 102, 2. unterhandelt 103, 3. missachtet den Gylippos 104, 4. 7, 1, 2. meidet den Kampf 3, 3. will Plemmyrion befestigen 7, 4, 4. entsendet Schiffe § 7. zieht aus 6, 1. schickt Gesandte nach Athen 8, 1 ff. Brief an die Athener 10—15. bleibt Strateg 16, 1. verhandelt mit den Sikelern 32, 1. Rüstungen 38, 2. willfährig 43, 1. bleibt in den Verschanzungen § 3. seine Ansichten 48, 1 ff. 49, 1. 4. 50, 3 f. Ermahnungen an die Soldaten 60, 4—64. 69, 2 ff. Berathung 72, 2. getäuscht 73, 4. Ermunterung 76 f. Rückzug 75, 1. 78—84. gefangen 85, 1. getödtet 86, 1.

Νικίας Gortynier 2, 85, 4.

Νικόλαος Lak. 2, 67, 1 ff.

Νικόμαχος Phoker 4, 89, 2.

Νικομήδης Spart. 1, 107, 1.

Νικονίδης? Larissaeer 4, 78, 2.

Νικόστρατος ὁ Λυσιγέους, ath. Strateg 3, 75, 1—4. 4, 119, 2. 129, 3. ὁ

Διοτρέφους 4, 53, 1. vgl. 129, 5, 130, 2, 5, 61, 1. fällt 74, 2

Νίκων Theb. 7, 19, 3.

Νίσαια Meg. Lage 4, 66, 3. mit langen Mauern, von den Athenern besetzt 1, 103, 3. 114, 1. zurückgegeben 115, 1. vgl. 2, 93, 1. 94, 2. angegriffen 3, 51, 3. wieder gefordert 4, 31, 4. Kämpfe 4, 66, 3. 68, 2. 69, 1—3. 70, 1. 3. 72, 2 f. 73, 5. 85, 4. 100, 1. 108, 4. 118, 4. vgl. 2, 34, 3. 5, 17, 2. 3.

Νίσου? 4, 118, 4.

Νότιον τὸ Κολοφωνίων 3, 34, 1—4.

Νυμφόδωρος Aberit 2, 29, 1. 4.

Ξάνθιππος Ath. 1, 111, 2. 127, 1. 139, 4. 2, 13, 1. 31, 1. 34, 4.

Ξεάρχης Ephor 5, 36, 1. 37, 1. 38, 4. 46, 4.

Ξεάρχης ὁ Κνίδιος Lak. 5, 51, 1.

Ξενοκλείδης Kor. 1, 46, 2. ὁ *Εὐ-
συχλείους* 3, 114, 4.

Ξενοτίμος Ath. 2, 23, 1.

Ξενοφάνης Ath. 6, 8, 2.

Ξενοφάντιδας Lakon 8, 55, 2.

Ξενοφῶν ὁ Ἐρριπίδου ath. Strateg 2, 70, 1. 79, 1. fällt § 6.

Ξίων Theb. 7, 19, 5.

Ξέρξης 1, 137, 3. 4, 50, 3. Macht 3, 56, 3. Feldzug 1, 14, 2. Rückzug 1, 118, 1. 137, 4. verhandelt mit Pausanias 129, 1. 3.

Ἵδομαντος 2, 101, 2. 5, 6, 2.

Ἵδρύσης 2, 95, 1. *Ἵδρύσαι* 2, 29, 3. 4. 96, 1. 98, 2. König Teres 29, 2. 4. 4, 101, 3. 4. Häuptlinge 97, 3. Umfang 97, 1. vgl. 29, 2. Reiter 98, 3.

Ἵδρυσσεύς 4, 24, 4.

Ἵζόλαι s. *Λοκροί*.

Οἰανθῆς 3, 101, 2.

Οἰνεὼν τῆς Λοκρίδος 3, 95, 3. 98, 3. 102, 1.

Οἰνιάδαι τῆς Ἀχαρνανίας 1, 111, 2. vgl. 3, 94, 1. Lage 2, 102, 2 f. 5. von den Athenern bekriegt 1, 111, 2. 3, 7, 2. den Lak. befreundet 2, 82. 3, 114, 2. den Athenern sich anzuschliessen gezwungen 4, 77, 2.

Οἰνόη τῆς Ἀπικῆς 2, 18, 1. Lage eb. vgl. § 3. u. 19, 1. geht durch Ver-
rath an die Boeoter verloren 8, 98, 1—3.

Οἰνοῦσσαι αἰ πρὸ Χίου νῆσοι 8, 24, 2.

Οἰνόφυτα 1, 108, 2. 4, 95, 2.

Οἰσύμη. Col. der Thasier 4, 107, 2.

Οἰταῖοι 3, 92, 1. 2. 8, 3, 1.

Ὀλορος Ath. 4, 104, 2.

Ὀλόφρυξος St. 4, 109, 2.

Ὀλπαῖοι 3, 101, 2.

Ὀλπη 3, 107, 3. 111, 1. 113, 1. Sonst im Plu. *Ὀλπαι*. Lage 3, 405, 1 f. vgl. § 4. 106, 1. 2. 107, 1. 108, 3. 110.

Ὀλυμπία 3, 8. Schätze 1, 121, 2. vgl. 143, 1.

Ὀλύμπια 5, 47, 12. 13. 50, 4. gröss-
tes Fest des Zeus 1, 126, 3. Andro-
sthenes siegt 5, 49, 1.

Ὀλυμπιάξ 3, 8. 6, 16, 2.

Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν 1, 6, 4. νόμος 5, 49, 1. *σπονδαί* eb.

Ὀλυμπιάς 3, 8.

Ὀλυμπιάσιν 1, 143, 1. 5, 13, 10, 47, 13.

Ὀλυμπιεῖον 6, 64, 3. 65, 4. 70, 4. 75, 1. 7, 37, 2. 3. 42, 6. *πολίγη* 7, 4, 7.

Ὀλυμπιονίκης 1, 126, 2.

Ὀλύμπιος s. *Ζεύς*.

Ὀλυμπος B. 4, 78, 6.

Ὀλύνθιος 4, 110, 3. (οἱ) Ὀ. 5, 3, 4. 18, 5. 39, 1.

Ὀλυνθος ἡ Χαλκιδική 4, 123, 3. Lage 1, 62, 1. 63, 2. vergrössert 58, 2.

den Athenern feindlich 62, 2. 3. 63, 1. 2. 2, 79, 2. 4. soll autonom sein 5, 18, 4.

Ὀμηρος 1, 3, 3. 9, 3. 10, 4. 2, 41, 2. 3, 104, 3. 6.

Ὀνάσιμος Sik. 4, 119, 2.

Ὀνειον ὄρος 4, 44, 3.

Ὀνητορίδης 2, 2, 1.

Ὀνομακλῆς ath. Strateg 8, 25, 1. 30, 2.

Ὀπικία 6, 4, 5.

Ὀπικοί 6, 2, 4.

Ὀπούντιοι s. *Λοκροί*.

Ὀποῦς 2, 32.

Ὀρέσθειον 5, 64, 1. 2.

Ὀρεσθίς 4, 134, 1.

Ὀρέσται 2, 80, 4.

Ὀρέστης Thess. 1, 111, 1.

Ὀρνεαί Arg. 6, 7, 1—3.

Ὀρνεῖται 5, 67, 3. 72, 3. 74, 2. 6, 7, 1.

Ὀροβία τῆς Εὐβοίας 3, 89, 1.

Ὀροιδος König der Parauaeer 2, 80, 4.

Ὀρχομένιοι Ark. 5, 61, 4. 77, 1.

Ὀρχομένιοι Boeot. 4, 76, 3. 93, 4.

Ὄρχομενός δ' Ἀρκαδικός 5, 61, 3.
62, 1. 63, 2.

Ὄρχομενός δ' Βοιωτός 3, 87, 2. δ'
Μινύειος 4, 76, 3. ἢ Ὁ. 1, 113, 2. vgl.
§ 1.

Ὄσκιος Fl. 2, 96, 4.

Ὄφιοιεύς 3, 100, 1. Ὄφιοιός 3, 94,
4. 96, 2.

Πάγγαιον 2, 99, 2.

Παγώνδας Boeotarch 4, 91, 2. 93,
1. 96, 1. 4. Rede 92.

Παιόνες 2, 96, 3. 98, 2.

Παιονία 2, 99, 3.

Παιονικά ξθνη 2, 96, 3. Δόβηρος
ἢ Π. 98, 2.

Παλαιρός Ἀχαρνάνων 2, 30, 1.

Παλιός Κεφαλλήνων 1, 27, 2. 2, 30, 2.

Παλλήνη 1, 64, 2. 4, 116, 1. 120,
1. 123, 1. 129, 1. ἀπειριστός 1, 64, 1.

Ἰσθμός 1, 56, 1. vgl. Πέλληνη.

Πάμιλλος gründet Selinus 6, 4, 3.

Παμφυλία 1, 100, 1.

Παναθηναία τὰ μεγάλα 5, 47, 12.
6, 56, 2.

Παναθηναϊκή πομπή 1, 20, 3.

Παναίοι 2, 101, 2.

Πάναιρος Thess. 4, 78, 1.

Πάνακτον erobert 5, 3, 4. zurück-
zugeben 5, 18, 6. 35, 5. 36, 3. 39, 1.
2. zerstört 39, 2. 40, 1. 2. 42, 1—3.
vgl. 44, 2. 46, 2.

Πανδίων 2, 29, 2. 3.

Πάνορμος, δ. Achaia 2, 86, 2. 92, 1.

Πάνορμος τῆς Μιλησίας 8, 24, 1.

Πάνορμος Sik. 6, 2, 6.

Παντακύας Fl. 6, 4, 1.

Παράλιοι Thess. 3, 92, 1.

Πάραλος γῆ 2, 55, 1. vgl. 56, 2.

Πάραλος Schiff 3, 33, 1. 2. 77, 2.
ναῦς 8, 74, 1.

Πάραλοι (die Mannschaft) 8, 73, 4.
5. 74, 2. 86, 6.

Παράσιοι Thess. 2, 22, 3.

Παραναίοι 2, 80, 4.

Πάριοι 4, 104, 2.

Παρνασσός 3, 95, 1.

Πάρνης (τὸ ὄρος 2, 23, 1. 4, 96, 5.

Παρρασική 5, 33, 1.

Παρράσιοι τῆς Ἀρκαδίας 5, 33, 1. 2.

Πασιελίδας Lak. 5, 3, 1. 2. vgl.
Ἐπιελίδας.

Πάτμος J. 3, 33, 3.

Πάτραι τῆς Ἀχαΐας 2, 83, 3. 84,
2. 3.

Πατρὸς 5, 52, 2.

Πατροκλῆς Lak. 4, 57, 3.

Πανσανίας ὁ Κλεομβρότου, Feld-
herr bei Plataea 1, 132, 2. 2, 71, 2. 3.
72, 1. 3, 54, 2. 58, 4. 68, 1. setzt den
Krieg fort 1, 94. gewaltthätig u. zurück-
berufen 95, 1. 2. 96, 1. seine letzten
Schicksale 128—135. Vater des Plei-
stoanax 1, 107, 1. 114, 2. 2, 21, 1. 5,
16, 2. 33, 1.

Πανσανίας Sohn des Pleistoanax
3, 26, 2.

Πανσανίας Mak. 1, 61, 3.

Πάχης ath. Strateg 3, 18, 2. 28, 1
bis 3. 33, 1. 34, 1 ff. 35. 36, 3. 49, 3.
50, 1.

Πεδάριτος Lak. nach Chios geschickt
8, 28, 5. 32, 2. vgl. § 3. 33, 2 f. 38,
3. 39, 2. 40, 1. 55, 2. fällt § 3. 61, 2.

Πειθίας Kerk. 3, 70, 2. 4.

Πειραιεύς 8, 93, 1. 96, 2. Umfang
2, 13, 6. erbaut 1, 93, 2 ff. wichtig
§ 5. mit Athen verbunden 1, 107, 1.

2, 13, 6. ἀκλῆστος 2, 93, 1. vgl. 94, 1.
3. 8, 76, 4. 86, 3. Brunnen 2, 48, 1.

Ἡετώνια 8, 90, 4—6. vgl. 92, 5. über-
füllt 2, 17, 3. Erkrankungen 48, 1.

Ausfahrt 6, 30, 2. gefährdet 2, 93, 1.
8, 1, 3. Unruhen 8, 92, 5—10. 94, 3.

erobert 5, 26, 1.

Πειραϊκή γῆ 2, 23, 2.

Πειραιός Lage 8, 10, 3. vgl. 11, 4.
14, 2. 15, 2. 20, 1.

Πεισανδρος. Gesandter 8, 49. vgl.
73, 1. hebt die Demokratie auf 53—54.

68, 1. 90, 1. 98, 1. beim Tissaphernes
54, 3. 56, 1. 63, 2. nach Athen 64, 1.

65, 1. 67, 1.

Πεισίδατος der Tyrann 1, 20, 2.
6, 53, 3. 54, 2. reinigt Delos 3, 104, 1.

Πεισίστρατος ὁ Ἰππίων 3, 54, 6.

Πελασγικόν Volk 1, 3, 2. 4, 109, 3.

Πελασγικόν zu Athen 2, 17, 1.

Πέλλα Mak. 2, 99, 3. 100, 3.

Πελλήνη 4, 120, 1. Ἰσθμός § 3. vgl.
Παλλήνη.

Πελληνῆς Achaia 4, 120, 1. stellen
den Lak. Schiffe 2, 9, 1. 2. 8, 3, 3.

106, 3. Fusssoldaten 5, 58, 4. 59, 3.
60, 3.

Πέλλιχος Kor. 1, 29, 2.

Πελοπίδαι 1, 9, 2.

Πελοπόννασος (γαῖ) 5, 77, 3. 4.
79, 1.

Πελοποννήσιοι 1, 9, 1. Name u.

alte Geschichte 1, 9, 1. Colonien 1, 12, 3. *αὐτοῦργοί* 141, 2. *φρόνημα* 6, 18, 4. vgl. 1, 121, 3. 123, 1. 7, 5, 3. Verhältnisse 1, 141, 2—6. ausgezeichnet im Landkriege 141, 5. nicht zur See 142, 3. 4. Athens Gesinnung gegen sie 6, 82, 2 f. ihre Kämpfe gegen Athen 105, 1. 2. Vertrag 112, 1. unsicher 1, 40, 4. bei Potidaea 1, 62, 1. 4. Krieg mit Athen 1, 1, 1. angefangen 1, 23, 4. vgl. 66, 1. mit Sparta verbündet 2, 9, 1. τὸ Π. 5, 3, 4.

Πελοπόννησος 2, 9, 2. 3. 5, 77, 4. 6, 85, 2. Aegina nahe 2, 27, 1. Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. Dories 12, 2. vgl. 10, 2. 6, 82, 2. frei 122, 3. *αὐτόνομος* 6, 77, 1. von den Lak. ihrem Interesse gemäss eingerichtet 1, 76, 1. reich an junger Mannschaft 2, 8, 1. Söldner 1, 31, 1. 4, 52, 1. 76, 3. 80, 3. 6, 22, 1. 8, 28, 4. frei von der Seuche 2, 54, 4. aufgeregt 5, 29, 2. *τὰ δυνατώτατα* 6, 16, 6. Athens Pläne gegen ihn 90, 2 f. 91, 3.

Πέλοψ 1, 9, 1.

Πελοῦρις τῆς Μεσσηνίας 4, 25, 2.

Πεπάρηθος J. 3, 89, 3.

Περαϊβία 4, 78, 5.

Περαϊβοί 4, 78, 6.

Περδικκας 1, 56, 2. *ὁ Ἀλεξάνδρου* 2, 99, 2. *Μακεδόνων βασιλεὺς* 1, 57, 1. Temenide 2, 99, 2. 5, 80, 2. sein Reich 2, 99, 4. 4, 78, 6. 128, 2. mit Athen verfeindet 1, 57, 2 f. 59. für die Chalkidier 1, 58, 2. Vertrag 61, 2. treulos 62, 1. 2. Massregeln gegen ihn 2, 29, 4. mit den Athenern verbündet § 5. heimlicher Feind 80, 4. vom Sitalkes bekriegt 95, 1 f. 101, 1. gewinnt den Seuthes § 4. heimlich Gegner der Athener 4, 79, 1 f. vgl. 78, 2. Feind des Arrhibaeos 79, 2. von den Athenern für einen Feind erklärt 82. vgl. 103, 2. 107, 3. Zug gegen Arrhibaeos 83, 1—3. abermals 124—125. mit Brasidas verfeindet 128, 4. mit Athen versöhnt 132, 1 f. vgl. 5, 6, 2. feindlich 83, 4. vgl. 80, 2. 6, 7, 3. 4. versöhnt 7, 9, 1. Vater des Archelaos 2, 100, 1.

Περικλῆς 6, 4, 5.

Περικλείδας Lak. 4, 119, 1.

Περικλῆς der erste Athener 1, 139, 4. *ἑναγής* 1, 127, 1. Charakter 2, 65, 3—9. seine Apologie 60 ff. Zug nach Sikyon etc. 1, 111, 2. gegen Megaris

114, 1. unterwirft Euboea § 2. gegen Samos 116, 1. 3. 117, 1. Ermuthigung zum Widerstande 140—145. Vorschlag 2, 12, 2. Vorsicht 2, 13, 1. zeigt die Kriegsmittel 13, 2—7. man zürnt ihm 21, 3. 22, 1. 59, 1 f. Zug nach Megaris 31, 1. Standrede 34—46. hindert Ausfälle 55. Zug nach Epidaurus 56, 1. 58, 1. 6, 31, 1.

Περσείδαι 1, 9, 2.

Πέρσης (*ἀνὴρ*) 1, 109, 1. 2. 4, 50, 1. 3. *οἱ δυνατοὶ τῶν Π.* 1, 89, 3. *Πέρσαι καὶ Μηδοί* 1, 104, 2. vgl. 1, 137, 3. 4, 36, 3. Könige 1, 13, 5. 14, 2. Sitte derselben 2, 97, 4.

Περσικός. βασιλεία 1, 16. *τράπεζα* 130, 2.

Περσίς γλώσσα 1, 138, 1.

Πέτρα τῆς Ῥηγίνης 7, 35, 2.

Πηγαί. von den Athenern genommen 1, 103, 3. 107, 2. 111, 2. zurückgegeben 115, 1. 4, 21, 4. Sitz Ausgewandter 4, 66, 1. 74, 3.

Πήγη J. 8, 31, 2.

Πίερες 2, 99, 2.

Πιερία 2, 99, 2. 100, 3.

Πιέριον τῆς Θεσσαλίας 5, 13, 1.

Πίνδος ὄρος 2, 102, 2.

Πισσοῦθνης ὁ Ὑστάπου besitzt Sardes 1, 115, 4. vgl. 3, 31. 34, 2. Vater des Amorges 8, 5, 5. 28, 3.

Πιτανάτης λόγος 1, 20, 4.

Πιττακός, König der Edoner 4, 107, 2.

Πλάταια τῆς Βοιωτίας 2, 2, 1. klein 77, 2. Lage 2, 5, 1. *ἀγορά* 2, 71, 2. von den Thebaern gegründet 3, 61, 2. überrumpelt 2, 2—7, 1. vgl. 12, 3. 19, 1. 7, 18, 1. Belagerung 2, 71—78. Zeit der Zerstörung 3, 68, 3. zurückgefordert 5, 17, 3. *Πλαταιαί* 2, 7, 1. 10, 1. vgl. 78, 3. 3, 21, 1. 36, 1. *Πλαταιᾶσιν* 1, 130, 1. 4, 72, 1.

Πλαταιῆς. gegen die Perser 3, 54, 2. 58, 4. 62, 1. helfen den Lak. 3, 54, 3. Athens Verbündete 2, 9, 3. vgl. 3, 55, 1 f. autonom 2, 71, 2. Zeitbestimmung 3, 68, 3. ein Theil rettet sich 3, 20—24. die übrigen ergeben sich 52 bis 68. die Geretteten in Skione 5, 32, 1. *φιλοί* 4, 67, 2. 6. vor Syr. 7, 57, 5.

Πλαταιίς 2, 71, 3. 74, 2. 3, 58, 4. Schicksale 3, 68, 2 f.

Πλεισταρχος Kg. der Lak. 1, 132, 2.

Πλειστοάναξ Sohn des Pausanias

1, 107, 1. fällt in Attika ein 114, 2. verdächtigt 2, 21, 1. 5, 16, 4. verbannt u. zurückgeführt 2, 21, 1. 5, 16, 4—6. friedliebend § 2. ausgefallen 19, 1. vgl. 24, 1. Zug gegen die Parrhasier 33, 1. nach Mantinea 75, 1. Vater des Pausanias 3, 26, 2.

Πλειστόλας Ephor 5, 19, 1. 24, 1. 25, 1.

Πλευρών 3, 102, 2.

Πλημύριον. Lage 7, 4, 4. 24, 4. vgl. 7, 4, 7. 22, 1. 2. 23, 1. 4. 24, 1. 3. 25, 7. 31, 2. 32, 1. 36, 6.

Πνύξ 8, 97, 1.

Πόλις 3, 101, 2.

Πολίχνα Klaz. 8, 14, 3. 23, 5.

Πολιχνίται Kreta 2, 85, 4.

Πολλής Kg. der Odomanter 5, 6, 2.

Πόλλης Arg. 2, 67, 1.

Πολυάνθης Kor. 7, 34, 2.

Πολυδαμίδας Lak. 4, 123, 4. 129, 3. 130, 2.

Πολυκράτης zur See mächtig 1, 13, 5. 3, 104, 2.

Πολυμήδης Lar. 2, 22, 3.

Πόντος 3, 2, 1. 4, 75, 1. 2. *στόμα* § 3. vgl. *Εύξεινος*.

Ποσειδών 1, 128, 1. 2, 34, 3. 8, 67, 2.

Ποσειδώνιον Fel. 4, 118, 4.

Ποσειδώνιον Thrake 4, 129, 3.

Πόταμις Syr. 8, 85, 3.

Ποτιδαια 4, 130, 2. vgl. 2, 79, 6. 4, 129, 3. Lage 1, 56. 63, 2. 64, 1. 68, 4. 4, 120, 3. wichtig 68, 4. Colonie der Kor. 1, 56. 66, 1. den Athenern unterworfen 56. fällt ab 56—60. von den Korinthiern unterstützt 60, 1 f. vgl. 68, 4. 119. belagert 61—63. Zeit 2, 2, 1. Kriegsgrund 1, 67, 1. 68, 4. 71, 3. 85, 2. 139, 1. 140, 4. weiter belagert 2, 58, 1—3. vgl. 13, 3. 31, 2. 67, 1. 3, 17, 1 f. 6, 31, 1. erobert u. ath. *επικοί* 2, 70, 1—3. 4, 120, 3. vgl. 2, 79, 6. Angriff des Brasidas 121, 2. 135, 1 f. vgl. 120, 3.

Ποτιδαιᾶται Dorier 1, 124, 1. *επιδημουργοί* 1, 56. ergeben sich u. wandern nach Chalkidike 2, 70, 1.

Ποτιδαιατικά 1, 118, 1.

Ποτιδανία Aet. 3, 96, 1.

Πρασιαί 8, 95, 1.

Πρασιαί τῆς Λακωνικῆς, *πόλισμα ἐπιθαλάσσιον* 2, 56, 3. 6, 105, 3. 7, 18, 4.

Πρατόδημος Hsn. 2, 67, 1.

Πρίαπος 8, 107, 1.

Πριήνη 1, 115, 2.

Προκλῆς ath. Strateg 3, 91, 1. 98, 4. 5, 19, 2. 24, 1.

Πρόκνη 2, 29, 2.

Προνναῖοι Kephall. 2, 30, 2.

Πρόξενος Lokrer 3, 103, 2.

Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας 3, 102, 3. 106, 1.

Προσωπίτις J. Aeg. 1, 109, 2.

Πρυτανεῖον 2, 15, 2. 3, 89, 3.

Πρυτανῆς 5, 47, 11. 6, 14, 8, 70, 1. vgl. 4, 118, 8.

Πρωτέας ath. Strateg 1, 45, 1. 2, 23, 1.

Πρωτεσίλαος. *ἱερόν* 8, 102, 3.

Πρώτη J. Lage 4, 13, 2.

Πτελεόν? Lak. 7, 18, 6.

Πτελεόν? Erythraea 8, 24, 1. 31, 1.

Πτοιόδωρος Theb. 4, 76, 1.

Πτυχία J. 4, 46, 2. vgl. 3, 75, 4.

Πύδιος Fl. sonst 8, 106, 1.

Πύδνα 1, 61, 2. 137, 1.

Πυθᾶγγελος Boeotarch 2, 2, 1.

Πυθαεὺς Ἀπόλλων 5, 53, 1.

Πυθῆν Kor. 6, 104, 2. 7, 1, 1. 70, 2.

Πύθης Abderit 2, 29, 1.

Πύθια 5, 1, 1.

Πυθικός. *χρηστήριον* 1, 103, 2.

Πύθιον Athen 2, 15, 3. 17, 1.

Πύθιος 6, 54, 6. 7. *Ἀπόλλων* 4, 118, 1.

Πυθόδωρος Archon 2, 2, 1. Strateg 3, 115, 1. 3 f. 4, 2, 1. 65, 3. 5, 19, 2. 24, 1. 6, 105, 3.

Πυθοῖ 5, 18, 10.

Πύλος 4, 80, 1. 7, 26, 2. Lage 4, 3, 2. 8, 4. 6, 13, 3. 41, 2. *ἀκρόπολις* 26, 2. von den Athenern besetzt 4, 4 bis 6. Auszug der Lak. dahin 4, 8—16. 23, 1 f. 26, 1. Kleon dort glücklich 5, 7, 2. 14, 1. 6, 89, 1. 7, 18, 3. 71, 7. 86, 2. vgl. 4, 27—39. Messenier dort 41, 1—3. 5, 14, 2. vgl. 5, 56, 2 f. 115, 1. 6, 105, 2. 7, 18, 4. 26, 2. 57, 7. zurückgefordert 5, 35, 3. 36, 3. 39, 1. 2. 44, 2. 45, 2. vgl. *Κορυθαῖον*.

Πυράσιοι 2, 22, 3.

Πύρρα Lesbos 3, 18, 1. 25, 1. 35, 8, 23, 2.

Πύρριχος Kor. 7, 39, 2.

Πύστιλος gründet Akragas 6, 4, 4.

Ραμφίας Lak. 1, 139, 3. 5, 12. 13. 14, 1. Vater des Klearchos 8, 8, 3. 39, 2. 80, 1.

Ρεῖτοι Att. 2, 19, 2.

Ρεῖτον Kor. 4, 42, 2.

Ρηγίνη 7, 35, 2.

Ρηγῖνοι. Chalkidier 6, 44, 3. 79, 1. Tyrann 6, 5, 1. für die Leontiner als Verwandte 3, 86, 1. ziehen mit den Athenern gegen die Liparaer 88, 1. von den Lokrern bekriegt 4, 1, 1 f. 24, 2 f. Schlacht gegen sie 25, 1 f. neutral 6, 44, 3. 46, 1. 79, 1.

Ρήγιον τῆς Ἰταλίας 3, 86, 2. Lage 4, 24, 3 f. 6, 44, 2. Athener dort 3, 86, 2. 88, 2. 115, 1. 4, 25, 9. 6, 44, 2. 45, 1. 46, 1. 50, 1 f. 51, 2. 7, 1, 2. 4, 7. Bürgerzwist 4, 1, 2.

Ρήνεια J. 1, 13, 5. 104, 1. Lage § 2.

Ρίον 2, 84, 3. τὸ ἐν Πελ. u. τὸ Ἀγαϊκόν 86, 2. Lage eb. vgl. 92, 3. 5, 52, 2. τὰ Ρία 86, 3.

Ροδία Land 8, 44, 2.

Ρόδιον 3, 8, 1. *Ροδιον πεντηκοντόρον* 6, 43, 1. σφενδονῆται *Ροδιῶν* § 2. Dorier 7, 57, 5. Argeier eb.

Ροδόπη B. 2, 96, 1. 2. 4. 98, 3.

Ρόδος. Städte 8, 44, 2. Colonie Gela 6, 4, 3. 7, 57, 5. 9. Athen unterworfen § 5. fällt ab 8, 44, 1 f. liefert den Pel. Geld § 3. deren Flotte dort 43, 1. 52, 1. 60, 2. 61, 2. die Athener gegen sie 41, 3. 53, 1.

Ροίτειον 4, 52, 1. 8, 101, 2.

Ρυπική Ach. 7, 34, 1.

Σαβύλινθος König der Molosser 2, 80, 4.

Σάδοκος Thraker 2, 29, 4. 67, 2.

Σάπων gründet Himera 6, 5, 1.

Σάλαιθος Lak. 3, 25, 1. 27. 35. 86, 1.

Σαλαμνία das Schiff 3, 33, 1. 2. 77, 2. 6, 61, 5. 6. ναῦς 6, 53, 1. 61, 4.

Σαλαμῖς J. ἀρωγήριον u. γρούριον 2, 93, 4. vgl. 3, 51, 2. von Schiffen bewacht 3, 17, 1. angegriffen 2, 93, 3. 94, 1 f. Schlacht 1, 73, 3. 137, 4.

Σαλαμῖς ἢ ἐν Κύπρῳ 1, 112, 2.

Σαλόνθιος Kg. der Agraeer 3, 111, 3. 114, 2. 4, 77, 2.

Σαμαῖοι Kephall. 2, 30, 2.

Σάμινθος 5, 58, 4.

Σαμία ναῦς 8, 16, 1.

Σάμιοι 8, 74, 1. 75, 3. zu Jonien gerechnet 6, 57, 3. bauen früh Schiffe 1, 13, 2. vgl. § 5. zu Zankle 6, 4, 6. 5, 1. Krieg mit Miletos 1, 115, 2. mit Athen 115—117. vgl. 40, 4. 41, 2. οἱ ἐξ Ἀναίων 3, 32, 1. 4, 75, 1 f. Unterthanen 7, 57, 3. ihre Aristokraten 8, 21, 1. 73, 1.

Σάμος. nicht weit von Mykale 8, 79, 2. Tyrann 1, 13, 5. 3, 104, 2. einst mächtig 8, 76, 3. ἀσείχιστος 8, 50, 5. Aufstand der Gemeinen 21, 1. vgl. 63, 2 f. 73, 1 ff. 75, 2 f. Athener dort 8, 16, 1. 2. 17, 1. 19, 2. 25, 1. 27, 4 f. 30, 1. 33, 2. 35, 2 f. 38, 3. 39, 3. 41, 3 f. 44, 3. 47, 2. 3. 48, 1 f. 50, 3 ff. 51, 1 f. 53, 1. 56, 5. 60, 3. 63, 2 f. 72, 1. 74, 2 f. 75, 2. 76, 4. 77. 79, 1 ff. 80, 3. 81, 1 f. 85, 4. 86, 1 ff. 88. 89, 1. 2. 4. 90, 1 ff. 96, 1. 97, 2. 99, 2. 100, 1. 4. 108, 1. befestigen es 51, 2. Verfassungskämpfe derselben 43 f. 63, 2 f. 72—76. 79, 1. 86, 1 ff. 88.

Σαραῖοι 5, 18, 5.

Σάνθιος λόγος 3, 19, 2.

Σάνη Colonie der Andrier 4, 109, 2. widersteht dem Brasidas § 2.

Σαργεύς Sik. 7, 19, 5.

Σάρδεις 1, 115, 4.

Σελινούντιοι. Nachbarn der Egestaeer in Fehde mit ihnen 6, 6, 2. 4. 8, 3. 13, 3. ihre Truppen zu Syr. 65, 2. 67, 3. 7, 1. 3. 5. 57, 7. 58, 1. Schiffe bei den Lak. 8, 26, 1.

Σελινούς. Lage 7, 58, 1. gegründet 6, 4, 3. vgl. 7, 57, 7. mächtig 20, 2 f. Plan des Nikias 47, 1 f. des Alkibiades 48, 2. die Athener dort 62, 1. Gylippos 7, 50, 1. 2.

Σεσμύλιοι 1, 65, 2. 5, 18, 3.

Σεύθης König der Odryser 2, 97, 2. vgl. 101, 3. 4. 101, 4.

Σθενελαίδας Ephor 1, 85, 3. 86 f. 8, 5, 1.

Σηστός. Lage 8, 62, 2. von Medern besetzt eb. u. 1, 89, 2. wichtig für Athen 8, 62, 2. 102, 1. 104, 1. 107, 1.

Σιγγαῖοι 5, 18, 5.

Σίγειον 6, 59, 5. 8, 101, 2.

Σιδούσσα 8, 24, 2.

Σικανία 6, 2, 3. 5.

Σικανικός 6, 62, 3.

Σικανοί 6, 2, 2. 3. 5.

Σικανός Fl. 6, 2, 2.

Σικανός Syr. 6, 73, 1. 7, 46, 50, 1. 70, 2.

Σικελία. vgl. 6, 8, 3. 42, 7, 68, 3. 8, 1, 1. Entfernung von Italien 4, 24, 4. von Karchedon 6, 2, 6. 7, 50, 2. Grösse 6, 1. 7, 13, 3. Städte und Kriegsmittel 6, 20, 2 f. Korn 3, 86, 2. der Aetna 116, 1 f. alte Namen u. Geschichte 6, 2—5. vgl. 1, 12, 2. 7, 58, 2. Fahrt dahin 1, 36, 3. 44, 2. Tyrannen mächtig 1, 17, 2. zur See 14, 2. Messene 6, 48, 2. mit den Lak. verbündet 2, 7, 2. vgl. 1, 36, 2. 8, 2, 2. Athener dort 3, 86, 1 f. 88, 1. 90, 1 ff. 103, 1 f. 115, 1—3. 4, 1, 1 f. 2, 1. 24—25. Friede 58—65. vgl. 5, 5, 1. ath. Gesandte dort 5, 4—5. Unternehmung der Athener gegen S. 6, 6—7, 87. vgl. 2, 65, 8. 6, 90, 1. 91, 2 f. 8, 2, 1. 96, 1. 106, 2. einig 6, 15, 1. 7, 33, 2. sendet *Θεωρούς* 6, 3, 1. gefürchtet 8, 1, 3. Schiffe bei den Lak. 8, 13, 26, 1.

Σικελικός πόντος 6, 13, 2. *πέλαγος* 4, 24, 4. 53, 3. *πόλις* 103, 1. *νήες* 8, 91, 1. *πόλεμος* 7, 85, 3. *ξυμφορά* 8, 24, 4. *τὸ Σ.* 8, 2, 3.

Σικελιώται 3, 90, 1. 4, 64, 3. 65, 1. 5, 4, 4. 6, 10, 2. 11, 2. 13, 2. 33, 4. 34, 4. 49, 3. 7, 18, 2. 87, 4. 8, 26, 1. Bedeutung 4, 58, 1. u. *Σικελοί* 32, 2. Ggs. 7, 57, 10. sieben Städte 6, 20, 2. grosse 7, 58, 4. stolz 6, 68, 2. unbekannt 91, 1. vgl. 7, 63, 3. Pläne Athens gegen sie 6, 90, 1. senden den Lak. Schiffe 8, 26, 1.

Σικελοί. aus Italien 6, 2, 4. gründen Zankle 6, 4, 6. in den Norden u. das Binnenland gedrängt 6, 2, 5 f. vgl. 3, 88, 2. 115, 1. 4, 25, 6. 5, 4, 5. 6, 3, 2. 3, 4, 2. 62, 3. den Syrakosern unterworfen 6, 88, 5. vgl. 3, 103, 1. 6, 34, 1. 45, 2. 48, 1. 7, 1, 4. 5. 58, 2. autonome 6, 88, 5. mit den Athenern verbündete 6, 62, 4. 65, 3. 88, 4. 7, 98, 1. 103, 2. 7, 32, 1 f. 33, 2. die Mehrzahl 57, 10. vgl. 58, 2. 77, 6. 80, 4. ihre Stadt Kentorips 6, 94, 3. Castell 7, 2, 3. Könige 6, 4, 2. 7, 1, 4. vgl. *Ζάγκλη* u. *Ἰγρσα*.

Σικυών 4, 70, 1. Flotte 2, 80, 2. oligarchisch gemacht 5, 81, 2.

Σικωνία 4, 101, 2.

Σικωνίος 4, 119, 2. 7, 19, 5. *Σικωνίοι*. vom Tolmides besiegt 1, 108, 3. vom Perikles 111, 2. helfen den Me-

garenn 114, 1. Gesandte in Korinthos 28, 1. besiegen die Athener 4, 101, 3. Verbündete der Lak. 2, 9, 2. 4, 70, 2. 5, 58, 4. 59, 2. 3. 60, 3. 7, 19, 5. gezwungen 7, 58, 4. stellen Schiffe 8, 3, 3. gegen Patrae 5, 52, 2.

Σίμος gründet Himera 6, 5, 2.

Σιμωνίδης ath. Strateg 4, 7.

Σιντοί 2, 98, 1. 2.

Σιτάλκης König der Thraker 2, 29, 1 f. mit Athen verbündet § 4 f. vgl. 67, 1 f. gegen Perdikkas 95—101. fällt 4, 101, 4. sein Nachfolger eb. u. 2, 97, 3.

Σίφαι. Lage 4, 76, 2. geschützt § 3. vgl. 77, 1. 2, 89, 2. 101, 2.

Σιάνθεια Kythera 5, 54, 1. 4.

Σικελίας Ath. 8, 89, 2.

Σικριται 5, 67, 1. 68, 2. 3. 71, 2. 3.

Σικριτίς. Lage 5, 33, 1.

Σικριφώνδας Theb. 7, 30, 3.

Σικριωνίδης ath. Strateg 8, 25, 1. 54, 2.

Σικιώνη. fällt ab 4, 120—122. 123, 2 f. belagert 129, 1. 130—133. 5, 2, 1. 18, 6.

Σικιωναίων. Abstammung 4, 120, 1. helfen Mende 129, 3. preisgegeben 5, 18, 8. vertilgt 32, 1.

Σκόμιον ὄρος 2, 96, 3. 4.

Σκῦθαι. Nachbarn der Geten 2, 96, 2. Macht 97, 5.

Σκύλακιον 5, 53, 2.

Σκῦρος J. 1, 98, 1.

Σκῶλος St. 5, 18, 4.

Σόλλιον korinthisch, erobert 2, 30, 1. 3, 95, 1. 5, 30, 3.

Σολέεις Sikilien 6, 2, 6.

Σολύγεια korinthisch 4, 42, 2. 43, 1.

Σολύγιος λόφος 4, 42, 2.

Σούνιον 7, 28, 1. 8, 4, 1. 95, 1.

Σοφοκλῆς ὁ Σωστροπιδου ath. Strateg 3, 115, 3. 4, 2, 1. 3, 1. 46, 1. 65, 3.

Σπαρδοκος. *Σπαρδοκος* Thraker 2, 101, 3. 4, 101, 4.

Σπάρτη 1, 131, 1. 2, 4, 15, 1. 81, 1. 132, 3. 5, 14, 2. Lage 4, 3, 2. *ἀξίως τῆς Σ.* 1, 86, 3. *σισημός ἐν Σ.* 128, 1. 3, 54, 3. *ὁ ἡγεμὼν τῆς Σ.* 1, 128, 5. *Σ. καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάς* 1, 131, 5. vgl. 2, 2, 1. 21, 1.

Σπαρτιάτης. in Anordnungen 8, 7, 1. im Militärischen 3, 100, 2. 4, 11, 1. 5, 9, 6. 7, 19, 3. 58, 3. 8, 22, 2. 39,

1. 91, 2. *ξύμβουλοι* 5, 63, 3. 8, 39, 2. (οί) *Σπαριαῖται* 1, 128, 2. 131, 1. 132, 1. 4, 8, 1. Gefallene 4, 38, 4. Gefangene 5, 15, 1. *ἀνήρ* Σ. 132, 5. 2, 12, 1. 25, 2. *ἀρχων* 6, 91, 3. vgl. 8, 11, 2. 61, 1. 2. 91, 3.

Σπάρτωλος ἢ Βοτανή 2, 79, 2 f. 5, 18, 4.

Στάγειρος Colonie der Andrier fällt ab 4, 88. vgl. 5, 6, 1. 18, 4.

Στάγης Perser 8, 16, 3.

Στατήρ 8, 70, 3. *δαρκεῖος* 8, 28, 4. *Φωκαίτης* 4, 52, 2.

Στησαγόρας Samier 1, 116, 3.

Στραῖτιοι. siegen 2, 81 f. vgl. 3, 106, 1 f.

Στρατόδημος Lak. 2, 67, 1. 4.

Στρατονίκη Mak. 2, 101, 4.

Στράτιος. Lage 2, 82. 102, 2. Bedeutbarkeit 80, 5. Verdächtige vertrieben 102, 1. Schlacht 84, 3. vgl. *Στράτιοι*.

Στρέψα 1, 61, 3.

Στρογγύλη J. 3, 88, 1.

Στροῖβος Ath. 1, 105, 2.

Στρομβιχίδης ath. Strateg 8, 15, 2. 16, 1. 2. 17, 1. 3. 30, 1. 2. 62, 1. 63, 1. 79, 3. 4.

Στρόμβιχος Ath. 1, 45, 1.

Στρόφακος Thess. 4, 78, 1.

Στρομών Fl. 4, 50, 1. Ursprung 2, 96, 3. Entfernung von Byzantion 97, 2. Lauf 99, 2. 3. 101, 2. bei Amphipolis 4, 102, 1. 3. vgl. 1, 100, 3. 7, 9, 1. Brücke 4, 103, 3 f. 108, 1. sumpfig eb. u. 5, 7, 3. Mündung 102, 2. vgl. 1, 98, 1. Schiffbau 4, 108, 5.

Στυρῆς 7, 57, 3.

Στύφων Lak. 4, 38, 1.

Σύβαρις Fl. 7, 35, 1.

Σύβοτα. *νήσοι* 1, 47, 1. 54, 2. *τῆς Θεσπρωτιδος λιμὴν ἐρῆμος* 50, 3. 52, 1. 54, 1. 4. 3, 76, 1.

Συκῆ 6, 98, 2. *Τύκη* eine Hs.

Σύμαιθος Fl. 6, 65, 2.

Σύμη J. 8, 41, 3. 42, 1. 4. 43, 1.

Συρακοσία 6, 52, 2.

ὁ *Συρακόσιος* collectiv 6, 78, 1. 2.

Συρακόσιοι 7, 25, 7. Dorier 7, 57, 1. 5. Charakter 6, 72, 2—4. 8, 96, 5. Verhältnisse 6, 38 ff. gründen Städte 6, 5, 3. Ausgewanderte in Himera § 2. Tyrann 6, 4, 2. 5, 4. 94, 1. vertreiben die Megarer 6, 94, 1. machen Barbaren zinspflichtig 6, 22, 3. vgl. 3, 103, 1 u. *Σικελοί*. verhasst 6, 17, 5. Verbündete

die Liparaeer 3, 88, 2. ihre Feinde 115, 2. Krieg mit den Leontinern 3, 86, 1 f. erobern Messene 4, 1, 1. kämpfen gegen die Athener 103, 2. von Messene aus 4, 24—25. Friede 58—65. in Leontinoi 5, 4, 2 f. helfen den Selinuntiern 6, 6, 2—4. Krieg mit den Athenern 6, 33—7, 87. zahlreiche Reiterei 6, 20, 3. vgl. 52, 2. 64, 2. 65, 4. 66, 1. 70, 3. 98, 1 ff. 7, 6, 2. 78, 2. funfzehn Strategen 6, 72, 2. drei 73. 103, 4. vgl. 8, 85, 3. reich an Getreide 6, 20, 3. Schiffe bei den Lak. 8, 26, 1. 35, 1. 61, 2. tapfer 28, 2. 78, 2. 104, 2. 105, 2 f. 106, 3. gegen Tissaphernes 8, 45, 3. 78, 2. 84, 1. 2. vgl. *Σικελοί*.

Συράκουσαι. gegründet 6, 3, 2. gross 6, 37, 3. 7, 28, 3. 58, 5. ὁ *μέγας λιμὴν* 6, 50, 3. 99, 1. 101, 2. Mündung desselben 7, 59, 2. vgl. 7, 4, 4. 36, 3. 6. 56, 1. 59, 2 u. der kleinere 22, 1. *νεώσοικοι* 7, 25, 4. vgl. 22, 2. mächtig 6, 20, 2. nimmt Leontiner auf 5, 4, 2.

Σφακτηρία. Lage 4, 8, 4—7. 13, 2. 30, 1 f. 31, 2. 33, 3. 36, 2 f. vgl. *νήσος*.

Σωκράτης ath. Strateg 2, 23, 1.

Σωστρατίδης Ath. 3, 115, 3.

Τάγης sonst 8, 16, 3.

Τάιναρος, *ον, τῆς Λακωνικῆς* 7, 19, 4. vgl. 1, 128, 1. 133, 1.

Ταμῶς Perser 8, 31, 1. 87, 2. 3.

Τάναγρα τῆς Βοιωτίας 1, 108, 1. 3, 91, 2 f. 4, 91, 1. 97, 1. 7, 29, 2.

Ταναγραία 4, 76, 3.

Ταναγραῖοι. ihre Mauer zerstört 1, 108, 2. geschlagen 3, 91, 3. bei Delion 4, 93, 4.

Τάνταλος 4, 57, 3 f.

Τάρας 6, 84, 4. 5. gegen die Athener 6, 44, 2. vgl. 104, 2. 3. 7, 1, 1. 8, 91, 2.

Τανλάντιοι 1, 24, 1.

Ταῦρος Lak. 4, 119, 1.

Τεγέα. wichtig 5, 32, 2. eine Partei gegen die Lak. 5, 62, 1 f. 64, 1. Lak. dort § 2. 74, 1. 75, 1. 76, 1. 78, 1. 82, 3.

Τεγεάτης 2, 67, 1.

Τεγεᾶται 5, 40, 3. Krieg gegen die Mantineer 4, 134, 1 f. vgl. 5, 62, 2. 65, 3. den Lak. treu 5, 32, 3. 57, 2. 67, 2. 71, 2. 73, 1.

Τεγεᾶτις 5, 65, 3.

- Τείχιον* 3, 96, 1.
Τείχιουσσα τῆς Μιλησίας 8, 26, 3.
 28, 1. 2.
Τελλίας Syr. 6, 103, 4.
Τέλλης Lak. 2, 25, 2, 3, 69, 1. 4,
 70, 1. 5, 19, 1. 24, 1.
Τεμενίτης zu Syr. 6, 75, 1. 100,
 2. ἄρα 7, 3, 3.
Τενέδιοι 3, 2, 2. 7, 57, 4.
Τένεδος 3, 28, 3. 35.
Τεριναῖος κόλπος 6, 104, 3.
Τεσσαρακοστὰι Χῖαι 8, 101, 1.
Τευτιάπλος Eleer 3, 29, 1.
Τεύτλουσσα J. 8, 42, 3.
Τέως 8, 16, 1. 19, 2. πῆχος 20, 2.
 vgl. 16, 3.
Τήιοι 3, 32, 1. fallen ab 8, 16, 2 f.
 19, 2 f. Vertrag 20, 2.
Τημενίδαί 2, 99, 2.
Τήνιοι 7, 57, 3. 8, 69, 2.
Τηρέας, Τηρίας Fl. 6, 50, 3. 94, 2.
Τηρέυς 2, 29, 2.
Τήρης König der Odrysen 2, 29, 1 f.
 4 f. 67, 1. 95, 1.
Τιλαταῖοι 2, 96, 4.
Τιμαγόρας Kyz. 8, 6, 1. 8, 1. 39, 1.
Τιμαγόρας Teg. 2, 67, 1. 4.
Τιμάνθης Kor. 1, 29, 2.
Τιμάνωρ Kor. 1, 29, 2.
Τιμοκράτης Ath. 3, 105, 3. 5, 19,
 2. 24, 1.
Τιμοκράτης Kor. 2, 33, 2.
Τιμοκράτης Lak. 2, 85, 1. 92, 2.
Τιμόξενος Kor. 2, 33, 2.
Τισαμενός Trach. 3, 92, 1.
Τίσανδρος Apodoter 3, 100, 2.
Τισίας Ath. 5, 84, 4.
Τισίμαχος Ath. 5, 84, 4.
Τισσαφέρης στρατηγός τῶν κάτω
ladet die Lak. ein 8, 5, 4 f. 6, 1. 3.
 17, 3. Verträge mit ihm 8, 18. 36. 58.
 vgl. 43, 2 ff. 53, 3. zu Teos 20, 2. bei
 Miletos 25, 2. 26, 3. gegen Jasos 28,
 2—4. Knidos fällt ab 8, 35, 1. Streit
 über den Sold 29, 1 f. 44, 1. 45, 1—
 5. fürchtet 56, 1—3. 57, 1. zweideutig
 59. 78, 1 f. 80, 1. 81, 2. 82, 2. 83, 1.
 2. 99, 1. sein *φρούριον* in Miletos er-
 obert 84, 2 f. 85, 2. 109, 1. Gesandt-
 schaft 85, 2—4. verhasst 87, 1—5.
 99, 1. Alkibiades bei ihm einflussreich
 45, 1 f. 46, 1—5. 47, 1. 2. 48, 1. 50,
 2 f. 52, 1. 54, 2. 3. 56, 3—5. 63, 2.
 81, 1—3. 82, 2 f. 88. 102, 1. in Jonien
 108, 2. 109, 2. seine *ὑπαρχοὶ* 16, 3.
 31, 1. 82, 2. vgl. *Φοίνισσαι*.
Τληπόλεμος ath. Strateg 1, 117, 2.
Τολμαῖος Ath. 1, 108, 3. 113, 1.
 4, 53, 1. 119, 2.
Τολμίδης ath. Strateg 1, 108, 3.
 113, 1.
Τολμίδης Plat. 3, 20, 1.
Τόλοφος Ophioner 3, 100, 1.
Τολοφώνιοι 3, 101, 2.
Τομεύς 4, 118, 3.
Τορύλαος Thess. 4, 78, 1.
Τορωναῖοι. ihr Hafen 5, 2, 1. preis-
 gegeben 18, 8.
Τορώνη 5, 6, 1. ἡ *Χαλκιδική* fällt
 ab 4, 110—116. 120, 3. 122, 1. 129,
 1. 132, 3. erobert 5, 2—3.
Τραγία J. 1, 116, 1.
Τραχινία 3, 92, 1.
Τραχίνιοι 3, 92, 2.
Τραχίς 3, 100, 2. 4, 78, 1. 5, 12,
 51, 1.
Τρηῆρες 2, 96, 4.
Τριβαλλοὶ 2, 96, 4. 4, 101, 3.
Τρινακρία 6, 2, 3.
Τριόπιον. Lage 8, 35, 2. 3. 60, 3.
Τριποδίσκος. Lage 4, 70, 1. 3.
Τριταιῆς 3, 101, 2.
Τριάβολον 8, 29, 1. 45, 2.
Τροία 1, 8, 3. 11, 3. 4, 120, 1. 6,
 2, 4.
Τροιζήν. von Athen zurückgegeben
 1, 115, 1. 4, 21, 4. etwas erobert 4,
 45, 2. vgl. 118, 4.
Τροιζήνιοι. helfen den Kor. 1, 27,
 3. den Lak. 8, 3, 3. *Τροιζηνία γῆ* 4,
 45, 3.
Τροιζηνίς γῆ 2, 56, 3.
Τρωάς 1, 131, 1.
Τρωγίλον 6, 99, 1. 7, 2, 5.
Τρωῆς 1, 11, 2. 6, 2, 3.
Τρωικά 1, 3, 1. 3. 4. 12, 1. 2. 14,
 1. 2, 68, 2.
Τρώτιλον 6, 4, 1.
Τυδεύς 8, 38, 2.
Τυνδάρως 1, 9, 1.
Τυρσηνία 6, 88, 7. 103, 2.
Τυρσηνικός πόντος 7, 58, 2. *πέ-*
λαγος 4, 24, 2.
Τυρσηνοὶ. einst in Lemnos u. Athen
 4, 109, 3. aus Italien im ath. Heere 7,
 53, 1. 54. 57, 10.
Υαῖοι 3, 101, 2.
Υακίνθια 5, 23, 4. 41, 3.

Ὑβλα ἢ Γελεῶτης 6, 62, 4. 63, 2.
 Ὑβλαῖοι 6, 94, 3. Μεγαρῆς οἱ Ὑ.
 6, 4, 2.
 Ὑβλων Kg. der Sikeler 6, 4, 2.
 Ὑκκαρα Sik. 6, 62, 3.
 Ὑκκαρικὸς 7, 13, 3.
 Ὑλίας Fl. 7, 35, 2.
 Ὑλλαῖκὸς λιμὴν Kerk. 3, 72. 81, 1.
 Ὑπέρβολος Ath. 8, 73, 2.
 Ὑπερεχίδης Ath. 6, 55, 2.
 Ὑσαι τῆς Ἀργείας 5, 83, 2.
 Ὑσαι Boeot. 3, 24, 2.
 Ὑστάσσης Perser 1, 115, 4.
 Φάγρης pierisch 2, 99, 2.
 Φαεινίς Argeierin 4, 133, 2.
 Φαίακες 1, 25, 4.
 Φαίαξ Ath. 5, 4—5.
 Φαίδιμος Lak. 5, 42, 1.
 Φαίνιππος Ath. 4, 118, 8.
 Φάκιον 4, 78, 5.
 Φαληρικὸν πῦρος 2, 13, 6.
 Φαληρόνδε 1, 107, 1.
 Φάλιος Kor. 1, 24, 1.
 Φάναι Chios 8, 24, 3.
 Φανόμαχος ath. Strateg 2, 70, 1.
 Φανοτεύς 4, 89, 2.
 Φάνοτις τῆς Φωκίδος 4, 76, 3.
 Φάραξ Lak. 4, 38, 1.
 Φαρνάβαζος Perser 2, 67, 1.
 Φαρνάβαζος ὁ Φαρνάκου 8, 6, 1.
 8, 1. 39, 1. sucht die Lak. zu gewinnen
 § 1. 2. 80, 2. 99, 2. 109, 1. Abydos
 fällt zu ihm ab 62, 1. Klearchos zu
 ihm geschickt 80, 1 f.
 Φαρνάκης Perser 2, 67, 1. Satrap
 1, 129, 1.
 Φαρνάκης dessen Enkel 2, 67, 1.
 5, 1, 2. 8, 6, 1. 58, 1.
 Φάρος Aegypten 1, 104, 1.
 Φαρσάλιος 8, 92, 8. Φαρσάλιοι 2,
 22, 3.
 Φάρσαλος τῆς Θεσσαλίας 1, 111, 1.
 4, 78, 1. 5.
 Φάσηλις 2, 69. 8, 88. 99, 1. 108, 1.
 Φειὰ τῆς Ἠλείας 2, 25, 3. 7, 31, 1.
 Hafen 2, 25, 4.
 Φεραῖοι 2, 22, 3.
 Φθιωταί 8, 3, 2.
 Φθιωτῆς 1, 3, 1.
 Φιλήμων Ath. 2, 67, 2.
 Φίλιππος Lak. 8, 28, 5. 87, 5. 99, 1.
 Φίλιππος Mak. 1, 57, 2. 59. 61, 3.
 2, 95, 2. 3. 100, 2.
 Φιλοκράτης Ath. 5, 116, 2.

Φιλοκτῆτης 1, 10, 5. 6.
 Φιλοχαρίδας Lak. 4, 119, 1. 5, 19,
 1. 21, 1. 24, 1. 44, 2.
 Φλιασία 5, 83, 3. 115, 1. 6, 105, 3.
 Φλιασῖοι. von den Kor. um Geld
 gebeten 1, 27, 2. Truppen bei den Lak.
 4, 70, 2. 5, 57, 2. 58, 4. 59, 3. 60, 3.
 geschlagen 59, 1. schlagen die Argeier
 115, 1.
 Φλιοῦς 4, 133, 2. 5, 57, 2. 58, 1. 2.
 Φοίνικες 8, 87, 3. Seeräuber 1, 8,
 1. ναυτικόν 1, 16. vgl. 100, 1. 110, 2.
 112, 2. νῆες 8, 81, 3. in Sikilien 6,
 2, 6.
 Φοινίκη 2, 69.
 Φοινικικαὶ πόλεις 6, 46, 3.
 Φοινικοῦς Hafen am Mimas 8, 34, 2.
 Φοίνισσαι νῆες 1, 116, 1. 3. 8, 46,
 1. 5. 59. 78, 2. 87, 1—3. 88. 99, 1.
 108, 1. 109, 2. vgl. 58, 4 f.
 Φορμίων ὁ Ἀσοπῖον, ath. Strateg
 bei Samos 1, 117, 2. in Akarnanien 2,
 68, 4. bei Potidaea 1, 64, 1 f. 65, 2.
 2, 29, 5. 58, 3. 8, 17, 2. zu Naupaktos
 2, 69. 80, 3. 81, 1. 83, 2. 85, 3. 86,
 1. 88 f. 90, 1. 92, 4. 102, 1. 103. Rede
 2, 89. Vater des Asopios 3, 7, 1.
 Φρύγια Attika 2, 22, 2.
 Φρῦνις Lak. Perioike 8, 6, 4.
 Φρύνιχος ath. Strateg 8, 25, 1.
 Einsicht u. Charakter 27, 1—5. 48, 3
 bis 6. Verrätherei 50—51. abgesetzt 54,
 2 f. oligarchisch 90, 1. nach Lak. ge-
 sandt § 3. getödtet 92, 2.
 Φυλείδης Theb. 2, 2, 1.
 Φύρκος 5, 49, 1.
 Φύσκα 2, 99, 4.
 Φυτία 3, 106, 2.
 Φωκαῆς. gründen Massalia 1, 13, 5.
 Φώκαια 8, 31, 2.
 Φώκαια zu Leontinoi 5, 4, 3.
 Φωκαῖς 8, 101, 1.
 Φωκαῖτης στατήρ 4, 52, 2.
 Φωκεύς 4, 89, 2. Φωκῆς befehlen
 die Dorier 1, 107, 1 f. Athens Verbün-
 dete 111, 1. der Lak. 2, 9, 2. 5, 64, 3.
 8, 3, 3. immer den Athenern hold 3,
 95, 2. vgl. 4, 76, 3. den Lokrern feind
 101, 1. 5, 33, 2. in Sik. 6, 2, 4.
 Φωκίς 1, 108, 2. sonst Thrake 2,
 29, 2. Lage 3, 95, 1. 4, 76, 3.
 Φώττος Chaoner 2, 80, 4.
 Χαιρέας Ath. 8, 74, 2. 86, 2.
 Χαιρώνεια 4, 76, 3. zu Orchome-

nos gehörig § 2. von den Athenern erobert 1, 113, 1. geschützt 4, 89, 3.

Χαλαῖοι 3, 101, 2.

Χάλλη J. 8, 41, 4. 44, 3. 55, 1. 60, 3.

Χαλκηδών. Lage 4, 75, 3.

Χαλκιδεύς Lak. rüstet Schiffe 8, 6, 5. 8, 2. nach Asien 11, 3. 12, 2. 14, 1. 15, 2. vgl. 25, 2. 28, 1. 32, 2. nach Teos 16, 1. 3. nach Miletos 17, 1. 2. schliesst einen Vertrag § 3. 36, 2. 43, 3. Befehl an die Chier 19, 1. getödtet 24, 1. 45, 1.

Χαλκιδεύς (ὁ) collectiv 4, 64, 2. 6, 84, 3. *Χαλκιδῆς* auf Euboea gegen Eretria 1, 15, 3. unterthan 6, 76, 2. 84, 2. 7, 57, 3. *Χ. οἱ ἐπὶ Θράκης* 6, 10, 3. vgl. 5, 3. 3. Grenze 2, 99, 3. *πρόξενος* 4, 78, 1. fallen ab 1, 57, 3. 58, 1 f. helfen den Polidaeaten 62, 2. 65, 2. bekriegt 2, 29, 5. 58, 1. 79, 1. 95, 1. 101, 1. kämpfen siegreich 4, 7, 1. fürchten 79, 1. fordern die Sendung des Brasidas 81, 1. helfen ihm 83, 2. 84, 103, 2. 123, 4. 124, 1 f. 5, 6, 4. die Lak. ihnen gefällig 5, 21, 2. verbinden sich mit den Argeiern 31, 5. vgl. 80, 2. 82, 1. Waffenruhe 6, 7, 4. Lekythos für sie gefordert 4, 114, 1. in Sikilien. gründen Naxos u. Leontinoi 6, 3, 1—3. vgl. 44, 3. 76, 2. 79, 1. zu Zankle 6, 4, 5. in Italien Rhegion 6, 44, 3. 79, 1. *γωνή* 6, 5, 2.

Χαλκιδική 1, 65, 2. 2, 70, 2. 101, 3. 4, 79, 1. 103, 1.

Χαλκιδικός. (τὸ) *Χ.* 4, 61, 2. in Akte 109, 3. *γένος* 61, 3. *πόλεις* (in Sik.) 3, 86, 1. *Νάξος ἢ Χ.* 4, 25, 5. *Ὀλυθός ἢ Χ.* 123, 3. *Τορώνη ἢ Χ.* 110, 1. vgl. 5, 3, 3. *νόμμα* 6, 5, 2. *ἵππος* 5, 10, 9 f. *πόλεμος* 2, 95, 2.

Χαλκίοικος Athene 1, 128, 2. 134, 1. 4.

Χαλκίς Euboea 6, 4, 5. 7, 29, 2. 8, 95, 4.

Χαλκίς das kor. 1, 108, 3. 2, 83, 3.

Χάονες 2, 68, 5. 80, 1. 3 f. 81, 2. 4. tapfer § 3.

Χάραθρος zu Argos 5, 60, 5.

Χαρικλῆς Ath. 7, 20, 1. 3. 26, 1. 3.

Χαρμῖνος ath. Strateg 8, 30, 1. 41, 3. 42, 2. 73, 2.

Χαροιάδης ath. Strateg 3, 86, 1. 90, 2.

Χάρυβδις 4, 24, 4.

Χειμέριον τῆς Θεσπρωτίδος 1, 30, 1. 46, 2. 48, 1. Lage 46, 3.

Χερσόνησος Kor. 4, 42, 2. 43, 1. bei Troizen 45, 2. in Thrake 1, 11, 1. 8, 62, 2. 99, 2. 102, 1. 104, 1.

Χίονις Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Χίος 1, 116, 1. 8, 62, 1. *ἡ πόλις τῶν Χ.* 8, 34, 2. Inseln vor Ch. 8, 24, 2. Homeros dort 3, 104, 6. Schiffe der Lak. dahin bestimmt 8, 6, 2. ein *κατάσκοπος* abgeschickt § 4. Schiffe 7, 1. 8, 2. 10, 1. 15, 3. 16, 1. 17, 1. 20, 1. Pedaritos dort 28, 5. 32, 2. 55, 2. Astyochos 24, 5. 31, 1. 32, 1. 63, 1. Athener dort 30, 1 f. 33, 2. 38, 1. 3. 79, 3. die Lak. wollen helfen 60, 2 f. Mindaoros dort 8, 99, 3. 100, 2.

Χῖοι. autonom 1, 19, 3, 10, 3. 6, 85, 2. 7, 57, 4. glücklich u. besonnen 8, 24, 4. mächtigster Staat Joniens 40, 2. vgl. 15, 1. sehr reich 45, 4. auch an Sklaven 40, 2. stellen den Athenern Schiffe 1, 116, 2. 117, 2. 2, 9, 4. 56, 2. 4, 13, 2. 129, 2. 5, 84, 2. 6, 31, 2. 43, 1. 7, 20, 2. 57, 3. 8, 10, 2. 15, 3. verdächtig 4, 51. wollen abfallen 8, 5, 4 f. mit den Lak. verbündet 6, 3 f. den Athenern verdächtig 9, 2 f. 10, 1. vgl. 7, 1. fallen ab 14, 1 f. Verfahren der Ath. gegen sie 15, 3. unterstützen die Lak. 17, 2. zu Anaea 19, 1. zu Lebedos u. Erae § 2. auf Lesbos etc. 22, 1 f. besiegt 23, 2 f. 24, 2 f. 34, 1 f. Unruhen § 4. 38, 1. stellen den Lak. Schiffe 28, 1. 31, 1. 106, 3. erzürnen den Astyochos 32, 2. 33, 1. immer mehr bedrängt 38, 1—3. beschicken den Astyochos 40, 1—3. 41, 1. 55, 2. besiegt § 3. bedrängt 56, 1. kämpfen zur See 61, 1—3. beherrschen dieselbe 63, 1. steuern den Lak. Geld, *πσσαρακοστὰς Χίος* 1, 101, 1. *Χίων ἄνδρες* 3, 32, 2.

Χοιράδες J. 7, 33, 3.

Χρόμων Mess. 3, 98, 2.

Χρῦσιππος 1, 9, 2.

Χρῦσις Priesterin 2, 2, 1. 4, 133, 1 f.

Χρῦσις Korinthier 2, 33, 2.

Ψαμμήτιχος Libyer 1, 104, 1.

Ἰκνυτος Kor. 4, 119, 1.

Ἰρεός 8, 95, 4.

Ἰρωπία 4, 91, 2. 99.

Ἰρωπιοι 2, 23, 2.

Ἰρωπός 2, 23, 2. 3, 91, 2. 4, 96, 5. 6, 7, 28, 1. 8, 95, 1—3. Lage 8, 95, 2. erobert 8, 60, 1 f.

Wörterverzeichniss

zu den Anmerkungen.

ἀβλαβής 5, 18, 2.
 ἀβροδίαιτος 1, 6, 2.
 Ἀβρωνίχος 1, 91, 2.
 ἀγαθόν 5, 37, 2. 90. οἰκτεῖον 4, 120,
 3. vgl. ἀμείνων, ἄριστος etc.
 ἀγάλλεσθαι 6, 41, 2. Part. 4, 95, 2.
 ἄγαν 1, 75, 1. 8, 1, 1. π. ἄ. 7, 50, 4.
 ἀγανάκτησιν ἔχειν 2, 41, 2.
 ἀγγελία τῶν πόλεων ὅτι 1, 61, 1.
 πλείν 8, 19, 1. φοιτᾷ etc. 6, 104, 1.
 ἀγγέλλειν πρὸς βελτίω 7, 17, 2. ἀγ-
 γέλλεσθαι mit d. Part. 3, 16, 2. 8, 79, 4.
 ἐπὶ τὸ πλέον 6, 34, 7. zu 6, 83, 3. ἀγ-
 γελθέντος 6, 58, 1.
 ἀγγελμα 7, 74, 1.
 ἀγγελος 3, 36, 3.
 ἄγειν 1, 127, 3, 55, 2. 5, 54, 3.
 6, 64, 1. 8, 81, 2. ἐορτήν 5, 75, 2. καὶ
 ἄγεσθαι 2, 65, 5. ἤα 2, 97, 3. ἀξεσθαι
 4, 115, 2.
 ἀγήρων 2, 43, 2.
 ἄγνοια 2, 47, 3.
 Ἀγνώμοτοι 5, 11, 2.
 ἀγνωσία ἀλλήλων 8, 66, 3.
 ἀγνωστος 3, 94, 4.
 ἀγνωῦτες ἀλλήλων 3, 53, 4.
 ἀγορά 1, 62, 1. 3, 6, 2. 5, 115, 2.
 6, 44, 2. ἐν ἄ. 5, 47, 13. πλήθουσα 8,
 92, 2.
 ἀγοράζειν 6, 51, 1.
 ἄγος (τῆς θεοῦ) 1, 126, 1. 135, 1.
 Ἀγραῖς 3, 111, 3.
 ἀγραφος 2, 37, 3. 43, 2.
 ἀγροῖκος 3, 106, 2.
 ἀγυιά 3, 104, 4.

ἀγχίστροφος 2, 53, 1.
 ἀγχώμαλος 3, 49, 1. 4, 134, 2. 7,
 34, 5. 71, 4.
 ἀγωγή 6, 29, 3.
 ἀγωγός 4, 78, 2.
 ἀγών 2, 89, 8. 5, 50, 3. 7, 89, 1.
 68, 3. 71, 1. ἀγῶνα ἔχειν 3, 40, 7. ξυν-
 ἔσεως 3, 37, 5. τῆς δόξης 3, 49, 1.
 λόγων 3, 67, 5. erg. 4, 63, 3? vgl. 6,
 78, 4.
 ἀγωνίζεσθαι 3, 38, 2. 6, 18, 8.
 29, 3. mit dem Inf. 8, 89, 4.
 ἀγωνίσις 5, 50, 3.
 ἀγωνισμα 1, 22, 3. 3, 82, 7. 7, 59,
 1. 86, 2.
 ἀγωνισμός 7, 70, 3.
 ἀγωνοθετεῖν 3, 38, 3.
 ἄθεια 3, 58, 2. 6, 60, 2. 3.
 ἄθειός 1, 36, 1. 6, 87, 4.
 ἄθειν 2, 8, 2.
 ἄθεῶς 2, 40, 4.
 ἄθλος ἐχθρα 8, 108, 3. ἄθλον ὁπότε
 1, 2, 1.
 ἄθλως 6, 58, 1.
 ἀδικεῖν 1, 38, 2. 95, 3. 3, 65, 1.
 4, 114, 5. 118, 2. ἀδικεῖσθαι 1, 120, 3.
 123, 3? ἀδικήσασθαι 5, 56, 2.
 ἄδικος 4, 85, 4. 86, 4.
 ἀδόκητος 6, 34, 6. 8.
 ἀδοκῆτως 6, 34, 6.
 ἀδυνασία 7, 8, 2.
 ἀδύνατος 2, 81, 1. 3, 87, 1. χρη-
 μασιν 7, 28, 4. οἷοι οἱ ἀδυνατώτατοι 3,
 5, 1. mit dem Inf. 3, 97, 5. ἀδύνατον,
 ἀδύναται 1, 1, 2. 7, 43, 2. Präd. 3, 37, 1.

ἄδωρος 2, 65, 5.
 ἄει 1, 2, 1. 2, 85, 3. 97, 1. 4, 18,
 1. 36, 2. 55, 3. 66, 1. 7, 57, 8. Stel-
 lung 2, 43, 2. 3, 23, 3. ἐς ἄει 1, 22, 3.
 ἄει ποιεῖ 1, 13, 3. 6, 82, 1. 8, 73, 4.
 Ἀεὶμνηστος 3, 52, 3.
 ἄθλον 3, 82, 8. 6, 80, 4.
 ἀτήμιος 2, 37, 2.
 Ἀθηναῖος 1, 1, 1. 2, 29, 4. 67, 2.
 4, 10, 5. Ἀθηναίων u. Ἀθηνῶν ver-
 tauscht 1, 110, 2. 2, 15, 3. 86, 4. 7,
 28, 3. 57, 4. 8, 74, 2. vgl. 3, 4, 3.
 ἀθλητής 4, 121, 1.
 ἄθροισις 6, 26, 2.
 ἄθροός 1, 3, 4. 11, 2. 2, 60, 2. 3,
 78, 1. 4, 76, 3. 112, 1. 6, 34, 5.
 ἀθυμεῖν π 5, 94, 1. -ήσας 8, 11, 4.
 ἄθως ὁ, ἡ 5, 35, 1.
 Ἀγαῖον, τό 4, 109, 1.
 Ἀγαλέως, εων 2, 19, 2.
 Ἀγινῆται 5, 74, 2.
 ἐς ἀτθιον 2, 64, 3.
 αἰδώς 1, 84, 3. αἰδοῖα 2, 49, 5.
 αἰμασιά 4, 43, 2.
 Αἰνέας 4, 119, 1.
 αἰρεῖν 6, 64, 5. 7, 31, 4. 8, 64, 1.
 αἰρεῖσθαι. ἕπρον 2, 75, 2.
 αἰρεῖν. σημείον 1, 49, 1. 4, 42, 4.
 111, 1. τὸ τεῖχος ἰκανόν 1, 90, 3. vgl.
 2, 75, 4. ναῦς 1, 52, 2. intr. 2, 23, 1.
 ἤρθη νοῦν 6, 59, 4. vgl. 1, 130, 1.
 αἰρεῖν. ἐλεῖσθαι τάχειν 2, 7, 2. mit
 dem Inf. 6, 80, 5. 8, 64, 1.
 αἰρεσις γίγνεται 2, 61, 1.
 αἰσθάνεσθαι 1, 71, 4. 7, 2, 3.
 -ομαι ἀποῆ 6, 17, 4. πνός 1, 57, 4. mit
 dem Particp 2, 51, 2. dies erg. 7, 69,
 1. Inf. 5, 4, 5.
 αἰσθεσθαι 2, 93, 2. 5, 26, 5. 7,
 75, 1.
 αἰσθησιν ἔχειν 2, 61, 1. παρέχειν
 50, 1. 3, 22, 2.
 αἰσχροός 2, 42, 3. 64, 5. 5, 111, 3.
 7, 68, 2. τὸ α. [ὄνειδος] 8, 27, 2? τὸ
 αἰσχρον 6, 10, 1. αἰσχματος 3, 59, 3.
 αἰσχύνεσθαι 1, 84, 1. 2, 43, 1.
 αἰσχύνη 1, 84, 3. 2, 51, 3. 4, 19,
 3. 5, 104. 8, 73, 2. ἔχειν 1, 5, 1.
 αἰτεῖν mit dem Inf. 1, 132, 6.
 αἰτεῖσθαι 6, 46, 3.
 αἰτία 1, 69, 5. 3, 13, 1. 53, 3. 5,
 53, 2. 6, 80, 4. ἐς 1, 66, 1. αἰτίαν ἔχειν
 3, 13, 6. τὸ μὴ λύειν 6, 14. λαμβάνειν
 2, 18, 2. δι' αἰτίας ἔχειν 2, 60, 3. ἐν
 αἰτίᾳ ἔχειν 1, 35, 2. αἰτίᾳ 4, 87, 3.

αἰτιᾶσθαι π 5, 30, 1. 32, 5. ἡτια-
 μένα 3, 61, 1. Ao. Ps. 8, 68, 3.
 αἴτιον ἦν 3, 93, 2. 4, 26, 3. 65, 4.
 8, 56, 4. αἰσιώτερος, τatos 1, 74, 1. 4,
 20, 2.
 αἰφνίδιος 2, 61, 3. 4, 75, 3. 78,
 4. 125, 1. 5, 65, 5. αἰφνίδιον 4, 112, 1.
 6, 49, 2?
 αἰφνιδίως 7, 23, 1.
 αἰωρεῖσθαι 7, 77, 2.
 ἀκάτιον 4, 67, 3.
 ἀκέραιος 2, 18, 3.
 ἀκηρυκτεῖ 2, 1.
 ἀκηρύκτως 1, 146.
 ἀκινδύνος 3, 40, 4. 4, 18, 3.
 ἀκινδύνως 7, 68, 2. ἡ ἄ. δουλεία
 6, 80, 5.
 ἀκίνυτος 3, 37, 3.
 ἀκμάζειν 2, 20, 1. θέρως, οἴτος 2,
 19, 1. 3, 1, 1. 3, 1. ναυτικόν 7, 63, 3.
 ἄ. ἐς 1, 1, 1.
 ἀκμή 4, 2, 1. πληρώματος 7, 14, 1.
 8, 46, 5. δόξης, δέους 2, 42, 3.
 ἀκοῆ ἄλλων 4, 126, 3? ἀκοῆς ἀπο-
 στήρησις 7, 70, 6. ἡδονῆ 3, 38, 5. χρειό-
 σων 2, 41, 2. ἀκοῆ λεγόμενα 1, 23, 3.
 ἐπίστασθαι etc. 6, 53, 3. vgl. 17, 4.
 ἀκοαί 1, 20, 1. λόγων 1, 73, 2.
 ἀκολασία 6, 89, 4.
 ἀκόλουθος 4, 118, 5. 6, 28, 1. 7,
 75, 5.
 ἀκοντιζειν ἐς 7, 40, 5.
 ἀκοντισταί 3, 97, 2. 4, 94, 1.
 ἀκούειν 6, 6, 4.
 ἀκούσιος 6, 8, 3. ἀνάγκαι 3, 82, 2.
 ἀκουσίως 2, 8, 1. 4, 19, 3.
 ἄκρα 4, 107, 1. ἄ. Ἰαπυγία 6, 30,
 1. ἡ ἄ. τὸ X. 1, 46, 3. κατ' ἀκρας 4,
 112, 2.
 ἀκραφνής 1, 19.
 ἀκρατος 2, 49, 4.
 ἀκριβεία τοῦ ναυτικοῦ 7, 13, 3.
 ἀκριβής. πρόφασις 4, 47, 1. οἱ ἄ.
 3, 46, 3. ἀκριβές ἔσιν 5, 20, 2. τὸ ἄ.
 5, 90, 6. 18, 7. 55, 4. ἐς τὸ ἄ. εἰπεῖν
 6, 82, 3? (τὰ) ἀκριβέστατα εἰδέναι 6,
 91, 1.
 ἀκριβῶς 1, 97, 2. 99, 1.
 ἄκριτα 4, 20, 2.
 ἀκρίτως 7, 71, 3.
 ἀκροάσις πνος 2, 37, 3.
 ἀκροατής τῶν ἔργων 3, 38, 3.
 ἄκρος. ἄ. (αἰ) χεῖρες 2, 49, 5. präd.
 3, 107, 4. 6, 97, 4.
 ἀκροτελεύτιον 2, 17, 1.

ἀκροφύσιον 4, 100, 2.
 ἀκρωτήρια 2, 49, 5.
 ἄκυρος 3, 37, 3.
 ἄκων 6, 34, 6. 69, 2. ἄκοντος τοῦ
 Γ. 7, 86, 1. 8, 3, 1.
 ἀλγεῖν 3, 66, 2. τινός 2, 65, 2.
 ἀλγεινός 2, 39, 3.
 ἀλγηθών 2, 37, 2.
 ἀλγιστα 7, 68, 2.
 ἀλεῖν. ἀηλεσμένος 4, 26, 3.
 ἀλήθεια 2, 41, 2. πᾶσα ἢ ἄ. 6,
 87, 1.
 ἀληθής 5, 45, 2? τὸ ἄ. 3, 64, 3. 6,
 33, 2. τῷ ἄ. 8, 92, 9. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄ.
 δύναμις 6, 34, 8. μετὰ τοῦ ἄ. 6, 89, 2.
 Ἄληξ 3, 99.
 ἄληπτος 1, 37, 3.
 Ἄλιός 1, 115, 1.
 Ἄλιος 1, 105, 1.
 ἀλίσκομαι 1, 23, 2. 121, 3. 6, 2,
 3. 7, 40, 3.
 ἀλιτήριος 1, 126, 7.
 ἀλκῆ ἔργον 6, 34, 8. ἐς ἄ. 2, 84,
 2. 3, 108, 1.
 ἀλλά 1, 22, 2. 26, 3. 4, 72, 4? 6,
 21, 2. 38, 4. nach e. Comp. 1, 83, 1.
 2, 43, 3. 5, 99. elliptisch 1, 35, 3. mit
 erg. Verbum 6, 21, 1. oder 1, 80, 3.
 verbindet e. Präs. u. e. abs. Ge. 1,
 102, 3. e. Präs. u. e. Satz mit ὅπως
 7, 56, 1. e. No. mit e. abs. Ge. 1, 75,
 1. 8, 25, 3. umgekehrt 8, 69, 1. e.
 abs. Ge. mit e. abs. Ac. 7, 15, 1. e.
 finalen Satz u. e. Part. Fu. 1, 73, 1. 4,
 86, 1. ein Participle u. e. Satz 3, 2, 1.
 ἀλλ' ἢ 3, 71, 1. 4, 27, 2. 5, 60, 1. 7,
 50, 3. 8, 28, 2. ἀλλὰ (καί) 2, 11, 1.
 6, 39, 2. 8, 27, 2. 51, 2. 87, 3. 91, 3.
 ἀλλὰ μηδέ 3, 42, 5. ἀλλ' οὐ γὰρ δὴ
 6, 77, 1. ἀλλ' οὖν 5, 113. οὐ μὲντοι
 ἀλλὰ 5, 43, 2.
 Ἀλλάντι 2, 100, 2.
 ἀλλήλων 1, 44, 1. 5, 27, 2. 8, 66,
 3. Stellung 1, 51, 2. 8, 66, 4.
 ἄλλοθεν 3, 82, 7.
 ἀλλοιοῦσθαι 2, 59, 1.
 ἀλλόκοτος 3, 49, 3.
 ἄλλος 2, 15, 3. 3, 5, 3. 107, 4. 6,
 41, 2. 7, 83, 2? pluralisch 4, 92, 2.
 (wie πρὸς ἄλλος 1, 2, 1. 141, 6.) ein an-
 derer, nämlich 4, 118, 5. ὡςπερ καὶ ἄλλο
 π 1, 142, 4. vgl. καὶ II. οὐδὲν ἄλλο ἢ 2, 16,
 8, 5, 1. ἄλλο π 3, 42, 2. ἄλλο π ἢ 3,
 85, 2. 5, 87. vgl. 6, 11, 5. τί ἄλλο ἢ
 3, 39, 2. 5, 98. 6, 80, 2. ἄλλο οὐδὲν

ἢ 4, 14, 3. ἄλλο für ἄλλοθεν 1, 65, 1.
 für ἄλλως 5, 80, 1. ἄλλο εἶ π 2, 72, 4.
 εἶ τινα πρὸς ἄλλον 5, 37, 2. ἄλλα 1,
 144, 1. 2, 25, 1. ἄλλα ὅσα 2, 96, 3.
 ἄλλος ἄλλη mit dem Verbum im Plu. 6,
 71, 5. ὁ ἄλλος 6, 7, 1. ἄλλοι τῶν βου-
 λομένων 4, 78, 3. ἄλλοι τινές οἱ 2, 25,
 4. οἱ ἄλλοι 3, 12, 3. für ἄλλοι 1, 91, 1?
 durch das Folgende bestimmt 4, 110, 1.
 ἄλλος μὲν 1, 139, 3. οἱ ἄλλοι οἱ 1,
 44, 2. 56. πλην — οἱ ἄ. 6, 48, 1. τὸ
 ἄλλο τὸ πλεόν 7, 2, 5. γυναῖκες καὶ ἡ
 ἄλλη κατασκευὴ 2, 14. vgl. 97, 5. 1,
 128, 3. 4, 100, 2. 118, 3. 5, 75, 2. 6,
 34, 5. 7, 4, 3. 18, 5. 36, 1. 56, 3. 61,
 1. 70, 2. τὸ ἄλλο 1, 48, 2. 3, 11, 2. 5,
 80, 3. 8, 42, 2. ἄλλα asynd. 7, 71, 4.
 ἄλλα ὅσα 7, 87, 3. von Staaten 5, 57,
 1. τὰ ἄλλα 1, 80, 2. 3, 36, 1. 53, 3.
 8, 95, 4. adv. 6, 31, 3. 8, 46, 5? 63,
 3? πολεμῆν 1, 65, 2. ἐς τὰ ἄλλα 1, 1,
 2. 2, 3. τὰλλα τὰκεῖ 1, 90, 4. vgl. 4,
 69, 1. 6, 15, 1. 8, 64, 1. 8, 100, 2.
 Krasis 3, 90, 3. zw. 3, 19, 1.
 ἄλλοσέ ποι 7, 51, 1. ἄλλοσε εἶ ποι
 1, 53, 2.
 ἀλλότριος 1, 70, 3. 3, 59, 1. ἄλλο-
 τριώτεροι τὰς γνώμας 4, 106, 1.
 ἀλλοτριοῦν 3, 65, 2. 8, 73, 3.
 ἀλλοτριώσις 1, 35, 4.
 ἀλλόφυλος 4, 86, 3.
 ἄλλως 2, 50, 1 f. 3, 39, 5. ματαιώς
 1, 109, 1. 8, 78, 2. ἄλλως τε καὶ 1, 83,
 1. 3, 55, 2. 5, 61, 3? 6, 17, 3. 7, 75,
 6. ohne καὶ 6, 72, 2.
 ἀλόγιστος 3, 82, 3. 5, 99.
 ἀλογίστως 1, 37, 1.
 ἄλογος 1, 32, 2. 5, 105, 3. 6, 46,
 2. 85, 1.
 ἀλόγως 6, 79, 2. 84, 3.
 ἄλωσις 1, 52, 2.
 ἄμα 2, 43, 3. 80, 1. 4, 27, 1? 80,
 3? 76, 3. 7, 57, 5? ἄ. μὲν 3, 11, 2. 7,
 84, 1. γίγνεσθαι 4, 30, 3? beim Part.
 3, 23, 2. 6, 42, 1. καὶ ἄμα (ὅτι) 1, 37,
 2. 110, 1. 3, 78, 2.
 ἀμαθής 1. 84, 3. 3, 37, 5. 82, 7.
 4, 41, 3. 6, 39, 2.
 ἀμαθία 4, 59, 2.
 ἀμαθῶς 1, 140, 2.
 ἀμαρτάνω 1, 92, 3, 40, 1. π 3,
 42, 4. 4, 55, 4. γνώμη u. γνώμης 6,
 78, 3. ἐς τινα 3, 59, 1. ἀμαρτάνεται π
 2, 65, 7.
 ἀμαρτία δόξης 1, 32, 4.

ἀμαχεί 1, 143, 3.
 ἀμβλύνεσθαι πινος 2, 65, 2. 87, 2.
 ἀμβλύς 2, 40, 4. 65, 7. πινός § 2.
 τὶ 2, 87, 2.
 ἀμεινον 1, 118, 3. 2, 11, 3. 6, 9,
 1. 33, 4. 34, 2. 37, 1. λέγειν 3, 42, 4.
 ἀμελεῖν 2, 49, 3. 3, 40, 6.
 ἀμετόχος 1, 39, 3.
 ἀμικτος 1, 77, 4.
 ἀμιλλαν ποιεῖσθαι 6, 32, 2.
 ἀμιλληθῆναι 6, 31, 4.
 ἀμιξία ἀλλήλων 1, 3, 4.
 ἀμιπποι 5, 57, 2.
 ἀμνηστεῖν 1, 20, 4.
 ἀμοθεῖ 5, 77, 3.
 Ἀμόργης 8, 19, 1.
 ἀμπελος 4, 90, 2.
 ἀμύνω mit dem Inf. 6, 80, 2. νόμω
 3, 67, 4.
 ἀμύνεσθαι 1, 40, 3. 42, 1. 142, 2.
 2, 67, 4. 3, 38, 1. 102, 2. 6, 18, 7.
 Ἀμυρταῖος 1, 110, 1.
 ἀμφηρικός 4, 67, 3.
 ἀμφίβολος 4, 32, 3. 36, 3. ἐν ἅ.
 2, 76, 2. ἐς ἅ. 4, 18, 2.
 ἀμφιδήριτος 4, 134, 1.
 ἀμφίλογος 5, 79, 3.
 ἀμφισβήτητος 6, 6, 2.
 ἀμφοτέρως 5, 91, 2. Ge. bei e. Ge. 1,
 50, 2. ἅ. τὰ πράγματα 5, 26, 5. ἀμφο-
 τέρα 1, 13, 4. 3, 53, 2. 4, 73, 2. ἐπ'
 ἀμφοτέρα 1, 83, 2. 139, 4. 2, 11, 6. 4,
 58. 6, 60, 2. 7, 48, 3. 64, 2. κατ' ἀμ-
 φότερα 2, 62, 4. 4, 63, 1. 6, 31, 3. 7,
 41, 2. 47, 2.
 ἀμφοτέρωθεν 4, 1, 1. 66, 1. 96,
 4. 111, 2.
 ἀμφοῖν ταῖς πολιεῖσιν 5, 79, 3.
 ἄν A) mit dem Indicativ 1) hi-
 storischer Tempora 5, 68, 1. 7, 44, 2.
 ἄν εἶδει 1, 74, 4. οὐκ ἄν ᾤοντο 7, 55,
 2. ἄν εὔρεν 8, 66, 3. ἀνεθάρσασαν ἄν
 7, 71, 2. ἄν ἐδόκει — ἐπειδὴ δέ 2, 35,
 1. γὰρ ἄν — 1, 75, 2. 3, 84, 2. 4,
 54, 3. 87, 3. 126, 5. 5, 22, 2. 7, 66,
 1. vgl. γάρ. 2) des Futurs 2, 80, 1.
 B) mit dem Optativ 1, 9, 3. 4, 18,
 2. 7, 44, 2. bei μή 2, 93, 2. bei ὅς 7,
 48, 4. bei ὅπως damit 7, 65.
 C) mit dem Infinitiv gleich ἄν mit
 dem Optativ 1, 2, 1. 2, 41, 1. 3, 11, 2.
 92, 3. 4, 28, 2. 106, 1. 120, 4. 5, 4, 5.
 60, 5. 6, 18, 3. 80, 5. 7, 62, 2. so
 beim Inf. des Perfects 2, 102, 5. 8, 2,

3. gleich ἄν mit dem Indicativ eines
 historischen Tempus 1, 22, 1. 2, 49, 3.
 4, 104, 1. 5, 9, 2. 7, 51, 2. 8, 2, 1.
 wie nur so 3, 11, 3. beim Inf. des
 Perfects 5, 46, 3. 8, 2, 3. des Futurs
 2, 80, 5. 6, 66, 1. 8, 71, 1.

D) mit dem Particip gleich ἄν mit
 dem Optativ 1, 76, 1. 90, 2. 3, 37, 4.
 89, 4. 4, 10, 1. 6, 20, 1. 38, 1. 64, 2.
 80, 5. 7, 6, 3. gleich ἄν mit dem
 Indicativ 1, 73, 3. 90, 1. 3, 53, 1. 82,
 1. 84, 1. 5, 60, 4. mit dem Part. des
 Futurs 5, 15, 2? vgl. 7, 64, 2. 67, 4.

E) ἄν aus dem Vorigen ergänzt 5,
 36, 2. 6, 34, 5. 40, 1. 8, 96, 3. Stel-
 lung 6, 2, 4. τάχ' ἄν ἴσως 6, 10, 2. vgl. ὄ.

F) ἄν doppelt 1, 36, 3. 76, 3. 2, 94,
 1. 4, 18, 3. 114, 4. 105, 2. 5, 9, 3. 6,
 6, 14, 2. 64, 2. 99, 3. 8, 96, 3. wie
 nicht so 3, 42, 4. verdächtig 4, 118,
 5. 8, 68, 2. 92, 11. fehlt beim Re-
 lativ 4, 17, 2. bei μέγρι (οὔ) 1, 137,
 2. bei εἰ (versuchend) ob 2, 12, 1. 8,
 42, 1. vermisst 3, 67, 3. 74, 2. 95, 1.
 4, 18, 2. 19, 1. 6, 61, 3. 7, 56, 3. 8,
 82, 1. ohne Verbum 4, 63, 3. 5, 5, 2.
 79, 2? 8, 71, 2. ὡς ἄν 6, 57, 3. ἄν οὔ
 6, 50, 1. vgl. πρῖν.

ἄν für ἐάν 4, 46, 2. 6, 13, 1.
 ἀνά 3, 22, 1.
 ἀναβαίνειν (ἐς) 3, 112, 1.
 ἀναβάλλειν 4, 90, 1. εἶσθαι 5, 46, 1.
 ἀναβαθῆσασθαι 7, 35, 2.
 ἀναβᾶν 1, 53, 3.
 ἀναβολὰς ποιεῖσθαι 2, 42, 3. ἐς ἅ.
 7, 15, 2.
 ἀναγγέλλειν 4, 122, 1.
 ἀνάγειν 3, 16, 1. 104, 3. εἶσθαι 6,
 65, 4.

ἀναγκάζειν 4, 25, 2. erzwingen
 7, 62, 2. drängen 8, 76, 1. veranlassen
 4, 25, 1. 5, 25, 3. 6, 87, 4. ἐς τοῦτο
 ἠναγκάσμεθα 7, 62, 4. σιτοποιοὶ ἠναγ-
 κασμένοι 6, 22, 2. Inf. erg. 5, 7, 2. 7,
 81, 3.

ἀναγκαῖος zweier End. 1, 2, 1.
 ξυμμαχία 1, 61, 2. ὄπλις 5, 8, 2. βρω-
 σις 2, 70, 1. φούσις 5, 105, 1. ξύμφορα
 4, 128, 4. vgl. 4, 60, 1. τὸ ἅ. τῆς ἀρ-
 χῆς 5, 99. ἐξ ἅ. 7, 60, 3. τὰ ἀναγκαι-
 οτάτα 1, 84, 4.

ἀναγκαῖως 2, 64, 2.
 ἀναγκαστός 7, 13, 2. 8, 24, 2.
 ἀνάγκη 1, 37, 2. 49, 6. 3, 45, 3.
 8, 27, 3. εἶσθαι 5, 17, 1. Inf. erg. 6,

85, 3. ἀνάγκαι 1, 99, 1. 4, 87, 2. 7, 57, 10. ἀκούσαι 3, 82, 2. ἀπό τῆς ἴσης ἄ. κρίνεται 5, 89, 2. δι' ἀνάγκης 7, 48, 6. ἐξ ἀνάγκης 3, 40, 2. 6, 44, 1. 7, 27, 3. κατ' ἀνάγκην 4, 19, 2. 63, 3. 6, 10, 1. 7, 70, 6. 8, 8, 2. 2. ξὺν ἄ. 3, 40, 5. ἐς ἄ. ἀφίχθαι 1, 124, 2.
 ἀναγράφειν 1, 129, 3.
 ἀναγωγή 6, 29, 3.
 ἀναδάσασθαι 5, 4, 1.
 ἀναθεῖν 5, 50, 3. εἶσθαι 1, 50, 1. 7, 74, 3.
 ἀναδέχεσθαι 8, 81, 3.
 ἀναδιδάσκειν 1, 32, 1.
 ἀνάδοτος 3, 52, 2.
 ἀναζευγνύναι 8, 108, 2.
 ἀναθαρσεῖν 5, 82, 1. τῇ ὄψει 4, 34, 1. 6, 31, 1.
 ἀναθερεῖν 4, 87, 1.
 Ἄναια 4, 75, 1. 8, 19, 1.
 Ἄναιτις 8, 61, 2.
 ἀναιρεῖν 1, 126, 7. mit dem Inf. 1, 126, 2. εἶσθαι 2, 84, 3.
 ἀναισθητος 1, 69, 3. 2, 43, 3.
 ἀναισθητως 1, 82, 1.
 ἀναισχυντεῖν 1, 37, 4.
 ἀναισχυντος 2, 52, 3.
 ἀνακαλεῖν 1, 3, 3.
 Ἄνακειον 8, 93, 1.
 ἀνακεῖσθαι ἐς 7, 71, 2.
 ἀνακλᾶν 2, 76, 3.
 ἀνάκλησις 7, 71, 2.
 ἀνάκροσις 7, 86, 5.
 ἀνακῶς 8, 102, 2.
 ἀνακωχή 1, 40, 3. 3, 4, 3. 4, 38, 1. 117, 2. 5, 25, 3. 8, 87, 4.
 ἀναλαμβάνειν 2, 16, 3. 38, 1. 6, 26, 2. 89, 1. 7, 33, 5. 86, 1.
 ἀνάληγτος 3, 40, 4.
 ἀνάληψις 5, 65, 2.
 ἀναλογισμός 3, 36, 3.
 ἀναλοῦν 2, 64, 3. 3, 81, 2. 4, 48, 2. ἐν, ἐς 7, 48, 5.
 ἀναμάχεσθαι 7, 61, 2.
 ἀναμιξ 3, 107, 4.
 ἀνανέωσις 6, 82, 1.
 ἀνανταγώνιστος 2, 45, 1.
 ἀνάξιος 3, 59, 1.
 ἀνάπαιλα 2, 38, 1. 75, 2.
 ἀναπειθεσθαι 1, 84, 2. 140, 2. 6, 89, 2.
 ἀναπειράσθαι 7, 7, 3.
 ἀναπιμπλάσθαι 2, 51, 2.
 ἀναπίπτειν 1, 70, 3.
 ἀναπλεῖν 6, 42?

Ἄναπος 6, 96, 3.
 ἀναπράττειν 2, 95, 1. 8, 107, 2.
 ἄναρτος 5, 99.
 ἀναρπάζειν 6, 104, 3.
 ἀναρρηγνύναι 7, 34, 4.
 ἀναρρίπτειν 4, 85, 2. 5, 103. 6, 13, 2.
 ἀναρρωνύναι 7, 46.
 ἀναρχία 6, 72, 2.
 ἀνασκευάζειν 4, 116, 2. — εσθαι 1, 18, 4.
 ἀνασπᾶν 4, 97, 3.
 ἀνάσσειν 1, 9, 3.
 ἀνάστασις 1, 126, 6. 2, 14, 1.
 ἀναστέλλειν 3, 98, 1. 6, 2, 5.
 ἀναστρέφειν 2, 49, 2. εσθαι 7, 44, 2.
 ἀναστροφαί 2, 89, 6.
 ἀνασχετός 1, 118, 3.
 ἀνατιθέναι 1, 132, 2. 2, 64, 2. 92, 3. 8, 82, 1. εσθαι 4, 73, 2.
 ἀναφέρειν 2, 84, 2. 3, 38, 3. 5, 16, 5. 28, 1. 8, 97, 2. ἐς 5, 28, 1. vgl. 8, 67, 1.
 ἀναχωρεῖν 1, 2, 3. 2, 79, 5. 6, 58, 2. 8, 79, 3. sich weigern 4, 28, 2.
 ἀναχώρησις 1, 90, 2.
 ἀναψηφίζειν 6, 14.
 ἀνδραγαθίζεσθαι 2, 63, 1.
 ἀνδραποδίζειν, εσθαι 1, 98.
 Ἄνδροκράτης 3, 24, 1.
 Ἄνδρομένης 5, 42, 1.
 ἀνειλεῖν 7, 81, 5.
 ἀνειμένος 1, 6, 2.
 ἀνειμένος 2, 39, 2.
 ἀνειπεῖν 4, 105, 2. 8, 67, 2?
 ἀνεκβατος 3, 98, 1.
 ἀνεκτός 1, 118, 3. 7, 87, 2.
 ἀνεκτῶς 8, 90, 3.
 ἀνέλεγκτος 5, 85, 1. 6, 53, 3.
 ἀνέλκειν 6, 44, 3.
 ἀνέλπιστος 3, 83, 1. 6, 17, 6. 34, 2. ἀνέλπιστον καθιστάναι 3, 46, 1.
 ἄνεμος 4, 23, 3.
 ἀνεξέλεγκτος 1, 21, 1. 4, 126, 4.
 ἀνεξέυρετος 3, 87, 2.
 ἀνεπαχθῶς 2, 37, 3.
 ἀνεπιβούλευτος ZUS. zu 3, 37, 1.
 ἀνεπεικῆς 3, 66, 1.
 ἀνεπικλήτως 1, 92.
 ἀνεπίλητος 5, 17, 1.
 ἀνεπίλητως 1, 92?
 ἀνεπίτακτος 7, 69, 3.
 ἀνεπιτήθιος 3, 71, 1. 8, 65, 2.
 ἀνεπίφθονος 1, 76, 1. 7, 77, 2.
 ἀνεπιφθόνως 6, 54, 4.

ἄνευ 1, 91, 4. 128, 2. 7, 49, 2. 8,
 57, 1. 89, 2.
 ἀνεύθυνος 3, 48, 3.
 ἀνεχέγγυος 4, 55, 4.
 ἀνέχειν. πόλεμον 1, 141, 8. hindern
 6, 86, 3. sich erheben 1, 46, 3. sich
 aufhalten 2, 18, 3. zurückhalten 7, 48,
 3. ἀνέχεσθαι 2, 74, 1. 3, 28, 2.
 ἀνήκειν 3, 45, 2.
 ἀνήκεστος 3, 45, 3. 4, 20, 1.
 ἀνηκουστέιν 1, 84, 3.
 ἀνῆρ τῶν ἀσπίων 6, 54, 2. vgl. 1,
 126, 2. ohne τίς 8, 92, 2. ἀνῆρ ἀντί
 ἀνδρός 2, 103. ἄνδρες 4, 132, 3. 6, 38,
 1. 7, 77, 7. einige 2, 33, 3. ἰδιῶται 1,
 115, 2? ἐνθύνει ἄ. 6, 10, 1. ἄνδρες οὐ
 4, 60, 2. οἱ ἄνδρες die Feinde 4, 27, 4.
 6, 34, 8. πλείστα εἰς ἀνῆρ 8, 68, 2.
 Ἀνήριστος 2, 67, 1.
 ἀνθάπτεσθαι 8, 50, 4. 97, 2.
 ἀνθεῖν τὰ κράτιστα 1, 19.
 ἀνθησασθαι 4, 19, 3.
 ἀνθίστασθαι 5, 38, 5. ἀντίστη τὸ
 πρᾶγμα 5, 4, 5.
 ἀνθορμεῖν 2, 86, 3.
 ἄνθος 4, 133, 1.
 ἀνθρώπειος 5, 105, 1. τὸ ἄ. 1, 22,
 3. 4, 61, 4. 5, 105, 2.
 ἀνθρωπεύω 5, 103, 2.
 ἀνθρώπινος 6, 78, 2.
 ἀνθρωπίνως 3, 40, 1.
 ἀνθρωπος 2, 25, 1. 50, 1. ohne Art.
 1, 41, 3. 7, 47, 2.
 ἀνθυπάγειν 3, 70, 3.
 ἀνθυποπτεύεσθαι 3, 43, 3.
 ἀνιέναι 1, 75, 2. 2, 77, 3. 4, 123,
 2. 7, 51, 1. τὴν φυλακὴν 4, 27, 2. τὴν
 ἐπιτροπὴν 5, 31, 3. weichen 4, 116, 2.
 τῆς ἐφόδου 5, 32, 3. τὸ ἀνεμῆνον 5,
 9, 4.
 ἀνιστάναι 1, 62, 3. 126, 6. 2, 27,
 1. 68, 1. 3, 75, 3. ἀναστῆναι 2, 49, 5.
 6, 4, 2. ἐς 1, 87, 2. ὑπό πινος 1, 8, 2.
 ἀνίσωσις 8, 87, 4.
 ἀνοία 6, 16, 4. 89, 5.
 ἀνοίγειν 4, 10, 5.
 ἀνοικίζεσθαι 1, 7, 2. 8, 31, 1.
 ἀνοικοδομεῖν 8, 16, 3.
 ἀνοιξίς 4, 67, 3.
 ἀνολή 4, 112, 2.
 ἀνομία 2, 53, 1.
 ἀνόμως 4, 92, 7.
 ἀνόπλος 4, 9, 2.
 ἀνταγωνίζεσθαι 3, 38, 4.
 ἀνταίρεσθαι 3, 32, 1.

ἀνταιτεῖν 4, 19, 1.
 ἀνταλλάσσειν 3, 82, 3. 4, 14, 2.
 8, 82, 1? ἀντανάγειν ναοὶν 7, 37, 3. 8, 104,
 1. εἶσαι 1, 29, 3. 4, 25, 1? ἀνταναιμεῖν 3, 12, 2.
 ἀνταναιμύνεσθαι 4, 19, 2. 3.
 ἀντανιέναι 2, 75, 4.
 ἀνταξιούω 6, 16, 4.
 ἀνταπειτέιν 3, 58, 1. 5, 17, 3.
 ἀνταποδιδόναι 3, 41, 6. 67, 3? ἀνταπόδοσις 4, 81, 1.
 ἀνταποφαινέσθαι 3, 38, 2.
 ἀνταρχεῖν 7, 15, 1.
 ἀντελπίζειν 1, 70, 4.
 ἀντεξόρμησις 2, 91, 3.
 ἀντεπ(αν)άγεσθαι 4, 25, 1? ἀντεπεξάγειν, — αγωγή 8, 104, 3.
 ἀντεπεξελαύνειν 4, 72, 3.
 ἀντεπεξέρχεσθαι 4, 131, 1.
 ἀντεπιβουλεύειν 1, 33, 3. 6, 87, 5.
 ἀντεπιπλεῖν 1, 50, 4. 54, 4.
 ἀντεπιτερχίζεσθαι 1, 142, 1.
 ἀντεπιτιθέναι 1, 129, 2.
 ἀντέχειν 2, 51, 2. 64, 4. 70, 1, 4,
 68, 1. 8, 63, 3. 86, 5. ὅσον 6, 69, 2.
 πρὸς τι 6, 22, 2. dauern 1, 7, 2. ἀντίχε-
 σθαι 2, 74, 1? τῆς θαλάσσης 1, 13, 1.
 ἀντήριδες 7, 36, 2.
 ἀντί 2, 3, 2. 4, 98, 5. 7, 75, 1.
 ἀντιβολία 7, 75, 3.
 ἀντιδιδόναι 3, 63, 4.
 ἀντικαθίστασθαι 1, 71, 1. 3, 47, 1.
 ἀντικρούειν 6, 46, 1.
 ἀντικρός 1, 122, 3. 2, 4, 3. 6, 49,
 1. 8, 92, 11.
 ἀντιλαμβάνεσθαι 2, 8, 1. 3, 22,
 5. 4, 128, 2. 7, 60, 2. 70, 7.
 ἀντιλέγειν ὡς οὐ 1, 77, 2. 86, 1. 8, 24, 4.
 ἀντίλεκτος 4, 92, 4.
 ἀντίληψις 1, 120, 2. 2, 49, 5.
 ἀντιλογία 2, 87, 2. 4, 59, 3. ἐς ἄ.
 ἐλθεῖν 1, 31, 3.
 ἀντιμάχεσθαι 4, 68, 1.
 ἀντιμέλλειν 2, 12, 2.
 ἀντιμίμησις 7, 67, 2.
 ἀντιναυπηγεῖν 7, 62, 3? ἀντίπαλος 1, 11, 2. 122, 2. 2, 89,
 4. 4, 92, 3. 120, 2. 6, 17, 6. 7, 12, 3.
 γνῶμαι 3, 49, 1. ὄνομα 1, 3, 4? ent-
 sprechend 2, 61, 3. 3, 9, 2. 38, 1. θεός
 3, 11, 2. κίνδυνος 4, 73, 4. ἀντίπαλον
 2, 45, 1. 6, 23, 1. zw. 1, 3, 4. ἄ. τι
 7, 71, 3. ἀντίπαλα 4, 117, 3. ἦν 1, 10,
 3. ναυμαχίην 7, 34, 5. ἐς ἄ. 7, 13, 2.

ἀντιπάλος 8, 87, 4.
 ἀντιπαράλυειν 4, 80, 1.
 ἀντιπαράπτειν 2, 83, 3.
 ἀντιπαρασκευή 1, 141, 5.
 ἀντιπαραταχθέν, τό 5, 9, 3.
 ἀντιπαρέχειν 6, 21, 2.
 ἀντιπαταγείν 3, 22, 1.
 ἀντιπέμπειν 6, 99, 3. 7, 79, 3.
 ἀντιπλεῖν 1, 50, 4. 54, 4?
 ἀντιποιεῖσθαι π 1, 28, 1.
 ἀντιπολεμῆν 1, 23, 2.
 ἀντιπολέμιος 3, 90, 1.
 ἀντιπολιορκεῖν 7, 28, 3.
 ἀντιπροσβέεσθαι 6, 75, 2.
 ἀντίπρωρος 2, 91, 1. 7, 34, 4. 36, 3. 8, 53, 3.
 ἀντισοῦσθαι 3, 11, 1.
 ἀντισυρρίζεσθαι 3, 44, 2.
 ἀντίσχειν 1, 7, 2. 141, 5. 6, 91, 2.
 ἀντιτάσσεσθαι 2, 87, 3. 3, 83, 1.
 ἀντιτείχισμα 2, 77, 1.
 ἀντιτέχνησις 7, 70, 3.
 ἀντιτιθέναι 2, 85, 2. πινός 3, 56, 3.
 ἀντιτολμᾶν 2, 89, 4. 7, 21, 3.
 ἀντιτυγχάνειν 6, 87, 4.
 ἀντιφυλακή 2, 84, 2.
 ἀντοιχιζέειν 3, 40, 2.
 ἀντονομάζειν 6, 5, 1.
 ἀντοφείλειν 2, 40, 4.
 ἀνύτειν 2, 75, 2. 97, 2.
 ἄνω 2, 83, 1. 7, 4, 1. 8, 88. ἡ ἄνω πόλις 1, 93, 5. 3, 34, 1. 4, 54, 2. ἀνώτατα 4, 110, 3.
 ἄνωθεν 8, 93, 2.
 ἄνωθεν 1, 59, 1. 2, 102, 2. 4, 75, 3. 107, 1. οἱ ἄ. 6, 102, 4. 7, 63, 1. 79, 2.
 ἀνώματος 7, 71, 2.
 ἀνωφελής 6, 33, 4.
 ἀξία 7, 77, 1. 3.
 ἀξιόμαχος 5, 2, 2. 8, 80, 1.
 ἀξίος 1, 42, 2. 70, 1. 2, 54, 4. λόγου 1, 73, 1. 8, 83, 2. ἡδονῆ ἀξία διασώσασθαι 7, 63, 2. γήδον 1, 138, 3. ἄξιον ohne τί 6, 21, 1. τὰ ἄξια 3, 65, 2. ἀξιώμωρος 3, 63, 1.
 ἀξιοῦν 3, 43, 3. verlangen 4, 40, 1. 5, 32, 5. Ansprüche machen 4, 58, 1. 6, 87, 1. 7, 15, 2. sich anmassen 1, 132, 2. 3, 84, 3. 7, 63, 3. sich verpflichtet glauben 1, 22, 2. 4, 66, 2. 7, 5, 3. sich bescheiden 3, 37, 5. Inf. erg. 3, 14. 6, 36, 3. οὐκ ἄ. 1, 136, 3. ἀξιοῦσθαι 2, 81, 3. 5, 16, 3.

ἀξιόχρεως 4, 30, 2. 5, 13, 1. 6, 34, 6.
 ἀξίωμα 2, 37, 2. 4, 86, 4. 5, 8, 1. 43, 1. ὑπό πινος 1, 130.
 ἀξίως 1, 69, 4.
 ἀξιώσις 3, 9, 2. für ἀξίωμα 1, 69, 2. 2, 65, 5. Geltung 3, 82, 3.
 ἀξυγκρότητος 8, 95, 1.
 ἀξύμβατος 3, 46, 2.
 ἀξύνετος 4, 17, 2. 6, 39, 2. 76, 4.
 ἀξύντακτος ἀναρχία 6, 72, 2.
 ἄοπλος 4, 9, 2.
 ἀπαγγέλλειν πάλιν 7, 83, 1?
 ἀπάγειν 1, 109, 1. 2, 59, 2. 5, 53, 1. 6, 73.
 ἀπαθής 5, 16, 3.
 ἀπαίδευσία 3, 42, 1. 84, 1.
 ἀπαίρειν 4, 26, 4. 5, 83, 4. 6, 33, 5.
 ἀπαλγείν 2, 61, 3.
 ἀπαλλαξείειν 1, 33, 3. 8, 89, 2.
 ἀπαλλάσσειν 1, 90, 3. 129, 1. ἀπαλλάσσεσθαι 1, 122, 4. 133, 4. 2, 42, 3. 4, 28, 4. 5, 100. 6, 40, 2. πέρας τοῦ ἀπαλλαγῆναι 7, 42, 1.
 ἀπανάλισκειν 2, 13, 3. 7, 11, 2. 14, 1.
 ἀπανιστάναι 1, 61, 2. 2, 70, 1. — σθαι 1, 2, 1.
 ἀπαντᾶν 4, 89, 1.
 ἀπαξ 1, 139, 3. ἔς ἄ. 5, 85, 1.
 ἀπαξιοῦν 1, 5, 2.
 ἀπαράσκευος 6, 84, 3.
 ἀπαράσσειν 7, 63, 1.
 ἀπαρίθμησις 5, 20, 2.
 ἀπαρνηθῆναι 6, 56, 1.
 ἀπαρτᾶν 6, 21, 2.
 ἀπαρχή 3, 58, 3. 6, 20, 3.
 ἄπας 6, 42. Σικελία ἄπασα 7, 15, 1. vgl. 5, 32, 2. ἄπασαι αἱ u. αἱ ἄπασαι 8, 52, 2. vgl. 6, 6, 3. καὶ ἄπαντα 4, 23, 3. vgl. καὶ II. τὰ ἄ. 6, 16, 6. ἔς ἄπαν 5, 103, 1. παρὰ ἄ. 5, 68, 3.
 ἀπατᾶν 5, 9, 3.
 ἀπάτη παράγεισθαι 1, 34, 2.
 ἀπαντομολεῖν 7, 75, 6.
 ἄπεδος 7, 78, 3.
 ἀπειθής 2, 84, 2.
 ἀπειναι 4, 39, 1. ἡ ἀποῦσα ὄψις 6, 24, 2. τὰ ἀπόνια 13, 2.
 ἀπειρία 1, 80, 1. 2, 8, 1.
 ἀπειρόκακος 5, 105, 1.
 ἀπειρος 1, 99, 3? 2, 35, 2. γῆς 3, 112, 4.
 ἀπε(ο)ικώτως 1, 73, 1. 2, 8, 1. 6, 55, 2.

ἀπέραντον ἦν 4, 36, 1.
 ἀπερίοπτος τῶν πάντων παρὰ τὸ
 μικρὸν 1, 41, 3.
 ἀπερίσκεπτος, ὡς 4, 10, 1.
 ἀπέρχεσθαι 3, 4, 2. zw. 1, 24, 3.
 τινός 7, 48, 6?
 ἀπεφθός 2, 13, 5.
 ἀπέχειν 1, 78, 2. 7, 50, 2? ἀπέχειν
 1, 63, 2. ὁδὸν 6, 49, 3. ἀπέχεσθαι μὴ
 5, 25, 3.
 ἀπεχθάνεσθαι 1, 76, 1.
 ἀπηλιώτης 3, 23, 5.
 ἀπιάλλην 5, 77, 4.
 ἀπιέναι 4, 39, 2.
 ἀπιστεῖν 4, 63, 3. μὴ 1, 10, 1. 4,
 40, 2. ἀπιστεῖται ἢ γνῶσις 7, 41, 2.
 ἀπιστία μὴ 3, 75, 3.
 ἀπίστος 1, 68, 1. 4, 17, 4. 5, 89,
 1. θράσος 1, 120, 4. λόγων μῆκος 5,
 89, 1.
 ἀπίστως 1, 21, 1. τῇ γνώμῃ 3, 83, 1.
 ἀπισχυρίζεσθαι 1, 140, 6.
 ἀπλοια 2, 85, 4.
 ἄπλους 7, 34, 4. ἀπλοώτερος 7, 60, 2.
 ἀπλοῦς 3, 18, 3.
 ἀπλῶς 3, 38, 5.
 ἀπό u. ἄπο 1, 7, 2. 76, 2. 141, 3?
 3, 51, 3? 5, 2, 2? 7, 4, 1? 71, 5. vgl. 6,
 64, 5. οἱ ἀπ' Ἀθηναίων Ἴωνες 2, 15, 3.
 6, 4, 5. ἀπὸ σῶν für ἀποικοί 6, 76,
 3. 7, 57, 3. ἐξήκοντα νῆες ἀπ' αὐτῶν
 1, 112, 1. vgl. 110, 1. geschickt von
 8, 6, 2. ὀρθλί 6, 4, 5. vgl. 3, 113, 1.
 6, 104, 1. αἰρεῖν ἀπὸ Νισαίας δύο πύργου
 3, 51, 3. ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ χρη-
 σθαι 2, 4, 1. vgl. 7, 63, 2. 70, 3. ἀπὸ
 νεῶν (στρατός) 4, 10, 4. vgl. 5, 3, 2.
 7, 62, 2. 8, 16, 2. 100, 5. bei αἰρεσθαι
 7, 41, 1. bei ἀρτῶν 2, 76, 3. οἱ ἀπὸ
 — 2, 69, 80, 1. 3, 90, 3. 5, 34, 1.
 65, 4. 6, 2, 4. 7, 63, 1. 70, 5. 8, 23,
 3. 89, 1? τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων προει-
 δώς 8, 51, 2. τὰ ἀπὸ τῶν — 1, 127, 1.
 5, 31, 5? 37, 4. vgl. 2, 64, 2. τὸ ἀπὸ
 Ταυάρου ἄγος 1, 128, 1. ἀπὸ τῶν Μή-
 δων ἀπροθίνιον 1, 132, 2. bei ἐπικηρυ-
 κεύεσθαι 8, 44, 1? bei ἀμικνέσθαι 45,
 1. bei ἀκούειν 1, 125, 1. vgl. 5, 2, 2.
 bei γίγνεσθαι 7, 70, 7. bei Passiven 1,
 10, 7. 17, 1. 2, 68, 3. 4, 115, 2. vgl.
 76, 1. bei λέγεσθαι 3, 36, 5. vgl. 5,
 17, 2. 82, 3. 6, 45, 1. ἀπὸ πολέμου
 ἐφθάρσθη 1, 24, 2. vgl. 1, 71, 3. 3,
 64, 2. 5, 17, 1. τοὺς μέλλοντας ἀπ' αὐ-
 τῶν λόγους 6, 76, 1. ἢ ἀφ' ἡμῶν ἀξι-

ωσις 1, 37, 1. vgl. 129, 3. 2, 39, 1.
 4, 108, 5. 6, 40, 3. 7, 44, 6. 8, 64, 3.
 εἰ τι ἀξιόχρεον ἀφ' ἡμῶν ὀφθῆναι 6, 34,
 6. τὸ προὔπαρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν 4,
 126, 5. vgl. 6, 86, 3. τῆς προσόδου ἀπ'
 αὐτῆς στέρεσθαι 3, 46, 2? vgl. zu 2,
 13, 2. τὰ μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὐ εἰ-
 πόντων σκοποῦντες 3, 38, 3. οἱ ἀπὸ τοῦ
 δήμου 4, 130, 3? ἀφ' ἑαυτῶν 5, 116, 2.
 ἀφ' ἑαυτοῦ γνώσις 4, 68, 2. ἀφ' ἑαυτῶν
 5, 60, 1. 8, 47, 2. ἀφ' ἑαυτοῦ 8, 6, 1.
 in Folge 3, 64, 2. ἀπὸ προνοίας 8, 95,
 2. γίγνεται μέγας ἀπὸ τοῦ ξυνητός φαί-
 νεσθαι 1, 138, 2. τῷ τιμωμένῳ προιδεῖν
 ἀρχῆς βοηθεῖν 2, 63. ἢ ἀπὸ τοῦ πολέ-
 μου δόξα 4, 85, 1. ἀπὸ θεραπείας πε-
 ριεγγινόμεθα 3, 11, 3. ἀφ' ὧν ἐκπίπτον-
 τες 1, 12, 1. ἀπὸ τε τῶν ἔργων καὶ τῶν
 λόγων παρεσκευάστο 4, 67, 1. ἀπ' ἐκεί-
 νου ξυμπαρέμεινεν ἢ προστασία 6, 89, 3.
 οὐδενὸς γεγενημένου ἀπ' αὐτοῦ νεώτερον
 8, 92, 3. σωτηριαν ἀπ' αὐτῶν προιδεῖν
 4, 62, 2. vgl. 7, 77, 4. τεκμαιρεσθαι
 ἀπὸ τινος 4, 123, 2. ἀπὸ ξυμφορῶν τολ-
 μῶν 4, 98, 4. ἀπ' αὐτῶν βλάβαι 7, 29,
 1. vgl. 8, 99, 2. οὐκ ἀπὸ βραχείας δια-
 νοίας τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι 3, 36,
 3. ἐπὶ τῶν αὐτῶν λόγων ἀποτρέπειν 6,
 19. ἀπὸ χρησμῶν ἰσχυρίζεσθαι 5, 26, 3.
 ἀπὸ τῆς ἰσῆς ἀνάγκης κρίνεται 5, 89.
 ἀπὸ βουλευμάτων κρίνειν 5, 113. ἀπὸ
 μέρους προτιμᾶται 2, 37, 1. ἐλλίπειν ἀπ'
 αὐτοῦ 7, 21, 2. ἀπὸ ἐλάσσονος πλήθους
 1, 49, 5. τὰ αὐτὰ ἀπ' ἑλασσόνων πρά-
 ξας 8, 87, 5. ἀπὸ περιουσίας χρησθαι
 ἐλπίδι 5, 103, 1. πλείω τὴν ὄψιν ἀπ'
 ὀλίγης θανάμειος εἶχεν 6, 46, 2. vgl. 1,
 49, 5. ἀπὸ ἀντιπάλου παρασκευῆς 1, 91,
 4. vgl. 133, 1. γνώμη ἀπὸ τῶν ὑπαρ-
 χόντων 2, 62, 5. 4, 18, 1. ἀπὸ τῆς ὁ-
 μοίας τύχης 2, 65, 9. ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρ-
 χούσης ἀξιώσεως 6, 54, 3. ἀπὸ τῶν ὑπαρ-
 χόντων 6, 33, 3. vgl. 2, 62, 5. 77, 1.
 ἀπὸ τῶν παρόντων 7, 56, 1. vgl. 2, 77,
 1. ἀπὸ ξυμμάχιας ἐυστρατείας 7, 57, 3.
 ἀπὸ κοινῶν ξυνόδων βουλευεῖν 1, 97, 1.
 vgl. 8, 97, 2. ἀπὸ κνάμου 8, 66, 1. ἀπὸ
 μιᾶς ὁρμῆς 7, 71, 5. ἀπὸ προειρημένου
 τινός 4, 130, 3. ἀπὸ ξυνηθήματος 4, 67,
 5. 7, 85, 3. ἀπὸ σημείου ἐνός 2, 90, 3.
 ἀπὸ ξυνηθήματος 6, 61, 2. παραγγέλια-
 τος 8, 99, 2. vgl. 4, 130, 3. u. ξυγκέ-
 σθαι u. σημείον. neben e. Da. 4, 21, 4.
 ἀπὸ κάλω 4, 25, 3. ἀφ' ἡσυχίας πολε-
 μῆσαι 1, 124, 3. ἀπὸ τοῦ ἀδοκίτου 6,

47, 2. ἀπὸ τῶν εἰκότων 6, 23, 3. ἀπὸ τοῦ προφανοῦς 1, 35, 3. 3, 82, 7. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δύναμις 6, 34, 8. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα 8, 92, 9. ἀπὸ τοῦ ἴσου 1, 77, 3. 140, 6. 143, 2. 3, 10, 2. 3, 37, 5. 40, 5. 42, 4. 4, 19, 2. 5, 101, 104. ἀφ' ὧν 1, 23, 5. 7, 48, 2. 67, 3. 8, 6, 4. ἀπὸ ταῦτομάτου 6, 36, 2. ἀπὸ τοῦ εὐθέως 3, 42, 2. ἀπὸ πρώτης 1, 77, 2. ἀπὸ τούτου 4, 30, 1. ἀπὸ τοῦδε 1, 103, 3. 128, 3. 2, 68, 1. τὸ ἀπὸ τοῦδε 4, 114, 5. ἀπὸ παλαιοῦ, ἀρχαίου 5, 44, 1. ἀφ' οὐπὲρ 2, 102, 5. nach 7, 73, 2. ἀπὸ πρώτου ἕννου 2, 2, 1. 7, 43, 2. nächst 6, 55, 2. ἀφ' ἐσπέρας 3, 112, 2. 8, 27, 5. zw. 4, 130, 3.

ἀποβάθρα 4, 12, 1.

ἀποβαίνειν 2, 87, 2. 3, 53, 2. 93, 1. 4, 12, 3. 39, 2. τὸ ἀποβαίνειν 2, 50. τὰ ἀποβαίνοντα 1, 39, 3. 3, 38, 5.

ἀπόβασις 4, 8, 5. 13, 1. 6, 75, 1. γῆς 1, 108, 3. vgl. 3, 16, 1.

ἀπογίγνεσθαι 1, 39, 3. 2, 34, 1. 98, 2. 5, 74, 2.

ἀπόγνοια τοῦ κρατεῖν 3, 85, 2.

ἀποδασμός 1, 13, 2.

ἀποδεικνύειν 2, 62, 1. 7, 48, 1.

ἀποδεῖν ὀκῶ 4, 38, 4.

ἀποδέχεσθαι 3, 57, 1. 6, 29, 2. ἐπόπῳς 6, 53, 2. τί νῦν 7, 48, 3.

ἀποδημητής 1, 70, 2.

ἀποδιδόναι 2, 71, 2. 4, 116, 2. 5, 45, 2. 77, 1. zw. 6, 62, 4.

ἀποδιώκειν 3, 108, 2.

ἀποδοχή 4, 81, 1.

ἀποδύειν ἐς τὸ φανερόν 1, 6, 3.

ἀποθήκη 6, 97, 4.

ἀποζῆν 1, 2, 1.

ἀποθην εἶναι 4, 120, 2. 4, 67, 2. 6, 7, 2. 77, 2.

ἀποθνήσκειν 1, 126, 6.

ἀποικεῖν 3, 55, 1.

ἀποικοδομεῖν 1, 134, 2. 7, 73, 1.

ἀποικος 2, 27, 1.

ἀποκιάθαρσις 2, 49, 2.

ἀποκαυλίξειν 2, 76, 3.

ἀποκινδυνεύεται χρήματα 3, 39, 7.

ἀποκινδυνεύσεις 5, 100. τύχης 7, 67, 4.

ἀποκλήειν 5, 80, 3. 6, 34, 6.

ἀποκληροῦν 8, 70, 1.

ἀπόκλησις 6, 99, 3. 7, 60, 1. μου τῶν πυλῶν 4, 85, 2?

ἀπομιμνήσκεισθαι 1, 137, 1.

ἀποκνεῖν κίνδυνον 3, 20, 2. 6, 92, 5. 8, 12, 1.

ἀπόκνησις 1, 99, 3.

ἀποκρίνειν 2, 49, 1. ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτηθέν 3, 61, 1. τινί 3, 53, 2. πρὸς ἑνα 5, 42, 3? mit dem Inf. 4, 99.

ἀπόκρισις 2, 49, 2.

ἀπόκροτος 7, 27, 4.

ἀποκρούπτειν (γῆν) 5, 65, 6. — εἶναι 7, 85, 21. μή 2, 53, 1.

ἀποκωλύειν 1, 72, 2. 6, 88, 6.

ἀπολαμβάνειν absondern 1, 7, 1. 4, 113, 2. aushelfen 6. 87, 3. auffangen 5, 8, 3. 8, 3, 17 abschneiden 2, 4, 4. 6, 49, 2. abhalten 22, 2. sperren 1, 134, 1. zurückerhalten 3, 62, 4? 5, 35, 5.

ἀπολαύειν τι 1, 70, 5. 2, 53, 3.

ἀπολέγειν, εἶναι 4, 70, 3.

ἀπολείπειν 3, 10, 1. 6, 49, 2. 7, 70, 4. εἶναι 1, 131, 1.

ἀπόλειψις 4, 126, 1.

ἀπολλύναι 4, 25, 2. 3, 6, 92, 3. 8, 10, 3. 76, 5. ἀπολώλει 4, 133, 1. 7, 27, 4. 8, 96, 2. εἶναι 3, 57, 3.

Ἀπόλλων 5, 23, 5.

ἀπολογεῖσθαι 3, 62, 4. 8, 109, 2.

ἀπολογύρεσθαι 2, 46.

ἀπολύεσθαι 1, 49, 2. 131, 1. 5, 63, 3.

ἀπομάχεσθαι 1, 90, 3.

ἀπομιμνήσκεισθαι χάριν 1, 137, 3.

ἀπομύναι 5, 50, 1.

ἀπονενοημένος 7, 81, 6.

ἀπόνοια 7, 67, 4.

ἀπονοστεῖν 7, 87, 6.

ἀπόνως 5, 91, 2.

ἀπόπειρα 7, 21, 1.

ἀποπειρᾶν 2, 93, 1. πνός 4, 121, 3.

ἀποπέμπειν 5, 53, 1. 7, 31, 2.

ἀπέπεμπον 7, 29, 1. u. εἶναι 1, 102, 2. 3, 4, 2.

ἀποπιμπλάειν 7, 68, 1.

ἀπορεῖν 6, 34, 5. 55, 4. τὸ 5, 40, 3. 7, 48, 5.

ἀπορία 1, 11, 1. 123, 2. 2, 49, 4. 4, 29, 2. 6, 86, 2.

ἀπορος 1, 99, 3? 4, 32, 4. 7, 14, 1. ἐν ἄ. ἔχεσθαι (mit d. Inf.) 1, 25, 1. 3, 22, 4. τὸ ἄ. 1, 136, 2. 2, 62, 5 τῆς ὁδοῦ 4, 127, 2. ἀπορα 3, 16, 2. 8, 56, 5. τὰ ἀπορώτερα 4, 65, 4.

ἀπορρηγνύναι 4, 69, 4. 5, 10, 7.

ἀποσαλεύειν 1, 137, 3.

ἀποσημαίνειν 4, 27, 4.

ἀποσιμοῦν 4, 25, 3.
 ἀποσιδῆσθαι 6, 98, 4.
 ἀποσπεύδειν 6, 29, 3.
 ἀπόστιασις 1, 122, 1? 3, 13, 2. τῶν
 Ἀ. 8, 5, 1? ἀποστάσις 1, 57, 4.
 ἀποστέλλειν 3, 89, 4. ἀπέσπελλον
 2, 85, 2. 7, 19, 3. 8, 64, 1. zw. 6, 2, 5.
 ἀποστερεῖν 1, 40, 2. μή 7, 6, 3.
 ἀποστέρησις τῆς ἀκοῆς 7, 70, 6.
 ἀποστολή 8, 8, 1.
 ἀποστρέφειν 4, 80, 1. 5, 75, 1. 6,
 18, 6. 8, 108, 1.
 ἀποστροφή 4, 76, 4. 8, 75, 3.
 ἀποσύρειν 7, 43, 5.
 ἀποτειχίζειν 1. 64, 1. 3, 94, 2.
 ἀποτείχισμα 6, 99, 1.
 ἀποτελεῖν 1, 108, 2.
 ἀποτέμνεσθαι 8, 46, 4.
 ἀποτρέπειν 4, 80, 1. 6, 18, 6. 29,
 3. 8, 108, 1. εἶθαι 3, 68, 3.
 ἀποτροπή 3, 45, 5. 82, 4.
 ἀπουσία 1, 70, 3. 6, 80, 2.
 ἀποφαίνειν 3, 94, 4.
 ἀποφεύγειν 3, 70, 2.
 ἀποφθίρεσθαι 2, 49, 4.
 ἀποφραγγύναι 7, 74, 2.
 ἀποχρῆσθαι 1, 68, 4. 3, 81, 2.
 ἀποχωλοῦσθαι 7, 27, 4.
 ἀποχωρεῖν 1, 81, 2. 2, 46. 3, 42,
 3. 7, 78, 4.
 ἀποχωρήσεις 8, 76, 6.
 ἀποψύχειν 1, 134, 3.
 ἀπραγμόνως 6, 87, 4.
 ἀπραγμοσύνη 1. 32, 4. 6, 18, 6. 8.
 ἀπράγμων 2, 40, 2. τὸ ἄ. 2. 63, 2.
 ἀπρακτος 1, 111, 1. 4, 61, 5. 89,
 2. 6, 33, 5. 48, 1. 52, 2.
 ἀπράκτως 6, 48, 1.
 ἀπρεπής 5, 46, 1. 7, 68, 2. λεχθῆ-
 ναι 2, 36, 3. ἀπρεπές 6, 11, 5.
 ἀπρόθυμος 4, 86, 2.
 ἀπροσδόκητος 2, 33, 3. 93, 3. 6,
 69, 1. mit ὡς u. dem Particip. eb.
 ἀπροφασίστως 1, 49, 5. 6, 72, 4.
 8, 2, 3.
 ἀπροφύλακτος 4, 55, 2.
 ἄπτεισθαι 2, 50, 1.
 ἄπωθεῖν 1, 32, 4.
 ἄπωσις 7, 34, 5.
 ἄρα 1, 69, 4. 6, 33, 5. 76, 4. εἰ ἄρα
 καὶ 3, 66, 1. vgl. 1, 68, 3.
 ἄρα 1, 75, 1.
 Ἀργεννοῦσαι 8, 101, 1.
 ἀργός 2, 17, 1. 3, 82, 3.
 ἀργυρολογεῖν 2, 69.

ἀργυρολόγος 3, 19, 1. 4, 75, 1.
 ἀρέσκειν 1, 128, 5. 3, 34, 3. ἀρέ-
 σκων εἰμί 1, 38, 2. ἀρέσκεισθαι 1, 35,
 1. 5, 4, 3. 8, 84, 3.
 ἄρετή. vom Boden 1, 2, 2. ἀνδρός
 2, 42, 2. politische 1, 69, 2. Wohlwollen
 4, 19, 2. Rechtlichkeit 3, 10, 1. 6, 54,
 5. Tüchtigkeit 4, 63, 2. Auszeichnung
 1, 33, 2. Verdienste 1, 123, 1. 3, 53,
 4. αἰ ἄ. 1, 123, 1.
 ἀριθμεῖσθαι 3, 20, 3.
 ἀριθμός 3, 113, 4. ἀριθμῶ 2, 72,
 4. τὸν ἄ. 7, 70, 1. ἐξ (τὸν) ἄ. 2, 7, 2.
 Ἀρίσταρχος 8, 98, 1.
 ἀριστιερός 2, 100, 3. 6, 62, 2. 8,
 104, 2.
 Ἀριστοκράτης 5, 19, 2. 8, 89, 2.
 ἀριστοκρατία 3, 82, 8.
 ἀριστος 3, 38, 4. τὰ ἄ. 2, 22, 1.
 ἄριστα 1, 126, 5. ἔχων 5, 28, 3. (τὰ)
 ἄ. πράσσειν 5, 9, 7. βεβουλεύσθαι 1,
 43, 2.
 Ἀριστοτέλης 3, 105, 3.
 Ἀρκαδία 1, 2, 2.
 ἀρχεῖν 1, 71, 1. 2, 47, 3. 5, 9, 1.
 ἀρχοίντως 1, 22, 3.
 ἀρμοστής 4, 57, 3. 132, 3. 8, 5, 2.
 Ἄρνη 1, 12, 2.
 ἀρνηθῆναι 6, 56, 1.
 ἀρπαγῆ. μακρά 7, 13, 2. ἀρπαγὴν
 ποιῆσθαι 6, 52, 3. 8, 62, 2.
 ἀρπάζειν 6, 104, 3.
 ἄρρενες 2, 45, 2.
 ἀρρωστία 3, 15, 7. 47, 1.
 ἄρρωστος 8, 83, 2.
 ἀρτῶν ἀπό 2, 76, 3.
 Ἀρταξέρξης 1, 104, 1.
 Ἀρτεμισίος 5, 19, 1.
 ἄρτι 2, 16. 3, 3, 1.
 ἀρτῆναι 5, 47, 11.
 ἀρχαιολογεῖν 7, 69, 3.
 ἀρχαιοπλουτος 8, 28, 3.
 ἀρχαῖος. τὸ ἄ. 2, 99, 2. 6, 5, 1.
 ἀπὸ ἄ. 5, 44, 1.
 ἀρχαιότροπος 1, 71, 2.
 ἄρχειν 1, 93, 2. 5, 29, 2. 8, 97, 1.
 im Civil 1, 115, 5. beim Heere 6, 29,
 1. 32, 1. τινί 1, 93, 2. ἤρξα 1, 4, 1.
 77, 4. 5, 91, 2. 6, 11, 2. 85, 3. ἀρχων
 4, 57, 3. 69, 3. (οἱ) ἀρχόμενοι 3, 35,
 2. ἀρχθῆναι 6, 18, 3.
 ἀρχην u. εἶθαι anfangen 1, 144, 2.
 4, 118, 9. πρώτων, πρώτος 3, 36, 1. 4,
 87, 4. κακῶν 2, 12, 3. τῶν σπονδῶν
 ἔφορος 5, 19, 1. ἄρξαι πρώτων 4, 87, 4.

ἀρχεσθαι 1, 25, 3. ἐνθένδε 2, 1, 1. ἀρ-
ξάμενοι ἀπό 8, 104, 1.
ἀρχή 1, 93, 3. 3, 82, 8. 4, 74, 3.
6, 90, 1. ἀρχὴν αὐτοκρατοῦ 5, 27, 3.
ἀρχαί 1, 90, 4. 6, 95. τὴν ἀρχὴν im Anfange
2, 74, 2. überhaupt 4, 98, 1. 6, 56, 1.
ἀρχηγέτης 6, 3, 1.
Ἀρχιδάμειος πόλεμος 1, 1, 1.
Ἀρχίδαμος 3, 89, 1.
ἀρχικός 2, 80, 3.
ἀρωγός 7, 62, 1.
ἀσαφὴς ἐλευθερία 4, 86, 3.
ἀσαφῶς 4, 125, 2. ὁποτέρων ἀρξάν-
των 4, 20, 3.
ἀσεβεῖν 6, 53, 1.
ἀσθενεῖα 7, 63, 3.
ἀσθενεῖν 7, 60, 2.
ἀσθενής 1, 5, 1. 5, 97. 7, 4, 2. 60,
2. 75, 2. τὸ ἄ. 3, 52, 3.
Ἀσία 8, 58, 2.
ἀσκέπτως 6, 21, 1.
ἀσκησιν παρέχειν 5, 67, 3.
ἀσιμενος 4, 21, 1. 6, 12, 2. 60, 3?
ἀσιμένους 4, 28, 4.
ἀσιμένως 4, 21, 1? 6, 60, 3.
ἀσπίς 4, 93, 4.
ἀσπονδος 2, 22, 2. 5, 32, 5. τὸ
ἐνθρηπὲς ἄ. 1, 37, 4.
ἀσιάθμητος 3, 59, 1.
ἀστέγαστον 7, 87, 1.
ἀστέρες 2, 28.
ἀστοί 2, 36, 3.
ἄστν 2, 13, 6.
ἀσφάλεια 4, 68, 4. Sicherung 3,
13, 1. 6, 59, 2. ἀσφαλῆς 2, 44, 2. 3,
56, 3. ἐν ἄ. εἶναι 2, 75, 4. ἐς ἄ. ποι-
εῖσθαι 8, 1, 4. μετ' ἀσφαλείας 1, 120,
4. δι' ἀσφαλείας 1, 17, 1.
ἀσφαλῆς 1, 69, 4. 4, 61, 2. 6, 23,
3. ἀσφαλῆς 3, 82, 7. τὸ ἄ. 5, 7, 2. 97,
6, 18, 5. 55, 4. ἐκ τοῦ ἄ. 1, 39, 1. ἐς
τὸ ἄ. 6, 101, 5. παρὰ τὸ ἀσφαλίστερον
8, 24, 4. ἀσφαλίστερα 2, 43, 1.
ἀσφαλῶς 1, 37, 1. 2, 63, 2. 6, 23,
3. οἰεῖν 6, 18, 8. πῆθεσθαι 4, 18, 2.
ἀσφαλεστέρως 4, 71, 2.
ἀσχολία ὑπερόχιος 8, 72, 2.
ἀτάκτως 3, 108, 3. 5, 9, 2.
ἀταλαίπωρος 1, 20, 4.
Ἀταλάντη 2, 100, 2.
ἄτε 7, 24, 1. ἄτε οὐδ' 4, 130, 4.
ἀτείχιστος 1, 64, 1.
ἀτέκμαρτον θεός 4, 63, 1.
ἀτελής 5, 46, 5.
ἀτιμάζειν 6, 38, 4.

ἀτιμός πνος 3, 58, 4. ἀτιμίαν 5,
34, 3.
ἀτιμώρητος 3, 57, 4.
ἀτολμία 2, 89, 5. 4, 120, 3.
... ατο 3, 13, 4. 4, 31, 2. 7, 4, 7.
ἀτολμος 1, 17, 2.
ἀτοπία 2, 51, 1. 3, 82, 3.
ἀτοπος 2, 49, 1. 3, 38, 4.
ἀτόπως 7, 30, 1.
ἀτρακτιος 4, 40, 2.
Ἀτρακτύτιον 8, 108, 3.
Ἀττικὴ 1, 9, 2.
Ἀττικίζειν 8, 87, 1.
Ἀττικός 1, 97, 2. 5, 28, 3. 29, 3.
αὐ 1, 10, 4. 2, 89, 8. 3, 113, 2. 4,
23, 2. 5, 43, 1. 7, 23, 7. 79, 3. οὐδ'
αὐ 1, 15, 3. 4, 87, 3. καὶ — αὐ 1, 91,
4. zw. 8, 94, 3. πάλιν αὐ 7, 46.
αὐθαίρετος 1, 78, 3.
αὐθενῆτης 3, 58, 4.
αὐθῆς 1, 70, 2. 5, 36, 1. 6, 90, 1.
7, 42, 5. 70, 7. ἐς α. 4, 23, 2? 63, 2.
ἀνλίξεσθαι πρὸς τὴν θάλασσαν 7,
35, 2.
ἀντάγγελος 3, 33, 2.
ἀντάρκης 2, 41, 1.
ἀντερέτης 1, 10, 6. 3, 18, 3.
ἀντίκα 2, 41, 2. 49, 5. (ἐς) τὸ α. 6,
69, 4. 8, 82, 1.
αὐτοβοεῖ 2, 81, 3. 5, 3, 2.
αὐτόδεκα 5, 20, 1.
αὐτόδικος 5, 18, 1.
αὐτόθεν 2, 69, 3. 51, 2. 4, 52, 1.
6, 21, 2. 22, 3. 37, 2. 7, 17, 1. οὐκ
ἐλαθεν 5, 6, 3. ἐκ τοῦ Ἀργους αὐτόθεν
5, 83, 1. vgl. 2, 25, 1. ὁ αὐτόθεν πέζος
7, 71, 1. 8, 63, 1? οἱ αὐτόθεν 3, 7, 3.
aus diesen Gründen 1, 141, 1.
αὐτόθι 2, 70, 1?
αὐτοκρατοῦ 1, 126, 5. 4, 63, 1.
64, 1. 5, 27, 3. 6, 8, 2. μάχη 4, 126,
5. λογισμός 4, 108, 3.
ἀπὸ παντομάτου 6, 26, 2.
αὐτομολία 1, 142, 2. 7, 13, 3?
αὐτονομία 3, 46, 4. 8, 64, 3.
αὐτόνομος 1, 144, 3. 2, 29, 2.
αὐτόπολις 5, 79, 1.
αὐτός l. er, er selbst 1, 114, 2. 2,
40, 2. 63, 9. 3, 7, 3. 19, 1. 4, 77, 4.
113, 2. 5, 56, 2. 6, 23, 1. 54, 6.
64, 5. 8, 56, 3. zw. 1, 74, 3. 5, 18, 5.
b. Inf. 1, 69, 4. 118, 3. 3, 27. αὐτοί
er selbst mit seinen Amtsgenossen 1,
91, 2. 4, 9, 4. δεύτερος αὐτός 1, 46, 2.
5, 4, 1. seinerseits 4, 61, 3. vgl. καὶ

αὐτός, welche aus ihrer eignen Mitte
3, 23, 2. 4, 49. vgl. 5, 59, 1 u. 4, 1,
1. wiederholt 3, 7, 3. *αὐτοὶ* 4, 90, 1.
131, 1. 8, 55, 3. *αὐτοὶ Ἀθηναῖοι* 1, 27,
3. 63, 3. 2, 11, 1. 3, 2, 2. 6, 25, 2.
ἡμᾶς αὐτοῖς 3, 59, 3. 4, 38, 2. *σφῶν*
αὐτῶν pleon. 1, 128, 1. 8, 14, 4. 65, 1.
ἡμῶν αὐτῶν 2, 11, 2. 39, 3. 3, 54, 3.
6, 22, 1. vgl. 7, 61, 2. *τὰ ἡμέτερα αὐ-*
τῶν 1, 32, 2. vgl. 4, 97, 3. 6, 21, 2.
67, 3. *αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους* 2, 65, 6.
αὐτὴ ἐγ' *ἐαυτῆς* 6, 40, 3. vgl. 72, 4. 7,
66, 3. *αὐτοὶ ἐκάτεροι* 1, 105, 4. *αὐτός*
τις 1, 40, 4. 6, 31, 3. 77, 2. *αὐτός ἰδίᾳ*
1, 132, 2. *αὐτός τε καὶ ἕχων* 8, 55, 3.
auch in den obliquen Casus betont: im
Ge. 1, 75, 1. 3, 11, 3. 4, 1, 1. 20, 3.
5, 13, 1. 7, 48, 3. b. Inf. 1, 123, 2.
im Da. 4, 2, 2. 5, 31, 5. 6, 28, 2. im
Ac. 1, 83, 2. 4, 71, 1. 5, 43, 2. 6, 56,
3. im Ac. des Subjects 1, 28, 3. 4, 48,
1. 97, 3. 5, 36, 1. 6, 38, 1. 7, 28, 3.
8, 48, 5. *αὐτῶν* für *ἡμῶν αὐτῶν* 1, 143,
1. *αὐτοῖς* für *ἡμᾶς αὐτοῖς* 3, 54, 1. 58,
1. vgl. 1, 86, 2. 6, 18, 3. für *σφίσι*
αὐτοῖς 1, 68, 2. von selbst 4, 4, 2. 69,
2. aus eignem Antriebe 1, 15, 3. 75, 1.
128, 2. 2, 13, 1. 3, 65, 1. 4, 60, 2.
128, 3. 5, 65, 3. 80, 3. 91, 1. für sich
6, 3, 3. allein 1, 39, 2. 2, 39, 2. 5,
60, 1. 6, 37, 1. 8, 21, 2. gerade 1, 7,
1. 2, 3, 3. 7, 74, 1. 8, 75, 2. *καὶ αὐτός*
2, 11, 1. 3, 4, 2. 4, 10, 5? 73, 4. 6,
90, 1. 8, 99, 2. 104, 1. pleon. 1, 50,
4. 62, 3. 105, 5. 5, 6, 3. 6, 10, 2.
Kürze 5, 8, 1. 6, 88, 7. *οὐδ' αὐτός* 5,
60, 1. sogar selbst 2, 14, vgl. *τις*.

II. *αὐτοῦ* etc. ejus etc. *οἱ Μακεδόνες*
αὐτῶν 4, 126, 3. 132, 3. 7, 64, 1. *Οἰ-*
νεῶν αὐτῶν 3, 102, 1. 4, 109, 1. dem
Rel. entsprechend 3, 13, 5. 4, 92, 7.
126, 3. 128, 1. den Begriff erneuernd
2, 62, 1. 4, 93, 2. 6, 82, 2. auf Ent-
fernteres 3, 2, 2. auf die Vorfahren 6,
4, 3. *αὐτοῖς* ihn u. die Seinigen 1, 126,
4. 6, 59, 3. vgl. 64, 5. für *σφᾶς* 1, 95,
2. 5, 32, 4. 40, 2. 8, 76, 6. vgl. 2, 13,
1. 4, 73, 4. 128, 2. 8, 47, 2. dem Prä-
dicat im Genus assimilirt 2, 18, 1. 5,
26, 2. *αὐτό* auf e. Fem. bezogen 1, 1,
2. 122, 3. 5, 86, 6. 10, 1? auf e. Ver-
bum 1, 22, 1. 69, 2. 3, 47, 3. 53,
4. 4, 18, 1. 59, 2. 5, 86, 6. 15, 1. 91,
5. 7, 21, 2. das substantivirte Neu-
trum demonstrativ 1, 1, 2. 69, 2. 122, 3.

αὐτά 1, 97, 2. 144, 5. 2, 43, 1. (48, 2.
51, 2?) 4, 106, 2. 5, 57, 1. 6, 87, 3.
8, 50, 5. *ὅσα* 7, 74, 1. *αὐτοῦ* 2, 48, 2.
49, 5? 4, 61, 5? 4, 92, 5. 5, 86. *αὐ-*
τῶν 1, 26, 3. 3, 82, 4. 84, 1. 4, 64, 1.
ἀπ' αὐτοῦ 1, 68, 1. 2, 18, 2. 1, 124, 2?
4, 105, 1. 8, 92, 3. 99, 2. *δι' αὐτό* 1,
2, 1. 84, 2. 5, 86. 115, 1. 7, 6, 3. 8, 88.
δι' αὐτά 1, 2, 1. 36, 1. *ἐν αὐτῷ* 1, 22,
1. 2, 42, 3. *ἐξ αὐτοῦ* 5, 86. (nicht tem-
poral 5, 2. 2.) *ἐξ αὐτῶν* 2, 49, 2. 3,
82, 8. *ἐς αὐτό* etc. 1, 74, 1. 138, 3. *ἐς*
αὐτά 1, 121, 4. *ἐπ' αὐτά* 2, 36, 3. *μετ'*
αὐτοῦ 3, 59, 3. *πρὸ αὐτῶν* 1, 1, 2. be-
zeichnet Verhältnisse 6, 10, 3. Ver-
handlungen 5, 27, 1. Thaten 2, 35, 3.
vgl. 2, 49, 2. 4, 18, 2. 7, 66, 1. 77, 4.
Pläne 6, 90, 3. Macht 1, 144, 5. 2, 36,
3. Eigenschaften 2, 60, 4. 6, 87, 3.
statt des Rel. 4, 42, 2.

III. *ὁ αὐτός* 1, 140, 1. 5, 75, 2. *ἡ*
αὐτὴ ὄργη 1, 140, 1. *ὁ χρόνος ὁ αὐτός*
5, 115, 1. auf *ὅσπερ* bezogen 7, 18, 4.
ὁ αὐτός εἰμι 2, 61, 2. 3, 38, 1. *οἱ αὐ-*
τοὶ dem Stamme nach 1, 2, 2. mit dem
Da. 3, 64, 1. 4, 36, 3. 6, 18, 4. 7, 57,
2. *τὸ αὐτό* 1, 36, 4. 3, 37, 1. 4, 17, 2.
19, 2. 5, 105, 2. 6, 18, 4. 7, 81, 2.
zugleich 2, 40, 3. 4, 17, 1. 6, 87, 3.
vgl. 7, 18, 4. 21, 3. *λέγειν* 5, 31, 5.
auf e. Fem. bezogen 6, 82, 4. auf e.
Verbum 3, 42, 5. *ταῦτα γινώσκεις* 5.
36, 1. *κατὰ τὸ αὐτὸ πράσσει* 5, 65, 3? 8,
6, 1. 87, 2. *ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐφρευμένος*
1, 79, 2. *ἐς τὸ αὐτὸ* 5, 55, 2. 96, 7. 35, 2. *ἐν*
τῷ αὐτῷ (*τῷδε*) 3, 11, 2. 4, 35, 1. 5,
77, 4. 7, 63, 2. 87, 2. 8, 78, 1. *κατὰ*
τὰ αὐτά 5, 18, 7. 66, 3. *ἐς τὰ αὐτά* 3,
59, 3.

αὐτοσχεδιάζειν τὰ θεῶν 1, 138, 4.
αὐτοτελής 5, 18, 1.
αὐτὸ 5, 10, 9. 7, 64, 1. 8, 90, 3.
ἐν 3, 81, 2. *ἐν* — *αὐτοῦ* 5, 22, 1. *ἐς*
τὴν M. αὐτοῦ 8, 28, 5. *ὁ αὐτοῦ πόλεμος*
6, 88, 9. *τὰ αὐτοῦ* 2, 38, 1. 6, 34, 1.
für *αὐτοῦ* 4, 30, 2.
αὐτοργός 1, 141, 2.
αὐτόφωρος 6, 38, 3.
αὐχεῖν 2, 39, 3.
αὐχνημα 2, 62, 5.
αὐχνησις 6, 16, 5.
αὐχμοὶ 1, 23, 3.
ἄφαιρέειν 5, 23, 5
ἄφαιρέσθαι 3, 58, 4. 6, 11, 3.
πνίψ 7, 5, 3? ohne Object 1, 2, 1. Ps. 5, 69, 1.

ἀφάνεια ἀξιώματος 2, 37, 2.
 ἀφανής 1, 134, 1. 2, 34, 3. 4, 63,
 1. 67, 4. 8, 105, 2. τὸ ἀ. 2, 42, 3. ἐκ
 τοῦ ἀ. 4, 36, 2. τὰ ἐν ἀφανεί 7, 75, 4.
 ἀφανίζεσθαι 8, 38, 1.
 ἀφειδής 4, 26, 5.
 ἀφθονος 7, 58, 5. 70, 5?
 ἀφιέναι 2, 49, 1. 5, 78. 7, 19, 4.
 hinlassen 4, 38, 3. frei lassen 1, 103, 2.
 8, 87, 5. aufgeben 4, 28, 2. mit dem
 Inf. 2, 13, 2. ἀφίσταθαι κινδυνεύεσθαι 5,
 91, 2. zw. 2, 63, 2. Augment 2, 49, 1.
 ἀφικνεῖσθαι 3, 72. ἐς ἀνάγκην 1,
 124, 2. ἐς λόγους 5, 17, 2. ἐς ὀλίγον
 4, 129, 5. mit dem Inf. 1, 128, 2. ἀφί-
 κτω 7, 75, 6. zw. 4, 85, 2.
 ἀφιστάναι 1, 93, 4. αῖσθαι 1, 38,
 1. 139, 2. 2, 47, 3. 4, 118, 7. τοῦ πο-
 λέμου 7, 7, 2. εἰς 1, 101, 1. 3, 54, 3.
 ἀφνειός 1, 13, 4.
 ἀφορμᾶν 4, 78, 5.
 ἀφορμή 1, 90, 2.
 ἀφρακτος 1, 6, 1. 117, 1. 3, 82, 7.
 83, 2. 6, 33, 3.
 Ἀχαῖα 1, 115, 1.
 ἀχθηδών 2, 37, 2. 4, 40, 2.
 Ἀχιλλεύς 1, 3, 3.
 ἀχρεῖος 1, 84, 3. 93, 4. 2, 40, 2.
 ἀχρηματία 1, 11, 1.
 ἀχρηστος 2, 78, 2.
 ἄψανστος mit dem Inf. 4, 97, 3.
 βάθος 5, 68, 3.
 βαίνειν. βεβάσαι etc. 1, 123, 3.
 βάλανος, βαλανάγρα 2, 4, 2.
 βακτηρία 8, 84, 1.
 βάλλειν 8, 75, 1.
 βάρβαρος 1, 18, 3. 73, 3. 82, 2. οἱ
 1, 3, 4.
 βασανίζειν 6, 53, 3.
 βασιλεύσαι 1, 14, 2. 2, 97, 3.
 101, 4.
 βασιλεύς 1, 111, 1. 2, 62, 3. 8, 37,
 2. 47, 1.
 βεβαιος zweier End. 1, 32, 1. 3,
 10, 1. sicher 1, 122, 1. fest an-
 hänglich 2, 40, 4. zuverlässig 3, 11, 1.
 5, 43, 3. vgl. 6, 34, 5. κινδυνος 3, 39,
 6. ἀπιστία 8, 66, 4. βέβαιον 1, 2, 3.
 124, 1. 3, 83, 1. τῆς διανοίας τὸ β. 2,
 89, 4. τὰ β. τῆς γνώμης 1, 70, 2.
 βεβαιότης 4, 51, 1. 66, 3.
 βεβαιοῦσθαι 2, 35, 2. 4, 70, 3. 6,
 34, 1. 78, 2.
 βεβαιῶς 1, 132, 1. 4, 62, 2. 73, 4.

112, 2? 6, 73. 8, 24, 4. 63, 2? φίλιος
 2, 7, 3. βεβαιότερον τάσσεσθαι 5, 71, 3.
 τὸν πόλεμον ποιῆσθαι 6, 73. βεβαιότατα
 φύσως ἰσῆν δηλώσας 1, 138, 3.
 βεβαιῶσις 1, 140, 6. 4, 87, 1.
 βελτίων. λόγος 1, 102, 3. ἐπὶ τὸ β.
 χωρεῖ 7, 50, 3. οἱ βέλτιστοι 8, 47, 2.
 βέλτιστος 4, 59, 1. ἄρχειν 6, 39, 1.
 βήξ 2, 49, 2.
 βία 1, 11, 2. 3, 2, 2. 107, 2. 4, 86,
 4. βία 1, 102, 2? τινός 1, 43, 2. 5,
 21, 2.
 βιάζεσθαι 7, 70, 7. 8, 27, 3. activ
 4, 29, 4. passiv 1, 2, 1. 4, 10, 3. 5,
 98, 3. 5, 3, 1. 7, 38, 3. Gewalt ge-
 brauchen 1, 28, 2. 4, 9, 4. vgl. 3, 55,
 1. durchdringen 7, 69, 4. 83, 3. ἐς —
 1, 63, 1. mit dem Inf. 7, 79, 1.
 βίατοι ἰσφοραῖ 1, 141, 3. ἀναχώρη-
 σις 4, 31, 3. vgl. 5, 73, 5.
 βιαῖως 3, 23, 4. 3, 89, 4. 8, 48, 6.
 βιαύτερον ἀνάγεσθαι 2, 33, 3. ἐξηγεῖ-
 σθαι 6, 85, 2.
 βίος 3, 84, 2. 6, 16, 4.
 βλάβη 2, 65, 4. τινός 6, 41, 2. ἐν
 β. εἶναι 5, 52, 2.
 βλάπτειν 1, 141, 6. μέγала etc. 6,
 33, 4. 64, 2. σφόδρα 6, 92, 4. μέγιστον καὶ
 οὐχ ἥκιστα 7, 44, 6. vgl. 24, 3. τῷ
 βελτίω 4, 74, 4. βλαβῆναι u. βλαβῆ-
 ναι 1, 141, 1. βλάβεσθαι 1, 81, 2.
 βλαστάνειν 3, 26, 2.
 βοᾶν 4, 11, 3. mit d. Inf. 8, 86, 1.
 βοή 3, 22, 5. 8, 92, 9.
 βοήθειαι 3, 24, 3. 4, 8, 3. 8, 15, 3.
 βοηθεῖν ἐναντία 3, 55, 2. τοῖς πα-
 ροῦσι etc. 1, 123, 2. 3, 67, 4. ἐπὶ τὰς
 ναῦς 8, 11, 1. vgl. 5, 52, 2.
 βοηθός Adj. zweier End. 1, 50, 5.
 Βοιωτία 1, 2, 2. οἱ 8, 5, 2.
 Βόλισσος 8, 24, 3.
 βορέας 3, 4, 3. 23, 5.
 βόσκειν 7, 48, 5.
 βοτάμια 5, 53, 1.
 βούλεσθαι 2, 4, 4. 78, 3. 80, 3.
 5, 65, 2. 66, 3? 113, 1. βουλευθῆναι 8,
 46, 1. Augment 2, 2, 3. 6, 79, 2. mit
 dem (Ac. u.) Inf. 3, 51, 2. 7, 53, 1.
 8, 27, 1. ἐς τόπον 3, 20, 3. ταῦτα 6,
 74, 2. 8, 92, 6. τὰ Συρακοσίων 6, 50,
 1. anders 2, 12, 2. δουλείαν 6, 82, 4?
 βουλομένῳ ἦν 2, 3, 2. 4, 85, 2. sich
 anmassen 4, 10, 1. Inf. erg. 2, 35, 2.
 8, 5, 3. τὸ βουλούμενον 1, 90, 2.
 βουλεύειν 4, 41, 1. 6, 39, 1. 91, 3.

8, 66, 1. 76, 6. εσθαι 1, 91, 4. 2, 74, 1. 5, 8, 3. 7, 72, 2. ἴσον 2, 44, 3. εὖ τι 4, 59, 3. (πᾶ) ἄριστα 1, 43, 2. πρὸς τι 7, 47, 1. 60, 1. περὶ νινος 3, 29, 2. βουλευτήριον 2, 15, 2. βουλή ohne Art. 3, 71, 3. βούλησις 5, 105, 1. 6, 69, 2. βουλήσει 7, 57, 6. ἀνθρωπιείας δυνάμει 6, 78, 2. δικαίᾳ β. 3, 68, 1. βούλησιν ἐλλιπῆσιν 6, 78, 2. βράγγος 2, 49, 2. βραδύς 6, 34, 4. γίνεσθαι 7, 43, 5. βραδυτής 5, 75, 2. βράχια 2, 91, 3. βραχέως 1, 141, 2. βραχύς 5, 53, 2. 8, 106, 1. βραχύντατον ἀπέχειν 4, 24, 4. niedrig 2, 76, 2. 7, 29, 2. gering 1, 14, 3. 78, 1. 117, 3. 130, 2. 140, 5. 6. 2. 99, 4. 4, 98, 2. 5, 111, 3. 7, 77, 6. μάχη 2, 22, 2. διάνοια 3, 36, 3. πρόφασις 6, 8, 3. ἐπιβραχύ 1, 118, 2. κατὰ βραχύ 1, 64, 2. 4, 96, 3. ἐκ βραχείος 34, 92, 3. 7, 49, 3. διὰ βραχείος 2, 83, 4. 4, 14, 1. 76, 4. ἐν βραχίοντι 3, 46, 1. βραχέα ἤθεσθαι 3, 40, 2. βραχύτης μελέτης 1, 138, 4. γνώμης 3, 42, 1. βρώχος 2, 76, 3. βρώσις ἀναγκαία 2, 70, 1. βύζην 4, 8, 5. βωμός 1, 126, 6. 4, 98, 4. 8, 84, 1. γαλήνη ohne ἔν 4, 26, 5? γαμικά 2, 15, 4. γάρ erklärt 1, 8, 3. 13, 3. 17, 2. 29, 3. 69, 2. 3. 73, 2. 77, 1. 3. 120, 1. 4. 140, 2. 2, 2, 1. 4, 1. 29, 2. 39, 2. 52, 3. 61, 1. 62, 2. 3, 38, 1. 97, 2. 4, 10, 3. 59, 3. 67, 6. 72, 3. 6, 1. 65, 2. 7, 1, 3. 23, 2. 56, 4. 8, 6, 3. γὰρ ἄν denn sonst 1, 11, 1. 68, 4. 69, 2. 102, 1. 4, 126, 5. 5, 12, 2. 7, 51, 1. vgl. ἄν A. auf ein erg. nein bezogen 5, 95. aufs Folg. bezogen 3, 57, 1. 4, 132, 2. nämlich 1, 2, 3. 2, 72, 1. 3, 2, 1. 4, 17, 3. 43, 2. 88, 4. 5, 9, 1. οἱ δὲ κρινουσι γάρ — 1, 87, 1. 8, 100, 3. vgl. 4, 70, 3. auf e. erg. ja bezogen 5, 97. γάρ mit erg. Verbum 6, 24, 2. 68, 4. 8, 86, 3. 87, 3. in zwei Sätzen hinter einander 1, 40, 4. 91, 2. 2, 5, 2. 44, 3. 3, 2, 2. ἀλλὰ — γάρ 6, 77, 2. καὶ γάρ 1, 73, 2. 6, 102, 3. καὶ — γάρ 1, 81, 2. 77, 1. 137, 1. 7, 48, 3. 5, 8,

109, 1. καὶ γὰρ καὶ 6, 61, 1. 8, 64, 2. οὐδὲ γάρ 4, 68, 5. γέ 6, 33, 5. nach μέντοι, καίτοι 1, 3, 2. μέν γε 1, 40, 3. 3, 39, 2. ἐν γε 7, 44, 2. νῦν γε 7, 63, 1. εἰς γε 1, 80, 2. γε δὴ 4, 78, 2. 8, 41, 2. ὅς γε 6, 37, 2. 8, 76, 5. vgl. 1, 39, 1. γεγωνίσκειν 7, 76. γέλως. ἐς γ. πῆπειν 6, 35. γενεά 1, 14, 1. γενναῖον 3, 83, 1. 4, 92, 7. γενναιότης 3, 82, 6. γένος 1, 24, 1. γέρα 1, 13, 1. 25, 3. Γεράσιος 4, 119, 1. γεωμόρος 8, 21, 2. γῆ 1, 81, 2. 5, 18, 1. ohne Art. 2, 21, 2. 38. τῆς γῆς εἰργασθαι 6, 21, 1. erg. 2, 92, 3. 99, 3? 6, 92, 1. γηράσειν u. σεσθαι 6, 18, 7. γίνεσθαι, nicht γίνεσθαι 1, 2, 2. 4, 120, 4? 8, 100, 2? γίγνεται Ἄθηναῖος 2, 67, 2. δῆμος 8, 91, 3? κωλυτής 3, 23, 3. 5, 9, 7. 8, 50, 3. αἵρεσις 2, 61, 1. τροπή 1, 49, 6. οὐ γ. περιτρίχισι 4, 131, 1. πᾶ διαβατήρια 5, 55, 3. 116, 1. βόηθεια 5, 64, 1. γίνονται λόγοι 8, 14, 2. φυλακαὶ 4, 26, 5. στάδιοι αὐτοῖς εἰκοσιν 6, 97, 3. vgl. 99, 1. γίγνεται ἄδικος 3, 42, 3. ἄπρακτος 6, 52, 2. ἐκπυστος 3, 30, 1. vgl. 2, 50? εὐπορον 6, 90, 3. φυλῆς 2, 29, 2. πινός 4, 98, 2. 5, 5, 1. πινῶν 3, 56, 4. πινί 5, 49, 4. 93. herauskommen 1, 87, 2. 4, 9, 2. διὰ μέσον 4, 20, 1. vgl. διὰ. ἐν τι 6, 15, 3. vgl. 1, 74, 1. ἐπὶ ποταμῶ 7, 80, 3. ἐπὶ ἀμμόπερα 1, 139, 4. κατὰ τὴν Λακωνικὴν 4, 3, 1. κατὰ ξυστάσεις 2, 21, 2. κατὰ χώραν 3, 24, 3. καθ' ἔν 3, 10, 3. 8, 46, 2. κατὰ σεᾶς αὐτοῦς 5, 112, 1. μετὰ νινος 4, 125, 1. 5, 38, 4. ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν τάλαντα 6, 62, 4. ἅμα 4, 30, 3. παιουκισίς 3, 16, 1. ἕρον 7, 84, 1. μᾶλλον 3, 82, 2. ἐνός 6, 100, 3. ὅτι ἐγγυτάτη γνώμη τοῦ πάχειν 3, 40, 6. ἀποτεραμμένοι ἐγένοντο 3, 68, 3. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ etc. impers. 1, 137, 4. wo ποιεῖσθαι zu erwarten 3, 86, 2. τὸ γενόμενον 6, 58, 1. τὰ γιγνώμενα der Ertrag 6, 54, 5. γιγνώσκειν 2, 48, 2. 3, 84, 1. 6, 18, 8. zw. 4, 20, 3. 8, 71, 3. ohne Object 8, 12, 1. ὁμοῖα 1, 77, 4. ἄριστα 6, 8, 2. γνῶναι einsichtig beurtheilen

2, 60, 4. 8, 68, 4. τὸ δοκοῦν οὐκ ἔγνω-
σται 3, 38, 2. entscheiden 4, 20, 3. 99.
mit dem Part. 1, 36, 2. 102, 3. 124, 2.
4, 63, 2. 7, 77, 7. μέγα 3, 36, 3.

γλώσσαν ἰέναι 3, 112, 3. ἀπὸ γλώσ-
σης 7, 10.

γνώμη Geist, Sinn 2, 38, 1. 43, 2.
4, 65, 1. μῆ γ. 6, 17, 3. γνώμην προς-
ἔχειν 1, 95, 2. ἔχειν Bedacht nehmen
3, 25, 2. Gesinnung 1, 71, 1. 130, 2.
140, 6. 2, 20, 3. 43, 2. 61, 2. 87, 2.
3, 83, 1. 4, 128, 4. τῇ γνώμῃ θαρ-
σαλέος 2, 11, 3. παρὰ γνώμην 3, 12,
1. γνώμης ἐπιβουλὴ 4, 86, 4. τῆς γ.
τὸ ἐγγενές 5, 108. γ. ἀνεχίγγνος 4,
55, 4. τῆς αὐτῆς γ. εἶναι 1, 113, 2. vgl.
3, 70, 4. 5, 46, 4. 8, 74, 3. πρὸς τὴν ἐκείνων γ.
ἑστάναι 4, 56, 4. ἀρ' ἑαυτοῦ γνώμης 4,
68, 2. Verstand. γνώμης ξύνεσις 1, 75,
1. Einsicht 2, 62, 5. 3, 37, 4. 38, 4.
τῆς γ. τὰ βέβαια 1, 70, 2. Berechnung
4, 18, 1. Erwartung 4, 28, 4. παρὰ
γνώμην 1, 127, 1. 40, 1. 127, 1. 6,
11, 4. 34, 8. (anders 1, 70, 2. 4, 19,
3.) τὸ ἔλλιπές τῆς γ. 4, 63, 1. Politik
3, 11, 2. Ansicht 1, 92, 3, 4, 2, 5? ohne Art. 2,
12, 2. γνώμης τυχεῖν 3, 42, 5. Absicht,
ohne Artikel 2, 12, 2. γνώμην ἔχειν 2,
86, 3. τὴν γ. ἔ. πρὸς τι 5, 13. ἦν τοῦ
τείχους ἡ γ. 8, 90, 4. Eifer 6, 45, 1.
vgl. 3, 31, 2. Vorschlag 3, 43, 4. 50, 1.
γνώμην ποιῶμαι 1, 128, 5. vgl. 3, 36,
2. γνώμας προσιθῆναι 1, 139, 3.

γνώμων 1, 138, 3.
γνωρίζειν (υνί) 7, 44, 5.
γνώσις 7, 44, 2.
Γόγγυλος 1, 128, 4.
γοῦν 6, 59, 3. 7, 82, 1? γ' ἂν οὖν 1,
76, 3.
γράμμα 5, 29, 4. γράμματα 1, 130,
1. Ἀσάβρια 4, 50, 1.
γραφεῖν 5, 29, 4. γεγραμμένον
1, 125.

γυμνοπαῖδια 5, 82, 1.
γυμνά 3, 23, 4. γυμνὸν 2, 49, 3?
γυμνητεία 7, 37, 2.
γυμνοῦσθαι 1, 6, 3.
γύμνασις 5, 71, 2.
Λάβθος 5, 19, 2.
δάκρυον 7, 75, 4.
δαπανᾶν trans. 4, 3, 3.
δαπάνη 1, 83, 1. 3, 31. 46, 1.
δάπανος 5, 103.
δάς 7, 53, 4.
Δασκυλίτις 1, 129, 1.

δασμολογεῖν 2, 69.

Δαφνοῦς 8, 31, 1.

δέ 1, 53, 3. 56, 77, 2. 3, 26, 2. 8,
28, 3. zw. 1, 18, 6. 23, 3. 37, 2. 57,
1. 95, 1. 3, 26, 2. 3, 61, 2. 82, 5. 4, 77,
2. 5, 23, 1. 45, 2. 6, 38, 2. μετὰ ταῦτα δέ
1, 56, 1. für γάρ 6, 38, 2. während 6,
64, 2. 7, 28, 4. verbindet den No. u.
Ge. eines Part. 2, 60, 4? 68, 4. 3, 24,
3. einen abs. Ge. u. No. 6, 78, 1. e.
Ac. u. e. abs. Ge. 3, 55, 1. 4, 127, 1.
e. Ac. u. Inf. 1, 67, 3. e. Präp. mit
ihrem Casus u. e. Part. 2, 37, 2. 3, 58,
1. e. finalen Satz u. e. Part. 4, 1, 2.
120, 2. e. rel. Satz und e. selbstän-
digen 2, 41, 2. 4, 89, 2. nach οὐ το-
σοῦτω 2, 85, 2. nach οὐ μᾶλλον 6, 78,
1. bei Entgegnungen 2, 72, 4. 5, 91, 1.
vgl. 3, 104, 6. im Nachsatze 1, 11, 1.
18, 3. ὁ δέ im Nachsatze 2, 65, 2. 8,
70, 1? nach e. Parenthese 1, 18, 3.
7, 33, 2. 8, 29, 2. ἄκων μὲν εἶπε δέ
6, 25, 2. zwei δέ nach einem μὲν 1,
43, 2. 2, 90, 1. παρὰ δέ τό 6, 66, 1.
7, 12, 1. τάχα ἂν δέ 6, 2, 4. zu streichen
8, 69, 1. καί — δέ 1, 132, 4. τέ — δέ
1, 11, 1. 2, 87, 1. 3, 52, 2. δ' οὖν 1,
3, 4. 10, 7. 2, 5, 4. 16? 18, 2? 34, 4.
54, 4. 6, 59, 3? 8, 87, 5. 97, 1. vgl. μὲν.

δει — δεδιώς 2, 11, 2. τὴν ἰδίαν
παρασκευῆν 5, 8, 1. περὶ τινι, τινός 1,
60, 1. τινὰ μὴ 2, 67, 4. 4, 86, 2. 6,
88, 2. vgl. 76, 1. τι μὴ 3, 83, 2. δεδι-
έναι ἔχειν 1, 136, 1. τό 5, 52, 1? 6,
61, 5. τὸ δεδιός 1, 36, 1. ἐδεδιέσαν 4,
55, 4. 5, 14, 1.

δεικνύναι ἄλλα 6, 86, 3. mit dem
Part. 2, 62, 1. 5, 72, 2. übergeben 5,
41, 3.

δείλη 3, 74, 2.

δεῖν binden 1, 93, 3.

δεῖν fehlen. δέων bei Zahlen 8, 6,
5. vgl. 2, 2, 1. 4, 102, 2. 5, 16, 6. 7,
53, 3. δεῖ 2, 74, 1. 77, 3. 4, 10, 4. 6,
21, 1. ἔδει 3, 47, 3. 2, 5, 1. 84, 3. 95,
3. 4, 76, 3. 89, 1. ἂν εἶδει 1, 74, 4. εἶ
δεῖ 2, 74, 1. 3, 112, 5. εἰ δεῖ 4, 3, 1.
ἐν δέοντι 2, 89, 6. ἐς δέον 8, 94, 2. τὰ
δέοντα 1, 138, 4. Inf. erg. 3, 2, 1? 4,
5. 55, 1. 92, 3. 6, 41, 1. 88, 7. 7, 43,
2. 8, 43, 2.

δεινός 6, 36, 3. δεινὰ ποιεῖν 5, 42,
3. δεινὸν ποιῆσθαι 1, 102, 3. δεινὸν
μὴ 3, 102, 2. τὸ δεινόν 2, 42, 3. 3,
22, 4. 45, 1. mit dem Inf. u. μὴ 7,

25, 5. τὰ δεινά 8, 46, 2. τὰ δεινότατα 3, 53, 2.
 δεινότης 3, 37, 5. 4, 10, 5.
 δεινοῦν 8, 74, 2.
 δεῖσθαι 3, 69, 2? 5, 38, 1. τι 8, 33, 1. ἄπερ 6, 78, 4. ξύμφορα 1, 32, 1. Βοιωτοῦς ὄπως 5, 36, 3. mit zwei Ge. 1, 32, 4. οὐ δέομαι πολεμεῖν 4, 130, 3. Inf. erg. 1, 27, 3.
 δεκαέτης 1, 23, 4.
 Δεκελεικὸς πόλεμος 7, 27, 2.
 δελφινόφορος 7, 41, 1.
 Δελφοί 1, 121, 2. οἷς 1, 143, 1.
 δενδροτομεῖν 1, 108, 1.
 δεξιός 3, 82, 7. ohne Artikel 4, 93, 4.
 δέος 2, 37, 3. 42, 3. τοῦ καρποῦ 4, 84, 2. ἐς Σ. 6, 85, 3. δεῖν τῶν Κ. μὴ 1, 26, 1. vgl. διὰ II.
 δέρις 2, 75, 4.
 δεῦρο 3, 64, 2. 6, 10, 1?
 δεύτερος 2, 97, 5. τὰ δ. 6, 78, 4.
 δέχεσθαι 1, 9, 1. 2, 36, 2. 72, 3. 3, 53, 1. 5, 94, 6. 89, 5. 7, 44, 4. 77, 5. 8, 49. πόλει 4, 103, 3. 6, 44, 2. 8, 90, 4. μιᾶ νηί 2, 7, 2. δξέως 145, 4. 2, 11, 6. widerstehen 7, 44, 4.
 δεχήμερος 5, 26, 3.
 δῆ 1, 37, 2. 57, 1? 3, 48? 61, 2. 4, 46, 3. 59, 3. 6, 89, 1. 8, 9, 1. ἀεὶ δῆ ποτε 1, 13, 3. beim Superl. 1, 1, 2. 122, 4. 5, 28, 3. πολλὸν δῆ 1, 35, 2. bei Verben 2, 64, 4. ὅτε δῆ 2, 102, 4. ὄπως δῆ 5, 85, 1. κατὰ δῆ — 1, 24, 1. vgl. 3, 66, 2. zwei Mal 5, 74, 1. zurückweisend 2, 29, 4. 5, 105, 2. für δῆθεν 3, 10, 3. 4, 67, 4. 6, 10, 3. 54, 4. 80, 1. 2. νῦν δῆ 6, 24, 2. ὅσους δῆ 8, 87, 4. δὲ δῆ 1, 142, 1?
 δῆθεν 1, 92, 127, 1. 3, 111, 1.
 δῆλια 3, 104, 2.
 δῆλος ὅτι 1, 93, 1. δῆλον ποιεῖν mit dem Part. 3, 64, 1. δῆλον δέ 1, 11, 1.
 δηλοῦν 1, 82, 1. mit d. Part. 1, 11, 3. 21, 2. 2, 50. mit dem Inf. 4, 38, 1.
 δηλωθέντος 1, 74, 1.
 δημοουργοί 5, 47, 11.
 δημοκρατήσεσθαι 8, 75, 2.
 δημοκρατία 2, 37, 1.
 δῆμος 5, 76, 1. ohne Art. 1, 107, 3. 8, 1, 5. 68, 2. γίννεται 8, 91, 3. οἱ τοῦ δ. 4, 130, 3. οἱ δῆμοι 8, 65, 1.
 δημόσιον 5, 18, 6. (ohne Art.) 5, 50, 3. 6, 31, 3. τὰ δ. 2, 37, 3.
 δημοτελής 2, 15, 3.

δημοτικός 6, 28, 2.

δῆτα 6, 38, 4.

διὰ I) mit dem Ge. διὰ θαλάσσης 1, 2, 1. διὰ πάσης 1, 14, 3. διὰ δέκα ἐπάλξεων 3, 21, 2. διὰ βραχέος 2, 83, 4. 4, 14, 1. 76, 4. δι' ὀλίγου 3, 21, 2. δι' ἔγγυτάτου 8, 96, 2. διὰ πολλοῦ 3, 94, 4. 6, 11, 1. 4. vgl. 2, 29, 3. 89, 7. 97, 2. διὰ μακροῦ 6, 15, 3. δι' ἐλάσσονος 3, 51, 2. 6, 75, 1. διὰ μέσου 4, 20, 1. 5, 64, 3. οἱ διὰ μέσου 8, 75, 1. temporal. διὰ χρόνου 2, 94, 1. διὰ νυκτός 2, 4, 1. διὰ πλείουτου 4, 115, 2. vgl. πολύς, πλείων, πλείστος. δι' ἐλαχίστου καιροῦ 2, 42, 3. διὰ παντός 1, 38, 1. 2, 49, 4. 7, 6, 1. διὰ πλείονος 1, 124, 2. δι' ὀλίγου 1, 77, 4. 4, 95, 1. 5, 14, 1. 69, 3. 6, 11, 3. vgl. 4, 47, 2 u. ὀλίγος. δι' ἐλαχίστης βουλῆς 1, 138, 3. δι' ὄργης 2, 11, 3. vgl. 60, 3. 8, 43, 4. διὰ φυλακῆς 8, 39, 3. vgl. 4, 30, 1. 7, 8, 3. δι' ὀλιγαρχίας 6, 11, 5. causal 1, 83, 1. δι' ἀσφαλείας οἰκῆν 1, 17, 1. διὰ ξυμφορῶν ἢ ξύμβασιν ἐγένετο 6, 10, 1. δι' ὀλίγης παρασκευῆς κατελημμένος 4, 8, 6. διὰ τάχους 1, 63, 2. 8, 2, 2. διὰ ταχείων 1, 80, 2. 8, 6, 1. διὰ κενῆς 4, 126, 4. διὰ τρόπου 6, 11, 3. Redensarten. διὰ μάχης ἐλθεῖν 2, 11, 2. vgl. 6, 60, 3. δι' ἔχθρας γίνεσθαι 1, 40, 3. διὰ φόβου εἶναι 6, 34, 2. δι' ὄχλου 1, 73, 2. διὰ πάθους 3, 84, 1. ἔχριν διὰ χειρός 2, 13, 2. 2, 76, 3. δι' ἀσφαλείας 1, 17, 1. δι' ἡσυχίας 2, 22, 1. διὰ φυλακῆς 2, 81, 3. διὰ κινδύνων 7, 8, 3. δι' αἰτίας 2, 60, 3.

II) mit dem Ac. 1, 83, 1. 2, 11, 3. 3, 27, 1. 4, 40, 2. 6, 12, 2. 83, 3. 7, 42, 2. διὰ δέος 6, 83, 3? διὰ φθόνου 2, 35, 2. διὰ τὴν πίστιν 3, 82, 7. διὰ πρόφασιν 5, 31, 3. δι' ἀχθηθόνα vom Zweck 4, 102, 2. vgl. 2, 89, 3. δι' ἑαυτὸν 6, 9, 2. δι' ἑτέροισ 3, 64, 1. δι' ὑμᾶς μὴ ξυμμαχήσαντας 6, 80, 2. εἰ μὴ διὰ 2, 18, 3. zw. 5, 7, 1. vgl. αὐτός II u. III.
 διαβαδίζειν 6, 101, 2.
 διαβάλλειν 2, 18, 2. 3, 4, 2. 6, 15, 1. 30, 1. ἐς 3, 109, 3. εἶσθαι τινι 8, 81, 2.
 διαβάσις 4, 103, 4. 7, 78, 2.
 διαβατήρια 5, 54, 2.
 διαβοᾶν 8, 78, 1.
 διαβολή 2, 65, 7. 6, 15, 1. 29, 3. 89, 1.
 διαβόλως 6, 15, 1.

διάβροχος 7, 12, 2.
 διαγγελος 7, 73, 4.
 διάγειν 1, 90, 4. 4, 108, 1.
 διαγνώμη 1, 87, 4.
 διαγωνίζεσθαι 1, 39, 1. π 4, 126, 3.
 διαδικαιοῦν 4, 106, 2.
 διαδοχή 2, 36, 1. 4, 8, 7. 7, 27, 2.
 διάδοχος πνος 8, 85, 1. τρήρεις 1, 110, 2.
 διάζωμα 1, 6, 4.
 διαζώννυσθαι 1, 6, 4.
 διαθροσίν 6, 46, 4.
 διαίρειν 2, 75, 4. 4, 48, 2. 110, 3. εἶσθαι 2, 75, 2. 78, 1. 5, 114, 1. 7, 19, 1. τοῖς ἔργοις 5, 26, 2. διαιετός 1, 84, 3.
 διαίτα 2, 51, 2. 102, 5. 6, 15, 3.
 διαιτᾶσθαι 7, 77, 2. Aug. 1, 132, 2. ὁμοίωτροπα 1, 6, 4.
 διακείσθαι 1, 75, 1. 4, 92, 3. 7, 77, 2.
 διακελευσμός 7, 71, 4.
 διάκενος 5, 71, 3.
 διακηνυκεύεσθαι 4, 38, 2.
 διακινδυνεύεσθαι 4, 19, 1.
 διακινεῖν 5, 25, 2.
 διακληροῦσθαι 8, 30, 1.
 διάκοσμος 4, 93, 4.
 διακρίνειν 5, 79, 3. εσθαι 1, 18, 5. 3, 9, 2. 4, 14, 3. 25, 7. 72, 4. 7, 34, 5.
 Διάκριτος 2, 12, 1.
 διακωλύειν. Inf. erg. 3, 64, 2. 6, 102, 2. τὸ πλεῖν 8, 82, 2.
 διακοχή 3, 87, 1.
 διαλανθάνειν 3, 25, 1. 8, 74, 2.
 διαλέγεσθαι mit d. Inf. 5, 59, 5.
 διαλείπειν 1, 112, 1. 7, 38, 3.
 διαλλακτής 4, 60, 1.
 τὸ διαλλάσσον 3, 10, 1. Ps. 3, 82, 2.
 διαλύειν 1, 131, 2. 3, 83, 1. 5, 1.
 διαλυθῆναι ἐκ 6, 41, 2. σασθαι 1, 131, 2. 140, 4. 145, 2. 12, 3. 5, 1. 1. 80, 1. 113.
 διαλυτής 3, 82, 4.
 διαμαρτία 4, 89, 1.
 διαμαῶσθαι 4, 26, 2.
 διαμάχεσθαι 3, 40, 1. 7, 63, 1.
 διαμέλλειν 1, 71, 1. 7, 49, 4. 8, 40, 1. 87, 4.
 διαμέλλησις 5, 99.
 διαμέμφεσθαι 8, 89, 2.
 διαναστάς 4, 128, 4.
 διανανυμαχεῖν 8, 78, 2.

διανοεῖσθαι. Ao. 1, 18, 4. mit dem Inf. 1, 141, 1. 8, 8, 2. 55, 2. des Fu. 1, 27, 2. zu erg. 1, 1, 1. 3, 82, 5. 8, 8, 2. 40, 3. vgl. 2, 93, 2.
 διάνοια 1, 130, 1. 138, 1. 6, 76, 1. τῆς δ. τὸ βέβαιον 2, 89, 4. βραχεία 3, 36, 3. ἀξιώχρως καὶ ἀπιστος 6, 31, 1. τὰς δ. κανοῦσθαι 3, 82, 3. κρατῖν 6, 11, 5. ἐν δ. εἶναι 6, 65, 1.
 διαπειρᾶσθαι 6, 91, 5.
 διαπέμψασθαι 2, 14.
 διαπιμπλάναι 7, 85, 3.
 διαπολεμεῖν 6, 37, 1. 7, 14, 2. 25, 7.
 διαπολέμησις 7, 42, 5.
 διαπομπή 6, 41, 2.
 διαπραΰσεσθαι 1, 131, 2. 5, 89, 2.
 διαπραΰσις 6, 16, 2.
 διαρκής 1, 15, 1.
 Διάσια 1, 126, 3.
 διασκευάζεσθαι 4, 38, 3.
 διασκοπεῖν 7, 48, 3.
 διάστασις 6, 18, 6?
 διάστημα erg. 4, 66, 3.
 διασώζεσθαι 2, 60, 2. 7, 63, 2.
 διατελιχισμα 3, 34, 2.
 διατελεῖν ohne Part. 1, 34, 4.
 διατιθῆναι 6, 57, 3.
 διατριβεῖν 8, 78, 2.
 διατριβή 5, 82, 3.
 διαφαινέσθαι 1, 18, 5. 4, 108, 3.
 διαφέρειν. ψῆφον 4, 74, 4. πόλεμον 1, 11, 2. ἐπὶ πολὺ 3, 83, 1. πολὺ 1, 70, 1. αὐτῷ τι 3, 42, 2. διαφέρων präd. 3, 39, 5. τὸ διαφέρον πλῆθος 5, 102.
 τὰ διαφέροντα 1, 70, 1. 2, 43, 3. 6, 92, 5.
 διαφερόντως 6, 68, 3.
 διαφεύγειν 2, 90, 2. 4, 131, 2.
 διάφευξις 3, 23, 5.
 διαφθεῖρειν 2, 51, 4. von Schiffen 1, 29, 3. 2, 90, 4. 7, 41, 2. zu Grunde gehen lassen 1, 74, 2. 2, 69. 8, 47, 1.
 διαφορά 1, 140, 3. πνος 7, 57, 10. ἐκ δ. 4, 83, 3.
 διαφορεῖσθαι 6, 91, 6.
 διάφορος 4, 3, 3. διάφορον 1, 56, 1. 68, 2. 4, 79, 2. 86, 4. 5, 115, 2. τὸ δ. 7, 75, 7. τῶν Α. 2, 27, 2. ἐπενεγκεῖν τι τὸ δ. 7, 55, 2.
 διαφόρος 7, 71, 5. τοῖς ἤθεσιν 6, 18, 8.
 διαφρεῖν 7, 32, 1.
 διαφυγγάνειν 7, 44, 8.
 διαχεῖν 2, 76, 1.
 διαχρησθαι 1, 126, 7.

διαψηφίζεσθαι 4, 88.
 διαψύχειν 7, 12, 3.
 διγλωσσος 4, 109, 3. 8, 85, 2.
 διδασκαλία 2, 42, 1. 87, 4.
 διδάσκαλος 3, 82, 2. 5, 30, 1.
 διδάσκειν πειγίειν 7, 18, 2.
 διδόναι. vgl. δίκη. ὄρκους 3, 82, 6.
 anbieten 1, 76, 2. 140, 3. τὰ γυμνά 5,
 10, 4. mit dem Inf. 1, 58, 2. 2, 27, 2.
 4, 19, 1. vergönnen 3, 40, 3. 109, 3.
 intr. 4, 108, 3.
 διεγγυᾶν πνος 3, 70, 1.
 διείργεσθαι 6, 1. 1. 8, 33, 2?
 διεκπλεῖν 1, 50, 1.
 διέκπλους 1, 49, 2. zw. 7, 69, 4.
 διεκπολιορκεῖν 3, 17, 2.
 διεξέρχεσθαι 7, 85, 2.
 διέρχεσθαι 6, 46, 4. 7, 43, 7.
 διετήσιος 2, 38, 1.
 διῆς 5, 35, 1. 82, 1.
 διικνεῖσθαι 7, 79, 2.
 διισθμίζειν 3, 15.
 διιστάναι 4, 74, 3. 6, 77, 2. 8, 96, 3.
 διίστασθαι 1, 15, 3. 87, 3. 4, 32,
 3. 61, 1.
 διιτρέφης 3, 75, 1. 4, 119, 2. 7,
 29, 1.
 δικάζεσθαι 1, 77, 1.
 δικαίος εἶμι mit dem Inf. 1, 40, 3.
 vgl. 4, 17, 4. λόγος 1, 76, 2. λόγοι 5,
 18, 10. 98. δικαίω χρῆσθαι 5, 18, 3.
 τὸ δ. 3, 10, 1. 39, 3. 82, 8. 4, 61, 3.
 62, 2. 5, 86. ἐκ τοῦ δ. 2, 89, 2. δίκαια
 1, 37, 3. 40, 2. 71, 1. 3, 44, 3.
 δικαιοῦν 1, 140, 2. 2, 61, 3. 4,
 122, 3. 5, 26, 2. 105, 1. 6, 89, 5. οὐ-
 σθαι 3, 40, 3.
 δικαίωμα 1, 41, 1. 6, 80, 1.
 δικαίως 3, 56, 4. 67, 3. 4, 62, 3.
 6, 34, 7.
 δικαίωσις 1, 141, 1. 3, 82, 3. 4,
 86, 4. 5, 17, 2. 8, 66, 2.
 δικαστὴς μέσος 4, 83, 1. ἦρια 6, 91, 6.
 δίκη 1, 141, 1. 2, 53, 3. θανάτου 3,
 57, 3. ἴσαι καὶ ὁμοίαι 5, 27, 2. δίκην,
 δίκας διδόναι καὶ δίχεσθαι 1, 28, 2.
 δίκης ἐπιτροπή 5, 41, 1. vgl. ὑπέχειν.
 Δικτιδιῆς 5, 35, 1. 82, 1.
 δίοςδος 3, 23, 1. 5, 47, 7.
 διοικοδομεῖν 4, 69, 2. 8, 90, 6.
 διόλλυσθαι 3, 40, 5.
 Διονύσια 2, 15, 3. 5, 20, 1. 23, 4.
 Διονύσιον 8, 93, 3.
 Διόσκοροι 3, 75, 2. ρειον 4, 110, 1.
 διότι 1, 77, 1. δ. καὶ 6, 83, 1. 89, 3.

Διοτρέφης 7, 29, 1. 8, 64, 1.
 διπλασιουῖσθαι 1, 69, 3.
 δις τοσούτος 6, 37, 1.
 διψθέρα 2, 75, 4.
 δίχα 1, 64, 1. 4, 61, 3. 6, 10, 2.
 100, 1.
 διχόθεν 2, 44, 2.
 δίψα, δίψος 2, 49, 3.
 διωθεῖσθαι 2, 84, 2. 4, 87, 1.
 Διώξεις 8, 102, 2? τῆ δ. 1, 134, 2.
 δοκεῖν 6, 18, 4. 8. Anakoluth 2,
 11, 2. 17, 2. 20, 3. e. No. angefügt 3,
 36, 2. δ. φαίνεσθαι 1, 122, 3. für νο-
 μιζεσθαι 3, 10, 1. 38, 2. 5, 16, 6. für
 ὑπονοεῖν 5, 88? mit dem No. u. Ac.
 mit dem Inf. 4, 3, 3? 5, 59, 4. vgl. 8,
 8, 2. gut scheinen 4, 57, 4. vgl. 118,
 1. ἐδόκει γίγνεσθαι 6, 99, 3. vor e.
 selbständigen Satze 1, 3, 1. δοκέ μοι
 u. ἐμοὶ δοκεῖ eb. ὡς ἐδόκουν 5, 75, 2.
 vgl. 113, 1. δοκεῖν ἐμοιγε 7, 87, 5. 8,
 64, 3. δοκοῦν 4, 125, 1. δόξαν 5, 65,
 3. 8, 79, 1. 93, 1. (τὸ δοκοῦν 1. 84, 2.)
 δεδογμένον 1, 125. ἡ ἀμαθία δοκοῦσα
 εἶναι 7, 36, 5. vgl. 5, 16, 6.
 δόκησις 2, 35, 2. 4, 126, 3. τῆ δ.
 6, 64, 4. τι πράξιν 4, 55, 3. δόκῃν
 παρέχεσθαι 4, 87, 1.
 δοκιμάζειν 2, 45, 2. 6, 53, 2. δε-
 δοκιμασμένον 3, 38, 4.
 δόξα 2, 11, 6. 45, 3. 3, 49, 1.
 5, 9, 4. 7, 71, 3. δόξης ἀμαρτία 1, 32,
 4. δόξη ἄρχην 5, 105, 1. παρὰ δόξαν
 3, 37, 5. für φρόνημα 7, 66, 3. Ruf 2,
 61, 3. 6, 55, 4.
 δοξάζειν 1, 120, 4. εαυτόν 3, 45,
 5. ἕρδια ἐδοξάζετο 7, 75, 6.
 δόξασμα 1, 141, 6.
 δορί 1, 128, 5.
 δουλεία 1, 8, 3. 2, 63, 1. 5, 23, 3.
 δουλεύειν 2, 63, 2. 3, 13, 5. Ao.
 5, 91, 2. 7, 85, 4.
 δοῦλος 3, 38, 4. δουλείαν 5, 9, 7.
 δουλοῦν 1, 16, 98, 2. 2, 61, 3. 6,
 77, 1. uncię. 4, 34, 1. Med. 6, 76, 2.
 δούλωσις 1, 141, 1.
 δοῦπος 3, 22, 3.
 δρᾶν 2, 49, 3. 3, 40, 4. 55, 2. 4,
 19, 2. 3. νινί 6, 83, 1. εὐ 2, 40, 4. χά-
 ριν eb. τοῦτο 1, 131, 2.
 δρᾶσθαι 5, 107. τὸ δρώμενον 5,
 66, 3. 102. δεδρασμένος 3, 54, 1. δρα-
 σθέν 3, 38, 3.
 δραστήριος 2, 63, 2.
 δραχμή 6, 31, 3. 7, 27, 2. 8, 29, 1.

ὁρῶμω 4, 78, 4, 96, 1, 5, 9, 4. θεῖν
 3, 111, 1, 4, 67, 5.
 Δρυὸς κεφαλαί 3, 24, 1.
 δύναμις 2, 65, 3, 97, 3, 5, 4, 4.
 20, 3, 6, 78, 2. χρημάτων etc. 1, 25, 4.
 5, 109. δυνατή 1, 25, 4. δυνάμει δυνα-
 τός cb. ἐν δ. εἶναι τιος 3, 93, 2. δυ-
 νάμεις 1, 2, 2.
 δύνασθαι 1, 18, 2, 3, 81, 1, 6, 59,
 3. κατὰ τὸ δ. 2, 97, 4. ὅσον ἐδύνατο
 μέλιστα 1, 17, 1. mit erg. Inf. 3, 11, 3.
 4, 98, 2, 6, 64, 2, 7, 25, 3. mögen 1, 130, 1.
 einflussreich sein 4, 105, 1. οἱ δυνά-
 μεινοι 6, 39, 2. δυνήσθηναι 1, 88. δύνα-
 ται δούλων ἢ δικαίως 1, 141, 1. πα-
 ραίσεις τὸ ἴσον 4, 95, 1. vgl. 6, 40, 3.
 αἰ ἀγγελίαι τοῦτο δ. 6, 36, 2. τὸ νεο-
 δαμῶδες ἐλεύθερον ἦδη εἶναι 7, 58, 3.
 σωροσίγη τοῦτ' εἶναι 1, 84, 2. ἡδονά-
 μνη u. ἐδ. 1, 3, 2. pleon. 1, 35, 4.
 δυναστεία 3, 62, 2, 6, 38, 2.
 δυναστεῦσαι 2, 102, 5. τὸ δυνα-
 στεῦον 6, 89, 3.
 δυνατός. δυνάμει u. δύναμις 1, 25,
 4. οἱ δ. 1, 24, 3, 115, 4, 3, 27, 5, 4,
 2. νῆς 7, 60, 2. Πελοποννησίων τὰ ἴσ-
 ταίωτα 6, 16, 6. τὰ δυνατὰ διαπραΰ-
 σεσθαι 5, 89, 2. δυνατὰ εἶναι τὰ πρά-
 γματα περιγεῖσθαι 3, 86, 2. κατὰ τὸ
 δ. 5, 23, 1. (ὡς) ἐκ τῶν δ. 2, 3, 3, 7,
 74, 1.
 δύο 1, 33, 3. δυσίη 8, 101, 1?
 δυσανασχετεῖν τι 7, 71, 5.
 δυσέμβατον 4, 10, 3.
 δύσοδος 1, 107, 3.
 δυσπρόσοδος 1, 130, 2.
 δυστυχία 6, 55, 4.
 Δωριεύς 8, 35, 1.
 Δωριῆς 1, 124, 1. -εύς τις 4, 64, 2.
 Δωρίς 3, 112, 3.
 εἶν 3, 44, 1? 4, 46, 2, 8, 75, 3.
 εἶν 8, 63, 3. Inf. erg. 1, 70, 5, 7,
 62, 4. οὐκ εἶων 1, 127, 2, 6, 72, 1.
 εἶσσεσθαι 1, 142, 3.
 ἐαυτοῦ. παῖς ἐ. 2, 102, 5, 8, 87, 2.
 gegensätzlich 4, 42, 1. auf e. erg. τινά
 bezogen 4, 34, 2. τοὺς ἐαυτοῦ 8, 45, 2.
 τὸ θεοῦ αὐτοῦ 1, 36, 1. vgl. 2, 13, 1,
 5, 71, 1. ἐαυτῶν 1, 60, 1, 61, 1, 2, 7,
 1, τὸ αὐτῶν ἐνυμαχικόν 3, 91, 1. τοὺς
 ἡμῖς αὐτῶν 4, 42, 4. vgl. 43, 3. αὐ-
 τῶν λόγους παρασχέσθαι 6, 12, 1. αὐ-
 τῶν γίνεσθαι τὸ ἔργον 2, 81, 3. τῆν
 στρατείαν ποιούνην αὐτῶν 2, 68, 5. ἐς
 κόσμον τὸν ἐαυτῶν 5, 66, 2. τὸ ἐαυτῶν

3, 109, 3. τὰ ἐαυτῶν 1, 141, 3, 4, 83,
 2, 114, 1. beim Comp. 1, 8, 2, 3, 11,
 2, 7, 66, 3. auf das Gedankensubject
 bezogen 1, 17, 1, 6, 50, 3, 8, 56, 5.
 ἐαυτῶν auf e. Sing. bezogen 3, 22, 4. anders
 6, 53, 3. für σφῶν 3, 78, 2. beim Med.
 1, 31, 2. für ἡμῖς αὐτῶν 1, 82, 2.
 für ἀλλήλων 4, 25, 6.
 ἐγγηράσεσθαι 6, 18, 7.
 ἐγγίγνεσθαι 1, 113, 1, 2, 22, 2?
 7, 68, 1, 8, 100, 2?
 ἐγγράφειν. ἐγγεγραμμένος κτείνειν
 1, 132, 6.
 ἐγγύς 1, 143, 4, 3, 38, 3, 4, 44, 4,
 6, 3, 4. οἱ ἐ. 4, 115, 3. οὐ ἐγγύτατα 5,
 74, 1. αἰτία 7, 86, 4. ἐγγυτάτω κείσθαι
 τι 3, 38, 1. ἐγγυτάτος 8, 96, 2?
 ἐγγώνιος 1, 93, 3.
 ἐγείρειν πόλεμον 1, 121, 1, 7, 51, 1?
 ἐγκαθέρχεσθαι 3, 1, 1.
 ἐγκαθεστάναι 1, 122, 3.
 ἐγκαθορμιζέσθαι 4, 1, 2.
 ἐγκαλλώπισμα 2, 62, 4.
 ἐγκάρσιος 2, 76, 3.
 ἐγκαταλαμβάνειν 3, 33, 3, 4, 8,
 7? 19, 2? ὄρκιος 4, 19, 2.
 ἐγκατάληψις 5, 72, 3.
 ἐγκαταλέγειν 1, 93, 1.
 ἐγκαταλείπεσθαι 4, 8, 7.
 ἐγκατασκήπτειν 2, 47, 2.
 ἐγκεῖσθαι 1, 144, 4, 2, 79, 5? 81,
 5, 2, 59, 2, 4, 22, 2, 80, 1.
 ἐγκλημα 1, 40, 1.
 ἐγκραγών 8, 84, 2.
 ἐγκρατής 1, 118, 1.
 ἐγκρατῶς 1, 76, 1, 6, 92, 1.
 ἐγκρικαδία 4, 4, 2.
 ἐγγχειρεῖν 1, 128, 2, 4, 122, 1?
 ἐγγχειρησις 6, 83, 3.
 ἐγγχειρίζεσθαι 5, 108.
 ἐγχώριον 4, 78, 3.
 ἐγώ 6, 13, 1, 7, 12, 2. für den betr.
 Staat 1, 137, 4.
 ἔδαφος 3, 68, 2.
 ἔδρα 5, 7, 1.
 ἐθάς 2, 44, 2.
 ἐθέλειν 2, 51, 3, 89, 8, 5, 9, 6, μή
 1, 144, 1.
 ἐθειλοντηδόν 8, 98, 2.
 ἐθειλοντί 8, 2, 1.
 ἐθειλοπρόξενος 3, 70, 3.
 ἔθος 2, 64, 2.
 εἰ I) wenn 1, 120, 3, 3, 74, 3, 4,
 86, 3, 7, 13, 1, 8, 96, 2. vgl. δεῖν. nach-
 gestellt 1, 10, 1, 107, 2, 142, 2, 2, 77,

4, 81, 4, 4, 85, 3, 7, 20, 3, 82, 1. εἰ — εἰ 6, 34, 5. mit dem Ind. Fu. 6, 80, 3, 7, 42, 2. mit dem Conj. 6, 21, 1. mit dem Inf. 4, 98, 3. für den Fall dass 1, 42, 1, 68, 3, 4, 38, 1. nach ὄργην ποιῆσθαι 4, 122, 3. nach θορυβεῖν 8, 96, 2. syn. ἐπεὶ 3, 32, 1. ὅτι 1, 76, 2, 4, 85, 2. anders 3, 9, 2. ohne Nachsatz 3, 3, 3. ἄλλοσε εἴ ποί 1, 53, 2. ἢ εἰ 7, 66, 3. καὶ εἰ 2, 60, 4, 4, 85, 2. εἰ ἄρα καὶ 3, 66, 1. εἰ — γε 6, 10, 3. εἰ μὴ mit d. Ind. 1, 72, 2. εἰ δὲ μὴ 1, 28, 2, 2, 5, 3. anders 3, 3, 3, 8, 97, 1. εἰ μὴ εἰ 1, 17, 2. εἰ μὴ διὰ 2, 18, 3. εἰ μὴ καὶ 2, 11, 4. εἰ ποί 8, 5, 3. εἰ ποτε 3, 84, 3, 7, 70, 7. εἰ ποτε ἄρα 1, 68, 3. εἰ πως 3, 45, 2, 7, 79, 4. εἰ τις mit d. Opt. 7, 18, 3. εἰ τῷ καὶ 4, 92, 2, 6, 33, 4, 89, 2. καὶ εἰ τις einem Nomen angefügt 3, 35, 4, 69, 3, 5, 3, 3, 6, 30, 2, 32, 2. εἰ τι — καὶ ὅτου περί 5, 18, 10. εἰ του ἄλλου 7, 21, 5. εἰ τε 1, 35, 2, 143, 1, 2, 8, 2, 84, 1, 3, 32, 1, 4, 120, 4? 5, 30, 3, 6, 12, 2, 17, 6, 78, 2, 8, 24, 5, 71, 1. nach οὔτε 3, 28, 1, 6, 86, 2. (καὶ) εἰ τις 1, 67, 2, 4, 26, 3, 5, 35, 4, 6, 8, 3. ὅστις — ἢ εἰ τι 4, 128, 3, 6, 58, 2. anakol. 2, 36, 3. εἰ τι μὴ 1, 72, 2, 5, 26, 2. εἰ μὴ (—) τις 4, 68, 5. ohne Verbum 2, 98, 2. εἰ τις μὴ 7, 2.

II) ob 1, 25, 1, 2, 12, 1, 3, 52, 2, 3? 6, 30, 1, 60, 4, 8, 60, 4. erg. εἶσιν 4, 40, 2. brachyl. 1, 40, 4, 4, 37, 7, 3, 1, 82, 1. versuchend ob 4, 37, 6, 75, 2. mit dem Opt. Ao. ohne die Bed. der Vergangenheit 2, 12, 1, 8, 42, 1. ob nicht 2, 53, 2, 3, 62, 4, 8, 92, 9.

εἰδέναι 4, 67, 2? 5, 26, 4, 46, 1, 6, 6, 4, 23, 2. σαφῆ 7, 44, 1. πλεόν τι 5, 29, 3, 6, 90, 1, 7, 49, 4. (ἐν) εἰδῶσιν 1, 68, 3, 2, 36, 3. πρὸς εἰδότες 2, 43, 1, 3, 53, 4. εὖ οἶδ' ὅτι 6, 34, 7. εἰδός 2, 41, 1, 6, 77, 2, 8, 90, 1.

εἶεν 3, 44, 1.

εἰκάζειν 1, 10, 3, 3, 22, 4, 6, 60, 2, 92, 4. τι 1, 9, 3. εἰκάσθη ἐπίδειξις 6, 31, 4. Aug. 2, 54, 3.

εἰκαστής 1, 138, 3.

εἴκειν. ἐκ 5, 77, 2. τὸ εἶκον 3, 39, 5.

εἰκός. mit dem Inf. 2, 73, 2. des Ao. 1, 81, 2. des Pr. 4, 20, 3. (des Pf. 3, 30, 2.) erg. 2, 54, 1, 6, 103, 3. ἔπινον οἶον εἰκός ὕδωρ 4, 26, 2. ὡς εἰκός 1, 4, 1, 2, 21, 2. Inf. erg. 2, 64, 1, 5, 9, 6, 6, 46, 1, 69, 3. τὸ εἰκός 2,

89, 4, 5, 96. τῷ εἰκότι 6, 18, 5. ἐκ τοῦ εἰκότος 4, 17, 4. τὰ εἰκότα 1, 38, 1. ἀπὸ τῶν εἰκότων 6, 23, 3.

εἰκοστή 6, 54, 5, 7, 28, 4.

εἰκότως 2, 87, 2, 3, 46, 4, 58, 2, 4, 87, 3, 6, 20, 1, 83, 2, 7, 57, 5. οὐκ ε. 6, 89, 2. satzartig 1, 77, 3, 2, 93, 1.

εἴλωτες 1, 101, 1.

εἶναι 2, 13, 6, 4, 20, 3. wo es nicht fehlen kann 2, 13, 6. beim Partic. 1, 1, 1, 38, 2, 4, 54, 2. αὐτοῦ ἢ μάχη ἔσται 4, 68, 5. βοῆ ἦν ἀκούσαι 7, 71, 4. τῆς Θορύκης 2, 29, 2, 4, 56, 3, 76, 2. τῆς πόλεως 4, 59, 1. βουλῆς 3, 70, 3. vgl. 8, 97, 1, 98, 1. τοῦ ἱεροῦ 1, 134, 2. Τήρου 2, 29, 4. οὐδετέρων 5, 84, 3. τῆς αὐτῆς γνώμης 1, 113, 2, 8, 74, 3. τοῦ καλῶς πολεμεῖν 5, 9, 6. τῶν περιοίκων 4, 53, 2. vgl. 1, 65, 1, 6, 43, 2, 7, 44, 4. ἡ στρατιά οὐ πάσης ἔσται πόλεως ὑποδέξασθαι 6, 22, 3. ἦν χρηστήριον τοῖς A. 1, 103, 2. ἦν ἂν αὐτοῖς Ἴωνία 8, 96, 4. τοῖς ἰουδαῖοις ἢ ξυνηθήκη εἰσὶν 1, 40, 2. πολεμοῦσιν ἄμεινον 1, 118, 3. βουλομένους 7, 35, 2. vgl. 6, 46, 2 u. βούλεσθαι. περί τι 8, 35, 2. μετὰ τινος εἶναι 6, 88, 5. ἐν φυλακῇ 2, 13, 6. διὰ φόβου 6, 34, 2. ἀπὸ τειχῶς ἦν 2, 3, 2. ἦν τι τοιοῦτον ἀπὸ τῶν — 8, 91, 2. ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται 5, 104? ἐν παρασκευῇ 2, 80, 2. vgl. 8, 5, 1. ὑπ' αὐτοὺς εἶναι 6, 86, 3. ἀποθῆν 4, 67, 2. ἀδόλωτος 5, 23, 2. ὀπιστέρως 1, 78, 2. ἑραδίως 4, 10, 3? 7, 4, 4? θᾶσσον 7, 28, 1. statt finden 4, 103, 4. möglich sein 4, 127, 2. existiren 1, 3, 2, 74, 3, 8, 92, 11. vorhanden sein 4, 39, 2. leben 2, 44, 2. οὐκ ἔστιν ὄρω 8, 86, 5. ἔστιν ὁ 2, 13, 6. ἐν τοῖς βαρβάρους ἔστιν οἷς 1, 6, 4. ἔστι παρ' οἷς 1, 23, 3. εἶσιν οἶ 1, 23, 2. appositiv 7, 44, 8. εἰσὶ δ' οὐ καὶ 1, 23, 2, 2, 49, 5, 6, 88, 5, 8, 101, 2. εἰσὶ δὲ καὶ οἶ 7, 57, 3. ἔστιν ὢν 7, 11, 1. ἔστιν ὅτε 1, 25, 4, 2, 39, 1? 81, 3. ἔστιν ἦ 1, 93, 1, 3, 18, 3. für ἐξεῖναι 4, 11, 2, 24, 3, 5, 90, 6, 12, 1, 7, 11, 3. vgl. 4, 98, 5. ἔσται μεταγνώνας 3, 46, 1. vgl. 4, 8, 3, 5, 40, 2, 90. ἐστὶ fehlt 1, 6, 2, 120, 4. neben e. gesetzten Verbum 1, 91, 1, 107, 3. bei ὅτι 7, 66, 1. ἦν erg. 1, 48, 3, 2, 9, 1? bei ἦ 7, 45. οἷς κόσμος 1, 5, 2. ὅσος 1, 16. vgl. ὅσος, bei εἰ 4, 40, 2. ἂν εἶη erg. 5, 100. εἶναι pleon. 1, 21, 2, 4, 28, 1, 8, 48, 6. vgl. ἐκῶν.

ελεν 3, 44, 1. *ων* dem Präd. angefügt 4, 67, 5. 5, 32, 2. *ον* erg. 2, 35, 1.
ειπειν 2, 24, 2. 60, 4. 84, 2. 87, 1. 8, 68, 2. *π* 8, 92, 11. *λογω* 1, 22, 1. *βαρβάρους* 1, 3, 4. *ως ε.* 1, 1, 2. 2, 51, 1. 3, 38, 5. 82, 1. 7, 58, 5. *εξ τῶ ἀκριβές εἰπείν* 6, 82, 3? *τὸ ξύμπαρ εἰπείν* 1, 138, 4. 7, 49, 4. mit dem Inf. gebietend 3, 71, 4, 98, 5? 7, 29, 1. 8, 86, 6. mit zwei versch. Inf. 1, 131, 1. mit dem Ac. u. Da. 4, 2. 2. *δηθήσεται* u. *εἰρήσεται* 1, 73, 2. *εἴρηται* 1, 22, 1. *εἴρητο* 4, 23, 1. 5, 21, 1. 6, 102, 4. 8, 59, 64, 1. mit dem Da. u. Inf. 8, 11, 3. Inf. erg. 3, 52, 2. 5, 10, 5. *εἰρημένον* 1, 125, 1. *τὰ ε.* 5, 35, 3. 37, 5. 8, 59. *λόγος μὴ ῥηθείς* 3, 53, 3.
εἴπερ 1, 69, 2. 4, 64, 3. 6, 38, 3. *εἴπερ ποτέ* 4, 55, 3. 7, 64, 2.
εἰργεῖν 1, 35, 2. 106. *τὸ μή* 3, 1, 1. *ἔρξαι* 5, 11, 1. *εἰρχθῆν* 4, 63, 1.
εἰργεῖν u. *εἰργνάναι*, *ὡς* 3, 18, 2.
εἰρῆσῖα 7, 14, 1.
εἰρηναῖος 1, 29, 3.
εἰς u. *ἐς* 1, 1, 2. 2, 38, 4. 32, 1. 92, 4. 8, 93, 2.
εἰς 3, 39, 1. 6, 52, 2. 7, 56, 4. *εἰς γε* 1, 80, 2. *λόγος* 5, 85, 2. beim Superl. 3, 39, 1. 8, 40, 2. 68, 2. *εἰς ἕκαστος* 6, 31, 4. *ἐν οὐδ'* *ἐν* 2, 51, 1. *ἐν πρὸς ἐν* 2, 97, 5. *εἰς ἐν ἔρχεσθαι, συνέρχεσθαι* 1, 36, 4. *ζυστήναι* 6, 85, 3. *καθ' ἐν* 7, 70, 6. *γίγνεσθαι* 3, 10, 3. 8, 46, 2. *καθ' ἐν ἕκαστον* 6, 15, 3.
εἴσω 6, 46, 2. 96, 2.
εἶτα 5, 65, 5?
εἶτε — *εἶτε* mit dem Conj. 2, 4, 2. *εἶτε ἄρα καὶ* — *εἶτε καὶ οὐ* 6, 60, 2. *εἶτε καὶ* — *εἶτε καὶ* 5, 65, 3. *οὔτε* — *εἶτε* 6, 86, 2. vgl. *εἶ*.
εἰλωθῆναι 3, 38, 4. Inf. erg. 1, 132, 5. 134, 3. *τὸ εἰλωθῶς* 4, 17, 1.
ἐκ 7, 25, 4. 75, 4. *ὁ ἐκ Δεκελείας πόλεμος* 7, 27, 2. *τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ* 8, 42, 1. *οἱ ἐκ τῶν τριήρων Ἀθηναῖοι* 6, 46, 3. vgl. 61, 6. 7, 1, 3. *ὁ ὅμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς* 6, 32, 2. *ἦσθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων* 3, 22, 3. *τὰ ἐκ τῆς Αἰτωλίας* 3, 102, 2. vgl. 7, 31, 1. *τοὺς ἐκ τῆς πόλεως Ἀ. λανθάνουσι* 3, 29, 1. vgl. 4, 67, 4. 8, 75, 3. *οἱ ἐκ τῆς Λευκάδος Κορίνθιοι ἐβοήθουν* 7, 2, 1. vgl. 1, 105, 2. 83, 1. 3, 76, 8, 20, 2. *οἱ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις ἦλθον* 3, 5, 1. vgl. 2, 31, 1. 4, 13, 2. 6, 46, 1. 8, 89, 1.

οἱ ἐκ τῶν νήσων κακοῦργοι ἀνέστησαν 1, 8, 2. *οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος τύραννοι κατελύθησαν* 1, 18, 1. *οἱ Μισοήνιοι νῦν καλούμενοι ἐκ Ναυπάκτου* 7, 57, 3. *οἱ ἐκ Σάμου στρατηγοὶ* 8, 41, 3. *τοὺς ναύτας ἐξ αὐτῶν ὤπλισεν* 4, 9, 1. *οἱ ἐκ τοῦ ἐπ' ἑκείνα* 1, 2, 2. *τοὺς ἐκ τῆς ἐνδράς τρέπουσι* 3, 90, 3. *ἀποπέμπει τοὺς ἐκ τῆς Τενέδου ἀνδρας* 3, 35. *τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου τείχος ἐκλιπεῖν* 5, 80, 3. *τέμνειν ἐκ τοῦ Κιθαῖρωνος* 2, 75, 2. *θάπτονσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων* 2, 34, 3. *ἀνταποδίντες τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀνδρας* 5, 15, 1. 7, 86, 3. *ἐκ τῆς διώξεως παρῆναι* 1, 49, 5. *στρατόπεδον ἐκ νεῶν ἰδρῦθῆν* 6, 37, 3. *τὸ ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ τείχος* 1, 64, 1. 3, 51, 3. aus dem Gebiete von 1, 12, 1. *ἐκ τοῦ σκότους* 3, 23, 4. *φοβούμενοι τὰ ἐκ τῆς Σάμου* 8, 90, 3. *ἀπήγγειλαν τὰ ἐκ τῆς Λακ.* 5, 37, 4. *οὐδὲν ἐκ τῆς Λακ. πεπραγμένον* 46, 5. *ἐκ ποταμοῦ ἐς ποταμόν* 4, 102, 2. *ἀνδρες ἐκ τῶν ἐναντιῶν* 6, 10, 1. *ἀπιστοῦντες τῇ ἐξ ἐαυτῶν ξυνέσει* 3, 37, 5. *σώζουσα τύχη ἐκ τοῦ θεοῦ* 5, 112, 2. *ἐκ τοῦ ὑπέροχρονος ἐγυρωτέραν παρέχεται* 2, 62, 5. *ἐκ τινος πυνθάνεσθαι* 1, 22, 2. *ἐκ τῶν ξυνειδῶτων μεμνηῦσθαι* 1, 20, 3. vgl. 3, 57, 4. 6, 36, 2. vgl. 3, 83, 2. 5, 104. *ἐκ πολέμου εἰρήνη βεβαιούται* 1, 124, 3. *ὠφελεῖσθαι ἐκ τῆς ἀρχῆς* 6, 12, 2. *ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἐπιδιωχθεῖσαι* 3, 69, 1? *ἐκ πάντων προσιμῶνται* 1, 120, 1. 2, 49, 1. *ἐξ αὐτῶν πταρμός* 2, 49, 2. *ἐκ δημοκρατίας* 6, 89, 4. *ἐκ τεκμηρίων νομίζειν* 1, 21, 1. vgl. 1, 1, 2. 6, 36, 3. *πέθειν ἐκ τῶν λόγων* 5, 61, 3. *ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι* 1, 72, 2. *ἐκ παρακλειούσεως* 7, 40, 3. *ἐκ μεταβολῆς* 7, 55, 2. *ἐκ διαβολῆς μεταπέμπτos* 6, 29, 3. *ἐκ διαγορᾶς* 4, 83, 3. vgl. 5, 40, 2. *ἐξ ὁμολογίας* 2, 33, 3. *ἐκ Λιονυσίων* 5, 20, 1. *ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν* 1, 120, 3. *ἐκ τοῦ ἀσφαλτοῦς προκαλεῖσθαι* 1, 39, 1. vgl. 6, 10, 1. *ἐκ τοῦ αὐτοῦ* 6, 18, 4. *ἐξ αὐτοῦ* 5, 2, 2? *ἐκ τοῦ τοιοῦτο* 4, 83, 2. 6, 9, 2. 8, 51, 2. *ἐξ ἐνός, ἐκ παντὸς τρόπου* 6, 34, 2. *ἐκ παρασκευῆς* 4, 94, 1. 5, 56, 4. 7, 55, 2. *ἐκ περιόντος* 8, 46, 5. *ἐκ παρέργον* 1, 142, 4. *ἐκ τοῦ δικαίου* 1, 89, 2. *ἐκ τοῦ ἀκινδύνου* 3, 40, 4. *ἐκ τοῦ περιουεῦς* 8, 59, 1. *ὡς ἐκ κακῶν ὁμῶν τις ἐγεγένητο* 7, 42, 3. (*ὡς*) *ἐκ τῶν δυνατῶν* 2, 3, 3. 7, 74, 1. vgl. 2, 89, 4. 3, 45, 5. 4, 17, 1. (*ὡς*)

ἐκ τῶν παρόντων 3, 29, 2. 4, 17, 1.
ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων 7, 76. ἐκ τοῦ εἰ-
κότος 4, 17, 4. ἐκ τοῦ ἴσου 3, 12, 2. ἐκ
τοῦ εὐπρεποῦς 7, 57, 6. ἐκ τοῦ ὁμοίου
1, 143, 3. 6, 78, 4. ἐκ τοῦ εὐθέως 1,
34, 2. ἐκ τοῦ προφανοῦς 3, 42, 2. vgl.
ἀφανής u. γανερός. ἐκ βραχείος 3, 92,
3. 7, 49, 3. ἐξ ὀλίγου 2, 11, 3. 91, 3.
4, 108, 5. 5, 64, 3. 65, 5. ἐκ πολλοῦ
1, 58, 1. 2, 89, 6. ἐκ πλείονος 4, 42,
3. 4, 103, 3. 129, 5. 5, 82, 2. vgl. πολ-
λὺς, πλείων, πλείστος. ἐκ καινῆς 3, 92,
4. ἐκ μέσου 4, 133, 2. ἐξ ὧν 3, 37, 2.
5, 9, 4. 6, 17, 4. ἐξ ὅσου 7, 73, 4. ἐξ
ἐκείνου 2, 15, 3. ἐκ zw. 4, 48, 3.

ἐκάς 1, 69, 4. 8, 104, 3. ἔχειν 1,
80, 1.

ἐκαστος 1, 7, 1. 4, 69, 3. 6, 17, 2.
aus οὐδεὶς erg. 8, 66, 2. mit und ohne
Artikel 6, 63, 1. vgl. 2, 24, 2. einge-
schoben 7, 57, 8. appositiv 2, 46. 87,
5. 8, 101, 1. εἰς ζ. 6, 31, 4. καθ' ἐν ζ.
6, 15, 3. ἐκαστοι ἐκατέρων 5, 68, 1. ἐκα-
στον 1, 97, 1. ἐφ' ἑκαστα 1, 80, 2. ὡς
ἐκαστος 1, 3, 4. 98, 2. 107, 4. 3, 107,
4. 5, 4, 2. 6, 17, 3. vgl. κατά. ὡς ἐκά-
στοις ξυνέβαιναν 3, 90, 1.

ἐκάστοτε 4, 126, 2.

ἐκάτερος 3, 23, 1. 6, 62, 1. ἐκάτεροι
4, 134, 3. 5, 18, 8. 47, 1. αὐτοὶ ἐκάτε-
ροι 1, 105, 4. τὴν ἐκατέρων γῆν 5, 25,
3. ὡς ἐκάτεροι 3, 74, 3. 5, 55, 2. ἐκά-
τερα τὰ στρατόπεδα 4, 96, 1. ἐφ' ἐκά-
τερα 5, 73, 1. mit ἕτερος verwechselt
4, 73, 5.

ἐκατέρωθεν 2, 75, 2.

ἑκατομβεύς 5, 54, 3.

ἐκβάλλειν 1, 126, 7.

ἐκβᾶν 5, 77, 1.

ἐκβιβάζειν λόγων 5, 98.

ἐκβοήθεια 3, 18, 2.

ἐκβοηθεῖν 1, 105, 5?

ἐκβολή 1, 97, 2. 4, 1, 1.

ἐκγίγνεσθαι 7, 68, 1.

ἐκθεῖα 1, 99.

ἐκδημος 1, 15, 2.

ἐκδιαιτᾶσθαι 1, 132, 2.

ἐκδιδόναι 8, 21, 2.

ἐκδιώκειν 1, 24, 3.

ἐκδρομή 4, 127, 1.

ἐκδρομοὶ 4, 125, 3.

ἐκεῖ 3, 71. 6, 34, 3. 8, 6, 4. αὐτοῦ
ἐ. 7, 16, 1? ὁ ἐκεῖ πόλεμος 6, 36, 3.
τὰκεῖ 1, 36, 3. vgl. 6, 17, 4. 84, 3.

ἐκεῖθεν 8, 76, 2. κίνδυνον ἐ. προ-

εἶπον 6, 91, 2. τῶν ἐ. ξυμμάχων προσ-
λαβόν 7, 26, 3. εἰργοῦσι τοὺς ἐ. ἐπιβο-
θεῖν 1, 62, 3. vgl. 2, 84, 3. 7, 26, 3.
κομίζειν τὰς ἐ. ναῦς 8, 107, 2. τὰ ἐ.
προσγεγόμενα χωρία 6, 90, 3. ἢ ἐ. ἤπει-
ρος 2, 69.

ἐκεῖνος u. κείνος 8, 86, 5. ἐκεῖνα
3, 68, 1. deiktisch 1, 20, 3. 43, 2. 2,
11, 4. 5, 30, 4. νῆς ἐκεῖναι ἐπιπλέον-
σιν 1, 51, 1. ἡμέρα ἐκεῖνη 3, 59, 2. be-
zieht sich auf Entferntes 4, 65, 2. auf
Nahes 5, 116, 2. aufs Subject 2, 6, 2? 4,
37. 5, 57. 2. 3, 77, 1. 8, 12, 2. 45,
4. vgl. 4, 99, 1. neben αὐτοῦ 1, 132,
6. nach e. Particiv 2, 15, 4. aufs Fol-
gende 5, 98. ἐκεῖνο auf ein Verbum 4,
126, 5. ἐξ ἐκείνου 2, 15, 3. ἐκεῖνα 1,
14, 1. 6, 76, 3. 7, 64, 1. ἐν τῷ ἐπ'
ἐκεῖνα 7, 58, 1. τὰ ἐπ' ἐκεῖνα 6, 63, 2.

ἐκεῖνος 1, 77, 2. 3, 46, 2.

ἐκεῖσε 8, 87, 4. für ἐκεῖ 6, 77, 1.

ἐκεχειρία. ἐν τῇ ζ. 5, 1, 1.

ἐκκάμνειν τὰς ὀλοφύρσεις 2, 51, 3.

ἐκκαρποῦσθαι 5, 28, 3.

ἐκκλησιάζειν. Aug. 8, 93, 1.

ἐκκλητοὶ πόλεις 1, 28, 1.

ἐκκολάπτειν 1, 132, 3.

ἐκκομιδῆ 1, 120, 2.

ἐκκρεμάννυσθαι 7, 75, 3.

ἐκλέγειν χρήματα 8, 44, 3.

ἐκλείπειν τὰς ξυνθήκας 5, 42, 3.

ἐκλειψίς 1, 23, 3.

ἐκλεκτός 6, 100, 1.

ἐκλιπῆς 1, 97, 2. 4, 52, 1.

ἐκλογίζεσθαι 4, 10, 1.

ἐκνεῖν 2, 90, 4.

ἐκνικᾶν 1, 3, 2. 21, 1.

ἐκούσιος 1, 138, 5. 6, 44, 1. 8, 68,

2. κίνδυνοι 7, 8, 3. ἀμαρτήματα 4, 98,

4. καθ' ἑκουσίαν 8, 27, 3.

ἐκουσίως 8, 68, 2.

ἐκπαύεσθαι 5, 75, 5.

ἐκπέμπειν 4, 16, 2.

ἐκπεμφίς 4, 85, 1.

ἐκπιμπλάνας 3, 82, 8.

ἐκπίπτειν 2, 92, 2. 6, 95. 7, 71, 5.

8, 34, 2. ὑπό 1, 131, 2.

ἐκπλεῖν ἡνα 8, 102, 1. vgl. 3, 34,

3. 5, 66, 1?

ἐκπληγνυσθαι 4, 125, 1.

ἐκπληξίς 4, 14, 3. 6, 36, 2. τοῦ

στρατεύματος vor dem H. 7, 42, 5.

ἐκπληκτικός 8, 92, 7.

ἐκπλήσσειν τὸ λυπηρόν 2, 38, 1.

87, 3. εἶσθαι τινα 6, 11, 3.

ἐκπνεῖν 6, 104, 3.
 ἐκποδῶν 1, 40, 3.
 ἐκπολεμεῖν 6, 91, 4, 8, 57, 1.
 ἐκπολεμοῦν 1, 36, 2.
 ἐκπολιορκεῖν 1, 131, 1.
 ἐκπονηθῆν ναυικῶν 6, 31, 3.
 ἐκπορίζεσθαι 1, 82, 2.
 ἐκπράσσειν 8, 108, 1.
 ἐκπρεπής, ὡς 1, 38, 2, 3, 55, 1.
 ἐκπυστος γίγνεται 3, 30, 1.
 ἐκρηγνυσθαι 8, 84, 2.
 ἐκσπονδος 3, 68, 1.
 ἐκστρατεύεσθαι 5, 55, 3.
 ἐκστρατοπεδεύεσθαι 4, 129, 3.
 ἐκτειχίζειν 4, 45, 3, 7, 26, 4.
 ἐκτρέπειν 5, 65, 3, 5.
 ἐκτροπῇ ὕδατος 5, 65, 4.
 ἐκτροχοῦν 3, 93, 3.
 ἐκφοβεῖν 3, 42, 4, πνά τι 6, 11, 2.
 ἐκφορτίζειν 3, 45, 4.
 ἐκχροματίζεισθαι 8, 87, 3.
 ἐκῶν 4, 19, 3, 88, 2, 92, 2, 7, 57,
 2. ἐκόντων τῶν — 6, 76, 3. εἶναι 2,
 89, 5, 4, 98, 3, 6, 14, 7, 81, 3.
 ἐκτεχνᾶσθαι 6, 46, 2.
 ἐλασσοῦν 3, 42, 5. οὔσθαι 1, 77,
 1, 4, 59, 2, 5, 43, 3. πολέμῳ 1, 115, 2.
 Fu. 5, 34, 2.
 ἐλάσσω 2, 13, 5, 65, 1. οὐκ ἐλάσσονες
 8, 53, 3. οἱ ἐλάσσονες 8, 76, 2. ἐλασσον ἔχειν
 1, 105, 4, 2, 22, 2, 3, 5, 2, 8, 61, 3.
 οὐδενὸς ἐλασσον 8, 86, 3. vgl. zu 2, 94,
 1. περίπλους οὐκ ἐλασσον ἦ 6, 1. ohne
 ἦ beim Da. 6, 95. mit ἦ 6, 25, 2.
 ἐλαύνειν 1, 126, 1, 7.
 ἐλάχιστος 3, 46, 4. οὐκ ἐ. 1, 2, 3.
 ἐλάγισια πταίνω 4, 18, 2. vgl. 3, 42, 4.
 ἐλάγιστον 3, 36, 2. ἐπ' ἐλ. 2, 45, 2.
 ἐλεγείον 1, 132, 3.
 ἐλέγχειν 6, 86, 1. περί τινα 1, 131,
 2. πνά τι 6, 38, 3.
 ἐλεγχος 1, 135, 1, 3, 53, 2.
 ἐλειοι 1, 110, 1.
 ἐλευθερία 7, 82, 1, 8, 68, 4.
 ἐλεύθερος 3, 46, 4, 5, 99. τὸ ἐ.
 5, 99.
 ἐλευθεροῦν 1, 69, 2, 2, 8, 3, 7,
 56, 2.
 ἐλευθέρωσ 2, 37, 2, 65, 5, 6, 85, 2.
 ἐλευθέρωσις 1, 132, 4.
 ἐλκωσις 2, 49, 4.
 ἐλλαμπρύνεσθαι 6, 12, 2.
 Ἐλλάς πόλις 6, 62, 2.
 ἐλλείπειν 1, 120, 4, 5, 103. δόξης

2, 61, 3. τινί 1, 80, 3, 5, 97, 7, 48, 6.
 τὸ ἐλλείπον 5, 104, 6, 69, 2.
 Ἐλλην 1, 3, 2. πόλεμος 2, 36, 3.
 Ἐλληνες 3, 103, 1. ohne Art. 1, 41, 1.
 Ἐλληνίζειν 2, 68, 3. Aug. eb.
 Ἐλληνικός 1, 128, 2. τὸ Ἐ. 1, 1, 1,
 6, 90, 3.
 Ἐλληνοταμία 1, 96, 2.
 ἐλληπής 4, 55, 3, 5, 97? 6, 69, 2.
 τὸ ἐ. τῆς γνώμης 4, 63, 1.
 ἔλος 1, 110, 1.
 ἐλπίζειν 1, 1, 1, 4, 9, 4, 13, 1?
 βούλησιν 6, 78, 2. τῇ τύχῃ 3, 97, 2. ἐς
 ὕμᾱς 3, 14, ὡς 5, 9, 2. ἐλπίσας 1, 107,
 3, 7, 61, 2.
 ἐλπίς 2, 62, 5, 3, 45, 4, 57, 4, 4,
 81, 2, 5, 14, 1, 7, 61, 1. voc. med. 6,
 87, 4. vgl. 2, 85, 3, 32, 2, 2, 102,
 3. τῶν μελλόντων 6, 31, 6, 8, 81, 2.
 τοῦ ναυικοῦ 2, 89, 8, 5, 14, 1. τῆς Σι-
 κελίας 6, 104, 1. τοῦ φόβου 7, 61, 1.
 πενίας 2, 42, 3. ἐς τινα 3, 14, 1. τὸ
 παρ' ἐλπίδα 4, 62, 2. ἐλπίδι 4, 17, 3.
 ἐλπίς λαβεῖν 2, 80, 1, 102, 3. ἐν ἐλπίδι εἶναι
 mit dem Inf. Ao. oder Fu. 4, 70, 3. ἐν
 ἐλπίσει εἶναι 7, 25, 1. ἐς ἐλπίδα ἦλθον
 2, 56, 2. ἐς ἐλπίδας 6, 103, 2.
 ἐμβαινειν 1, 18, 4.
 ἐμβάλλειν 1, 49, 5. εσθαι 7, 34, 4.
 ἐμβοᾶν 4, 112, 1.
 ἐμβολή 2, 76, 3, 89, 6, 7, 40, 4, 70, 4.
 ἐμβολον 7, 36, 4, 40, 4.
 ἐμμένειν 2, 2, 1, 57, 4, 118, 9,
 6, 86, 2.
 ἐμός 1, 137, 4. vgl. 6, 78, 1.
 ἐμπαλάσσεσθαι 7, 84, 2.
 ἐμπαλιν ἦ 3, 22, 4.
 ἐμπαρῆχειν 6, 12, 2, 7, 56, 3.
 ἐμπειρία 2, 3, 3, 4, 33, 2, 5, 72,
 2, 6, 18, 7.
 ἐμπειρότερον, τὸ 2, 87, 3.
 ἐμπίπτειν 2, 48, 1.
 ἐμπλήκτως 3, 82, 4.
 ἐμπνους 1, 134, 3.
 ἐμποδῶν 6, 28, 2. τὸ μὴ ἐ. 2, 45, 1.
 ἐμπολιτεύειν 4, 106, 1.
 ἐμπορεύεσθαι 7, 13, 3.
 ἐμπόριον 1, 13, 3.
 ἐμφανής. ἐν τῷ ἐ. 2, 21, 2.
 ἐμφρορεῖν 8, 60, 1.
 ἐν 2, 43, 3? ἐν Διονύσου 8, 94, 1.
 ἐν Ἀθήναις 5, 18, 10. bei 2, 25, 3, 4,
 5, 1, 5, 55, 1, 60, 3, 7, 4, 7, 8, 15, 2.
 an der Küste 8, 62, 1. οἱ ἐν Μυκάλη
 Ἐλληνες 1, 89, 1. οἱ ἐν Μαραθῶνι etc.

stereotyp 2, 34, 3. 3, 113, 2. τοὺς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακκιάδας ἡκοντας 3, 106, 1. κατοικήσθαι ἐν 1, 120, 2. für ἐς beim Pf. 1, 87, 4. 4, 14, 1. 7, 71, 6. 87, 3. bei e. Subst. 8, 11, 4. bei ξυναθροίζειν 2, 99, 1. ἐν τῷ τείχει 3, 68, 3. ἐν παρόπλῳ κείσθαι 1, 44, 2. ἐν στενωπῷ ἰσθμῷ 6, 97, 2. ἐν πελάγει 7, 49, 3. ἐν σελήνῃ 7, 44, 2. ἐν πασίν 3, 97, 1. ἐν τῇ μάχῃ 6, 101, 3. ἐν τῇ νοκτί 2, 3, 1. ἐν ἡμέρᾳ ἡμέρῃ 4, 76, 3. vgl. 4, 91, 1. ἐν σπονδαῖς 1, 55, 3. 7, 18, 3. vgl. 5, 1, 1. ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει 1, 87, 4. ἐν τῷ αὐτῷ 3, 11, 2. ἐν ᾧ 3, 39, 2. vgl. 84, 2. ἐν εἰδόσι μακροηγοεῖν 2, 36, 3. vgl. 1, 68, 2. ἐν ἑαυτοῖς παρακελεύεσθαι 4, 25, 6. vgl. 4, 66, 1. 5, 36, 1. 8, 63, 3. 77. vgl. 48, 2. ἐν πλήθει εἰπεῖν 4, 22, 3. ἐν τοῖς πρώτοι 1, 6, 2. vgl. 7, 24, 3. 71, 3. 8, 90, 1. ἐν τοῖς πρώτοις 7, 19, 4. 8, 89, 2. ἐν ἐνὶ κινδυνεύειν 2, 35, 1. ἐν ὕμιν 2, 64, 2. vgl. 65, 9. 6, 92, 2. ἐν δικασταῖς 3, 53, 1. 57, 3. οἱ ἐν τέλει 1, 10, 6. vgl. 6, 88, 11. ἐν κοράτει 2, 29, 4. ἐν βλάβῃ 5, 52, 2. ἐν μέτρῳ 6, 1. ἐν παύλῃ 6, 60, 2. ἐν τῷ ἐμφανεῖ 2, 21, 2. ἐν ἔθει εἶναι 2, 64, 2. ἐν δυνάμει εἶναι 3, 93, 2. εἶναι ἐν διανοίᾳ 6, 65, 1. ἐν παρασκευῇ etc. εἶναι 2, 80, 2. vgl. 2, 17, 3. 8, 5, 1. ἐν φυλακῇ εἶναι 2, 13, 6. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἐγγίγντο impers. 1, 137, 4. ἐν ὀργῇ ἔχειν 2, 8, 3. ἐν θρασύτῃ ἔχειν 1, 55, 1. vgl. 3, 9, 1. ἐν ὀλιγοῖσι ποιεῖσθαι 4, 5, 1. (ἐν) καιρῷ 4, 59, 3. ἐν οἷς ἀπέδειξα 2, 62, 1. ἐν ἐπιστολαῖς ἴσπε 7, 11, 1. ἐν νόμῳ καταδικάζειν 5, 49, 1. γνώμη ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσα 7, 8, 2. ἐν ὀργῇ τὸν Ἀ. ἐν τῇ καθέδρῃ εἶχεν 2, 18, 3. vgl. 5, 29, 3. an 1, 10, 6. während 2, 65, 4. ἐν ᾧ s. ὅς. ἐν ᾧπερ ἀπόλλυται 8, 89, 3. ἐνάγειν 1, 67, 2. 6, 61, 1. 8, 26, 1. ἐναγεῖς 1, 126, 1. ἐναλλαγήναι 1, 120, 2. ἐναντίος 1, 93, 3. 3, 48, 52, 3. 5, 36, 1. mit dem Da. 5, 67, 3? μεταβολή 2, 43, 3. ἐναντία πολεμεῖν 1, 29, 1. ἐξ ἐναντίας 7, 44, 4. τούναντιον 2, 17, 2. τῆς βασιλείας 2, 97, 4. vgl. 3, 43, 1. τάναντία 3, 67, 3. 6, 79, 2. ἐναντιοῦσθαι. πνός 1, 136, 4. ἡναντιῶσθαι 2, 40, 4. ἐναντιώσις 8, 50, 1. ἐναποθνήσκειν 2, 52, 2. 3, 104, 1.

ἐναποκλᾶν 4, 34, 3. ἐνατος 1, 117, 3. ἐνδεής 1, 10, 4. 70, 2. 77, 2. 102, 1. 3, 83, 2. 5, 9, 1. 7, 69, 2. 8, 36, 2. ἐνδεσετέρως 2, 35, 2. 8, 87, 4. ἐνδέχεσθαι 1, 124, 2. 4, 10, 2. 18, 3. 92, 2. mit dem Ac. oder Da. u. Inf. 8, 27, 3. darauf eingehen 3, 31, 2. 7, 49, 2. vgl. 8, 50, 1. ἐνδηλος 4, 41, 3. ἔ. τι ποιεῖν 4, 132, 2. ἐνδημος 5, 47, 10. ἐνδιδόναι 2, 49, 2. 3, 37, 2. 4, 20, 3? 35, 1. 5, 86, 6. 72, 1. 8, 71, 3? τὰ πράγματα 2, 65, 6. πόλιν 4, 66, 2. 76, 2. 5, 62, 1. 7, 48, 3. sich schwach zeigen 7, 66, 3. τι 2, 12, 1. 3, 60. μηδέν 6, 78, 4. τῷ γεγεννημένῳ 6, 72, 2. ἐνδοθεν 2, 79, 2. 7, 73, 4. 8, 71, 3. ἐνδοιάζειν 1, 122, 3. ἐνδοιαστῶς 6, 10, 3. ἐνεῖλλειν 2, 76, 1. ἐνεῖναι 1, 80, 3. 4, 59, 2. 8, 43, 4. ἔνεκα 1, 5, 1. 57, 2. τούτου ἔ. ἵνα 5, 43, 3. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔ. 8, 92, 9. vom Zweck 5, 53, 2. ἔνεκεν 6, 2, 6. ἐνεργεῖν 3, 17, 1. ἐνεργεῖς 1, 6, 2. ἐνευδαίμονεῖν 2, 44, 1. ἐνθα 6, 45, 2? ἐνθεν (τε) καὶ ἐνθεν 2, 76, 2. 7, 81, 5. ἐνθενδε 1, 36, 3. 2, 1. ἔ. ἄνδρες 6, 10, 1. ἐνθυμείσθαι 2, 40, 2. 7, 18, 3. 8, 68, 2. πνός 1, 42, 1. u. π 5, 32, 1. ἐντεθύμηται 1, 120, 4. mit dem Partic. eb. u. Inf. 6, 78, 2. ἐνθυμία 5, 16, 4. ἐνθύμησις 1, 132, 6. ἐνθύμιον 7, 50, 4. ἐνιαύσιος 6, 54, 6. ἐνεῖναι 6, 29, 3. ἐρίστασθαι 8, 69, 2. ἔννατος 1, 117, 3. ἐνναυπηγεῖσθαι 1, 13, 2. ἐννέα. τρίς 7, 50, 4. ἔννομος 1, 77, 2. ἐνοικίζεσθαι 6, 2, 2. ἐνοικοδομεῖν 6, 51, 1. 8, 16, 3. ἐνοῶν 1, 95, 4. 7, 36, 2. ἔνορκος 2, 72, 3. ἔνσπονδος (οὐδένος) 1, 31, 2. 40, 3.

ἐνταῦθα 1, 10, 4. 11, 1. 6, 60, 2.
 ἐ. δὴ 1, 91, 3.
 ἐντειγίξασθαι 6, 90, 3.
 ἐντελευτᾶν 2, 44, 1.
 ἐντελής 6, 45, 2.
 ἐντέμνειν 5, 11, 1.
 ἐντεῦθεν 1, 5, 1. 2, 74, 1. 6, 16, 1.
 ἐντομή 1, 93, 3.
 ἐντόνως 5, 70.
 ἐντός 1, 16, 1. 48, 2. 93, 3. 133.
 2, 76, 2. 78, 1. 5, 2, 2. ἐντός χωρίου
 2, 77, 4. τοῦ ἀκριβοῦς 5, 90. ἔχειν 7,
 78, 1. ποιεῖν 7, 5, 3. ποιεῖσθαι 2, 83,
 4. 6, 75, 1. γίγνεσθαι 6, 100, 3. τὰ ἐ.
 2, 49, 1. vgl. 7, 22, 2.
 ἐντυγχάνειν 2, 43, 2. 4, 132, 3.
 ἐξαγγέλλειν 4, 27, 3. 8, 51, 27
 ἐξάγγελος 8, 51, 1.
 ἐξαγγελτος 8, 14, 1.
 ἐξάγειν 3, 45, 3. 4, 79, 1. 6, 89, 4.
 ἐξαιρεῖν 3, 113, 4. 5, 43, 3. εἶσθαι
 6, 24, 1. 8, 28, 1. ἐς 90, 6.
 ἐξαλείφειν 3, 57, 2.
 ἐξαλλάσσειν 5, 71, 2.
 ἐξαμαρτάνειν 2, 22, 1.
 ἐξανάγεσθαι 8, 16, 2.
 ἐξαναχωρεῖν π 2, 88, 2.
 ἐξανθεῖν 2, 49, 3.
 ἐξανίστασθαι 3, 107, 3.
 ἐξαπαλλάσσεσθαι 4, 28, 3.
 ἐξαπίνης 3, 89, 4. 4, 111, 2.
 ἐξαργυρίζειν, ροὴν 8, 81, 3.
 ἐξαρτᾶσθαι 6, 96, 2.
 ἐξαρτύεσθαι 4, 107, 2.
 ἐξεῖναι 1, 77, 1. 8, 86, 2. Inf. erg.
 8, 21, 2.
 ἐξείργεσθαι 3, 70, 4.
 ἐξελαύνεσθαι 4, 35, 3.
 ἐξελέγγειν 3, 64, 3.
 ἐξερχεσθαι 1, 70, 3. 4. 3, 108, 2.
 5, 31, 4.
 ἐξετάζειν 2, 7, 3. 7, 35, 1.
 ἐξέτασις ὄπλων 4, 74, 3.
 ἐξηγεῖσθαι 1, 71, 4. 138, 4. 2, 65,
 3. 3, 55, 2. 5, 66, 2. 7, 50, 4.
 ἐξῆς 1, 20, 1.
 ἐξιέναι (ἴημι) 1, 46, 3.
 ἐξιέναι 1, 46, 3. 77, 4. 7, 3, 1.
 στρατίας 1, 15, 2.
 ἐξιχνεῖσθαι 1, 70, 2.
 ἐξισοῦν 5, 71, 3. 6, 87, 5.
 ἐξίστασθαι 2, 61, 2. 4, 28, 2.
 ἐξοδος 3, 20, 2. 5, 14, 3.
 ἐξοικεῖν 2, 17, 1.
 ἐξορκοῦν 5, 47, 10.

ἐξορκῶν 6, 88, 11. 7, 14, 1.
 ἐξουσία 1, 38, 3. 3, 45, 3. 4, 39,
 2. mit dem Inf. 7, 12, 3.
 ἐξυπαλλάσσεσθαι 4, 28, 3.
 ἔξω 2, 83, 2. 90, 2. 3, 94, 2. 4,
 129, 3. 6, 49, 2? οἱ ἐ. 4, 66, 2. 5, 14,
 2. 8, 92, 3. mit dem Ge. 1, 9, 3. 2,
 65, 4. 3, 61, 2. 114, 2. 4, 8, 6. 5, 97.
 τὰ ἔξω 7, 37, 3.
 ἐξωθεῖν 2, 90, 4. 5, 71, 1. 6, 34, 6.
 ἐξωθεν 2, 49, 3. 3, 22, 5. 5, 10,
 2. 25, 3. τὸ ἐ. πῆγος 2, 13, 6. οἱ ἐ. 5,
 57, 1. 8, 92, 3. τὰ ἐ. 1, 65, 2. 93, 3.
 εἰοικώς 7, 71, 2.
 ἑορδοί 2, 99, 4.
 ἐπαγγέλλειν 3, 16, 3. 5, 47, 3. 6,
 56, 1. στρατιάν 7, 17, 1. εἶσθαι 8, 10,
 1. ὥστε 8, 86, 6.
 ἐπάγειν 1, 107, 3. 6, 69, 1. 7, 5,
 3. 60, 1. ψῆγον 1, 87, 3. εἶσθαι 1, 3,
 1. 2, 2. 2. 4. 3, 10, 2. 5, 4, 2. 41, 2.
 45, 1. 98. 6, 10, 1. von Waaren 1,
 81, 1.
 ἐπαγωγή 3, 82, 1. 100, 1. 5, 82, 4,
 7, 24, 3. 34, 5.
 ἐπαγωγός 4, 88, 1. 5, 111, 3.
 ἐπαινεῖν 1, 86, 1. 2, 25, 2. 45, 1.
 3, 57, 1.
 ἐπαίρειν 3, 45, 4. εἶσθαι 1, 25, 4.
 42, 2. 2, 11, 2. 3, 45, 1. 4, 121, 1. 7,
 51, 1. 8, 2, 1.
 ἐπαίτιος 5, 65, 2.
 ἐπακτός 6, 20, 3. 7, 28, 1.
 ἐπαληθεύειν 4, 85, 1. 8, 52, 2.
 ἐπαλξίς 2, 13, 5.
 ἐπαμφοτερίζειν 8, 85, 2.
 ἐπαναγκάζειν. Inf. erg. 5, 31, 3.
 ἐπαναγορεύειν 6, 60, 4.
 ἐπαναγωγή 7, 4, 5. 34, 5.
 ἐπαναίρεσθαι 8, 84, 1.
 ἐπανάσεισις 4, 126, 4. 5, 17, 2.
 ἐπανάστασις 1, 115, 4. 8, 21, 1.
 ἐπαναστρέφειν 4, 130, 4.
 ἐπαναχώρησις 3, 89, 3.
 ἐπανειπεῖν 6, 60, 4.
 ἐπανίστασθαι 3, 39, 2. 5, 23, 3.
 ἐπάντης 7, 79, 2.
 ἐπάνωθεν 2, 99, 1.
 ἐπάρατον 2, 17, 1. 8, 97, 1.
 ἐπάρχεσθαι 4, 120, 1?
 ἐπανλίσασθαι 3, 5, 2.
 ἐπαύρεσις 2, 53, 1.
 ἐπεῖ 2, 89, 3. 6, 2, 5. 79, 1. 2.
 7, 30, 2. 67, 3. mit dem Opt. 8, 30, 3.

dem Inf. 2, 93, 2. ell. 4, 80, 2. ἐπεὶ καὶ 1, 12, 1.

ἐπειγέσθαι 3, 2, 2. 10, 2. 4, 3, 1. 8, 7, 1. ἐπειθῆναι 1, 82, 5.

ἐπειδὴ 1, 6, 2. 3, 68, 3. 5, 18, 4. 8, 68, 4. 80, 1. ἐπειδὴ γε 4, 73, 2. ἐπειδὴ καὶ 5, 29, 2. ἐπειδὴ γε καὶ 6, 18, 1. ἐ. τε 1, 11, 1.

ἐπεισαγωγή 8, 92, 1.

ἐπισφύρεσθαι 3, 53, 4.

ἐπειτα 3, 39, 7. ohne δέ 1, 18, 6. 98, 1. 3, 4, 2. 5, 7, 1. 7, 19, 1. ἐ. ἐπειδὴ 8, 67, 2. ἐπει' ἤδη 8, 46, 4. ἐ. ὕστερον 2, 9, 1. 3, 94, 1. 5, 61, 3. ἐς ἔ. 1, 130, 2. vgl. 123, 1. ἐς τὰ ἔ. 6, 55, 4? οἱ ἔ. 1, 10, 2.

ἐπεκβαίνειν 8, 105, 1.

ἐπεκβοηθεῖν 7, 53, 2.

ἐπεκδρομή 4, 25, 8.

ἐπεκθεῖν 4, 32, 4.

ἐπέκπλους 8, 20, 1.

ἐπελπίζειν 8, 1, 1. 54, 1

ἐπεξάγειν 2, 21, 3. 5, 71, 3.

ἐπεξάγωγη 5, 71, 3. 8, 105, 3.

ἐπεξέρχεσθαι 1, 22, 2. 70, 4. 84, 3. 120, 4. 3, 26, 3? 38, 1. 40, 5. 108, 2. 5, 89, 1. 100, 6, 38, 2.

ἐπεξέτασις 6, 42.

ἐπεξιέναι 1, 84, 3. 3, 82, 8.

ἐπεργασία 1, 139, 1.

ἐπερέσθαι 1, 25, 1.

ἐπέρχεσθαι 1, 2, 1. 54, 4. 70, 2. 72, 2. 97, 1. 2, 18, 3. 41, 27 52, 1. 3, 23. 5. 26, 3? 52, 4. 89, 2. 4, 85, 1. 86, 4. 93, 2. 98, 2. 120, 1? 5, 10, 3. 66, 3. 110, 7, 42, 2. 71, 1. 8, 20, 1. 94, 1.

ἐπεσβαίνειν 2, 90, 4.

ἐπεσβάλλειν 3, 13, 4.

ἐπεσθαι 1, 42, 2. 2, 87, 5. 3, 55, 2. 6, 89, 4.

ἐπειθήσιος 2, 80, 3.

ἐπέχειν 1, 23, 3. 48, 2. 2, 101, 3. 4, 124, 4. 5, 32, 5. 7, 62, 4. 74, 1. 8, 16, 3. 105, 3. τι u. πινός 2, 76, 1.

ἐπηλυγάζεσθαι 6, 36, 2.

ἐπηλύτης 1, 9, 1.

ἐπὴν 5, 47, 8.

ἐπήρεια 1, 26, 2.

ἐπί. I) mit dem Genitiv. ἐπὶ τοῦ, τῷ 1, 13, 3. ἐπὶ νεώς 8, 74, 1. (οἱ, τὰ) ἐπὶ Θράκης 1, 57, 3. 60, 2. 5, 67, 1. vgl. 5, 35, 2. 6, 10, 3. 8, 79, 3. ἐπὶ τῆς Μυκάλης u. ἐπὶ τῇ M. 8, 79, 3. ἐπὶ τῆς αὐτῶν μένειν 4, 118, 3. καθέζεσθαι ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν 1, 126, 7. ἐπ'

ἐκκλησίας 8, 81, 1. nach 2, 102, 1. 8, 61, 1. 79, 3. ἐπ' οἴκου διεκρίθησαν 4, 25, 7. ἐπὶ κινδύνου πράσσειν 6, 34, 8. ἐπὶ τῶν πάλοι 6, 89, 4. ἐπ' ἔμου 7, 86, 4. 8, 97, 2. ἐφ' ἡμῶν 6, 38, 3. vgl. 59, 4. ἐπ' Ἀριστείδου 5, 18, 4. ἐπὶ Λάχνητος 6, 6, 3. 75, 2. ἐφ' ἑαυτῶν 1, 17, 1. 5, 67, 1. 6, 40, 3. 8, 8, 1. ἐπὶ σφῶν αὐτῶν 8, 63, 3. ἐπὶ τεσσάρων 2, 90, 1. 4, 93, 4. ἐπὶ κέρως 2, 90, 3. 6, 32, 2. 50, 3. 8, 104, 1.

II) mit dem Dativ 8, 105, 3? ἐπὶ ναυσίν 2, 80, 2. ἐπὶ Ἀηλίῳ 4, 101, 4. ἢ ἐπὶ Λοκροῖς κῆσος 2, 32. vgl. 4, 55, 2. ἐπικεῖσθαι τῇ A. 53, 2. 54, 3. ἐπὶ ταῖς εὐνάσις 6, 67, 2. ἐφ' ὄπλοις 7, 28, 2. ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ μένειν 4, 105, 2. ἐπὶ ποταμῷ γίνεσθαι 7, 80, 3. ἐπ' ἐξόδῳ 5, 28, 2. ἥμισυ πόλεμος ἐπὶ ἡτοιχοῖς χωρεῖ 1, 122, 1. vgl. 1, 13, 1. ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ἐνέλιπες 1, 70, 2. ἐπὶ τῷ κινδύνῳ 1, 143, 2. ἐπὶ ταχεῖ πολέμῳ 6, 45, 1. ἐπὶ μεγέθει 7, 30, 3. ἐπὶ τιμωρία παραδειγμα γίνεσθαι 5, 90. ἐπὶ τῷ παρόντι 6, 20, 1. ἐπὶ παντὶ 3, 45, 4. ἐπὶ γανηροῖς 1, 69, 2. ἐπὶ τῷ ὀνόματι ηἰσέτησαν 6, 33, 6. παρανομίαν ἐπὶ τοῖς κακοῖς ὀνομασθῆναι 4, 98, 3. πέμπειν ἐπὶ στρατεύματι 6, 29, 2. λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον 2, 33, 3. χρήματα ἐπ' αὐτῇ διδόναι 2, 101, 4. ἢ τύχη ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲν ἔλασον ἐμβάλλεται 3, 45, 4. ἐπὶ τούτοις 6, 45, 1. 62, 3. versch. 1, 65, 1? ἐπὶ ταῖς ἐμφοραῖς ἐπερρώσθησαν 8, 106, 4. ἐπὶ κέρδεσι κοινοῦσθαι 8, 50, 3. ἐπὶ προβάσει 3, 75, 3. ἔχων ἐπ' ἀξιώσει τι ἀντιπεῖν 2, 65, 5. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν 3, 56, 4. ἐπὶ τῷ γεννημένῳ φόβος 8, 1, 2. vgl. 7, 69, 3. ἐπὶ χρήμασιν ἐπίδειξις 3, 42, 3. ἐπὶ διαβολῇ καταπλεῖν 6, 61, 5. ἐπὶ τῷ ὑπόπῳ 6, 85, 3. ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπέμπειν 1, 102, 3. ἐπὶ κακουργίᾳ ἐπιτηδεύειν 1, 37, 2. τοῖς ἐπὶ σφίσι καταγόμενοις 2, 70, 1. vgl. 3, 13, 4. 78, 1? 4, 133, 2. 7, 4, 7. ἐπὶ πᾶσι καθεστάναι 1, 124, 3. τὸν νόμον ἐφ' ἑμῖν αὐτοῖς θήσετε 1, 40, 4. vgl. 6, 79, 1. ἐπὶ τῷ δήμῳ προεχθῆναι 6, 61, 1. vgl. 1, 102, 3. ἐπὶ τῇ γῆ ἐκπίετο etc. 3, 92, 3. vgl. 5, 33, 1. 7, 19, 2. 8, 60, 1. ἀρωγὰ ἐνειδομεν ἐπὶ τῇ στενότητι 7, 62, 1. ἐπὶ βραχεῖ πλῶ ὠρομήθησαν 6, 31, 2. ὡς ἐπὶ τυραννίδι 1, 126, 3. ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ 1, 48, 1. 7, 34, 1. ἐπὶ ἀποστάσει 4, 80, 1. τᾶλλα

παρασκευάσας ἐπὶ τοῖς παροῦσιν 8, 54,
 3. ἐπὶ τούτῳ, τοῦτο 4, 3, 2. ἐπὶ (τῆ) τι-
 μωρίᾳ 3, 63, 1. 7, 68, 1. ἐπὶ σωτηρίᾳ
 8, 33, 3. ἐπ' ἐλευθερίᾳ 7, 82, 1. ἐπὶ τῷ
 δούλῳ εἶναι 1, 34, 1. vgl. 121, 4. 2,
 71, 2. κινδυνεύειν 6, 83, 2. vgl. 1, 131,
 4. 3, 42, 5. ἐπ' ὀλιγαρχίᾳ καταλθεῖν 8,
 47, 2. κατάγειν ἐπὶ βασιλείᾳ 2, 95, 2.
 vgl. 2, 80, 3. ξυνωμοσίαι ἐπὶ δίκαις καὶ
 ἀρχαῖς 8, 54, 3. ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ γεγενῆ-
 σθαι 6, 27, 2. ἐπὶ πολιτείᾳ ὄκησαν 5,
 4, 2. παρακαλεῖν ἐπὶ τῇ ἡμοσίᾳ τῆς γῆς
 5, 31, 2. ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον
 λαμβάνει 2, 64, 4. ἐπὶ τῷ νέμεσθαι 1,
 74, 3. ἐφ' ᾧ 1, 103, 1. 134, 1. 4, 30,
 3. unter der Bedingung dass 1, 71, 1.
 ἐπὶ τοῖσδε ὥστε 2, 70, 2. ἐπὶ τούτοις 8,
 43, 4. ἐφ' ἑαυτῷ 2, 84, 2. ἐφ' ἑαυτοῖς
 εἶναι 8, 58, 4? πρὶ γίνεσθαι 3, 59, 2?
 ἐφ' ᾧ τε ἐξίσαιεν 1, 103, 1. ἐπὶ ἑτέροις
 γίνεσθαι 6, 22, 3. vgl. 3, 12, 2. τὸ
 ἐπ' ἐκείνοις εἶναι 8, 48, 6. ἐπ' ἑτεῖ 8,
 68, 4. vgl. ἴσος u. ὁμοῖος.

III) ἐπὶ mit dem Ac. τοῦτο, τούτῳ 4,
 3, 2. ἐπ' αὐτό 1, 74, 1. bei persönlichen
 Begriffen 1, 5, 1. 116, 3. 5, 4, 5. zw.
 2, 90, 1. αἱ ἐπὶ Μακεδονίαν 1, 58, 1.
 παρέσχε λόγον ἐπὶ τοὺς πολεμίους 2, 101,
 3. um zu holen 1, 116, 3. 3, 105, 3.
 4, 97, 2. 6, 61, 4. 8, 87, 1. βοήθεια
 ἐπὶ Χίον 8, 15, 3. vgl. 8, 11, 1. ἐπὶ
 τῇ τειχῇ ἀντιπαρετάσσοντο 7, 37, 3. στρα-
 τηγὸς ἐπὶ τὰς ναῦς 3, 115, 2. ὄρμῶν
 ἐπὶ τὸ τεῖχος 3, 22, 4. στρατεῦσαι ἐπὶ
 Ποιδίαιαν (nicht feindlich) 2, 67, 1.
 ἐπὶ τὴν ἔω 2, 84, 1. ἐπὶ τειχισμὸν 5,
 17, 2. ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν 1, 62, 3. 2.
 85, 2. ἐπὶ τὸ βέλτιον χωρεῖν 7, 50, 3.
 ἐπὶ τε λέναι 1, 37, 1. ἀγγελίαι ἐπὶ τὸ
 αὐτὸ ἐνεσμενίαι 6, 104, 1. ἐφ' ἕκαστα
 1, 80, 2. ἐφ' ὅπερ 1, 59, 1. ἐφ' αὐ 4,
 18, 1. 6, 9, 3. 7, 15, 1. ὅτι ἐπ' ἐλάχι-
 στον 3, 46, 4. ἐπὶ τὸ φοβρωτέρον ὑπο-
 νοεῖν 6, 83, 3. ἐπὶ ὀκτώ μηνῶν 7, 87, 3.
 ἐφ' ἡμέραν 4, 69, 3. τὸ ἐφ' ἑαυτόν 1,
 144, 5. τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι 4, 28, 1. vgl.
 8, 48, 6. ἐπὶ μακρότερον 4, 41, 3. ἐπὶ
 μακρότατον 1, 1, 2. ἐπὶ βραχύ 1, 118,
 2. ἐπ' ἐλάχιστον 2, 45, 2. ἐπὶ ὀκτώ 5,
 68, 3. 6, 67, 2. vgl. 4, 93, 4. 94, 1.
 ἐπὶ πάν 2, 51, 1. 5, 68, 3. vgl. ἀμ-
 φότερος, ἐκείνος, μέγας u. πολὺς.

ἐπιβάθρα 4, 12, 1.

ἐπιβαίνειν νηὶ 7, 70, 5.

ἐπιβάλλειν 8, 108, 3.

ἐπιβάτης 8, 61, 2.
 ἐπιβιῶναι 2, 65, 3.
 ἐπιβλάπτειν 8, 109, 1?
 ἐπιβοᾶσθαι 3, 59, 2. Ps. 6, 16, 6.
 ἐπιβοήθεια 3, 51, 3.
 ἐπιβοηθεῖν 3, 26, 1. 4, 4, 2.
 ἐπιβόημα 5, 65, 3.
 ἐπιβόητος 6, 16, 1.
 ἐπιβολή 1, 93, 4. 3, 20, 2. 7, 62,
 3. 65, 1.
 ἐπιβουλεύειν 3, 109, 3. (πρὶ) τι
 6, 54, 3. mit dem Inf. 3, 20, 1. εἶσαι
 3, 96, 2. ἐπιβουλεύομενα 6, 88, 8.
 ἐπιβούλημα 3, 45, 1.
 ἐπιβουλή 1, 93, 4. 7, 65, 1. γνώ-
 μης 4, 86, 4. ἔξ ἑ. 8, 92, 2.
 ἐπιγίγνεσθαι 1, 71, 2. 126, 5. 4,
 26, 3. 93, 2. 6, 26, 2.
 ἐπιγιγνώσκειν 1, 70, 2.
 ἐπιγράφεσθαι 5, 4, 1.
 ἐπιδεικνύειν 5, 77, 4. 6, 47, 2.
 ἐπίδειξις 3, 16, 1. 42, 3. 6, 31, 4.
 ἐπιδεῖν 4, 132, 3.
 ἐπιδημιουργός 1, 56.
 ἐπιδιαβαίνειν 6, 101, 5.
 ἐπιδιαφέρεσθαι 8, 8, 3.
 ἐπιδιδόναι 6, 60, 2. 7, 8, 1.
 ἐπιδοχαὶ πολιτῶν 6, 17, 2.
 ἐπιδρομή. πρὶ 4, 23, 1.
 ἐπιείκεια 3, 40, 1. 5, 86.
 ἐπιεικής 1, 76, 3. 3, 4, 2. 9, 2.
 8, 93, 2. πρὸς τὸ ἔ. 4, 19, 2.
 ἐπιέναι 1, 2, 1. 35, 3. 72, 2. 2,
 36, 3. 4, 61, 3. 129, 1. 131, 1. 7, 78,
 1. ἔ. πρὸς 1, 86, 3. τὸ ἐπίον 4, 61, 4.
 5, 9, 5.
 ἐπιζῆν 2, 65, 3.
 ἐπιθειάζειν 2, 75, 1. 8, 53, 2.
 ἐπιθειασμός 7, 75, 3.
 ἐπιθεραπεύειν 8, 47, 1. 84, 3.
 ἐπιθυμῆσαι 1, 124, 2. τὸ ἐπιθυ-
 μοῦν 1, 36, 1.
 ἐπιθυμία 5, 15, 1.
 ἐπικαθαίρειν 8, 20, 2.
 ἐπικαθίστασθαι 4, 130, 4.
 ἐπικαλεῖσθαι 3, 52, 3.
 ἐπικατάγεσθαι 3, 49, 3.
 ἐπικαταβαίνειν 4, 44, 1. 7, 23, 1.
 ἐπικατάγεσθαι 3, 49, 3. 8, 23, 1 u. Zus.
 ἐπικαταλαμβάνειν 3, 111, 1.
 ἐπικατέρχεσθαι, ἰέναι 2, 49, 4.
 ἐπικεῖσθαι 2, 27, 1. 79, 5? 8, 78,
 4. ἐπὶ νηὶ 4, 53, 2. 54, 3.
 ἐπικελεύειν 3, 82, 5.
 ἐπικέλεις 4, 95, 1.

ἐπικηρυκέσθαι 4, 27, 2. 7, 48, 3. 8, 44, 1? ἐς, πρὸς τινά 6, 48, 1. mit dem Inf. 8, 80, 2. ὥστε 7, 49, 1. ἐπίκλησις 7, 68, 2. ἐπίκλητος 4, 61, 5. ἐπικλινές 6, 96, 2. ἐπικομπεῖν 4, 126, 6. 8, 81, 3. ἐπικουραὶ πνός f. τινί 6, 77, 1. ἐπικουρικόν 4, 52, 1. ἐπικουροὶ 3, 73. 6, 55, 4. ἀρεταὶ 3, 67, 1. ἐπικρατεῖν 1, 3, 2. 30, 3. 4, 19, 2. 7, 42, 5. mit dem Inf. 5, 46, 4. ἐπικρατής 6, 88, 2. ἐπικράτησις 1, 41, 2. ἐπικρεμάννυσθαι 1, 18, 4. 3, 40, 6. ἐπικτιᾶσθαι 1, 144, 1. 2, 65, 4. 4, 61, 1. ἐπικωλύειν 6, 17, 5. ἐπιλαμβάνειν 2, 51, 4. 4, 27, 1. 96, 6. 133, 2. ἐπιλέγειν 6, 28, 2. ἐπίλειψις 2, 50, 1. ἐπιμαρτυρία 2, 74, 1. ἐπιμαχεῖν 5, 27, 2. ἐπιμαχία 1, 44, 1. ἐπίμαχος 3, 4, 2. 4, 115, 2. ἐπιμίεσθαι 6, 54, 6. 91, 4. u 6, 41, 2. πνός 7, 39, 2? Ps. 6, 41, 2. ἐπιμελής 1, 5, 2. 5, 66, 3. ἐπιμεταπέμπεσθαι 6, 21, 1. ἐπιμιγνύναι 1, 2, 1. ἐς 4, 118, 3. ἐπιμιξίαι 5, 35, 1. ἐπινέμεσθαι 2, 54, 4. ἐπιννοεῖν 1, 70, 2. 2, 8, 1. Inf. 8, 11, 2. ἐπίνοια 3, 46, 4. ἐπιπαρεῖναι 1, 61, 1? 4, 108, 3. ἐπιπαραινέιν 2, 77, 2. ἐπιπαριέναι 1, 61, 1? 4, 94, 2. 108, 3. 5, 10, 8. ἐπιπέμπειν 6, 73. ἐπίπεμψις 2, 39, 3. ἐπιπίπτειν 3, 3, 3. 82, 2. 4, 4, 1. ἐπιπλεῖν 3, 16, 3. 76. 8, 39, 1. ἐπίπλευσις 7, 36, 7. ἐπιπληροῦσθαι 7, 14, 1. ἐπίπλους φίλιος 8, 102, 2. Pl. 7, 49, 3. ἐπιπολῆς 6, 96, 2. ἐπιρρῶννυσθαι 6, 93, 1. ἐπισημαίνειν 2, 49, 5. ἐπίσημος 2, 13, 3.

ἐπισιτιζέσθαι ἄριστον 8, 95, 2. ἐπισκεπτεῖν 6, 18, 4. ἐπισκευή 1, 52, 2. ἐπισκήπτειν 2, 73, 3. ἐπίσκοπος 1, 115, 5. ἐπισπένδεσθαι 5, 22, 2. ἐπισπᾶσθαι 4, 9, 3. 130, 3. 5, 111, 3. ἐπισπέρχειν τιαῦτα 4, 12, 1. ἐπισποναί 5, 32, 4. ἐπίστασθαι 8, 40, 2. ἐπιστέλλειν 3, 4, 1. 5, 37, 1. ἐπιστήμη 6, 69, 2. ἐπιστολαί 1, 132, 6. ὥστε 8, 45, 1. ἐπιστρατεύειν 4, 60, 2. ἐπιστρέφειν 1, 61, 3. ἐπιστροφή 2, 90, 4. 3, 71, 1. ἐπίσχειν 3, 45, 3. ἐπίτακτος 6, 67, 2. ἐπιταλαιπωρεῖν 1, 123, 1. ἐπιτάσσειν 6, 82, 2. εἶσθαι 1, 140, 6. 141, 1. 2, 7, 2. 3, 22, 5. ἐπιτείχισμα 8, 95, 4. ἐπιτείχισις 6, 91, 6. ἐπιτειχισμός 1, 122, 1. ἐπιτελεῖν 1, 108, 2. 4, 90, 4. ἐπιτελής 1, 141, 5. ἐπιτέγνησις, ἄσθαι 1, 71, 2. ἐπιτήδειος 1, 60, 2. 95, 4. 2, 20, 2. 4, 54, 3. 5, 21, 1. 6, 66, 1. 8, 17, 2. 46, 3. 66, 2. 70, 2. ἢ ἐπιτήδειος 5, 112, 2? ἐλθεῖν 8, 63, 3. ἐν ἐπιτηδεῖω 2, 81, 3. 6, 64, 1. ἐπιτήδεια 2, 52, 3. 4, 69, 1. 6, 22, 3. ἐπιτηδεῖως 1, 19, 1. 4, 54, 3. 5, 85, 2. ἐπιτήδες 3, 112, 3. ἐπιτήδευμα 1, 32, 2. 2, 37, 2. 6, 15, 3. 18, 4. ἐπιτήδευσις 2, 36, 3. ἐπιτίθεσθαι 2, 24, 2. 6, 61, 3. ἐπιτιμᾶν 4, 27, 4. ἐπιτίμησις 7, 48, 4. ἐπιτολαί 2, 78, 2. ἐπιτρέπειν 1, 28, 2. 71, 1. 82, 1. 95, 1. 2, 65, 2. 72, 3. 4, 54, 2. 132, 3. 5, 31, 3. 6, 15, 3. 40, 2. 3, 7, 18, 4. πλείστα 5, 99. ἐπιτραμμένοι τὴν φυλακὴν 1, 126, 6. ἐπιτροπεύειν πνά 1, 132, 1. ἐπιτροπή 5, 31, 3. δίχης 41, 1. ἐπίτροπος 1, 107, 1. 131, 2. 132, 1. ἐπιτυγχάνειν 3, 3, 4. 6, 38, 3. ἐπιφανές 8, 87, 4? ἐπιφέρειν 1, 141, 2. 2, 74, 2. 3,

42, 3. 82, 3. ὄπλα 5, 49, 3. ελευθερίαν 4, 86, 3. δουλείαν 6, 91, 5. ὄργας 8, 83, 2. εσθαι *τινι* 4, 116, 1.
 ἐπιφήμισμα 7, 75, 7.
 ἐπιφθόνως 3, 82, 9. διακείσθαι 1, 75, 1.
 ἐπιφορά 6, 31, 3.
 ἐπίφορος 2, 77, 4.
 ἐπίχαρτος 3, 67, 3.
 ἐπιχειρεῖν 1, 128, 2. 4, 122, 1? *τι* 2, 40, 3. πρὸς *τινα* 7, 21, 3. εἶσθαι 2, 11, 3.
 ἐπιχειρήσεις 3, 82, 3. 5, 9, 1. 7, 21, 3? *πνός* 1, 70, 4. vgl. 33, 3. 7, 43, 1.
 ἐπιχρηῆσθαι 1, 41, 1.
 ἐπιχωρεῖν 4, 107, 1.
 ἐπιχώριον 6, 27, 1.
 ἐπιψηφίζεῖν 6, 14. vgl. 2, 24, 2. *ες* 1, 87, 1?
 ἐποικεῖν 6, 86, 2. 7, 27, 2.
 ἐποικος 2, 27, 1. 7, 57, 9.
 ἔπος 1, 3, 3. 2, 41, 2. 3, 67, 5.
 ἐποτρύνειν 6, 69, 3.
 ἐποφείλειν 8, 5, 5.
 ἐπτακαίδεκατος 4, 101, 1. 7, 28, 3.
 ἐπωτίδες 7, 34, 4.
 ἔρανος 2, 43, 1.
 ἐργάζεσθαι 1, 93, 1. 2, 72, 4.
 ἔργον 1, 68, 2. 3, 82, 3. 5, 67, 3? 8, 92, 10. Gewerbe 2, 40, 1. οὐδὲν ἔ. 6, 80, 3. ἔργων ἐπιμέλεια 3, 46, 3. φυλακῆ 3, 82, 6. vgl. 5, 108, 6. 34, 8. ἔργου, τῶν ἔργων ἔχεσθαι, ἀπισθαι 2, 2, 4. ἔργου 2, 42, 1. 3, 5, 111, 3. That-sache 1, 22, 2. 73, 2. 2, 41, 2. 42, 1. 3, 82, 6. 6, 40, 3. βραχεία 1, 130, 2. das Leiden 1, 68, 2. Gefecht 1, 49, 6. 105, 4. 2, 43, 1. Wirklichkeit 1, 69, 4. Gehalt 6, 79, 2.
 ἔρσεος 3, 18, 1. 8, 32, 1.
 ἐρημία 1, 71, 4. 6, 85, 3. 8, 71, 2. ἐρημία ἀνδρῶν 6, 102, 2.
 ἐρήμος 1, 28, 3. 49, 4. 50, 2. 2, 51, 3. 3, 67, 2. 5, 3, 1. 75, 3. 6, 78, 1. ἐρήμη δίκη 6, 61, 6. τὸ ἐρήμιον 5, 7, 3. ἐρήμα τῆς πόλεως 2, 17, 1.
 ἐρημοῦν 2, 44, 2. 3, 58, 4. 5, 4, 2. ἐρίζειν 5, 79, 3.
 ἔρις 2, 54, 2.
 ἔρμα 7, 25, 5.
 ἐρμηνεύειν 2, 60, 4.
 ἐρύθημα 2, 49, 1.
 Ἐρυξάδαίδας 4, 119, 1.
 Ἐρύθραι 3, 24, 1.

ἔρχεσθαι 1, 4. 117, 2. 4, 83, 1. 120, 1. 130, 2. 6, 40, 2. 7, 73, 1. mit dem Inf. Fu. 7, 57, 1. δουλωσόμενος 1, 18, 3. ἀγγελία 6, 104, 1. 8, 19, 1. χρῆματα 6, 71, 2. τὰ γεγενημένα 8, 96, 1. ἐς τοὺς Βοιωτοὺς 5, 32, 3. [ἐς Ἴλιον 1, 12, 2.] ἐς ἀντιλογίαν 1, 31, 3. *τινί* 1, 107, 4. 6, 46, 2. 8, 88. vgl. 5, 50, 2. ἐς λόγους 5, 17, 2. ἐς λ. *τινί* 8, 48, 1. ἐς τὸ αὐτὸ 1, 36, 4. ἐς ἐπινοίαν 4, 92, 1. ἐς ἐλπίδα 2, 56, 2. ἄγαν ἐς ὀλιγους 8, 89, 2. ἐπὶ τὰ πράγματα 1, 89, 1. διὰ μάχης 2, 11, 2. διὰ δίκης 6, 60, 3. zurückkehren 1, 117, 2. 8, 48, 2. 90, 2. ἐλθόντες 5, 55, 2. Ipf. 3, 12, 1. 4, 120, 1? vgl. ἴεναι.
 ἔρωος 3, 45, 4.
 ἔρωτῶν 1, 5, 2. 3, 68, 1.
 ἔρωτικῶς 6, 54, 3.
 ἔς u. εἰς 1, 1, 2. 74, 1 bis. 4, 70, 3. 92, 4. 113, 1. 5, 72, 3. 8, 29, 2? ἐς τοῦ περιπολάρχου 8, 92, 2. ἐχώρου ἐς Ἄργος 5, 58, 3. ἐς Ἴλιον ἐστράτευσαν 1, 12, 2. 6, 105, 1. 8, 31, 2. ἐς Βοιωτοὺς 1, 108, 1. 4, 70, 1. 5, 32, 3. καθεζεσθαι ἐς, ἐν 1, 24, 4. vgl. 5, 84, 4. κατοικεῖν ἐς 1, 103, 2. bis 4, 67, 4? ἄρχων ἐς Εὐβοίαν 8, 5, 1. vgl. 8, 8, 3. 64, 1. ἢ ἐς γῆν ἀρχή 8, 46, 2. nach — zu 2, 76, 2. 4, 130, 1. αἶ ἐς Μυλήνην νῆες 3, 26, 1. χρῆσθαι ἐς τὸν μόχλον 2, 4, 2. ἐς τὰ ἑαυτῶν 4, 83, 2. ἐς τὴν θάλασσαν ἀπειλημμένον 4, 113, 2. ἐπιμίσγεσθαι ἐς τὴν ζυμμαχίαν 1, 118, 3. ἐς τὰ ἱερά θύειν 6, 54, 5. ἐς τοὺς Ἀεοντίους ζυμπολιτεύσας 6, 4, 1. ἀναστήναι ἐς χωρίον 1, 87, 2. ἀνακείσθαι ἐς τὰς ναῦς 7, 71, 2. ἐπαγγέλλειν ἐς 7, 17, 1. καταλύειν ἐς τὴν νῦν πόλιν 2, 15, 2. παρίεναι ἐς τοὺς Λακ. 1, 72, 1. παρίεναι ἐς τὸ στρατεύμα 6, 62, 4. πέμπειν ἐς τὸ στρατεύμα 4, 93, 2. vgl. 3, 71, 2. ἐς τὰ ὄπλα ἴεναι 8, 92, 6. ἦλθεν ἐς ἀνθρώπους 1, 9, 1. vgl. 40, 1. 8, 47, 2. χωρήσατε ἐς αὐτοὺς 4, 95, 2. 113, 2. 129, 3. ἐκδοῦναι ἐς ἐκείνους 8, 21, 2. ἐς αὐτὸν ἦξει 6, 77, 2. ἐς αὐτοὺς περιποιεῖν 8, 48, 1. φέρειν ἐς τοὺς πολλοὺς ἀρετήν 1, 33, 2. καλὸν ἐς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγωνίμα γανείσθαι 7, 56, 1. vgl. 6, 31, 4. ἐς τὸν δῆμον παρελθεῖν 8, 68, 2. ἐς ὑμᾶς οἴσομεν 6, 41, 2. ἐς ὑμᾶς εἰπεῖν 6, 89, 1. vgl. 1, 72, 2. 4, 58, 8, 47, 2. 48, 2. ἐς πάντας ὁμοῖα διαστήματα 1, 6, 1. ἐς τοὺς Ἕλληνας πράσ-

σειν τι 1, 65, 2. vgl. 131, 1. ἐς ἑμᾶς ἐλπιδες 3, 14, 1. vgl. 5, 105, 2. διός ἐς 6, 85, 3? vgl. 8, 92, 11. ὄργη ἐς Μυτιληναίους 3, 44, 3. ἐς ὀλίγους οἰκεῖν 2, 37, 1. ἢ ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξύγχροσιν 8, 97, 2. τὰ ἐς τοὺς ἄλλους 3, 11, 3. vgl. 6, 86, 3. ἢ ἐς τὸ θεῖον νόμισι 7, 86, 4. τὸ ἐς τοὺς ἐπικούρους ἀκριβές 6, 55, 4. ἔχθρα ἐς τινα 2, 68, 5. vgl. 6, 18, 6. ἢ ἐς αὐτὸν ὄργη 2, 65, 1. ἐς τὰς Ἐπιπολάς διακινδυνεύειν 7, 47, 2. ὑποθορυβεῖν ἐς τὸν Κλέωνα 4, 28, 1. περιστήκει ὑποῖα ἐς τὸν Ἀλκιβιάδην 6, 61, 3. vgl. 1, 90, 2. 4, 27, 3. 51, 1. αἰῶν ἐς τοὺς Ἀ. 1, 55, 3. vgl. 79, 1. μνησθῆναι ἐς τοὺς βελτίστους 8, 47, 2. εὐεργεσίαν ἐς βασιλεία κατέθετο 1, 128, 3. vgl. zu 1, 68, 1. ἢ εὐεργεσία ἢ ἐς Σαμίους 1, 41, 2. ἐς τοὺς ἐνμμάχους ὠφέλιμον 1, 91, 4. ἐπέρχεσθαι ἐς πόλεμον 3, 47, 1. προκαταλαμβάνειν ἐς τὴν ἐπιχείρησιν 1, 33, 3. ἐς ἀνάγκην ἀφ᾽ ἑαυτοῦ 1, 124, 2. ἐς ἐλπίδα ἦλθον 2, 56, 2. προὔχωρει ἐς ἐλπίδας 6, 103, 2. ἐς φυλακὴν ποιῆσθαι 3, 3, 3. ἐς τὰ κοινὰ προτιμᾶται 2, 37, 1. ἐς τὸ φανερόν λέγειν 1, 23, 5. vgl. 6, 3. ἐς χάριν μακαρίζεσθαι 3, 37, 2. πέμπειν ἐς φυλακὴν 7, 4, 7. anders 8, 29, 1. ἐς ἀσθένειαν νεωτερίζειν 7, 87, 1. ἐς ἐπιτέλειαν σωφρονοῦσαι 8, 1, 4. ἐς ἀδικίαν ἀποδιδοῦναι 3, 63, 4. πολλὰ ἔγω ἐς ἐλπίδα 1, 144, 1. ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές 3, 64, 3. ξύλα ἐς μηχανάς 4, 13, 1. ἢ ἐς τοὺς πολέμους ἀνδραγαθία 2, 42, 2. ἀργότεροι ἐς τὸ θρᾶν τι, ἡᾶσται ἐς τὸ βλάπτεσθαι 7, 67, 3. ἄλογον ἐς τι 1, 32, 2. νεώτερος ἐς τὸ ἄρχεν 6, 12, 2. γενόμενος ἐς τὴν μεταστάσιν πρόθυμος 8, 74, 1. πιστὸν ἐς ἐνμμαχίαν 3, 11, 2. ἀκμάζειν ἐς τὸν πόλεμον 1, 1, 1. ὠφελεῖν ἐς τι 8, 66, 4. ἐς πόλεμον ἀντάρκης 2, 36, 2. vgl. 65, 3. ἐς τὰ ὁμοῖα σπεύδειν 5, 37, 4. προθυμείσθαι τὰ ἐς Βοιωτοὺς 5, 39, 2. τὰ ἐς τὸν πόλεμον 5, 67, 3. τὰ ἐς ἀρετὴν 2, 40, 4. ἐς ἐξήκοντα ναῦς μισθός 6, 8, 1. in Bezug auf 1, 47, 1. 138, 3. 2, 37, 2. 64, 5. 65, 3. 97, 5? 3, 11, 2. 37, 2. 4, 4, 92, 4. 5, 75, 2. 6, 92, 1. 7, 69, 3. πείραν ἔχομεν ἐς τοῦσδε 4, 92, 5. vgl. 7, 69, 3. ἐς ἔδαφος 3, 68, 2. ἐς (τὸν) ἀριθμὸν 2, 7, 2. ἐς χρημάτων λόγον 3, 46, 3. ἐς δύναμιν 4, 118, 1. ἐς οὐδέν 7, 59, 2. 87, 6. ἐς ὅσον 1, 123, 1. τρήρεις ἐς πλῆθος ἐγένοντο 1,

14, 2. ναυτικὸν ἐς πέντε ναῦς 7, 33, 1? ἐγένοντο ἐς τριακοσίους ξυνωμοταί 8, 73, 1. vgl. 1, 100, 1. 3, 20, 2. 4, 80, 3. 118, 5? 124, 2. 5, 6, 4. 7, 30, 3. 8, 32, 2. ἡμέραν ἐς ἃς ἔδει στρατεύειν 4, 89, 1. vgl. 6, 16, 6. 8, 67, 1. ἐς διακοσίους τινάς 8, 21, 1. τελευτᾶν ἐς νύκτα 1, 51, 1. vgl. zu 3, 108, 3. 4, 48, 5. 109, 1. ἐς τὸ ἦδονην ἔχον δριζεῖν 3, 82, 8. ἐς τοῦτον τὸν καιρὸν 3, 84, 2. ἐς τὸ λοιπὸν 3, 44, 2. ἐς ὃ ἐμμένητο 5, 66, 1. ἐς τὰ πρῶτα 3, 39, 2. ἐς τὰ μάλιστα 8, 6, 3. ἐς ὅμει 8, 23, 2. zw. ἐς τὸ ἀκριβές εἰπεῖν 6, 82, 3. ἐς αἰί 1, 23, 3. ἐς ἀπάξ 5, 85, 1. ἐς ἐπειτα 1, 130, 2. ἐς αὐδῆς 4, 63, 2. zw. 1, 137, 3. nicht ausgelassen 8, 38, 1.

ἐσαγγέλλειν 4, 27, 3. 8, 51, 2? ἐσαγγελέσθων 1, 116, 3. mit dem Part. 1, 131, 1.

ἐσακοῦειν τι 1, 82, 3.

ἐσβαίνειν 1, 18, 4.

ἐσβάλλειν 2, 79, 5. 100, 3. 4, 25, 5. 5, 71, 3. 8, 86, 2. εσθαι 8, 31, 2.

ἐσ- ἐμβιβάζειν ἐπὶ 7, 60, 3?

ἐσβολή 2, 57, 3. 112, 2. 4, 83, 1. 7, 18, 1. 8, 31, 2.

ἐσέρχεσθαι 5, 30, 4.

ἐσηγείσθαι 3, 20, 1. 4, 76, 1.

ἐσήγησις 5, 30, 1.

ἐσηγητής 8, 48, 5.

ἐσθήματα 3, 58, 3.

ἐσιεῖναι 4, 118, 9. 5, 30, 4. 35, 2. 60, 5. ἐς τὰς σπονδάς 5, 46, 4. ἐσῆες αὐτοὺς τὰ θεῖνά 6, 31, 1. vgl. 4, 30, 1. zw. 4, 48, 1.

ἐσιτήρια 8, 70, 1.

ἐσκεῖσθαι 6, 32, 2.

ἐσκομιδῆ 1, 120, 2. 7, 4, 4.

ἐσνεῖν 4, 26, 5.

ἐσοδος 7, 51, 2.

ἐσοικοδομεῖν 2, 75, 3.

ἐσπέμπειν 4, 16, 2.

ἐσπέρα. ἀφ' ἐ. 3, 112, 2. 7, 29, 2.

ἐσπίπτειν 3, 98, 1. 4, 4, 1.

ἐσπλεῖν 3, 51, 2. 114, 1. ἐς 2, 92, 4.

ἐσπλοι 4, 8, 3. 7, 24, 3. 41, 1.

ἐσσάμενος 3, 58, 4.

ἐσφέρειν 5, 38, 5. 8, 67, 2. εσθαι 3, 98, 2.

ἐσφορά 1, 141, 3.

ἐσφορεῖν 2, 75, 4.

ἐσχατος 4, 43, 2. ἐκ τῶν ἐπ' ἔσχατα

τοῦ ἄσπετος 8, 95, 2. vgl. 3, 106, 2. ἐπ'

ἔσχατον ἀγῶνος 4, 92, 3.

ἔσω 4, 109, 19
 ἔταιρία 3, 82, 4
 ἔταιρικόν 8, 48, 2.
 ἔταιροι 8, 48, 3. 92, 5.
 ἔτερος 2, 51, 1. 7, 41, 2. ἔτερα εὐ-
 νυχόσα ῥώμη 7, 63, 3. vgl. 1, 71, 3.
 mit dem Ge. 1, 28, 2. ausserdem 4,
 67, 2. ἔτεροι 2, 64, 4. 3, 38, 3. 64, 1.
 4, 87, 3. μηδ' ἔτεροι 3, 64, 2. 6, 88,
 3. ἔτερος τοσούτος 6, 37, 1. οὐδὲ μεθ'
 ἑτέρων 2, 67, 5. vgl. 7, 42, 6. 44, 1.
 59, 1. οἱ ἔτεροι 3, 73, 1. 4, 44, 1. 68,
 5. 5, 5, 1. τὸ ἔτερον 8, 86, 5. mit ἐκά-
 τερος verwechselt 4, 73, 5.
 ἔτης 5, 79, 3.
 ἐτήσιος 2, 80, 3.
 ἔτι 8, 36, 1. ἐν τῇ εἰρήνῃ 3, 13, 1.
 vgl. 2, 2, 3. ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς 3, 112,
 2. νυκτὸς ἔτι 4, 110, 1. ἔτι πολλῆς νυ-
 κτός 8, 101, 2. καὶ ἔτι νῦν 7, 13, 1.
 ausserdem 7, 7, 3. 46. 48, 5. 59, 2.
 weiter 1, 126, 3. 6, 59, 5. ἢ ἔτι ἀπό-
 ληυσίς 2, 42, 3. auf die Zukunft bezo-
 gen 2, 51, 4. 5, 103, 1. 6, 86, 4. 7,
 48, 5. zw. 1, 13, 1.
 ἔτοιμάζεσθαι 6, 17, 2. 64, 5. vgl.
 1, 46, 1.
 ἔτοίμος 1, 28, 3. 4, 21, 2. 8, 9,
 1. ἔτοιμα ἦν 2, 3, 3. τὰ εἰ. 1, 20, 4.
 70, 3.
 ἔτος. ὥρα ἔτους 2, 52, 1.
 εὖ 3, 38, 3. 7, 48, 4.
 εὐαπόβατος 4, 30, 2.
 Εὐβο(ε)ικός 1, 87, 4.
 εὐβουλία 2, 97, 5.
 εὐδαιμονῆσαι 8, 24, 4.
 εὐδαιμον, τὸ 2, 43, 3.
 εὐεπίθετος 6, 34, 4.
 εὐεργεσία. πνός 1, 129, 3.
 εὐέφοδος 6, 66, 2.
 εὐζωνος 2, 97, 2.
 εὐήθης 3, 83, 1.
 εὐθύναςθαι 1, 95, 3.
 εὐθύς 5, 10, 6? ἐκ τοῦ εὐθέος 1, 34,
 2. 3, 43, 2.
 εὐθύς 4, 54, 1. 5, 102. 6, 62, 4. 8,
 7. 1. 96, 2. beim Part. 1, 1, 1. 4, 43, 1.
 εὐθύς ἐπὶ τὴν γέφυραν 4, 118, 4. ὑπὲρ
 τῆς πόλεως εὐθύς κίεσθαι 6, 96, 1.
 εὐκαθαίρετος 7, 18, 2.
 εὐκοσμός 1, 84, 3. 6, 42.
 εὐλάχα εὐλάξειν 5, 16, 5.
 εὐλογία 2, 42, 1.
 εὐλογος 6, 76, 2. 79, 2. τὸ ε. 4,
 87, 2.

εὐλόγως 4, 61, 5.
 εὐμεταχείριστος 6, 85, 3.
 Εὐμολπίδαι 8, 53, 2.
 εὐναί 6, 67, 2.
 εὐνοιά πνος 1, 22, 2.
 εὐνόων 6, 64, 4. τὸ εὐνονν 4, 87, 2.
 εὐοργήτως 1, 122, 1.
 εὐορκος 5, 29, 3.
 Εὐπαίδας 4, 119, 1. (2.)
 εὐπορεῖν 6, 34, 3. 44, 2.
 εὐπορία 3, 45, 4.
 εὐπορος 2, 64, 3. 4, 10, 3. 6, 17, 4.
 εὐπόρως 6, 90, 3.
 εὐπραγεῖν 6, 16, 4. vgl. 2, 60, 2.
 εὐπραγία, εὐπραξία 1, 33, 2.
 εὐπρέπεια 3, 11, 2. 82, 9.
 εὐπρεπής 1, 37, 3. 3, 82, 3. 8. 6,
 8, 3. 76, 3. 8, 66, 1. τὸ 3, 38, 2. 44,
 2. ἐκ τοῦ ε. 7, 57, 6.
 εὐπροεπῶς 4, 60, 1. 61, 5. 6, 6, 1.
 εὐπροφασίστως 6, 105, 3.
 εὐρημα 5, 46, 2.
 εὐρίσκεσθαι 1, 31, 2. 5, 32, 5.
 εὐρυχωρία 2, 83, 2.
 εὐσέβεια 3, 82, 9.
 εὐσταλής 3, 22, 2 u. Zus.
 εὐτακτεῖν πάντα 8, 1, 5.
 εὐτέλεια 8, 1, 4.
 εὐτελής 8, 46, 2.
 εὐτραπέλως 2, 41, 1.
 εὐτυχῆς, τὸ, οἶ 2, 44, 1.
 εὐτυχεῖν πλείω 6, 23, 3.
 εὐτύχηται 7, 77, 3.
 εὐτυχία 2, 44, 2.
 εὐφύλακτα 3, 92, 5.
 εὐψυχία 1, 121, 3. 6, 72, 4.
 εὐψυχος 2, 11, 3. τὸ 2, 39, 1. 43, 3.
 ἐφαιρεῖσθαι 3, 100, 2. 4, 38, 1.
 Ἐφέσια 3, 104, 3.
 Ἐφέσιοι 7, 57, 4. vgl. 8, 19, 2.
 ἐφήκειν 8, 67, 2.
 ἐφέναι 1, 95, 4. εσθαι 4, 108, 5.
 mit dem Inf. Fu. 6, 6, 1.
 ἐφικνεῖσθαι 3, 72.
 ἐφίστασθαι 3, 82, 2. τοῦ πλοῦ 2,
 91, 3.
 ἐφοδος 1, 6, 1. 3, 56, 3. 4, 129, 5.
 6, 99, 3. 7, 44, 3. γνώμης 3, 11, 2.
 ἐφοδῶτατος 6, 66, 2.
 ἐφολκός 4, 108, 4.
 ἐφορᾶν 3, 104, 1. 6, 67, 2. 69, 5.
 7, 77, 7.
 ἐφορμεῖν 3, 31, 1. 8, 11, 1. ἠθῆναι
 1, 142, 3. 6, 49, 3.
 ἐφορμή 6, 90, 3.

ἐφόρμησις 2, 89, 7. 6, 48, 2?
 ἐφορμισθῆναι 6, 49, 3.
 ἐφόρμισις 6, 48, 2?
 ἐφορμος 3, 6, 1. 76, 1.
 ἐφυβρίζειν 6, 63, 3.
 Ἐφύρη 1, 46, 2.
 ἐφυστερίζειν 2, 82, 3.
 ἐγγύς 3, 46, 1.
 ἔχειν 2, 29, 1. 3, 34, 2? 6, 2, 5.
 ἔχοντες ἢ ἔχουσαν 1, 140, 3. vgl. 4, 17,
 3. τὴν πόλιν 8, 66, 1. δῆσαντες 1, 29,
 3. 4, 113, 2. vgl. 6, 39, 2. 76, 2. τέλος
 4, 118, 7. 5, 41, 3. ἱεραστῆς ὧν εἶχεν
 αὐτόν 6, 54, 2. ἰσχύϊν 1, 36, 1. τὸ πρό-
 θυμον 6, 69, 5. κατηγορίαν 8, 91, 2.
 ὄνομα 3, 101, 2. καιρὸν 1, 42, 2. κα-
 κὸν οὐδὲν 8, 86, 2. vgl. 6, 77, 2? ἴσον
 4, 59, 2. οὐκ ἔλασσον 1, 105, 4. 2, 22,
 2. 8, 61, 3. πλέον 7, 36, 2. πλέον τι
 Zus. zu 4, 43, 3. πάντα ἀτελεῖ 5, 46, 5.
 τὰ σώματα χεῖρῶν 8, 45, 3. γνώμην 2,
 86, 3. vgl. αἰτία. διὰ χειρός 2, 13, 2.
 76, 3. μετὰ χειρὸς 1, 138, 4. ἐν ὄργῃ
 2, 8, 3. δι' ὄργης 2, 60, 3. vgl. ὄργη.
 δι' ἡσυχίας 2, 22, 2. ἐν θεραπείᾳ, αἰτία
 1, 55, 2. αἰτίαν 3, 16, 3. τὴν γνώμην
 3, 25, 2. ἡδονὴν 3, 9, 1. 82, 8. 4, 108,
 4. βέβαια, εἰ 6, 34, 5. behaupten 4,
 98, 3. beschützen 2, 74, 2. ὅπερ ἔσχε
 μὴ πορθεῖν 1, 73, 3. εἶχον οὐδὲν σφίσι
 αὐτοῖς χρῆσασθαι 4, 34, 3. χάριν 8, 87,
 5. syn. mit παρέχειν. αἰσχύνῃν 1, 5, 1.
 ἐπανυμῖαν 1, 9, 1. vgl. 2, 41, 2. 4, 126,
 4. βεβαίωσιν 1, 140, 6. τέκμαρσιν 2,
 87, 1. τὴν αἰσθησιν 2, 61, 2. δόξαν 5,
 9, 3. κύκλωσιν οὐκ εἶχον 4, 35, 2. οὐχ
 ἔξεν ὄθεν ὠφελήσουσιν 4, 8, 6. Inf. erg.
 6, 76, 3. οἱ ἔχοντες (τὰ χρήματα) 6,
 39, 1. ἔχων versetzt 1, 9, 1. 5, 71, 3.
 8, 27, 4. ἔχον erhielt, erlangte 6, 2, 1.
 54, 2. 76, 3. 8, 6, 3. besetzte 1, 103,
 3. 3, 61, 2. 4, 95, 2. 6, 33, 2. σχήσω
 werde erlangen 6, 6, 3. ἔξω 6, 17, 5.
 ἀγῶνα 3, 40, 2. ἀρχοῦντως 1, 22, 3.
 ὡς ἕκαστος τῆς ξυντυχίας ἔσχεν 7, 57, 1.
 ὡσπερ εἶχεν 1, 134, 3. 136, 4? 2, 4, 4.
 3, 30, 1. 6, 57, 3. εἰ καλῶς σφίσι εἶχου
 4, 117, 1. τοῦτο ποιούσιν καλῶς ἔχουν 8,
 37, 2. ἄριστα ἔσχον 5, 28, 3. ἐπ' ἀμ-
 φότερα 7, 48, 3. διὰ φυλακῆς 2, 81, 3.
 anlegen 1, 110, 2. 4, 11, 3. 8, 23, 2.
 Δῆλον 3, 29, 1. vgl. 7, 1, 2. πολέμου 1,
 112, 1. ἔχειται ἢ Σικελία 6, 91, 2. ἔχε-
 σθαι ἐν ἀπόρῳ 1, 25, 1. γνώμης 1, 140,
 1. ἔργον 1, 49, 6. u. τῶν ἔργων 2, 2, 4.

τοῦ λόγου 4, 66, 2. 5, 49, 4. τοῦ ἔχο-
 μένου ἔτους 6, 3, 2.
 ἔχθος 1, 103, 2. ἔ. τό, τῶν 5, 16, 6.
 κατ' αὐτῶν 1, 33, 3.
 ἔχθρα πνός 6, 78, 2. ἔχθια ἐγκλή-
 ματα 4, 86, 4.
 ἔχθρός, ὁ 6, 38, 3. οἱ ἔ. ἡμῶν 6,
 18, 1.
 ἔχυρός 2, 62, 5. τὸ ἔ. 5, 109, 7,
 77, 6.
 ἔχυρῶς 5, 26, 3.
 ἔως. πρὸς ἔω 4, 103, 3. ἅμα (τῇ) ἔφ
 2, 90, 1.
 ἔως ὀψέ 3, 108, 3.
 ἔως περ 7, 19, 5.
 ζεῦγμα 7, 69, 4.
 ζευγνύσαι 1, 29, 2.
 ζεῦγος 5, 50, 3.
 Ζευξίδας 5, 24, 1.
 ζηλώσας 2, 43, 3.
 ζημιούν. γνώμην 3, 43, 4. χρήμα-
 σιν 2, 65, 2. ὠσομαι u. ὠθήσομαι 3,
 40, 2.
 ζυγόν 5, 68, 3.
 ζώη 2, 42, 3?
 ζῶμα 1, 6, 4.

ἦ oder 4, 27, 3? für εἰ δὲ μή 1, 78,
 3. 121, 4. 5, 63, 3. ὅσοις — ἦ εἴ τι
 4, 128, 3. verbindet den No. u. Ac.
 Part. 4, 5. eben so ἦ — ἦ den Da. u.
 Ac. 6, 24, 2. anakolutisch gestellt 6,
 18, 1. 24, 1. 8, 39, 2. 46, 1. ἦ — ἦ
 1, 63, 1? 3, 39, 6. 4, 27, 3. ἦ — ἦ καί
 6, 90, 1. ἦ καί — ἦ καί 1, 35, 3.
 ἦ als 2, 89, 2. vgl. ἄλλος. ἦ (ἦ) 1,
 60, 2. 7, 80, 1. ἐκ τοῦμπαλιν ἦ 3, 22,
 4. μείζω ἦ κατὰ δάκρυα 7, 75, 4. vgl.
 2, 50, 6, 15, 2. ἦ ὡς 5, 20, 1. διπλά-
 σιος ἦ 1, 10, 3. ἦ οὐ 2, 62, 4. 3, 36,
 3. πρότερον ἦ mit den Conj. 7, 63, 1.
 ἦ mit dem Inf. 4, 66, 2. fehlt scheinbar
 1, 33, 2.
 ἦ που ἄρα 5, 100.
 ἦ 2, 55, 1. 3, 18, 3. mit dem Ge. 3,
 16, 1. ἔδύνατο 2, 70, 2. ἦ καὶ μᾶλλον
 1, 11, 2.
 ἴβη 2, 46.
 ἦ γεῖσθαι 1, 10, 2. 77, 4. 5, 28, 2.
 αἰτίας 5, 71, 2. betrachten mit dem Ac.
 2, 44, 3. 8, 92, 11. u. Inf. eb. ent-
 schlossen sein. ἡσυχίαν ἔχουν 5, 40, 3.
 ἡγήσασθαι 1, 18, 4. eine Ansicht fassen
 1, 39, 2. 102, 2. 2, 81, 4. 6, 40, 1.

ἡγεμονεύεσθαι 3, 64, 2.
 ἡγεμονία 4, 91, 2. 5, 16, 2. 69, 2.
 ἡγεμῶν τοῦ πλοῦ 7, 50, 2.
 ἡδῆσθαι βραχεία 3, 40, 2.
 Ἠετιώνεια, ἰα 8, 90, 3.
 ἦδη 1, 18, 6. 4, 114, 1. 5, 49, 3? 106? 113? 6, 38, 4. 51, 2. 7, 4, 3.
 πρὸς τὸ μετόπωρον ἦδη 8, 108, 1. χειμῶνος ἦδη 1, 30, 4. ἦδη καὶ ὀψέ ἦν 4, 93, 1. πάση ἦδη 6, 51, 2. 8, 20, 1. 63, 1. ἦδη μᾶλλον 1, 3, 2. beim Superl. 6, 31, 6. schon jetzt 1, 42, 2. ὅσον οὐκ ἦδη 8, 96, 2. ἦδη ἢ παρασκευή 1, 82, 3. demnächst 2, 35, 3. 6, 32, 2. 65, 4. (7, 57, 7.) nach ἐπιταῦθα etc. 6, 44, 3. sofort 3, 2, 2. 6, 34, 8. 90, 2. endlich 91, 6. (8, 2, 2. 3.) in Erfahrungssätzen 2, 77, 3. 4, 62, 2. vgl. 2, 89, 5. verächtlich 5, 106. local 2, 96, 3. eingeschoben 7, 52, 2.
 ἦδον ἢ λόγων 3, 40, 1. vgl. 6, 83, 3. ἀκοῆς 3, 38, 5. τῶν ἐποτρυνόντων 1, 84, 2. ἐν ἦ. 1, 99, 2. ἔχειν 3, 9, 1. 82, 8. καθ' ἦδον ἢ 2, 37, 2. 65, 6. 6, 17, 3. πρὸς ἦδον ἢ 2, 65, 5. ἦδον ἢ ἔχειν 3, 9, 1. 82, 8. 4, 108, 4.
 ἦδύς 2, 40, 3.
 Ἠδῶνες, Ἠδῶνοι 1, 100, 3.
 ἦθος 2, 64, 2. 6, 18, 8.
 Ἠιών 4, 7.
 ἦκεν 1, 18, 3. 137, 4. 2, 37, 1. 6, 8, 1. 77, 2? 91, 6. 7, 21, 1.
 ἦκιστα. οὐχ ἦ. 1, 3, 1. 35, 2. 95, 1. 8, 86, 7.
 ἦλικία 1, 80, 1. 3, 67, 2. 5, 26, 3. 43, 1. 6, 24, 2. 26, 2. 7, 60, 3. 64, 1. 8, 75, 3. τέκνων ποιῆσθαι 2, 44, 2.
 ἦλιοι 7, 87, 1.
 ἦμέρα 1, 129, 3. προεῖχεν ἦμέρα 3, 49, 1. ἦ ἢ. ἐγένετο 7, 81, 1. περὶ τὰς αὐτὰς ἢ. τῆς μάχης 2, 83, 1. καθ' ἡμέραν 1, 2, 1. 2, 37, 2. 3, 37, 1. 82, 2. 7, 8, 1. 50, 3. ἐφ' ἡμέραν 4, 69, 3.
 ἦμέτερος 4, 10, 3. οἱ ἦ. 4, 126, 1. τὰ ἦ. 3, 13, 5.
 ἦμίθεος 5, 16, 5.
 ἦμισυ 1, 8, 1. 4, 83, 3. 5, 16, 6. 8, 68, 4. ἦ ἡμίσεια τῆς στρατιᾶς 6, 62, 4. vgl. 5, 31, 2. αἱ ἡμίσεια τῶν νεῶν 8, 35, 2.
 ἦν 6, 79, 1. nachgestellt 3, 31, 1. 6, 13, 2. 18, 4. 79, 1. ἦν τε 7, 48, 6. ἦν τι 6, 25, 3. ἦν τις καὶ 3, 46, 1. ἦν μή 2, 24, 1. 5, 47, 7. 8, 46, 2. ἦν μή τις 7, 11, 3. καὶ ἦν, ἦν καὶ 5, 45, 1.

ἡπειρωτικόν 3, 94, 3.
 ἡπειροί 6, 10, 3.
 ἡπειροῦν 2, 102, 3.
 ἡπειρώτις 1, 35, 4.
 ἡπερ 6, 40, 1?
 ἡπερ 1, 142, 2. 2, 67, 1.
 ἡπιος 2, 59, 2.
 ἡπου (γε) δῆ 1, 142, 1.
 Ἡραῖον 3, 68, 2.
 ἡσάσθαι 3, 57, 3. 4, 64, 1. 6, 69, 4. 72, 2. 8, 66, 3. δευροῦ 4, 37. δῆματος 5, 111, 3. μέτρα § 4. vgl. 4, 64, 1. ἡσῶν 2, 3, 3. 3, 45, 1. οὐχ ἡσῶν 1, 8, 1. 70, 5. 2, 52, 1. 3, 45, 5. 6, 78, 2. οὐδὲν ἡσῶν 5, 31, 4. μηδὲν ἡ. 4, 16, 3. οὐθενὸς ἡσῶν, ἡσῶν 2, 60, 4. 7, 29, 4.
 ἡσυχάζειν 1, 120, 4. 3, 71, 1. 4, 4, 1. 7, 58, 1. 8, 77. τῆς νυκτὸς τὸ ἡσυχάζειν 7, 83, 3. ἡσυχάσαι 3, 74, 3. ἡσυχάσειν 1, 142, 4. 8, 71, 1.
 ἡσυχῆ 8, 69, 2.
 ἡσυχία 5, 53, 2. καθ' ἡσυχίαν 1, 74, 4. 2, 93, 2. 3, 48, 7. 40, 2.
 ἡσυχον, τό 6, 34, 4.
 ἦτοι — γε 2, 40, 2.

Θάλασσα 1, 13, 1. 120, 2. 128, 5. 2, 96, 1? ἢ τοῦ Εὐξείνου πόντου eb. ἢ ἑτέρα 1, 137, 1. Ἑλληνική 1, 4. στάδιον τῆς 2, 86, 2. τὰ κατὰ θάλασσαν 7, 28, 4.
 θαλασσεύειν 7, 12, 2.
 θαλάσσιοι 1, 7, 2.
 θάμβος 6, 31, 6.
 θανάτου δίκη 3, 57, 3. πλὴν θ. 4, 54, 2. ohne Art. 2, 24, 2. 3, 44, 2.
 θανάτωσις 5, 9, 7.
 θαρσαλέον, τό 2, 51, 4.
 θαρσεῖν 1, 69, 3. 4, 108, 4. 6, 11, 5. 7, 37, 1. τὸ θαρσοῦν 1, 36, 1. θαρσῆσαι 3, 82, 7.
 θάρρησις 7, 49, 1.
 θαρσύνειν 2, 88, 1.
 Θάρρυψ 2, 80, 4.
 θάτερα. ἐς τὰ ἐπὶ θ. 1, 87, 2. vgl. 7, 37, 2.
 θαῦμα. ἐν θ. εἶναι 8, 14, 2.
 θαυμάζειν 1, 38, 1. τῶν 3, 38, 1. 6, 36, 1.
 θέα. κατὰ θεῖον 5, 7, 2.
 θεατής 3, 38, 3. θεαθῆν sonst eb.
 θειάζειν 8, 1, 1.
 θειασμός 7, 50, 4.
 θεῖον δρόμῳ 3, 114, 1. 4, 67, 5.

θεῖον 5, 70, 105, 7, 77, 4? θεῖος
 νόμος 3, 82, 6.
 θέλειν u. ἐθέλειν 2, 51, 3, 6, 34, 4.
 Inf. erg. 6, 91, 3.
 θεός, ἡ 2, 13, 4, 15, 3, ὁ θεός 5, 77,
 2, 7, 77, 4?
 θεραπεία 3, 11, 3. ἐν θεῖ. ἔχειν 1,
 55, 1.
 θεραπεύειν 1, 9, 2, 2, 51, 3, 6,
 29, 3, 61, 4. χρήμασι 1, 137, 3. ἄλλα
 6, 39, 1. τὰ ἱερά 4, 98, 2. τὸ ναυτικόν
 2, 65, 4. τὴν ἄνοιξιν 4, 67, 3. τὸ δίκαιον
 6, 79, 1. τὸ μὴ θορυβεῖν 6, 61, 4. μὴ
 κείπεσθαι 7, 70, 3. τὸ θεραπευθῆναι 3,
 39, 5.
 θεράπων ohne Artikel 4, 16, 2.
 θέρμαι 2, 49, 1.
 θέρος 2, 1.
 θέσις 1, 37, 2.
 Θεσσαλία 1, 2, 2. Θεσσαλοὶ 1, 102, 3.
 θεωρεῖν 5, 18, 1, 50, 2. ἐς — 3,
 104, 3.
 θεωρία 6, 24, 2.
 θήκη 1, 8, 1.
 θῆτες 6, 43, 2.
 θνήσκειν. τεθνήκω 8, 74, 3.
 θορυβεῖν 6, 61, 4. εἶσθαι 4, 129,
 5, 130, 3.
 Θορυκός 8, 95, 1.
 Θουρία 6, 61, 6, 7, 33, 5, 8, 35, 1.
 θρανῖται 6, 31, 3.
 θράσος 1, 120, 4, 4, 92, 5.
 θρασυκλῆς 8, 30, 2.
 θράσυλλος 5, 59, 5.
 θρασυμηλίδας 4, 11, 1.
 θρασεῖα 7, 77, 3.
 θριῶς 1, 114, 2.
 θροῦς 4, 66, 2, 5, 29, 2.
 θύειν. ἱερά 2, 71, 2. ἐς τὰ ἱερά 6,
 54, 5.
 θύματα 1, 126, 4.
 θυμούμενον, τό 1, 36, 1, 90, 2.
 θυσία 2, 38, 1.
 Ἰαλυσός 8, 44, 2.
 ἱατρός 6, 14.
 Ἰάς 4, 61, 2.
 ἰδέα 1, 109, 1, 2, 19, 1, 51, 1,
 77, 2, 3, 62, 1, 112, 4, 6, 76, 3, 7,
 81, 6.
 ἰδίαι 1, 95, 3, 115, 2? 132, 2, 2, 44,
 2, 60, 3, 65, 4? 7? 9? 67, 1, 3, 2, 2,
 34, 1, 4, 86, 2, 5, 39, 2? 42, 3, 7,
 48, 5.
 ἰδιος 2, 60, 3, 4, 20, 1, 65, 4, 7.

9, 5, 39, 2, 8, 94, 3. τὰ ἴ. 1, 120, 1,
 2, 37, 1, 6, 15, 1.
 ἰδιώτης 1, 115, 2, 2, 48, 2, 65, 4,
 4, 2, 2.
 ἰδρύειν 4, 104, 2. ἰδρῦσθαι 8, 40, 2.
 ἰέναι 1, 40, 2, 5, 18, 1. ἐπὶ νῆα
 3, 12, 2. ἐπὶ π 2, 36, 3, 8, 92, 3. ἐς
 π 1, 78, 2, 121, 1, 5, 30, 6? 6, 80, 1.
 ἐς λόγους 5, 17, 2. ἐς ἐπίνοιαν 3, 46,
 4. πρὸς 1, 71, 2. πῦρ προσίεναι 1, 4.
 ἦσαν 1, 1, 1, 4, 42, 3.
 ἰέναι γλῶσσαν 3, 112, 3. ἦκαν 4,
 38, 1, 7, 19, 4.
 Ἴερα 3, 88, 1.
 Ἴεραμένης 8, 58, 1.
 ἱερομηνία 3, 56, 1 u. Zus. 5, 54, 2.
 ἱαί 65, 1.
 ἱερόν 1, 134, 2, 4, 90, 1, 6, 44, 3,
 8, 35, 2.
 ἱερός. γῆ 1, 139, 2. ἱερά 2, 13, 4,
 47, 3, 3, 104, 7, 5, 116, 1, 6, 19, 3.
 ἴσύν 2, 71, 2. τέλεια 5, 47, 10. καὶ
 ὅσα 2, 52, 2.
 ἱερωσθαι 5, 1, 1.
 ἱζάνειν 2, 76, 1.
 Ἰηλυσός 8, 44, 2.
 Ἰθωμήτης 1, 103, 2.
 ἱκανός 1, 2, 3, 4, 72, 4, 6, 17, 6,
 8, 56, 3. τὸ ἐσβάλλειν 6, 17, 6.
 ἱκανῶς 1, 91, 2.
 ἱκνεῖσθαι 1, 99, 3, 5, 40, 1.
 ἱναπερ 4, 48, 5.
 Ἰόνιος 6, 30, 1.
 ἱποκρατεῖν 6, 71, 2.
 Ἰποκράτης 6, 5, 4, 8, 99, 1.
 ἵππος 3, 62, 4. Διακοσία 1, 62, 2.
 ἱποτροφία 6, 12, 2, 15, 2.
 Ἰσθμια 8, 10, 1.
 Ἰσθμοὶ 5, 18, 10.
 ἰσοδίατος 1, 6, 3.
 ἰσοκίνδονος 6, 34, 7.
 ἰσομοιρεῖν 6, 39, 1. πρὸς νῆα 6,
 16, 4.
 ἰσομοιρία 5, 69, 2, 7, 75, 6.
 ἰσονομεῖσθαι 6, 38, 4.
 ἰσονομία 3, 82, 8.
 ἰσόνομος 3, 62, 2.
 ἰσοπαλῆς 2, 39, 2.
 ἰσοπληθῆς 6, 37, 2.
 ἰσόρροπος 7, 71, 1. τῶν ἔργων 2,
 42, 1.
 ἴσος 1, 132, 2, 2, 42, 1, 3, 45, 1,
 4, 59, 3, 6, 16, 4, 39, 1, 7, 27, 3. καὶ
 παραπλήσιος 7, 42, 2. δίκαι ἴσαι καὶ
 ὁμοῖαι 5, 27, 2. ἀπὸ τῆς ἴσης 1, 15, 3.

ἐπὶ τῇ ἰσῆ καὶ ὁμοίως 1, 27, 1. ἴσον ἔχειν
 5, 31, 3. βουλευέσθαι 1, 91, 4. 2, 44,
 3. ἴσα ξυναπονεύοντες 7, 71, 3. μέτεσι
 πᾶσι τὸ ἴσον 2, 37, 1. τὸ ἴσον μέμειν
 1, 71, 1. τῷ ἴσῳ τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν
 1, 34, 2. ἐς (τὸ) ἴσον καθιστάναί 1, 39,
 1, 121, 3. ἐν ἴσῳ (ἔστιν) 2, 60, 4. 61,
 3. gleichmässig 6, 78, 1. ἐξ ἴσου νέμειν
 1, 120, 1. δεδιέναι 4, 62, 3. ἀμύνεσθαι
 4, 63, 2. ἀπὸ ἴσου 3, 84, 1. ἐν ἴσῳ 6,
 78, 1. ἐν τῷ ἴσῳ στερίσκεισθαι 4, 106, 2.
 ἐκ τοῦ ἴσου γίνεσθαι 2, 3, 3. ἀπὸ τοῦ
 ἴσου ὁμιλεῖν 1, 77, 2 vgl. § 3. 99, 2.
 136, 3. 143, 4. 2, 89, 1. 3, 10, 2. 4,
 19, 2. 5, 101. κριταὶ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου
 1, 99, 2. 3, 37, 5. vgl. 42, 4. ἐξ ἴσου
 1, 120, 1. ἐκ τοῦ ἴσου 3, 12, 2. ἐπὶ τοῖς
 ἴσοις καὶ ὁμοίοις 5, 79, 1. ἐπὶ (τῇ) ἰσῆ
 1, 145. 5, 15, 2. ἴσα καὶ ἰκέται 3, 14.
 ἰσάτερος 8, 89, 3.

ἰσόψηφος 3, 79, 2.

ἰσάναί τεῖχη 1, 69, 1. τροπαῖον 1,
 30, 1.

ἰστασθαι 4, 52, 1, ἰστηκώς 1, 130,
 1. ἄνεμος 2, 97, 1. κατὰ βορείαν ἰστηκώς
 6, 104, 3. σῆμαι ὁρθῶς 5, 102. εὐ ἐ-
 στώτων τῶν πραγμάτων 5, 46, 2. μετὰ
 πνος 1, 33, 3. 3, 39, 2. τὸ τῆς τύχης
 μεθ' ἡμῶν σῆμαι 7, 61, 2. ἔχειν πρὸς
 ὃ τὴν χρῆσιν 3, 11, 3. πρὸς τὴν ἐκεί-
 νων γνώμην σῆμαι 4, 56, 4. ὅσοι πρὸς
 οὐ δικαίους ἰσάμεθα 5, 104.

ἰσχεῖν 1, 110, 2 7, 50, 3.

ἰσχύειν τι 1, 9, 3? ἢ 3, 39, 7. vgl.
 1, 142, 2. ἰσχύσαι 1, 3, 2.

ἰσχυρίζεσθαι 3, 44, 2. 4, 23, 1.
 6, 55, 1. 7, 49, 4.

ἰσχυρός. τεῖχος 4, 9, 4. ἰσχυρόν (τι)
 3, 6, 1.

ἰσχύς 4, 35, 2. 65, 4. μάχης 2, 97,
 5. φύσεως 1, 138, 3. ἰσχύος θρασύς 4,
 92, 5. δικαιοσύνη 4, 86, 4. παρὰ ἰσχύος
 τῆς θυνάμειος 7, 66, 3. ἰσχύος ἔχειν 1,
 36, 1.

ἰσως. τάχ' ἂν ἴ. 6, 10, 2.

Ἰταλιώτης 6, 44, 4.

Ἰταλός 6, 2, 5.

Ἰτητέον 1, 72, 1.

Ἰχθύς 2, 25, 3.

Ἰων 8, 39, 2.

Ἰωνες 7, 5, 3. 8, 25, 3.

Ἰωνία 1, 2, 3. 2, 9, 3.

κά 5, 77, 2.

καθά 4, 118, 8.

καθαίρειν 1, 4. 77, 4. 3, 13, 6. 5,
 103, 1. 6, 83, 2. 92, 5. 4, 116, 2. στήλας
 5, 56, 3.

καθαίρειν 1, 4.

καθαίρειτης 4, 83, 3.

καθαίρειτός, ἔος 1, 121, 3.

καθάπερ 5, 18, 5.

καθαρός 5, 8, 2.

καθάρθω 2, 18, 3.

καθάρθωσθαι 1, 24, 4. 136, 2. 7,
 67, 2.

καθέλκειν 6, 34, 4.

κάθεξις 3, 47, 3.

καθέσων 3, 104, 4.

καθηγεῖσθαι 6, 4, 2.

καθησθαι 3, 38, 5. 46, 2. 4, 124,
 4. 5, 85, 1. Aug. 5, 58, 4.

καθιέναι. κώπας 2, 91, 3. ἄρματα
 6, 16, 2. τεῖχη 4, 103, 4.

καθίσα 4, 93, 1. 6, 66, 1. καθίσε-
 σθαι 1, 136, 2.

καθιστάναί 2, 75, 1. 4, 78, 6. 117,
 3. 8, 39, 2. ἐς φυγὴν 3, 108, 1. (2.)
 4, 68, 1. 75, 2. ἐς ἐκπληξιν 6, 36, 2.
 ἐς ἴσον 1, 39, 1. ἀνέλιπτον 3, 46, 1.
 mit dem Inf. 1, 140, 6. 6, 16, 6.

καθίστασθαι, καταστῆναι, καθιστά-
 ναι 1, 49, 2. 2, 1, 1? 3, 86, 2. 4, 75, 2.
 5, 4, 3. 88. 8, 90, 2. κέρως εὐώνυμον
 Σκυρίται 5, 67, 1. πρέσβεις 3, 70, 2.
 ἐπὶ τὸ πλῆθος 4, 84, 2. ἐς τοῦτο 3, 68,
 1. ὄρα 4, 6, 2. ἡλικία 2, 36, 2. πόλε-
 μος 1, 1, 1. 3, 3, 1. ἐκκλησία 1, 31, 3.
 (ἄρχων) 6, 55, 3. ἐν τῷ ὁμοίῳ 2, 49,
 3. καθεστῶτος 1, 76, 2. vgl. 132, 2. 4,
 80, 2. 97, 2. τὸ καθεστῶτος 1, 73, 1. vgl.
 7, 67, 2. νόμιμον 3, 9, 1. für εἶναι 1,
 6, 3. 102, 3. vgl. 3, 10, 1. 4, 92, 3.
 6, 82, 3. ἐπὶ Ἀθηναίους 4, 97, 2. ἐς
 πόλεμον 1, 23, 5. 44, 2. 6, 6, 2. ἐς
 φυγὴν 4, 68, 1. 6, 70, 2. ἐς φόβον etc.
 2, 81, 4. 4, 96, 4. ἐς φιλονεικίαν 7,
 28, 2. ἐς τοῦτο 8, 38, 3. ἐς ἐπιμαρτυρίαν
 2, 74, 1.

καθίστασθαι, καταστῆσθαι 4, 90,
 4. 107, 1. vgl. 1, 114, 2. 5, 11, 3. 6,
 83, 3. 8, 23, 5. 95, 4. φυλακὴν 4, 82,
 54, 4. ὦν ἔδει 1, 123. ἀρχὴν 6, 54, 4.
 ἐς τὴν ἀρχὴν 8, 70, 1. ἐς τοιοῦτον 8,
 76, 4. ἐς τὸ ἐμφέρον 4, 60, 1.

καθίσσον 6, 83, 1.

καθότι 6, 8, 3. vgl. κατά.

καθύπερθευ 5, 59, 3.
 καθυπέρετος 5, 14, 1.
 καί I) und 1, 7, 2. 138, 4. ἐπὶ
 Καίνου καὶ Καρίας 1, 116, 3. vgl. 2,
 79, 2. 3, 109, 3. 113, 1. 6, 31, 3. 88,
 11. vgl. 3, 33, 1. 4, 61, 1. 6, 31, 3.
 43, 2. 8, 63, 1. καὶ ὅσοι und so viele
 sonst 1, 95, 1. 113, 2. vgl. 3, 2, 1.
 111, 1. 4, 5, 1. 6, 71, 2. (mit τε 6,
 76, 3.) 88, 7. 8, 1, 1. 98, 1. τοὺς Πε-
 λοποννησίους καὶ ἀστυγείτονας 1, 80, 2.
 vgl. 5, 112, 2. οἱ ξύμμαχοι καὶ νησιώ-
 ται 5, 84, 2. 8, 63, 1. zw. 3, 104, 7.
 τὸ ἦμωρ καὶ τὸ πλεόν 7, 80, 3. vgl.
 48, 4. u. 3, 17, 1. αὐτοὺς καὶ τοὺς με-
 τοίκους 4, 90, 1. 131, 1. 8, 55, 3. ver-
 bindet Verschiedenartiges. μετρία ἐσθῆς
 καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον 1, 6, 3. ἐν ᾧ —
 καὶ ὅπερ 6, 89, 5. μετὰ τῶν φυγάδων
 καὶ προσλαβόντες 1, 26, 3. vgl. 7, 20,
 2. αὐτοὺς καὶ τὰ ἐναντιῶν ἔχοντας 5, 18,
 3. πμωροὶ καὶ νομίζοντες 4, 2, 2. τοῖς
 σπαρτοῖς καὶ ποιοῦντες 4, 48, 3. vgl. 1,
 138, 3. 2, 51, 1. 76, 3. πολλῶ θορυβῶ
 καὶ πεφοβημένοι 3, 77, 1. διὰ θορύβου
 καὶ αἰσίου 7, 40, 3. νομίσαντες καὶ ὑπο-
 ψία 1, 107, 4. ἀπαράσκειοι καὶ ἐξαιρήνης
 3, 4, 1. vgl. 82, 2. 7, 4, 6. 8, 48, 6.
 zw. 6, 48, 1. τῷ ἀδοκῆτῳ καὶ ἀμφοτέ-
 ρωθεν 5, 10, 7? [τῶν χειμῶνος πελευ-
 τῶντος ἤδη καὶ πρὸς ἕαρ 5, 39, 2.] ἀπέ-
 φαινε πολλὴν εὐπορίαν καὶ καρτερὸν ὄν
 αὐτό 4, 3, 2. 5, 10, 4. ἅμα τῷ τειχισμῷ
 καὶ τοῦ ἥρος ἀρχομένου 7, 20, 1. vgl.
 8, 10, 3. περὶ τὴν Λοκρίδα καὶ ἅμα
 φυλακῆν 2, 26. ἰδὼν καὶ ἅμα πρὸς τὴν
 ἑαυτοῦ δύναμιν 5, 9, 3. ἐπὶ πλείστα εἶδη
 καὶ μάλιστα εὐτραπέλους 2, 41, 1. τοῦ
 χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη καὶ πρὸς ἕαρ
 5, 39, 2. περὶ νῦν καὶ ὅπως 7, 56, 1.
 von Participien 1) verschiedene Tem-
 pora. προσδεόμενοι καὶ παρασχομένοι 2,
 41, 2. vgl. 6, 28, 2. 90, 3. 7, 48, 4.
 νομίσαντες καὶ ὄντες 5, 34, 3. vgl. 7,
 85, 4. ἐλθόντας καὶ κεκτημένους 7, 66,
 2. 2) verschiedene Casus. ἐπελθῶν καὶ
 ὄντων 1, 2, 1. vgl. 2, 28. 4, 29, 1. 6,
 52, 2. 7, 50, 2. 8, 14, 1. 45, 1. 108, 3.
 ἀποτειχισθεῖσιν αὐτῆς καὶ ἔχων 1, 65, 1.
 vgl. 68, 1. 4, 111, 1. 5, 43, 3. 46, 1.
 116, 2. προσβαλόντες καὶ οὐ προσδεχο-
 μένων 8, 28, 2. vgl. 8, 42, 4. ἀναπε-
 πανμένους καὶ ἐορτῆς οὔσης 7, 73, 2.
 vgl. 3, 79, 2. 8, 3, 1? ἐσομένην καὶ
 ὄντες 4, 27, 1? vgl. 4, 32, 1. προι-

σχομένους καὶ ζωογήσαντες 3, 66, 2. ὄντι
 ἀσθενεῖ καὶ ἀνθρώπων οὐκ ἐνότων 2,
 25, 1. vgl. 4, 74, 1. βουλομένων τῶν
 Μυκηναίων καὶ δοκούοντα 1, 9, 2. πολε-
 μοῦντας καὶ τοῦ βαρβάρου προσδοκίμου
 ὄντος 1, 14, 3. vgl. 4, 8, 3. ἀνελόμενοι
 καὶ ὄτι 1, 54, 4. ἀκούσαντες καὶ ἐπειδὴ
 5, 44, 1. πωθόμενοι καὶ ὡς 5, 55, 3.
 ὡς ἤσθετο καὶ ὄρων 4, 116, 1. σωζόμε-
 νων ἡμῶν καὶ διὰ τὸ μὴ ἀντέχειν 6, 84,
 1. ἀπειροὶ ὄντες τοῦ μεγέθους καὶ ὄτι
 6, 1. οἱ Ἄ. καὶ ὅσοι 3, 103, 1. ἀνδράσι
 καὶ ὅσοι 3, 68, 2. vgl. 2, 48, 2. 3, 93,
 2. 7, 23, 4. 54. κατὰ τὸ παρῆκον καὶ
 ἦ 4, 36, 2. περὶ σφᾶς αὐτοὺς καὶ ὅρη
 7, 51, 5. ὁ ὄμιλος καὶ εἴ τις 6, 32, 2.
 vgl. 30, 2. 3, 35. 5, 3, 3. 6, 58, 2. καὶ
 ἦν 8, 63, 3. εἴπες — καὶ ὅτον πέρι 5,
 18, 10. ὅσος — καὶ εἴ τις etc. 1, 144,
 3. πρὶν ἐνγυκλῆσθηναι καὶ ἕως ἦν 4, 67,
 5. verbindet e. rel. u. selbständigen Satz
 6, 64, 4. vgl. 1, 106. 4, 67, 1. 5, 2,
 2. 5, 1. 7, 29, 4. ein Particip u. einen
 Satz 5, 61, 3. zw. 55, 3. u. ὄτι 5, 83,
 4. 89, 4. überflüssig beim Particip 1,
 1, 1. 61, 3. 67, 3. 109, 3. 2, 76, 1. 4, 4,
 19, 2. 97, 2. 7, 21, 2. 53, 3. 8, 7, 1.
 66, 2. 68, 3. synonym mit γάρ 2, 25,
 4. mit e. Relativ 2, 93, 3. mit ὅτε 1,
 50, 5. vgl. 4, 69, 3. und auch 1, 27, 3.
 4, 42, 3. und so auch 1, 107, 3. 4, 63,
 1. 67, 5. 80, 3. 6, 17, 1. 6. 83, 2. 7,
 71, 6. vgl. νῦν, τότε, ἅμα u. zu 7,
 80, 1. und zwar 2, 96, 3. 4, 16, 2. 6,
 4, 3. 7, 48, 4. 8, 8, 2. 34, 2. 65, 3.
 oder 3, 82, 2. für ὅστε 6, 36, 1. steht
 und fehlt 3, 6, 2. καὶ ταῦτα 3, 66, 2.
 καὶ οὐ 4, 99. 6, 92, 2. καὶ — δέ 1, 132,
 4. καὶ — τε 1, 9, 3. καὶ — τε — καὶ
 1, 124, 3. 5, 17, 2. καὶ δύο καὶ τρία
 1, 82, 3. καὶ — καὶ verbindet e. Dativ
 u. e. absol. Ge. 8, 10, 3. anakolutisch
 3, 67, 4. 5, 61, 2. 88. 8, 1, 4. als.
 ἴσα καὶ 3, 14. παραπλήσιος καὶ 7, 70,
 1. ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ 6, 11, 1. ὁμοίως καὶ
 4, 64, 1. 8, 76, 2. vgl. τέ.

II) auch 1, 13, 2. 3. 120, 1. 2, 46.
 54, 4. 64, 3. 90, 1. 4, 2, 2. 17, 2. 32,
 2. 62, 1. 85, 2. 96, 1. 98, 2. 114, 1? 1?
 125, 1. 5, 13. 43, 1. 83, 4. 98. 109.
 6, 20, 2? 34, 5. 76, 1. 91, 3. 7, 20, 1.
 57, 5. 8, 69, 2. 86, 5. kurz 1, 43, 2.
 οὐδέπω καὶ νῦν 6, 16, 6. vgl. ξυνδο-
 κείν. δρᾶσαντες τι καὶ κινδυνεύσαι 1,
 20, 3. vgl. 4, 99. zugleich 8, 83, 1.

zum ganzen Satze gehörig 1, 120, 1. 138, 5. 2, 35, 1. 3, 42, 5? 82, 8. 4, 20, 2. 27, 3. 5, 38, 5. 45, 2. 7, 9, 1. **καί** nach **δέ** zum ganzen Satze gehörig 1, 95, 4. **νῦν δὲ καί** 2, 77, 4. **καί αὐτοί** 3, 4, 2. 61, 1. 4, 73, 4. 5, 8, 1. **καί οὗτος** 4, 55, 3. 7, 83, 2. vgl. **αὐτός** u. **οὗτος**. **καί σίσιον** 4, 96, 1. **ἔχει δὲ καί οὕτως** 6, 82, 1. im Nachsatze 2, 21, 1. 2, 93, 3. 7, 43, 1. 75, 1. 8, 27, 5. **ἢ καί** 2, 38. vgl. 1, 140, 2. **ἢ καί — ἢ καί** 1, 35, 3. **εἴτε καί — εἴτε καί** 6, 60, 2. vgl. **εἴ. ἄλλοι δὲ καί** 7, 71, 3. **οἱ μὲν καί** 7, 12, 1. 85, 4. 8, 47, 2. **οἱ δὲ καί** 2, 85, 1. 5, 54, 3. 6, 10, 2. 53, 1. 69, 1. 7, 85, 5. **τὸ δὲ τι καί** 1, 107, 3. **τι καί** 6, 38, 4. **ὅς καί** 2, 17, 1. 3, 20, 1. **ὅ τι καί** 4, 48, 5. **εἰσὶν οὐ καί** 2, 49, 5. 7, 13, 3. 57, 3. **ὅσπερ καί** 3, 114, 2. 4, 56, 2. 80, 2. 8, 92, 4. **ὥσπερ καί** 1, 82, 2. 2, 13, 2. 15, 2. 5, 92, 6. 68, 2. 7, 48, 4. **ὥσπερ καί ἄλλο τι** 1, 142, 4. vgl. 70, 1. 7, 70, 7. **ὅσος καί** 1, 15, 2. 2, 47, 3. 49, 4. **ὄθεν καί** 1, 15, 2. **διὸ καί** 1, 128, 1. **διότι καί** 6, 83, 1. 89, 3. **ὅτι καί** 4, 62, 3. **ἐπιειθὴ καί** 4, 73, 4. 133, 1. 5, 29, 2. 8, 88. **ἴνα καί** 6, 22, 2. auch nur 5, 74, 2. 6, 23, 1. 90, 2. 7, 13, 1. **καί ὅτιον** etc. 1, 77, 2. schon. **καί πρότερον** 6, 88, 5. vgl. 1, 18, 1. 8, 52, 2. 83, 1. **ἤδη καί ὅπε ἦν** 4, 93, 1. 8, 61, 3. **καί πάλαι** 3, 39, 5. anders 1, 25, 4. sogar 2, 65, 6. 3, 11, 1. 84, 2. 4, 98, 4. 6, 11, 2. 37, 2. 8, 96, 3. vgl. 1, 3, 3. **καί δις** 1, 44, 1. 5, 10, 9? vgl. 3, 87, 1. 7, 81, 3. **καί διπλασίως** 8, 1, 3. **καί πολλάκις** 2, 44, 2. **καί αὐθις** 2, 48, 2. **καί ἀμφοτέροι** 6, 80, 1. vgl. 5, 73, 1. **καί ἄγαν** 4, 63, 3. 7, 50, 4. **καί πάνυ** 1, 3, 2. 2, 11, 4. 65, 9. 3, 30, 1. 93, 2. 4, 129, 5. 6, 10, 2. 8, 46, 5. 50, 4. 82, 2. **καί παντάπασιν** 7, 6, 3. **ἢ καί μᾶλλον** 1, 11, 2. **καί πολύ** 1, 25, 4. 6, 24, 2. **καί ἐπι πολύ** 3, 98, 1. **καί πλείους** 5, 73, 5. 6, 25, 3. 7, 49, 4. vgl. 5, 109. **καί τὰ πλείω** 4, 10, 2. **καί πρὸς τὸ πλείον** 3, 11, 1. **καί πῦν** 3, 82, 1. vgl. 111, 2. **καί ἀπὸ πάντων** 4, 14, 4. vgl. 1, 6, 1. 3, 45, 5. **καί ἄπαντες** 1, 3, 2. 2, 9, 1. 4, 23, 3. **καί ξύμπαν** 6, 39, 2. **καί ξύμπαντες** 6, 18, 5. 7, 28, 2. vgl. 6, 39, 2. **καί τὸ ξύμπαν** 3, 68, 3. **καί διαφερόντως** 1, 138, 3. **καί αἰφνιδίως** 2, 53, 1. **καί μέσως** 2, 60, 4. **καί ἀεὶ** 4,

133, 1. **καί ἀλογώτερα** 6, 46, 2. **καί τὸ ἐλάχιστον** 6, 105, 2. **καί ἀπιστότατος** 4, 17, 4. **καί μάλιστα** 5, 106.

III) **εἴ (ἦν) τις καί (μή)** 3, 46, 1. 6, 33, 4. 89, 2. 8, 2, 1. **καί τις καί** 1, 75, 2. 6, 69, 1. 8, 10, 3? 80, 3. **καί γάρ καί** 6, 61, 2. 8, 64, 2. vgl. 4, 31, 3. 83, 1. vgl. **γάρ. ἀλλὰ καί** 8, 27, 2. vgl. **ἀλλὰ**.

Καιάδας 1, 134, 3. **καινός** 3, 30, 2. **ἐκ καινῆς** 3, 92, 9. **καινότης** 3, 38, 4. **καινοῦν τὰς διανοίας** 3, 82, 3. **καίπερ** 7, 75, 4. **καίριος** 4, 10, 4.

καιρός 1, 58, 1. **ἔργον** 2, 40, 1. **λόγον** 2, 43, 1. **τύχης** 2, 42, 3. **ἔστιν** 4, 54, 4. 90, 3. **καιρὸν ἔχειν** 1, 42, 2. **καιρὸν** u. **καιρὸς λαμβάνει** 2, 34, 4. **ἐν καιρῷ** 4, 59, 3. **μετὰ καιροῦ** 6, 85, 1. **καιροὶ** 1, 36, 2.

καίτοι 2, 64, 4. **κ. — γε** 1, 3, 2. **κακία** 3, 58, 1. 61, 1. **κακίεσθαι** 1, 105, 5. 5, 75, 2. **κακοξύνετος** 6, 76, 4. **κακοπραγεῖν** 2, 43, 4. 4, 55, 4. **κακός** 6, 38, 2. 86, 2. **γίγνεται** 6, 80, 2. 86, 2. **κακόν** 2, 5, 2. 42, 2. 8, 72, 2. **κακὸν κακῷ ἴασθαι** 5, 65, 2. **κακοτροπία** 3, 83, 1. **κακοτυχεῖν** 2, 60, 2.

κακοῦν μέγιστον 7, 24, 3. 8, 78, 2. **οὔσθαι** 4, 87, 1. **κακουργεῖν** 5, 16, 1. **κακοῦργος** 3, 82, 7. **κακῶς** 3, 78, 1. 6, 51, 1. 8, 46, 5. **κάκωσις** 2, 43, 3.

καλάμων ταρσοί 2, 76, 1. **καλεῖσθαι** 3, 82, 7. **ἂ καλεῖται ἢ εἰρητή** 1, 126, 4. **κινός** 8, 6, 3. **καλούμενος** 2, 19, 2. 7, 53, 2. 57, 7. 80, 3. 4, 8, 4. 76, 2. **καλλιπεπείσθαι** 6, 83, 2.

καλός 4, 126, 4. **ὀνόματα** 5, 89, 1. **κάγαθοί** 8, 48, 5. **τὸ καλόν** 5, 46, 1. 7, 71, 1. **ἐν καλῷ** 5, 59, 4. **καλῶς** 1, 5, 2. 3, 38, 3. 5, 36, 2? 65, 6. 6, 12, 1. 6, 33, 3. 68, 1. **ὄραν** 5, 9, 3. **γίεσθαι** 2, 60, 2. **παρέχει** 5, 14, 1. **παράπλον** 1, 36, 3.

κάλωσις ἀπὸ κάλω 4, 25, 3. **κάμνειν. κεκμηότις** 3, 59, 3. **κάμπτειν** 3, 58, 1.

πανοῦν 6, 56, 1.
 καρδία 2, 49, 2.
 Κάρεις 1, 8, 1, 7, 57, 4.
 Καρία 2, 9, 3.
 Καρνείος 5, 54, 2.
 καρπός 3, 15.
 καρτερεῖν 4, 66, 2. Part. 7, 48, 2.
 καρτερός 1, 49, 1. ρά 2, 100, 1.
 κατά 1) mit dem Ge. καθ' ἑρῶν 5, 47, 10. zw. 1, 33, 3. 7, 28, 1. vgl. ἄκρα.
 1) mit dem Ac. κ. κορυφῆν 2, 99, 1.
 κ. βορέαν ἑστηκώς 6, 104, 3. κ. πρύμναν 2, 97, 1. κ. τὸν Ἀγελφῶν ἐπλευσε 3, 7, 2. ὁδὸς κατά nach — hin 7, 80, 2. vgl. 4, 112, 2. 5, 58, 3 u. χώρα. an, bei 1, 13, 5. (unter 3, 108, 2. 7, 78, 1.) 7, 44, 1. 8, 86, 7. in 1, 48, 3. auf 2, 76, 3. gegenüber 1, 48, 3. 2, 30, 2. 4, 134, 1. 6, 102, 1. 104, 3. 7, 6, 2. 8, 25, 4. 105, 3. κατ' ἀλλήλους ἐπολέμουν 1, 15, 3. ὁ κατ' αὐτοῦς βίος 6, 16, 5. οἱ κατὰ τὸν πόλεμον 2, 25, 3. μίζω ἢ κατὰ δάκρυα 7, 75, 4. vgl. 2, 50, 5, 102, 7, 45. nach, gemäss 1, 22, 3. vergleichbar 2, 62, 3. κατ' ὀλιγαρχίαν πολιτεύειν 1, 19. καθ' ἡδονὴν 2, 37, 2. 65, 6. καθ' ὑπερβολὴν 2, 45, 1. κατὰ λόγον 2, 89, 4. 3, 39, 4. 6, 25, 3. κατὰ πάντα ἀγαθός 4, 81, 2. vgl. 7, 58, 4. κατὰ τὸ αὐτό 5, 65, 3? 8, 5, 5. κ. τὰ αὐτά 5, 66, 3. καθ' ἕν 7, 75, 1? καθ' ὅ τι 1, 35, 3. 69, 2. 4, 118, 9. 6, 8, 3. κ. πύσιν 1, 136, 2. κατ' ἐπήριαν 1, 26, 4. für διά 2, 97, 4. 5, 43, 2. 97. 6, 85, 3. κατὰ τὸ ὅμορον 6, 88, 1. vgl. 7, 57, 6 und ξυγγενής u. ξυμμαχικόν. κατὰ τὸ ὑπήκοον 4, 9b. κατὰ σιάσιν 3, 2, 2. τὸ καθ' αὐτόν 2, 11, 2. 60, 2. 87, 5. καθ' αὐτούς 1, 79, 1. 3, 78, 1. vgl. 4, 64, 2. 65, 1. 8, 78, 1. 87, 1. γίνεσθαι 5, 112, 1. κατ' ἀλλήλους ξυνίστασθαι 8, 83, 2. vgl. 7, 28, 3. (von der Zeit 1, 127, 2.) ἢ καθ' ὑμᾶς αὐτοῦς πολιτεία 1, 68, 1. vgl. 6, 88, 4. κ. ξησάσεις γίνεσθαι 2, 21, 2. καθ' ἕν γ. 3, 10, 3. κατὰ κώμας 1, 5, 1. κ. ἔθνη 1, 3, 2. 122, 2. 6, 67, 4. κ. πόλεις 1, 119, 1. 2, 15, 1. 78, 1. 3, 16, 3. vgl. 1, 46, 2. 2, 22, 3. 83, 4. 4, 109, 3. κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν 7, 13, 2. κατ' οἰκίας ξυνίπαι 8, 92, 2. κ. πόλιν 1, 122, 2. κ. μέρος 3, 49, 2. κ. τέλη 6, 42. κ. θῆρος 2, 1, 1. κατ' ἀναπαύλας 2, 75, 2. κατὰ διαδοχὴν 4, 8, 7. vgl. ἡμέρα. κατὰ χρόνους 1, 117, 3. κατ' ὀλίγους 3, 111, 1. vgl. 78, 1. 4,

32, 3. 47, 2. κατ' ὀλίγον 4, 10, 4. κατὰ μικρόν 4, 111, 1. κατὰ βραχὺ 1, 64, 2. 4, 96, 3. 8, 106, 2. καθ' ἑκάστους 1, 3, 2. 2, 64, 3. 4, 64, 3. 7, 64, 2. καθ' ἑκάστον 2, 41, 1. καθ' ἕν ἑκάστον 7, 70, 6. vgl. 75, 1. κ. μίαν 2, 84, 1. 90, 3. κατ' ὀλίγον 1, 69, 3. vgl. ὀλίγος. κ. μόνας 1, 32, 4. κ. πόδας 3, 98, 2. 4, 126, 6. 5, 64, 2. κατὰ πάντα 6, 37, 1. 7, 87, 6. κατὰ πολλά 1, 121, 1. κατὰ τοῦτο 4, 9, 4? κατὰ ταῦτο 8, 87, 2. κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο 8, 66, 3. πλὴν καθ' ὅσον 6, 54, 6. vgl. κράτος.
 καταβαίνει τροπή 8, 45, 5.
 καταβάλλειν 1, 27, 2. 5, 26, 1. 8, 71, 3.
 καταβιάζειν 5, 65, 4.
 καταβοᾶν 1, 67, 1. 115, 2. 5, 45, 4.
 καταβολή 1, 73, 1. 8, 87, 3.
 καταβυρσοῦν 7, 65.
 καταγγελλος 7, 48, 1.
 κατάγειν 4, 68, 5.
 καταγιγνώσκειν 3, 45, 1. 6, 34, 7.
 κατάγνωσις 3, 16, 1. 82, 8.
 καταγωγαί 6, 42.
 καταγωγήον 3, 68, 2.
 καταδαμάσασθαι 7, 81, 6.
 κατάδηλος mit dem Inf. 4, 47, 1.
 καταδούλωσις 3, 10, 2.
 καταδύειν 1, 50, 1.
 καταίνειν 4, 122, 1.
 καταίρειν 1, 37, 2.
 καταισχύνεσθαι 6, 13, 1.
 κατακλῆειν 5, 83, 4.
 κατακλύζειν 3, 89, 2.
 κατακολπίζειν 8, 92, 4.
 κατακομιδῆ 1, 120, 2.
 κατακρατεῖν 6, 55, 4.
 κατακτᾶσθαι 4, 86, 4.
 καταλαμβάνειν 2, 18, 1. 4, 3, 3. 20, 1. 31, 3. 77, 2. 86, 1. 8, 63, 2? Part. 1, 59. ὄρκους 1, 9, 1. zw. 5, 21, 2. 7, 57, 10.
 καταλέγειν 3, 75, 2.
 καταλείπειν. καιρῶ 2, 43, 2. Inf. 4, 127, 2.
 καταλεύειν 1, 106.
 καταληπτός 3, 11, 2.
 κατάληψις 3, 33, 3.
 καταλιμπάνειν 8, 17, 1.
 κατάλογος 6, 26, 2. 31, 4. 43, 2.
 καταλύειν 1, 18, 1. 82, 5. 3, 46, 1. 5, 31, 2. 89, 7, 31, 3. 8, 58, 5. πνί eb.? παρά τι, πνί 1, 136, 2. ἐς τὴν

νῦν πόλιν 2, 15, 2. εἶθαι 4, 18, 3. 6, 36, 3.

καταμέμψασθαι 7, 77, 1.

κατάμεμψις 2, 41, 2. 7, 75, 4.

καταναγκάζειν 1, 75, 2.

κατανοεῖν 1, 126, 3. mit dem Particip 2, 3, 2.

καταντικρῶ 7, 57, 5.

καταπαύειν 1, 107, 3.

καταπλήσσειν ἐπὶ τι 2, 65, 6. — πλαγῆναι τι 1, 81, 2. 4, 10, 2.

καταπροδιδόναι 1, 86, 3. 4, 10, 2. 7, 48, 4.

καταράσσειν 7, 6, 3.

καταρρεῖν 7, 84, 2.

κάταρσις 4, 26, 5.

κατασειεῖν 2, 76, 3.

κατασκευάζεσθαι 1, 93, 5. 2, 17, 2. 78, 3. 85, 1. Passiv 2, 85, 1. 6, 91, 6.

κατασκευή Anlage 1, 10, 2. 8, 5,

1. Mobilien 2, 5, 2. vgl. 16. 38. 65, 1. 97, 3. 6, 31, 3. πολέμου 2, 78, 3.

κατασχῆπτειν τι, ἔς τι 2, 49, 5. vgl. 47, 2.

κατάσκοπος 8, 41, 1.

κατασπέρχειν 4, 126, 5.

κατάστασις 4, 55, 2. 8, 72, 2.

καταστροφή 2, 42, 2.

κατατιθέναι 1, 27, 1. 5, 47, 13.

εἶθαι 7, 83, 3. ὁμήρου 3, 28, 3. 4, 57, 4. δόξαν 4, 87, 4. χάριν 1, 33, 1. ξυμφορᾶν 4, 20, 2. πόλεμον 1, 121, 1.

κατατραυματίζειν 4, 14, 1.

κατατρίβειν 8, 46, 2.

καταφανείς 1, 63, 2.

καταφέρειν, εἶθαι 1, 137, 2. 7, 71, 5.

κατάφρονξις 7, 38, 3.

καταφλεχθῆναι 4, 133, 1.

κατάφρακτος 1, 10, 7.

καταφρονεῖν 3, 83, 2. πνός τι 8,

8. 3. πνά 6, 34, 8. καταφρονήσας 7,

63, 3. 8, 25, 3.

καταφρόνημα 2, 62, 5.

καταφρόνησις 1, 122, 4.

καταφυγή ἁμαρτημάτων 4, 98, 4.

καταφωρᾶν 1, 82, 1. 8, 87, 5.

κατείργειν 4, 98, 4. 6, 6, 2.

κατεργάζεσθαι 6, 11, 1.

κατέρχεσθαι 5, 7, 3. 8, 81, 3.

κατέχειν 1, 103, 3. 3, 105, 1. 5,

5, 2. 6, 95. 8, 86, 4. Ao. 1, 6, 3. 2,

62, 4. 6, 9, 3. 7, 66, 2. vgl. 6, 39, 2. Fu. 4, 2, 2. intr. 1, 10, 1. 3, 89, 2. 4,

32, 2. (zw. 6, 95. 8, 100, 2.) wider-

stehen 4, 92, 5. εἶθαι 3, 12, 1. 45, 3,

107, 2. ἔς ὀλίγον 8, 38, 2.

κατηγορεῖσθαι 1, 95, 2.

κατηγορία 1, 69, 5.

κατήφεια 7, 75, 4.

κατιέναι 2, 25, 3.

κατοικῆσαι 3, 34, 2. 8, 108, 3.

κατωκῆσθαι 1, 120, 2.

κατοικίζειν ἔς, ἐν 1, 103, 2. 6, 33, 2.

κατοικίσεις 6, 33, 2. 77, 1.

κατορθοῦν 1, 140, 2. 3, 42, 5.

σθαι 6, 13, 2.

καττάδε 5, 77, 1.

κάτω 1, 7, 2. 120, 2. 137, 3. 8, 5, 4.

κάτωθεν 3, 68, 2. 6, 99, 2.

κείρειν 1, 65, 2.

κείσθαι 1, 46, 2. 2, 15, 4? 5, 61,

3. 6, 54, 6. 61, 3. 7, 75, 2. ὅπλα 4,

130, 2. ὑπό πνος 5, 61, 3. εὐεργεσία

1, 129, 3. ζημία 3, 45, 2.

κλεύειν 1, 44, 1. Inf. erg. 7, 80,

3. ἐπὶ τινα 5, 72, 1. vgl. 62, 1. Ipf. 1,

67, 2. 72, 2. 138, 1.

κέλευσμα 2, 92, 1.

κέλως, κελήτιον 1, 53, 1.

κενός. νῆς 1, 27, 3. 6, 31, 3. λύγξ

2, 49, 2. διὰ κενῆς 4, 126, 4.

κενοῦν 8, 57, 1.

Κεντόριπες 7, 32, 1.

κεραταί 7, 41, 1.

κέραμος 2, 4, 1.

κέρως 1, 110, 2. 5, 71, 1. τὸ δεξιόν

κ. 6, 67, 1. κατά κ. 3, 78, 1. ἐπὶ κέρως

2, 90, 3. 6, 32, 2. 50, 3.

κερδαίνειν 2, 44, 3.

κέρδος 7, 57, 9. 8, 50, 3. 83, 2.

Κερδύλιον 5, 6, 3.

κεφάλαιον 1, 36, 3. 6, 6, 3.

κεφαλαίων 3, 67, 5. 8, 53, 1.

κῆδος 2, 29, 3.

κηπίον 2, 62, 4.

κηρύκ(ε)ιον 1, 53, 1.

Κήρυκες 8, 53, 2.

κηρύσσειν 1, 27, 1. 4, 68, 2.

κινδυνεύειν 4, 73, 5? 8, 91, 1.

πάντα 6, 57, 2. τῇ πόλει 2, 65, 4. 4,

117, 3. 8, 45, 4. ἐν 2, 35, 1. κινδυ-

νεῦσαι 2, 61, 2. εἶθαι 1, 73, 2. 78, 2,

2, 35, 1. 43, 3.

κινδύνευσις 5, 100?

κινδυνευτής 1, 70, 2.

κίνδυνος 4, 10, 2. περί πνος 6, 78,

3. mit dem Inf. 4, 57, 2. mit μή 6, 6, 3.

κινεῖν 1, 93, 1. 4, 55, 4. 89, 3. 6,

34, 3. πόλεμον 1, 82, 1. ὕδαρ 4, 98,

3. *χρήματα* 1, 143, 1. *εἶσθαι* 4, 76, 3. 7, 4, 5.
κίνησις 1, 2, 1. 3, 75, 2.
κλέμμα 5, 9, 3.
κλέος 1, 10, 2. 2, 45, 2.
κλήειν 4, 67, 5.
κληματίδες 7, 53, 4.
κληροῦν 6, 42.
κλήσις 2, 94, 3. 7, 70, 2.
κλίνη 2, 34, 2. 3, 68, 3.
κλυδών. ὄνιον 2, 84, 2.
κοῖλος 7, 84, 3.
κοιναίειν 5, 79, 1.
κοινῆ 1, 124, 1. 2, 43, 2. 3, 28, 1. 4, 83, 2.
κοινός 2, 3, 2. 3, 53, 2. Zus. 65, 17. 68, 1. *λόγος* 5, 37, 1. *λόγοι* 4, 64, 2. *γνώμη* 5, 38, 1. *τύχαι* 5, 102. *ἐπις* 3, 43, 3. *ἱερά* 3, 57, 1. *ἀγαθόν* 5, 90. *τὸ κοινόν* 2, 37, 2. 3, 37, 4. 4, 58. 78, 3. 6, 40, 1. 7, 85, 2. die Regierung 1, 89, 3. 2, 12, 1. der Staatsschatz 1, 80, 3. *τὰ κ.* 2, 37, 1. 5, 37, 1. 6, 8, 2. 89, 1. *κοινοῦν* 1, 39, 3. 8, 48, 2. *οὔσθαι* 8, 8, 1. 50, 3.
κοινῶς 4, 61, 4. 6, 17, 3.
κολάζειν. Fu. 3, 52, 2. *πνός* 2, 74, 2. Med. 6, 78, 2.
κολούειν *πνί* 7, 66, 3. *θῆναι* eb.
κόλπος 2, 99, 2. 3, 107, 1. 6, 30, 1.
κομιδῆ 1, 120, 2? 4, 27, 1. 6, 21, 2.
κομιζέσθαι 2, 73, 2.
κομπεῖσθαι 6, 17, 4.
κομπώδης 5, 68, 1. vgl. 2, 62, 2.
κοινόριος 4, 44, 3.
κόπτεσθαι 4, 14, 1. 26, 5.
κόρη 6, 56, 1.
κόρυμβος 1, 6, 2.
κοσμεῖσθαι 8, 24, 4.
κόσμος 1, 5, 2. 2, 11, 6. 4, 76, 1. 5, 66, 2. 8, 48, 3. 8, 67, 3. 72, 2. (*ξὺν*) *οὔδενί κ.* 2, 52, 1. *κόσμον φέρειν* 4, 17, 1.
κοτύλη 7, 87, 3.
κουφίζειν 6, 34, 5.
κουφισίς 7, 75, 6.
κουφολογία 4, 28, 4.
κούφος 6, 37, 2.
κούφος ἐσκενασμένος 4, 33, 3.
κρατεῖν 3, 84, 2. 4, 32, 4? 7, 47, 2. *τῆς γῆς* 6, 23, 2. 37, 3. *τῆς ἀναβάσεως* 7, 42, 5. *νεῶν* 8, 23, 2. *λόγος τοῦ ἔργου* 1, 69, 4. *τὸ ἀσάθμητον ὡς ἐπὶ πλείστον κρατεῖ* 4, 62, 3. durch Rechtspruch 1, 28, 2. Pr. mit Pfbed. 1, 11,

2, 3, 79, 1. 6, 80, 2. *ταῦτα* 4, 18, 3. *ποσοῦτο* 8, 1, 3. *πολὸν κρατεῖσθαι* 7, 34, 7. *τὰ πολλὰ κρατεῖσθαι* 2, 13, 2.
κράτιστοι, οἱ 7, 67, 1. *τὰ κ.* 3, 41, 2. *ἀνθεῖν* 1, 19. *τῆς χώρας* 7, 19, 2.
κράτος 3, 13, 6. Zus. *τῆς γῆς* 8, 24, 1. *κατὰ κ.* 1, 118, 3. 3, 97, 2. 103, 1. 7, 41, 1. 8, 70, 1. *ἐν κράτει* 2, 29, 4.
κρατύνειν 1, 69, 1. *εἶσθαι* 3, 82, 6.
κρέα 4, 16, 2.
κρείσσων 1, 8, 3. 3, 83, 1. 84, 2. 6, 84, 3. *πόλις κ. ἐστὶ χωρμένη* 3, 37, 3.
χρημάτων 2, 60, 4. *ἀπὸ τοῦ κ.* 1, 77, 3. *τὰ κρείσσω* 4, 10, 2. *κρείσσον λόγον* 2, 50, 1. *ἐπιδοσ* 2, 64, 1.
κρημνῶδες 7, 84, 3.
κρικαθία 4, 4, 2.
κρίνειν 2, 40, 2. 5, 85, 2. 6, 39, 1. mit e. Prädicat 2, 40, 3. 5, 113. *εἶσθαι* 2, 45, 1. 4, 80, 2. *θανάτον* 3, 57, 3.
κρίσις 1, 23, 1.
Κρομμυνών 4, 42, 4.
κρούειν. κέκρουκα 6, 46, 1. *εἶσθαι* *πρύμναν* 1, 50, 5. 7, 40, 1.
κρύβδην 4, 88.
κρυπτόν 5, 68, 1.
κρύφα 1, 67, 2. 4, 88. 6, 34, 2. 8, 7, 1. 50, 2.
κρύφιος. τῆς στανρώσεως ἡ κ. 7, 25, 5.
κρωβύλος 1, 6, 2.
κτᾶσθαι 2, 62, 5. 3, 82, 8. *κτῆσθαι* 1, 123, 2. *κτετῆσθαι* 2, 62, 4.
κτῆσις 1, 18, 2. 4, 105, 1.
κτίσις 1, 18, 2.
κύαμος 8, 66, 1.
Κύζικος 8, 107, 2.
κύκλος 2, 13, 6. 3, 78, 1. 6, 98, 2. 102, 1. *κύκλω* eingeschoben 7, 70, 1. *πανταχῆ κύκλω* 3, 68, 2. 7, 79, 3. *ἐν* 3, 18, 3.
κυκλοῦσθαι 4, 32, 3. 127, 2.
κύκλωσις 4, 128, 1.
κῦμα 3, 89, 3.
κυματοῦν 3, 89, 2.
Κῦμη 8, 31, 2.
κυπαρίσσιος 2, 34, 2.
κύριος 2, 62, 2. 4, 18, 1. 5, 30, 2. 34, 3. 53, 1.
Κύρρος 2, 100, 3.
κύρωσις 6, 103, 3.
κάδων 4, 135.
κωλύειν 1, 35, 3. 2, 8, 3. 37, 1. 8, 40, 3. Part. 8, 40, 3. Inf. 1, 142, 2. Inf. erg. 2, 64, 2. 6, 91, 6. 7, 56, 1. intr. 1, 144, 2. *κωλύεσθαι* 1, 142, 1.

κώλυμα 1, 16, 7, 53, 4.
 κωλύμη 1, 92.
 κωλυτής 1, 35, 3, 23, 3, 8, 50, 1.
 κώμη 1, 5, 1, 4, 130, 4.
 κωπήρης 4, 118, 5.
 λαγχάνειν 3, 50, 2, 5, 21, 1, 6, 62, 1.
 Λακωνική 2, 25, 1.
 Λακωνικός 5, 56, 3.
 λαμβάνειν 3, 81, 1? 3. τὴν ξυμ-
 μέτρησιν 3, 20, 3. νόμους 3, 62, 4? ἀγα-
 θόν π 4, 17, 3. ζώτας 1, 113, 2. σω-
 φροσύνην 8, 64, 3. τὸ ἐπίφθονον 2, 64,
 4. αἰτίαν 2, 18, 2. ἀπόπειραν 7, 21, 1.
 καιρόν u. καιρός 2, 34, 4. οἶκῳ 3, 59,
 1. μιζήτως 6, 27, 2. ἄσμενος, ως 6,
 60, 3. ποθεινῶς 2, 42, 3? πολεμῶς 3,
 56, 2, 4, 17, 2. ὑπόπτως 6, 53, 3. für
 ὑπολαμβάνειν 4, 106, 1. λαμβάνεσθαι
 3, 24, 2.
 λαμπρός 6, 54, 2.
 λαμπρότητες 4, 62, 1.
 λαμπρύνεσθαι 6, 16, 3.
 λαμπρῶς 1, 49, 6, 2, 7, 1, 8, 75, 2.
 λανθάνειν 1, 69, 3, 4, 30, 1, 32, 1.
 Λάρισ(σ)α 8, 101, 2.
 λάραξ 2, 34, 2.
 Λάφιλος 5, 19, 2.
 λαχαρισμός 3, 111, 1.
 λέγειν 1, 53, 1, 6, 33, 1, 8, 66, 1.
 π 1, 39, 1, 2, 65, 5? euphemistisch 1,
 68, 1. τὸ αὐτὸ 5, 31, 5. ταῦτά 4, 20, 3.
 ὁ λέγομεν 6, 85, 3. ἄμεινον 3, 42, 4.
 ὡς λέγομεν 5, 85, 2. ὡς ἐλέγετο 7, 86,
 4. ὡσπερ λέγονται 6, 37, 1. mit dem
 Inf. 6, 29, 3, 8, 93, 2. λεγόμενον 2,
 47, 2? τὸ λ. 7, 68, 1, 87, 6. λεγόμενα
 3, 82, 6.
 λεία 6, 95, 8, 3, 1, 41, 2.
 λεία 2, 97, 3.
 λείπεσθαι 1, 10, 4, 2, 12, 3, 41,
 2, 46, 85, 2, 6, 72, 2. πνός 1, 131, 1.
 ξύνεσιν οὐδενός 6, 72, 1.
 λειποστράτιον 1, 99, 1.
 λειποψυχεῖν 4, 12, 1.
 Λεκτόν 8, 101, 2.
 Λεοντιάδης 2, 2, 2.
 λεπτόγεως 1, 2, 2.
 λεπτός 2, 83, 4, 7, 36, 3.
 Λέρρος 8, 26, 2.
 Λευκίμμη 1, 30, 1.
 Λεωκράτης 1, 105, 2.
 Λεωκόριον 1, 20, 3.
 Λέων 8, 54, 2.

λήθη 2, 44, 2.
 ληΐζειν, εσθαι 3, 85, 1.
 ληστῆαι 3, 51, 2.
 ληστεία 1, 11, 1.
 ληστεύειν 7, 18, 4.
 ληστ(ρ)ικόν 1, 4.
 λῆψις 5, 110, 8, 74, 2?
 Λίβνας, Λίβυς 7, 50, 2.
 λιθοβόλοι 6, 69, 3.
 λίθος. οἱ λ. 3, 43, 2.
 λιθοουργός 4, 4, 1.
 λιθοφορεῖν 6, 98, 4.
 λιμός 1, 126, 6. λιμοί 1, 23, 3.
 λιμπάνειν 8, 17, 1.
 λίπα 1, 6, 3.
 λίνον 4, 26, 5.
 λινός 1, 6, 2. Λίγας 8, 87, 1.
 λογάθην 4, 4, 1, 31, 3, 6, 66, 2.
 λογάς 2, 25, 3, 5, 67, 3.
 λογίεσθαι 1, 76, 2, 3, 82, 7,
 5, 87.
 λόγιον 2, 8, 2.
 λογισμός 2, 40, 4, 6, 34, 6.
 λογογράφος 1, 21, 1.
 λογοποιεῖν 6, 38, 1.
 λογοποιός 1, 21, 1.
 λόγος 1, 2, 3, 122, 3, 4, 26, 3, 5,
 113, 8, 46, 3. zw. 7, 56, 4. μὴ ἠθεῖς
 3, 53, 3. ἄξιος λόγου 1, 73, 1. δηλῆθεν
 ὁ λόγος 6, 46, 4. mit dem Ge. 1, 69,
 4, 2, 42, 1. κρείσσον λόγου 2, 50, 1.
 λόγον παρέχειν 2, 101, 3. ὑπολείπειν 8,
 2, 2. εἰς λ. 5, 85, 2. λόγος 5, 112, 1.
 γίνονται 5, 22, 2. λόγους ποιῆσθαι 1,
 128, 5, 2, 101, 1, 6, 44, 3. λόγῳ εἰπεῖν
 1, 22, 1. vgl. 7, 69, 2. λόγους πράσσειν
 4, 17, 2. κοινῶ λόγῳ χρῆσθαι 5, 37, 2.
 λόγῳ σκοπεῖν 2, 43, 1. Grund 1, 102,
 3, 6, 61, 1. Auftrag 5, 76, 2. Vorschlag
 4, 66, 2, 5, 76, 1. λόγους ποιῆσθαι 4, 118, 9.
 vgl. γίνεσθαι. προσφέρειν λόγον 3, 109,
 1. λόγους 1, 57, 3. ἐς λόγους ἔρχεσθαι
 etc. 5, 17, 2. Vorgeben 1, 128, 3, 6,
 22, 3. ὁ δίκαιος λόγος 1, 76, 2. τῷ λόγῳ
 4, 70, 3. ohne τῷ 3, 82, 8. κατὰ λόγον
 2, 89, 4, 3, 39, 4, 6, 25, 3. παρά λ.
 1, 65, 1, 6, 33, 6. ἐς χρημάτων λόγον
 3, 46, 3. vgl. ἤθον.
 λοιπός. ἐς τὸ λ. 3, 44, 2. οἱ λ. 2,
 43, 1. αἱ λ. 7, 4, 7, 8, 99, 2. τὰ 1,
 93, 2, 8, 21, 2.
 Λοχροί 2, 9, 2.
 λόφος. αἱ Ὀλπαι ὁ λ. 3, 107, 1.
 λοχᾶν 1, 65, 2.
 λοχιζειν 2, 81, 4, 3, 107, 3.

λῶγξ κενή 2, 49, 2.
 λύειν 1, 42, 3. 5, 31, 2? εσθαι 1,
 78, 3.
 λυμαίνεσθαι 5, 103, 2.
 λυπεῖν. τὸ λυποῦν 2, 61, 2.
 λύπη πνός 2, 44, 2.
 λυπηρός 2, 37, 2. 6, 16, 5. τὸ λ.
 2, 38, 1.
 Λυσικλῆς 3, 19, 1.
 λωφᾶν 2, 49, 2. 6, 12, 1. 7, 77, 3.
 λώφησις 4, 81, 1.
 μαῖζα 3, 49, 2.
 Μακεδῶν 1, 62, 3.
 μακρηγορεῖν 1, 68, 3. 2, 36, 3.
 μακρός. νῆς 1. 14, 1. ἀραγή 7,
 13, 2. μακράν 3, 13, 5. οὐκ εἰς μ. 3,
 67, 1. διὰ μακροῦ 6, 15, 3. μακρότερα
 3, 39, 3. μακροτέρην 6, 98, 4. ἐπὶ μα-
 κρότερον 4, 41, 3. ἐπὶ μακρότατον 1, 1,
 2. ἐς τὰ μακρότατα 6, 31, 3.
 μάλα. μᾶλλον 3, 81, 3. mit ergänzter
 Beziehung 1, 8, 3. 36, 1. 51, 1. 81, 2.
 124, 3. 2, 7, 3. 12, 1. 48, 2. 60, 2.
 64, 2. 65, 4. 76, 2. 96, 1. 2, 6, 2. 23,
 4. 38, 1. 46, 3. 56, 3. 4, 19, 1. 30, 2.
 5, 81, 2. 6, 20, 2. 88, 2. 5. 89, 3. 7,
 3, 2. 57, 6. 63, 1. 8, 36, 2. 109, 1.
 zw. 7, 29, 4. mehr als früher 1, 3, 2.
 8, 9, 2. 63, 1. 71, 4. zw. 1, 13, 1. 4,
 66, 2. 56, 1. 108, 1. μᾶλλον ἤδη, ἤδη
 μ. 1, 3, 2. 7, 4. 5. ἐμπειρία μ. 7, 44,
 8. μ. γενέσθαι 3, 65, 2. 82, 2. μ. τῆς
 ξυνθήκης 4, 61, 3. π. μ. 1, 13, 1. 4,
 21, 4. 7, 57, 1. εὐνοχῶν μᾶλλον 7,
 12, 3. οὐ (μὴ) μ. ἢ 1, 91, 1. 7, 19, 5.
 lieber 3, 63, 3. vielmehr 1, 28, 2. 2,
 29, 3. 43, 1. 4, 19, 1. 5, 28, 3. ἵνα
 μ. 4, 98, 1. μᾶλλον δέ 1, 35, 3. μά-
 λιστα 1, 35, 3. 38, 2. 2, 15, 3. 3, 49,
 1? 4, 13, 1. 80, 3. 6, 67, 3. 93, 2.
 βλέπτεν 6, 92, 4. meistens 1, 6,
 3. 3, 84, 1. μ. τοῦ στρατοῦ 3, 108, 3.
 μ. δεινότητος 7, 42, 5. ὅσον ἐδύνατο
 μ. 1, 17, 1. vgl. 2, 22, 1. ὄσω μ. 8,
 84, 1. μ. μὲν 1, 32, 1. 2, 72, 2. 4, 63,
 2. 5, 21, 2. 6, 11, 3. 34, 8. μὲν μά-
 λιστα 6, 16, 5. ἐν τοῖς μ. 7, 29, 4. 8,
 90, 1. (ἐς) τὰ μ. 1, 92, 8. 6, 3. μ. bei
 Zahlen 1, 13, 2. 21, 1. 118, 1. 5, 6, 4.
 vgl. 1, 21, 1. 3, 34, 1. 4, 91, 2. περὶ
 δύο μ. 4, 8, 5.
 μαλακία 2, 40, 1.
 μαλακίεσθαι 3, 37, 2. 5, 72, 1.
 6, 29, 3. Ao. 2, 42, 3.

μαλακός 6, 13, 1. 8, 29, 2.
 Μαλόεις 3, 3, 3. 4.
 μανθάνειν πνί 1, 36, 3.
 μαντεία, ον 2, 47, 3.
 Μαραθῶνι 1, 73, 3. 89, 1.
 μάρτυρες 4, 87, 2.
 μαρτύρεσθαι 8, 53, 2.
 μαρτύριον δέ 1, 8, 1.
 μάσσεσθαι 4, 16, 2.
 μαχαιροφόροι 7, 27, 1.
 μαχόμενον, τό 7, 43, 7.
 μάχη 3, 95, 3. μάχη 2, 54, 2. ἡ μ.
 3, 105, 3. 4, 91, 2. 6, 49, 1. vgl. 8,
 103, 2. vgl. νικᾶν.
 μάχιμον, τό 6, 23, 1.
 μεγαλύνειν 5, 98, 6, 28, 2.
 μέγας 1, 138, 2. 3, 36, 3. 6, 31, 6.
 8, 72, 2. zu gross 3, 20, 2. ἐπὶ μέγα
 1, 16, 2. 76, 3. ἐπὶ μ. τοῦ ξύλου 4,
 100, 2. vgl. 2, 76, 3. δυνάμεις 1, 118,
 1. μέγα δύνασθαι 6, 59, 3. προσφέρειν
 1, 93, 2. μείζων 8, 40, 3. (τὰ) μείζω
 1, 6, 3. 9, 1. 6, 78, 2. ἐπὶ μείζον δυ-
 νηθῆναι 1, 88. ἐπὶ τὸ μείζον δυ-
 νῆναι 1, 10, 4. ἐνδιδόναι 8, 24, 4. μέγιστος
 5, 18, 8. μέγιστον ὄφελειν 5, 9, 4. μέ-
 γιστον μὲν — δέ 1, 142, 1. 6, 69, 5.
 τὸ δέ μ. 2, 65, 1. τό τε μ. 8, 76, 6.
 καὶ τὸ μ. 3, 63, 2. 8, 96, 2. μέγιστον
 κακοῦν 7, 24, 3. ἐπεσμένως 6, 17, 4.
 τὰ μέγιστα 2, 49, 5. 64, 4. 3, 43, 3.
 4, 126, 2. προσήκειν 6, 84, 2. ἐς τὰ μ.
 4, 86, 4.
 μέγεθος 1, 2, 1. 4, 8, 4. μεγέθη
 7, 55, 2.
 μεθιστάναί 4, 57, 4. 6, 19, 89, 5.
 7, 39, 2? 8, 48, 3. 66, 1. 70, 2. 72, 2.
 81, 1. ασθαι 1, 79, 1. 5, 111, 2. μεταστῆναι
 1, 35, 4. 107, 4. 2, 67, 1. 5, 111, 5.
 8, 15, 1. 53, 3. 76, 2.
 μεθόριος 2, 27, 2.
 μειζόνως 1, 130, 2. 4, 19, 3. 98,
 5. 6, 27, 2.
 μελετᾶν δόξαν 6, 11, 5. τὸ μελετᾶν
 1, 142, 4.
 μελέτη 1, 138, 4.
 μέλλειν 1, 86, 2. 6, 93, 1. mit dem
 Inf. Fu. 1, 107, 2. 3, 20, 3. 4, 66, 3.
 6, 66, 1. Ao. 1, 134, 3. 5, 98. Inf. erg.
 1, 101, 1. 3, 55, 1. 4, 93, 3. 123, 2.
 7, 15, 2. 8, 51, 2. 66, 1. ὁ μέλλον 5,
 54, 2. οἱ μέλλοντες λόγοι 6, 76, 1. τὸ
 μέλλον 1, 42, 2. 84, 1. 5, 30, 1. 6,
 74, 1. ἐς τὸ μ. 6, 69, 4. τὰ μέλλοντα

5, 113. *μελλήσας* 5, 116, 1. 8, 23, 4. *μέλλεται* 5, 111, 1.
μέλλησις 1, 69, 3. 4, 126, 4. 6? 5, 82, 3. 116, 1. 7, 49, 4.
μελλητής 1, 70, 2.
μεμπτός 6, 13, 2. 7, 15, 1. *ότερος* 2, 61, 1.
μέμφεσθαι 3, 42, 1. *πνά, πνί* 1, 143, 2. *πνός* 8, 109, 2. *μειψθῆναι* 4, 85, 1.
μέν 1, 53, 3. ohne *δέ* 1, 10, 1. 2, 74, 1. 4, 6, 1. 5, 60, 1. 7, 55, 1. *σο* *ὁ μὲν* 4, 74, 1. *μὲν* *πρῶτον* 8, 48, 1. *πρῶτον* ohne *μέν* 1, 32, 1. *ἄκων μὲν* *εἶπε* (*δέ?*) 6, 25, 1. vgl. 3, 43, 1. *μὲν* — *δέ* 1, 12, 2. 4, 71, 1. 76, 2. 6, 8, 3. 74, 1. *φανερῶς μὲν οὐ, κρύφα δέ* 1, 67, 2. vgl. 95, 4. 125. 139, 3. *μὲν* (ohne *καί* oder *οὐν*) bei Uebergängen 5, 48. 67, 3. *οὕτω μὲν* 1, 48, 3. (2.) 55, 1. 62, 1. *ταῦτα μὲν* 2, 54, 4. 4, 41, 4. 7, 87, 6. *τοσαῦτα μὲν* 2, 68, 5. vgl. 78, 3. 7, 58, 1. *τὰ μὲν* (1, 110, 2.) 2, 97, 2. 3, 114, 4. vgl. 3, 6, 2. *anakol.* 1, 38, 3. 86, 1. 7, 22, 1. 36, 5. 41, 2. *μὲν* gehört nicht dem einzelnen Begriffe an 1, 52, 1. vgl. *μάλιστα*. *μὲν* — *δέ* verbinden Participia verschiedener Tempora 6, 72, 3. versch. Casus 4, 13, 1. e. Particip. Fu. u. e. Inf. 6, 69, 4. e. Inf. u. e. Particip. 7, 68, 1. e. Ge. u. e. Part. 6, 57, 3. e. Dativ u. e. Part. 2, 51, 1. 3, 86, 2. 4, 129, 2. 130, 3. e. abs. Ge. u. e. Präp. mit ihrem Casus 8, 47, 2. e. Ac. u. e. Inf. 6, 8, 2. 76, 3. e. abs. Ge. u. *ὅπως* 3, 69, 2. e. Präp. u. e. hypothetischen Satz 6, 69, 5. in zusammenhängender Construction 6, 69, 2. das *δέ* weit entfernt 1, 126, 1. 2, 75, 1? 5, 1. 6, 30, 3. *πρὸς μὲν τὰ* 3, 61, 1. *μὲν* — *ἀλλά* 3, 2, 1. *μὲν* — *μὲν* 1, 43, 2. 6, 19. *μὲν* — *ὅμως δέ* 6, 91, 1. 7, 87, 4. *μὲν* — *καί* 1, 20, 1. 5, 10, 6. 71, 1. *μὲν* — *τε* 1, 144, 3. 2, 65, 8. 3, 46, 2. *καὶ μὲν δὴ* 3, 113, 2. *μὲν γε* 1, 40, 3. 70, 2? 3, 39, 2. *μὲν οὖν* 4, 104, 3. *ἢ μὲν δὴ* — *γε* 5, 90? fehlt 8, 106, 1. *Μενεδαῖος* 3, 100, 2.
μένειν 5, 73, 5. *τὸ μένον* 5, 9, 4. *μενετός* 1, 142, 1.
μέντοι 2, 47, 2. *καὶ* — *μ.* 6, 38, 2. *μ.* — *γε* 1, 3, 2.
Μεροπίς 8, 41, 2.
μέρος 1, 73, 2? 104, 5. 2, 12, 3. 37, 1. 47, 1. 96, 1. *μέγα* 2, 20, 2. ver-

dächtigt 2, 64, 2. 7, 56, 3. 8, 46, 3. *μέρος νέμειν* 3, 3, 1. *μ. π* 1, 23, 3. 4, 30, 1. 7, 30, 3. *τὸ μ.* 1, 74, 3. 127, 2. 2, 67, 2. 4, 73, 5? *ἐν τῷ μ.* 4, 11, 2. 8, 86, 2. *κατὰ μέρος* 3, 49, 2. 4, 26, 2. *πρὸς μέρος* 6, 22, 2.

μεσόγεια 1, 100, 3. 6, 88, 5.

μέσος 2, 83, 3? *πολίτης* 6, 54, 2. *δικαστής* 4, 83, 1. *μέσοι* 3, 93, 4. *μέσον* 2, 81, 2. 4, 31, 2. 96, 2. *ἡμέρας* 3, 80, 2. *τὸ μ.* 1, 10, 7. 4, 124, 3. *διὰ μέσου* 4, 20, 1. 5, 64, 3. 8, 75, 1. *ἐκ μέσου* 4, 133, 2. *τὰ μέσα* 3, 82, 9.

Μεσ(σ)άπιοι, Μεσ(σ)ήνιοι 1, 101, 2.

μέσως 2, 60, 4.

μετά. I) mit dem Ge. *εἶναι μετά* 4, 113, 1. 6, 88, 5. *γίγνεσθαι* 4, 125, 1. vgl. 5, 38, 4? *ἐπιπολεμῆν μετά* 6, 105, 2. vgl. 1, 23, 2. *αἰ μετ' αὐτοῦ νῆες* 7, 52, 2. *τὸ μετά πολλῶν* 7, 75, 6. *μετὰ σφῶν αὐτῶν* 6, 13, 3. *μ. τοῦ πλήθους ἐσελθόντες* 3, 66, 1. vgl. 4, 104, 2. 5, 44, 1. 8, 73, 2. *μ. μισθοῦ* 7, 57, 9. *μ. τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τῆς ξυνώμοστος* 6, 61, 1. *μ. τοῦ τῆς πόλεως ἀξυμῆρου* 8, 50, 2. *μη μετά νόμον* 3, 82, 5. *μ. δικαιοσύνης* 3, 63, 4. vgl. 82, 8. *μετ' ἀνακοχῆς* 5, 25, 3. *μετὰ καιροῦ* 6, 85, 1. *καιρῶν* 1, 36, 2. *μετ' ἀσφαλείας* 1, 120, 4. *μετ' ἀθείας* 6, 60, 3. *μετὰ κινδύνου* 1, 18, 7. *μετ' οἴνου* 6, 28, 1. vgl. 61, 1. *μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι* 2, 43, 3. *μ. τοῦ θαροσῆναι* 6, 65, 1. *μ. τοῦ δρομέου* 5, 102. *μ. δεδοκμασμένου* 3, 38, 4. *μ. τοῦ ξιννετοῦ* 2, 15, 2. *μ. τοῦ πιστοῦ* 6, 72, 4. *μ. τοῦ ἀληθοῦς* 6, 89, 2. *μ. τοῦ γυμνάζεσθαι* 1, 6, 3. 2, 43, 3. *μετὰ ὀνονοῦν τρόπον* 8, 27, 2. vgl. *ῥυθμός*.

II) mit dem Ac. *μετά ταῦτα λογήσαντα* 2, 49, 2. *μετ' αὐτοῦς* 7, 58, 1. *μεθ' αὐτῶν* 2, 101, 3. vgl. 3, 17, 2. *μετὰ χείρας ἔχειν* 1, 138, 4.

μεταβάλλειν 2, 61, 2. 6, 77, 1. *εἶσαι* 1, 71, 4. 8, 54, 1.

μεταβολή 2, 48, 2. 6, 20, 1. 59, 2. 7, 87, 1. 8, 75, 2. *ἐκ μ.* 7, 55, 2. *ἢ ἐναντία μ.* 2, 43, 3. *ἀπραγμοσύνης* 6, 18, 8. *δεσπότου* 6, 76, 4. *Umsatz* 6, 31, 5. *μεταγινώσκειν* 1, 44, 1. 3, 40, 1. 46, 1. 6, 40, 1.

μεταγράφεσθαι 4, 50, 1.

μετάθεσις 5, 29, 4.

μετακινήτος 5, 21, 2.

μεταλαμβάνειν 1, 120, 3. 6, 18, 4. 87, 5.

μέταλλον 1, 100, 2.
 μεταμέλεσθαι 7, 50, 3. ὄπ 5, 14, 1.
 μετάμελος νόσ 7, 55, 1.
 μετανάστασις 1, 2, 1.
 μετανιστάναι 7, 39, 2? ασθαι 3,
 114, 2.
 μεταξύ 6, 5, 2.
 μεταπέμπειν 1, 112, 1. εσθαι 3, 2, 1.
 μεταπεριτίθεσθαι 8, 53, 4?
 μεταπίπτειν 8, 68, 3.
 μεταποιεῖσθαι 1, 140, 2. 2, 51, 3.
 μεταπύργιον 3, 22, 2.
 μεταστάσις 4, 74, 4. 6, 20, 1. 8,
 74, 1.
 μετατάσσεσθαι 1, 95, 3.
 μεταιθέναι 5, 18, 10.
 μεταχειρίζειν 1, 13, 2. 4, 18, 2.
 7, 87, 1.
 μεταχωρεῖν 5, 112, 1.
 μετεῖναι. μετόν 1, 28, 1.
 μετεμβιβάζειν 8, 74, 2.
 μετέρχεσθαι 1, 34, 2. 124, 1.
 μετέχειν. πλείσιον 1, 84, 3. τοῦτο
 6, 40, 1. τῷ 2, 16? τῶν 8, 86, 2.
 μετασχῆν 2, 72, 2.
 μετεωρίζεσθαι ἐς, ἐν 8, 16, 2.
 μετέωρος 1, 48, 1. 2, 8, 1. 4, 26,
 2. 6, 10, 3. τὸ μ. 2, 77, 2.
 μετεῖναι 1, 34, 2. 4, 62, 2. 8, 73, 4.
 μετοικία 1, 2. 3. μέτοικοι 7, 63, 2.
 μετονομάζεται ὄνομα 1, 122, 4.
 μετριάζειν π 1, 76, 3.
 μέτριος 1, 6, 3. 4, 19, 3. 30, 3.
 μετρίως 2, 35, 2. 65, 3. 4, 19, 2.
 μέτρον 6, 1. 8, 95, 2.
 μετωπηδόν 2, 90, 3.
 μέχρι 1, 30, 3. mit dem Conj. ohne
 ἄν 1, 137, 2. Präp. 2, 96, 3. 8, 43,
 4. 96, 3. μ. τοῦδε 1, 5, 3. 2, 15, 4. 3,
 108, 3. vgl. 1, 71, 3. zw. 2, 72, 4? μ.
 τοσοῦτον ἕως 1, 90, 3. οἱ μέχρι 2, 101,
 2. μ. τοῦ δικαίου 3, 82, 8. μ. τοῦ 4,
 135. μ. (τοῦ) δεῦρο 3, 64, 2. μ. ὄψ 7,
 83, 2. μ. τότε 8, 24, 3. τὸ μ. — 6, 31, 1.
 μῆ 1, 71, 1. 77, 2? 90, 1. 118, 2.
 3, 22, 6. 40, 6. 4, 87, 1. 118, 3. 5,
 110. 6, 18, 1. 80, 5. b. Particip 3, 58,
 3. 5, 110. unreg. 1, 76, 1. ὁ μῆ ὀθηεῖς
 λόγος 3, 53, 3. μῆ — αἰτία 4, 87, 3.
 μῆ μεθ' ὕμων 6, 86, 2. μῆ τὰ εἰκότα
 3, 57, 1. μῆ μετὰ νόμων 3, 62, 3. vgl.
 4, 87, 3. 98, 4. μῆ ξὺν προφάσει 3, 40,
 5. μῆ ἀπὸ τοῦ ἴσου 4, 19, 2. μῆ πρὸς
 ὁμοίαν 1, 141, 5. μῆ ἀπὸ ἀντιπάλου 1,
 91, 4. μῆ ἀλογίστως 1, 37, 1. b. Inf. 1,

139, 2. zum Particip und Haupt-Verbum
 zugleich gehörig 1, 12, 1. 143, 4. 2,
 65, 5. 3, 81, 1. nur zu diesem 5, 69,
 1. nur z. Part. 3, 14. μῆ μόνον 8, 68,
 4. ὅς μῆ 3, 62, 3. vgl. 6, 60, 4. 86, 1.
 (für οὐ 3, 84, 2?) ἐπεὶ μῆ 8, 38, 3.
 μῆ ἀρέσκεσθαι 5, 4, 3. μῆ φάναι 3,
 68, 1. μῆ προσποιεῖσθαι 3, 47, 3. παρὰ
 τὸ μῆ οἶσθαι χρῆναι 1, 77, 2. beim
 Inf. 2, 42, 1. nach ἀπέχειν 5, 3, 3.
 ἀπέχεσθαι 5, 25, 3. ἀποτρέπεσθαι 1,
 76. 3. ἀπολύεσθαι 1, 95, 3. ἀπιστεῖν
 1, 10, 1. 4, 40, 2. 6, 49, 2. ἀπιστία 2,
 101, 1. ἀποκρύπτεισθαι 2, 53, 1. ἀπρο-
 δόκητος 7, 29, 2. ἀποστρεφῆν 7, 6, 3.
 ἐπάρατος 2, 17, 1. ὄκνον παρῆγειν 3,
 39, 3. πάνιν 7, 53, 4. μεταγνώνας 1,
 44, 1. für μῆ οὐ 3, 32, 2. μῆ οὐ 1,
 141, 4. 2, 93, 2. 60, 1. 71, 1. 8, 70,
 2. τὸ μῆ nach εἶργεν 3, 1. ἀπορία τοῦ
 μῆ ἡσυχάζειν 2, 49, 4. vgl. 3, 75, 3.
 μῆ mit dem Ind. 3, 53, 2. μῆ mit dem
 Conj. nach φολάσσειν 3, 105, 2. (mit
 d. Inf. 3, 23, 1.) ὑποποτεῖν etc. 2, 13,
 1. 61, 2. 5, 29, 4. nach προσδοκία 2,
 93, 2. 5, 14, 2. doppelt 8, 46, 4. mit
 dem Conj. nach δεῖσαι 1, 102, 2. nach
 φοβείσθαι 8, 89, 3. vgl. diese Verba.
 μῆ ἄν mit dem Opt. 2, 93, 2. mit dem
 Conj. nach παρῆγει λόγον 2, 101, 3. mit
 d. Particip 1, 76, 1. in e. selbständigen
 Satze 6, 18, 1. mit dem Inf. 1, 139, 2.
 5, 49, 4. 6, 14. 102, 4. 7, 6, 3. 29, 2.
 μῆ ὅπως 6, 18, 3. καὶ μῆ 7, 13, 1. εἰ
 μῆ καὶ 6, 60, 2. Stellung 6, 14. 8, 72,
 2. vgl. κίνδυνος. μῆ τις 7, 68, 2. μῆ τι
 1, 126, 1. 2, 5, 1. 15, 1. μῆ fragend
 3, 53, 2.
 μῆδέ 4, 32, 4. 61, 4. 5, 85, 2. μῆδ'
 ἕτεροι 6, 88, 3. μῆδὲ καθ' ἕτερα 7, 59,
 1. vgl. 2, 67, 5. μῆδ' εἰ 7, 42, 4. 56,
 1. u. μήτε 2, 49, 3. 8, 37, 2. τέχνη
 μῆδὲ μηχανῆ μῆδεμῆ 5, 18, 2. zw.
 3, 9, 2.
 μῆδέν 2, 42, 1.
 μῆδέτεροι 5, 98.
 Μηδικά 1, 14, 2. 2, 21, 2.
 Μηθός, ὁ 1, 69, 4. 3, 68, 1.
 Μηθυμνα 8, 32, 1.
 μῆκος 1, 23, 1. 5, 89, 1.
 μῆκύνειν 2, 43, 1.
 μῆκων 4, 26, 5.
 μῆν. οὐ μῆν οὐδέ 1, 3, 4. 2, 97, 5.
 μῆνοειδής 2, 28. 76, 2.
 μῆνυτής γίγνεται 3, 23, 3.

μήνυτρα 6, 27, 2.
 μήπω 2, 102, 4.
 μήτε 1, 82, 1? 141, 5. 5, 18, 2. b.
 Part. u. best. Verb. 6, 33, 3. μήτε ἀπει-
 ρίε μήτε νομισάντα 1, 80, 1. nach ὄς
 8, 76, 5.
 μηχανῆ 5, 18, 2.
 μικρός 4, 13, 3. μικρόν 1, 10, 1.
 κατὰ μικρόν 4, 111, 1. τῆς ἕλης 4, 30, 1.
 μιμνήσκειν 6, 60, 1. ὅτε 2, 21,
 1. μνήσασθαι 3, 104, 4.
 Μινῶα 4, 67, 1.
 μισθοῦ 5, 6, 2. vgl. μετὰ I.
 μισθοφορεῖν 8, 67, 3.
 μνημεῖον 1, 138, 5.
 μνήμη 1, 9, 1. 2, 54, 2. 64, 3. ἀγ-
 γότος 2, 29, 3. mit dem Inf. 2, 87, 3.
 5, 69, 3. ὅτε 2, 54, 3.
 μνημόσυνον 5, 11, 2.
 μοῖρα 1, 10, 2. 74, 1. 3, 82, 4.
 μόλις 1, 12, 3. 7, 40, 3. 8, 27, 3.
 92, 8. Zus. zu 4, 36, 2.
 μόλυβδος 1, 93, 3.
 Μολύκρειον 2, 84, 3.
 μονή 1, 131, 1.
 μόνος 2, 30, 1. u. ον 6, 55, 1. ver-
 setzt 4, 108, 4. mit dem Ge. 5, 67, 1.
 7, 58, 1. κατὰ μόνας 1, 32, 4. 6, 58,
 2. 73, 1. vgl. 52, 1.
 μονοῦσθαι 4, 126, 1. 5, 58, 2. 6,
 101, 5.
 μόνως 8, 81, 3.
 μόριον 1, 141, 6.
 μουσικός 3, 104, 3.
 μοχθεῖν 1, 70, 5.
 Μυλαί 3, 90, 2.
 Μυούσιοι 7, 57, 4.
 μυριοφόρος 7, 25, 4.
 Μυρρίνη 6, 55, 2.
 Μυρωνίδης 1, 105, 4.
 μυστήρια ποιῆν 6, 28, 1.
 Μυτιλήνη 8, 32, 1.
 ναύαρχος 2, 80, 2.
 ναυβάτης 1, 121, 2. 7, 75, 7.
 ναυκράτωρ 6, 18, 5.
 ναυλοχεῖν 7, 4, 7.
 ναυμαχεῖν ἀντίπαλα 7, 34, 5.
 ναυμαχησεῖν 1, 33, 3. 8, 79, 3.
 Ναυπακτος 7, 34, 1.
 ναυπηγεῖν, εἶσθαι 7, 62, 3.
 ναῦς 1, 13, 2. ohne Art. 1, 101, 3.
 3, 3, 3. ἡ Σαλαμνία 6, 53, 1. νῆες
 für die Bemannung 8, 29, 1. νεῶν zw.
 3, 18, 3. ἐκπλους τῶν νεῶν 3, 4, 1.

ναύσταθμος 3, 6, 2.
 ναύτης 6, 31, 3.
 ναυτική ἀναρχία 8, 72, 2. 84, 2.
 ναυτικόν 8, 2, 2.
 νεῖν 2, 52, 3.
 νείφειν 3, 23, 5.
 νεκροί ohne Art. 1, 54, 2. 3, 109, 1.
 νέμειν 1, 2, 1. 5, 42, 2. τὸ ἴσον
 1, 71, 1. τὰ ἴσα 6, 16, 4. ἐξ ἴσου 1,
 120, 1. μέζον μέρος τῷ βούλεσθαι 3,
 3, 1. ἔλασσόν τι 6, 88, 2. τρία μέρος
 6, 42. verwalten 8, 70, 1.
 νέμεσθαι 1, 2, 1. 2, 15, 2. 62, 2.
 4, 56, 4. 5, 32, 1. 32, 1. 41, 1. Ao.
 8, 21, 2. Ps. 1, 5, 3.
 νεοδαμώδεις 5, 34, 1. 8, 5, 1.
 νεοκατάστατος 3, 93, 2.
 νέος 1, 107, 1. vgl. νεώτερος.
 νεότης 2, 8, 1. 4, 80, 2.
 νεοχμοῦν 1, 12, 1.
 νεῶς 4, 90, 1.
 νεώσοικοι 7, 25, 4.
 νεωστί 1, 95, 1. 137, 3.
 νεωτερίζειν 1, 102, 2. 4, 51. ἐς
 ἀσθένειαν 7, 87, 1. intr. 4, 76, 4? ἐνω-
 τερίζετο τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν 8, 73, 1.
 νεωτεροποιία 1, 102, 2.
 νεωτεροποιός 1, 72, 2.
 νεώτερος 3, 26, 2. 6, 38, 4. νεώ-
 τερόν τι 1, 132, 5. 4, 55, 2. vgl. 2, 6,
 2. 8, 92, 3. νεωτέρως 6, 12, 2?
 νηίτης στρατός 2, 24, 2. 4, 85, 4.
 νησίδιον 6, 2, 6. 8, 11, 1.
 νησιῶται 1, 143, 4.
 νησιωτικόν 7, 57, 6.
 νῆσος 4, 121, 2. ἡ ν. 4, 24, 2. 55,
 4. 57, 4. 108, 5. 5, 14, 2. 24, 2. 75,
 2. 7, 86, 2. ἡ ν. ἡ Σ. 4, 8, 4. ἡ Τ.
 νῆσος 8, 42, 3? οἱ ἐν τῇ ν. 4, 57, 4?
 οἱ ἐκ τῆς ν. 5, 15, 1. οἱ ἀπὸ νήσων 7,
 57, 3.
 νικᾶν 1, 55, 1. 2, 54, 2. 6, 16, 2.
 τι 3, 36, 5. Ac. u. Da. 3, 8. (ἐν τῇ)
 μάχη 6, 101, 3. ἐνίκων 3, 8. νικᾶται
 7, 11, 2. πνός 7, 48, 6.
 Νικίας 7, 86, 4.
 Νικονίδας 4, 78, 2?
 Νίσαια 1, 103, 3.
 νομίζειν Sitten haben 1, 77, 4. νο-
 μῖσαι 1, 6, 3. glauben 4, 86, 3. νομῖσαι
 1, 124, 2. 2, 62, 4. 77, 1. 6, 28, 2. 7,
 42, 3. 68, 1. 8, 2, 1. 41, 1. νομισθῆναι
 4, 18, 3. ἀκοῆ 4, 81, 2. τοὺς αὐτοὺς
 φίλους 1, 44, 1. 3, 54, 1. 70, 4. κέρδος
 8, 66, 2. καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι 5, 42, 2.

ξυμμαχίς 1, 110, 2. ίδες 8, 7, 2.
 ξύμμαχοι 1, 87, 3. οἱ ξ. 3, 8, 8,
 79, 1?
 ξυμμένειν 7, 80, 3,
 ξυμμετρειν 2, 44, 1. εἶσθαι 3,
 20, 2.
 ξυμμειγνύναι 8, 104, 3. υσθαι 2,
 31, 1.
 ξύμμιχτος 3, 61, 2. 6, 17, 2.
 ξύμμορος 4, 93, 4.
 ξύμπαντες 1, 100, 3. 107, 4. 5,
 3, 3. 8, 63, 1. οἱ ξ. 3, 67, 5. 6, 2, 1.
 7, 24, 2. 30, 3. τὸ ξ. ξυμμαχικόν 6,
 90, 3. ξύμπαν 6, 39, 1. τὸ ξ. 6, 67, 3.
 89, 5. τὸ ξ. εἰπείν 1, 138, 4. mit τέ u.
 δέ 3, 82, 5. 4, 63, 2. 6, 37, 3. ξύμ-
 παντι, nicht ξὺν παντί 6, 62. vgl. 8, 63,
 1. 100, 3.
 ξυμπαρακομιζειν 8, 39, 3.
 ξυμπίπτειν 1, 49, 6. 3, 59, 1. 4,
 68, 2.
 ξυμπλέκειν 4, 4, 2.
 ξυμπληροῦν 6, 50, 2.
 ξυμπολεμειν 8, 46, 5.
 ξυμποριζειν 7, 20, 2. 8, 1, 4.
 ξυμπροθυμεισθαι π 8, 1, 1.
 ξύμπρωμα 4, 36, 3.
 ξυμφερειν 2, 44, 2. 63, 2. 3, 71,
 1. ξυνεγκοι ταῦτα 6, 20, 1. ξυμφέρον
 (ἐστίν) 3, 44, 1. mit dem Da. u. Inf.
 3, 44, 2. ἐς 2, 89, 7. ἐς τὸ ξυμφέρον
 καθιστάναι 4, 60, 1.
 ξυμφερεσθαι 1, 9, 2. 4, 65, 1. 6,
 13, 2. 7, 44, 1.
 ξυμφοβεῖσθαι 6, 101, 4.
 ξυμφορά 1, 122, 4. 140, 2. 3, 38,
 2? 59, 1. 7, 57, 7. 8, 106, 4. διαφθο-
 ρᾶς 8, 98, 2. τὸ τῆς ξ. 3, 59, 1.
 ξύμφορος 2, 36, 3. ἀπαράσκευος ὢν
 6, 84, 3. προσπολεμῆσαι 8, 96, 4. λόγος
 8, 46, 3. τὸ ὑμέτερον ξ. 5, 98. τὰ ξ.
 3, 38, 2. 4, 128, 4. τὰ κοινὰ ξ. etc.
 1, 91, 3.
 ξυμφόρος 3, 40, 4. 5, 11, 2.
 ξύν u. σύν 1, 1. 2. 6, 62, 1?
 ξυνάγειν 2, 84, 1. 7, 81, 2.
 ξυναγωγή πόλεμον 2, 18, 2.
 ξυναινεῖν 4, 68, 3? 5, 82, 4?
 ξυναιρειν 1, 70, 5. 2, 51, 2.
 ξυναίρεσθαι 2, 71, 2.
 ξυναλλαγή 3, 82, 7. 4, 59, 3.
 ξυναναιρειν 8, 24, 5.
 ξυναναπειθειν 7, 21, 2.
 ξυναπολλύναι 6, 12, 1. υσθαι 2,
 60, 2.

ξυναπονεύεσθαι ἴσα 7, 71, 3.
 ξυναρτᾶσθαι 7, 70, 6.
 ξύνδεσμος 2, 75, 3. 102, 3.
 ξυνδιαβάλλειν 6, 44, 1.
 ξυνδιαγιγνώσκειν 2, 64, 1.
 ξυνδιαπολεμειν 8, 13, 1.
 ξυνδιώκειν 8, 17, 3.
 ξυνδοκεῖν 8, 92, 10.
 ξυνδρᾶν 6, 64, 5.
 ξύνεγγυς 4, 24, 3.
 ξύνεδρος 4, 22, 1. 5, 85, 2.
 ξυνειδέναι 2, 35, 2. 4, 68, 3? 5,
 82, 4? 8, 51, 2.
 ξυνεῖναι 4, 83, 3. 6, 16, 5.
 ξυνεκφέρειν 2, 34, 2.
 ξυνεξαιρειν 2, 29, 4.
 ξυνεξέρχεσθαι 8, 61, 2.
 ξυνεπάγειν 1, 107, 3. 4, 79, 1.
 ξυνεπαμύνειν 6, 56, 3.
 ξυνεπαιτιᾶσθαι 1, 135, 1.
 ξυνέπεσθαι 3, 38, 4.
 ξυνεπιλαμβάνειν 2, 8, 3. εσθαι
 eb. u. 6, 70, 1.
 ξυνεπιτίθεσθαι 1, 23, 3.
 ξυνεργάζεσθαι 1, 93, 1.
 ξυνέρχεσθαι 1, 10, 7. 3, 111, 1.
 5, 74, 1. ἐς ἐν 1, 86, 4. στρατιάν 1,
 3, 4.
 ξύνεσις 1, 75, 1? 140, 2. 2, 62, 5.
 3, 37, 5.
 ξυνετός 1, 84, 3. 6, 39, 1. τὸ ξ.
 2, 15, 1. 3, 82, 3.
 ξυνεφεστώς 2, 75, 2.
 ξυνέχειν 7, 14, 1. εσθαι 2, 49, 3.
 πόνω 3, 98, 1.
 ξυνεχής 6, 34, 4. 7, 71, 3.
 ξυνεχώς 5, 24, 2. συν. 4, 43, 3.
 ξυνήθης 1, 71, 4. ξύνθης ἔχειν 6,
 18, 7.
 ξυνήκειν 5, 87.
 ξυνηῆκαι 7, 18, 3.
 ξύνθημα 7, 44, 5. ἀπὸ ξ. 4, 67, 5.
 ξυνιέναι ἀλλήλων 1, 3, 4.
 ξυνιέναι 2, 8, 1. 4, 94, 2. ἐς λόγους
 5, 17, 2.
 ξυνιστάναι 6, 16, 6. 8, 48, 2.
 ξυνιστασθαι, ξυσιῆναι 1, 90, 2. 2,
 88, 1. 4, 78, 5. 5, 82, 1. 6, 21, 1. 33,
 6. 79, 2. 96, 3. 7, 33, 2. 8, 37, 1.
 66, 1. vom Kampfe 4, 96, 2. ἀγῶνι 4,
 55, 3. ξυνέστη πόλεμος 1, 15, 2. πρὸς
 τινα 1, 1, 1. ἐς ἐν 6, 85, 3. τὸ ξυνεστη-
 κός 8, 66, 3.
 ξυνίστωρ 2, 74, 2.
 ξυννέφελα 8, 42, 1.

- ξύνοδος 1, 96, 2. 4, 60, 1. 3, 82,
 5. 6, 69, 3. 8, 79, 1.
 ξυνοικία 3, 74, 2.
 ξυνοικία 2, 15, 3.
 ξυνοικισίς 3, 3, 2.
 ξυνοικίζειν 2, 15, 2. 3, 2, 2. 93, 1.
 ξυνομύνασι 1, 71, 4. 3, 63, 4. 6,
 18, 1. ὄρον 8, 75, 3.
 ξύνταξις 6, 42.
 ξυντάσσειν 6, 91, 3. 8, 28, 4. ξυν-
 ταχθῆναι τὴν δόξαν 5, 9, 4.
 ξυντεκμαίρεσθαι 2, 76, 1.
 ξυντελεῖν 2, 15, 2.
 ξυντέμνειν 7, 36, 1. 8, 45, 2.
 ξυντιθέναι 1, 21, 1. εσθαι 4, 118,
 4. 5, 26, 2.
 ξύντροφος 2, 50, 1.
 ξυντυγχάνειν. ὁ ξυντυχών 3, 59, 3.
 ξυντυχία 1, 33, 1. τοῦ ἔργου 3, 112,
 5. ἔρωτικῆ 6, 54, 1.
 ξυνωμοσία 3, 64, 2. 5, 83, 4. 8,
 49. 54, 3. πνός 6, 27, 2.
 ξυνώμοτον 2, 74, 2.
 ξυρράσσειν, ξύρραξις 1, 66. 8,
 96, 2.
 ξυρρηγνύνασι 1, 66.
 ξυσταδόν 7, 81, 5.
 ξυστασιάζειν 4, 86, 3.
 ξύστασις 2, 21, 2. 7, 71, 1.
 ξυστέλλεσθαι 8, 4, 1.
 ξυστρέφεσθαι 2, 4, 1. 6, 77, 1.

ὁ s. Artikel.

- ὅδε 1, 68, 2. 2, 36, 3. 42, 3. 44, 3.
 46. 47, 1. 50, 4. 80, 2. 5, 19, 1. vgl. 3,
 59, 2? ohne Artikel 1, 37, 1. 53, 4.
 2, 9, 1. 3, 63, 2. 4, 85, 4. 6, 12, 1.
 eingeschoben 1, 140, 4. vor e. Appo-
 sition 6, 43, 1. auf Vorhergehendes 1,
 2, 3. 41, 1. 143, 1. 2, 60, 4. 63, 1.
 71, 3. 3, 46, 2. 7, 57, 9. 63, 2. ὅδε
 ὅς 1, 80, 1. ἡ ξυμμαχία ἐγένετο ἥδε 8,
 17, 3. ἐπὶ γῆν τήνδε 2, 74, 2. οὐκ ἴω-
 νες τάδε 6, 77, 1. τότε auf e. Verbum
 bezogen 1, 143, 1. ἀπὸ τοῦδε 1, 128,
 3. 2, 68, 1. τὸ ἀπὸ τοῦδε 4, 114, 5.
 μέχρι τοῦδε 2, 72, 4? vgl. μέχρι. ἐν
 τῷδε 6, 18, 3. ἐς τότε 1, 69, 1. 75, 2.
 διὰ τότε 1, 97, 2. 7, 13, 2. τάδε die
 vorliegenden Verhältnisse 6, 34, 2. 36,
 2. Macht 1, 144, 5. 6, 18, 4. Vorzüge
 2, 42, 1. Leiden 5, 98. Vorschläge 3,
 48. auf zwei Inf. bezogen 6, 78, 2.
 vermisst 2, 94, 1.

ὁδός 1, 134, 1. τῆς ὁ. 4, 47, 2. (τῆ)

- ὁδῶ 2, 97, 2. 98, 1. 4, 36, 1. καθ'
 ὁδόν 3, 32, 1. ὁδοὶ πολέμου 1, 122, 1.
 ὄθεν 1, 143, 5. 6, 24, 2. ell. 6, 64,
 2. erg. ἐκεῖ 2, 92, 3. ἐκείσε 4, 73, 5.
 8, 83, 2. für ἐκεῖθεν ὅπου 1, 89, 3. von
 Menschen 1, 143, 4.
 οἷ 3, 18, 3.
 οἰκεῖν 1, 17, 1. 3, 48. 6, 32, 3.
 92, 5. 8, 67, 1. ἐς ὀλίγους 2, 37, 1.
 ὄκησα 1, 8, 1. 12, 2. 98, 1. 2, 17, 1.
 27, 2. 68, 4. 99, 2. 4, 120, 1. 6, 4, 3.
 5, 2. 37, 3. οἰκῆται 1, 46, 2.
 οἰκεῖος 1, 70, 3. 118, 2. 138, 3.
 145, 1. 3, 85, 1. ἀγαθόν 4, 120, 3.
 οἰκεῖοι 4, 25, 1. 64, 2. 6, 20, 3. οἰκεῖον
 1, 9, 2. 6, 85, 1. (τά) ο. 1, 41, 3.
 70, 4.
 οἰκειότης 3, 86, 2. 4, 19, 1.
 οἰκειώς 2, 60, 4. 6, 57, 2.
 οἰκείωσις 4, 128, 3.
 οἴκημα 1, 134, 1.
 οἴκησις 1, 6, 1.
 οἴκητωρ 1, 26, 1.
 οἰκία 1, 143, 4.
 οἰκίζειν 6, 3, 1. 4, 3. 23, 2.
 οἰκιστής 3, 34, 4.
 οἰκόπεδον 4, 90, 2.
 οἶνος. μετ' οἶνον 6, 28, 1.
 Οἰνόφρυτα 1, 108, 2.
 οἶος 3, 59, 1. 7, 21, 3. πρὸς οἶους
 (τοὺς) Ἄ. 1, 70, 1. elliptisch 2, 41, 2.
 7, 75, 6. 8, 50, 4. οἶον φιλεῖ 7, 80, 2.
 mit dem Ge. 6, 69, 3. Da. u. Inf. 6,
 12, 2. zweimal 5, 7, 1. 7, 75, 6. οἶα
 mit dem Particip 2, 5, 2. 8, 84, 2. οἶον
 τε 7, 42, 3. εἶναι mit dem Da. 7, 14, 1.
 οἰόσπερ καὶ 8, 83, 2. ὁμοῖος οἰόσπερ
 4, 16, 4.
 οἰσύνος 4, 9, 1.
 οἴχεσθαι 2, 65, 7.
 οἰκέλλειν 2, 91, 3. 4, 11, 3.
 ὄλεθρος 7, 27, 2.
 ὄπνος 2, 40, 3.
 ὀλίγος 7, 87, 1. ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς
 2, 76, 2. νῆες ὀλίγα ἀμύνειν 1, 50, 5.
 ἐς ὀλίγους οἰκεῖν etc. 2, 37, 1. οἱ ὀλί-
 γοι 3, 39, 6. 6, 38, 3. 88, 2. οἱ ὁ. ἱπ-
 πῆς 6, 88, 2. ὀλίγον 5, 66, 2. ὀλίγον
 οὐθέν 2, 8, 1. 7, 87, 6. 8, 15, 3. ὀλί-
 γον πρό, πρὸ — ὀλίγον 4, 31, 1. ἐν
 ὀλίγῳ 4, 26, 2. 55, 4. 96, 2. ἐς ὀλίγον
 7, 36, 5. 6. κατέχεσθαι 8, 38, 2. ἐς ὁ.
 ἀγίετον νικηθῆναι 4, 129, 5. δι' ὀλίγου
 1, 77, 4. 124, 2. 2, 89, 7. 3, 21, 2.
 4, 95, 1. 5, 66, 1. 69, 3. 6, 11, 3. 7,

36, 5. 70, 8. *ἐξ ὀλίγου* 2, 11, 3. 91, 3.
 5, 64, 3. *ὡς ἐξ ὀ.* 4, 108, 5. *κατ' ὀλίγον* 1, 61, 3. 69, 3. 4, 10, 4. 5, 82, 1.
ὀλίγον (ἐς) 4, 124, 2. 8, 35, 3.
ὀλιγωρεῖν 6, 91, 6.
ὀλιγωρία 4, 5, 1.
ὀλκός 8, 35, 2.
ὀλκοί 3, 15.
ὀλοφύρασθαι, θῆναι 6, 78, 3.
ὀλόφυρσις 1, 143, 5. 2, 51, 3.
Ὀλπη, Ὀλπαι 3, 105, 1.
Ὀλύμπια 5, 47, 12.
ὀμαιοχμία 1, 18, 6.
ὀμαιοχμος 3, 58, 3.
ὀμαλώς 5, 70.
Ὀμηρος 2, 41, 2.
ὄμηρος γῆ 1, 82, 4.
ὀμιλεῖν 6, 55, 4. 70, 1. *ταῦτα* 3, 37, 3. *φιλοσοφία* 1, 122, 1.
ὀμιλία 1, 3, 2.
ὄμμα. ἐν ὄμμασιν 2, 11, 5.
ὀμνύειν 5, 19, 1.
ὀμοβώμιος 3, 59, 2.
ὀμοῖος 1, 27, 1. 77, 1. 4, 91, 4. 140, 2. 141, 1. 2, 72, 1. 89, 8. 3, 40, 2. 3? 7, 14, 3. *πόλις* 1, 77, 2. *τύχη* 2, 62, 5. *δύναμις* 1, 73, 3. *ἐλπὶς* 7, 61, 1. mit d. Inf. 4, 126, 4. *ὁ. οἴσπερ* 4, 16, 4. *ὀμοῖα* 1, 25, 4. *εἶναι* 2, 54, 3. *ποιεῖν* 2, 72, 1. *ἐν ὀμοίῳ* 2, 53, 3. 4, 106, 1. 8, 58, 5. *ἐν τῷ ὀ.* 2, 49, 3. 6, 11, 1. *ἐκ τοῦ ὀ.* 1, 143, 3. 6, 78, 4. *ἐς τὸ ὀ.* 6, 18, 4.
ὀμοιότροπος 3, 10, 1.
ὀμοιοτρόπως 6, 20, 2.
ὀμοιοῦν 2, 97, 5. *πρός* 3, 82, 5.
ὀμοίως 1, 5, 2. 20, 1. 99, 2. 2, 60, 4. 80, 1. 81, 4. 6, 9, 2. 8, 48, 4. *πάντες ὀμοίως* 1, 5, 2. 93, 1. 3, 111, 2. *οἱ π. ὀμοίως* 6, 24, 2. *ὁ. ξυμφόρως* 5, 11, 2. *ὡς* 4, 87, 1. *ᾧσπερ* 4, 34, 1.
ὀμολογεῖν 1, 101, 2. 5, 4, 2. 45, 2. 55, 1.
ὀμολογία 1, 29, 3. 4, 132, 1. 5, 5, 2. *ἐξ ὀ.* 2, 33, 3.
ὀμορος 6, 88, 1.
ὀμόσε 8, 92, 9.
ὀμόσκεινος 3, 95, 3.
ὄμως 1, 15, 1. 21, 1. 105, 4. 125, 2. 51, 4. 3, 28, 2. 49, 1. 80, 1. 4, 96, 6. 5, 61, 1. 6, 9, 2? 70, 4. 7, 1, 2. 48, 5. 57, 4. 77, 3. 8, 6, 4. 29, 2. 36, 2. 92, 11. 95, 3. 97, 1. b. Particip 1, 9, 1. 6, 50, 1. 5, 61, 3. *ὄμως δέ* 6, 69, 3. *μὲν — ὀ. δέ* 6, 91, 1. 7, 87, 4.

ὀμωχέται 4, 97, 3.
ὀνειδίξειν. νύκτινος 3, 62, 3.
ὀνειδος αἰσχρόν 8, 27, 2?
ὀνεύειν 7, 25, 4.
ὄνομα. ὀνομάζεσθαι 1, 122, 4. *καλιὰ* 5, 89, 1. *ὄνόματι* 6, 10, 1. *ἐπὶ τῷ ὀ.* 6, 33, 6. *τῷ αὐτῶν ὄνόματι τιμηθήσονται* 6, 80, 4.
ὀνομάζειν 1, 3, 3. *εσθαι* 6, 55, 4. *ἐπὶ νυκτι* 4, 98, 4.
ὀξέως 2, 11, 6. 2, 89, 7. 3, 38, 4. 6, 11, 5.
ὀξύς 1, 70, 2. 3, 82, 4.
ὄπη 1, 65, 2. 6, 72, 4. 107, 4. mit *ἄν* u. dem Opt. 8, 45, 2. *ὄπα κα* 5, 79, 2.
ὀπλιζειν 3, 27, 4. 9, 1. 6, 100, 1. 8, 23, 3. *ὀπλίσασθαι, σθῆναι* 3, 75, 3.
ὀπλιταγωγοί 1, 116, 1. 6, 31, 3.
ὀπλιτεύειν 6, 91, 3. 8, 73, 3.
ὀπλίτης u. *πολίτης* 8, 24, 2.
ὀπλιτικόν 6, 23, 1.
ὀπλα 1, 80, 2. 4, 33, 3. 91, 2. 6, 56, 2. 7, 45. Lager 1, 111, 1. 6, 64, 5. *ἀνευ ὀπλων* 2, 81, 5. *ἐς τὰ ὀ.* 8, 92, 6. *ἐν ὀπλοῖς* 6, 61, 3. *ἐφ' ὀπλοῖς* 7, 28, 2. *ὀπλα παρέχεσθαι* 8, 97, 1. *τὰ ὀ. τίθεσθαι* 2, 2, 4.
ὀπόθεν 7, 14, 1.
ὀποῖος 1, 50, 2? 5, 23, 1.
ὀπόσος 8, 18, 1.
ὀποσοσῶν 4, 37, 1. 6, 56, 3.
ὀπότε 1, 2, 1. 2, 34, 4. 39, 1. 60, 2. mit dem Opt. 4, 100, 3.
ὀπότερος 8, 48, 5. *ἀσαφῶς ὀπότερῶν ἀρξάντων* 4, 20, 3. vgl. 73, 1. *ὀποτεροῦν* 5, 41, 2.
ὀπότερως ἔσται 1, 78, 2.
ὀπότερως 5, 65, 3.
ὄπου 8, 27, 2.
ὄπως 3, 44, 3. 70, 1. mit dem Conj. u. Opt., mit dem Fu. oder Conj. 1, 19, 3, 22, 5. 6, 96, 3. 7, 17, 3. 70, 1. *ὄπως ἄν* mit dem Conj. 7, 65. *πράσσειν ὄπως* 1, 56. *ὄπως μὴ* 6, 13, 1. 8, 18, 1. *μὴ ὄπως* 6, 18, 3. *οὐχ ὄπως* 1, 35, 3. 3, 42, 5.
ὀπωσοῦν 1, 77, 2. 7, 49, 2. 8, 90, 3. 91, 3.
ὀπωστιοῦν 8, 71, 3.
ὀρᾶν 2, 55, 3. 81, 2. 4, 125, 2. 6, 30, 3. 75, 1. 7, 61, 1. *πρός τι* 6, 41, 1. mit d. Particip 1, 32, 4. 2, 7, 3. ohne *ᾧν* 2, 45, 1. 4, 24, 1. Part. erg.

1, 1, 1. 78, 3. 2, 11, 5. 8, 105, 3. mit dem Inf. 8, 60, 3? ὀφθῆναι 4, 74, 2.
 ὀργᾶν 2, 21, 3.
 ὀργή 1, 130, 2. 140, 1. 3, 45, 3. 6, 17, 1. 7, 68, 1. ἔς τινα 3, 44, 3. 37, 2. 60, 3. (ἐν) ὀργῇ ἔχειν 2, 8, 3. 5, 46, 5. γέρειν 1, 31, 1. πρὸς ὀργήν 2, 65, 5. τῆς ξυμφορᾶς 8, 27, 5. αἱ ὀργαί 3, 82, 2. ὀργὰς ἐπιφέρειν 8, 83, 2. ὀργιζέσθαι 1, 77, 3. περί τι 1, 122, 1.
 ὀρέσθειον 5, 64, 1.
 ὀρθίος, ὀρθριος 5, 58, 4.
 ὀρθός 5, 42, 3.
 ὀρθρος 3, 112, 2. 6, 101, 2.
 ὀρθροῦσθαι 2, 60, 2. 5, 9, 3. 6, 9, 2. 8, 64, 3? πλείστα 6, 13, 2.
 ὀρθῶς 2, 87, 2. 3, 68, 1. σῆναι 5, 102.
 ὀρίζειν 2, 96, 3. μέχρι 1, 71, 3.
 ὀρκιον 6, 72, 4. ἰα 6, 19, 52, 2.
 ὀρκιοὶ θεοί 1, 71, 4.
 ὀρκιοὶ 3, 82, 7. 5, 30, 4.
 ὀρκοῦν 4, 74, 3. 8, 75, 2.
 ὀρμᾶν 1, 87, 1. ἀπό 2, 19, 1. ἐπί 8, 75, 1.
 ὀρμᾶσθαι 1, 90, 2. 2, 59, 1. 67, 1. 3, 45, 5. 5, 1, 2. 6, 6, 1. 8, 11, 4. 23, 1. ἐπί τι 6, 78, 4. ὀρμώμενος 1, 64, 2. 74, 3. 144, 5. 2, 65, 1. 3, 31, 1. 4, 1, 1. 5, 6, 1. 7, 9, 1.
 ὀρμή 3, 36, 2. 7, 43, 5. 7, 71, 5.
 ὀρμίξειν 7, 30, 2. ἰσασθαι 1, 51, 3. 6, 49, 3.
 ὄρος 3, 106, 2. τὸ ὄ. ἡ Ἰστώνη 3, 116, 1. 4, 46, 1. 96, 5.
 ὄροι. ohne Art. 1, 103, 3.
 ὄρω δια 2, 88, 1.
 ὄρχομενός, ὄ, ἡ 1, 113, 2.
 ὄς 8, 24, 5. vgl. εἶναι. zw. 4, 92, 2. ἔχειν ἃ ἔχομεν 1, 140, 3. ὄσις, τίς 1, 136, 3. 137, 1. ἃ ἦν τρία 7, 43, 4. ἃ πολλὰ 4, 18, 3. φύρ ὄσις 5, 111, 1? 8, 46, 2. 50, 5. ὄσιν — Ἀθηναίους 7, 71, 8. τὸ εὐτυχές οἷ 2, 44, 1. vgl. zu 6, 14, 7. 68, 1. οἷ auf e. Singular bezogen 3, 67, 2. 6, 37, 2. 67, 2. 80, 1. 7, 62, 2. 75, 7. 8, 76, 5. auf νῆες 7, 23, 4. auf e. involvirten Begriff 6, 23, 2. 68, 1. auf e. ausgelassenes Demonstrativ. ὦν für τούτων ὦν 4, 63, 1. ἀφ' ὦν für ταῦτα ἀφ' ὦν 2, 48, 2. vgl. 3, 9, 2. ἐξ ὦν für ἐκ τούτων ἃ 2, 37, 2. ἐφ' ἃ für ταῦτα ἐφ' ἃ 4, 18, 1. 6, 9, 3.

7, 15, 1. πρὸς ἃ für πρὸς ταῦτα (πρὸς) ἃ 6, 11, 4. 64, 3. ἐφ' οἷς für ἐπὶ τοῖς οἷς ἐφ' οἷς 5, 41, 3. ἐν ᾧ für ἐν τούτῳ ᾧ 7, 70, 3. οἷ für τούτους οἷ 7, 63, 2. οἷ für τούτο οἷ 4, 108, 3. ὦν für τούτους ὦν 7, 69, 3. οἷς für τούτων οἷς 1, 5, 2. 4, 87, 1. ἀφ' ὦν für ἀπὸ τούτων ἃ 7, 14, 1. 48, 2. 67, 3. 8, 6, 4. ἐξ ὦν für ἐκ τούτων ἃ 6, 17, 4. περὶ ὦν für περὶ τούτων ἃ 2, 40, 3. 6, 87, 1. ὄς seinem Nomen vorgehend 4, 85, 3. bei der 2 Person 7, 63, 2. bei verschiedenem Casus 6, 20, 2. nur vom Particip regiert 2, 39, 1. nach οὔτω 8, 72, 2. auf kein gesetztes Substantiv bezogen 1, 140, 6. ὄ 3, 9, 2. ὄ — ἡ ἀρχή 6, 55, 4. ὄ ἄσκεψάμην 6, 39, 4. ὄ λέγομεν 6, 85, 3. ὄ auf ein Verbum bezogen 5, 107. vgl. 1, 122, 3. so ἃ 4, 13, 3. auf zwei 6, 39, 2. welche Macht 1, 9, 3. ὄς mit dem Ge. 3, 20, 3. 4, 57, 3. 7, 63, 2. 8, 64, 1. vgl. 1, 40, 4. mit dem Ind. Fu. 6, 82, 3. 91, 3? 8, 46, 2. 66, 4. mit e. Opt. 2, 52, 3. mit dem Inf. 5, 63, 3. 7, 47, 3. 8, 48, 5. 72, 2. τρό-
 πῳ ᾧ für ᾧ τρόπῳ 7, 7, 3. ᾧ μή τις παρέσται 2, 8, 3. vgl. 6, 31, 4. οἷ Θηβαίων 2, 6, 1. ὄ ἡμῶν 1, 84, 1. ἃ ἀλλήλων 1, 115, 1. vgl. 4, 109, 1. 5, 39, 1. τροπαίον ὄ τῆς προσβολῆς 4, 12, 2. οἷ ποτοῦ ὕδατος 6, 100, 1. ἐν ᾧ 7, 11, 1. wobei 1, 42, 2. 122, 1. 3. 2, 35, 2. 3, 39, 2? 6, 18, 5. 7, 68, 2. 8, 86, 3. wo 2, 43, 2. 5, 60, 3? worin 6, 55, 4. wann 6, 92, 2. 7, 29, 4. vgl. 3, 39, 4. in welcher Lage 7, 14, 2. ἐφ' ᾧ (τε) 1, 103, 1. vgl. ἐπί II. ἐς ὄ 5, 66, 1. ὄς γε 3, 39, 6. 6, 37, 2. vgl. 1, 39, 1. ὄσημέραι 7, 27, 4.
 ὄσιος 2, 52, 2.
 ὄσος 3, 1? 6, 91, 1? erg. εἶσιν 1, 16, 4. 48, 5. 118, 5. 7, 11, 3. ἦν 8, 70, 1. ὄση erg. γῆ 5, 18, 6. ὄσαις ταῖς σφετέραις 8, 27, 2. ohne entsprechenden Begriff 1, 22, 1. auf e. Subst. das in e. Adj. liegt bezogen 2, 45, 1. ὄσοι τῶνδε 2, 45, 1. ὄσα τῆς ξυνηθείας 5, 42, 3. vgl. 3, 104, 1. Θῆκαι ὄσαι 3, 104, 1. αὐτῶν ὄσοι 4, 80, 2. ὄσα ἄλλα für ἄλλα ὄσα 6, 89, 2. 105, 3. ἄλλα ὄσα 7, 37, 3. ὄσοι für πάντας ὄσοι 6, 65, 3. für τούτων 6, 76, 3. vgl. 4, 118, 7. ὄσοις τὸν τε ἦν πλείστοις 7, 20, 2. vgl. 60, 2. ἐν ὄσῳ 8, 61, 1. ἐξ ὄσῳ 7, 73, 4. ὄσον 4, 64, 1. 6, 69, 2. 7, 23, 4. πλείον ἦ

ὄσον ἦν
 vgl. 7, 2
 104, 1.
 3. ὄσον
 3, 11,
 1. ὄσον
 μόνον
 καθ' ὄσον
 54, 6.
 7, 66,
 3, 7, 61,
 1, 68, 5,
 114, 4.
 3. ὄσα
 1. ὄσα
 ὄσπ
 1. οὔτω
 assimili
 ein Fe.
 νετο 1,
 και II.
 λεπτότα
 ὄστ
 6, 3,
 ὄσπ
 45, 5.
 5, 16,
 ὄσις
 πιά 6,
 ὄσις
 13, 2.
 Opt. 3
 2, 5, 5,
 18, 2.
 ὄ τι zu
 17, 1.
 πνα 1,
 Satz.
 4, 7,
 87, 5.
 ὄστ
 ὄστ
 ὄστ
 ὄστ
 ὄστ
 ὄστ
 μέλα
 1, 13,
 Opt.
 5? 4,
 cip
 4, 37,
 zu e.
 12,
 5, 7,

ὅσον ἤν 8, 66, 3. wie weit 6, 70, 3. vgl. 7, 28, 3. mit dem Ge. 2, 77, 2, 3, 104, 1. ὅσον ἀποζῆν 1, 2, 1. vgl. 3, 49, 3. ὅσον ἠσοῦται 4, 64, 1. in wie fern 3, 11, 2. ὅσον ἐδύνατο μάλιστα 1, 17, 1. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκα 8, 92, 9. ὅσον μόνον 6, 105, 2. οὐχ ὅσον οὐ 4, 62, 2. καθ' ὅσον 4, 18, 2. πλὴν καθ' ὅσον 6, 54, 6. καθ' ὅ. αὐτοῦ 7, 37, 1. ἐπὶ ὅσον 7, 66, 1. ὅσον οὐ, οὐπω 1, 36, 2, 4, 69, 3, 7, 69, 2. ὅσον οὐκ ἦδη 8, 96, 2. ὅσω 1, 68, 2, 82, 4, 2, 47, 3, 8, 11, 1, 4, 114, 4, 7, 63, 1, 8, 84, 1. ὅσα 4, 118, 3. ὅσα δοκεῖν 6, 25, 2. ὅσα μὴ 1, 111, 1. ὅσα γε 4, 48, 5, 7, 11, 3.

ὄσπερ. nicht mit dem Conj. 7, 25, 1. οὔτοι οἴπερ 5, 36, 1. dem Prädicat assimilirt 3, 94, 3. ὄπερ 7, 67, 1. auf ein Fe. bezogen 62, 3. ὄπερ (καί) ἐγένετο 1, 50, 5. ἄπερ καί 2, 13, 2. vgl. καί II. mit dem Ge. 5, 23, 4. ὄπερ χαλεπώτατον 3, 59, 3.

ὄστις, τίς u. ὅς 1, 136, 3. 137, 1, 6, 3, 1. vgl. ὅς. ἔστιν ὅτι 2, 94, 3? ὄτω τρώω 1, 107, 3. εὐθιῆς ὄστις 3, 45, 5. für τούτω (τούτοις) ὄστις 3, 39, 1, 5, 16, 3. auf e. Plu. bezogen 8, 68, 2. ὄστις — ταῦτα 6, 17, 2. οἵτινες auf στρατιά 6, 91, 3. πάντες ὄστις 7, 29, 3. ὄστις mit dem Ind. Fu. 1, 107, 3, 3, 13, 2, 21, 1, 8, 67, 1. mit dem Ind. u. Opt. 3, 113, 2. mit dem Conj. 2, 52, 2, 5, 65, 5. ohne ἄν 3, 43, 4. vgl. 4, 18, 2. ὄτι für τούτων ὄτι 4, 114, 5. ὄτι zu e. Satz Ac., zum andern No. 4, 17, 1. u. zum Part. 6, 17, 3. τίνα ὄντινα 3, 39, 6. ἀφ' ὅτων 2, 48, 2. vgl. Satz. ἐν ὅτω 6, 6, 4, 15, 3. ὄτι 1, 90, 4, 7, 44, 3. ὅτω 3, 86, 5. ὄστις δὴ 8, 87, 5.

ὄτισσοῦν 1, 77, 2.

ὄταν 1, 141, 5.

ὄτε 7, 27, 3.

ὄτε 1, 13, 2, 2, 21, 1, 39, 1? ἔστιν ὄτε 2, 81, 3. ὄτε δὴ mit dem Inf. 2, 102, 4.

ὄτι 1, 10, 1, 5, 105, 3. nach μεταμέλεισθαι 5, 14, 1. als Anführungszeichen 1, 137, 4. 139, 3, 5, 69, 2. mit dem Opt. u. Ind. 8, 50, 1. bei e. Inf. 5, 30, 5? 46, 3. Satz mit ὄτι und ein Particip verbunden 1, 1, 1. bei e. Particip 4, 37, 1. bei e. Imperativ 4, 92, 7. mit zu erg. Verbum 5, 9, 1, 6, 18, 1, 7, 12, 2. nachgestellt 1, 144, 2, 2, 64, 3, 5, 7, 3, 8, 12, 1, 78, 2, 86, 2, 89, 1,

108, 1. nach e. Bedingungssatz 6, 86, 1. οὐ ἐν βραχυτάτῳ 3, 46, 1, 6. οὐ μὴ 4, 26, 2.

οὐ 1, 134, 4? ohne ἄν 4, 17, 2. mit dem Ge. 4, 54, 4.

οὐ, οἶ, ἔ s. Pronomen.

οὐ 1, 120, 4, 4, 19, 2, 6, 37, 3, 78, 1. nicht bloss 1, 51, 1. οὐκ ἀξιώ 1, 136, 3. οὐκ οἶμαι 6, 40, 2. οὐκ ἠγείται 3, 42, 2. οὐ γάσκων 8, 52, 2. οὐκ ἔω 6, 72, 1. οὐ ξυνεπαίνω 4, 91, 1. οὐ παραινῶ 2, 18, 2. ἢ οὐ διάλυσίς 1, 137, 4. vgl. 5, 35, 1. οὐκ ὁμοίος 1, 35, 4. οὐκ ἐλάσσους 8, 53, 3. οὐκ ἐλάχιστος 1, 2, 3. οὐκ ἦσσαν 1, 8, 1, 44, 1. οὐκ ἦμισία 1, 3, 1, 95, 1. vgl. ἦμισια. οὐ πάλοι 1, 2, 1. οὐκ εὐθύς 7, 74, 1. οὐκ ἐκείνοι 6, 63, 2. οὐ ταῦτα 2, 79, 2. οὐ διὰ τοῦτο 6, 54, 4. οὐκ οἱ ἀδυνατώτατοι 1, 5, 1. vgl. 6, 10, 2. οὐ περὶ βραχέων 1, 78, 1. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου 1, 143, 2. οὐκ ἐκ προσηκόντων 3, 67, 1. vgl. 36, 3. (ἔξ οὐ προσηκόντων 2, 65, 5. οὐ προσήκων 6, 9, 1. οὐ τὰ ὄντα 7, 8, 2.) οὐκ ἐν πολλῷ 7, 36, 3. vgl. 79, 1. οὐκ ἐν πατρίδι 6, 68, 4. οὐκ ὡς νομιζόντας 5, 49, 3. οὐκ ἄλλητοι παρακληθέντες δέ 6, 87, 2. μέγιστον καὶ οὐκ ἦμισία 7, 44, 6. seinem Verbum entrückt 3, 37, 1. beim Particip 3, 62, 3. dem Particip und bestimmten Verbum zugleich angehörig 6, 33, 1. οὐκ ἀνυλέγειν ὡς οὐ 1, 77, 2, 86, 1, 8, 24, 4. vgl. 3, 46, 1. in e. Frage nachgestellt 2, 40, 1. πῶς οὐ 5, 98. die Verneinung erneuernd 2, 97, 5. vgl. 5, 22, 2. οὐ μὴ 4, 95, 2, 5, 69, 2. μὴ οὐ 8, 71, 1. αἶτε οὐ 4, 130, 4. τε οὐ 1, 5, 2, 22, 1. ἢ οὐ pleon. 2, 62, 4, 3, 36, 3. εἰ οὐ 1, 121, 4, 3, 55, 1. ὥστε οὐ 5, 40, 2. οὐκ ἦν 3, 66, 2. (4, 19, 2.) οὐ u. μὴ μόνον 8, 68, 4. οὐ μόνον οὐ 4, 85, 3. οὐκ ὅπως 1, 35, 3, 3, 42, 5, 8, 89, 4. οὐκ ὅσον οὐ 4, 62, 2. οὐ μέντοι 5, 43, 2. οὐ μὴν οὐδέ 2, 97, 5.

οὐδέ 4, 84, 2, 6, 92, 1, 8, 21, 2. περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπῶν 3, 57, 1. vgl. 5, 72, 3. οὐδ' αὐτός 5, 60, 1. οὐδ' ὡς 5, 115, 1. vgl. ὡς. verstell 6, 21, 2. οὐδέ γάρ 1, 40, 4, 92, 4, 68, 5, 98, 1, 114, 3, 6, 54, 4, 7, 11, 2. καὶ γάρ οὐδέ 5, 7, 2. οὐδέ — οὐδέ 1, 142, 1. οὐδέ für οὔτε — οὔτε 6, 55, 1, 8, 99, 1. οὐδέ μεθ' ἑτέρων etc. 2, 67, 5. vgl. 7, 42, 6, 44, 1, 48, 1. οὐδ' ἀπὸ μᾶς 5, 111, 1.

vgl. 2, 49, 1. 6, 16, 4. *ἐν οὐδ' ἔν* 2, 51, 1. *οὐδ' ὀποσπιόν* 8, 71, 3.

οὐδέεις. appositiv 2, 53, 3. 7, 28, 3. *οὐδενός ὕστερος* 1, 91, 4. 8, 68, 2. vgl. 2, 60, 4. 94, 1. 6, 89, 5. 7, 85, 3. 8, 86, 3. collectiv 7, 42, 5. *τοῦ δήμου* 8, 21, 2. *οὐδέν (τούτων)* 1, 139, 3. *προθυμίας* 8, 22, 1. *ἐς οὐδέν* 3, 10, 1. *πρὸς οὐδένα* 6, 16, 4. *οὐδὲν ἐς οὐδέν* 7, 59, 2. *ἐν οὐδενί* 2, 73, 3. vgl. *οὐδέ*. *ἄλλο οὐδὲν ἢ* 4, 14, 3. vgl. *ἄλλος*. *οὐδὲν ὅτι οὐ* 7, 87, 3. vgl. *ἦσαν* u. *προσῆκιν*.

οὐδέπω 8, 78, 1. *καὶ νῦν* 6, 16, 6. *οὐδέτεροι* 5, 84, 3? appositiv 7, 38, 1.

οὐκέτι 1, 9, 2. 91, 2. 4, 44, 1. 105, 1. 7, 34, 5. 73, 3. 8, 70, 2. 71, 1. 86, 7. nicht auch 1, 126, 3. 2, 81, 4. 93, 3. 4, 96, 1. local 3, 106, 2.

οὐκουν 2, 43, 1?

οὐν 1, 62, 1. 3, 101, 2. 8, 91, 3? epanaleptisch 2, 16, 3. 95, 1. 6, 64, 3. 7, 32, 5. 8, 57, 2. 8, 81, 3? *δ' οὐν* 1, 3, 4. 10, 7. 63, 1. 2, 5, 4. 34, 4. 2, 29, 4? 6, 56, 1. *μὲν οὐν* 3, 101, 2? *τε οὐν* 7, 59, 1.

οὐνεκα 6, 56, 3.

οὐπερ 1, 134, 3. 4. 2, 86, 1. 8, 97, 1. *οὔτε* 3, 40, 1. 96, 2. 4, 126, 4. ver- setzt 1, 78, 3. *οὔτε — τε* anakolutisch 2, 5, 3. 5, 7, 3. 8, 21, 2. vgl. 1, 78, 3. verbindet e. Ac. u. abs. Ge. 7, 30, 2. e. Particiv u. e. bestimmtes Verbum 2, 29, 4. *οὔτε ἐνδεία οὔτε ὑβρίσαντες* 4, 18, 1. vgl. *εἶ* I g. E. u. *τέ*.

οὔτος 3, 2, 1. 98, 1. 4? 5, 84, 4. 6, 77, 1? 83, 2? asyndetisch 7, 57, 4.

ταύτας — μελέτας 1, 85, 1. *τύραννοι οὗτοι* 6, 54, 5. *κίνησις αὐτῆ ἐγένετο* 1, 1, 2.

vgl. 1, 55, 3. 2, 75, 1? 6, 16, 3. 31, 1. 60, 3. 7, 29, 4. *πρώτῃ αὐτῆ πόλις ξυμμαχίς ἐδουλώθη* 1, 98, 2. *ἡ ξυμμαχία αὐτῆ ἐγένετο* 8, 19, 1. vgl. 3, 28, 2. 5, 48, 8, 90, 4. *μίαν πόλιν ταύτην* 1, 58, 2.

ἐπὶ μίαν πόλιν ταύτην 7, 56, 4. *τοῦτο ἴσον μετέχει* 6, 40, 1. *μιὰ πόλει ταύτῃ χρῆσθαι* 2, 15, 2. vgl. 5, 75, 2. 7, 55, 2. *γενομένου τούτου ἀπροσδοκίτου* 2, 91, 3. vgl. 1, 71, 1. *οἱ Ὀζόλαι οὔτοι Λοκροί* 3, 95, 3. *ἡ αὐτῆ αὐτῆ νύξ* 8, 102, 1.

αἱ τῶν Π. αἰται νῆες 8, 80, 2. *ἡ φυγάδων αὐτῆ διάβασις* 8, 100, 4. *ὡς ἐς πατρίδα ταύτην* 4, 41, 2. das Subst. epxegetisch 5, 32, 4. epanaleptisch 1, 80, 2. 4, 44, 3. 5, 91, 1. 7, 48, 4. 8,

61, 2. *οὔτοι τῶν ἀνθρώπων* 1, 71, 1. *τοῦτο τῶν* — 4, 40, 1. vgl. 1, 115, 1.

aufs Folgende 5, 71, 1. 6, 92, 4. 8, 90, 4. ankündigend 6, 85, 1. *σο αὐτῷ τοῦτω* 6, 55. *τοῦτω* mit e. epex. Ind. 6, 36, 2.

οὔτοι auf *παρασκευή* bezogen 6, 44, 1. *ὦν — ταῦτα* am Ende 6, 16, 1. auf *ὅστις* bezogen nicht zuerst 2, 51, 1. vgl. *ὅσπερ*. *τοῦτο* auf e. Plu. 2, 60, 4. *οὔτοι προῖδωμεν* 3, 12, 2. *τοῦτο* 2, 51, 2. 4, 24, 4. 5, 1, 2. *τοῦτο* auf e. Verbum bezogen 1, 6, 4. 74, 3. 102, 1. 121, 2. 143, 3. 2, 15, 1. 49, 3. 81, 5. 89, 6.

3, 45, 1. 46, 4. 4, 61, 4. 5, 29, 2. 49, 3. 6, 83, 3. 7, 13, 1. zw. 3, 45, 2. *ἀπὸ τούτου* 4, 30, 1. *διὰ τούτου* etc. 6, 11, 3? *ἐν τούτῳ* 1, 132, 2. 8, 3. 4, 14, 2. 7, 30, 2. 8, 87, 5. *παρασκευῆς* 2, 17, 3. *τύχης* 7, 33, 6. *ἐς τοῦτο* 1, 120, 1. 8, 68, 1. temporal 5, 26, 1.

ἀνάγκης 1, 49, 6. *κατὰ τοῦτο* 3, 89, 4. 4, 9, 4. (*τοῦ*) *καιροῦ* 7, 2, 4. *ταῦτα* 1, 18, 5. 2, 69, 6. 83, 2. 8, 92, 6? auf e. Sing. bezogen 8, 76, 6. *τῶν Π.* 1, 115, 1. *ταῦτα μὲν τά — 2, 54, 4. 4, 41, 4.*

ταῦτα κρατούντας 3, 18, 2. *μωρία ταῦτα* 5, 41, 3. hinweisend 2, 35, 3. 4, 10, 1. 7, 31, 2. auf e. Inf. 6, 34, 8. 74, 2. 83, 2. vgl. 4, 87, 1 u. *βούλεσθαι*. *κατὰ ταῦτα* 6, 96, 1. *καὶ οὔτος* 2, 61, 2. 96, 4. 4, 55, 3. 6, 67, 2. vgl. *καὶ* I.

οὔτως 2, 15, 4. 54, 2. 93, 2. 3, 111, 2. 5, 9, 5. 60, 4. 4, 61, 5. 6, 2, 5. 9, 1. 23, 1. 36, 1. 64, 2. deiktisch 4, 54, 3. 6, 10, 1. in diesem Falle 1, 45, 2. somit 1, 76, 2. so sehr 1, 81, 2. 2, 47, 2. *οὔτω πολλή* 4, 86, 4. eben 2, 11, 4. mit folgendem Inf. 2, 35, 3. Particiv 3, 20, 3. 6, 18, 2. nach demselben 6, 61, 4. *οὐχ οὔτω* 5, 59, 4. im Nachsatze *οὔτω δῆ* 1, 131, 1. 8, 71, 3. *οὔτως — ὕστερον* 3, 96, 2. *καὶ οὔτως* 1, 10, 4. *οὐδ' οὔτω* 2, 76, 2. 5, 59, 4? *μηδ' οὔτως* 6, 89, 3. vgl. 1, 10, 4.

ὀφείλημα 2, 40, 4.

ὀφλεῖν 3, 70, 3. 5, 101.

ὄχλος 1, 73, 2. 80, 2. 3, 109, 3. 4, 28, 3. 7, 62, 1. 75, 5.

ὄχλωδες, τό 6, 24, 1.

ὀψέ. *ἤδη καὶ ὀψέ ἦν* 4, 93, 1. 8, 61, 3. *ἔως, ἐς ὀψέ* 3, 108, 3. *μέχρι ὀψέ* 7, 83, 2.

ὀψις 7, 44, 2. *ἀποῦσα* 6, 24, 2. *ὀψιν παρέχουσαι* 6, 46, 2. *τῆ ὀ.* 2, 37, 2. 3,

112, 3. 4, 34, 1. 3? 6, 58, 1. *πλήθος*
ὄψεως 4, 126, 4. *ὄψεις* 1, 73, 2.

πάθος 3, 84, 1. 6, 55, 4.
παίδευσις 2, 41, 1.
Παιονικά 2, 96, 3.
παῖς 5, 77, 1. 6, 59, 3. *παῖδες* 8,
 37, 1. *καὶ γυναῖκες* 1, 89, 3. 3, 36, 2.
παιῶνες 7, 75, 7.
παιωνίζεῖν 1, 50, 5.
παιωνισμός 7, 44, 6.
πάλαι 1, 2, 1. 8, 94, 1. *οἱ π.* 6, 89, 4.
παλαιόπλουτος 8, 28, 3.
παλαιός. ἀπὸ παλαιῶ 5, 44, 1.
παλαιάτιος 1, 4, 1.
πάλιν 1, 109, 2. 3, 34, 1. 8, 85, 3.
ἀπαγγέλλειν 7, 83, 1. *ἢ π. κατάβασις* 7,
 44, 8. *π. ἢ ἀποκομιδή* 1, 137, 4. vgl.
 4, 10, 3. *πάλιν αὖ* 7, 46.
Παναθήναια 5, 47, 12. vgl. 1, 20,
 3. 6, 56, 2.
Πάνακτος, ἢ υ. τὸ Πάνακτον 5, 39, 1.
πανδημεί 1, 107, 4. 6, 67, 3. 68, 2.
πανικά 4, 125, 1. 7, 80, 2.
πανοικησιᾶ 2, 16, 3. 57, 2.
πανελληνος 7, 50, 4.
πανστρατιᾶ 4, 94, 2.
πανσυδί 8, 1, 1.
Παντακῦας 6, 4, 1.
τὸ παντάπασιν 3, 87, 1.
πανταχῆ 6, 75, 1. *κύκλω* 3, 68, 2.
 7, 79, 3.
πανταχόθεν 1, 17, 2. 124, 1. 2,
 59, 2. 6, 61, 3. 8, 2, 3.
πανταχοῦ 1, 5, 2.
πάνυ 8, 1, 1. vgl. *καὶ II. π. τι* 8,
 71, 1.
πανωλεθρία 7, 87, 6.
παρά I) mit dem Ge. 2, 41, 1. 3,
 98, 4. 4, 118, 4? 5, 115, 1. 8, 48, 6?
οἱ παρά νῆος 4, 83, 2. vgl. 8, 11, 3.
 28, 5. *τὰ παρά νῆος* 1, 69, 4. 6, 22, 3.
 46, 2. 8, 89, 1. bei e. sachlichen Be-
 griffe 8, 48, 6?
 II) mit dem Da. 1, 33, 1. 2, 21, 3.
 5, 49, 3. 7, 80, 3? *παρὰ σφίσιν* 6, 64,
 5. 8, 76, 6. *παρὰ νηι, νηά καταλύειν*
 1, 136, 2. *παρὰ ταῖς νησίν* 2, 89, 7.
 III) mit dem Ac. 1, 5, 1. 13, 4. 3,
 3, 4. 4, 57, 4. 5, 68, 3. *παρὰ σφᾶς*
παροῦσαι 3, 3, 3 u. Zus. vgl. 5, 67, 3.
 nicht für *ἐπι* 7, 39, 2. längs, neben 6,
 57, 3. 101, 3. bei 6, 57, 3? vgl. 1, 20, 3.
 in Vergleich 1, 41, 3. beim Comparativ
 1, 23, 3. wegen 141, 6. wider 1, 98, 2.

5, 90. *παρὰ γνώμην* 3, 12, 1. vgl. zu
 37, 5. *π. λόγον* 1, 65, 1. 2, 91, 3. 6,
 33, 6. 7, 71, 6. *π. νόκτα* 4, 106, 3.
παρ' ὀλίγον 7, 71, 3. *τὸ παρὰ πολὺ* 2,
 89, 3. 8, 6, 3. *παρὰ πᾶν* 4, 35, 2. 6,
 18, 8. 80, 1. *παρὰ τοσοῦτον* 3, 49, 3.
 6, 37, 3. vgl. 4, 106, 3. 8, 33, 2.
παραβαίνειν. τι 4, 16, 3. *παρα-*
βαινομένων 3, 45, 2.
παραβάλλειν 2, 77, 2. 3, 32, 2.
 6, 99, 1. *εἶσθαι* 1, 133, 2. 44, 3. 3, 65,
 2. *κίνδυνον* 3, 14, 1. vgl. 5, 113.
παραγγέλλειν 1, 121, 1. 5, 58, 3.
παράγγελμα. ἀπὸ π. 8, 99, 2.
παράγγελσις 1, 137, 4. 5, 66, 3.
παράγειν, εἶσθαι 1, 34, 2. 2, 64,
 1. 3, 38, 2. 68, 1.
παραγίνεσθαι 1, 15, 2. 33, 2.
 63, 2. *μάχη* 3, 54, 2.
παράδειγμα 2, 37, 1. 3, 10, 3.
 39, 3. 5, 90. *νῆος* 6, 77, 1. *καθιστάναι*
 mit dem Part. 3, 40, 6.
παραδιδόναι 3, 47, 2. 4, 135, 5,
 16, 3.
παραδοσις 1, 9, 3.
παραδυναστεύειν 2, 97, 3.
παραδωσειν 1, 33, 3.
παραθαλασσιδίος 6, 62, 3.
παραινεῖν. οὐ παραινῶν 2, 18, 2.
παραίνεσις 1, 92, 5. 69, 1.
παραίρειν. νῆος 3, 89, 3.
παραίρηματα 4, 48, 3.
παραίτησις 1, 73, 2.
παρακαλεῖν 6, 25, 1. 7, 20, 1.
παρακατατηγνύναι 4, 90, 2.
παρακατέχειν 8, 93, 2.
παρακελευστός 6, 13, 1.
παρακινδυνεύειν 3, 36, 2.
παρακινδύνευσις 5, 100.
παράκλησις νῆος 4, 61, 3.
παρακομιδή 5, 5, 1.
παρακομιζέσθαι 6, 52, 1. 8, 108,
 2. *γῆν* 6, 44, 2.
παραλαμβάνειν 1, 111, 1. 3, 50,
 1. 4, 54, 4. 7, 38, 1. 57, 7.
παραλείπεσθαι 7, 69, 4.
παράλιος, ἰα 2, 56, 1.
παραλλάξ 2, 102, 3.
παράλογος 1, 65, 1. 78, 1.
Πάραλος 2, 55. *Πάραλοι* 8, 73, 4.
παραλύειν νῆος 2, 65, 1. 7, 16, 1.
παραλυεῖν 2, 51, 1.
παραμένειν 1, 75.
παραμυθεῖσθαι 8, 72, 1.
παραμύθειόν νηος, νηι 5, 103, 4.

παρανίσχειν Zus. 3, 22, 5.
 παράνομα 8, 67, 2.
 παρανομείν. Aug. 3, 67, 3. παρα-
 νομηθεῖσα κάθοδος 5, 16, 4.
 παρανόμημα 7, 18, 3.
 παρανομία 6, 15, 3.
 παρανόμως 4, 132, 3.
 παράπαν s. παρά III.
 παραπέμπειν 4, 13, 1. 8, 20, 3.
 παραπίπτειν 4, 23, 3.
 παραπλεῖν 1, 111, 2. 2, 83, 2. 3,
 32, 1. 6, 34, 5. πόλις 47, 2.
 παραπλήσιος 1, 140, 2. gew. 3 End.
 1, 84, 3. καὶ 5, 112, 1. ἴσος καὶ π. 7,
 42, 2.
 παραποιεῖσθαι 1, 132, 6.
 παραρρηγνύναι 4, 96, 4. 5, 73, 1.
 παρασκευάζειν 3, 36, 4. 7, 35, 1. ὥστε
 3, 36, 4. εἶσθαι 2, 83, 4. 6, 63, 1. (ἔς)
 π 1, 85, 3. 2, 89, 1. 3, 86, 3. 5, 10,
 1. 7, 36, 1. mit dem Inf. 7, 35, 1. mit
 dem Particip 2, 18, 1. 91, 1. 5, 8, 2.
 6, 54, 4. παρασκευάστω 1, 46, 1. 3, 22, 1.
 παρασκευή 1, 1, 1. 71, 1. 91, 4.
 2, 39, 1. 4, 75, 1. 5, 66, 2. 6, 34, 5.
 37, 3. 7, 43, 2. 8, 5, 1. ἀπό π. 1, 133.
 ἐκ π. 4, 94, 1. 5, 56, 4. 7, 55, 2.
 ἐν π. εἶναι 2, 80, 2. vgl. 2, 16. 8, 5, 1.
 παρατάσσειν 4, 96, 2.
 παρατείνειν 4, 8, 4. vgl. 2, 76, 3.
 8, 104, 1. εἶσθαι 3, 46, 2.
 παρατίχισμα 7, 42, 5.
 παρατίθεσθαι 1, 130, 2.
 παρατυγχάνειν 1, 11, 2. 122, 1.
 4, 19, 1. παρατυχόν 1, 76, 3. ὁ παρα-
 τυχόν 1, 22, 2. ἐν τῷ π. 3, 82, 7.
 παραντίκα 2, 49, 5? τὸ π. 3, 4, 2.
 8, 48, 2. 82, 1.
 παραφέρρειν 5, 20, 1. 26, 3.
 παραφράγματα 7, 25, 4.
 παραχορήμα 1, 20, 3. 4, 15, 1. 6,
 59, 1. 7, 75, 6. τὰ π. 1, 138, 3.
 παρτίκειν 3, 1. 4, 36, 2.
 παρτίειναι 1, 119. 2, 10, 2? 4, 73,
 5? 6, 91, 3. 8, 16, 1. ἐς 6, 62, 4. vgl.
 3, 8. τὸ παρὸν αὐτίκα 3, 40, 6? ἐν τῷ
 παρόντι 2, 88, 1. 5, 63, 3. 8, 71, 1.
 τὰ παρόντα 1, 123, 1. 132, 2. 3, 82, 2.
 6, 89, 4. 7, 15, 1. 8, 49. ἀπὸ τῶν 7,
 56, 1. δεινῶν 2, 77, 1. ἐκ τῶν π. 3, 29,
 2. 7, 77, 1. ὡς ἐκ τῶν π. 4, 17, 1. 6,
 70, 4. πρὸς τὰ π. 2, 6, 1. 4, 80, 1. 5,
 14, 2. πρὸς τὸ παρόν 3, 41, 6.
 παρεξαιρεσία 4, 12, 1. 7, 34, 4.
 40, 4.

παρεξέρχεσθαι 8, 62, 1.
 πάρεργον. ἐκ π. 1, 142, 4.
 παρερχεσθαι 1, 72, 2. 2, 55, 3,
 60. 6, 15, 1. 7, 6, 1. τι 6, 15, 3.
 παρέχειν 2, 9, 2. 8, 76, 6? αἰσθη-
 σιν 2, 50, 1. γυλακὴν καὶ ἐγόρησιν 3,
 33, 3. τιμωρίαν 3, 84, 1. τόλμαν 3, 45,
 3. ἀσχησιν 5, 67, 3. λόγον μὴ χωρήσω-
 σιν 2, 101, 3. δεχομένους 5, 35, 2. un-
 pers. 1, 120, 3. 4, 85, 2. 5, 14, 1.
 παρέχεσθαι 1, 32, 2. 39, 2? 2, 9,
 2. 3, 54, 1. ὄπλα 8, 97, 1. πόλιν 4, 64,
 1. δύναμιν 2, 41, 2. πιστά 3, 90, 3.
 πίσυν 3, 112, 8. ὄψιν 6, 46, 2. ver-
 sprechen 3, 36, 1.
 παρηβᾶν 2, 44, 3.
 παρήκειν 2, 96, 3.
 παριέναι 1, 72, 2. 119? 8, 16, 1.
 παριῶν 6, 15, 1. vgl. 1, 67, 3. 8, 68, 2.
 παρίκειν (ἴμμι) 1, 85, 1. 4, 38, 1.
 86, 3. 6, 23, 3.
 παριπυεύειν 7, 78, 2.
 παρίστασθαι. παραστῆναι 3, 45, 5.
 4, 133, 1? μηδενὶ ὡς 4, 61, 2. 6, 68,
 3. ἐκπληξίς 8, 96, 1. παραστήσασθαι 1,
 29, 3.
 πάροδος 3, 21, 2. ἐν τῇ π. 1, 126, 7.
 παροικεῖν 1, 72, 2.
 παροίκησις 4, 92, 4.
 παροικοδομεῖν 7, 6, 1.
 πάροικος 3, 113, 4.
 παρόμοιος 1, 80, 2. Fe. eb.
 παροξύνειν 1, 84, 2. 6, 88, 11.
 παρορθεῖν 6, 101, 1.
 παρουσῆ 1, 128, 3. 6, 86, 2.
 παροχηῖν νεῶν αὐτόνομοι 6, 85, 2.
 πᾶς 4, 43, 2. πᾶσα γῆ 2, 38. 43, 2.
 πᾶσα Λέσβος 3, 4, 2. 7, 85, 3. ἄλλοτρία
 πᾶσα 6, 21, 2. πᾶσα ἡ ἀλήθεια 6, 87,
 1. πᾶν τὸ ἐξ ἐναντίας 7, 44, 4. vgl. 4,
 85, 2. 6, 89, 3. ὁ πᾶς ἀριθμὸς 2, 7,
 2. vgl. 7, 43, 2. τὸ πᾶν πλῆθος 8, 93,
 3. οἱ πάντες ξύμμαχοι 1, 87, 3. οἱ πάν-
 τες 1, 19. 4, 86, 3. im Ganzen 1, 60,
 1. 100, 1. 2, 101, 4. 4, 124, 2. 7, 1,
 5. 82, 3. 8, 100, 5. πᾶς τις 2, 41, 2.
 3, 13, 6. 7, 60, 2. πᾶν τι 1, 20, 1.
 καὶ τοὺς πάντας 2, 20, 2. τοῖς πᾶσι 2,
 36, 2. 5, 23, 3. 6, 20, 2. 23, 1. οἱ
 πάντες ὁμοίως 6, 24, 2. vgl. ὁμοίως. εἶ
 τι - πάντα 5, 46, 3. τὰ πάντα 2, 64, 3.
 5, 28, 3. 6, 31, 5. διὰ πᾶσης 1, 14, 3.
 πᾶν εἰκός 4, 98, 4? διὰ παντός 1, 38,
 1. 2, 49, 4. 5, 69, 2. 7, 6, 1. ἐπὶ παντί
 3, 45, 4. ἐν παντὶ ἀθυμίας 7, 55, 1.

ἐπὶ πᾶν 2, 51, 1. 5, 68, 3. παρὰ πᾶν
4, 35, 2. 6, 18, 8. 80, 1. πάντα 7, 71,
2. ἦν 8, 95, 1. τὸ πλείστον πάντες 7,
57, 4. κατὰ πάντα 4, 112, 2. 6, 37, 1.
πάντων μάλιστα bei e. Fem. 4, 52, 2.
πασσούδι 8, 1, 1.
πάσχειν 4, 17, 3. 38, 1. 64, 2. 6,
88, 1. τι 4, 15, 2. 124, 4. ἔς τινα 6,
11, 4. εὐ 3, 40, 2.
πατρικός 1, 13, 1.
πάτριος 2, 16. 8, 76, 6. ὁ, ἡ 7, 21,
2. τὸ π. 4, 86, 3.
πατρίς 6, 68, 4.
πατρόθεν 7, 69, 2.
παύειν 4, 87, 3. 6, 60, 2. πέπαντα
1, 6, 4. Ppf. 4, 13, 1. πανθῆναι 1, 81,
2. 5, 91, 1. 100.
παῦλα 6, 60, 2.
πεδίον 5, 58, 3.
πεζῆ 1, 109, 3. 2, 94, 3. 4, 24, 3.
πεζός 6, 33, 2. ὁ πεζός, τὸ πεζόν 1,
47, 2. 7, 41, 2. πεζός, οἱ 7, 64, 2.
πειθεῖν 2, 44, 2? 3, 72, 1. 6, 17,
1. 2. 48, 1. 7, 73, 3. μισθῶ 1, 31, 1.
ἐμαντόν 6, 33, 1. τι 4, 17, 1. u. Zus.
zu 3, 42, 2. τινά τι 4, 22, 1. 126, 1.
(2.) τὰς ναῦς ἀπελθεῖν 3, 4, 3. πέποιθα
2, 42, 3. πείθεσθαι γνώμαι 1, 78, 1.
τινός 7, 73, 2. πάντα eb. vgl. 1, 126,
1. τὴν ἀναχώρησιν 2, 21, 1. mit dem
Inf. 3, 48. 6, 34, 8. ὥστε 2, 2, 4. πε-
σθεῖς 3, 95, 1. 4, 122, 3.
πεῖρα 1, 140, 6. 2, 41, 2. 4, 80, 2.
τοῦ 1, 70, 4. τῆς δόξης 6, 11, 4. πείραν
ποιεῖσθαι 1, 53, 1.
Πειραϊκή 3, 91, 2.
Πειραιόν 8, 10, 2.
πεῖραν 1, 50, 4. 61, 3. 2, 72, 3.
81, 2. 4, 9, 3. 25, 7. 43, 3. 6, 54, 3.
63, 2. 7, 32, 1. πειρᾶσθαι 2, 44, 2.
81, 2. 4, 25, 7. πειρᾶσασθαι u. πειρα-
θῆναι 2, 5, 3.
πειρασις 6, 56, 1.
πελάγιος 8, 39, 3. 60, 3.
πέλαγος. ἐν π. 7, 49, 3.
πέλας. ὁ π. 1, 32, 3. οἱ π. 1, 32, 1.
70, 1.
Πελασγικόν 2, 17, 1. τό 1, 3, 2.
πελιτικός 2, 49, 3.
πεπλασταί 2, 29, 4. 4, 28, 3.
πέμπειν 1, 91, 2. 7, 1, 3. πομπήν
6, 56, 2. ἐπεμψαν 4, 17, 1. mit dem
Inf. 4, 132, 3. Ipf. 8, 6, 5. πέπεμπται
7, 77, 6.
πέμψις 7, 17, 2.

πενία 2, 42, 3.
πεντητηρίς 3, 104, 2.
πεντηκονταετής etc. 1, 23, 4.
πεντηκοντήρ 5, 66, 3.
πέρι. ὅτι περ 4, 14, 2. vgl. ἕως u. ἵνα.
περαιούδν 2, 67, 3.
Περαιβοί 4, 78, 6.
περαιτέρω 3, 43, 3 u. Zus. 81, 4.
πέραν 3, 85, 1. διαπλεῖν 1, 111, 2.
2, 67, 1.
πέρας 7, 42, 2.
πέρι 2, 70, 1.
περὶ I) mit dem Ge. 2, 70, 1. 3, 3, 4? 4,
80, 2. περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπῶν 3, 57,
1. περὶ πλείστου 2, 89, 7. 6, 11, 5. π.
ἴσον εἶναι τὸν ἀγῶνα 2, 42, 1. vgl. 7,
25, 4. e. solcher Begriff schwebt vor
6, 17, 2. vgl. 4, 63, 3. 6, 78, 3. 7,
64, 2. 70, 7. π. τινος δεῖσαι 1, 60, 1.
κινδυνεύειν 6, 78, 3. εἰδέναι τὰ περὶ
τῆς M. 8, 26, 2. μεμνηῦσθαι 6, 53, 1.
λέγειν 6, 33, 1. rücksichtlich 2, 51, 2.
70, 1. 97, 5. τὰ περὶ τῆς δίκης ἐπύθε-
σθε 8, 63, 1. ἡ π. τῶν Μαντινικῶν πρά-
ξις 6, 88, 10. vgl. 1, 110, 1. 2, 6, 1.
(2.) 67, 4? 70, 1. 8, 14, 2. χρῆσθαι
περὶ τινος 2, 24, 2. was anbetrifft 3,
68, 3. 4, 118, 1. 5, 18, 1. νεώτερόν τι
ποιεῖν π. τινος, τινα 2, 6, 2. Stellung
6, 33, 1. hart von seinem Worte ge-
trennt 6, 76, 4.
II) mit dem Da. 2, 89, 7? 7, 84, 2.
π. τῇ Σικελίᾳ ἔσται ὁ ἀγῶν 6, 34, 4?
π. αὐτῷ σφαλῆναι 1, 69, 4. π. τινι δεῖ-
σαι 1, 60, 1. vgl. zu 6, 9, 2.
III) mit dem Ac. 1, 20, 3? 54, 3.
in — umher 1, 5, 3. 4, 57, 2. 7, 87,
6. 6, 2, 7. 7, 19, 1. 8, 5, 5. οἱ περὶ
τὸν N. πρέσβεις 5, 46, 3. εἶναι περὶ
Τριόπιον 8, 35, 2. τὰ περὶ τὸν — 1,
110, 1. 7, 31, 4. vgl. 2, 6, 2. 7, 71, 5.
τὰ π. θάλασσαν 4, 54, 4? τὰ π. τὰς
ναῦς 1, 25, 4. π. τι ὀργίσεσθαι 1, 122,
1. π. τινα ἐλέγχειν 1, 131, 2. π. σφᾶς
αὐτοὺς διασκοπεῖν 7, 71, 6. π. ἑαυτὸν
τρίβεσθαι 6, 18, 7. bei Zahlen 4, 38, 4.
5, 11, 3. 6, 71, 1. 74, 2. eingeschoben
1, 54, 1. 117, 1. 6, 74, 2.
περιαγγέλλειν 1, 116, 1. 2, 85,
2. 5, 17, 2. 6, 88, 7?
περιαιρεῖν 1, 108, 2. εἶσθαι 3,
11, 2.
περιαιρετός 2, 13, 5.
περιαλεγῖν 4, 14, 2. 6, 54, 3. vgl.
4, 14, 2.

πλήθει παρῆναι 8, 22, 1. ἐν π. 4, 22, 3. ἐς π. 1, 14, 2. für *ἄθος* 3, 82, 8. χρόνον 1, 1, 2. geringe Zahl 4, 10, 4. 6, 104, 4. ohne Art. 3, 70, 3.

Πλημ(μ)ύριον 7, 4, 4.

πλήν 7, 56, 4. θανάτου 4, 54, 2.

πλήν καθ' ὅσον 6, 54, 6.

πλήρης 1, 29, 1.

πληροῦν 1, 29, 1. 5, 71, 3. 6, 52, 1. τὴν χρείαν 1, 70, 4.

πλήρωμα 1, 29, 1. 7, 14, 1.

πλησιόχωρον 4, 79, 1.

πλήσσεισθαι 3, 18, 2.

πλινθεύειν 4, 67, 1.

πλόμος 1, 7, 1. 29, 2.

πλοῖον 4, 6, 2. 6, 30, 1. 61, 6.

πλοῦς 1, 187, 1. 3, 3, 4. ἡμέρας 4, 104, 3. πλοῦν ἀποστέλλεσθαι 6, 30, 3.

κατὰ πλοῦν 3, 32, 1. πλοῦν ἀπέχειν 6, 2, 6.

πλουτῆσαι 2, 42, 3.

πλωίσειν 1, 7, 1. 13, 4.

πλώμος 1, 7, 1. 29, 2.

πνίγος 7, 87, 1.

Πνύξ 8, 97, 1.

ποδώκης 3, 98, 2.

ποθεῖν 4, 81, 1?

ποθεινός, ὡς 2, 42, 3.

ποι 8, 27, 3.

ποιεῖν 4, 81, 1? 5, 38, 2? von Dichter 1, 10, 5. Ἀθηναῖον 2, 29, 4.

π 2, 74, 2. τὸ αὐτὸ 2, 89, 2. 5, 38, 2. 7, 6, 1. πάντα 7, 87, 2. σπονδάς 5, 76, 2. 8, 36, 2. ξύλλογον 1, 67, 2. ναυμα-

χίαν 2, 86, 4. κάθοδον 8, 76, 6. μυ-

στήρια 6, 28, 1. πομπάς 6, 58, 2? εἰ-

κοστήν 7, 28, 4. τὰς ἀρχὰς ἐς ὀλίγους 8, 53, 4. τὰς ναῦς ἐπὶ τοῦ ξηροῦ 1,

109, 3. vgl. 5, 2, 2. leiden 5, 70. κα-

λεῖσθαι 6, 2, 5. δεινά 5, 42, 3. ἡ εὐ-

νοια ἐποίει ἐς τοὺς Α. 2, 8, 3. τὰ ποιού-

μενα 3, 77, 2. λίθων πεποιημένων 4, 31,

3. βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον 2, 34, 4.

ποιεῖσθαι 1, 133. ἐνμαχίαν 6, 34,

1. πολέμιον 4, 82. ἀρπαγὴν 6, 52, 2.

ἀρπαγὴν τὰ ἀνδράποδα 8, 62, 2. vgl.

41, 2. τὸν βίον ἐπιεῦθεν 1, 5, 1. βεβαι-

ότητα 4, 51, 1. γνώμην 1, 128, 5. γνώ-

μας 3, 36, 2. διδασκαλίαν 2, 42, 1.

ἔσβολὴν 3, 15, 1. κτήσιν 1, 8, 2. τὴν

μνήμην 2, 54, 2. καταλόγους 6, 26, 2.

λόγους 1, 128, 5. 6, 44, 2. vgl. λόγος.

ὄργην 1, 92. φυλακὴν 4, 54, 4? πίστεις

4, 51. νύκτα 7, 28, 2? ταχίαν τὴν ἐπι-

χείρησιν 1, 70, 4. τὴν διαγνώσιν 1, 50,

2. u. ποιῆν ταφάς 2, 34, 1. τὸν στόλον

ἑαυτοῦ 8, 9, 1. ἐντός 2, 83, 4. 3, 3, 3.

ἐς ἀσφάλειαν 8, 1, 4. ἐν ὀλιγορία 4, 5.

δεινόν 1, 102, 3. τὰ ποιούμενα 3, 77,

1. 6, 87, 3.

πολεμῆσαι 1, 18, 4. 124,

3. 140, 5. 2, 61, 1. 7, 57, 1. ἄλλα 3,

90, 1? vgl. 1, 18, 4. Ps. 3, 6, 2. εἶσθαι

6, 91, 6. πολεμήσεσθαι 1, 68, 3.

πολεμησεῖν 1, 33, 3.

πολεμικά 2, 39, 1.

πολέμιος. ἀνὴρ 8, 50, 2. φροντικός

2, 94, 1. γῆ 7, 64, 4. ὁ π. 2, 41, 2.

4, 10, 3. τὸ π. 4, 60, 1. κατὰ τὸ π.

τῶν Α. 5, 11, 2. τὰ π. 4, 80, 2.

πολεμῖως 3, 56, 2. 4, 17, 2.

πόλεμος 1, 122, 1. 2, 36, 3. 6, 34,

3. 8, 94, 3. βαρβάρων 1, 24, 4. vgl.

6, 6, 2. κράτος τοῦ π. Zus. 3, 13, 6.

τῷ π. 1, 115, 2. wie genannt 1, 1, 1.

5, 26, 3. 7, 27, 2. ὁ π. (ὄδε) 2, 47, 1.

68, 1. 94, 1. 3, 2, 1. 4, 116, 2. ὁ πρῶ-

τος π. 5, 20, 3. ὁ ὕστερον 26, 3.

πολεμοῦν 3, 82, 1.

πολιορκεῖσθαι 3, 52, 1. 6, 34, 5.

90, 3.

πολιορκία 1, 102, 1. 2, 70, 2. 77, 1.

πόλις Burg 2, 15, 4. 5, 47, 13. 6,

4, 3. ἐπὶ Στρατόν πόλιν 2, 80, 5. vgl.

4, 130, 4. Staat 2, 20, 2. 8, 66, 1.

Βürger 7, 82, 1. ohne Art. 1, 10, 3.

71, 1. 2, 72, 4. 4, 18, 2. 7, 58, 5. 8,

67, 2. 95, 1. κατὰ πόλεις 1, 46, 2. 119,

2, 22, 3. 78, 1. 2. 83, 4. ἐν πόλει 6,

61, 3. ἡ π. 5, 33, 2. 8, 41, 2. αἱ πό-

λεις 1, 12, 1. 4, 74, 1. 5, 54, 1. 55, 1.

6, 17, 2. 7, 13, 2. 32, 1.

πόλισμα 4, 103, 4.

πολιτεία 1, 68, 1. 2, 16, 6. 104, 3.

πολιτεῦειν 1, 19, 2. 37, 1. 3, 34,

2. 4, 114, 1. εἶσθαι 1, 31, 3. 2, 15, 1.

θῆναι 6, 92, 2.

πολίτης ὁ ὀπλίτης 8, 24, 2.

πολιτικός 3, 82, 8. 8, 89, 3. τὸ πο-

λιτικόν 8, 93, 3.

πολλάκις 2, 13, 1.

πολλαπλάσιος. ἢ 1, 10, 3. mit dem

Ge. 4, 94, 2.

πολλαχῆ 8, 87, 2.

πολλαχόθεν 4, 6, 2.

πολλοστός 6, 86, 4.

πολυανδρεῖν 6, 17, 2.

πολυπειρία 1, 71, 3.

πολυπραγμοσύνη 6, 87, 3.

πολύς 1) Positiv 7, 37, 3. οἱ ἄλλοι

πολλοὶ ξύμμαχοι 7, 56, 3. ἡ δύναμις ἢ πολλή 1, 24, 2. vgl. 2, 48, 1. τῆς γῆς ἢ π. 6, 105, 1. τὸ πολὺ κακόν 2, 51, 3. πολλή ἢ Σικελία 7, 13, 3. τὸ πέλαγος πολὺ 5, 110. περαιούσθαι 6, 34, 4. πολὺς ἐνέκειτο 4, 22, 2. οἱ Ἕλληνες πολλοὶ ἐπεισπέλον 6, 2, 6. vgl. 68, 4. τοὺς φύλακας διαφθείρας πολλοὺς 5, 75, 3. 8, 16, 2. ἢ πολλά 4, 18, 3. τῶν ἔξω ξυμμάχων πολλῶν ἠγοῦνται 1, 10, 2. παρόντων οὐ πολλῶν τῶν φυλάκων 5, 116, 2. οἱ πολλοὶ appositiv 3, 32, 1. 87, 2. 4, 52, 1. 5, 72, 3. 96. 6, 38, 3. 7, 84, 3. τὸ πολὺ für οἱ πολλοὶ 4, 113, 1. πολὺ 7, 36, 6. νικᾶν 7, 34, 7. vgl. 3, 82, 3. 7, 7, 1. 6, 4. κρατεῖν 2, 93, 1. beim Comp. entrückt 2, 89, 3. 3, 56, 2. πολὺ (δῆ) im Nachsatze 1, 35, 2. πολὺ ἀπὸ 1, 15, 2. 6, 63, 2. πολὺ πρὸ 2, 91, 2. πολὺ ἐν πλείονι 1, 35, 2. πολὺ — φερεγγνώτατος 8, 68, 3. πολλῶ 5, 101. προκαμβάνειν 7, 80, 3. διὰ πολλοῦ 3, 94, 4. 6, 11, 1. vgl. διὰ. ἐκ πολλοῦ 1, 58, 1. 2, 89, 6. 4, 67, 3. 5, 69, 3. vgl. ἐκ. ἐπὶ πολὺ weithin 1, 48, 1. vgl. 12, 1. 3, 83, 1. 8, 10, 2. τοῦ ποταμοῦ 4, 108, 1. τῆς χώρας 4, 3, 2. 7, 11, 3. τῆς θαλάσσης 1, 50, 2. τῆς δόξης 4, 12, 3. lange hin 1, 6, 3. 5, 16, 5. 73, 5. 6, 70, 3. τῆς ἡμέρας 7, 38, 1. (ὡς) ἐπὶ τὸ πολὺ 1, 12, 1. 2, 13, 3. τὸ παρὰ πολὺ 2, 89, 3. (τὰ) πολλά 1, 13, 1. 69, 4. 2, 11, 3. 13, 2. 87, 4. 3, 45, 1. 4, 12, 1. 81, 1. 7, 67, 1. ὡς τὰ π. 5, 65, 3. ἐπὶ πολλά 2, 39, 3. καὶ τὰ π. 1, 121, 1. τὰ π. 1, 13, 1. 3, 39, 4. appositiv 1, 21, 1. κατὰ π. 1, 121, 1.

II) Comparativ. appositiv 5, 59, 1. 2, 90, 2? 6, 82, 2. 7, 72, 2. πλείω τὸν πλοῦν ποιέσθαι 8, 39, 3. ὁ πλείων χρόνος 4, 117, 2. vgl. 128, 1 bis. ὁ πλείων τοῦ χρόνου 1, 118, 2? τὸ πλείον καλόν 7, 71, 1. τὸ ἄλλο τὸ πλεόν 7, 2, 5. οἱ πλείονες 1, 38, 2. 2, 11, 3. 3, 23, 2. 4, 88, 8. 66, 1. 73, 2. 5, 89, 2. appositiv 2, 4, 1. 37, 1? 3, 23, 2. 8, 80, 2. αἱ πλείονες νῆες 3, 115, 3. 1, 9, 3. πλεόν, πλείον ἔχειν 1, 37, 3. 7, 36, 2. 5. u. Zus. zu 3, 43, 3. προσιθεῖν 1, 114, 2. für μάλλον 3, 67, 3. πλεόν u 2, 11, 5. 3, 67, 3. 7, 21, 4. εἰδέναι 5, 29, 3. ἔχειν 7, 36, 2. 8, 99, 2. διὰ πλείονος 1, 124, 2. ἐκ πλείονος 4, 42, 3. 103, 3. 129, 5. 5, 82, 2. 8, 88, 91, 1. ἐν πλείονι 1, 72, 1. ἐπὶ πλεόν 2, 51, 4. 97, 4. 4,

98, 3. 5, 14, 1. 57, 1. 7, 48, 2. 8, 2, 2. 81, 2. mit dem Ge. 1, 9, 3. 2, 29, 2. ἐπὶ πλεόν u 3, 45, 5. τὸ πλεόν 1, 9, 3. 42, 3. 69, 5. 74, 3. 121, 2. 2, 100, 4. 3, 11, 1. 71. 4, 21, 2. 86, 3. 92, 2. τὸ δὲ πλεόν 1, 90, 1. 7, 57, 9. τοῦ πλείονος ὀρέγονται 4, 17, 3. περὶ τοῦ πλείονος ξυμβαθῆναι 4, 30, 3. τὸ πλεόν τοῦ χρόνου 1, 118, 2. τὸ πλεόν für μάλλον 8, 46, 4. οὐ τὸ πλείον 1, 9, 3. 74, 3. ἐπὶ τὸ πλεόν 6, 34, 7. 54, 1. ἐς τὸ πλείον 1, 114, 2. (τὰ) πλείω 1, 3, 4. 81, 2. 3. (Zus. 27, 5.) 65, 2. 4, 64, 1. 65, 4. 73, 4. 19, 2. 6, 24, 3. 33, 4. 8, 48, 5.

III) Superlativ 2, 13, 3. 3, 17, 2. 4, 44, 1. 7, 30, 2. Χαλκιδῆς οἱ πλείστοι ἤλθον 6, 5, 2. ὁ πλείστος τοῦ βίου 1, 5, 1. τοῦ χρόνου 1, 30, 1. vgl. 8, 17, 3? ἡ πλείστη τῆς γῆς 6, 7, 1. τῆς στρατιᾶς 7, 3, 4. οἱ ψιλοὶ οἱ πλείστοι 4, 90, 4. vgl. 1, 18, 1. ὁ π. ὄχλος 7, 78, 1? vgl. 3, 1, 1. πλείστον 4, 33, 1. 5, 113. ἐκ πλείστον 8, 68, 1. τὸ πλείστον 7, 57, 4. τῆς γνώμης 3, 31, 2. τοῦ θαροσῆν τὸ πλείστον 4, 34, 1. διὰ πλείστον 6, 11, 5. οἱ διὰ π. 4, 115, 2. ἐπὶ πλείστον 1, 3, 2. 70, 3. 4, 14, 3. 6, 54, 5. mit dem Ge. 1, 1, 2. 17, 2. 138, 3. 2, 34, 4. ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείστον 1, 2, 2. ὡς ἐπὶ π. 1, 82, 4. 2, 35, 3. 4, 62, 3. 5, 46, 2. διάφοροι πλείστον 8, 96, 5. πλείστα 2, 11, 5.

πολυτελής 7, 27, 2.
πολύτροπος 2, 44, 1. 3, 83, 2.
πολυψηφία 3, 10, 3 u. Zus.
πομπεύς 6, 58, 1.
πονεῖν 7, 38, 2. εἶσθαι 2, 51, 4.
πονηρία 8, 47, 2.
πονηρός 7, 48, 1. 8, 24, 4.
πονηρώς 7, 83, 2.
πόνος 2, 49, 2.
πορθμός 2, 83, 3.
πορεύειν 4, 132, 2.
πορίζειν, εἶσθαι 3, 82, 1. 7, 18, 5.
πόριμος 8, 76, 2.
ποριστής 8, 48, 5.
ποριστός 3, 40, 1?
πόρος 1, 120, 2. 6, 48, 2.
ποταμός. (ὁ) Ἄλως π. 1, 16. 46, 3. 6, 4, 1. ὁ π. ὁ — 7, 80, 3.
ποτέ 3, 40, 6? 58, 1? αἰ π. 1, 13, 3. vgl. αἰ.
Ποτιδαῖται 1, 56.
ποτιώς 5, 77, 1.

ποῦ
68, 1. τ
ποῦ
ποῦς
97, 1.
πρ
Zus. zu
ἐν τοῖς
triebe
Macht
74, 4.
Πρα
πρα
3, 5, 8
2. vgl.
πρὸς τ
87, 2.
7. vgl.
πνί 3
5, 76.
σμιον
1, 56
4, 74
6, 7
πεφρ
τιν
πρ
3, 59
πρ
πρ
3, 91
πρ
πρ
πρ
Π
πρ
4, 4
10, 4
[7],
γρ
πρ
π
ὀλιγ
πρ
πρ
π
π
π
π
π

πού 1, 107, 4. 2, 87, 1. 5, 99, 7, 68, 1. τί ποῦ 8, 69, 3.
 ποῦ 8, 27, 3.
 πούς. πόδες 5, 10, 2. ἐν ποσίν 3, 97, 1. κατὰ πόδας 8, 17, 3. vgl. κατὰ.
 πράγματα 1, 16, 89, 1. 2, 65, 6.
 Zus. zu 3, 30, 1. 4, 2, 2. 8, 65, 3. οἱ ἐν τοῖς π. 3, 28, 1. vgl. 3, 62, 2. Umtriebe 4, 74, 2. Erfordernisse 6, 24, 1. Macht 4, 16, 110, 1. 3, 11, 2. zw. 1, 74, 4. 128, 2.
 Πρασιαί 6, 105, 3.
 πράσσειν 1, 22, 2. 3, 59, 2. 4, 87, 3. 5, 89, 2. 6, 10, 1. πρὸς πνα 6, 61, 2. vgl. 2, 5, 4. (ἐξ πνα 1, 132, 4.) τὰ πρὸς τοὺς Σικελούς 6, 88, 4. πολλά 6, 87, 2. καλά 6, 16, 5. τὰ ἄριστα 5, 9, 7. vgl. 7, 68, 3. 71, 1. οὕτως 7, 24, 1. νινί 3, 4, 4. 4, 106, 2. 110, 2. 121, 2. 5, 76, 3. 8, 5, 4. λόγοις 4, 17, 2. αἴσχιον καὶ ἀπορώτερόν τι 1, 82, 5. ὅπως 1, 56, 1. ὄπη 1, 65, 2. von Verrätherei 4, 74, 1. 76, 1. 89, 3. 106, 2. 110, 2. 6, 74, 1. einfordern 1, 99, 1. 8, 5, 3. πεπραγμένους τοὺς φόρους 8, 5, 5. πρᾶττειν 5, 45, 3?
 πρέπειν. Inf. erg. 3, 58, 1. πρέπον 3, 59, 2. τὰ πρέπονι εἰπεῖν 8, 72, 2.
 πρεπόντως 4, 126, 5.
 πρεσβεῖα 1, 90, 1.
 πρεσβεύειν 6, 55, 2. εἶσθαι 1, 31, 3. 91, 3. 6, 104, 3.
 πρέσβευσις 1, 73, 1.
 πρεσβευτής 8, 77.
 πρεσβύτερον, τό 5, 64, 2. πρεσβύτατος 4, 61, 4.
 Πριηνεῖς 7, 57, 4.
 πρῖν. mit dem Inf. 1, 39, 2. 7, 50, 4. 4, 135. mit dem Conj. ohne ἄν 6, 10, 3. 29, 2. 38, 2. 8, 9, 1. 3. πρῖν [ῆ], δῆ 5, 61, 1. τὸ πρῖν 3, 51, 2. πρῖν γε δῆ 7, 71, 4.
 πρῖω 4, 100, 2.
 πρὸ 3, 40, 6. 6, 77, 2. πρὸ τῆς ἔω ὄλιγον 4, 31, 1. τὰ πρὸ αὐτῶν 1, 1, 2. πρὸ πολλῶν ἡμᾶσθαι 6, 10, 2. ἐν τῷ πρὸ τοῦ 1, 32, 3.
 προάγγελσις 1, 137, 4.
 προάγειν 1, 75, 2. 2, 89, 3? 3, 43, 5.
 προαγορεύειν 2, 13, 2.
 προαγωνίζεσθαι 4, 126, 3.
 προᾶδειν 2, 17, 2?
 προαἰσθάνεσθαι. ἰνός 3, 102, 2.
 προαμύνεσθαι ἰνός 6, 38, 3.

προανάγειν, εἶσθαι 8, 11, 4.
 προαναλίσκεσθαι 7, 81, 6.
 προαναχώρησις 4, 128, 3.
 προανέχειν 7, 34, 2.
 προαπαντᾶν 1, 69, 4. 4, 92, 5.
 προαπέχεσθαι 3, 17, 2.
 προαπόλλυσθαι 5, 61, 4.
 προαποχωρεῖν 4, 90, 4.
 προάστειον 2, 34, 3.
 προαφικνεῖσθαι 4, 2, 1.
 προβαίνειν 1, 23, 1.
 προβάλλεσθαι 1, 37, 3. 73, 2. 2, 87, 2. 5, 16, 4. 6, 92, 4.
 προβιάζεσθαι 1, 106.
 προβουλεύειν 8, 1, 4.
 προγίγνεσθαι 2, 87, 2. 4, 120, 3? 8, 92, 4?
 προγράφειν πρῶτον 1, 23, 4.
 προδιαγιγνώσκειν 1, 78, 1.
 προδιδόναι 6, 4, 2. 69, 2.
 πρόδικος 1, 107, 1. 132, 1.
 προδιώκειν 6, 70, 3.
 πρόδρομος 2, 22, 2.
 πρόεδροι 3, 25, 2.
 προειδέναι 2, 17, 2?
 προειδόμενος 4, 64, 1.
 προειπεῖν 1, 26, 3. προεῖρητο 5, 31, 1. 4. φιλᾶχῆ 8, 102, 2. ἀπὸ προειρημένου ἰνός 4, 130, 3.
 προεχθεῖν 7, 30, 2.
 προεχφάβησις 5, 11, 3.
 προεμβάλλειν 4, 25, 3.
 προεξάγειν 7, 6, 2. εἶσθαι 7, 70, 1.
 προεξανάγεσθαι 7, 70, 1.
 προεξάσσειν 8, 25, 3.
 προεξέρχεσθαι 7, 74, 2.
 προεπαινεῖν 3, 38, 4.
 προεπαναστεῖν 5, 17, 2.
 προεπιβουλεύειν 1, 33, 3.
 προεπιχειρεῖν 6, 34, 7.
 προεργάζεσθαι 7, 66, 1. 8, 65, 3.
 προέρχεσθαι 1, 120, 2. 4, 110, 2. 7, 6, 1.
 προέχειν 2, 76, 3. 3, 49, 1. 6, 16, 5. νινί 6, 20, 3. εἶσθαι 3, 68, 1.
 προήκειν 2, 34, 3.
 προθυμεῖσθαι 4, 9, 3? 81, 1. ξύμβασιν 5, 17, 1.
 πρόθυμος 2, 53, 2. τὸ π. 6, 69, 5.
 προῖεναι (εἶμι) 6, 97, 4.
 προῖεναι 8, 32, 3. προῖεσθαι 1, 120, 2. 2, 43, 1. 51, 2. 6, 78, 4.
 προῖστασθαι 3, 70, 2. οἱ προσιάντες 3, 82, 8. vgl. 8, 81, 1.

προῖσχεσθαι 1, 26, 2. 39, 2? 3, 68, 1? χείρας 3, 58, 2.
 προκαθῆσθαι 8, 76, 4.
 προκαλεῖσθαι 5, 41, 2. 112, 2. u 2, 72, 3. 4, 20, 1. 5, 37, 5. 111, 4. δίκην 1, 39, 1. Fu. 5, 43, 3.
 προκάλυμμα 2, 75, 4. 3, 67, 5.
 προκάνειν u 2, 49, 1. uiv 2, 39, 3.
 προκαταγιγνώσκειν 3, 53, 4.
 προκαταλαμβάνειν 1, 33, 3. 3, 2. 4, 89, 3. 5, 30, 1. 57, 1. 6, 18, 3.
 προκατάρχεσθαι 1, 25, 3.
 προκαταφύγειν 1, 134, 1.
 προκεῖσθαι 1, 35, 2. 2, 34, 1. 4, 133, 2.
 προκινδυνεύειν uiv 1, 73, 3.
 προκόπτειν 4, 60, 2. 7, 56, 4.
 προλαμβάνειν 4, 33, 3. 7, 80, 3.
 προλείπειν 2, 87, 5. uiv 7, 75, 3.
 προλογίζειν 2, 81, 4.
 προμανθάνειν 1, 138, 3.
 πρόμαντις 5, 16, 5.
 προμηθεῖα, ἰα 4, 62, 3. 6, 80, 1.
 προμηθές, τό 4, 93, 2.
 προνοεῖν 3, 43, 3. εἶσθαι 4, 61, 4.
 πρόνοια 2, 62, 5. 65, 3. 89, 6.
 προξενία 6, 89, 1.
 προξυγγίγνεσθαι 8, 14, 1.
 προοίμιον 3, 104, 3.
 προσορμίζειν 7, 38, 2.
 πρόσπις 2, 89, 6. 5, 8, 2.
 προσαραβάλλεσθαι 7, 5, 1.
 πρόπειρα 3, 86, 2.
 προπέμπειν 1, 29, 1. 2, 79, 2. 7, 3, 1. 8, 79, 3. πρότερον 1, 29, 1.
 πρόπλους 6, 44, 4.
 προποιεῖν 3, 13, 2.
 πρὸς. καὶ — πρὸς 7, 70, 8? πρὸς δέ 3, 58, 4. I) mit dem Ge. πρὸς Ὀλύνθου 1, 62, 1. vgl. 4, 100, 3. 130, 1. 5, 59, 3. πρὸς ἐκείνων εἶναι 2, 86, 3. 3, 38, 1. 4, 10, 2. 92, 7. 5, 90, 7. 36, 3. πρὸς τῆς σωτηρίας 5, 105, 3. gemäss 3, 59, 1. πρὸς θεῶν 1, 71, 4. πρὸς τῶν ὄρκων 2, 73, 3.
 II) mit dem Da. οἱ πρὸς τοῖς Ἀ. 3, 78, 2. ausser 2, 61, 3. 3, 53, 3. 4, 24, 1. 87, 1. 7, 57, 4?
 III) mit dem Ac. 2, 77, 3. 4, 50, 2? 73, 2? 6, 61, 4? 7, 4, 1? nach — zu 2, 75, 1. 3, 72, 1. 96, 2. 4, 78, 6. 110, 3. 8, 10, 2. 79, 2. οἱ πρὸς τὰ πεδία 6, 88, 5. 101, 2? πρὸς βορέαν 8, 4, 4. τὰ πρὸς- 2, 96, 3. πρὸς βορέαν τοῦ 2, 96, 4. πρὸς ἕαρ 4, 135. 7, 79,

2, 8, 108, 1. ὄραν πρὸς u 6, 41, 1.
 ξυνίστασθαι πρὸς uia 1, 1, 1. vgl. 4, 72, 4. 8, 67, 3. ἐπιναί πρὸς uia 1, 86, 3. ἐπιχειρεῖν 7, 21, 2. πειρῶν πρὸς πόλιν 4, 25, 7. ἡ πρὸς ὑμᾶς ἐχθρα 6, 80, 5. τὰ πρὸς τοὺς Ἀ. 8, 109, 1. vgl. 3, 63, 2. 4, 62, 1. ξυνῆχαι πρὸς uia 8, 36, 2. vgl. καταλείναι u. πράσσειν.
 ἔχειν πρὸς τὸν πόλεμον 7, 27, 2. ὡς πρὸς 6, 40, 2. τὸ πρὸς ἅπαν ξυνεῖόν 3, 82, 3. ξυμφέρον πρὸς u 3, 44, 2. vgl. 2, 91, 3. 3, 56, 3. ἐξηρτῶσαντο πρὸς τοῦτο 7, 65. πρὸς τὰς ξυμφοράς τρέπεσθαι 1, 140, 1. ἐνδιδόναι πρὸς τὸν λόγον 3, 60, 1. accommodirt 2, 54, 2. ὁμοιοῦν πρὸς τὰ παρόντα 3, 82, 2. vgl. 1, 6, 3. 6, 16, 4. καθιστάναι 2, 6, 1. ἐπόμνησις πρὸς εἰδότης 4, 17, 2. πρὸς ὑμᾶς ἄλογον 1, 32, 2. εὐ βουλευέσθαι πρὸς τοὺς ἐναντίους 3, 48. πρὸς τὰδε 1, 71, 3. vgl. 6, 46, 4. 47, 1. 7, 47, 1. mit Rücksicht auf 1, 6, 3. 3, 43, 3. 44, 3. 54, 1. 4, 126, 1. 5, 108. 6, 9, 3. 41, 1. 58, 1. 85, 1. 7, 47, 1. 69, 3. wegen 3, 40, 6. 4, 80, 1. 5, 14, 2. 6, 11, 5. 8, 1, 5. 39, 2. 50, 1. gemäss 4, 19, 2. 7, 37, 1. in Verhältniss zu 4, 106, 1. 5, 9, 3. 8, 6, 4. πρὸς verglichen mit 1, 10, 2. 2, 35, 2. 62, 4. bei persönlichen Begriffen 1, 71, 2. 2, 51, 1. 3, 37, 3. 7, 58, 4. vgl. 3, 11, 1. gegenüber 5, 111, 2. 7, 68, 1. 8, 53, 2. vgl. 66, 4 u. 6, 68, 2. beim Comparativ 6, 86, 1. 8, 41, 1. ἢ πρὸς 4, 39, 2. πρὸς μέρος 6, 22, 2. πρὸς ἡδονήν 2, 65, 5. πρὸς χάριν 3, 42, 1. 7, 8, 2. πρὸς ὄργην 2, 65, 5. πρὸς verd. 5, 42, 3.
 προσάγειν 2, 89, 3? 97, 3. 3, 48, 95, 1. 8, 3, 2? ἀνάγκας 1, 99, 1. εἶσθαι 1, 99, 2. Zus. zu 3, 43, 2. 5, 82, 4. 7, 7, 2. 55, 2. 8, 17, 2. 8, 106, 3. τὶ 3, 63, 2. προσάξεσθαι 4, 115, 2. προσαχθήσεσθαι als Ps. des Med. 4, 87, 2.
 προσαγορεύειν 6, 16, 4.
 προσαγωγός 1, 21, 1.
 προσαιεῖσθαι 4, 29, 1.
 προσαναγκάζειν uiv 6, 72, 3. e. Inf. zu erg. 3, 61, 2. 4, 87, 1. 7, 18, 5. 8, 76, 6.
 προσανιέναι 7, 44, 3.
 προσαπόλλυσθαι 7, 71, 6.
 προσάποστέλλειν 4, 108, 5.
 προσάρχεσθαι 4, 121, 1?

41, 1.
 vgl. 4.
 πνα 1.
 ἰν πρὸς
 θρα 6.
 1. vgl.
 ὅς πνα
 ὄσων.
 ὡς
 ἴστον 3.
 2. vgl.
 ο πρὸς
 ἴστι-
 τὸν λό-
 54, 2.
 2. vgl.
 6, 1.
 πρὸς
 ὄσθαι
 αἰε 1.
 47, 1.
 3. 44.
 9, 3.
 69, 3.
 2, 6.
 s zu
 ver-
 4.
 2, 2.
 1, 1.
 53,
 om-
 s 4.
 ἴδο-
 7.
 erd.
 48.
 θαι
 4.
 3.
 2.
 4.
 e.
 8,

προσαφικνεῖσθαι 8, 30, 1.
 προσαφιστάται 4, 117, 1.
 προσβάλλειν 2, 79, 5 (4). 6, 4, 6.
 πρόσβασις 6, 96, 1.
 προσβιάζεσθαι 1, 106.
 προσβοηθεῖν 6, 66, 3.
 προσβολή 4, 1, 1. 53, 3. 7, 70, 4.
 προσγίγνεσθαι 1, 66, 1. 2, 65, 8.
 87, 2? 4. 4, 120, 3? 126, 3. 5, 32, 2.
 6, 6, 1. 8, 92, 4? τὰ προσγεγόμενα 4,
 18, 2.
 προσδεῖν 6, 21, 2. εἶσθαι 1, 102, 2.
 προσδέχεσθαι 2, 70, 2. 4, 106, 2.
 προσδεχομένη ἦν 6, 46, 2.
 προσδοκία μὴ 2, 93, 2.
 προσεδρεία 1, 126, 5.
 προσείειν 6, 86, 1.
 προσεῖναι 6, 20, 2.
 προσεπεξευρίσκειν 2, 76, 2.
 προσεπιστέλλειν 1, 132, 6.
 προσέρχεσθαι 4, 121, 1.
 προσεταιριστός 8, 100, 3.
 προσέχειν 1, 15, 1. τὴν γνώμην 1,
 95, 2. προσίχεσθαι ἄγει 1, 127, 1.
 προσήκειν 1, 126, 3. 6, 16, 1. ἡ-
 μᾶς ἐπιέν 1, 68, 2. Inf. erg. 2, 46.
 vgl. 6, 84, 1. προσήκειε ἡμῖν τὰ μέγιστα
 6, 84, 1. οἱ προσήκοντες 1, 128, 3. ἡ
 προσήκουσα 2, 43, 2. αἱ προσήκουσαι
 ἀρεταί 4, 92, 6. vgl. 6, 83, 2. προσή-
 κοντα 1, 120, 2. 3, 64, 3. τὰ μὴ π. 4,
 61, 1. οὐκ ἐκ προσήκοντων 3, 67, 1. οὐ
 προσήκον 3, 40, 4. οὐδὲν π. 6, 82, 2.
 ὡς προσήκον 4, 95, 1.
 προσηκόντως 2, 43, 1.
 προσηνής 6, 77, 2.
 πρόσθεν. τὰ ἐν τῷ π. 6, 67, 2. τὰ
 π. 7, 44, 3.
 πρόσθεσις 4, 135, 1.
 προσίεναι 1, 39, 3. 130, 2? 4, 47,
 2. 76, 4. 6, 49, 3.
 προσίεσθαι 4, 38, 1. 108, 3.
 προσκαθέξεσθαι πόλιν 1, 26, 3.
 προσκαταλείπειν 2, 36, 2. 4, 62, 2.
 προσκεῖσθαι 1, 93, 5. 5, 9, 5.
 6, 89, 3. 7, 29, 2. 8, 52, 2. 89, 3.
 προσκεπτί — προῦσκεπτο 8, 66, 1.
 προσκηρυκέυεσθαι 4, 118, 1.
 προσκοπεῖν 3, 83, 1.
 προσκοπή 1, 116, 1.
 προσκτᾶσθαι 2, 62, 4.
 πρόσκωπος 1, 10, 6.
 προσλαμβάνειν 4, 61, 1. 6, 18, 7.
 55, 4. 78, 3.
 προσμυγνύειν 1, 46, 2. 4, 93, 1.

6, 97, 3. 7, 22, 2. 8, 71, 3. vgl. zu 6,
 104, 3.
 προσομιλεῖν. τὰ ἴδια 2, 37, 3. πο-
 λέμῳ 1, 122, 1.
 προσεξυλλαμβάνεσθαι 3, 36, 2.
 πρόσσοδος 3, 13, 5. 5, 70.
 προσοικεῖν πόλιν 1, 24, 1.
 προσοφείλειν 7, 48, 6.
 πρόσσοψις 2, 89, 6.
 προσολοφύρεσθαι 8, 66, 3.
 προσπαρακαλεῖν 1, 67, 2.
 προσπέμπειν 2, 79, 2. 7, 3, 1. λό-
 γους 8, 47, 2.
 προσπεριβάλλειν 5, 2, 2. εσθαι
 8, 40, 3.
 προσπίπτειν 1, 84, 3. 2, 4, 1. 83,
 4. 3, 103, 3? 7, 28, 4. ὁ προσπεσών
 7, 68, 1.
 προσπλεῖν 6, 50, 3. 8, 79, 2. Εὐ-
 βοία 8, 91, 2.
 προσπληροῦν πρὸς 6, 104, 2.
 προσποιεῖν 1, 55, 2. εἶσθαι 1,
 137, 4. 4, 77, 2. μὴ 3, 47, 3. ἔχθραν
 8, 108, 3.
 προσποίησις 2, 62, 2. 6, 16, 5.
 προσπολεμουσθαι 3, 3, 1.
 προστασία 2, 80, 3.
 προσταυροῦν 4, 9, 1.
 προσσχέιν 4, 11, 2.
 προσταλαιπυρεῖν 2, 53, 2.
 πρόσταξις 8, 3, 2.
 προστάσσειν 3, 26, 1. 6, 31, 4. 7,
 19, 4. 8, 26, 2. ἑνὶ 5, 8, 3. προστετα-
 γμένος 1, 136, 2. vgl. 8, 8, 3.
 προστάτης 6, 35.
 προστελεῖν 6, 31, 5.
 προστέλλειν 5, 71, 1.
 προστιθέναι 3, 39, 5. 6. 45, 2.
 καὶ ἀφελεῖν 5, 23, 5. πύλας 4, 67, 5.
 τιμὴν 3, 42, 5. ζημίαν 3, 82, 8. vgl.
 7, 68, 2. ἑαυτὸν 3, 92, 1. 8, 46, 5.
 ἀνδρὸς μοίρα 3, 82, 4. τὸν λόγον τῷ
 νόμῳ 2, 35, 1.
 προστιθέσθαι 1, 20, 4. 78, 1. 144,
 1. 2, 37, 2. 3, 11, 3. 5, 62, 1. 6, 80,
 2. 8, 87, 4. ξυμμαχῶς 6, 18, 1. ἀνάγ-
 χην 4, 98, 3.
 προστυγχάνειν 1, 97, 1.
 προσφάρειν 2, 58, 1. λόγον 3, 109,
 1. 8, 32, 3. λόγους 1, 57, 3. εσθαι 1,
 140, 6. 4, 18, 2. 5, 111, 5. 6, 44, 4.
 7, 44, 2.
 πρόσφορος 1, 125, 1.
 πρόσχημα 1, 96, 1. 3, 82, 3. 5,
 30, 3.

προσχωρεῖν 6, 18, 5. 8, 31, 1. Fu. 1, 82, 5.
 πρόσχωσις 2, 77, 2. 102, 3.
 προτείχισμα 7, 43, 4?
 προτεμένισμα 1, 134, 4.
 πρότερον 1, 41, 3. 4, 54, 2. 57, 4. 73, 5. 6, 74, 2. 7, 70, 2. πρό — πρότερον 1, 3, 1. αἰ π. ξυνθήκαι 1, 23, 1. οἰ π. 1, 9, 1. τὸ π. 1, 59. π. προπέμψιν 1, 29, 1. vgl. 1, 23, 4. 6, 57, 2. π. ἤ mit dem Inf. 1, 69, 4. 2, 40, 2. 6, 58, 1. 8, 45, 5. μὴ π. ἤ mit dem Conj. 7, 63, 1.
 πρότερος 1, 44, 1. 3, 36, 5. 4, 57, 4. 73, 5. 7, 70, 2. πρότεροι ἀποδιδόναι 5, 21, 1. οἱ πρότεροι ἐπιόντες 1, 123, 3. Da. 6, 67, 4. τοῖς ὑπάρχουσι προτέροις 2, 74, 2. ἢ προτέρα 5, 75, 3. 7, 51, 2. τὰ πρότερα 1, 2, 1.
 προτιθέναι 1, 76, 3. 3, 39, 3. 40, 1. 84, 2. ἀγῶνα 3, 67, 5. γνώμας 1, 139, 3. vgl. 3, 52, 3. λέγειν 3, 38, 1. εἶσαι 2, 34, 1. 42, 2. 3, 64, 3. 5, 35, 2. ἔχθραν 8, 85, 3. τινός τι 5, 74, 1. προτιμᾶν 1, 133. 2, 37, 1. 8, 64, 3. προτιμήσις 3, 82, 8.
 προτιμωρεῖν 1, 74, 2.
 προτρέπειν 5, 16, 6.
 πρότριτα 2, 34, 1.
 προύργον. τὰ π. 4, 17, 2. προυργιαίτερον 3, 109, 3.
 προὑπάρχειν 4, 126, 5. 5, 83, 2. προὑφείλεσθαι 1, 32, 1.
 προὑχειν 1, 9, 1. 39, 1. 6, 97, 2. τὸ προὑχον 3, 84, 2. εἶσαι 1, 140, 5.
 προφανής. ἀπὸ τοῦ π. 1, 35, 3. 3, 82, 7. ἐκ τοῦ π. 3, 43, 2. 8, 68, 1.
 προφασισθῆναι 8, 33, 3.
 πρόφασις 1, 23, 5. 118, 1. 2, 49, 1. 87, 5. 3, 13, 1. 6, 6, 1. ἐπεικῆς 3, 9, 2. ἢ ἐμῆ 6, 78, 2. προφασιν, προφάσει 3, 111, 1. 5, 53, 1. ἐπὶ προφάσει 3, 75, 3. ἐπ' αὐτομολίας προφάσει 7, 13, 3.
 προφέρειν 1, 123, 1. 2, 89, 2. 3, 64, 2. 5, 17, 2. 26, 4. 31, 4. 7, 64, 2. μέγα ἐς 1, 93, 2. σφάγια 6, 69, 3. εἶσαι 3, 59, 2. 3, 64, 2. 7, 69, 3.
 προφθάνειν 7, 73, 1.
 προφυλακή 4, 30, 1.
 προχωρεῖν 1, 16, 1. 74, 4. 3, 81, 4. 4, 59, 3. 7, 7, 3. τι, οὐδέν 6, 18, 5. ἱερά 4, 54, 2.
 πρύμναν κρούεσθαι 1, 50, 5. κατὰ π. 2, 97, 1.

πρῶ 4, 6. 2. 7, 78, 3. πρώτατα 7, 19, 1. πρώτερον τῆς ὥρας 7, 39, 1. 8, 101, 2.
 πρῶν 3, 113, 2.
 πρῶρα 2, 83, 4. πρῶραθεν 7, 36, 2.
 πρῶτον 1, 53, 2. 61, 2. 127, 1. 2, 34, 1. 3, 29, 1. 40, 1. 101, 1. 5, 27, 2. 78, 6. 3, 1. 7, 45, 8. 86, 3. ohne μέν 1, 32, 1. 7, 23, 1. (so τὸ π. 2, 9, 1. 8, 106, 1.) π. μέν 7, 82, 1. Stellung 2, 18, 1. π. ἀρχεσθαι 2, 36, 1. προγράψιν 1, 23, 4. τὸ π. 1, 131, 1. 7, 66, 3. ὅτε π. 4, 34, 1. ὡς τὸ π. 4, 94, 2. ἐς τὰ πρῶτα 3, 39, 2.
 πρῶτος 1, 9, 1. 53, 2. 2, 42, 2. 3, 101, 1. 6, 2, 1. 7, 70, 3. πρῶτον βασιλεύοντος 1, 13, 5. ὁ π. χρόνος 8, 97, 2. ὁ π. πόλεμος 5, 25, 3. πρῶτοι ἄρξαι 4, 87, 4. u. πρῶτον 6, 3, 1. 7, 45, 8. 86, 3. τῷ ἐπιβάτι πρῶτω 4, 116, 2. 8, 125, 3. ἐτρέφαντο τοὺς X. πρῶτους 8, 55, 3. vgl. 100, 3. τοῦ πρῶτον ἀλόντος 7, 23, 2. οἰ π. 4, 105, 1. vgl. 8, 68, 4. ἐν τοῖς πρῶτοις 4, 105, 1. ἀπὸ (τῆς) πρῶτης 1, 77, 2.
 πρωτοστάτης 5, 71, 2.
 πταίειν 1, 122, 1. 4, 18, 3. τι 2, 43, 3. 5, 16, 4.
 Πυθαεὺς 5, 53, 1.
 Πύθης, εὖ 2, 29, 1.
 Πύθιος 6, 54, 6.
 πυκνός 1, 23, 3.
 πύλαι. ohne Art. 4, 67, 5.
 πυνθάνεσθαι 6, 17, 3. 7, 12, 2. τινός 4, 6, 1. τὴν βοήθειαν 7, 18, 1. 8, 41, 4.
 Πυράσιοι 2, 22, 3.
 Πύρρα 8, 23, 2.
 πύστις 1, 5, 2. 3, 82, 3.
 πῶ 2, 12, 3.
 πωλεῖσθαι 2, 60, 4. 7, 39, 2?
 πῶς 2, 3, 2. οὐ πως 5, 15, 2.
 πῶς οὐ 3, 66, 2. 8, 96, 2.
 ραβδούχος 5, 50, 3.
 ῥάδιος. κατέχειν 6, 9, 3.
 ῥαδίως 1, 73, 1. 3, 82, 1. 4, 10, 3. 7, 34, 6? οὐ ῥ. 2, 16, 6. 57, 3. 98, 3. 7, 75, 4. ῥάων 6, 20, 1. ῥᾶον 3, 82, 7. 7, 81, 2. εἶναι 84, 1.
 ῥάθυμία 2, 39, 3.
 ῥάσσειν 7, 6, 3.
 ῥαχία 4, 10, 5.
 ῥεῖ μέγας 2, 5, 2.
 ῤεῖτοι 2, 19, 2.

Ῥήγεια 1, 13, 5.
ῥήσις 5, 85, 1.
ῥητός. ἐπὶ ῥητοῖς 1, 122, 1. **γέρασι**
 1, 13, 1. **ἐν ἡμέρᾳ ῥητῆ** 6, 64, 5.
ῥήτωρ 8, 1, 1. verantwortlich Zus.
 zu 3, 43, 3.
Ῥόδιος Fem. 6, 43, 1.
ῥόδιος 4, 10, 5.
ῥοπή 5, 103, 2.
ῥοώδης 4, 24, 4.
ῥύαξ 3, 116, 1. 4, 96, 1.
ῥύεσθαι 5, 63, 3.
ῥυθμός 5, 70.
ῥύμη 2, 76, 3. 81, 3.
ῥυμουλεῖν, εἶσθαι 4, 25, 3.
ῥώμη 2, 43, 3. 4, 18, 2. 29, 2. 5,
 14, 1. 7, 18, 2. 75, 3.
ῥώννυσθαι 2, 8, 1. 6, 17, 6.

Σαλαμινία 6, 53, 1.
σαφής 1, 35, 4. 6, 45, 1. 61, 1? 88,
 9. 7, 44, 1? **σαφεῖς γνῶναι** Zus.
 zu 3, 13, 1.
σαφῶς 1, 91, 1. 5, 105, 1. 7, 44,
 1? 57, 6? 8, 53, 4.
σειεῖν 4, 52, 1.
σεισμοί 1, 23, 3. 3, 89, 1. 5, 45, 4.
σελήνη 2, 4, 1. **κατὰ σ.** 2, 28. **ἐν**
σ. 7, 44, 2.
Σερμύλιοι 1, 65, 2.
σῆμα 2, 34, 2.
σημαίνειν 2, 8, 2. 5, 10, 3. 20, 2.
 6, 20, 1. mit dem Inf. 5, 71, 3.
σημεῖον 1, 49, 1. 2, 40, 2. 4, 42,
 4. 6, 31, 3.
Σηστός 8, 62, 2. ὁ, ἡ 1, 89, 2.
σιγῆ 2, 89, 7.
σιδηροφορεῖν 1, 6, 1.
σίδηρος 4, 69, 1.
Σιδουῶσσα 8, 24, 2.
Σικελία 7, 33, 2.
σιός 5, 77, 2.
σιταρχία 6, 93, 4.
σιτηρέσιον 6, 93, 4.
σιτία τριῶν ἡμερῶν 1, 48, 1.
σιτοδοτεῖσθαι 4, 39, 1.
σιτοποιοῖ 2, 78, 3.
σίτος. ἀκμάζει 2, 49, 1.
σκαιότης 4, 80, 2.
σκάφος 1, 50, 1.
σκεδάννυσθαι 2, 101, 3.
σκεπτ.. ἔσκεμμαί 8, 66, 1.
σκευάζειν 4, 32, 2.
σκευή 1, 130, 1. 6, 94, 3. **ψιλή** 3, 94, 4.

σκευή 6, 31, 4. 8, 28, 1. 43, 1.
σκηνεῖσθαι 1, 133, 1.
σκηνίδιον 6, 37, 4.
σκήπτεσθαι 6, 18, 1.
σκιδνασθαι 6, 98, 4.
Σκιρίται 3, 67, 1.
σκοπεῖν 3, 43, 3. **ἐκ** 1, 1, 2. **λόγῳ**
 2, 43, 1. **εἰ** 3, 62, 4.
σκορπίος 1, 6, 2.
σκότος 2, 4, 1. **ἐκ τοῦ σ.** 3, 23, 4.
σκῦλα 2, 13, 4.
σχυλεῦεν 5, 74, 1.
σχυτάλη 1, 131, 1.
σμηκρός 8, 81, 2. vgl. **μικρός.**
Σόλλιον 5, 30, 3.
σοφίσματα 6, 77, 1.
σοφισταί 3, 38, 5.
Σοφοκλῆς 3, 115, 3.
σοφώτεροι τῶν νόμων 3, 37, 4.
σπανίζειν. πνί 4, 6, 2.
Σπαρ(ά)δοκος 4, 101, 4.
σπάρτον 4, 48, 3.
σπασμός 2, 49, 2.
σπεῖρεσθαι 2, 27, 2.
σπένδειν 4, 98, 5. 6, 32, 1.
σπένδεσθαι. ἢ 4, 15, 2. **ἀναίρειν**
 3, 24, 3. **χρόνον** 6, 7, 2. mit (ὥστε u.)
 dem Inf. 3, 109, 2. **ἔσπειστο** 3, 111, 1.
σπέρμα 5, 16, 5.
σπεύδειν 4, 87, 3. **π** 6, 10, 2. **ἔς**
π 5, 37, 4.
σπονδαί 5, 49, 1. 8, 9, 1. 37, 1.
τῶν — 1, 35, 1. 5, 30, 2. 49, 4. ohne
 Art. 1, 53, 2. 55, 3. 78, 3. 5, 36, 1.
σπονδάς ἀδικεῖν 1, 123, 3?
σποράς 3, 69, 1.
σπουδή 5, 66, 2. 8, 89, 2. **ὄπλων**
 6, 31, 4. **ὑπὸ σπονδῆς** 3, 33, 3.
σσ 5, 45, 3.
Στάγης 8, 16, 3.
στάδιοι, α 7, 78, 3.
σταδία μάχη 4, 48, 3.
στασιασμός 4, 130, 1.
στάσις 1, 2, 2. 2, 20, 3. 22, 3. 6,
 5, 2. **κατὰ σ.** 3, 2, 2.
στασιαστικόν 4, 130, 3.
στατήρ 3, 70, 3.
σταυροῦν 7, 35, 6.
σταύρωμα 6, 64, 5? 100, 1.
στεγανῶς 4, 100, 3.
σιέγειν 2, 94, 3. 4, 94, 3. 6, 72, 4.
στενή 2, 99, 3.
στενόν 1, 74, 1. **τὰ σ.** 2, 86, 3.

στερίσκειν 1, 73, 2. 2, 43, 1. 49,
5. στέρεσθαι οἰκία 1, 70, 4.
στέφανος ἀγώνων 2, 46.
στήλη 2, 43, 2. 5, 18, 10. 56, 3.
στηρίζειν 2, 49, 2.
στοά 8, 90, 6.
στορεννύναι 6, 48, 4. vgl. στρων-
νύναι.
στρατεία, ιά 1, 3, 4. 2, 68, 5. 4,
8, 1. 70, 1. 5, 60, 5. 79, 2. 6, 31, 5.
32, 3. 7, 55, 1. 8, 72, 2. 108, 3. στρα-
τείαν ἐξιέναι 1, 15, 2.
στρατεύειν πόλεμον 1, 112, 3. εσθαι
1, 31, 3.
στρατηγεῖν 2, 59, 2. 3, 20, 1.
στρατηγός 3, 36, 4. 6, 41, 1. 8,
5, 4.
στρατιά 7, 4, 6. ξυνήλθεν 1, 3, 3.
στρατιώτης 2, 11, 2. 6, 24, 3.
στρατιωτικόν 8, 83, 2.
στρατιωτικῶς 2, 83, 2.
στρατιώτιδες 1, 116, 1. 6, 43, 1.
8, 74, 2.
στρατοπεδεύεσθαι ἐξ 5, 84, 4.
στρατοπέδον 2, 78, 1. 7, 23, 2.
στρογγυλος 2, 97, 1.
Στρομβιχίδης 8, 30, 2. 63, 1.
στρωννύναι 2, 34, 2. vgl. στρενω-
νύναι.
στυράκιον 2, 4, 2.
σῦμα 5, 77, 2.
Σύμη 8, 44, 3.
συμφέρεσθαι 1, 9, 1. 23, 1. 7,
44, 1.
σύν 1, 1, 2.
Συρακόσιοι 8, 96, 4.
Συράκουσαι, κοσσαί 6, 3, 2.
συσκοτάζει 1, 51, 2.
σφαγή 4, 48, 3.
σφάγια προφέρειν 6, 69, 3.
σφάλλειν 2, 87, 1. 7, 66, 3. εσθαι
3, 43, 3. 84, 3. 5, 90. ναῦς 7, 67, 2.
πολλά 4, 18, 3. 7, 55, 2. χαλεπῶς 4,
62, 2. τοῦ 1, 70, 3. δόξης 4, 85, 1.
γνώμη 4, 18, 1. παρασκευῆ 2, 65, 8.
σφάζειν 7, 84, 3.
σφάλμα 8, 32, 1.
σφεῖς, σφέτερος s. Pronomen und
Possessiv.
σφέτερος 1, 50, 5. 5, 10, 6. 4, 38,
1. 6, 16, 5. 7, 12, 3. 23, 4. 39, 2. τὰ
σ. 4, 114, 2. τὰ σ. αὐτῶν 8, 86, 2.
σφόδρα 6, 92, 4.
σφραγίς 1, 129, 2.
σχεδόν τι 3, 68, 3.

σχετλιασμός 8, 53, 2.
σχῆμα 6, 89, 5. 8, 89, 3.
σχολαῖος 3, 29, 1.
σχολῆ 1, 142, 1. 8, 95, 2. γίγνεται
5, 10, 4.
σώζειν 6, 38, 1. εσθαι 2, 63, 2. σω-
τηρίαν 6, 78, 3.
σῶμα 1, 17, 1. 141, 4. 2, 41, 1. 3,
65, 2. 6, 12, 1. ohne Art. 1, 136, 3.
σῶς καὶ ἕγις Zus. 3, 34, 3.
σωτηρία 7, 12, 2. 70, 7. 81, 3? σω-
τηρίαν σώζειν 6, 78, 3.
σωτήριος 7, 81, 3.
σωφρονίζειν 6, 78, 2. 8, 1, 4.
σωφρονιστής 3, 65, 2. 6, 87, 3.
σωφροσύνη 1, 32, 3. 68, 1. 8, 64, 3.
σώφρων 3, 58, 1. 82, 8. τὸ σ. 1,
37, 2. 3, 82, 3. τὸ σωφρονέστατον 3,
62, 2.
ταινιοῦν 4, 121, 1.
τακτός 4, 65, 2.
ταλαιπωρεῖν 1, 99, 1. 5, 74, 2.
7, 16, 1.
ταλαιπωρία 2, 49, 2.
ταμίας τῆς τύχης 6, 78, 3.
ταμιεύεσθαι 6, 18, 3.
Ταμῶς 8, 31, 1.
τᾶν 3, 13, 5.
ταξίαρχοι 7, 60, 1.
τάξις 3, 87, 2. 4, 126, 4. 8, 69, 1.
ταπεινός 2, 61, 2.
ταράσσειν. ταραξέσθαι 7, 36, 6.
67, 2.
ταρσοί 2, 76, 1. 7, 40, 5.
τάσσειν 4, 26, 3. τὸ τεταγμένον 2,
63, 2. τάσσεται 1, 99, 3. 3, 70, 3.
κύκλον 2, 83, 4.
ταύτη 6, 77, 2. 101, 1. 7, 80, 4.
τὸ τ. 4, 96, 3. οἱ τ. 2, 96, 2.
τάφος 2, 47, 1.
τάφος 4, 67, 3.
τάχα μὲν τι 8, 94, 2. τάχ' ἂν ἴσως
6, 10, 2.
τάχος. ὅ τι τ. 7, 42, 5. διὰ τάχους
1, 63, 2. 8, 2, 2.
ταχυναυτεῖν 6, 34, 5.
ταχύς 4, 55, 2? 5, 66, 3. mit dem
Inf. 1, 132, 5. (ὡς) διὰ ταχείων 1, 80,
2. 4, 96, 1. vgl. 3, 13, 3. ταχύ 1, 81, 1.
τέ 2, 64, 2. zw. 1, 9, 3. 49, 4. 78,
2. 2, 40, 2. 100, 1. 101, 1. 3, 36, 5.
82, 5. 4, 8, 4. 10, 2. 27, 1. 32, 2. 69,
3. 92, 2. 5, 9, 7. 89, 1. 105, 1. 6, 6,
1. 44, 3. 97, 1. 7, 1, 5. 31, 4. 47, 2.

56, 3. 81,
τε (-) κ
δέ 3, 82,
Stellung
1, 1, 1
Sätze ans
3. 6, 34,
verbindet
-τέ 1,
τέ - οὐ
33, 6.
3, 52, 2
τε καὶ
6, 11, 1
1. 35,
weit ge
- καὶ
5, 75,
καὶ τῆ
2, 8, 1
72, 2.
2, 4,
11, 2.
1. 18
100, 1
14, 2.
71, 3.
für κα
83, 1.
φόβω
πιεσι
4. ἀν
67, 1.
ρῶντις
ἀναγκ
δρῶντι
7, 14,
ἐνόστο
4, 41,
τὸς τε
τῆς τε
ἀλγία
σκευῆ
5. ἐν
vgl. 1
2. ἀ
91, 3
γενό
γῆ ἀ
ρουνη
λεπῶ
ἀπό
ὁμοί
3. π
94,

56, 3. 81, 4. 83, 3. 8, 76, 3. (vgl. unten τε (-) και.) 8, 5, 2. 21, 2. 108. τέ u. δέ 3, 82, 5. 6, 37, 3. 7, 36, 3. 58, 5. Stellung 7, 84, 3. nicht gern nach ότι 1, 1, 1. 7, 18, 3. erfordert 2, 64, 3. Sätze anschliessend 1, 4. τέ — τί 4, 36, 3. 6, 34, 4. 7, 34, 7. 44, 4. 8, 92, 7. verbindet e. Ge. u. Da. 4, 20, 3. τε οὐ — τί 1, 126, 3. οὐτε — τε οὐ 1, 5, 2. τέ — οὐτε 1, 37, 2? οὐ τε — ἦν τε 6, 33, 6. vgl. εἶ I E. τέ — δέ 1, 25, 3. 3, 52, 2. 6, 83, 1. 7, 78, 2. 81, 3. εὐ τε και χειρον 2, 35, 1. vgl. 3, 42, 3. 6, 11, 1. τε και für και 2, 2, 3. 5, 9, 1. 35, 6? αυτοι τε — και 1, 124, 3. weit getrennt 6, 46, 2. 8, 45, 2. αἶ τε — και ohne αι 1, 7, 2. 26, 2. 2, 40, 3. 5, 75, 1. 7, 1, 5. 7, 1, 14, 1. ἔχ τε και τῆς 1, 31, 1. ὑπό τε — και 1, 49, 2. 8, 78, 1. 75, 2. Hyperbata 1, 1, 1. 72, 2. 129, 1. 143, 2. 2, 5, 3. 3, 36, 2. 4, 28, 3. 52, 1. 100, 1. 109, 1? 5, 11, 2. 44, 1. 46, 4. 6, 6, 2. 14, 1. 15, 1. 18, 4. 38, 1. 44, 3. 52, 1. 87, 5. 100, 1. 7, 14, 2. 36, 7. 80, 1. 8, (4.) 14, 2. 97, 2. bei einzelnen Wörtern 1, 71, 3. vgl. 3, 58, 4. τέ (-) και nicht für και 1, 139, 4. 5, 35, 6. 6, 21, 2. 83, 1. 92, 2. 7, 59, 1. διά τε τὸ — και φόβῳ 4, 88. verbindet von Participien: e. regierten u. e. abs. Ge. 7, 28, 4. ἀνδρῶν τε ἐνότων και δεδιότες 1, 67, 1. vgl. 3, 84, 2. 4, 41, 3. 82. ὁρῶντες τε και ἅμα ὄντων 4, 123, 1. ἀναγκαῖόν τε ἵν και τευζόμενοι 7, 77, 7. ὁρῶντά τε και ἑμῶν μὴ ἐπιβοηθούτων 7, 14, 2. vgl. 4, 54, 1. σίτου τε οὐκ ἐνότων και κατελιγμένον 4, 8, 6. vgl. 4, 41, 3. verschiedene Wortarten: αὐτός τε και ἔχων 8, 55, 3. vgl. 2, 68, 1. τῆς τε δ. ἔνεκα και οἰόμενοι 8, 65, 2. αἰμαλώτων τε περι φυλακῆς και ἐπισκευῆν οὐκ οὔσαν 1, 52, 2. vgl. 6, 101, 5. ἐν νήσῳ τε και χρωμένους 4, 26, 3. vgl. 1, 142, 1. 4, 12, 2. 69, 3. 6, 24, 2. ἀπροσδόκητόν τε και παρὰ λόγον 2, 91, 3. ἀφυλάκτους τε και ἐξαίφνης ἐπιγενόμενοι 7, 32, 2. zw. 6, 37, 3. ἐν γῆ ἀποκρότῳ τε και ξυνεχῶς ταλαιπωροῦντες 7, 27, 4. βαλλόμενος τε και χαλεπῶς 1, 63, 1. vgl. 4, 36, 3. πολὺ τε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν και οὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ σιτατευσόμενοι 6, 21, 2. vgl. 37, 3. πολέμιοις τε οὔσι και προσποιήσιν 3, 94, 3. vgl. 4, 3, 3. τῶν τε ἄλλων και

ὅτι 7, 60, 1. ἀκούσαντες τῆς τε ἀγγελίας και ἐπειδῆ — 5, 44, 1. τῷ τε ὕδατι χρωμένοι και ὁπότε — 7, 4, 6. vgl. 5, 58, 1. διά τε τὸ εἰπεῖν και φόβῳ 4, 88. ἀπορώτατον τὸ τε μὴ οἶόν τε εἶναι και ὅτι — 7, 14, 1. τῷ τε μεμονῶσθαι και ὅτι 4, 126, 1. τῶν τε ἐχθρῶν και οἱ 4, 74, 3. κατὰ τε τὸ διόφορον και ὅτι 2, 27, 2. vgl. 3, 86, 2. πρὸς τε Πλαταιῶν και εἶ τις 3, 21, 1. τῇ ἀποκλήσει και εἰ 4, 85, 2. περὶ τε — και μὴ 4, 70, 1. βουλούμενος τε και ὅπως 5, 45, 3. ὥσπερ τε προεδέδοκτο και τῶν Σ. ἐναγόντων 7, 18, 1. ἐς τε τὴν Δ. πέμπων και προσποιεῖτο 1, 57, 2. vgl. 5, 61, 3. 7, 47, 2. ein rel. u. ein selbständiger Satz 6, 11, 1. ὅπως τε και ἦν 6, 96, 3. zw. bei selbständigen Sätzen, von denen der eine für e. temporalen steht 8, 53, 1. τε οὐ — και 2, 104, 3. (οὐτε — τε οὐ 1, 5, 2.) και — τί 1, 9, 3. και — τε — και 3, 7, 2. 6, 30, 3. 103, 4. τέ — δέ 6, 83, 1. vgl. μὲν. μήτε — τε 2, 49, 3. τε δὴ 7, 13, 3.

Τεγέα 5, 32, 2. Τεγεᾶται 5, 67, 2. τειχῆρεις ποιῖν 2, 101, 1. τειχίεσθαι 1, 93, 5. Τείχιον 3, 96, 1. τείχισμα 3, 34, 3. 103, 2. 5, 3, 1. τείχισμός 5, 17, 2. 8, 14, 3. τειχομάχῃν 1, 102, 1. 7, 79, 1. τεῖχος 1, 116, 2. 4, 57, 1. 5, 77, 1. ἐν τῷ τ. 3, 68, 3. τὰ μακρὰ τ. 1, 69, 1. 5, 52, 2. 82, 4. μακρόν 4, 69, 2. 5, 10, 6. 52, 2. ohne Art. 1, 101, 2. 3, 3, 3. 50, 1. 4, 133, 1. 8, 69, 1. τεχμαίρεσθαι 1, 1, 1. 3, 53, 2. τέχμαρσις 2, 87, 1. τεχμήριον 1, 1, 2. 34, 2. 2, 50. τ. δέ 2, 15, 3. 3, 66, 1. τεκμηριοῦν 1, 3, 3. 3, 104, 7. τέκνωσις 2, 44, 2. τέκτων 5, 82, 4. τελεῖν 2, 97, 2. τέλεια ἱερά 5, 47, 10. τελευταῖος 4, 38, 2. 125, 3. τὸ τ. 8, 8, 3. τὰ τ. 1, 24, 3. τελευτᾶν. λόγου 3, 59, 3. ἐς 1, 51, 2. 3, 104, 5. 4, 109, 1. ἐπί 8, 90, 5? τελευτῶν 2, 47, 3. 6, 53, 3. Αο. 4, 72, 4? τέλος. zuletzt 5, 50, 4. ἔχειν 4, 118, 7. 5, 41, 3. οἱ ἐν τέλει, τὰ τέλη 1, 10, 6. 3, 36, 4. 4, 15, 1. τὰ τ. ἔχειν 5, 47, 11? 7, 78, 1. Geschwader 1, 48,

2, 2, 22, 2. *κατὰ τέλη* 6, 42. Kosten 4, 60, 2. 6, 16, 4.
τέμενος 3, 70, 3. 6, 99, 4.
τέμνειν 2, 98, 1. 100, 1. 6, 7, 4.
τῆς γῆς 1, 30, 2. *ταμῖν* 1, 81, 2.
τέρπεσθαι 6, 83, 3.
τεσσαρακοστή 8, 101, 1.
τέτιξ 1, 6, 2.
Τεῦτλουσσα 8, 42, 3.
τέχνη 5, 18, 1. 7, 70, 7.
τέως μὲν 5, 7, 1.
τῇ μὲν 6, 66, 2.
τῆδε οἱ τ. 6, 21, 2.
Τήνιοι 7, 57, 3.
τηρεῖν 2, 3, 3. 4, 26, 4. 108, 1. 5, 82, 1. 6, 2, 4. 7, 80, 1. mit dem Part. 6, 100, 1.
τήρησις 7, 86, 1.
τιθεῖναι νόμον 5, 105, 2.
τίθεσθαι. τὰ ὅπλα 2, 2, 4. 7, 3, 1. *τὸ παρὸν* 1, 25, 1. vgl. 5, 30, 1. *εὐ τὴν εὐτυχίαν* 4, 17, 3. vgl. 1, 41, 3. 4, 120, 4? zw. 4, 59, 3. 6, 11, 5. *τὰ ξυμφέροντα εὐ* 1, 76, 1. *πόλεμον* 1, 82, 5. 8, 84, 3.
τιμᾶν 3, 9, 2. *τὰ μέγιστα* 4, 20, 3. vgl. 120, 4. *τὸ τιμώμενον* 2, 63, 1. *τιμῆσθαι* 2, 87, 5.
τιμῆ 2, 36, 1.
τιμωρεῖσθαι 3, 67, 1. 7, 77, 3.
τιμωρία 1, 25, 1. 4, 62, 3. 6, 93, 2. *τινός* 3, 63, 1. *ἁμαρτημάτων* 2, 53, 3.
τις 3, 111, 2. 5, 34, 2. 6, 61, 3? eingeschoben 5, 82, 4. anders *τι* 2, 45, 2. voranstehend 6, 7, 1? *ὑπὸ τινων ἀεὶ πλείονων* 1, 2, 1. *νεώτερός τις* 1, 42, 1. vgl. ἄλλος. *ἐνιαυτὸν τινα* 3, 68, 2. *ὀλίγοι τινές* 2, 17, 1. 3, 5, 1. *τινές ὀλίγοι* 3, 7, 3. 4, 110, 2. 7, 74, 3. *πολλῶ τινι* 6, 1. *ἐπιὰ τινες* 7, 34, 4. *οὐ πολλοὶ τινες* 6, 51, 2. *τινές οὐ πολλοὶ* 6, 94, 3. vgl. 2, 78, 3. 7, 82, 1. *τινές δύο* 8, 100, 5. *διακοσίους τινάς* 8, 21, 1. *ἑβδομηκοντὰ τινες* 7, 87, 4. vgl. *τοιόσθε. οἱ μὲν τινες* 2, 4, 2. 90, 4. *οἱ δὲ τινες* 2, 90, 4. 6, 15, 1. *τὸ δὲ τι καὶ* 1, 107, 3. *τινὲς οἱ μὲν* 5, 54, 3. *μέρος τι* 1, 23, 3. 4, 30, 1. *τὸ βραχὺ τι τοῦτο* 1, 140, 6. *τι τὸ πλεόν* 4, 27, 3. *βραχὺ τι τὸ πρὸς θάλασσαν* 7, 2, 4. *προσείναι τι τὸ εὐλογον* 4, 87, 2. *αὐτὸς τις* 1, 40, 4. 6, 77, 2. *πᾶς τις* 1, 20, 1. 2, 41, 1. 3, 13, 6. 7, 60, 2. *τις ἕκαστος* 6, 31, 4. *τις man* 3, 55, 2. 5, 10, 15. 6, 10, 3.

48, 2. vgl. 7, 61, 1. für *ὅσους* 4, 61, 4. für *τινές* 1, 2, 1. 2, 37, 1? 41, 2. 3, 46, 4. 56, 3. 5, 109. 6, 22, 1. 7, 29, 2? e. Plu. angefügt 2, 53, 1. auf e. Plu. bezogen 4, 85, 3. vgl. 7, 75, 3. *τινές* 1, 2, 2. *τινές οἱ* — 8, 98, 1. vgl. 2, 25, 4. *τινές τῶν* — 8, 73, 2. *τινᾶς* für *τινὰ* 3, 36, 4. 4, 69, 1. ausgel. 4, 44, 2. 5, 52, 2. *τις man* 4, 13, 3. 62, 1. 5, 14, 3. b. *Ipv.* 5, 10, 5. b. *σημαίνει* 7, 50, 3. Jemand 4, 62, 1. jeder 6, 31, 5. jegliche 5, 31, 4. *τι* 2, 85, 4. 3, 11, 2. 6, 16, 5. 52, 2. *εἶ τι* — *πάντα* 5, 46, 3. *τὶ αὐτῶν* 1, 83, 2. 87, 3. 6, 40, 2. *τὶ στασιασμοῦ* 4, 130, 1. *ποιεῖν τι* 2, 74, 2. *εἰπεῖν τι* 8, 92, 11. vgl. *λέγειν* 6, 40, 2. *πάσχειν τι* 4, 15, 2. 124, 4. *ξυγχορεῖν τι* 4, 22, 3. Manches 4, 63, 1. zum Theil 1, 107, 4. irgend 6, 25, 3. 8, 14, 3. *μή τι* für *μηδέν* 1, 126, 1. 2, 5, 1. 6, 40, 2. (*μή τις* 5, 26, 2. 7, 68, 2.) entbehrlich 1, 65, 1. 2, 91, 3. 4, 67, 2. 6, 21, 1. (1, 58, 2.) *μᾶλλον τι* 1, 49, 2. *τὶ μᾶλλον* 1, 13, 1. 4, 21, 4. 7, 57, 1. vgl. 6, 79, 2? *τὶ ἐμπειρότεροι* 2, 89, 2. 1, 49, 1? *τὶ ἄγαν* 7, 50, 4. *διαφερόντως τι* 1, 138, 3. *τάχα μὲν τι* 8, 94, 2. *πάνν τι* 8, 71, 1. *σχεδόν τι* 3, 68, 3. *ἅπτα* 8, 108, 3. *τινὰ* nicht elidirt 7, 1, 4. *τὸν* in der Stellung des Artikels 6, 34, 2. 7, 75, 7. *εἶ τις, τι* 7, 33, 6. *εἶ τις, τι μή* 1, 72, 2. 5, 26, 2. (8, 2, 1.) vgl. *εἶ*.
τις 1, 81, 2. *τίνα οἴσθε ὄντινα οὐ* 3, 39, 6.
τιτρώσκειν 4, 14, 1.
τοί 2, 41, 2.
τοιόςδε 1, 31, 3. 6, 8, 3. 32, 3. *τοιόνδε* 4, 67, 2. 5, 71, 1. 6, 88, 1. *τι τι* 2, 75, 4. 3, 97, 1. Zus. zu 4, 46, 3. 5, 45, 2. 6, 64, 3. 8, 50, 1. *οἱ τοιοῖδε* 2, 64, 1. *ἡ τοιάδε ξυμφορὰ* 4, 10, 1. *τὸ τοιόνδε* 2, 36, 1. 3, 42, 4.
τοιούτος 1, 21, 1. 3, 42, 4. 58, 4. 5, 11, 3. 8, 89, 3. *ἡ τι διάνοια* 5, 105, 3. vgl. 6, 17, 3. *ἡ ἐπιβουλὴ τοιαύτη παρεσκευάζετο* 4, 77, 1. vgl. 2, 78, 3. 6, 44, 1. *ὁ τοιούτος* 3, 30, 2. 38, 4. 4, 18, 3. 5, 105, 3. 6, 16, 5. *τὸ τοιούτον* 1, 76, 2. 4, 56, 1. 67, 5. 6, 9, 2. 60, 2. 7, 50, 4. 81, 3. 87, 2. 8, 51, 2. *ἐν τῷ τ.* 3, 81, 4. 7, 69, 3. *ἐκ τοῦ τ.* 4, 83, 2. 8, 47, 1. *διὰ τὸ τ.* 7, 86, 4. *κατ.* 2, 47, 3.
τοιουτότροπος 2, 8, 2. 8, 84, 3.

τοκῆς
 τόλμα
 36, 1.
 τολμᾶ
 3 (Zus.)
 2, 5, 76,
 ject 2, 4
 τολμη
 τολμη
 τομῆ
 τοξότ
 τόπο
 τόσο
 τόσο
 τούτο
 τὸν παρ
 2, 6, 7,
 τούτο
 ἡ παρ
 37, 2.
 κρατῆ
 ἐν τού
 τότ
 23, 4,
 69, 1,
 3, 6,
 8, 20,
 62, 2,
 καὶ τ
 mit et
 58, 1.
 τρά
 τρε
 22, 1.
 τρέ
 πόμ
 2, τὰ
 140,
 mit e.
 τρ
 τρ
 το
 7, τρ
 τρ
 τρ
 τρ
 39, 1
 τρ
 6, 5
 1, 1
 τρ
 τρ
 τρ
 τρ

τοκῆς 2, 44, 1.
 τόλμα 1, 90, 1. 3, 82, 3. 6, 31, 6.
 36, 1.
 τολμᾶν 1, 32, 4. 2, 40, 3. 3, 56,
 3 (Zus.) 82, 5. 4, 28, 2. 73, 5. 123,
 2. 5, 76, 3. 6, 34, 8. 56, 3. ohne Ob-
 ject 2, 43, 1. 5, 76, 3. Ao. 6, 34, 2.
 τολμηρόν, τό 1, 102, 2.
 τολμητής 1, 70, 2.
 τομή 2, 76, 3.
 τοξόται 8, 98, 1.
 τόπος 6, 54, 4?
 τόσος 4, 28, 3. vgl. zu 1, 37, 3.
 τοσόςδε 1, 23, 2. 2, 12, 3. τοσῆδε
 τῆ παρασκευῆ 6, 43, 1. für τοσούτος 6,
 2, 6, 7, 58, 1.
 τοσούτος 2, 11, 6. 7, 81, 3. τοσαύτη
 ἢ παρασκευὴ διέπλει 6, 44, 1. δις τ. 6,
 37, 2. ἕτερος τ. eb. vgl. § 3. τοσούτον
 κρατήσας 8, 1, 3. διὰ τοσούτου 2, 29, 3.
 ἐν τοσούτῳ 6, 64, 1.
 τότε 1, 101, 2. 137, 4. 3, 64, 2. 8,
 23, 4. Erzähltes bezeichnend 3, 57, 3.
 69, 1. 4, 46, 1. 101, 2. 123, 2. 5, 4,
 3. 6, 1. 16, 6? 7, 31, 2. 57, 10. 81, 2.
 8, 20, 1. 23, 3. 31, 1. 32, 2. 40, 3.
 62, 2. 73, 1. 86, 1. 6. 90, 1. 103, 2.
 καὶ τότε 1, 107, 3. 4, 80, 3. 5, 71, 2.
 mit erg. Verbum 1, 86, 2. τότε δὴ 1,
 58, 1.
 τράπεζα 1, 130, 2.
 τρεῖς καὶ δέκα 3, 69, 1. 79, 1. 8,
 22, 1. 88, 1. τρία 3, 40, 2.
 τρέπειν. ἐς γέλωτα 6, 85. ὁδοὺς τρα-
 πόμειοι 5, 10, 10. τετραμμένος 4, 106,
 2. τὰς γνώμας πρὸς τὰς συμφορὰς 1,
 140, 1. Med. mit dem Inf. 2, 65, 6.
 mit e. Adv. 5, 9, 2.
 τρέφειν 2, 44, 1.
 τριακοντούτης 1, 23, 4. 5, 14, 3.
 τριβεῖν 7, 48, 6. τριβεσθαι 6, 18,
 7. τριβῆναι, τριβῆναι 2, 77, 3.
 τρίπους 1, 132, 2. 3, 57, 2.
 τρεῖς ἐννέα 7, 50, 4.
 τροπαῖον 1, 30, 1. τινός 2, 92, 3.
 τροπή γίγνεται 1, 49, 6. τροπαί 8,
 39, 1.
 τρόπος 1, 8, 3. 4, 44, 2? 5, 7, 2.
 6, 54, 4? τοιοῦτο τ. 6, 97, 3. ὅτω τ.
 1, 107, 3. ἐκ παιτὸς τ. etc. 6, 34, 2.
 τροπωτήρ 2, 93, 2.
 τροφή 6, 93, 4.
 τρούειν, τρουχόν 7, 28, 3.
 Τρωάς 1, 131, 1.
 ττ ζω. 5, 45, 3. 71, 2. 8, 71, 1.

τυγχάνειν 2, 35, 3. 74, 2. 3, 39,
 7. 42, 3. 4, 25, 1? 63, 3. 93, 4? 5,
 111, 5? γνώμης 3, 42, 5. ἑμῶν ξυγ-
 γνώμης 7, 15, 5. mit dem Part. 1, 70,
 4. 3, 8, 2. 4, 73, 3. 124, 4. 5, 98. das
 Part. erg. 1, 142, 4. 4, 93, 4. 5, 20,
 2. 8, 48, 5. 95, 2. ohne Part. 1, 32, 2.
 120, 4. 2, 87, 3. 4, 26, 3.
 τυραννεῦσαι 6, 55, 2.
 τυραννίς 1, 17, 1.
 τύραννος 3, 62, 2. πόλις 1, 122, 3.
 οἱ τ. 2, 15, 4.
 τύχη. τὸ τῆς τ. 3, 59, 1. 4, 18, 2.
 7, 61, 2. τὰ τῆς τ. 4, 55, 4. τύχης τα-
 μίας 6, 78, 3. ἐν τ. γίνονται 4, 73, 3.
 τύχη 1, 84, 3. ἐς τύχας 1, 69, 4. πε-
 ροίστασθαι 1, 78, 2.
 Ύακίνθια 5, 23, 4.
 ὕβρις 6, 28, 1.
 ὕγιής 3, 75, 3. σῶς καὶ ὕ. Zus. 3,
 34, 4.
 ὕδωρ 2, 5, 1. 3, 22, 1. 6, 70, 1. 7,
 79, 2. ἐξ οὐρανοῦ 2, 77, 4.
 υἱός, οὗ, ἑός 1, 13, 5. 111, 1.
 Ὑκκαρικὸς 7, 13, 3.
 ὕλη 2, 75, 2.
 ὕμνεῖν 2, 42, 1.
 ὑπάγειν 4, 126, 6. 8, 10, 2. εἶσθαι
 7, 46.
 ὑπαγωγή 3, 97, 3.
 ὑπακούειν 1, 26, 3. 139, 2. 5, 98.
 ὑνός, τινί 6, 82, 2. ὑπακούσαι 5, 92, 2.
 ὑπαίθριος 1, 134, 2.
 ὑπαναλίσκειν 3, 17, 2.
 ὑπαπιέναι 3, 111, 1.
 ὑπάρχειν 4, 18, 1. 6, 87, 4. 8,
 48, 5. π. αὐτοῖς ἐκ τοῦ Ἄργους 5, 83, 1.
 ἀπ' ἀλλήλων σωτηρία 6, 86, 3. κεκλήσθαι
 5, 9, 7. ὡσπερ ἐπῆρχε 3, 109, 3. ὑπάρ-
 χον 1, 124, 1. τὸ ὑπάρχον 7, 67, 1. τὰ
 ὑπάρχοντα 1, 141, 1. 145, 5. (ὡς) ἀπό,
 ἐκ τῶν ὕ. 7, 76. πρὸς τὰ ὕ. 6, 31, 6.
 anfangen. οἵσπερ, ἄπερ 2, 67, 4. ὑπῆρ-
 κτο 1, 93, 2.
 ὑπαρχος 8, 31, 1.
 ὑπεῖναι 6, 87, 4. 8, 36, 1.
 ὑπεπειν 1, 35, 4.
 ὑπεκκείσθαι 1, 89, 3. 137, 3. 8,
 31, 2.
 ὑπεκτίθεσθαι 1, 89, 3.
 ὑπεκτρέχειν 3, 34, 2.
 ὑπενδιδόναι 2, 64, 3.
 ὑπεξαιρεῖν 4, 83, 2. εἶσθαι 8,
 70, 2.

- ὑπεξανάγεσθαι 3, 74, 3.
 ὑπεξέρχεσθαι τινα 3, 34, 2.
 ὑπέρ. τινός 1, 141, 6. pleon. 7, 13, 3. von der See 1, 112, 2. 137, 3. τὴ 2, 35, 2. 8, 8, 1. ὑπὲρ (τοὺς) μυρίους 4, 93, 3. von der Zeit 1, 41, 2?
 ὑπερανχεῖν 4, 19, 3.
 ὑπερβάλλειν 2, 35, 3. 6, 23, 1. 8, 56, 4. 104, 4.
 ὑπερβιάζεσθαι 2, 52, 2.
 ὑπερβολή 2, 45, 1. 3, 82, 3. 6, 31, 6. 8, 89, 4.
 Ὑπερβολος 8, 73, 2.
 ὑπερεβάλλειν 8, 104, 4.
 ὑπερέχειν 3, 23, 5. 107, 3.
 ὑπερθεῖν 5, 59, 3.
 ὑπερισθμίζειν 3, 15.
 ὑπεροπίης 3, 38, 4.
 ὑπερορᾶν 5, 6, 3. 28, 1. 6, 11, 3. 7, 42, 3.
 ὑπερόριος 8, 72, 2.
 ὑπεροψία 1, 84, 3.
 ὑπερτείνειν 2, 76, 3.
 ὑπέρυθρος 2, 49, 3.
 ὑπερφαινεσθαι. λόγον 4, 93, 3.
 ὑπερφέρειν 1, 81, 1. 3, 15. 81, 1.
 ὑπερφρονεῖν. τινά 6, 68, 2. Ps. 6, 16, 4.
 ὑπέρφρων 2, 62, 5.
 ὑπεύθυνος 3, 43, 3.
 ὑπέχειν 7, 21, 3. δίκην Zus. 3, 53, 1.
 ὑπήκοον, τό 6, 69, 5. ὁ ὑ. 2, 41, 2.
 ὑψηροσία 1, 143, 1. 6, 31, 3. 8, 1, 2.
 ὑψηρέσιον 2, 93, 2.
 ὑψηρετεῖν 4, 108, 5.
 ὑπισχνεῖσθαι 2, 95, 2. Inf. erg. 5, 38, 5.
 ὕπνος. πρῶτος 2, 2, 1. ὕπνον αἰρεῖσθαι 2, 75, 2.
 ὑπό. 1) mit dem Ge. 4, 96, 4? 5, 66, 2? κήρυκος 6, 32, 1. ὑπὸ αὐλητῶν 5, 70. durch Vermittelung 2, 79, 2. bei γίνεσθαι 4, 74, 4. 85, 1. ἀποθνήσκειν 3, 96, 1. ἀνασιῆναι 1, 8, 2. verd. 5, 74, 1. ἐκπίπτειν 1, 131, 2. κατέρχεσθαι 8, 68, 3. πληγὰς λαβεῖν 5, 50, 3. αἰτίαν ἔχειν 6, 46, 4. bei Substantiven 1, 130, 1. 141, 6. 8, 21, 1. 64, 2. vor, wegen 2, 85, 4. 4, 34, 2. 44, 3. 5, 105, 1. 6, 37, 3. 103, 4. 7, 44, 3. 8, 41, 2. 105, 1. ὑπὸ χρημάτων 7, 48, 4. ὑπὸ σπουδῆς 3, 33, 3. zw. 7, 64, 2.
 2) mit dem Da. 3, 59, 2.

- III) mit dem Ac. 2, 15, 3. 76, 1. 79, 2. 99, 2. 5, 10, 2. ὑπὸ τινα εἶναι 6, 86, 3. γίνεσθαι 1, 110, 1. um 1, 100, 3. 4, 2, 1. 7, 28, 4.
 ὑπογράφειν 5, 56, 3.
 ὑποδεδής 3, 11, 2. 4, 20, 3. ἔστερα 1, 10, 3. 2, 89, 4. 3, 45, 5.
 ὑποδέχεσθαι 1, 25, 3. 3, 12, 1. 6, 22, 3.
 ὑποδοχή 7, 74, 2.
 ὑποδύεσθαι 3, 12, 1.
 ὑπόθεσις 3, 66, 2.
 ὑποθορυβεῖν 4, 28, 1.
 ὑποκαταβαίνειν 7, 60, 3.
 ὑποκεῖσθαι 3, 84, 3.
 ὑποκρίνεσθαι 7, 44, 6.
 ὑπολαμβάνειν 1, 121, 2. 6, 28, 2. 58, 2. 8, 105, 3. für procl. 1, 68, 4. entgegen 5, 49, 3. 85, 2.
 ὑπολείπειν. λόγον 8, 2, 2. εἶναι 1, 140, 5. 3, 40, 5. 84, 3. 7, 75, 3.
 ὑπόλοιπος 4, 90, 4. 8, 69, 3. τὰ ὑ. 1, 75, 2.
 ὑπολύειν. ζεύγη 4, 128, 3.
 ὑπομένειν 1, 115, 4. ἐς ἀλήνην 3, 108, 1.
 ὑπομιγνύναι 8, 102, 1.
 ὑπόμνημα 2, 44, 2.
 ὑπόμνησις. τινός 1, 137, 4. 4, 17, 2. 95, 1.
 ὑπονειφομένη νύξ 3, 23, 5.
 ὑπονοεῖν 3, 82, 4. 6, 83, 3.
 ὑπόνοια 2, 41, 2. 5, 87.
 ὑπονομηδόν 6, 100, 2.
 ὑπονοστεῖν 3, 89, 2.
 ὑποπέμπειν 4, 46, 3.
 ὑποπίπτειν 7, 40, 5.
 ὑποπιπέσειν 6, 79, 2. (ἐς) τινα 4, 51. εἶναι 6, 86, 1. 8, 66, 2. ὑποπιπέσεται mit d. Inf. 6, 61, 3. ὁ πόνος μὴ 2, 62, 1. vgl. 3, 53, 2.
 ὑπόπιτες 6, 60, 1.
 ὑποπτον (τό) 1, 90, 2. 4, 78, 2. 6, 85, 3. 89, 1.
 ὑπόπτως 6, 53, 2. 8, 66, 4. 68, 2. 88, 10.
 ὑποσημαίνειν 6, 32, 1.
 ὑπόσπονδος 1, 63, 3. 103, 1. 2, 70, 2. 3, 7, 3. 6, 59, 5. 97, 4.
 ὑποτεινείν 7, 36, 2. 8, 48, 1.
 ὑποτειχίζειν 6, 99, 2.
 ὑποτειχίσις 6, 100, 3.
 ὑποτειχισμα 6, 100, 1.
 ὑποτελεῖν 3, 46, 1.
 ὑποτελής. φόρον 1, 19, 66.

ὑποτιθέναι 1, 138, 2. 3, 45, 4. 4, 65, 4. εἶναι 5, 90.
 ὑποιοπεῖν, εἶναι 2, 5, 3. 8, 76, 1. mit dem Inf. Ao. für Fu. 3, 24, 1.
 ὑπουλος 8, 64, 3.
 ὑπουργεῖν 7, 62, 3.
 ὑποψία εἰς 4, 27, 3. 6, 61, 3. ὑποψία 8, 92, 4.
 ὑποχωρεῖν 2, 79, 5? 7, 70, 8? 8, 45, 1. ὄχλον 2, 88, 2.
 ὑπτιος 7, 82, 3.
 ὕστατος 8, 103, 2.
 ὕστεραῖος 1, 44, 1. 5, 46, 1. 7, 11, 2.
 ὕστερεῖν 2, 80, 4. 8, 100, 4. τινός 3, 31, 2.
 ὕστερον 1, 3, 3. 4, 122, 3. χρόνω 1, 8, 3. ὕ. οὐ πολλῶν 1, 18, 5. 4, 121, 1. ἔπειτα ὕ. 2, 9, 1. οὕτως ὕ. 3, 96, 2. ὕ. ἢ ἀποσιῆναι 6, 4, 3. zu spät 2, 80, 4. ὕ. τῆς μάχης 5, 75, 3.
 ὕστερος 1, 3, 3. 3, 38, 4. ὕστερα γεγόμενα 1, 14, 1. ὕστερος ἀμικνεῖται 4, 90, 1. ὕστερα ἐπικατάγειται 3, 49, 3. ὕστερον ἀναχωροῦναι 7, 81, 4. nachstehend 8, 41, 1. αὐτῆς 3, 49, 3. οὐδενός 1, 91, 4. vgl. 7, 77, 2. 8, 68, 2. ἐν ὕστερῳ 8, 27, 2.
 ὑφαντεῖν 3, 13, 6. 31, 1. τινός 1, 42, 2.
 ὑφαντά 2, 97, 3.
 ὑφηγεῖσθαι 1, 78, 3.
 ὑφίστασθαι 4, 39, 2. 8, 68, 3. τινά, τινί 2, 61, 3. 7, 66, 2. vgl. 1, 144, 5. ἀγῶνας mit d. Inf. 3, 57, 3.
 ὑφυδρος 4, 26, 5.
 ὑφορμίσασθαι 2, 83, 3.
 φαίνεσθαι 1, 122, 3. ἐν παύλῃ 6, 60, 2.
 φάκελος 2, 77, 2.
 Φαληρικὸν πείχος 2, 13, 6.
 φάναυ. φαῖσαν 8, 53, 4. mit dem Inf. Ao. 5, 22, 1. φασίν 6, 17, 5. ἔφη 6, 72, 3? ἔφασαν 1, 28, 2? 91, 4? φῆσει 6, 39, 1.
 φανερός 1, 17, 2. 102, 2. 2, 15, 4. 4, 14, 3. 74, 4. οὐ φ. 6, 61, 5. ἐκ τοῦ φ. 4, 79, 2. ἐς τὸ φ. 1, 6, 3. 23, 5. 42, 2. ἐπὶ φανεροῖς 1, 69, 2.
 φανερωῶς 4, 123, 1.
 φάραγξ 2, 67, 4.
 φάρμακον 1, 138, 5. 2, 48, 1.
 Φαρνάκης 1, 129, 1. 5, 1, 2. 8, 6, 1. 58, 1.

φάσκων. οὐ φ. 8, 52, 2.
 φαῦλος 1, 126, 5. 3, 37, 3. 6, 18, 7. 7, 77, 2. zweier u. dreier End. 4, 9, 1. 6, 21, 1.
 φαύλος 1, 126, 5.
 φειδώ 7, 81, 6.
 φερέγγυος 8, 68, 3.
 φέρειν. μισθόν 3, 17, 2. 8, 97, 1? κόσμον 4, 17, 1. ἀλλήλους 1, 7, 2. ὀργῆ etc. 1, 31, 1. ἐς ὑμᾶς 6, 41, 2? vgl. 8, 67, 1. übertragen 2, 60, 3. χαλεπῶς τινος 1, 77, 2. αἰ γινῶμαι ἐπὶ τὸ αὐτό 1, 79, 2. φέρεσθαι 4, 87, 2. εἶ, καλῶς 2, 60, 2. ἀξίωσιν ἀρετῆς 1, 69, 2.
 φεύγειν 2, 61, 1. τοὺς φεύγοντας οὐ κατήγον 8, 70, 1.
 φθάνειν 4, 96, 1. 8, 102, 2. περί τι 2, 91, 3. προσμίξει 5, 72, 1? φθέγγεσθαι πολυειδῆ 7, 71, 4.
 φθείρειν 1, 2, 2. 24, 2. 30, 3. 141, 6. φθειρῖσθαι 7, 48, 6.
 φθονεῖν. τινός 3, 43, 1.
 φθόνος. τοῦ περιεῖναι 3, 82, 9.
 φθορά 7, 27, 2.
 φθόρος 2, 51, 2.
 φιλέταιρος 3, 82, 3.
 φίλιος 5, 41, 3. 7, 53, 1. ἐπίπλους 8, 102, 2.
 φιλοδικεῖν 1, 77, 1.
 φιλοκαλεῖν 2, 40, 1.
 φιλοκρινεῖν 6, 18, 2.
 φιλονεικεῖν 3, 82, 8. τὰ χεῖρω 5, 111, 4.
 φιλονεικία 1, 41, 3.
 φιλοσοφεῖν 2, 40, 1.
 φιλότιμον, τό 2, 44, 3.
 φλαύρωσ 1, 126, 5.
 φλέγειν. φλεχθῆναι 4, 133, 1.
 φλόγωσις 2, 49, 1.
 φλύκταινα 2, 49, 3.
 φοβεῖν 4, 56, 2. φοβεῖσθαι. τινί 3, 98, 4. μάχῃ 4, 130, 3. τινά μή 4, 1, 1. 108, 2. 8, 5. 8, 108, 3. mit d. Inf. 5, 105, 2. πεφοβῆσθαι 1, 144, 1.
 φοβερός 2, 3, 3. τὸ κοινῶς φ. 4, 61, 4. τὸ φ. τοῖς 7, 63, 3.
 φόβος 2, 87, 3. 7, 61, 1. καρποῦ 4, 84, 2. μετὰ φόβον 7, 75, 2. διὰ φόβον εἶναι 6, 34, 2. φόβοι 7, 80, 2.
 Φοίνισσαι νῆες 8, 87, 2.
 φοιτᾶν 6, 104, 1. 8, 18, 1.
 φορμηθόν 2, 75, 2. 4, 48, 3.
 φόρος 1, 96, 2. als Präd. 2, 13, 3.
 φορτίον 2, 77, 2.
 φράζειν 3, 15.

4. 2, 15, 4. 4, 78, 3. ἐρησάμην 1, 6, 3. 76, 3. 6, 31, 3.
 χρήσιμος 6, 85, 2. zweier u. dreier End. 7, 72, 2.
 χρησίμως 8, 94, 1.
 χρῆσις 2, 62, 2.
 χρησιμολόγοι 2, 8, 2.
 χρηστός ταῦτα 3, 64, 3. κατάλογος 6, 31, 4.
 χρονίζειν 6, 49, 1.
 χρόνιος 1, 12, 1. 141, 6.
 χρόνος 1, 6, 2. zw. 8, 45, 2. 91, 1.
 χρόνῳ 4, 85, 1. χρόνον 2, 18, 2. πινάχ. 6, 7, 2. τοῦ λοιποῦ χ. 8, 29, 1. διὰ χρόνου 2, 94, 3. χρόνου πλήθος 1, 1, 2.
 χρόνοι 1, 97, 2. κατά χρόνους 1, 117, 3.
 χρώς. ἐν χροῖ 2, 84, 1.
 χώρα. κατά χώραν 1, 28, 3. 4, 76, 4. γίνεσθαι 3, 24, 3. erg. 6, 92, 1. erg. 5, 18, 6.
 χωρεῖν 1, 122, 1. 4. 2, 3, 1. 17, 3. 4, 90, 4. 5, 66, 3. 8, 40, 2. ὁμοσε 92, 9. ἐπὶ πλέον 5, 57, 1. χωρήσειν, χωρήσεσθαι 1, 82, 5.
 χωρίον 1, 97, 2. 106. 3, 97, 2? 5, 4, 3. 7, 3, 4?
 χωρίς 1, 61, 3.
 ἠώρος 1, 19, 2.
 ἠώσις 2, 76, 3. 3, 2, 1.
 ψέγεται 5, 86.
 ψευδέσθαι. τῶν σκοπῶν 8, 103, 1. τοσοῦτον τῆς δυνάμεως 4, 108, 3. τὴν ξυμμαχίαν 5, 83, 4. ψεύσασθαι 3, 43, 2. μέγιστον ἐπεσμένη αὐτούς 6, 17, 4. ψηφίζεσθαι 5, 28, 1. ὥστε 6, 88, 9. vgl. zu 8, 79, 1.
 ψήφον ἐπάγειν 1, 87, 3. ψ. ἀδικῶν κατάγνωσις 3, 82, 8.
 ψιλοῖ 4, 36, 1. 7, 78, 2. 8, 71, 3. ἀκοντισταί 3, 97, 2. ψιλή σκευή 3, 94, 4. ψιλοῦν 3, 109, 3.
 ᾧδε 3, 59, 3.
 ᾧθεῖσθαι 4, 11, 2.
 ᾧθισμός 4, 96, 2.
 ᾧητός 1, 121, 2. 3, 40, 1. 4, 98, 5.
 ᾧρα. ἔτους 2, 52, 1. 6, 70, 2. ἡλικίας 6, 54, 2.
 ᾧρατα 1, 120, 2.
 ᾧρωπός 8, 60, 1.
 ᾧς 3, 37, 5. καὶ ᾧς 1, 44, 2. 3, 33, 2. 5, 55, 2. 7, 74, 1. 81, 6. 8, 51, 2. 56, 3. καὶ γὰρ ᾧς 8, 87, 3.

- ὧς 1) wie 1, 120, 2. 4, 104, 2? 5, 57, 2. 6, 2, 2. 7, 36, 2. der Satz zum Folgenden gehörig 2, 21, 2. vgl. 89, 4. 6, 2, 4. ὧς λέγονται 3, 94, 4. vgl. 7, 86, 4. ὧς ἐδόκουν 5, 75, 2. ὧς ἐδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐχώρουν 2, 93, 3. ὧς τάχους εἶχεν 6, 97, 3. 7, 2, 1. ὧς ἕκαστος τῆς ξυντυχίας ἔσχεν 7, 57, 1. ὧς ἕκαστοι εὐπόρησαν 6, 44, 2. vgl. 7, 18, 3. ὧς ἕκαστη ξυνέβη 1, 98, 2. ὧς ἕκαστοι 1, 3, 4. 107, 4. 2, 21, 3. 4, 32, 2. 5, 4, 2. ὧς ἕκαστοι 1, 113, 1. 6, 76, 3. ὧς ἑκάτεροι 3, 74, 3. ὧς ἄν 1, 33, 1. ὧς ἔργα δύνασθαι 6, 40, 3. ὧς προσήκον 4, 95, 1. vgl. παρασκευάζεσθαι. ὧς βέβαιον ὄν 1, 2, 3. ὧς καλόν 2, 35, 1. ὧς ἀναμαχοῦμενοι 7, 61, 2. vgl. 1, 8, 2. 4, 97, 1. 7, 31, 3. 72, 3. ὧς οὐκ ἄν ἔχοντος 1, 90, 2. vgl. 1, 5, 2. 4, 74, 1. 123, 4. 5, 4, 4. 6, 33, 3. 7, 7, 3. 15, 1. ὧς μετέχοντά τινα 8, 66, 4. vgl. 4, 5, 1. 6, 24, 2. ὧς οἰόμενος 6, 32, 3. ὧς Λακεδαιμόνιος 4, 84, 2. ὧς τῷ ἀκατίῳ 4, 67, 5. ὧς πρὸς εὐβουλευμένους τοὺς ἐναντίους παρασκευαζώμεθα 1, 84, 4. ὧς ἐς πατρίδα ταύτην 4, 41, 2. ὧς ἐς ἐπίπλουν 1, 50, 5. ὧς ἐς μάχην 61, 3. vgl. 2, 20, 1. ὧς ἐν μεγάλῃ, ἄλλῃ πόλει 2, 65, 7. 5, 43, 1. vgl. 1, 10, 7. 6, 20, 1. 7, 30, 3. ὧς περὶ πατρίδος 6, 17, 2. ὧς πρὸς αἰσθημένους 6, 40, 2. ὧς κατὰ λόγον 6, 25, 3. ὧς ἐκ κακῶν 7, 42, 3. ὧς διὰ ταχέων 4, 96, 1. ὧς ἐξ ὀλίγου 4, 108, 5. ὧς ἐκ σφετέρου 4, 98, 3. ὧς ἐκ τῶν δυνατῶν 2, 3, 3. 7, 74, 1. ὧς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως 6, 54, 3. ὧς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων 7, 76. ὧς πρὸς τὸ μέγεθος 3, 113, 4. ὧς ἐπὶ τυραννίδι 1, 126, 3. ὧς ἐπὶ τούτοις 6, 45, 4. vgl. § 2. ὧς ἐπὶ τιμωρίᾳ 6, 76, 3. ὧς ἐπὶ Λακεδαιμονίου 4, 34, 1. ὧς ἐπὶ τὰς ναῦς 8, 87, 5. ὧς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἰα 1, 48, 1. vgl. 5, 17, 2. ὧς ἐπὶ (τὸ) πολὺ 1, 12, 1. 2, 13, 3. ὧς ἐπὶ πλείστον 2, 34, 4. 4, 14, 3. 62, 3. vgl. 2, 35, 3. 5, 46, 2. 7, 69, 4. ὧς ἐς ἐλάττωστον χωρίον 1, 63, 1. ὧς ἐς ἐξήκοντα 6, 8, 1. vgl. 5, 55, 3. 6, 25, 3. ὧς εἰπεῖν 1, 1, 2. 2, 51, 1. 3, 38, 5. 82, 1. 6, 30, 2. 7, 58, 5. ὧς τάκριβες εἰπεῖν 6, 82, 3. ὧς εἰκάσαι [ἦν] 8, 46, 4. vgl. 4, 36, 3. ὧς παλαιὰ εἶναι 1, 21, 2. synonym mit ὅτε 1, 19, 5, 20, 2. mit ὅτι 3, 64, 2. 5, 9, 2. 4, 65, 3. vgl. 8, 2, 1. nach ἐπιζέειν 5, 9, 2. epexegetisch

8, 83, 2. nicht zuerst 5, 7, 1. mit ὅς 5, 6, 1. vgl. 7, 81, 2. mit ἐπεὶ γάρ 1, 124, 2. 5, 46, 3. 111, 5. 7, 15, 1. mit ἕξ ὄν 4, 90, 3. mit πρὸς 6, 48, 1. ὡς ὠν damit 6, 91, 3.

ὥσπερ 1, 71, 2. 2, 51, 2. 3, 105, 1. 6, 56, 1. 7, 80, 3? nach ὁ αὐτός 2, 55. der Satz aufs Folgende bezogen 2, 89, 4. das Verbum ergänzt 4, 76, 1. 5, 29, 2. 35, 5. 6, 68, 2. ὥσπερ λέγονται 6, 37, 1. ὥσπερ καὶ ἄλλο (τι) 1, 142, 4. 6, 18, 7. vgl. καὶ II. οὐχ ἕκασ, ὥσπερ ἐκείνον, ὄντας 1, 69, 4. vgl. 6, 84, 2. wie denn 8, 57, 2. ὥσπερ ἔπλεον 8, 23, 2. ὥσπερ ἔχουσιν 2, 4, 4. vgl. ἔχειν.

ὥστε 1, 41, 1. 49, 5. 136, 1. 2, 48, 1. 4, 23, 3. 55, 3. 125, 1. 5, 14, 3. 8, 81, 1. 84, 2? τότε ἔχομεν ὥστε 2, 40, 3. mit dem No. u. Inf. I, 81, 1. so dass 3, 44, 3. nach δεῖσθαι 1, 119. δοκεῖν 8, 79, 1. ἐπαγγέλλεσθαι 8, 86, 6. ἐπικηροῦεσθαι 7, 49, 1. ἐπιστολή 8,

45, 1. παρασκευάζειν 3, 36, 4. πείθεσθαι 2, 2, 4. προθυμείσθαι 7, 86, 3. ἐνυβαίνειν 5, 14, 1. ἐπιμαχίαν ποιείσθαι 1, 44, 1. ψηφίζεσθαι 6, 88, 9. vgl. zu 8, 79, 1. nach τεκμήριον 1, 34, 2. τότε ἔχειν ὥστε 2, 40, 3. ἐπὶ τοῖσδε ὥστε 2, 70, 2. 3, 114, 3. für ὅπως 2, 40, 4. 6, 90, 3. unter der Bedingung dass 1, 28, 3. 3, 28, 3. u. Zus. § 1. 5, 27, 2. 7, 82, 2. 86, 3. beim Ind. 5, 14, 3. beim Imper. 6, 91, 3. ὥστε οὐ 5, 40, 2.

ὠφελείν 5, 23, 1. 6, 33, 4. 8, 96, 4. ἡ 1, 73, 2. nicht τινί 1, 83, 1. ἕξ τι 8, 66, 4. μάλιστα 6, 92, 4. μέγιστον 5, 82, 4. μέγιστα 5, 9, 3. πλείω 2, 60, 2. πλείστα 8, 66, 4. τὰ εἰκότα 8, 45, 5. εἶσθαι 7, 63, 2. ἐκ 6, 12, 2. ὠφελήσεσθαι 6, 18, 5.

ὠφελία 1, 3, 2. 2, 7, 1. 29, 3. 5, 38, 2. 6, 13, 3. 73. νόμων 3, 82, 5. ἐκατέρων 6, 17, 1. τῇ τάξει 7, 5, 3. (ἐπ') ὠφελίᾳ 1, 123, 2. 3, 82, 5? ὠφελίμος 4, 108, 1.

AC
8, 5,
χρίσται
8, 23,
118,
4, 11
Νεμέ
1. τι
4. δα
3, 64,
κίσθαι
112,
2. πῆ
λεσθαι
ἀδι 3.
ἀντιχί
δεσθαι
τύειν
παμύ
56, 3
μαχία
ἡμᾶς
λά εἰ
πολλά
παραφ
ματιο
γισθαι
5. πᾶ
8, 84
6, 78
ἐναντι
29, 1
8, 46
λίσει
1, 6,
βραχ
18, 2
σθαι

Grammatisches Register.

Accusativ. auf η u. ην 3, 107, 2. 8, 5, 1. 107, 2. auf ἰδα 1, 109, 2. βραχύτατον ἀπέχειν 4, 24, 4. τρίτην ἡμέραν 8, 23, 1. πᾶν χρόνον 6, 7, 2. vgl. 4, 118, 7. 5, 18, 2. 47, 3. τὸ ἀπὸ τοῦδε 4, 114, 5. τὰ πρό(τερα) 1, 3, 2. τὸ πρὸς Νεμέας 5, 59, 3. τὰ πρὸς Ἡϊόνα 4, 108, 1. τιμωρεῖν τὰ πρὸς Ἀθηναίους 4, 85, 4. δοῦλος δουλείαν 5, 9, 7. χρηστός τι 3, 64, 3. ἀνιμὸς ἀνιμίαν 5, 34, 3. θέειν κείσθαι 1, 37, 2. πόλεμον στρατεύειν 1, 112, 3. δειπνοποιεῖσθαι ἄριστον 8, 95, 2. πέμπειν τὴν πομπήν 6, 56, 2. στέλλεσθαι πλοῦν 37, 2. νικᾶν Ὀλυμπιάδα, ἀδι 3, 8. πλινθεύειν τὰ τεῖχη 4, 67, 1. ἀντέχειν τὰ τοῦ πολέμου 8, 63, 3? σπένδεσθαι τὰ περὶ Πύλον 4, 15, 2. πολιτεύειν τὰ πρὸς τὸ κοινόν 2, 37, 2. ξυνεπαμύνουν τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους 6, 56, 3. δόξαν πιστεύειν 5, 105, 2. ναυμαχεῖν ἀπωθεῖν ναυ 1, 32, 4. ὅπερ ἡμᾶς ἐκφοβοῦσιν 6, 11, 2. ἐπαινεῖν πολλὰ ἑαυτοῦς 1, 86, 1. θεραπεύειν ἑμᾶς πολλά 6, 89, 1. ἑμνεῖν πᾶσι τι 2, 42, 1. παραβαίνειν τι οὐδ' ὅπουν 4, 16, 3. τραυματισθεὶς πολλά 4, 12, 1. πολνειδῆ φθέγγεσθαι 7, 71, 4. εὐτακτεῖν πάντα 8, 1, 5. τὰ εἰκότα θαναμάζεσθαι 1, 38, 1. vgl. 8, 84, 3. κινδυνεύειν τὰ δεύτερα, πάντα 6, 78, 4. ἀντίπαλα ναυμαχεῖν 7, 34, 5. ἐναντία βοηθεῖν 3, 55, 2. πολεμεῖν 1, 29, 1. τὰ ἄλλα ξυμπολεμεῖν 1, 65, 2. 8, 46, 5. vgl. 3, 90, 1? ὄλιγα ἀκροβολίζεσθαι 3, 73. διαιτᾶσθαι ὁμοιότροπα 1, 6, 4. ὁμιλεῖν ταῦτα 6, 17, 1. ἡδισθαι βραχεία 3, 40, 2. πταίνει ἐλάχιστα 4, 18, 3. χοῦσθαι πλείω etc. 1, 3, 4. δεῖσθαι ξύμφορα 1, 32, 1. ἀνθεῖν τὰ κρά-

υστα 1, 19. ἐπικρατεῖν, ξυμβαίνειν τα πλείω 4, 19, 2. 117, 1. κρατεῖν τοσοῦτον 8, 1, 3. κακοῦν μέγιστον 7, 24, 3. προσξυλλαμβάνειν οὐκ ἐλάχιστον 3, 36, 2. προσελθεῖν τὸ πλείον 1, 114, 2. προκάμνειν τι 2, 49, 1. πταίνειν τι 2, 43, 3. vgl. δεῖσθαι, πείθειν, σφάλεσθαι. μετριάζειν τι 1, 76, 3. Ac. des Part. für den No. 2, 74, 1. für den Da. 1, 31, 2. 5, 79, 1. für den Ge. 1, 10, 7. wo nicht ohne ἔξ 8, 38, 1.

Activ 1, 6, 1. 16.

Adjectiv. ὁ Ἀθηναῖος στρατηγός 3, 102, 2. 5, 3, 1. 8, 23, 1. vgl. 80, 1. ἀμαθεῖς ἀγαθοί 3, 82, 7. vgl. Neutrum. σπονδαὶ Ἀπικαί 5, 29, 3. neben e. Ge. 7, 20, 2. vorangestellt 2, 44, 1. πολὺς b. ersten Nomen 6, 49, 3. τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον 1, 37, 3. vgl. Possessiv. τὰ κοινὰ ξύμφορα 1, 91, 3. prædicativ 1, 40, 4. 2, 62, 3. beim Artikel 1, 6, 1. 49, 4. 2, 43, 2. 76, 3. 4, 17, 2. 122, 3. 8, 39, 3. τὸ τεῖχος ἱκανὸν αἶρειν 1, 90, 3. vgl. 2, 75, 4. ξύμφορος ἡμῖν ἀπαράσκευος ὢν 6, 84, 3. vgl. 85, 2. τὸ σωφρονέστατον 3, 62, 2. τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου 5, 66, 3. Adjective auf ιος 6, 43, 1. auf ἰς 1, 138, 1. 3, 112, 3. auf ἄς 1, 131, 1. 6, 62, 2.

Adverbium 2, 84, 2. 5, 9, 2. Stellung 2, 5, 4. 7, 3. 18, 1. 4, 39, 1. satzartig 1, 21, 1. 2, 87, 2. mit dem Ge. 1, 36, 3. bei e. Subst. 1, 105, 3. 6, 91, 2. ξυσταδὸν μάχαι 7, 81, 5. vgl. λογάσθην. ἐγγύτατα τούτων αἰτία 7, 86, 4. vgl. ἤδη. ἦ — ἔξ χωρία 4, 9, 3. Adv. der Ruhe bei e. Verbum der Bewegung 1, 134, 3. 2, 86, 1. 3, 71, 1. ἀνωθεν

für *ἄνω* 2, 102, 2. vgl. 99, 1. Vgl. *τέ* u. *οὔτε*.

Anakoluthien 1, 36, 4. 58, 1. 121, 4? 137, 4. 62, 2. 72, 1. 82, 2. 2, 5, 3. 7, 2. 40, 3. 49, 3. 3, 34, 3. 68, 1. 4, 23, 2. 27, 3. 80, 3. 5, 41, 2. 6, 18, 4. 24, 2. 31, 3. 72, 4. 77, 1. 91, 6. 92, 2. 7, 2, 1. 3, 1. 17, 2. 74, 1. 8, 48, 6. 87, 3. 106, 1. vgl. *τέ*, *οὔτε* u. Nominativ.

Anticipation 1, 23, 5? 4, 4, 2. 8, 48, 5. des Subjects 3, 59, 1. Stellung 6, 76, 1. bei *ὄραν* 7, 77, 4. *ἐνθυμῖσθαι* 7, 63, 2. *ἐπίστασθαι* 4, 10, 5. 8, 48, 6. (vgl. 8, 48, 5.) *πυνθάνεσθαι* 7, 44, 1. *ἐγγράφειν* 1, 1, 1. *τηρεῖν* 4, 42, 4. *καθίστασθαι* 4, 90, 4. *πράσσειν* 6, 88, 4. *ἐπισπᾶσθαι* 5, 111, 3. bei *εἴ* ob 4, 23, 3. *μυμνήσκειν* *ὅτε* 2, 21, 1. *ὑποπιεῖν* *μή* 3, 53, 2. vgl. 2, 62, 1. *δεδιέναι* *μή* 2, 67, 4. 5, 14, 1. 6, 88, 2. vgl. 4, 86, 2 u. 6, 76, 1. *φοβέσθαι* *μή* 8, 108, 3. vgl. 4, 8, 5. *δεδιότες περὶ τῆ* Π. *μή* 1, 119. unstatthaft bei Bedingungspartikeln 1, 140, 5. bei Substantiven 1, 23, 5. (26, 1.) 61, 1. 97, 2. 6, 77, 1. mit einer Präposition 5, 63, 2. 69, 1. 6, 44, 4. 82, 1. u. *μή* 1, 119. der Begriff vom Infinitiv zu dem ihn regierenden Verbum gezogen, bei *εἶναι* 6, 22, 3. *ἀμαρτάνειν* 1, 33, 3. *εἶργειν* 3, 6, 2. *πιστεῖν* 3, 4, 4. 4, 92, 7. mit einer Präposition 1, 50, 1. 6, 53, 1. 7, 72, 2. bei Substantiven 1, 138, 2. 2, 97, 2. 5, 15, 1. 101. vgl. 5, 69, 1. bei *ἐναντίος* 1, 53, 2. zw. 6, 93, 2.

Aorist 1, 73, 1. 4, 17, 1. 5, 28, 3 bis? das Eintreten der Handlung bezeichnend 6, 98, 2? *ἄρξει* 5, 91, 2. 6, 85, 3. *ἀρχθῆναι* 2, 8, 3. 6, 18, 3. vgl. *ἄρχειν* u. *βασιλεύειν*. *διανοηθῆναι* 1, 18, 4. 141, 1. *δουλεύσαι* 5, 91, 2. 7, 85, 4. *δυναστεύσαι* 2, 102, 5. *ἐπιθυμῆσαι* 1, 124, 2. *εὐδαιμονῆσαι* 8, 24, 4. *ἔσχον* 5, 28, 3? 6, 54, 2. *σχέειν* 6, 69, 4. vgl. *ἔχειν* 2, 72, 1 u. 6, 39, 2. *ζηλώσαι* 2, 43, 3. *ἠγγῆσασθαι* 1, 39, 2. 2, 81, 4. *κατασχέειν* 1, 6, 3. 9, 6, 3. *ἠγγῆσασθαι* 1, 18, 4. 6, 40, 1. *θαροσθῆναι* 3, 82, 7. 8, 63, 1. *ισχύσαι* 1, 3, 2. *κινδυνεύσαι* 2. 61, 1. *κρατῆσαι* 1, 108, 2. vgl. *νομίζειν*. *νείμασθαι* 8, 21, 2. *νομισθῆναι* 4, 18, 3. *οἰκῆσαι* s. *οἰκεῖν*. vgl. 3, 34, 2. 6, 2, 6. 5, 2. *ὀνομασθῆναι* 6, 55, 4. *πλουτῆσαι* 2, 42, 3. *πολεμῆσαι* 1, 124,

3. vgl. 1, 18, 4 u. *πολεμῆσαι* 6, 98, 1. *τολμῆσαι* 6, 34, 8. *τυραννεύσαι* 6, 53, 2. *ὑπακούσαι* 5, 91, 2. *φρονῆσαι* 6, 36, 1. *καταφρονῆσαι* 7, 63, 3. 8, 8, 3. 25, 3. *χρησασθαι* s. *χρησθαι*. *anticipirend* 1, 140, 3. 6, 80, 2. der A. schriftstellerisch 1, 1, 1. 97, 2. 129, 3. von e. wiederholten Handlung 4, 126, 3. 5, 103, 1. vom Versuche 7, 79, 1. das Partic. 3, 59, 3. von Gleichzeitigem 2, 49, 2. 68, 2. 4, 112, 1. 8, 87, 3. der Opt. bei *εἴ* ob ohne die Bed. der Vergangenheit 2, 12, 1. 8, 42, 1. der Inf. von der Zukunft 1, 81, 2. 4, 13, 1. 28, 4 u. Infinitiv 6 u. Particip.

Apposition 3, 97, 3. 1, 104, 1. 4, 38, 1? 5, 3, 4. 6, 22, 1. 27, 1. 7, 69, 3. *Λωρῆς, ἡ μητρόπολις* 1, 107, 1. ihrem Begriffe entrückt 2, 12, 1. 3, 104, 2. 4, 90, 1. 7, 78, 1. *οἱ ἐναντίοι* — *Μαντινῆς* 5, 67, 3. *ἡ βουλή* — *οἱ φ* 8, 86, 4. *νῆες τὸ πιστόν* 8, 9, 2. *οἰκία αἰ μὲν* 1, 89, 3. *αἰ στάσεις οἱ μὲν* 4, 71, 1. *οἱ μὲν γίγνοισθε* 7, 64, 2. vgl. 1, 124, 2. *ὥστε τολμῶν οἱ αὐτοῖ* 2, 40, 3. *ἔπεσθε ἕκαστος* 2, 87, 5. *οἱ ἐκπίπτοντες οἱ δυνατώτατοι* 1, 2, 3. vgl. 1, 18, 1. 4, 106, 1. u. *πολύς*. *Πελοποννήσιοι τὰ δύο μέρη* 2, 47, 1. *τὰ ἐντὸς ἡ φάρυγξ* 2, 49, 1. zw. 7, 80, 3. vgl. *ἄκρα, νῆσος, ὄρος, πόλις, ποταμός, φρούριον. ἡ σωφροσύνη, τὸ μὴ ἐγκρινδυεῖν* 1, 32, 3. vgl. 6, 80, 1. *ἂ οὐκ ἐλάσσω* 1, 40, 4. vgl. 2, 62, 3. *σφίσι τοῖς Α*. 1, 144, 2. vgl. 8, 46, 4? u. Artikel. *τὸ ἄλλο, ἀνὴρ* 5, 3, 4. *δύο ὑποσχέσεις ἡ μὲν* 2, 95, 1. *ὁ μὲν* — *ὁ Τηρέυς* 2, 29, 2. vgl. 6, 57, 3. 7, 57, 5. 86, 2. 8, 42, 2. *τοὺς ἀπὸ* — *τούς* 5, 65, 4. vgl. 1, 2, 3. 3, 23, 3. *ὡς πρὸς εὐβουλευμένους τοὺς ἐναντίους* 1, 84, 4. in verschiedenem Casus 1, 17, 1. 3, 82, 8. vgl. Numeralia.

Artikel 1) als Pronomen. nicht in *οἱ γὰρ* 1, 69, 2 u. *διὰ τὸ* 7, 71, 2? *ἐν τοῖς πρώτοι*? 1, 6, 2. 7, 71, 3. *ἐν τοῖς μάλιστα* 8, 90, 1. *πρὸς δὲ τοὺς* 6, 45, 2. *παρὰ δὲ τὸ* 6, 66, 1. *ὁ δὲ* — *αἴτος* 6, 22, 2? *ὁ μὲν* — *ὁ Α*. 6, 57, 3. *ὁ μὲν* auf den nähern Begriff 1, 68, 4. 3, 82, 7. 4, 62, 1. 86, 3. 111, 1. 128, 4. 5, 69, 1. 6, 48, 2. 72, 4. 87, 4. 7, 22, 2 (3). *οἱ μὲν* 1, 33, 3. 3, 64, 2. 4, 62, 2. 71, 1. *ὁ δὲ* — *οὐδείς* 7, 28, 3. *οἱ δὲ* ohne *οἱ μὲν* 6, 53, 1. 8, 60, 2. *οἱ μὲν γίγνοισθε* 7, 64, 2. *ὁ δὲ*

im Na
τὸ δὲ
τὰ μὲν
καὶ ὅ
2)
72,
sitiver
28, 4
3. (a
10, 4
bei ἄ
1. 9
δὲς x
3, 3.
82, 4
4, 16
vgl.
Ἑλλη
Θρα
βουλ
50,
πύλο
α.
143,
λις
πόλι
14,
εὐνο
2. 4
γεθα
4. 8
πληθ
4, 1
2, 7
ἄμα
1, 6
bei
4, 4
2, 5
κάλλ
τάτη
2, 7
κνία
ἔχει
δὲω
ἡμέ
αὐτο
οἴθε
ἐκεί
ἔξμ
3,
1.
5.
7,

im Nachsatze 2, 46. 65, 3. τὸ μὲν — τὸ δὲ 3, 89, 2. τὸ δὲ 1, 37, 2. 7, 78, 1. τὰ μὲν — τὰ δὲ 2, 46. τὰ δὲ 3, 11, 3. καὶ ὅς 4, 68, 5.

2) Der Artikel fehlt 1, 3, 1. 6, 3, 2, 72, 1. 7, 54. 86, 1. 8, 66, 3. bei appositiven Begriffen 6, 31, 5. 7, 18, 2. 8, 28, 4. beim Subject 1, 102, 1. 8, 61, 3. (anders 7, 43, 5.) ἐν γῆ στρατός 4, 10, 4. wo man ihn erwarten möchte: bei ἄνθρωπος 1, 41, 3. βασιλεύς 8, 47, 1. θεράπων 4, 16, 2. vgl. 3, 17, 2. παῖδες καὶ γυναῖκες 1, 89, 3. 2, 14, 1. 5, 3, 3. 32, 1. καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες 5, 82, 4. αὐτῶ καὶ ὑπῆρέτη 3, 17, 2. vgl. 4, 16, 2. ὑμῶν καὶ πατέρων 2, 71, 2. vgl. 72, 4. νεκροὶ 1, 54, 2. 3, 109, 2. Ἕλληνες 1, 41, 1. vgl. 138, 2. Βιθυνοὶ Θοράκες 4, 75, 3. Patronymiken 1, 9, 2. βουλή 3, 70, 3. vgl. δῆμος. Δημόσιον 5, 50, 3. φυλή 7, 69, 2. πατρίς 6, 68, 4. πόλις 4, 67, 5. ἐν ἀγορῇ neben ἐν τῇ α. 5, 47, 13. ὅπλα 7, 82, 2? οἰκίαι 1, 143, 4? (οἰκίαι αἱ μὲν 1, 89, 3.) πόλις καὶ οἰκίαι 2, 72, 4. vgl. ναῦς, ὄρος, πόλις, τείχος. πρόβατα καὶ ὑπόζυγια 1, 14, 1. δεξιόν 2, 90, 1. 93. 4, 93, 4. εὐώνυμον (κέρας) 1, 48, 3. μέσον 2, 81, 2. 4, 31, 2. 96, 2. vgl. μέσος. διὰ μέγεθος 1, 110, 1. διὰ πλοῦ μῆκος 6, 34, 4. 86, 2. vgl. 7, 58, 5? διὰ χρόνον πλήθος 1, 1, 2. τῶν χωρίων χαλεπότητι 4, 12, 2. vgl. 6, 53, 2. ἐς πολιορκίαν 2, 70, 2. μετὰ Ἰλίου ἄλσων 1, 12, 2. ἅμα (τῇ) ἔφω 2, 90, 1. τρίτῃ ἡμέρᾳ etc. 1, 60, 2. 4, 90, 3. 6, 8, 3. wo nicht bei Cardinalzahlen 1, 100, 1. 3, 20, 2. 4, 44, 5. bei Erwähnung der Summe 2, 58, 2. vgl. 1, 29, 3. 47, 2. κινδύων κάλλιστος 2, 42, 3. vgl. 51, 2. ξυνομοῦσιν ἤγειτο διαπολέμησιν 7, 42, 5. vgl. 2, 75, 1. πολιορκίας μακροῦς καθεστηκνίας 1, 102, 1. vgl. 7, 36, 3. Ταῦρος Ἐχτιμίδα 4, 119, 1. ὁ πόλεμος Χαλκιδέων 1, 15, 3. Λωρῆς μέλλετε 5, 9, 1. ἡμέρα ἐκείνη 3, 59, 2. vgl. 4, 85, 4. αὐτοὶ Κορίνθιοι 1, 27, 3. Κερκυραῖοι οἶδε 1, 37, 1. 3, 63, 2. vgl. αὐτός I, ἐκείνος, ὅδε, οὗτος, ἕκαστος ἅπας, πᾶς, ζῦμπας; ἄσρος, ἔσχατος, ἔργον, γνώμη.

3) Der Artikel hinzeigend 1, 126, 7. 3, 37, 2. 2, 68, 5. 94, 1. 98, 2. 4, 30, 1. 85, 1. 5, 60, 5. 91, 2. 6, 17, 2. 61, 5. 80, 4. 98, 2. 99, 3? 100, 2. 101, 1. 7, 13, 2. 25, 7. 81, 1. 8, 67, 2. un-

regelmässig 1, 30, 3. bezeichnet das Vorzugsweise 1, 1, 1. 3, 103, 1. 7, 2, 3? Bekanntes, Berühmtes 1, 11, 1. 2. 14, 3. 18, 3. 24, 1. 103, 3. 2, 47, 2. 3, 50, 3. 116, 1. 5, 14, 3. 17, 1. 60, 2. 6, 27, 1. vgl. 80, 1. Erwähntes 1, 2, 2. 65, 2. 86, 1. 138, 2. 2, 58, 2. 68, 5. 80, 3. 90, 4. 94, 2. 3, 15, 18, 1. 25, 2. 87, 1. 92, 2. 94, 1. 107, 1. 4, 2, 1. 36, 3. 39, 1. 50, 1. 87, 1. 96, 1. 106, 2. 116, 2. 118, 1. 9. 5, 6, 1. 7, 2. 10, 3. 9. 24, 2. 26, 5. 32, 1. 40, 2. 6, 44, 4. 61, 3. 62, 1. 93, 4. 94, 3. 100, 1. 7, 5, 1. 18, 1. 4. 19, 3. 5. 26, 1. 31, 1. 3. 81, 1. 2. 85, 2. 8, 8, 2. 10, 1. 11, 3. 15, 1. 2. 3. 16, 1. 24, 1. 25, 1. 32, 2. 41, 1. 42, 2. 43, 2. 63, 1. 77. 86, 7. 94, 1. 102, 2. 107, 1. Angedeutetes 1, 6, 1. 12, 1. 13, 4. 102, 3. 126, 6. 3, 17, 2. 22, 3. 98, 2. 4, 85, 4. 93, 4. 98, 2. 5, 11, 2. 65, 4. 6, 17, 2. 34, 5. 74, 1. 2. 86, 4. 91, 3. 7, 32, 1. 8, 56, 3. vgl. νῆσος u. πόλις. Uebliches 1, 5, 2. 96, 2. 7, 65, 4. Notorisches 1, 71, 3. 74, 1. 126, 5. 2, 43, 2. 4, 7. 5, 38, 2. 59, 5. 6, 72, 2. Gebührendes, Erforderliches 1, 11, 1. 33, 1. 137, 1. 2, 45, 2. 3, 98, 1. 4, 4, 2. 42, 4. 48, 3. 115, 1. 118, 9. 6, 83, 1. 8, 9, 2. possessiv 1, 127, 2. 2, 22, 3. 40, 4. 93, 2. 3, 58, 1. 64, 2. 98, 1. 105, 4. 108, 1. 4, 92, 6. 5, 33, 2. 71, 2. 6, 17, 5. 94, 3. 7, 21, 3. 28, 4? 70, 7. 8, 43, 3. vgl. 1, 71, 2. 2, 27, 1? u. μέρος. Bezügliches, Betreffendes 1, 3, 2. 12, 1. 75, 2. 123, 1. 128, 5. 2, 97, 4. 3, 45, 1. 46, 4. 4, 61, 1. 74, 1. 85, 4. 5, 17, 2. 55, 1. 6, 14, 38, 4. 80, 4. 7, 32, 1. Beliebiger: jeder 5, 47, 8. 59, 5. 7, 62, 3. ὁ βασιλεύς 1, 131, 2. Bevorstehendes 3, 67, 5. 4, 29, 1. 6, 6, 4. 7, 65. ἡ μάχη 3, 105, 4. 4, 91, 2 (6, 49, 1?) vgl. 2, 77, 1. 86, 3. 4, 61, 1? 119, 2. 5, 9, 1. 32, 5. 44, 2. 65, 4. 6, 49, 1. 7, 65, 8. 34, 2. 103, 2. durch das Folgende Bestimmtes 8, 26, 1. 32, 3. 44, 2. οἱ ἄλλοι 1, 30, 1. vgl. ἄλλος. durch e. relativen Satz 1, 14, 3. 3, 3, 3. 22, 5. 8, 69, 3. durch e. Inf. 6, 72, 4. vgl. 2, 97, 4. zweifelhafte Bedeutung 2, 81, 3. 7, 70, 3. 8, 45, 3.

4) Der Artikel bei einzelnen Wortarten oder Wortformen. a) bei numerischen Begriffen: bei Cardinalzahlen 1,

36, 4. 116, 1. 3, 77, 2. 6, 43, 1. 2. 7, 22, 2. 24, 1. 25, 2. 8, 39, 3. 102, 3. zur Bezeichnung von Brüchen 1, 10, 2. 74, 1. 104, 2. 2, 10, 1. 47, 1. ap-
 positionsartig 7, 22, 2. vgl. Numeralia.
 ἡ πλείων κύκλωσις 4, 128, 1. τὸ πλεόν
 1, 42, 3. 3, 71, 1. τὰ πλείω 4, 117, 1.
 vgl. 19, 2. τὰ πλείονα ἢ 5, 60, 1. vgl.
 6, 10, 1 u. πολὺς. οἱ ἐλάσσονες 8, 76,
 2. b) bei Participien 1, 138, 2. 2, 51,
 3. 61, 1. 6, 87, 5. 7, 85, 2. 8, 92, 2.
 96, 1. c) bei Adverbien. τὰ ἐκεῖ 6, 84,
 3. 91, 4. οἱ ἐκεῖθεν 1, 62, 3. οἱ αὐτό-
 θεν 5, 52, 2. vgl. αὐτόθεν, πανταχόθεν,
 πρότερον, πρώτων etc. d) mit Genitiven.
 ἡ ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων 1, 51, 2.
 τῶ ἐωνύμου κέρρα ἐαντων 4, 43, 3. τῶ
 αὐτοῦ 2, 34, 1. οἱ αὐτῶν 4, 96, 5. οἱ
 τοῦ δήμου 4, 130, 3. Νικομήδους τοῦ
 Κλεμβρότου 1, 107, 1. 3, 20, 1. τῶν
 Ἀθηναίων 8, 56, 4. τῶν Ἑρμῶν 6,
 60, 3. vgl. 4, 23, 2. τὸ τῆς ἐπιφορᾶς
 3, 59, 1. τὸ Κλέωνος 3, 47, 3. ἡ τοῦ
 Διοδότου 3, 49, 1. τὰ Μαντινίων 6, 89,
 2. vgl. 3, 63, 3. τὰ τῶν πόλεων 3, 82,
 3. τὰ τοῦ Ἀρριβαίου 4, 83, 2. vgl. 8,
 6, 3? 56, 4. τὰ τοῦ πολέμου 1, 141, 2.
 5, 86. τὰ τῶν πολέμων 2, 11, 3. 6, 6,
 4. 8, 77. vgl. 2, 11, 3. τὰ τῆς παρα-
 σκευῆς 6, 29, 1. τὰ τῆς ὄργης 2, 60, 1.
 vgl. τύχη. τὰ τῆς Πουδαίας 2, 67, 4?
 e) bei Präpositionen mit ihrem Casus.
 οἱ κατὰ τὸν πόλεμον 2, 25, 2. τὰ κατὰ
 τὸν πόλεμον 4, 40, 1. τὸ καθ' ἑαυτὸν 7,
 44, 1. 69, 3. τὸ καθ' ἑαυτοῦς 1, 62, 4.
 6, 70, 2. διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ 5, 7, 1.
 τὸ ἐπὶ πλείστον 1, 2, 2. τὸ μετὰ τοῦ μα-
 λακισθῆναι 2, 43, 3. τὸ μετὰ πολλῶν 7,
 75, 6. τὸ παρὰ πολὺ 2, 89, 3. τὸ ἐς
 τὴν Χίον 8, 41, 1. τὸ πρὸς Νεμέας 5,
 59, 3. αἱ ἐς ἐκείνον τὸν χρόνον 6, 31, 1.
 vgl. ἕτερος u. πρό. τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων
 2, 64, 2. τὰ πρὸς ἑσπέραν 6, 2, 3. τὰ
 ἐπὶ Ἀθλήω 4, 101, 4. τὰ πρὸ τῶν Τρωι-
 κῶν 1, 3, 2. τὰ παρ' ἑμῶν 1, 69, 4.
 τὰ παρὰ τῶν Β. 4, 97, 2. τὰ ἐν τῇ Ἀ.
 4, 114, 2. τὰ πρὸς τοὺς Σ. 6, 88, 4.
 vgl. 2, 17, 3. τὰ ἐς Λοιουτίωνος 6, 86, 3.
 vgl. 3, 11, 3. vgl. ἀπὸ, ἐκ, περὶ etc.
 f) τό bei einem Satze 4, 99.

5) Der Artikel bei Appositionen 4,
 84, 2. vgl. 1, 30, 2. Ζεὺς ὁ Ὀλύμπιος
 3, 14 u. Zus. vgl. 1, 126, 4. Σάλαθος
 ὁ Λακεδαιμόνιος 3, 25, 1. ὁ Εὐφρημος
 ὁ πρεσβυτής 6, 81. 5, 46, 4. vgl. 2,

67, 2. 8, 50, 2. 75, 2. ὁ γραμματεὺς
 ὁ τῆς πόλεως 7, 10. vgl. 6, 60, 1. 8,
 21, 1. τὸ χωρίον αἱ Ἑννία ὁδοί 1, 100,
 3. ἡ Δευκίμη τῆς Κερκύρας ἀκρωτήριον
 1, 30, 1. αἱ Ὀλπαι ὁ λόγος 3, 107, 1.
 vgl. ἄκρα, νῆσος, ὄρος, πόλις, ποταμός,
 φρούριον. αἱ ἐλθούσαι 1, 112, 2. (ω)
 ἄνδρες οἱ ξυναράμειοι 4, 10, 1. ἡμεῖς
 οἱ νῦν 2, 36, 2. vgl. 72, 4. 1, 71, 3.
 4, 85, 2. 92, 1. 6, 38, 2. οἱ βλάψαντες
 ὑμεῖς 6, 92, 2 (ohne Artikel 6, 34, 4).
 λέγομεν οἱ Συρακόσιοι 5, 9, 1. 6, 80, 3.
 vgl. 40, 1. 3, 40, 4. 4, 61, 1. 87, 3.
 7, 66, 1. ἀξιώσατε οἱ διαφεύγοντες 3,
 40, 4. οἱ ἄλλοι (ἀναπεψέσθων) 6, 87,
 1. οἱ πολλοὶ δοχεῖτε 7, 66, 1. vgl. 77, 7.
 ἔμοι τῷ στρατηγῷ 7, 14, 1. αὐτοὺς τοὺς
 ἐπιστρατεύσαντας 3, 54, 1. bei ergänztem
 αὐτοῖς 3, 81, 2. vgl. 63, 4. 5, 5, 2. 10,
 3? 27, 3. ἄλλα τὰ πρέποντ' εἰπεῖν 8,
 72, 2. vgl. Apposition.

6) Der Artikel bei Attributen 8, 72,
 2. οἱ μεγάλοι ἀγῶνες 7, 69, 2. ὁ ἐναν-
 τισώμενος δῆμος 8, 64, 3. (οἱ) ἄνδρες
 οἱ μὲν 8, 34, 2. ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν
 ἀγῶν ἐς τὸ ἄστυ 2, 52, 1. 4, 29, 1.
 vgl. 6, 55, 1. τὴν νῦν ὑμετέραν ὄργην
 ἐς Μ. 3, 44, 3. vgl. 82, 3. 1, 18, 3.
 110, 2. 2, 31, 1. 132, 1. 65, 7. 89, 8.
 3, 34, 1. 4, 27, 2. 5, 14, 1. 68, 1. 6,
 15, 3. 7, 18, 1. 8, 52, 1. 81, 2. 23, 4.
 47, 1. ἡ ἔσβολή (ἡ) ἐς — 5, 20, 1. vgl.
 6, 30, 1. 31, 5. 40, 3. 55, 1. 8, 5, 5.
 8, 1. zw. 3, 51, 3. (5, 3, 1.) 7, 33, 3.
 6, 31, 5. 96, 3. τὸ μάχιμον τὸ ὀπλικόν
 6, 23, 1. ἡ οὐχ ἦκιστα βλάβασα ἡ λοι-
 μώδης νόσος 1, 23, 3. ἡ τοῦ Διὸς ἡ με-
 γίστη εὐροτή 1, 126, 2. vgl. 7, 23, 3. 8,
 13, 1. 90, 5. τὰλλα τακεῖ 1, 90, 3. vgl.
 ἄλλος. πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ 1, 137, 4.
 vgl. zu 82, 3. 133. 2, 18, 2. αἱ ἐς,
 μέχρι — 6, 31, 1. ἡ τὸ ἀρχαῖον πατρίς
 6, 5, 1. ἡ αὐτὴ ἀκινδύνως δουλεῖα 6,
 80, 5. οἱ ὑπερβάντι Αἰμον Γέται 2, 96,
 1. vgl. ἄλλος.

7) Der Artikel bei prädicativer Ver-
 bindung. vgl. Prädicat. ἀτελεῖ τῇ νίκῃ
 8, 27, 5. vgl. 80, 1. ἦσαν πεντεκαίδεκα
 οἱ στρατηγοὶ 6, 72, 2. vgl. 2, 31, 2. 6,
 35. 8, 105, 2. ζύμμαχοι οἱ ἄλλοι ξυνε-
 στρατεύσαν 6, 43, 2. αἱ ἀγγελία ἐφοί-
 των δεῖναι 6, 104, 1. vgl. 7, 87, 1. το-
 σαύτῃ ἡ ἐπιφορὰ ἐπεγεγένητο 8, 96, 2.
 αἱ ἐπικουρία τοσαυτε ξυνελέγησαν 7, 59,
 1. τοὺς στρατηγοὺς ὀλίγους ἐξέσθαι 6,

72, 4
 4, 2
 17, 2
 4? 3
 1,
 ὄργη
 38,
 ὄντι
 ἀναγ
 ἐκ π
 vgl.
 νες
 νην
 πρόσ
 Prä
 75,
 loca
 69,
 3.
 τας
 vgl
 μα
 Su
 5.
 ἐν
 τες
 107,
 4.
 41,
 35
 νό,
 3,
 δο
 vgl
 3.
 10
 vgl
 6
 2,
 st
 52
 as
 et
 p
 6
 v
 la
 9

72, 4. vgl. 1, 49, 4. 70, 4. 77, 4. 144, 4. 2, 43, 2. 53, 3. 3, 21, 1. 6, 10, 1. 17, 2. 103, 3. 7, 38, 2. 55, 2. 8, 106, 4? 39, 3? τὴν ὀλόγουσαν γῆς ποιῆσθαι 1, 143, 5. vgl. 8, 3, 3. (1, 10, 5.) τῇ ὀργῇ χαλεπῇ ἐχρήτο 1, 130, 2. vgl. 2, 38, 100, 1? 4. bei ὅσος 8, 27, 2. περιόντι τῷ θεῷ 1, 30, 3. τῶν νεῶν ἐξ ἀναγαγομένων 8, 61, 3. vgl. 4, 96, 1. ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων 8, 97, 2. vgl. 1, 36, 1. 74, 3. 7, 66, 1. οἱ Ἕλληνας κληθέντες 1, 3, 4. τὴν ὁμολογουμένην ἀριστον εἶναι εἰρήνην 4, 62, 1. vgl. πρότερος, πρῶτος, ὕστερος, Prädicat.

8) Mannichsches. Der Artikel beim Prädicat 2, 43, 3. 3, 11, 2. 5, 109, 7, 75, 7. beim Inf. s. Infinitiv 6. bei e. localen oder temporalen Ge. 7, 2, 4. 69, 3. nach καὶ nicht wiederholt 4, 85, 3. 5, 73, 1? vgl. τέ. ergänzt 3, 2, 1. τὰς ἀνακρούσεις καὶ δίκτυλους 7, 70, 4. vgl. 4, 29, 3. καὶ χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν 6, 12, 1. mit zu ergänzendem Substantiv 4, 72, 3. Hyperbaton 2, 49, 5. 6, 76, 4. τούτων τὰ ἔναντια 7, 75, 7. ἐν τούτῳ τὰ ἔνόντα 4, 20, 3. οἱ ἐσπλέοντες λάτρῳ 4, 39, 1. ὁ διὰ τοὺς ποιητὰς λόγος κατεσχηκώς 1, 11, 3. vgl. 90, 1. 4, 114, 1. 4, 87, 2. 7, 23, 3. 32, 1. 41, 1. 50, 1. 58, 1. 71, 6. 8, 23, 5. 35, 2. 53, 1. 92, 5. 106, 4. τὸν πᾶσι νόμον καθεστῶτα 3, 56, 1. vgl. Zus. zu 3, 54, 3. Verschieden τὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου λόγον πρότερον εἰρημένον 8, 52, 2. vgl. καλεῖσθαι. vermisst 1, 16, 1? 30, 3. 41, 2. 143, 4? 3, 77, 2. 109, 2. 4, 101, 4. 134, 1? 5, 99, 6, 20, 2. 60, 2. vgl. Nr. 6. verdächtigt 3, 25, 1. 4, 55, 2.

Assimilation. αὐτῷ (für αὐτῆ) φρουρίῳ ἐχρῶντο 2, 18, 1. τὸ μὲν 1, 68, 4. vgl. ὅδε u. οὗτος. τὸ μὲν ἐπικαιροτάτον χωρίον 1, 68, 4. des Relativs 2, 67, 4. mit doch folgendem Demonstrativ 3, 64, 1. unterlassen 1, 50, 1. 52, 2. 138, 1. 2, 61, 2. der Begriff auf den das Relativ sich bezieht diesem assimiliert 4, 55, 4. des Casus bei ὅσπερ etc. 1, 69, 4. vgl. 3, 62, 1. der Tempora 1, 35, 4. 37, 3.

Asyndeton 1, 81, 1? 3, 59, 2? 63, 1. 7, 57, 4. 71, 4. 77, 1. 8, 27, 3? vgl. μὲν.

Attraction s. Anticipation, Assimilation, Prädicat, ἀπό, ἐκ, αὐτόθεν, ἐκείθεν, πανταχόθεν.

Augment. in βούλεσθαι, δύνασθαι, μέλλειν 1, 3, 2. ἔλληνίζειν 2, 68, 3. εὐ — 2, 18, 2. αἰεῖν 2, 84, 2. ἀγίναται 2, 49, 1. διαυῖσθαι 1, 132, 2. ἐκκλησιάζειν 8, 93, 1. παρανομεῖν 3, 67, 3. im Ps. vom βλαστάνειν etc. 3, 26, 2. ὀλώλειν 4, 133, 1. 7, 27, 4. 8, 96, 2.

Bedingungssatz. vertreten 3, 82, 1. ergänzt 3, 39, 5. 7, 55, 2. bei γάρ 3, 84, 2. 4, 54, 3. bei καὶ οὐ 3, 39, 5. vgl. ἂν u. γάρ.

Casus aus der Parenthese regiert 1, 72, 1.

Comparativ. ἀπορότερος ἢ λῆψις etc. 3, 89, 3. ἐλάσσω u. ἐλάσσονα 7, 23, 3. μεμπτότερος 2, 61, 1. ἐνδεστερώς etc. 2, 35, 2. 4, 71, 2. χαλεπωτέρως 2, 50, 1. 8, 50, 4. μειζόνος etc. 1, 130, 2. ἢ ausgelassen 1, 33, 2. πλουσιώτεροι ἐαντῶν 1, 8, 2. vgl. 3, 11, 1. 6, 72, 4. 7, 66, 3. κρείσσων λόγου 2, 50, 1. ἀκοῆς 2, 41, 2. μᾶλλον τῆς ξυνθήκης 4, 61, 3. μᾶλλον ἐτέρων für ἢ ἐτέροις 1, 85, 2. ἐπικινδυνότερον ἐτέρων für ἢ τὴν ἐτέραν 4, 92, 4. bei (τῷ) πλεόν 1, 74, 3. ἐπὶ πλεόν ἕμων für ἢ τὰ ἕμων 1, 71, 3. ἀμαθέστερον τῆς ὑπεροχίας 1, 84, 3. προσαγωγότερον ἢ ἀληθέστερον 1, 21, 1. τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν 5, 60, 1. vgl. 6, 10, 1. παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον 8, 24, 4. elliptisch 1, 68, 1. 120, 2. 2, 35, 1. 40, 1. 3, 9, 1. 37, 5. 40, 3. 45, 5. 56, 2. 4, 19, 3. 67, 2. 6, 6, 2. 46, 2. 86, 1. 7, 5, 3. 11, 1. vgl. ἄμεινον, μᾶλλον, ὄρον, αἴσχιον 2, 40, 1? allzu 3, 45, 1. 65, 4. ziemlich 2, 33, 3. für den Positiv 6, 16, 2. vgl. μᾶλλον u. πολὺς, ἢ u. κατὰ.

Congruenz. aufgegeben. ὁ δῆμος, θεῖον ποιούμενοι 6, 60, 3. vgl. 61, 2. 104, 4. anders 4, 112, 2. τὴν Σαλαμινίαν κελεύουσας 6, 53, 1. vgl. 3, 39, 7. 79, 2. μέρος τι προλογοῦντας 3, 110. τὰ τέλη, καταβάνας 4, 15, 1. αἱ πόλεις κελεύοντες 4, 108, 3. τριήρεις, εἰδότες 1, 110, 2. vgl. 2, 83, 4. 7, 25, 2? vgl. Uebergang. ὄχλον καὶ παρασκευήν, οἷς 7, 62, 1. 3, 4, 4. 7, 23, 4. vgl. 6, 91, 3. vgl. Plural, Singular, Verbum.

Conjunctiv. in indirecten Fragen 1, 107, 4. 2, 4, 4. 6, 25, 1. u. Optativ in finalen Sätzen 3, 22, 5. 6, 96, 3. 7, 70, 1. 8, 87, 3.

Dativ. 1) *Μαραθῶν* 1, 73, 3. *Δελγοῖς* 1, 143, 1. vgl. 33, 1, 7, 1, 1. temporal 2, 20, 1. vgl. 3, 54, 2, 4, 103, 3. *Ὀλυμπιάδι* 3, 8. seit 1, 13, 3, 3, 29, 2. *οἱς κόσμος* 1, 5, 2. *ἐσπλέοντι* 1, 24, 1. vgl. 2, 96, 1. *παραιπόντι* 2, 51, 1. *ὀποχωρήσασι* 4, 10, 3. vgl. 56, 1. 120, 2, 8, 24, 5. *αὐτοῖς* 5, 50, 4. des Interesse 2, 65, 4. 88, 1. 3, 10, 2. 98, 1. 4, 6, 2. 128, 2. 5, 3, 4. 7, 19, 5. 40, 4. 71, 4. 72, 1. (vgl. 4, 134, 2.) 8, 5, 4. 80, 1. 91, 2. vgl. 4, 6, 2. feindlich 3, 1, 3. *ἄρχειν τοῖν* 1, 93, 2. *τῷ κοινῷ προσβέυσθαι* 1, 92? incommodi 3, 79, 1. 4, 96, 2. 7, 29, 1. vgl. 5, 111, 1. *ἀμφιβολοὶ γίνονται τῷ πλήθει* 4, 32, 3. bei Passiven 1, 13, 4. 81, 2. 2, 41, 2. 3, 70, 1. 82, 7. 4, 77, 1. 111, 2. bei Redensarten 3, 38, 1. *ἐλθεῖν τι* 8, 88. vgl. 1, 107, 4. 6, 34, 2. vgl. *ἔναι* u. *ἔρχεσθαι*. *παρέρχεσθαι αὐτοῖς* 6, 15, 3. *ἀπάγειν βασιλεῖ* 8, 28, 3. *βοῆ χρησθαι ἐκάστοις* 7, 76. *τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλείπειν ὄνομα* 5, 16, 3. bei verbalen Substantiven: (*ἀντιλογία* 1, 73, 1.) *ἀντιπύχισμα* 2, 77, 1. *παραίνεις* 1, 92? *ἐπιστολαί* 1, 132, 6. *ὠφέλια* 7, 5, 3. *φιλία* 5, 5, 1. *στάσις* 7, 50, 1. *διάστασις* 6, 18, 6. *ἐπανάστασις* 8, 21, 1. *καταδούλωσις* 3, 10, 2. *τὸ φοβερόν* 7, 63, 2. *ξυνωμόται* 6, 57, 2. für den Ge. 1, 6, 2. 3, 98, 2. 7, 62, 3. 8, 38, 3. für den Ac. 1, 62, 2.

2) dynamisch. durch 1, 3, 2. 3, 45, 1. vgl. 1, 90, 1. 3, 45, 3. 6, 12, 1. 7, 43, 5? Bei e. Personennamen 8, 82, 3. *περιγίγνεται τῷ πολέμῳ* 1, 55, 3. vgl. 2, 13, 7. 5, 86. 7, 52, 2. *ἐλασσόμενοι τῷ π.* 1, 115, 2. *ἥσυχ* 5, 13. *τοῖς πᾶσιν* 5, 28, 3. 6, 20, 2. 23, 1. vgl. 2, 36, 2. *τῷ* mit dem Inf. 2, 102, 3. 3, 11, 2. 4, 34, 1. vermöge, gemäss 3, 68, 1. 82, 3. aus 2, 47, 3. 5, 104. vgl. 1, 123, 2. 3, 68, 3. *αἰτία πνός* 4, 87, 3. *ἢ δόξῃ* 4, 85, 1. *τῇ δοκίσει* 6, 64, 1. *τῷ ὑπόπτῳ μου* 6, 89, 1. vgl. 85, 3. *ἦπερ ἐλπίδι* 5, 14. bei *εἰκάειν* 1, 9, 3. *γνωρίζειν*, *γιννώσκειν* 7, 44, 5. vgl. *μανθάνειν* u. *πιστεύειν*. wegen 1, 11, 1. 2, 44, 2. 51, 4. 3, 44, 2. 4, 86, 4. 5, 99. 6, 33, 2. 55, 4. 72, 1. 86, 4. 7, 77, 1. zw. 3, 97, 2. *εὐπραγίας* 1, 84, 2. *τῷ* mit dem Inf. 2, 89, 2. 5, 113. von e. Zwecke 1, 123, 2. 3, 82, 1. 6,

33, 2. 7, 57, 9. um. bei *ζημιούν* 2, 65, 2. *βλάπτειν*, *κολοῦειν* 7, 66, 3. beim Comp. 1, 36, 4. 3, 49, 1. mit. *ὀργῇ ἔχειν* 2, 8, 3. *ἀτελεῖ τῇ νίκῃ* 8, 27, 5. *προσδόκιμοι στρατιᾶ* 7, 25, 7. *μῆτι νῆτι δέχεσθαι* 2, 7, 2. vgl. *δέχεσθαι*. mit 4, 116, 1. *Θραξί* 7, 91. vgl. 2, 12, 3. 6, 62, 1. 8, 100, 3. 102, 2. e. Da. neben Präp. 4, 21, 4. 5, 110, 3. 7, 84, 1. vgl. 4, 88. zwei Da. 1, 116, 1. 5, 104. 7, 23, 2.

Demonstrativ. auf e. im Verbum liegenden Begriff bezogen 6, 78, 2. auf das Volk des genannten Ortes bezogen 1, 136, 1. 2, 93, 2. 3, 5, 1. 7, 1, 1. 8, 6, 4. *αὐτοῖς* auf *ναῦς* 2, 91, 1. fürs Rel. 2, 4, 3. *πεγαλαίῳ τῷδ' ἂν μάθουτε* 1, 36, 3. vgl. *αὐτός* II, *ὄδε*, *οὗτος*. *ἡ ἐκχειρία αὐτῆ ἐγένετο* 4, 119, 1. vgl. 5, 48. 80, 1. *μίαν αὐτὴν ἐποίησε πόλιν* 5, 2, 2. fehlt vor e. Rel. 1, 70, 4. 4, 115, 2. der Ac. vor e. No. 1, 7, 2. 140, 2. 4, 74, 3. vor e. Da. 3, 39, 4. Ge. vor e. Da. 2, 40, 4. vor *ἐς* ὁ 3, 20, 3. *ἐφ' οἷς* 2, 42, 3. *πρός οὓς* 2, 65, 7. 6, 31, 6. Da. vor e. Ac. 2, 61, 2. *ἐν ταύτῃ* vor *δι' ἦν* 3, 13, 5. *ἐπι τε ἐκείνων καὶ ὡν περὶ* 6, 61, 4. *προσελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἐμῆλλεν ἀκούεσθαι* 7, 73, 4. vgl. *τε*, *καί*, *ὄδε*, *οὗτος*, *ὄθεν*, *ὅπου* u. a. Relative. neben e. Relativ 1, 41, 1. vgl. Sätze.

Desiderativa 8, 56, 3. 89, 3? u. z. Marc. 52.

Διὰ μέσον 1, 102, 2. 2, 76, 1. 3, 68, 1. 82, 1. 5, 32, 5. 6, 37, 2. 64, 5. 6, 68, 4. 8, 9, 1.

Dilogie 4, 18, 2. 5, 112, 2. 6, 87, 4. 92, 2.

Diminutiv 4, 26, 3. 5, 37, 3.

Dual. *πόλεε*, *πόλη* 5, 23, 2. vgl. *ἄμφω*.

Einschiebungen 1, 68, 1. 2, 44, 1. 49, 3. 83, 1. 3, 90, 3. 6, 5, 4. 6, 3. 85, 2. 87, 4. 7, 52, 2. 62, 3. 70, 1. 78, 4. 8, 2, 2. 104, 3. 106, 1.

Elision 1, 5, 2. 7, 1, 4.

Ellipsen. *κόλπος* 3, 107, 1. *χώρα* 5, 18, 6. *τῆς ἐαυτῶν* 7, 32, 1. *ἐξ ἐναντίας* 4, 33, 2. *ἀπὸ τῆς ἴσης* 1, 15, 3. *καινῆς* 3, 92, 5. *διὰ κενῆς* 4, 126, 4. *διὰ πάσης* 1, 14, 3. *ἀπὸ (τῆς) πρώτης* 1, 77, 2. *κατὰ μόνας* 1, 32, 4. von *εἶναι*: *ἐστίν* 2, 60, 4. bei *καί* 1, 91, 1. nach *εἶ* 6, 33, 4. *ἐσμέν* bei *οὔτε* 6, 17,

4, 86, 2. *ὅτι* 4, 126, 1. *ὡς* 7, 68, 2. *ἢ* 4, 118, 5. 5, 79, 2? *ἄν* 3, 70, 4. 82, 1? *ἦν* 1, 23, 2. 2, (13, 6.) 53, 2. 4, 41, 4. 7, 87, 6. bei *ὅσος* 8, 70, 1. *ἦμεν* 3, 56, 2. *ἔσται* 5, 76, 2. *ποιεῖν* 2, 16. 4, 125, 1. vgl. *ἄλλος*. *ἐλθῶν* 1, 58, 1. *βοηθεῖν* 4, 108, 4. in einer Redensart 4, 63, 3. 6, 78, 4.

Epanalepsis s. Wiederholung.

Epexegete 1, 33, 3. 2, 37, 3. 40, 3. 3, 47, 3. 4, 88, 7, 50, 2. e. Inf. 4, 125, 1. 5, 111, 4. e. Part. bei *ταῦτα* 3, 18, 2. vgl. Apposition, Indicativ u. Infinitiv.

Ergänzung. e. Sing. aus e. Plu. 3, 97, 1. *τείχη* aus *τειχίζεν* 1, 91, 2. *βοήθεια* aus *βοηθοῦσιν* 5, 47, 8. *φιλικήν* aus *φιλιάσσειν* 7, 28, 2. *δενόν* aus *δευνοί* 5, 91, 1. *οἶόν τε εἶναι* aus *δυνατώτεροι* 8, 76, 4. *καλόν* aus *ἀρχοῦν* 2, 35, 2. *εἴνους* aus *δύσωνος* 2, 60, 4. *δίκαιον* aus *οὐ δ.* 6, 79, 2. *εἰκός* aus *δίκαιον* 6, 79, 2. *μᾶλλον* aus *οὐδὲν ἦσον* 2, 39, 2. von Verben 4, 96, 1. 2, 13, 6. 24, 2? 37, 2. 5, 100, 7. 70, 2. vgl. 1, 48, 3. bei *γάρ* 6, 68, 4. aus dem Vorhergehenden eine verschiedene Person 2, 20, 3. 62, 1. 3, 65, 2. 67, 1? e. versch. Numerus 1, 2, 1. 6, 46, 1. 7, 44, 7. *δοκοῦσιν* aus *δοκεῖ* 2, 17, 2. e. versch. Modus 3, 64, 1. 78, 2. 4, 63, 3. 75, 1. 6, 2, 4. 7, 2, 4. 34, 6. 48, 4. vgl. *ὡσπερ*. *ἀγωνιστέον* aus *ἀγωνίασθαι* 8, 27, 2. e. versch. Tempus 1, 86, 2. 6, 9, 2. 78, 4. e. Simplex aus e. Compositum 2, 46, 4. 76, 3. 7, 73, 2. 81, 5. *ἐνόμιζον* aus *διανοοῦντο* 6, 96, 2. aus *ὑποψία* 5, 29, 4. aus *ὄρων* 4, 27, 2. 7, 42, 5. *νομίζοντες* aus *καταφρονοῦντες* 3, 83, 2. *ἐνόμιζον* aus *εἰδότες* 6, 64, 2. vgl. 12, 1. aus *φοβούμενοι* 4, 8, 5. vgl. 108, 1. 7, 51, 1. *ὅτι ἐνόμισαν* aus *εἰδοῦσι* 4, 3, 3. *δόξω* aus einem ganzen Satze 4, 85, 4. *εἰδοῦτες* aus *νομίζοντες* 4, 21, 1. *διανοοῦντο* aus *ἦν αὐτῶν ἡ διάνοια* 4, 52, 3. aus *προσείχον τὸν νοῦν* 6, 93, 2. *ἤλπισαν* aus *ἐνέλπιδες ὄντες* 6, 24, 3. *ἐση* aus *παρήκει* 8, 46, 1. vgl. 5, 49, 4. 8, 81, 3. aus *ἐθάρσυνεν* 2, 13, 4. aus *ἤξιον* 4, 3, 2. aus *πίθειν* 3, 75, 2. aus *εἰδοῦσι* 7, 47, 2. aus *ἤθελον* 1, 28, 2. *λέγει* aus *ἐξάγγελος γίγνεται* 8, 51, 1. *ἔλεγον* aus *ἐκέλευον* 3, 94, 4. aus *ἀναπίθεται* 3, 94, 3. vgl. 5, 45, 2. *λεγόντων* aus *ἑώντων*

5, 41, 2. *ἔλεγον*, *ἠρώτων* aus *ἐγύβριζον* 6, 63, 3. *ἐκέλευον* 3, 3, 3? *ὁ νόμος* *ἐκέλευε* aus *νόμον ἔθεντο* 5, 62, 3. *μὴ ἀπαγγεῖλητε* aus *τῶν ἀγγελίων ἀπαλλάγητε* 6, 40, 2. *ἐρίζοντες* aus *ἐν ξιφιδῆσαν* 6, 35. *ἄλωνα* aus *χειρωθῆναι* 8, 71, 2. *ἔσιν* aus *δεῖ* 6, 68, 4. *χρή* aus *ἐνδέχεται* 1, 142, 4. *καταδεδουλώσθαι* aus *καταδουλώσας* 6, 76, 4. *οὐδὲν διαφέρει* aus *χρήσιμον* 6, 12, 1. *ἀποδιδόναι* aus *ἀπήτουν* 4, 23, 1. *ἄλωνα* aus *ἀνάλων* 4, 70, 3. *ὅς* aus *ὅσος* 4, 61, 4. ein Satz erg. 3, 13, 5. vgl. Infinitiv u. Particip.

Euphemismos 7, 64, 1.

Futur 3, 68, 1. das med. passiv. *βλάβεσθαι* 1, 81, 2. *θρήψεσθαι* 7, 49, 2. *τριβεσθαι* 6, 18, 7. *ἄξεισθαι* 4, 115, 2. *ταράξεσθαι* 7, 36, 6. 67, 2. *ἐάσεσθαι* 1, 142, 3. *πυήσεσθαι* 2, 87, 5. *ἀδικήσεσθαι* 5, 56, 2. *δημοκρατήσεσθαι* 8, 75, 2. *οικήσεσθαι* 8, 67, 1. *πολεμήσεσθαι* 1, 68, 3. *πολιορκήσεσθαι* 3, 109, 1. *ὠφέλησεσθαι* 7, 67, 3. *ἐλασσώσεσθαι* 5, 34, 3. *ζημιώσεσθαι* 3, 40, 2. *κωλύσεσθαι* 1, 142, 1. drittes Fu. 2, 64, 3. 7, 14, 2. das Particp 25, 7. *ἔξω* 4, 92, 4. Ind. nach *ὅστις* 2, 41, 2. 4, 22, 1. nach *ὅτω τρόπῳ* 1, 107, 3. vgl. *ὅς* u. *ὅστις*. nach *ἔθεν* 4, 8, 6. Opt. Fu. mit *ἄν* 5, 94? Part. mit *ἄν* 6, 20, 1? vgl. *ἄν* und Infinitiv.

Genitiv *Πύθω* 2, 29, 1. auf *ιος* 1, 64, 2. *Δωρίων* 8, 25, 4.

1) unabhängig. *ἀπληρώτων* 3, 23, 5. *τοῦ αὐτοῦ θέρους* 7, 27, 1. *ὅσον* (*χρόνον*) 2, 23, 2. vgl. 1, 3, 2. 5, 74, 1. *πέντε ἡμερῶν* 7, 3, 1. was anbetrifft 5, 18, 8. *Μήδων ἐχόντων* 1, 89, 2. *δόντος βασιλέως* 1, 138, 6. vgl. 6, 4, 2. 8, 28, 5. *ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων* 4, 20, 3. abs. Ge. mit eingeschobenem Subject 3, 90, 3. für den No. 2, 83, 3. 3, 13, 6. 7, 48, 2. 8, 76, 2. vgl. 5, 31, 2. *ἐαυτῶν ἐποχωρούντων* 3, 78, 2. für den Da. 1, 114, 1. 5, 103, 1. 6, 10, 1. vgl. 8, 84, 2. für den Ac. 2, 8, 3. 3, 55, 1. 4, 12, 2. 41, 4. (108, 1. 130, 3. 5, 18, 4.) 6, 52, 2. (66, 3.) ein Subject eingeschoben 3, 90, 3. mit ergänztem Subject: *ἡμῶν* 3, 55, 1. 6, 10, 1. *αὐτοῦ* 2, 60, 4. 77, 2. 8, 6, 4. vgl. 3, 20, 3. *αὐτῶν* 1, 2, 1. 3, 2. 21, 2. 73, 3. 3,

73, 82, 1. 4, 34, 3. 73, 4. σφῶν 7, 48, 2. vgl. 4, 73, 3. τινῶν 8, 44, 1. ἀνθρώπων 3, 82, 8. δηλωθέντος 1, 74, 1. ἐσαγγελθέντων 1, 116, 3. vgl. 1, 7, 1. ὅσων ὄντων 3, 82, 1?

2) possessiver Ge. zw. 6, 40, 2. τῷ αὐτοῦ 2, 34, 1. οἱ τοῦ δήμου 4, 130, 3. τοῖς ἑαυτοῦ 8, 45, 2. bei Substantiven und Substantivirungen. κῆδος τῆς θυγατρὸς 2, 29, 3. a) der subjective. ἡ κτίσις τῶν Λαυριέων 1, 18, 2. vgl. 3, 40, 5. ἡ τοῦ X. γένους παράκλησις 4, 61, 3. τῶν κρατούντων ἡ λήψις 5, 110. διαφορὰ Συρακοσίων 7, 57, 10. ἡ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξις 7, 42, 5. ἡ τοῦ ἀνέμου ἀπώσις 7, 34, 5. τὸ περιγὰρ τῆς νίκης 7, 73, 2? ἔργων ὑπόνοια 2, 41, 2. κίνδυνος τούτων 2, 63, 1. ἡ ἐπιεικεία τοῦ διδάσκειν 5, 86. ἡ νίκη τῶν A. ἐγένετο 1, 63, 2. vgl. zu 4, 68, 5. τοῦ λαβόντος εἶναι 1, 103, 1. vgl. εἶναι, γίνεσθαι u. καλεῖν.

b) objectiv. τὸ ἄγος τῆς θεοῦ 1, 126, 1. ζημία ἀμαρτημάτων 3, 45, 1. παραινέσεις τῶν ξυναλλαγῶν 4, 59, 3. αἰτία φίλων ἀνδρῶν 1, 69, 5. προάγγελσις τῆς ἀναχωρήσεως 1, 137, 4. ἀγγελία τῶν πόλεων 1, 61, 1. λόγος τινός 1, 69, 4. 2, 42, 1. νόμων ὠφελίαι 3, 82, 5. τροπαῖον τῶν νέων 2, 92, 3. θεῶν πίστεις 5, 30, 4. εὐνοια ἑκατέρω 1, 22, 2. αἱ Ἀθηναίων σπονδαί 5, 30, 2. Λακεδαιμονίων σπονδαί 1, 35, 1. ἀμιξία ἀλλήλων 1, 3, 4. τὸ Ἀθηναίων διάφορον 2, 27, 2. ὁ τῶν βαρβάρων πόλεμος 1, 24, 4. ἡ Πλαταιῶν ἐπιστρατεία 2, 79, 1. ἐπιχειρήσις τινος 1, 70, 4. Ἐγεσταίων ἐπικουρία 6, 77, 1. οἱ τῶν A. ξύμμαχοι die L. und ihre B. 3, 86, 2. ἰσχύς μάχης 2, 97, 5. ἀνδρεία νόμων 2, 39, 3. λύπη (ἀγαθῶν) 2, 44, 2. τὴν δόλοφρσιν οἰκῶν ποιέσθαι 1, 143, 4. τοῦ καρποῦ τὸ δέος 4, 84, 2. εὐεργεσία τῶν ἀνδρῶν 1, 129, 3. καταφυγὴ ἀμαρτημάτων 4, 98, 3. τὸ Μεγαρέων ψήγισμα 1, 140, 4. Ἰταλίας παράπλους 1, 36, 3. ἡ τῆς Αἰτωλίας ξυμφορὰ 3, 114, 2. λόγος μῆκος ἄπιστον 5, 89, 1. ὁ τοῦ A. λόγος πρότερον εἰρημένος 8, 52, 2. vgl. ὁδός, δίκη, χάρις.

c) der chorographische. Ἄρισσα τῆς Πεοδίκου ἀρχῆς 4, 128, 2. vgl. 6, 91, 5. 8, 100, 3. vgl. 4, 24, 3. 5, 33, 1. περὶ (τὸ) Χειμέριον τῆς Θεσπρωτικῆς 1, 30, 3. vgl. 46, 2. 3, 93, 1. 4, 25, 2.

τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιάδας 1, 111, 2. vgl. 8, 101, 1. τῆς Φωκαίδος ἐς τὸν λιμένα 3, 101, 1. ὁ Ἄθος αὐτῆς 4, 109, 1. τῆς M. γῆς περὶ τὴν Βόλβην λίμνην 1, 58, 2. τῆς Ἰταλίας Λοκροί 3, 86, 1. Παλῆς Κεφαλλήνων 1, 27, 2. Οἰνεῶν αὐτῶν 3, 102, 1 u. Zus. Λέπρον αὐτῶν 5, 49, 1. ἐν Φειᾷ τῇ Ἡλείων 7, 31, 1. vgl. 3, 90, 2. ἡ Ἀγραιῶν, οὐκ εἶ Ἀκαρνανίας 3, 106, 2.

d) der materiale 1, 10, 5. μέτρον (τῆς) θαλάσσης 6, 1. vgl. 2, 86, 2. ταρσοὶ καλάμων 2, 76, 1. οἱ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται 1, 93, 1. ἔρμα λιθῶν πεποιημένων 4, 31, 3. ναύσταθμος πλοίων 3, 6, 2. βοήθεια ἑνακοσίων ὀπλιτῶν 5, 12. τὴν πόλιν ξυμμίκτων ἀνθρώπων οἰκίσας 6, 5, 1. vgl. 1, 10, 5. μυριάδες τοῦ ξέμπατος ὄχλου 7, 75, 5. ἐκατόσια τάλαντα φόρου 2, 13, 3. πλοῦς δύο ἡμερῶν 7, 50, 2. vgl. 2, 97, 1. τριῶν ἡμερῶν σῖτα 1, 48, 1. vgl. 8, 29, 1. ὀλίγων ἡμερῶν μισθός 1, 143, 2. vgl. 6, 8, 1. 34, 4, 8, 69, 3. πολλῶν ἡ ὁδός 4, 85, 2. vgl. 2, 29, 3. ἡμέρας πλοῦς 4, 104, 3. ἐπὶ σταθίων τεῖχος 7, 2, 4. vgl. 3, 86, 2. ἔχει τὸ στόμα ὀκτὼ σταθίων 7, 59, 2. πεποίησε τὰς ναῦς ἑκατὸν ἀνδρῶν 1, 10, 5. οὐδὲν προθυμίας 8, 22, 1. στέφανος ἀγώνων 2, 46.

e) der partitive. ἄνδρες τῆς ἀρχῆς 5, 37, 1. οἱ θρανῖται τῶν ναυτῶν 6, 31, 3. Φαλιός τῶν ἀφ' Ἡρακλείους 1, 24, 1. vgl. 6, 3, 2. 8, 73, 2. τῶν πολεμάρχων Ἰππονοίδας 5, 71, 3. vgl. 6, 99, 2. 8, 73, 3. σφῶν αὐτῶν Ἀστυμαχον Zus. 3, 52, 4. ἐκείνων Στύφων 4, 38, 1. vgl. 8, 45, 3. Λακεδαιμόνιοι τῶν περιοίκων 4, 53, 2. Πελασγικὸν τῶν Τυρσηνῶν 4, 109, 3. vgl. 3, 101, 1. 7, 27, 1. πρίσβεις Κορινθίων 7, 25, 7. vgl. 8, 89, 2. οἱ ξύμμαχοι τῶν A. 5, 67, 3. οἱ φίλοι τῶν A. 5, 37, 4. vgl. 6, 43, 2. 7, 44, 4. 62, 4. ἐπαχόσιοι αὐτῶν 4, 80, 3. Σαμίων οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ 8, 25, 3. οἱ Μακεδόνες αὐτῶν 4, 126, 3. vgl. 6, 62, 3. 7, 64, 1. σφῶν αὐτῶν ἄνδρας 1, 91, 1. vgl. 3, 81, 3. Ἀργείων δύο ἄ. 5, 37, 1. (2.) vgl. ἀνῆρ. σφῶν αὐτῶν φυλακὴν 6, 70, 4. zw. 8, 16, 3. οἱ μὲν τῶν ἐπηκόων (ἔνεστράτεον) 6, 43, 2. vgl. 7, 19, 4. ἄλλοι τῶν βουλευμένων 4, 78, 3. οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν 1, 5, 2. οἱ λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων 4, 17, 3. vgl. 4, 132, 3. σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐξφροῦς δο-

κοῦντας εἶναι 3, 81, 3. vgl. 8, 64, 3. (τῶν) ἀνδρῶν πολὺ τὸ ἀγύλακτον 3, 80, 1. τοῦ στρατεύματος ταῖς ἐπιθροῦσαις ναυσίαις 7, 47, 2. τῆς γνώμης τὸ νικηθῆναι 2, 87, 2. αὐτῶν ὅσοι 4, 80, 2. ὃ ἡμῶν 1, 84, 1. τὰ τῶν Π. 2, 19, 1. ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας 7, 11, 3. τὰ καταντικρὺ Κυθῆρων τῆς Λακωνικῆς 7, 26, 2. (anders τὰ πρὸς βορείαν τοῦ ὄρους 2, 96, 4.) vgl. 6, 99, 1. vgl. 4, 26, 4. der part. Ge. eingeschoben 1, 9, 1. 1, 126, 6. 4, 111, 2. 5, 64, 2. 6, 87, 2. 102, 1. 8, 78, 1. 90, 1. τῶν μόνων εἶναι 1, 65, 1.

f) Gemischtes. μισθοῦ 1, 124, 4. 5, 6, 2. ἀργυρίου 4, 69, 3. vgl. 8, 82, 1. anders 28, 2. πλήθος ὄψεως 4, 126, 4. der Ge. seinem Subst. entrückt 1, 21, 1. 33, 1. 93, 1. 138, 7. 2, 4, 3. 87, 1. 4, 113, 1. 124, 3. 6, 63, 3. 7, 2, 3. so σφῶν 1, 25, 2. ἡμῶν eingeschoben 1, 32, 3. vgl. 6, 89, 1. σφῶν 7, 48, 1. der Ge. zwischen einer Präposition u. ihrem Casus 1, 9, 3. 32, 2. 139, 1. 2, 13, 2. 52, 2. 5, 77, 2. 6, 33, 1. 44, 3. 82, 1. 7, 31, 4. 71, 3. 8, 85, 3. ἐν οὐ τῷ ἱερῷ 3, 14. τῶν ἐκείνων ξυμμάχων 1, 45, 2. vgl. 141, 3. τῶν ἐκείνων τι χωρίων 1, 45, 2? πολλῶν νεῶν οὐσῶν ἀμφοτέρων 1, 49, 2. vgl. 4, 134, 2. zwei Ge. bei einem Subst. 1, 25, 4. 2, 35, 3. 3, 12, 2. 16, 1. 115, 4. 6, 15, 3. 16, 5. 18, 6. 7, 34, 5. Θεβαίων τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρφώνδαν 7, 30, 3. drei 1, 10, 5. κατὰ τοῦτο (τοῦ) καιροῦ 7, 2, 4.

3) Bei Adjectiven und Adverbien. αὐτόδικος ἑαυτοῦ 5, 18, 1. ἀμβλύς 2, 65, 2. ἄδωρος χρημάτων 2, 65, 5. οὐδενὸς ἐνσπονδοί 1, 31, 2. τῆς στρατηγείας ἢ κρύφιος 7, 25, 5. τῆς γῆς ἢ ἀρίστη 1, 2, 2. ἐπὶ πλείστον ὧν ἴσμεν χρόνον 1, 18, 2. vgl. πολὺς. πρώτων τῆς Ἑλλάδος 1, 13, 2. ἀξιολογώτατος τῶν προγεγενημένων 1, 1, 1. 2, 11, 3. der Ge. bei Comparativen 8, 52, 1. für ἢ mit dem Ac. 6, 68, 4. vgl. 4, 92, 4? Da. 1, 85, 2. 6, 1. für ἢ ἔστιν 7, 67, 4. für ἢ ὥστε 1, 84, 3. vgl. Comparativ. καλῶς παράπλον 1, 36, 3. τῆς ἡμέρας ὀψέ 4, 93, 1. vgl. 7, 39, 1. τῶν χωρίων οὐ 4, 54, 4. bei dem. u. rel. Pron. 3, 45, 2. 4, 57, 3. vgl. die einzelnen Demonstrative und Relative.

4) Der Ge. bei Verben, Redensarten etc. τὸ ἀμάρτημα ἐκείνων εἶναι 7, 5, 2.

δοπότερον ἂν δικασθῆναι εἶναι 1, 28, 2. πατέρες ὧν ἔστε 2, 71, 2. οὐδετέρων ὄντες 5, 84, 3. Λοκροὶ Συρακοσίων ἦσαν 3, 86, 2. αἱ Σίγαροι εἰσὶ τῆς Θ. γῆς 4, 76, 2. πόλεμος οὐχ ὄπλων ἐστίν 1, 83, 1. ἦσαν Αἰγυπτῶν 8, 69, 2. vgl. 5, 46, 2. 8, 86, 7. τούτων Ἀθηναίων ἦσαν 6, 43, 2. ὧν γενόμενοι 3, 56, 4. vgl. γίνεσθαι u. εἶναι. διαίρειν 5, 2, 2. ähnlich bei ὑπάρχειν 8, 76, 1. ὑφαίρειν, παραιρίνινος 1, 42, 2. 3, 89, 3. κινεῖν 6, 70, 4. vgl. τέμνειν. ἐκπέμπειν 4, 80, 1. vgl. 7, 31, 1. προκιδόμενος 4, 64, 1. προσυνελάβοντο τῆς ὁρμῆς 3, 36, 2. τάσσειν ἀργυρίου 4, 26, 3. vgl. 3, 70, 1. 6, 54, 5. ἐξέπριον μισθοῦ 7, 25, 5. ἐπέστησαν τοῦ πλοῦ 2, 91, 3. τῆς ἀρχῆς προκόπτειν 4, 60, 2. εἰργοντο τοῦ ἱεροῦ θυσίας 5, 50, 2? Ge. bei ἀμβλύεσθαι 2, 65, 2. ἐπιφθόνως διακέεσθαι 1, 75, 1. χαλεπῶς φέρειν 1, 77, 2. von e. Satze abhängig 1, 52, 3. damit 1, 4. 5, 27, 3. so dass 2, 4, 1.

Härte 1, 26, 1. 43, 1. 3, 5, 2. 40, 1. 3, 94, 3. 4, 52, 3. 59, 3. 6, 18, 8. 38, 1. 72, 2.

Hiatus 1, 5, 2.

Homöokatalektion 1, 2, 1.

Hyperbaton 3, 2, 2. 5, 6, 4. 7, 1. 7, 43, 5? vor dem Artikel 6, 64, 5. 77, 2. beim Particip. 1, 9, 1. 11, 2. 3, 54, 3. 4, 38, 1. 5, 34, 2. 7, 23, 2. 50, 1. 8, 27, 4. 100, 4. des Object's bei ἔχειν 3, 26, 1. einer Präp. u. ihres Casus 3, 67, 2. 6, 51, 1. 7, 70, 2. vgl. Genitiv 2, f. eines Adverbiums 1, 109, 3? 2, 49, 3. 83, 1. 4, 13, 1? 122, 3. 5, 36, 3? 6, 22, 2. 85, 2. 7, 75, 7. vgl. Artikel 6 u. Einschlebung.

Hyperbole 3, 81, 3. 82, 8.

Hysteroproneron 3, 29, 1. 6, 72, 1. 8, 88. 107, 1. 108, 1.

Imperativ. auf ἔτωσαν, ἀσθώσαν 1, 34, 1. nach ὥστε 6, 91, 3.

Imperfect 1, 10, 1. 69, 4. 3, 13, 6. 4, 16, 1. 5, 114. 7, 8, 1. 20, 2. 57, 2. 59, 2. ἴσταςαν 1, 105, 5. 5, 74, 1. vgl. ἀποστέλλειν u. πέμπειν. ἦν es wäre gewesen 1, 38, 3. 5, 52, 2. εἰκόσ ἦν 2, 48, 2. 3, 40, 4. 6, 55, 2. 78, 4. 7, 8, 1. in Beschreibungen 1, 63, 2. 2, 13, 6. 8, 98, 2. auf früher Gesagtes bezogen 1, 35, 4? von früher nicht Eingesehenem

1, 69, 4. für das Plspf. ἦν 4, 90, 3. 108, 1. παρῆν 4, 26, 3. παρσκευάζοντο 2, 83, 4. 8, 26, 2. ἔλεγον 2, 88, 1. vgl. 5, 112, 1. 6, 44, 4. ἐκέλευεν 3, 113, 2. ἐμειλλον 4, 93, 3. ξυνέλεγον 7, 36, 1. ἤρχεν 1, 9, 2. in hypothetischen Perioden 1, 9, 3. 44, 1. von e. Vorhaben 4, 134, 1. 4, 99. 6, 24, 2. 8, 6, 5. 8, 3. das Partic. 2, 51, 3. der Inf. 8, 86, 3. vgl. δεῖ.

Inconcinuität 1, 1, 1. 21, 1. 22, 2. 38, 3. 84, 2. 3, 28, 1. 86, 2. 5, 42, 3. 44, 2. 6, 2, 2. 6, 4. 80, 3. 6, 76, 4. 7, 69, 2. 70, 4. 8, 31, 2. 45, 5. vgl. ἀλλά, μὲν, τέ u. Anakoluthien.

Indicativ 6, 29, 1. epexegetisch 2, 60, 3. 5, 74, 1. 6, 11, 4. 36, 2. 91, 3. in Fragen 6, 77, 2. 8, 96, 2. für den Opt. 2, 13, 2. 6, 29, 1. 51, 1. neben demselben 8, 50. Ind. Fu. nach ὅστις 5, 103, 1. vgl. ὅς u. ὅσπερ.

Infinitiv. 1) unabhängig. s. εἶναι g. E., εἰπεῖν u. ὡς. absolut 1, 35, 4. (mit τό zw. 7, 28, 3.) imperativisch 5, 9, 5. in Verträgen 4, 16, 1. 5, 18, 1. 47, 3. 79, 2? 8, 37, 1? ohne Artikel Subject 2, 87, 4? 3, 38, 1.

2) nach einem Substantiv. ἑλλίπεις ἦν τῆς δοκῆσεώς τι πράξειν 4, 55, 3. mit εἶναι etc. ὁ νόμος μὴ κτείνειν 3, 58, 2. ἡ μάχη ἔσται μὴ ἀφαιρεθῆναι 5, 69, 1. μὴ χεῖροσσι γενέσθαι μεγάλη ἢ δόξα 2, 45, 2. ἑλλίπεις ναυμαχῆσιν 2, 85, 3. πρόσχημα ἀμύνασθαι 1, 96, 1. ἡλικία τέκνωσιν ποιέσθαι 2, 44, 2. διαφορῶν οὐσῶν ἐπάγεσθαι 3, 82, 1. ἀποξηρᾶναι ἔξουσία 7, 12, 3. vgl. 4, 51, 3. τὰ ὄρκια εἶναι δεχέσθαι 6, 52, 2. κώλυμα οὐσα προσθεῖναι 4, 67, 5. χρηστήριον ἀφείναι 1, 103, 2. ἐγένετο ἔρις ὀνομάσθαι λιμόν 2, 54, 2. γενομένην ἐπιμαχίαν ἀλλήλοις βοηθεῖν 5, 48, 2. vgl. 1, 44, 1. 6, 79, 1. κήρυγμα ἀνείπεν ἀπείναι 4, 105, 2. παραίνεσις ἐγγίνοντο μὴ ἀφαιρεθῆναι 5, 69, 1. ἐπεγένετο κωλύματα μὴ αὐξήθῆναι 1, 16. κίνδυνος ἐφαινετο κατακλήεσθαι 4, 57, 2. ἀγῶνας ὑπέστημεν διαφθαρεῖν 3, 57, 3. εὐνοίαν ἔχουσα πράξει ἡμᾶς 2, 11, 2. μνήμην ἔξει ἐπιτελεῖν 2, 87, 3. τοῦ αὐτοῦ λόγου εἶχοντο μὴ ἂν πεισθῆναι 5, 49, 4. παρέσχεον ὄκνον μὴ ἐλθεῖν 3, 39, 3. δόκῃσιν ἐμβαλεῖν 2, 84, 1. ξυγγνώμην ἀμαρτιῶν λήψονταί 3, 40, 1. ἀπαλλαγῆναι τὴν παραινδύνουσιν ποιῶνται 5, 100. ξυμμαχίαν ἐποιήσασθε βοή-

θεῖν 6, 79, 1. κήρυγμα ποιῶνται ἀπείναι 7, 82, 1. vgl. 4, 105, 2. βοή ἐγγίνετο βιάζεσθαι 7, 70, 7. γνώμεις ἔλεγον πλείν 8, 86, 3. ἐλθοῦσης ἀγγελίας ἀποπλείν 8, 19, 1. ἐν ἐπιπέδῳ ἦν ἀναλαβεῖν 4, 70, 2. ἐν ἀπώρῳ ἔχεσθαι 1, 25, 1. ἐν φρονήματι ὄντες ἠγήσεσθαι 5, 40, 3. ἐν αἰτίᾳ εἶχον τὸν Γ. ἐκόντα ἀφείναι 7, 81, 1. τὴν γνώμην εἶχε στρατεύσαι 3, 96, 2. τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτείνειν ψευθεῖσαν ὑπόσχεσιν 3, 66, 2. πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν μὴ στερεῖσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας ἐγράποντο 7, 71, 2. κατεστήσαντο τὸν νόμον λαμβάνειν 2, 97, 4. zw. 3, 58, 1. 59, 2. 7, 67, 4.

3) nach Adjectiven (u. Adverbien). ἀδύνατος μέμνησθαι 3, 37, 5. ἀναστος χρῆσθαι 4, 97, 3. βραχεία περιγιγνεσθαι 5, 111, 2. ὀλίγαι ἀμύνειν 1, 51, 5. ταπεινὴ ἔγκαρτερεῖν 2, 61, 2. ἄναστος 4, 97, 3. αἰτιος 1, 74, 1. ἐπικαιρος 1, 68, 4. ἐπιτήδειος 2, 20, 2. εὐμενής 2, 74, 2. ξυγγνώμονες ἔστε κολάζεσθαι 2, 74, 2. ξύμφορος, ἀπερηγῆς λεχθῆναι 2, 36, 3. χαλεπὸς ἄρξαι 7, 14, 1. κατὰδολῶν ὄντες βούλεσθαι 4, 47, 1. σαφῆς καταστήσετε προσφέρεσθαι 1, 140, 6. ταχύς 1, 132, 5. ὕστερον ἢ 6, 4, 3.

4) bei Verben. οὐκ ἤμυνατε σωθῆναι 6, 80, 2. ἀναβοᾶν 1, 53, 3. ἀναίρειν 1, 126, 2. ἀπολείπειν βραχύ 7, 70, 4. ἀφείναι 2, 13, 2. βοᾶν 8, 86, 1. διαλέγεσθαι 5, 59, 5. διανοεῖσθαι 1, 141, 1. διδόναι 1, 58, 2. 2, 27, 2. vgl. εἶναι. εἰπεῖν 1, 131, 1. 3, 71, 1. 4, 2, 2. ἐπαίρεσθαι 1, 25, 4. ἐπικρατεῖν 5, 46, 2. ξυγκλεῖν 2, 10, 2? ὄρμιαν 8, 75, 1. παρσκευάσθησαν πλείν 7, 35, 1. πείθεσθαι 3, 48. περιγγέλλειν 1, 116, 1. περιγιγνεσθαι 2, 87, 4. περιπέμπειν 5, 2, 2. προειπεῖν 4, 80, 2. dilogisch 1, 26, 3. vgl. 28, 3. 8, 93, 2. προτάσσειν 6, 100, 1. σπίνδεσθαι 3, 109, 2. φράζειν 3, 15. vgl. εἰπεῖν, λέγειν, ἐμβραίνειν. χρῆσαι 1, 126, 2. ἐγγεγραμμένους κτείνειν 1, 132, 6. vgl. 5, 10, 5. von e. dem dastehenden Begriffe verwandten abhängig 1, 70, 2. 129, 2. 142, 4. (2, 13, 2.) 3, 3, 3. 75, 2. 83, 2. zur Bezeichnung e. Absicht 1, 72, 1. 128, 2. 4, 36, 1. 114, 2. 127, 2. 5, 56, 3. 6, 8, 2. 50, 3. 8, 22, 1. 26, 2. 29, 2. 64, 2. 75, 1.

5) Der Infinitiv (aus dem Hauptsatze) ergänzt, bei καιρὸς ἔστιν 4, 54, 4. εἰκός

2, 54, 1. 6, 72, 2. 103, 3. βούλεσθαι 2, 34, 1. εἰσῆμος 1, 28, 3. vgl. 4, 86, 2. 124, 4. δεῖν 3, 2, 1? δοκεῖν 6, 34, 5. δύνασθαι 3, 11, 3. ἐνδέχεσθαι 4, 18, 3. ἐξῆναι 5, 28, 1. ἐπιστέλλειν 3, 4, 1. ἐπιψηφίζειν 8, 15, 1. εὐπορεῖν 6, 44, 2. ἔχειν 6, 76, 3. φέλειν 6, 91, 3. κελεύειν 5, 62, 1. vgl. 3, 82, 5. (zugefügt 6, 93, 3.) κηρύσσειν 4, 106, 2. ξυγκρίσθαι 4, 23, 1. ξυμβαίνειν 2, 34, 4. ξυντίθεσθαι 5, 26, 2. οἰεσθαι 7, 66, 3. πειράσθαι 6, 76, 3. προάγειν 3, 45, 5. προσδέχεσθαι 5, 38, 3. προσποιεῖσθαι 3, 47, 3. τολμᾶν 4, 123, 2. ὑπάρχειν 3, 63, 2. ὑπισχεῖσθαι 5, 38, 5. γυλάσσεσθαι 7, 69, 3. χοῖναι 1, 77, 2. ψηφίζεσθαι 5, 28, 1. vgl. (προσ-, ἐπ-) ἀναγκάζειν, ἀξιοῦν, βούλεσθαι, δεῖν, δέισθαι, δύνασθαι, εἶναι, ἐθέλειν, εἰκός, εἰπεῖν, εἰωθα, κελεύειν 6, 80, 3. (δια)κωλύειν (vgl. 6, 88, 6), μέλλειν, ξυγκρίσθαι, ξυμβαίνειν, πρόπειν, προσχέειν. Zw. 1, 98, 2. Der pass. Inf. aus e. Activ erg. 4, 81, 1. 6, 79, 1.

6) Verschiedenes. wo selten 3, 83, 1. 8, 60, 3. 63, 3. zw. 6, 93, 2. παρά νύκτα γένετο λαβεῖν 4, 106, 3. ταῦτον ἔποιε νικᾶν 7, 6, 1. Der Inf. bei ὅτι 5, 46, 3. epexegetisch 1, 140, 1. 2, 77, 4. 3, 58, 1. 59, 3. 66, 2. 5, 6, 3. 7, 36, 5. 8, 22, 1. vgl. Epexegem. in der Anticipation 6, 93, 2. vgl. Anticipation. nach πρότερον ἤ 1, 69, 4. 8, 45, 5. in obliqui Rede 5, 61, 2. vgl. 1, 87, 3. 5, 63, 3. bei ὅς 2, 13, 4. 6, 64, 5. 7, 47, 3. 8, 2, 1. 48, 5. 72, 2. ὅθεν 6, 24, 3. ὅσον 6, 72, 2. ὅτε 2, 102, 4. ὡσπερ 5, 45, 2. vgl. ἐπεὶ u. ὅς. auffordernd 4, 50, 3. No. mit dem Inf. 1, 52, 2. 81, 1. anakol. 4, 52, 3. Plu. mit dem Inf. nach εἶπε 6, 25, 3. 49, 2. 8, 91, 2? Da. u. Ac. mit dem Inf. 1, 93, 5. 2, 39, 3. 80, 2. 4, 2, 2. 7, 20, 3. 40, 3. 57, 9. Ac. für den No. 6, 4, 3. 7, 34, 5. für den Da. 4, 20, 3. für den Ge. 4, 30, 1. αὐτοῦς auf e. Da. bezogen 7, 75, 7. Ac. mit dem Inf. nach einem Verbum der Aufforderung 1, 139, 2. zwei verschiedene Inf. 1, 26, 3. 131, 2. No. u. Ac. mit dem Inf. 8, 56, 3. πείθειν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν 3, 4, 3. Inf. mit τὸ nach αἴτιος 6, 14. nach πρόθυμος ἦν 2, 53, 2. nach ἱκανός 6, 17, 6. nach ἡ δόκησις προσγίγνεται 7, 67, 1? τὸ κολασθῆναι καλὸς ὁ ἀγών 7, 68, 3. ἡ εὐεργεσία τὸ μὴ βοηθῆσαι 1, 41, 2.

vgl. 32, 3. 6, 80, 1. τὸ ἐκφοβῆσαι 4, 126, 5. Inf. des Pr. von der Vergangenheit 1, 3, 2. 2, 18, 2. 4, 21, 1. vgl. 1, 10, 1. 2, 54, 1. τοῦ mit dem Inf. vom Zwecke 1, 4. mit ἄν 1, 2, 1. vgl. ἄν. ἐξῆναι zu ἐξῆν 8, 86, 2. von der Zukunft 3, 95, 1. 4, 24, 3. 6, 43, 8. 5, 5? 75, 2. des Ao. von der Zukunft 1, 26, 3? 81, 2. 2, 3, 2. 73, 2. 80, 1. 3, 24, 1. 46, 2. 4, 24, 3. 28, 4. 52, 3. 60, 2. (73, 4.) 80, 1. 5, 9, 5. 6, 24, 3. 87, 4. 7, 21, 2. 8, 46, 4. 66, 4. bei μέλλειν 5, 98. des Fu. 2, 43, 2. 3, 66, 1. 4, 126, 5. nach βούλεσθαι etc. 1, 27, 2. 3, 28, 2. 5, 35, 5. 7, 21, 2? 8, 2, 2.

Kakophonien 1, 4, 2. 106, 1. 2, 45, 2. 4, 103, 1. 5, 80, 3. 6, 16, 2. 7, 50, 3. 67, 2.

Krasis 1, 32, 1. 5, 36, 3.

Kürze 1, 40, 4. 49, 1. 70, 2. 80, 1. 119, 2. 87, 3. 90, 2. 3, 13, 5. 20, 2. 39, 5. 59, 3. 4, 86, 3. 87, 3. 94, 2. 5, 76, 2. 95, 6, 11, 5. 54, 6. 7, 44, 2. bei hypothetischen Sätzen 4, 86, 3. 6, 52, 2. 91, 3.

Litotes 2, 91, 3.

Medium 1, 16. 32, 2. 120, 3. 130, 2. 2, 14. 3, 3. 1. 17, 2.

Meiosis 6, 33, 4.

Nachsatz. fehlt 3, 3, 3.

Name. proleptisch 1, 2, 3. bedeutungsam 3, 57, 2. 4, 10, 5. 8, 27, 2. der Gottheit für ihre Statue 2, 13, 4. 5, 23, 5. des Ortes statt des Landes 6, 4, 3. umfasst mit die Landschaft 5, 80, 3.

Neutrum 1, 6, 3. 7, 36, 4. τὸ πρὸς — local 4, 130, 1. vgl. 6, 64, 4. τὸ ἡμέτερον 1, 70, 2. 3, 11, 1. ὅπερ ἦν πλείστον 4, 33, 1. vgl. 5, 3, 4. 8, 2. 10, 6. 8, 2, 3. τὸ καθ' ἑαυτοῦς 1, 62, 4. vgl. 3, 108, 2. 7, 78, 1. τὸ τῆς πόλεως ἀξυμφορον 8, 50, 2. τὸ ἔτερον 8, 86, 5. vgl. ἄλλος. τὸ στρατιωτικόν 8, 83, 2. τὸ Ἑλληνικόν 1, 1, 1. τὸ πρεσβύτερον 5, 64, 2. τὸ ἠσώμενον 7, 71, 3. vgl. ξυνιστάται u. Particp. 6. Μυθῆναι μικρόν ἦν 1, 10, 1. 138, 6. ἄριστον εἶναι εἰρήνην 4, 62, 1. vgl. 1, 95, 3. 3, 37, 1. 5, 71, 1. σαφὲς λέγειν 4, 50, 3. η-

λάδες ἦν 6, 101, 2. ἀφανές ἦν 8, 105, 2. ἀπείρατον ἦν 4, 36, 1. 67, 4. ἀληθῆ εἶναι 3, 3, 1. ἦν πλόιμα etc. 1, 7, 1. vgl. 10, 3. ἐτοῖμα 2, 3, 3. ἑξάδια 4, 108, 2. πιστά 6, 33, 4. πρόσφορα 7, 62, 2. εὐφύλακτα 3, 92, 5. τούτου ἐνδεῶς ἰθαίνετο 1, 102, 1. ἀκρίτων ὄντων 4, 20, 2. ἀφανέστερα ἦν 8, 105, 2. χαλεπώτερα 4, 86, 3. εὐφύλακτότερα 8, 55, 1. zw. 8, 46, 2. ἄπορα als Ac. 3, 16. vgl. 5, 40, 3. — μείζω 1, 9, 1. ἐλάσσω 2, 13, 5. Neu. auf e. Masc. oder Fe. bezogen 3, 45, 4. vgl. 1, 54, 2. 2, 13, 2. 5, 57, 1. 6, 72, 4. auf beides 4, 29, 3. Neu. Plu. als Subj. hat das Verbum im Plu. 1, 58, 1. 8, 10, 1.

Nominativ 2, 9, 3. formlos 2, 53, 3. 6, 61, 4. vgl. 1, 137, 4. τιμὴ τὰ τοιαῦτα 6, 16, 3. vgl. 2, 65, 4. κόσμος u. συγγνώμη. λήθη εἶσονται 2, 44, 2. für den Da. 3, 36, 2. 4, 108, 3. für den Ge. 4, 40, 2. 5, 70. 8, 63, 2. 104, 3. für den part. Ge. 5, 59, 1. für den abs. 5, 55, 2. 7, 87, 6. No. u. Vo. verbunden 2, 11, 1. No. Plu. nach εἶπεν 6, 25, 3.

Numeralia. mit u. ohne Artikel 3, 20, 3. 4, 44, 5. vgl. Artikel 4, a. appositiv 2, 92, 1. 100, 1. 3, 22, 3. 76, 4, 13, 2. 7, 22, 2. 23, 2. 8, 15, 2. 33, 1. 41, 3. vgl. 1, 47, 2. ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ δεκάτῳ 1, 87, 4. vgl. 3, 87, 2. 4, 38, 4. 5, 47, 1. διακοσία ἕπτος 1, 62, 2. τεσσαρακοστὴ ἡμέρᾳ ὑστερον 1, 60, 2. δύο ἦσαν οἱ παρόντες 4, 43, 1. vgl. 113, 2 u. 2, 31, 2. ὀκτὼ ἀποδέοντες 4, 38, 4.

Numerus. s. Singular und Plural.

Object. zwei Verben gemein 1, 20, 3. 105, 5. 114, 2. 144, 2. 2, 19, 1. 44, 2. 3, 105, 1. 4, 77, 2. 5, 65, 5. 6, 1. 4, 3. 11, 1. 72, 2. 75, 3. 85, 2. 88, 11. 8, 10, 2. 66, 1. 100, 3. dem nächsten Verbum angefügt 6, 76, 3. 77, 2. fehlt 1, 2, 1. 2, 23, 2. 51, 1. 4, 8, 21, 2. erg. 1, 141, 2. 2, 19, 1. 4, 3, 3. 8, 3. 7, 5, 3.

Optativ. auf οἶμι und οἶην 2, 79, 5. εἶψαν 1, 38, 1. 3, 10, 3. αἶεν u. εἶαν 3, 49, 2. εἶην 1, 5, 2. 8, 45, 4? 72, 2? mag sein 2, 97, 3? bei ὡς zw. 8, 45, 4. subjectiv beim Rel. 4, 131, 1. bei εἶ 7, 18, 3. iterativ bei ἐπειδὴ 1, 49, 2. bei ὅς 50, 1. 2, 52, 3. bei εἶ 7,

18, 3. vgl. εἶ. in abhängigen Fragen 1, 25, 1. ohne ὅτι in obliquen Rede 2, 72, 3. vgl. Coniunctiv.

Oxymoron 2, 63, 1? 3, 43, 2. 6, 69, 2.

Parenthese 1, 87, 1. 2. 136, 4. 4, 116, 2. 8, 43, 1. 99, 3. 105, 2. vgl. Casus u. διὰ μέσον.

Paronomasie 3, 70, 3. 6, 76, 4. 87, 4.

Particip 4, 63, 1? 5, 7, 1? 8, 105, 1? ohne Artikel (als Subject) 1, 12, 1. 5, 85, 2. 88. 1) prädicativ. ἡ νῆσος ἐμνησθεῖσα etc. 1, 2, 2. vgl. 100, 3. 2, 49, 2? 3, 36, 2. 6, 3, 3. 46, 1. 80, 2. ἀρέσκοντές ἴσμεν 1, 38, 2. γενόμενοι 4, 54, 2. vgl. εἶναι u. ἔχειν. bei καταλαμβάνειν 1, 59. 8, 63, 2. nicht ohne εἶναι für e. Verb. fin. 1, 25, 3. vgl. jedoch 3, 44, 1. bei ἀγάλλεσθαι 4, 95, 2. bei δῆλον ποιεῖν etc. 3, 64, 1. δηλοῦν 1, 21, 2. ὄντες κέλονται 3, 82, 7. ergänzt bei αἰσθάνεσθαι 7, 69, 1. ἐνδολός εἶμι 4, 41, 3. λανθάνειν 7, 15, 3. ὄραν 1, 78, 3. 2, 11, 5. 5, 80, 2. περιορᾶν 2, 73, 3. ἐνθυμῆσθαι etc. 1, 141, 1. γθάνειν 4, 96, 1. 6, 99, 2. 7, 15, 3. καλεῖσθαι 3, 82, 7. fehlt bei τυγχάνειν 3, 43, 4. ἀποφαίνειν 3, 94, 4. vgl. διατελεῖν. pleonastisch 2, 33, 1.

2) appositiv etc. mit eignum Subject 1, 49, 3. 2, 4, 1. 4, 6, 1. 69, 2. 108, 3. 131, 2. 6, 32, 1. auf Einzelne bezogen was von Allen gilt 5, 44, 2. 8, 32, 1. 66, 3. vgl. ἕκαστος. παρελήλυθα ξυμμαχήσοντες 4, 86, 1. παρισκευάζοντο ἀμνησούμενοι 2, 91, 1. Masc. Plu. auf e. Fe. bezogen 1, 110, 2. 2, 83, 4. 3, 2. 1. dadurch dass 3, 46, 3. 66, 1. weil 4, 27, 2. 6, 57, 3. 7, 57, 8. wenn 4, 124, 4. 6, 37, 2. 72, 3. obgleich 1, 69, 3. 4, 6, 49, 2. mit καὶ 6, 16, 6. Epexegem bei ταῦτα 3, 18, 2. enthält den Hauptgedanken 4, 72, 1. bei δοκῆν 6, 18, 4. γρή 2, 51, 1. ἐπιχώριον ὄν 4, 17, 2. vgl. 7, 44, 1. λεγόμενον 2, 47, 2. χρησθέν 3, 96, 1. δεδογμένον etc. 1, 125, 1. παρασχόν 1, 120, 3. ἐπάσχον 4, 124, 1. μετόν 1, 28, 1. δοκοῖν 4, 125, 1. 5, 65, 2. 8, 79, 1. 93, 1. vgl. Genitiv 1. verschiedene Casus verbunden 1, 2, 1. 75, 1. 3, 20, 3? 24, 3. 55, 1. 4, 13, 1. 41, 3. 8, 3, 1? 7, 15, 1. 25, 6. 8, 40, 3? vgl. ἀλλά, δέ, καί, τέ.

τρήρει μὲν προπλευούση, αὐτὸς δὲ ἐγεγόμενος 1, 120, 2. eins dem andern angefügt 2, 76, 3. 3, 4. 11, 3. 6, 21, 2. im Ge. 1, 75, 2. 2, 5, 2. im Pr. als Ipf. 1, 5, 2. 8, 2. 14, 1. 2, 2, 4. 3, 113, 2. 5, 83, 2. für den Ao. oder das Ppf. 1, 29, 3. 3, 4, 2? für das Fu. 3, 18, 1. 6, 88, 11. 7, 25, 7. des Ao. 4, 108, 3. für das Pr. 4, 112, 1. mit ἄν von Künftigem 5, 15, 2. 7, 64, 2. 67, 4.

3) substantivirt. ὁ προσπεσών 7, 68, 1. βουλόμενόν τι 7, 48, 3. τὸ ἐπιόν 5, 9, 5. vgl. 6, 34, 5. 7, 43, 7. τὸ ὑπερέχον 3, 107, 3. vgl. ἐπιέναι. τὸ δρώμενον 5, 103. τὸ μέλλον 1, 84, 1. τὸ βουλόμενον (τῆς γνώμης) 1, 90, 2. τῆς γνώμης τὸ νικηθέν 2, 87, 2. vgl. 7, 68, 1. τὸ θεδῖός 1, 36, 1. τὸ μὴ μελετῶν 1, 142, 4. vgl. 5, 102. τὸ ἥδον ἔχον 4, 108, 4. τὰ γενόμενα nicht mit dem Ge. 2, 19, 1.

Passiv. s. ἐμβάλλειν, ἐπιχειρεῖν, ἐφορμῆσθαι, ἵπποκρατεῖσθαι, εὐτυχεῖν, κινδυνεύειν, τιμωρεῖν. mit dem AC. 1, 3, 4. 126, 6. 3, 63, 2. des Mediums 2, 53, 3. 3, 34, 1. 5, 29, 1. 7, 62, 3. 8, 5, 5.

Perfect. αἶται 3, 13, 4. 4, 31, 1. 5, 6, 4. 7, 4, 7. Opt. 2, 48, 1. anticipirt 1, 121, 3. Unfehlbares 2, 8, 3. Inf. als Ppf. 5, 46, 3.

Person. zweite auf η, ει 1, 129, 3. οἵπερ ἔξομεν, οἵτοί προῖδωμεν 1, 83, 2. Personification 1, 110, 1. 2, 18, 2. 4, 18, 2. 100, 1?

Pleonasmen 1, 23, 4. 26, 3. 35, 4. 50, 4. (3.) 58, 1. 62, 3. 105, 5. 3, 49, 3. 53, 2. 4, 17, 2. 62, 1? 6, 4, 6. 7, 13, 3. 44, 6. 49, 3. 73, 2. vgl. πρότερον, πρώτων, πρώτος, μετὰ, ξύν.

Plural. 2, 65, 4. 4, 98, 5. 6, 77, 1. ἐπιμυζία 5, 35, 1. αἱ ξυμμαχία 5, 79, 1. φρυγί 1, 23, 2. λιμοί eb. ἀποστάσις 1, 57, 4. 122, 1? χρέα 4, 16, 2. φίλοι für φίλος 6, 92, 2. τὸ τελευταῖον, δι' ἄπερ 3, 56, 1. des Verbums aus dem Sing. erg. 1, 2, 1. οἱ μὲν auf e. Sing. bezogen 6, 80, 2. vgl. 1, 12, 2. 6, 67, 2. 68, 2. auf e. Ortsnamen 6, 48, 2. ἡλικία ὦν 3, 67, 2. πόλις, ὄντας 3, 79, 1. vgl. 7, 75, 4. ἀναθαρσῆσας-ἐπέθεντο 5, 82, 1. Plu. des Part. auf e. Sing. bezogen 6, 25, 3. 49, 2. vgl. 1, 91, 4? 8, 91, 2. ἄ für ὄ 4, 13, 3. ταῦτα auf τι 1, 82, 3. vgl. αὐτοῦ, ἑαυτοῦ, ἕκαστος,

ὄς, οὗτος, τις. πολεμητῆα 1, 88. vgl. ἀδύνατα, Congruenz. Neutrum, Singular. Plusquamperfect 4, 13, 1. 47, 1. 8, 66, 2.

Positiv. für den Comp. 1, 50, 5. 2, 61, 2. 5, 111, 2.

Possessiv 1, 33, 3. vgl. Neutrum. τὸ ὑμέτερον εὐνον 4, 87, 2. vgl. 3, 38, 2. 4, 87, 2. 5, 46, 1. τὸ δυνάμετον ἡμέτερον νομίζω 4, 10, 3. ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης 2, 61, 2. vgl. 7, 18, 3. für den obj. Ge. 1, 33, 3. 69, 5. 77, 4. 137, 4. 6, 78, 2. 90, 1. τὸ ἡμέτερον 3, 11, 1. τὸ ὑμέτερον 1, 70, 2. τὸ σφέτερον 6, 36, 2? σφέτερος 1, 141, 3. auf das Gedankensubject bezogen 1, 15, 2. 97, 1. auf e. Sing. 3, 95, 2. 7, 1, 5. 8, 1. 38, 2. τὰ σφέτερα φρονεῖν 3, 68, 2.

Prädicat 4, 116, 2. 6, 34, 4. 7, 69, 4. 8, 11, 3. πενήκοντα ἄνδρες ἡ τάξις ἦν 5, 68, 3. κέρας εὐώνυμον Σκιρῖται καθίστανται 5, 67, 1. Ἑλληνοταμίαι κατέστη ἀρχή 1, 96, 2. τὸ πλείον ξυμμικτον (ἐμπολιτεύει) 4, 106, 1. vgl. 2, 98, 3. ἦν ὁ φόρος ὑτάλαντα 1, 96, 2. vgl. 2, 13, 3. 4, 57, 4. ἦλθον στρατός πολὺς 6, 2, 5. vgl. 4, 53, 2. τὸ μεταξὺ οἰκήματα ὠκοδόμητο 3, 21, 1. ἐπιγίσθη Ἀταλάντη φρούριον 3, 32, 1. νῆες ἐπλεον τοῖς ἐν τῷ ὄρει τιμωροῖ 4, 2, 2. ὑπαίθριος ταλαιπωρεῖ 1, 134, 2. χρόνιοι ξυνιόντες 1, 141, 6. vgl. 1, 12, 1 u. αἰφνίδιος. (τῷ) μήκος μέγα προὔβη 1, 23, 1. ταχέια ἐπέρχονται 5, 66, 3. βροδεία προσπίπτει 6, 34, 4. ἀντιρέται πλεύσαντες 3, 18, 3. πρεσβῦται λελειμμένοι 3, 67, 2. vgl. 7, 57, 8. ζῶντες ἐχόμενοι 2, 5, 2. ἄ πολλὰ (σφάλλεται) 4, 18, 3. vgl. 7, 43, 4. 8, 23, 3. ξυνήθη τὴν δῖαιταν μεθ' ὀπλων ἐποιούντο 1, 6, 1. βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον 2, 34, 4. vgl. 7, 29, 2. τὸ ὕψος ἦρτο μέγα 2, 75, 4. μέρος τι κατέστραπτο ὑπήκοον 5, 29, 1. μέγας ἐρρή 2, 5, 2. ἐκπνέ μέγας 6, 104, 3. πολὺς ἐνέκετο 4, 22, 2. πολὺς ἐχώρει ἄνω 4, 34, 2. ἀναγκαστοὶ ἐξάντες 7, 13, 2. διαφέροντα τεμῆσθαι 3, 39, 5. vgl. 6, 23, 1. ὁ προὔγων προκαλούμενος 1, 39, 1. vgl. 3, 39, 6. γεγενημένης τῆς νίκης λαμπρᾶς 7, 55, 1. τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος 2, 2, 3. Πεισιστράτου γηραιῷ τελευτήσαντος 6, 54, 2. vgl. 4, 102, 2. τῶν ἀναλωμάτων μεγάλων προσπιπόντων 7, 28, 4. vgl.

1, 70, 1. τῶν πάντων ἑπακτῶν ἔδειτο 7, 28, 1. τινῶν ἀποσιάντων κατεστραμμένων 1, 75, 2. (τοῖς) Α. θεωροῖς ἀφικνουμένοις 5, 16, 5. τοῖς ἐρωτήμασι πυκνοῖς χρώμενοι 7, 44, 5. vgl. 2, 40, 1. 3, 10, 3. 11, 2. 8, 104, 4? δίκαια τάδε λέγεσθαι 1, 42, 1. τὴν Π. ἐλάσω ἐξηγεῖσθαι 1, 71, 4. ἔχει μὲν τάλαντα σταθμόν 2, 13, 5. ἔσφορὰν δὲ τάλαντα ἐξέπεμψαν 3, 19, 1. vgl. 1, 99, 3. προσώντων τετρακοσίων τάλαντων φόρον 2, 13, 3. Νεοδαμῶδεις τοὺς ἄλλους παρεχόμενοι 7, 53, 3. ἔφερον οὐδὲ ταῦτα ἱκανὰ 7, 75, 6. ἐτείχιζον τὰ Μέγαρα φρούριον 6, 75, 1. vgl. 2, 26. τοῖς ἰσχυροῖς ἱκανὸν αἶρειν 1, 90, 3. τοὺς Α. κατοικίειν ὑπάρχουσ 6, 84, 2. 4, 102, 2. τὴν πόλιν παρεσκευάσαμεν αὐταρκεστάτην 2, 36, 2. vgl. 1, 142, 1. αἰχμαλώτους ἔλαβον 1, 30, 1. ζῶντας (αὐτοὺς) ἔλαβον 5, 3, 2. δοῦναι Μαγνησίαν ἄρτον 1, 138, 6. ναὺς ἐξέπεμψαν φυλακὴν 2, 26. vgl. πρότερος, πρῶτος, ὕστερος, ὕστατος, ὀλίγος, πολὺς, Adjectiv, Neutrum, Nominativ u. Artikel 7.

Präpositionen. ἐς ἔπειτα 1, 123, 1? 130, 2? ἐς ὄψε 3, 108, 2. vgl. ἀεὶ, αὔθις, μέχρι, ἕως. ἀντίπαλον ἐς ἐν ὄνομα 1, 3, 4. τρόπων ἐξ ὧν 2, 36, 3. ἡμέρας περὶ τέσσαρας 1, 117, 1. 6, 74, 2. vgl. οὐδέ, μηδέ, Genitiv 2, f. παρὰ δικασταῖς ἡμῖν 1, 73, 1. ὡς ἐς πατρίδα ταύτην 4, 41, 2. ὡς παρὰ εὐεργέτας Ἀθηναίους 6, 50, 4. ἐπὶ τὴν μητρόπολιν ἐφ' ἡμᾶς 6, 82, 4. vgl. 3, 53, 1. ὑπὸ ἡμῶν, Δωριῆς Δωριέων 6, 80, 3. vgl. 5, 9, 1. nach καὶ wiederholt 7, 56, 2. nicht wiederholt 1, 59? 6, 87, 4? 8, 106, 4. nach ἢ 7, 77, 1. vgl. 47, 3. 8, 8, 2. nur einmal bei verschiedenen Casus 6, 34, 4? (πρὸς αὐς ἔς erg. 4, 35, 1.) 7, 47, 3. 77, 1. 8, 8, 3. bei δέ 1, 141, 6. 6, 78, 1. bei ἢ 4, 44, 2. 5, 111, 3. 7, 47, 3. vor dem Rel. wiederholt 2, 86, 1. nicht 1, 28, 2. vgl. 1, 4, 2. 3, 17, 1. 5, 79, 2. 8, 76, 3. παρὰ ᾧ für παρὰ ταῦτα ᾧ 4, 19, 2. ἐν τοῖς ἐν- 1, 54, 1. ἐσθῆς μετρία καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον 1, 6, 3. ὁμολώτατον τε καὶ περὶ τὸ ὕδωρ 4, 31, 2. αὐτὸ τε καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας 4, 3, 2. vgl. 30, 1. ἐς ἀνδρας εἰκοσιν ἐνέμεναν 3, 20, 2. vgl. 1, vgl. ἐς, ἐπί, κατά, περὶ, Genitiv 1, f. Präsens 3, 47, 1. vgl. ἀλίσκεσθαι,

αἰσθάνεσθαι, πυνθάνεσθαι. durch πρότερον auf die Vergangenheit bezogen 1, 41, 3. φησὶ 6, 84, 3. vgl. 1, 42, 1. 3, 40, 4. ἀμαρτάνειν 1, 92. vgl. ἀδικεῖν, κρατεῖν (6, 80, 2), ἡσσᾶσθαι. u. Particip g. E. ἔστιν ὁ für ἦν ὁ 2, 13, 6. von Bevorstehendem 6, 68, 2? εὐθύς ἐλευθεροῦσθαι 7, 56, 2. ἐλευθεροῦσιν 2, 8, 3. vgl. 1, 53, 2. 3, 58, 4. 4, 95, 2. 6, 10, 3. 34, 4. 68, 2. ἀλοφύρομαι 2, 44, 1. von Unausbleiblichem 6, 91, 2. vom Versuche 2, 62, 3. 4, 12, 3. 6, 33, 1. 61, 3. 89, 1.

Prolepsis 3, 38, 2. 4, 63, 1. vgl. Anticipation.

Pronomina nicht auf den nächsten Begriff bezogen 3, 33, 1. vgl. Relativ. μου ὁ λόγος 6, 92, 2. ἡ αὐτοῦ ἀρχὴ 8, 48, 4. persönliche. für reflexive 2, 71, 2. 6, 34, 1. so σφῶν etc. 2, 65, 9? No vermisst 2, 62, 2. 6, 34, 4. 68, 3. ἐγὼ wenig betont 6, 34, 6. für den Staat des Redenden 1, 137, 4. 6, 78, 1. μοι und ἐμοὶ 1, 3, 1. 2, 60, 4. 4, 64, 2. 5, 10, 5. ἡμῶν nicht eingeschoben 6, 89, 1. eingeschoben 1, 32, 3. σφεῖς 4, 114, 5. 5, 38, 4? 46, 3. 65, 6. παῖδες σφῶν 2, 72, 3. vgl. 8, 90, 2. ἡ γῆ σφῶν 1, 25, 2. vgl. 91, 3. 4, 8, 1. 108, 1. 8, 1, 3. 25, 3. 90, 2. 91, 3. σφῶν οἱ ἐξύμμαχοι 1, 25, 2. vgl. 5, 83, 3. σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ 8, 96, 2. σφῶν-ἡ πόλις 1, 25, 2. vgl. 8, 24, 4. zw. τοὺς φίλους τοὺς σφῶν 6, 64, 2. σφῶν eingeschoben 1, 25, 2. (7, 48, 1.) σφῶν etc. in Bedingungssätzen 1, 20, 1. 8, 71, 2. in relativen Sätzen 1, 26, 2. 115, 5. 4, 109, 1. in temporalen 1, 30, 3. 115, 5. 8, 90, 2. nach ὅπως 1, 126, 1. 8, 88. nach μή 1, 91, 2. 8, 72, 2. nach ὅτι weil 1, 55, 3. 2, 27, 2. aufs Gedankensubject bezogen 1, 23, 2. 37, 1. 2, 27, 2. 136, 2. 3, 31, 1. 4, 113, 2. 7, 70, 2. aufs nächste 2, 65, 9. auf ein Collectiv 5, 73, 1. σφᾶς zw. 5, 49, 1. 6, 61, 4. beim Inf. (für σφεῖς) 3, 24, 1. 6, 96, 1. 7, 21, 3. auf eine einzelne Person bezogen 1, 62, 2. 3, 111, 2. 113, 1. 4, 28, 1. 29, 3. 70, 3. 5, 6, 3. 15, 1? 58, 4. 73, 2. 6, 96, 1. 7, 4, 5. 21, 3. 42, 5. 8, 20, 2. 71, 2. 88. so σφίσιν 7, 31, 3. 8, 31, 3. σφῶν 8, 46, 4. 90, 2. σφίσιν zw. 5, 38, 2. 41, 1. σφίσι für αὐτοῖς 3, 108, 3. 4, 61, 3. 7, 3, 1. ergänzt beim Particip ἡμᾶς 2, 61,

1. 87, 1. ἑμᾶς 1, 78, 3. 7, 12, 2. 14, 3. σφᾶς 7, 1, 1. αὐτοὺς 2, 90, 3. 7, 83, 1. αὐτοῖς 1, 118, 2. 3. vgl. 6, 50, 3 u. zu 3, 81, 3. beim Medium 4, 28, 4.

Reflexiv. αὐτοῦ u. αὐτοῦ 1, 36, 1. 2, 13, 1. 65, 1. 81, 3. 3, 22, 4. 4, 29, 3. 91, 2. 110, 2. 5, 64, 2. 8. 76, 2. 85, 2. τῶν ἑαυτῶν 2, 84, 2? auf das Gedankensubject bezogen 1, 17, 1. vgl. 6, 70, 2. αὐτῶν u. σφῶν αὐτῶν 1, 60, 1. 79, 1. 2, 4, 4. 5, 114. 6, 68, 3. τὸ αὐτῶν ἐκποριζώμεθα 1, 82, 2. (ἑμᾶς αὐτούς 4, 38, 2.) σφᾶς αὐτούς 2, 49, 3. σφῶν αὐτῶν etc. 2, 21, 3. 68, 5. 5, 64, 2. 114. 7, 48, 4. 8, 86, 3? vgl. 1, 25, 2. 3, 81, 3. für σφῶν 7, 48, 4. 8, 65, 1. nicht αὐτοῖς σφίσιν 8, 70, 2. ἐν σφίσιν αὐτοῖς 4, 25, 6. 7, 44, 4. 6, 103, 3. 8, 63, 3. vgl. 6, 77, 1. τῆς ἡμετέρας αὐτῶν 6, 68, 3. vgl. σφέτερος.

Relativ. πέμψαι ἃ ἐπέμψαν 6, 75, 3. nicht auf den nächsten Begriff bezogen 1, 93, 3. 2, 72, 2. nur zu dem Particip gehörig 2, 39, 1. (3, 105, 1.) 5, 1, 2. 9, 3. 6, 17, 2. 91, 6. von e. erg. Worte regiert 1, 35, 3. vor εἰ 4, 131, 1. vor πρὶν 2, 53, 3. σωφρόνων ἀνδρῶν οἴαντες 4, 18, 2. νεώτερος, οὗς 6, 13, 1. γυναικεῖος, αἷ 2, 45, 2. τὸ εὐτυχές οἷ 2, 44, 1. 3, 45, 5. 6, 14, 7, 68, 1. auf e. nicht genannten Begriff bezogen 1, 68, 3. 140, 6. mit e. Apposition 1, 40, 4. mit dem Ge. 1, 115, 1. 2, 67, 4. 4, 12, 2. 6, 69, 3. 100, 1. 7, 43, 3. 48, 2. τῆς τροπῆς ὡς ναὺς διέφθειραν 2, 92, 3. als Casus 6, 30, 1. (αὐταί) ἐφ' ἧς 20, 2. περὶ ὧν für περὶ τούτων ἃ 1, 85, 2. ἀφ' ὧν für ἀπὸ τούτων ἀφ' ὧν 2, 65, 9. (für ταῦτα ἀφ' ὧν 2, 48, 2.) ἐξ ὧν φαίνονται 5, 9, 4. ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἶων κακοπαθεῖ 2, 41, 2. περὶ ὧν für περὶ τούτων ἃ 2, 40, 3. mit dem Ind. Fu. 1, 90, 3. 3, 16, 3. nicht mit dem Conj. 7, 25, 1. mit dem Inf. 2, 13, 4. zwei ohne Copula 5, 7, 1. zwei durch καὶ verbunden 6, 89, 5. dem Prädicat nicht assimilirt 1, 85, 4. οὐ — καὶ ὃ 6, 4, 3. vgl. die einzelnen Relative ὅς etc.

Satz. ein selbständiger einem relativen angefügt 1, 42, 1. 106, 1. 2, 4, 3. 41, 2. 72, 1. 84, 1. 6, 10, 1. 11, 1. 7, 29, 4. 81, 5. vgl. ἀλλά, δέ, καί, τέ.

einem andern relativen 6, 89, 5. 101, 1. vgl. 4, 92, 2. einem finalen 6, 18, 4. ein Nebensatz dem Hauptsatze coordinirt 1, 6, 4. 3, 10, 1. 6, 39, 2. relative und hypothetische Sätze verbunden 1, 144, 3. ein rel. Zwischensatz aufs Folgende bezogen 2, 100, 3. 6, 2, 4. ein Satz als Subject 5, 109. vgl. 3, 2, 1. 6, 85, 1. als Object 2, 41, 2. 3, 66, 2. 6, 8, 3. vgl. 1, 140, 2. 7, 60, 2. vgl. ὅς, ὅστις, ὅσος.

Singular. λήθη οἱ ἐπιγιγνώμενοι ἔσσονται 2, 44, 2. material. χάλιξ 1, 93, 3. κέραμος etc. 2, 4, 1. 4, 90, 2. μέταλλον 1, 100, 2. καρπός 3, 15. κύματος 8, 66, 1. ὄξος 7, 53, 4. ἀσπίς 6, 53, 2. collectiv 6, 31, 5. 77, 2. στρατιώτης 2, 11, 2. ὁ πολέμιος 2, 41, 2. 4, 10, 3. ὁ ἐχθρός 6, 38, 3. ὁ ὑπήκοος 2, 41, 2. ὁ ἰκέτης 3, 103, 2. vgl. πέλας. ὁ Συρακόσιος 6, 78, 1. 2. 84, 3. distributiv 2, 70, 2. vom Vertreter einer Stadt 4, 64, 1. 92, 5. vgl. 5, 38, 1. 6, 18, 3. 80, 2. ἄλλος, ἐγώ, τίς, γινός — ἔπαυσαν 4, 37. vgl. ἕκαστος, τίς, Plural.

Stellung 1, 6, 2. 11, 2. 38, 3. 41, 1. 64, 1. 72, 2. 78, 3. 84, 2. 129, 1. 2, 5, 3. 15, 2. 37, 1. 43, 1. 52, 3. 3, 39, 1. (2.) 58, 2. 6, 20, 3. 32, 3. 65, 2. 76, 4. 7, 22, 1. 41, 2. 82, 1. 8, 5, 3. 92, 10. vgl. 3, 22, 2. 67, 4. 100, 2. 111, 2. 4, 27, 3. 5, 65, 6. 101. 6, 18, 6. 33, 3. 76, 4. 92, 1. vgl. Artikel 8 u. Hyperbaton. 6, 36, 1. 7, 22, 1. 36, 5. die erste Stelle kündigt Neues an 1, 145, 2. 4, 98, 5. das Subject vor ἴνα 4, 87, 2. Ge. vor ἦν 6, 79, 1. vgl. εἰ, ἦν, ὅτι, ὡς (1, 134, 1. 3, 89, 2.), ὅς, μὴ, ἀλλά, μέν, τέ, πρῶτον u. Adverbium.

Structur 4, 85, 4. doppelte 1, 27, 1. zwei zusammengezogen 1, 23, 5.

Subject 5, 81, 2. erst in weiterer, dann in engerer Sphäre 1, 100, 3. 6, 74, 2. vgl. 1, 10, 7. umgekehrt 3, 98, 1. 5, 61, 3. (81.) 6, 3, 2. 7, 86, 6. der Hauptbegriff 3, 89, 2. gewechselt 1, 2, 4. 3, 2. 2, 3. 1. 3, 3, 115, 2. 4, 108, 1? Uebergang von e. persönlichen zu e. sachlichen 1, 51, 3? das der ganzen Darstellung erg. 1, 2, 3. 13, 4. der Sing. aus dem Plu. erg. 3, 17, 2. umgekehrt 3, 82, 7. der Name des Volkes aus dem des Landes 2, 66, 4, 53, 2. 6, 34, 1. 62, 2. 8, 61, 1. vgl. 6, 44, 3. 100, 2. ἀποικοι aus ἀποικία 1, 34,

1. vgl. 1, 72, 1. *ταῦτα* aus *πάντα* 6, 46, 3. *τὰ γεγραμμένα* aus *ἔγραφα* 1, 97, 2. *τὸ παιωνίζειν* aus *παιωνισμός* 7, 44, 6. *τείχη* aus *τειγίσειν* 1, 90, 2. *ἄνθρωποι* erg. 2, 11, 3. 51, 2. 3. 3, 42, 4. 4, 130, 2. 5, 54, 1. 7, 69, 2. *ινῶς* beim Inf. erg. 3, 44, 2. (5, 55, 2.) *ὑμῶς* 3, 13, 3. 7, 63, 2. vgl. Pronomina. *διάστημα* 4, 66, 3. das Subject (es) fehlt 1, 51, 2. 95, 2. 3. 127, 2. 2, 3, 2. 4, 10, 4. 28, 4. 66, 3? 132, 1. 5, 49, 2. 64, 3. bei *πέπναιται* etc. 1, 6, 4. 137, 4. 2, 75, 3. 7, 14, 2. vgl. *ἰτοιμάζειν*, *παρασκευάζειν* u. Neutrum *διάκειται* 4, 92, 3. *ἔνοιῶσι* 2, 44, 2. *ὁ διαλύσων ἦν λόγος ἔχυρός* 3, 83, 1. bei e. Neu. Plu. das Verbum im Plu. 1, 57, 1. 7, 58, 1. 8, 10, 1. Collective mit dem Plu. 2, 18, 3.

Substantiv. *πλῆθος* von geringer Zahl 4, 10, 4. 6, 104, 4. vgl. 7, 63, 2. *κακία* als Ruf 3, 58, 1. *ἀρχή* Herrschsucht 3, 82, 8. *ξυγγνώμη* Prädicat 1, 32, 4. ein S. aus e. folgenden erg. 2, 7, 2. aus e. Verbum 1, 141, 6. vgl. Subject. *ἀδελφῆ κόρη* 6, 56, 1. *ἰππῆς Ἕλληνας* 5, 6, 4. *οἱ ἀνγκησταὶ ὀπλίται* 4, 124, 3. *οἱ πομπῆς οἱ ὀπλίται* 6, 58, 1. *ὁ στρατιώτης ὄμιλος* 6, 24, 3. *ἐν γῆ στρατός* 4, 10, 4. vgl. zu 1, 6, 3. 4, 96, 2.

Superlativ. ohne Artikel 2, 42, 3. 51, 2. *μεγίστη τῶν Ἑλλήνων* 4, 60, 1. *ἐπὶ πλείστον ὃν ἴσμεν χρόνον* 1, 18, 2. vgl. 5, 105. *ἐν τοῖς πρώτοις* s. ἐν S. 256, a. *ἀξιολογώτατος τῶν προγεγενημένων* 1, 1, 1. vgl. 1, 10, 3. 7, 66, 2.

Tautologie 1, 120, 4. 8, 86, 3.

Tempora verschiedene verbunden 1, 3, 2. 131, 2. 6, 102, 2.

Thukydides. überlebte den Krieg 4, 48, 4. zog Erkundigungen von beiden Seiten ein 7, 44, 1. widerspricht dem Herodot 1, 20, 4. 89, 3. 126, 3. 137, 4. 2, 8, 2. 6, 5, 4. rechtfertigt eine Rede 4, 17, 2. übertreibt 1, 23, 2. 5, 60, 3? sophistisch 1, 36, 1. 3, 13, 2. wiederholt sich 2, 51, 1. vgl. 1, 13, 5. 20, 2. 4, 41, 2. Mangel der letzten Durchsicht 1, 22, 2. 8, 66, 4. Unordnung 1, 23, 1. Ungehöriges 1, 84, 4. Vergessenes 7, 9, 1.

Übergang 1, 128, 2? 2, 65, 7?

8, 76, 4? 78, 2. von Allgemeinem zum Besondern 1, 71, 1. 2, 61, 1. 6, 18, 2. 92, 4. 7, 44, 2. vom Feldherren zu den Untergebenen 2, 75, 1. 3, 51, 3. vom Da. zum Ge. 2, 42, 1. 4, 52, 3. vom Ac. zum Inf. 1, 67, 3. 6, 8, 2. vom Plu. zum Sing. 1, 120, 3. umgekehrt 2, 35, 3. 85, 2. 3, 112, 3. 8, 72, 2. 99, 1. vgl. Subject. vom Fe. z. Masc. 1, 110, 2. 7, 25, 2. 8, 101, 1. umgekehrt 2, 91, 3. vgl. 6, 53, 1. 88, 5? ähnlich 2, 83, 4. vgl. Congruenz. vom Ind. z. Inf. 1, 3, 2. z. Conj. (mit *ἄν*) 4, 18, 2. 92, 2. vom Opt. z. Ind. 4, 62, 1. 8, 50, 1. vom Inf. z. Ind. 5, 14, 1. z. Ipv. 8, 37, 3. vom Part. zum Inf. 1, 72, 1. 3, 94, 3. 6, 72, 4. 78, 2. 8, 45, 5. z. Verbum finitum 1, 57, 2. 126, 7? 2, 29, 4. 47, 2. 4, 72, 1. 100, 1. 7, 13, 2. 15, 2. von *οὐ* zum Inf. 3, 71, 8, 5, 2. von e. rel. Satze zu e. selbständigen 2, 72, 1. 74, 2. 4, 42, 2. 8, 76, 5. 96, 1. von der obliquen zur directen Rede 1, 139, 3. vgl. Satz, Verbindung, *ἀλλά, μὲν, δέ, καί, τέ*.

Ungenaugigkeit 1, 23, 2. 3, 8, 90, 4.

Verbale 1, 72, 1. mit dem Ac. 1, 72, 1. 86, 2. 8, 65, 3. *πολεμική* etc. 1, 88, 7, 60, 1.

Verbindung. e. Adj. u. Adv. 8, 48, 6. e. Da. u. e. Präp. mit ihrem Casus 1, 32, 4. 2, 44, 2. 4, 20, 4. 88, 5, 111, 3. 6, 86, 2. 7, 57, 1. 84, 1. e. Da. u. e. Particiv 2, 51, 1. 76, 3. 3, 58, 3. 4, 12, 2. 6, 24, 2. e. Präp. u. e. Particips 1, 26, 3. 3, 25, 2. 5, 52, 2. e. Präp. mit ihrem Casus u. e. Adj. 7, 40, 4. und e. Particiv 1, 26, 3. 5, 52, 2. vgl. *ἀλλά, μὲν, δέ, καί, τέ, εἶ, ὅς, ὅσος, ὅστις*.

Verbum. auf *οἰεῖν* 1, 33, 3 u. z. Mark. 52. — *ύασιν* u. — *ύουσιν* 4, 25, 3. *ἀποδιδόναι* Rückgabe bewirken 5, 45, 2. *ἔρωτῶν* fragen lassen 1, 5, 2. wollen 1, 28, 3. vgl. Präsens u. Imperfect. aus e. bestimmten e. allg. erg. 1, 17, 2. e. andres als folgt schwebt vor 1, 18, 7. e. transitives intr. 4, 76, 4. im Plu. wo das Subj. ein Neu. Plu. 1, 58, 1. 8, 10, 1. bei mehrern Subjecten dem nächsten angefügt 1, 42, 1. 82, 2. 102, 3. 4, 38, 2. 7, 87, 6. 8, 63, 1. (so das Particiv 4, 74, 1. 112, 2.) dem

wichtig
8, 63,
der A
dem P
102,
so ö
denen
zum e
87, 4.
3, 57,
8, 79,
ἔξ ὧν
lipsis,
Ve
Ve
2, 4,
Ve
epexe
1. de

wichtigsten 4, 112, 2. 7, 43, 2. 75, 1. 8, 63, 1. dem Subject bei ᾗ 8, 29, 2. der Apposition 7, 37, 2. vgl. 44, 1. dem Prädicat 1, 10, 1. 3, 112, 1. 4, 102, 2. 5, 49, 2. 6, 4, 3? 6, 77, 1. so ὅν 5, 4, 3. vgl. *εἰς*. bei verbundenen Sätzen das gemeinschaftliche V. zum ersten gestellt 1, 16. 19. 21, 1. 87, 4. 109, 3. 112, 2. 4, 90, 2. 6, 7, 3. 57, 8. 68, 4. 75, 1. 83, 1. 7, 54. 8, 79, 3. bei οὐτε — τε 4, 9, 4. 36, 3. ἔξ ὧν γαίνονται etc. 5, 9, 4. vgl. Ellipsis, Ergänzungen und Subject.

Verdoppelung 9, 51, 1.

Verkettungen 1, 16. 132, 6. 3, 66, 2. 4, 48, 2. 8, 27, 3.

Vermischung des Haupt- u. des epexegetischen Satzes 3, 12, 1. 4, 125, 1. der or. recta u. obl. 4, 97, 3.

Verse 2, 49, 3. 6, 36, 1.

Vocativ. mit folg. Artikel 2, 11, 1. vor δέ 3, 104, 6. vgl. Nominativ.

Wechsel des Numerus 1, 13, 1. der Construction 1, 1, 1. 3, 2. 65, 1. 82, 1. 84, 4. 141, 1. 2, 44, 3. 3, 71, 1. 6, 17, 2. 72, 4. 8, 87, 4.

Wiederholung 1, 18, 3. 87, 2. 3, 7, 3. 68, 1. 4, 36, 3. 44, 3. 5, 22, 2. 6, 18, 6. 69, 3. 7, 33, 2. 42, 5. 70, 8. 8, 27, 2? 48, 1. 57, 2. 99, 1 u. 4, 73, 2. οὐν.

Wortspiel 1, 86, 2.

Zahl. eine indeclinabele ohne Artikel als Ge. 4, 38, 4. oder Ac. 4, 93, 4. 94, 1. vgl. Numeralia.

Die Theodor Übersetzung...
 Achthis Tage...
 1881 v. Chr. drittes Jahr...
 1882 v. Chr. drittes Jahr...
 1883 v. Chr. drittes Jahr...
 1884 v. Chr. drittes Jahr...
 1885 v. Chr. drittes Jahr...
 1886 v. Chr. drittes Jahr...
 1887 v. Chr. drittes Jahr...
 1888 v. Chr. drittes Jahr...
 1889 v. Chr. drittes Jahr...
 1890 v. Chr. drittes Jahr...
 1891 v. Chr. drittes Jahr...
 1892 v. Chr. drittes Jahr...
 1893 v. Chr. drittes Jahr...
 1894 v. Chr. drittes Jahr...
 1895 v. Chr. drittes Jahr...
 1896 v. Chr. drittes Jahr...
 1897 v. Chr. drittes Jahr...
 1898 v. Chr. drittes Jahr...
 1899 v. Chr. drittes Jahr...
 1900 v. Chr. drittes Jahr...
 1901 v. Chr. drittes Jahr...
 1902 v. Chr. drittes Jahr...
 1903 v. Chr. drittes Jahr...
 1904 v. Chr. drittes Jahr...
 1905 v. Chr. drittes Jahr...
 1906 v. Chr. drittes Jahr...
 1907 v. Chr. drittes Jahr...
 1908 v. Chr. drittes Jahr...
 1909 v. Chr. drittes Jahr...
 1910 v. Chr. drittes Jahr...
 1911 v. Chr. drittes Jahr...
 1912 v. Chr. drittes Jahr...
 1913 v. Chr. drittes Jahr...
 1914 v. Chr. drittes Jahr...
 1915 v. Chr. drittes Jahr...
 1916 v. Chr. drittes Jahr...
 1917 v. Chr. drittes Jahr...
 1918 v. Chr. drittes Jahr...
 1919 v. Chr. drittes Jahr...
 1920 v. Chr. drittes Jahr...
 1921 v. Chr. drittes Jahr...
 1922 v. Chr. drittes Jahr...
 1923 v. Chr. drittes Jahr...
 1924 v. Chr. drittes Jahr...
 1925 v. Chr. drittes Jahr...
 1926 v. Chr. drittes Jahr...
 1927 v. Chr. drittes Jahr...
 1928 v. Chr. drittes Jahr...
 1929 v. Chr. drittes Jahr...
 1930 v. Chr. drittes Jahr...
 1931 v. Chr. drittes Jahr...
 1932 v. Chr. drittes Jahr...
 1933 v. Chr. drittes Jahr...
 1934 v. Chr. drittes Jahr...
 1935 v. Chr. drittes Jahr...
 1936 v. Chr. drittes Jahr...
 1937 v. Chr. drittes Jahr...
 1938 v. Chr. drittes Jahr...
 1939 v. Chr. drittes Jahr...
 1940 v. Chr. drittes Jahr...
 1941 v. Chr. drittes Jahr...
 1942 v. Chr. drittes Jahr...
 1943 v. Chr. drittes Jahr...
 1944 v. Chr. drittes Jahr...
 1945 v. Chr. drittes Jahr...
 1946 v. Chr. drittes Jahr...
 1947 v. Chr. drittes Jahr...
 1948 v. Chr. drittes Jahr...
 1949 v. Chr. drittes Jahr...
 1950 v. Chr. drittes Jahr...
 1951 v. Chr. drittes Jahr...
 1952 v. Chr. drittes Jahr...
 1953 v. Chr. drittes Jahr...
 1954 v. Chr. drittes Jahr...
 1955 v. Chr. drittes Jahr...
 1956 v. Chr. drittes Jahr...
 1957 v. Chr. drittes Jahr...
 1958 v. Chr. drittes Jahr...
 1959 v. Chr. drittes Jahr...
 1960 v. Chr. drittes Jahr...
 1961 v. Chr. drittes Jahr...
 1962 v. Chr. drittes Jahr...
 1963 v. Chr. drittes Jahr...
 1964 v. Chr. drittes Jahr...
 1965 v. Chr. drittes Jahr...
 1966 v. Chr. drittes Jahr...
 1967 v. Chr. drittes Jahr...
 1968 v. Chr. drittes Jahr...
 1969 v. Chr. drittes Jahr...
 1970 v. Chr. drittes Jahr...
 1971 v. Chr. drittes Jahr...
 1972 v. Chr. drittes Jahr...
 1973 v. Chr. drittes Jahr...
 1974 v. Chr. drittes Jahr...
 1975 v. Chr. drittes Jahr...
 1976 v. Chr. drittes Jahr...
 1977 v. Chr. drittes Jahr...
 1978 v. Chr. drittes Jahr...
 1979 v. Chr. drittes Jahr...
 1980 v. Chr. drittes Jahr...
 1981 v. Chr. drittes Jahr...
 1982 v. Chr. drittes Jahr...
 1983 v. Chr. drittes Jahr...
 1984 v. Chr. drittes Jahr...
 1985 v. Chr. drittes Jahr...
 1986 v. Chr. drittes Jahr...
 1987 v. Chr. drittes Jahr...
 1988 v. Chr. drittes Jahr...
 1989 v. Chr. drittes Jahr...
 1990 v. Chr. drittes Jahr...
 1991 v. Chr. drittes Jahr...
 1992 v. Chr. drittes Jahr...
 1993 v. Chr. drittes Jahr...
 1994 v. Chr. drittes Jahr...
 1995 v. Chr. drittes Jahr...
 1996 v. Chr. drittes Jahr...
 1997 v. Chr. drittes Jahr...
 1998 v. Chr. drittes Jahr...
 1999 v. Chr. drittes Jahr...
 2000 v. Chr. drittes Jahr...

Chronologische Uebersicht

der vom Thukydides dargestellten Begebenheiten des peloponnesischen Krieges. Vgl. Clarisse ad Thucydideam belli Peloponnesii epocham. Lugduni Batavorum 1838.

431 f. v. Ch. G. erstes Jahr 2, 2, 1. 47, 1.

Ol. 87, $\frac{1}{2}$, Arch. Pythodoros und Euthydemos.

Die Thebäer überfallen Platäa, gegen den Anfang des Frühlings 2, 2, 1 ff. Achtzig Tage später τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀχμαζόντος (2, 19, 1) fällt Archidamos in Attika ein 2, 10—12. 18—23. Seezug der Athener gegen den Peloponnes 1, 17, 3. 23, 1. 25. 30; gegen Lokris und Euböa 26. Vertreibung der Aegineten 27. Sonnenfinsterniss am 3 August 28. Einfall in Megaris im Spätherbst (φθινόπωρον) 31, 1 f. Im Winter Zug der Korinthier nach Astakos 33, und Bestattung der Gefallenen zu Athen 34 ff.

430 f. v. Ch. zweites Jahr 2, 47, 1. 70, 3.

Ol. 87, $\frac{2}{3}$, Arch. Euthydemos und Apollodoros.

Zweiter Einfall des Archidamos 2, 47. 55. Dauer von vierzig Tagen 57. Gleichzeitig eine pestartige Seuche zu Athen 47—54, zwei Jahre dauernd 3, 87, 1. Seezug der Athener gegen den Peloponnes 2, 56, und gegen Potidäa 58. (Itamenes erobert Kolophon 3, 34, 1.) Apologie des Perikles 2, 59—64. Zug der Peloponnesier gegen Zakynthos 66. Gegen das Ende des Sommers (68, 1.) Zug der Athener nach Akarnanien 68, 4; gegen den Peloponnes wie gegen Karien und Lykien im Winter 69. Potidäa erobert 70.

429 f. v. Ch. drittes Jahr 2, 71. 103.

Ol. 87, $\frac{3}{4}$, Arch. Apollodoros und Epameinon.

Archidamos gegen Platäa 71—77. Gleichzeitig Schlacht bei Spartolos, ἀχμαζόντος τοῦ σίτου 79, 1. Nicht lange darauf (80, 1) Schlacht bei Stratos 80—82. In denselben Tagen (83, 1) Seesieg des Phormion 83—84, und etwa sieben Tage später (86, 3) zweite Schlacht 86, 3—92, 3. Tod des Perikles, 2 Jahr und 6 Monate nach dem Anfange des Krieges 2, 65, 3. Um-mauerung Platäas beendigt um den Anfang des Herbstes 78, 2. Im Anfange des Winters (93, 1) Versuch gegen den Peiräeus 93 f. Gleichzeitig (95, 1) Sitalkes Zug gegen den Perdikkas 95—101. Im Winter Phormions Zug nach Akarnanien 102, 1; im Frühling kehrt er nach Athen zurück 103.

428 f. v. Ch. G. viertes Jahr 3, 1. 25, 2.

Ol. 87, 4 u. 88, 1, Arch. Epameinon und Diotimos.

Dritter Einfall des Archidamos in Attika ἅμα τῷ σίτῳ ἀχμαζόντι 3, 1. Gleich darauf Abfall der Lesbier 2, 1. Züge des Asopios 7. Lesbische Gesandte zu Olympia bei der Feier der 88 Ol. (8). Zur Zeit der Ernte (15) beider-seitige Rüstungen 15. 16. Paches nach Lesbos geschickt περί τὸ φθινόπωρον ἤδη ἀρχόμενον 18, 2; Lysikles zu den Bundesgenossen, Geld einzutreiben, im Anfange des Winters 18 f. Ausbruch einer Anzahl Platäer 20—24. Saläthos nach Mytilene geschickt am Ende des Winters 25, 1.

427 f. v. Ch. fünftes Jahr 3, 26, 1. 88, 2.

Ol. 88, $\frac{1}{2}$, Arch. Diotimos und Eukles.

Vierter Einfall des Archidamos in Attika 26, 1. Unterwerfung Mytilenes 27 f., sieben Tage später Alkidas in Erythräa 29, 2. Seine Züge 33—34. 69. Pyrrha und Eresos unterworfen 35. Schicksal der Lesbier 49, 50. Minoa erobert 51. Zu derselben Zeit des Sommers ergeben sich die Platäer 52, 1; im 93sten Jahre nach ihrer Verbindung mit Athen 68, 3. Vorgänge auf Kerkyra 70—81. 85. Am Ende des Sommers Laches nach Sikilien geschickt 86, 1. Im Winter wieder die Seuche zu Athen, noch ein Jahr dauernd 87, 1. Zug der Athener und Rheginer gegen die äolischen Inseln 88.

426 f. v. Ch. sechstes Jahr 3, 89, 1. 116, 2.

Ol. 88, $\frac{2}{3}$, Arch. Eukles und Euthydemos.

Vorfälle in Sikilien 90. Züge des Nikias 91. Gleichzeitig Heraklea in Trachis gegründet 92. Um dieselbe Zeit mehrere Züge des Demosthenes und seine Niederlage 94—98, wie auch ein Sieg des Laches 99. Die Lakedämonier schicken den Aetoliern Hilfstruppen *περὶ τὸ φθινόπωρον* 100, 1. Ihre Züge 101 ff. Im Winter Gefechte in Sikilien 103. Delos gereinigt 104. Kämpfe in Akarnanien 105—114. vgl. 102. Züge in Sikilien 115.

425 f. v. Ch. siebentes Jahr 4, 1. 51.

Ol. 88, $\frac{3}{4}$, Arch. Euthydemos und Stratokles.

Züge in Sikilien, *περὶ σίτου ἐκβολήν* 4, 1, 1 f. vgl. 6, 2. Um dieselbe Zeit des Frühlings, *πρὶν τὸν σίτον ἐν ἀκμῇ εἶναι*, Einfall der Peloponnesier in Attika und Entsendung einer athenischen Flotte nach Sikilien 2, 1 f. Demosthenes befestigt Pylos 3—5. Die Peloponnesier ziehen nach 15tägigem Aufenthalt aus Attika ab 6, 2. Gleichzeitig erobern die Athener Eon 7. Kämpfe bei Pylos 8—14. Unterhandlungen 15—23. Gefechte in Sikilien 24—26. Kämpfe gegen die Lakedämonier auf Sphakteria 27—41. Gleich darauf Sieg gegen die Korinthier 42—45. Um dieselbe Zeit Metzelleien auf Kerkyra 46—48. Am Ende des Sommers erobern die Athener Anaktorion 49. Im Winter Artaphernes gefangen 50. Die Chier müssen ihre Mauer niederreißen 51.

424 f. v. Ch. achttes Jahr 4, 51, 1. 116, 2.

Ol. 88, 4 u. 89, 1, Arch. Stratokles und Isarchos.

Sonnenfinsternis am 21 Merz und Erdbeben *τὸ αὐτὸ μηνὸς Ἰσταμέ-
ρον* 52, 1. Die Athener unterwerfen Kythera 53—55, besiegen eine lakonische Mora und erobern Thyrea 56 f. Aussöhnung der Sikelioten 58—65. Vorgänge in und bei Megara 66—75. Athener bei Antandros und im Pontos 75. Demosthenes und Hippokrates Versuche gegen Böotien 76 f. Brasidas zieht durch Thessalien und unterstützt den Perdikkas 78—83, kommt nach Akanthos, *ὀλίγον πρὸ τρυγῆτος, τοῦ καρποῦ ἐπι ἔξω ὄντος* 84, 1. 2. Akanthos und Stageiros fallen ab 88. Im Anfange des Winters Schlacht bei Delion 89—99. Sitakes stirbt 101, 4. Nach der Schlacht Demosthenes bei Sikyon besiegt 101, 2. 3. Siebzehn Tage nach der Schlacht bei Delion dieser Ort erobert 101, 1. Amphipolis fällt zum Brasidas ab 102—108; die meisten Städte Aktes 109. Er erobert Torone 109—116.

423 f. v. Ch. neuntes Jahr 4, 117, 1. 135, 2.

Ol. 89, $\frac{1}{2}$, Arch. Isarchos und Ameinias.

Einjähriger Waffenstillstand im Frühling 117, 1, *τετράδι ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλα-
φβολιῶνος μηνός* 118, 9. Zwei Tage vorher (122, 3) fällt Skione ab 120—122; darauf Mende 123. Brasidas und Perdikkas gegen Arrhibāos 124—128. In denselben Tagen (129, 2) nach Thrake geschickt erobert Nikias Mende 129, 2—130, und belagert Skione 131. Die Thebäer zerstören die Mauern der Thespier und der Tempel der Hera zu Argos brennt ab 133. Im Winter Kampf der Mantineer und Tegeaten 134. Versuch des Brasidas gegen Potidäa 135.

422 f. v. Ch. zehntes Jahr 4, 135, 2. 5, 24, 2.

Ol. 89, $\frac{2}{3}$, Arch. Ameinias und Alkaios.

Kleon nach Thrake geschickt *μετὰ τὴν ἐπεχειρίαν* 5, 2, 1. Torone erobert 2. 3. Um dieselbe Zeit Phäax nach Sikilien geschickt 4, 1. Brasidas erobert Galepsos 6, 1. Schlacht bei Amphipolis 6—11. Lakedämonier in Heraklea 12. Gleich nach der Schlacht Friedensverhandlungen 14—17. Friede *Ἰκλαθηβολιῶνος μηνὸς τετάρτη φθινοῦτος* 19, 1. vgl. 20, 1. Kurz darauf (24, 2) Bündniss 22—24.

421 f. v. Ch. eilftes Jahr 5, 25, 1. 39, 2.

Ol. 89, $\frac{3}{4}$, Arch. Alkaios und Aristion.

Umtriebe der Bundesgenossen 5, 27—31. Gleichzeitig Skione erobert 32, 1. Mehrfache Fehden 32—35. Verdächtigungen 35. Im Winter allerlei Verhandlungen 36—39, *πρὸς ἕαρ* 39, 2. Die Olynthier erobern Mekyberna 39, 1.

420 f. v. Ch. zwölftes Jahr 5, 40, 1. 51, 2.

Ol. 89, 4 u. 90, 1, Arch. Aristion und Astyphilos.

Im Frühling Verhandlungen der Argeier mit den Lakedämoniern 40. 41. Missbelligkeit dieser mit den Athenern 42—43; deren Vertrag mit den Argeiern, Mantineern und Eleern, dreissig Tage vor den Olympien zu Argos etc., zehn Tage vor den grossen Panathenäen zu Athen zu erneuern 47, 12. Olympien 49, 1. Im Winter die Herakleoten besiegt 51.

419 f. v. Ch. dreizehntes Jahr 5, 52, 1. 56, 5.

Ol. 90, $\frac{1}{2}$, Arch. Astyphilos und Archias.

Gleich im Anfange des Sommers übernehmen die Böoter Heraklea 52, 1. Alkibiades im Peloponnes 52, 2. Fehde der Epidaurier und Argeier 53. Die Argeier gegen Epidauros *τοῦ πρὸ τοῦ Καρνείου μηνὸς τετάρτη φθινοῦτος* 54, 3. 55, 3. Im Winter Lakedämonier zu Epidauros 56, 1. Die Athener erklären den Frieden von ihnen für gebrochen 56, 3. Die Argeier gegen Epidauros, *πρὸς ἕαρ ἤδη* 56, 5.

418 f. v. Ch. vierzehntes Jahr 5, 57, 1. 81, 2.

Ol. 90, $\frac{2}{3}$, Arch. Archias und Antiphon.

Auszug der Lakedämonier und ihrer Verbündeten gegen die Argeier *τοῦ θεῖρου μηνὸς μεσοῦντος* 5, 57, 1. 57—60. Schlacht bei Mantinea 61—74. Die Karneien 75, 2. Nach denselben gleich im Anfange des Winters ein Vertrag 76. 77. Bündniss 78. 79. Auch mit den Mantineern 81, 1. Demokratie in Sikyon und Argos, *πρὸς ἕαρ ἤδη* 81, 2.

417 f. v. Ch. funfzehntes Jahr 5, 82, 1. 83, 4.

Ol. 90, $\frac{3}{4}$, Arch. Antiphon und Euphemos.

Die Demokratie in Argos wieder hergestellt 82. Im Winter Zug der Lakedämonier dahin 83.

416 f. v. Ch. sechzehntes Jahr 5, 84, 1. 6, 7, 4.

Ol. 90, 4 u. 91, 1, Arch. Euphemos und Arimnestos.

Krieg der Athener gegen Melos 84. Im Winter Eroberung 116. Fehden um Orneä 6, 7, 1—3. Zug der Athener gegen Makedonien 7, 3 f.

415 f. v. Ch. siebzehntes Jahr 6, 8, 1. 93, 4.

Ol. 91, $\frac{1}{2}$, Arch. Arimnestos und Chabrias.

Im Frühling athenische Gesandte aus Sikilien heimgekehrt 8, 1. Zug nach Sikilien *θεῖρου μηνὸς μεσοῦντος* 30, 1. Erste Unternehmungen 46—52. Zurückberufung des Alkibiades 53. 61. Hykkara erobert 62. Im Winter Rüstungen gegen Syrakus 63. Die Athener treffen vor der Stadt ein 64—66. Schlacht 66—71. Abzug, *χειμῶν γὰρ ἦν* 71, 2. Sie liegen 13 Tage vor Messene, *χειμάζοντες* 74, 2. Syrakasische und athenische Gesandte zu Kamarina 75—88. Die Sikeler 88. Alkibiades zu Sparte 88—93.

414 v. Ch. achtzehntes Jahr 6, 94, 1. 7, 18, 5.

Ol. 91, $\frac{2}{3}$, Arch. Chabrias und Peisandros.

Gleich im Anfange des Frühlings ziehen die Athener gegen Megara in Sikilien 94, im Sommer gegen Syrakus 97. Kämpfe und Arbeiten daselbst 97—103. Gylippos 104. vgl. 93. Friedensbruch der Athener gegen die Lakedä-

monier 105. Gylippos erste Unternehmungen 7, 1—8. Am Ende des Sommers Athener vor Amphipolis 9. Im Winter Ankunft der Gesandten des Nikias zu Athen 10. Eurymedon nachgeschickt *περὶ ἡλίου τροπᾶς τὰς χειμερινᾶς* 16, 2.

413 v. Ch. neunzehntes Jahr 7, 19, 1. 8, 6, 5.

Ol. 91, $\frac{3}{2}$, Arch. Peisandros und Kleokritos.

Gleich im Anfange des Frühlings Einfall der Peloponnesier in Attika 19. Gleichzeitig senden die Athener 30 Schiffe um den Peloponnes 20, und Gylippos kommt wieder nach Syrakus 21. Gefechte zu Wasser und zu Lande 22—26. Gefechte zur See 36—41. Ankunft des Demosthenes und Eurymedon 42. Schlacht bei Epipolä 43—45. Mondfinsterniss am 27 August 50, 4. Seeschlacht und ihre Folgen 52—56. 59 f. Abermalige Seeschlacht 70—72. Abzug der Athener 75. 78—81. Demosthenes ergiebt sich 82; so auch Nikias 85. Winter 8, 2, 1. 2. 3, 3. Beiderseitige Vorkehrungen 1—4. Athenische Bundesgenossen zum Abfall erbötig 5—6.

412 f. v. Ch. zwanzigstes Jahr 8, 7, 1. 60, 3.

Ol. 91, 4 und 92, 1, Arch. Kleokritos und Kallias.

Im Frühling Entwürfe der Lakedämonier 7—8. Die Isthmien 9, 1. 10, 1. Kampf beim Isthmos 10. 11. Alkibiades und Chalkideus nach Asien 12. Gleichzeitige Rückkehr des Gylippos 13. Abfall der Chier, Erythräer und Klazomenier 14. Vorkehrungen der Athener 15. Die Teier und Milesier fallen ab 16. 17. Bündniss der Lakedämonier und Perser 18. Lebedos und Erä fallen ab 19. Gleichzeitig siegen die Lakedämonier bei Peiräos und Astyochoch erhält die Nauarchie 20. Demokratie zu Samos 21. Die Chier und Astyochoch auf Lesbos 22. 23. Die Chier bedrängt 24. Am Ende des Sommers Schlacht bei Miletos 25. Hilfsflotte der Sikelioten 26. Jasos erobert 28. Im Winter Missshelligkeiten mit Tissaphernes 29. Uebergewicht der Athener 30. Hippokrates führt den Lakedämoniern 12 Schiffe zu 35. Zweiter Vertrag mit den Persern 37. Bedrängnisse der Chier 38. 40. Die Lakedämonier schicken nochmals eine Flotte nach Jonien *περὶ ἡλίου τροπᾶς* 39. 41. Gefecht 42. Rhodos fällt ab 44. Jetzt und schon früher Missshelligkeiten mit Tissaphernes 45. 46. 52. Alkibiades unterhandelt mit den Athenern 47—51. Peisandros leitet zu Athen die Aufhebung der Demokratie ein 53. 54. Bedrängnisse der Chier 55. 56. Die Athener unterhandeln mit Tissaphernes 56. Dritter Vertrag der Lakedämonier mit den Persern 58. Am Ende des Winters erobern die Böoter Oropos 60.

411 v. Ch. einundzwanzigstes Jahr 8, 61, 1.

Ol. 92, $\frac{1}{2}$, Arch. Kallias und Theopompos.

Im Anfange des Frühlings Derkyllidas nach dem Hellespont geschickt 61, 1. Ausfall der Chier 62, 1. 2. Sofort fällt Abydos ab 62. 63. Strombichides im Hellespont 61. Um diese Zeit und schon früher wurde die Demokratie bei den Athenern aufgehoben 63, 2. Sendung des Peisandros 64. (Zwei Monate später Thasos zum Abfall gerüstet 64, 2.) Die Vierhundert zu Athen 65—70. Um dieselbe Zeit Umtriebe auf Samos 73, 1. Befestigung der Demokratie im Heere 73—77. Um eben diese Zeit Unruhen bei den Peloponnesiern 78. 79. Gleich darauf wird Klearchos nach dem Hellespont geschickt 80. Alkibiades auf Samos 81. 82. Unzufriedenheit der Peloponnesier 83. 84. Mindaros Nauarch 85. Alkibiades hält die Athener auf Samos zurück 86. Tissaphernes Verfahren 87. Alkibiades besucht ihn 88. Umtriebe zu Athen 89—93. Seeschlacht bei Eretria 94—96. Aufhebung der Vierhundert 97. 98. Gleichzeitig segelt Mindaros nach dem Hellespont 99. 101. Thrasyllus und Thrasybulos auf Lesbos 100. Seeschlacht bei Sestos 104—107. Alkibiades kehrt zurück *πρὸς τὸ μετόπισρον ἤδη* 108, 1.

Verzeichniss

der für die Namen der Herausgeber, Erklärer und Uebersetzer gebrauchten Abkürzungen.

Abr. für Abresch. — Ac. für Acacius von Enekel. — Ar. oder Arn. für Arnold. — Ba. für Bauer. — Bd. für Bredow. — Bk. für Bekker. — Bl. für Bloomfield. — Bō. für Böhme. — Dr. für Duker. — Ds. für Neophytos Dukas. — Eng. für den Bearbeiter der Engelmann'schen Ausgabe. — Gb. für Gottleber. — Gl. für Randglosse. — Gö. für Göller. — Gr. für Grammius. — Hk. für Haacke. — Hl. für Heilmann. — Huds. für Hudson. — Kist. für Kistemäker. — Kr. für K. W. Krüger wo in dessen frühern Schriften Gegebenes mitgetheilt wird. — Pp. für Poppo. — Ps. für Aemilius Portus. — Sch. für Scholiast. — St. für H. Stephanus (Etienne). — Va. für Valla. — Wa. für Wasse.

Nachwort.

Aufreibende Arbeiten und hartnäckige Kränkelei, verbunden mit einer Witterung die mir meine peripatetische Curweise verbot, haben meine Nerven so sehr abgestumpft dass es mir völlig unmöglich ist die Berichtigungen und Zusätze zu denen eigene Bemerkungen oder fremde Schriften, zum Theil erst kürzlich erschienene, mich veranlassen möchten, schon jetzt, wo jede Zeile des überaus mühsamen und undankbaren Buches mich anwidert, auszuarbeiten: ein Geschäft das weder leicht noch besonders ergötzlich ist. Wenn mir über Kurz oder Lang Musse und aufgefrischte Kräfte zu Theil werden sollten, so gedenk' ich in einem Bändchen von Analekten, in dem ich vorzugsweise mehreres früher Gedruckte, aber zum Theil Vergriffene oder doch schwer Aufzutreibende zusammenstellen will, Beiträge zu einer künftigen Ausgabe des Thukydides mitzutheilen, Einstweilen geb' ich hier das (meist) von Herrn Dr. Poekel, der mich auch bei diesem Hefte mehr als freundlich unterstützt hat, mir mitgetheilte Verzeichniss der

Druckfehler.

1. Text. S. 49, 14 l. ἀνανήγον. 53, 8 l. Ἐστιαῖς. 64, 2 l. εὐρήσουσι. 85, 1 v. u. ἀθροισθέν. 175, 5 l. ἄν.

2. Anmerkungen. S. 54 Z. 2 l. πάντες. 62, 13 v. u. l. Optativ in finalem Sinne finden. 87, 11 v. u. l. 7, 48, 5. 148, 9 l. öfter bei Her. 183, 6 l. Κύζικον.

Mehrfach sind Sylben nach meinen Grundsätzen falsch abgetheilt.

brauchten

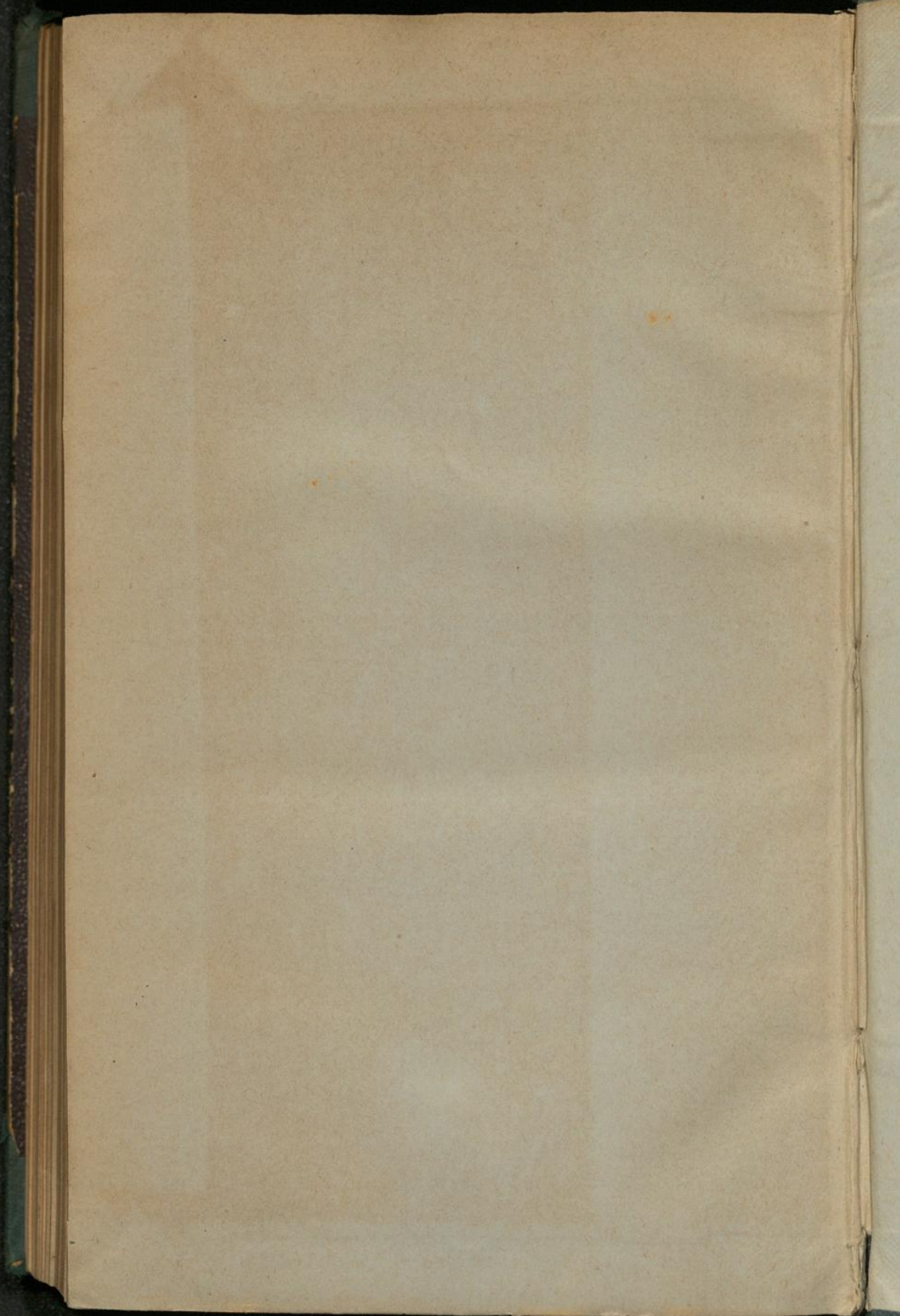
r. a. für
Bl. für
Dukas. —
fleber. —
r Bascke.
— K r. für
— P p. für
Stephanus

der Wille-
n so sehr
zusätze zu
erzlich er-
überaus
Geschäft
oder Lang
in einem
gedruckte,
enstellen
istweilen
diesem
er

είρησιν.

in finalem
s. l. K.

erlin,

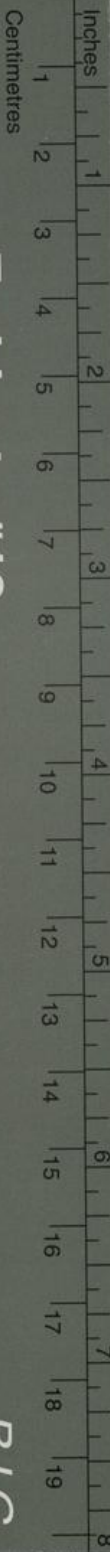

Grauskala #13

B.I.G.

- A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

Farbkarte #13

B.I.G.

